15-66;

BIBLIOTECA NAZIONALE VITT. EMANUELE ROMA
1
50-E
8

Digitized by Google

NOVUM
LEXICON
GEOGRAPHICUM.

NOVUM LEXICON GEOGRAPHICUM

IN QUO

UNIVERSI ORBIS

URBES, REGIONES, PROVINCIÆ, REGNA, MARIA, FLUMINA Novis, & Antiquis nominibus appellata, ſuiſque diſtantiis deſcripta recenſetur.

ILLUD PRIMUM IN LUCEM EDIDIT

PHILIPPUS FERRARIUS

Alexandrinus, S. T. D. & totius Ordinis Servorum Generalis.

NUNC VERO

MICHAEL ANTONIUS BAUDRAND

Pariſinus, Protonotarius Apoſtolicus, Prior de Roboribus, Novo-Mercato, & Jeſſenis

opus emendavit, illuſtravit, dimidioque auxit, ut novum planè exiſtat.

ACCESSERUNT

Ex Ejuſdem M. ANTONII BAUDRAND *Geographia Excerpta*; De Principiis Geographiæ Præfatio ; Additi Articuli : Archiepiſcopatus, & Epiſcopatus : Urbes Imperiales : Academiæ : Urbes & ditiones Venditæ : Urbes fictitiæ : & alia plurima.

TOMUS PRIMUS.

VENETIIS, MDCCXXXVIII.

Apud Homobonum Bettaninum.

SUPERIORUM PERMISSU, AC PRIVILEGIO.

Digitized by Google

MICHAELIS ANTONII
BAUDRAND
DE PRINCIPIIS
GEOGRAPHIÆ.

DE Geographia fuſius ſcribentes ordine litterarum, quædam nobis præmittenda videntur principia, maximè ad perfectam hujus ſcientiæ notitiam neceſſariam.

Geographia, Græca eſt dictio, quæ ex duobus conſtat vocibus, nempè ex Gea, quæ Græcis terram ſignificat, & grapho, quæ ſcribo ſive deſcribo ſonat: itaque nomen hoc Geographiæ nihil aliud ſignificat, quam terræ deſcriptionem, & ſic definitur à Ptolemæo Lib. I. Geographicæ enarrationis cap. I. Geographia eſt imitatio picturæ exhibentis partem illam omnem terræ, quæ detecta eſt, cum iis, quæ ad generalem ejus notitiam ſpectant. Advertendum tamen eſt, terram hic non debere accipi ſub propria ac ſtricta ſua ſignificatione, ſcilicet ut unum ex quatuor elementis, ſed pro terra hic intelligendus eſt globus terræ & aquæ ſimul, quem communiter mundum ſive terram univerſalem vocamus, quæ ſcilicet ab hominibus habitatur. Et itaque Geographia juxta nominis derivationem, illa ars ſive facultas, quæ deſcribit mundum, vel majorem portionem eorum, quæ in eo ſunt, veluti provincias, urbes, oppida, maria, lacus, flumina, montes, promontoria, inſulas, & alias partes principales ipſius mundi, ſtudendo ut hæc omnia delineata ſint ſecundum habitudinem ac poſitionem quam ad invicem habent.

Differt autem Geographia à Coſmographia, ut pars à toto, cum hæc ſit deſcriptio totius univerſi, ſeu mundi tam elementaris, quàm ætherei; differt etiam Geographia à Chorographia, ut totum à parte, cum hæc ſit regionis alicujus particularis deſcriptio; & hujus pars iterum eſt Topographia, quæ eſt loci alicujus particularis deſcriptio. Geographia autem deſcribit ſitum ſolius terræ, ſive Globi terraquei, hunc verò globum variè Geographi in partes diſtinguunt, de quibus infra.

Quantum Geographia ſit utilis, ac neceſſaria nemo eſt, qui ignoret, quoniam nulla eſt facultas cui hæc magno ornamento non ſit, & cui auxilium non ferat maximum, præſertim Hiſtoria; ſed qui primis hujus ſcientiæ fundamenta jecerint non eſt facilè ſtatuere, maximè cum multorum Geographorum ſcripta cum nominibus auctorum interierint, plures nominantur à Strabone viri eruditi. Nos autem ad fines hujus operis recenſemus præcipuos Geographos tam antiquos, quàm recentiores, qui de ea fuſius ſcripſere.

Nunc verò tantiſper agendum eſt de vocibus, & de menſuris Geographicis, quoniam earum in hoc opere frequentiſſimus eſt uſus, & primum de vocibus.

Vocum Geographicarum aliæ ad terram duntaxat pertinent, aliæ ad aquas tantum, aliæ ſunt aquis, & terræ communes.

Regio, Terræ pars eſt, quæ à Principe regitur.

Regnum dicitur tam regio ipſa Regi ſubjecta, quàm ipſe dominatus.

Provincia, Regio, quæ jus provinciæ accepit, & nunc ſæpius pro parte Regni.

Satrapia, vox fuit Perſica, quæ provinciam ſonat.

Nomus, Præfectura in Ægypto, ſic dicta fuit, quod ſingula ſuas haberet leges.

Diœceſes, rectè reſpondet diviſioni Franciæ Balliviatus, vulgò *des Baillages*, ſed in recenti Geographia ſumitur pro Epiſcoporum juriſdictione.

Territorium, ſive ager, univerſitas agrorum intra fines cujuſque urbis conſtituta.

Mare, dicitur congregatio multarum aquarum & Oceano conjunctum eſt, ſumitque diverſa nomina à diverſis terræ partibus ipſi contiguis.

Oceanus eſt mare magnum, ſeu ingens illud pelagus, quod univerſam Terram circumambit; habet verò diverſa nomina à diverſis mundi partibus, & regionibus, quas alluit.

Littus, eſt maris ora, ſive illa terræ pars, quæ ab aquis marinis tangitur.

Sinus, eſt aqua maris ſe in terras inſinuans ad ſinus ſimilitudinem, quod quaſi brachiis mare recipit, ac complectitur.

Fretum, eſt maris brachium inter duas terras, ſic ab undarum fremitu vocatum.

Aeſtuarium, ubi ſe æſtus maris inſinuat.

Inſula,

P R Æ F A T I O

Inſula, Terræ pars, quæ undique mari, aut aquis alluitur.

Peninſula, vocatur quaſi pene inſula, quæ non ab omni parte à mari circumdatur, ſed jugo aliquo ſeu brachio continenti ſive terræ ſolidæ annectitur: Græci autem hanc Cherſoneſum vocant.

Iſthmus, eſt arcta terra inter duo maria, qua peninſula jungitur continenti.

Continens, dicitur omnis terra ſolida ſive firma, quæ nec inſula, nec peninſula, nec Iſthmus eſt, ſed tota ſibi conſtat, & cohæret.

Portus, eſt locus maris concluſus, ubi naves ſunt omninò ſecuræ.

Promontorium, dicitur mons, quod conſpicua altitudine in mare prominet.

Urbs, locus eſt amplior, mœnibus ſeptus, ædificiis & domibus refertus, & probe cultus, olimque pro Roma tantum ſumebatur.

Civitas, olim diſtinguebatur ab urbe, quod hæc pro loco, illa pro hominibus ſumeretur, nunc autem ferè uſurpatur ab Italis pro urbe, quæ Epiſcopum habet, uti etiam & ſæpe ab Hiſpanis, ſed ab aliis perſæpe Civitas cum urbe confunditur.

Oppidum, vulgò pro minori urbe ſumitur.

Emporium, eſt urbs vel oppidum amplum, ubi gentes ex multis partibus negotiationis cauſa confluunt.

Colonia, fuit urbs in quam Romani cives ſuos ad incolendum deducebant.

Fanum, locus qui crevit ex Templi alicujus celebritate.

Arx, ab arcendis hoſtibus dicta, locus eſt munitus in monte, vel etiam in planitie.

Caſtrum, eſt locus munitus foſſis, & vallo.

Fluvius, vel Flumen, eſt aqua copioſior continuè fluens, & perennis, quæ ab aliquo fonte, vel lacu emanat.

Lacus, locus eſt profundus, cum aquis perpetuis ibidem natis, qui nullum habet exitum, niſi mediante aliquo fluvio, & hic lacus quidem quandoque rivos efficit, & fluvios.

Menſuræ Geographiæ locorum, antiquitus erant Milliare, Stadium, & Paraſanga.

Milliare, ſive etiam Milliarium Romanum, dicitur à mille paſſibus Geometricis, quod Romani locorum intervalla per millia paſſuum dimenſi ſunt, & ſingula millia paſſuum cum lapidibus notarentur, inde ipſa milliaria lapides appellarunt, ut ad decimum lapidem, id eſt ad decimum milliare.

Stadium proprium erat Græcorum, qui ſic ſua intervalla per ſtadia dimenſi ſunt, eratque paſſuum Geometricorum 125. hinc octo ſtadia conficiunt unum milliare Romanum, ideſt mille paſſus.

Paraſanga, menſura fuit Perſica, quæ 30. ſtadia continebat, & ea uſi ſunt Perſæ in demetiendis intervallis, etiamnum *Farſackh* dictis à Perſis.

Hodie verò menſuræ Geographicæ ad inveniendas locorum diſtantias aliter ſe habent, cum Galli, Hiſpani, & Belgæ leucis utantur, Germani verò, Angli, Itali, Dani, Poloni, & Sveci milliaribus tantum.

Gallica leuca, ſive Francica, eſt 3000. paſſuum ſicque ex his 25. minores gradum unum conficiunt, uti majores 20. in partibus Occitaniæ, & Aquitaniæ.

Hiſpanica leuca, eſt ferè 4000. paſſuum, ſicque ex his 17. cum dimidia gradum unum conficiunt.

Belgicæ leucæ, versùs Galliam à Gallicis non differunt, ſed versùs Germaniam, & Provincias unitas milliaribus Germanicis ſimiles ferè ſunt.

Germanica milliaria, dividuntur in majores, & in communes, ex his verò quindecim gradum unum conficiunt.

Svecica, & Norvegica milliaria, Germanicis ſunt ampliores cum ex his decem milliaria gradum unum conficiant.

Danica milliaria, Germanicis communibus ſunt ſimilia.

Italica milliaria, Romanis antiquis pauló ampliora ſunt, & nunc ſexaginta ex his uno gradui reſpondent.

Anglica milliaria, Italicis ferè ſimilia ſunt, cum ex his ſexaginta unum gradum conficiant.

Scotica milliaria ſunt tantiſper Anglicis majora, & ex his quinquaginta gradum conficiunt.

Hibernica milliaria, Anglicis, & Scoticis majora ſunt, & ex his quadraginta quinque uno gradui reſpondent.

Polonica milliaria, Germanibus communibus ſunt pares.

Hungarica milliaria Germanicis ferè ſimilia ſunt, & ex his 14 unus gradus flagitat.

Ruſſica, ſive Moſchica milliaria, dicuntur patria lingua *Voret*, & eorum 80. uno gradui reſpondent.

Græci noſtra ætate utuntur milliari Italico ſimili, ut colligitur ex Leunclavio.

Sed notandum, quod nulla gens æquis ubique utitur intervallorum menſuris, nam milliaria alia dicuntur magna, alia communia, alia parva in qualibet regione, ſic Gallis & Hiſpanis leucæ ſunt inæquales.

De elementis Geographiæ ex ſphera petitis, nempè de Polis Arctico, & Antarctico, de circulis ſpheræ, de quinque Zonis, & de linea Aequinoctiali, uti de Climatibus, cum hæc magis ad ſpheram ſpectent, & de his fuſius etiam ſcripſerint multi viri eruditi, ut nuper & doctiſſime P. Philippus Brietius S. J. in parallelis Geographiæ, ideò ſatis erit lectorem ad ipſorum ſcripta remittere.

Nunc autem agamus de Gradibus, uti etiam de longitudine & latitudine.

Terra omnis, ſive globus, in 360. partes, qui gradus vocantur, diſtribuitur, quemadmodum omnis circulus à Geometris in totidem partes ſecatur, ſinguli autem gradus in 60. minuta, ſive ſcrupulos ſubdividuntur, qui conficiunt totidem millia paſſuum Romanorum, ſeu milliaria Italica ſicque facilè invenietur, quæ eſt circumferentia totius terrarum orbis, & ejus diametri.

Cæterum gradus, per quos terra deſcribitur, alii ſunt longitudinis, alii latitudinis.

Latitudo, eſt pars ab æquatore, ſive linea Aequinoctiali versùs utrumque polum ſpectans, ſeu loci, aut regionis ab Aequatore versùs alterutrum polum receſſum, hinc poli elevatio, eadem eſt quæ latitudo regionis, eſt duplex, nempè ſeptentrionalis versùs polum Arcticum, & meridionalis versùs polum Antarcticum, ſuntque partes ſive gradus ſpatium illud derimentes, nonaginta numero, ab utraque parte Aequatoris utrumque polum ubi nonageſimus terminatur.

Longitudo, eſt terræ ſpatium ab Occidente in Orientem conſideratum, quod in partes 360. diſtribuitur. Partes autem illæ dicuntur gradus longitudinis & Meridiani, qui gradus ſive Meridiani terminantur in polis, ideoque mediam tantum circuli partem efficiunt.

Longitudinis autem initium, ſeu & meliùs primus meridianus, à variis variè ponitur. Alexandes VI. Pontifex Maximus primum meridianum aſſignavit in mari, 100. leucis à promontorio Viridi in occaſum; ſed metam illam avaritia Hiſpanorum, & Luſitanorum refixit 250. leucas magis ad occidentem, licèt diplomate firmata eſſet; Gerardus Mercatus primum meridianum aſſignavit ad Inſulas Flandricas, ſive Accipitrum; alii ad inſulas promontorii Viridis; plures verò ad Inſulam Teneriſæ in Canariis. Sed Franci primum meridianum aſſignant ad occidentalem partem inſulæ Ferri in Canariis, idque ab anno 1634. jubente Ludovico

vico XIII. Rege, cum peritiſſimos in hac arte adhibuiſſet Conſultores, & hæc opinio melius concinit Ptolemaicæ, qui Inſulas Fortunatas nunc Canarias uno gradu removit à primo meridiano.

Omne hoc, cui mundi Cœlique nomen inditum, unum eſt, & uno ambitu ſe cumctaque ampleĉtitur, partibus differt, quæ regiones ſive Cardines mundi vocantur. Unde Sol oritur Oriens nuncupatur ſive Ortus, *l'Orient* vulgò, & *le Levant*; quo demergitur, ſive Occidens, ſive Occaſus, *l'Occident*, & *le Couchant* vulgò; qua decurrit Meridies, *le Midy*; & ab adverſa parte ſeptentrio, *le Septentrion* vulgò, his quatuor partibus aliæ interponuntur regiones. Inter Septentrionem, & Orientem oriens Aeſtivus, qui & Ortus Solis æſtivi dicitur, *le Levant*, & *l'Orient d'Eſté* noſtris. Inter Orientem ac Meridiem Oriens hibernus ſive Brumalis, qui & ortus Solis Hyberni, *le Levant*, & *l'Orient d'Hyver* vulgò. Inter ſeptentrionem & Occidentem Occidens æſtivus ſive Occaſus Solis æſtivi, *le Couchant d'Eſté*. Et inter occidentem & meridiem occidens Hybernus ſive Brumalis, qui & occaſus ſolis Hyberni *le Couchant d'Hyver* vulgò.

Quatuor his præcipuis Mundi regionibus ſive Cardinibus, quatuor principes aſſignantur Venti, qui inde Cardinales vocantur. Latinis à ſeptentrione flans dicitur Aquilo, Græcis Boreas, Gallis, & in Oceano *le Nord*, Italis & in mari mediterraneo, la Tramontana; Ventus ab oriente ſpirans, Subſolanus, & Solanus Latinis qui & Eurus etiam, dictus, Apeliotes Græcis, *l'Eſt* Gallis, & in oceano *il Levante* Italis, & in mari mediterraneo: Qui à meridie flat, Latinis Auſter, Græcis Notus, *le Sud* Gallis & in oceano, & *il mezzo giorno* Italis, & in mari mediterraneo: Qui verò ab occidente ſpirat Latinis Favonius dictus, Græcis Zephirus, *l'Oveſt* Gallis, & in oceano, & *il Ponente* Italis atque in mari mediterraneo: & ſub his ſunt Venti Secundarii, Tertiarii, & Quadrantes, triginta duo numero, ex quibus oceanum ſive externum mare navigantes Europæi omnes Gallicis utuntur vocabulis, variè tamen ad ſuam quique lingua detorquentes; horum nomina vide fuſius in Hydrographia Georgii Fournerii, & in Parallelis Geographiæ Philippi Brietii: ſed notandum quod Ventus *il Garbino* ſit notus tantum in mari Adriatico, in aliis verò partibus maris mediterranei vocatur *il Lebeccio* ab omnibus, qui olim Africus dictus fuit.

Terra omnis mari undique cingitur. Totum autem mare, ſeu quicquid aquarum univerſum orbem ambit, id uno nomine oceanus nuncupatur, qui poſtea in varia maria, & ſinus variè diſtribuitur, ac primum quatuor appellationes ex quatuor mundi regionibus recipit, in orbe antiquo, ſive noſtra continenti ab oriente Eous oceanus dicitur, ſive orientalis: ab occidente occiduus ſive occidentalis; à meridie auſtralis & meridionalis, à ſeptentrione Borealis & ſeptentrionalis; præter hæc diverſa à regionibus, quas irrigat, nomina recipit, & de his fuſius ſuis in locis. Cœterum cum ulteriores Mundi partes poſtea detectæ fuerint, oceano recens detecto, recentia quædam impoſita ſunt nomina in Orbe novo ſive in America; Mare enim inter Novam Hiſpaniam, Americam meridionalem, Terras Auſtrales, & Novam Guineam interfuſum Noſtrates mare Auſtrinum vocant, ſive etiam Pacificum, à fluctuum placiditate; Et mare quod inter Novam Hiſpaniam, & Americam meridionalem extenditur uſque ad fluvium Argenteum dicitur Mare Boreale, ſive Septentrionale; In noſtra autem Continenti ſunt Sinus magni, ſive potius maria, de quibus pluribus in voce Mare.

Orbis terrarum pro minima ſui parte cognitus fuerat ab antiquis, cum ex eo dignoſcerent tantum Europam, Aſiæ partem ferè mediam ad Meridiem, & partem ſeptentrionalem Africæ ſive Libiæ.

Prima orbis diviſio, fuit inter filios Noemi, ex quibus Japheto ceſſit Europa, & Aſia minor; Chamo obvenit Africa cum Palæſtina, & Arabia, & Semo conceſſa fuit Aſia, exceptis partibus ſupradictis, nempè Aſia minori, Palæſtina, & Arabia; Eorum verò poſteri cognitum orbem ſibi variè diviſerunt, alii duas ejus conſtituerunt partes, idque bifariam, quidam Aſiam, & Europam, Africam ſub hujus nomine comprehendentes, tamquam partem, alii itidem duas, à freto Gaditano ad Tanaim fluvium, hinc Septentrionalem, quæ Europa dicta, & Meridionalem, quæ Aſia, ſub qua Africam ſimul intellexerunt. Quidam alii rurſus orbem in quatuor partes diſtribuerunt, nempè in Europam, Aſiam, Africam, & Aegyptum; ſed poſtea alii Aegyptum Aſiæ tribuerunt, ſtatuentes ſinum Arabicum terminum Aſiam inter & Africam: ſicque effecta fuit communis illa orbis diviſio, & ab omnibus ferè recepta, quæ mundum habitabilem ſive orbem terrarum diſtinguebat in tres partes, Europam, Aſiam, & Africam; ex quibus Europa ad occidentem, & ſeptentrionem vergebat, per Tanaim & Carambycem fluvios ab Aſia dirempta: Aſia totam plagam orientalem obtinebat, in Boream Auſtrumque latè protenſa, Africæ ſimul & Europæ latitudinem propè exæquans: Africa denique Mediterraneo mari diſcreta ab Europa, ab Aſia Iſthmo Arabico, ut doctiores Nilo fluvio, ut plures credebant, diviſa erat; ſicque fermè orbis Terrarum in tres partes dividebatur uſque ad ſæculum decimum quartum, quo tempore primum circum navigari incepta Africa, qua Atlantico Oceano alluitur, orienſque petitus ſub Joanne II. Portugalliæ Rex, & deinde Aethiopia ipſa patefacta etiam, quæ parte ab antiquis Geographis inaceſſa putabatur.

Sed in fine illius ſæculi decimi quarti, anno nempè 1492. ex Europæis Chriſtophorus Colonus, ſeu Columbus primum, mox Americus Veſpuccius, aliique novas & peramplas detexere regiones, quorum veſtigiis inſiſtentes fæliciter Hiſpani, Galli, Angli, & Belgæ, tantumdem terræ detexere ſæculo decimo quinto, quantum ab antiquis erat cognitum, & ſuis coloniis ampliſſimas regiones implevere; & ab hoc tempore orbis terrarum dividitur ſæpe in orbem antiquum, ſive ab antiquis cognitum, cujus partes ſunt tres, uti antea, nempè Europa, Aſia, & Africa: & in orbem Novum ſive recens detectum, in quo eſt America, ſeu India occidentalis, quæ duplex eſt, ſcilicet America ſeptentrionalis, quæ & Mexicana, & America Meridionalis, ſive Peruana; ab aliis verò dividitur orbis in quatuor partes in Europam, Aſiam, Africam, & Americam, quibus addi poſſunt duæ aliæ partes, nempè Terra Arctica, ſive Borealis Incognita, & Terra Antarctica, ſive Auſtralis Incognita, quæ ampliſſima eſt, & vix tantum detecta in ejus ora littorali quibuſdam in locis; Ex his patet Orbis terrarum partes eſſe quatuor cognitas, duaſque incognitas, ſed de illis, aliiſque ejus regionibus, & locis ſatis erit Eruditum Lectorem ad noſtram Geographiam remittere, ubi fuſè de his omnibus ſcriptum, ordine litterarum cum hæc ſint tantum quædam principia ad perfectam ejus notitiam valdè neceſſaria.

NOI RIFFORMATORI

DELLO STUDIO DI PADOVA.

Concedemo licenza à Steffano Orlandini Stampatore di poter riſtampare il Libro intitolato: *Lexicon Geographicum Philippi Ferrarii, cum additamentis Michaelis Antonii Baudrand de Principiis Geographiæ*; giuſto gl' Eſemplari ſtampati ne gl' anni 1672. & 1697.

Dat. 29. Gennaro 1735.

(Zan Piero Paſqualigo Rif.
(Michiel Moroſini Kav. Rif.
(Lorenzo Tiepolo Kav. Proc. Rif.

Agoſtino Gadaldini Segretario.

1737. 2. Aprile;

Regiſtrato nel Magiſtrato Eccellentiſſimo contro la Beſtemmia.

Angelo Legrenzi Segretario,

LEXI-

LEXICON GEOGRAPHICUM

Ea quæ hoc ſigno ¶ edita ſunt, addita ſunt à MICHAELE ANTONIO BAUDRAND, & alia quæ ſine ullo ſigno conſpiciuntur, ea ſunt PHILIPPI FERRARII.

¶ A, *Aa*, amnis Belgii in Tranſiſelania provincia Stenovicum urbem alluit, & poſtea in ſinum auſtralem ſe exonerat ad *Block-zyll* fortalitium in eadem provincia. Hinc à quibuſdam *Block-zyll Aa* dicitur.

¶ Aa, *Aa*, fluvius Weſtphaliæ in Germania, Bockoltiam alluens, in Iſalam veterem excipitur, infra Anholtium oppidum in Zutphaniæ Comit. à quibuſdam Velicer dictus.

¶ Aa, *Aa*, fluvius Weſtphaliæ provinciæ Stenfortiam oppidum Monaſterien. diœc. alluens, & poſtea in Vechtam fluens, 2. leucis infrà in Boream.

¶ Aa, *Aa*, amnis Weſtphaliæ, Monaſterium urbem alluens, & poſt duo mill. Germanica in Amaſium ſe exonerans.

¶ Aada, *Aade*, fluviolus Brabantiæ, Helmontium oppidum rigans, & dein Buſcoducum, ubi Dommelæ & Dieſæ jungitur, & duabus abhinc leucis in Moſam fluvium ſe exonerat.

¶ Aahuſium, *Aahus*, oppidum Weſtphaliæ, in ditione Epiſcopi Monaſterienſis in Germania ad alterum fluvium *Aa*, qui poſtea cadit in Reggam. Tribus leucis diſtat a Coesfelda, & 5. ab Oldeſalia in meridiem.

¶ Aaraſſus, *Aaraſſo*, Piſidiæ urbs in Aſiæ minori.

¶ Aaronis inſula *S. Malo*, urbs Galliæ. Vide Maclovio-polis.

Plin. Aba mons Armeniæ majoris, qui & Capotes nominatur, à Simyra urbe 12. mil. paſ. in Boream diſtans: ex quo Euphrates fluvius originem habet; vulgò apud incolas *Caicol*, teſte Andrea Theveto. Eſt & nomen urbis Arabiæ fœlicis & oppidum Phocidis, Abæ num. plur. Strab. unde Abæi populi. Vide Abas.

¶ Abacares, *Abacares*, populi Americę meridionalis prope fluvium Maderam, qui poſtea cadit in fluvium Amazonum, verſus Cayanam provinciæ teſte Texeira.

¶ Abacena & Abacenum, *Bigenis*, urbecula Siciliæ verſus Meſſanam 15. milliaribus hinc diſtantem in ortum. Sedet propè Longanum fluvium in valle Demonæ.

¶ Abacoa, *Abacoa*, inſula Americæ ſeptentrionalis, & una ex Lucaiis, verſus Bahamam & oram Floridæ. Diſtat ab inſula *Lucajoneque* 18. leucis Hiſpanicis, eſtquè in mari boreali, ſub Anglis.

Pauſ. Abæa, *Chiores*, teſte Moletio, oppidum Meſſeniæ littorale, Pheris proximum; cujus populi Abæatæ. Fuit & urbs *Ptol.* Phocidis, cum templo Apollinis, (ubi reſponſa dabantur, unde Apollo Abæus cognominatus eſt) ab exercitu Xerxis incenſa. Vide Abea.

¶ Abaibæ, *Abalbo*, & *Abibe*, montes excelſi Americæ meridionalis in provincia Carthagenæ novæ, prope ſinum Vrabæ.

Aballaba, *Appleby*, oppidum Albionis, in regno Angliæ, *Lib.* in ora occidua Cumbriæ reg. inter Walliam & Scotiam. *Not.*

¶ Aballaba oppidum eſt Angliæ Borealis, in Weſtmaria provincia, ad Itunam fluvium.

Aballo, *Avallon*, oppidum Galliæ Celticæ in Ducatu *Anton.* Burgundiæ, inter Auguſtodunum, & Antiſſiodorum, inde 51. hinc 18. milliaribus Gallicis diſtans.

¶ Aballonis oppidum ſitum eſt ad Cuſſinum fluvium, 10. leucis ab Antiſſiodoro, & ab Auguſtoduno 18. leucis tantum in Boream, in planitie.

¶ Abanbus, *Abanbo*, fluvius Æthiopiæ ſup. cadit in Nilum paulò ſup. Meroem inſ. aliis eſt Abanhus, Ptol. Aſtapus.

¶ Abancajus, *Abancay*, fluvius Americæ meridion. in Peruvia. Cadit in fluvium Xauxam, non procul à Cuſco civ. Rigat oppidulum *Abancay*, oriturque prope Andes montes.

¶ Abantis, tractus Epiri in Chaonia provinc.

Abantis inſ. Vide Euboea. Inde Abantæus nomen genti- *Strab.* le. Ovidius libro 15. Metamorph.

Nuper Abantais templo Junonis in Argis.

Abantes populi inter Jones & Achivos ab Herodoto lib. 1. *Herod.* memorantur.

¶ Abantonium, *Aubanton*, oppidum Galliæ in Picardia prov. in reg. Tiraſcia. Diſtat à Rupe Regia 6. leucis, à Guiſia autem 9. leucis, ad rivum cogn. prope fontes Oeſiæ fluv.

¶ Abanvivarienſis, *Abanwivar*, comitatus, ſeu prov. regni Hungariæ, cujus caput Caſſovia, in ſuperiori Hungaria, verſus confinia Poloniæ.

¶ Abaranum, *Abaraner*, oppidum Armeniæ majoris, juxta fluvium *Alingeac*, ubi perſæpe degit Archiepiſcopus Naxivanenſis, & ibi ſunt 300 familiæ Catholicorum.

¶ Abaraum, *Abaraus*, & *Aboraas* oppid. Africæ in Guinea reg. ad fluv. *de la Volta* in mediterraneis, diſtatque 25 leucis à littore maris.

Abares, Abari, Niceph. populi Scythiæ inter Hamaxo- *Evag.* bios, Turcis finitimi: qui & Avares, & Avari aliis dicuntur.

Abarim, mons excelſus Arabiæ petreæ, Ammonitidem, *Bibl.* & Moabitidem à Palæſtina ſeparans contra Hierichuntem, Moyſis tumulo celebris.

Abarinus, *Navarino*, oppidum Pelopon. in ora Meſſeniæ *Ptol.* apud Coryphaſium prom. & Pylum. Errant qui Pylum *Navarino* indigitant. *Vide Pylus.*

Abas, mons Armeniæ majoris, ſive Aba. Vide ibi: utro- *Plin.* que enim modo legitur.

Luc. Abates, inſula eſt Ægypti paludis Memphiticæ ſic dicta quaſi inacceſſa, lini & papyri copia olim celebris, ubi Oſiris Rex ſepultus fuit, de qua Luc. lib. 10.

Hinc, Abaton quàm noſtra vocat veneranda vetuſtas, Terra potens.

¶ Abaſſinia, ſeu Abaſſia & Abaſſenia, *le païs des Abiſſins*, ſeu etiam *Abiſſinie*, regio Africæ in Æthiopia ſuperiori. Fuit alias regnum ampliſſimum; ſed à centum propè annis per Galas populos valde fuit imminutum, ut pluribus nuper collegimus ex doctiſſimis ſcriptis Iſaaci Voſſii. Dicit enim ille quod ſi ſolam ſpectemus Abaſſiniæ partem, quæ hoc tempore paret Imperatori, illa adeo exigua eſt, ut vix exequet Hiſpaniam, & ut ejus Imperator vix magni Regis titulo cenſeri mereatur; potiorem quippè regni portionem ſuperiori ſæculo invaſit Galarum vicina natio, littoralem verò tractum vicinum ſinui Arabico jam olim occupavere Mauri: ita ut iſte Abiſſiniæ Rex nullum poſſideat portum, nec mari poſſit adiri niſi per Turcicas ditiones. Olim cum latiſſime extendebatur ejus Imperium ab ortu in occaſum, à faucibus nempe ſinus Arabici uſque ad terminos Regni *Gojame*, non tamen excedebat maxima ejus longitudo leucas Germanicas 160, ſumma verò latitudo à provincia Alaba uſque ad Magazan, ſeu confluentem Nili & Tacaze fluviorum, id eſt, à latitudine Boreali 8. graduum uſque ad gradus 16. erat leucarum Germanicarum centum & viginti. Et ſcripſit Joannes Barros Luſitanus regnum Abaſſenum habere in ambitu leucas Luſitanicas 672. id eſt leucas Germanicas 504. Poſtremi qui ex hoc regno provenere ad nos nuncij referunt ditionem hujus Regis adeo imminutam eſſe, ut vix dimidiam partem terrarum poſſideat quas proavi ejus tenuere. Solæ enim ſuperſunt provin. *Tigre*, *Dambea*, *Bagameder*, *Goyame*, *Amahara*, *Narea*, & pars Xaoç. Harum præcipua eſt regnum *Tigre*; cujus Prorex, *Tigre Mahon* dictus, cauſam præbuit ut nonnulli *Tigre Mahon* diſtinxerint à regno *Tigre*. Sed neque regnum Barnagaſſi ab hoc diſtingui debet. Minores autem provinciæ, quæ huic etiamnum parent, ſunt iſtæ, *Magaza*, *Salait*, *Ogara*, *Holcait*, *Sagueda*, *Semen*, *Salaoa*, *Ozecha*, & *Doba*. Olim verò hæ provinciæ regno ejus continebantur. *Angote*, *Doaro*, *Ogge*, *Balli*, *Balli*, *Adea*, *Alemali*, *Oxelo*, *Ganz*, *Betezamora*, *Guragué*, *Buzama*, *Bugamo*, *Cambate*, *Doxa*, *Gumar*, *Conch*, *Damut*, *Mota*; *Aura*, *Holcia*, *Oifate*, *Gedem*, *Marabet*, *Manz*, & *Bizamo*. Sed anno 37. ſuperioris ſæculi Galarum populi Abaſſenis à meridie contermini, provinciam *Balli* ingreſſi, non tantum ipſam, ſed & *Fatigar*, *Doaro*, *Ogge*, *Bizamo*, *Oiſate*, *Angote*, *Cambate*, & alias provincias occuparunt.

¶ Abbaſſi, *Abbaſchi*, populi Georgiæ regionis Aſiæ, in limite prov. Mingreliæ ad Orientem, ubi ineſt murus 60. mill. paſſ. ad coercendos eorum incurſus. Dicuntur etiam Abcaſſi.

¶ Abbatiſcella, *Appenzel*, burgus prædives, & unius ex tredecim pagis ſeu Cantonibus Helveticis, ad fontes Sintræ amnis. Diſtat à Curia duodecim leucis Gallicis, & à Fano S. Galli 4. ſim. leucis.

¶ Abbavilla, *Abbeville*, urbs Galliæ in Picardia, ad Somonam fluvium ſita, probè munita & cultiſſima. Dicitur & Abbatiſvilla; eſtque illuſtr. hujus temporis Geographorum Patria, in Pontivo Comit. Diſtat à Lutetia 34. leucis in Boream, ab ora 5. leuc. in ortum, & ab Ambiano 10. in occaſum.

¶ Abbefortia, *Abbefoert*, oppidum Norvegiæ, cum portu maritimo, in præfectura Aggerhuſiana. Diſtat ab Anſloa versùs occid. 15. leuc. Germ. à Stavangria autem 20. circiter.

Strab. Ptol. Abdara, *Adra*, opp. Hiſpaniæ Bæticæ in ora auſtrali regni Granatenſis ab Almeria (quæ illi in epiſcopali ſede ſucceſſit) 7. leucis in auſtrolybicum. Abdera Pomp. Melæ: cui, tanquam Hiſpano, magis fidendum cenſeo.

Ptol. Abdera, urbs Thraciç epiſcopalis ſub Archiepiſ. Philippenſi, *Polyſtylo* teſte Curopal. ab Abdera Diomedis ſorore teſte Solino condita, & nominata, anno à Troja capta 104. poſteaque à Clazomeniis Olympiade 31. inſtaurato; in ora maris Ægei inter oſtia Neſti & Hebri fluv. Democriti patria, qui ſe luminibus privavit, ut contemplationi magis vacaret. Ejus meminit Ovid. in Ibin.

Aut te devoveat certis Abdera diebus.

Pop. Abderitæ, & Abderitani. Mart. lib. 10.

Abderitanæ pectora plebis habet.

Hinc adagium, *Abderitica mens*. Abderitanos enim ſtupori mentis obnoxios ſcribit Cic. in lib. de nat. Deor. Plin. quoque lib. 25. cap. 8. apud Abderam paſcua eſſe teſtatur, in quibus equi paſti in rabiem vertuntur: quemadmodum apud Potniam ſini.

¶ Addera eſt *Aſperoſa* Nigro & aliis, eſtque prope lacum Biſtonium.

Abditana, *Arriana* teſte Lud. Marmolio, opp. Africæ apud Tunetim, ſeu Tuneſim urbem olim urbs epiſc. ſub archiep. Carthaginenſi. Conc. Carth.

Abdua. Vide Addua ſic enim apud veteres ſcribitur.

Abea, Thuria & Æpea Strab. *Calamata*, teſte Nicol. Sophiano, opp. Peloponneſi in ora Meſſeniç apud Pheras & Leuctrum, inter ea, quod aliis nunc *Chiores* dici videtur, Vide Abęa. Ptol.

Abela, oppidum Paleſtinæ geminum, unum in terra Ammonitarum, ubi Jephte dimicavit, à Philadelphia 7. mill. paſſ. diſtans, etiamnum *Abela* appellatum; alterum à Gadaris 12. mill. paſſ. in ortum recedens. Joſeph.

¶ Abella, *Abella*, fluv. Samogitię in Polonia, cadit in Nievvazam fluv., prope *Kieydany* oppidum.

Abella, *Avella*, opp. Campaniæ, & col. in Hirpinorum confinio, inter Neapolim 13. & Abellinum 18. mill. paſſ. occurrens. Vide Avella, ſic enim etiam ſcribitur. Strab. Ptol.

Abellaba, *Appleby*, opp. Albionis in Cumbria reg. & comit. Weſtmariç, ad Itunam fluv. Vide Aballaba utroque enim modo legitur. Lib. Not.

Abellinum, *Avellino*, urbs epiſc. Hirpinorum ſub archiep. Beneventano, inde 16. mill. paſſ. recedens, apud Calorum fluv. ſubterfluentem, inter eum & mont. Virginis inde 4. mill. paſſ. diſtant. à Neapoli 30. diſſita. Pop. Abellinates Plin. Ptol.

¶ Abellinum urbs, principatus titulo clara, ſedet in regno Neapolitano & prov. principat. ult. Ejus epiſcopatus unitus eſt cum Frequentino; eſtque prop. fluv. Sabbatum, à quo diſtat uno tantum milliario media inter Beneventum ad Boream & Salernum ad meridiem, & 30. mill. à Neapoli in ortum diſtat.

Abelmaja, ſic in lib. paralipom. Abelmea D. Hieron. oppidum Paleſtinç, nunc pag. inter Neapolim urbem Samariç & Scythopolim urb. Galileç. Bibl.

¶ Abera, opp. Arabię deſertæ versùs Petream.

¶ Aberavonium, *Aberavon*, opp. Angliç, in Vallia, & Glamorganen. prov. in ora, ad oſtia Avonis fluv.

¶ Abercovonium, *Aberconvey*, ſeu oſtium Covonij fluv. oppidum Angliç in Wallia, & Arvonia prov. in ora. Diſtat à Denbighia 15. mill. Anglic. & novem à Bangoria, ab aliis Conovium. Vide ibi.

¶ Abergennium, *Abergevenevv*, & *Abergeny*, oppid. Angliç in Wallia & Com. Monumethenſi, ad fluv. *Uſko*. Vide Gobanium.

¶ Aberiſtyvium, *Aberiſtyvith*, oppidum Angliç in Wallia in ora littorali ad oſtia fluv. *Yſtvvith*, in Ceretica prov. Vide Tybius.

Aberdonia & Aberdona, olim Devana, *Aberdeen*, urbs Scotiç epiſc. empor. & acad. in ora orientali, ab Andreapoli ejus metropoli ſupra 60. mill. paſſ. in Cęciam, ad oſtium fluv. *Done*. Scrip. Scot.

¶ Aberdonia nova, *Nevv-Aberden*, urbs Scotiç, in prov. Marria, non procul ab oſtio fluv. *Dee*.

¶ Aberdora, *Aberdor*, opp. Scotiç ſeptent. in ora In Buquania prov. Diſtat ab Aberdonia 30. mill. Scot. in Bor.

¶ Aberdura, *Aberdour*, oppidum Scotiç merid. in Com. Fifç, ad eſtuar. Forthç. ab Edimburgo 7. leucis diſtat.

Abernęthum. poſtea Andreapolis, *S. Andrevvs*, urb. archiep. & academia Scotiç in ora orientali, inter Edimburgum 20. & Aberdonam ſupra 60. mill. paſſ. in Cęciam diſtantem. Moll. Boet.

¶ Abernęthum, ſeu Abernethea, & Andreapolis duç ſunt: hęc enim dicitur *S. André*, Abernethum autem eſt *Abernethy* in Strathernia provincia eratque primaria Pictorum. Ejus Epiſcopatus inde Andreapolim tranſlatus fuit, procurante Cennecho Rege Schotorum.

¶ Abia, *Abia*, fluv. Aſiae in Tartaria, & prov. Zagataja, cadit in Oxum.

¶ Abiadene, prov. Aſſyriae, juxta Tigrim fluvium.

Abila, quae & Abilene in evang. *Bellinas* hodie, oppid. Cœleſyriae circa ortum Jordanis fluv. inter Paneadem & Damaſcum. Sed Abilene reg. eſſe videtur. Plin. Ptol.

¶ Abindonia ſeu Abendono, *Abington*, oppid. Angliae in Com. Bercheria, ad confluentes Occhae & Tameſis. aliis Abonis. Vide ibi.

¶ Abiolica, oppidum Helvetiorum, vicus hodie *le Bullet* dictus, 6. mill. paſſ. ab Eburoduno.

¶ Abiſca, *Abiſca*, provincia Americae merid. in Peruvia reg. prope fontes fluv. *Tapy*, qui poſtea cadit in fluv. Amazonum. Diſtat 50. circiter leucis ab urbe Cuſco in ortum.

¶ Abiſ-

¶ Abiſſinia, regio Africae. Vide Æthiopia & Abaſſinia.

Abitacum, lacus Gall. apud Claromontem urb. in Arvernis, qui nunc *Serlivia* vulgò dicitur, teſte Maſſono.

Sidon. ¶ Ablata, oppidum Armeniæ primæ in limite versùs Cappadociam.

¶ Abnaqui, *Abnaquiois*, populi Americæ Septentr. in nova Anglia in Mediterraneis.

Plin. Ptol. Abnobi, & Abnobæ, montes Germ. circa ortum Danubij fluvij nunc *die Baar* dicti, teſtibus Ægid. Scuto, & Willychio. Fontes autem Danubij in Comitatu *Baar* à Friburgo urb. Briſgojæ 4. leucis Rotovillam urbem versùs ad 3. conſpiciuntur.

¶ Abnoba mons vulgò *Abenovv* dicitur.

¶ Aboa, *Abo*, urbs epiſc. Sveciæ ſub archiep. Upſalenſi, ad fluvium *Aviaroki* in Finnonia meridionali, prope littus maris Baltici; eſtque metropoli provinciae. A Revalia diſtat 25. leucis Germanicis, & ab Alandia inſ. 14.

¶ Abodriti pop. fuere Germaniae tempore Caroli Magni, ubi nunc Pomerania ſuperior prope Mare Balticum, Petro Bertio teſte.

Ptol. Aboni teichos ſive Aboni mænia, *Bolli* nunc teſte P. Gyllio, urbs Galatiæ marit. ſeu Paphlagoniae in ora maris Euxini, inter Teuthraniam ad occ. & Sinopen ad ortum quam *Arcane* nunc dici ſcribit And. Thevetus.

Ant. Abonis, ſive Abon, oppidum & fluv. Albionis opp. *Avington* teſte Guilielmo Camdeno, & fluvius *Avon* nominatur: à Venta Silurum 9. mill. paſſ. ex itinerario Anton. diſtans. Sed aliis eſt *Porshut* pag. ad oſtia Abonis, è regione Briſtolij urbis proximæ.

Liv. Plin. Aborigines populi fuere Latii, qui, ut Tac. lib. annal. 11. ſcribit, literas ab Evandro Arcade didicere ante uſum papyri inventum, unde in corticibus arborum ſcribebant, inciſis lignorum taleolis.

¶ Aborras ſeu Chaborras, *Giulap*, aliis *Hermiz*, fluv. Meſopotamiæ.

¶ Abobrica, opp. Hiſp. Tarraconenſis in ora propè Bracaram, nunc *Villa de Conde* fortè.

¶ Aboya, *Aboy*, urbs Hiberniæ in Media provincia ad Bovindam fluvium. 20. mill. paſſ. diſtat à Drogheda in occaſum, & 27. à Dublinio in circeum, Kilmoriam versùs.

¶ Abracunium, *Abracenis*, opp. Armeniæ majoris ad fluv. *Alingeas*, ubi multi Catholici. 3. mill. ab Abarano diſtat.

¶ Abrantus, *Abrantes*, opp. Hiſp. in Portugallia, ad Tagum fluv. 8. leuc. ſupra Scalabiſcum in ortum.

¶ Abria, prov. Scotiæ Borealis. Loquabria quibuſdam dicta *Loquabre*, versùs occidentem, ubi alias Epidij pop. ibi & lacus cognominis.

¶ Abrieta, urbs Iazigum Metanaſtarum in Hung. versùs Tibiſcum fluv. Eſt nunc Agria, Nic. Sanſon teſte.

¶ Abrinoa, *Aare* & *Are*, amnis Germaniæ, oritur in Eiffalia reg. & cadit in Rhenum, ſupra Bonnam, prope Sinciacum oppidum.

Lib. Conc. Abrinca, *Avranches*, urbs epiſc. ſub archiep. Rothomag. Galliæ Celticæ in Norman. in ora maritima, juxta fines Britanniae, à Bajocis 18. leucis in occ. à Falleſia 21. à Conſtantibus caſtris ſeu à Conſtantienſi urb. 7. in auſtrum diſtans. Pop. Abrincatui Plin.

Strab. Plin. Abrotonum, urbs Africæ ad Syrtim parvam. Vide Tripolis.

¶ Abrutbania, *Abrukbanya*, opp. Tranſſylvaniæ. Vide Autariarum.

Plin. Abſatum. Vide Apſarus. oppidum Cappad. in ora maris Euxini ultra Trapezuntem 150. mil. paſſ. in Colchorum confinio, ad fluv. cognominis oſtia.

Mel. Abſorus, Abſyrtium Plin. Apſorrus Ptol. *Ofero* inſula Liburniæ cum urbe epiſcopali cognomine, cui Crepſa ferè juncta eſt; ambæque Abſyrtides a Strabo nominantur, Vegiæ proximæ 5. tantum mill. paſſ. diſtantes in auſtrum, à Senia 35. Tragurium versùs 140. in ortum. Abſyrtos a Luc. lib. 3. dicta.

Colchis, & Adriacas ſpumans Abſyrtos in undas.

Fortè Abſyrtis legendum eſt.

¶ Abſorus paret Venetis, eſtque epiſcopalis ſub archiepiſcopo Jaderenſi, & parvi eſt admodum circuitus. Dicitur aliter civitas Auſarenſis.

Ptol. Abudiacum, oppid. olim geminum Vindeliciæ, nunc pag. in Bavaria, unus inter Ratiſponam & Abuſinam vix 2. leucis *Abach* vulgò: alter apud Roſenhemium oppidum *Happing*, in Norici finibus, ſunt qui *Fueſſen* interpretentur, hoc eſt Fauciacum opp. Sueviæ in Tyrolenſ. comit. confinio, ſed ſitus repugnat.

¶ Abuia, *Abuyo*, aliis Abaca, una ex inſulis Philippinis in Aſia, inter Luzoniam & Mindanaum inſulas.

Ptol. Abula, *Avila*, urbs epiſcop. Hiſpaniæ Tarraconenſis in Caſtella vet. media ferme inter Madritum, & Valliſoletum, 18. leucis utrinque, à Salmantica totidem in ortum. Segoviam versùs 10. ſub archiepiſcopo Compoſtellano.

¶ Abula clara eſt S. Tereſiæ natalibus. A quibuſdam dicitur etiam Arbacula & Aibucella. Sedet juxta Adajam fluvium. Hinc Abulenſes montes, *Sierra d'Avila* in illo tractu.

¶ Abula, *Avila*, oppidum Americæ merid. in Peruvia, & prov. *de los Quixos* dicta. Sedet juxta fluv. Napum diſtatque 35. leucis Hiſpanicis a civ. *Quito* in Eurum.

¶ Abula fontana, *Avila Fuentes*, oppidum Hiſpaniæ in Caſtella veteri, ſex leucis à Segovia diſſitum.

¶ Abulhuſeni populi Africæ, in regione Dara, prope regnum Marrochi.

Plin. Abus, *Humber*, fluvius Albionis ex præcipuis Angliæ per Eboracenſes in Eurum fluens, multis auctus fluminibus, maximè Derventione. Umber à Beda nominatur.

¶ Abus eſt potiùs æſtuarium, in quo confluunt fluv. Urus, Derventio, Ara, & Trenta, & in Oceanum Germanicum ſe exonerat inter Eboracenſem & Lincolniam prov.

Abus, Abas, ſive Aba Plin. mons Armeniæ majoris. Vide Aba. Is Pariedi mont. pars eſt, ex quo Euphrates fluv. profluit, *Caicol* à Georgianis teſte Theveto appell.

¶ Abus, fluv. Epiri, oritur in Caſſiopea reg. & cadit in mare Adriaticum è fronte Corcyre inſulæ forſan Aous.

Ant. Abuſiacum, ſive, ut alij codd. habent, Abuſacum, & Abuzacum, *Fuiſſen*, opp. Rhætiæ ad Lycum fluv. intra montium anguſtias ſitum, quod propterea Fauces (unde Faucenſe cœnobium) etiam Latinè dicitur à Campidona 3. leucis in Eurum in via quæ Tridentum ducit occurrens.

¶ Abuſiacum, ſeu Abodiacus, *Fueſſen*, oppidum alias Vindeliciæ in Rhætia, nunc Sueviæ provinc. Germaniæ, in ipſo limite Bavariæ, in ditione Epiſcopi Auguſtani. Diſtat 12. mill. Germanicis ab Auguſta Vindelicorum in merid.

Lib. Not. Abuſina, *Abenſperg*, oppidum Vindeliciæ in Bavaria à Ratiſpona paulò ſuprà 3. leucis Auguſtam versùs diſtans ab Ingolſtadio 5. in ortum Neoſtadio proximum.

¶ *Ad fluvium* Abenſt *ſedet*.

Strab. Plin. Abydus, urbs gemina, una Ægypti, *Abutich* teſtibus Caſtaldo & Mol. ad Nilum, inter Ptolemaidem ad arctos 22. & Dioſpolim ad meridiem 28. mill. paſſ. à Memphi 290. in auſtrum Syenen versùs. Ibi Memnonis regia, & templum Oſiridis; altera Phrygiæ minoris, ſeu Myſiæ in ora contra Seſton urb. Thraciæ, mari ad 7. ſtadia interfuſo, urbs epiſcopalis ſub archiep. Lampſaceno, inde 21. mill. paſſ. in auſtrum diſtans. *Aveo* & *Aidos* Turcis teſte Leunclavio. Hinc Abydenus nomen gentis, Ovidius Lib. 1. triſt.

Quaque per anguſtas malè veſte virginis undas.
Seſton Abydena ſeparat urbe fretum.

Abydenos ſycophantas & effeminatos fuiſſe, ac in proverbium abiiſſe teſtantur Pauſanus & Suidas, ſicuti & Abydus civitas apud Ariſtoph. ex qua adagium, *Ne temerè Abidum*, apud Steph. & Suidam:

¶ Abydus Phrygiæ eſt arx munitiſſima Turcarum, & una ex Dardanellis, ad Boſphorum Thracium, olim epiſ. nunc Metrop. teſte Miræo.

Strab. Plin. Ptol. Abyla, & Alybe, mons & urbs Mauritaniæ Tingitanæ in ora contra Calpen urbem & mont. Hiſp. inde 12. mill. paſſ. freto Herculeo interfuſo, diſtantem. Urbs *Ceuta*, & Latinè Septa, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Eborenſi & mons *Almina* teſte Carolo Cluſio nominatur; licèt Marmol. urbem *Alcudia*, & mont. *Sierra de la Ximiera* longius à Calpe diſtantes, nunc dici velit.

¶ Abyla mons, hodie *mont des Singes* Gallis. *Schaminkelberg* Belgis, eſt prope Septam urbem, in parte orientali freti Herculei, & diſtat 18. mill. paſſ. à Calpe monte Hiſp. in merid.

¶ Abyſſini, *les Abiſſins*, Aethiopiæ pop. Chriſtiani. Veterem habent religionem, ſed ex hæreticorum erroribus confuſam. Eorum Imperator, qui vulgò *Grand Neguz* dicitur, & a quibuſdam *Preſte-Jean*, ſed abuſivè, poſſidet Aethiopiam ſuperiorem fere totam. Vide *Aethiopia*.

Ptol. Abyſtrum, *Urſimarſo* teſte Gabr. Bario, oppidum Brutiorum in Calabria, Lao finitimum, inde & à littore 12. mill. paſſ. Sed hoc oppidum potiùs Urſentini apud Plin. nominari videtur.

¶ Acabene, prov. Meſopotamiæ versùs Tigrim.

Plin. Academia, *Bagni di Tritoli*, villa Ciceronis in Campan. inter Puteolos urbem & Avernum lacum, teſte Turlerio. Locus item Atticæ nemoroſus apud Athenas,

ubi Plato natus, (unde illius ſectatores Academici appellati, teſte Laertio) ſic dictus ab Academo Deo: de quo Horat. lib. 2. ep. 2.

Atque inter ſylvas Academi quærere verum.

¶ Acadræ, populi Aſiæ in Sinarum regno, ubi nunc prov. *Quicheu Huquan* teſte Nic. Sanſon.

¶ Acalandra, *Calandra*, oppid. Italiæ in Lucania trans Apenninum, in provincia Baſilicata, ad fluvium Salandrum.

Strab. Plin. Acalandrus, *fiume di Roſeto*, fluv. Lucaniæ Roſetum oppid. alluens, atque in ſin. Tarentinum inter Heracleam & Metapontum urbes magn. Græciæ exciſas influens, ab Heraclea 4. miil. paſſ. olim Thurios à Tarentinis diſſeparans.

(*Ab aliis dicitur* Salandrella, *Cluverio teſte.*)

Heſy. Ptol. Strab. Acamas, *Cruſocco*, mons & promontorium Cypri, quod & *Capo di S. Epifanio* teſte Stephano Luſignano nominatur in ora occidua ubi olim urbs ejuſdem nominis epiſcopalis erat, ex libro Concil. à Clidibus promont. orientaliſſimo 1400. ſtad. (quanta eſt Cypri longitudo) diſtans in occ. à Sida urbe Pamphiliæ 1060. in auſtrum, teſte Strabone urbs verò ſeu potiùs pagus hodie etiam *Cruſocchio* dicitur. Hinc Cyprus Acamantis dicta. Scribitur & Achamas.

¶ Acanes major, & Acanes minor, *Acanes le grand, & Acanes le petit*, urbes duæ Africæ in Guinea regione in mediterraneis.

Ptol. Acantina, *Angotina* hodie, teſte A. Stuchio, inſula ſin. Arabini, proxima Daphninæ, inter inſ. Magorum & Orneon.

¶ Achantus, *Biſalta*, urbs Aegypti.

Xenoph. Thuc. Ptol. Acanthos, ſive Acanthus, *Eriſſo* teſte Sophiano, urbs Macedoniæ epiſc. ſub archiep. Theſſalonicæ, ad ſin. Singiticum apud Athon mont. inter Nymphæum prom. & Singum oppid.

¶ Acapuleum, *Acapulco*, urbs Americæ in Nova Hiſpania cum portu in ora maris Pacifici, in provincia Mexicana, & caſtro permunito; 80. leucis Hiſpanicis diſtat à Mexico in meridiem.

¶ Acaraga, *Acaraig*, oppidum Americæ meridion. in regione *Parana*, & ad Paranam fluvium. Dicitur aliter Nativitas Beatæ Virginis, diſtatque 45. leucis Hiſpanicis a fluv. Argenteo.

Strab. Plin. Pauſ. Acarnania, *Carnia & Deſpotato* teſte Mario Nigro, reg. Epiri in auſtrum vergens, Aetoliæ in ortum vergenti confinis. Pop. Acarnanes Polyb. Liv. & al. quorum urbes Ambracia, Actium, Leucas, Halyſæa, & intus Aſtacus. Flumina Aracthus, et Achelous. Hos annum (quem Græci dierum 354. faciunt) ſex menſibus computare ſolitos ſcribit Macrob. lib. 1. Saturnal. c. 12. Meminit Acarnanum Ovid. lib. 8. metam.

Amnis Acarnanum lætiſſimus hoſpite tanto.

Acarnanes mollitiei et laſciviæ apud veteres notati leguntur, apud Lucian. in meretriciis, unde proverbium apud Evad. *Procellus Acarnanius*, in laſcivos, Procellus enim vox eſt obſcæna. Cum Aetolis aſſiduas rixas propter vicinitatem hi populi exercebant, ut aliis accidere ſolet.

¶ Acaxium, *Acaxi*, oppidum prov. *Farima*, in Inſula Japoniæ in Aſia. Diſtat à Meaco urb. prim. inſula 25. leuc. teſte Brictio.

¶ Acaxutla, *Acaxutla*, portus Americæ Septentrionalis in ora maris Pacifici in nova Hiſpania, & regione Guatimala, 7. leucis ab opp. S. Salvatoris diſtat.

¶ Accadia, *Accadie*, prov. Novæ Franciæ in America ſeptent. quæ aliter Nova Scotia dicta fuit ab Anglis qui illam occuparant. Sed reddita fuit Francis pace Bredana. Ibi locus praecipuus eſt Portus Regius.

¶ Accara, *Accara*, opp. Africæ in Guinea regione dupl. nempe magn. & parvum in ora, inter fluvium *de la Volta* & fortalitium S. Georgij de Mina.

Lib. 1. Reg. Accaron, urbs Palæſtinæ in Philiſtinorum finibus, Azoto, Jamniae, & Geth urbibus finitima. Nunc vicus *Accaron* adhuc dictus, teſte Brocardo, à littore & ab Azoto 8. mill. paſſ. in auſtrum, ab Aſcalone 20. in Boream à Geth. 14.

Plin. Ptol. Acci, *Guadix*, urbs epiſc. & col. Hiſpaniæ Beticæ epiſcop. ſub archiepiſcopo Hiſpalenſ. in regno tamen Granatenſi, à Granato 9. leuc. in ortum. Baſti versùs 7. media ferè inter Giennium & Almeriam ad meridiem vergentem 24. olim colonia Accitana, inter Romanas colonias non obſcura.

¶ Acci, *Guadix*, ſedet ad radices montium juxta fontes fluv. *Guadalentin.* 12. leucis à Gienno in Eurum, & erepta fuit Mauris anno 1489.

¶ Accia, *Accia*, urbs Corſicæ Inſulæ olim epiſcop: nunc in ruinis jacet, in parte Orientali Inſ. Epiſcopatus verò unitus eſt Marianenſi.

¶ Accipitrum Inſula ſeu Hieracum, *Isle de Saint Pierre* Gallis, *Iſola di S. Pietro* Italis, Inſula parva in ora Auſtrali Sardiniæ.

Accitum, *Finiana*, oppidum Hiſpaniæ Bæticæ apud Granatum urbem, inter Acci & Almeriam ad 20. leuc. extra viam tamen rectam occurrens. *Vet. Inſ.*

Acedum, poſtea Ceneta, *Ceneda*, urbs epiſcopalis Venetiæ ſub Patriarcha Aquilejenſi: inter Tarviſium & Belunum 20. mill. paſſ. quot ab Opitergio, (cui in epiſcopali Sede ſucceſſit) Feltriam versùs 15. Vide Ceneta. *Ptol.*

¶ Acetum, *Ceneda*, urbs eſt Marchiæ Tarviſinae, Venetis ſubdita; non autem Summo Pontifici, ut quidam malè ſcripſere.

Acellium pagus eſt Inſubriæ inter Verbanum lacum & vallem Ugiam, haud procul ab Arona opp. & Fontaneto vico: quae loca perantiqua eſſe teſtantur plures inſcriptiones Rom. antiquae & marmoreae.

Acelum, *Aſolo*, opp. Venetiae non obſcurum in colle a Baſſano opp. ampla 7. mill. paſſ. in ortum à Tarviſio 22. in Boream. *Plin.*

(*Sedet in monte in Marchia Tarviſina, ad Muſſonum fluvium.*)

¶ Acemum, *Achem*, urbs Aſiae in inſula Sumatra. Vide Achemum.

Acema. Vide Cema, ſic enim legitur apud Plin. licet Ortel. ſic ſcribat. *Prov.*

¶ Acer *S. Marino*, mons Æmiliae cum oppido in Italia. Eſt Reſpublica ſui juris, habens ſub ſe duodecim pagos. Diſtat à mari Adriatico 10. mill. & a S. Leone 6. mill. Sedet in limite Ducatus Urbini versùs Romandiolam prov. Vulgo dicitur *la Republique de S. Marin.* Ex montis hujus radice profluit fluv. Ariminum, vulgo *Marecchia*.

Acernum, *Acierno*, urbs Picentium epiſcopalis ſub archiepiſcop. Salernit. inde 20. mill. paſſ. à monte Corvino 7. *Plin. Rom.*

¶ Acernum, *Acerno*, urbs eſt parva Principatus Ulterioris, 15. mill. a Salerno in ortum.

Acerrae, *l'Acerra*, urbs Campaniae epiſcop. ſub archiep. Neapolitano, apud Clanium fluvium à Neapoli 8. mill. paſſ. in via Beneventum ducente occurrens, à Nola 6. Capuam versùs, aegrè habitata, cujus mem. Virgil. lib. 2. Georg. *Strab. Liv. & al.*

& vicina Veſævo

Ora jugo, & vacuis Clanius non æquus Acerris.

Fuerunt & Acerrae, teſte Polyb. urbs Galliae ciſalpinae, inter Alpes & Padum à Rom. exciſa, ubi nunc Carpum oppidum amplum, ut aliquibus videtur. Sed, teſte And. Alciato, pag. eſt ad Padum in agro Ticinenſi, *l'Acerola* dictus. Carulo verò à Baſilica Petri Epiſcop. Novarienſi videtur eſſe pagus agri, ſeu Diœceſis Ticinenſ. in Novarienſi confinio, vulgo *Acere* appellatus, (*Vide Acherra.*)

¶ Acerris, oppidum Lacetanorum in Hiſpania, hodie eſt *Gerry*, in Catalonia provincia, ad Nogueram fluvium versùs montes Pyrenaeos, teſte Brietio.

Aceſines, Aſines Plin. *Alcantara*, ſeu *Cantara*, teſte Thoma Fazello, fluvius Siciliae ex Ætna monte apud Randacium oppidum oriens, ac per agrum Tauromenitanum in mare à Taurominio 18. mill. paſſ. fluens. Aceſinus verò fluvius eſt ingens Indiae in Indum influens, juxta quem arundines ejus magnitudinis proveniunt, ut ſingula internodia navigii vicem ſuppleant, teſte Plinio eſtque teſte eodem gemmifer. Alter hujus nominis fluvius à Plin. in Taurica juxta Penticapen fluens memoratur. *Thuc.*

Aceſta, urbs Siciliae. Vide Egeſta & Segeſta. Ejus memor. Virg. lib. 5. Æneid. *Virg.*

Urbem appellabunt promiſſo nomine Aceſtam.

¶ Acha, *Acha & Achza*, fluvius Germaniae in Bavariae Ducatu per lacum Chimum labitur, & poſtea in Oenum fluvium ſe exonerat.

Achabytos, mons Rhodi inſulae celſiſſimus: in quo Jovis delubrum erat. *Diod.*

¶ Achacica, *Achachica & Achiacica*, oppidum Americae in Nova Hiſp. & Mexicana prov. ubi argenti ſodinae. 18. leuc. diſtat ab urbe Angelorum in Boream.

Achad, locus erat palaeſtinae trans Jordanem fluv. in quo Jacob Patriarcha obiit. *Lib. Gen.*

¶ Achadia, *Auvagdoune*, urbs parva Hiberniae in Conacia, & in Comitatu Gallivenſi, epiſc. ſub archiepiſcop. Tuamenſi, teſte Brietio.

Strab. Liv. Arr. Achaei pop. Graeciae in univerſum maxime apud Poetas appellantur. Sunt & Populi Sarmatiae Aſiat. in ora maris Euxini apud Heniochos occ. versùs incolentes: de quibus Plin. & Ptol. Orchomeniorum col. Ovid. lib. 4. de Ponto:

Nec potes infeſtis conferre Charybdin Achais.

Steph. Achaemenia, reg. Perſidis felix à veteribus plurimùm commendata. Populi Achaemenii Ovid. Achaemenidae Strab. Vide Perſis, ſic ab Achaemene Rege dicta. Telae Achaemeniae apud Auſon. in epigr.

Laudet Achaemenias Orientis gloria telas.

Plin. Achaeorum portus, *Porto bon*, teſte Nigro. Vide Portus pulcher in Sarmatia. Eſt & ſtatio Troadis apud Sigeum promontorium.

Polyb. Stra. Plin. & al. Achaja, quae & Hellas, & Graecia, teſte Plinio, reg. praeclara Europae, nunc *Livadia* & *Rumelia*, teſte Caſtaldo cui ad arctos Theſſalia confinis eſt, ad occaſum Epirus, ad auſtrum Peloponneſus, mari ad ortum & auſtrum circumfluae. In Bœotiam, Atticam, Megaridem, Phocidem, Locros Ozolas, & Doridem regiones dividitur: ſic ab Achaeo Rege nominata. Eſt & Achaja reg. Peloponneſi inter Corinthum, & Patras ſinui Corinthiaco expoſitae. Achajae memor. Ovid. Epiſt. Paridis:

O quoties dices, Quam pauper Achaja noſtra eſt?

Hinc Achaicus nomen gent. Virg. lib. 5. Aen.

O miſera, quas non manus, inquit, Achaica bello
Traxerit ad lethum.

Adagium, *Achaicum telum*, pro ſcommate.

¶ Achaja latè ſumpta, quae Graecia propria, & Hellas, hodie *Livadia*, dicitur. Achaja autem propria in Peloponneſo hodie eſt Ducatus Clarentiae, *le Duchè de Clarence*, teſte Brietio. Subeſt autem utraque Dominio Turcarum a duobus ſaeculis.

Strab. Achara, oppidum Lycaoniae apud Galatiae & Piſidiae fines ad ſtagnum, ab Iconio 43. mill. paſſ. in occaſum recedens. Acaeara item a Cicerone in Verrem memoratur, opp. olim nunc pag. Siciliae in agro Syracuſano, nunc *Carrano*, teſte Faz. Pop. Acharenſes.

¶ Achardeus, *Copa* Mercatori, *Zigna* Lazio, fluv. Sarmatiae Aſiaticae. Dicitur ab aliis Varadanus, effunditurque in Maeotidem paludem.

¶ Acharman, urbs Arabiae felicis, ubi Thamydeni populi teſte Brietio.

Sil. Achates, *Cantara*, ut nonnullis videtur, fluvius Siciliae, idem cum Aceſine, ſive Aſine, qui, teſte Plin. lib. 37. c. 10. Achatem gemmam gignit. De quo Sil. lib. 14.

Et perlucentem ſplendenti gurgite Achatem.

¶ Achates fluvius hodie *Drillo* dicitur, teſte Magino, Brietio, & aliis, eſtque in Valle Neetina, & in mare Africum cadit 6. mill. paſſ. à Terra nova in Eurum.

¶ Achbalucum, *Acbaluch*, oppid. Aſiae in Cathaja regione, non longè a Cambalo, & in provinc. *Tainfu*, juxta lacum.

Strab. Plin. Mel. & al. Achelous, *Aſpropotamo* Soph. *Geromlea* Nig. & aliis *Pachicolmo*, fluvius ingens Acarnanum, eos ab Aetolis ſecludens, ex Pindo mont. ortum habens, ac in mare Jonium contra Echinades inſulas ſe exonerans. Alter apud Strab. & Pauſ. in Theſſalia Lamiam urbem alluens, Ovid. lib. 3. amor.

Neſcio quem ſpectans Acheloon & Inachon amnes,
Et potui nomen, Nile, referre tuum.

Hinc Achelojus nom. gent. Virg. lib. 1. Georg.

Poculaque inventis Acheloja miſcuit uvis.

Eſt & Achelous fluv. Peloponneſi, Dymam urbem praeterfluens. Idem Thoas à celeritate apud Poetas nominatus fuit, & pro quavis aqua, ut apud Virg. uſurpatur.

¶ Achemum, *Achem*, urbs per ampla & regni cognominis caput, in inſula Sumatra in India, cum portu in ora ſeptentrionali inſ. Dicitur aliter Acemum, diſtatque 400. mill. paſſ. a Malacca in Circium, 210. ab ora proximiori Peninſulae Indiae extra Gangem in occaſum, & 40. ab urbe *Pedir*. Ejus Rex obtinet etiam regna *Pedir*, & *Pacem* in viciniis.

Polyb. Acherae, ſive Acherrae, oppidum olim, nunc pagus Inſubriae in agro Novarienſ. *Acerano*, teſte Gaudentio Mer. Vide Ceredanum, & Acerræ. ſic enim legendum videtur.

¶ Acherrae, ſeu Acerrae, hodie eſt *Ghierra*, caſtrum Ducatus Mediolanenſis, in Laudenſi agro, ad confluentes Serij in Adduam fluvium, 2. mill. à Piceleone, & 12. a Cremona in occaſum, uti a Placentia in Boream, teſte Brietio.

Strab. Plin. Acheron, fluvius geminus, unus Brutiorum in Calabria citeriori apud Pandoſiam urbem exciſam fluens, inque ſin. Terinaeum deſinens, *Campaniano* & *Sanuto*, teſte Bario; alter Epiri ex Acheruſia palude in ſin. Ambracium decurrens, *Velichi*, ſeu *Verlichi* Nig. *Fanar*. Ant. Nebriſſenſi. Ejus oſtia a fontibus 36. mill. paſſ. diſtant. Eſt & Acheron fluv. inferorum apud Poetas, quaſi ſine laetitia. Unde Acherontœus nomen gent. Claud. lib. 2. de rap. Proſerp.

Tunc Acherontaei mutato gurgite fontes
Lacte novo tumuiſſe ferunt.

Hujus fluv. mem. Virg. lib. 7. Aeneidos.

Flectere ſi nequeo Superos, Acheronta movebo.

Hor. Acherontia, Acherontus Liv. *Acerenza*, urbs Lucaniae, in Apuliae confinio, archiepiſcop. ferè media inter Venuſiam ad occaſum, & Mateolam ad ortum ad 20. mill. paſſ. Pop. Acherontini Plin. Ejus mem. Hor. lib. 3. carm.

Quicunque Celſae nidum Acherontiae,
Saltuſque Bantinos, & arvum
Pingue tenent humilis Ferenti.

¶ Acherontia, *Acerenza*, ſeu etiam *Cirenza* dicta ab accolis, urbs eſt hodie in Baſilicata provincia regni Neapolitani, prope Bradanum fluvium ad radices Apennini, 10. milliaribus diſtat a Venuſia in Eurum, & 28. a Mateola in occaſum. Deficit in dies; eſtque parva admodum, & ejus Archiepiſcopat. unitus eſt Mateolanus ſeu Materanenſis.

¶ Acherſunda, *Akerſonde*, inſula Norvegiae in ora littorali, & merid. eſtque parva & versùs Fridericoſtadium.

Stra. Plin. Acheruſia, *Lago della Collucia*, teſte Bened. Falconio. pal. Campaniae inter Miſenum & Cumas urbes extractas ad 2. mill. paſſ. Acheruſia item palus Epiri à Plinio memor. per quam Acheron fluvius labitur, ſive ex qua ille emittitur, in Theſprotia, ab Ambracia 36. mill. paſſ. diſtans. Hanc ad Chimerium port. & oppidum per Theſprotiam in mare exire ſcribit Thucyd. Eſt & Acheruſia, teſte Mela, ſpecus Bithyniae apud Heracleam Ponti: unde Cerberum extractum fabulantur. De Acheruſia palude. Sil. lib. 14.

Serpit paſcendo creſcens Acheruſia peſtis.

Sil. Achetus, Acithius Ptol. ut aliquibus videtur, *fiume di Noto*, fluv. Siciliae apud Netum urbem fluens. Acithius verò, de quo Ptol. longè hinc in oram occiduam fluit. Hujus ſolus Silius Ital. memor. Populi Achetini Cic. Sil. lib. 14.

Et Netum, & Mileta, pubeſque liquentis Acheti.

¶ Achilia, *Akill*, inſ. in ora Connaſtiae prov. in Hibernia, prope Comit. *Maio*. Satis parva eſt.

Plin. Achillea, *Cacearia*, teſte Nig. inſ. Sarmatiae Europ. ante oſtia Boriſthenis, quae & Macaron, & Leuce. Achillea autem apud Ptol. Pauſ. & Max. Tyrium, inſ. & urbs ad oſtium Iſtri Boreal. gemina, nova, & vetus, *Killia* vulgò, apud Albam urbem, inde 2. milliar. Germ. Hanc Pauſ. & Max. Tyr. oſtio Danubii opponunt, & Leucam vocant, Achillea quoque apud Strab. et Plin. quae et Dromos Achillis, Peninſ. eſt priori Achileae proxima, *Fideniſi*, teſte Nigro dicta.

Strab. Ptol. Achillaeum, *Capo di Croce*, Villanovano, et Mol. oppidum et prom. Sarmatiae Aſianae ad Boſphorum Cimmerium, et fauces Maeotidis paludis.

Hor. Achivi, Graeci dicuntur apud poetas, qui et Achaei ab Achaeo Jovis filio, teſte D. Iſidor. lib. orig. Horat. epiſt. 2. l. 1.

Quicquid delirant Reges, plectuntur Achivi.

¶ Achonrita, *Achonry*, urbecula Hiberniae in Connachtia prov. Deficit in dies. Eſt in Letrumenſi comitatu, propè lacum *Alyne*; et vix 6. mill. paſſ. a Letruno in Boream. Epiſcopalis eſt ſub Archiepiſcopo Tuamenſi.

Lib. Joſ. Proc. Achor, vallis et lacus Palaeſtinae juxta Galgala oppid. Hiericunthi proximum ad Bor.

Achris, et Acridus, teſte Cedreno, Lychnidus Ptol. et poſtea Juſtiniana prima a Juſtiniano Imperatore, et inſtauratore dicta, *Acrida*, & *l'Ochrida*; et Turcis *Giuſtandil*, urbs Macedoniae archiepiſcop. et olim Serviae et Bulgariae metropolis ad Lychnidum lac. unde Drinius amnis effluit: ſub qua metropoles 6. erant, et epiſcopatus 10. Abeſt à Dyrrachio 118. mil. paſſ. in ortum Theſſalonicam versùs.

¶ Aciaponda, *Aciapouda*, oppidum Indiae extra Gangem, in ora ſinus Bengalae et regni Peguviae, cum portu, 80. mill. paſſuum ab Arachamo in meridiem:

¶ Acibi, populi Sarmatiae Europeae, ad fontes Boryſthenis ſeptentrionalis.

¶ Achyrum, *Achyr*, urbs Poloniae ad Worſkloam fluv. in Volhinia infer. et confin. Moſchoviae, cum arce in monte. Diſtat à Boryſt. 25. leuc. Polonicis in Bor. teſt. Guillelmo le Vaſſeur.

Strab. Plin. Acila ; ptom. & urbs Arabiæ felicis contra Diram urb. & promontorium Æthiopiæ, ſinu Arabico intercedente. Ocila, Plin. alibi, Ocelis Ptol. emporium Arabiæ ad ſinum Arabicum. *Zidum*, teſte Nigr. inter Heropolim ad intimum ſin. receſſum 160. & fauces ejuſdem ſin. 195. leucis Hiſpanicis, a Mochura, ſeu Mecha (ut nunc vocant) 40. Sed teſte Rhamuſio, *Capo Celi* potiùs dicitur, promontorium, ad ſinus Arabici fauces, olim emporium Arabiæ, ex quo, teſte Plin. in Indiam navigabatur. Vide Ocelis.

Vet. Inſcrip. Acilia Auguſta *Axelburg*, oppidum olim Vindeliciæ, nunc pag. Bavariæ apud Straubingam urbem, Ratiſpona urb. 6. leucis in ortum.

Servio. Acilius, *Acilino* nunc, teſte Faz. fluvius Siciliae inter Liliboeum urbem & Acithium fluv. in mare labens, à Lilyboeo 8. mill. paſſ.

Acincum. Vide Aquincum.

Ant. Strab. Plin. Aciris, *Acri*, fluv. cum oppido cognomine, in Lucania oriens, ac per magn. Græciam in ſin. Tarentinum apud Metapontum urb. exciſam fluens, haud procul à Turſo urbe decurrens. Eſt & Aciris *Acri*; oppidum Brutiorum non obſcurum inter Roſcianum & Beſidianum urbes Calabriæ citer.

¶ Aciris fluvius etiam Agrius dicitur, vulgò *Agri*. Vide ibi, habetque ad oſtia vicum, qui *Torre d'Agri* dicitur.

Ovid. Theocr. Acis, *Freddo* nunc, ob ejus frigiditatem, teſte Faz. dictus, fluvius Siciliȩ ex Etna monte in mare apud Taurominium influens, inde ad 5. mill. paſſ. haud procul ab Aceſine fluv. ubi arx nomen antiquum adhuc retinens *Aci*. Curſu citiſſimus eſt, & herbifer. De quo Ov. l.3. Metam.

Acis erat: & ſic quoque erat tamen Acis in amnem
Verſus.

¶ Acis, *Freddo*, fluvius eſt parvus Siciliæ in valle Nemorenſi: & in Jonium mare influit longè ab Aceſino fluvio & medio itinere inter Cataniam & Tauromenium.

Acis item apud Plin. inſula parva eſt, una Cycladum.

Ptol. Acithius, *Birgi*, teſte Faz. fluvius Siciliȩ haud procul à Salemio opp. inde ad 6. mill. paſſ. oriens, àc in mare inter Lilyboeum & Drepanum urbes poſt Acilium amnem proximum labens.

Ant. Acius, *Jaicis*, teſte Joſia Simlero, locus Siciliȩ apud Catinam urbem.

¶ Aclea, locus dioeceſis Dunelmenſis in Anglia ubi alias Concil. Anglic. ſub Hadriano primo. Eſt juxta fluvium *Skern*. 9. milliaribus Anglicis a Dunelmo in meridiem.

Plin. Acmodæ, inſulæ Silurum Solino, *Silley*, 7. inſulæ maris Britannici, Britanniæ minori adjacentes, à Laona urb. 8. leucis diſtantes, quæ ab aliis *Sorlinges* appellantur: ſed hæ Albioni adjacent à 7. inſulis diverſæ, inter illas & prom. Albionis extremum ad occaſum ſitæ, inde ad 8. leucis recedentes. Quamobrem inſulæ Silurum (qui ſunt populi Albionis) ab Acmodis diverſae eſſe videntur.

¶ Acmodae, ſeu Æmodae inſulae, teſte Cluverio & Sanſone, hodie *Iſles des Schetland* dicuntur, in mari Caledonio; ſuntque ſub dominio Regis Daniae. Earum autem praecipua *Mainland* dicta extenditur ad 60. mill. paſſuum. Vide Schetlandia.

Ptol. Acmonia, urbs Daciae, quae teſte Nigro *Severino* eſſe videtur, urbs ad Danubium apud pontem Trajani, à Severo Imperatore condita, & Severinum dicta, à Temeſvaria 12. leuc. in Eurum. Fuit & urbs Phrygiæ magnae epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Laodiceno, Eumeniæ finitima.

¶ Acolis urbecula fuit in inſula Tenedo, in mari Ægaeo, a parte Aſiae.

¶ Acoma, *Acoma*, locus in monte, ex praecipuis novi regni Mexicani in America ſeptentrionali.

¶ Acon, ſeu Ptolemais, *Acre*, urbs epiſcopalis Syriae ſub Archiepiſcopo Tyrenſi. Vide Ptolemais. Celebris eſt fortitudine Equitum S. Joannis Hieroſolymitani, qui illam per tot annos fortiter propugnarunt.

Plin. Steph. Acone, & Aconae, portus & opp. Bithyniȩ in ora maris Euxini, apud Heracleam Ponticam, cujus eſt navale, *Naxio* nunc Mol. & al. ab Acone fluv. cujus mem. Val. Flac. lib. 4. Argon.

Quid memorem quas Iris aquas, aut torqueat Acon?

Non longè Aconitus collis, ubi Aconis herba, ex qua aconitum venenum conficitur, teſte Dioſcoride lib. 4. Sunt qui Aconem *Lagula* nunc dici ſcribant, ab Heraclea 20. mill. paſſ. in ort.

Anton. Acontiſma, locus Macedoniae, in Thraciae confin. inter Neapolim & Topirim, à Philippis 21. mil. paſſ. Topirim versùs 18. occurrens.

¶ Acores inſulæ, *les Iſles Açores*, in Oceano occ. V. Açores.

Plin. Ptol. Acra Japygia, quae & Salentino Ptol. dicitur, *Capo di Leuca*, & *Capo di S. Maria*, prom. Salentinorum, ſeu Japygiae & Meſſapiae, in ortum contra Ceraunios Epiri montes excurrens, ab Hydrunto in meridiem, & à Gallipoli in bor. ad 20. mill. paſſ. diſtans.

¶ Acra Japygia, ſeu Japigium promontorium, hodie *Capo S. Maria*, ſeu *S. Maria di Leuca* dicitur. Diſtat ab ora proximiori Epiri 60. mill. paſſ. in occaſum a Gallipoli 24. mill. paſſ. in Eurum, & ab Alexano 9. mill. paſſ. in meridiem. Ibi aliàs oppidum praeclarum, *S. Maria di Leuca*. Nunc in ruinis jacet. Vide Japygium promontorium.

Thucyd. Liv. Acrae, Acraeȩ Ptol. *Acremont*, oppidum Siciliae exciſum, in finibus Syracuſanorum apud Palatiolum & Claromontem oppidum ac apud Buſſenam oppidum & ortum Anapi fluv. ad 2. mill. paſſ. à Raguſa opp. amplo 12. in Bor. Ejus mem. Sil. lib. 14.

Non Tapſus, non è tumulis glacialibus Acra.

Thucyd. Acragas, *Drago*, fluvius Siciliae apud Agrigentum fluens. Vide Agragas.

Polyb. Ptol. Acrath, *Velez de Gomera* Marm. incolis *Deyrat Bediz*, al. *Agenna*, al. *Mezemme*, oppidum Maur. Tingitanae littor. contra Malacam Hiſpaniae urb. inde 80. leuc.

¶ Acrath, *Bediz Velez*, oppidum eſt hodie regni Fezzae in prov. Erritis & in ora maris Mediterranei. Diſtat tantùm à Malaca urbe 30. leucis Hiſpanicis in auſtrum.

Strab. Ptol. Acria, *Ormons*; teſte Mol. opp. Laconicae marit. apud oſtia Eurotae fluv. inter Gythium ad occaſum 140. & Aſopum ad ortum 60. ſtad. diſſitum.

Cedren. Acrida. Vide Achris, & Lychnidus.

¶ Acrij, *Monte Sirij*, montes Siciliae inſ.

Strab. Acriſione urbs fuit Peloponneſi apud Argos, ab Acriſione Acriſii Regis filia nomen habens. Unde Acriſionaeus nomen gent. Virgil. lib. 7. Æn.

Acriſionais Danae fundaſſe colonis.

Strab. Ptol. Acritas prom. geminum; unum Bithyniae, *Capo Acria*, ad Boſphorum Thracium, quod & Acra Melaena, hoc eſt promontorium nigrum appellatur apud Orpheum, haud procul à Chalcedone urbe, teſte P. Gyllio. Alterum Meſſeniae, *Capo di Gallo*, teſte Soph. cum aliis, inter Methonem ad Bor. & Coronen ad Auſtrum proximas urbs: unde ſinus Coronaeus, ſive Aſinaeus incipit; qui & Meſſeniacus ſinus appellatur.

¶ Acritas promontorium eſt Peloponneſi in Meſſenia provincia, 18. mill. paſſ. à Corone in meridiem.

Plin. Acroathon, ſive Acrothon, ut apud Plinium & Melam. Acrothoon Herod. Athos Acron. Ptol. *Cima di monte ſanto*. Jugum Athi cum oppido cognomine, ubi nunc coenobium ingens & celebre Graecorum, quod aliis coenobiis & opp. ejuſdem monr. praeeſt. Ibi bibliotheca recondita, & literis opera navatur ſedulò, cùm inde Epiſcopi deligantur.

¶ Achroathon hodie à Graecis ἅγιον ὄρος dicitur, eſtque in ea parte Maced. quae nunc *Jamboli* nuncupatur. Vide Athos.

Plin. Ptol. Acroceraunia, Acroceraunij, & Ceraunij Melae, *monti della Chimera*, teſte Alphonſo Adriano cum aliis, montes Epiri altiſſimi inter Aulonem urb. Macedonicam in Bor. 35. & Buthrotum in meridiem 92. mill. paſſ. à Japygio Italiae promont. 700. ſtad. in ortum quot à Corcyra in Arctos. Sic montes etiam Armeniam ab Iberia diſterminantes dicuntur quòd à fulminibus ob eorum celſitudinem feriantur.

¶ Acroceraunia juga, ſeu Acroceraunij montes hodie *Monts de la Chimere* dicuntur, ſeu etiam Montes Diaboli, teſte Brietio. Sunt prope Acroceraunium promontorium inter Albaniam & Epirum, prope Aulonem, & ejus incolae *Chimarioti* vulgò dicuntur.

Acroceraunium prom. Epiri, pars Acrocerauniorum, mari Jonio imminens, Lacinio prom. magnae Graeciae adverſum, inde 75. mill. paſſ. in ortum recedens, *Capo della Chimera*. Hic olim Acroceraunia epiſc. ſub archiepiſcopo Dyrrachino, quae nunc *la Chimera* dici videtur. De Acrocerauniis Ovid. l. 2. de remed. amor.

Hae tibi ſint Syrtes, hae Acroceraunia vita.

¶ Acroceraunium promontorium hodie *Capo della Linguetta* dicitur, eſtque in Epiro & in limite Albaniae prope Aulonam, 60. mill. paſſuum ab Hydrunto in ortum.

Strab. Plin. Pauſ. & al. Acrocorinthos, arx & mons Corintho urbi imminens non ſecùs ac Ithome Meſſenae imminebat. Hic mons à media Graecia, teſte Plutarco, ortum habet. De ea Stat. lib. 7. Thebaid.

Jam pronis Gradivus equis Ephyraea premebat

Littora

Littora, quæ ſummas caput Acrocorinthus in auras Tollit.

Mel. Acronius, Brigantinus Plin. Podamicus poſterioribus, *Bodenzee* lac. maximus inter Rhætos, & Helvetios, cui Venetus apud Conſtantiam urbem copulatur: per quos Rhenus fluvius decurrit. Illum circumſtant San-Gallum urbs libera, Brigantium opp. Lindavium urb. lib. & Podamium opp. cum aliis opp.

¶ Acronius & Brigantinus ſunt duo lacus, Cluverio & aliis, quod rectius, Acronita enim is quem Cellenſem lacum *Cellerzee* ab oppido Cella appellant; Brigantinus autem & Venerus ſeu Podamicus, is eſt qui nunc Conſtantienſis vocatur; eſtque longitudinis 40. mill. paſſ. *Bodenzee* Germanis, *Lac de Conſtance* Gallis, & *Lago di Conſtanza* Italis, eſtque inter Helvetios, & Sueviam. Acronius autem *Lac de Zell* Gallis, eſt prope & infra Conſtantiam Scaphuſiam verſus; vixque extenditur ad 12. mil. paſſ. Per eum labitur Rhenus fluvius: habetque inſulam Sinoviam, *Richenaw*, in qua ædificata fuit Augia major ſeu dives ordinis S. Benedicti: in qua Scholæ olim fuerunt totius Germaniæ celeberrimæ.

Dion. & Steph. Acropolis, *Luco*, oppid. Marmaricæ inter Bathracum port. ad occ. & Scytranium port. ad ort. a Creta 500. mill. paſſ. in auſtrum. Vide Antipyrgus.

¶ Acropolis. *Agropo'i*, opp. in littore prov. Princip. citerioris in regno Neapolitano.

Jornan. Acroventum, *Governa*, pag. Venetiæ apud Padum, ubi is Mincium fluv. excipit, in agro Mantuano, inter Mantuam 10. & Concordiam apud Mirandulam 26. mill. paſſ. haud procul a D. Benedicti cœnobio.

¶ Acroventum vulgò *Governolo* dicitur, eſtque ditionis Mantuanæ, non Venetæ, & ad Mincium fluvium, qui duobus abhinc miliar. in Padum ſe exonerat inter Mantuam & Mirandulam.

¶ Acza, *Akſa* & *Akza*, fluv. Aſię, in Georgia reg. in mare Caſpium ſe exonerans prope urbem *Zitrach* in Zuiria regione.

¶ Acſteda, *Ackſtede*, oppidum Germanię inf. in Ducatu Bremenſi ad fluvium *Lun*, in ditione Svecorum. Diſtat a Brema 6. miliaribus Germanicis in Boream, & paulò minùs a Staada in occaſum.

Strab. Actę, reg. Helladis. Vide Attica. Hinc Actęus nom. gent. Ovid. lib. 12. Metamorphoſeon.

Sit ſuper Actæas Heros Cylenius arces.

Plin. Actania, *Heliglhandt*, teſte Ortelio inſula maris Germanici in alto contra Albis fluv. oſtia. Ditmarſię orę adjacens.

¶ Actania, *Heligblandt*, inſula eſt parva Danię ſub dominio Ducis Holſatię, & ferè 8. milliaribus Germanicis diſtans in ortum ab ora Dithmarſię, cujus pars eſt, & paulò plùs ab ora Friſię orientalis in Boream.

Euſeb. Caſ. Cic. Actianus, ſive Accianus fundus, locus Umbrię circa Piſaurum urbem; qui nunc *Farnazzano* nominatur.

Strab. Plin. Liv. & al. Actium, *C. Figalo*, urbs & prom. Epiri ad os ſin. Ambracij, contra Nicopolim urb. proximam vix milliario diſtantem, à Buthroto & Corcyra 50. mil. paſſ. in merid. Leucadem verſùs 30. olim templo Apollinis clarum. Ibi Auguſt. Marc. Antonium vicit. Hinc Actius, & Actiacus nomen gent. Ovid. lib. 1. Faſt.

Frondibus Actiacis comptos redimita capillos,
Pax ades.

Sil. lib. 15.

Leucata, & Phœbi vidit citus Actia templa.

Ptol. Acula, ſive Aquula, *Aqua pendente*, oppidum Hetrurię loco ſublimi apud Peliam flumen aquis abundans, inter Senam 40. & Volſinios Romam verſùs 10. mill. paſſ. medium ferè inter Oropitum ad ort. & Suanam ad occ. 12. mill. paſſ. Cujus pop. à Plin. Aquenſes nominantur. Sunt qui aquas Taurinas eſſe velint.

¶ Acula, ſeu Aquula, urbs eſt Hetturię in ditione Pontificia & in agro Urbevetano 5. miliaribus a limite territorij Senenſis, & 8. a Volſinijs. Epiſcopali ſede decorata fuit ab Innocentio X. anno 1647. loco Caſtri diruti.

Ptol. Acumincum, *Zalonkemen*, opp. Pannonię infer. ad Danubium, inter Petrovaradinum ad occ. & Taurunum ad ort. 6. leuc. vel, ut aliis libet, *Cameiz* pag. apud Petrovaradin.

¶ Acumulum, *Acumoli*, opp. Aprutij ulter. in Italia, ad fluvium Truentum, 12. mill. paſſ. diſtans a Nurſia urbe in ortum, & paulo plus ab Aſculo in Circium in limite Umbrię & ad radices Apennini.

¶ Acus, *Agulha*, Luſit. *l'Aiguille* Gallis, inſula maris Aethiopici ſeu Barbarici. Dicitur etiam *Isle de Gale*: diſtatque 900. mill. paſſ. ab ora Zanguebarię in ortum, uti 300. a parte ſeptentrionali Madagaſcarię.

Acuſio col. (non Acuſiorum col. ut Ortel. cum aliis legit) poſtea Gratianopolis ab inſtauratore dicta, *Grenoble*, urbs Gallię Narbonenſis in finibus Allobrogum ad Hiſaram fluv. epiſc. ſub archiep. Viennenſi, inde 15. leuc. totius Delphinatus conventus juridicus, à Civarone urbe primaria Sabaudię 6. leuc. diſtans. Sed potiùs *Agu* pag. eſt ejuſdem tractus. *Ptol.*

¶ Accuſio, *Grenoble*, dicitur etiam Cularo, diſtatque 9. leucis à Civarone in meridiem, 4. a Cartuſia, & 16. a Lugduno in Eurum. Sedet in planitie ad radices montium & ad Iſaram fluvium, ubi recipit Dracum in valle Griſivodana. Vide Gratianopolis.

¶ Acutus, *l'Agout*, fluvius Gallię in Occitania. Caſtrum rigat & Vaurum urbes, & poſtea in Tarnum ſe exonerat.

¶ Acuum prom. *Cap. des Aiguilles*, Luſitanis *Capo de Agulhas*, caput extrem. & pręcip. promontorij Bonę Spei in Africa meridionali.

Acys fluv. Sicilię. Vide Acis. Sil. lib. 14. *Sil.*

Quippe per Ænoos Acys potis æquora fines,

¶ Aczudia, oppidum Valachię, vulgò *Aczud*, infra Backoviam, ad fluvium *Miſſovo*.

Ad anſam *Ithancoſter* teſte Camd. oppid. Albionis in Eſſeria reg. Anglię, inter Combretonium 15. & Camolodunum 6. mill. paſſ. occurrens. *Ant.*

Ad aquas Larodas, opp. Sicilię apud *Xaccam* oppid. Vide Thermas. *Ant.*

Adaquilas, *Igle*, pag. apud Treviros, & oppid. Gallię Celticę in Normannia *l'Aigle*, inter Druides 11. & Falleſiam 9. leuc. *Ant.*

¶ Ad Aquilas, *l'Aigle*, oppidum Normannię. Ad Rillam fluv. ſedet inter Drocas 15. Falleſiam 17. & Sagium 9. leuc. Vide Aquila.

Ad caballos, *Bagnacavallo*, opp. Æmilię. Vide Tiberiacum. *Ant.*

Ad caſas Cęſarianas, *S. Caſſiano*, pag. Hetrurię, a Florentia 8. mill. paſſ. Senas verſùs. *Ant.*

Ad Columellas, locus Æmilię apud Ravennam, inde 6. mill. paſſ. ubi Majorianus Auguſtus creatus eſt, teſte Hieron. Rubeo. *P. Dia.*

¶ Ad decimum, *il Borghetto*, opp. Italię, 10. mill. paſſ. ab urbe, Anconam verſùs.

Ad fines, *Pfin*, opp. non Rhetię, ut ſcribit Ortel. ſed Helvetiae, ad Taurum fluv. à Conſtantia urb. vix miliario Helvetico Tigurum verſùs diſtans. Ad fines etiam *Tuin*, oppidum Belgij in Hannoniae & Leodienſ. ditionis conf. ad Sabim fluv. à Montibus 4. leuc. in ort. Namurcum verſus. Ad fines quoque in Liburniae & Panno niae conf. *Samaguar*, inter Quadrata 14. & Siſciam 12. mill. paſſ. occurrens. *Ant.*

¶ Ad fines, *Tuin*, ſeu *Thuin*, opp. eſt Hannoniae, Leodienſis tamen ditionis; diſtatque à Vallocuria 3. leucis in occaſum.

Ad Herculem, portus Hetruriae, qui *Livorno* videtur Ortel. *Ant.*

Ad lapidem, *Stoneham*, teſte Camd. locus Angliae in reg. Vitarum. *Beda.*

Ad matrem magnam, *M. Vergine*, cœnobium praeclarum Hirpinorum in monte excelſo, ab Abellino urb. 4. mill. paſſ. diſtans. *Ant.*

¶ Ad matrem magnum eſt in regn. Neapol. & principatu ulteriori, ab alijs Mons Virginis dictus, ubi caput totius Ordinis cognominis.

Ad Mauros, *Maurkirchen*, teſte Laz. pag. Norici in Auſtria. *Li. No.*

Ad muros, *Sumerein*, teſte eod. Laz. pag. Pannoniae ſup. in inſula Cituorum, à Poſonio urbe 2. leuc. muro cinctus, Amm. videtur idem cum ſup. *Ant.*

Ad murum, *Walsovun*, teſte Camd. villa ſeu pag. Albionis, apud Vallum, in Angliae Scotiaeque confinio. *Beda.*

Ad nonum, Venetię *Meſtre*, oppidum eſt Marchiae Tarviſinae; prope Venetias, ad Muſonem fluvium.

Adpalatium, *Palazzo*, pag. Venetiae à Tridento 4. mill. paſſ. in auſtrum Veronam verſùs, ad Athеſim, inter Tridentum & Roboretum oppidum. *Ant.*

¶ Ad perticas, prope Ticinum, *S. Maria delle Pertiche*, vicus Italiae in Ducatu Mediolanenſi & prope Paviam.

Ad pontem, *Paunton*, teſte Camd. oppidum Albionis in Anglia, Pons Aelius, in lib. not. medium inter Lindum urb. & Verometum opp. 19. mill. paſſ. Londinum verſùs. *Ant.*

Ad pyrum, *Speyr*, urb. germ. ſup. Vide Spira. *Ant.*

Ad ſeptem aras, *Azumar*, teſte Jacobo Vaſconc. oppidum Luſitaniae in regno Portugallico, à Medobriga 14. mill. paſſ. Emeritam verſùs. *Ant.*

Ant. Ad ſeptem fratres, *Ceuta*, urbs Mauritaniæ Tingitanæ ſic dicta ab æqualitate ſeptem montium. Vide Septa.

Ant. Ad ſorores, *Val de Fuentes*, teſte Jac. Delgato, pag. Hiſp. Luſit. apud Emeritam urbem.

Lib. Not. Ad ſtatuas Coloſſas, Colocia poſterioribus, *Colocçia*, urbs Pannoniæ infer. Archiep. ad ulteriorem Danubii ripam, Altinio proxima, à Buda 12. leuc. in Eurum.

¶ Ad ſtatuas Coloſſas ſeu Colocia, *Colora*, urbs eſt Hungariæ inferioris infra inſulam Uriam; ſubeſtque dominio Turcarum à centum quinquaginta ferè annis. Vide Colocia.

Ant. Ad turres, *S. Biaſo*, teſte Bario, opp. ſeu pag. Brutiorum in Calabria citer. inter Martoranum & Hipponium, à Neocaſtro 5. mill. paſſ. diſtans.

Mart. Rom. Ad urſum pileatum, locus urbis Romæ, ubi nunc ædes ſanctæ Balbinæ.

¶ Adachſunia, mons Africæ in regno Fezzæ & provincia *Chaus*.

¶ Adada, urbs Syriæ in Palmirenæ prov.

¶ Adama, urbs igne cœli conſumpta cum aliis tribus, in mari mortuo, in Palæſtina.

¶ Adamana, urbs Aſiæ in Cœleſyria, 15. leucis diſtat à Damaſco.

Dion. Ptol. Adana, *Adena*, urb. Ciliciæ archiep. & primaria, ad Pyramum fluv. ubi pons lapideus, inter Tarſum 27. & Mopſueſtiam 18. mill. paſſ. ab Antiochia magna 90. ab Iſſo 30.

¶ Adaovi, *Adaovus*, pop. Africæ in ora Guineæ.

¶ Adara, *Adare*, oppidum Hiberniæ in Momonia orient. ad fluvium Mayum, 12. mill. paſſ. à Limerico diſtat in meridiem; deficitque in dies.

Plin. Addua, Adua Polyb. Aduas Strab. *Adda*, fluv. Inſubriæ, illam à Cenomanis & Bechunis Venetiæ pop. ſeparans, non longè ab Oeno & Atheſi oriens, perque vallem Tellinam in lacum Larium influens; à quo emiſſus, Laudem Pompejam attingit, ac in Padum inter Placentiam & Cremonam excipitur.

¶ Addua fluv. oritur in Rhætia ex Alpibus & monte Braulio, 15. mill. paſſ. à fontibus Oeni: deinde per vallem Tellinam atque Larium lacum fluens, inde emiſſus, Ducatum Mediolanenſem à dominio Veneto ſeparat ex aliqua parte, ac tandem Pado miſcetur 6. milliaribus ſupra Cremonam.

¶ Addua Glarea, *Giera d'Adda*, regiuncula Italiæ in Ducatu Mediolanenſi inter Adduam & Serium fluvios, celebris victoria Ludovici XII. Francorum Regis contra Venetos, prope vicum *Agnadello* in eo tractu.

Ptol. Addyma, *Ted Velez*, ut aliquibus videtur, opp. Mauritan. Cæſarienſ. mediterr.

¶ Adea, *Adea*, regnum Africæ in ora orientali Æthiopiæ, ubi Magodoxum urbs cum portu in Zanguebaria reg.

¶ Adeba, opp. Hiſpaniæ, ubi forſan *Amposta* ad oſtia Iberi fluv. in Catalonia prov. Sanſoni eſt Adebra ſupra Dertuſam.

Ptol. Adedi, urb. Arab. fel. extra fauces ſinus Arabici, *Aden* teſte Nig. Sed *Aden* aliis eſt Arabiæ emporium.

¶ Adel, *Adel*, regnum Africæ in ora orientali Æthiopiæ cum urbe cognom. versùs fauces maris Rubri, in Zanguebaria regione, ad Adelum fluvium, 150 mill. paſſ. à freto *Babelmandel* dicto in meridiem. Vide Azania.

¶ Adendum, opp. Africæ in regno Fezzæ & prov. Temeſna verſus Ommirabihum fluvium.

¶ Adenum, *Aden*, urbs Arabiae permunita, ad radices montis, alias caput regni, cum portu. Capta fuit anno 1538 à Turcis, qui à paucis annis inde ejecti fuere. Alias Arabia dicta fuit, 200 mill. paſſ. diſtat à faucibus maris Rubri in Cæciam, & totidem à Saba in Eurum.

¶ Aderborna, *Aderborn*, oppidum Germ. in Pomerania ſup. ad Oderam fluv. paulò infra Stetinum, ſub Svecis.

¶ Aderburgum, *Aderburg*, oppidum Germ. ad fluv. Oderam, in media Marchia Brandeburgenſi, 9 leucis à Stetino urbe.

¶ Adhile, *Adhil*, opp. Aſiæ in ditione magni Mogoris, & prov. *Tatta*, non procul ab oſtiis Indi fluv.

Strab. Adiabene, *Betan*, teſte Jacobo Caſtaldo, reg. Aſſyriæ, cujus pop. Adiabeni.

Ptol. Adiacium, *Ajazzo* ſive *Ajaccio*, urbs Corſicæ marit. epiſcopalis ſub archiep. Piſano in ora occidua, olim Urcinium.

¶ Adicara, oppidum Arabiæ, in ora interiori ſinus Perſici; aliis eſt Idicara.

¶ Adima, *Adima*, oppidum Moſcoviæ ad Mooxam fluv. in Mordua prov. 70 mill. Germanicis diſtat à Moſcua urbe in ortum.

¶ Adingtona, *Adington*, oppidum Angliæ cum caſtro in Surria prov. 7 mill. Anglicis à Londino in meridiem diſtans.

¶ Admiralis inſ. *Admiraliteitz eylandt* Batavis, *Isle de l'Admiral* Gallis, inſ. parva in ora litt. Novæ Zemblæ ad Septent. Moſcoviæ.

Adonis, *Canis & Narratellebe* incolis, teſte Guilielmo Tyrio, & Poſtello, fluv. Phœniciæ ex Libano mont. in mare inter Byblum & Berytum urbes delabens, à Beryto 6. mill. paſſ. mari exceptus, patriarchatum Antiochenum ab Hieroſolymitano ſeparans. *Ptol.*

¶ Adorſum, *Adorf*, oppid. Germaniæ in Voigtlandia, in ditione Electoris Saxoniæ, ad fluv. *Elſter*.

¶ Adorianum, *Adorian*, opp. Tranſylvaniæ in confin. Hungariæ juxta fluv. *Berethin*.

Adra, *Zermanæ*, opp. Liburniæ mediterr. quod *Odura* Mol. & Villanov. potiùs dicitur, Arauzonæ proximum. Eſt & Adra urbs Arabiæ petreæ epiſ. ſub archiep. Boſtrenſi. Item alia in Cœleſyria. *Ptol.*

Adrabæ campi, *Marckfeld*, tractus Germ. in Moravia apud Auſtriæ limites, ab Hamburga urbe 2. leuc. in Bor. ubi olim Marcomanni pop. *Strab. Plin. Ptol.*

Adramyttium, & Adramytteos Plin. *Landramiti*, & Turcis *Endromit*, teſte Leuncl. urb. Troadis marit. epiſc. ſub archiep. Epheſino, ad mont. Idæ radices; inter Antandrum ad Bor. 31. & Elæam urbem Æolidis in auſtrum 50. mil. paſſ. à Pergamo 52.

¶ Adramytticus ſeu Adramittenus ſinus, hodie *Golfe de Landramiti*, pars eſt maris Ægæi in ora Myſiæ majoris & Troadis, prope Adramyttium; dictuſque fuit etiam Idæus ſinus, Guill. Sanſone teſte.

Adrana, *Eder*, fluv. Germ. per Haſſiam in Fuldam apud Caſſellam urb. influens, ac juxta Valdecum & Friſlariam urbes decurrens; licèt Ritheimerus, *Rhoer*, fluvius Weſtphaliæ in Rhenum ad Diſpargum urb. labentem, qui Rura eſt, interpretetur. Legitur etiam Adranus apud Tac. *Polyb.*

Adranes, *Edrenos* apud Turcas, teſte Leunclavio urbs Bithyniæ olim epiſc. quæ & Adrani, apud Pruſam urbem. Hujus nominis altera fuit in Thracia. *Ant.*

Adrantis, Adranis Zoſimo, *Dragomel*, ut Wolfango Laz. videtur, oppidum Pannoniæ ſuperioris ad Savum fluv. medium inter Æmoniam & Celejam 25. mil. paſſ. apud Draburgum. *Ant.*

Adranum ſive Hadranum, *Aderno*, opp. Siciliæ ad Ætnæ mont. radices, a Catina 16. mill. paſſ. in occ. à Tauromìnio 42. Popul. Adranitani Plin. Ejus mem. Sil. lib. 14. *Plin. Plut. Sil.*

Adranum Ergenſùmque ſimul, ſtilàque ſuperbo
Laniigera Melite.

¶ Adraon, urbs Arabiæ majoris ſeu deſertæ, epiſcop. ſub archiep. Boſtrenſi, Guill. Tyrio teſte. Vide Adratum.

¶ Adrapſa, *Andicaron*, urbs Hircaniæ.

Adraſus urbs fuit epiſc. Syriæ ſeu Phœniciæ ſub archiep. Seleucienſi. *Lib. Conc.*

Adratum, *Caſtrum Bernhardi de Stampis*, teſte Guil. Tyrio, urbs Arabiæ petreæ apud fines Palæſtinæ, epiſcopalis ſub archiep. Boſtrenſi.

Adria, mare Adriaticum, ſeu ſinus maris Adriatici, Illyricum, Hiſtriam, Venetiam, Galliam togatam, Picenum, Aprutium, Apuliam, & Salentinos, teſte Mela, perfundens, *Golfo di Venetia*. Scribitur & Hadria, ſicuti & mare Hadriaticum. Ejus mem. Luc. lib. 2. *Plin. Mel. & al.*

– cùm totas Adria vires
Movit.

Hinc Adriaticum mare. Virg. lib. 11. Æn.

Amnis & Adriacas retro fugit Aufidus undas.

¶ Adria ſeu Adriaticum mare propriè ſinus eſt ampliſſimus maris Mediterranei inter Græciam, Illyricum, & Italiam extenſus. Dicitur etiam perſæpe ſinus Venetus à Venetijs urbe celeberrima, Gallis *Golfe de Veniſe & mer Adriatique*.

Adria, quæ & Atria, & Hadria, urbs gemina, una Venetiæ in ora, epiſc. ſub archiep. Ravennate, inde 50. mill. paſſ. in Bor. Venetias versùs totidem, aquis penè abſorpta, (cujus Epiſcopus Rhodigii oppido reſidet) Atria Plin. à qua mare Atriaticum, poſtea Adriaticum; aliis verò Adria & Hadria. Altera Piceni, Adria Plin. & Melæ & Ptol. Hadria alijs, patria Hadriani Imp. & col. urb. epiſc. Piceni in Apprutio ſub archiep. Teatino, inde 20. mill. paſſ. in occ. ab Interamna 12. in Bor. versùs oram littoralem, à qua 7. mil. recedit. *Atri* nunc. Prior verò *Adri*, & *Adria* paſſim nominatur. Hinc mare Adrianum. Hor. lib. 1. ode 16. *Strab. Plin. Ptol. & al.*

– ſive flamma, ſive mari libet Adriano.

Adria adeo fluctibus concitatur, ut adagio locum fecerit, *Adria iracundior*, cùm aliquem irritabilis ingenij & animi iracundi notare volumus. Hor. carm. l. 3. ode 9.

– & improbo iracundior Adria.

¶ Adria,

¶ Adria Apruti urbs, ſedet in colle, 4. mill.paſſ.à mari Adriatico; eſtque Ducatus domus Aquævivæ in regno Neapol. 10. mill.paſſ. à Pinnenſi civitate in Boream.

Ptol. Adrianopolis, ſeu Hadrianopolis, *Andernopoli*, & *Endrem* Turcis, teſte Leuncl. urbs Traciæ ad Hebrum fluv. emporium, & metrop. ac ante captam Conſtantinopolim Regia Turcarum, inter Philippopolim 72. & Byzantium in ortum 130. mill. paſſ.

¶ Adrianopolis urbs eſt etiamnum ampla, & Thraciæ poſt Conſtantinopolim præcipua, ubi aliquando commoratur magnus Turcarum dominus, uti hiſce ultimis annis. à Gallis *Andrinople* dicitur.

Hor. Adrianum mare, idem quod Adriaticum & Adriacum. Hor. lib. 1. carm. od. 16.

Sive mari libet Adriano.

¶ Adriaticum mare, *Golfo di Venetia*, quibuſdam *mare Adriatico*. Gallis *le Golfe de Veniſe*. Vide Adria ſuperius, Hadriaticum mare, & ſinus Illyricus.

¶ Adrobus, *Adrobe*, fluv. Aſiæ in Tartaria Moſcovitica. Influit in Wolgam fluv. infra Cazanum.

¶ Adrobicum, oppidum Callaicorum. In Hiſpania Tarraconenſi, in ora litt. *la Corunna*. alijs Caronium dicitur. Portum habet capaciſſimum & tutiſſimum; diſtatque 9. leucis à Compoſtella. Sed aliis Caronium eſt Flavium Brigantium.

Plin. Adrumetum, Hadrumetum Melæ, Adrumittos Ptol. col. & urb. olim epiſc. ſub archiep. Carthagineſi, in ora littorali Africæ inter Aphrodiſium ad occ. & Ruſpinam ad ort. à Carthagine 75. mill. paſſ. in ort. diſtans, nunc *Tonlba*, teſte Alfonſo Adriano, & *Mahometta* Mercatori.

¶ Adrumetum ab omnibus vulgò *Mahometta* dicitur; eſtque probè munita, in regno Tunetano & in ora maris Mediterranei; unde ſinus adjacens dicitur *Golfo de Mahomete*; urbs autem ipſa dicitur ab Arabibus *Mamametha*, & 40. mill. paſſ. diſtat a Thyſdro in Boream.

Strab. Adua, *Adda*, fluv. Inſubriæ. Vide Addua. Claud. de 6.
Clau. conſ. Hon.

Adua, quo ſciſſas ſpumoſior incitat undas.

Ant. Aduaca Tungrorum, Aduaticum Ptol. (ut Huberto Leodienſ. videtur) olim oppid. nunc pag. Belgij in Brabantia, *Tongerloo*, apud Herentallum opp.

¶ Aduaca eſt in ditione Leodienſi, *Tongeren* vulgò, eſtque etiamnum opp. ad fluv. *Jecker*. 4. leucis diſtat à Leodio. Vide Atuacutum.

Cæſar. Aduatici, populi Belgij, quorum urb. Duacum, *Douay*, accad. Flandrorum non obſcura, inter Atrebates 7. & Tornacum 8. leuc. a Cameraco 5. in Bor. Inſulam verſus, ad Scarpum fluv. Sed aliis Aduatici in Brabantia locantur, eorumque urb. Boſcum Ducis, *Boiſleduc*, epiſc. ſub archiep. Mechlinienſi apud Moſam, in Holandiæ & Geldriæ confinio, ab Antuerpia 12. leuc. in ort. Duacum verò, teſte Guicciardino, urbs eſt Catuacorum, quos Cæſar eo loci deſcribere videtur.

¶ Aduatici populi fuere, ubi hodie Comitatus Namurcenſis, *le Comté de Namur*, provincia Belgij ſatis parva, cujus caput Namurcum, ad Moſam fluv. ubi recipit Sabim, teſte Sanſone. Sed longè diſtat à Duaco in ortum.

Ptol. Adula, Adullas Strab. *M. di S. Gothardo*, & *Gothardsberg* Germanis, mons ſummarum Alpium, inter Inſubres & Helveticos, ex quo Rhodanus per Galliam, Rhenus per Germanias, & Ticinus per Inſubres fluunt; inter Belitionem opp. Inſubrum ſub Helvetiis 35. & Uriam ſeu Taurum, *Torff*, urbem & conventum Helveticum 20. mill. paſſ.

¶ Adula, *le Mont S. Gothard* Gallis, mons eſt Alpium Rhæticarum, ubi incipiunt Penninæ: eſtque in Helvetijs in pago Urienſi. Adulæ autem partes ſunt montes *Criſpaltberg*, unde Rhenus anterior effluit, & *Vogelberg*, Italis *monte Ucello*, unde Rhenus poſterior oritur, *Mont Furck*: unde Rhodanus, & Ticinus, & *Mont Grinſol*, unde Arola fontes habent.

Plin. Aduliton, Adulis Steph. Adule Ptol. urb. Æthiopiæ ſub Ægypto, & empor. ad ſin. Arabicum, *Decone*, in ora inter Ptolemaidē ferarum & Diren apud fauces ſin. prædicti. Aliis eſt *Ercoco* portus & urb. ejuſdem oræ a Ptolemaide prædicta 211. mill.paſſ. in ortum diſtans. Pop. Adulitæ Plin. qui Aduliton inter Ptolemaidem & Diren quinque dierum navigatione diſtare ſcribit.

¶ Aduliton ſeu Adulis, oppidum Trogloditicæ in ora ſinus Arabici. Sanſoni & alij eſt *Ercoco* emporium celebre cum portu in Abexia regione, aliàs in ditione Abaſſinorum, qui nullum alium portum habebant ad mare Rubrum. Poſtea expugnatum fuit à Turcis. Sed quidam narrant Turcas hinc ejectos fuiſſe à paucis annis.

Plin. Adunicates, populi Galliæ Narbonenſis quos quidam falsò Albingaunenſes in Liguria interpretantur.

¶ Adura, *Ayre*, urbs Aquitaniæ. Vide Aturres.

Adurnum, *Ederington*, teſte Camd. oppidum in ora Angliæ auſtrali, in com. Suſſexiæ. *Lib.*
Not.

¶ Adzelia, *Adzel*, oppidum Livoniæ Duc. prope Treideram fluv. juris Svecici; alijs eſt *Abzel*, & juxta fluvium Aa.

Æa, Æapolis Ptol. *Lipetamo*, teſte Mol. urbs Colchidis *Plin.*
marit. apud Phaſim & Hippum fluv. inter illum & Cyanum, à Phaſide urbe ad 30. mill. paſſ. diſtans in Bor. Hujus pop. Æetæ, quorum mem. Val. Flac. lib. 1. Argon.

Hunc ferus Æetes, Scythiam Phaſimque rigentem
Qui colit. Et lib. 5.
Barbarus in patriis ſeſtatur montibus Æam
Phaſis amore furens.

Eſt & Æa inſ. circa Phaſidis fluv. oſtia, cujus mem. Apollon. nunc *Satabella* Mol.

Æas, qui & Aous, teſte Plin. *Vajuſſa* nunc, ut nonnullis *Strab.*
videtur, fluv. Macedoniæ ex Pindo monte oriens, ac in ma- *& al.*
re Jonium inter Dyrrachium & Apolloniam ſeſe præcipitans. Ejus mem. Ovid. lib. 1. Metam.

Æpidanuſque ſenex, leniſque Amphryſus, & Æas.

Luc. lib. 6.

Purus in occaſum, parvi ſed gurgitis, Æas.

qui potiùs à Candaviæ montibus, quam à Pindo profluit.

¶ Pindus enim longè à Dyrrachio diſtat.

Ébura, *Talavera*, teſte Ambroſ. Mor. cum Ant. Beuthe- *Liv.*
ro, urbs Hiſpaniæ Taraconenſis apud Tagum fluv. in Caſtella nova, à Toleto 12. leuc. in occ. diſtans, Ulyſſiponem verſùs. Vide Libora.

Æcano, urbs Apuliæ Dauniæ epiſcop. *Troja* nunc. Vide Ecco.

Æculanum, *Loceniano*, oppidum fuit Hirpinorum, ſeu *App.*
Lucaniæ in conf. ab Appiano Alexand. memoratum. Popul. *Alex.*
Æculani Plin. licet Auſeculani apud pleroſque legatur. Vide Eclanum, ſic enim apud Anton. Aug. legitur.

¶ Æculanum, hodie eſt Fricento, urbs Principatus ulterioris in regno Neapolitano ad radices Appennini, non procul a Tripalto fluv. teſte Brietio. Vide Fricentum.

Ædera, Eder, fluv. Germaniæ ex montibus Haſſiæ apud *Script.*
Dillemburgum opp. oriens. Vide Adrana. *Germ.*

Ædeſſa, Edeſſa Liv. & Polyb. quæ & Ægæa, *Vodena* *Ptol.*
Mol. Soph. & aliis, urbs Macedoniæ in Æmathia, Pelle & Berrhœæ finitima, à Pella 28. mill. paſſ. inter Heracleam ad occ. & Theſſalonicam ad ort. 50.

Ædui, Hedui Plin. & aliis, pop. Galliae Celticæ (quo- *Cæſ.*
rum reg. Burgundia duc. & urb. Auguſtodunum, quæ & Hedua dicitur) à Sequanis pop. alterius Burgundiæ Arari fluv. diviſi.

¶ Ædui populi fuere Galliæ Celticæ potentiſſimi, inter Ligerim & Ararium, quorum tractus hodie *l'Autunois* dicitur ab eorum urbe præcipua, *Autun*, ad Arotium fluv. continebatque alias majorem partem Ducatus Burgundiæ, ubi tractus Auguſtodunenſis, Carolenſis, Alexienſis, & Cabillonenſis. Sed hodie multo minor eſt.

¶ Æga, *Iſola delle Capre*, inſula maris Ægæi, in ora Aſiæ inter Chium & Tenedum. Vide Æx.

Ægabra, *Cabra*, opp. Hiſp. Bæticæ. Vide Agabra. *Vet. Inſ.*

¶ Ægades inſ. verſus Siciliam. Vide Ægathes.

Ægæ urbs fuit Ciliciæ epiſc. ſub archiep. Anazarbeno, *Ptol.*
in ora littorali proxima Mallo & Iſſo, cujus memor. Luc. lib. 3.

Mallos, & externo reſonant navalibus Ægæ.

Ægæum mare, *Arcipelago*, mare mediterran. inter A- *Strab.*
ſiam propriè dictam, & Macedoniam ac Græciam interfu- *Plin.*
ſum, ab Æge ſcopulo inter Tenedum & Chium teſte Plinio *Mel.*
dictum, Aſiam prædictam ad ortum, Traciam ad Bor. Ma- *& al.*
cedoniam, & Greciam cum Peloponneſo ad occ. Cretam ad merid. alluens: in quo inſulæ plurimæ Cyclades ſunt, & Sporades. *Acdenis* à Turcis, teſte Leunclavio appellatum. Ovid. lib. 4. faſt.

Hinc ivit Ægæum, quo Cycladas adſpicis omnes.

Luc. lib. 2.

Ut maris Ægæi medias ſi celſus in undas
Depellatur Eryx.

¶ Ægæum mare à Gallis *l'Archipel* dicitur, & à Græcis *Archipelagos*. Vocatur etiam *Mer de Candie*, prope Cretam inſ. quod autem à Turcis *Acdeniz* dicatur, quam vocem Græci explicant Aſpra Thalaſſa, *la Mer blanche*, id ſit quatenus opponitur Euxino Ponto, quem *Caradeniz* appellant, ut vertunt Græci. Mauro Thalaſſa, *la Mer noire*, continet plurimas inſulas, ex quibus Samos, Chius, Lesbos, Tenedos, Cos, & aliæ in ejus ora orientali versùs Aſiam in ipſa Aſia

centen-

cenſentur; aliæ verò, uti Lemnos, Thaſſus, Samothrace, Eubœa Cyclades, & aliæ in parte occidentali ſub Europa comprehenduntur. Vide Inſulas Archipelagi.

Mel. Sol. Aegathes, *Gerbam* Faz. inſ. maris Africi inter Siciliam & Carthaginem occurrens navigantibus, Carthagini propior, apud ſinum illius 3. mill. paſſ. patens. Nardo eſt *Favognana*, quę Siciliæ proxima eſt. Vid. Æguſa. Liv. tamen illam inter Lilybæum & Carthaginem deſcribit, clade Rom. memorabilem ob naufragium. Mela propiorem eam facit Carthagini: ex quo error Nardi deprehenditur.

¶ Ægathes ſunt tres inſulæ ad occid. Siciliae; nempe Phorbantia, Hiera, & Æguſa, quę nunc *Levenzo*, *Maretamo*, *& Favognana* dicuntur.

Virg. Ægeria ſylva, & Ægerium nemus in Latio apud Ariciam, ſic a nympha dicta.

Eductum Ægeriæ lucis Hymettia circum. Virg. lib. 7. Æn.

¶ Ægeſta, quae & Egeſta, *Barbara*, urbs Siciliae in parte occidentali Drepanum verſùs, nunc in oppidulum redacta.

¶ Ægeſtaei, popul. Epiri, in ora maris Adriatici, prope oſtium Acherontis fluv.

Suid. Ægiala & Ægialos, *Hyali*, teſte Soph. oppid. Amorgi inſulae. Haec Begialis à Ptol. nominatur.

Plin. Ægiſlia, inſul. gemina, una maris Cretici apud Peloponneſum, *Cecerigo*, Cytherae proxima; inter illam 15. & Phalaſarnam oppid. Cretae occ. 25. mil. paſſ. occurrens.

Altera, teſte Plinio, inſ. maris Jonii circa Echinadas, Ætoliae adiacens; parva, potiùs ſcopulus videtur quàm inſ. unde illi nomen hodie non eſt.

Strab. Arrian. & al. Ægialos, Cobialon Hom. in aliqnibus editionibus, *Cagiali*, teſte Jo. Leuncl. urb. Aſiae in Paphlagoniae ora apud Cromnam. Altera opp. Peloponneſi apud Sicyonem, teſte Strab. alia in Amorgo inſ. Vide Aegialia. Eſt & Ægialus mons cum urbe in Galatia, teſte Cedreno, quae urbs eadem eſſe cum Paphlagonica videtur.

Plin. Ægida, *Cavo d'Iſtria*, urbs Hiſtriae primaria. Vide Juſtinopolis.

¶ Aegida eſt in inſula ſinus Tergeſtini, ponte juncta continenti, & a Juſtino filio Juſtiniani Imper. reparata, de ſuo nomine Juſtinopolis dicta fuit.

Plin. Hero. Ægila, Augila Ptol. *Angela* adhuc in tab. recentioribus dicta, urb. Cyrenes interiùs intra ſolitudines, à Boreo promont., in auſtrum 120. mill. paſſ. diſtans, unde vaſta & ingens ſolitudo nominatur. Eſt & inſula maris Cretici apud Pind. Vide Ægialia. Ejus mem. & Dionyſ. Afer.

Ægilaque, inde Cythera, Calauria dura colonis,

Ægilia, Aegila Pl. inſ. vide Ægialia. nam eadem eſt.

Hero. Steph. Plin. Ægilium, *il Giglio*, inſula maris Tyrrheni apud Coſanum littus, & mont. Argentarium, a quo 18. mill. paſſ. abeſt. Eadem Igilium apud Rutil. Vide ibi.

¶ Ægilium, *l'Isle du Lis*, Gallis, eſt in ditione magni Ducis Hetruriae. Subeſt tamen in ſpiritualibus Abbati trium fontium, propè Romam, nullius diœceſi, ut ajunt. Ibi tantùm pagus cum caſtro.

Strab. Plin. Liv. Hirt. & al. Aegimurus, *la Galetta*, inſ. maris Tyrrheni inter Siciliam, Sardiniam, & Africam, apud ſin. Carthaginenſem, à Carthagine 230. ſtadiis, teſte Anton. in itin. diſtans. Aegimuri num. plur. Plin. Aegimurus Liv.

¶ Aegimurus, *Galata*, inſula maris Africi. Diſtat ab ora litt. Africae & ab inſ. Tabarca 10. leuc. Gallicis: eſtque parva admodum & deſerta.

Strab. Hero. Plin. & al. Aegina, *l'Egina*, Soph. inſ. ſinus Saroniei inter Epidaurum Peloponneſi & Pyraeum port. Atticae ad 28. mill. paſſ. cum urbe cognomine epiſc. olim ſub archiep. Athenienſi, nunc metrop. à Megaris 100. ſtad. in merid. De ea Ovid. lib. 7. Metam.

Æacus Aeginam genitricis nomine dixit.

Stat. l. 7. Theb.

Si modo placarit felix Aegina Tonantem.

Pauli Medici inſignis patria fuit, ex qua is Aegineta cognominatur. Aeginetes vero apud Steph. fluv. eſt Paphlagoniae cum opp. cognomine.

¶ Aegina *Engia* nunc vulgò dicitur, arcemque habet à Turcis excitatam in tutelam ſinus Saronici, hodie *Golfe de l'Engia* ab ea dicti.

¶ Aeginium, opp. Theſſaliae, prope Acheloum fluv. in Graecia.

Polyb. Plin. Strab. Mel. Aegira *Xilocaſtro*, urbs Peloponneſi in ora Achajae, a littore 7. ſtad. diſtans, inter Buram 92. & Pellenen 120. Boſtiza priùs dicta Gemiſto, nunc quoque *Boſtizan*, teſte Nig. Vide Ægium.

Ven. Fort. Ægircius, l'*Egers*, fluvius Aquitaniae in Garumnam influens, in finibus Burdigalenſium. De quo Fortun. lib. 1.

Lubricus hic quoniam tenuare Aegircius hauſtu.

¶ Aegircius, *le Gers*, vulgò dicitur. Auſcios & Lactoram urbes alluit, & in Garumnam cadit ad alteram ſupra Agenum leucam.

Aegirum, *Gornia*, teſte Nig. opp. Lesbi inſ. inter Mitylenem & Methymnam, in loco totius inſ. arctiore. *Strab.*

Aegiruſa opp. fuit Megaridis, non longè à Megaris quod & Aegoſthena, teſte Paul. dictum fuit. *Strab. Steph.*

Aegitharſus, *Capo di S. Vito*, prom. Siciliae inter Drepanum & Segeſtanum emporium, cui proprius eſt, à Deprano 15. mill. paſſ. in Bor. *Ptol.*

¶ *Aegitharſus hodie Brietio eſt* Capo di S. Theodoro.

Aegithium opp. fuit Aetoliae in mont. à mari 8. mill. paſſ. diſtans. *Thuc.*

Aegium, urb. olim epiſcop., Achajae Peloponneſi ſub archiepiſ. Corinthio ad ſinum Corinthiacum, inter Corinthum 60. & Patras 27. mill. paſſ. quae *Boſtizan*, teſte Nigro dicitur: ſed Aegira, non Aegium, teſte Gemiſto, *Boſtizan* appellatur. *Polyb. Aelian. Ptol. & al.*

¶ Aeglesburgus, *Ailesbury*, opp. Angliae, in Bukingamiae Comit. ad fluv. Tamam. Alijs eſt Ailesburia. Diſtat ab Oxonio 14. mill. Anglicis.

Aegon pro Aegeum apud Stat. lib. 5. Theb.

Quas ſpumifer aſſilit Aegon.

Aegones pop. Italiae in Aemilia apud Padum, quorum urbs olim, nunc pag. Vicus habentium. *Vicovenza*, quaſi vicus Aegonum, à Ferraria urb. 16. mill. paſſ. diſtans in ort. dicta eſt. Vide Egones, variè enim ſcribitur. *Polib.*

Aegoſthenia, *Egiſtenia* in tab. recent. opp. Phocidis in Achaja mediterr. Buliae, Elatiae, & Dualidi finitimum. pop. Aegoſthenienſes Plin. à Delphis ſupra 20. mill. paſſ. *Ptol.*

Aegua, ſive Hegua Pl. oppid. Hiſp. Baet. Vide Ategua. *Strab*

Aeguſa, quae & Aethuſa Plin. inſ. Siciliae, orae illius inter Lilybaeum & Drepanum adjacens, *Favegnana* nunc. Vide Aethuſa. *Plin. Ptol.*

¶ Aeguſa, inſ. maris mediterranei, inter Melitam & Africam, alijs Aethuſa. Vide ibi.

Aegyptus, *Elquibet* Turcis, *Sahid* incolis reg. Aſiae (licet à Ptol. in Africa deſcribatur) notiſſima, in ſuperiorem & inferiorem diviſa. Inferior, quae & Delta, ad occ. *Belchria*, & ad ort. *Errif*, teſte Jo. Leone dicitur. Superior *Sahid*, & olim Thebais, Urbes clariores Memphis, Alexandria, Peluſium, Thebae, Dioſpolis, Syene, Inter flum. Nilus; de quo Claud. de vict. Stiliconis. *Strab. Hero. Plin. & al.*

Irriget Aegyptum Tanais, Meotida Nilus.

Urbium habuit 20000.

¶ Aegyptus eſt Africae regio celeberrima, non autem Aſiae, ſub poteſtate Turcarum ab anno 1517. A Gallis *l'Egypte* dicitur, ab Italis, & Hiſpanis *l'Egitto*, Indigenis *Chibili*, Arabib. *Bardamaſſer*. Extenditur à Septentr. in Meridiem, à mari Mediterr. uſque ad Syenem. Eam interfluit Nilus fluv. cujus inundationibus fœcundatur. Ab Oriente habet deſerta Arabiae, ab Occid. Lybiam, à Meridie Aethiopiam, & à Septentr. mare Mediterraneum. Habet primariam urbem Cayrum ad Nilum ampliſſimam, & aliàs Sultanorum Regiam.

Aegyptios tanquam viles & ſordidos, onera inſtar aſinorum corpore vectare ſolitos Suid. ſcribit. Unde apud Ariſtoph. *Aegyptius laterifer* veluti proverb. eſt.

Urbes Aegypti claræ: quarum clariores aſteriſco notantur.

Abydus epiſc.	Mendes
*Alexandria patriarch.	* Memphis
Anthedon	Myſormus
Antinopolis epiſc.	Naucratis epiſc.
Arſinoe	Nilopolis epiſc.
* Babylon nova	Oſtracine epiſc.
Berenice	* Peluſium epiſc.
Bubaſtus	Pharos
Buſiris epiſc.	Ptolemais ad Nilum
Canobus ſeu Canopus	Altera ad ſinum Arabicum.
Caſium	Rhinocorura epiſc.
* Coptos epiſc.	Sais epiſc.
Dionyſias	Sebennytus epiſc.
Dioſpolis magna	* Syene epiſc.
Dioſpolis parva	Tanis epiſc.
Gerra	Tentyra epiſc.
Heliopolis epiſc.	* Thamiatis epiſc.
Hermopolis epiſc.	* Thebae
Heroopolis	Thmuis epiſc.
* Lycopolis epiſc.	

¶ Nunc

¶ Nunc pro majori parte interiere; & partes Aegypti a Nilo fluvio remotiores ferè incultae jacent, praeſertim verſùs Lybiam.

Plin. Aelana, urb. Arabiae petreae inſel. confinio ad intimum ferè ſin. Arabici receſſum, qui ibi Aelaniticus ſin. nominatur, à Sina mont. 60. mil. paſſ. diſtans, ab Heroopoli ad 150. *Eltor*, teſte Villanovano: *Aila* verò Nigro. Sed *Aila* Evila in lib. Regnm eſſe videtur.

¶ Aeleshamia, *Aylesham*, opp. Angliae in Norfolcia prov. Diſtat à mari German. 8. mill. Anglic. & totidem à Norvico.

Vet. Aelia Adriana, urb. Africae. Vide Zama.

Inſc. Aelia Capitolina, col. Vide Hieroſolyma.

Dion. Ptol. Vet. Inſ. Aelia Ricina, ſeu potiùs Helvia Ricina, urb. Piceni exciſa; ex cujus ruinis *Macerata*, urb. Epiſc. condita eſt, & Recinetum, *Recanati*, urb. epiſc. à Macerata 7. mill. paſſ. diſtans, Lauretum verſùs 3.

¶ Aeliae Ricinae urbi proximae exciſae juxta Potentiam fluv. cujus rudera etiam *Recina revinata* dicuntur, ſucceſſit Recinetum urbs Epiſc. Piceni in colle, & in ditione Pontificia, 6. mill. paſſ. ab ora maris Adriatici.

Aeliopolis. Vide Heliopolis, & Peluſium.

P. Vict. Aelius pons, *Ponte de S. Angelo*, teſte Marliano, pons urbis Rom. quo in Vaticanum ex urbe itur, apud molem Hadriani. (*Recens à Clemente IX. ornatus fuit Aelius pons.*)

Ptol. Aelvaecones, Helvecones Tac. pop. Germ. quorum urb. *Elbing*. à Gedano 9. leuc. in Bor. putatur. Sed haec in Pruſſia, non in Germ. eſt.

¶ Sub Germania alias Pruſſia cenſebatur, ut Elbinga atque etiam Helvecones pop.

Strab. Aemarorum mons, *Montlimar*, opp. Gall. Narbonen. in Delphinatu praeclarum, in provinciae conf. inter Valentiam 8. & Avenionem in merid. 13. leuc.

¶ Aemarorum mons ſeu Montilium Audumari, urbs Delphinatus in colle. Non longè à Rhodano fluv. ſedet; duabuſque leucis diſtat à Vivario, & 4. leuc. a confinio Provinciae in Boream. Ab aliis dicitur mons Ademari.

Plin. Aemathia, reg. Macedoniae, quae & pro tota Macedonia accipitur. Vide Emathia.

P. Dia. Sempr. Aemilia, reg. Italiae, partem Longobardiae Ciſpadanae & Romandiolam complectens, ab Arimino Placentiam uſque protenſa, à via Æmilia à veteribus memorata nomen habens. Tametſi Romandiola etiam Flaminia a poſterioribus dicta eſt. Ejus mem. Martial. lib. 6.

Funde tuo lacrymas orbata Bononia Rufo,
Et reſonet tota planctus in Aemilia.

¶ Aemiliae pars magna ſubeſt Summo Pontifici, alia Ducibus Parmenſi, Mutinenſi, Mantuano, & Mirandulano.

Strab. Aemilia verò via ab Arimino Placentiam uſque, imò uſque Dertonam, atque ab Arimino uſque Aquilejam, & a Piſis per Hetruriam Dertonam uſque urbem Linguriae perducebatur. Ex quo tres eſſe vias Aemilias intelligis ab Aemilio coſ. ſtratas.

Urbes Aemiliae epiſcopales hujus temporis.

Ariminum *Rimini.*	Forum Livii, *Forli.*
Bononia, *Bologna.*	Forum Popilii, *Forlimpopoli.*
Cervia, *Cervia.*	Julia.
Ceſena, *Ceſena.*	Mutina, *Modena.*
Comacium, *Comachio.*	Parma, *Parma.*
	Placentia, *Piacenza.*
Faventia, *Faenza.*	Petra Honorii, *Bertinoro.*
Ferraria, *Ferrara.*	Ravenna, *Ravenna.*
Forum Cornelii,	Regium, *Reggio.*
Imola.	Sarſina, *Sarſina.*

¶ Epiſcopatus Fori Popilij, Petram Honnorij, ſeu Britinorium translatus eſt à multis annis, & Forum Popilij deficit in dies.

Att. Æmilius pons, qui & ſublicius, pons Romae, ſic a conditore dictus, à quo lapideus conſtructus, nunc exciſus, & *Marmorato* dictus. De quo Juvenal. ſatyr. 6.

Cùm tibi vicinum ſe prębeat Aemilius pons.

Ptol. Æminium, *Agueda*, urb. olim Luſit. nunc oppidum in Portugalliae regno ad fluvium cognom. de quo Plin. ait illum à Minio fluv. 200. mill. paſſ. in auſtrum diſtare; qui & *Agueda* de urbis nomine dicitur: urbs vero à Conimbrica urb. 11. leuc. abeſt in Bor. Portum urb. verſùs.

Lib. Conc. Æmonia, *Cittanova*, teſte Nicol. Manzolio, urb. Hiſtriae ad Nauportum fluv. exciſa, ex cujus ruinis Civitas nova in ora inde ad 3. mill. paſſ. condita eſt, epiſc. ſub patriarch. Aquilejenſi, à Parentio 10. mill. in occ. recedens. Æmonia altera apud Plin. col. Japydiae in Norici & Pannoniae ſup. conf. Labaco urb. & Carniolae metrop. vicina, milliario Germanico diſtans, vulgò *Igg*, teſte Lazio, Æmonia item reg. Macedoniae, quae & Theſſalia, teſte Plin. Hinc Æmonius nom. gent. Ovid. in epiſt. 13.

Aemonis Aemonio Laodameja viro.

¶ Aemonia, ſeu Civitas nova Iſtriae, paret Venetis ab anno 1270. Raros habet incolas propter aeris gravitatem.

Ovid. Æmus, mons Thraciae. Vide Haemus. Ovid. in epiſt. 2.

Qua patet umbroſum Rhodope glacialis in Aemum.

Plin. Aenaria, *Iſchia*, inſ. Campaniae in ſin. Puteolano cum urb. cognomine epiſc. ſub archiep. Neapolitano, inde 8. mill. paſſ. Vide Inarime. De qua Stat. lib. 3. ſylv.

Aenariaeque lacus medicos, Statinaſque renatas.

¶ Aenaria inſula eſt praedives; habetq; urbem probè munitam cum arce in ſcopulo ab inſula quaſi ſejuncto, ubi alias aſylum Ferdinandi Regis Neapolitani tempore Caroli VIII. Regis Francorum, qui totum regnum ſubjugaverat intra paucos dies. Eam pluribus deſcripſit C. Nepos Gallus: cujus etiam accuratam hujus inſulae tabulam habemus in deſcriptione Italiae Joannis Antonij Magini.

Liv. Aenia, *Moncaſtro*, teſte Nardo, op. Macedoniae, à Theſſalonica 15. mill. paſs. in auſtrum Pydnam verſùs.

Plut. Aenianes, pop. Epiri inter Aetolos & Moloſſos, Aenienſes Plin. quorum urb. Joanna epiſc. in concil. memorata. *Janna* nunc eſſe videtur. Vide Joanna, & Caſſiope.

¶ Aenianes erant paulò remotiores ab urbe Joanna in ortum, & in Theſſalia verſùs Oetam montem.

Luc. Aeniochi, pop. Sarmat. Aſianae. Vide Heniochi Luc. lib. 2.

Aeniochi, notique erepto vellere Colchi.

Ant. Aeni pons, *Oetingen*, opp. Norici in Bavaria ad Oenum fluv. medium inter Saliſburgum & Landshutum 8. leuc. diſſitum. Vide Oeni pons. ſic enim etiam ſcribitur. Eſt & Oeni pons urbs.

Aenon, locus Palaeſtinae ad Jordanem fluvium, ubi D. Joannes Baptiſta baptizabat, à Scythopoli 8. mill. paſs. in auſtrum.

Ptol. Aenona, Enona Plin. *Nona*, urb. Illyrici epiſc. ſub archiep. Jaderenſi in ora Liburniæ, inter Seniam ad occ. 45. & Jaderam ad ortum 12. mill. paſs.

¶ Aenona Venetis paret: eſtque probè munita, & a majori parte mari praecincta. 10. mill. paſs. diſtat a Jadera in Boream, Seniam verſùs 35. contra Giſſam inſulam 4. mill. paſs. diſtantem.

Strab. Plin. Ptol. Mel. Aenos, *Enio & Eno* Soph. ac aliis, urb. epiſc. Thraciae in ora maris Aegaei, inter Hoſtia Hebri ad occ. & Melanenſ. ſin. Cherſoneſi ad ort. ad 15. mill. paſs.

¶ Aenos, hodie à Graecis *Eno*, à Turcis *Ygnos* dicitur, olim etiam Aeneum & Aenus, Straboni Poltiobria.

¶ Aenoſtadium, *Inſtad*, opp. Germaniae ab Aeno fluvio dictum, quo tantùm dirimitur a Paſſavio, propè Danubium fluvium. Subeſt Epiſcopo Paſſavino, ſedetque inter Bavariam, & Auſtriam.

Tacit. Aenus, *Ins*, fluv. Rhætiæ, qui inter Noricos & Vindelicos, eos ſeparans, fluit, Danubioq; ad Paſſavium urbem excipitur. Vide Oenus, uti apud alios ſcribitur.

¶ Aenus fluv. oritur in Rhaetia ex monte *Moloja*, 4. leucis Germanicis à Clavenna in Caeciam; & deinde fluit per Comitat. Tirolenſem & Bavariam inferiorem in Danubium. Vulgo *In* dicitur.

Hero. Strab. & al. Æolia, Æolis Plin. Melae, Ptol. & aliis, *Sarcum*, teſte Caſtal. reg. Aſiae propriè dictae mari Ægaeo expoſita, inter Troadem ad arctos & Joniam ad merid. cujus urbes, Elaea, Myrina, Cume, & Phocea; flumina, Hermus, & Pactolus ex Lydia fluentes: pop. Æoles. De Æolia Virg. lib. 1. Aen.

-loca fœta furentibus Auſtris,
Aeoliam venit.

Sed hic de Aeolia inſ. Siciliae loquitur. Dionyſ. Afer de ſitu orbis.

Poſthac Aeolia tellus prętenditur orę
Fluctibus Aegęi.

Stra. Plin. Diod. & al. Aeoliae, quae & Lipareae & Vulcaniae Latinis, Hephaeſtiades Graecis dicuntur, *Merleres*, inſulae Siciliae inter illam & Italiam ſitae: quarum nomina ſunt Lipara, Hiera, Strongyle, Didyme, Ericuſa, Phœnicuſa, & Evonymos: aliter etiam nominatae. De quibus Ovid. lib. 1. Metamor.

Protinus Aeolijs Aquilonem claudit in antris.

¶ Aeoliae inſulae vulgo dicuntur *Iſola di Lipari* incolis, *Isle de Lipari* Gallis; habentque civitatem epiſc. in inſula Lipara ſitam & probè munitam. Malè habitae ſunt ab Aenobarbo anno 1544. Nunc vulgò dicuntur *Lipari Volcano, Stromboli, Saline, Panari; Alicur, Felicur, & Uſtica*. Diſtant autem 30. milliaribus circiter ab ora Septentr. Siciliae.

Strab. Aepy opp. fuit Elidis in Peloponneſo apud Thrion opp. quod etiam interiit, Pſophidi urbi finitimum. De eo Stat. lib. 4. Theb.

Quos Thrion, & ſummis ingeſtum montibus Aepy.

Hinc Aepytius nom. gent. Idem Stat. ibid.

Aepytios idem ardor agros, & Pſophida celſam.

Aequana juga, *Montagna di Sorrento*, montes Picentum Vico ac Surrento urbibus imminentes, ſic ab Aequa urbe exciſa (cui Vicus ſucceſſit) nominati, quam Ortel. cum Aecana urbe longè diverſa confundit; quo nomine etiam urbs ipſa Aequana nominatur, nunc *Vico di Sorrento*, epiſc. ſub Archiepiſc. Surrentino, inde 4. mill. paſſ. Stabias versùs diſtans. De qua Sil. lib. 5.

Aequana & Zephyro Surrentum molle ſalubri.

¶ Aequana urbs eſt in prov. Terrae laboris, in ora ſinus Neapolitani, medio itinere inter Surrentum & Stabias; eſtque parva admodum.

Strab. Aequi, Aequicolae Liv. Aequiculi Ptol. Aequiculani Pl. pop. Latii, quorum urb. fuere Alba, Tybur, Praeneſte, Carſeoli, cum aliis. Aequiculi apud Ovid. lib. 3. faſt.

Quintum Laurentes, bis quintum Aequicolus acer.

Aequicolae apud Virg. lib. 7. Aen.

Venatu nemorum, duris Aequicola glebis.

¶ Aequilium, *Jeſolo*, opp. Venetorum in Italia.

Ant. Aequinoctium, *Viſchmond*, pag. Pannoniae ſup. in Auſtria ad Danubium, medius inter Viennam ad occ. & Hamburgam ad ort. 4. leuc. diſſitum. Sic Simler. indigitat.

Ptol. *Ant.* Aequum, *Clucel* ſeu *Clucci* Villanov. *Chognitz* Jacobo Luccaro Raguſeo, col. & opp. Dalmatiae mediter. a Salona 21. mill. paſſ. in Caec. ab Epidauro ad 49. in Bor.

¶ Aerea, *Ayr*, urbs Scotiae meridionalis in ora Glottae aeſtuarii, in Covalia provincia juxta Aeream fluv. 40. mill. paſſib. à Candida Caſa in Boream, & 34. à Glaſcoa in Africum.

Strab. *Plin.* Aeria, ſeu Aeria Plin. *Aire*, teſte Cognato, aliis; *l'Oriol* oppid. Gall. Narbon. in Delphin. ad Rhodanum inter Valentiam urb. ad Arctos, & Montlimarium opp. in auſtrum 4. luc. ſic, quòd celſo loco ſita ſit, dicta. Eſt & Aerea oppid. Belgii in Arteſia, quod Heria & Aria nominatur, vulgò *Aire*, *ad* Lyiam fluvium interfluentem, Tervannae proxim. ad 2. leuc. & 4. inter Audomarum & Bethuniam.

¶ Aeria, Arteſiae urbs, ſitu & arte permunita eſt, ad Liſam fluv. in limite Flandriae, & varias anno 1641. eſt experta vices, crevitq; ex ruinis Tarvannae vicinae. Urbs eſt nova & culta, & 3. leuc. tantum ab Audomaro in Eurum. Aeria autem, quae vulgò *Lauriol*, in Delphinatu, parum à Rhodano diſtat; eſtque opp. non inelegans.

Liv. Aeropus, mons Macedoniae, inter quem & Aſnaum per vallem anguſtam Aous fluv. Dyrrachium versùs decurrit. De quo fluv. ſuprà in Aeas.

¶ Aeryndele, urbs Aſiae epiſc. ſub Archiep. Petracenſi, & patriarch. Jeroſolymitano, Myraeo teſte.

Strab. Aeſapus, Aeſepus Plin. & Ptol. *Spiga* in tab. recen. fluv. Myſiae in Aſia ex Ida mont. profluens, ac in Helleſpontum apud Cyzicum urb. influens, ab Abydo 700. ſtad. recedens in Bor. De quo Hom. lib. 2.

Aphnii ab Aſapo potantes flumina Troes.

ex Guarini verſione.

Ovid. Aeſar, Aeſarus Strab. *Eſaro* Bario & aliis, fluv. magnae Graeciae apud Siberenam & Crotonem urbes fluens. De quo Ovid. lib. 15. Metam.

—Lapidoſa Aeſaris undas,

I, pete diverſi.

Hinc Aeſareus nom. gent. Ovid. lib. eodem.

Invenit Aeſarei fatalia fluminis ora.

¶ Aeſar, fluvius parvus, in mare Jonium ſe exonerat juxta Crotonem in Calabria ulteriori, 13. milliar. à Sibenina in Eurum, teſte Magino.

Strab. Aeſaris, *Oſari*, fluv. Thuſciae apud Lucam urb. fluens, qui ex Apenn. mont. oriens, Serclus, quaſi Sarculus, & vulgò *Serchio* nominatur; cujus pars exigua à Sarculo deciſa nomen antiquum retinet, vulgo *Oſari*, inter Arnum & Sarculum mari excepta. Sarculus vero ab Arno 6. mil. paſſ. in occ. Pelago Tyrrheno excipitur. Vide Auſer. Sic enim à Plin. & aliis nominatur.

Strab. Aeſarus, fluv. mag. Graeciae, per fines Crotoniatarum fluens. Vide Aeſar.

Strab. *Ptol.* Aeſernia, Eſernia Plin. Liv. & al. *Sergna & Iſernia*, col. & urb. Samnii epiſcop. ſub Archiep. Capuano, & inde 32. mill. paſſ. ad Vulturnum fluv. non longe decurrentem, inter Sulmonem & Teleſiam urb. 24. mill. paſſ. à Venafro 10. in ort. Bovianum versùs in Comit. Moliſino.

¶ Aeſernia diſtat à Vulturno 4. mill. paſſ. ad radices Apennini, ſenſimque deficit, à paucis habitata.

Aeſia, *Oyſe*, fluv. Gall. Belg. inter Campaniam & Picardiam, in Sequanam fluens. *Vib. Seq.*

¶ Aeſia ſive Oeſia, fluvius. Cadit in Sequanam ſupra Piſciacum; Picardiamque provinc. alluit, non autem Campaniam: & oritur in Tiraſcia regione prope Irſonium. Vide Oeſia.

Aeſica, *Neterbi*, pag. Albionis, teſte Camd. in Angliae regno, ac in Cumbria reg. *Lib. Not.*

¶ Aeſica eſt in littore maris Hibernici, 35. m. paſſ. a Lancaſtria in Circium, & fere 30. ab ora Manniae in ort.

Aeſis, *Eſino*, *ſive* Fiumeſino, fluv. Piceni, ipſum ab Umbria ad occ. diſſeparans, ex Apennin. mont. in mare Hadriaticum per urbem cognomin. fluens. De quo Sil. lib. 8. *Strab. Plin.*

Queis Aeſis regnator erat, fluvioque reliquit

Nomen.

¶ Aeſis fluvius, *Eſino*, in mare Adriaticum ſe exonerat inter Anconam & Senogalliam. Sed non ſeparat Picenum ab Umbria, Extenditur enim Picenum ultra ipſum ad aliquot milliaria ex quavis parte, & ab Umbria ſeparatur Apennino monte, Magino teſte, & aliis.

Aeſium, Aeſis, Ptol. Jeſi, col. Piceni, & urb. epiſcop. ad Aeſim fluv. in Umbriae confin. ab Ancona 15. mill. paſſ. in occ. hybernum, inter Senogalliam 14. & Fabrianum 30. ferè diſſita. Pop. Aeſini. *Strab.*

¶ Aeſium ſedet in colle, & ſub dominio ſedis Apoſtolicae. Diſtat à Senogallia 12. milliar. in meridiem, à Fabriano autem 18. milliar. in Caeciam.

Aeſiſium, Aſſiſium in vet. inſcript. *Aſſiſi*, urbs Umbirae epiſcop. in mont. ad Aſium fluv. praeterfluentem, à quo ſive à mont. nomen habere videtur, à Peruſia 10. mill. paſſ. in ortum. Fulginium versùs, D. Franciſci natalibus clara. *Ptol.*

¶ Aeſiſium, ſeu, & meliùs, Aſſiſium. 5. milliaribus diſtat ab Aſio fluvio in Eurum, Fulginium versùs 9. Vide Aſſiſium.

Aeſolani, pop. Latii. Vide Eſulae.

¶ Aeſon, fluv. Theſſaliae cum opp. cognom. cadit in Metam fluvium. *Plin.*

Æſonenſes, pop. Hiſp. citer. quorum opp. Æſona, nunc *Iſona*, pag. Catalauniae, teſte Andrea Schotto. *Vet. Inſcr.*

Æſquiliae, unus ex ſeptem collibus Romae. Vide Exquiliae, & Eſquiliae Varie enim ſcribitur. De quib. Hor. lib. 2. ſatyr. 6. *Hor.*

Ventum eſt Aeſquilias, aliena negotia centum.

Et lib. 1. ſat. 8.

Nunc licet Aeſquiliis habitare ſalubribus, atque

¶ Æſtiaei & Æſtii, pop. Sarmatiæ inter Viſtulam fluv. & ſinum Ficimum, ubi hodie Pruſſia & Livonia. Et horum veſtigium translucet in *Eſten*, Eſtonia provincia Livoniae.

Æſulum opp. fuit Latij. Vide Æſulae, uti apud Hor. lib. 3. carm. ode 29. *Patr.*

Æthale, Æthalia Plin. Mel. & aliis, *Elba*, inſula maris Tyrrheni ante Populonium, inde 10. mill. paſſ. diſtans. Vide Ilua. *Strab.*

Æthiopia, *Abexin* incolis, & *Abiſſia* noſtris, reg. Africae ampliſſima cis & ultra Æquatorem circulum extenſa, gemina, una ſub Ægypto inter Nilum & ſinum Arabicum latè patens, in qua Meroë inſ. Cujus urbes primariae olim Napar, Meroe; & ad ſinum Arabicum Ptolemais, & Adule; Dire, Moſylon, & Aromata ad ſin. Barbaricum. Altera ultra Æquatorem non ſatis veteribus cognita. Pop. Æthiopes, *Abiſſins* vulgò. Hos D. Iſidor. lib. orig. à Chus filio Cham ortos ſcribit. De his Ovid. lib. 15. Metam. *Hero. Strab. Plin. & al.*

Aethiopeſque lacus? quos ſi quis faucibus hauſit,

Aut furit, aut patitur mirum gravitate ſoporem.

Æthiopum nigror adeo nativus eſt ex vicini ſideris ardore, ut Plin. ſcribit, ut ſit locus adagio apud Lucian. in lib. contra indoctum, *Aethiopem lavas*, quoties aliquem fruſtra fatigare ſignificare volumus. *Aethiops non albeſcit*, adagium ex Luciano in eos qui nunquam mutarunt ingenium aut mores.

¶ Æthiopia vulgò *Ethiopie* à Gallis dicitur, dividiturq; in ſuperiorem & inferiorem.

¶ Æthiopia ſuperior ſeu interior, quae aliter ſub Ægypto, latè ſumpta continent Imp. Abiſſinorum ſeu Abiſſinia, Nubiam, Regna Mujaci, & Macoci, & Zanguebariam; ſtrictè autem continet tantum Abiſſiniam, quae *Abiſſinia* ab Italis, & *Abiſſinie* à Gallis dicitur, & à quibuſdam *le pais du Preſtre-Jean*, ſed abuſivè. Vocatur enim Imperator illius tractus *le grand Neguz*. Vide Abaſſinia.

¶ Æ-

¶ Æthiopia inferior ſeu exterior, ea meridionalior eſt totius Africæ pars, quæ antiquis prorsùs incognita fuit, & à Luſitanis proximè elapſo ſeculo inventa & perluſtrata, incipit occaſ. versùs ſupra fluv. *Zairo*, non longè ab Æquatore; & totam complectens littoralem Africæ partem ultra ipſum Æquatorem, Abyſſinorum regnum ab hac parte circumambit uſque ad fretum Arabicum; & continet Regna Monomotapæ, Monemugi, Giringbombæ, & Congi, oram Cafrorum, & regionem Galarum.

¶ Partes Æthiopiæ ſuperioris, ſeu Abiſſiniæ.

Regnum; Tigre.	Ogara.
Provinciæ, Amara.	Dobaſſa.
Angotina.	Ambiama.
Fatigara.	Magaza.
Dambea.	Beleguanza.
Xaoa.	Salaoa.
Damuta.	Gaſabela.
Bagamidri.	Sagueda,
Ambiancativa.	Agag.
Quara.	Narea.
Sova.	Daſila, & aliæ multæ pro-

vinciæ, ex quibus Angotina, Damuta, Fatigara, & aliæ per Galas occuparæ fuerunt ultimo ſæculo.

¶ Æthiopia ſuperior, ſeu Abiſſinia raras habet urbes. Præcipuae totius regionis ſunt in praeſentia.

Amara.	Chaxumum.
Sova.	Ambadara,
Zet.	Quara.
Ambiancativa.	Zaflan.
Angote.	Barva.
Dambea.	Adhegena.

In tota Abiſſinia nulla urbs regia certa eſt. Quocunque enim Rex ſeu Imperator cum aula ſua proficiſcitur, ibi fixis tabernaculis, regia eſſe putatur.

Plin. Æthuſa, quae & Æguſa, teſte Plin. inſ. Siciliae. Sed apud Ptol. diverſae ſunt. Æthuſa enim *Limoza*, teſte Faz. dicitur; inter Meliram & Africam ſita. Aeguſa verò *Favognana* nominatur. Lilybaeo prom. Siciliae vicina, inter Hieram & Phorbantiam 10. mill. paſſ. diſtans, à Drepano urbe 20. in Africum.

Ptol. Aetinium, *Aetino* Mol. & aliis, opp. Macedoniae, quod Athenaeum à Liv. nominatur, Triccae urbi apud Theſſaliae fines finitimum.

Strab. Plin. Diod. & al. Aetna, *Mongibello*, mons Siciliae maximus, & notiſſimus ob ignes quos emittit à Catana urbe (ad quam radices ejus pertingunt) 10. mill. paſſ. diſtans in occ. Illum oppida aliquot & urbes circumſtant. In iis Centuripae urbs exciſa, & Aetna, nunc pag. *Maſcali*, teſte Faz. à Catana 10. mill. paſſ. Hic anno ſal. 1536. flum. igneum emiſit, locis finitimis vaſtitatem afferens: & anno 1554. plus conſueto aeſtuans, Catanam & illius agrum maximè labefactavit. De eo Ovid. lib. 2. Metam.

Ardet in immenſum geminatis ignibus Aetna.

Pop. Aetnenſes Plin. & Aetneus nom. gent. Ov. lib. 2. de Pont.

Aetnaeoſque lacus, & olentia ſtagna Palici.

Aetneos cantharos, ſeu ſcarabeos varios & maximos eſſe tradunt; ut propterea apud Ariſtoph. veluti adagium in magnum aliquem ſtatura & fœdum ſcriptum ſit, *Aetneus cantharus.*

¶ Aetna mons, *le mont Gibel* Gallis, altitudinis eſt 8. mill. circuitus autem 60. Diſtat 15. mill. à Catana, & 50. à Meſſana. Hic anno 1669. quatuor fluvios igneos emiſit, quamplurimis locis in vicinijs vaſtitatem afferens, praeſertim in Catanenſi agro, ubi 15. caſtra cremata ſunt. De varijs ejus incendijs diverſis temporibus lege Cluverium.

Xeno. Strab. Hero. & al. Aetolia, *Artinia*, teſte Niceta, & *Lepanto*, ſic à primaria illius urbe, reg. Achaiae in Epiri conſ. ad occ. inter Locros ad ort. (à quibus Eveno fluv. ſeparatur) & Acarnaniam ad occ. Acheloo, fluv. dividente. Popul. Aetoli Plin. & aliis. Urbes, Naupactum, Calydon, Chalcis, & Olenus. Aetolorum mem. Virg. lib. 11. Aen.

Spem ſi quam accitis Aetolum habuiſtis in armis.

Aetoli petaces erant ac improbi, ut qui tales eſſent, proverbio *Aetoli* dicerentur, teſte Steph. à petendo omnia Graece αἰτεῖν ὅλον

¶ Aetolia nunc à multis parva Graecia dicitur, quibuſdam *il Deſpotato*: ſubeſtque dominio Turcarum.

Strab. Aetuatij, Aetuates Caeſ. *Tavetſcher*, pop. Helvetici in Rhaetorum conſ. juxta fontes Rheni, quorum opp. *Tavetſh*, ad Rhenum, ab Uria ſeu Tauro urbe Helvetica 3. leuc. à Clavenna in Circium, à Curia in occ. à Belitione in Bor. ſupra 6. leuc. Helvetic.

Aex, ſcopulus maris Aegaei, inter Tenedum & Chium inſ. *Plin.* à quo mare Aegaeum nominatur teſte Plin.

Afri, qui & Africani, pop. Libyae, ſeu Africae, ab Afro *Virg. & al.* ex poſteris Abrahae, teſte D. Iſidor. in lib. orig. dicti; vulgò etiam apud Europaeos *Africani*. De quibus Virgil. lib. 8. Aen.

Hic Nomadum genus, & Diſcinctos Mulciber Afros,
Hic Lelegas, Caraſque, ſagittiferoſque Gelonos
Finxerat.

Lucan. lib. 4.

At vagus Afer aquos ut primum emiſit in agmen.

Afra avis apud Hor. epod. 2. pro praelauta ave.

¶ Afri a Gallis vulgo *Afriquains* dicuntur.

Africa, quae & Libya Graecis dicitur, ſic quaſi ſine frigore dicta, una ex tribus orbis terrae partibus in meridiem *Ariſt. & al.* vergens mari Mediterraneo ad arctos, Oceano ad occ. meridiem, & ortum, ac ſinu Arabico perſtricta, (niſi qua Aſiae Aegypto connectitur) in Aegyptum, (qui tamen à nonnullis veterum Aſiae tribuitur) Marmaricam, Africam propriè dictam, Mauritaniam, Libyam interiorem, Aethiopiam, & Agiſymbam veteribus ignotam ultra Aequatorem diviſa, *Iphrichia* incolis, teſte Jo. Leone Africano, dicta. Hinc Africus nom. gent. Virgil. lib. 4. Aen.

- quos Africa terra triumphis
Dives alit.

¶ Africa à Gallis *l'Afrique*, ab Hiſpanis & Italis *Africa*, ab Arabibus *Alkebulan*, & ab Indis *Beſeccath* dicitur; eſtque una ex tribus terrae partibus antiquis cognitis. Sed Luſitani hiſce ultimis temporibus detexerunt meridional. ejus partem nondum Europaeis notam, praeſertim versùs oram littor. merid. & inſulas. Regio tota ſiccior in Mediterraneis, ubi ſterilis & penè deſerta multis in locis, vel arenis ſterilibus obducta, vel multo ac malefico animalium genere infeſta, vel inopia aquarum. Olim Romanorum tempore diviſa fuit in ſex provincias, & Ptol. eam diſtribuit in 12. regiones. Sed haec diviſio intelligenda eſt de ea tantùm parte quae Romanis parvit. Tunc enim ultra Lunae montes Merid. versùs incognita erat. Nunc ſic dividitur,

Africa regiones pracipua hujus temporis.

Aegyptus, l'Egypte.	*Congi Regnum*, le Congo.
Aethiopia infer. ſub qua regna Monomotapa, & Monemugi, la Baſſe Ethiopie.	*Guinea*, la Guinee.
Aethiopia ſuperior, ſeu Abyſſinia, la haute Ethiopie ou l'Abyſſinie.	*Nigritia*, le pays des Negres.
Barbaria, la Barbarie.	*Nubia*, la Nubie.
Biledulgerid, le Biledulgerid,	*Zaara, ſeu deſertum, olim Libya interior*, le Zaara, ou deſert.
Cafrorum ora, la coſte des Cafres.	*Zanguebaria*, le Zanguebar, & *inſ. Madagaſcaris, ſeu S. Laurentij. qua etiam inſula Delfina dicitur*, l'Isle Dauphine, & *alia versùs oram.*

Ptol. Africa proprie dicta, Zeugitana Plin. reg. & pars Africae mari Mediterraneo, quod Africum dicitur, expoſita inter Mauritaniam ad occ. & Cyrenaicam ad ortum: in qua Tunetanum regnum, cujus olim caput erat Carthago. Urbes illius olim clarae, praeter Carthaginem, Utica, Thabraca, Hadrumetum. Leptis magna; & intus, Cirta, Sicca Veneria, Thyſdrus, Bulla regia, Uthina. Nunc clarent Tunes, Utica, Hippon regius, Tripolis. Africa haec leones plurimos gignit & ſerpentes, teſte Plin. ac Solino. Ea nunc unà cum Mauritania *Barbaria* nominatur. Africae hujus mem. Mart. lib. 2. ad Germanicum.

Creta dedit magnum, majus dedit Africa nomen.

De eadem Claud. lib. 1. de laudibus Stiliconis.

Quod floret Latium, Latio quod reddita ſervit
Africa, vicinum quod neſcit Iberia Maurum.

Africa regiones,

Aegyptus	Marmarica
Aethiopia	Mauritania Caeſarienſis
Aethiopia ſub Aegypto	
Africa propriè dicta	Mauritania Tingitana
Agiſymba	Meroë
Byzacena	Nigritarum terra
Cyrenaica	Nubia
Delta pars Aegypti	Numidia
Getulia	Tripolitana
Libya	Troglodytica.

¶ Africę urbes clariores hujus temporis.

Adea, Adea.	*Aphrodyſium*, Africa.
Adrumentum, Hamamethe.	*Barva*, Barva,
Alexandria, Alexandrie.	*Beninum*, Benin.
Amara, Amara.	*Bugia*, Bugie.

Butua, Butua.	*Mozambicum*, Mozambique.
Cairus, le Caire.	*Quiloa*, Quiloa.
Chaxumum, Chaxumo.	*Ruſucurum, qua Algira alijs*, Alger.
Conſtantina, Conſtantine.	*Septa*, Ceuta.
Dambea, Dambea.	*S. Salvator, in regno Congj*, S. Salvatore.
Damiata, Damiete.	*Siene*, Aſſuan.
Fezza, Fez.	*Sofala*, Sofala.
Loanda; S. Paul de Loanda.	*Theba*, Minio.
Magadoxa, Magadoxo.	*Tingis*, Tanger.
Marochium, Maroc.	*Tripolis*, Tripoli.
Melinda, Melinde.	*Tunetum*, Tunis.
Mina, S. George de la Mine.	*Utica*, Biſerte.
Monomotapa; Monomotapa.	

Africę propriè dicta urbes maritima clariores.

Tabraca	Aphrodiſium
Hyppon regius	Hadrumetum
Utica	Ruſpae
Carthago	Ruſpina
Tunes	Tacape
Clupea	Leptiſmagna
Neapolis	Neapolis, & Tripolis.

Urbes Mediterraneę.

Cirta	Suffetula
Lambeſa	Tebeſca
Aſſurus	Sicca Veneria
Madaura	Muſti
Tagaſta	Tuburbis
Lares	Aquę regię
Thryſdrus	Byzacium

Ant. Inſcr. Agabra, & Aegabra, *Cabra*, opp. Hiſp. Bęticę in Vandalia haud obſcurum, inter Aſtigi & Tucci, inde 13. hinc 5. leuc. olim urb. epiſc. Vide Aegabra.

¶ Agades, *Agades*, regnum Africę cum urbe cognom. muris pręcincta, in Nigritia regione versùs lacum Guardę. Eſt etiam alter locus *Agades*, juxta fluv. Ghir, in meditullio Africae.

¶ Agag, *Agag*, regnum, & urbs Aethiopię ſuperioris versùs lacum *Zaire*, inter Nilum fluv. & prov. Ambiam & Novam.

Phil. Agamemnonij ſontes tepidi Joniae apud Smyrnam urbem, ab ea 5. mille paſſ. diſtantes.

¶ Agamerum, *Agamer*, opp. Hibernię in Momonia prov. juxta portum Corcagienſem.

Vet. Inſcr. Agamium, *Aghem*, ſeu *Ghem*, oppid. agri Novar. apud Seſſitem fluv. & Romanianum, à Novaria ad 16. mill. paſſ. Incolae Agamini, ex marmorea antiq. inſcript. Hic B. Panacea virg. & mart. praecipuo colitur honore.

¶ Agana, *Agan*, ſeu *Pagan*, una exinſulis Latronum in Aſia & Oceano orientali inter inſul. *Chemochoam & Guagan*.

Ptol. Aganagara, *Agonara*, Caſtal. & Mol. urb. Indiae marit. citra Gangem.

Plin. Pauſ. & al. Aganippe, fons Bœotiae celebris ad Heliconem mont. haud procul à Thebis in Permeſſum fluv. labens, Muſis ſacer, à Poetis maximè celebratus. De eo Claud. in paneg. Theodoſ.

Concinnuit felix Helicon, fluxitque Aganippe
Largior.

¶ Agaoſi, qui & Agoaſi, *Agaos*, pop. Aethiopiae ſuper. in regno Bagamedri inter fluv. Nilum & Tagazzam.

Ptol. Agarus, fluv. Sarmatiae Europeae, qui Sagaris Ovidio dicitur, hodie *Schiret*, teſte Merc. ſeu *Seret*, per Moldaviam in Iſtrum fluens.

¶ Agaſus Portus, *Porto Greco*, locus in ora Apuliae Dauniae in Italia, prope montem Garganum in prov. Capitanata Diſtat 10. milliar. à Vieſta in merid. & 20. à Manfredonia in Cęciam.

Agatha, *Agde*, urb. Gallię Narbon. epiſc. ſub Archiep. Narbonenſ. inde 5. leuc. in ort. in ora littorea, à Bliteris 3. apud oſtia Araurij fluv. in Occitana reg.

¶ Agatha, urbs Occitanię. 7. leuc. diſtat à Narbone, Montempeſſulanum versùs 10. in ora maris Mediterranei & ſinus Leonini, prope oſtia Arauraris fluvij.

Strab. Plin. & al. Agatha altera ex prov. Rom. *S. Agatha di Goti*, urbs Campa. in Principatu ulteriore, epiſcop. ſub Archiep. Beneventano, inde 16. mill. paſſ. Capuam versùs, quaſi media inter Capuam & Teleſiam ad 12. mil. utrinque diſtans.

Vet. Inſcr. Agathopolis, poſtea mons Peſſulanus *Montpellier*, aliter mons puellarum, urb. Gall. Narbonenſ. epiſc. ſub Archiep. Narbonenſi, inde 14. leuc. in ort. Nemauſum versùs 2. Magalonae urb. maritimę (cui ſucceſſit in epiſcopali ſede) propinqua, academia, & urbs poſt Toloſam clariſſima totius Occitaniae reg.

¶ Agathopolis urbs alijs eſt Magalòne, Maſſilienſium opus, in Agatha inſula, Brietio, & Sanſone teſtibus. Perijt urbs illa, & epiſcopatus Montem-Peſſulanum translatus eſt; Inſula autem nomen retinet *Maguelone*. Vide Magalone & Monſpeſſullanus.

Fuit & Agathopolis urbs Thraciae epiſc. ſub archiep. Hadrianopolitano.

Agathyrium, Agathyrſum Strab. & Plin. Agatirna Liv. urb. olim & prom. Siciliae in ora littorali ad occ. inter Haleſam & Tyndarium urbes exciſas, inde 30. hinc 24. mill. paſſ. Locus urbis, ubi ſparſa rudera cernuntur, *Campo di San Martino* nominatur; prom. verò *Capo d'Orlando*, teſte Faz. dicitur, à Pactenſi urb. 18. mill. paſſ. in Bor. Urbs ab Agathyrſo Aeoli filio condita à Diod. Siculo traditur. Ejus mem. Sil. lib. 14. *Ptol.*

Deſuerunt Agathyrna manus, geminoque Lacone
Tyndaris,

Agathyrſi, pop. Sarmatiae, ſeu Scythiae Europaeae, & Scythiae Aſianae intra Imaum mont. teſte Ptol. De quibus Virg. lib. 4. Aen. *Hero. Plin. & al.*

Creteſque, Dryopeſq; fremunt, pictique Agathyrſi.

¶ Agathyrſi, populi Sarmatiae Europęae, erant ubi nunc provincia *Cargapol & Vologhda*, in Moſcovia, teſte Brietio.

Agathyrſus, Aegitharſus Ptol. *Capo di San Vito* Faz. & aliis, promont. Siciliae inter Lilybęum & Drepanum urb. ut ſcribit Ortel. Agathyrſum cum Aegitharſo confundens; cùm Agathyrſus ſit nomen urbis, & promont. inter Haleſam & Tyndarium, uti ſuprà in Agathyrium dictum fuit. *Strab.*

Agaunum, *S. Mauritz*, opp. Gall. Narbon. in Sabaudia apud Rhodanum fluv. in conf. Valleſiae reg. inter Sedunum ad ort. 24. & Genevam ad occ. 30. mill. paſſ. Hinc Agaunenſis nom. gent. Vent. Fortun. lib. 8. *Reg.*

Et legio felix Agaunenſis adeſt.

¶ Agaunum antiquitus etiam Tarnadę dictum erat; eſtque in Valleſia, non autem in Sabaudia. Diſtat a Seduno 6. leuc. Gallicis in ortum, à Geneva autem 17. ſimil. leucis in occaſum, & 4. à lacu Lemano. Nobilitatum fuit martyrio S. Mauritij & Sociorum.

¶ Agedunum, *Ahun*, opp. Gallię in Marchia Lemovicenſi, ad Crauſiam fluv. Diſtat 15. leucis à Lemovico, & 3. a Guereto in ortum.

Angelocum, *Axholme*, ſive, ut Guil Camd videtur, *Littleburgho*, opp. Albionis in Anglia ad Trentam fluv. in Com. Nottinghamienſi Vide Segelocum. *Anto.*

Agendicum, *Provins*, teſte Marliano cum aliis, opp. Gall. Celt. in finibus Senonum, medium ferè inter Lutetiam Pariſiorum & Trecas, inde 19. hinc 16. leuc. a Senonibus vero 12. in Bor. diſtans. *Caſ.*

¶ Agendicum alijs eſt urbs ipſa, *Sens*, archiep. ad Icaunam fluv. quae alias Burgundiae accenſita, nunc Prętecturae Campaniae tribuitur. Vide Senones.

Agennum, Aginum Auſon. Aginnum Ptol. & Ant. *Agen*, urb. Aquitaniae epiſc. ſub archiep. Burdigalenſi, inde 16. leuc. Toloſam versùs totidem, urbs praeclara ad Garumnam fluv. inter Auſcios 8. & Mont. Albanum 7. Pop. Garites. Ejus mem. Auſon. in ep. 24. *Lib. Not.*

Santonus ut ſibi Burdigalam, mox jungit Aginum.

¶ Agennum eſt patria Joſephi Scaligeri; & regio circumjacens dicitur ab ea *le pays d'Agenois*, Aginnenſis tractus; qui mirè fertilis & riguus eſt. Urbs autem tantiſper diſtat à Garumna fluvio; ubi recipit Aegircium, 20. leucis diſtat à Burdegala in Eurum, & 10. ab Auſcijs in Boream, uti 9. à Monte Albano in Circium.

¶ Aggerhuſia, *Aggerhus*, arx Norvegiae in intimo ſinu Anſloenſi, unde nomen Praefecturae Aggerhuſianae, quae totius Norvegiae eſt Meridionalior. Vix diſtat una leuca ab Anſloa civ. 24. antem à Bahuſia urb. 9. à Fridericoſtadia, & 25. à Staſſangria, ſub dominio Regis Daniae.

Agidos, nunc *Burgum templi*, teſte Steph. Luſignano, opp. Cypri olim, nunc pagus inter Lapithum & Aphrodiſium, in ora Boreali. *Strab.*

¶ Agilaria, *Aguilar*, opp. Hiſ. cognomento *de campos*, in Caſtella veteri. Diſtat ab urbe Burgi 14. leucis in Boream, & 5. à fontibus Iberi fluvii.

Agiſymba, *Zanguebar*, in tab. recent. reg. ampliſſima Africae in auſtrum ultra Aequatorem extenſa, plures complectens regiones. *Ptol.*

¶ Agiſymba regio, Sanſone teſte, erat ubi regna *Monemugi & Monomotapa* in Mediterraneis, ſeu in Aethiopia inferiori.

¶ Agla,

¶ Agla, *Agla*, oppid. regni Fezzæ in Africa, propè fluvium. Guargam, in Habata provinc. 17. leucis ab urbe Fezza in Boream.

¶ Agmundeshamum, *Agmundesham*, opp. Angliæ in Bukingamia prov. Diſtat à Londino 20. mill. Anglicis in Circium, 6. autem à Tameſi fluvio in Boream.

Vet. Inſ. Agneda, Alata caſtro Ptol. Caſtra exploratorum Ant. & Caſtra puellarum poſterioribus, *Edenburg*, urbs Albionis, Scotiæ regia, à Londino regia Angliæ 300. ferè mill. paſſ. in Bor. recedens, ad Fortheam fluv. (*ſeu potiùs æſtuarium.*)

¶ Agnelinum; *Angnetlin.* opp. Tranſſylvaniç, juxta fluv. *Harbach*. 5. milliar. Germanicis à Cibinio.

¶ Agniadellum, *Agniadello*, vicus Ducatus Mediolanenſis, celebris victoria in Ludov. XII. adverſùs Venetos anno 1509. Diſtat 8. mill. paſſ. à Crema urbe, eſtque in tractu Addua Glarea dicto.

¶ Agnio, *Aa* fluv. Belgij. Oritur in Bononienſi Comitatu ſupra vicum *Rumilly le Comte*, deinde Audomaropolim rigat, & infra Gravelingam Flandriæ urbem in mare ſe exonerat.

Dion. Halic. Agnitii, pop. Latii in finibus Marſorum, ſic ab Agnitia Circes & Medeae ſorore dicti, ubi & Agnitia ſylva, inter Albam Marſorum & lacum Fucinum. Cujus mem. Virg. lib. 7. Æn.

Te nemus Agnitia vitrea te Fucinus unda.

Vide Angitia.

¶ Agola, *Agola*, urbs Africae in Æthiopia ſuperiori prope Amaram montem 20. leucis totid. ab urbe Coſla.

¶ Agonalis circus aliàs, nunc *Piazza Navona*, Gallis *Place Navone*, platea pulcherrima & ampla Romae, ſplendidiſſimis ornata aedificiis, fontibus, & obeliſco in meditullio urbis ab Innocent. X. Pont. Max.

Polyb. Agonenſis porta, *Porta Salara*. porta una urbis Rom. quae Collina, & Quirinalis. Vide Portae. Hinc etiam Agonalia feſta, Agonales ludi, & dies. Ovid. lib. 1. faſt.

Nomen Agonalem credit habere diem.

Agones pop. Inſubriae; quorum reg. *la Val di Cagna* hodie dicitur, teſte Gaud. Merula, in agro Ticinenſi. Sed Polyb. eos inter Apenn. mont. & Padum deſcribit; & poſt eos Bojos, deinde Senones recenſet: ex quo Merula, & Leander (qui eos inter Ferrariam & Ravennam deſcribit) errare deprehenduntur; niſi hi pop. mutata ſede in ea loca migrarint.

Scrip. Ital. Agonia, *la Gogna*, fluv. Inſubrum per Laumellinam reg. agri Ticinenſis in Padum fluens.

Hero. Steph. Agora, *Malagra* nunc, teſte Joan. Leuncl. oppid. Thraciae in ora Cherſoneſi ad Helleſpontum, Seſto urb. finitimum.

¶ Agorum, *Agoro*, oppid. Italiae, ditionis Venetae, in Bellunenſi agro, ad *Cordevol* fluv. Diſtat à Belluno 18. mill. paſſ.

¶ Agra, *Agra*, urbs Aſiae in Imperio magni Mogolis, ad fluv. *Gemini*, & in prov. Agra. Ibi perſaepe commoratur magnus Mogol; eſtque civitas per ampla, dives, & elegans. 150. leucis diſtat à civitate *Lahor*, 35. ab urbe *Delli*, & 70. ab *Ameere* urbe.

Strab. Pauſ. Agra, locus Bœotiæ, ex quo Iliſſus fluv. ortum habet, & ubi Diana venata traditur; unde Agraea cognominata fuit.

Thucyd. Diod. Ælian. & al. Agragas, *Drago*, fluv. Siciliae Agrigentum urb. praeterluens, ei urbi nomen indens, & ipſa enim Agragas dicta eſt. Virg. lib. 3. Æn.

Arduus inde Agragas oſtentat maxima longè
Mœnia.

¶ Agramontium, *Agramont*, opp. Hiſpan. in Catalonia prov. ad amnem *Sio*, inter Solſonam & Ilerdam urbes, in planitie Urgellenſi.

¶ Agrani, populi Arabiae felicis.

¶ Agreda, *Agreda*, urb. Americae merid. in regno Popajani. Diſtat 35. leucis Hiſp. a mari Pacifico in ortum, 40. ab urbe *Quito* in Boream, & totidem à Popajano. Urbs eſt parva, ad montium radices ſub Hiſpanis.

Dioſc. Agria ſive Agaria, reg. Sarmatiae, ubi Agaricus naſcitur. Agria item urb. eſt Jazygum in Hungaria tranſdanubiana epiſc. ſub Archiep. Strigonienſi, à Buda regia 12. leuc. in Caec. à Debrecino totidem in occ. *Erla* incolis dicitur, Turcis nunc parens, noſtro tempore capta.

¶ Agria urbs eſt Hungariae, *Eger* Germanis, *Erlavv* Hungaris. Parva eſt, ſed munita. Sedet ad amnem Agriam, qui tribus abhinc leucis cadit in Tibiſcum fluv. Diſtat 5. leucis à Filleco oppid. in meridiem, & 6. a Tokeo in occaſum. Capta fuit à Turcis anno 1596. & ab eo tempore ipſis ſubeſt.

¶ Agrianae opp. fuit Aſiae minoris in Cappadocia, prope Irim fluvium.

Agriani, Agraei Herod. & Agrianes Steph. & Agrienſes, pop. Thraciae circa Agrianem fluv. inter Rhodopen & Haemum montes incolentes. *Strab. Hero.*

Agrigentum, & Agragas Graecis, Strab. Thucid. Ptol. & aliis, *Gergenti*, urb. Siciliae in ora auſtrali ad oſtia Agragantis fluv. quondam maxima urbium Siculorum epiſc. ſub Archiep. Panormitano, inde 85. mill. paſſ. in Euronotum diſtans, à Lilybœo 60. in ort. Pachynum verſùs, ab Enna totidem in Africum, à Gelenſibus poſt Gelam ann. 100. condita. Hic ſal fit, qui in igne ſolvitur, in aqua crepitat, teſte Sol. Adeo ampla fuit, ut 800000. incolarum haberet, ambitu 10. mill. paſſ. patens. Pop. Agrigentini Cic. & aliis. Agrigenta appellat urbem Ovid. lib. 4. faſt. *Cic. Plin. & al.*

Himeraque & Didymen, Agrigentaque Tauromenenque.

¶ Agrillium, opp. Aſiæ minoris in Bithynia reg. 5. mill. diſtat à Nicæa urbe.

Agriophagi, pop. Æthiopiæ, leonibus, & pantheris veſcentes, ut Solin. ſcribit, qui ad occidentem ſolem incolebant. *Plin. Sol.*

Agrippina colonia, quæ & Agrippinenſis col. Plin. & Sueton. *Co'n* Germanis, *Co'ogne* Gallis. *Cologna* Italis, urb. Germaniæ infer. præclariſſima ad Rhenum, archiep. libera & empor. media inter Trivirim & Monaſterium urbem Weſtphaliæ 16. leuc. a Francofurto 21. in Bor. cujus Archiepiſcopus Elector eſt Imperat. De ea Ven. Fortun. lib. 3. *Tacit.*

Pontificem pollens Agrippina colonia praefert.

¶ Agrippina, ſeu Colonia Agrippina, urbs eſt ampliſſima & perelegans, ſui penè juris, & omnium urbium Germanicarum maxima, & cultiſſima. Ibi Academia antiqua, quæ anno 1388. publicè renovata eſt, ornàtaque privilegiis Tariſinæ ſimilibus ab Urbano VI. Ex adverſo Agrippinæ Coloniæ fuit olim Divitenſe munimentum, nunc *Duitſch*. exſtructum cum ponte ad Rhenum a Conſtantino Magno. Sed cum ponte deſtructum eſt a Brunone Epiſcopo circa annum 955. teſte Petro Bertio.

¶ Agrius, *Agri*, fluvius Regni Neapol. in Baſilicata prov. Cadit in ſinum Tarentinum. Oritur autem ſupra Marſicum novum ex Apennino monte.

¶ Augubeni, pop. Arabiæ deſertæ, teſte Brietio.

¶ Aguillionum, *Aiguillon*, urbecula lepida Galliæ ad Garumnam fluv. ubi recipit Lotium in Aquitania prov. Ducatus titulo clara. Diſtat ab Aginno 4. leucis, tribus autem a Neraco. In Aginnenſi Agro ſedet, & in regione feraci.

¶ Agulhæ caput, *Cap. des Aiguilles*, in Africa. Vide Acuum caput.

Aguntum, *Innoken*, teſte Laz. opp. Nor[illegible]ci in Carinthiæ & Tirolenſ. com. conf. inter Brunecum opp. comit. Tirolenſ. 5. & Lentium 4. leuc. à Vacorio ſeu Villaco urbe Carinthiæ 15. in occ. *Plin. Ptol. Ant.*

¶ Aguntum aliis eſt *Doblach*, oppid. Brixinenſis tractus, in Tirolis Comitatu, ad radices montium, & juxta amnem *Rienez*, 9. mill. paſſib. ab op p. *Innoken* in occaſ. Brixinonem verſus 28. teſte Cluverio.

Agurium, Agyrium Plin. Agyra D[io]d. apud quem alii legunt Argyra, & Argyrium, Agyri[illegible]a urb. Cicer. *San Filippo d' Argirone*, urb. Siciliæ ab Enna m[illegible]. mil. paſſ. Ætnam verſus & Centuripas, à quibus 10. [illegible]l. abeſt, Trojanopoli propior, & Aſſoro, inde 6. mil. in Bor. Patria Diod. Siculi hiſtorici, antiquiſſima ante Herculis tempora. *Ptol.*

¶ Auguſtius, *l'Agout*, fluv. Galliæ. Vide Acutus.

Agylla, *Corvetere*, urbs olim antiquiſſima Thuſciæ. Vide Cære. Hinc Agyllinus nom. gent. Virg. lib. 8. Æn. *Ptol. Dion. Halic.*

Urbis Agyllina ſedes; ubi Lydia quondam
Gens bello praclara jugis inſedit Hetruſcis.

Agyrium. Vide Agurium. Pop. Agyrinenſes Ciceroni. *Cic.*

¶ Ahuſa, *Ahauſen*, opp. Scaniæ in Svecia ad mare Balticum, prope Chriſtianoſtadium. Dicitur & *Ahuis*, cum portu commodo, in ditione Svecorum paucis abhinc annis. Diſtat ab Haſnia 12. leucis Danicis, & à limine Smalandiæ prov. quinque leucis.

Ajax, *Pilaca*, teſte G. Bario, fluv. magn. Græciæ, per fines Crotoniatarum fluens, & mare apud Lacinium prom. ſubiens. *Lycophr.*

¶ Ajabira, *Ajabire*, opp. Americæ in Peruvia verſus lacum Titicacam, 10. leucis Hiſpanicis hinc diſtantem; à Cuſco autem diſtat 35. leucis in merid.

Ptol. Aila, Ælana Plin. Alamum Steph. urbs Arabię petreae apud intimum ſin. Arabici receſſum. Aila etiam apud D. Hieron. nunc *Elter*, à mont. Sina 60. mill. paſſ. diſtans.

¶ Ailza, *Ailzall*, inſ. Scotię, ſeu verius ſcopulus prope Gallovidiam prov. & in Glottae aeſtuario. 4. mill. Scoticis diſtat ab ora Gallovidiae.

¶ Ainſa, *Ainſa*, urbecula Hiſpaniae in regno Aragoniae. Olim caput parvi regni de *Sobrarbe*, ad fluv. Cingam, ubi recipit Aram fluv. ad radices Pyrenaeorum 6. leuc. diſtat à Barbaſtro in Boream, 8. autem ab Oſca in Caeciam.

¶ Ainzia, *Ainzia*, regiunc. Scotiae Septent. in Buquania provincia versùs oram & óſtia Speję fluv. ubi Finlaterum caſtrum.

¶ Airiacum, *Airy*, vicus Burgundiae in diœc. Antiſſiodor. nbi Concilium ſub Bened. VIII.

¶ Airus, *Airu*, fluv. Scotiae Septentrionalis. Cadit in fluv. Speyam, in Buquania prov. & ortum habet in Marria prov. ex montę Grampio.

¶ Aizua, *Aizu*, prov. inſ. Japoniae, in Aſia. Oppid. habet cognom. in ora Orientali.

Ptol. Alaba, *Alava*, Villanov. & al. opp. Hiſpan. Tarracon. in Celtiberis, quod Ptol. Valeriae vicinum facit, inter Lobetum urb. & Villam Francam opp.

¶ Alaba, *Alava*, nunc vicus eſt tantum Aragoniae ad fluv. Xilocam, 4. leucis diſtat à Lobeto in Boream, & 5. à Terulo.

¶ Alabo, *Alava*, regio Hiſpaniae. Dicitur & Alava. Vide ibi.

Strab. Plin. Ptol. Alabanda, *Eblebanda* hodie Turcis, teſte Leuncl. urbs Cariae mediter. epiſc. ſub Archiep. Stauropolitano, inter Amyzonem ad occ. & Stratonicen ad ort. De qua Juvenal. ſat. 3.

Hic Andro, ille Samo, hic Trallibus, aut Alabandis.

Alabanda in num. ſingulari apud Stephan. apud quem quod fuerit opulentiſſima, & florentiſſima, in proverbio ſnit, urbem notans fortunatam. Nomen habet apud Cares ab equo, quem Alam vocant, & à victorio, quę Banda ab eiſdem dicitur; vel ab Alabando Deo indigete ab Alabandiis culto. Hinç Alabandicus nom. gent. ut *Alabandicum opus* proverbio dictum de re inepta; ut ſermo Alabandicus, ideſt, ineptus, homo Alabanditicus pariter.

Ant. Alabona. Vide Alavona, oppid. Hiſpan. Tarrac. in Aragonia.

Ant. Alabuntis, ſive, ut alibi legitur, Alapuntis, oppid. Gall. Narbonenſ. ubi nunc *Talart* oppid. haud obſcurum in Delphinatu, ad Druentiam fluv. apud Siſtaricam urbem, inde 3. leuc. Ebredunum versùs 8.

¶ Alabuntis, ſeu Alabons, hodie eſt *Ventavon*, caſtrum Delphinatus ad Druentiam fluv. 3. leucis à Siſlarica in Boream, Vapincum versùs 7.

Ptol. Ant. Alabus, *Cantara*, Faz. fluv. Siciliae amplus, ſed breviſſimi decurſus, inter Auguſtam & Megaram urbem exciſam in ora orientali mari exceptus, 5. mill. paſſ. poſt Auguſtam, & prope Megaram jacentem.

Vet. Inſcr. Ala Flaviana, quę & Flaviana, & Flavianum, Juliobona Ptol. Vindobona Ant. & Vindomana Notit. *Wien* Germanis, *Wetſch* Turcis, *Viena* Italis, urbs Pannoniae ſuperioris ad Danubium, in Hungariae conſ. munitiſſima, Auſtriae caput, epiſc. ſub Archiep. Salisburgenſ. ſive exempta, academia, & empor. à Buda 31. leuc. in occaſ. Ratiſponam versùs 57.

¶ Ala Flaviana, ſeu Vindobona, fruſtra obſeſſa fuit anno 1529. a Solimano Turcarum Imperatore. *Vienne* à Gallis, *Wieidun* à Polonis, *Widen* à Bohemis, & *Petz* a Turcis dicitur; eſque propriè Vindebona, & malè confunditur cum Alis Flavianis, teſtibus Brietio, Cluverio, & al. Ibi perſaepe commoratur Imperator à multis annis, eſtque validiſſimis firmata propugnaculis, cum ponte ſupra Danubium, & armamentario. Vide Vindebona.

Ant. Inſcr. Ala Nariſca, *Aichſtadt*, quaſi Quercopolis, urbs Germ. in Bavaria transdanubiana, epiſc. ſub Archiep. Magunrino, ad Alemannum fluv. Aureato urbi excię, cui ſucceſſit, proxima, ab Ingolſtadio 3. leuc. in Boream, Noribergam versùs 10. à Ratiſpana 9. in occaſum.

¶ Ala Nariſca, *Aichſtat*, proprio paret Epiſcopo, & in Palatinatu ſuperiori ſedet.

Ant. Ala nova, *Eberſdorff*, teſte Siml. opp. Pannoniae ſuper. in Auſtria ad Danubium, à Vienna 4. leuc. in ortum Poſonium versùs 6.

¶ Ala nova, *Eberſdorf* quibuſdam, eſt caſtrum Auſtrię inferioris, ubi palatium & delitiae Archiducum Auſtriae. Vix diſtat à Vienna una leuca in ort.

Alæ Flaviae. Vide Arae Flaviae.

Ptol. Alaeſa, Haleſa Cic. urbs Siciliae olim epiſcop. ſub Archiep. Syracuſano, exciſa, in ora occidna, ubi nunc *Caronia* caſtrum, teſte Fax. media inter Cephaledium ad merid. & Agathyrium ad Septent. 30. mill. paſſ. ab Alontio 12. Vide Haleſa Pop. Haleſini Cic. & Plin.

¶ Alagonius, *Alagon*, fluv. Hiſpaniae in regno Legionis. Cauriam urbem alluit, & poſtea cadit in Tagum ſupra Norbam Caeſaream.

Strab. Alalcomenae opp. fuit Bœotiae ad lac. Copaidem inter Aliartum & Coroneam, templo Minervae clarum: cujus mem. Stat. lib. 7. Theb.

Ducis Ithonaeos, & Alalcomenaa Minerva.
Agmina.

Arnob. Alamanni, Alemanni al. Vide ibi. Sic & apud. Sidon. panegyr. Avit.

Sternebat: Rhenumque ferox Alamanne bibebas.

¶ Alambater, *l'isle de Diu*, inſ. Aſiae in littore prov. *Guzarate* in India, 50. leucis ab oſtiis fluv. Indi, cum portu & caſtro permunito Luſitanorum, fruſtra aliàs à Turcis obſeſſo. Diſtat à Cambaja urbe 80. leucis. Aliis Alambater eſt *Guadel* opp. & Burace eſt *Diu*.

¶ Alandia, *Aland*, inſ. maris Baltici, juris Suecici, in Finlandiae littore. Vide Oonae inſ.

Plin. Ptol. Amen. Alani, pop. Sarm. Europeae, haud procul à Maeotica palude incolentes, Roxolanis finitimi; qui nunc *Lithuani* dici putantur. Inde etiam Alanus nom. gent. De iis Claud. lib. de vict. Stilic.

Pro latio docuit genti prælatus Alano.

Idem de 4. conſ. Honorii.

In Latio ritus transſiſtit Alani.

¶ Alani etiam pop. Scythiae, intra Imaum, prope fluv. Carambicem.

¶ Alanquera, *Alanquer*, opp. Hiſpaniae in Luſitania, versùs Tagum fluvium. Diſtat 9. leucis ab Uliſſipone. Vide Jerobrica.

¶ Alanus, *Alan*, fluv. Angliae in Cornubia prov. in mare ſe exonerat prope oppid. *Paſtow*.

¶ Alarons, *Talart*, oppidum eſt Delphinatus ad Druentiam fluvium, 2. leucis à Vapinco in meridiem, & 5. à Siſtarica.

¶ Alarus, *Alar*, fluv. Perſidis in Hircania: Cadit in mare Caſpium.

Ptol. Alata caſtra, *Edenburg*, urb. & regia Scotiae. Vide Agneda. Olim & Edinodunum dicta putatur, teſte Buchanano. (*Vide Edimburgum.*)

Liv. Front. Plau. Alatrium, quod & Aletrium, & Alatrum Frontino, *Alatri*, col. & urb. epiſc. Latii, in Hernicis, Verulo proxima, ab eo 6. mill. paſſ. ab Anagnia 5. Ferentino propior, à Praeneſte 15. quot à Sora Anagniam versùs.

¶ Alana, urbs antiqua Scotiae merid. prope fontes Tinnae teſte Ortel.

¶ Alava, *Alava*. prov. Hiſp. alias Navarrae; nunc antem Caſtellae annexa à multis, propè Iberum fluv. cujus praecipua urbs, Victoria, eſt inter Navarram, Ipuſcoam; & Iberum fluv. Ibi aliàs Varduli pop.

Ptol. Alaunſ, Alone Ant. *Allaway*, teſte Camd. opp. Albionis in Damniorum finibus, inter Galavam 12. & Galacum 19. mill. paſſ. Mediolanum versùs, à Clanoventa. 30. (*Camd.* Withley *inter Cumbr. & Northumbr.*)

Ptol. Alauni, pop. Sarmatiae Europeae, quorum reg. *Volhinia*, teſte Lud. Decio, putatur in regno Polonico, inter Poloniam ad occ. Lithuaniam ad ort. & Ruſſiam ad merid. ſita. Cujus urbs primaria Luceoria.

¶ Alauni pop. Norici, ubi nunc pars Stiriae, & archiepiſcop. Saltzburgenſi. Dicebantur etiam Ambiſontii, teſte Nicolao Sanſone.

Ptol. Alaunius, fluv. inter Iſacam & Triſantunem, per agrum Durotrigum juxta *Chriſtchurc* fluens. Vide Halenus, prout in cod. Graeco Ptol. legitur. Ortelio *Aven*.

Alaunus, *Alne*, ſeu *Northbryne* ex tab. fluv. Albionis, in Northumbria, per *Alnewich* in Oceanum fluens.

Ptol. Alavona, Allabona Ant. *Alagon*. opp. Hiſp. Tarracon. ad Iberum fluv. in Aragoniae regno, inter Caeſaraugustam 4. & Belſinum in occ. 6. leuc. à Turiaſone & Tutela urbibus 10. in ort.

¶ Alavona ſedet juxta Salonem fluv. qui paulò infrà cadit in Iberum.

Plin. Alazon, Alazonius Strab. Alazona Val. Flacco, fluv. Aſiae, Iberiam ab Albania ſecernens, ac in Cyrum influens, de quo Val. Flacc. lib. 6. Argon.

Hiberni qui terga Noa gelidumque ſecuri

Eruit

Fruls, & tota non audis Alazona ripa.

Plin. Alba, *Tardera*, teſte Flor. fluv. Hiſp. citerioris, per Catalauniam in mare apud Blandas delabens. A Barcinone 9. leuc. in Bor.

¶ Alba, *Elvas*, urbs Portugalliæ epiſc. ſub Archiep. Oliſſiponen. nota obſidione & clade Hiſpanorum anno 1659. Vide Elva.

¶ Alba, *Akerman*, urbs Moldaviae

¶ Alba, opp. Hiſp. in Cantabris, ubi nunc fortè *Salvatierra*, in Alava reg.

¶ Alba, *Alva de Tormes*, ad Tormum fluv. opp. Hiſp. in Regno Legionenſi, cum titulo Ducatus. Diſtat 4. leuc. ab urbe Salmanticenſi.

Ptol. Alba Auguſta, *Aubenas*, teſte Jac. Dalechampio, opp. Gall. Narbon. in finibus Vivarenſium, à Vivario urb. ad 6. leuc. in occ. diſtans.

¶ Alba Auguſta alijs eſt *Viviers*. Vide Alba Helviorum.

¶ Alba Græca, *Belgrade*, Gallis, *Nandor Alba* Hungaris, *Griechiſch Weiſſemburg* Germanis, urbs munitiſſima Hungariae, in Raſcia provincia, ad confluentes Savi in Danubium, in colle, ſub dominio Turcarum ab anno 1520. Vide Taurunum.

¶ Alba Græca, Hungaris antiquis Alba Bulgarica, Italis *Belgrado*, Slavis *Slauni Biograd*, male pro Tauruno ponitur, cùm Taurunum 3. milliaribus à confluente Savi & Danubii Occidentem versùs ponant tab. Pentingerianæ; ſed crevit ex ejus ruinis, teſte Joanne Lucio.

Plin. Alba Helviorum ſeu Helvorum, *Alby*, urbs Galliae Narbonenſ. in Arvernorum & Ruthenorum conf. epiſc. ſub Archiepiſc. Bituricenſi, ferè media inter Toloſam & Ruthenos, 12. leuc. utrinque, à Carcaſone 15. à Biterris 21. in Bor. Quae & Albiga poſterioribus dicta eſt.

¶ Alba Helviorum, quae & Alba Auguſta Helviorum, teſtibus Sanſone, Brietio, & aliis, eſt *Viviers*, urbs Galliae, ad Rhodanum fluvium, in planitie. Vivarienſis tractus caput, in Occitania regione.

Vet. Inſ. Alba Julia, priùs Apulum, *Weiſſenburg*, & Hungaricè *Gyula Fejervar*, urbs Tranſylvaniæ, & Principis ſedes, col. Daciae, epiſc. ſub Archiep. Colocienſi, inter Claudiopolim & Cibinium, utrinque 7. leuc. à Corona 18.

¶ Alba Julia ſedet prope fluvium Mariſum, 8. leucis à Cibinio in occaſum.

Cic. Plin. Liv. & al. Alba longa, *Alba* adhuc, urbs Latii exciſa, antiquior Roma, ab Aſcanio an. 32. poſt excidium Trojæ condita, anno mundi 3066. manet epiſcopatus Cardinalibus tribui ſolitus, ab urbe Roma 16. mill. paſſ. Illam circumſtant caſtra Albanum, Savellum, & Gandulphi, ex ruinis ejus, ut ferunt, conſtructa. Pop. Albani. De Alba Tibull. lib. 2.

Albaque ab Aſcanio condita Longa duce.

Virg. lib. 6. Æn.

Unde genus Longa noſtrum dominabitur Alba.

Et lib. 5.

Albani docuere ſuos: hinc maxima porrò
Accepit Roma.

Ea prorsùs jacet, à Romanis deleta, velut mater à filia.

¶ Alba in ruinis jacet; & ei adjacet Albanum urbs, quae ex ejus ruderibus crevit, & nunc vulgò *Albano* dicitur; eſtque epiſcopatus uni ex 6. antiquioribus Cardinalibus tribui ſolitus. Diſtat ab urbe Roma 14. mil. paſſ. Principatus titulo gaudet Sabellorum, & vino ſuo celebratur.

¶ Alba maritima, olim Blandona, deinde Belingrada, & Belgradum, civitas fuit Croatiae maritimae, nunc Dalmatiæ. Deſtructa eſt, & vulgò *Zara vecchia*, Slavis *Biograd*, dicta etiam Alba maris, teſte Joanne Lucio.

Plin. Liv. Feſto, & al. Alba Marſorum, *Albi*, col. deducta cum Eſernia, & urbs Latii in finibus Marſorum, nunc opp. & com. Aprutii apud lac. Fucinum, à quo 3. mill. paſſ. abeſt, ab urbe Roma 48. ab Aquila 21. à Taliequitio 8. in ort. Sulmonem versùs. Pop. Albenſes. De Alba Sil. lib. 8.

Alba ſedet campos, pomiſque rependit ariſtas.

Plin. Alba Pompeja, *Alba*, col. & urb. Liguriae epiſc. ſub Archiep. Mediolanenſi, ad Tanarum fluv. urbs Montisferrati ab Aſta 12. mill. paſſ. in occ. ab Auguſta Taurinorum 28. Aquas Statiellas versùs 18. Pop. Albenſes.

¶ Alba Pompeja, *Alba*, urbs eſt Ducatus Montisferrati; ſed ab eo avulſa paucis abhinc annis pace inita Cheraſci, paret Duci Sabaudiae, multas experta vices hiſce ultimis temporibus; & deficit in dies, à paucis habitata.

Scrip. Pann. Alba Regalis, *Stulweiſſenburg*, urbs Pannoniae ſup. in Hungaria ciſdanubiana, intra paludem, olim Regum coronatione & ſepultura clara, nunc ſub Turcis, à Buda ſupra 30. mill. paſſ. quot à Strigonio in auſtrum recedit, à Vienna 30. leuc. in Eurum, Veſprinio urbi epiſcop. vicina ad 3. leuc.

¶ Alba Regalis, Slavis *Stolni Biograd*, Hungaris *Ekekes Fejerwar*, & Gallis *Albe Royale*, capta fuit à Turcis anno 1543. & ipſis etiamnum ſubeſt; ſedetq; ad fluvium *Sar-Witze* dictum, 45. mill. paſſ. à Buda in occaſ. in ipſo limite ditionis Auſtriacae.

¶ Alba Sebuſiana, ſive Sebuſium, *Weiſſembourg*, urbs Alſatiae in ditione Regis Franciae, pace Monaſterienſi. Sedet juxta Lutteram fluv. & 4. leucis diſtat ab Hagenoa versùs Septr. eſtque una ex decem urbibus Praefecturæ provincialis. Vide Viſſemburgum.

Alba Virgaonenſis, Plinio Alba & Virgao, *Ariona*, teſte Mor. ex lap. vetuſto, opp. Hiſp. Bæticæ apud Gienen urb. à Tucci 3. leuc. *Vet. Inſ.*

Alba opp. fuit Germ. apud Nicri fluv. ulteriorem ripam: cujus ager adhuc *Alb* in ſylva nigra & Duc. Wirtembergenſi nominatur. *Fl. Urpiſco.*

Alba quoque fluv. Hiſp. citer. apud Emporias mari exceptus: ex quo *Rio de Ampurias* appellatur. Alter in Gall. Narbon. *Riderens*. Alius in Campan. Gall. Bell. vulgò *Aube*. *Plin.*

¶ Alba, *Aube*, fluvius eſt Galliae. Oritur in limite Burgundiæ, deinde per Campaniam provinciam fluens, Barum rigat; hinc auctus aliquot fluviis, in Sequanam ſe exonerat: diciturque etiam Albula.

¶ Albamala, *Aumale*, urbs Galliæ in Normannia prov. ad initium fluv. Buzinæ, Ducatus titulo ornata, 14. leucis diſtat à Rothomago, & 8. à Bellovaco.

Albana, *Bachu*, ex tab. recent. urb. Albaniæ, & empor. ad Caſpium mare, quod ex illa *Mor de Bachu* nominatur, ultra Portas Ferreas urbem & emp. in Bor. diſtans. *Ptol.*

Albani, pop. Macedoniæ, quorum reg. *Albania*, & ipſi *Albaneſi* dicuntur: eorumque urb. Albanopolis eſt inter alias. *Ptol.*

¶ Albania, *Albanie*, Italis *Albania*, reg. Græciæ, quæ olim Epirus & pars Occidentalis Macedoniæ. Ferè tota paret Turcis, valde populoſa & incolis referta Chriſtianis, qui vulgò *Albanois* à Gallis dicuntur. Hinc milites *Capelets* dicti vulgò.

¶ Albanię urbes clariores hiſce temporibus.

Aulon, la Valona.	*Larta*, Larta.
Butrotum, Butrinto.	*Liſſus*, Aleſſio.
Croja, Croje.	*Ochrida*, Locrida.
Dyrrachium, Durazzo.	*Scodra*, Scutari.

Albania, ſic à populorum colore nominata, reg. Aſiæ mari Caſpio ad ortum incumbens, Iberiæ ad occ. & Atropatiæ ad merid. contermina, *Zuiria* magna ex parte, & *Chipicche* ad occ. & *Zitrachan* ad arctos, teſte Nig. & Caſt. dicta. Urbes clariores Albana, & Oſica. Albania quoque Scotia (pars Albionis ad arctos) dicta eſt, teſte Hectore Boeth. nunc etiam *Albayn* pars Scotiæ mediterr. *Ptol.*

¶ Albania prov. Scotiæ dicitur, & *Braid-Albain*, hoc eſt, pars ſuper. Albaniæ ſcil. Scotię, & *Drum Albain Dorſum Scotiæ, ubi mons Grampius.*

¶ Albania, *Albegna*, fluv. Italiæ in Thuſcia, in ſinum Telamonenſem defluens prope Urbatellum. Vide Almiana.

Albanopolis, *Albanopoli* Mol. & aliis, urb. Macedoniæ mediterr. Albanorum metrop. à Dyrrachio ſup. 40. mil. paſſ. & à Liſſo 35. in ort. *Ptol.*

¶ Albanum, urbs Aſię in Armenia majori, ubi S. Bartholomeus Apoſt. martirio coronatus. Nunc diruta jacet, niſi ſit Albana ad Caſpium mare.

Albanum, *Albano*, villa erat Latii circa Velitras urb. ab urbe Roma ad 20. mill. paſſ. via Appia diſtans. Ejus mem. Hor. lib. 2. ep. 1. *Cic. Procop.*

Dictitet Albano Muſas in monte locutas.

¶ Vide Alba longa.

Albanus mons, *Monte Albano*, mons & lac. Latii, qui *Lago di Caſtel Gandolfo* dicitur, ab urbe Roma 10. mill. paſſ. apud Albam urb. Ejus mem. Mart. lib. 4. *Liv. & al.*

Albanos quoque Tuſculoſque colles,

Lacus verò Prop. lib. 3.

Albanuſque lacus Socij Nemorenſis ab unda.

¶ Albanus mons diſtat ab urbe Roma 12. mill. paſſibus in ortum.

Albanus, Albius Strab., *Auff der Alben*, teſte Laz. mons Pannoniæ ſup. in Norici & Japydiæ confinio. *Ptol.*

Albanus, *Coban* Mol. & aliis, fluv. Albaniæ in Aſia, in mare Caſpium influens, à quo regioni nomen eſſe videtur, ſic ab incolis, teſte Matth. Michovio dictus. *Plin. Ptol.*

¶ Albaracinum, *Albarazin*, urbs Aragoniæ epiſc. Vide Lobetum.

¶ Albayad, opp. Africæ prope paludem Nube, in Nigritia regione.

¶ Albenacum, *Aubenas*, urbs Galliæ in Vivarienſi tractu, ad fluv. *Ardeſche*.

¶ Alberſtrophia, *Alberſtrof*, opp. Lotharingiæ, Metenſis epiſcop. 4. leuc. diſtat à Marſalia.

¶ Albertonium, *Alberton*, opp. Africæ in ora regni Barcæ, verſùs Ægyptum, aliàs Paraetonium.

Sidon. Albia, & aliis Albiga, *Alby*, urbs Gall. Narbonenſ. Pop. Albienſes Sidonio Apollinari. Vide Alba Helviorum. (Vide Albiga.)

¶ Albia, *Oblok*, opp. Germ. in Carniola prov.

Ptol. Albiana, *Roccha piana* Caſtal. opp. ſeu potiùs hodie pag. Corſicæ mediterr. in ora ad merid. verſa, apud Paconiam, inde 9. mill. paſſ. Fiſeram verſùs.

Ant. Alc. Albiatum, & Abiatum cognomento craſſum, *Abiagraſſo*, oppid. Inſubriæ amplum in agro Mediolanenſi, inter Mediolanum 14. & Viglebanum 6. mill. paſſ. occurrens.

Cæſ. Albici, *Albic*, teſte Rob. Cenali, pop. Aquitaniæ, quorum oppid. ſic vulgò appellatur. Sed Cæſar hos in Gall. Narbonenſ. ſupra Maſſiliam deſcribit. Albienſes à Strab. poſt Salyes locati.

¶ Albienſis Comitatus, *Comtè d' Albe Royale*, prov. Hungariæ juxta Albam Regalem, & una ex provin. regni, in ditione Turcarum.

Greg. Tur. Albiga, *Alby*, urbs epiſc. Gall. Cadurcis finitima, ſic à Gregorio Turonenſ. & in lib. conc. dicta. Vide Alba Helviorum. Sita eſt ad Tarnem fluv.

Plin. Strab. Albingaunum, Albigaunum Ptol. *Albenga*, urbs Liguriç Littoralis epiſcop. ſub Archiep. Genuenſi, inde 60. mill. paſſ. in occ. Albintemelium verſùs 40. Pop. Ligures, Ingauni Strab. & Albingauni Vopiſco.

¶ Albingaunum ſubeſt dominio Reip. Genuenſis. Ejus epiſcopatum inſtituit Alexander III. anno 1179. Sedet in planitie ad Rutulam amnem; è cujus regione inſula ineſt admodum parva, & verius ſcopulus, vulgò *Iſolotto d'Albenga* Italis, antiquitus Gallinaria dicta. Urbs aliàs dives. Nunc deficit.

Ant. Albiniana caſtra, *Alphen*, vic. hodie Batavorum in Hollandia inter Lugdunum & Trajectum inferiùs à Lugduno 2. leuc. in merid. Werdam verſùs totid. Sunt qui Albina & Albimana legunt.

Ptol. Albiniminium, *Vintimiglia*, urbs Liguriæ epiſc. Vide Albintemelium.

Ric. Albintemelium, Albintimilium Tac. Vintimilium Var. *Vintimiglia*, urb. Liguriæ Littoralis epiſc. ſub Arch. Mediolanenſ. ditionis tamen Genuenſium, inter Albingaunum 40. & Niceam ad occ. ferè 20. mill. paſſ. Pop. Intemelii apud Liv.

Ariſt. Plin. & al. Albion, Alvion Ptol. quæ & Britannia, inſ. maxima Europæ in Oceano Galliæ & Germaniæ adjacens, à Gallia 30. mill. paſſ. in Bor. diſtans; in Britanniam primam, quæ eſt Anglia, vulgò *England*, & Britanniam ſecundam, quæ eſt Scotia, *Scotland* vulgò incolis dicta, in duo regna diviſa, inter Cantium prom. ad ortum, & Belerium prom. ad occ. ad 400. mil. paſſ. lata, longa verò inter auſtrum & ſeptentriones ſupra 800. Angliæ regia eſt Londinum, Scotiae Edimburgum; tametſi noſtra tempeſtate Rex Scotus, Anglis Regibus deficientibus, utrique dominatur.

Liv. ¶ Albion nova, *Nouvelle Albion* Gallis, *New Albion* Anglis, pars Americç ſeptentr. detecta à Franciſco *Drack* Equite Anglo; & ab ipſo anno 1579. nova Albion dicta. Vide ibi. Eſt regio perampla; ſed nondum bene cognita Europaeis, neque etiam verſùs oram littoralem. A multis creditur extenſa à freto Aniano, quod eſt ſupra Californiam inſ. uſque ad terram Eſonis. Aliis autem eſt pars Eſonis, quod forſan rectius. De iſta nova Albione fides ſit penes Anglos. Nihil enim certi habemus de ea.

Senec. Strab. Plin. & al. Albis, *Elbe*, fluv. maximus German. in finibus Sleſiæ oriens, in meridiem primum, deinde in occ. poſtea in ſeptentrionem per Bohemiam, Miſniam, & Saxoniam in Oceanum fluens infra Hamburgum urbem Holſatiæ maximam, Dreſda, Torga, Viteberga, Magdeburgo, Luneburgoque, urbibus praeclaris, irrigatis. Ejus mem. Claud. lib. 1. de laudibus Stilic.

-- mediumque ingreſſa per Albim
Gallica Francorum montes armenta pererrent. Et alibi.

¶ Albis fluvius in monte, qui *das Riſengebirge* vocatur, id eſt, Gigantum juga, ortum habet, & à Bohemis *Labe* dicitur. Suſcipit autem Multam flumen, quod Pragenſem præterlabitur civit. deinde Egram ex monte pinifero fluentem, poſtea Salam ac Ortellam, & per Saxoniam ſuperiorem fluens, inde per inferiorem Saxoniam inibi iter Ducatus Bremenſem & Holſatiæ infra Glucſtadium oceano Germanico miſcetur.

Ptol. Albiſtrum, *Urſimarſo* nunc, teſte G. Bar. opp. Brutiorum mediterr. in Calabria citer. ad Apenn. mont. radices, apud Laum fluv. inter Laum opp. 10. & Cerillos 12. mill. paſſ. à Marcopoli ad 30. in occ. Vide Abyſtrum.

Strab. Albium, ſeu Albius, *Alben* Laz. mons Japodum in Carniola reg. Alpes apud Idrum opp. attingens. Vide Albanus. In eo argentum vivum effoditur apud Avendonem opp. inter Juſtinopolim urb. Hiſtriæ, & Labacum Carniolæ metropolim ad 40. mill. paſſ. ubi Albium opp. ſeu caſtrum Albenſ.

Albium Intemelium. Vide Abintemelium.

Strab. Strab. Albius, mons Japodum (*Birpamerwaldt* incolis) ingens, ex quo Colapis fluv. profluit, qui & *Alben* nominatur, ad occ. ubi Albium opp.

¶ Albocentii, pop. Daciæ, *Coſona*, Hungaris *Ribomeza*, teſte Ricciolio.

Albona, quæ & Alvona Plin. Alvum Ptol. *Albona*, opp. Hiſtriae, ad ſin. Flanaticum, apud Arſiae fluv. oſtia, in Illyrici conſ. à Pola urb. 21. mill. paſſ. in Bor. Pop. Albonenſes Plin.

¶ Albretum, *Albret*, opp. & Duc. Galliae, in Vaſconia. Vide Lebreti-Vicus.

Plin. & al. Albula, qui & Tyberis, teſte Plin. ſic ab aquarum albedine dictus, *il Tevere*, fluv. Hetruriae notiſſimus, Romam interluens. Vide Tiberis, ſeu Tyberis. De eo Ov. lib. 5. faſt.

Venit & Alcides turba comitatus Achiva.
Albula, ſi memini, tunc mihi nomen erat,

Plin. Albula altera, quae & Albulates Plin. fluv. Piceni in Aprutio, per fines Praeguttiorum inter Aſculum & Interamnam urbes fluens in mare Adriaticum, *Librafatta*, & *Liberata*, ſeu *Vibrato*.

Vitr. Pauſ. Plin. & al. Albulae aquae, *Bagni di Tivoli*, aquae ſalutares apud Tybur. urb. quae in Anienem fluv. excipiuntur. De quibus Mart. lib. 1.

Itur ad Herculei gelidas qua Tyburis arces,
Canaque ſulphureis Albula fumat aquis.

¶ Album mare, *Mer blanche*. Vide mare album.

¶ Albunea, *Albena*, fluv. Italiae in Duc. Mediolanen. & agro Novarien. Dicitur & Albonea, inque Padum influit.

¶ Albuquercum, *Albuquerque*, opp. Hiſpaniç, in Extremadura prov. à limite Portugalliae 3. leucis in clivo, propè Geboram amnem.

Virg. Albunea ſylva, & Albuneus fons, in montibus apud Tibur. urb. & Anienem fluv. Nunc etiam *Albuna* vulgò dictus. Cujus mem. Virg. lib. 7. Æn.

Conſulit Albunea, nemorum quæ maxima ſacro
Fonte ſonat.

¶ Alburacis, fluv. Galliae Narbonenſis, vulgò *l'Ariege*, in Occitania, Nicolao Sanſone teſte cadit in Garumnam paulo ſupra Toloſam. Ab aliis Aurigera, & ab antiquis etiam Aregla. Vide ibi.

¶ Alburgum, ſeu Ælburgum, urbs Daniae epiſcop. ſub archiep. Lunden. in Jutia ſeptent. ad ſinum Limicum, *Limfort*. 3. leucis diſtat ab ora littor. 8. ab Arhuſia, paulò minùs à Wiburgo.

Vib. Seq. Alburnus, *Alberno*, teſte Cittadino, & Mazzella, mons Lucaniae, apud Silarum fluv. in Lucanorum & Picentium conſ. à Salerno ad 30. mill. paſſ. Is nunc variè nominatur, *Montagna di Sicignano*, & *M. della Petina*, teſte Celſo Cittadino; apud Auletam opp. unde Tanager fluv. profluit. De eo Virg. lib. 3. Georg.

Eſt lucos Silari circum, Ilicibuſque virentem
Plurimus Alburnum volitans, cui nomen aſilo.

Eſt & Alburnus nomen piſcis apud Auſon. in Moſella.

¶ Albus, lacus Tartariae Aſiaticae, in regione Cataja, verſùs civitatem Cambalum.

¶ Albuſama, *Alboran*, inſ. Africae in Mediter. mari, in ora regni Fezzae, Sanuto. Vide Erroris inſ.

¶ Alcadeta, *Alcaudete*, opp. Hiſp. in Vandaluſia. Diſtat ſex leucis ab urbe Giennenſi.

¶ Alcala Regalis, *Alcala Real*, opp. Hiſp. in reg. Granatae & confin. Vandaluſiae, 9. leuc. diſtat à Granata.

¶ Alcanitium, *Alcanitz*, oppid. Hiſpaniae in Aragonia, ad fluvium *Guadelcte*. Diſtat 9. leucis à Dertuſa. Raros habet incolas.

¶ Alcanitium, *Alcanizes*, aliud opp. Hiſpaniae, in regno Legio-

Digitized by Google

Legionis, prope Durium fluv. 3. leucis diſtat à Miranda urbe Luſitaniae.

¶ Alcamus, *Alcamo*, opp. Siciliae, ad radices montis, in Valle Mazarae, 20. mill. paſſ. diſtat à Palermo merid. versùs, & totidem a Drepano.

¶ Alcaratium, *Alcaraz*, opp. Hiſpaniae, in Caſtella nova, aliter *Villanova*, juxta fluv. *Guadarmena*. Hinc montes dicti *Sierra d'Alcaraz*.

Alcanthoe, urbs Achajae. Vide Megara: nam eadem illi eſt. Cujus inter alios meminit Ovid. lib. 1. triſt. *Ovid.*

Et quos Alchatoes memorant à mœnibus ortos.

¶ Alceſtria, *Aulceſter*, oppid. Angliae, in Warvicenſi provincia ad amnem *Trovv*. Diſtat à Warvico 11. mill. Anglicis.

Alchippe. Vide Archippe.

Plin. Alciacum, *Auchy le Chaſteau*, opp. Arteſiæ prov. juris Gallici, ad Altiliam fluv. 4. leucis diſtat ab Hedino in meridiem.

¶ Alciatum, *Alciate*, oppidul. Duc. Mediolanen. in Italia, Vide Alſiatum.

Ptol. Alcimoennis, urbs Germ. quae nunc, teſte Althamero, Ulma, & vulgo *Ulm* nominatur, urbs libera Sueviae, inter praecipuas, ad ulteriorem Danubii ripam, ab Auguſta Vindelicorum 9. leuc. Eſelingam versùs totidem.

Alcinoi horti in Corcyra inſ. memoratiſſimi fuere, Alcini ab Homero dicti, ab Alcinoo Rege Phaeacum exculti, Horum mem. Virg. lib. 2. Georg. *Virg.*

Pomaque, & Alcinoi ſylva: nec ſurculus idem.

Mart. lib. 10.

Regius Alcinoi nec mihi ſervit ager.

Sat. lib. 1. ſylvar.

Quin bifera Alcinoi laudem pomaria, voſque.

Alcinoi horti apud Phaeac. mire amœnitatis fuiſſe feruntur, ut in proverbium tranſierint apud Tertull. & Gregor. Nazianz. de loco divitiarum ſeu deliciarum pleno, & per metaphoram de libris eruditione plenis: ſicuti & *Alcinoi menſa* apud eundem, de lauta & opipara menſa.

Beda. Alcuith, *Dunbritton*, teſte Hectore Boethio, oppid. Scotiae apud Cludam fluv. ſive ejus oſtia, à Glaſquo urb. 5. mill. paſſ. in occ. quaſi caſtrum Britonum, inter Scotiae emporia.

¶ Alcmaria, *Alcmaer*, urbs Hollandiae, ſeu potiùs Veſt-Friſiae, egregiè munita; unde repulſus fortiter Hiſpanus anno 1573. Lacubus erat aliàs circumcincta. Tribus leucis diſtat ab Horna, & 5. ab Amſtelodamo, duabus autem à Zippa lacu.

¶ Alcobaſa, *Alcobaca*, monaſterium celeberr. ord. S. Benedicti in Portugallia, 5. leuc. diſtat à Leiria urbe, & una tantùm ab Aljubarota.

¶ Alcocerum Salinarum, *Alcocer do Sal*, oppid. Hiſpaniae, in Portugallia, ad fluvium *Zadaon*. Diſtat 8. leucis à Cœtobriga.

¶ Alcudia, *Alcudia*, opp. inſulae Majoricae noviter munitum, cum portu, 7. leucis diſtat ab urbe Majorica, una autem à Pollentia.

Pauſ. Alcyonium ſtagnum eſſe in agro Corinthiaco fertur. Ejus profunditas multis funibus connexis non potuit explorari; quod & Amphiarai fons, teſte Pauſania, dictum eſt. Mare quoque in ſin. Corinthiaco Alcyonium, ſeu Halcyonium dictum ferunt, quod in eo ſe Halcyone (poſtea in avem converſa) Ceycis filii Luciferi uxor, audita viri morte naufragio perempti, præcipitarit; illudque mirè tranquillum reddi, dum aves Halcyones ova pariunt. De qua re Ovid. lib. 11. Metam. fabulatur.

Incubat Halcyone pendentibus æquore nidis.

Alcyone etiam, teſte Plin. opp. fuit Theſſaliæ ad ſin. Maliacum, ex cujus ruinis Methone opp. exſtructum, ad quod Philippus pater Alex. altero oculo orbatus eſt.

¶ Aldeberga, *Aldeberg*, urbecula Germ. in Saxonia ſuper. in confinio Bohemiæ, versùs Albim fluv. 4. leucis a Dreſda ad merid. diſtat; ſubeſtque Electori Saxoniæ.

¶ Aldeburgum, *Aldebreug*, oppid. Angliæ, in Suffolcia provinc. & in ora maris Germ. 12. mill. Anglicis diſtat ab Gippevico. Vide Iſurium.

¶ Aldeburgum, *Aldenbeurg*, urbec. Germaniæ in Holſatia, cujus ſedes epiſcop. inde Lubecam eſt tranſlata anno 970. Dicitur aliter *Oldenbourg*, unde tractus cognomin. in Wagria regione; diſtatque 7. leucis Germanicis a Lubeca urbe.

¶ Aldegus, *Aldege* fluv. territorii Veronenſis. Cadit in Atheſim, in ditione Veneta.

¶ Aldenarda, *Oudenarde*, urbs Flandriæ munita, Jacet inter Gandavum atque Tornacum, & interfluente Scaldi fluvio bipartitur; a Gallis capta anno 1658. & Hiſpanis dein reſtituta, iterum expugnata fuit anno 1667 a Lodovico XIV. Rege Galliæ, cui etiamnum ſubeſt cum toto tractu adjacente, pace ad Aquiſgranum confecta. Arcem habet validam, *Pamele* dictam, in medio urbis.

¶ Aldenburgum, *Altenbourg*, opp. Germ. in Miſnia, cum caſtro, unde Duces Aldemburgenſes è domo Saxonica. Dicitur & Altemburgum. Vide ibi.

Aldeſcus, fluv. Sarmatiæ Europææ, qui in Panticapen influit; ac uterque per Podoliam fluens, in mare Euxinum excipitur. De eis Dionyſ. Afer de ſitu orbis: *Dion. Afr.*

Hic ſunt Aldeſci, Panticapæque fluenta.

Alduaſdubis, Dubis aliis, *le Doux*, fluv. Sequanæ maximus, per Burgundiam com. ex Jura mont. in Ararim fluens. Vide Dubis. *Caſ.*

Alea oppid. fuit Arcadiæ, cujus ruinæ apud Teſeam urb. cernebantur, teſte Pauſ. ab ea urbe 10 ſtad. diſt. *Plin. Pauſ.*

Alecta, *Alette*, urb. Gall. Narbon. epiſc. ſub archiep. Narbonenſi.

¶ Alecta, urbs in Occitania inferiori, Ad Atacem fluv. ſedet, & *Alet* dicitur; diſtatque 5. leuc. à Carcaſſona, & 7. ab urbe Mirapicenſi. *Cedr.*

Alectriopolis, *Aleſtcroſeri*, urbs Macedoniæ epiſcop. ſub Archiepiſcop. Philippenſi, inter Philippos & Theſſalonicam. *Vet. Trad.*

Alectum, poſtea Dei donum, *Dendy, ſeu Dendee*, teſte Camd. cum aliis, opp. Scotiæ in ora ad ortum, ad oſtia Tai fluv. inter Andreapolim & Brechinium urbes, ad 12. mill. paſſ. occurrens. *Strab. Plin.*

Alejus campus, locus Lyciæ, apud Chimæram mont. in quo Bellerophontes, cum à Pegaſo ab œſtro agitato excuteretur, cecidiſſe, & periiſſe traditur. *Soart.*

Alemanni, Alamanni Steph. Alamanni Arnobio, & Sidon. pop. Germ. Galliæ Belgicæ & Rhætiæ proximi, in Suevia quondam incolentes. Nunc omnes Germani Alemanni etiam dicuntur, vulgò apud Italos *Alemani*. Horum reg. Alemannia *Alemagna* nominatur, Rhætiam præſertim, Helvetiam, & Sueviam complectens. De qua Claud. de laud. Stilic. lib. 1. *Amm. Tac.*

Ornavit jungique tuis Alemannia ſignis.

Alemannus, *Altmul*, fluv. German. ex Suevia ortum habens, ac per Aureatum, urb. (nunc Aichſtatum) in Danubium inter Ingolſtadium & Ratiſponam influens.

Alenconium, *Alenzon*, teſte Rob. Cenali, opp. Gall. Celt. in Normanniæ & Belſiæ conf. Duc. titulo inſigne, ac Sagio urb. propinquum, inde leuc. inter Lutetiam 27. & Abrincas 18.

¶ Alenconium, *Alencon*, ad Sartam fluvium ſedet, in Normannia provincia, ſed longè a Belſia provincia. Diſtat a Sagio 5. leucis, & à Lutetia 47. leuc. eſtque urbs ampla & elegans. *Vet. Trad.*

¶ Alentakia, reg. Duc. Livoniæ in Eſthonia prov. prope Narvam urbem, ſinum Finnicum inter & Peipum lacum, in ditione Suecorum.

¶ Aleppum, ſive Alepum, *Alep*, urbs Syriæ & emporium percelebre. Vide Hierapolis.

¶ Alera, *Alre*, fluv. Germaniae in Saxonia infer. Verdam urbem alluit, & poſtea in Viſurgim cadit. Vide Allera.

Aleria, col. & urb. Corſicae marit. in ora orientali, epiſcop. ſub Archiep. Piſano, exciſa, manente epiſcopatu, à Mariana urbe etiam extincta 30. mill. paſſ. in ortum diſtans. *Plin. Ptol.*

¶ Aleria in ruinis jacet, & locus nunc etiam dicitur Aleria deſtrutta; & *Epiſcopus manet in opp.* Cervionis, *in meditullio inſulæ*.

Ales, fluv. Joniae frigidiſſimus, juxta Colophonem urbem fluens: qui Plin. Aleon dici videtur. *Pauſ.*

Aleſa, urbs Siciliae. Vide Haleſa. Hinc Aleſinus, ut urbs Aleſina apud Cic. in epiſt. famil. *Cic.*

¶ Aleſia, *Alais*, urbs Galliae, in Occitania infer. prov. ad Gardonem, Diſtat 5. leucis ab Ucetia, 10. autem a Ponte S. Spiritus, in Nemauſenſi tractu, ad radices Gebenarum montium.

Aleſia, Alexia Liv. & aliis. Vide ibi. *Caſ.*

Aleſtes, *Rio di Braga*, fluv. Hiſp. per Bracaram urb. fluens, teſte Vaſaeo. Sunt qui hunc *Cavado* dici putent; ſed hic Celandus veteribus dictus eſt. *Strab.*

Aleſus, *Pittineo*, teſte Faz. fluv. Siciliae, Aletam opp. alluens, ac in mare inter Cephalodium & Haleſam influens. *Vet. Inſc.*

Aleſus, item fluv. Thuſciae juxta Aleſium fluens, nunc *Sanguinara*, teſte Ortell. vocatus. *Sil.*

Ptol. Aleta, opp. geminum: unum Illyrici in Dalmatia mediterr. *Moſth* hodie, teſte Nig. Alterum Siciliȩ everſum, ubi nunc opp. S. Marci, teſte Faz. in ora occid. inter Cephaledium & Haleſam. Alicya Cic. dicta videtur, ut rudera teſtantur.

Aleta, poſtea Maclovium, ſeu Macloviopolis, *S. Malo*, opp. Gall. Celt. in Britania minore, ad Rinctum fluv. in ora contra Aaronis inſulam, à Dola 4. leuc. in Bor. à Rhedonis 14. epiſc. ſub archiep. Turonenſi.

¶ Alletha, poſtea Maclovium, urbs eſt parva, ſed dives & munita, emporium celebre, & ſtatio navium commoda, in Aaronis inſula cum caſtro. Ruinae autem Alethae viſuntur primo lapide a Macloviopoli, quae crevit poſt ejus excidium.

Plin. Ptol. Aletium, *Lecci*, urbs Salentinorum: ſeu Japigiae, epiſcop. ſub archiep. Hydruntino, inter Brundiſium ad occ. & Hydruntum ad ort. 24. mil. paſſ. primaria regionis, ac totius regni poſt Neapolim clariſſima, à Tarento 50. mill. diſtans.

¶ Aletium, *Lecce*. urbs eſt in prov. Hydruntina. diſtatque 7. mill. paſſ. ab ora maris Adriatici.

Strab. Plin. Aletrium, Alatrium Liv. *Alatri*; urbs Latii epiſc. in Hernicis, inter Anagniam 8. & Soram 15. mill. paſſ. Pop. Aletrinates Plin.

Strab. Thuc. Alex, *Aleſſo*, teſte Bar. fluv. Locrorum, terminuſque Brutiorum, quos à magna Graecia ſeparat, agrum item Locrenſem olim à Rhegino dividens. Scribitur etiam cum adſpiratione Halex.

¶ Alex, *Alece*, teſte Magino, fluv. eſt parvus Calabriae ulterioris, & in mare Jonium ſe exonerat inter Promontoria Herculis & Leucopetra.

Alexandria, urbs multiplex.

Strab. Plin. Ptol. & al. 1. Ægypti in ora, ab oſtio Canopico 12. mill. paſſ. in occ. cognomento magna, opus Alexandri Magni. *Scanderia* Turcis, & *Aleſſandria* Italis, urb. patriarch. & emporium celebre, quò ex India merces, praeſertim aromata per univerſam Europam diſtribuenda, advehuntur. Olim ante Cairi erectionem (à quo itinere quatridui diſtat) clarior, ab Alex. Mag. olymp. 112. condita, à Syene ultima in auſtrum urbe Ægypti 600. mill. paſſ. in Bor. à Peluſio 200. in occ. Cyrenen verſùs 705. ab Hieroſolymis 400. Hinc Alexandrinus nomen gent. Proper. lib. 3.

Noxia Alexandrina dolis aptiſſima tellus.

Alexandrini, ob cœli clementiam, apud ſcriptores luxus maximè notati ſunt; veluti apud Quintil. lib. 1. & Ammian. lib. 22. ut *Delitiæ Alexandrinæ* in proverbio ſint in molles & effeminatos. Alexandriae aer adeo temperatus eſt, ut quolibet die ſolem videant. Unde ob delitias per excellentiam πόλις dicitur, ut Roma urbs, & ἄστυ Athenae.

¶ Alexandria Ægypti dicitur a Gallis *Alexandrie*, & à Turcis *Scanderia*; diſtatque à Cairo 125. milliaribus. Portum habet percelebrem; ſed ipſa deficit in dies; vixque in ea ſunt octo millia incolarum. Ad oſtium portus eſt inſula Pharos, quæ jam injecta mole terræ adjacet, ubi turris Pharos nunc deſtructa: & ſuper ejus rudera eſt arx Turcarum, qui juxta portum alteram arcem habent.

Q. Curt. 2 Albaniae ad mont. Caucaſi radices, & oram maris Caſpii, urbs & emp. regionis praecipuum, *Demiracapi* Turcis, quaſi portae ferreae, & incolis *Derbent*, à Taureſio, ſeu Ecbatanis regia Perſarum itinere viginti dierum diſtans in Boream, ubi ex Aſia in Scythiam per anguſtias tranſitus eſt.

Plin. 3 Arachoſiae, *Cabul* hodie, teſte Caſtal. regionis regia ad Arachotum fluv. Prophthaſia regia Drangarum, 515 mill. paſſ. diſtans in ort. Indiam verſùs.

¶ Alexandria Arachoſiae, aliis eſt *Candahar*, urbs munita Indiae, cis Gangem, ſub dominio Magni Mogolis, tractus cognominis caput, in limite Perſiae, ad radices montium, 200. mille paſſibus ab Indo fluvio in occaſum diſtans, teſte Sanſone.

Ptol. 4 Ariae, *Heri* Caſt. & al. (quod nomen etiam eſt ipſi provinciae) urbs primaria & regia, ad Arium fluv. inter Hecatompylon regiam Parthiae ad occ. 565. & Bactra regiam Bactrianae in ort. 484. mill. paſſ. Sunt qui *Burgian* dici velint.

5 Carmaniae, *Serent*, teſte Caſtal. urbs regia, & regionis primaria, inter Armuzam & Ariam.

Steph. Ptol. 6 Ciliciae, ſeu Syriae in confinio, urb. epiſc. ad ſin. Iſſicum, inter Iſſum & Seleuciam Pieriae ad 30. mill. paſſ. utrinque, *Aleſſandretta* Italis, teſte Nig. & *Scanderone* Turcis, teſte Leunclavio.

¶ Alexandria, Syriae urbs, Gallis *Alexandrette*, 50. mill. paſſ. diſtat ab Alepo in occaſ. & totidem ab Antiochia in Bor. eſtque emporium celebre.

7 Margianae, *Indion* hodie dici putatur in tab. recent. urb. praecipua & empor. earum regionum.

Plin. ¶ Alexandria Poloniae, *Alexandria*, urbs nova in Volhinia ſuperiori prov. ad fluv. *Horin*. 20. leucis Polonicis diſtat à civitate Luceoria, 8. ab oppido *Korzec*, & 12. ab *Oſtrog*. oppido.

8 Statiellorum, *Alexandria*, urbs Liguriae non obſcura, ad Tanarum fluv. illam interfluentem, ampla, ubi praeſidium ingens Hiſpanorum, epiſc. ſub Archiep. Mediolanenſi inde 52. mill. paſſ. in auſtrolibycum, media ferè inter Genuam ad ort. & Auguſtam Taurinorum ad occ. eſt ad 40. mill. paſſ. epiſcopalis ab Alexandro III. Pont. Max. (à quo nomen habet, cùm priùs Caeſarea diceretur, ex quatuor pagis, Marico, Gamundio, Roboreto, & Burgolio, cum aliis 4. Quadringento, Solerio, Oviliis, & Foro conſtructa) effecta. Ibi pons lapideus amplus, & longitudinis admirandae. *Aleſſandria della paglia*.

¶ Alexandria, Liguriae urbs, à Gallis *Alexandrie de la paille* dicitur; eſtque permunita in Duc. Mediolanenſi.

Plin. Liv. 9 Troadis, quae & Troas, (quod nomen etiam regionis eſt, quae & Phrygia minor) urb. epiſc. ſub Archiepiſc. Cyziceno, inter Sigeum & Lectum promontoria: cujus vet. inſcriptio ſic habet, Col. Troas, Antigonia, Alexandria. Abeſt à Sigeo 15. mill. paſſ. ab Abydo verò 27. in auſtr. Antandrum verſùs 35. Nunc locus *S. Maria* dicitur, & Turcis *Caraſia*, teſte Leuncl.

Joſeph. Alexandrium, *Scandalia*, teſte Guil. Tyrio, opp. Palaeſtinae in ora, inter Tyrum ad Bor. & Ptolemaidem ad auſtrum, teſte Zonara, proximas urbes.

Plin. Alexandropolis, urb. Parthorum, ab Alexand. Magno condita: cujus tamen hodie nulla exſtant indicia.

¶ Alexandrovium, *Alexandrovv*, opp. Poloniae, in Podolia, & Palatinatu Braclavienſi, non longè à fluv. *Bog*. Sex leucis diſtat à Braclavia urbe, quatuor autem à *Ladizin* opp. illius tractus.

Prov. Rom. Alexanum, *Aleſſano*, urb. Salentinorum epiſc. ſub archiep. Hydruntino, inter Hydruntum & Gallipolim ad 20. mill. paſſ. Leucae urbi exciſae apud Japigium prom. cui ſucceſſit, propinqua, ab Aletio 25.

Caſ. Diod. Pater Alexia & Aleſia, *Aliſe*, urbs everſa Mandubiorum in Gall. Celtica, olim metrop. nunc pag. teſte Vigenereo, & Paradino, apud Flaviniacum caſtrum, & Semurium opp. Burgundiae Duc. à Semurio 2. leuc. ab Auguſtoduno urbe 16. in Bor. inter Lingones. 19. & Nivernas 26. ab Hercule conditam tradit Diod. Sicul. l. 5. Quidam illam *Arras* falsò inditant, cùm *Arras* ſit in Belgio.

¶ Alexia, *Aliſe* hodie, pagus eſt tantum Alexienſis tractus, in Burgundiae Ducatus, ad amnem *Brenne*; ad cujus radices excitatum eſt oppidulum, S. Reyne dictum, una leuca a Flaviniaco, & 11. à Divione in occaſ. Antiſſiodorum verſùs 16. circiter. Ab Alexia tractus circumjacens etiam nunc Alexienſis dicitur, vulgò *l'Auxois*, inter Divionenſem & Antiſſiodorenſem tractus.

¶ Alfelda, *Alfedt*, oppidul. German. & Saxon. infer. ad Leinam fluv. in Epiſcopatu Hildeſienſi, juris tamen Brunſvicenſis. 3. leuc. ab Hildeſio, & totidem à Goſlaria diſtat.

¶ Alfertonium, *Alfreton*, opp. Angliae, in Comit. Darbienſi, juxta Ambrum amnem, 8. mill. Anglicis diſtat a Darbia urbe.

¶ Alfordia, *Aldorf*, opp. Angliae in Lincolnia prov. verſùs oram littor. 4. mil. Anglicis.

¶ Algarbia, *Algarve*, pars Hiſpaniȩ admodum parva, adjecta Portugalliae ſub Alphonſo III. cum titulo regni, cujus caput Tavira. Habet à Septentr. Portugalliam, ab Oriente Andaluziam, ab Occidente autem & Meridie clauditur Oceano.

¶ Algaria, *Algarria*, provincia Caſtellae meridionalis in Hiſpania, cujus periere limites. Ejus caput *Guadalaxara* olim erat; & Toletum atque Madritum cenſentur in illo tractu.

Prov. Rom. Algarium, *Alghor*, urb. Sardiniae marit. in ora occ. epiſc. ſub Archiep. Turritano, à Saſſari 18. mil. paſſ. quot ab Ampuriis in ortum.

¶ Algeria, Algerium, & Algaria, *Alger* Gallis, *Gezaira* Arabibus, *Algieri* Italis & Hiſpanis, urbs Africae, in Barbaria regione, ampla & dives, ſed Piratica infamis. Sedet in ora maris Mediterranei, cum portu capaci & munito arceque valida. Ab ea regio adjacens dicitur Regnum Algerii. Vide Ruſucurum.

¶ Regnum Algerii, *le Royaume d'Alger*, dividitur in quinque provincias, terminaturque à Septentrione mari Afri-

Africo, ab Oriente regno Tunetano, ab Occaſu regno Fezze, & à Meridie Biledulgeride regione. Ibi aliàs Mauritaniæ Cæſarienſis & Sitifenſis cum Numidia. Ejus caput eſt Algerium, aliàs Rulucurum. Olim Reges habuit proprios, nunc verò quondam Reipubl. formam ſervat, ſub clientela Turcarum, ſed ad libitum tantum.

Algidum, *Rocca del Papa*, oppidum Latii Tuſculo finitimum, ab urbe Roma paulò ſupra 12. mill. paſſ. diſtans.

Strab. Plin. & al. Algidum nemus, *Selva dell' Aglio*, ſylva Latii cum mont. cognomine (ubi quoque opp. Algidum, de quo ſupr.) Cujus mont. mem. Eutropius. Hinc Algidus nom. gent. ut Algida terra apud Ovid. 6. faſt.

Scilicet hic olim Volſcos, Æquoſque fugatos
Viderat in campis Algida terra tuis.

¶ Algonquii, *Algonquins*, populi Novæ Franciæ, in America ſeptentr. verſus fluv. S. Laurentii inter montem Regium oppidum & Magnum lacum, ubi aliquot Coloniæ Francorum.

¶ Algovia ſeu Algea, *Algou*, regio Germ. in Suevia, inter Danubium & Licium fluv. & lacum Conſtantienſem; ibi Auguſta Vindel. Campodunum, Iſna, Vangena, Memminga, & Biberacum. Ejus limites periere.

¶ Alhama, *Alhama*, urbs olim munita Hiſpan. in regn. Granat. 7. leucis diſtat ab urbe Granata, aliàs Artigis dicta fuit. Vide ibi.

Caſ. Ptol. Plin. & al. Aliacmon, & Haliacmon, (utroque enim modo ſcribitur apud Plin.) *Pelecas* Soph. *Platamona* Mol. fluv. Macedoniæ, illam à Theſſalia, teſte Cæl. ſeparans, ac in Ægæum mare inter Pydnam & Dium influens. Aliagmon apud Claud. de vict. Stilic.

Et fruſtra rapidum damnant Aliagmona Beſſi.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Apud Ptol. penult. in obliquo longa eſt. Amnis eſt rapidiſſimus & præceps, accolas multis malis afficiens.

¶ Aliadora, *Aliola*, inſula maris Aethiopici inter Africam & inſul. Madagaſcaris, prope inſulas Sancti Spiritus & Comori.

Pauſ. Ptol. Aliartus, & Haliartus, opp. geminum, unum Bœotiæ ad Copaidem lac. juxta Permeſſum flu. Coroneæ & Platæis, teſte Strab. proximum, quod an exſtet hac tempeſtate, incertum eſt. Alterum in Peloponneſo, in ora Meſſeniæ apud Meſſenen. *Neocaſtro*, teſte Nig. *Arcadia* Mol. Sed *Arcadia* Cypariſſia Strab. ſeu Cypariſſæ Ptol. eſt. Ejus mem. Stat. lib. 7. Theb.

Gargaphye: quorumque nonis Aliartus ariſtis
Invidet.

¶ Alibaluchia, *Alibaluch*, inſula maris Caſpii, in littore Hircaniæ; in ditione Perſarum, prope *Mokam* deſertum, & oſtium Araxis fluvii.

¶ Aliciæ, *Salemi*, opp. Siciliæ occid. Mazaram verſùs 15. mil. à Drepano 20. mil. Hinc fluvius cognomin.

¶ Alicium caput, *Capo dell' Alice*, promont. Italiæ & Calabr. cit. in mare Jonium excurrens. 12. mil. diſtat à Cariati, & 15. ab Umbriatico.

Ptr. Inſ. Alietum, *Iſola*, opp. Hiſtriæ in ora inter Juſtinopolim & Piraunum ad 15. mill. paſſ. diſſitum. Ptol. in Meſſeniæ & Elidis conf. apud oſtia Alphei, inter illa & Cypariſſium prom. eſſe videtur, ab Araxo prom. Elidis 45. mill. paſſ. in merid. Methonem verſùs.

Ptol. Aliuda, urb. Cariæ epiſc. ſub archiep. Stauropolitano, mediter. Mylaſæ & Stratoniciæ propinqua.

¶ Alineus; *Alyne*. lacus Hiberniæ in Connachia prov. inter Com. *Letrim* & *Roſecomen*. Eum præterfluit Senus fluvius.

Sidon Paulin. Aliogonis portus, Aliganienſis Greg. Turonenſ. *Langeſt*, al. *Langon*, oppid. cum portu Aquitaniæ apud Garumnam fluv. inter Burdigalam 6. leuc. & Vaſſatet 3. teſte Franc. Belforeſtio.

¶ Aliogonis portus vulgò *Langon* dicitur, ſedetque in Vaſatenſi regione. Vix diſtat duobus leucis a Cadillaco caſtro.

Lib. Not. Alion, *Lancaſter* quibuſdam, urb. Albionis, in Cumbria, nobilis comit. cognom. caput, ab Eboraco 55. mill. paſſ. in occ. & à Carleolo 42. in meridiem.

¶ Alion ſeu Alone, *Lancaſter*, ſedet ad oſtia fluv. *Lune*, in ora maris Hibernici. 12. milliar. diſtat à Candalia. Vide Lancaſtria.

Hor. Ptol. Alipha, Alipha, & Alliſa Plin. & Liv. Vide ibi. Urb. Samnii epiſc. ſub Archiep. Beneventano, penè deſerta. Inde Aliphanus nom. gent. Hor. lib. 2. ſat. 8.

Invertunt Aliphanis vinaria tota
Vibidus Balatroque.

Ant. Aliſca, *Almaz*, ut alicubi Laz. videtur, oppidum Pannoniæ infer. ad Danubium, inter Budam & Colociam, inde 7. hinc 5. leuc. Sed alibi Anamaſcia eſt *Almaz* eidem. Lib. Not.

Aliſo, *Iſſelburg*, opp. Germaniæ infer. ad fluv. *Yſel*, in Rhenum influentem, in Geldria, ab Embrica & Calcaria 2. leuc. in ort. teſte Hieron. Verrutio. Sed teſte H. Junio, eſt *weſel*, urbs lib. ad Rhenum in Duc. Clivenſi, à Clivia 4. leuc. Colon. Agrippinam verſus. ferè 12. Priori ſententiæ Ortel. adhæret. Tac.

¶ Aliſo, *Alme*, amnis Germaniç. Influit in Lippiam haud procul urbe Paderborna, teſte Cluverio; oriturque prope vic. *Almen*, in Ducatu Weſtphaliae.

Aliſo, *Yſel*, fluv. Germ. infer. Aliſonem opp. de quo ſuprà, alluens, ac in Rhenum ſeu foſſam Druſianam apud Duisburgum opp. influens.

Aliſta, *Iſta*, opp. ſeu pag. nunc Corſicae, teſte Pineto, apud Portum novum, inter Bonifacium oppid. & Port. Philonium.

¶ Aliſta, aliis eſt *Porto vecchio*. portus cum opp. in ſinu qui *Golfo Arſiano* vulgò dicitur, in parte merid. ſeu ultramontana Corſicae inſulae.

Aliſum, urb. Germ. *Heilprun*, *Hailprun*, ſeu *Hailbrun*, quaſi ſalutis fons, urb. lib. Sueviae ad Neccarum fluv. inter Stutgardiam metropol. Ducat. Wirtembergenſ. ad meridiem 7. & Heidelbergam metropol. Palatinatus Rhenenſis in Bor. 5. leuc. occurrens, Wimpinae proxima, 2. leuc. diſtans. Ptol.

Aliſuntia, *Alſitz*, fluv. Gall. Belg. per Duc. Lucemburgenſem in Moſellam ſupra Treviros una cum Sura influens: qui & *Als* aliis nominatur: unde urbi, quam alluit, nomen, licèt depravatè. Luzelburgum enim quaſi *l' Alsburg*, & Latinè Aliſuntieburgum dicitur; à qua urbe nomen eſt Ducatui Luzelburgenſi, ſeu Lucemburgenſi: quae urbs a Treviris 6. leuc. abeſt in occ. De fluv. Auſon. in Moſell. Ant.

Stringit frugiferas felix Aliſuntia ripas.

Aliſus, *Parthen*, ſeu potius *Bart*, urbs Germ. in ora Boreali maris Baltici, in Magnopolitani Duc. & Pomeraniae confinio, inter Roſtochium & Sundim, inde 6. hinc 3. leuc. diſſita. Vide Bardi. Ptol.

¶ Aliſus, hodie *Bart*, teſte Villanovano, urbs eſt Ducatus Pomeraniae, ſub dominio Regis Sveciae, duabus leucis à confinio Megalopol. Ducatus, prope fluv. Bardum, 7. leucis à Gripvaldia. Vide Bardum.

¶ Aljubarota, *Aljubarote*, vicus Hiſp. in Portugallia, celebris victoria Joannis Regis Luſitaniae contra Caſtellanos anno 1385. Diſtat ab urbe Leiria 4. leucis, duabus autem ab Oceano.

¶ Alla, *Alla*, oppidum Tridentinae Diœceſis in Italia, ad Athesim fluv. 18. mill. paſſ. infra Tridentum, & totidem ſupra Veronam.

¶ Alla, *Alla*, fluv. Poloniae, in Pruſſia Ducali. Cadit in Pregelam fluv. infra Allegurgum opp. ad caſtrum *Welavv*, alluitque Gutſtatum & Hilbergam.

Allabona, ſive, ut aliqui cod. habent, Allabova, opp. Gall. Narbon. Vide Alapuntis, ſive Alabuntis. Ant.

¶ Allabus, fluv. Siciliae. Vide Alabus.

¶ Allatura, *Allatur*, urbs Moſcoviae, in regno Cazani, ad Camam fluv. Quindecim leucis diſtat a Cazano, raris habitata colonis.

Allectum prius, poſtea Dei donum; *Dundee*, opp. Britanniae 2. ſeu Scotiae mediterr. in Auguſia reg. ab Andreapoli ſupra 12. mill. paſſ. in Bor. Vide Hect. Boeth. Scrip. Scot.

¶ Allendorfia, *Allendorf*, urbecula Germaniae, in Lantgraviatu Haſſiae Caſſelenſis, ad fluv. Verram. 5. leucis diſtat a Caſſella urbe.

¶ Allera, *Allor*, & *Alre*, fluv. Germ. in Saxonia inferiori. Cadit in Viſurgium infra Verdam urbem, quam alluit. Oritur in Ducatu Magdeburgenſi, & rigat Giſorniam & Cellam urbes, recipitque fluvios Onacram & Leinam in Luneburgenſi Ducatu.

¶ Alleburgum, *Allerburg*, oppid. Poloniae in Pruſſia Ducali, ad Allam fluv. qui mox cadit in Pregellam. 10. leucis diſtat à Regio monte in ortum, & 13. ab Hilberga in Boream.

Allia, fluv. Sabinorum, per Cruſtumenos in Tiberim apud Eretum opp. fluens, vulgò *Caminate*, teſte Leand. & *Rio de Moſſo*, teſte Blond. 300. Fabiorum caede memorabilis: inde dies Allienſis pugnae inter alios apud Rom. infauſtus. De quo Virg. lib. 7. Æn. Liv. Luc. & al.

Quoſque ſecans infauſtum interluit Allia nomen.

Lucan. Lib. 7.

Et damnata diù Romanis Allia faſtis,

Ob Rom. ibi cæſos à Gallis Senonibus, Duce Brenno.

Ptol. Strab. Allipha, Aliſa Liv. Alipha Hor. & Alliphæ Strab. *Aliſe*, urbs Samnii epiſc. ſub Archiep. Beneventano, inde 25. mill. paſſ. diſtans, quot à monte Caſino, à Capua 20. à Callatia 12. inter Teanum & Venafrum, ac 15. hac tempeſtate penè jacens, & à paucis habitata, in planitie. Cujus Epiſcopus Pedemontii oppido, quod Pes montis Alliſæ nominatur, ad 2. mill. paſſ. proximo reſidet. De ea Sil. lib. 8.

Alliſe, & Clanio contempta ſemper Acerra.

¶ Alipha ſedet ad Vulturnum fluvium in provincia Terræ laboris, in planitie, ad radices Apennini, & in ruinis jacet.

Caſ. Plin. & al. Allobroges, & Allobryges Ptol. pop. Gall. Narbonen. inter Hiſaram fluv. Alpes Grajas, lacum Lemanum, & Rhodanum fluv. contenti. Quorum caput eſt Vienna, & regia Sabaudia cum parte Delphinatus. Unde male Allobroges à quibuſdam Delphinatus appellantur, cum Vienna tantum cum Gratianopoli ex urbibus Delphinatus in Allobrogibus numerentur. Horum mem. Auſon. in Catal. urbium:

Inſinuant qua ſe Sequanis Allobroges oris.

Et Horat. epod. 16.

Noviſque rebus infidelis Allobrox.

Urbes primariae Allobrogum.

Civaro, (*Chambery.*)	Muriana, (*S. Joan.*)
Geneva, (*Geneve.*)	Tarantaſia, (*Mouſtiers.*)
Gratianopolis, (*Grenoble*)	Vienna,) *Vienne.*)

¶ Allonesus, *Pelagnaſi*, inſ. Archipelagi, in ora Macedoniae, verſus Thermai cum ſinum.

Alma, *Arbia*, fluv. Hetruriae, per agrum Senenſem in Umbronem fluens, Bonumque Conventum opp. a Sena 12. mill. paſſ. in via quae Romam ducit, alluens. Eſt & Alma Eutrop. mons Pannon. apud Sirmium. Vide Almus.

¶ Alma, ſic vulgò, fluv. Tauricæ Cherſoneſi, illam quaſi bifariam ſeparans. Cadit in mare Nigrum.

¶ Almacara, *Almacaren*, oppidul. Hiſp. in regno Murciæ, in ora maris Mediterranei, ad oſtia fluv. *Guadalentin*. 6. leuc. diſtat à Charthagena. Aliis Utica. Vide ibi.

Almachium mare. Vide mare Almachium.

¶ Almagrum, *Almagro*, oppid. Hiſpaniæ, in Caſtella, in illo tractu, qui vulgò *la Mancha* dicitur, 4. leucis diſtat ab Oreto in ortum.

¶ Almagrum, *Almaguer*, oppidul. Americæ meridion. in regno *de Papayan*, in monte ſitum ad fontes fluv. *Cauca*. Diſtat 20. leucis à Civitate Papajani in merid.

¶ Almaraſium, *Almarax*, oppidul. Hiſpaniæ, in Extremadura prov. juxta Tagum. fluv. Diſtat 8. leucis à Placentia in Eurum.

¶ Almazanum, *Almazan*, opp. Hiſpaniæ, in Caſtella veteri, juxta fluv. Durium. 6. leucis diſtat à Soria oppido in meridiem, Seguntiam verſus 9.

Almedeſſus, Almydiſſus Ptol. opp. Thraciæ, in ora maris Euxini, inter Byzantium & Apolloniam apud Thyniæ promont. occurrens. Scribitur & Halmydiſſus, nunc quoque *Halmydis*, apud Stagnarum oppid.

¶ Almendralegium, *Almendralejo*, oppid. Hiſpaniæ, in Extremadura provincia, 4. leucis diſtat ab Emerita in meridiem.

Almentia, ſive Almantia, *Amante*, opp. Gall. Belg. in Lotharingia olim præcipuum, (ibi enim erat regionis conventus) à Nancæo 2. leuc. in Cæc. Morhangas verſus 6. diſtans. Vide Amantia. Almantia quoque opp. Oreſtidis reg. Maced. ab Amantia & Aulone haud valde diſtans in ort. *Avoſtma*.

¶ Almenum, *Harlingen*, Friſiæ opp. in Belgio confœderato, ad mare Germanicum; & 4. leuc. diſtat à Leovardia in occaſ. eſtque amplum & permunitum.

Prov Rom. Almeria, *Almeria*, urbs Hiſp. Bæt. littoralis epiſc. ſub Archiep. Granatenſ. unde 21. leuc. abeſt, ab Acci 15. in auſtrum, inter Charidemum prom. & Abdaram olim urb. (cui ſucceſſit in epiſcopali dignitate) ad 7. leuc. in occ. diſtantem. Olim Magnus Portus. Vide ibi.

¶ Almeria, *Almeria*, quæ & *Villa Ricca*, opp. Americæ, in nova Hiſpania, & provincia Tlaſcalæ, in ora ſinus Mexicani. *Naothlan* ab incolis dicitur; eſtque ad oſtium fluvii cognominis, 70. leucis Hiſpanicis a Mexico in ortum.

¶ Almerium, *Almerin*, oppidul. Hiſp. in Portugallia, opp. Extremaduræ, ubi Reges degere conſueverant, ad Tagum ex adverſo Santareni opp.

Almiana, *Albegna*, fluv. Thuſciæ, ex Tuniato monte in mare inter Telamonem & Herculis portum apud Urbatellum exiens. Scribitur & Amiana. *Ant.*

¶ Alminium, *Almiſſa*, urbs Dalmatiae. Vide Peguntium.

¶ Almiſſum, & Dalmiſum, ſeu Dalmaſium, oppidum Dalmatiae recentioris, olim Chulmiae, quod malè pro antiquo Delminio uſurpari ſolet, cùm Delminium mediterranea civitas fuerit, Almiſſum verò maritimum, ad oſtium fluminis Cetinae, & Slave *Omiſe* dicitur, teſte Joanne Lucio.

Almo, *Dachia*, fluviolus territ. Rom. ex via Appia in Tiberim labens. Dicitur & *il Rio d'Appie*, haud procul à porta Capena decurrens. In eo ſacra quae Cybelle fiebant lavabantur. Unde Ovid. lib. 4. faſt. *Ovid.*

Illuc purpurea canus cum veſte ſacerdos.
Almonis, dominam, ſacraque lavit aqua.

Luc. lib. 1.

Et lotam parvo revocant Almone Cybelem.

¶ Alma vulgò *Aquataccia* dicitur ab incolis.

¶ Almochiqui, *Almouchiquois*, pop. Americi in Nova Francia ad meridiem oppid. *Quebec*, ubi aliquot coloniae Francorum.

¶ Almon, *Amonde*, fluv. Scotiae merid. in prov. Lothiana. In Forthae aeſtuarium ſe exonerat.

¶ Almonus, fluv. Germaniae, quo in tota Germania nullus eſt piſculentior. Juxta *Kellaim* in Danubium ſe exonerat, in Palatinatu ſuperiori. Vulgo *Altmul*. Aliis Alemanus. Vide ibi.

¶ Almopes, popul. Macedoniae verſus Mœſiam, teſte Stephano.

¶ Almoſtadium, *Amſtad*, opp. Sveciae, in Smalandia prov. in limite Blekingiae. Diſtat 3. leucis Danicis a mari Balticoin Boream, 4. autem a Chriſtianoſtadia in Caeciam.

¶ Almunecara, *Almunecar*, opp. Hiſp. in ora littor. Granatenſis regni. 14. leucis diſtat à Malaca urbe in ortum, 13. verò à Granata in meridiem, alias Menobia dicta, Sanſone teſte. Vide & Exitani.

Almus, *Arpatarre*, mons Pannoniae infer. apud Sirmium urb. quem Probus Imp. vitibus exornaſſe fertur. Dicitur & *Tarczal* incolis, teſte Laz. & teſto Jacobo Luccaro, *Eruſcka*, ubi pag. plures à Turcis vaſtati. *Luc. Xiſt. Vop.*

Alna, *Alne* & *Aulne*, pag. Hannoniae, 3. leuc. à Laubaco opp. diſtans. *Ex vit. Land.*

¶ Alnenſis, Alnetenſis, ſeu Alnienſis tractus, vulgò *pais d'Aunis*, regiuncula Galliae ad mare Aquitanicum, detracta ex Santonenſi territorio, ubi clara ſuis Rupella malis.

¶ Alnevicum, *Alnewick*, opp. Angliae, in Northumbria prov. ad fluv. Adaunum, ubi Guilhelmus Scotiae Rex captus fuit ab Anglis, medium ferè inter Barvicum ad Boream, & Novum Caſtrum ad meridiem; & 3. milliar. Anglicis diſtat ab ora Oceani Germanici.

Alnia, ſive Alnienſis pagus, *Aulny*, pag. Aquitaniae in territ. Engoliſmenſi ab Engoliſma 12. leucis à Santonis 8. in Bor. Aliàs opp. haud ſpernendum. De eo in hiſtor. revelationis capitis S. Joannis Baptiſtae.

¶ Facile crediderim eſſe Angeriacum. Vide ibi.

¶ Alociae, tres inſulae ad Orientale latus peninſulae Cimbricae; ſuntque hodie *Leſſo*, *Rom*, & *Anholt*, in ſinu Codano, & juris Danici.

Alone, Alonae Ptol. *Alicante*, urb. Hiſp. Tarracon. in ora littor. regni Valentini, à Valentia 23. leuc. in auſtr. Carthag. verſus, à Murcia 13. in ortum, Alone etiam apud Script. Britann. Lancaſtrenſis urbs appellatur. Eſt & inſ. Propont. apud Cyzicum. Vide Halloneſus, & inſ. Æolidis inter Lebedum & Tejos, teſte Plin. *Pem. Mel.*

¶ Aloni, pop. Aſſyriae, inter Tigrim & Lycum fluv.

Alontium, *S. Filadelfo*, teſte Faz. urbs Siciliae in ora occ. everſa, inter Halaeſam & Agathyrium 12. mil. paſſ. diſſita. Ex ruinis S. Philadelphi oppid. conſtructum eſt. Vide Halluntium. *Ptol.*

Alopece, Alopecla Strab. & Ptol. (cui etiam Tanais dicitur) inſ. Maeotidis ante Tanais fluv. oſtium, *l'isle des Renards* apud Pinetum. *Plin.*

Alorus, Olorus Plin. *Dianoro* nunc ex tab. recent. opp. Macedon. mediterr. inter Deborum & Jorum. *Ptol.*

¶ Aloſtum, *Aloſt* Gallis, *Aelſt* Belgis, urbs eſt Belgii, Flandriae Imperialis caput, ad Teneram fluvium, media inter Bruxellas & Gandavum, una leuca à Teneramunda in meridiem, & 6. à Mechlinia in occaſum. Bis capta fuit à Gallis anno 1667. Nunc immunita ſubeſt Hiſpanis.

¶ Alponacum, *Alpenach*, vicus German. in Helvetiis,

tiis, in pago Undervaldienſi, notus alias clade Auſtriacorum.

Polyb. *Liv.* *& al.* Alpes, montes ſunt excelſi, qui Italiam ſeparant a Gallia & à Germania, *l'Alpi* Italis, *Alben* Germanis dictæ: quæ multiplices ſunt, variaque pro locorum diverſitate ſortiuntur nomina. Quarum longit. eſt 3000. ſtad. teſte Liv. Harum Poetæ omnes mem. Lucan. præſertim lib. 1.

Jam gelidas Cæſar curſu ſuperaverat Alpes.

¶ Alpes a Gallis vulgò *les Alpes* dicuntur.

Ptol. Dicitur & Alpe num. ſing. apud Claud. Illarum ſeries ſic ſe habet, à littore maris Hall. inchoando: Maritimæ, quæ & littoreæ, Cottiæ, Pœninæ, & Grajæ, à Gallia Narbonenſ. dividunt: Maritimæ quidem, quæ *les Montagnes de Tende*, teſte Pingonio, dicuntur, à Provincia, incipiuntque à Nicæa, Barcinonetamque oppid. uſque protenduntur, inter Provinciam & Liguriam extenſæ.

¶ Alpes maritimae deſinunt in Monte Veſulo, *Mons Viſo*, unde oritur Padus fluv.

Suet. Cottiæ, quae & Cottianae à Tac. nominantur, *Mont Cenis*, Delphinatum à Taurinis, hoc eſt, a parte Pedemontani Principatus (per quem Padus fluv. decurrit) dividentes.

Plin. Graje, *M. di S. Bernardo piccolo*, teſte Pingonio, Allobroges, hoc eſt, Sabaudos a Salaſſis, ſive à valle Auguſtana diſcludunt. Grajus mons apud Sen. & Tacit. Harum pars eſt mons Sempronius.

¶ Alpes Grajae exordiuntur à Monte Cenîſio, excurruntque uſque ad Montem S. Bernardi majoris in limite Valeſiae.

Tacit. Pœninae, *M. di S. Bernardo maggiore*, quae ab Allobrogibus & Sedunis partem Principatus Pedemontani & Inſubriae dividunt.

Caſ. Summae, Adula mons aliis, *M. de S. Gothard*, Pœninis contiguae, Helvetios ab Inſubribus ſeu parte Ducatus Mediolanenſ. ſeparantes; quarum radices ad lacum Verbanum perducuntur, *Gothardsberg* Germanis, teſte Schudo. Ex his tria flum. Rhodanus, Ticinus, & Rhenus fluunt.

Plin. Lepontiae Summis, ubi Rhenus ortum habet, junguntur, ubi Lepontii pop. *Monte di S. Bernardino* dici videntur.

Plin. *Tac.* Rhaeticae, quae & Juga Rhaetica, *M Braulio*, & Germanicè *Wurmſerloch*, teſte Schudo, Rhaetos a reliquis Inſubribus dividentes. Inde Oenus per Noricos, Atheſis per Venetos, Cenomanos, & Addua per Inſubres flumina derivantur.

Caſſ. Tridentinae, quae ad occ. *M. Bernina*, & *M. di S. Nicola*, ad ort. *M. Zelam* (unde Medoacus fluv. & Anaſſus profluunt) dicuntur, aliaque tenent nomina. Comitat. Tirolenſem à Venetis ſeparantes. Noricae, quae apud Melam

Marc. mont. Taurus dicuntur, *Taurn*, inter Comit. Tirolenſem, Saliſpurgenſem tractum, & Carinthiam interſitae, circa Villacum *Villachar Alben*, & apud Saliſburgenſes *Swanberger*, aliiſque nominibus appellatae.

¶ Alpes Tridentinae extenduntur ad fontes fluvij Natiſonis.

Tac. Juliae, quae & Carnicae Ptol. & aliis dicuntur, inter Noricos & Carnos, ſeu inter Carinthiam partem Norici, & Forum Julium, Carnorum ſeu Venetorum regionem, intercedentes, atque in Hadriaticum mare terminantes. Quae adhuc *Zeglie* ſeu *Zuglie* nominantur.

¶ Alpha, *Aa*, fluv. German. infer. in Friſia prov.

Ptol. Alphabucelis, *Avezzano*, ut aliquibus videtur, opp. Maiorum ab Alba 8. mill. paſſ. diſtans Piſcinam versùs, ab Aquila ad 24.

Strab. *Plin.* *& al.* Alpheus, Alphejus Ptol. *Orfea*, teſte Soph. & *Carbon*, ſeu *Darbon* nautis, fluv. Peloponneſi notiſſ. & maximus, ex Stymphalo mont. per Arcadiam & Elidem regiones in ſinum Chelonitem ad occ. apud Triphyliam urbem influens, ac Olympiam alluens ab ejus oſtio 80. ſtad. diſtantem. Hunc Poetae Arethuſae fonti apud Syracuſas urbem Siciliae ſubtus mare fluentem miſceri fabulantur, cùm Sicilia à Peloponneſo mari ad 450. mill. paſſ. diſtet. Ovid. lib. 3 amor. eleg. 6.

Quid? non Alpheon diverſis currere terris
Virginis Arcadiæ certus adegit amor?

Plin. Alpini pop. qui Alpes incolunt. Virg. lib. 6. Æn.

Aggeribus ſocer Alpinis, atque arce Monœci
Deſcendens.

¶ Alpinus, *Alpon vecchio*, fluv. prov. territ. Veronenſis, cadit in Atheſim, in ditione Veneta.

Alpis, *Alben*, fluv. Japodum, non in Iſtrum, ut Ortel. ſcribit, ſed in Saunum fluens.

¶ Alpuxaræ, *les Alpujarres*, montes Hiſp. in regno Granatenſi, noti in hiſtoriis Granatæ. Sunt inter Granatam & Almeriam; aliaſque montes Solis dicebantur, nunc autem ſunt à paucis inhabitati poſt expulſionem Maurorum ab Hiſpania ſub Philippo III.

¶ Alresfordia, *Alresford*, opp. Angliæ, in Hantonia prov. ad fluv. *Itching*. Diſtat 6. mill. Anglicis a Vintonia urbe in ortum, & 7. ab Altonio opp.

¶ Alricus, *Alrik*, fluv. Scotiæ meridion. in Tivedalia prov. cadit in Tuedam fluv. prope Selaricum opp.

Alſa, *Anſa*, fluv. Carnorum apud Aquilejam fluens, *Plin.* exigui decurſus, mari inter gradum & Maranum exceptus, ubi Conſtantinus junior a Conſtantio fratre cæſus. Alſa alter, qui Ellus potius Latinè dicitur, à quo Alſatia reg. Germaniæ.

¶ Alſa, ſeu Ellus, & Helellus, fluv. Alſatiæ, Vulgo Ill dicitur. Vide Helellus.

¶ Alſatia, *Elſaſſ* Germanis, *Alſace* Gallis, prov. eſt Germaniæ inter Rhenum fluv. cui incidet ad ortum, & Lotharingiam ad occaſum, fere tota juris Francici pace Monaſterienſi ann. 1648. Dividitur in ſuperiorem & inferiorem, cujus caput Argentina *Straſbourg*. Habet hæc prov. à Septentrione Palatinatum Rheni, & a Meridie Suntgoviam; eſtque mirè rigua & fertilis.

¶ Alſatiæ urbes clariores.

Argentina, *Strasbourg*,	Molſemum, *Molsheim*
Benefeldia, *Benfeld.*	Rubeacum, *Rufach.*
Colmaria, *Colmar*,	Schleſtadium, *Schleſtad.*
Enshemium, *Enſisheim*,	Tabernae, *Saverne.*
Haguenoa, *Haguenau*,	Turchimum, *Turcheim.*
Landavia, *Landau.*	Villemburgum, *Veiſſemburg.*

¶ Alſena, *Alſen*, inſula Daniæ in mari Baltico, ad littus orientale Sleſvicenſis Ducatus, a quo diſſita exiguo freto, ibi magnifica arx Sundeburgum Ducum Holſatiæ, & caſtrum Nordeburgum.

Alſiatum, *Alzia*, pagus non obſcurus agri Mediolan. Andreæ Alciati I. C. clariſſimi patria, a Mediolano 20. mill. Comum verſus 5. apud Canturium 1.

Alſietina aqua, & Alſietinus fons, aquæductus via Claudiam ab urbe Roma 14. mill. paſſ. diſtans, Romam uſque perductus, qui & Alſia aqua in lib. Notit. ab Alſio urbe, in cujus agro eſt, dictus. *Fron.* *& P. Vict.*

Alſium, *Ceri* vel *Cere*, opp. & col. Etruriæ apud oram littor. teſte Fulvio, ex antiqua ibi reperta inſcript. ab urbe Roma 25. mill. paſſ. in occ. Centumcelias versùs diſtans. Sunt qui *S. Severa* opp. excîſum inter Pyrgos 16. & Fregenas 9. mill. paſſ. ex Anton. itinerario interpretentur. Sil. lib. 8. *Plin.* *Liv.* *& al.*

Alſium, & obſeſſa campo ſqualente Fregellæ.

Nomen ab Aleſo conditore habet, ut Sil. eod. lib. verſu praecedente teſtatur.

Nec non Argolico dilectum littus Alæſo.

Vide Caere.

¶ Alſium vulgò creditur *Palo*, caſtrum gentis Urſinae, in Ducatu Bracciani, ad mare Tyrrhenum, 18. mill. paſſ. à Roma in occaſum Centum cellas verſus.

¶ Alſona, *Alſone*, opp. Galliae Narbonen. in Occitania prov. ad fluv. *Freſques*, inter Carcaſſonam & fanum S. Papuli.

¶ Alſtera, *Alſter*, fluviol. German. in Holſatia. Cadit in Albim juxta Hamburgum urbem.

¶ Alſuanga, *Alſvvangen*, opp. Livoniae, in Ducatu Curlandiae, in ora maris Baltici, 4. leucis diſtat a Vinda urbe, & 9. a Liba.

¶ Alta, *Alt*, fluviol. Angliae, in Lancaſtrenſi Comit. Cadit in mare Hibernicum prope Almutham oppidul.

¶ Alta, *Alten*, & *Altenbotten*, fluv. & aeſtuarium Norvegiae, in Finmarchia prov. verſus Boreale promontorium, in Vardhuſiana Praefectura.

¶ Altai & Althai, *Althay*, montes Aſiae in Tartaria vera, ſeu ſeptentr. ubi ſepultura Regum Tartariae. Marco Polo teſte, verſus urbem *Caracoran*, & regnum *Mongul*. Dicuntur etiam *Belgian*, ut multi autumant.

Altanum, *Soreto*, opp. Brutiorum in Calabr. infer. apud Medanam fluv. a Soriana opp. 8. mill. paſſ. Hipponium verſus, a quo duplo diſtat. Altanum, alterum opp. exciſum, ubi nunc Calegnanum caſtrum ejuſdem Calabriae, proximum Morgeto, ad 3. mil. paſſ. recedens. *Ant.* *Diod.*

Altao, ſive Atao, opp. Maurit. Caeſarienſ. mediter. quod *Calao* hodie dici ferunt. *Ptol.*

Alta ripa, *Altrip*, opp. Germ. ſuper. ad Rhenum fluv. *Lib.*

Ibi. in Palatinatu, inter Spiram & Wormaciam, ſeu potiùs inter Heidelbergam & Neoſtatum, ab Heidelberga 2. leuc. diſtans, Spirę proxim.

¶ Altavilla, *Altavilla*, oppidul. Principatus citer. in regno Neapol. ad Sabbatum fluv. Diſtat à mari Tyrrheno ſex milliar. & à Salerno 20. Paucis conſtat incolis.

¶ Altdorfium, *Altdorf*, vicus cultiſſimus, in colle, caput Urienſis pagi in Helvetiis, ad fluv. Urſam, & prope lacum Lucerinum, 4. leucis Helveticis à Lucerna in Eurum, & 2. à Suitio in meridiem.

¶ Altemberga, *Altemberg*, opp. Tranſylvaniae. 6. mill. German. diſtat ab Alba Julia, & totidem ab Abruchania in merid. in colle, prope Zalatnę rudera.

¶ Altenburgum, *Altembourg*, urbs Germanię in Miſnia; ad fluv. *Pleiſſ.* Ducum ſedes, è Saxonica domo. Diſtat 6. leucis à Lipſia versùs meridiem, & 8. à Miſna in occaſum.

¶ Altemburgum, *Altembourg*, Hungaricè *Owar*; oppid. inferioris Hungariae permunitum, ſub Auſtriacis, Arrabonem versùs, 6. leucis in Circium, & propè Danubium fluvium.

Lycop. Althenus fluv. Apul. Dauniae ſanans vulnera: cujus nullus veterum ob ejus parvitatem mem.

¶ Altilia, *Authie*, fluv. Galliae in Picardia. Dulendium opp. rigat, & cadit in Oceanum in Pontivo tractu. Oritur autem in confinio Artheſię, ſupra vicum *Authie*.

¶ Altilia, *Altelia*, opp. Italiae, ad fluv. *Sanuto*, in Calabria cit. 4. mil. paſſ. à Martorano.

¶ Altiſolia, *Altſol*, opp. Hungariae ſuperioris juxta *Gran* fluv. Sic dicitur ad differentiam alterius *Neuſol* oppid. vicini. Sedet in Comitatu Biſtricienſi, & in regiuncula *Bergſlet*. 7. leucis à Nitria in ortum, & totidem à Filleco in Circium.

Strab. Plin. & al. Altinum, *Altino*, urbs olim pręclara Venetię episc. ſub Archiepiſc. Aquilejenſi, ab Hunnis everſa, apud Silis flum. oſtium, quando Aquileja & Concordia ab Attila exciſę fuerunt, media fermè inter Patavium & Concordiam paulò ſupra 30. mill. paſſ. Illi Torcellum ſucceſſit, epiſc. ſub archiepiſc. Veneto, medium inter Venetias & Altinum, 5. mill. paſſ. utrinque. Hujus urbis lana erat in pretio. Mart. lib. 14.

Nobilis; Altinum tertia laudat ovis.

Ant. Not. Altinum alterum, quod & Altinium, opp. Pannoniae infer. ad Danubium in Hungaria, *Tolna* nunc, proximum Colociae urbi, in altera Danubij ripa ad 2. mill. Hung. diſtanti. A Buda abeſt 14. mill. in Eurum Teutoburgium versùs.

Lib. Conc. Altiſiodorum, urbs Gall. Celticae epiſc. Vide Antiſſiodorum.

¶ Altomontium, *Altomonte*, opp. Italiae, in Calabria citeriori, ad amnem *Grondo*, 4. mill. paſſ. à Saraceda diſtat, fuitque terrae motu deformatum.

Ex vita SS. Belg. Altomons, Belg. pagus cum cęnobio, in Hannonia, quod nunc *Omont* dici ferunt.

¶ Altomons pag. eſt ab Sabim fluv. 3. leucis infra Landrecium in Caeciam Malobodium versùs.

¶ Altonium, *Alton*, opp. Angliae, in Hantonia prov. ſeu Comitatu. Diſtat à Vintonia 3. mill. Anglicis in ort. & à Readinge 14. milliar. in meridiem.

¶ Altorfia, *Altorf*, opp. Germaniae, in Franconia, cum caſtro & academia recenti à Norimbergenſibus excitata anno 1579. prope *Schuvartzach* fluviol. Tribus leucis Germanicis diſtat a Norimberga Orientem versùs, in limite Palatinatus ſuperioris.

¶ Altringamum, *Altringham*, opp. Angliae, in Ceſtria prov. prope amnem *Ringay*. Diſtat a Ceſtria urbe 20. mil. Anglicis in Caeciam, a Mancunio autem 7. mill. eſtque in limite Lancaſtriae.

¶ Altus murus, Altamura, aliis Altavilla, urbs regni Neapolitani, in Bariana provinc. Princip. titulo clara, 6. mill. paſſ. diſtat a Gravina, & 24. à Bario civ. Alias Petilia quibuſdam.

¶ Alvaradi fluv. *Rio d'Alvarado* Hiſpanis, flumen Americae in nova Hiſp. & prov. *de Guaxaca*, in mare Boreale ſe exonerans.

¶ Aluca, *Alota*, opp. alias inſulae Corſicae, nunc vicus in ora, prope ſinum Adjacenſem, ad Occid. inſulae.

¶ Alvernia, *l'Auvergne*, prov. Galliae perampla inter Borbonienſem, Lemovicenſem, & Ruthenenſem prov. Dividitur in ſuperiorem & inferiorem; ejuſque primaria eſt Claromons. Vide Arvernae.

¶ Alvernus, *Monte d'Alverno*, mons Tuſciae in Italia, & agro Florentino, ſtigmatibus S. Franciſci celeberrimus, 10. milliar. diſtat à Burgo S. Sepulcri in Boream.

¶ Alvertonia, *Alverton*, opp. Angliae, in Eboracenſi provinc. ad Wiſcam fluv. Diſtat ab Eboraco 20. mil. Anglicis in Boream, & totidem à Dunelmo in auſtrum.

Aluntium, Alontium Ptol. (quod etiam Haluntium cum adſpiratione ſcribitur) urbs Siciliae exciſa, in ora occid. ubi nunc opp. *Sancti Philadelphi*, à Cephalodio 40. mill. paſſ. in Bor. Tyndarium versùs. *Cic. Plin. & al.*

Aluta, *Alth*, & *Olt*, & *Auata* (diversè enim profertur) fluv. Daciae maximus. Tranſſylvaniam à Valachia dividens, ac in Iſtrum ex Carpate mont. apud Trajani Pontis veſtigia deſcendens, & haud procul à Corona urbe decurrens.

Alutraenſes, pop. Alpini Alpium Tridentinarum: quorum opp. ſeu caſtrum *Lodron* hodie nominatur; intra montes, inter lacum Benacum & Idrium, ac inter Brixiam & Tridentum ſitum. Comitatus titulo exornatum, à Brixia ſupra 30. mill. paſſ. diſtans, pluribus à Tridento. *Plin.*

¶ Aluva, *Alway*, opp. Scotiae auſt. juxta Tavi aeſtuarium, in Fiſa prov. diſtat 20. milliaribus Scoticis ab Edimburgo in meridiem.

Alvum, ſeu Alvo, Alvona Plin. & Albona, *Algona*, opp. Hiſtriae ad Arſiam fluv. ad ſin. Flanaticum, à Pola urbe 21. mill. paſſ. in Bor. diſtans. Dicitur & *Albona*; unde pop. Albonenſes. *Ptol.*

¶ Alvum, ſeu Alvona vulgò *Albona* dicitur: diſtatque 4. mill. ab Arſia fluv.

Alyacmon. Vide Aliacmon. Variè enim ſcribitur. *Ptol.*

Alybe, & Abila Plin. & al. Latinis ſcript. *Sierra della Ximiera*, teſtibus Marmolio & Cluſio, *Alcudia*, opp. & una ex Herculis columnis in Mauritania Tingitana contra Calpen alteram columnam in Hiſpan. Baetica, ab ea 9. mill. paſſ. freto Herculeo interſito diſtans, Septae vicina. *Ptol.*

Alydda, *Luday* ex tab. recent. opp. Phrygiae min. mediter. Sed à Ptol. in Phrygia majore deſcribitur. *Ptol.*

Alyſſus, fons Arcadiae in Peloppon. morſus rabidi canis ſanans. *Pauſ.*

¶ Alzaa, *Alzeim*, opp. Germaniae, in Palatinatu Rheni, 5. leucis à Moguntia, & totidem a Vormacia, malè habitum hoc ultimo bello Germanico.

¶ Amacaum, *Macao*, urbs Sinarum in ora prov. *Canton* in inſ. ſub ditione Luſitanorum, emporium celebre & dives. Ab aliis *Amacao* etiam dicitur; eſtque munita, ſub clientela tamen Regis Sinarum.

¶ Amacaxi, *Amacachos*, pop. Americae in Braſilia regione in mediterraneis, versùs Praefecturam fluvii Januarii.

¶ Amacuſa, *Amacuſa* inſula oblonga, & prov. Japoniae inſ. in Aſia, cum urbe cognom. in ea parte quae *Ximo* dicitur. Diſtat ab Arima oppido 12. leucis Hiſpan. & 26. à Nangaſachio. Alias incolis referta Chriſtianis.

¶ Amadabatum, *Amadabath*, urbs Aſiae in India. Vide Armadabathum.

Amadoca, palus cum urbe ejuſdem nominis in Sarmatia Europaea, ex qua Hypanis effluit, in regno Polonico. Ibi etiam pop. & montes Adamoci in Moſcoviae & Lituaniae confinio, juxta Boriſthenem fluv. haud longè ab ejus ortu. *Ptol. Hero.*

¶ Amadoci pop. fuere Sarmatiae Europaeae, verſus oſtia Boriſthenis, teſte Nicol. Sanſone, & Amadoca urbs ad Boriſthenem, quae fortè *Kiow* nunc dicitur.

Amaea, Ammia Plin. urb. Luſit. quae nunc, teſte Jac. Vaſcone. Portus alacris, *Portalegre*, nominatur, epiſc. ſub archiepiſ. Eborenſ. Helvis finitima, ab eis 8. leuc. Scalabim versùs, ad Ebora 14. duplo ab Ulyſſipone. *Ptol.*

Amœnum ſtagnum, *Albufera*, ſtagnum ſeu palus in ora Hiſp. in regno Valentiae, inter Valentiam ad occ. & Sucronem ad ortum. *Plin.*

¶ Amagetrobia, Maizieres, urbs Galliae. Alij autem ſcribunt Magetrobia, interpretanturque *Magſtat* urbem Lotharingiae, 6. leucis à Marſalia diſtantem.

¶ Amagria, *Amager*, & *Amac*, inſ. maris Balthici, Hafniae urbi primariae Daniae adjacens ab Oriente, & ejus nutrix dicta, ei etiam ponte juncta.

¶ Amaguana, *Amaguana*, inſ. Americae ſeptentr. & una ex Lucaïs inſ. ſupra Hiſpaniolam.

Amaja, urbs epiſc. fuit Hiſp. Tarracon. in Cantabris inter Burgos & Legionem; ubi Leovigildus Gothorum Rex Romanos fudit. Aliis videtur *la Maya*, opp. in Vaccaeis, ab Alba Tormenſi 3. leucis in auſtrum, Placentiam versùs. *Lib. Conc.*

Amalchium, Morimaruſa Plin. mare Septentrionale, *Hecat.*

le, quod Scythiam alluit; quod Oceanus Scythicus etiam appellatur.

Grat. & Prov. Rom. ¶ Vide mare Almachium.

Amalphis, *Malfi*, & *Amalfi*, urbs Archiep. Picentinorum littoralis, à Salerno 15. mill. paſſ. in occ. a Neapoli 26. proxima Scalis & Ravello. Hic primum magnetis uſus inventus traditur.

¶ Amalphis, *Amalfi*, ſita eſt in Principatu citeriori prov. regni Neapol. & Ducatus titulo gaudet. Hic anno 1300. inventa pixis nautica a Flavio Gioja.

¶ Amana, *Amana*, inſ. Americæ ſeptentrion. & una ex Lucaiis inſulis, ſub Anglorum dominio.

Ptol. Amanicæ Pylae ſeu portae, *Stretto di Scanderona*, fauces & portae Amani mont. apud Alexandriam, per quas ex Cilicia in Syriam, & è contra tranſitus eſt: quae & portae Ciliciae Plin. dicuntur.

Sex. Ruf. Amantia, urb. Pann. infer. epiſc. ſub Archiep. Colocenſi, inde ſupra 16. mill. Hung. ferè media inter Albam Regalem & Taurunum ad 16. mill. à Buda ſup. 15. in auſt. Pop. Amanteni Ptol. Amantes Plin. poſtea, teſte Wolf. Laz. cum al. Quinque Eccleſiae, vulgo *Funſkirken*. Aliis verò *Almaz*, oppid. inter Budam & Altinium ad Danubium, à Buda 8. leuc. eſſe videtur. Aliis *Mohacz*, opp. ejuſdem tractus apud Danubium, inter Batham & Valkovariam, à Batha 2. leuc.

Cedr. Amantia, *l'Amanthea*, urb. Brutiorum littoralis, apud ſinum Napitinum, ex adverſo Tropaeae, ſub eodem Epiſcopo, qui Archiep. Rhegino ſubeſt, in Calabria citer. à Conſentia 16. mill. paſſ.

¶ Amantia dicitur à quibuſdam Adamantia; eſtque in ora maris Tyrrheni, & in ditione Principis Biſignani. Arcem habet utcunque munitam, juxta amnem Olivam; diſtatque à Tropaea 35. milliar. in Boream, à Martorano autem 12. tantum.

Caſ. Plin. Amantia item oppid. Macedon. marit. in ora occid. apud Celydni fluv. oſtia, inter Aulonem & Oricum oppid. Epiri; nunc *Porto Raguſeo*, Acroceraunis montibus propinquum. Amantia quoque oppid. Lotharingiae, *Amance*, à Nancaeo 2. leuc. in ort. diſtans. Vide Almentia.

¶ Amantini populi fuere in illa parte Illyrici, quae deinde Epirus nova dicta fuit.

¶ Amantricae, *Amatrice*, opp. Italiae in Aprutio, ad fontes Truenti, & pedes Apennini Principatus titulo gaudet. Ejus incolae ſat noti in illis partibus. Aliter Amantricium dicitur; diſtatque 16. mill. paſſ. ab Aquila.

Plin. Amanum, portus & opp. Hiſp. Tarrac. in ora littorali Autrigonum in Cantabris, *Bermeo*, opp. & Portus haud obſcurus reg. Guipuſcoae, à Flaviobriga, ſive Bilbao 15. leuc. in ort. à Placentia 2. in Bor.

¶ Amanum, portus; aliis eſt oppidulum, *Portugaleſte*, in ora Biſcajae, paulò infra Bilbaum, ad oſtia Nervae fluvii.

Cic. Strab. Plin. & al. Amanus, *M. Nero*, teſte Poſtello cum al. & *Arouna*, teſte Theveto, (contingit enim montes plura habere nomina) mons Syriae notiſſimus, illam à Cilicia diſcludens. Ibi portae, per quas in dictas provincias trajectus eſt, quae Amanicae & Ciliciae appellantur a veteribus apud Iſſum, Alexandriam, & Myriandrum. De eo Luc. lib. 3.

Cappadoces, duri Populus nunc cultor Amani.

Appellatur & vulgò *M. di Scanderona*, ab Alexandria urbs ad illius radices ſita. Hic mons maximè in longitudine patet, cum a mari Cilicio uſque ad Euphratem fluv. protendatur. Ejus mem. Cic. lib. 5. epiſt. 20. ad Att. & lib. 2. famil.

¶ Amapaja, *Amapaja*, prov. Novae Andaluſiae, in America meridionali, prope fluv. *Orenoque*.

¶ Amara, *Amara*, mons excelſus Æthiopiae, cum regno cognom. & urbe. Ibi ſervantur filii & conſanguinei Regis Abyſſinorum in cuſtodia; quo defuncto, imperii ſucceſſor educitur; eſtque juxta regna *Bagamidri & Beleguanze*. Scribitur etiam Amahara.

Scrip. Luſit. Amaranthus, *Amarante*, opp. Luſit. in mont. ac inter ſylvas non obſcurum, inter Brigantiam & Lamacum, à quo 7. leuc. abeſt, quot à Bracara, ferè in medio.

¶ Amaranthus ſedet inter Lamacum & Bracaram, à qua 8. leuc. abeſt in ortum, ad fluvium Tamagam; diſtatque 24. leucis à Brigantia in occaſum, & 3. à Durio fluvio in Boream.

App. Amaranti pop. Colchidis, incolæ mont. Amarantii, ex quo Phaſis fluv. ingens Colchorum ortum habet.

Ant. Plin. Amardi Melae, Amordi Plin. pop. ſunt Aſiae apud Hyrcanum mare, gens fera inter Bactros & Sogdianos, apud Oxum fluvium, qui inter illos & Paeſicas in Caſpium mare labitur. Hi Mardi Ptol. eſſe videntur: de quibus ſuo loco. *Mel.*

¶ Amardus, fluv. Aſiae, in Media, cadit in mare Caſpium. Fortè *Miana* hodie dicitur.

¶ Amarmochdum, *Amarmochdy*, op. Africae in Æthiopia inferiori & reg. *Zanguebar*, in regno Melindae, 40. leucis Hiſpanicis diſtat à Melinda urbe.

¶ Amarumaja, *Amarumaya*, fluv. Americae meridion. Oritur in Vilcabamba prov. in Peruvia, verſus Cuſcum civitatem, & poſt longum curſum cadit in fluv. Amazonum, prope Tacurios populos.

Amarynthus, *Armoa*, uti à nonnullis indigitatur, fluv. Arcadiae in Alphum influens. *Strab.*

Amaſea, *Amaſia*, urb. Cappadociae Archiep. in Ponto clariſſima ad Irin. fluv, hac tempeſtate reg. caput, & Satrapae Turcarum ſedes, inter Byzantium ad occ. 500. mill. paſſ. & Trapezuntum in ort. ad 300. diſſita. Sub hac metrop. Amiſus, Sinope, Zaliſcus, & Zela continebantur. Illam Strabo patriam ſuam multis deſcribit. *Strab. Ptol. & al.*

¶ Amaſia vulgo à Turcis *Amnaſan* dicitur.

¶ Amaſenum, *Amaſen*, opp. Africae in Nigritia reg. juxta lacum Borni, & in regno cognom. prope Nigrum fluv.

Amaſenus, *Fiume dell' Abbatia*, fluv. Latii ex agro Privernate in Pontinam paludem & mare Tyrrhenum, haud procul à Tarracina & Circaeis deſcendens. *Virg.*

¶ Amaſenus, fluvius Latii, hodie *Toppia* dicitur; & per Pomptinas paludes fluens, in Tyrrhenum mare ſe exonerat verſus Circaejos.

Amaſenus, alter fluv. Latii, qui ex finibus Aletrinorum per agrum Fruſinatem & Verulanum in Lirim fluv. labitur. *Ovid.*

Amaſenus item fluv. Siciliae, qui aliquando, teſte Ov. lib. 15. Metam. ſiccatur. De quo 15. lib. cit.

Necnon Sicanias volvens Amaſenus arenas.

Vide Amennanus. ſic enim ab aliis nominatur.

Amaſia. Vide Amaſea.

Amaſia, *Marpurg*, urbs & academia praeclara Haſſiae in Germ. media inter Francfurtum & Caſſellam Principis Haſſiae ſedem, utrinque 9. leuc. diſtans. Latin. recen. Martisburgum à Marte ibi culto dictum, ut videtur. *Ptol.*

¶ Amaſia, Cluverio teſte & aliis, eſt *Embden*: quae etiam Embda, urbs ampla & munita, cum portu, caput Friſiae orient. ſub poteſtate Batavorum, aut ipſis oppignerata. Sedet prope oſtia Amaſii fluv. juxta ſinum qui vulgo *Dollart* dicitur. Vide Embda.

Amaſius, Amiſius Plin. Amaſia Strab. *Ens*, flu. ex praecipuis Germ. magnae in Riddeburgenſi Com. ortum ducens, ac per Weſtphaliam fluens, Monaſteriumque regionis caput alluens, ad Embdam, Friſiae orient. urbem primariam, Oceano Germanico excipitur, medius ferè inter Rhenum ad auſtr. & Albim ad Bor. delatus. *Ptol.*

¶ Amaſius fluv. non alluit Monaſterium urbem, ſed per vicinia labitur ad duo mill. recipitque Aam amnem, qui ipſam rigat. Fontes habet in Weſtphalia & Diœceſi Paderbornenſi, prope vicum *Ramſel* & Comit. Ritbergenſem: recipitque fluvios Heſelum, Beveram, Aam, & Haſſum in Monaſterienſi Diœceſi, & amnem *Soeſt* ad arcem *Lierort* in Friſia orientali.

Amaſtra, urbs Siciliae. Vide Ameſtrata.

Amaſtris, *Famaſtro*, urbs Paphlagoniae in ora maris Euxini, metrop. quae & Amaſtrum. Ex 4. urbibus, ſeu pagis proximis, Seſamo, Cytoro, Cromna, & Tejo, magnam crevit in urbem; media ferè inter Tejum & Cytorum, Cromnae propior, ab Heraclea Ponti ad 68. mill. paſſ. in ort. diſtans. Ejus mem. Catul. *Strab. Plin. & al.*

Amaſtris Pontica, & Cytore buxifer.

Val. Flac. lib. 6. Argon.

-peditem pedes hauris Amaſtris.

Amathus, *Limiſſo*, urb. epiſc. Cypri marit. in ora auſtr. ex qua Cyprus Amathuſa dicta eſt, à Papho 50. mil. paſſ. in ort. in medio Curium, à Famaguſta 100. in occaſ. in medio Saline; hac tempeſtate penè jacens. Inde Amathuſius, & Amathuntius, Amathunteus, & Amathuſiacus. Ovid. lib. 10. Metamor. *Strab. & al.*

Lactentes vitulos, Amathuſiacaſque bidentes.

Idem ibidem:

At ſi fortè roges fœcundam Amathunta metallis,

Virg. in Ceir.

Nam te jactari non eſt Amathuntia noſtri.

¶ Amatica, *Amatique*, quae aliter *S. Thomas* urb. Americae

ricę in nova Hiſp. & prov. *de Honduras*. 18. leucis diſtat à mari Boreali. Ædificata fuit anno 1597. ab Hiſpanis: eſtque parvi circuitus.

¶ Amatitucus, *Amatitus*, fluvius Americę, in Nova Hiſpania, & prov. Soconuſci. Cadit in mare Pacificum, versùs limites prov. Guaxacę.

¶ Amatins, *Amato*, fluv. Italiae in Calabria ult. in mare Tyrrhenum influit versùs S. Euphemiam opp. & oritur ex Apennino. Aliis Lametus dicitur.

Hero. Strab. & al. Amazones, mulieres fuere bellicoſę; quę ex Sarmatia à Tanai fluv. digreſſę, in Cappadocia ad Thermodoontem fluvium conſedere. Ibi mons Amazonius eſt, ex quo fluvius effluit Thermodoon. Ab eis Epheſus urbs Aſię & caput Jonię condita traditur. Dictę ſunt Amazones, quaſi ſine mamma, quam, ut ad pręliandum expeditiores eſſent, pręcidebant. Harum mem. Virg. lib. 11. Æn.

Pulſant, & pictis bellantur Amazones armis.

¶ Amazonum fluv. *Rio de las Amazonas* Hiſpanis, *Riviere des Amazones* Gallis, fluv. ingens Americę meridionalis, oritur prope Quitum civitatem Regni Peruviæ; deinde auctus fluviis Coca, Napo, & aliis, percurrit provin. Canelam, & *Pacamoras*, ubi recipit fluv. Xauxam, ſeu Maranionem, & poſtea rigat prov. Surinam, Camſuaram, Matayam, Apantam, Coropam, Tapayam, & alias multas Europęis nomine tantum notas. Receptis demum fluv. Arumaya, Jopura, Catua, Madera, & aliis multis, poſt curſum 800. leucarum, in mare Septentrionale, ſeu *del Nort*, ſe exonerat, inter Braſiliam & Guajanam regiones. Dicitur etiam a quibuſdam fluvium Orellani a Joanne Orellano Hiſpano, qui primus illum detexit anno 1541. Fusè deſcribitur a Petro Texeira Luſitano, qui illum diligenter luſtravit anno 1639. totumque percurrit intra 10. menſes. Ferunt ejus oſtium inſulis ſparſum 54. leucis Hiſpanicis complect.

Greg. Tur. Ambacia, & Ambacenſis vicus Ven. Fortun. *Amboiſe*, opp. pręclarum Gall. Celt. ad Ligeris ripam, inter Bleſas 10. & Taurones 8. leuc. diſſitum. De eo Fort. in vita S. Martini. lib. 4.

Mirum aliud, vico quod contigit Ambacienſi.

¶ Ambadara, *Ambadar*, urbs Æthiopię ſuperioris; ad Nilum, in regno Bagamedri, ad pedes montium, inter Sovam & Dambeam provinc. in Abyſſinia regione.

Cæſ. Ambarri, pop. ſunt Gall. Celt. quorum reg. teſte Vigenereo, eſt *Charolois*, in Burgundia, inter Matiſconam & Borbomum, Aliis *le pays a l'entour de Nevers*.

¶ Ambaſtæ pop. Aſiæ, in regione Sinarum, teſte Sanſone, ubi nunc prov. *Chequiam*, *Chiamſi*, & *Fuquien*.

Ovid. Ambenus, mons eſt Sarmatiæ Europ. apud Tyram fluvium, & Ophiuſam, in ora maris Euxini. De quo Val. Flac. lib. 6.

-Linquitur & mons
Ambenus, & gelidis pollens Ophiuſa venenis.

¶ Amber, *Amber*, fluv. Germ. in Bavaria, cadit in Iſarum. Vide Ambro & Ambra.

¶ Amberga, *Amberg*, urbs Germaniæ ad fluv. Wils, caput Palatinatus ſuper. in ditione Ducis Bavarię à paucis annis, cum priùs eſſet Elect. Palatini, cum toto hoc tractu. Diſtat 7. leuc. à Ratisbona, & 8. à Norimberga.

¶ Ambiamum, *Ambiam*, urb. & regnum Æthiopię ſuper. versùs *Zaflan* lacum.

¶ Ambiacativa; ſic vulgò, urbs, & regn. Abyſſiniæ, ſeu ſuperioris Æthiopiæ, prope Nilum fluv. inter Nubiam & regnum Bagamidri.

Cæſar. Plin. & al. Ambiani, *Amiens*, pop. & urb. Gall. Belg. ad Somonam fluv. Picardiæ reg. caput, epiſcop. ſub Archiepiſc. Rhemenſi, cum Lutetia Pariſiorum & Rothomago trigonum faciens, ab eis 28. leucis diſtans, ab Atrebatibus 14. Lutetiam versùs. Fertur à Macedonibus ſub Alex. Magno condita, & ſic ab aquarum ambitu nominata. Hinc Ambianenſis, ut apud Ven. Fortun. in vita Sancti Mart. lib. primo.

Occurrenti igitur porta Ambianenſis egeno.

¶ Ambianum, *Amiens*, urbs Galliae, Picardiæ præcipua, capta dolo ab Hiſp. anno 1597. ſed fortiter recuperata eodem anno ab Henrico IV. Francorum Rege, qui ibi arcem munitiſſima extruxit ad tutelam urbis. Aliàs Samarobriva dicta fuit, Diſtat 10. leucis ab Abbauvilla in Eurum, & 11. a Perona in occaſum. Ab ea tractus adjacens dicitur *l'Amienois*, Ambianenſis tractus.

Ambiatinum, vicus German. apud Confluentes, ubi Caligula Cæſar natus.

¶ Ambiatinum nunc dicitur *Capelle*, ad Rhenum fluvium.

Ambibareti, pop. & urb. Gall. Celt. qui nunc Vivarienſes dicuntur, & urb. Vivarium, vulgò *Wviers*, reg. verò *Vivarete*. Vide Vivarienſis urb. quæ ab Avenione 6. leuc. abeſt. in Bor. Valentiam versùs, apud alteram Rhodani ripam. *Cæſ.*

¶ Ambibareti populi ubi fuerint non conſtat, ſed Helvij fuere, ubi hodie Vivarienſis provincia, *le Vivarais* dicta.

Ambibarij, pop. & urbs Gall. Celt. inter Armoricas civitates, hoc eſt, in ea Gall. reg. quæ Britannia minor appellatur. Quorum opp. *Ambie* eſſe putatur in Normaniæ confinio in ora apud mont. Divi Michaelis Archangeli. *Cæſ.*

¶ Ambibarij pop. fuere Galliæ Celticæ ubi poſtea Abrincatui pop. *le Diocese d'Avranches*, in Normannia. Eorum veſtigium hodie manet in *Ambie*, ſeu, & meliùs, *Hambie*, qui eſt vicus Normann. in ora maris Britannici, inter Abrincas & Conſtantia caſtra, 6. leucis diſtat à monte D. Michaelis in Boream.

¶ Ambidrani, pop. Norici, ubi nunc pars orientalis Stiriæ, in Germania.

Ambiliates, pop. Gall. Celt. quorum opp. *Lamballe* non obſcurum nominatur, in Britannia minore, à Rhedonibus 15. leuc. in Bor. inter Briocum & Jugonum 3. Hic charta pergamena copioſè conficitur. *Cæſ.*

¶ Ambilici, pop. Norici, ubi nunc pars occidental. Stiriae provinciæ Germaniæ, ſub Auſtriacis.

¶ Ambiſontij, pop. Norici, ubi nunc Carinthia prov. in Germania, juxta Dravum fluvium.

Ambivariti pop. ſunt Gall. Belg. qui Brabantini a nonnullis putantur, præſertim in eo tractu ubi ſunt Antuerpienſes, teſte Ortelio. *Cæſ.*

Amblada in num. plur. urbs fuit Piſidiæ epiſc. ſub archiep. Iconienſ. dum ſtaret, inter illam & Antiochiam Piſidiæ. Ambladorum in Concil. non ſemel fit mentio. *Strab.*

Amblavia, & Amblava, fluv. eſt non magnus Duc. Lucemburgenſ. apud Stabulum monaſterium fluens, in Agrippinenſium conf. *Amblevę* vulgò. *Scrip. Gall.*

¶ Amblavia fluv. ubi ſit non conſtat; ſed fluvius *Rechte* alluit Stabulum monaſterium intra limites Ducatus Lucemburgenſis.

Amboglanna opp. fuit Albionis in ea parte Angliæ, ubi nunc Cambecum opp. vulgò *Camby*, apud Glocestriam Briſtolium versùs. (forſan *Cambridge* pagus ita poſitus. Verùm Camden. putat eſſe *Ambleſide* in Com. Vveſtmariæ.) nunc vicus. *Lib. Not.*

¶ Ambohitimeni, *Ambohiſtmenes*, pop. Africæ in inſul. Madagaſcar. versùs Orientem, ubi etiam montes altiſſimi ſic dicti, quaſi montes rubei, Flacurtio teſte.

¶ Amboina, *Amboina*, inſula maris Indici, in Aſia, non procul à Moluccis, parva, ſed dives aromatum felici proventu, & fertilis, ubi colonia Batavorum. 24. leucis diſtat ab inſ. Banda in occaſum; habetque opp. *Iſou* præcipuum. Detecta fuit à Luſitanis ann. 1515. ſedetque ad meridiem inſ. *Ceram*.

¶ Ambola, *Amboule*, provinc. & vallis fertiliſſima Africę in inſ. Madagaſcar. versùs Meridiem. Eam bifariam ſecat fluvius *Mananpani*, ad Septentrionem prov. Carcanoſſiæ.

¶ Ambota, *Ambote*, opp. Poloniæ, in Samogitia prov. ad Wardanam fluv. qui paulò poſt cadit in Wetam. Diſtat 9. leuc. à mari Baltico, & 2. à *Saidi* oppido.

Ambra opp. fuit Vindeliciæ cum fluv. cognomine, nunc pag. *Amber* ad lacum eiuſdem nominis, ex quo Ambra quoq; fluv. exit, à Monachio Bavariæ primaria urbe 5. leuc. Aliis eſt *Brug & Pruck*. à Monachio 3. leuc. Auguſtam versùs in occ. ad eundem fluv. *Aur.*

Ambracia, Ampracia Herod. Ptol. & aliis *l'Arta*, urbs epiſc. Epiri non obſcura ad ſinum Ambracium ex ea denominatum, à Nicopoli & Actio urbibus in ore dicti ſinus 25. mill. paſſ. in ort. diſtans, vulgò etiam *Ambrachia*. Hinc Ambracius. Ambracij hœdi apud Aul. Gel. lib. 7. commendantur. Regia fuit Pyrrhi ex Plutarcho. De ea Ovid. *Caſ. Cic. Strab. & al.*

Ambracię portus, & ſcopuloſa Ceraunia nauta.
Summa timent.

Pod. Ambraciotæ apud Liv.

Ambracius ſinus, Ambracheus Polyb. inſtar lacus eſt; in cujus ore duę urbes ſunt, Actium & Nicopolis, minus milliario diſtantes; & in intimo illius receſſu ſita eſt Ambracia.

Ambra-

Plin. Strab. ¶ Ambracius ſinus dicitur hodie *le Golfe de Larta*, ſeu *de Preveſa*; eſtque celebris victoria Actiaca Auguſti contra Antonium, vocaturque etiam Anactonius ſinus; & recipit fluv. Inachum & Arachtum.

¶ Ambriſius, *Ambriſi*, fluv. Afriç, in regno Congi. Cadit in mare Æthiopicum inter flumina *Lelunda* & *Loſe*. Oritur autem ex montibus prope oppid. *Tinda*.

¶ Ambro, *Amber*, fluvius Germaniae in Bavaria. Cadit in Iſarum fluvium paulò ſupra Landſhutum. Oritur autem 2. leucis à Fuſſena urbe, & in limite Comitatus Tyrolenſis.

Scrip. Hiſp. Ambrocius pag. fuit Hiſp. Luſit. ubi nunc Placentia urbs, teſte Jo. Mariana.

Feſto. Ambrones, pop. Gall. Narbonenſ. quorum urbs *Ambrun* ab aliquibus eſſe putatur. Sed hęc apud vet. Ebredunùm, ſive Ebrodunum appellatur. Ambrones quoque Gall. Narbonenſis pop. fuiſſe tradit Flor. in epitome lib. 68. quos Montium & Cepionem Rom. Duces viciſſe, ſed poſtea à Liguribus fractos, ac demum à C. Mario unà cum Cimbris & Teutonibus apud aquas Sextias deletos fuiſſe ſcribit. Quia vero hi ex rapto vivebant. Sex. Pomp. auctore, in proverbium abiere. Nam cùm *Ambrones* dicimus, rapacitati & prędae deditos ſignificamus.

¶ Ambrones, teſte Cluverio, & aliis, erant pop. Helvetiorum, ubi nunc pagi Bernenſis, Lucernenſis, & Friburgenſis. Ab iis etiam aliàs Ambronicus pagus, ſub quo magna pars Helvetiorum.

Scrip. Brit. Ambroſii mons locus eſt Angliae, in quo ſaxa ſunt admirandę magnitudinis, incolis *Stonehenge* dictus; teſte Alex. Novilio. Ambroſia quoque vicus eſt Angliae, in Wiltonia reg. vulgò *Ambreſbury*.

¶ Ambroſiii vicus ſeu Ambresburia, *Ambresbury*, urbs Angliae, ad Avennam fluv. in Viltonia prov. Diſtat à Sarisburia 5. mill. Anglicis.

¶ Ambroſii autem mons, ſeu potiùs locus, vulgò *Stonehenge*, eſt in eadem Viltonia prov. vix duobus miliaribus ab Ambresburia; eſtque vetuſtum monumentum ab Aurelio Ambroſio Britanorum Rege poſitum, quorum Magnates regnante Vortigero anno 475. Saxonum dolo illic cęſi ſunt, & humati, in quorum memoriam Aurelius ille trophæum iſtud erigi curavit forma & magnitudine mirandum, cujus materiam praebent ſaxa quaedam ingentia, quę viginti octo pedes & ſuprà longitudine, latitudine vero decem colligunt. Eorum jam multa vetuſtate conciderunt. Quę vero hodie extant, ſpatium in circuitu trecentorum pedum continent. Hoc in loco Rex ille Aurelius an. 500. duoque prętereа Reges Britanorum, qui ipſi ſucceſſerunt, Uter pendrago & Conſtans, cum aliis nobilibus humati fuerunt. De his fuſius Joannes Speedus.

¶ Ambruareti, pop. Galliç Lugdun. inter Ligerim & Icaunam fluv. ubi nunc pars Nivernenſis prov.

Strab. Plin. Ambryſus urbs fuit Phocidis mediterr. memorabilis, Hyampoli vicina: cujus nulla exſtant hodie veſtigia.

¶ Ambulatri populi fuere Galliæ, in Aquitania, prope Valates.

¶ Amcopeltum, *Amcopeltz hokell*, mons excelſus in medio inſ. Iſlandiae, in mari Deucalidonio, in ea parte quę vulgò *Nordlendingaſiordung* dicitur; diſtatque 7. leucis Germanicis à Schaloto urbe.

¶ Amel, *Amel*, regnum Africæ, in ora maris Atlantici, intra oſtia fluv. Nigri, in eo tractu qui vulgò Nigritia dicitur.

¶ Amelandia, Ameland, inſula maris Germanici, in littore Friſiae occidentalis, ſub Batavis, eſtque oblonga, 6. leuc. Gallicis diſtans à Leovardia in Boream.

Strab. Amenamus, *Judicello*, teſte Faz. fluv. Siciliae, ex Ætna mont. per agrum Catinenſem fluens, ipſamque urbem interluens, Amenes Pindaro, & Amaſenus Ovid. brevis decurſus ad 10. mill. paſſ. ſed profundus.

Ptol. Strab. Ameria, *Amelia*, urbs epiſc. Umbriae antiquiſſima, an. 964. ante Perſeum condita, Narniae propinqua, ab ea vix 6. mill. paſſ. Hortam versùs diſtans, Ocriculo etiam vicina. Pop. Amerini, & Amerinus nom. gent. Vitem Amerinam Virg. memorat lib. 1. Georg.

Atque Amerina parant lenta retinacula viti.

Cic. Plin. & al. Amerina ſalix à Plin. & cæt. commendatur. Plurima enim ibi provenit; quae ſubſtrata thoris, venerem cohibere creditur, amica caſtitatis, unde ἄγνος ſalix à veter. dicitur.

¶ America, *l'Amerique* Gallis, *America* Hiſpanis & Italis, quarta orbis pars noviter detecta, nempe anno 1492. à Chriſtophoro Columbo Genuenſi, & poſtea ab Americo Veſpuccio Florentino nomen ſortita 1497. Dicitur aliter Novus Orbis, ob magnitudinem videlicet, & perſaepè, ſed impropriè, Indiae Occidentales, *les Indes Occidentales* Gallis, *West Inde* Belgis. Non tantùm ab Hiſpanis, qui illam dominationem primi uſurparunt, ſed etiam à Belgis, Anglis, & aliquando a Francis, quòd eodem fere tempore detecta ſit ad Occidentem, quoad Orientem India reperta eſt. Eſt autem à Septentr. in meridiem exporrecta, ſub duarum magnarum peninſularum forma, quę tenui iſthmo 17. leucarum connectuntur. Clauditur ab Occidente mari Auſtrino ſeu Pacifico, ab Oriente mari Boreali & Æthiopico, & Meridiem versùs freto Magellanico, & freto Maereo. At ſeptentrionales ejus fines ſunt incogniti, neque hactenus ab hac parte perluſtrati. Multae illius partes ſubſunt Regi Hiſpaniae, uti Peruvia, Nova Hiſpania, & aliae regiones. Quaedam autem versùs oram maritimam parent Francis, Anglis, Batavis, Luſitanis, atque Suecis. Ibi incolae cultiores redditi ſunt poſt Europaeorum adventum. Sed qui mediterr. incolunt loca, mores patrios adhuc retinent. Eam accurratè deſcripſit Joannes Laetius paucis abhinc annis. Dividitur autem in ſeptentrionalem, & merid.

¶ Americae ſeptentrionalis, quae & Mexicana dicitur à Mexico urbe praecipua, habet à Septentrione terras Arcticas incognitas, ab Occidente & Meridie fretum Anianum & mare Pacificum ſeu Auſtrinum, ab Oriente autem ſinum Mexicanum, & mare Boreale.

¶ Americae ſeptentrionalis regiones.

Canada, *qua & Nova Francia*; le Canadas ou Nouvelle France.
Eſtotilandia, Eſtotilandt.
Florida, la Floride.
Nova Anglia, Nouvelle Angleterre, *Anglis* Niew Englandt.
Novum Belgium, Nouveau Pays-Bas, *Batavis* Niew Nederlandt.
Nova Dania, Nouveav Danemark.
Nova Hiſpania, *ſeu regnum Mexicanum*, la Nouvelle Eſpagna, ou le Mexique, *Hiſpanis* Nueva Eſpanna, ò Mexico, *ubi* Jucatan, Nicaragua, Nova Galizia, Mechoacan, Guatimala, & Honduras *provincia*.
Novum Regnum Mexicanum, *aliis Nova Granata*, le Nouveau Mexque.
Virginia, la Verginie.
California inſula, l'Isle de Californie.
Cuba inſula, l'Isle de Cuba.
Hiſpaniola inſ. l'Hiſpaniola Isle, ou S. Domingue.
Terra-nova inſ. l'Isle de Terre-neuve.
Alia multa Inſula Antillarum nomine contenta.)

¶ Urbes pręcipuę Americę ſeptentrionalis,

Amſtelodamum novum, Nouveau Amſterdam.
Angelopolis, Ciudad de los Angeles.
Anticaria, Antequera.
Dominicopolis, S. Domingo, *Gallis* S. Domingue.
Emerita, Merida.
Fanum S. Joannis de Portu divite, S. Juan de Puertorico.
Guadalaxara, Guadalajara.
Guatimala, S. Jago de Guatimala.
Havana, la Havana.
Mechoacanum, Mechoacan.
Mexicum, Mexico, *qua totius illius partis facilè primaria*.
Novum Plimuthum, Nouveau Plimouth.
Panucum, Panuco.
Pomejocum, Pomejock.
Quebecum, Quebec.
S. Auguſtini Fanum, S. Agoſtino.

¶ America meridional. quę etiam Peruviana nuncupatur à Peruvię regno, habet ad Septentrionem mare Boreale, ad ortum Oceanum Æthiopicum, ad Auſtrum mare Megallanicum, fretaque Megallanicum & Mareum, ad occaſum autem mare Pacificum, ſeu Auſtrinum.

¶ Americae meridionalis regiones.

Braſilia, le Breſil.
Cile, le Chili.
Guajana, le Guajane.
Magellanica, le terre Magellanique.
Nova Andaluſia, Nouvelle Andalouzie.
Novum regnum Granatenſe, nouveau royaume de Grenade.
Paraguaya, le Paraguay.
Parana, Parana.
Paria, Paria.
Popajani tractus, le gouvernement de Popajan.
Peruvia regnum, le royaume du Perou.
Terra firma, la Terre ferme.
Terra ignium, Terre des feux; *Hiſpanis* Terra del fuego.

Tucu-

Tucumania, le Tucuman.
Venezuela, la Venezuele.)

¶ Urbes praecipuae Americae Meridionalis.

Arequipa, Arequipa,
Argentea, la Plata.
Arica, Arica.
Baeza, Baeza.
Bonus aër, Buenos Aires.
Carthagena Nova, Nouvelle Carthagene.
Civitas S. Fidei, S. Fè de Bogota.
Conceptio, la Conception.
Corum, Coro.
Cuſcum, Culco.
Fanum S. Jacobi, S. Jago.
Fanum S. Sebaſtiani, S. Sebaſtiano de Rio de Janeire.
Guaira, *ſeu Civitas Regia*, Guaira.
Lima, *qua & Civitas Regum*, Lima, ò los Reyes.
Manua, Manoa el dorado.
Maranonium, S. Luis de el Maranon.
Olinda, Olinde de Pernambuco.
Panama, Panama.
Para, Para.
Popayanum, Popajan.
Portus omnium Sanctorum, la Baya de todos los Santos, *ſeu* S. Salvador.
Portus ſecurus, Porto ſeguro.
Potoſium, Potoſi.
Quitum, S. Franceſco de el Quito.
Santa Marta, Sainte Marte.
Siara, Siara.
Turgillum, Trughillo.)

¶ Ameriae, *Aymeries*, caſtrum Hannoniae prov. ad Sabim fluv. in Belgio; inter Quercetum opp. & Avennas 3. leucis ferè ab utraque, & totidem à Malbodio, male habitum hoc bello Belgico.

Plin. Ameriola, opp. Latii. Interiit ita ut locus ignoretur.

¶ Amersfodia, ſeu Amerſurtum, *Amersford*, urbs Belgii ditionis Ultrajectenſis, ad Emam fluv. probè munita, & ſub Hollandis. Diſtat ab Ultrajecto 3. leucis in ortum, & à mari Auſtrino leucis 2. in meridiem. Capta fuerat ad Hiſpanis anno 1624. ſed fortiter recuperata ab Hollandis. Ipſis paret. In illo tractu ſunt montes, qui vulgò ab illa *Amersfoorderberg* dicuntur.

Ameſtrata, Ameſtratos Steph. Amaſtra Sil. Ital. Mutiſtratum Polyb. Mutuſtratum Plin. *Miſtretta*, urbs Siciliæ, juxta Aerios montes, inter Trojanopolim & Cephalodium ſupra 20. mille paſſ. Pop. Ameſtratini apud Cic. Mutuſtratini apud Plin. dicuntur. Sil. lib. 14.

- comitata Nemais
Venit Amaſtra viris, & parvo nomine Thiſſe.

Proc. Lib. Not. Amida, Ammaea Ptol. *Caramit*, urbs archiep. & Meſopotamiae primaria, in excelſo mont. apud Tigrim fluv. *Hemit* incolis, olim Conſtantia dicta, Conſtantio Aug. inſtaurata, ab Aziri urbe Armeniae ad Euphratem 130. mill. paſſ. in ort. Taureſium verſùs. Hic Praefectus Turcarum reſidet, ab eis *Carahemit* à nigredine dicta, teſte Joan. Leuncl. ibi Romà Sapore Perſarum Rege caeſi, teſte Amm.

Dion. Amilton, prom. Thraciae, apud Byzantium, quod vulgò *Tripition*, teſte P. Gyllio, nominatur. Amilion etiam legitur.

Strab. Amimone, vel Amymone, fons apud Argos in Lernam influens. De quo Ovid. lib. 2. Metam.

- quarit Baetia Dircen,
Argos Amimonem, Ephyre Pyrenidas undat.

Virg. Amineae vites à Virg. lib. 2. Georg. memoratae in Campania, ad mont. Falernum, ab Amineo, ſive Aminea opp. quod hodie non exſtat.

Sunt & Aminea vites firmiſſima vina.

¶ Aminelia, *Aminel*, oppid. Africae, in ora & prov. *Barbaria*.

Plin. Amiſius fluv. Germ. *Ems*. Vide Amaſius.

Ptol. & al. Amiſus, Amiſum Plin. *Simiſo* incolis, & *Amid*, ſive *Hemid* Turcis, teſte Leuncl. urbs Archiepiſc. Paphlagoniae marit. à Sinope 175. mil. paſſ. in ort. Trapezuntem verſùs, in reg. Chalybum primaria, à Byzantio 500. mill. paſſ. in ort. media inter Sinopen & Themiſcyram ad ort. vergentem.

¶ Amitatanus, *Amitatan*, ſeu *Amuitan*, lacus Americae, in Nova Hiſp. prope civitatem S. Jacobi de Guatimala, à qua 4. leucis tantùm diſtat in ortum.

Plin. Liv. & al. Amiternum, *S. Vittorino*, urbs olim epiſc. Veſtinorum in Aprutio exciſa, manet pag. de S. Victorini Epiſcopi Amiternenſ. nomine dictus, ad Aternum fluv. ab Aquila (quae illi & Forconio urbi exciſae ex adverſo Amiterni ſucceſſit) 5. mill. paſſ. diſtans in Bor. napis, qui ibi praegrandes proveniunt, apud vet. celebris, olim ingens, ut rudera indicant, & regionis empor. à Spurio Conſ. capta magnaque clade affecta. Salluſtio cive ſuo adhuc gloriatur. Memin. illius inter alios Virg. lib. 7. Æn.

Una ingens Amiterna cohors, priſcique Quirites.

Hinc Amiternus nom. gent. Pop. Amiternenſes, & Amiternini apud Plin.

¶ Amixocori, *Amixocores*, pop. Americae, in Braſilia mediterr. verſùs praefecturam fluv. Januarii.

¶ Amma, *Emmen*, fluv. Helvetiorum, qui cadit in Arolam fluv., infra Salodurum. Oritur autem prope Thunum lacum.

Ammaea, urbs Meſopotam. praeclara. Vide Amida.

¶ Ammaea, urbs Arabiae deſertae, in intimo receſſu ſinus Perſici. Ptol.

Ammaedara, Admedera Anton. urbs Africae olim epiſc. ſub archiep. Carthagin. adhuc perſeverans, & nomen antiquum retinens, inter Tebeſtam 25. & Lares 48. mill. paſſ. ſita. Ptol. Ant.

¶ Ammer, *Ammerzee*, lacus ſeu palus Germaniae in Bavaria provinc. Fluv. *Amber* eum praeterluit, diſtatque à Monachio 5. leucis, ab Auguſta 6. & à Lanſperga 2. tantùm.

Ammia, urbs Luſit. epiſc. Pop. Ammienſes Plin. Vide Amaea. Plin.

Ammochoſtos, *Famagoſta*, urbs Cypri epiſc. in ora ad orientem ſolem, poſt Leucoſiam primaria inter Tronos & Salaminam propiorem. Ptol.

¶ Ammochoſtos, *Famagouſte* Gallis, aliàs Arſinoe dicta fuit, teſte Luſignano. Vide Arſinoe.

Ammon, Ammonis templum & oraculum Plin. Diodor. & Solin. urbs Libyae inſer. in Cyrenaicae reg. confinio, apud Garamantes, à Cyrene 400. mill. paſſ. in auſtr. recedens. *Canzaron di Mahoma* nunc. Ejus mem. Claud. de laudib. Stilic. lib. 1. Ptol.

Et velox Garamas: nec quamvis triſtibus Ammon Reſponſis.

Scribitur & Hammon cum adſpiratione. Nomen apud vet. ab arena, ἄμμος enim Graecis arena eſt, nam locus eſt arenoſus.

¶ Ammon nunc in ruinis jacet.

Amniſus, portus Gnoſſi, in ora Craetae Bor. apud Minoam, cum fluv. ejuſdem nominis: de quo Callimachus, Apollon. & Suidas. Is nunc *Picerna*, teſte Dom. Nigro, nominatur. Strab.

Amnitae, vel Samnitae ex al. cod. pop. Gall. Celt. ad Ligeris oſtia: quorum opp. *Ancenis* teſte Bertrando Argent. (*Vide Anceniſium*.) Ptol.

Amœnum ſtagnum *Albufera*, apud Valentiam Hiſp. Tarraconenſis urbem.

¶ Amorbachium, *Amorbach*, urbs Germaniae, in Franconia, ad fluviolum *Muldt*, qui paulò infra cadit in Mœnum, in ditione Electoris Moguntini. Diſtat 5. leucis German. ab Aſciburgio in meridiem, 3. autem à Vertbaemo in occaſum; in Ottonis ſylva.

Amorgos, *Murgo*, inſ. maris Ægaei, cum urb. epiſc. ejuſdem nominis; una Cycladum, ſive, ut aliis videtur, Sporadum. proxima Melo, & Polyaego, ac Naxo, à qua 20. mill. paſſ. abeſt, à Delo autem 40. in auſtr. ipſa circuitu 80. Olim Hypere, & Patage, teſte Plin. dicta; Pancale, & Pſychia, teſte Steph. Strab. Ptol. Plin.

Amorium, & Amorius, urbs epiſc. Phrygiae magnae, ſub archiep. Synnadenſi, inter Synnadam & Apameam ſita: cujus frequens eſt mentio in lib. Concil. Plin. Ptol.

Amorrhaei, pop. Palaeſtinae, in Judaea, ab Æmor patre Sichem, teſte Iſid. dicti. Ex. 5. Bibl.

¶ Ampatri, *les Ampatres*, pop. Africae, in inſ. Madagaſcaris, oram verſùs ad meridiem, inter tract. *Carembouls* & *Carcaneſſi*, Flacurtio teſte.

Ampe urbs fuit Babyloniae, ad ſin. Perſicum, apud oſtium Tigris fluv. Steph.

Ampelus, *Ampela*, teſte Villanav. cum al. prom. & opp. Cretae, in ora auſtr. inter Hierapytnam & Itanum. Et nomen viri apud Ovid. lib. 3. faſt. Plin. Ptol.

Ampelon intonſum Satyro nymphaque creatum.

¶ Ampelus aliis eſt etiam prom. Macedoniae, vulgò *Capo Caniſtres* prope Toronaicum ſinum.

Ampeluſia; Cotes, & Cottes Plin. & Ptol. *Eſparto*, teſte Ortel. opp. Maurit. cum prom. ad fretum Herculeum; *Cabo Spartello* dicitur Merc. & Caſtaldo. Mel. Plin.

Amphaxis, opp. Maced. in ora ſin. Strymonici, inter Arethu- Steph.

Arethuſam & Stagiram; unde regio Amphaxitis, & pop. Amphaxites intus ad Axium fluv. incolentes.

Strab. Amphiale, prom. Atticae, contra Salaminam inſ. porrectum, ex quo in illam brevis eſt trajectus.

Hom. Amphigenia urbs fuit Peloponneſi, in Meſſenia reg. Cujus mem. Stat. lib. 4. Theb.

Huic parere dati, quos fertilis Amphigenia.

Plin. Liv. & al. Amphilochi, pop. Epiri, in Acarnania; quorum urbs Amphilochia, & Argos Amphilochium, ſive Amphilochicum eſt, etiam nunc *Anfiloca* incolis dicta, inter Ambraciam & Caſſiopen, ab Ambracia ad 20.mil.paſſ.recedens in ort.

¶ Amphilochia, op. Epiri, juxta Acheloum fluv.in Amphilochia regione, versùs Pindum montem.

Amphilochia à Teucro condita, ſic ab Amphilocho uno ex ſociis nominata, teſte Strab. urbs Callaicorum, in Hiſpan. Tarracon. ad Minium fluv. inter Tydem & Lucum, vulgò *Orenſe*, teſte Jo. Mariana. Vide Auria, & Aquae calidae.

Plin. Strab. Amphimalia, *Suda*, teſte Soph. opp. Cretae, in ora Boreal. versùs occ. ubi ſin. Amphimalus, vulgò *Golfo di Suda* inter Rhitymnam urbem ad ort. & Drepanum prom. ad occ. loca proxima. Opp. verò nunc *S. Nicola*, pag. Soph. Amphimalus apud Ptol. dicitur ſinus; qui etiam vulgò *Golfo di San Nicola* nominarur.

¶ Amphimalus ſinus hodie vulgò *Golfe de Suda* dicitur, ab arce *Suda*, in ſcopulo ſita, & permunita, cum portu commodiſſimo, multoties tentata à Turcis hocce bello Cretico. Diſtat à Canea 10. milliar. Italicis in ortum, & à Rithimna 30. milliar. versùs occaſ. Vicus autem *S. Nicola* diſtat à Suda 10. milliar. in orientem; eſtque in inſula parva, prope oram maritimam.

Hero. Thucyd. & al. Amphipolis, quae poſtea Chriſtopolis à Graecis appellata eſt, *Chriſtopoli*, & *Emboli* Turcis, urbs archiepiſc. Maced. in Thraciae conf. juxta Philippos ad oram littoream, ac inter Philippos & Apolloniam ad 30. mill. paſſ. à Theſſalonica ſupra duplum diſtans, Serris proxima & ſinui Strymonico. Dicta eſt Amphipolis, quòd illam Strymon fluv. circumfluit & ambit. Paſſim Macedoniae & Thraciae tribuitur.

Strab. Liv. Plut. Pauſ. & al. Amphiſſa, *Lambina*, teſte Nigro, *Anfiſſa*, al. ad fluv. cognominem, oppid. Phocidis, ſeu in finibus Locrorum Ozolorum apud Ptol. juxta oram ſinus Criſſaei, a Delphis 60. ſtadus in meridiem. Amphyſa apud Claudian. lib. 2. in Eutrop.

Ad muros Amphiſa tuos, auctore repertum.

Luc. lib. 3.

Phocaicas Amphiſſa manus, ſcopuloſaque Cirrha.

Sic dicta ab Amphiſſa Apollinis filia.

Ovid. Amphiſſa, & Amphiſa, *la Rocella*, teſte Bar. opp. magnae Graeciae, in ora Calabriae ulterioris, inter Locros & Caulonam 8. mill. paſſ. apud oſtia Sagræ fluv. Hinc Amphiſius Ovid. lib. 15. Metamorph.

Linquit Japygiam, leviſque Amphiſia remis
Saxa fugit.

¶ Amphiſia, *la Rocella*, Principatus titulo gandet, diciturque à Gallis *la Rochelle Calabroiſe*. Habet caſtrum munitum ad mare Jonium.

Suet. Amphitheatrum Veſpaſiani, *Coliſeo*, quaſi Coloſſeum, à Veſpaſiano Aug. teſte Sueton. in urbe Roma extructum, à Domitiano inſtauratum, vel etiam ædificatum, ut Mart. teſtatur, figuram habens ovalem, & ferè noſtra tempeſtate integrum, licet à Gothis fœdatum. De quo Mart. lib. 1. epigram. ſic

Hìc ubi conſpicui venerabilis Amphiteatri
Erigitur moles, ſtagna Neronis erant

¶ Amphitheatrum Veſpaſiani malè habitum fuit, non ſolùm à Gothis, ſed etiam ab aliis ultimo ſeculo. Senſim deficit, mediaque ejus pars ferè diruta jacet.

Amphitheatrum alterum in urbe Roma, à Pub. Statilio ædificatum, ubi nunc templum & cenobium S. Crucis in Hieruſalem conſpicitur. Cujus mem. Svet. in vita Caligulae Caeſ.

¶ Amphitheatrum Statilii Tauri nunc ferè dirutum jacet.

¶ Amphora, *Amfera*, fluviolus, ſeu potiùs rivus Forojulienſis prov. in Italis. Cadit in mare Adriaticum prope Aquilejam.

Virg. Strab. Amphryſus, & Amphryſſus, fluv. Theſſaliae apud Poetas celebris, licèt parvus. De quo Ovid. lib. 11. Metamorph.

Apidanuſque ſenex, leniſque Amphryſus, & Æas.

Hìc Apollinem armenta Admeti Regis paviſſe fabulatur. Decurrit juxta Othrys mont. radices in Sperchium fluv. apud Thebas Theſſalias. Alluebat Hallum opp. extinctum. Alter eſt in Phrygia, mulieribus ſterilitatem afferens, teſte Plin. Hinc Amphryſiacus, a, um.

Ampſaga, *Suf Gemar*, teſte Lud. Marm. fluv. Africae magnus, illam a Mauritania Caeſarienſi ſeparans, & Cirram urbem alluens; cujus oſtia apud Cullu, Africae urbem, à Julia Caeſarea 118. mill. paſſ. recedunt in ort. Ibi ſin. Numidicus. *Mel. Ptol.*

¶ Ampſagae fluv. oſtia diſtant ab Algeria 138. mill. paſſ. ab Igilgili autem 18. mill.diciturque etiam *Suffegmar* a quibuſdam: & meliùs.

Ampſalis, *Albaſequia*, teſte Mol. urbs Sarmatiae Aſianae littoraſis. *Ptol.*

¶ Ampſanctus, *Mufiè*, ſub opp. *Fricento*; locus Italiae, in Hirpinis. Vide Anſancti vallis.

¶ Ampuniana, *Ampugnana*, opp. inſul. Corſicae, in parte orientali.

Amrinus locus, *Widloch*; locus nunc appellatur in Weſtphalia, teſte Alberto Stadenſi. *Script. German.*

¶ Amronia, *Amrom*, & *Amrod*, inſula Daniae, in ora Ducatus Sleſvicenſis & mari Germanico. Aliis eſt Amerum.

¶ Amſtela, *Amſtel*, fluviolus Hollandiae. Amſtelodamum urbem celeberrimam alluit; & ibi in aeſtuarium *het Y* ſe exonerat.

¶ Amſterodamum, vel Amſtelodamum, *Amſterdam*, urbs nova, Hollandiae praecipua, & emporium toto orbe celeberrimum. Centum abhinc annis in tantam amplitudinem, & opum abundantiam excrevit, ut inter primarias Europae civitates facilè cenſeatur; creſcitque in dies. Diſtat 7. leucis à Lugduno Batavorum, & totidem ab Ultrajecto. Nomen habet ab amne Amſtela, qui ibi in aeſtuarium *het Y* ſe exonerat, gaudetque portu percommodo & capaci; & frequentia negotiatorum, navium copia, divitiis civium, & induſtria nautarum cetera Europae emporia antecedit. Capta fuit a Batavis ſub Guillelmo Naſſavio anno 1578. poſt longam obſidionem; vixque 2. milliar. Germanicis diſtat a mari Auſtriano.

¶ Amſterodamum Novum, *Nieuw Amſterdam* Batavis, *Nouveau Amſterdam* Gallis, urbs Americae ſeptentrionalis, in novo Belgio, ad oſtia fluvii *de Nort*, hiſce ultimis temporibus extructa, & primaria effecta hujus tractus, ſub Batavis, cum portu capaci & munito.

¶ Amſterdamum, *Amſterdam*, Batavis *Amſterdamſche eylandt*, inſula maris Glacialis, in ora occid. regionis Spitzbergae ſeu Montium acutorum.

¶ Amſterodamum, *Amſterdam*, inſ. maris Indicis versùs Terram Auſtralem incognitam ab Hollandis nomen ſortita hiſce temporibus. Eſt parvi circuitus, & media inter Novam Hollandiam & inſ. Madagaſcaris.

¶ Amſterodamum, altera item inſ. *Amſterdam eylandt*, in mari Pacifico, prope aliam inſ. Reterodamum dictam, inter Peruvium & inſulas Salomonis, ab Hollandis recens detecta, ſic dicta.

¶ Amſterodamum, *Amſterdam*, inſ. Aſiae, in mari Sinico, à Batavis ſic dicta paucis abhinc annis, quaſi media inter Japoniam & Formoſam inſulam.

¶ Amudaſae, urbs Africae propriae, ſeu Bizacenae prov.

Amurgus, inſ. Vide Amorgus.

¶ Amus, *Amu*, lacus Aſiae, in Tartaria & regione Zagathaja, teſte Marco Polo.

Amyci campus, locus Syriae, in valle, inter Libanum & Antilibanum montes, per quem Orontes fluv. decurrit. *Polyb.*

Amyci, portus Bithyniæ. Vide Amycli, ab Amyco, filio Neptuni, Rege Bebryciorum.

Amyclæ, *Vordonia*, teſte Nig. vel non longè diſtans, urbs Laconiæ, in Peloponneſo, epiſc. ſub Archiep. Spartano, inde 20. ſtad. diſtans. *Strab. Pauſ.*

Amyclæ etiam urbs Latii, ab Amyclæis Laconiae condita, inter Tarracinam & Cajetam, apud Fundos, à ſerpentibus deleta; ubi adhuc ſpecus Amycleum, *Sperlunga* vulgò, ex quo mare Amyclæum, *mare di Sperlunga*. Plin. lib. 3. cap. 5. ſcribit à muribus deletas, & lib. 8. cap. 29. ab hoſtibus captas, & everſas ex ſilentij obſervantia: unde tacitæ dictæ ſunt. De quibus Virg. lib. 10. Æn. *Virg. Plin. & al.*

-Ditiſſimus agri
Qui fuit Auſonidum, & tacitis regnavit Amiclis.

Amyclas idcirco periiſſe tradit Servius, (illud Lucilii referens: Mihi neceſſe eſt loqui. nam ſcio Amyclas tacen-

do

do periiſſe) quòd ſæpiùs falsò hoſtium adventu nuntiato, ne civitas inani terrore quateretur, lege lata prohibuit, ne quis ampliùs hoſtium adventum nuntiaret. Cùm autem aliquando hoſtes revera adventaſſent, illoſque nemo ob legis interdictum nuntiare auſus eſſet, capta urbe ex improviſo, omnes ad unum interfectos eſſe, ac locum adagio datum, *Amyclas perdidit ſilentium*. Tametſi alii aliam urbis hujus interitus cauſam adferunt, ut apud Plinium quod de Amyclis Italiæ accipiendum eſt.

¶ Amyclæ, urbs erat Auruneorum oppid. Italiæ & Latii, in ora maritima. Hinc olim dictus ſinus Amyclanus, qui & Cajetanus, & Formianus, *Golfo di Gaeta* hodie.

Altera urbs Amyclæ etiam Taygeta appellatur, proxima Spartæ, ad mont. Taygeti radices, Caſtoris & Pollucis natalibus clara, & canum nobilitate celebris. Unde Virg. lib. 3. Georg.

Armaque, Amycleumque canem, Creſſamque pharetram.

¶ Amyclæ, quę & Taygeta, olim Lemnæ dicta fuit, in Laconia prov. prope Eurotam fluv. nuncque *Vordona* dicitur, Nigro teſte.

Amycli, ſive Amyci ex al. cod. Daph. Arriano *Lamia*, portus Bithyniæ, ad Boſphorum Thracium, ultra Chalcedonem urbem: qui & *Scala marmorea*, teſte P. Gillio, dicitur. Ejus mem. Virg. lib. 5. Æn.

Bebrycia veniens Amyci de gente ferebat.

Hom. Amydon urbs fuit Macedoniæ, in Pæonia reg. ad Axium fluv. Cujus mem. Hom. & Juven. ſatyr. 3.

Hic alia Sicyone, aſt hic Amydone relicta.

Plin. Pauſ. & al. Amymone fons eſt & fluv. Peloponneſ. per Ariam reg. fluens in Lernam paludem: unde Amymonius fluv. idem cum Lernæo. Vide Amimone. ſic enim etiam ſcribitur.

Amyne collis, mons Falerni, in Campania, qui etiam Amine ſcribitur; unde Amineæ vites dictae apud Virgil. Vide Amineæ.

Val. Flac. Amyrus, fluv. Theſſaliæ parvus, apud Melibœam opp. fluens. Cujus mem. Val. Flac. lib. 2. Argon.

Intrantemque Amyron curvae quæſita per oras
Æquora.

Eſt & Theſſaliæ urbs Steph.

Plin. Amyzon, *Amuzon & Mezo* Curopal. urbs Cariæ epiſc. ſub archiep. Stauropolit. medit. inter Barygazam & Alabanda urb. vicinas, adhuc permanens.

¶ Anabagatha, urbs Aſiæ archiep. ſub Patriarcha Antiocheno,

Ptol. Anabis, fluv. Hiſpan. licèt non in omnibus codicibus legatur.

¶ Anabis, teſte Brietio, eſt etiam opp. Hiſp. fortè *Igualada*, in Catalonia prov. ad Noyam amnem.

¶ Anabus, opp. Germaniæ, prope Danubium fluv. forſan ubi nunc Neholelium, *Neyheuſel*, in Hungaria.

¶ Anachimoſi, *Anachimouſſi*, pop. Africæ, in inſ. Madagaſcaris, versùs Orientem, & in Mediterraneis, prope fontes fluv. *Mananghare*, teſte Flacurtio.

Plin. Anactoria, Anactorium Plaut. Strab. Plutarcho, & al. *Vonizza*, oppid. Epiri, apud ſin. Ambracium, teſte Soph. ab Actio ſtad. 40. introrſum recedens, ut ſcribit Strabo, à Leucade 30. mill. paſſ. Pop. Anactorij à Thucyd. dicuntur. Hinc Anactorius nom. gent. ut apud Sil. lib. 15.

Hinc & Anactoria ſigna oſtentavit in ora;
Ambraciuſque ſinus.

¶ Laurenbergio *Vodizza* eſt Bonditium oppidum in eo tractu.

¶ Anacui, *Anacuies*, pop. Americæ, in Braſilia, versùs Præfecturam Seregippe, ſub Luſitanis.

Anæa opp. fuit Cariæ in ora occid. contra Samum inſ.

Thuc. Lib. Cent. Anagarum, urbs olim epiſc. Hiſpan. Tarracon. in Caſtellæ & Navarræ conſ. inter Dominicopolim & Logronium urbes, 4. leuc. utrinq; diſtans, Tritio Metallo opp. exciſo propinqua, *Najara* vulgò.

¶ Anagarum urbs Ducatus tit. inſignita eſt, & celebris victoria Petri, cognomento crudelis, Caſtellæ Regis contra Henricum fratrem anno 1367. Sita eſt in Rivogia prov. Caſtellæ adjuncta. Ab alijs Najera dicitur.

¶ Anagelum, *Anaghelome*, opp. Hiberniæ, in Ultonia prov. & Comit. *Dunenſi*, ad fluv. *Ban.* 20. milliaribus Anglicis diſtat ab Armacho in ortum, 10. autem a Nevvriaco in Boream.

Cic. Liv. Plin. & al. Anagnia, *Anagni*, urbs epiſc. Latij, in mont. caput Hernicorum, ab urbe Roma 37. mill. paſſ. Ferentinum versùs 5. Soram verò 16. à Præneſte 14. diſtans. Pop. Anagnini. Hæc Innocentium III. Greg. IX. Alex. IV. & Boniſ. VIII. Summos Pontifices dedit. Solum illius fertile apud vet. memoratur, uti apud Sil. lib. 12.

Deſe frugiferis Borealis Anagnia glebis.

Hic Antonius, Octavia Auguſti ſorore repudiata, Cleopatram duxit.

¶ Anagnium, urbs aliàs Latij, nunc Campaniæ Romanæ, ſub dominio Summi Pontificis hodie. Semidiruta jacet, à paucis habitata, inter Signiam ad occaſ. & Ferentinum ad ortum; diſtatque à Sora 20 mill. in occaſ.

¶ Anagnutes, pop. Gallię, in Aquitania, ubi nunc *Pays d'Aunis*, regio in ora Oceani, inter Pictavien. & Santonen. prov. Vide Alnienſis tractus.

Anagyrus locus eſt Atticæ Erectheidos tribus, ubi plurima anagyris naſcitur, (unde nomen loco eſt) auctore Steph. & quia anagyrus frutex graviſſimè olet cùm tractatur, adagio locum præbuit illi, *Anagyrim*, ſive *Anagyrum commoves*, de eo qui ſibi malum procurat. Alii Anagyrum genium quendam fuiſſe dicunt, qui propter ſacellum ſuum violatum, omnes incolas vicinos evertit, & inde adagium ortum, ut apud Ariſtophanem in Lyſiſtrata legitur, referente Suida: qui ait, genium illum ſenem quendam, qui lucum inciderat ſuum, ſic ultum fuiſſe, immiſſo amore inſano in concubinam ſenis erga filium ejuſdem, qui cùm non aſſentiretur mulieri, ab ea delatus ad patrem, quòd ſe voluiſſe ſtuprare, à patre præceps è tecto datus eſt: moxque pater facti pœnitens, laqueo ſe ſuſpendit, & mulier demum ſe in puteum præcipitavit. *Steph.*

¶ Anamani, pop. Galliæ Ciſpadanæ, qui aliter dicti fuere Ananes & Anamares, in Italia, incoluere ubi nunc Ducatus Piacentinus & ſtatus Buſſeti, in Longobardia, ſub dominio Ducis Parmenſis.

Anamaſcia, ſive, ut legit Wolf. Laz. Ananiatia, opp. Pann. inſer. apud Danub. fluv. in Hungaria, *Almaz* Simlero inter. inter Budam 8. & Altinium 5. mili. Hung. diſtans; quod tamen aliis Amantia eſſe putatur. Aliis eſt *Mehacz* opp. ejuſdem tractus, inter Batham & Varronianum proxima oppida, ad Danubium. *Ant.*

¶ Anamis, fluv. Carmanorum, in Perſia. Cadit in ſinum Perſicum, fortè *Tſinde* hodie.

¶ Anandia, ſeu vallis Anandi, Anaudal, provincia Scotiae meridionalis, cujus caput Ananum; ibi aliàs Selgovæ pop. Sita eſt inter prov. Nithiam ad occaſum, & Eſkiam od ortum.

¶ Anandus, *Anan*, fluv. Scotiae meridionalis, in Anandia prov. Ananum alluens, & in ſinum *Solwayfrith* ſe exonerâns versùs Mare Hibernicum. Oritur in montibus prope ſontes Cludae fluvii.

¶ Ananum, *Anan*, opp. Scotiae meridionalis, in Anandia prov. in littore & juxta oſtia Anandi fluv. 15. milliaribus Anglicis diſtat à Carleolo in Circium.

Anaphe, *Nanfio*, inſ. maris Cretici. Therae proxima, a Delo 100. mill. paſſ. in meridiem recedens à Theraſia 10. in Ceciam, circuitu 30. Haec ſerpentes non ſuſtinet, teſte Sol. Ejus mem. Ovid. lib. 7. Metam. *Strab. Plin. & al.*

Hinc Anaphen ſibi jungit, Aſtypalæja regna.

¶ Anapliſtus & Anaphlyſtus, *Aſopa*, opp. Graecie, in ora maritima Atticae.

Anaplus, ſuburbium Byzantii, ab eo ad 4. mill. paſſ. diſtans versùs os Ponti, teſte P. Gyllio. *Marr. Proc.*

¶ Anapuja, *Anapuja*, prov. Venezuelae, in America meridionali, alias ab Hiſpanis perluſtrata, versùs montes S. Petri & ortum fluv. *Buria*. Diſtat 40. circiter leucis ab ora maris Borealis in auſtrum. *Thucyd. & al.*

Anapus, *Anapo*, fluv. Siciliae, apud Buſſemam caſtrum oriens, per agrum Syracuſanum decurrit, mari exceptus à Syracuſis mill. paſſ. De quo Ovid. lib. 4.

Præterit & Cyaneu, & fontes lenis Anapi.
Et te vorticibus non adeunda Gela.

Anapus, alter fluv. Epiri, juxta Stratum urbem fluens, ab ea 10. ſtadiis diſtans, teſte Thucyd.

¶ Anaquitus, *Anaquite*, campus Americae, in Peruvia & regione Quito, ubi magnum prælium commiſſum anno 1546. inter Proregem Peruviae & Pizarrum Hiſpanos magna utrinque clade.

¶ Anarium, opp. Armeniae majoris, inter Arſametem fluv. & Arianium lacum.

Anartes, Anarti Ptol. pop. Daciae, Valacchis, & Tranſſylvanis finitimi: quos Cæſar ad Hercyniam ſylvam uſque pertingere ſcribit; cùm inter Daciam & Germaniam, ubi ſylva Hercynia eſt. Jazyges ſiti ſunt. *Caſ.*

Anas, *Guadiana*, & circa ortum *Roydera*, fluv. ex magnis Hiſp. in Tarraconenſi originem trahens, ac Luſita- *Strab. Plin.*

ſita-

Mel. & al. ſitaniam à Baetica magna ex parte diſterminans; cujus oſtia à Sacro prom. 60. mill. paſſ. Strab. teſte, diſtant in ort. Hic ſpatio 7. leucarum in Extremadura ſub terram conditus, ad Metallinum opp. rurſus emergit. De eo Andr. Reſend.

Et populi quos pulcher aquis perlabitur Anas.

¶ Anas, fluvius Hiſpaniae, ſpatio unius leucae, non longè à fontibus in Caſtella nova, 5. leucis ſupra Calatravam, terrae viſceribus ſe abſcondit, non autem per 7. leucas, neque ad Metallinum opp. ut multi tradiderunt hiſce ultimis temporibus, & prope fontem *Rio Roydera* dicitur, in agro Lamitano, qui *Campo de Montiel* vulgò nominatur. Alluit urbes Calatravam, Metallinum, Emeritam, & Pacem Auguſtam. Teſtes habeo omnes Hiſpanos, Marianam, Garibayum, Suritam, Nonnium, Silvam, Ortelium, & alios. In Oceanum ſe exonerat in ſinu Gaditano, juxta Aimontium, inter Andaluziam & Algarbiam, receptis priùs aliquot fluviolis, nempe *Xiguela*, *Eſtena*, *Zuja*, *Guadaxira*, *Jevora*, *Caja*, *Ardila*, *Gama*, aliiſque minoribus.

Plin. Anaſſus, Plavis poſterioribus *la Piave*, fluvius Venetiae, ex Alpibus Tridentinis, ſive Juliis, per Belunum urbem deſcendens, ac inter Silim & Liquentiam in mare Hadriaticum apud Equilium urbem exciſam influens.

¶ Anaſtus fluvius oritur ex Alpibus Carnicis, in confinio Carinthiae, prope fontes Dravi fluv. excipitque fluvios Padolum, Boetum, Calorum, & Cordevolium, & prope Feltrium urbem labitur. Hinc per Marchiam Tarviſinam fluens, ibi in Adriaticum ſe exonerat.

Lib. Conc. Anaſtaſiopolis, urbs epiſc. Meſopotamiae, apud Niſibim, ab ea 12. mill. paſſ. diſtans, Daras priùs, teſte Marcellino, & Daria, teſte Procop. dicta. Altera in Galatia epiſcop. ſub Archiep. Ancyrano, Ancyrae finitima. Tertia in Thracia ſub Archiep. Trajanopolitano.

¶ Anatetarta, urbs Cariae, epiſc. ſub Archiep. Staupolitano, teſte Miraeo.

Lib. Joſue. Anathoth, vicus Palaeſtinae, Hieroſolymis proximus, inde 20. ſtad. teſte Joſepho, diſtans in occ. olim oppid. Durant loco nomen & veſtigia, ſive rudera.

Plin. Anatalia, *S. Gilles*, hoc eſt, Fanum S. Ægidii, oppid. Gall. Narbon. in Occitania reg. inter Arelatem & Nemauſum ad 4. leucas diſſitum, quòd ibi S. Ægidius vitam egerit ſolitariam.

Plin. Anatiliorum reg. Anatilorum Ptol. *la Provenza*, teſte Jo. Poldo. Non tamen tota Provincia, ſed pars illius occid. circa Arelatem ſic à veteribus dicta. Verùm verba Plinii & Ptol. conſideranti non pars Provinciae, ſed pars Occitaniae reg. circa Rhodanum, ubi opp. Sancti Ægidii eſt, eſſe videtur.

¶ Anatili, pop. Galliae Narbon. erant in illo tractu, ubi nunc *la Crau & la Camargue*, partes provinciae in ora maritima, & ad oſtia Rhodani fluvii.

Plin. Sol. Anatis, *Zilia*, teſte Jo. Mariana, fluvius Mauritaniae Tingitanae, apud Zelim urbem fluens, marique ibi exceptus.

¶ Anatolia, *Anatolie & Natolie*, pars Aſiae, quae aliter Aſia minor dicitur. Vide ibi.

Polyb. Anatolicum Thema, *Anatolia*, ſic pars Aſiae minoris, in qua Phrygia magna Galatiaque ſunt, dicta, quòd in ortum vergat, (ἀνατολὴ enim ortum vocant Graeci) cujus reg. Cotyaeum, Synnada, Peſſinus, & Ancyra urbes clariores ſunt.

Orph. Heſio. & al. Anaurus, fluv. Theſſaliae, ex Pelio mont. in mare ad Peliacum littus labens, ſic dictus, quòd non auram neque nebulam patiatur. In ſinum Pagaſicum apud Demetriadem effunditur; unde *fiume Dimetriada* nominatur. De quo Luc. lib. 6.

Aera, nec tenues ventos ſuſpirat Anaurus,

Alter hujus nominis in Phrygia minore apud mont. Idam, à quo fluit, à veteribus locatur.

¶ Anaxus, *la Piave*, fluv. Italiae. Vide Anaſſus.

Plin. Ptol. & al. Anazarbus, Anazarba Steph. & al. praeſertim lib. conc. *Acſar*, ſive *Acſerai*, teſte Leuncl. & *Axar* al. urb. archiep. Ciliciae mediterr. ad Pyramum fluv. urbs quondam clara ſub Patriarch. Antiocheno, patria Dioſcoridis, ubi ſchola erat; poſtea Diocaeſarea & Caeſaraugusta nominata, à Flaviade 18. mill. paſſ. à Tarſo 20. plùs minùs, à Caeſarea Cappad. 120. in auſt. diſtans.

Cæſar. Ancalites, *Ankenlut* Glareano, ſive, teſte Guilielmo Camd. *The Hundred of Henley*, pop. Britanniae, in Angliae ora ad ort. circa Thameſim fluv.

¶ Ancamari, *Ancamares*, pop. Americae merid. propè fluv. Maderam, qui poſtea cadit in fluv. Amazonum, in Cazana prov. aliis *Anoamares* dicti.

¶ Ancamia, *l'Isle d'Ancam*, inſula Sinarum oblonga, in littore prov. Cantonenſis.

¶ Anceniſium, *Ancenis*, aliis Angeniſium, opp. Britanniae, in Gallia, ad Ligerim, alias munitum, nunc dirutum. Diſtat ab Andegavo 9. leucis in occaſum, verſùs Nannetas 4. Vide Amnitae.

Anchiale urbs fuit Ciliciae antiquiſſima, eodem die & anno à Sardanapalo Rege condita, quo Tarſus. Ibi Anchialeus fluv. A Stephano eadem cum Tarſo putatur; ſed apud Plin. & al. eſt diverſa, licèt proxima. *Strab. Plin. & al.*

Anchialus, Anchialos apud Orpheum, *Achelo*, ac etiam *Anchialo* Graecis, *Kenkis* verò Turcis, teſte Leuncl. urbs Archiepiſ. Thraciae apud oram maris Euxini, à Develto 24. mill. paſſ. in Bor. Meſembriam verſùs. Ovidius lib. 1. triſt. *Orph. Ptol. & al.*

Thyniacos ſinus, & ab his per Apollinis urbem
Alta ſub Anchiali mœnia ſindat iter.

¶ Anchidolium mare, *Mer de Lanchidol*, pars Oceani orientalis, à Java inſula & freto Sundano ad auſtralem terram parum cognitam porrecta.

¶ Anciuna, *Anciun Fu*, urbs Sinarum, in prov. Scienſia, teſte Martino Martinio.

¶ Anclamum, *Anclam*, urbs Germaniae, in Pomerania, valde munita, ſub dominio Regis Sueciae, ad fluv. *Pene*. Diſtat à Volgaſtia 4. leuc. German. in meridiem, 3. ab Uſedomia in occaſ. & à Stetino 8. leucis in Circium.

¶ Ancoharitis, regio Meſopotamiœ verſùs Euphratem.

Ancon. Ancona Caeſ. & Melae, Picina priùs, teſte Cat. lib. orig. *Ancona* vulgò, urbs epiſc. & empor. Piceni (quòd propterea ex ea denominatur) primaria, in ora apud Crumerum prom. (ubi portus totius Italiæ maximus & tutiſſimus) media inter Piſaurum ad occ. & Firmium ad ort. ad 40. mill. paſſ. diſtans ab urb. Roma ad 150. in Bor. antiqua, à Syracuſanis Dionyſij tyrannidem fugientibus condita, ex adverſo Dalmatiæ, uti Luc. lib. 2. ait: *Str. Plin. & al.*

Illinc Dalmaticis obnoxia fluctibus Ancon.

¶ Ancona portum habet amplum, ſed non valde tutum, arcemque munitam prope Crumerum promont. quod vulgò *Monte S. Ciriaco*. Urbs autem à Gallis *Ancone* dicitur. 30. milliar. diſtat à Firmo in Boream, & 15. ab Auximo in Cæciam; ſubeſtque dominio Summi Pontif.

¶ Ancora, *Ancre*, opp. Picardiæ, in Gallia, ad amnem cognom. à quibuſdam *Albert* dictum, repugnantibus tamen incolis, inter urbes Corbejam in Africum, & Bapalmam in Cæciam.

¶ Ancudia, *Ancud*, prov. regni Chile, in America merid. Hinc dicitur Ancudanus Archipelagus, *Archipelague de Ancud, ou de Chilve*, multitudo illa inſularum adjacentium in ora maris Pacifici. Vocatur etiam illa provincia Ancudiana, alio nomine Agualaja, *Agualay*; eſtque in parte auſtrali Ciles. Sed nullam coloniam habent Hiſpani in illo tractu.

Ancus, *Rio di Soure*, fluv. Luſit. Saurium oppid. alluens, ac in Mondam fluv. majorem infra Conimbricam influens. *Scrip. Luſi.*

Ancyra, *Anguri & Angara*, teſte Leuncl. cui etiam *Enguni* Turcicè dicitur, urbs Archiepiſc. Galatiæ primaria, in qua Præfectus reg. moratur, edito loco ſita, Conc. Ancyrano clara, inter Peſſinuntem alteram Galatiæ metrop. ad occ. & Nyſam urbem Cappadoc. ad ort. 100. circiter mill. paſſ. diſſita, à Cæſarea 200. in occ. Nicæam verſùs totid. diſtantem, à Claudiopoli urbe Paphlagonica 134. Hinc Ancyranus, a, um, ut Ancyrani triumphi apud Claudian. Eſt & Ancyra, ſeu potiùs Angyra ex cod. Græco, urbs epiſc. Phrygiæ Pacatianæ ſub archiep. Hierapolitano: cujus eſt in Concil. mentio. Prioris Ancyræ mem. Jo. Honter. lib. 3. *Strab. Plin. & al. Ptol.*

Ancyra, & Iconium, Derbe, cùmque urbibus amplis.

Ancyræum, *Pſomien*, teſte Gyllio, prom. Bithyniae, ad os Ponti, unde Boſphorus Thracius incipit. *Dion.*

¶ Anczacricus, *Anczakrich*, fluv. Podoliæ. Cadit in mare Nigrum, una leuca tantùm ab urbe Ociacovia, quę nunc eſt in Chrimea prov. ad oſtia Boriſthenis fluvij, teſte Guillelmo le Vaſſeur.

Andabatæ, pop. Aſiæ in tenebris verſantes: à quibus adagium illud venit, *Andabatarum more pugnare*, apud Cic. lib 7. epiſt. famil. epiſt. 10. pro imprudenter facere. *Cic.*

¶ Andaguili, *Andaguailas*, pop. Americæ merid. in Peruvię regno, inter fluvios Xauxam & Abancajum, 25. leuc. à civitate Cuſco in Circium.

¶ Andaya, *Andaye*, burgus Gallię, Hiſpanię propinquior in

in Anquitania & in ora Oceani Aquitanici, è fronte Fontarabiæ. Duabus leucis diſtat ab oppido S. Joannis *de Luz* in occaſum.

¶ Andaja, *Andance*, opp. Galliæ, in Vivarienſi prov. ubi Domiæ fluv. cadit in Rhodanum, 6. leuc. diſtat à Vienna in auſtrum, & totidem ferè à Valentia in Boream.

Andainum, Andagium Sigeberto, *S. Hubert*, pag. eum cœnobio, in ditione Leodienſi, intra ſylvam Ardnennam, in confinio Ducat. Lucemburgenſ. inter Baſtoniam & Rupem Fortem oppid. 3. leuc. diſſitus, à Leodio 10. in auſtrum.

Scrip. Belg. ¶ Andainum eſt oppid. Leodienſis ditionis, inſertum in Ducatu Luxemburgenſi, ad amnem *Homme* ſitum; habetque abbatiam percelebrem, & ſui juris, à qua pendent 16. pagi. Incendio deformatum fuit paucis abhinc annis, & illuc pertrahuntur qui rabiem ex canis rabidi morſu reformidant, 4. leucis diſtat à Baſtonia in occaſum, & totidem à Rupe Forti in Eurum.

¶ Andaluzia, *Andalouſie*, prov. Hiſpaniae & regni Caſtellae, ſub qua major pars Hiſpaniae Bæticæ comprehenditur. Ab incolis *Andaluzia* dicitur, eſtque miræ fertilitatis. Eam Bætis fluv. Bifariam ſecat; & à Vandalis nomen accepiſſe fatentur omnes. Terminos habet à Septentrione Caſtellam novam & Extremaduram, ab Oriente regnum Granatenſe, à Meridie Oceanum & fretum Herculeum, & ab Occidente Luſitaniam & Algarbiam. Ejus primaria urbs Hiſpalis, ampla, & dives. Dicitur etiam Vandalitia. Vide ibi.

¶ Andaluzia nova, regio Americae merid. inter Venezuelam & fluv. *Orenoque*. Vide Vandalizia nova.

¶ Andanagarium, *Andanagar*, urbs Indiae citerioris, in regno Decan, in Aſia, juxta fluv. Mandovam in mediterraneis, 35. leucis Hiſpanicis diſtat ab urbe *Chaul* in ortum, 15. autem a *Viſapor* in Boream, & malè habita fuit a Mogorum Rege hiſce temporibus.

Ptol. Plin. Andanlus, fluv. Carmaniae amplus, in ſinum Perſicum contra Armuzam influens, ultra Sabim fluv. 25. m. paſſ. Fortè *Tiſindam* hodie. Andanis Plin.

Ptol. Andariſtus, *Voſtanza*, teſte Theveto, opp. Maced. mediterr. in Pelagonia reg. al. *Eriſſo* dici putatur. Popul. Andariſtenſes Plin.

Ptol. Andecrium, Andrecium Strab. *Moſtar*, Molet. interprete, oppid. Dalmatiae mediterr. Salonæ finitimum ac Sebenico.

¶ Andecrium. Vide Andrecium.

Plin. Andegavi, pop. Gall. Celt. Andes Cæſ. Vide ibi.

¶ Andegavenſis ager, ſeu Andegavia, *l'Anjou*, provinc. Franciae fertilis admodum & rigua, cujus primaria Andegavum. Terminatur à Septentr. Cenomanenſi provinc. ab Occidente Britannia, a Meridie Pictavienſi provincia, & ab Oriente Turonico agro. Ab Italis vulgò *Angiò* dicitur. Vide Andes.

¶ Andegavum, *Angers*, olim Juliomagus, urbs Galliae ampla admodum & elegans, 2. leucis diſtat à Ligeri fluvio, 9. à Salmurio in occid. & totid. à Flexia. Meduana fluvio alluitur; eſtque epiſc. ſub Archiep. Turonenſi.

Greg. Tur. Andelaus, *Andely*, pag. Gall. Celt. eum cœnobio, ad Sequanam fluv. in Normannia, inter Pariſios & Rothomagum occurrens, à Rothomago ad 8. leuc. diſtans. Fluvium habet ejuſdem nominis apud Floriacum.

¶ Andelaus, vulgò *Andelle*, dicitur hic fluvius. Oritur prope oppid. *la Fertè*, caditque in Sequanam paulo ſupra Pontem Arcuenſem. Andelaus autem oppidum dicitur etiam Andeliacum; ibique obiit ex vulnere ad Rothomagum accepto Antonius Rex Navarrae, pater Henrici Magni Regis Francorum.

¶ Andelovium, *Andelot*, opp. Franciae, in Campan. prov. in Baſſiniaco agro, ad amnem *Rongnon*. Diſtat 4. leucis à Calvomonte in Caeciam.

¶ Andemao, *Andemaon*, inſula ſinus Gangetici, in Aſia, versùs oram regni *Pegu*. Et adjacent ſex aliae inſ. quæ ſub illo nomine continentur, inter ſcopulos & ſyrtes, versùs Septentrionem inſul. Sumatrae, 80. leuc. Hiſpanicis hinc diſtantis.

Lib. Not. Anderida, *Newvenden*, teſte Camdeno opp. Britann. in Cantio, quaſi medium inter Cantuaria) à qua 16. mill. abeſt) & Roffam. (in confinio Suſſexiae juxta Camden.

Ptol. Anderidum, urbs Aquit. epiſc. ſub archiep. Turonen. Vide Gabalus, & Mimatum.

¶ Anderidum urbs eſt Aquitaniae, quae aliter Mimatum dicitur, *Mende*, Cabalorum caput, eſtque epiſc. ſub Archiep. Bituricenſi. Vide Mimatum.

Caeſ. Andes, Andegavi Plin. pop. & urbs epiſc. ſub Archiep. Turonenſ. Gall. Celt. apud Ligerim fluv. academia, & Duc. Andegavenſ. eaput, inter Turones 26. & Nannetes ad occ. 16. urbs Andegavis, & Juliomagus Ptol. dicitur, vulgò *Angers*, (regio Andegavia, vulgò *Anjou*) inter Galliae antiquiores, à Sarrone Rege ann. ab orbe condito 2026. condita, ut ferunt.

¶ Andes populi fuere, quorum tractus *l'Anjou* dicitur, eorum verò eaput Juliomagus ſeu Andegavi, *Anders*. Sedet ad Meduanam fluv. qui paulò poſt cadit in Ligerim. Vide Andegavum.

¶ Andes, *les Andes*, aliter *Cordillera de los Andes*, & *Sierra Nevada*, montes Americae merid. altiſſimi. Protrahuntur à parte ſeptentrionali regni Peruviae uſque ad meridiem regni Chiles & fretum Magallanicum continua ſerie, in longitudinem mille ferè leucarum extenſi, æquali ferè inter ſe diſtantia, nec longiùs à mari Pacifico recedunt quam 20. leucis Hiſpan. & 30. etiam aliquibus in locis. In his multi montes ignivomi, praeſertim versùs Chilem, ab Hiſpanis *Volcano* dicti.

Sil. Ital. Andes item pag. agri Mantuani, patria Virgilii (qui propterea Andinus Poeta cognominatur.) *Petula* hodie dicitur, à Mantua 2. mill. paſſ. diſtans. Sil. lib. 8.

Mantua muſarum domus, atque ad ſydera cantu
Evecta Andino.

Andethanna, Andethannalis Anton. *Echternach*, oppidulum cum cœnobio agri Trevirenſis, ad Suram fluv. 2. leuc. à Treviris in occ. & Circ. diſtans. Mem. Fortun. lib. 4. de vita S. Martini.

Progreſſis ſociis, ibi ſe Andethanna propinquat.

Fort. & Sulp. ¶ Andethanna, *Echterwach*, Lucemburgenſis eſt prov. non autem agri Trevirenſis. 4. leucis diſtat à Lucemburgo in Caeciam.

¶ Andetrium, opp. Dalmatiae, ita lapis antiquus apud Joannem Lucium in opere de regno Dalmatiae & Croatiae; deinde Cluſa dicta fuit, & Chliſſura Conſtantino Porphirogenitae, nunc *Cliſſa*, Slave *Kliſſ*; eſtque arx permunita, in colle, à Venetis expugnata, 20. mill. paſſ. à Sibenico in ortum diſtat.

¶ Andiatarocus, *Andiataroque*, lacus novae Franciae, in America ſeptentr. versùs limites novae Angliae. Diſtat à Monte Regio 35. leucis circiter meridiem versùs.

Ptol. Andomatunum, Antematunum Ant. urbs epiſc. Lingonum in Gall. Celt. inter Trecas & Veſontionem 22. leuc. *Langres* vulgò. Vide Lingones.

¶ Andorra, *Andorre*, vallis fertiliſſima Pyrenaeorum, in Diœceſi Urgellenſi, vicina Ceretanis & Fuxenſibus, juxta Baliram fluvium, qui cadit in Secorim. Forſan aliàs Udura.

Sigeb. Andoverpum, al. Antuerpia, *Antwerpen* incolis, *Antwerp* Angl. *Anveres* Hiſpan. *Anvers* Gall. *Antorff* Germ. *Anverſa* Italis, urbs & empor. Brabantiae ex maximis totius Belgii, ad Scaldim fluv. haud procul à mari, epiſc. ſub Archiep. Machlinienſ. inde 4. leuc. diſtans, à Gandavo Flandriæ primaria 10. leuc. in ort. à Bruxellis Ducis Brabantini ſede 8. in Bor. à Col. Agrippina 28. in occ. à Lutetia Pariſiorum 78. in Caec. Ambivaritorum metrop. ab Ortel. putatur.

¶ Andoverpum, ſeu, & melius, Antuerpia, ſedet in eo tractu Belgii, qui Marchionatus S. R. Imperii dicitur. In epiſcop. fuit erecta a Paulo IV. anno 1559. Urbs eſt pulcherrima, cum arce permunita, & valido Hiſpanorum praeſidio, fortiter expugnata anno 1585. ab Alexandro Farneſio Parmenſi Duce. Nunc in dies deficit (ex quo crevit Amſterodamum in emporium celeberrimum,) cùm aliàs innumeros haberet incolas. Diſtat ab Oceano 18. leucis. Ejus arx exſtructa fuit anno 1569. ab Albano Duce, & aedificia pubblica urbis ſunt ſuperbiſſima. Hinc ortus Abraham Ortel. doctiſſimus ſui aevi Geographus.

¶ Andra, *Andra*, fluv. Africae, in ora littorali Guineae. 30. leucis diſtat à fluv. *Benin* versùs Occidentem. Dicitur etiam & *Ardra* quibuſdam.

¶ Andragira, *Andragiri*, quae & *Gudahiri*, urbs Aſiæ, cum regno cognomine, in inſula Sumatra, ferè ſub linea aequinoctiali, & in medio inſulæ, 40. circiter leucis diſtat à Maaca in meridiem.

Andrapa, urbs Paphlagoniæ epiſcop. ſub Archiepiſc. Amaſeno, inter Pompejopolim & Ancyram, quae & nova Claudiopolis.

Prov. Andreapolis, urbs Archiep. & acad. Scotiae, in ora orientali. Vide Abernaetum, & Rigmundia.

¶ Andreapolis, *S. Andrè*, urbs Scotiae illuſtris, quam archie-

chiepiſcopali dignitate Sixtus IV. Papa cohoneſtavit anno 1471. ejuſque Sedes fuit primùm in Abernetho oppido. Sita eſt in Comit. Fifæ, cujus eſt primaria; gaudetque celebri academia, non longè à mari Germanico. Diſtat à Dono-Dei 12. milliar. Scoticis in meridiem, ab Edimburgo autem 30. milliar. in Boream.

¶ Andreapolis, *S. Andere*, urbs Hiſpaniæ, in littore Biſcajç, olim Flavionavia, epiſcopalis deſignata hiſce ultimis temporibus. Diſtat à Laredo 6. leucis Hiſpanicis in occaſum, & totidem à Santillana in ortum. Portum habet percommodum, cum caſtro antiquo. Ab aliis in Aſturia Santillana ponitur.

Rom. Andria, *Andri*, urbs epiſcop. Apuliæ Peucetię ſub Archiep. Tranienſ., à quo 6. mill. paſſ. in auſtr. diſtat, inter Canuſium & Rubos in ortum vergentes 12. à Bario 28. in occ. Ducat. titulo exornata. Netium Straboni dicta putatur.

¶ Andria, *Andria*, ſita eſt in Bariana prov. regni Neapolitani, in planitie; eſtque Ducatus Carafarum, ſed parvi circuitus.

Strab. Andrlaca, *Catepoli*, ex tab. recent. opp. Thraciæ, juxta oram maris Euxini, apud Halmydiſſum.

Ptol. Andriace, *Gerante*, teſte Villanov. cum Mol. oppid. Lyciæ littoreum, inter Pataram & Apiras, Mytis proximum, inde 4. mill. paſſ. recedens.

Strab. Plin. & al. Andros, Andrus Cic. *Andro*, inſ. maris Ægæi, una Cycladum, cum urb. epiſc. ſub Archiep. Naxenſi, & olim ſub Arch. Athenienſi, apud Gereſtum Eubœæ prom. ab eo 10. mill. paſſ. in ort. à Delo 20. à Cea 39. in Bor. ipſa 93. circ. patens. Multa habuit nomina apud vet. Nam Canros, Laſia, Nonagria, Hydruſſa, & Epagris, ac etiam Antandros dicta eſt. In ea fontem eſſe, qui Nonis Januarii ſaporem vini habet, ſcribit Plin. lib. 2. cap. 103. Ejus mem. Ovid. lib. 7. Metam.

At non Oliaros, Didymeque, & Tenos, & Andros.

Plin. Andros etiam Plin. Hedros Ptol. inſ. maris Hibernici, inter Walliam & Hiberniam. Variè hodie nominatur. Nam Anglicè *Berdſey*, Britannicè *Enhly* appellatur, apud Ganganorum prom.

¶ Andros inſula adjacet Walliæ regioni, & Arvoniæ Comitatui; & vulgò *Bardeſey* dicitur.

¶ Androſa, *Andreſen*, caſtrum Scotiæ Auſtralis, & prov. Cuninghamię, in ora littorali. Aliis eſt *Ardroſen*; diſtatque 4. milliar. ab Iruino, & 15. à Dumbritonio.

Ptol. Androſia, *Andres*, ex tab. recent. urbs Galatiæ mediterr. inter novam Claudiupolim & Ancyram occurrens, Gangris finitima.

Andrus inſ. Vide Andros.

¶ Andurianus, *Lago Salſe*, lacus Capitanatæ, in regno Neapolitano, ab opp. Andurio ſic dictus, aliter Salſus, prope oſtia fluvii Candelari in mare Adriaticum. Vix 4. milliar. diſtat à Manfredonia civitate in meridiem; eſtque parvus admodum.

¶ Anduſa, *Anduſe*, urbs Galliæ, in Occitania infer. ad fluv. Gardonem. Diſtat ab Aleſia 2. leucis & a Nemauſ. ſex in Circium. Aliàs munita fuit. Nunc ejus mœnia disjecta ſunt, eſtque ad radices montium.

¶ Aneburgus, *Laſnebeurg*, burgus Sabaudiæ, ad radices Alpium & Montis Ceniſii, ad Arcum fluv. Dicitur & Lanciburgium, *Lans le bourg*, ad differentiam alterius *Lans le Villars*, oppidul. in vicinia. Ibi ordinarius tranſitus Alpium ex Sabaudię Ducatu & Mauriana valle in Pedemontium.

Ant. Anejanum, ſive Annejanum ex al. cod. *Montagnana*, quaſi mons Anzianus, opp. Venetiæ agri Patavini peramplum, medium inter Ateſte & Leonicum, ſive Ligniacum 20. mille paſſ. diſſitum, à Patavio 25. Mantuam versùs, inde in occ. 28. diſtantem, à Ferraria ſupra 30. versùs Veronam.

Cic. Plin. & al. Anemo, *l'Amone*, fluv. Æmiliæ, ſive Gall. togatæ, ex Apennino mont. in Padum per Faventiam (quam interluit) influens, inter Ravennam & Argentam. De eo P. Burg. l. 7. Sir.

Affluit & vallem quicunque Anemonis & agros
Cultor habet.

Strab. & al. Anemurium, *Stalemura*, ſive *Scalemure*, teſte Nigro, urbs Ciliciae littor. epiſc. ſub Archiepiſcop. Seleucienſ. inter Antiochiam ad occ. & Celenderim ad ort. ad prom. ejuſdem nominis, quod à Crommyo prom. Cypri 44. mill. paſſ. abeſt in Bor. à Solis 62. in ort. Terminus eſt Cilicię & Pamphiliae apud Melam. Abeſt à Coraceſio urb. Pamphiliae 820. ſtad. in ort. Solos versùs 500. diſtantes, teſte Strab.

¶ Anena, *Anenat*, inſul. Norvegiae regni, in ora meridionali Finmarchiae prov. prope inſulas *Veſtrel* & *Samlen*, & media ferè inter Nidroſiam, & Vardhuſium, & 25. leucis Germanicis diſtat a *Macelſtroem* in Cæciam; diciturque etiam *Andenes*.

¶ Anetum, *Anet*, oppidum Gallię, in provinc. Inſulę Franciae, & Eburam fluvium, & in limite Normanniae, cum caſtro ſplendido à Diana Valentinienſi Duciſſa excitato. Principatus titulo gaudet Ducis Vindocinenſis, 3. leucis infra Drocas in Boream, & 14. à Lutetia in occaſum.

¶ Anſa, *Anfe*, opp. Africae, in regno Fezzæ, olim celebre nunc ſemidirutum, in littore Oceani. A quibuſdam *Anaffe* dicitur; eſtque in prov. Temeſna, cum portu capaci. Diſtat ab Azamuro 20. leucis Hiſpanicis, & 15. à Sala meridiem versùs.

¶ Angadiva, *Angedive*, ſeu Anchediva, inſula parva Aſię & Indiae citerioris, in ora regni *Decan*, 12. leucis à Goa civitate meridiem versùs: Ibi aliàs caſtrum Luſitanorum, poſteà disjectum.

¶ Angamala, *Angamale*, urbs parva Indiae, in monte, ad fluvium *Aicotta*, archiep. facta à Paulo V. Papa anno 1609. Sita eſt in regione Malabaria; ibique & in viciniis degunt Chriſtiani S. Thomae. Dicitur etiam Archiep. Serrenſis, ſeu S. Thomae, aut Cranganorenſis, quia prope Cranganoram, à qua diſtat Angamala 10. leucis, & Coccino 15. leuc. in orientem.

Angelopolis, ſive urbs S. Angeli, *S. Angelo*, urbs multiplex, una Apuliae Dauniae in mont. Gargano, apud Sipontum, ab eo 5. mill. paſſ. in occ. archiep. Altera in Hirpinis epiſc. ſub archiepiſc. Compſano, inde 16. mill. paſſ. Beneventum versùs, à quo 24. *S. Angelo di Lombardi* vulgò. Tertia urb. in Veſtinis Pinnae proxima, ab ea 3. mill. paſſ. in Bor. Angolus veteribus dicta. Quarta addi poteſt in orbe novo, vulgò *Città degl'i Angeli*, epiſc. ſub Archiep. Mexicano. *Prom. Rom.*

¶ Angelopolis in America dicitur *los Angeles*, aliter *Puebla de los Angeles*, in Nova Hiſpania; diſtatque 22. leuc. Hiſpanicis ab urbe Mexico in ortum; edificata fuit anno 1531. ab Hiſpanis in Tlaſcala provinc. eſtque epiſc. ſub Archiepiſc. Mexicano.

¶ Angelopolis altera, *S. Angelo in Vado*, quibuſdam caſtrum S. Angeli Vadani, olim Tiphernum Metaurum dictum, urbs Italiae, in ditione Pontificia, & Ducatu Urbinate, epiſc. ſub Archiepiſc. Urbinate, ſed unitus fuit ab Urbano VIII. Pont. Max. cum Urbaneae epiſc. Vide Thiphernum Metaurum.

¶ Angeramunda, *Angermond*, opp. Germaniae, in Marchia Brandeburgenſi, ad fluv. *Welſe*, qui mox cadit in Oderam. Vide infra Angermunda nova.

Angeriacum, *S. Jean d'Angely*, opp. Gall. Aquit. praeclarum, in finibus Santonum, ab illis 4. leuc. in Circ. Vide Engeriacum.

¶ Angermannia, *Angermanie* & *Angermanland*, prov. Sueciae, Norlandicarum una, ubi & Angermanus eſt fluvius, & civitas unica Hernoſandia in ora ſinus Bothnici. Terminos habet à Septentrione Bothniam, ab Oriente ſinum Bothnicum, à Meridie Midelpadiam, & ab Occidente minutam partem Laponiae. *Auſa.*

¶ Agermunda, *Angermund*, opp. Livoniae, in Ducatu Curlandiae, & ora maritima maris Baltici. 2. leucis diſtat à Veneda urbe in Boream.

¶ Anger munda nova, *New* Angermund, urbecula German. in Marchionatu Brandeburgico versùs Pomeraniam ad *Welſe* fluv. hoc bello deformata. Vix una leuca diſtat ab Odera fluvio, 2. ab Aderburgo in Boream, 6. autem a Stetino in auſtrum.

¶ Angia, *Enghien*, Gallis *Anguien*, opp. Belgii, in Hannonia, Ducatus titulo clarum, 6. leucis diſtat a Bruxella in Africum, & 5. a Montibus in auſtrum.

Angili pop. Vide Angli.

¶ Angira, *Anſene*, urbecula Ægypti ſuperioris, non longè à Nilo fluv. in monte; 20. circiter leucis diſtat à Cairo in meridiem. *Ptol.*

Angitia ſylva, in finibus Marſorum, inter Albam & lacum Fucinum, *Selva d'Albi* vulgò, ſic ab Oetae Regis filia, Circeſque ſorore dicta, quae & Agnitia. De qua Virg. l. 7. *Virg.*

Tenemus Angitia, vitrea te Fucinus unda.

Angitula, Criſſa Lycophr. fluv. & opp. Brutiorum, in Calabr. infer. fluv. *Angitola* etiam vulgò nominatur. Oppid. ſive caſtrum *Roccha d'Angitola* dicitur, haud procul ab ora ſinus Hipponiatis, ab Hipponio vero 8. mill. paſſ. in Bor. Neocaſtrum versùs. *Ant.*

Antiq. Trad. Angleria, *Anghiera*, opp. Inſubrię, in ora lacus Verbani, ab Anglis, teſte Andr. Alciato, conditum, olimque uti urbs, præclarum, tituloque Comitatus ſub Principibus Vicecomitibus exornatum, Aronæ proximum, lacu interſito, à Mediolano ſupra 35. mil. paſſ. diſtans; olim amplum, uti veſtigia teſtantur, ac ditionis familię Borromeę. Abeſt ab Arona (opp. frequenti cum arce munitiſſima, ejuſdem familiæ, ubi corpora SS. martyrum Felini & Gratiniani Peruſinorum adſervantur) paulò plus mill. paſſ.

¶ Angleſeja, *Angleſey*, inſ. Angliae, Valliæ adjacens. Vide Mona.

Tac. Angli, Angili Ptol. pop. Germ. in Saxonia, qui in Britanniam profecti, partem in auſtr. vergentem, ejectis Britannis, occuparunt, illamque de ſuo nomine Angliam dixere: quod nomen illi ad hęc uſque tempora durat, vulgò *England*.

¶ Anglia, *England* incolis, *Angleterre* Gallis, *Inghilterra* Italis, *Inglaterra* Hiſpanis, Albionis inſulæ pars major ad auſtrum, regnumque celeberrimum a multis ſæculis, quod olim in ſeptem regna diviſum erat, & Britannia major vocabatur. Vide Britannia.

¶ Anglia nova, *New England* incolis, *Nouvelle Angleterre* Gallis, regio Americae Septentrionalis, ad mare Boreale, inter novam Franciam & novum Belgium. Vide nova Anglia.

Prov. Rom. Anglona, ſic vulgò, urbs Lucaniae epiſcop. ſub Archiep. Acherontino, ſeu Mateolano, hac tempeſtate everſa: cujus Epiſcopus Turſi, à quo 12. mill. paſſ. abeſt in ort. moratur.

¶ Angluſa, *Angluze*, oppidulum Gallię, in provincia Bria, ubi Anga fluv. cadit in Albam fluv. qui 3. leuc. infra in Sequanam ſe exonerat. 8. leucis diſtat a Trecis in Septentrionem.

¶ Angola, *Angola*, regio Africæ meridionalis, inter regnum Congum & regionem Benguelam, quæ illi inſidet ad meridiem. A multis comprehenditur ſub regno Congi, & eſt regio dives & nota Europæis. Ejus primaria urbs Fanum S. *Pauli*, in inſ. Loanda in ora Oceani, cum portu percommodo, ſubeſt Luſitanis.

Ptol. Angolus, Angulos Plin. *Città di S. Angelo*, urbs Veſtinorum, apud oram littoream Aprutii, inter Adriam & Aternum 8. mill. paſſ. à Teata ferè 12. in occ. diſtans; Pinnæ vicina, Pop. Angulani Plin.

¶ Angotinum, *Angote*, regnum Africæ, cum urbe cognom. ad Abanhum fluv. in Æthiopia ſuperiori ſeu Abyſſinia, inter Azugam urbem in meridiem, & *Beleguanze* in Boream.

¶ Angra, *Angra*, urbs inſulę Terceræ, ſeu Tertiarię, una ex Azoribus, verſùs Africam, in Oceano Atlantico, epiſc. ſub Archiep. Oliſypponenſi. Paret Luſitanis cum tota inſula & aliis adjacentibus. Sedet in ora meridionali inſulæ; eſtque parva, & munita, cum arce ampla S. Philippi dicta.

¶ Angria, *Engern*, opp. Weſtphaliæ, in Comitatu Ravenſpergenſi, ubi ſepultus Witikindus Dux, Saxo ille percelebris ſub Carolo M. Imp. cum quo per tot annos dimicavit, tandemque Chriſtianus effectus eſt. Una leuca diſtat ab Hervordia, & 8. leucis a Monaſterio in ortum.

Tac. Ptol. Angrivarii, pop. Germ. quorum oppid. *Angermund*, in Pomerania, à Stetino urbe primaria 8. leuc. Berlinum verſùs, appellatur, teſte Peucero. Et *Engern*, *Engerhen*, opp. Weſtphaliae apud Hervvordiam urbem, inter Monaſterium 8. & Mindam 4. occurrens, teſte Althamero; quaſi hi pop. ex Pomerania in Weſtphaliam, vel è contra migrarint.

¶ Angrivari populi, teſtibus Cluverio, Brietio, & aliis fuere ubi nunc Dioeceſes Oſnabrucenſis, Paderbonenſis, pars Weſtphaliae & Tranſiſulaniæ. Eorum veſtigium manet in opp. *Engern*, ſeu Angria in Weſtphalia.

¶ Anguillara, *Anguillara*, opp. ditionis Pontificię, in prov. Patrimonii, ad lacum Braccianenſem, ſeu Sabbatium. Diſtat à Bracino 5. milliar. & 18. à Roma in occaſum, prope *Annone* rivum.

¶ Anguillara, *Anguillara*, opp. & lacus Italiæ, in Patavino agro, ditionis Venetę, prope Atheſim fluv. 8. milliaribus diſtat a Rhodigio in Boream, & 15. a Patavio in meridiem.

Anguſia, Scotiæ reg. Vide Oreſtia.

Scrip. ¶ Anhaltium, *Anhalt*, caſtrum Germaniae, in Saxonia ſuperiori, fere dirutum, a quo regio circumjacens dicitur Principatus Anhaltinus, qui nunc in 4. partes dividitur; eſtq; parvi circuitus, & in longum extenſus ab ortu in occaſum. Terminatur ab Oriente Ducatu Saxoniae, à Septentrione Ducatu Magdeburgenſi, & Principatu Halberſtadienſi, uti ab Occidente; ſed ad meridiem habet Comitatum Mansfeldienſem, & epiſcopatum Hallenſem. Ejus urbes praecipuè, Deſſavia ad Albim, Seveſta, & Bernaburgum.

¶ Anholtium, *Anholt*, opp. Comitatus Zutphanienſis in Belgio unito, ſub Batavis, 2. leucis diſtat ab Emmerico, & totidem à Bukoltia, inter amnes Aam & Iſalam veterem.

¶ Aniana, *Anian Fu*, urbs Sinarum, in prov. Chuquami, in Aſia.

Vet. Inſc. Anianę thermę, *Bagni d'Agnano*, teſte Scip. Mazzella, balnea Campaniae, intra Bajas & Cumas: quorum aquae multis ſunt morbis ſalutares.

¶ Anianumfretum, *le detroit d'Anian* Gallis, *Eſtreche d'Anian* Hiſpanis, fretum percelebre Oceani Septentrionalis. A variis variè ponitur. Hiſpani enim, Luſitani, & alias Angli crediderunt illud eſſe inter Tartariam & Novam Albionem, ubi nunc repertum eſt fretum Eſonis. Hiſce autem temporibus exiſtimant Galli & Batavi, multis de cauſis, illud eſſe inter inſulam Californię, verſùs Americam, & Novam Albionem, ſeu potiùs Terram Eſonis. De Nova Albione enim nihil certi penes Geographos.

¶ Aniava, *Aniava*, promontorium percelebre in Terra Eſonis, quæ vulgò *Terre d'Jeſe* dicitur, in Aſia ſupra Japoniam, in Septentrionem. Dicitur & *Anivva*, a Batavis, qui illas oras perluſtrarunt hiſce ultimis temporibus.

Prov. Rom. Anicium, quod & Podrum, *le Puy*, urbs Gall. epiſc. ſub archiep. Bituricenſi, in mont. in Gabalorum, Velaunorum, Arvernorumque, & Bojorum conf. à Gabalis 9. leuc. Viennam verſùs, à qua 14. abeſt inter Claromontem & Valentiam ad 15. Sunt qui Avicium ſcribendum velint. Templum ibi Virgini dicatum auguſtiſſimum, & maximè frequentatum.

¶ Anicium ſedet prope Ligerim fluv. in monte; eſtque caput Velaunorum: ſed longe diſtat a Boiis, a Lugduno autem leucis 22. in Africum, & a Claromonte 20. in Eurum.

Strab. Pauſ. & al. Anigrus, Aniger Vib. Seq. fluv. Pelopon. in Elide region. in quo Centauros vulnera laviſſe refert Ovid. lib. 15. Metam. ac propterea defeciſſe.

Fundit Anigrus aquas, poſtquam (niſi vatibus omnis
Eripienda fides) illic lavere bimembres
Vulnera.

Sed hic Ætolię fluv. eſt, non Elidis, in Evenum fluv. labens, niſi duo ſint, unus Elidis à Strab. & Pauſ. memoratur, alter in Aetolia, de quo Ovid.

¶ Animaca, *Animacha*, fluv. Aſię, in India, & regione Malabaria. Oritur in regno Calecuti, & in Oceanum influit, 6. leucis a Cranganora verſùs Boream. Oppidum rigat cognomine.

Ex vita S. Carilephi. Anninula, *S. Carileſo*, pag. ſeu cœnobium eſt Gal. Celt. in finibus Cenomanorum, apud Vindocinenſem urbem, & Ledum fluv. teſte Maſſonio; ubi S. Carilephus vitam primùm eremiticam duxit, & poſtea exſtructo Cœnobio Abbas fuit.

Ptol. Dion. Hal. Anio, Anien Vib. Seq. Anienus Statio, *Teverone*, fluv. Sabinorum, ex Trebanis montibus oriens atque in Tiberim ab urbe Roma 3. mill. paſſ. prolabens, Latio à Sabinis ſeparato. Nomen ab Anio Rege Etruſco in eo ſubmerſo habere tradunt. De eo Prop. lib. 3.

His Anio Tiburne fluis, Clitumnus ab Umbro
Tramite.

Et Luc. lib. 1.

Tollentemque caput gelidas Anienis ad undas.

Ab Aniene Anienus nom. gent. Virgilius libro quarto Georg.

Unde pater Tiberinus, & unde Aniena fluenta.

Aniſena fluenta apud Ovid. lib. 4. faſt. videtur legendum Amaſena fluenta, ab Amaſeno fluv. Siciliae, qui Catinam urbem interfluit: qui aliis Amenanus dicitur.

Ex vita S. Flor. Mart. Aniſus, *Ens*, urbs & fluv. Norici; qui ex montibus in tractu Salisburgenſi oriens, obliquè in Bor. fluens, apud Laureacum urbem exciſam in Danubium excipitur, ad Aniſum urbem Auſtriacam, à Lentia 3. leuc. in ort. diſtantem, Viennam verſùs. Apud nonnullos Onaſus appellatur.

¶ Anitia, quę Lentia aliis, *Lenza*, fluv. Italiae, in Longobardia. Oritur ex Apennino monte. Cadit in Papum prope Brixellum, dividitque Ducatus Parmenſem & Mutinenſem.

Anitorgis

Liv. ¶ Anitorgis urbs fuit Hiſp. Tarracon. ad quam inter Scipiones & Haſdrubalem pugnatum eſt. Ea aliquibus Concha eſſe videtur.

¶ Anna, ſeu Ana, *Anna*, urbs antiqua Arabiæ deſertae ad Euphratem fluv. Mercatu priùs celebris;ſed deficit in dies, & raros habet incolas, cum arce in inſula adjacente. A quibuſdam in Meſopotamia ponitur.

¶ Annaberga, *Annaberg*, urbecula Germaniae, in Miſnia prov. & mont. *Schneberg*, versùs Bohemiam, 9. leuc. Germanicis à Miſna urbe in auſtrum, una autem à Marienberga, juxta *Schop* amnem.

¶ Annaciugi, *Annocious*, pop. Americæ, in Braſilia mediterr. versùs præfecturam Portus ſecuri.

¶ Annecium, *Annecy*, urbs eſt lepida Sabaudiæ Ducatus, & ampla, ſed à paucis habitata, ad lacum cognominem, in Sabaudiae Ducatu, 7. leucis diſtat a Camberiaco in Boream, uti a Geneva in auſtrum, quot fere à Bellico in ortum; Ibi requieſcit S. Franciſci de Sale Epiſcopi.

¶ Annibi, *Annibi*, lacus Tartariæ ſeptentrionalis, in Aſia, & montes cognom. in eadem regione, Marco Polo teſte.

¶ Annabona, *Annabona*, inſ. Africæ, in littore Guineæ, 10. leucas habet in circuitu. Sic dicta, quia a Luſitanis detecta primo die anni; diſtatque 180. mill.paſſ.à promontorio Lupi Gondiſalvi in occaſ.

Vet. Prad. Annomacum, *Annonay*, opp. Gall. Celt. Vivarienſis Diœceſis, à Cæſare, ut ajunt, conditum, & ab annona nominatum, inter Viennam 6. & Podium 15. leuc. à Vivario in Bor. 10.

¶ Annoniacum, ſeu Annonæum, ſedet ad rivum *Deume*, duabus leucis a Rhodano fluvio; eſtque in Vivarienſi provincia ſuperiori.

Ptol. Anonium, *Anone*, opp. olim Inſubriæ citer. nunc pag. ad lacum qui ab eo nominatur, à Mediolano ad 76. mill. paſſ. in Bor. diſtans, Leucum versùs 6. à Foro clinii 4. a Como 10. Alterum opp. hujus nominis eſt Agri Alexandrini, ab Aſta Pompeja 4. mill. paſſ.

¶ Anonium, Agri Alexandrini, vulgò *Anone* incolis, *la Roque de Non* Gallis, oppidul. eſt Ducatus Mediolanenſis, deformatum hoc bello, & quaſi in Monteferrato inſertum. Sedet ad Tanarum fluv. 10. milliar. ab Alexandria in occaſum.

Plin. Anonymi, pop. Africæ, qui & Atlantes, mont. Atlantem incolentes. Sic dicti, quod propriis careant nominibus.

¶ Anoſſia, *Anoſſi*, & *Carcanoſſi*, prov. Africæ, in inſ. Madagaſcaris, versùs oram meridionalem, ubi coloniae Francorum aliquot. Dicitur etiam *Andrabeizaha* ab incolis, inter Ampatres pop. ad Orientem, & Ambolam vallem ad meridiem, teſte Flacurtio.

¶ Anothia, *Anoth*, una ex inſulis Sillinis, *Silly*, in Oceano, 25. circiter leucis à Cornubia prov. Angliæ in occaſum, ſub Anglis.

¶ Anotia, *Anout*, inſula parva maris Baltici, in Dania, inter Jutiam Septentrionalem, & Hallandiam prov. Suetiæ, 8. leucis Danicis ab utraque parte diſtans,7. autem leucis à Zeelandia inſula, & inter Syrtes poſita.

¶ Anſa, *Anſe*, oppid. Galliæ, in Lugdun. prov. prope Ararim fluv. 4. leucis a Lugduno in Septentr. Matiſconem versùs, ubi aliàs Concilium celebratum.

Cic. Anſancti vallis, *la val di Fricenti*, teſte Sanfelicio, locus in Hirpinis, & agro Frequentino, ubi antrum eſt, quod incolae os lupi dicunt. Mem. Virg. lib. 7. Æn.

Anſancti vallis, denſis hunc frondibus atrum
Urget utrinque latus nemoris.

Sunt tamen qui hunc locum in Sabinis ſtatuant, apud Reate; cùm is *Niſanto* vulgò nominetur, teſte Leand. Sed teſte Plin. lib. 2. c. 93. locus in Hirpinis eſt, noxius & lethalis, ob aquas peſtilentes & putres.

¶ Anſianacti, *Anſianactes*, pop. Africæ, in inſ. Madagaſc. teſte Flacurtio, in mediterr. 30. circiter leucis ab ora occidentali, versùs inſulam S. Mariae.

Tac. Anſibarii, pop. Germ. infer. qui ab aliquibus Daventrienſes putantur, in Tranſiſulana reg. quorum opp. *Anſeſtadt*, ſive *Amſſen*, pag. apud Lochemum opp. à Zutpheno 2. leuc. à Daventria 3. diſtans.

¶ Anſibarii pop. teſte Cluverio, fuere in illa parte Weſtphaliæ, ubi nunc Mindenſis Principatus, & Comit. Diepholtenſis, & Hojenſis.

Vet. Infer. Anſidona, oppidum Thuſciae, apud mont. Argentarium, & Urbatellum opp. ab eo 4. mill. paſſ. diſtans, ſic etiam vulgò dictum, cujus in edicto Deſiderii Regis ſit mentio.

¶ Anſidona nunc *Anſedonia* dicitur, prope mare Tyrrhenum, ubi olim Coſæ everſæ, & in ruinis jacet, ſub dominio magni Ducis Hetruriæ.

¶ Anſicani, *les Anſiquains*, pop. Africæ, in Æthiopia ſuperiore, ad Septentrionem regni Congi, & ad Orientem regni Loangi in Mediterraneis.

Anſloga, *Anslo*, urbs Scandinaviae, in Norvegia mediterranea, epiſc. ſub Archiep. Nidroſienſi, inde 80. leucis à Bergis 45. in ortum recedens. Prov. Rom.

¶ Anſloga non longe diſtat à mari cum ſinu cognomine. Dicitur aliter *Opslo*, Gallis *Ansloye*, arcem habens propinquam, *Aggherus* dictam. Hęc civitas fœdo conflagravit incendio ſub Chriſtiano IV. Daniæ Rege, qui illam reædificavit, Chriſtianamque de ſuo nomine dixit. 24. mill. diſtat à Bahuſia urbe & à Fridericoſtadia.

¶ Anſpachium, *Anſpach*, opp. Germ. cum caſtro, in Franconia, Brandeburgici juris. Aliter etiam *Onoltzbach* dicitur ad fluv. cognom. 6. leucis diſtat a Norimberga in occaſum, 7. autem à Norlinga in Boream.

¶ Anta, *Ante*, amnis Galliæ, in Normannia. Falaeſam opp. alluit, & tribus leucis infrà in Divam fluv. cadit.

¶ Anta, *Ante*, opp. cum portu, in ora maritima Guineae regionis, in Africa. Tribus leucis diſtat a prom. trium Capitum, Orientem versùs.

Antandros, *S. Dimitri* nunc, teſte Soph. urbs Myſiae, ſeu Phrygiae minoris marit. inter Scepſim ad Bor. & Adramyttium ad auſtrum ferè media inter Troadem & Adramyttium, paulò ſuprà 30. mill. paſſ. utrinque diſtans, olim Edonis, epiſcop. ſub Archiep. Epheſino. Hujus ager Antandria à Strab. nominatur. Antandri mem. Virg. lib. 3. Æn. Strab. Plin. & al.

-Claſſemque ſub ipſa
Antandro, & Phrygia molimur montibus Ida.

Ab Andri inſ. populis condita traditur,

Antaradus, *Torteſa*, urbs epiſcop. in ora Phœniciae, ſub Archiepiſ. Tyrio, quae & Orthoſia, inter Balaneas & Tripolim, inter 34. hinc 50. mill. paſſ. diſſita, aliquando Conſtantia in lib. Conc. dicta a Conſtantino Imper. & inſtauratore. Plin. Ptol.

¶ Antaradus urbs nunc in ruinis ferè deſerta jacet a plurimis annis.

¶ Antavares, *les Antavares*, pop. Africæ, in inſula Madagaſcar. verſus oram & partem Orientalem, ad Septentr. regionis Matatanę. Fluvius Mananzarus eorum tractum rigat.

¶ Antarcticæ regiones, *les Terres Antartiques*, partes orbis, ſic dictæ, quia versùs Polum Antarcticum ſitę ſunt. Dicuntur ab aliis terra Auſtralis. Sed vix ab Europæis luſtratæ ſunt aliquot partes versùs oram littoralem; ſuntque Regio Petri Nuitii, Terra Concordiaę, ſeu Nova Holandia, Carpentaria, Regio Antonii Diemeni, Nova Zelandia, & Regio Ferdinandi à Quiro. Vide Terra Auſtralis.

Antemantunum, *Langres*, urbs Gall. Celt. Vide Andomatunum, & Lingones. Ant.

Antenacum, Antonacum lib. Not. Antunnacum Ant. *Andernach*, opp. Germ. infer. ad Rhenum fluv. inter Confluentes & Bonnam, hinc 7. inde 3. leuc. diſſitum; quod ann. ſal. 1120. exciſum, inſtauratum ferunt.

¶ Antenacum opp. eſt in ditione Archiep. Colonienſis. Eſt parvi circuitus, & paucis conſtat incolis.

Antenna, Antennę Virg. Strab. & al. urbs & colon. fuit Sabinorum, apud Tiberim fluv. ab urbe Roma 40. ſtad. diſtans; cujus hodie nullum exſtat veſtigium. Pop. Antemnates apud Liv. De ea Virg. lib. 7. Æn. Plin. Liv. & al.

Ardea, Cruſtumerique, & turrigerę Antemnæ. Ptol.

Antequia, *S. Ander*, teſte Henr. Coquo, opp. Hiſpan. Tarrac. in ora Bor. Autrigonum, inter Laredum & Fanum S. Julianę opp. Cantabrorum, inde 8. hinc 5. leuc. à Flaviobriga 15. in occ. Opp. præclarum, quod non Antequia, ſed Flavionavia veteribus dictum, ab aliis putatur.

¶ Antequia nunc etiam Andreapolis dicitur a multis. Vide ibi.

Anthedon, *Lariſſa*, teſte Nigro, ſed Tyrio Daron; urbs Palæſtinæ epiſc. ſub Patr. Hieroſolym. marit. inter Aſcalonem & Gazęorum port. 8. mill. paſſ. utrinque, quæ & Majuma in lib. Conc. appellatur. Strab. Plin. Ptol.

Anthedon altera, *Talandi*, teſte Ortel. opp. Bęotiae mediter. inter Thebas & Chalcidem, inde 60. hinc 70. ſtad. Sed *Talandi* Atalanta potiùs eſſe videtur opp. in ora. De Anthedone Ovid. lib. 13. Metam. Athe. Ptol. Pauſ.

Nuper in Eubœica verſis Anthedone membris
Glaucus adeſt.

Plin. Anthemus urbs fuit Macedoniae mediterran. apud Thermam.

Svid. Plin. Amm. Anthemuſia, Anthemuſias Tac. urbs Meſopotamiae, Nicephorio finitima, à Macedonibus condita; quae ſi exſtet, incertum.

¶ Anthemuſia eſt etiam prov. Meſopotamiae, juxta Euphratem, vulgò *Aliduli* dicta.

Plin. Ptol. & al. Anthropophagi, popul. Scythiae, qui nunc *Tartari* dicuntur. Sunt & in Æthiopia, & alibi; maximè verò in America regione novi orbis, quos Hiſpani prorsùs extinxere.

¶ Antropophagi ſunt populi Americae pro majori parte, praeſertim versùs Braſiliam, Megallanicam, & alibi. Illos Hiſpani delere conati ſunt, ſed incaſſum. Ipſi enim Hiſpanos magnis cladibus affecere in provinc. mediterraneis ſed in maritimis malè mulctati ab Europaeis, ipſis parent pro majori parte. De deſtructione Americanorum conſule Bartholomaeum Caeſaum, Epiſcopum Chiapenſem. Popoli etiam Æthiopiae inferioris ſunt Antropophagi, praeſertim in ora Caſrorum, & Zanguebaria, & in aliis locis maritimis. *Sed* nuſquam didici Tartaros eſſe Antropophagos, ut videre eſt in omnibus Hiſtoricis, qui de ipſis ſcripſere.

Jorn. Anti, pop. Sarmatiae, Hunnorum genus, ad paludem Mœoticam incolentes: quibus devictis, Juſtinianus Imper. Anticus cognominatus eſt.

Ant. Antiana, *Zamko*, teſte Laz. opp. Hung. in Pann. infer. ad Draum fluv. à Quinque Eccleſiis 3. leuc. in auſtr. Poſſegam urbem Boſnicam versùs.

Prov. Rom. Antibarum, olim Doclea ut nonnullis videtur, *Antivari*, urbs Dalmatiae, apud oram maris Hadriaci, in mont. inter Butuam ad occ. & Olchinium ad ort. 10. mill. paſſ. ſita, à Scodra 18. in auſtrum, metrop. ſive Archiepiſc. cui ſubduntur Butua, Olchimium, Drivaſtum, & Scodra, cum aliis quinque urbibus; ad vaſtitatem ſub Turcis penè redactis.

Anto. Anticaria, quae & Syngylia à fluvio dicta eſt, *Antiquera*, urbs Hiſp. Bęt. in mont. apud Malacam, inde 7. leuc. Aſtigi versùs, a qua 15. quot ab Hiſpali diſtat, in Vandalitiae & Granatenſ. regni conf. ad Singulim, ſive Singylim fluv. Eſt & Anticaria urbs epiſc. in orbe novo, ſub archiep. Mexicano.

¶ Anticaria in America *Nova Antequera* dicitur, epiſ. facta à Paulo an. 1547. Sita eſt in Nova Hiſpania, & prov. de *Guaxaca*. Diſtat à civitate Mexico 80. leucis Hiſpanicis vertùs ortum, à mare Borcali 17. leucis in auſtrum, & 20. tantùm ab oppido Verae Crucis. Urbs eſt parva, & malè culta. Anticaria autem Hiſpaniae urbecula, eſt in regno Granatenſi, 6. leucis à Singili fluvio in auſtrum diſtat, & ab Hiſpali 21. in Eurum: in loco aſpero & edito.

Strab. Anticittus, vel Anticites, Atticitus Ptol. fluv. Sarmatiae Aſianae, in mare contra Boſphorum Cimmerium fluens è regione Panticapaei urbis, *Latiti* nunc, teſte Villanovano.

Strab. Pauſ. Anticyra, Anticyrrha Ptol. & Strab. *Suola*, teſte Pineto cùm al. urbs Phocidis littor. inter Criſſam ad occ. & Siphas opp. Bœotiae ad ort. iſthmum Corinthiacum versùs, à Delphis 10. mill. paſſ. diſtans. Anticyra verò, in qua helleborus contra amentiam naſcitur, inſ. eſt ſin. Oetaei, teſte Plin. lib. 25. cap. 5. Unde adagium in amentes ortum, uti apud Horat.

Navigat Anticiram.

Quae inſ. eſt ſin. Malliaci, contra Oetam mont. Legitur apud Hor. Anticyra, & in num. plur. Anticyrae.

Ptol. Antigonia, *Argiro caſtro*, teſte Nigro, urbs Epiri mediterr. in Chaonia reg. apud Macedon. fines, à Chimęra urbe in montibus Acroceraunïis ad 20. mil. paſſ. diſtans. Sophiano verò & Laz. *Croja*, urbs quondam Albaniaę regia, in Macedonia, epiſc. ſub Archiep. Dyrrachino, inter Dyrrachium, Albanopolim, & Lyſſum: cui ſitus Antigoniæ repugnat; cum haec in Epiro, illa in Macedonia ſit.

Pto. Antigonia altera, urbs Macedoniae in Mygdonia reg. *Caiogna* Pineto interpr. al. *Antigoca*, inter Pydnam et Magneſiam. Antigonia item inſula Propontidis, inter Byzantium & Nicomediam, *Iſola del Prencipe*, teſte Gylho.

¶ Antilia, *Anthill*, oppid. Angliae, in Com. Bedfordienſi, 4. milliar. Anglicis diſtat à Bedfordia in auſtrum, & à Buckingam a 12. milliar. in ortum.

Svet. Antilia, *Altejola*, teſte Georg. Merula, urbs olim, nunc pag. Liguriæ, ad Iriam flumen, apud *Seravalle* opp. à Dertona 12. mill. paſſ. in via quæ Genuam ducit. Altilia al. cod. habent.

Plin. Strab. & al. Antilibanus, mons Syriæ, ſeu Phœniciæ, inter quem & Libanum vallis eſt longa, fertiliſque, ac optimè habitata, *Abellinas* incolis dicta, teſte Poſtello, per quam Orontes fluv. decurrit apud Heliopolim.

¶ Antilibanus mons inhabitatur pro majori parte a Druſis popul. Chriſtianis; ibique eſt Abanum opp. vulgò *Abano*.

¶ Antillæ, *les Antilles*, inſulæ Americæ ſeptentrion. in Mari Boreali, vulgò *Mar del Norte*, quæ in longum excurrunt inter Floridam regionem & novam Vandaliciam in America. Earum praecipuè ſunt Hiſpaniola, Cuba, Jamaica, S. Joannis inſ. Lucajoneca, Bahama, & alię, Linſcoto teſte. Alii autem exiſtimant, & rectiùs forſan, Antillas inſulas eſſe quæ jacent inter continentem Americæ meridionalis, & partem orientalem inſulæ S. Joannis de Portu Divite; ſuntque in modum arcus poſitae. Detectæ primùm fuerunt à Chriſtophoro Columbo anno 1492. dicunturque Antilæ Americæ, quaſi ante inſulas Americæ, nempe ante majores inſulas ſinus Mexicani. Ex iis viginti octo pręcipuæ numerantur, & pro majori parte parent Gallis, Anglis, & Batavis, qui in his multas habent colonias, ab anno 1625. Dicuntur etiam Caribarum inſulæ ab antiquis incolis, & a quibuſdam Camercanæ. Ab Europæis autem harum partium incolis, tota hæc multitudo inſularum cum aliis ſinus Mexicani, vulgò Archipelagus Mexicanus dicitur. Sunt autem Antillæ pro majori parte mirè fertiles & riguæ, abundantque omnibus ad victum & ad delitias etiam neceſſariis.

¶ Antillarum propriè dictarum præcipuæ.

Anguis inſula, l'Anguille, *in ditione Anglorum*,
Antiqua inſula, Antigoa, *Anglorum*.
Bardata inſ. la Barbade, *Anglorum*.
Barbuda inſ. la Barboude *Anglorum*.
Deſiderata inſ. la Deſiderade, *Francorum*.
Dominica inſ. la Dominique, *Caribarum*.
Granata inſ. la Grenade, *Francorum*.
Guadalupia inſ. la Guadaloupe, *Francorum*.
Marigalanta inſ. Marigalante, *Francorum*.
Martinica inſ. la Martinique, *Francorum*.
Montisſerrati inſ. Montſerrat. *Anglorum*.
Nivium inſ. Nieves, *ſeu* Mervuis, *Anglorum*.
Saba inſ. Saba, *Hollandorum*.
Sanctę Crucis inſ. Sainte Croix, *Francorum*.
Sanctę Lucia inſ. Sainte Alouzie, *Francorum*.
S. Bartholomęi inſ. S. Barthelemy, *Francorum*.
S. Chriſtophori inſ. S. Chriſtophle, *omnium illius tractus facilè primaria*, *Francorum & Anglorum*.
S. Euſtachii inſ. S. Euſtache, *Hollandorum*.
S. Martini inſ. S. Martin, *Francorum & Hollandorum*.
S. Vincentii inſ. S. Vincent, *Caribarum*,
Tabaci inſ. Tabago, *ſeu* NieW. Valcheren, *Hollandorum*.

Ptol. Antinoe, *Anthios*, Leone Afric. interpr. urbs Ægypti ſuper. ad Nilum, quæ teſte Steph. & Hadrianopolis dicta eſt, inter Babylonem & Copton in auſtr. inde 160. hinc 210. mil. paſſ. epiſc. ſub archiepiſc. Thebano.

¶ Antinoe nunc in ruinis jacet, diſtatq; à Nilo 10. leuc. in ort.

Cic. Strab. Plin. & al. Antiochia cognomento magna, urbs Reg. Syriæ, primaria quondam, cùm floreret, & Theopolis diceretur, ad Orontem fluvium media inter Pagras & Platarum 25. mill. paſſ. à Tarſo 40. ab Hierapoli ferè 60. in occaſ. media ferme inter Byzantium & Alexandriam Ægypti itinere terreſtri, 800. circiter mill. paſſ. utrinque diſſita. Nomen apud noſtrates Europæos retinet antiq. ſed apud Turcas *Antachia*, teſte Leuncl. nominatur. Nomen habet à conditoris patre, hoc eſt, ab Antiocho patre Seleuci, qui illam condidit. De qua Olympiade 119.

Antiochi de nomine dictam viſitat urbem.

Auſonius de claris urbibus;

Tertia Phœbeę lauri domus Antiochia.

¶ Antiochia Syriæ aliàs etiam Rebbata dicta fuit, teſte Philippo à S. Trinitate, nunc autem *Antachia*: Sedet partim in clivo, & partim in plano, juxta Orontem fluvium, qui ibi ponte jungitur lapideo. Muri urbis ferè integri manent. Ipſa autem ſemidiruta in ruinis jacet, a paucis inhabitata. Patriarchali tamen dignitate gaudet. Duodecim leucis diſtat à mari Mediterraneo, uti 16. a Laodicea in ortum, & 24. ab Aleppo in Africum. Paret Turcis.

Plin. & al. Antiochia, quae & Niſibis, *Nisbin* & *Sibin*, teſte Nigr. urbs Archiep. Meſopotamiae, a Seleuco Rege Antiochi filio, uti ſuperior, condita, apud Tigrim fluv. ab Artaxis urbe Armeniæ majoris 750. mill. paſſ. diſtans in auſtr.

¶ Antiochia, quæ Niſibis, ſedet ad rivum, qui 25. abhinc mill. paſſ. in Tigrim ſe exonerat, Diſtat 60. milliar. ab Amida in auſtrum. Nunc *Niſibin* vulgò.

Cic. Strab. Plin. & al. Antiochia Piſidiæ, urbs Archiepiſc. regionis (cui nomen hodie tribuit) primaria, ſedeſque Praefecti, *Verſacgeli* à Turcis dicta, ab Epheſo 92. mill. paſſ. in Eurum recedens.

¶ Antiochia Piſidiæ nunc paucis conſtat incolis; diſtatque ab Iconio 20. leucis Gall. in Africum, & paulò ampliùs ab Aſcanio lacu in auſtrum. In tabulis autem recentioribus Antiochia illa nomen priſtinum ſervat; diſtatque à *Verſacgeli* 20. leucis in occaſ. & ab Epheſo 160. mill. paſſ. in ortum, in Aſia minore.

Ptol. Antiochia ſuper Crago mont. *Antiochetta*, urbs Ciliciæ litt. in Piſidiae Pamphyliaeque conſ. inter Selinuntem & Nephelim urbes finitimas, epiſc. ſub archiepiſc. Seleucienſi.

¶ Antiochia ad Tragum alias dicebatur, quia ſita erat juxta Tragum fluvium, & prope Cragum oppid. 25. leucis a Seleucia in occaſu, & 4. a Selinunte in Cæciam; eratque in Cilicia aſpera.

Plin. Ptol. & al. Antiochia Margianae, quę & Alexandria, & Seleucia dicta eſt, teſte Plin. *Indion* hodie ex tab. recent.

¶ Antiochia Mæandri, urbs Cariæ epiſc. ſub archiepiſ. Stauropolitano, *Tachiali* vulgò, Mirço teſte. Sedet ad Mæandrum fluvium inter Apameam & Epheſum, 70. milliar. ab utraque.

Strab. Plin. Ptol. Antiochia ad Taurum mont. urbs epiſc. Comagenes in Syria, in ejus & Euphrateſiæ conſ. nomen adhuc retinens, teſte Bellonio.

¶ Antiochia ad Taurum ſita erat in Syria, inter Iſſum ad occaſum, & Antiochiam ad Euphratem, ad ortum 10, ferè leuc. diſtans ab utraque, & totidem ab Anazarbo in auſtrum.

Ptol. Antiochiæ aliæ 7. à veterib. memorantur; quæ cum minimè exſtent, prætermiſſæ ſunt. Ea verò Antiochia, quæ & Mygdonia, & Niſibis, urbs Meſopotamiae, hodie etiam *Abeſin* ab incolis nominari fertur.

¶ Antiochia, *Antiochia*, urbs Americæ merid. in regno Popajano, ſub Hiſpanis. *Diſtat* à fluv. Cauca 12. leucis ad occaſum, à Popajani civit. 60. leucis in Boręam, 50. autem à Carthagena nova. Urbs eſt parva, & malè culta, diſtatque 15. leuc. Hiſp. ab oppido S. Fidei Antiochiæ.

Antipatris, (quæ & Apollonia & Aſſur apud Hebræos dicta eſt) Antipatrida nunc. *Aſſur*, & *Sur*, teſtibus Tyrio & Poſtello, urbs Palæſtinæ epiſc. ſub archiep. Cæſarienſi, inter Rhamam, ſeu Lyddam, & Cæſaream ad 10. mil. paſſ. diſtans, ab Hieroſolymis ad 40. in occ.

¶ Antipatris ſita erat non longè nuncquab ora maritima, inte Joppen ad auſtrum, & Apolloniam ad Boream, diruta jacet.

Strab. Plin. Antiphellus, urbs Lyciæ marit. *Antiſello* etiam nunc dicta, epiſc. ſub Archiep. Myrenſi, inter Pataram & Andriacam urbes proximas.

Ptol. Liv. Antiphili, portus Æthiopiae, ſub Ægypto, ad ſin. Arabicum, *Vella* nunc, teſte Stuchio dictus.

Ptol. & al. Antipolis, *Antibe*, urbs Gall. Narbon. marit. ultra Nicæam & oſtia Vari ad 6. mill. paſſ. Forum Julii verſùs ad 30. in occaſ. diſtans: olim urbs epiſc. ſub Archiepiſ. Ebrodunenſ. nunc opp. & portus, ſede epiſcopali Graſſam urbem interiùs 6. mill. paſſ. diſtantem tranſducta. Mart. lib. 13.

Antipolitani fateor, ſum filia Thynni.

¶ Antipolis urbs eſt permunita, cum portu, in Provincia. Diſtat à Nicæa 3. leucis in occaſum, 2. a Vinçio in merid. & 7. a Foro Julio in Cæciam.

Ptol. Antipyrgus, *Luco*, Caſtaldo interpr. urbs Marmaricæ litor. apud Catæoninm prom. à Creta inſ. 500. mill. paſſ. diſtans in auſtrum Tetrapyrgia Stra.

¶ Antiqua, *Antigoa*, inſula Americę ſeptentr. ſub poteſtate Anglorum, in mari *del Norte* dicto. Una eſt ex Antillis inſ. inter Barbatam & Guadalupam Longitudinis eſt 7. leucarum.

¶ Antirites, *Larito*, fluv. Sarmatiae. Vide Anticittus.

Plin. Ptol. Antirrhium prom. Achaiae ſeu Ætoliae, *Capo S. Andrea*, contra Rhium promontorium Achajae Peloponneſi, vix mill. paſſ. ab eo in Bor. diſtans, ad fauces ſinus Corinthiaci, ubi arces utrinque firmiſſimae, ingreſſum in ſinum praedictum prohibentes, Naupacto proximum, uti Rhium Patris, inter Corinthum & Leucadem 85. mill. paſſ. circiter.

¶ Antiſcota, *Antiſcoti*, inſ. Americae ſeptentr. quae etiam Aſcenſionis inſula dicitur, in Nova Francia, & in ſinu S. Laurentii, ubi aliquot coloniae Francorum.

Strab. Liv. Mel. & al. Antiſſa, urbs Lesbi inſulae epiſc. ſub Archiepiſc. Mitylenenſi. Olim inſula fuit, à Lesbo diviſa, poſtea illi aſſidua aggeſtione arenarum copulata. De qua Ovid. lib. 15 Metamorph.

Fluctibus ambitae fuerant Antiſſa Pharoſque.

¶ Antiſſa vulgo etiam *Anteſsa* dicitur, verſùs partem Borealem inſulae Lesbi.

Ant. Antiſſiodorum, Autoſidurum Ammiano, Altiſſiodorum lib. Concil. Autricum Ptol. Vellaunodunum Caeſ. *Auxerre*, urbs Galliae Celt. epiſcop. ſub Archiepiſc. Senonenſi, inde 14. leuc. in auſtr. Auguſtodunum verſùs 20. diſtans, à Nivernis 12. in ort. urbs antiqua, à Brenno, ut ferunt, anno urbis Romae conditae 315. condita. De qua Wandelt.

Strab. *Tunc propriis micuit meritis Antiſſiodorum.*

¶ Antiſſiodorum eſt in Ducatu Burgundiae, ad Icaunam fluv. 40. leucis diſtat à Lutetia in meridiem, 20. autem à Nivernis in Caeciam. Urbs eſt ampla & culta, in planitie fertili. Hinc regio adjacens, Antiſſiodorenſis tractus, *l'Auxerrois*, dicitur.

Antitaurus, mons Armeniae minoris, à Tauro in Septentriones avulſus, in cujus convallibus Comana urbs eſt. Illum *Rhoam Thoura* ab incolis vocari And. Thev. ſcribit.

Ptol. Antiveſtaeum, quod & Bolerium Ptol. dicitur, prom. Albionis extremum ad occ. in Cornubia reg. ab Exonia urb. Cornubiae metrop. 79. mill. in occ. ibi opp. S. Burienae. Variè nominatur hodie. Nam *The Cape of Cornwal* teſte Camdeno, *Lands end* incolis, quaſi finis terrae, & *Penringuaed*.

¶ Antiveſtaeum prom. à Gallis dicitur *le Cap de Cornovaille*. 18. milliar. diſtat a Damnonio promont. in Circium, & 55. à Plimuto in occaſ. 8. autem à Monte D. Michaelis in Cornubia provincia.

Cic. Liv. Plin. Antium, Anthium, & Anthia Steph. *Antio*, urb. olim epiſcop. & colon. Latii marit. ab urbe Roma 30. mill. paſſ. ab Oſtia 32. Circaejos verſùs in ort. 36. diſtantes, ab Aſcanio Æneae filio, ſive ab Antio Rege conditum, & à Sarracenis everſum. Nunc ibi Neptunium oppid. Hor. lib. 1. carm.

O Diva gratum quę regis Antium,

Hinc Antiates pop. apud Liv.

¶ Antium nunc etiam dicitur *Antio rovinato*. Caput fuit Volſcorum, & patria Neronis; hicque fuit templum Fortunae celebre, Brietio teſte. In ruinis jacet, ab Oſtia 20 m. paſſ. in Eurum, a Velitris 14. in meridiem. Navale autem Antiatum nunc a multis creditur Neptunium, *Nettuno*, opp. aliàs Columnenſium, 2. milliar. ab Antio, in Campania Romana, & in ora maris Tyrrheni.

Tac. Antona, fluv. & opp. Albionis, ſive Angliae, fluv. *Vejum* dici teſtatur Polyd. Virg. incolis *Wie*, in Sabrinam influentem, opp. *Northampton*, teſte Lipſio nominatur. Sed aliis fluv. *Nene*, Bennaventam, ſive Northantonam, quaſi Antonam Borealem alluens. Mihi gemina eſt Antona, una meridionalis, in ora contra Vectim inſ. à Wintonia 10. mil. diſtans, empor. non obſcurum, *Hampton*, & *Southampton* Anglis dicta; altera Borealis, *Northampton*, opp. non contemnendum, inter Londinum & Conventriam, inde 57. hinc 20. mill. paſſ.

Joſeph. Antonia, caſtellum apud Hieroſolymam exciſum, ante Baris dictum, teſte Joſepho.

Vet. Inſc. ¶ Antonii Diemeni regio, *Thland van Antoni Diemens* Batavis, *le pais d'Antoine Diemens* Gallis, pars terrae Auſtralis, detecta ſub auſpiciis Antonii Diemeni Hollandi, Praefecti Statuum Societatis Batavae Indiae orientalis, anno 1642. die 24. Novembris. Ejus pars maritima tantùm nota eſt Batavis verſùs auſtrum. Neſciunt autem utrum ſit inſula aut continens. Inſulis quàmplurimis referta eſt in littore; eſtque in mari Pacifico, verſùs terram Auſtralem, & media ferè inter Hollandiam novam & Zelandiam novam.

¶ Antonii Ægidii ſinus, *Baye d'Antongil*, ſinus parvus inſ. Madagaſcaris, verſùs Septentr. in Africa, ſic dictus a Luſitanis, & ab incolis *Manghabei*; eſtque in ora orientali inſulae, verſùs inſulam S. Mariae, quae ei inſidet ad merid. eſtque longitudinis 15. leucarum, habens ad Septentrionem regionem Vohemari, Flacurtio teſte.

Antonia, *Utrecht*, urbs Batavorum archiep. quae Utri-

ceſium Amm. Marc. dicitur; aliis Trajectum inferius, & Trajectum ad Rhenum, ad alteriùs in Brabantia diſcrimen, quod ſuperius & ad Moſam nominatur. Vide ibi.

Tort. Antonnacum. Vide Antennacum. Antonnacenſe caſtellum Fortun. lib. 10.

Antennacenſis caſtelli promptus ad arces.

¶ Antrimenſis Comitatus, *Countye Antrym* Anglis, *Comtè d'Antrim* Gallis, provincia Hiberniæ, in Ultonia. Terminatur à ſeptentrione mari Deucaledonio, ab Oriente mari Scotico, à Meridie Comitatu Dunenſi, & ab Occidente Comitatibus Colranenſi & Tyronenſi. Ejus primaria, Rupes Ferguſii.

¶ Antrimum, *Antrim*, caſtrum Hiberniæ, in Ultonia prov. & Comitatus cognominis caput. Sedet prope lacum *Neaugh*, ad 2. mill., & ferè dirutum jacet. Diſtat 17. mill. à Rupe Ferguſii in Occidentem.

Steph. Antron urbs fuit Theſſaliæ, à ſpecubus antriſque quibus ſcatebat nomen habens, Steph. & Suida teſtibus, ubi aſini magnitudinis inuſitatæ reperiuntur; ut propterea in proverbium abierit *Aſinus Antronius*, de magnis corpore, & ſtolidis mente. Ferunt ibidem lapides molares ingentes reperiri, quos Graeci ὄνος vocant; unde etiam proverbium derivatum videtur. Alii Antronem & Antroniam opp. in Meſſenia reg. Peloponneſi locant, a Theſſalica diverſum.

Mel. Pom. Antros, *la tour de Cordevan*, inſ. Aquit. ad oſtia Garumnae fluv. inter inſ. S. Martini ad Bor. 12. mill. Gall. & Bajonam urbem ad merid. 28.

¶ Antros, *Cordouan*, inſula eſt parva, ſeu veriùs ſcopulus, inter Syrtes, ad oſtia Garumnae, ubi aedificavit Pharum ſuperbam Henricus Magnus Francorum Rex, quam poſtea injuria temporis collabentem magnificentiſſimè reparavit Ludovicus XIV. Francorum Rex. Diſtat à Burdegala 12. leucis in Circium.

Script. Ca'i. Antrum, *S. Hermeland*, inſ. Gall. Celt. ad Ligerim fluv. quae & Antrium nominatur, *Aindre*, teſte Bertrandro Argent. in Turonum & Cenomanorum conſ. duo habens nomina. Ibi S. Hermelandus Abbas vitam egit ſolitariam.

Antrum Hecates Pop. fuit Samothraciae inſul. cujus mem. Ovid. lib. 1. de triſtib. Vide Zerynthus.

Kico. Suid. & al. Virg. Proc. Antrum Sibyllę, antrum Cumanum Mart. Capellae, Tecta Sibyllae, Statio Sacellum Sibyllae Solino, Thalamus Sibyllae Ariſt. (vide quàm variè nominetur) *Grotta della Sibilla*, locus celebratiſſ. Camp. ubi Sibylla Cumana habitavit, in Antro intra duriſſimum ſaxum interiùs mirè excavato, apud Avernum lacum, inter Bajas, Cumas, & Puteolos ad 2. & 3. mill. paſſ.

¶ Antſianachia. *Antſianach*, prov. inſ. Madagaſcar. in Africa, ubi montes excelſi verſùs Orientem, in medio ferè inſulae. Regio eſt ampla & dives, ſed parum nota Europaeis, inter tractus *Vohits Angombes & Tametavi*, Flacurtio teſte. Vide Anſianacti.

Cæſar. Antuates, pop. Gall. Vide Nantuates, uti legendum videtur.

Antuerpia, *Anverſa*, urb. epiſc. Brabantiæ, & empor. toto orbe clariſſimum. Vide Andoverpum: quod nomen illi contigit ab Andoverpo gigante, loci domino, circa Julii Cæſ. tempora, cujus adhuc oſſa monſtrantur.

Antuerpia paſſim apud Neotericos nominatur, ut lib. 4. itin.

Nos curſu trepidante vehunt, Antuerpia donec
Oſtentare procul nitidas ditiſſima turres
Inciperet, vallumque altum, foſſaſque profundas.
Hic homines variis mundi regionibus ortos,
Hiſpanos, Italos, Gallos, cultoſque Britannos,
Omnigenaſque orbis merces, arteſque per urbem
Omnimodas &c.

¶ Antuerpiam fusè & accuratè deſcripſit Ludovicus Guicciardinus in deſcript. Belgii. Vulgò *Antwerpen* dicitur ab incolis, *Anvers* à Gallis, *Anvers* ab Hiſpanis, *Antorf* a Germanis, & Anverſa ab Italis; eſtque annexa Brabantiæ, ſed tamen Marchionatus S. Imperii caput, ad Scaldim fluv. ſub dominio Hiſpanorum; deficitque in dies, ex quo Amſterodamum crevit in tantam opum abundantiam. Vide Andoverpum.

Ant. Anturnacum, *Andernach*, opp. Germ. infer. ad Rhenum, à Confluentium urbe 3. leuc. in Bor. verſùs Bonam. Vide Antennacum, & Antonnacum.

Hero. Antylla, ſive Anthylla, urbs erat Ægypti apud Alexandriam: cujus veſtigal à Regibus Perſarum ſuis uxoribus in cinctuum impenſas donabatur.

D. Hier. Anus, locus erat Samariæ, à Neapoli 10. mil. paſſ. Hieroſolymam verſùs occurrens.

Anuſcana urbs. Vide Nuſcum. urbs epiſc. Italiæ, in Hirpinis. *Lib.*

Dec. Plin. Anxa, quæ poſtea Gallipolis, *Gallipoli*, urbs Salentinorum marit. ad ſin. Tarentinum, inſtar peninſulæ, a tribus part. mari circumfluo, inter Tarentinum 50. & Japygium promont. in ort. 30. mill. paſſ. occurrens, proxima Nerito, inde 9. Aletio 20. epiſcop. ſub Archiep. Hydruntino.

¶ Anxa, *Gallipoli*, urbs eſt permunita, cum portu in regno Neapolit. & prov. Hydruntina. Jacet in ſcopulo a mari quaſi ſejuncto. Alii autem negant Gallipolim Anxam fuiſſe dictam, teſte Leandro. Vide Gallipolis.

Anxanum, *Lanciano*, ſive *Lanzano*, urbs Archiepiſcop. Frentenarum, in Aprutio, apud oram littoream, ab ea 4. mill. paſſ. diſtans, ad Lentum fluv. medium ferè inter Leateam ad occ. & Hiſtonium ad ort. 15. mill. paſſ. plus minus diſſitum, emporium frequens ob nundinas quę ibi fiunt. Pop. Anxani Plin. *Ptol.*

¶ Anxanum ſedet in Aprutio citeriori provin. regni Neap. 2. milliar. à Saro fluv. & juxta Feltrinum rivum. Diſtat ab Ortona 7. milliar. in meridiem, à Lento autem fluv. 12. milliar. Deficit in dies.

Anxur, poſtea Tarracina, ſicuti & vulgò dicitur, urbs epiſc. Latii in colle apud oram maris Tyrrheni, & oſtium Ufentis fluv. inter Circæjos ad occ. & Fundos ad ort. 10. mill. paſſ. ab urbe Roma 60. Inde incipit regnum Neap. Ejus inter alios mem. Virg. lib. 7. Æn. *Plin.*

Circaumque jugum, queis Jupiter Anxuris arvis
Præſidet.

¶ Anxur, ſeu Terracina, urbs eſt munita, ſed parva, cum caſtro, in Campania Romana, & in ditione Pontificia, ad radices montis, & in ora maris Tyrrheni. Paucis conſtat incolis, propter aeris gravitatem & paludes Pomptinas ei adjacentes. Olim etiam Trachne dicta fuit, ob ſaxi aſperitatem cui inſidet. Nunc *Terracina* vulgò. Vix 2. milliar. diſtat à confinio regni Neapolitani, 15. autem à Cajeta in occidentem, uti 9. a Fundis.

¶ Anzerma, *Anzerma*, opp. Americæ meridionalis, in regno Popajano. Dicitur aliter *S. Anna d'Anzerma*: 50. leucis diſtat ab urbe Popajani in ſeptentr. juxta fluv. Caucam, 12. autem a Caramanta opp. in meridiem.

¶ Anzeta, urbs Armeniæ majoris, a qua Anzetene regio, quæ Antizena Niceph. & Aucita Plin. verſùs Euphratem fluv. a quo diſtat 40. mill. paſſ. in ortum.

¶ Anzighi, *Anzicains*, pop. Africæ; ultra Loanghum, nempe à *Zaire* fluv. uſque ad deſerta Nubiae, in Æthiopia inferiori. Dicuntur & Anſicani. Vide ibi.

¶ Anzuqujum, *Anzuqui*, opp. in ora prov. *Vomi*, in Japonia inſ. in Aſia. Diſtat à Meaco, primaria urbe Japoniæ 20. leucis in ortum, 9. autem ab Oſaca urbe in Cęciam, in ora ſinus Meaci, Brietio teſte.

Pauſ. Gell. Steph. & al. Aonia, reg. Bœotiæ montoſa, in qua Aonius mons & fluv. tametſi pro tota ſumitur Bœotia. Aones pop. Hinc Aonius nomen gent. Claud. lib. 2. in Rufinum:

Sic mons Aonius rubuit, cum Penthea ferrent
Mænades.

Plin. Aornus, lacus Epiri Theſprotia region. ex quo exhalatio eſt avibus peſtifera. Eſt & Aornos fluv. Arcadiae, in Pheneum lacum influens, teſte Athenaeo. De quo lacu Virg. lib. 6. Æn. ſic:

Unde locum Graii dixerunt nomine Aornon.

Strab. Orph. Ptol. & al. Aorſi, pop. Sarmatię Tanaim fluv. citra incolentes, Agathyrſis finitimi. Horum reg. *Severia* hac tempeſtate nominatur, ſub Moſchis, inter eos ad Bor. & Tartaros Praecopenſes (qui Maeoticam paludem incolunt cum Taurica) ad merid.

¶ Aorſi, pop. Aſiae, in Scythia intra Imaum, verſùs mare Caſpium, & oſtia Jaxartis fluv.

Liv. Strab. & al. Aous, *Vajuſſa*, fluv. Macedoniae, per oram occident. apud Apolloniam decurrens, qui Lous Ptol. Æas Strab. & Melae appellari videtur, Plin. utroque modo; Fluit in mare Jonium, ab Apollonia 10. ſtad. teſte Liv. Illum *Pirgi* incolis etiam nominari ferunt. Idem enim fluv. ſaepe plura obtinet nomina.

¶ Aous fluv. qui Laurenbergio Abus, Appiano Alorus, & Plutarcho Anius, Stymphaliam & Elymiotas percurrit, & Philippi Macedoniae Regis clade celebris fuit. Hodie *Polina* vulgò, Brietio teſte.

Apaci, *Apaches*, pop. Americae Septentr. in parte Boreali regionis Novi Mexici. Sunt autem longè latèque diffuſi: dividunturque ab Hiſpanis in quatuor nationes, ſeu populos, nempe *Apaches de Perillo*, verſùs Meridiem, *Apaches de Xila*, & *Apaches de Navajo*, ad Septentrionem, & *Apaches Vaqueros*, ad Orientem.

¶ Apa-

¶ Apalatæus mons, *Mont d'Apalatay*, ſeu *d'Apalatche*, in Florida regione Americæ ſeptentr. Ibi etiam populi Apalatci, *Apalaches*, in Mediterraneis, qui & *Apalachites*, dicuntur ab Europęis. Sunt autem valde potentes; habentque Regem proprium, cui ſubſunt ſex provinciæ amplæ, nempe *Bemarin*, ubi urbs *Melilot* regni caput, *Amana*, & *Matique*, quæ ſunt in planitie, & tres aliæ *Schama*, *Moraco*, quæ ſunt intra montes Apalataeos, & *Aqualaque*, prov. juxta lacum *Theomi*, versùs Septentrionem. Ibi Rex Chriſtianus à paucis annis, & quædam coloniæ Anglorum, qui ibi ex Virginia penetrarunt, teſte Briſtokio Anglo.

Strab. Plin. Ptol. & al. Apamea, & Apamia, urbs Syriæ Archiep. olim clara, ad Orontem fluv. inter Antiochiam & Hemeſam ad 65. mill. paſſ. à Lariſſa 15. *Hamous*, teſte Bellon. *Hama* Leuncl. *Aman* aliis, à Seleuco Rege condita, ac de ſororis nomine dicta. Reg. Apamena. Pop. Apamenſes Cic. & al. Ejus mem. Dion. Afer.

Terrarum medііs Apamea mœnia clara.

Plin. Strab. Liv. & al. Apamea, quæ & Cibotos, & Celænę, *Apamie*, urbs archiep. Phrygiæ magnæ, ad Marſyam fluv. circumfluentem, ubi is Mæandro commiſcetur, à Seleuco Rege & ipſa condita, inter Laodiceam & Synnadam, olim ſub metrop. Antiochena Piſidię, poſtea & ipſa metrop. effecta.

¶ Apamea, urbs Phrygiæ, diſtat 80. mill. paſſ. a Synnada in meridiem, & 100. circiter a Laodicea in occidentem. Nunc a paucis habitata jacet.

Ptol. Plin. Apamea, *Apami*, urbs Bithyniæ Archiep. ad Propontidem, priùs Myrlea, ſicut & hodie à Turcis nominatur, inter Daſcylium urb. ad Bor. & oſtia Rhyndaci fluv. ad auſtr.

¶ Apamea Bithyniæ ſedet prope Cianum ſinum, 9. mill. paſſ. à Pruſa in Africum, & 50. à Cyzico in ortum. Urbs eſt parva, & male culta.

Ptol. Plin. Apamea, *Miana*, urbs Medię, in illius & Parthiæ conf. ſic incolis dicta, teſte Molet.

¶ Apamea, *Pamiers*, urbs Galliæ, in Occitania. Vide Appamię.

Plin. Apamia, item urbs Meſopotamiæ, apud Euphratem fluvium ex adverſo Zeugmatis. Quid nunc vocetur, apud neminem legi. Altera ad Tigrim in eadem provincia, ubi is in duos alveos dividitur, ſupra Seleuciam ad 222. mill. paſſ.

¶ Apanta, *Apante*, prov. Terræ firmæ, in America meridionali, inter lacum *de Parimè* & fluv. Amazonum, ubi etiam Apantes pop. ad ſiniſtram fluvii Amazonum ripam, ad occ. prov. Coropę, Texeira teſte.

¶ Aparia, *Aparia*, prov. Peruviæ, in America meridion. prope fluv. Amazonum, ubi recipit Curarajum, ad ſeptent. prov. Pacamorum, Petro Texeira teſte. Ei inſidet Canela provincia ad occidentem.

¶ Apelbuſa, quæ & Anelebuſa, inſ. Aſiæ minoris, in ora Pamphiliæ, & ſinu Attalico, inter Attaliam & Sidam urbes littorales.

Ptol. Apeneſtæ, *Vieſte*, urbs Apuliæ Dauniæ littor. ad mont. Gargani radices, epiſc. ſub Archiep. Sipontino, inde in Boream fermè 30. mill. paſſ. recedens, Hyrium versùs ad occ.

¶ Apeneſtæ, ſeu Vieſta, *Vieſte*, ſita eſt in regno Neapolitano & prov. Capitanata, 16. milliar. ab Hurio in Eurum diſtat; & caſtrum habet munitum. Sed paucis conſtat incolis, in ora maris Adriatici.

Strab. Plin. & al. Apenninus, *l'Apennino*, mons notiſſimus & maximus Italiæ, illam ab Alpibus maritimis uſque ad extremos Salentinos & Brutios in longum, contiguo jugo, niſi qua tranſitum præbet, dividens; hinc inde varia montium ramenta dimittens, & in duo apud Hirpinos capita ſeu cornua diviſus, uno ad Acram Japygiam in Salentinis, altero in Brutiis ad Leucopetram promont. finitur; varia pro locorum diverſitate nomina tam Latinè, quàm vulgò ſortitus, excelſus maximè inter agrum Parmenſem & Lucenſem. Ab omnibus Poetis memor. A Virg. lib. 2. Æneid.

Vertice ſe attollens pater Apenninus ad auras.

Idem lib. 11.

Apenninicolę bellator filius Auni.

¶ Apenninus, Gallis *l'Apennin*, varia ſortitur nomina diverſis in locis. Inter agrum Mutinenſem & Lucenſem dicitur Mons S. Peregrini, *Monte S. Peregrino*: ibique arduus & difficilis valde, & a ſolo fluvio Aufido ſecatur prope Compſam urbem.

¶ Apenroa, *Apenrade*, urbs parva Daniæ & Jutiæ meridionalis, prope mare Balticum, in Ducatu Sleſvicenſi. Portu gaudet capaci; diſtatque ab Haderſlebia 3. leucis in meridiem, & à Flensburgo totidem in ſeptentr. duabus autem ab Alſena inſula.

¶ Aperantii pop. fuere Græciæ in Epiro, inter Moloſſiam & Athamaniam ad fontes Acheloi fluv. Nicolao Sanſone teſte.

¶ Aperi-oculos, *Abrolhos*, inſula parva, & aliquot ſcopuli in mari Braſilico, in itinere ex Europa Pernambucum versùs. Diſtat ab ora Braſiliæ 70. leucis circiter; ſuntque nautis formidabiles propter ſirtes, quę ad 50. leucas extenduntur. Sunt autem inter inſulam Ferdinandi Noronæ & oram occidentalem Braſiliæ.

¶ Aperi-oculos, *os Abrolhos*, ſcopuli & ſirtes in mari Braſilico, in America meridionali, inter inſulam Aſcenſionis ad Eurum & Præfecturam Portus ſecuri; a qua diſtant 20. leucis ad occaſum.

¶ Aperi-oculos Babuecae, *Abreojos o Baxos de Babueca*, ſcopuli & ſirtes Americae ſeptentrion. in mari Boreali, 16. circiter leucis ab ora maritima inſulae Hiſpaniolae in ſeptentr.

Aperrae, Apyrae Plin. *Phinica*, teſte Villanov. oppid. Lucyae marit. apud Limyri fluv. oſtia, inter Andriacam & Olympum urbes. *Ptol.*

Apeſas, ſive Apeſus, Apelantus Plin. mons Peloponneſi, in Argia reg. apud Lernam paludem & Nemaeam ſylvam. De quo Stat. lib. 3. Theb. cui Apeſus. *Stat. Steph.*

Nomen Lernaei memorant Apeſanta coloni.

Al. Apeſunta. Ibi Jupiter colebatur, qui Apeſantius dictus eſt.

¶ Apetubae, *Apetous*, pop. Americae, in Braſilia, versùs praefecturam Portus ſecuri, in mediterraneis.

¶ Aphana, inſ. ſinus Perſici, in ora Arabiae, *Queximi*, forſan hodie; 10. leuc. diſtat ab ora maritima in ort.

Aphas, qui & Inachus, ut videtur aliis, appellatur, fluv. Epiri, per Moloſſos fluens, *Inachos*, teſte Pineto. *Plin.*

¶ Aphas in ſinum Ambracium cadit. Dicitur etiam Moloſſorum fluv. apud Plin. hodie *Inacho* vulgò.

Apheca, *Faba*, opp. Palaeſtinę, in campo magno, teſte Bredenbachio. *Lib. Reg.*

Aphle, *Alarch*, ut ſcribit Pinet. vicus Babyloniae reg. apud lacum Chaldaicum. *Plin.*

¶ Aphra, urbs Aſiae epiſcop. ſub Patriarcha Hieroſolym. teſte Guill. Tyrio.

Aphrodiſias, *Apodiſia*, urbs Cariae, apud Maeandrum fluv. epiſcop. ſub Archiep. Stauropolitano. Item inſ. eſt ſinus Perſici, ſic à Venere, quae ibi colebatur, dicta. Venus enim à ſpuma maris genita, ut Poetę fabulantur, Aphrodite dicitur. *Ptol.*

¶ Aphrodiſia Cariae diſtat 20. mill. paſſ. ab Antiochia Mæandri in Eurum, & 30. mill. paſſ. à Laodicea in merid. Nam ferè diruta jacet, ſub dominio Turcarum.

Aphrodiſias, templum Veneris Plin. *S. Theodoro*, teſte Coriolano Cepio, opp. Ciliciae marit. inter Celenderim & Sarpedonem prom. *Ptol.*

¶ Aphrodiſias 12. mil. paſſ. diſtat à Seleucia in Africum, 18. autem ab Arſinoe in ortum.

Aphrodiſium, *Africa*, teſte Mercat. *Mahadia*, incolis, teſte Faz. urbs Africae marit. inter Neapolim & Hadrumentum à Carolo V. Aug. expugnatum. Alterum quoque in ora littorali ejuſdem Africae apud Hipponem regium, ab eo parum recedens in occ. urb. & col. *Mabra* Molet. Caſtal. & al. *Ptol.*

¶ Aphrodiſium, quae vulgo *Africa*, Gallis *Afrique*, urbs eſt munita Barbariae, in ora regni Tunetani; & 20. leucis diſtat ab Hadrumeto in ortum.

Aphrodiſium, *Achaton*, teſte Luſign. opp. Cypri, in ora ad ort. & Bor. à Salamina 9. mill. paſſ. inter Carpaſium & Ceraunіam urbes. *Ptol.*

¶ Aphrodiſium, Cypri oppid. diſtat à Salamina 24. m. paſſ. in Boream, & nunc in vicum redactum eſt.

Aphrodiſium item, templum Veneris, Venus Pyrenaea Strab., & Plin. Portus Veneris Melae, prom. cum opp. olim ejuſdem nominis in ora Hiſp. citer. in Gall. Narbonenſ. conſ. apud Caucoliberim oppid. hodie *Capo de Creux*, teſte Floriano, à Narbone 16. leuc. Hiſp. in merid. à Pyrene prom. adverſo ad occ. 68. in ort. *Ptol.*

¶ Aphrodiſium promont. *Cap. de Creux*, tribus leuc. diſtat à Rhodis in ortum, 6. à Caucoliberi in Eurum, & decem à Gerunda in Caeciam; eſtque in confinio Cataloniae prov. prope montes Antipyrenaeos. Differt autem à Portu Veneris, qui vulgò *Port Vendres* dicitur; eſtque capaciſſimus juxta Caucoliberim, in Ruſcinonenſi Comitatu, & ditione Regis Franciae, 5. leucis ab Aphrodiſio promont. in Circium & 3. ab Heleoa in ortum.

Ptol. Aphrodites inſ. gemina, una Cyrenaicæ, altera Ægypti. Vide Læa.

P. Dia. Apianum, *Aviano*, & *Heppen* Germanis, caſtrum Tridentinorum, apud Atheſim fluv. in via Tridento Veronam eunti occurrens.

¶ Apicium, *Apice*, opp. regni Neapol. ad fluv. Calorem, in Principatu ulteriori. Diſtat à Benevento 7. mill. paſſ. in orientem, & totidem ab Ariano in occidentem, paucisque conſtat incolis.

Strab. Pauſ. Apidanus, *Pidaneme*, Soph. interpr. fluv. Theſſaliæ, qui ex Bormio mont. in Peneum, accepto Enipeo fluv. ejuſdem tractus, delabitur, Gomphos, non longè oriens, & Pharſalum præterfluit. Hic velociſſimus eſt, in Peneum, acceptis Enipeo, Melace, & Phoenice, labens. Ejus mem. Luc. lib. 6.

Appidanus, nunquamque celer, niſi miſtus, Enipeus,

¶ Apidanus fluv. in Peneum fluv. ſe exonerat ſupra Lariſſam, & *Epideno* nunc vulgò dicitur.

Plin. Apina urbs fuit Apuliæ Dauniæ, quam Diomedes unà cum Trica in ea loca veniens, deleta gente Monadorum & Dardorum; ædificavit: quas duas urbes everſas in proverbii ludicrum vertere dicentes *Tricę & Apinę*, ut Plin. lib. 3. c. 11. auctor eſt: quo adagio res inutiles & nugatorias ſignificamus, uti apud Martial. l. 14.

Sunt Apinę, Tricęque, & ſi quid vilius iſtis.

Apinæ enim & Tricæ, numer. plur. res futiles dicuntur.

Plin. Apollinarium, opp. olim Alebeceriorum, in Gall. Narbonenſ. cujus locus hodie *le Buys*, in Provincia, dici putatur.

¶ Apollinarium in Mimenſis, ſeu Reii Apollinarii Albicorum, qui & Alebeceri dicebantur, nunc eſt *Rieh*, urbs epiſcop. Galliæ, in Provincia, inter Aquas Sextias & Sanitium; & 12. leucis diſtat ab oppid. *le Buys* in Eurum. Vide Reii.

Vet. Inſc. Apolliniacum, *Pollignac*, ſive *Solignac*, opp. ſive caſt. Gall. in finibus Velaunorum, apud Podium urbem in monte.

¶ Apolliniacum vulgò *Polignac* dicitur, prope Podium, in Velaunis. Vide Podomniacum.

Ant. Ptol. Apollinis urbs magna, *Munſia*, teſte Jo. Leone Afric. urbs Ægypti, ad Nilum, Latopoli proxima, à Thebis 80. mill. paſſ. in Bor. Latopolim verſùs, pulchra, linoque abundans.

Ptol. Apollinis fanum, *Tamaclati* hodie, teſte Molet. opp. Africæ littor. Tabrachæ urbi propinquum, ab ea in ort. Uticam verſùs recedens.

Liv. Ptol. Apollinis promontorium, Apollonium Strab. *Capo Raſamuzar*, teſte Mercat. promont. Africæ, inter Uticam & Apollinis fanum ad occaſ. contra Sardiniam porrectum. Alterum in Mauritan. Cæſarienſ. *Capo di Tenes*, teſte Molet, & Thev. inter Juliam Cæſaream & Quizam ad occ.

¶ Apollinis prom. quod *Cap. de Tenes* vulgò dicitur, eſt in ora marit. Barbariç, & regni Algerii, a qua diſtat 35. leuc. in occaſ. & ſic dicitur à Teneſa urbe in viciniis.

Liv. Ptol. Apollonia, *Pollina*, *Piergo*, & *Siſſopoli*, urbs Maced. marit. ad occaſ. epiſc. olim, nunc metrop. inter Dyrrachium 35. & Aulonem 25. mill. paſſ. diſtans, à littore 7. à Scampe 75. ubi Octavianus litteris operam dabat, quando Cæſ. Romæ interfectus eſt: juxta quam Æas fluv. 10. ſtad. decurrit.

¶ Apollonia nunc *Piergo* vulgò dicitur: eſtque in regno Albaniæ, à paucis habitata. Diſtat 35. milliar. à Dyrrachio in auſtrum, & tot ferè a Scampe in occaſ.

Ptol. Steph. Apollonia altera, urbs Macedon. mediterr. in Mygdonia reg. archiep. poſtea Serræ dicta, *Serei*, teſte Nigro, inter Theſſalonicam & Amphipolim in Cæc. Philippos verſùs 30. mill. paſſ. quam alii ſcribunt interiiſſe, Serraſque ſuffectas.

¶ Apollonia ſedet ad fluv. Echedoram, 25. milliar. à Theſſalonica verſùs Circium, 70. autem ab Amphipoli in occaſum, & 100. milliar. circiter à Philippis.

Plin. Apollonia tertia in Maced. in mont. Atho ſita eſt, *Bolina*, ſive *Pollina*, & al. *Eriſſo* dicta, urbs epiſc. ſub Archiepiſc. Theſſalonicenſi.

¶ Apollonia hęc tertia ad fluv. Chabrium jacet; ſed paucis conſtat incolis. *Eriſſo* dicitur Brietio & aliis; eſtque inter Theſſalonicam & Amphipolim.

Strab. Plin. & al. Apollonia quoque urbs archiep. Thraciæ, in ora maris Euxini, in parva inſula, quæ Apolloniatarum nominatur, apud Halmydeſſum, ſeu Salmydeſſum, inter os Ponti & Calatin in Bor. diſtantem 88. mill. paſſ. *Siſſopoli*, teſte Nigro & *Pollina*, teſte Plin.

¶ Apollonia magna dicta fuit a Pompejo, eratque in Cœnica regione Thraciae, 20. milliar. ab Anchialo in auſtr. Nunc ferè in ruinis jacet, & *Siſſopoli* dicitur.

Apollonia item urbs Myſiæ Aſianæ mediterr. ad Rhyndacum fluv. *Lupadi*, ut aliquibus videtur, in colle inter Pergamum & Sardes 30. ſtad. ſita, epiſc. ſub Archiepiſc. Sardiano. *Plin. Plin. Steph.*

¶ Apollonia Myſiæ vix 15. milliar. diſtat ab Hermo fluv. & in confinio Lydiæ, longè autem à Rhyndaco flu.

Apollonia demum urbs olim epiſc. Cyrenaicæ marit. à Phyconte prom. 22. mill. paſſ. in ort. diſtans, totidem ferè à Cyrenis, *Bonandrea* hodie. *Ptol. Mel. & al.*

¶ Apollonia Cyrenaicæ portu gaudet utcuoque capaci; ipſa autem paucis conſtat incolis, in reg. Barcæ, & ab Arab. *Bendarea* dicitur. A Cirene diſtat circiter 35. milliaribus in ortum æſtivum.

Apollonia etiam fuit opp. Siciliæ, Leontinis finitimum, quod Apollonienſis urbs à Cic. nominatur, prorsùs extinctum, locus *Pollina* dicitur. *Diod. Steph.*

Apollonia item urbs Bithyniæ epiſc. ſub Archiep. Nicomediæ, & alia urbs Cariæ, epiſc. ſub Archiep. Stauropol. Quarum in lib. Conc. fit mentio.

¶ Apollonia Bithyniæ erat in confinio Myſiæ, & 12. mill. paſſ. diſtabat à Propontide in auſt. & totidem à Cyzico urb. ad Rhindacum fluv. Apollonia autem Cariæ erat prope Lyciam interiorem, inter Alabandam & Cabiram urbes, & vix ejus apparent veſtigia, teſte à Via.

¶ Apollonia etiam urbs Syrię, ad radices Caſſii montis. 14. mill. diſtat ab Apamea in occaſum, 40. autem ab Antiochia in auſtrum.

Apolloniates, pop. Aſſyriæ, ubi Apollonia Sittacina, quę Antiochia Plinio, urbs ad Gorgem fluv. qui paulo infrà cadit in Tigrim, Philippo à Via teſte.

¶ Apollonia, *Apollonia*, prom. Africæ in ora meridionali Guineæ, 5. leucis diſtat à caſtro *Axiem* in occaſum, prope oſtia fluv. *Mancu*, & 20. circiter leucis ab arce S. Georgii de Mina.

Aponus, *Abano*, vicus cum fonte & balneis, in agro Patavino, ubi T. Liv. Hiſtoricus ortus traditur, à Patavio 5. mill. paſſ. Euganeos colles verſùs. De balneis Claudian. ſic in epigram. *Luc. Mart.*

Felices, proprium qui te meruere, coloni;

Fas quibus eſt Aponum juris habere ſui.

¶ Apotevizza, *Apotevitz*, opp. Sclavoniæ, in regno Hungariæ, non longe à Dravo fluv. in Raſcienſi Comitatu. Vix una leuca diſtat à Copranitio, in occaſ. intra montes.

¶ Appamiæ, *Pamiers*, urbs Galliae. Vide Pamæa.

Appeocenſium urbs, *Gap*, urbs epiſc. Gall. Narbon. in Delphinatu ſub Archiep. Ebrodunenſi, inde 7. leucis diſtans. Vide Vapingum. *Lib. Prov.*

Apphana, inſula ſinus Perſici, ceteris inſ. ejuſdem ſin. occidentalior, prout à Ptol. deſcribitur. Fortè *Quetumi* hodie. *Ptol.*

¶ Apphana eſt forſan inſula *Queximi*, in littore Arabiæ, 40. leucis à Baſſera urbe in meridiem. Dicitur etiam Aphana.

Appia via ab urbe Roma per Capuam Brunduſium uſque perducebatur, 330. ſeu 350. mill. paſſ. longa, in quam Latina & aliæ viæ incidebant. Cujus magna pars adhuc lapidibus ſtrata conſpicitur. De ea Stat. ſyv. lib. 2. *Liv. & al.*

Appia longarum teritur regina viarum.

Appidanus, fluv. Theſſaliæ, Phthiam urbem alluens, & in Peneum labens, *Pidanemo*. Vide Apidanus.

Appii Forum. Vide Forum Appii, urbs Latii exciſa, in via Appia occurrens, inter Privernum & Terracinam. Apulus apud Hor. lib. 3. carm. ode 4. *Strab. Thuc. & al. Cic.*

Me fabuloſa Vulture in Appulo.

Vide Apulus in Apulia.

¶ Appledora, *Appledore*, oppid. Angliæ, in Cantio prov. ad Rotherum fluv. 5. milliar. Anglicis diſtat à Ripa in Boream, 16. à Cantuaria in meridiem, & totidem à Dovera in Africum, Speedo teſte.

Apros col. Apri Ptol. *Aprio*, urbs Thraciæ Archiep. mediterr. inter Philippos urbem Maced. 187. & Byzantium 120. mill. paſſ. inter Trajanopolim ad occaſ. & Reſiſtum ad ortum ad 24. mill. ſita, à Cypſella duplo diſtans, à Theodoſio Imperat. inſtaurata, & Theodoſiopolis dicta. *Plin. Juſtin. & al.*

¶ Aproſitos, ſeu Aproſita, id eſt, inacceſſibilis inſula, quibuſdam *Lanzarotta*, una ex Canariis inſ. in mari Atlantico. Aliis autem eſt *Porto Santo* inſ. prope Maderam, ad 25. leucas in Cæcam, ſub Luſitanis, Sanſoni autem eſt *Isla de San Borondon*, quæ alias Ombrio dicta fuit, & quæ

quae hodie etiam ab Hiſpanis perſaepe *l'incamada è la non tronada* dicitur.

¶ Aprus, amnis Poloniae, *wlepre*, in Viſtulam cadens, in confinio Poloniae & Sileſiae, Cluverio teſte.

Plin. ¶ Apruſa, *Pluſa*, fluviol. Gall. togatae, viam Æmiliam ſecans, apud Savinianum opp. inter Caeſenam & Ariminum, ac in mare Hadriaticum defluens.

¶ Aprufia amnis in Adriaticum influit ſimul cum Rubicone in Romandiola, 5. milliar. à Cervia in ortum.

Plin. Apruſtum, Abyſtrum Ptol. opp. Brutiorum, in Calab. citer. quod *Caſtrovillari* nunc dicitur, teſte Barrio, a Coſano 6. mill. paſſ. à Balbia 7. à Beſidiano 22. in occ. Al. eſt *Vernicario* oppidulum, Caſtrovillario & Murano proximum. Albyſtrum verò, teſte eodem Barrio, diverſum ab Apruſto, *Urſimarſo*, opp. ejuſdem Calabriae, à Talao ſeu Scalea 8. à Cerilli 20. ab Argentano 30. Sed Abyſtrum erat in mag. Graecia, apud Peciliam, ex Ptol. deſcript.

¶ Apruſtum aliis eſt *Apriglian*, vicus in Calabria cit. ſex mill. paſſ. diſtans à Conſentia in orientem.

¶ Aprutium, *Abruzzo*, Gallis *l'Abruſſe*, Italiae provincia, in regno Neapol., ubi aliàs Veſtini, Marrucini, Frentani, Peligni, & Marſi populi, teſtibus Brietio, Sanſone, & aliis. Nunc duplex eſt, nempe Aprutium citerius & ulterius. Terminos habet a Septentrione Marchiam Anconitanam & Umbriam, ab Oriente mare Adriaticum, à Meridie Comitatum Molicinum, & ab Occidente Campaniam Romanam, & terram Laboris; eſtque regio fertilis & abundans. Aprutii ulterioris caput eſt Aquila, quae totius Aprutii primaria, facilè citerioris autem eſt Anxanum.

¶ Aprutium, ſeu Aprutina civitas, quae aliter Theramum dicitur, *Teramo* vulgò, urbs Aprutii ulter. in regno Neapol. Hinc epiſcopus Aprutinus in Provinc. Romana, Vide Interamnia & Theramum.

Ptol. Apſalus, *Preſpa*, Mol. opp. Macedoniae mediterr. Europo & Hormae oppidis finitimum.

Arria Apſarus, Abſarum & Abſarus Plin. Apſorus Ptol. oppid. cum fluv. Cappadociae, in Colchidis confin. inter Trapezuntem 150. & Phaſim urbem Colchorum in Bor. 75. mill. paſſ. *Arcani* nunc dici putatur, teſte Molet. Ortum habet ex Pariedris montibus Arm. majoris, teſte Plin.

Caſ. *Luc.* *Strab.* Apſus, *Aſpro*, al. *Ureo*, fluv. Maced. in mare Jonium inter Dyrrachium & Apolloniam decurrens, Genuſo vicinus. Cujus mem. Luc. lib. 5.

Tellus, quam volucer Genuſus, quam mollior Apſus.

¶ Apſus fluvius ab aliis *Spirnaza* dicitur, Brietio teſte & aliis: & in mare Adriaticum ſeexonerat 18. mill. ab Apollonia in Boream. Aliàs etiam Thapſus dicebatur.

Plin. Apta Julia, *Apte, Atte*, & *Xat*, (variè enim profertur) urbs Gall. Narbonſ. epiſc. ſub Archiep. Aquenſi, inde 9. leuc. Cabellioni propior 5. leuc. diſtans, ab Avenione 10. in ort.

¶ Apta Julia, ſeu Apta, *Apt*, urbs eſt Provinciae, ad Calevonem fluv. prope montes, ubi ſervatur corpus S. Annae. Urbs eſt parva, & 80. leucis diſtat à Cabellione, 6. autem à Carpentoracte in Eurum.

Suid. *Euſeb.* Aptera, Apteria Ptol. Apteron Plin. *Atteria* in tab. recent. & al. *Paleocaſtro*, opp. Cretae mediter. à Cydonia 80. ſtad. in auſtr.

Ptol. Aptuchi fanum, Aptungis apud D. Auguſtinum, urbs Cyrenaicae, in reg. Pentapolitana, *Lungiſarie* incolis, ut Lud. Marmol. ſcribit.

Cato. *Vit.* *Inſ.* Apua, *Pontremoli*, teſte Juſtiniano cum al. opp. Liguriae, in Tuſciae conf. amplum, ad Macram flu. intra montes, qui Apuani dicuntur, à Luna urbe excita 25. mill. paſſ. in Bor. quot ferè à Bardo. Pop. Apuani Liv. Ibi carmen vetuſtum in vet. inſcripr.

Apua ſum magno quondam celebrata Catone.

¶ Apua, *Pontremoli*, ſubeſt magno Ducis Hetruriae, qui illud opp. redemit ab Hiſpanis paucis abhinc annis. Eſt valde munitum; eratque priùs feudum Ducatus Mediol. Diſtat 5. milliar. à fontibus Magrae, & vix quatuor ab Apennino monte, & confinio Ducatus Parmenſis, 15. autem à Bruneto in orientem aeſtivum.

¶ Apui, *Apuyes*, pop. Americae, in Braſilia mediterraneâ, versùs fontes & praefecturam fluv. Jannarii, Laëtio teſte, & aliis.

Plin. *Ptol.* *& al.* Apulia Daunia, *Puglia piana*, & *Capitanata*, reg. Italiae, in regno Neapolit. inter Tiphernum ſeu Phiternum fluv. à Frentanis in occaſ. ſeparantem, & Aufidum ad ort. ab altera Apulia dividentem, in qua Garganus mons & Sipontum metrop.

¶ Apulia Daunia, antea *Puglia piana*, nunc *Capitanata* dicitur. Errant qui eam Meſſapiam dictam fuiſſe arbitrantur. Regio eſt fertilis admodum, ſed multis in locis incolis caret. Vide Capitanata.

Apulia Peucetia, *Terra di Barri*, & *Puglia*, altera reg. Italiae, à Daunia Aufido fluv. diviſa in ort. vergens, ubi Salentini ſubſequuntur. In ea Barium metropol. à quo hodie regioni nomen eſt. Pop. Peucetii, & Pediculi Plin. Utraque inter Apenninum mont. ad merid. & mare Adriaticum ad Bor. perſtringitur. Hujus mem. Hor. lib. 1. ſerm. ſat. 5. *Plin.* *Liv.* *& al.*

Incipit ex illo montes Apulia notos
Oſtentare mihi.

Hinc Apulus, & Apuli pop.

Urbes Apuliae Dauniae.

Apeneſtae	Teanum.
Arpi	Salapiae.

Urbes Apuliae Peucetiae.

Canuſium.	Barium.
Erdonium.	Egnatia.
Nuceria Apulorum.	Venuſia.

¶ Apulia Peucetia, ultra terram, ſeu provinciam Barianam, continet etiam partem Baſilicatae prov. & ea ſimul cum Apulia Daunia, vulgò adhuc *la Puglia* ab Italis, & *la Pouille* à Gallis dicitur; eſtque ex praecipuis regni Neapolitani partibus, & alias Ducatus titulo nobilis. Nunc paſcuis laetiſſima eſt.

¶ Apuliae urbes hujus temporis.

Andria, *Andria*,	Gravina, *Gravina*.
Aſculum Apulum, *Aſcoli*.	Luceria, *Luceria*.
	Manfredonia, *Manfredonia*.
Barium, *Bari*.	
Barulum, *Barletta*.	Tranum, *Trani*.
Bituntum, *Bitonto*.	Troja, *Troja*.
Bovinum, *Bovine*.	Venuſia, *Venoſa*.

Apulum, *Alba Giulia*, ex antiq. inſcript. urbs epiſcop. Daciae ſub Archiep. Colocenſi, Tranſſylvaniae regia, inter Claudiopolim & Cibinium ad 7. leuc. diſſita. Vide Alba Julia. *Ptol.*

¶ Apurima, *Apurima*, fluv. Americae merid. in Peruvia. Fontes habet in Parinacochae tractu, ad pedes Andium montium, alluitque territorium Cuſci; & poſt curſum 60. leucarum Hiſpanic. in fluv. Xauxam ſeu Maranionem ſe exonerat inter Abancayum & Incaynm fluv.

¶ Apurvvaca, *Apurvvaca*, qui & Capervvaca quibuſdam, fluv. Americae meridion. in Guajana prov. ex praecipuis illius tractus. Oritur ex montibus ſupra lacum Harritianorum, per quem labitur; & deinde poſt longum curſum in Oceanum Borealem ſe exonerat, 25. leucis ab inſula Cajena in ortum, Joanne Laetio teſte, & aliis. A quibuſdam etiam hic fluvius *Piragua* dicitur.

Aquaperſa, *Aigueperſe*, oppid. Galliae, caput Delphinatus Averniae. 5. leucis diſtat à Claromonte in Boream, à Montepenſierio autem una leuca tantùm in auſtrum, ad amnem Buronium, & in eo tractu qui vulgò *la Limaigne* dicitur.

Aquae, quae & caſtellum aquarum à Tac. dicuntur, *Baden*, urbs Helvetiorum, inter Tigurum & Aquas duras Baſileam versùs 2. leuc. Helvet. occurrens: ubi ſolent generalia regionis homitia haberi. Appellantur & thermae ſuperiores, ad alterius urbis Germ. in Sylva nigra diſcrimen, quae thermae inferiores à Latinis dicitur, vulgò etiam *Baden*. Vide Thermae. *Anti.* *Inſcr.*

¶ Aquae Helvetiorum, vulgò *Baden*, oppid. eſt ad Limagum fluvium, qui paulò infrà cadit in Arolam. Oppidum autem Germaniae, versùs Sylvam nigram, quod etiam *Baden* dicitur, ab aliis *Oberbaden* etiam vocatur, non procul à Rheno fluv.

Aquae item opp. Pannoniae ſuper. in Stiriae confin. inter Vindobonam & Scarabantiam occurrens, vulgò *Furſtenfeld*, inter Bolentium, ſeu Rachelsburgum, & Sabariam in Caec. 6. leuc. Hungar. à Sopronio 8. in auſtrum versùs Caniſiam 5. *Vet.* *Inſcr.*

¶ Aquae Pannoniae, teſte Cluverio, eſt *Baden* oppidul. in Auſtria, 3. leucis a Vienna in auſtrum, ad radices montium.

Aquae Albenſes, urbs Mauritaniae Sitifenſis, in Africâ, epiſcopalis.

Aquae Apollinares, locus erat Etruriae, inter urbem Romam 34. & Coſas urbem excifam apud mont. Argentarium 27. mill. paſſ. *Ant.*

Aquae Auguſtae, quae & Tarbellicae, *Acs*, teſte Vineto, vel *Dax*, urbs Gall. Aquit. epiſcop. ſub Archiepiſc. *Ptol.*

Auxi-

Auxitano, à Bajona urb. poſtrema Gall. in Hiſp. conf. 7. leuc. Auſcos versùs, à Burdigala 26. in auſtr. Sunt qui Aquas Auguſtas ipſam Bajonam vocent. Sed Vineto magis fidendum in ea reg. educato.

¶ Aquæ Auguſtæ, ſeu Tarbellicę, Scaligero & Vineto eſt *Acqs*, urbs ad Aturrum fluv. vix 5. leucis ab ora littorali Oceani in ortum, 12. autem ab Olorone in Boream, quę ab aliis Taſta dicitur. Sanſoni autem eſt Bajona, urbs ampla Aquitanię, ad oſtia Aturi. Vide Bajona.

Ant. Aquę Baliſſę, *Selle*, teſte Laz. oppid. Hungariae, in Pannon. infer. à Quinque Eccleſiis 5. leuc. Hungar. diſtans in occ.

Aquae Bigerronum eaedem cum Tarbellicis putantur.

¶ Aquae Bigerronum, hodie *Bagneres*, differunt à Tarbellicis. Vide Aqueoſis vicus.

Ant. Aquae Bilbilitanorum, *Bannos de Alhama*, locus Hiſp. Tarracon. agri Bilbilitani, in regno Aragonio. Sic interpr. Gaſp. Varrerius.

Varr. Aquae Calidae, non Cajae, ut ſcribit Ortel. cum Leandro, thermae in Thuſcia apud Viterbium. inde ad 3. mill. paſſ. Phiſconem versùs. Bajae Strab. & Tibull. *Bagni di Ballicano*.

Ptol. Aquae calidae, Aquae Celinae Anton. Amphilochia Strab. Auria in lib. Conc. *Orenſe*, urbs Hiſp. Tarrac. in Gallaecia, epiſc. ſub Archiep. Compoſtellano, inde 18. leuc. quot à Luco in auſtr. Tyden versùs 8. ad Minium fluv. Potiùs Aquae calidae ſunt *Aigues caldes*.

¶ Aquae calidae Cilinorum quibuſdam ſunt Bajona, urbs Gallaeciae in ora occident. versùs oſtia Minii fluv. Sed quo auctore, neſcio.

¶ Aquae calidae etiam opp. eſt Hiſp. Tarraconenſ. in Auſetanis, prope Gerundam urbem, quòd vulgò *Bagnoles* dicitur, vix 3. leucis à Gerunda in Boream.

Ptol. Aquae calidae etiam in Britannia, quae & Aquae ſolis, & Bathonia, urbs epiſc. Angliae.

Ant. Aquae Convenarum, *Bagneres*, opp. Aquitan. in finib. Convenarum, nunc in Com. Bigerronum, inter Tarbam & Erpaunum 2. leuc. ab Olorona 2. in Bor.

¶ Aquae Convenarum nunc forſan, & meliùs, vicus *Bagneres* vulgò dictus, ad radices Pyrenęorum, in valle Arbuſia, non longè à Garumnae fontibus, 2, leucis à fano S. Beati in auſtr. 3. autem à Viella urbecula Aragoniae.

Steph. Plin. Dion. & al. Aquae Cutiliae, *Lago di Contigliano*, lacus Sabinorum, in agro Reatino. Aquae Sabinae etiam dictae, & Strab. Cotiſcoliae.

Aquae Flaviae, *Chiaves*, opp. Hiſpan. in Bracarum & Callaicorum confin. oppid. amplum regni Portugallici, à Bracara Auguſta 11. leuc. paulò pluribus à Brigantia. Pop. Aquiflavienſes. A Tito & Veſpaſiano nomen habent.

¶ Aquae Flaviae opp. ad fluv. Tamacam ſedet, & una leuca tantum diſtat à confinio Gallaeciae, decem leucis a Brigantia in occaſum, 15. autem à Bracara in ortum; eſtque in prov. Portugalliae, quae intra montes dicitur, & ad radices montium. A quibuſdam etiam Aquae Leę dictum fuit.

P. Dia. Aquae Gradatae, *S. Cantiano*, pag. ſeu vicus Carnorum, apud Aquilejam, ab ea 3. mill. paſſ. ubi S. Chryſogonus pro Chriſto D. capite plexus eſt.

¶ Aquae Gradatae vicus ad Sontium fluv. ſedet, 4. milliaribus ab Aquileja in ortum, in ea parte Fori Julii, quae ſubeſt dominio Imperatoris, prope oram littoream maris Adriatici.

Ant. Aquae Grani. Vide Aquiſgranum.

Aquae Larodae in p. c. Vide Thermae.

¶ Aquae Lupiae, Guadaloupe, *ſeu* Gardeloupe, inſ. Americae ſeptentr. & una ex Antillis, aliàs ab Hiſpan. ſic dicta, nunc ſub dominio Francorum. Vide Guadalupia.

¶ Aquae Lupiae, *Guadalupe*, vicus Hiſpan. devotione erga B. Virginem celebris, cum amne cognomine, in Extremaduta, 3, leucis à Trugillo in ortum.

¶ Aquae Mattiacae, *Visbaden*, opp. Germaniae, cum titulo Comitatus, in ditione Archiep. Moguntini, & propè Moguntiam 2. leucis in Boream, a Francoſurto autem 4. leucis in occaſum.

¶ Aquae mortuae, *Aigues mortes*, urbs Galliae, in Occitania, prope ſtagnum Magalonenſe, una leuca a mari diſſita, Foſſae Marianae quibuſdam, 7. leucis diſtat ab Arelate in occaſum, 5. a Monte Peſſulano in ortum, juxta Rhodani oſtia.

Plin. Aquae Patavinae, Fontes Aponi Liv. Mart. & Caſſiod. *Bagni d' Abano*, in agro Patavino. Vide Aponus.

Aquae Quintianae, opp. Hiſp. in Callaicis, quod *Aigues caldes* nonnullis eſſe videtur. Fortè ille locus eſt, qui *Ancians* vulgò dicitur. *Ptol.*

¶ Aquæ Quintianæ aliis eſt oppidul. *Sarria*, in Gallæcia, 3 leucis à Luco in merid. quod forſan melius.

Aquæ regiæ urbs fuit Africæ epiſc. ſub Archiep. Carthagin. nunc pag. *Caſal Romol* vulgò dictus, teſte Marm. inter Hadrumetum & Suffetulam 50. mill. paſſ. *Ant.*

Aquæ urbis Romæ.

Anio novus, aqua ex Aniene fluv. extracta, via Sublacenſi Romam perducta, 24. ab urbe mill. paſſ. *P. Vict.*

Anio vetus, aqua pariter ex Aniene, ſupra Tibur extracta, Romamque perducta per viam novam inter Latinam & Lavicanam.

Alſietina ab Alſio urbe.

Appia ex agro Lucullano, via Præneſtina, inter ſextum & octavum ab urbe lapidem deducebatur.

Claudia è lacu Sublacenſi 35. mill. paſſ. diſtante in urbem derivabatur: cujus aquæductus arcus propior apud hortos Placianos adhuc conſpicitur. Urbem ingrediebatur per portam, quæ nunc major appellatur, olim Eſquilina.

Julia ab Aureliano ducta in Tepulam 12. ab urbe lapide incidebat.

Martia ex lacu Fucino via Valeria deducebatur: cujus aquæductus pars apud S. Laurentium extra muros adhuc videtur.

Tepula ex agro Lucullano via Latina 12. ab urbe milliario, ubi villa Luculli erat, apud Columnam opp. exciſum, inter Tuſculum & Tibur.

Virginea, & ipſa ex agro Tuſculano via Praeneſtina, 8. mil. paſſ. ab urbe, in eam per portam Pincianam ducta, nomen ſervans, ac *di Trevi* dicta, uſui totius urbis inſerviens. Cujus mem. Ovid. lib. 1. faſt.

Hic ubi Virginea campus obitur aqua.

Harum porrò aquarum ſola Virginea perſeverat.

Aquae Sextiae, *Aix*, urbs archiep. & col. Gal. Narbon. Provinciae metrop. conventuſque juridicus, Maſſiliae finitima, ab ea 5. leuc. in Bor. diſtans, ab Arelate 12. ab Arenione 12. in ort. inter Nemauſum ad occ. 53. & Nicaeam ad Varum in ort. 73. mill. paſſ. ex Strab. *Plin. Strab. & al.*

¶ Aquae Sextiae, *Aix*, ſita eſt ad amnem *Arc*, urbs ampla, & pulchra, in planitie. Creſcit in dies; eſtque Parlamenti totius Provinciae ſedes. Diſtat autem a Nicaea ad Varum 28. circiter leuc. in occaſ.

Aquae ſolis, aquae calidae Ptol. mons Badonius, ſive Badonicus Bed. poſtea Bathonia, nunc *Bath* vulgò, & *Caer Baden* Britannicè, urb. Britanniae epiſc. ſub archiep. Cantuarienſi, in regno Angliae, inter Briſtolium 10. & Sariſburiam 25. mill. media ferè inter Gloceſtriam & Dorceſtriam, 30. mill. utrinque. *Ant.*

¶ Aquae ſolis, ſeu Bathonia a Gallis *Bathe* dicitur; eſtque in Somerſetienſi Comit. ad fluv. Avonam, 5. milliar. Anglicis diſtat à Briſtolia in ortum, & 27. a Gloceſtria in auſtrum. Sedet in planitie, & a Britannis *Yrennaint Tuvimin* dicebatur. Vide & Bathonia.

Aquae Statellae, Aquae Statyellae Plin. *Acqui*, urb. epiſcop. Liguriae, ad Bormiam fluv. in Duc. Montisferrati, ſub Archiep. Mediolanenſi ab Alexandria 15. mil. paſſ. in occ. paulò pluribus ab Aſta & Alba Pompeja, Savonam versùs. Hic aquae calidae & ſulphureae; ad quas aegroti plures in dies confluunt, ut humores frigidos noxioſque abſumant. Popul. Statellares Liv. Statiellenſes Cic. *Strab. Plin.*

¶ Aquae Statellae, *Acqui*, urbs eſt Duc. Montisferrati, ſub Duce Mantuano, ſed malè habita & penè deſolata fuit hiſce ultimis temporibus.

Aquae Sueſſanae, Sinueſſanae Liv. Plin. & Mart. *Torre de Bagni*, thermae apud Sinueſſam urbem Campaniae exciſam, à Sueſſa 10. mill. paſſ. in ort. à Minturnis & oſtio Liris 8. al. *Acque di Mondragone* dicuntur. *Tac.*

Aquae Tarbellae, Tarbellicae Anton. quae Aquenſium civit. lib. prov. *Dax*, ſive *Aqs*, urbs epiſc. Aquit. Vide Aquae Auguſtae. *Auſo.*

Aquae Taurinae, Aquula Ptol. *Aqua pendente*, oppid. Etruriae, apud Peliam fluv. inter Senam 40. & Volſinos 10. in via quae Romam ducit. Pop. Aquenſes Plin. Vide Acula. *Plin.*

¶ Aquae Taurinae, ſeu Acula, urbs eſt epiſc. Hetruriae, in ditione Romani Pontificis, in qua translatus epiſcop. Caſtri diruti ab Innocentio X. Vide Aquula.

Aquae Voconis, *Balneone*, ſeu *Bagno'es*, oppid. Hiſp. *Ania.*

citer.

citer. in Catalaunia, teſte epiſcop. Gerundenſi; Gerundæ urb. proxim. inde 5. leucis inter Ficerias & Aulotum propiora oppida.

¶ Aquæ Voconis, ſeu Voconiæ aliis, ubi poſtea Auſa, *Vich*, urbs Hiſpan. Tarracon. in Auſetanis, 7. leucis à Gerunda in occaſum, Sanſone etiam teſte.

¶ Aqualania, *Aqualagna*, vicus Italiæ, in Ducatu Urbinatenſi; ubi victus Totila Rex Gothorum, à Narſete plagam accepit, ex qua interiit; eſtque prope fluv. Cantianum, 5. milliar. à Calio in Boream.

¶ Aquaria, *Yvoire*, oppid. Sabaudiæ, ad lacum Lemanum, in Caballiaco tractu. Vix tribus leucis diſtat a Tunonio in occaſum, & 5. ab Aquiano, 6. autem à Geneva in ortum.

¶ Aquarium, *Acquaria*, opp. Italiæ, in Friniana regione & Ducatu Mutinenſi, medicatis aquis nobile, ad Scultennam fluv. 11. milliar. diſtat à Saxulo in meridiem, uno autem à Seſtula in ſeptentrionem.

¶ Aqua ſparta, *Acqua ſparta*, oppid. Italiæ, in Umbria. Sedet in monte, & Ducatus titulo gaudet gentis Cæſiae. 12. milliar. diſtat à Spoleto in occaſum, & 4. ab Ameria in Boream.

¶ Aquatulcum, *Aquatulco*, opp. & portus Americæ ſeptentr. in nova Hiſpania, & prov. Guaxacæ, ad mare Pacificum, 34. circiter leucis Hiſpanicis ab Anticaria nova in meridiem, & 50. ab Acapulco in ortum. Paucis conſtat incolis, cum caſtro Hiſpanorum.

Lib. Conc. Aqua viva, urbs & col. Camp. Venafro urbi propinqua, opp. nunc adhuc *Aqua viva* dictum, apud Vulturnum fluv. inter Venafrum & cœnob. S. Vincentii, in Aprutii conf. ad 12. mill. paſſ.

¶ Aqua viva nunc eſt vicus prope Apenninum, & in limite Comitatus Molicini, in regno Neapol. 9. milliaribus à Venafro in Boream, 6. autem ab Eſernia, & 4. à Vulturno fluvio.

Ant. Aquaviva, ſive Aquavia, *Fuczel*, ſive *Teplicza*, teſte Laz. oppid. Pann. ſuper. in Stiriæ & Hung. conf. à Pœtovione 20. mill. paſſ. in ort.

¶ Aquaviva, *Aquaviva*, caſtrum regni Neapol. in Bariana prov. Diſtat 15. mill. paſſ. a Matera in Boream, & totidem à Bario in meridiem. Inde nomen ſumpſit familia celebris reg. Neap. ſedetque ad radices Apennini.

Plin. Aquenſes cognomine Taurini, pop. Hetruriæ, quorum opp. Aquula, & Aquæ Taurinæ, inter Oropitum ad ort. & Suanam ad occ. 12. mill. paſſ.

¶ Aquenſis vicus, *Bagneres*, oppid. Galliæ, in Novempopulania, in Bigerronibus, ob aquarum ſalubrium copiam nobile, adeoque veteribus Romanis cognitum, ut patet ex antiquis inſcriptionibus, quæ etiamnum extant, teſte Stephano Baluzio. Sedet ad Aturrum fluvium; in Valle Campana, una leuca à Campano in Boream, & ferè 4. à Tarba in Auſtrum.

L. Pr. Aquenſium urb. *Dax*, urbs epiſc. Aquit. Vide Aquæ Tarbellicæ.

¶ Aquia, *Aqui*, prov. & opp. Japoniae, in Aſia, in ora meridion. in ea parte quae *Niphon* dicitur, inter opp. Tomum & Jamangueium, Brietio teſte.

¶ Aquianum, *Evian*, oppid. tenue Sabandiae, ad lacum Lemanum, in Caballiaco tractu, 5. leucis diſtat ab Aquaria in ortum, & 2. à Tunonio, 4. autem a Lauſana in meridiem.

Aquicaldenſes, pop. Hiſp. citer. quorum opp. Aquae calidae, *Caldes* vulgò, in Catalaunia, à Barcinone 4. leuc. Vicum versùs.

Vet. Inſ. Aquiflavienſes, pop. Hiſp. quorum opp. Aquae Flaviae, vulgò *Chiaves*, apud Tamacam fluv.

¶ Aquigirae, *Aquigires*, pop. Americae merid. in Braſilia, versùs praefecturam Spiritus Sancti, in mediterraneis, Sanſone, Levinio, & aliis teſtibus.

Prov. Rom. Aquila, urbs epiſc. in Aprutio Veſtinorum, & totius Aprutii primaria, in mont. ad ſubterfluentem Aternum, ex ruinis Amiterni & Forconii urbium exciſarum condita, ſive Aucta, ab urbe Roma 60. mill. paſſ. à Neapoli 120. Anconam versùs ferè totidem.

Aquila vulgò etiam *l'Aquila* dicitur; eſtque ex praecipuis regni Neapolitani. Vide Amiternum.

Curopa. Aquila item, olim Calydon, urbs Ætoliae epiſcop. ſub Archiep. Naupactenſi, ad Evenum fluv. apud oſtia, vulgò *Ayton*, teſte Soph.

¶ Aquila, *l'Aigle*, opp. Franciae, in Normannia prov. ad Rillam flu. Diſtat 5. leucis a Mortania, 8. autem à Sagio. Vide ad Aquilas.

¶ Aquileburgium, Arnsbourg, arx Daniae, prope Goldingam urbem Jutiae ſeptentr. Vide Coldinga.

Cic. Plin. Liv. & al. Aquileja, *Aquilegia*, urbs patriarch. Carnorum metrop. ad Turri & Alſae fluv. confluentiam, ab Hunnis ſub Attila Rege exciſa, quondam ex primis Italiae, ut quae, Roma excepta, primaria. Nunc jacet a paucis habitata, ad Auſtriacos Principes ſpectans: cujus Patriarcha Utini, urbi Carnorum ſub Venetis hodie primariae, inde 20. mill. paſſ. diſtanti, reſidet. Ipſa ruderibus longè latèque ſparſis, inter Concordiam quoque exciſam ad occ. & Tergeſtum in ort. 30. mill. plus minùs diſſidet, *Aglon*, & *Alar* Germanis dicta. De ea Auſon. in Catal. urbium:

Nona inter claras Aquileja cieberis urbes.

¶ Aquileja, *Aquileja*, Gallis *Aquilee*, alias erat perampla; ſed ab Attila anno 452. & deinde a Longobardis anno 590. incenſa & devaſtata fuit, & poſtea a Popone Patriarcha reaedificata. Antiquitus ſub ditione temporali Patriarchae, poſtea ab Archiducibus Auſtriae occupata, & adhunc uſque diem in eorum poteſtate remanet; ſed muris ſpoliata, & ob aeris inclementiam ita inhabitabilis reddita, ut 35, focularia vix complectatur, cum paucis incolis, qui ibi tantùm remanent hiberno tempore, exceptis piſcatoribus aliquot. Vix diſtat 9. milliar. ab ora littorali maris Adriatici in Boream; eſtque media ferme inter Palmam & Gradum.

Liv. Plin. Ptol. Aquilonia urbs fuit Samnii olim, urbs epiſc. Hirpinorum, in regno Neapolit. quam variè indigitant. Aliis eſt *Agnone* opp. in Aprutio; aliis *Anglona* urbs exciſa in Lucania, Celſo Cittadino *Lacedogna* urbs epiſc. Hirpinorum ſub Archiep. Compſano. Sed ſitus repugnat. Nam ex Liv. locus Aquiloniae erat inter Beneventum & Luceriam. Laquedonia verò Melphi, & Mont. Viridi proxima eſt, Biſaciae propior ad 3. mill. paſſ. Aquilonia autem à Benevento 30. mill. paſſ. diſtabat, ab Æcis 10. Quare illam prorsùs extinctam cùm Volaterrano putamus. Pop. Aquiloni Plin.

¶ Aquilonia, Brietio eſt *Carbonara*, vicus regni Neap. in Principatu ulteriori, inter Laquedoniam & Montem Viridem, juxta Aufidum fluvium.

¶ Aquilonium, *Aiguillon*, opp. Galliae, in Aquitania, ad Garumnam fluv. ubi recipit Lotium in Aginnenſi tractu, 4. leucis infra Aginnum. Vide Aguillionum.

Aquilunda, *Aquilonda*, lacus Africae, in regno Congi, versùs Orientem & terminos Abyſſiniae, cum multis inſulis. Ex eo profluit fluvius Dandus, & ab Europaeis *Lago di Quilunda* dicitur.

Ptol. Ant. Aquincum, ſive Acincum, *Cepol*, teſte Laz. opp. Hung. in Pann. infer. ad Danubium fluv. apud Budam, ab ea in auſtr. 2. leuc. Hung. diſtans.

¶ Aquincum, Cluverio teſte, eſt Buda, *Offen*, ad Danubium, Hungariae caput, & primaria: quod etiam probat Brietius ex Lazio. Vide Buda.

Cic. Tac. & al. Aquinum, *Aquino*, urbs epiſc. & col. Latii, apud fines Samnitium exciſa, ad reg. Neapol. ſpectans, cis Caſinum 5. mill. paſſ. cujus Epiſcopus in Pontecurvo opp. finitimo reſidet. Raros habet incolas, à Conrado Imperat. everſa. D. Thomam Doctorem Eccleſ. celeberrimum protulit. De eo Sil. lib. 8.

Commovet, atque viris ingens exhaurit Aquinum.

¶ Aquinum, *Aquin* Gallis, ſita eſt in regno Neapolit. & in prov. Terrae Laboris, non longe a Liri fluv. & 5. milliar. tantum a confinio ditionis Pontificiae; eſtque ſub dominio civili Ducis Sorae.

Recent. Aquiſgranum, Vetera Ptol. & Anton. Thermae grani Rheginoni, cui etiam Aquae, *Aken*, & *Aquiſgrana* Italis, urbs Germ. infer. libera, ac ex primis Belgii, inter Coloniam Agripp. 10. & Leodium in occ. 6. leuc. a Juliaco 4. Nomen habere traditur a Grano, Neronis fratre, illius conditore.

¶ Aquiſgranum urbs eſt ampla & libera Germaniae Ciſrhenanae, non autem Belgii, quae *Ach* Germanis. *Aken* Flandris, *Aix la Chapelle* Gal. dicitur. Olim claruit palatio, ut & nunc tumulo S. Caroli Magni, qui illic obiit, & illam ab Attila deſolatam reſtauravit. Capta fuit ab Hiſp. ſub Spinula 1624. ſed poſtea reddita. Incendio penè tota conflagravit anno 1656. Sita eſt intra limites Ducatus Juliacenſis, & in confinio Ducat. Limburgenſis, ſub clientela Ducis Juliacenſis. Sed eam à Grano quodam fratre Neronis conditam fuiſſe commentum puto: celebris eſt pace ibi facta anno 1668. inter Reges Galliae & Hiſpaniae.

Aquita, *Aquita*, prov. inſ. Japoniae, versùs Septentr. in Aſia. Urbem habet cognom. in ora littorali, pro fretum

Sangar, in ea parte quæ *Nithen* vulgò dicitur; eſtque parva, & ad pedes montium, Brietio teſte.

Cæſ. Plin. Strab. & al. Aquitania, quæ & Aremorica Plin. *Guienne*, (tametſi latiùs patet Aquitania quàm Guienna) una ex 4. Gall. partibus: quæ apud Cæſ. Garumna, montibus Pyrenæis & Oceano definitur. Apud Plin. Ptol. & alios longè major, in duas Garumna fluv. diſtincta; quarum quæ cis Garumnam eſt parte ad occ. *Guienne* dicitur, in qua Burdigala metrop. eſt. Reliquum in tot ferè regiones quot ſunt civitates dividitur. Continet enim Santonas, Pictavos, Lemovices, Petrocorios, Cadurcos, Ruthenos, Arvernos, & alios. Quæ trans flumen Garumnam eſt, magna ex parte *Gaſcogne* dicitur, & *Bearn*, juxta Hiſpan. limites. Vaſconia autem, quæ à Vaſconibus Hiſp. pop. trans mont. Pyrenæos nomen accepit, Novem populonia, teſte Plin. nominata fuit. Pop. Aquitani. Inde Aquitanicus nom. gent. Auſon. in car. urb.

Interiuſque premunt Aquitanica rura Gebennæ.

¶ Aquitania aliàs ampliſſimam partem Galliæ complectebatur ſub Romanis, uti & ſub prima Regum Franciæ proſapia, nempe totam illam regionem, quæ a Ligeri fluvio ad Pyrenæos & Oceanum extenditur. Nunc autem ſtrictiùs ſumitur, & vulgò *Guienne*, ſeu etiam *Guaſcogne* dicitur, & a Garumna fluvio bipartitur; ſed de ejus terminis non eſt facilè ſtatuere. Ipſius partes nunc ſunt provinciæ Aginnenſis, Arminiacenſis, Benearnenſis, Bigerrenſis, Condomenſis, Convenenſis, Lemovicenſis, Petrocorienſis, Burdegalenſis, quæ & Guienna propria, Rutenenſis, Santonenſis, Vaſatenſis, & Vaſconia propria.

¶ Aquitaniæ urbes primariæ hujus temporis.

Aginnum, *Agen*.	Fanum S. Licerii, *S. Licer*,
Aquæ, *Aqs*.	Lactorium, *Lectoure*.
Aturrus, *Aire*.	Laſcurris, Laſcar.
Auſcii, *Auſch*,	Lombarium, *Lombez*.
Bajona, *Bajone*.	Oloro, *Oleron*.
Bergeracum, *Bergerac*.	Palum, *Pau*.
Blavia, *Blaye*.	Petrocorium, *Perigueux*.
Briva, *Brive*.	Ruthena, *Redez*.
Burdegala, totius Aquitaniæ facilè primaria, *Bordeaux*.	Santones, *Saintes*.
	Sarlatum, *Sarlat*.
	Tutela, *Tulles*.
Cadurcum, *Cahors*.	Vabræ, *Vabres*.
Condomum, *Condom*.	Vaſatum, *Baſas*.

Ptol. Aquula, Aquæ Taurinæ Plin. oppid. Hetruriæ, apud Peliam fluvium, media ferè inter Suanam ad occ. & Oropitum ad ortum 12. mill. paſſ. utrinque, vulgò *Acqua pendente*.

¶ Aquula, ſeu Acula, *Aquapendente*, urbs eſt epiſcopalis facta ab Innocentio Decimo, loco Caſtri diruti; eſtque in Clivo & ſat ampla, ſed paucis conſtat incolis, prope Peliam fluv. qui ibi jungitur ponte pulcherrimo Gregoriano dicto. 5. milliar. diſtat a confinio Senenſis ditionis, & 6. à Vulſinienſi lacu. Paret Summo Pontifici.

Vet. Trad. Ara Cæſaris, *Arſago*, pag. Inſubriæ, in agro Mediolanenſi, apud Curiam pictam, à Mediolano 10. mill. paſſ. inter Albiarum & Saronum.

Ant. Ara lapidea, Arlapa Lib. Not. *Pechlarn* Laz. interpr. opp. Norici, ad Danubium, in Auſtria, apud Medelicum opp. 1. leuc. ab eo in occ. diſtans, medium ferè inter Viennam ad ortum, & Lentiam ad occaſ. utrinque 12. circiter leuc.

¶ Ara lapidea dicitur & melius Arelape & Arlape. Vide ibi.

Juven. Ara Lugdunenſis, *Ainay*, cœnobium prope Lugdunum, Ad Araris cum Rhodano confluentiam. Mem. Juvenal. ſat. 1.

Aut Lugdunenſem Rhetor dicturus ad aram.

¶ Ara Lugdunenſis dicitur aliter Athanacum; eſtque Abbatia prædives intra muros Lugduni.

Ptol. Ara Tutila, *Calonica*, teſte Molet. opp. olim, nunc pag. Corſicæ, in ora ad ort. apud Marianam urb. excidiam, Aleriam verſùs.

¶ Ara Tutila eſt inter Aleriam & marianam medio ferè itinere.

Corn. Tac. Ara Ubiorum, locus German. infer. ad Rhenum, in altera illius ripa, è regione Coloniæ Agripp. ubi nunc cœnobium Divitenſe, teſte Junio.

¶ Ara Ubiorum eſt *Bonne*, opp. Germaniæ, ad Rhenum fluv. ubi ſedes Electoris Colonienſis, 15. mill. paſſ. ſupra Coloniam Agrippinam, teſte Cluverio.

Strab. Plin. & al. Arabes, populi Arabiæ, de qua mox. De quibus Luc. lib. 3.

Ignotum vobis Arabes veniſtis in orbem.

Arabes olim divitiis fluxiſſe inde colligitur, quod *Arabum gazæ* in proverbio ſunt apud Horat. cùm opes cumulatiſſimas ſignificare volumus.

¶ Arabia, emp. & urbs Arabiæ felicis, in ora litt. Oceani Arabici, ubi nunc eſt *Aden*, urbs permunita, cum arce, portu, & emporio celebri, à Turcis dolo capta anno 1528. ſed ipſis erepta à paucis annis. Vix diſtat 69. leuc. Hiſpanicis à faucibus ſinus Arabici in ortum, & 80. à promont. Aromatum in Boream. Maginus autem & Baros credunt urb. Adenum eſſe Mardoce Ptolæmei, Arabiam autem eſſe *Laghi* urb. in illa ora.

Plin. Strab. Mel. Ptol. Arabia, triplex Aſiæ reg. Deſerta. *Beriara*, teſte Villan. cum al. inter Syriam ad occ. & Arabiam felic. ad ort. atque inter Meſopotamiam ad Septentr. Euphrate fluv. diſſeparante, ubi Scenitæ pop. & Arabiam Petream ad auſtrum. Felix, *Aiman*, & Turcis *Gemen* vel *Giemen*, ampliſſima, inter duos maximos ſinus, Arabicum ad auſtrum, & Perſicum ad ſeptent. perſtricta, inter occ. & ort. longiſſimè excurrens, mari rubro Indiam verſùs definita: in qua Sabæi pop. multaque regna continentur. Petrea demum, Nabathaea Strab. & Plin. *Barraab* & *Bengaucal*, aliiſque nominibus appellata, inter Palaeſtinam ad occ. Jordane & Aſphaltite lacu diviſa, & Arabiam felicem ad ort. ac inter Deſertam ad arctos, Ægyptum, partemque ſinus Arabici ad merid. In qua pop. Nabathaei, & urbes clarae, Petra, Medaba, & Boſtra. In Arabia fel. phœnicem avem unicam, quae 690. annis vivat, & renaſcatur, reperiri auctores ſunt Plin. & Sol. Arabius item nomen, gent. ab Arabia deducitur; ut Arabius tibicen, & Arabia tibia: quae in proverbium abiere, ut apud Jul. Polluc. in Menandro. Nam quoties aliquem loquacitatis notare volumus, *Arabia tibia*, vel *Arabius tibicen* dicimus. Arabia etiam pro unguentis pretioſis accipitur apud Lucret. ut *Totam ſpirare Arabiam* quaſi in modum proverbii dicitur.

¶ Arabia, *l'Arabie* Gallis, *Arabia* Italis, & *Arabiſtan* Aſiaticis, eſt ex praecipuis totius Aſiae partibus, terminos habens à Septentrione Syriam & fluv. Euphratem, ab Oriente ſinum Perſicum, ab Occidente ſinum Arabicum, & à Meridie mare Arabicum, ſeu partem Oceani Indici. Triplex eſt; nempe Arabia Petrea, quae *Baraab* nunc dicitur, inter Arabiam felicem & Syriam; Arabia Deſerta, quae *Beriara* nunc, & aliàs ab Hebraeis Cedar dicebatur; eſtque inter felicem Arabiam & Euphratem fluv. & Arabia felix, *Hyaman* ſeu *Gemen*, quae à Saracenis *Mamerra* dicitur; habetque ad Boream Arabias Petream & Deſertam, eoſdemque aliàs communes cum tota Arabia terminos habens. Illius maxima pars arenoſa eſt & ſterilis, & raros habet incolas, & urbes tum ob vaſtas ſolitudines & montes aſperrimos, tum etiam propter aquae penuriam; eſtque fere tota ſui juris. Ejus urbes praecipuae nunc ſunt.

Adenum, *Aden*.	Gerra, *el Catif*.
Almacharana, *Almacharana*.	Jamana, *Jamana*.
	Maſcatum, *Maſcat*.
Anna, *Anna*.	Mecca, ſeu Marraba, *la Meque*.
Aracum, ſeu Petra, *Crac*.	Medina, *Medina Tanalbi*.
Baſera, ſeu Teredon, *Balſora*.	Sanaa, *Sanaa*.
	Zibithum, *Zibith*.
Boſtra, *Buſſereth*.	

Plin. Strab. & al. Arabicus ſinus *Golfe d'Arabia*, Italis *Mare Roſſo*, incolis verò *Behar Corſun*, & *Calzan*, aliiſque nominibus pro locorum diverſitate: Cujus longitudo, inter intimum receſſum, ubi Heroum urb. & fauces illius 350. leuc. Hiſpan. continet. Latitudo alicubi maxima 50.

¶ Arabicus ſinus à Gallis *Mer Rouge*, ſeu etiam *Mer de la Mecque* dicitur ab urbe Mecca. Extenditur inter Æthiopiam ſuperiorem, Ægyptum, & Arabiam; eſtque nautis formidabilis, propter frequentes ſyrtes & ſcopulos verſùs utramque oram littoralem, praeſertim verſùs Arabiam, ubi recipit aliquot flumina parvi momenti. Aliàs in intimo ejus receſſu praebuit tranſitum Iſraelitis, ut videre eſt in ſacris paginis.

Ant. Arabiſſus urb. fuit Armeniae minor. epiſcop. ſub Archiepiſcop. Melitenenſi, in confin. Comagenes, apud Taurum mont.

¶ Arabiſſus diſtabat 70. milliar. a Melitene in auſtrum, & 80. circiter ab Anazarbes Boream verſùs.

¶ Arabius, fluv. Gedroſiae prov. in Perſia, nunc *Ilment* fortè. Vide Arbis.

Ant. Arabo, Narabo Ptol. fluv. & urb. Pannoniae ſup. in Hung. *Rab* utrumque incolis dicitur; urbs verò *Giavarin* ab Ita-

ab Italis nominatur, urbs munitiſſima, ad Arabonis cum Danubii parte confluentiam, epiſc. ſub Archiepiſc. Strigonienſ. inter Viennam ad occ. 14. & Budam ad ort. ad 12. mill. Hung. à Poſſonio 10. in auſtrum, ab Alba regali 18. Viennam verſùs.

¶ Arabo aliàs capta a Turcis, ſed fortiter recepta à D. *de Vaubecourt*, nobili Gallo, anno 1606. Nunc ſubeſt Auſtriacis. Dicitur *Javarin* a Gallis, & *Gevver* ab Hungaris, & *Raab* a Germanis, cum fluv. cognomin. Sedet è fronte Schutiae inſulae, & 4. leucis diſtat a Comara opp. in occaſum, 14. ab Alba Regali in Boream, & 8 a Strigonia in occaſum.

Ptol. Arabriga, *Arrabida*, teſte Varrerio, opp. Hiſp. Luſit. in regno Portugallico, inter Leiriam urbem & oram littoream, ad 3. leuc. diſſitum circiter.

¶ Arabriga aliis eſt vic. *Caſtanheira*, in Portugallia, ad Tagum fluv. medius ferme inter Scalabim & Uliſipponem, prope oppidum *Alanquer*, & 10 leucis Hiſpanicis a Leiria: quod melius videtur.

¶ Arachle, urbs Aſiae, in Palaeſtina, epiſc. ſub Archiepiſc. Tyrenſi. teſte Miraeo.

Sol. Ptol. Plin. & al. Arachoſia, *Cabul*, teſte Jac. Caſt. *Cheſimur*, teſte Merc. reg. Æſiae, Indiae finitima, Indo fluv. ab ea in occ. diviſa; cujus urbes primariae, Alexandria, Arachottus, quae & Arachoſia Solino dicitur, à Prophtaſia Drangarum regia 515. mill. paſſ. in ortum recedit.

¶ Arachoſia nunc, teſte Sanſon. *Candahar* dicitur, prov. alias Perſiae, ſed a paucis annis ſub imperio Magni Mogolis, cum urbe cognom. permunita, intra montes, quae forſan aliàs Alexandria Arachoſiae; diſtatque centum circiter leucis ab Indo fluv. in occaſ. totidem ferè ab urbe *Cabul* in merid. & 90. à Prophtaſia Boream verſùs.

Ptol. Steph. Plin. Arachotus, lacus & fluv. Arachoſiae, cum urbe ejuſdem nominis, quae Sol. Arachoſia & Plin. Arachoſiorum opp. appellatur, fluv. *Sim*, lacus *Bimaru*, urb. *Cabul* (quod nomen eſt regioni) incolis dicuntur.

¶ Arachotus, urbs, aliis eſt *Chatzan*, in regione *Hajacan*, ditionis Magni Mogolis, media ferè inter *Candahar* urb. & fluv. Indum, 120. leucis a Prophtaſia in ort. aeſtivum, & 100. circiter à *Cabul* in auſtrum.

Liv. Ptol. Arachthus, fluv. cum opp. Epiri, in Acarnanum finibus, quod *Spagmagmuriſi* incolis, teſte Nigro, dicitur. Fluv. etiam apud Nicopolim urb. teſte Strab. fluit diverſus ab hoc, ut videtur, ac in ſin. Ambracicum labitur. Al. videtur idem.

Oroſ. Aracillum, Arracillum Floro, Aracaelum Anton. *Arrajola*, vel *Arexil*, teſte Garibaeo cum Mariana, opp. olim, nunc pag. Hiſp. Tarracon. in Cantabris, à Pompelone 29. mill. paſſ. in occ. Segiſamae opp. proximus; ſed, teſte Hieron. Zurita, *Araciol* nominatur, inter Pharum & Corellam opp. Navarrae.

¶ Arocillum & Arocolis ab aliis dicitur; eſtque *Araqui*, ſeu *Huarte Araquil*, oppidulum Hiſp. in Navarra, 5. leuc. diſtans à Pompelone in occaſ.

¶ Aracuiti, *Aracujes*, pop. Americae meridionalis, in Braſilia, prope Praefecturam Pernambuci, in mediterraneis.

¶ Aracum, *Arac*, urbs Arabiae Petreae, quae olim Petrea. Vide ibi.

Strab. Plin. Aracynthus, mons Ætoliae, ſive Acarnaniae, per illam extenſus. Alter, teſte Steph. in Bœotiae & Atticae conf. ubi Dirce fons, unde Dircaeus. De quo Virg. in eclog. 2.

Amphion Dircaeus in Actaeo Aracyntho.

Juxta Aracynthum Acarnanum novam Calydonem urbem exſtructam ſcribit Strabo.

Lib. Jud. Arad, opp. olim Amorrhaeorum, nunc pag. à Chebron & Malati 4. mill. paſſ.

Ptol. Araduca, *Arzua* Molet. & al. *Guimaraes* Floriano, *Guimaranes* al. oppid. Luſitan. quod Latino recenti Vimaranum dicunt, à Bracara 2. leuc. in ortum. Deeſt in cod Graeco.

¶ Araduca, *Guimaraens*, ad Avum fluv. ſedet, & Ducali titulo gaudet.

Ptol. Aradućta, *Lamarante*, teſte Moletio, opp. Luſit. Bracarae finitimum, inde 5. leuc. aquas Flavias verſùs. Mihi potiùs eſt *Ardoza*, opp. ejuſdem regni Portugallici, apud Caſtrum Blancum, à quo 4. leuc. in occ. Nomen enim alludit, & ſitus apud Ptol. magis congruit.

¶ Aradućta aliis eſt *Arouca*, pagus Portugalliae, prope montes, medius ferme inter Viſeum & Portum urbes ad 6. leucas.

Strab. Aradus, inſul. Phœniciae, apud Orthoſiam urb. ponte junćta continenti, à littore olim 20. ſtad. recedens, circ. *Plin.*
7. cum urbe ejuſdem nominis, ab Aradio filio Chanaan *& al.*
condita.

Arae Caeſaris, *Veliki Prowvoz*, teſte Sigiſm. Eberſtenio, locus Sarmatiae Europ. apud Tanaim fluv. à Tanai urbe *Ptol.*
20. leuc. Germ. in Bor. quae & Arae Alexandri.

Arae Flaviae, ſive ex al. cod. Alae Flaviae, *Nordlingen*, urbs German. in Suevia, trans Danubium, inter Auguſtam Vindelicorum ad meridiem, & Hallam ad ſeptentr. 8. leuc. ab Ulma 7. al. eſt *Blauburen*, opp. apud Danub. ab Ulma 2. leuc. in occ. Aliis eſt *Heidenheym*, oppid. ultra Norlingam 3. leuc. in Bor. Prior interpretatio communior. *Ptol.*

¶ Arae Flaviae à multis Nordlinga creditur, quae *Nordlingen* vulgò, alias etiam Nerolinga, teſte Bertio, urbs Germaniae ad Egram fluvium in Suevia provincia, nota Suecorum clade anno 1634. & Francorum victoria anno 1645. 3. leucis diſtat à Danubio. Vide Nerolinga. Cluverius tamen & alii credunt Aras Flavias eſſe *Aurach*, opp. Sueviae, in Ducatu Wirtembergenſi, 4. leucis à Tubinga in ortum.

Arae Herculis, locus in Alpibus Graiis, quà Caeſar in Gall. trajecit, apud mont. S. Bernardi, ut vocant. *Vet. Inſ.*

Arae Philaenorum, villa Philaeni Ptol. *Nain*, opp. Africae marit. & extremum in Cyrenes conf. teſte Lud. Marm. cum al. Cujus mem. Saluſt. & Val. Max. Al. *Porto di Sabia* dici videtur. *Saluſt.*

Arae Seſtianae, ſive Arae tres Auguſti, Trileucum Ptol. *Plin.*
ut ſitus perſuadere videtur, *Capo di Pennas*, in peninſula *Mel.*
Aſturum, apud Gigiam opp. ab Oveto 7. leuc. in Bor. recedens. Scythicum Melae dici videtur.

¶ Arae Seſtianae, Sanſone teſte, erant ubi nunc *Capo de Mongia*, in Gallaecia, inter Artabrum prom. & Coronium opp. quod veriſimilius.

Arae Sextianae, Turris Auguſti Melae, Lucus Auguſti Ptol. *Lugo*, teſte Ambroſ. Mol. cum al. urbs Hiſp. in Gallaecia epiſc. ſub Archiepiſc. Compoſtellano, inde 18. leuc. in ort. à Caronio 12. Mindonem verſùs. Sed Arae Sextianae, quae eaedem Seſtianis videntur, à Luco Auguſti diverſae ſunt. Illae enim littorales ſunt, Lucus verò in mediterr. eſt. *Plin.*

¶ Ab Aris Sextianis, ſeu Seſtianis, multùm differt Lucus Auguſti, Gallaeciae urbs, quae ab illis diſtat 24. leucis in ortum.

Arae Solis, *Capo di Mongia*, teſte Molet. cum al. prom. *Ptol.*
Callaicorum ſeu Gallaeciae extremum ad occ. & Bor. poſt Nerium prom. ſequens ad 4. leuc. Sed Graecus cod. Arae Seſtii, non Solis habet. Ex quo liquet hic Aras Sextianas eſſe locandas, à Luco urb. diverſas.

De Aris iterum.

Arae Alexandri Ptolom. locus erat Sarmatiae Europaeae, apud Tanais flexionem, ubi maximè in ortum vergens, proximè ad Rha fluv. accedit, in Moſcorum regione.

Arae Caeſaris Ptol. erant in eadem Sarmatia, apud Tanaim fluv. inter oſtia Tanais & ejuſdem flexionem, quo in loco nunc *Scoſna* opp. Moſchorum, ſeu non longè conſpicitur.

Arae Flaviae Ptol. urbs German. quam plerique Nerolingam, *Nordlingen*, vocant, urbem Sueviae liberam claramque, ab Ulma ſupra 6. leuc. in Bor. Noribergam verſùs 12.

Arae Mutiae Cat. & Plin. *Aremuzze*, opp. Etruriae, in colle exciſum, in finibus Vejentum, apud urbem Caſtellanam.

Arae Philaenorum Ptol. & Saluſt. cui etiam Arae Philenon, opp. Africae littor. ultra Septim, inter Syrtes, *Porto di Sabia*.

Arae Sabeae, *Caitachi*, teſte Mol. urbs Mediae, in ora maris Caſpii, in Atropatia, apud Cyri flum. oſtia.

Arae Seſtianae Pomp. Mel. ad Trileucum prom. in ora Aſturum, ubi nunc *Gyon* opp. ab Oveto urbe ad 4. leuc. in Bor. recedens, & ab Abula, *Aviles*, 5. in ortum.

¶ Afrae Seſtianae aliis eſt promontorium Hiſpaniae in Callaicis, quod *Capo di Mongia* dicitur, inter Caronium oppidum ad ortum, & Artabrum promont. ad occaſum, in ora Boreali Gallaeciae: quod forſan meliùs. Vide & Arae Seſtii infra.

Arae Seſtii Ptol. (licet aliqui Arae Solis legant) prom. Callaicorum, in ora occid. *Capo di Mongia* hodie, a Nerio prom. 4. leuc. in Bor. Caronium urbem verſùs 12.

¶ Araga, urbs Arabiae felicis, ubi Agraei pop.

¶ Ara-

¶ Aragonia, *Aragon* incolis & Gallis, *Aragona* Italis, regnum peramplum, & ex tribus Hiſpaniæ præcipuis, inter Galliam, Navarram, Caſtellam, & Cataloniam; & in unum coaluit cum Caſtellano ab anno 1479. ſub Ferdinando V. Iberus fluv. illud biſariam ſecat, habetque Cæſar-Auguſtam urbem primariam. Eſt tota regio ſiccior, aſpera, & ſatis deſerta, præſertim versùs Caſtellam, ubi vix habitationes reperiuntur. Sub Aragoniæ regno latè ſumpto aliàs erant regna Valentiae, & Majoricæ, & Catalonia. Nunc ab ipſo disjuncta ſunt, & continet tantùm Aragoniam propriam ſub qua cenſentur regiunculæ *Sobrarba* & *Ribagorca*, verſus Pyrenços, aliàs notæ in hiſtoriis illius regni. Scribuntur autem Aragonia cum una r ab incolis & ab Hiſp. non autem cum duplici r, ut quidam ſcripſere.

¶ Aragoniae urbes præcipuæ.

Barbaſtrum, *Balbaſtro*.	Lobetum, *Albarazin*.
Bilbilis, *Calatajud.*	Montio, *Moncon*.
Cæſar-Auguſta, regni caput, *Caragoca*.	Oſca, *Hueſca*.
Daroca, *Daroca*.	Terulum, *Teruel*.
Jacca, *Jacca*.	Turiaſo, *Taracona*,

¶ Aragonius, *Aragon*, fluv. Hiſpaniæ. Ortum habet in Pirenæis montibus, prope S. Chriſtinam, in Aragonia. Jaccam & Sangoſſam alluit, & cum Arago fluv. ſimul in Iberum influit, in Navarra, infra Calagurim urbem.

Ex D. Eulog. Aragus, *Arga*, fluv. extremus Hiſp. in finibus Cantabrorum, apud Bajonam urb. Gall. Aquitanicæ oriens, ac in Egam fluv. Cantabrorum in Guipuſcoa influens. Aragus item apud Strab. eſt fluv. Moloſſorum in Epiro.

¶ Aragus, fluv. Hiſpaniae, vulgò *Arga* dictus, & non *Agra*, ut quidam malè ſcripſere. Oritur ex Pirenaeis mont. 10. leueis à Bajona, caditque cum Aragonio fluv. in Iberum fluv. poſt rigatam Pompelonem; ſed non recipit Egam flu. & à quibuſdam etiam Agrada vocatur.

Ptol. Arandis, *Torvedra*, ſive *Torres Vedras*, uti Moletio & aliis videtur, opp. Hiſpaniae Luſit. ab Ulyſſipone 9. leuc. Leriam in occid. versùs. Sed ſitus apud Ptol. minimè congruit.

¶ Aranes, caſtrum, ſeu potiùs palatium ſuperbiſs. Regum Sveciae, in Gothia prov. prope lacum *Vener*. cujus nunc tantum ſuperſunt rudera.

¶ Arania, *Aran*, inſula Scotiae, cum caſtro cognom. Adjacet Cantierae & Argateliae prov. eſtque Ducatus titulo inſignis. Aliis dicitur Glotta; Hinc Glotta aeſtuarium, ubi ea inſula. Vide Glotta.

¶ Arania, *Vallèe d'Aran*, vallis fertiliſs. intra Pirenaeos montes, in regno Aragoniae, unde oritur Garumna fluv. Aliàs pars erat Aquitaniae, ſed ab ipſa revulſa eſt à pluribus ſeculis. Ibi Viella oppidul. praecipuum.

¶ Araniae, *les Isles d'Aran*, inſulae duae Hiberniae, ad fauces ſinus Gallovidienſis, in Connactia prov. Suntque etiam aliae inſulae cognom. vulgò *the North Iles of Aran* Anglis, in littore occidentali Ultouiae prov. & Comitatus Dungalenſis.

¶ Aranus, *Aranios*, fluv. Tranſſylvaniae. Oritur prope Claudiopolim, & in Mariſium ſe exonerat.

Plin. Arapotes, Maria, & Maraeotis Stab. lacus Ægypti maximus, proximus Alexandriae, qui *Antacon*, & *Buheira* ab adjacentibus oppidis, teſte Ort. & Ziegl. nominatur.

Caſ. Ptol. & al. Arar, Araris Virg. & Plin. Saucona Amm. Marcell. *la Saone*, fluv. Gall. Celt. Sequanos ab Æduis ſeparans, ac paulò infrà Lugdunum Rhodano congrediens: cujus fontes à Moſellae fontibus in Lotharingia 10. leu. diſtanr. De eo Claud. in Paneg. Theodoſ.

Lentus Arar, Rhodanuſque celer, & dives Iberus.

Apud eundem Araris, ſic Rufin. 2.

Quos Rhodanus velox, Araris quos tardior ambit.

¶ Arar fluv. oritur ex Vogeſo monte, in confinio Lotharingiae, deinde per Comitatum & Ducatum Burgundiae fluit, ubi auctus fluv. Dubi & aliis, & rigatis Graeo, Cabillone, & Matiſcone, in Rhodanum ſe exonerat juxta & infra Lugdunum.

¶ Ararath, mons Aſiae, in Armenia, ubi ſtetit. Arca Noè poſt diluvium. Pars eſt montis Caſpii, prope Mediam, & inter Artaxatam & Arſiſſam paludem; & *Arar* nunc dicitur, Herberto teſte.

Hero. Ararus, fluv. Aſiae, per Armen. fluens, 6. mill. paſſ. ab Euphrate oriens.

¶ Aratus, fluv. Americae meridion. in Braſilia, vulgò *Arari* dictus. Cadit in mare Boreale juxta praefecturam & inſul. Tamaracam.

¶ Arathia, urbs Aſiae, in Cappadocia, epiſc. ſub Archiep. Caeſarienſi, Miraeo teſte.

Araucum, *Arauco*, caſtrum cum valle & flu. cognom. Americae meridionalis, in regno Chile, in ora littorali, ubi Araucani populi notiſſimi in hiſtoriis noſtri temporis, qui per centum propè annos cum Hiſpanis pro libertate pugnaverunt, felici perſæpe eventu, tandemque inter ipſos pax inita eſt anno 1650. Vallis eſt cultiſſima prope fluvium *Lebo*, inter urbes Conceptionis & Imperialis, 20. leucis ab utraque.

Araviſci, Arabiſci Ptol. pop. Pannoniae infer. Scordiſcis finitimi, iis bore aliores, qui nunc Raſciani dici putantur, apud Taurunum urb. Hos Tac. ad ulteriorem Danubii ripam, ubi reg. *Maſons* dicitur, deſcribere videtur. De iis Franc. Picus Mirandulan. *Plin.*

Oſus Araviſco, dubium deductus, an illo
Hic genus antiquum referat, ſub judice lis eſt.

Arauris, Araurarius Ptol. Rhauraris Strab. (Vide ibi) fluv. Gall. Narbonen. ex Gebennis montibus profluens, ac in mare Gallicum ad Aghatam urbem influens, *l'Eraud* vulgò. *Mel.*

Arauſa. Vide Arauzona, opp. Illyriei. *Ant.*

Arauſio, col. Secundanorum apud Plin. *Orange*, urbs epiſc. ſub Archiepiſc. Arelatenſi, & Academia in Gall. Narbonen. in Provincia, ab Avenione 4. leue. Carpentoracti propior. A Gallico regno immunis, proprio Principi paret. *Plin. Ptol. Sidon.*

¶ Arauſio Principatus eſt gentis Naſſoviae, in Provincia; eſtque amœna civitas, ad rivum *Eigue*, una leuca a Rhodano; in qua viſitur Amphitheatrum antiquum. Ejus arx permunita in monte disjecta fuit anno 1660. Ei ſubſunt aliquot pagi; diſtatque 3. leucis à Ponte S. Spiritus in auſtrum; & inſertus eſt Principatus intra Comitatum Vindaxinum, & in limite Delphinatus.

Aravus, *Aravv*, fluv. Gall. Belg. per Lotharingiam in Moſellam influens. De quo ſolus Auſon. ex veteribus agit in ſua Moſella: *Auſo.*

Naviger undiſona dudum me mollis Aravus.
Torta teſte vocat (aliae edit. hab. *mole Saravus.*)

¶ Aravus meliùs eſſet Saravus, *Sar*, qui cadit in Moſellam paulò ſupra Treverim, quia nullus eſt fluv. Aravus in tota Lotharingia. Vide Saravus.

Arauzona, Arauſa Anton. *Oſtroviza* Nigro, *Saonigra* Simlero, opp. Illyrici mediter. inter Jaderam ad occ. 40. & Tragurium in ort. 46. mill. paſſ. ex Ant. itiner. *Ptol.*

Araxes, *Arais* in tab. recent. *Achlar* apud Leuncl. *Cajacz* apud Thevet. fluv. notiſſimus & ingens Armeniae majoris, illam à Media Atropatia ſeparans; ſic ferunt à violentia nominatum. *Areſque* dici à Turcis ſcribit Leuncl. Illius fontes ab Euphrate 6. mil. paſſ. tantùm diſtant, teſte Plin. Ejus mem. Virg. lib. 8. Æn. *Virg. Senec. Strab. & al.*

Indomitique Daca, & pontem indignatus Araxes.

¶ Araxes a Perſis *Araſſ* dicitur, Artaxatamque rigat, & in mare Caſpium ſe exonerat, inter oſtia Cypri & Cambiſis fluvior.

Araxes alter in Meſopot. ultra Thapſacum civ. 32. ſtathmis, & ſ10. paraſangis, ut ſcribit Xenophon in Cyri expeditione. *Xeno.*

¶ Araxes alter ab aliis Savoras dicitur, & in Euphratem ſe exonerat 80. milliar. infra Tapſacum.

Araxus, *Capo di Chiarenza*, teſte Soph. promon. Elidis, in ora occid. Peloponneſi, inter Dymam & Cyllenem, inter quod & Chelonitem prom. ejuſdem orae auſtralius, Peneus fluv. in mare Jonium effunditur. Abeſt a Dyma urbe 60. ſtad. in occ. Araxus nautis formidabilis eſt, ut Poeta quidam lib. 2. itiner. ſcribit; eſt enim ſcopuloſum hoc prom. *Polyb. Strab. & al.*

Prateriens ſcopulos, rupeſque minacis Araxi.

¶ Araxajus, *Araxai*, fluvius Americae merdional. in Braſilia, & praefectura Paraibae. Cadit in fluv. Mongaguabam.

Arba, Scardona Ptol. inſ. Liburniae, cum urbe ejuſdem nominis epiſc. ſub archiep. Jaderenſi, contra Seniam urb. inter Vegiam ad occ. & Curictam ad ort. 10. mill. paſſ. longa 40. dimidio lata: *Arbè* etiam vulgò dicta. *Plin.*

¶ Arba inſula Venetis paret. Dicitur etiam Arbum, Italis *Arbe*, Slavis *Rab*; eſtque in Dalmatia & in ora ſinus Flanatici, teſte Ioanne Lucio.

¶ Arbacula, *Avilia*, urbs Hiſpaniae, in Caſtella. Vide Abula.

Arbe-

Lib. Not. Q. C. & al. Arbeja, *Jerbai*, ſive *Jerby*, opp. olim Albionis, nunc pag. Angliæ, in Cumbria reg.

Arbela, urbs quondam Aſſyriæ, apud quam Alexand. Macedo Darium Perſarum Regem vicit, urbs erat epiſc. in lib. Concil. memorata, reg. Arbelitis Ptol.

¶ Arbela erat ad Lycum fluv. qui 80. mil. paſſ. infrà cadit in Tigrim. Nunc vix ejus apparent rudera.

Steph. Arbele quoque urbs fuit Siciliæ, cujus cives ſtolidi erant & abjecti, ut proverbio (in eos, qui licet nihili ſint, ſibi tamen aliquid eſſe videntur; quia ad eos profecti ſunt qui ſtolidiores habentur) ſint, auctore Steph. Dicebatur enim, *Quid non fies Arbelas profectus?*

Arbis, Arabius Ptol. *Berbero* hodie, teſte Nigro cum al. fluv. Gedroſiæ, & urb. ejuſdem reg.

Plin. ¶ Arbis & Arabius aliis duo ſunt. Arabius enim eſt fluv. Perſiæ, qui nunc *Ilmen* dicitur, & in Oceanum Arabicum cadit. Arbis autem, urbs Gedroſiæ, 70. mil. paſſ. diſtat ab Arabio fluv. & *Bilber* à multis dicitur. Hinc Arbiti montes dicti.

Arbogia, *Arbo*, ad fluv. cognom. urbs Sveciæ in Veſtmannia prov. A Svecis *Arbogen* dicitur. Paucis conſtat incolis, ſedetque in confinio Sudermania, 5. leuc. diſtans ab Aroſia in occaſ. & 4. ab Orebroa in ortum.

Frov. Rom. Arborec, *Oriſtagni*, urbs Sardiniæ Archiep. in ora occidua à littore 6. mill. paſſ. diſtans, inter Saſſarim & Calarim ad merid. 60. mill. paſſ. circiter à Boſa 30. in auſtr. ægrè ob aeris inclementiam habitata.

¶ Arborea habuit Dominos ſeu Judices, uti dicebant, aliàs valde notos, cum inſula in Aragonum devenit poteſtatem. Gaudet portu capaci, ad oſtia ferè fluv. *Brſi*. Expugnata fuit anno 1639. à Gallis, Duce Harcurio, & ab ipſis *l'Oriſtan* vocatur. Vix 45. milliar. diſtat à Calari, eique adjacet ſinus Arborenſis, vulgò *Golfo d' Oriſtagni* dictus: & urbs olim Uſellis dicta fuit. Vide ibi.

Ant. Amm. Arbor felix, *Arbon*, opp. Helvetiorum, ad Brigantinum lacum, inter Conſtantiam 3. & Campum Eccleſiæ opp. Rhætorum ad ort. 4. leuc. Lindavio proximum, Tigurum verſùs 6. inde recedens in occaſ.

Proc. Arborichæ, *Zeelands*, inſulæ Oceani Germanici, adjacentes Brabantiæ prov. Belgicę, inter illam, Flandriam, & Hollandiam ſitæ, contra oſtia Scaldis, numero 7. 1. Scaldia vulgò, *Scouvven*, à Scalde fluv. effecta, in qua Siriſſæa opp. 2. Duvelandia, in qua opp. nullum, pagi & villae aliquot. 3. Tola, in qua opp. ejuſd. nominis, cum Fano S. Martini oppidulo. 4. Valacria, *Uvalckeren*, in qua Metelburgum, *Middelburg*, urbs epiſc. ſub Archiep. Machlinienſi, probè munita ac habitata, ab Antuerpia 12. leuc. oppida verò 3. Vera, quae & Compoſera, vulgò *Canfera*, *Veer*, ad ort. Uliſſinga ad occ. (inter quas Metelburgum ſitum eſt, utrinque 1. diſtans leuc.) & Ramua, vulgò *Armuyden*, port. celeberrimus, à Metelburgo vix dimidia leuc. recedens. 5. Zuidbevelandia, in qua oppida duo, Romeſvallia, *Romerſvval*, à Berga ad Somam urbe Brabantica leuc. 1. recedens in Bor. & Goę, ſive Tergoae, vulgò *Goes* & *Tergoes*, in ora adverſa. 6. Nortbevelandia, cujus opp. Corchiene è regione Verae aquis abſorptum eſt. 7. Wolferdicum, in quia nullum opp. reperitur.

¶ Arborichae populi, teſte Jacobo Mejero, fuere ubi hodiae inſulae Zelandiae prov. Belgii, quae ſubſunt dominio Statuum Generalium Provinciarum unitarum, quae a Rege Hiſpaniae defecerunt anno 1581. Alii autem exiſtimant in his inſulis fuiſſe aliàs Toxandros, quamquam credat Ortelius ibi fuiſſe etiam Mattiacos. Becanus autem & alii exiſtimant Arboricas populos fuiſſe in medio Brabantię, inter Antuerpiam & Moſam. Vide Toxandri.

Amm. Marc. Arboroſa, poſtea Arboroſum *Arbois*, urbs Gall. in Sequanis, ſive in Com. Burgundiae, inter Salinas ad ort. & Polichnium ad occ. 2. leuc. ac inter Dolam ad ſeptentr. 5. & Fanum S. Claudii ad merid. 7.

¶ Arboroſa oppidulum eſt Comitatus Burgundiae; diſtatque 10. leucis à Fano S. Claudii in Boream. Ad amnem Lauſtinam ſedet.

¶ Arburgum, *Aarbourg*, opp. Helvetiorum, ad Arolam fluv. in Bernenſi pago. 2. leuc. German. diſtat à Soloduro in ortum, 4. autem à Tiguro in occaſum. Dicitur etiam Arolaeburgum.

¶ Arca, *Arches*, fluv. Sabaudiae. Maurianam vallem praeterfluit, & deinde in Iſaram ſe exonerat 3. leuc. ſupra Monmelianum. Oritur autem ex Alpibus, non longe à monte Ceniſio.

¶ Arca, *Arques*, vicus Galliae, in Normannia, 2. leucis à Diepa in auſtrum, praelio ſub Henrico Magno celebris, ad amnem cognominem.

Arcabrica, ſive Arcabriga, urbs Hiſpan. Tarracon. olim epiſc. ſub Archiepiſc. Toletano, nunc pagus, Conchae urb. quae ſedem illius & Valeriae epiſcopalem tenet, finitimus. *Lib. Conc.*

¶ Arcabriga eſt nunc vicus *Arcas*, in Caſtella nova.

Arcadia, reg. Peloponneſi mediterr. nuſquam mare attingens, à Poetis decantatiſſima, ab Arcade Jovis & Caliſti filio nominata, inter Elidem ad Bor. Meſſeniam ad merid. ac inter Argiam ad ort. praedictas ad occ. Nomen retinet antiquum apud Latinos & Graecos. Urbes illius clarae, olimque epiſcop. Megalopolis, Tegea, & Pſophis: fluvii memorabiles, Alpheus, Ladon, & Erymanthus, in Alpheum labentes. Inter montes excelſior Cyllene, Mercurio ibi genito memorabilis. Ibi Asbeſtus lapis provenit, qui aqua accenditur, & terra extinguitur. Pop. Arcades. *Arcades imitari* proverbium ſapit in eos qui non ſibi, ſed aliis laborant. Arcades enim contra proprios dimicantes hoſtes, numquam illos viciſſe feruntur; aliorum verò hoſtes, auxilium ferentes, ſaepe ſtraviſſe. Hinc Arcadius nom. gent. Antiquitatem Arcadiae Ovid. lib. 2. faſt. ſic teſtatur: *Polyb. Strab. Pauſ. & al.*

Ante Jovem genitum terras habuiſſe feruntur
Arcades.

Arcadiam me oras loco adagii eſt apud Herod. lib. 1. ex Oraculo, in eos qui magna & difficilia petunt. Quo & Cic. in epiſt. ad Att. lib. 4. uſus eſt, cùm ait: Quod mihi mandas de quodam regendo, Arcadiam (quaſi dicat) petis; tamen nihil praetermittam, *Arcadium germen* etiam in proverbio eſt de ignavis.

¶ Arcadia nunc cum Laconia *Tzaconia* dicitur ab incolis, & ſubeſt dominio Turcarum à 180. annis cum tota Graecia. Erat in meditullio Pelopponeſi; habebatque à Septentr. Achajam propriam, ab Oriente Argiam & Laconiam, à Meridie Meſſeniam, & ab Occidente Elidem.

Arcadia, urbs Peloponneſi, in ora occid. Meſſeniae, inter Haliartum & Methonen, *Arcadin* etiam vulgò. Arcadia item urbs eſt Cretę epiſc. apud oram occid. Ciſamo finitima. De Arcadia reg. Ovid. lib. 2. faſt. *Steph. Lib. Conc.*

Quid vetat Arcadio dictos a monte Lupercos?
Faunus in Arcadia templa Lycius habet.

Arcadiopolis, urbs Thraciae epiſcop. ſub Archiepiſc. Heraclienſi, antè Bergulae, ſic ab Arcadio Imp. Theodoſii filio denominata, poſtea inter metropoles relata. Vide Bergulae. *Cedr.*

¶ Arcadiopolis, ſeu Bergulae, nunc vulgò *Berges* dicitur, in ea parte Thraciae, quae aliàs Corpialica dicebatur.

Arcae, *Archis*, teſte Tyrio, urbs Phœniciae, ad mont. Libani radices, ab Archao filio Chamaan. teſte Iſidor. lib. 15. etymolog. condita, inter Anta radum & Tripolim, inde 32. hinc 18. mill. paſſ. diſtans epiſcop. ſub Archiep. Emiſſeno. *Joſeph. Ant. Steph.*

¶ Arca aliis dicitur; eſtque vicus in ora littorali, & in confinio Syriae.

¶ Archangelopolis ſeu Fanum S. Archangeli, *l'Arcangel*, & *S. Michel Arcange*, urbs, portus, & emporium percelebre Moſcoviae, in prov. Dulna, & ad oſtia fluvii Duinae, qui ſex leucis infrà ſe in mare Album ſe exonerat. Creſcit in dies frequentia Batavorum & Anglorum. 20. leucis Germanicis diſtat ab opp. S. Nicolai in ortum.

Arcanum, *Arco*, villa olim Cicer. nunc opp. Latii, inter Arpinum 4. & Aquinum 7. ferme mil. paſſ. occurrens, in colle, apud Melphem fluv. praeterfluentem. *Cic.*

¶ Arcanum, *Arean*, ſive *Charcan*, opp. Tartariae deſertae, in Aſia, ad fluv. Caſſimam, in Caſra regione, ad pedes montium, & ad auſtrum oppid. Ghermani, ut quidam narrant.

¶ Arcaſſonius, *Arcachon*, portus, ſeu potiùs ſinus Galliae, in Aquitania, ad Oceanum, inter Oſtia Garumnę & Aturri fluv. Vix 6. leucis à Burdegala diſtat in Occidentem.

Arcati, *Biſnagar* ex conjectura, teſte Caſt. urbs Indię citer. regia. *Ptol.*

Arcennum, Brygianum Cat. & al. Bracennum, *Braceiano*, opp. Etruriae, ad Sabatium lacum, ab urbe Roma 25. mil. paſſ. in occ. Centumcellas verſùs. Ducem proprium ex Urſinorum familia habet. *Cat. Liv. & al.*

¶ Arcennum, ſeu Bracennum, *Braciano*, urbs eſt ditionis Pontificiae, in provincia Patrimonii, Ducatus titulo clara, Urſinae gentis. Eſt parva, ſed lepida, & vix 10. mill. diſtat ab ora littorali maris Tyrrheni in Boream.

¶ Arcennum, prom. Aſiae min. in Jonia. Excurrit in ſin. Argennum, aliis Smyrnaeum, prope Chium inſ.

Ar-

Vet. Inſcr. Arcenſium col. *Arcos*, teſte Mol. urbs Hiſpan. Bæt. mediterr. ab Hiſpali 20. leuc. in merid. diſtans Calpen versùs, ad 13. inde diſtantem, à Xera, ſive Cæſariana, & Aſſidonia 5. in ortum. Lethe fluv. alluitur, & Duci ſuo paret.

¶ Arcenſium col. *Arcos*, urbs eſt parva Vandalitiæ, Ducatus titulo clara, gentis Ponciæ, ſub dominio Regis Hiſpaniæ. Sedet ad fluv. *Guadalete*, 4. leucis diſtat à Xera in ortum, 12. autem ab Hiſpali, & 9, à Gadibus; eſtque oppid. tenue, cum caſtro.

Tab. Peut. Arces Lobiæ, *Hueſſen*, opp. Ger. infer. in Geldria, apud Arenacum urb. inde dimidio milliari ad merid.

¶ Arces Lobiæ, *Hueſſen*, ad Rhenum fluv. ſedet, qui paulò infrà dividitur in Rhenum & Iſalam; eſtque ſub dominio Hollandorum.

Ex vita SS. Belg. Archa, *Herck*, fluv. Tungrenſium, in Belgio, & Leodienſi Diœceſi, haud longè à Tungris fluens, ac in Moſam apud Trajectum fluens.

¶ Archa, *Herck*, caſtrum eſt Leodienſis ditionis, in confinio Brabantiæ. Alluitur amne cognom. qui paulò infrà in Demeram ſe exonerat, non autem in Moſam.

¶ Archas, fluv. Aſiæ min. in Cappadocia. Cadit in Pontum Euxinum, 6. milliar. a Trapezunte in Boream.

Plin. Sol. Ptol. Archelais, urbs & col. Cappad. apud Halym fluv. haud procul à finibus eius exorientem, inter Aſponam ad occ. urbem Galatiæ, & Tyanam ad ort. ad 80. mill. paſſ. ab Ancyra ſupra 100. Saſimis finitima.

¶ Archelais, urbs Cappadociæ, in limite Galatię, & prope Aſcanium lacum. Diſtabat ab Iconio 70. mill. paſſ. in Boream, ab Aſpana 90. mill. paſſ. versùs auſtrum, & ab Ancyra 160.

¶ Archidona, *Archidona*, oppid. Hiſpaniæ, in Andaluſia, prope confinia Granatenſis regni, 2. leucis à Singili fluv. 6. autem ab Anticaria in ortum. Eſt parvum, & in edito colle.

¶ Archidona, *Archidona*, oppid. Americæ meridionalis, in Peruvia, & prov. Canela, versùs Napum fluv. & Abulam oppid. Paucis conſtat incolis.

¶ Archipelagus, *l'Archipel* Gallis, *Archipelago* Italis, pars eſt maris Mediterranei, inter Græciam & Aſiam minorem. Vide Ægæum mare.

¶ Archipelagus Chilvenſis, *Archipelago de Chilve*, in America meridion. prope oram Auſtralem regni Chiles. Sic dicitur mare inſulis quamplurimis ſparſum, in ſinu maris Pacifici, & juxta inſulam Caſtri. A quibuſdam dicitur etiam Archipelagus Ancudianus. Vide Chilva.

¶ Archipelagus Maldivarum, *l'Archipelague des Maldives* Gallis, *Archipelago de Maldivas* Luſitanis, pars Oceani Indici, circa inſulas Maldivas, in Aſia & versùs oram Malabaricam, ubi infinitæ inſulæ, quæ à quibuſdam ſex mille eſſe dicuntur. Vide Maldivæ.

¶ Archipelagus Mexicanus, *Archipelague du Mexique*. Sic vulgò dicitur à Gallis, Anglis & Batavis ſinus Mexicanus, propter innumeras inſulas quæ in eo reperiuntur; Vide ſinus Mexicanus.

¶ Archipelagus Novi Belgii, *Archipelague du Nouveau Païs-Bas*, pars Oceani Borealis, inſulis quamplurimis referta, in America ſeptentrionali inter oram Novi Belgii, & inſulam, *t'Lange Eylandt* vulgò dictam; & non multùm dilatatur.

¶ Archipelagus S. Lazari, *Archipelago de S. Lazaro*, pars Oceani Orientalis, quæ ſic dicitur ob plurimas ſparſas in eo inſulas; eſtque versùs Latronum inſulas, & inter Japoniam, Philippinas, & Novam Guineam, ubi connectitur mari Pacifico.

Ptol. Archippe, Alchippe Plin. oppid. fuit Latii, in finibus Marſorum, ad lacum Fucinum, ab eo abſorptum. Locus *Marſiglia* dicitur; teſte Ligorio; à Marſya Lydorum Rege, Sol. teſte conditum.

¶ Archirgilium, *Arckyrgill*, caſtrum Scotiæ ſeptentr. in ora littorali, prope Cathaneſiam urbem Boream versùs, & in provinc. cognomine.

¶ Archium, *Arcky*, oppid. Hungariæ, ubi Boſna fluv. hauritur à Savo. Partim ſitum eſt in Raſcia, & partim in Boſnia, & medium ferè inter Gradiſchiam & Belgradum, ſub dominio Turcarum.

Vet. Inſc. Arci, *Hariſa*, teſte Car. Cluſ. oppid. Hiſpan. Tarraconenſ. in Aragonio regno, inter Bilbilim & Methymnam cœli 6. leuc. Hoc Arſi apud Ptol. Arci verò, *Arcos*, potiùs eſt inter Harizzam & Medinam cœli 2. leuc.

¶ Vide Arcobriga.

Scrip. Gall. Arciaca, ſive Artiaca, *Arcby*, opp. Gall. Celt. in finibus Trecenſium, apud Trecaſſes, ſive Trecas urbem.

¶ Arciaca diſtat 5. leucis à Trecis in Boream, ad Albam fluvium, & vulgò *Arcis ſub Aube* dicitur, in Campania prov.

Ptol. Arcilacis, *Alcala Herra*, ut Mol. indigitat, opp. Hiſp. Bæt. in regno Granatenſi. Alterum in Baſtetanis, quod idem Mol. *Archiſana* interpretatur: cui non ſatis fido, cum nullus Hiſp. author illi ſuffragetur.

¶ Arcilacis Bæticæ in Turdulis, nunc *Lora*, vicus in reg. Granatenſi quibuſdam, aliis autem *Hardales*, caſtrum Andaluziæ, in ſummo monte, 5. leucis ab Anticaria in occaſ. & totidem ferè ab Urſone in auſtrum: quod magis probatur. Arcilacis autem in Baſtetanis nunc vic. *Xaraſuel ad* Sucronem fluv. quibuſdam.

¶ Arciſſa palus, *Lac de Vaſtan*, palus Armeniæ majoris, non longè ab Arthemita, versùs montes Caſpios & confin. Mediæ. Aliis eſt Auſiſſa & Arſanias lacus. Eum praeterluit Arſanias fluvius.

¶ Arclovium, *Arclo*, urbecula Hiberniæ, in Lagenia & Comitatu Caterlogenſi, ad oſtia fluvii Durii, non longè à mari, cum caſtro Ducis Ormondani. Diſtat à Viclovio 10. milliar. Hibernicis in auſtrum, & a Vexfordia 20. in Boream.

¶ Arcobadara, urbs Daciæ, ad Tyram fluv. teſte Nic. Sanſone, fortè *Chotezin* nunc, in Moldavia ſeptentr.

Ptol. Arcobriga, & Arcobrica, opp. Hiſp. geminum, unum in Luſit. quod quidam *Alcaſor*, *Alcaſar d'Oſal*, ſive *Alcocerdoſal* falſo indigitant: alterum in Hiſpan. Tarracon. in regno Aragonio, *Arcos*, apud Medinam cæli, quod ſupra Arci Ptol. eſſe diximus. Tertium additur in Bæt. *Arcos*, quod ex vet. inſcrip. Arcenſium col. nominatur. Eſt & Arcobrica in Luſit. opp. *Azuaga*, teſte Mor. 2. leuc. à Conſtantia opp.

¶ Arcobriga Luſitaniæ, ut quidam credunt, fuit ubi nunc *Laura*, oppidulum provinc. intra Tagum, & Anam, 7. leucis a Salacia in Boream, & totidem ab Ulyſſipone in occaſum. Arcobriga autem Hiſpaniae Tarraconenſis, fuit, in Celtiberis, ubi nunc *Arcos*, oppid. Caſtellae veteris, in limite Aragoniae, ad Salonem fluvium, 2. leuc. à Methymna-Cœli in ortum, 9. autem a Bilbili in occaſum. Deficit in dies.

Vet. Inſcr. Arcomarianum, ut habet vet. inſcript. teſte Alciato, quaſi Arcus Marianus, ubi ob devictos Cimbros erectus, *Camariano*, pag. Inſub. in agro Novarienſ. inter Novariam & Vercellas, inde 5. mill. paſſ. diſſidens: qui aliis caſtra Mariana potiùs eſſe videtur.

Scrip. Ger. Arcona urbs fuit Rugiae inſ. Pomoraniae adjacentis, in ora Bor. exciſa, eujus locus adhuc *Orean* vulgò nominatur. Conſule Munſterum.

¶ Arcona à Waldemaro Daniae Rege anno 1168. exciſa fuit.

Arconeſus, inſ. Bithyn. ad Propontid. Vide Cyzicus. Cariae Steph.

Plin. Steph. ¶ Arcticae regiones, quae versùs Polum Arcticum ſitę ſunt. Dicuntur & aliter Terrę Arcticę, ſeu Boreales. Vide ibi.

¶ Arcuatum, *Arqua*, vicus eſt Ligurię, ad Scriviam fluv. in ditione Reipublicae Genuenſis, 15. mill. paſſ. ſupra Dertonam in auſtrum, ad radices Apennini, & in confinio Ducatus Mediolanenſis.

¶ Arcus ſeu Coenus, *l'Arc*, fluviolus Galliae, in Provinc. Aquas Sextias alluit, & poſtea in mare Mediterraneum ſe exonerat ad Aſtromelam ſinum.

¶ Arcus, *Arek*, lacus Scotiae ſeptentrionalis, in Loquabria provincia.

¶ Arcus, *Arco*, oppidulum Tridentinę Diœceſis, ad Sarcam fluv. qui paulò poſt cadit in Benacum lacum. Abeſt à Tridento 14. mill. paſſ. in occaſ.

Arcus, *Arcos*, urb. Bet. Hiſpan. Vide Arcenſium col.

Scrip. Hiſp. Ptol. Ardania, *Capo Rameda*, prom. Marmaricę, inter Cataconium ad occ. & Petram magnam ad ort.

¶ Ardatum, *Ardat*, ſive *Ardrathen*, urbs Hiberniæ, in Momonia prov. & Kerrienſi Comitatu, Brietio teſte.

Liv. Plut. & al. Ardea, *Ardea*, opp. & col. antiqua Latii, Rutulorum metrop. ab urbe Roma 20. à littore 9. mill. inter Oſtiam & Antium, à Danæ Perſei matre, teſte Sol. condita, multò Roma antiquior. Pop. Ardeatini, unde praedium Ardeatinum. De ea Ovid. lib. 2. faſt.

Poſtmodo victa cadet, melioribus Ardea reſtat
Improba.

Et Martial. lib. 4. Epigram.

Ardea ſolſtitio, Præſtanaque rura petantur.

Sic dicta ab arduitate, quaſi Ardua, teſte Servio, ob difficilem adſcenſum.

¶ Ar-

¶ Ardea hodie in ruinis jacet. Manet tantùm caſtrum, Marchionatus Cæſarinæ gentis, in ora maris Tyrrheni.

¶ Ardea, *Ardee*, amnis Galliæ, in Normannia provinc. In Oceanum Britannicum ſe exonerat prope Abrincas. Aliis eſt Arduus.

¶ Ardebila, & Ardevila, *Ardebil*, urbs Aſiæ, in Perſia, versùs mare Caſpium, in prov. *Servan.* Sita eſt in plano, 20. leucis Hiſpanicis à mari Caſpio in auſtrum; ibique viſuntur multa Regum Perſiæ ſepulchra. Urbs eſt perampla & ſine muris, teſte Oleario.

¶ Ardeca, *Ardeſche*, fluv. Galliæ, in provincia Vivarienſi. Albenacum alluit, & in Rhodanum cadit ſupra Pontem S. Spiritus.

Ardelica, *Peſchiera*, urbs Italiæ permunita, in ditione Venetorum, ad lacum Benacum, ubi ex eo effluit Mincius fluv. in Veronenſi agro, & in ipſo limite Brixiani. Dicitur etiam Piſcaria. Vide ibi, 14. milliar. diſtat à Verona in occaſum, Brixiam versùs.

¶ Ardenburgum, *Ardenbourg*, oppidul. Flandriæ, ſub poteſtate Batavorum ab anno 1604. Una leuca diſtat a Clauſulis in ortum, & paulò minùs à Middelburgo oppid. olimque erat totius hujus tractus primaria urbs: à Batavis vulgo *Ardenborch* dicitur, & paucis conſtat incolis.

¶ Ardeſia, *Ardes*, regiuncula Hiberniæ, in Ultonia reg. ad lacum *Coyn*, & prope oram littoralem, in Dunenſi Comit. in modum peninſulæ extenſa.

¶ Ardiaei, populi Illyrici, qui Autariatarum loco ſucceſſere, eoſdemque cum Vardeis Plinii & Flori; & Sardieis Strabonis & Dionis ſcribit Lucius, ab eiſdem dictam regionem Ardiam & montem Ardium Strabonis, qui Dalmatiam mediam ſecabat. Vide Varalii.

¶ Ardila, *Ardila*, amnis Hiſpaniæ. In Anam ſe exonerat infra Oliventiam urbem, ad Muram oppidul. Luſitaniæ, & fontes habet in Andaluzia.

Ex vita S. Malach. Ardinacha, aliis Armaca, unde Armacana urbs, *Armack*, ſive *Armagh*, urbs Hiberniæ Archiep. Ultoniæ reg. metrop. ad lacum inter Drodagham ad auſtrum, & Tuamam in Circ. ad 30. mill. paſſ.

¶ Ardinacha, ſeu meliùs Armacha, ſedet in Comitatu cognom. ad fluv. Caſſinum, longè à quovis lacu, & 36. mil. à Drogheda in Boream. Vide Armacha.

Strab. Ardius, mons Illyrici, Dalmatiam per medium, teſte Strab. ſecans.

¶ Ardius mons deſcribitur à Sexto Rufo ſub nomine Alpium Juliarum. A quibuſdam *Reſat* nunc dicitur.

¶ Ardmoria, *Ardmore*, urbec. olim, nunc vicus Hiberniæ, in Comit. Uvaterfordienſi, cum portu, in ora Momoniæ prov. 4. mill. ab Yogallia in Boream, & paulò ampliùs à Dungarvano in auſtrum.

Liv. Ardonea, Herdonia Strab. *Hordogna*, urbs Apuliæ exciſa. Vide Herdonia.

Ptol. Ardotium, *Margenicha* Nigro *Vergovigna* Molet. oppid. Illyrici Mediterr. Aruciæ & Stlupi in Liburnia finitimum.

¶ Ardra, *Ardres*, urbecula Galliæ, in Picardia; eſtque permunita, in paludibus, 3. leucis diſtat à Caleto in auſtrum, & paulò plus à Gravelinga, 4. autem à Fano S. Audomari in Boream. Sæpe ab Hiſpanis tentata, irrito tamen conatu.

¶ Ardracum, *Ardragh*, oppid. Hiberniæ, in Lagenia prov. Brietio teſte.

¶ Ardracum, *Ardee*, ſeu etiam *Ardrek*, oppid. Hiberniç, in Ultonia prov. & Comitatu Lugenſi, ad fluv. Ardram, *Ardre*. 5. milliar. Hibernicis diſtat à Lugo in auſtrum, & 7. à Drogheda Boream versùs.

¶ Ardracum, *Ardragh*, urbecula Hiberniæ, in Connachtia prov. & Comitatu Lonfordienſi, 3. milliar. diſtat à Lacu Regida, 6. à Longofortio in auſtrum, & 12, ab Altona in Boream.

¶ Ardſtinus, *Ardſtin*, fluv. Scotiæ meridionalis, in Gallovidia prov. in Glottç çſtuarium & mare Hibernicum ſe exonerat prope *Ardſtinſel* oppid. ex adverſo Arraniç inſulæ.

¶ Arduba, civitas Dalmatiæ, deinde Tininium Croatiæ, Slavè *Knin*, teſte Joanne Lucio.

Caſ. Tac. Strab. Arduenna, Ardenna poſterioribus, *Selva d' Ardenna* Italis, *Foreſt d' Ardenne* Gallis, *Luitticherwaldt* Germanis, quibus etiam *Achterwaldt*, ſaltus Gall. Belg. maximus, 100. mill. paſſ. in longitudinem patens, teſte Laz. cujus magna pars in ditione Leodienſi. In Duc. Lucemburgenſi, & in Eyfalia reg. perſeverat.

¶ Ardurna, *Ardurnes* oppid. Scotiæ ſeptentrionalis, cum fluv. cognomine, in Comitatu Strathnaverna, non longè à Virvedro promontorio.

Arebrigium, *Bourgh de la Thuile*, teſte Simlero, pag. Salaſſorum, ultra Auguſtam Prætoriam, in Alpibus Graiis. Aliis *Erenburg* pag. ejuſdem tractus: quod magis probatur. *Ant.*

¶ Arebrigium nunc, teſte Brietio, eſt *Monago* vicus.

Areburium, *Arensberg*, oppid. German. infer. in Eyfalia reg. inter Col. Agrippinam & Treviros occurrens, inde 8. hinc 10. leuc. a Monaſterio urbe Duc. Juliacenſi, 2. in merid. *Ant.*

¶ Areburium, ſeu Aremberga, *Aremberg*, ſedet prope amnem *Aer*; eſtque Principatus S. R. Imperii. Diſtat 7. leucis à Juliaco in auſtrum, & 4. à Rheno fluvio in occaſum.

¶ Arecloa, *Areklo*, urbs Hiberniæ. Vide Arclovium. *Plin.*

Arecomici, & Aricomii Ptol. Aricomiſci Strab. pop. Gall. Narbon. Volcis proximi, quorum urbs eſt Nemauſus. Horum reg. *Armagnac* à Marliano indigitatur. Sed hæc in Aquit. non in Narbonenſi ſita eſt. *Caſ.*

¶ Arecomici populi fuere Galliæ Narbonenſ. Aliàs ſub Volcis; & hinc etiam Volcç Arecomici dicti fuere. Erant ubi nunc Occitania inferior, *Le bas Languedoc*, & in eo tractu in quo urbes Agatha, Luteva, Monſpeſſulanus, Nemauſus & Ucetia.

Aredate, *Ardacher*, teſte Laz. olim opp. Norici, ad Danubium, apud Aram lapideam, nunc pagus cum cœnobio, à Pechlarno opp. 3. leuc. in occ. Lintium versùs; olim ex primis urbibus Norici ex Ptol. deſcript. *Ptol.*

Aregia, *Amaya*, oppid. Hiſpan. Tarracon. in regno Legionenſ. apud oppid. Sancti Facundi, à Legione 11. leuc. in ort. Burgos versùs ad 24. urb. epiſc. olim fuiſſe traditur. *Ex D. Iſid.*

Arelas, Arelate Strab. & Plin. Arelatum Ptol. *Arles*, urbs Gall. Narbon. archiep. ad Rhodanum fluv. in Provincia prima, in qua multa manent antiquæ nobilitatis veſtigia, ab Avenione 7. leuc. in auſt. inter Nemauſum 7. & Maſſiliam 14. ſive 15. ab aquis Sextiis 12. in occ. Strabo ſcribit illam tantum a Maſſilia quantum Narbo ab Aphrodiſio diſtare, cum duplo à Narbone Aphrodiſium recedat. De ea Auſon. in catal. urb. *Poetis*

Gallula Roma Arelas, quam Narbo Martius, & quam
Accolit Alpinis opulenta Vienna colonis.

Regem habuit. Poſtremus, nomine Boſo, cum Epiſcopo, quòd ſe non expectaſſet ad Sacra in nocte Nativit. D. N. alapam impegiſſet, ab Othone Imper. regno exutus, in cœnobium detruſus eſt. Ex quo tempore regnum Arelatenſe ceſſavit.

¶ Arelate diſtat à Nemauſo 5, leucis in ortum, 12. ab Aquis Sextiis, & totidem à Maſſilia in occaſ. ad orientalem Rhodani alveum, ubi ex adverſo incipit regiuncula feraciſſima, *le Camargue* vulgò dicta.

Aremorica, *Armagnac*, teſte Rob. Conſtant. reg. Aquitaniæ Comit. Sed Dalechampius Arecomica legendum putat. *Plin.*

¶ Aremorica dicta fuit etiam aliàs Aquitania, inquit Strabo; quia maxima pars populorum ejus ad Oceanum accolebant.

¶ Aremorica, *la Bretagne*, Galliæ provincia. Vide Armorica.

Arenacum, Herenatcum Anton. *Arnheim*, urb. Germ. infer. ex primis Geldriæ urbibus, ad Rhenum, haud procul ab illius in duos alveos ſciſſione, inter Noviomagum Geldriae primariam 3. & Trajectum inferius 7. leuc. à Col. Agrippina 18. in Bor. *Tac.*

¶ Arenacum, *Arnheim*, urbs eſt permunita & elegans, & ſubeſt dominio Hollandorum ab anno 1585. A quibuſdam etiam Arnhemium dicitur, & eſt in ea parte Geldriç, quae Velavia dicitur, 2. leucis diſtat à Noviomago in Boream, totidem a Doesburgo in occaſ.

¶ Arenae Olonenſes, *les Sables d'Olonnes*; oppidum maritimum Galliae, in Pictavienſi prov. ubi periti nautae. Vide Olona.

Arenoſum littus, *Latere*, teſte Plin. opp. olim Corſicae inſ. nunc pag. apud Urcinium ſive Adiacium urb. in ora occid. *Ptol.*

¶ Aresberga, *Arensberg*, urbs Weſtphaliae, ad fluv. Ruram, *Roer*, in ditione Electoris Colonienſis, 4. leucis diſtat a Lippia in auſtrum, undecim autem a Colonia in ortum eſtivum, & paucis conſtat incolis.

¶ Arensburgum, *Arnsbourg*, oppidulum praecipuum inſul. Oſiliae, in mari Baltico, juris Svecici, cum caſtro permunito in ora orientali inſulae. Diſtat 8. milliaribus Germanicis ab ora proximiori Livoniae, 18. autem à Riga in Septentrionem.

¶ Arenſium, *Arleux*, oppidul. Belgii, in Arteſia prov. & confinio Flandriæ. Aliis eſt Arluſium, hoc bello deformatum.

¶ Arenſvalda, *Arenſvvalde*, opp. Germaniæ, in nova Marchia Brandeburgica, juxtà lacum *Slavin*, & in limite Pomeraniæ, 4. leucis diſtat a Lanſperga in Boream, & 8. à Stetino in ortum hibernum. Malè habitum fuit ultimo bello.

¶ Arentalium, *Herentals*, opp. Belgii in Brabantia, ad Netham fluv. Diſtat 6. leucis ab Antuerpia. Aliis eſt Herentalium. Vide ibi.

Steph. Areopolis, quæ & Moab Hebręis, *Areer*, urb. Arab. petreæ, in Palæſtinæ conſ. ad Arnon. torrentem. Illam quoque Rhabathmomam Steph. appellat, Ptol. Rhabmathmomam.

¶ Arequipa, *Arequipa*, urbs Americæ meridionalis, in ora Peruviæ regni, epiſc. ſub Archiep. Limenſi. Diſtat à mari 12. leucis, à Lima 120. in auſtrum, & 75. à Cuſco civitate, juxta fluv. Quilcam, eſtque parvi circuitus, ſub Hiſpanis.

Lycop. Aretas, *Lipuda*, fluv. mag. Gręciæ, per fines Crotoniatarum apud Crimiſſam opp. fluens, teſte Gab. Barrio.

¶ Aretas alluit Umbriaticum urbem, & poſtea in mare Jonium ſe exonerat. Ab aliis Aretus dicitur; eſtque in Calabria ulteriori.

Liv. Arethon, fluv. Epiri, juxta Ambraciam in ſinum Ambracium decurrens, qui idem cum Arachtho videtur.

¶ Arethon fluv. Vide Arachtus; idem enim eſt, & nunc *Spagmgmuriſi* dicitur.

Strab. Plin. & al. Arethuſa, urbs Syriæ epiſcop. ſub Archiep. Apameno, haud procul ab ipſa Apamea, media inter Epiphaniam & Emiſam 16. mille paſſ. quam *Fornacuſa* hodie dici ferunt. Pop. Arethuſii Plin.

Plin. & al. Arethuſa, *Tadine*, teſte Moletio, opp. Maced. ad ſin. Strymonicum, inter oſtia Strymonis & Tentyram opp. Pop. Arethuſii Plin. Sed non *Tadino* opp. at *Rendina* urb. indigitari debet.

Cic. Virg. & al. Arethuſa, item fluv. Siciliæ apud Syracuſas ingens, in quem Alpheum fluv. Elidis ex Peloponneſo occultis ſubter mare cuniculis fluere fabulantur, hac tempeſtate exſiccatus, teſte Faz. de quo Virg. lib. 3. Æn.

-Alpheum fama eſt huc Elidis amnem
Occultas egiſſe vias ſubter mare; qui nunc
Ore Arethuſa tuo Siculis confunditur undis.

Plin. Sol. Arethuſa quoque lacus in Armeniæ & Meſopotamiæ confin. à Tigride fluv. procreatus, omnia ſuſtinens pondera, & piſces fluviatiles non excipiens, teſte Plin. & Sol. cap. 40.

¶ Arethuſa, lacus Armenię majoris, prope fontes Tygridis, qui eum præterfluit. Longè diſtat à confinio Meſopotamię, 80. autem mill. à Tigranocerta, versùs Septentrionem, & prope montes Gordiaeos.

Saluſt. Polyb. Liv. Plin. & al. Aretium, Arretium Ptol. *Arezo*, urb. Hetrurię epiſc. ſub Archiepiſc. Florentino antiquiſſ. ab Areta Jani filio condita, ac una ex primis 12. Tuſcorum col. inter Florentiam & Peruſiam 40. mill. Paſſ. occurrens. Vaſa Aretina apud vet. in pretio fuere. Mart. lib. 14. Epigr.

Aretina nimis ne ſpernas vaſa monemus.

Hujus urbis mœnia alta fuere, ex Sil. lib. 5.

-Pœnus nunc occupet altos
Areti muros, Corithi nunc diruat arcem.

¶ Aretium diſtat à Peruſia 33. mill. in occaſ. aeſtivum, & à Sena 28. in ort. Sedet in monte & territorio Florentino, ſubeſtque magno Hetruriae Duci.

Plin. Areva, *Ereſma*, fluv. Hiſp. Tarracon. in Durium apud Turrim Syllanam ex adverſo illius exceptus.

¶ Areva aliis eſt *Arlanzon*, fluv. Caſtellae veteris, qui cadit in Piſoracam, & dein cum eo in Durium, teſtibus Brietio, Sanſone, & aliis.

Ptol. Arevacae, Arevaci Strab. & Plin. Arevacci Appiano Alex. pop. Hiſp. Tarracon. per quos Areva fluv. decurrit, ab eo nomen habentes. Horum oppida, *Aravacca*, à Madrito 10. leuc. *Areval*, inter Segobiam ad ortum, & Methymnam campeſtrem ad occ. 6. & *Marcheſia*, apud Medianam.

¶ Arevaci populi erant juxta Durium fluv. ubi nunc pars Caſtellae veteris & territorii Segovienſis & Uxamenſis. Eorum oppida fuere Clunia, Uxama, Termos, Lucia, & Segobia.

¶ Arezibum, *Arezibo*, oppidulum Americae ſeptentr. cum fluv. cognom. in inſula S. Joannis de Porta Divite. Diſtat 3. leucis à civit. S. Joannis, in ditione Hiſpanor. cum tota inſula.

Argadia, & Argathelia, *Argile*, reg. Scotiae occidua, ubi olim Novantae pop. in peninſula in oceanum contra Hiberniam excurrente, ab eaque tantùm 20. mill. paſſ. in Bor. diſtante. Novantae potiùs auſtraliùs poſiti ubi hodie *Gallovay*. Vide Novantae & Canovaci. *Script. Scot.*

¶ Argathelia, prov. Scotiae meridionalis. Sita eſt inter Laviniam & Cantieram prov. aliaſque erat ſub Caledoniis propriè dictis, & ad Boream Novantarum. Diſtat 50. ferè milliar. Scoticis ab ora littorali Hiberniae, & Marchionatus titulo gaudet.

Argaeus, mons Cappadociae maximus, valdeque excelſus, inter Cęſaream ad auſtrum, & Sebaſtiam ad Bor. ſpatio 100. ferè mill. paſſ. extenſus, etiam aeſtate nivoſus & pruina opertus, teſte Sol. equos multos generans. De quo Claud. lib. 2. in Eutrop. *Strab. Plin. Sol.*

Secula. Cappadocum tepidis Argaus acervis
Æſtuat.

Hinc etiam Argaeus nomen gent. Claud. de quo Hon. epigramm.

Seu te Cappadocum gelida ſub valle natantem
Argaa lavere nives.

¶ Argaeus mons eſt extenſus inter confinia Galatię & Caeſaream, prope Melam fluv. Diſtat à Sebaſtia 70. mill. paſſ. in auſtrum, & 50. ab Aſcanio lacu.

Argantomagum, ſive ex al. cod. Argentomagum, *Argenton*, opp. Gall. in finibus Biturigum & Lemovicorum conſ. inter Bituricas & Engoliſmam 16. leuc. quot à Lemovicis in Bor. Alterum quod in Martyrol. Argentomachum legitur, vulgò *Argentan* in Neuſtria, ſive Normannia, inter Sagium & Falleſiam paulò ſuprà 3. leuc. interſitum, haud obſcurum opp.

¶ Argentomagum primum, nempe *Argenton*, opp. eſt in Bituricenſi prov. ad Crauſiam fluv. in limite Marchiae Lemovicenſis. Diſtat ab Inculiſma 28. leucis in ortum. Aliud autem Normanniae, quod & Argentomum, *Argentan*, ſedet ad Argenem ſeu Ornam fluv.

¶ Argelia, urbs Germaniae, quae Brietio eſt *Torgau*, ad Albim fluv. Sanſoni autem eſt *Erfort*, Turingiae primaria. Vide Erfurdia, & Erfordia.

¶ Argenes, *Orne*, fluv. Galliae, in Normannia, qui aliter Orna & Olina. Oritur prope Sagium urbem, & 3. leucis infrà Cadomum in mare Britannicum ſe exonerat juxta Etrehamum oppidulum.

Argennum, *Cape ſtellaro*, teſte Soph. *Capo Bianco*, apud Nigr. prom. Joniae, inter Clazomenas & Erythras proximas urb. à quo Chios inſ. 60. tantùm ſtad. abeſt. *Ptol. Strab.*

¶ Argennum, prom. Joniae, ab aliis Arcennum dicitur. *Ptol.*

Argennum alterum, Siciliae prom. *Capo di S. Aleſſio*, ut Faz. teſtatur, dictum, cum caſtro nomen antiquum ſervante in ora ad ort. inter Meſſanam & Taurominium, à Meſſana 24. mill. paſſ. à Taurominio 6.

Argennum tertium, prom. Lesbi inſ. teſte Strab. unde Arginuſae inſ. *Ptol.*

Argentanum, *S. Marco*, teſte Barrio, urbs Brutiorum mediter. in Calabr. citer. epiſc. ſub Archiepiſc. Conſentino olim, (nunc enim eſt exempta) inde 24. mil. paſſ. ad Folonem fluv. Temeſae urbi exciſae, cui ſucceſſit in epiſcopali ſede, finitima, ad 6. mill. diſtans. *Liv.*

¶ Argentanum, *Argentan*, urbs Franciae, in Normannia ad fluv. Olinam. Vide Argentomacum.

Argentarius mons, *M. Argentaro*, mons Thuſciae, in ora auſtrali, in mare inter portum Herculis & Telamonis excurrens, contra Ægilium inſ. circuitu ſupra 20. mil. paſſ. ad cujus radic. Coſae urb. erant. Abeſt ab Ægidis inſ. 10. mili. paſſ. De quo Rutil. l. 1. *Rutil.*

Tenditur in medias mons Argentarius undas.

¶ Argentarius mons, *le col de l'Argentiere*, unus ex Alpibus, per quem tranſitus è Gallia in Italiam, in limite Marchionatus Salutiarum.

¶ Argentea, *la Plata*, urbs ampla Americae meridion. ex praecipuis Peruviae, & primaria prov. *de los Charcas*, in montanis, prope fluv. Picolmayum; urbs nova, ſed fodinis argenteis mirè opulens eſt, epiſcop. ſub Archiep. Limenſi. 180. leucis diſtat à civitate Buſci in auſtrum, & 18. a Potoſi in ortum, ſub Hiſpanis.

Argenteola, Argentiolum Anton. *Modules* Molet. interpret, oppid. ſeu pagus Hiſpan. Tarracon. in finibus Aſturum. *Ptol.*

Argenteus, Argentius Ptol. *Argentine* Plin. *Argenſo* Villanov. fluv. Gall. Narbonenſ. in Provincia, inter Olbiam & Forum Julii in mare exiens-Alter vulgò *Argent* in Rhodanum influens, ſeparanſque Comit. Venuſinum à Provincia reliqua. *Cic.*

¶ Argen-

¶ Argenteus fluv. *Argens* vulgò dicitur, & prope Forum Julii in mare Mediterr. cadit, 10. leucis ab Olbia in ortum. Sed Provincia ſeparatur à Comit. Venayſſino Druentia fluv. non autem alio fluv. *Argent* dicto.

¶ Argenteus, *Rio de la Plata* Hiſpanis, *Paranaguazu* Americanis, fluvius Americae meridionalis, qui aliter dicitur *de Paraguay*, ex maximis totius Orbis. Oritur, ut quidam volunt, in regione Paraguaja ſupra lacum *de los Xarayes* vulgò dictum, deinde longò curſu versùs Merid. Paraguajam ſecans biſariam, & rigatis aliquot aliis provinciis, uti & opp. Boni Aeris, Viſitationis, Conceptionis, Sanctæ Fidei, Aſſumptionis, & ſeptem Currentium, & auctus fluviis Picolmajo, Parana, Nigro, Carcarana, aliiſque quamplurimis, in mare Braſilicum ſe exonerat per oſtium 40. leucarum latum. A Gallis *Riviere de la Plata* dicitur. Ab illo regio circa ejus oſtium vulgò *Provincia de Rio de la Plata* dicitur; eſtque fertilis admodum & irrigua.

Argenteus mons, *Sierra Segura* Floriano, *Sierra d'Alcaraz* Cluſio, (à diverſis oppid. diverſa habet nomina) mons Hiſpan. Tarracon. unde Bætis fluv. apud Caſtaonem opp. profluit. Appellatur etiam Argentarius ab Avieno.

Strab. ¶ Argenteus mons nunc *Sierra d'Alcaraz* dicitur, in Caſtella nova, versùs confinia regni Granatenſis; eſtque pars montis Oroſpedç.

¶ Argentia, *Argenta*, burgus Ducat. Ferrarien. in Italia, medius ferè inter Ferrariam & Ravennam.

¶ Argentia, *Gorgonzola*, vicus Inſubriæ & Ducatus Mediolanenſis, ad incole Marteſanum, 12. milliar. diſtat à Mediolano in ortum.

¶ Argentolium, *Argentevil*, oppid. Galliæ, ad Sequanam, 3. leucis infra Lutetiam in ortum, Chriſti veſte inconſutili celebre.

Sigeb. Argentomagum, al. Argentomachum, & al. Argantomagum, *Argentan*, opp. Gall. Celt. in Normannia, Sagio & Oximo ad 3. leuc. propinquum.

¶ Argentomagum, *Argentan* medium ferè ſedet inter Sagium & Falæſiam, 2. leucis ab Oximo in occaſum, ad Olinam fluv.

Ptol. Sexto Rufo & al. Argentoratum, *Strasburg*, & Italis *Argentina*, urbs Germ. ſuper. ad Rhenum, Alſatiæ caput, ac ex præcipuis totius Germ. libera, & epiſc. ſub Archiep. Moguntino, inde Baſileam ad auſtrum & Spiram ad Sept. inde 14. hinc 12. leuc. a Nancejo & Metis Lotharingiæ urbib. 18. quot à Mont. Bellicardo urbe Sequanorum, à Biponto 15. Hic Alemanni à Juliano primum, poſtea à Gratiano Auguſt. ad 30. mill. cęſi. De Argentorato, quod etiam Argentina poſterioribus dicitur, ſic in lib. 5. itin.

In primiſque altam propiùs fert inclyta turrim.
Argentina, domus doctorum clara virorum.

¶ Argentoratum, Gallis *Strasbourg*, urbs eſt ampliſſima & dives, eſtque permunita, ad fluv. Hellelum, Ill, ubi cadit in fluv. *Brouſch*, & nomen perdit, non longè a Rheno, qui ibi jungitur ponte ligneo. Sedet in Alſatia inferiori; ibique Turris Eccleſiæ Cathedralis miri ac planè ſtupendi operis.

Ptol. Argentuaria, Argentaria Aur. Victori, *Horburg*, teſte B. Rhenano, opp. Germ. ſuper. ad Ellum fluv. Colmariæ urbi vicinum, vix dimidia leuca in ort. Rhenum versùs, exciſum, ex quo Colmariam illi ſucceſſiſſe ferunt, Argentuariamque novam dici.

¶ Argentuaria aliis eſt ipſa Colmaria: quod rectius Eſt in Alſatia, & ſub dominio Regis Franciæ.

Argenum, Argennum Ptol. Vide ibi.

Strab. Plin. Ptol. Argenus, *Arguenon*, teſte Berirando Argent. fluv. Gall. Celt. per Britanniam minorem fluens, apud portum Saliocanum, & fines Normanniæ, poſt Titum fluv. mari exceptus. Sed apud Ptol. non videtur eſſe nomen fluv.

¶ Argenus, *Arguenon*, alluit Jugonem oppidum, & in mare Britannicum cadit, 3. leucis a Macloviopoli in occaſ. & 10. à limite Normanniæ.

Argeus, mons Cappad. Vide Argæus.

Argi. Vide Argos.

Liv. Ptol. Argia, *Romania*, reg. Peloponneſi, inter Arcadiam ad occ. & mare Ægæum ad ort. Argolis Melae, ſic ab Argo urbe primaria, per quam Inachus fluit, & in qua Lernae palus eſt.

¶ Argia prov. terminabatur à Septentrione Saronico ſinu & Corinthia prov. ab Occidente Arcadia, à Meridie Laconia, & ab Oriente ſinu Argolico & mari Ægaeo. Nunc à pleriſque Saconia dicitur, & a quibuſdam Romania Moreae; totaque ſubeſt Turcis.

Argiae Plin. parvae inſ. ſunt Caritae, num. 20.

Argidava, *Argiſch*, teſte Laz. opp. Daciae, in Valacchia, apud fines Tranſylvaniae, intra montes, inter Cibinum urbem Tranſylvaniae ad occ. & Tergoviſtum Valacchiae metrop. ad ortum 8. mill. Hung. diſtans. *Ptol.*

Argiletum, locus Romae, apud palatium, unde tabernae Argiletanae apud Mart. lib. 1. *Mart.*

Argiletanas mavis habitare tabernas.

Ibi enim habitabant multi artifices.

Arginuſae, inſ. tres ante Canam opp. Æolidis, teſte Strab. Sed teſte Plin. opponuntur Lesbo, ab Ægis 4. mil. paſſ. diſtantes. Apud Steph. adjacent Maleae promont. Lesbi. Nomen habent ab Argeno prom. Lesbi illis proximo, ut videtur. *Strab. Plin.*

Argiros, vel Argirus, urbs Indiae citer. nunc, ut Dom. Nigro videtur, *Oriſa*, Urbs regia. *Ptol.*

¶ Argiruntum, *Peſcha*, urbs Liburniae, in ora maris Adriatici Cluverio teſte. Vide Argyrutum.

Argita, *Banney*, teſte Ortel. ſed Camdeno, cui magis fido, *Suvilli*, fluv. Hiberniae, per oram ſeptentr. fluens. Ex quo mihi potiùs *Dor* videtur ex lacu ejuſdem nom. (in quo Righia urbs) longo tractu inter ort. & Bor. fluens, mari apud Caſtrum novum exceptus. *Ptol.*

¶ Argita, fluv. Hiberniae, Robogdios pop. rigabat. Nunc eſt *Band.* fluv. Ultoniae prov. qui per lacum Neaugum labitur, & dein in Oceanum Caledonium ſe exonerat inter Comit. Colranenſem & Antrimenſem, Sanſone teſte.

¶ Argithea urbs fuit Epiri, & caput Athamaniae, in mediterraneis, versùs Theſſaliae limites.

Argivi, pop. Graeciae, ab Argis dicti, quorum frequens eſt mentio, apud Poetas, maximè apud Virgilium: *Polyb. Virg. & al.*

Troja vacat lacrymis, ludis Argiva juventus.

Argivi olim furacitatis ita notati ſunt, ut cùm etiam palam furarentur, adagium ortum ſit ab illis, *Argivi fures*, apud Suid. in palam improbos. Contrà, *Argivo clypeo dignus* de generoſo & venerando dicebatur. Nam apud Argivos pueri incorrupti & puri clypeos priſco more geſtabant. Argivi etiam malè apud veteres audiebant, tanquam ſycophantae & calumnia tores: unde manavit adagium, *Argiva calumnia*, apud Diogen. de detractatoribus magniſque calumniatoribus.

¶ Argla, *Arglas*, opp. & portus Hiberniae, in Ultonia provincia, & Comit. *Dovvne*, in littore, verſus Scotiam, ad oſtia fluv. *Cog*, & ex adverſo peninſulae *Ardes*, 14. mill. Hibernicis à Rupe Ferguſii in auſtr. diſtat.

Argolis, reg. Peloponneſi, eadem cum Argia. Unde Argolicus nom. gent. apud Poetas, uti apud Virgil. lib. 8. Æneid. *Pomp. Mel.*

Dum bello Argolici vaſtabant Pergama Reges.

Hinc Argolicus ſin. apud Ptol. *Golfo di Napoli di Romania*.

¶ Argonna, *Argonne*, regiuncula Franciae, cujus periere limites. Partim eſt in Campania, & partim in limite Lotharingiae, versùs Moſam & Virodunum, ubi Bellomontium & Claromontium.

Argos triplex. 1. Peloponneſiacum, *Argo* adhuc dictum, Argiae reg. caput, urbs olim epiſc. ſub Archiepiſc. Corinthio, inde 25. mill. paſſ. diſtans, nunc metrop. eſt ſive archiepiſc. 2. Amphilochium cognomine in Epiro, *Anfilocha* vulgò, inter Ambraciam & Caſſiopem occurrens in finibus Acarnanum. 3. Pelaſgicum dictum, in Theſſalia vulgò *Armiro* ex tab. recent. in ora ſinus Pagaſaei, Lariſſae proximum; tametſi ipſa Theſſalia Argos Pelaſgicum appellata eſt apud veteres, uti apud Strab. lib. 9. Argos 1. Hippium, ab equis qui generoſi ibi multique proveniunt, cognominatur. Argi num. plurium apud Liv. & al. dictum, uti apud Virg. lib. 2. Æn. *Strab. Plin. Pauſ. & al.*

Si patrios umquam remeaſſem victor ad Argos.

¶ Argos Amphilochium urbs erat Epiri, in Amphilochia, inter Ambracium ſinum & Acheloum fluvium, longè autem à Caſſiope in auſtrum. Nunc omnino periit, Brietio teſte.

Argous portus, *Porto Ferrajo*, portus Æthaliae, ſeu Ilvae inſ. maris Tyrrheni, teſte Paulo Jovio; contra Populonium, inde 10. mil. paſſ. in auſtr. *Strab. Apol.*

¶ Argous portus, *Porto Ferrajo*, ſeu *Porto Ferraro*, nunc eſt ſub poteſtate magni Ducis Hetruriae, qui eum munivit tempore Caroli V. Imperator. Sed nullam Coſmopolim ibi condidit Coſmus, neque ejus ſucceſſores, ut dixere Maginus & alii poſt eum. Et ego ipſe ter teſtis oculatus nullam invenire potui Coſmopolim in tota Ilva inſula, neque in viciniis.

¶ Arguinum, *Arguin*, caſtrum Africae, in ora maris Atlantici, & in Nigritia regione, & tractu Gualata. Captum à Batavis anno 1633. & ab Anglis expugnatum hiſce ultimis temporibus. Inſulam habet cognominem in littore.

¶ Argus, *Arg*, fluvius Germaniae, in Suevia provinc. Vangenam alluit, & poſtea in lacum Conſtantienſem ſe exonerat prope Langenarchiam oppidulum.

Strab. Argyripa urbs ſuit Apuliae Dauniae, Argypana a Polyb. dicta, Arpi Cic. Ptol. & al. Vide Arpi. Virg. lib. 11. Æneid.

Ille urbem Argyripam, patria cognomine gentis,
Victor Gargani condebat Japygis agri.

Nicep. Calli. Argyropolis ſuburbium erat Byzantii, Chryſopoli alteri ejuſdem urbis ſuburbio oppoſitum: quae duo ſuburbia ſtabant ante urbem à Barbaris occupatam.

Ptol. Argyrutum, Argyruntum Plin. *Scriſſia* Nigr. interpr. opp. olim, nunc pag. Illyrici, in Liburnia, in ora marit. inter Vegiam & Enonam ad ort. Moletio eſt *Novigrad* opp. ejuſdem tractus. Sed, teſte Jacobo Petro Luccaro Raguſaeo, *Obrovazo* hodie dicitur.

Arhuſia, *Arhuſen*, urbs Daniae epiſc. ſub Archiepiſc. *Prov. Rom.* Lundenſi, in ora Cimbricae, ſen Jutiae orientalis; à Viborgia 10. leuc. in ort. quot ab Ælburgo in auſtrum, Sleſvicum versùs 30.

¶ Arhuſia urbs eſt Daniae, in Jutia Boreali, & in ora ſinus Codani. Illam perfluit Gutulus amnis; eique adjacet Scanderburgum arx ad 3. leuc. in occaſum. Diſtat autem 6. leuc. a Fionia inſula in Boream. Vaſtata fuit à Svecis ann. 1644. ſubeſtque Regi Daniae.

¶ Ari, *Aryes*, pop. Americae, in Braſilia, versùs praefecturam Portus Securi, in mediterr. Laetio teſte.

Strab. Plin. Mel. & al. Aria, *Heri* & *Coraſan*, teſte Jac. Caſtaldo, reg. Aſiae, in regno Perſarum, inter Parthiam ad occ. & Bactros ad ortum, ac inter Hyrcaniam ad arctos, & Drangianam ad merid. cujus urbes olim clarae Aria nunc *Heri*, (unde nomen eſt regioni) Bitaxa, & Alexandria. Pop. Arii & Arienſes.

¶ Aria, Perſiae regio, quae nunc *Choraſan* dicitur, habebat olim à Septentrione Bactrianam & Margianam, ab Oriente Paropaniſum, à Meridie Drangianam, & ab Occidente Parthiam. Sed paulò remotior erat ab Hircania; & ejus urbs Aria nunc *Herat* ſeu *Serheri* dicitur; diſtatque 30. circiter leucis Hiſp. à lacu Ario ſeu Burgiani in occaſum. Urbs eſt ampla & dives, & roſis ſuis celebris.

¶ Aria, *Arree*, ſeu *Arren*, inſula parva maris Baltici, juris Danici, prope partem auſtralem Fioniae inſul. ubi caſtrum *Koping*; eſtque Ducatus Sleſvicenſis.

Ptol. Ariacae, pop. Scythiae, intra Imaum mont. apud Jaxartem fluv. in Sogdianorum confinio; quos Caſtaldus *Decan* dici teſtatur.

Ant. Arialbinum, *Mulhauſen*, teſte Simlero, urbs libera Germ. ſuper. in Alatiae & Sungoviae conf. inter Baſileam ad auſtrum 3. & Colmariam ad arct. 5. leuc. à Mont. Bellicardo 8. in ort. Aliis, ut Rhenano & Laz. *Pantzenheim*, opp. ejuſdem tractus, apud Enshemium urbem, à qua 1. leuc. Baſileam versùs, à qua 3, pariter recedit. Eſt autem Prantzhemium Molhuſio propinquum. Artalbinum habent alii cod.

¶ Arialbinum, Cluverio & aliis eſt *Baſle*, urbs epiſc. cop. ſub Archiep. Biſuntino, ad Rhenum, & ex 13. cantonibus ſeu pagis Helvetiis modernis. Baſilea, incolis *Baſel*. Vide ibi.

Hero. Arianthe, *Folone*, teſte Barrio, opp. Oenotriorum, in Calab. citer. ad fluv. cognominem, apud Ninaeam, ſive, ut nunc dicunt, opp. S. Donati, inter Balbiam & Artemiſium 4. mill. paſſ. diſſitum; Sed potius *Arenda* videtur opp. ejuſdem reg. inter Frigidum & Agellum, ab Amantia 6. mill. paſſ. Agello propius.

Prov. Rom. Arianum, *Ariane*, urbs epiſc. Hirpinorum, in mont. ſub Archiep. Beneventano, inter Beneventum & Luceriam, à Benevento 16. mill. paſſ. à Luceria paulò remotior. Sic ab ara Jani dicta. Proprium habet Comitem.

¶ Arianum, *Ariano*, urbs eſt parva. Sita eſt in regno Neapolitano & principatu Ulteriori, in colle difficili; diſtatque à Luceria 25. mill. in auſtrum, & 12. a Benevento, ad radices Apennini.

¶ Arianum, *Ariano*, opp. eſt Ducatus Ferrarienſis, in Italia, ad Padum, unde regio adjacens *Peleſine di Ariano* dicitur, in limite Veneto. Diſtat ab Adria 9. milliar. in auſtrum, & à Ferraria 25. in ortum aeſtivum.

¶ Ariaratha, urbs Armeniae tertiae, epiſc. ſub Archiep. Melitenenſi, quae aliter Ariarſathea dicebatur, ad montium radices, & non longè à Mela fluvio, 80. mill. paſſ. ad Arcis in occaſ. & totidem a Sebaſtia in merid.

Ariarica opp. fuit Sequanorum, in Burgundiae Com. *Ant.* à Veſontione 16. mil. Urbam versùs, inde 24. diſtantem. Qui nunc dicatur, nondum didici.

Ariaſpe, *Gobinan*, ut videtur aliquibus, urbs Drangianae, olim praecipua, in occ. vergens, Ariam versùs. *Ptol.*

¶ Ariaſpe aliis eſt *Callatia*, oppid. Perſiae, ad fluvium Salum, 20. circiter leucis à *Gebinan* in ortum aeſtivum, & centum plus minus ab *Hieras* in meridiem; eſtque parvi nominis.

¶ Arica, *Arica*, opp. Americae meridion. in ora Peruviae, in prov. *de los Charcas* dicta. Centum circiter leucis diſtat ab Argentea in occaſ. aeſtivum, & totidem ferè a Cuſco in auſtrum ſub Hiſpanis; paucíſque conſtat incolis. Sed portum habet capacem.

¶ Arica, *l'isle de Sarck*, inſula maris Oceani, in littore Normanniae, in ditione Anglorum, parva circuitus, inter Jarſejam & Garnſejam inſulas. Ei adjacet parvus ſcopulus, qui ab Anglis *Little Sarck* dicitur ſeu parva Arica.

Aricia, *l'Ariccia*, urb. & col. olim clara Latii, nunc oppidulum, ab urbe Roma 16. mill. paſſ. haud procul à Velitris, inde 4. mill. recedens, Albae quoque finitima. Ibi porri mirae magnit. proveniunt. Ab Archilocho condita traditur, & de Ariciae Atticae puellae ab Hippolyto adamatae nomine dicta. Pop. Aricini, & Aricinus nom. gent. Ovid. lib. 6. faſt. *Cic. Liv. & al.*

Inſpice quos habeat nemoralis Aricia faſtes,
Et populus Laurens, Laviniumque meum.

Apud Aricium lacus eſt Aricinus dictus, qui & Triviae: de quo ibid. Ovid.

Lucus eum, nemoriſque ſui Dictynna receſſu
Celat: Aricino Urbius ille lacu eſt.

¶ Aricia, *la Riccia*, urbs fuit Latii, nunc oppidul. Camp. Romanae, Ducatus titulo inſignitum, in colle. Ei ferè adjacet lacus Aricinus, nunc *Lago di Nemi* dictus.

Aricomici, pop. Gall. Narbon. Vide Arecomici.

Ariconium, *Kencheſter*, teſte Camd. opp. Albionis, in Anglia mediter. inter Callevam ad ort. 59. & Iſcam ad occ. 32. mill. paſſ. Aliis eſt *Hereford*, urb. epiſc. in Angliae & Walliae conf. ſive locus apud Herefordiam. *Ant.*

¶ Aricônium opp. ſuit Dobunorum, in Anglia, nunc vicus *Kencheſter*, in Comitatu Herefordienſi, non longè à Walliae confinio & à fluv. Waga, vix tribus milliar. ab Herefordia in occaſum.

¶ Ariel, *Ariel*, fluv. Tartariae minoris, ſeu Precopenſis. In Boryſthenem fluvium ſe exonerat infra Circaſſiam urbem, Hondio teſte.

Arietis frons, Κριῦ μέτωπον Grecè, *Fanar*, ſive *Famar* teſte Nig. prom. Tauricae Cherſoneſi, in ora Auſtrali, ex adverſo Carambis prom. Paphlagoniae 300. mill. paſſ. diſtans. Alterum Plin. & Ptol. ac Strab. prom. Cretae, in conf. orae Auſtralis & occid *Capo Hernice* nunc, à littore Cyrenaicae reg. ſive à Phycunte illius prom. 2. mill. ſtadiorum, teſte Strab. in Bor. diſtans. *Ptol.*

¶ Arigia, ſive Aregia, *l'Ariege*, fluvius Galliae, in Occitania provincia. Cadit in Garumnam. Vide Alburacis, & Aurigera.

¶ Arima, *Arima*, urbecula Aſiae, in ora littorali Japoniae, & in ea parte quae *Ximo* dicitur. Portu gaudet commodo in regione *Figen*, 6. leucis Hiſp. diſtat a Nangaſachio in auſtrum, & decem circiter ab Amacuſa in ortum. Ibi aliàs multi Chriſtiani.

Arimaſpi, pop. Scythiae, uno tantùm oculo praediti in fronte, ut veteribus perſuaſum eſt, teſte praeſertim Sol. cum Plin. de quibus Luc. lib. 3. *Plin. Sol. & al.*

-Auroque ligatas
Subſtringens Arimaſpe comas: hinc fortis Arius.

¶ Arimaſpi erant pop. Sarmatiae Europaeae, & habitabant ubi nunc Ingria & Ducatus Novogradenſis & Pleſcovienſis, in Moſcovia.

Ariminium, *Rimini*, urbs Æmiliae epiſc. ſub Archiep. Ravennate, inde 35. mill. paſſ. in ort. ad oſtia Arimini fluv. inter Bononiam & Anconam ad ort. quaſi media ad 70. mill. paſſ. diſſita, ab Urbino 30. Ravennam versùs. Hic Flaminia via ab urbe Roma perducta terminatur, & Æmilia (unde nomen regioni) incipit, Placentiam uſque protracta. Hic etiam pons lapideus mirae ſtructurae, Auguſti Caeſ. opus. Pop. Ariminenſes, pop. Rom. fideles; nam haec una ex 18. col. quae Romanis pecunias contra Hannibalem ſuppeditarunt, teſte Liv. De Arimino Luc. lib. 1. *Caeſ. Liv.*

Vicinum-

Vicinumque minax invadit Ariminium, ut ignis.

¶ Ariminium urbs ſita eſt in Romandiola prov. in plano; eſtque elegans civitas, ſub dominio Summi Pontificis, in ora maris Hadriatici, 20. milliar. diſtat à Piſauro in occaſum æſtivum, 25. autem à Ravenna in ortum hybernum, & paulò minùs ab Urbino in Boream.

¶ Ariminus, *Marecchia*, fluv. Æmiliæ prov. Italię, ortus ex Apennino monte, prope fontes Tiberis, Ariminum alluit, & ibi cadit in mare Hadriaticum.

¶ Arimoa, *Arimoa*, inſul. Aſiæ, versùs Novam Guineam, & prope oram ſeptentr. Terræ *dos Papaeus* vulgò dictę, à Batavis detecta initio hujus ſeculi. Eſt parvi circuitus, & inter inſulas Moam & Guillelmi Schuteni.

Ptol. Arina, *Tezela*, teſte Marmol. opp. Maurit. Cæſarienſ. mediterr. Victoriæ urbi finitimum.

Cato. Ariniamum, *Arignano*, Hetrurię geminum opp. unum ad Arnum fluv. inter Florentiam, ab ea 12. mill. paſſ. in ort. & Aretium: alterum in Faliſcis, apud Tiberim, & Soractem mont. ab urbe Roma 24. mill. paſſ. Feſceniam urb. versùs, inde 4. Ocriculum versùs diſtantem, nuper Duc. tit. inſignitum.

¶ Arinianum, opp. Faliſcorum, nunc vulgò *Rignano* dicitur; eſtque in colle, in provinc. Patrimonii dicta, uno milliari à Tiberi fluvio; & paucis conſtat incolis, 15. milliar. ab urbe Roma in Boream. Arinianum autem territorii Florentini eſt tantùm vicus ad Arnum, quod vulgò *Arignano* nuncupatur.

Steph. Arintha, al. Ariantha, opp. Brut. in Calab. citer. à Ninæa 8. mill. paſſ. Patyco, ſeu Paulæ proximum, inter Mulam & Surdum fluv. Vide Arianthe, quam tamen Barrius diverſam facere videtur.

Vet. Inſcr. Ariodonum, *Erding*, opp. Norici, in Bavaria, à Salisburgo 4. leuc. in Bor. Pataviam versùs.

¶ Ariona, *Ariona*, oppid. Hiſpaniæ, in Vandalitia prov. duabus leucis ab urbe *Anduxar*. Vide Aurieja, & Alba Vircaonenſis.

¶ Ariona, fluv. illyrici, apud Scylacem, hodie *Ombla*. Influit in portum Agravonitarum, nunc *Cravoſa* dictum, ſeu S. Crucis, prope Raguſium, teſte Joanne Lucio.

Ptol. Ariſabium, *Ava* Caſt. ex levi tamen conjectura, urbs Indiæ, extra Gangem mediterr. regia.

Strab. Plin. Ariſbe opp. fuit Troadis, quod & Æolidi tribuitur; ſed malè. Nam erat Ilio & Sigæo prom. propinquum, teſte Plin. Ejus mem. Luc. lib. 3.

Idalle, & nimium glebis exilis Ariſbe.

¶ Ariſcotum, *Arſchot*, urbs Brabantiæ, in Germania inferiori, cum titulo Ducatus, ad Demeram fluv. Vide Arſcotium.

¶ Ariſtadium, *Arnſtat*, opp. Germaniæ, in Thuringia. Vide Arnoſtadium.

Ptol. Aritium, Aritium prætorium Anton. *Benavente*, And. Reſendio teſte, opp. Hiſp. Luſit. ab Ulyſſipone ferè 10. leuc. Emeritam versùs in ortum, à Scalabi 4. apud Salvaterram.

Plin. Arius, *Polimalon*, fluv. Ariæ prov. illam interluens, inter occ. & ort. urbem quoque illius regiam intermeans, Aria à Ptol. dictus: qui etiam *Heri* de reg. & urbis nomine appellatur. Arius etiam nom. gent. ab Aria reg. derivatum. Luc. l. 3.

—Hinc fortis Arius.
Longaque Sarmatici.

¶ Arius, *Lac de Burgian*, lacus Ariæ, in Perſia. Recipit Arium fluv. & alios; eſtque in prov. *Choraſan*, versùs Oxum fluvium.

Arlape, *Erla*, teſte Laz. opp. olim, nunc pag. Norici, in Auſtria, apud Danubium, ubi is fluvium cognominem excipit, apud Pechlarnum opp. quod Arlape ſucceſſiſſe videtur Fluv. verò Arlape, ſive Arlapa, *Erlaph* dicitur.

Lib. Not. ¶ Arma, *Arma*, prov. & oppidum regni *Popayan*, in America meridionali, prope fluv. Caucam. 50. leucis diſtat ab urbe Popajani in Boream, & 25. ab oppido S. Fidei Antiochiæ in auſtrum.

¶ Armadabatum, *Armadabat*, quæ & *Harimedevvat*, urbs Aſię prædives & ampla, non procul à mari Indico, in regno Cambajæ, in ditione Magni Mogolis, & ex præcipuis illius tractus. Dicitur ab aliis *Amadabath*; eſtque caput prov. *Guzarata*, 18. leucis diſtat ab urbe Cambaja, & 45, ab urbe Surata in Boream.

Scrip. Hiber. Armacha, *Armagh*, urbs Archiep. Hiberniæ, Ultoniæ metrop. ad Eaugum lacum, à Dublinio Laginiæ metropoli ad 55. mill. paſſ. in Bor. diſtans. Hujus urbis Archiepiſcopus totius inſ. Primas eſt: ſub quo Epiſcopi Dunenſis *Dovvn*, Conerenſ. *Connor*, Midenſ. *Meth*, Derenſ. *Derry*, Ardachadenſ. *Ardagh*, Clogharenſ. *Clogher*, Rapotenſ. *Rabogh*, Kilmorenſ. *Kilmore*, Drumorenſ. *Dromore*, Cluanenſ. *Kileom*, aliis *Clonoy*, Dundalcenſ. *Dundalk*, cum aliquot aliis, qui ad Armachanam metrop. ſpectabant.

¶ Armacha Archiepiſcopalis facta anno 1151. ab Eugenio III. Sedet ad *Kaſin* fluv. non autem prope lacum; habetque Comitatum ſeu provinciam cognom. Incendiis deformata & penè diruta jacet à multis annis; & antiquitus loco *Drumſailich* nomen fuit, Speedo teſte, 12. milliaribus Hibernicis diſtat à lacu Neaugo in auſtrum, & totidem à Monaghano in Boream.

¶ Armalauſi, populi Germanię, ubi nunc Palatinatus ſuperior ſeu Bavaria. Ibi antea erant Nariſci, Brietio teſte.

¶ Armanas, fluv. Armeniæ. Vide Arſamates.

¶ Armanothia, *Armanoth*, prov. Scotiæ ſeptentrionalis, ubi aliàs Cantæ & Lugi pop. Altiſſimis montibus referta eſt; & pars eſt prov. Ruſſiae, inter Loquabriam & Moraviam prov.

¶ Armauria, urbs Armeniæ majoris, inter fontes Euphratis & Lichnitem paludem, & 50. milliaribus ab Artaxata in occaſum.

Armene vicus eſt Sinopenſium, cum portu, quem incolæ ob frigiditatem loci muro cinxere, quaſi calidus futurus eſſet. Unde *Armenen muro cinxere* apud finitimos in proverbium ſtoliditatis verſum eſt, auctore Steph. Qui locus *Carini* nunc dici fertur. Ptol.

Armenia major, *Turcomania* Turcis, *Thoura Emnoe* vel *Aremnoe* Perſis, *Zelbecdibes* Neſtorianis, reg. Aſiæ notiſſima & ingens, ultra Euphratem, a Cappadocia & Armenia minore ſeparantem, uſque ad Mediæ limites in ort. extenſa, inter Iberiam ad arctos, & Meſopotamiam ad merid. perſtricta: cujus urbes quondam claræ, Artazata, Thoſpia, Artemita, & Arſamoſata. Nomen ab Armeo, ſeu Armenio, Jaſonis Comite habere fertur. Pop. Armenii. Inde Euphrates & Tigris cum Niphrate ortum ducunt. Luc. lib. 3. Strab. Plin. Ptol. & al.

Armeniuſque tenens volventem ſaxa Niphratem.

¶ Armenia major nunc vulgò *Turcomanie* & *Curdiſtan* dicitur, & ferè tota ſubeſt dominio Turcarum. A Septentrione dividitur ab Iberia, & Colchide Moſchicis montibus, & Ciro fluv. à Meridie monte Tauro à Meſopotamia, & monte Niphrate ab Aſſyria diſcernitur. Ad occaſum habet Euphratem fluv. & ad ortum montem Caſpium, quo a Media dividitur. Regio olim percelebris, nunc à paucioribus inhabitata. Quaſdam habet urbes alicujus momenti; uti *Revan*, *Erzerum* ad Euphratem, *Van*, quæ Arthemita quibuſdam, *Teſlis*, quæ dicta Artaxata, *Cars*, & al.

Armenia minor, *Anaduole*, teſte Nig. & alicubi *Pegian*, teſte Caſt. & ubi Colchorum fines attingit, *Acojonlu*, ut Leuncl. ſcribit, reg. Aſiæ, inter Cappad. ad occ. & ſeptentr. Euphratem fluv. ad ort. Syriam & Ciliciam ad auſtr. contenta. In ea urbes olim celebres, Melitene, Satala, Nicopolis. Cic. & al.

¶ Armenia minor nunc *Aladuli* dicta. Tota paret Turcis. Ibi urbs praecipua *Maraz*, quae forſan Marala & Carmala dicebatur.

Armenius, mons, in Armenia majore, juxta Iberum fines, ex quo Phaſis Colchorum fluv. erumpit; qui Moſchicus à Ptol. dicitur. De Armeniis pop. Ovid. in epiſt. ad Liv. Dion.

Armeniuſque fugax, & tandem Dalmata ſupplex.

¶ Armentariae, *Armentieres*, oppid. Flandriae, ad Liſam fluv. ultimo bello notum. Diſtat ab Ipra 3. leucis in auſtr. ab Inſula 3. leucis, 4. à Baſſea in Ceciam, & 3. à Belliola; eſtque elegans oppid. & ſub dominio Regis Franciae ab anno 1668. pace ad Aquiſgranum confecta.

Armentarium, vel Armamentarium, *Thuys te Bretten*, locus Batavorum, in Hollandia, exciſus, apud Cattorum vicum, qui à Lugduno 1. leuc. in Bor. versùs littus maris diſtat. Vet. Inſcr.

¶ Armamentarium, teſte Cluverio, eſt *Reomburg*, prope Lugdunum Batavorum.

Armentia, *Armenza*, urbs Hiſp. Tarrac. in Cantabris, olim epiſ. nunc vicus, collegio Canonicorum in Victoriam proximam urb. tranſlato. Lib. Conc.

¶ Armentio, *Armanſon*, fluv. Galliae, in Burgundia. Oritur ſupra Semurium oppid. quod alluit, in Alexienſi tractu, Tornodorumque rigat, & in Icaunam cadit infra Antiſſiodorum.

Armina, ſive Armena, (utroque enim modo legitur) Strab.

 vic.

Plin. Ptol. vic. Paphlagoniæ, apud Sinopen urbem; nunc *Carlma*, teſte Mol. Vide Armene.

¶ Arminiacenſis tractus, *l'Armagnac*, regio Galliæ, in Aquitania ſeu Vaſconia ſuperiori, inter Benearnum & fluv. Garumnam. Ejus præcipuæ urbes ſunt Auſcii & Lactora. Aliàs habuit Comites in hiſtoriis Francicis percelebres.

¶ Armirus, *Armiro*, fluv. inſul. Cretæ, in agro Rhitymnenſis. Cadit in mare Creticum prope Caſtrum vetus.

Scrip. Brit. Armone, *Arton*, ſive *Arvon*, opp. Albionis, in ora Walliæ, contra Monam inſ. vicinam, à Bangorienſi urb. 7. mill. paſſ. Angl. in occ. Alii Arvone ſcribendum ajunt: quod magis placet. (*Caernarvon* forſan.)

¶ Vide Arvonia.

Cæſ. Armoricæ civitates, reg. Gall. Celt. extrema, ad Oceanum in occ. & Bor. extenſa, quæ poſtea Britannia dicta eſt, & Hermionia, *Bretaigne*, & incolis *Lbydavv*, teſte Rob. Cænali. Armoricus Fortunato ipſa reg. nominatur. Pop. Britones apud Eginarthum & Jornandem. Ven. Fort. lib. 3. de Felice Epiſcopo:

Ultima quamvis ſit regio Armoricus in Orbe,
Felicis meritis cernitur eſſe prior.

¶ Armorica, *la Bretagne*; eſt prov. ampliſſima, quæque alias Duces habuit proprios. Sed adjuncta fuit regno Galliæ ſub Carolo VIII. Rege, cui nupſit Anna Ducifſa & hæres hujus prov. anno 1488. Vide Britannia minor.

¶ Armorum prom. *Capo dell'armi*, in Calabr. ulteriori, prope fretum Siculum in mare excurrit; quod aliàs Brutium & Leucopetra dicebatur. Vide ibi.

¶ Armotia, *l'Isle d'Armot*, inſula Galliæ, in ora Santonenſis prov. Brietio teſte & aliis.

Ptol. Armozum, *Capo Jaquette*, prom. Carmaniæ, ad fretum ſive ad fauces ſinus Perſici, contra Arabiæ fel. oram proximam, in qua Aſaborum prom. inter quæ duo promon. Armuſia eſt inſ.

¶ Armozum prom. à multis *Capo d'Ormus* dicitur; eſtque in Perſide, è regione Armuſiæ urbis. Promont. autem Carmaniæ, quod nunc *Capo Jaſques* dicitur, 150. mill. paſſ. diſtat ab Armuzia in ortum.

Plin. Armuzia, Armuza Ptol. *Ormus*, inſ. cum urbe regia ejuſdem nominis, & emporio celebri in ore ſinus Perſici, inter Armozum prom. Carmaniæ, à quo nomen ſortita eſt, & Aſaborum prom. Arabiæ. Cujus Rex (qui in Arabia fel. & in Perſide & Carmania dominatur) Luſitanorum, qui ibi arcem tenent munitiſſimam, & fruſtra armis Arabum ac Turcarum tentatam, vectigalis eſt, ac ſub illorum tutela regno potitur. Abeſt à Teredone urbe, oſtiis Tigridis finitima, ſive ab intimo ſinus Perſici receſſu, 300. leuc. Hiſp. in ort. à Goa urbe Indica, Luſitanorum col. & regia 22. dierum navigatione in occ. ab oſtio Indi fluv. 200. leucis in occ.

¶ Armuzia urbs eſt Perſidis, regni cognominis caput, celebris unionum copia. Ab antiquis Organa dicta fuit, teſte Verrerio, Harmoſa Arriano. A Tartaris autem *Necrokin* dicitur. Diſtat 350. leucis Hiſpanicis circiter ab oſtio Indi fluvii in occaſum, & à Teredone 200. ſimilibus leucis in ortum, 70. à Maſcato in Boream, & 40. ab urbe *Jaſques* dicta; eſtque in inſula circuitus 9. mill. paſſ. & 12. milliaribus diſtat à continenti Perſiæ. Aliàs Reges habebat proprios ſub clientela Luſitanorum, qui illam urbem cœperant anno 1507. Duce Alphonſo Albuquerquio; nunc autem ſubeſt dominio Perſarum, qui inde Luſitanos & Regem inſulae ejecerunt, arcemque illam munitiſſimam auxilio Anglorum expugnarunt die 25. Aprilis 1622. & ab eo tempore urbs iſta, aliàs emporium celeberrimum, ſic defecit, ut nunc ferè deſtructa & deſerta jaceat: & ex ejus ruinis crevit urbs *Gambron*, ſeu *Bander Gamron*, in viciniis, & in proxima continenti Perſiae.

Ptol. Plin. & al. Arna opp. fuit Umbriae, Mevaniae & Hiſpello finitimum, licèt ejus nullum exſtet veſtigium. Pop. Arnates Plin. De ea Sil. lib. 8.

His, urbes, Arna, & latis Mevania campis,
Hiſpellum.

Fuit & Arne urbs Paethiotidis: cujus mem. Plin.

¶ Arnaeum Ducium, *Arnay le Duc.* opp. Franciae, in Burgundia, in Alexienſi tractu. 6. leucis diſtat à Sadoleuco in ortum, & totidem ab Auguſtoduno in Boream, ad fontes Aroſii fluv. eſtque peramœnum & cultum.

Sigino Arnapa, *Herndiep*, teſte Ortel. fluv. Friſiae occident. Groningam urbem alluens.

¶ Arneburgum, *Arneburg*, oppidulum Germaniae, ad Albim fluv. in veteri Marchia Brandeburgica, 2. leucis ab Havelberga in meridiem, & 7. à Magdeburgo in ſeptentrionem. Paucis conſtat incolis, & ferè dirutum fuit ultimo bello Germanico.

¶ Araedum, *Arnedo*, opp. Americae meridionalis, in regno Peruviae. Diſtat 16. leucis à Civitate Regum in Boream. Portu gaudet utcumque capaci, in ora maris Pacifici ſeu Auſtrini.

¶ Arnemuda, *Armuyden*, opp. Belgii, in Zelandiae Comit. & inſ. Valachria, in ora, cum portu è fronte Zudbevelandiae inſ. Dimidia leuca circiter diſtat à Middelburgo, ſubeſtque Batavis. Aliis eſt Ramua.

Arneſtum oppid. fuit Apul. Pucetiae, inter Barium & Egnatiam, à Bario 22. mill. paſſ. haud procul à Converſano urbe. Ant.

¶ Arnhemii Regio, *t'Land van Arnheims* Batavis, *Terre d'Arnheim* Gallis, pars terrae Auſtralis, noviter detecta à Batavis, in ora maris Anchidolii, ad auſtrum Novae Guineae, inter Carpentariam & terram ſeu regionem Concordiae.

¶ Arnhemium, *Arnheim*, urbs Belgii, in Gueldria. Vide Arenacum.

¶ Arnhuſia, *Arnhuſen*, urbecula Germaniae, in Pomerania inferiori, ſeu Brandeburgici juris, prope Regam fluv. 4. leucis diſtat ab ora maris Baltici & à Colberga urbe, & 2. à Belloguardia in auſtrum.

¶ Arniſium, *Arnish*, caſtrum excelſum Hiberniae, in Ultonia prov. & Comitatu Armachano, medium ferè inter Armacham & Lugum urbes.

Arnon, fluv. ſive veriùs torrens Palaeſtinae, inter Amorrhaeos & Moabitas fluens, quem incolis nunc *Adramelech* dici Thev. teſtatur. Lib.

¶ Arnon torrens in mare Mortuum ſe exonerat.

¶ Arnoſtadia, *Arnſtadt*, oppidulum tenue Germaniae, in Thuringia prov. ad Geram amnem. Vix 2. leucis diſtat ab Erfordia in auſtrum, & paulò ampliùs à Gotha.

¶ Arnsburgum, *Arnsbourg*, arx inſulae Oeſiliae, in mari Baltico & ditione Svecica, versùs Livoniam & fauces ſinus Rigenſis. Vide Arensburgum.

Arnus, *Arno*, fluv. Tuſciae; ex Apennino mont. non procul à Tiberis ortu oriens, ac in occ. fluens. Obliquè Florentiam & Piſas interluit, à Florentia ad oſtia uſque navigabilis. Oſtia à Piſis 12. mill. paſſ. diſtant. Ejus mem. Rutil. lib. 1. Strab. Plin. Ptol.

Quam cingunt Geminis Arnus & Anſur aquis.

¶ Arnus fluvius oritur in confinio Romandiolae prov. in territorio Florentino, 15. milliar. à fontibus Tiberis in occaſum, Florentiam versùs paulò plus; & in mare Tirrhenum cadit 6. mill. paſſ. ab oſtiis Auſeris in merid. & 15. à Liburno in Bor.

¶ Aroa, *Aroë*, inſul. Daniae parva admodum, in mari Baltico, inter Fioniam inſ. & Ducatum Sleſvicenſem. Aliis Aria. Vide ibi.

Arocelum, *Nodales*, teſte Jacob. Delgat. oppid. Hiſpan. Tarraconenſ. in Celtiberis, apud Segontiam urb. & Methymnam cœli opp. cui propius eſt. Pop. Arocelitani Plin. Plin.

¶ Arocelum aliis eſt *Araquil*, ſeu *Huarte Araquil*, in Navarra; quod etiam Aracilum à quibuſdam dicitur. Vide ibi. Lib Reg.

Aroer. Vide Areopolis.

Arola, *Arr*, fluv. Helvetiorum, ex Adula mont. ex adverſo Ticini profluens, Bernam & Salodorum urbes alluens, Rhenoque infra Aquas duras opp. congrediens. Regina

¶ Arola fluv. fontes habet prope ortum Rhodani & Ticini, ex monte D. Gothardi; dein auctus fluviis Sana, Orba, Emma, Urſa, & Limago, rigatiſque Thuno, Berna, Soloduro, & Arolaelburgo, infra Aquas Helvetias Rheno miſcetur prope Valdhuſtum oppidum.

¶ Arola, *Arool*, urbs Moſcoviae auſtralis, juxta Occam fluv. 40. mill. Germ. à Moſcua urbe.

¶ Arolae burgum, *Aarburg*, oppid. eſt pagi Bernenſis, in Helvetiis, ad Arolam fluv. 15. mill. paſſ. infra Solodurum in ortum, Aquas Helvetias versùs 22.

¶ Aromaja, *Aromaja*, prov. Americae meridionalis, in nova Andaluzia, non longè ab oſtiis fluv. *Orinoque*, versùs Caribanam regionem.

Aromata, *Guardafuni*, teſte Jo. Bario, cum Mercat. & al. emporium & prom. Æthiopiae ad fin. Barbaricum, à Praſſo prom. & urbe ultra Æquatorem 550. leuc. in Bor. & ort. maximè in Orientem porrectum. Ptol.

¶ Aromata promont. nunc vulgò *le Cap de Guardafuy* dicitur; eſtque in Azania regione Africae, ubi nunc regnum *Adel*, ex adverſo Arabiae felicis, prope Dioſcoridis inſulam.

Arona,

Arona, ſive Roma, ut aliis videtur, Inſubriae opp. gentis Borromaeae, praeclarum, ad Verbanum lac. Angleriae opp. In adverſa ejuſdem lacus ripa proximum, inde mille paſſ. diſtans. Quod etſi non admodum vetus eſt, (cum à cœnobio ibi ab Obizone Com. Othone Imp. ann. Virg. partus 984. condito, ortum duxerit) illud tamen ob loci praeſtantiam, quòd populo frequens ſit, arceque firmiſſima munitum, cœnobio olim Benedictinorum nunc Jeſuitarum (in quo corpora SS. Felini & Gratiniani martyrum, eo Peruſia, Epiſcopi & Imp. conceſſu ab eodem Comite exportata, piè & religiosè adſervantur) ac S. Caroli Borromaei natalibus clarum, hìc memorari libuit. Dicta eſt Arona quaſi Alona, ab aliis quas gerit, nam in opp. hujus ſtemmate duae pinguntur alae, à quibus illud nominatum veriſimile eſt.

¶ Aroncae, pop. Africae, in Lybia interiori, forſan ubi *Benin* regnum Guineae, Sanſone teſte.

Script. Senec. Aroſa, *Aroſen*, urb. Sveciae epiſc. ſub Archiep. Upſalenſi, ubi argenti fodinae.

¶ Aroſia dicitur etiam *Weſteras*, eſtque urbs Sveciae & Veſtmanniae prov. primaria, prope lacum *Meler*, cum arce; ſed parva admodum, 4. leucis Uplandicis ab Arbogia in ort. & 10. ab Holmia in occaſ. Anno 1521. validus Chriſtierni II. Daniae Regis exercitus hìc caeſus & fugatus fuit à Guſtavo Erici Dalecarlorum Ductore, poſtea Rege Sveciae; & anno 1544. regnum Sveciae electivum in haereditarium mutatum fuit in hac civitate.

Plin. Aroteres pop. gemini, Æthiopes ad ſin. Adulicum, & Scythae in Thraciae Myſiaeque conſ. circa Dionyſiopolim urb. incolentes.

Arotrebae, pop. Hiſp. Tarraconenſ. extremi ad occ. Vide Artabri, ſive Artabrum prom.

Arojus, *Aroy*, fluv. Americae meridionalis. Oritur ex lacu Caſſipa, & in fluv. *Orenoque* cadit, in Nova Andaluſia.

Cic. Strab. Plin. & al. Arpi num. plur. Argos Hippium & Argyrippa à Græcis dicta, urbs Apuliæ Dauniæ à Diomede condita, inter Lucceriam & Sipontum 18. mille paſſ. nunc prorsùs exciſa. Durat nomen loco à Foſſa opp. 6. mill. paſſ. Eorùm mem. Virg. lib. 12. Æn.

Qui bellum intulerint, qua cauſa attraxerit Arpos.

Ptol. Arpii, pop. Myſiæ infer. quorum reg. *Beſſarabia* a Beſſis pop. dicitur, in qua Arpis urb. ipſorum caput, apud oſtia Iſtri: quæ nunc *Bialogrod* dici putatur, teſte Ortel.

Cic. Plin. & al. Arpinum, *Arpino*, oppid. Latii, in Samnii conf. Cic. natale ſolum, inter Soram & Aquinum; inde 4. hinc 11. mill. paſſ. apud Fibrenum fluv. Pop. Arpinates: de quibus Sil. lib. 8.

Accolit Arpinas, accita pube Venafro.

¶ Arpinum, *Arpino*, hodie caſtrum eſt prov. Terrę Laboris, in regno Neapol. in confinio ditionis Pontificiæ. Diſtat 4. milliar. a Sora in auſtrum, & novem a Monte Caſſino in Boream; ſedetque in Colle excelſo, 2. milliar. à Liri fluv. & paucis conſtat incolis.

Ptol. Arpis, urbs Myſ. infer. ad oſtia Iſtri. Vide Arpii.

Diod. Sic. Lib. Arponium, *Cerchiara*, teſte Barrio, oppid. magnæ Grçciæ, in Bruticatæ Calabriæque confin. inter Lagariam urbem exciſam & Coſanum urb. 4. mill. paſſ. apud Cyrim fluv.

¶ Arqua, *Arqua*, caſtrum Italiæ, in dominio Veneto, & territorio Patavino, celebre longa habitatione & ſepultura Petrarchæ Poetæ celeberrimi, 9. mill. paſſ. diſtat a Patavio in merid. 4. autem ab Ateſte in Bor.

¶ Arquæ, *Arques*, vicus Galliae, juxta Moſam fluv. in Barenſi Ducatu, prope Valculerias, patria Joannae Puellae Aurelianenſis, notae in hiſtoriis Galliae ſub Carolo VII. Rege.

¶ Arquata, *Arquata*, opp. Italiae, in Marchia Anconit. ad radices Apennini, juxta Truentum fluv. & verſus limites Aprutii, 5. mill. paſſ. diſtat ab Aſculo in merid.

Ant. Arrabo vel Arrabona, Narabo Ptol. *Rab*, urbs epiſc. & fluv. qui Danubio prope urbem miſcetur, inter Viennam & Albam regalem 16. leuc. plus min. Vide Arabo. De Arrabone lib. 5. itin.

Pannoniæ currus veterem properamus ad arcem,
Arrabo trajectus flumen ut ante fuit.

¶ Arrachamum, *Arracan*, Luſitanis *Arracaon*, urbs Aſiae, in India ulteriori, prope ſinum Gangeticum. Primaria eſt regni cognominis, ad fluv. *Martaban*; & diſtat à mari 6. milliaribus, à civitate Pegu 140. milliar. in occaſ. & totidem a Bengala in auſtrum.

Aelia. Arrhata, lacus Africae, apud Rhizophagos pop. qui lacus nunc *Lacus monachorum*, teſte Livio Sanuto, nominatur.

Ant. Arriaca, *Guadalajara*, urbs Hiſp. Tarrac. in Caſtella nova, inter Segontiam 14. & Complutum 4. leuç.

¶ Arriaca, *Guadalajara* ad fluv. Tagonium ſedet; eratque olim caput Algariae tractus.

Lib. Nor. Arrianum, *Altenhofen*, teſte Laz. quaſi vetus curia, opp. Norici, ad Danubium; in Auſtria, inter Aniſum urbem ad occ. & Grimam opp. ad ort. 2. leuc. à Lentio verò 5. Viennam versùs.

Ptol. Arribantium, *Wiczitiern* apud Laz. al. *Novibazar*, urbs Myſiae ſuper. in Dardania, (quae nunc Servia dicitur) quaſi novus mercatus: quae urbs in via inter Epidaurum, hoc eſt, Raguſiam, & Sophiam versùs Byzantium occurrit ab urbe S. Sabae 40. mil. paſſ. Sed prior interpr. Laz. uti locorum periti, probabilior altera, quae Villanovani eſt & Moletii.

¶ Arro, *Arro*, fluvius Angliae. Cadit in Lugum fluv. in Comitatu Herefordienſi.

¶ Arrojum, *Arrois*, caſtrum praecipuum inſul. Mulae, unae ex Hebridis, ad occidentem Scotiae, in Boreali parte inſulae, & ex adverſo Abriae provinciae.

¶ Arroſius, *Arroux*, fluv. Galliae, in Burgundiae Ducatu. Oritur prope Arnaeum Ducium. Auguſtodunum rigat, & poſtea in Ligerim ſe exonerat ſupra Borbonium Anſelmum.

Liv. Arſa, oppid. Baet. ex quo Metellus Viriatum expulit, teſte Liv. Locus ignoratur.

Ptol. Arſacia, *Casbin*, urbs Mediae mediterr. ex praecipuis reg. in qua Rex Perſarum, poſt amiſſam Ecbatana (poſtea recuperata) habitare ſolitus erat, ab Ecbatanis, ſive Tabreſio, itinere tridui in ortum Hecatomphylon Parthiae urbem versùs diſtans.

¶ Arſacia a quibuſdam *Casbin* dicitur, urbs Perſiae pulcherrima & perampla, in provincia *Ayrach*, ubi Rex commorabatur antequam ad Aſpahamum ſedem transferret. Diſtat a Tabriſio 70. leucis in ortum hibernum, & totidem ab Aſpahamo in Boream, à mari Caſpio autem 60. leucis circiter.

¶ Arſametes, fluv. Armeniae majoris. Cadit in Euphratem fluvium.

¶ Arſamias, lacus Armeniae majoris. Vide Arciſſa palus, & Arſiſſa.

Strab. Ptol. Arſamoſata urbs fuit Meſopotamiae, in Armeniae conf. cui etiam attribuitur, apud Euphratem fluv. epiſc. ſub Archiep. Amidenſi. Arſamote Plin.

¶ Aſoſamoſata urbs fuit Armeniae majoris, versùs Mepotamiam, & prope montem Mazium, 70. mill. paſſ. ab Euphrate in ortum. Quid ſit nunc, ignnratur.

¶ Arſanias, fluv. Armeniae majoris. Tranſit per Arſaniam lacum, & poſtea cadit in Euphratem infra Zimaram.

Ant. Arſatianum, *Arſa*, opp. Pannoniae, in Hung. apud Dravum fluv. teſte Laz. cum al.

¶ Arſcotium, *Arſcot*, urbs parva Germaniae inferioris, in Brabantia, ad Demeram fluv. ſub Hiſpanis; eſtque Ducatus gentis *de Crovy*. Diſtat 4. leucis à Mechlinia in ortum, & 3. a Lovanio in Boream; diciturque à Belgis *Ærſchot*.

Ptol. Arſenaria, *Arzen*, al. *Arzerun*, urb. & col. Mauritaniae Caeſarienſ. maritim. apud portum Deorum, inter Quilzam & Cartennam.

Ptol. Arſia, *Arſa*, fluv. Iſtriae, Italiae terminus, illam ab Illyrico, quod in ort. vergit, dirimens, ex lacu Cosliaco in mare Hadriaticum ultra Polam urb. 20. mill. paſſ. influens. Hic à Varo Italiam à Gall. Narbon. dividente 742. mil. paſſ. abeſt, teſte Plin. itinere per Vada Sabatia, Taurinos, Vercellas, Novariam, Comum, Bergomum, Brixiam, Veronam, Vicentiam, Opitergium, Concordiam, Aquilejam, Tergeſtum, Parentium, & Polam habito: quod rectius & brevius eſſe poteſt; imò per loca memorata minor deprehenditur.

Ptol. Arſicua, *Brin*, teſte Villanov. urbs Moraviae, non Sileſiae, ut malè Ortel. ſcribit. Ejus reg. poſt Olomucium primaria, inter Olomucium & Znoymam ad merid. media 5. leuc. utrinque diſtans.

¶ Arſicua Sanſoni & aliis eſt Hradiſta, *Hradiſch*, oppidum Moraviae, ad fluvium Moravum, 6. leucis Germanicis à Bruna in ortum, & totidem ab Olomucio in auſtrum diſtat.

¶ Arſicua alia, urbs Germaniae antiquae, in limite Sarmatiae, ad Viſtulam fluv. teſte Nicolao Sanſone. Nunc forſan *Warſovv*, in Polonia.

¶ Arſiete pop. fuere Germano Sarmatiae, in Peucinis, ubi nunc Chelmenſis Palatinatus, in Polonia.

Arſinarum, *Capo Verde*, teſte Jo. Barrio, prom. Libiae inter, Thevetus *Mantandan* & *Beſenege* dici putat.

¶ Arſinarum promontorium vulgo *le Cap Verd* dicitur; eſtque promont. Nigritiae, in occaſum magis porrectum. 20. circiter leucis diſtat ab oſtio fluv. *Senega*, in occaſum hibernum, & ab Europaeis multùm frequentatur. Ab eò Gorgades ſeu Heſperides inſulae in Oceano Atlantico dicuntur *les Isles du Cap Verd*, quia non longè ab eo diſtant in occidentem.

Strab. Plin. Ptol. Arſinoe, opp. Cypri triplex, 1 in ora occid. inter Paphum novam & veterem, *Afdimo* nunc, teſte Steph. Luſignano, 2. in ora orientali, inter Pedalium prom. & Salaminam urb. quae nunc, teſte eod. Luſig. *Famagoſta* nominatur, urbs hac tempeſtate primaria poſt Nicoſiam, 3. ad Callinuſam prom. in ora Bor. versùs occ. Solis proxima, quae Luſign. *Leſtare* dicitur, al. *Criſocu*, & noſtris *Aleſſandretta*. Additur 4. mediterr. *Arzes* dicta incolis; ut idem Luſign. teſtatur, à veteribus non memorata.

Ptol. Arſinoe etiam apud Ptol. urbs fuit Ciliciae marit. inter Anemurium ad occ. & Celenderim ad ort. proximas urbes, *Draganti* nunc pag.

¶ Arſinoe urbecula erat Ciliciae aſperae, inter Antiochiam, ad Tragum & Seleuciam.

Ptol. Strab. Arſinoe, quae & Cleopatris, *Sues*, & Sarracenis *Barraarn*, teſte P. Gyllio, urbs Ægypti, in intimo ſin. Arabici, à Peluſio 125. mill. paſſ. in ort. (quanta eſt maris Mediterranei ab Arabico ſinu diſtantia) à Babylone itinere tridui, à faucibus ejuſdem ſin. 350. leuc. Hiſpan. à Sina mont. 60. mill. paſſ.

¶ Arſinoe aliis eſt *Azirut*, oppidul. diſtans à *Suez* 15. mil. paſſ. in auſtrum.

Strab. Plin. & al. Arſinoe item, quae & Teucheira, *Trochara*, teſte Marm. urbs Cyrenes epiſc. ſub archiep. Cyrenenſi, una ex quinque urbibus Pentapolitanae reg. in ora littor. inter Berenicen ad occ. 47. & Ptolemaidem in ort. 26. mill. paſſ. De Arſinoe Val. Flac. lib. 5. Argon.

Imperet Arſinoen illi, tepidaque requirant
Otia lata Phari.

¶ Arſinus, *Arſine*, fluv. Lapponiae, ſub Moſcovitis, Cadit in mare Glaciale versùs mare Album.

Ptol. Arſiſſa, ſive, ut in cod. Graeco, Arceſa, *Giocho* ex tab. recent. palus Armeniae majoris, al. *Vaſtan*, cum urbe ejuſdem nominis, quae in Media cenſetur, a Tabreſio 100. mill. paſſ. in occ. In ea graviſſima quaeque natant, teſte Plin.

¶ Arſiſſa palus, ſeu Arſanias, lacus Armeniae à quibuſdam, *Lac de Vaſtan*, dicitur, & ab aliis mare Armeniae, *mer d'Armenie*, quia ejus aquae ſunt ſalſae. Ei adjacet Arthemita, quae *Van* cum aliquot pagis, extenditur ad 60. mil. paſſ. ſed non aequalis eſt latitudinis; eſtque in ditione Turcarum, & in limite Perſiae.

Plin. Artabri pop. & Artabrum prom. Nerium Strab. & Ptol. *Capo de finis terra*, dicitur prom. opp. verò horum populorum *S. Maria finis terre* nominatur apud prom. praedictum, ab urbe Compoſtellana 12. leuc. in occ. diſtans, Aliis, ut Petro Medinae, prom. hoc potiùs *Capo di Mongia* (quod à prom. finis terrae 6. leuc. diſtat in Bor.) eſſe videtur. Horum mem. Sil. lib. 3.

Jamque Ebuſus Phaeniſſa movet, movet Artabrus arma.

¶ Artabrum promontorium eſt Hiſpaniae, in Gallaecia, & vulgò *Cap. de Finiſterre* ſeu *Fineterre* à Gallis dicitur. Artabrorum autem portus fuit ubi nunc *Muros* oppid. Gallaeciae, ad oſtium Tamarae fluv. 6. leucis ab Artabro prom. in auſtrum, Sanſone teſte.

Artalbinum, opp. Germ. ſuper. Vide Arialbinum.

Ant. Ptol. Artaunum, *Aurach*, teſte Jo. Heroldo, arx German. in Suev. in colle, a Tubinga urb. 2. leuc. in ort. Ulmam versùs, al. uti Pet. Appian. *Wirtzburg*, hoc eſt, Herbipolis, urbs Germ. Franconiae caput. Sed prior interpr. magis probatur.

¶ Artaunum quibuſdam fuit oppidum Mattiacorum, fortè ubi nunc *Ortenberg* oppidulum Veteraviae & Comitatus Iſenburgenſis, ferè inter Francofurtum ad Moenum & Fuldam.

Plin. Tac. & al. Artaxata num. plur. Artaxia Tac. Artaxiaſata Strab. *Teflis*, urbs Armeniae majoris munitiſſima, ad Araxen fluv. (qua Turcae diù potiti ſunt, paucis abhinc annis à Perſis ejecti) à Gaza urbe Mediae 450. mill. paſſ. in occ. à Niſibi urbe Meſopot. 754. in Bor. teſte Plin. recedens. Paulò Jovio *Choin* potiùs videtur urbs non obſcura. Sed haec non Armeniae, at Mediae urbs eſt, à Tabreſio 50. mill. paſſ. in occ. diſtans, Juven. ſat. 2.

Sic praetextatos referunt Artaxata mores.

¶ Artaxata, quae *Teflis* ſeu etiam *Tiflis* dicitur, eſt in Georgiae regno, ſubeſtque etiamnum dominio Turcarum. Diſtat 350. mill. paſſ. à Gaza, 500. mill. a Niſibi, & 120. circiter a mari Caſpio in occaſum. Aliàs fuit perampla & celebris in hiſtoriis Romanorum; nunc paucioribus conſtat incolis.

Steph. Artaxata altera apud Anton. in Cappad. eſt inter Caeſaream 24. & Comanam 42. mill. paſſ.

Artemiſium, *S. Agatha*, opp. Oenotriae, in Calab. citer. teſte Barrio, Agelio & Arianthae opp. proximum, à Pholone 4. à littore 8. mill. paſſ. diſtans.

Strab. Artemiſium alterum. Vide Dianium, opp. Hiſp. Tarracon. marit. in ora regni Valentini quod *Atemuz*, teſte Beuthero, dicitur, apud Gandiam opp. à Saguntinis conditum, Artemiſium quoque opp. Euboeae ad promont. ejuſd. nominis; cujus mem. Demoſthenes.

¶ Artemiſium promont. eſt Hiſpaniae Tarraconenſis, inter ſinus Illicitanum & Sucronenſem, quod Dianium Hemeroſcopium & Ferraria dictum fuit, nunc vulgò *Capo Martin* Hollandis & aliis; & ejus pars pars etiam *Punta del Emperador* dicitur. Diſtat ab Alona 10. leuc. Hiſpanicis in ortum aeſtivum, & à Valentia 15. versùs auſtrum; eſtque in regno Valentino.

Ptol. Artemidita, Artemitta Strab. *Armening* ex tab. recen. urbs Armeniae majoris, intra ingentem lacum, cujus incolae omnes Chriſticolae fuerunt. Artemitta verò Strab. cùm ſit urbs Aſſyriae, à Seleucia magna 500. tantùm ſtad. diſtans, ab hac diverſa eſt.

¶ Armita, quae & Arthemita, aliis eſt *Van*, urbs permunita, ſub domin. Turcarum, non longe ab Arſiſſa lacu in auſtrum, in limite Perſiae. Diſtat à Tigranocerta 100. circiter milliar. & 70. à monte Caſpio in occaſum, cujus incolae ex parte ſunt Chriſtiani, ſed non omnes.

Strab. Plin. Artemita, Artemia Strab. inſula parva eſt ante oſtium Acheloi fluv. in ora Acarnanum. Altera quoque parva apud Æthaliam, ſive Iluam, inſula maris Tyrrheni, quae nunc *Palmajola* nominatur. Artemita item opp. Meſopotam. à Seleucia 500. ſtad. teſte Strab. Vide Artemidita.

¶ Arteſia, *Artois*, Galliae Belgicae provincia, Comitatus titulo clara, cujus caput Atrebatum; olim ſub Hiſpanis, nunc ferè tota ſub dominio Francorum, pace ad Pyrenaeos; eſtque inter Picardiam & Flandriam. Ibi etiam urbes celebres ſunt Aria, Audomaropolis, ſeu Fanum S. Audomari, Bapalma, Bethunia, & Heſdinum. Vide Atrebates.

Plin. Artigi, Artigis Ptol. *Albama*, teſte Henr. Coquo, urbs Hiſp. Baet. in regno Granatenſi, à Granata urb. primaria 7. leuc. Malacam versùs.

Ptol. Artobriga, *Artzburg*, teſte Joan. Aventino, olim urbs, nunc pag. Vindeliciae, in Bavaria, cum coenobio, apud Danubium, inter Ratiſponam & Ingolſtadium ad occ. Lazio *Keltenburg*, pag. proximus Artzburgo eſſe videtur.

¶ Artobriga, oppid. Vindeliciae, nunc, Cluverio teſte, eſt vicus *Lebnavv*, Juvavo amni appoſitus infra opp. *Lauffen* in Saliſburgenſi territorio: quod melius venit.

¶ Artolica, quae & Ariolica, vulgò *la Tuille*, opp. aliàs Seguſinorum, nunc vicus, ad radices Alpium & montis S. Bernardi minoris, in Ducatu Auguſtano, & ſub dominio Ducis Sabaudiae.

Caeſ. Artomici, pop. Gal. Narbon. Vide Arecomici.

Plin. Artynia, ſtagnum Myſiae, in Aſia, ex quo Rhyndacus fluv. effluit, apud mont. Pomiſium, & Miletopolim urbem.

¶ Arva, *Arve*, fluv. Sabaudiae Ducatus. Cadit in Rhodanum prope & infra Genevam, cum fontes habeat in Fociniaco agro, ad pedes Alpium.

¶ Arua, *Arut*, inſ. Aſiae, inter Moluccas & novam Guineam ad auſtr. Diſtat a *Terra dos Papous* 25. leuc. Ei adjacent aliquot aliae inſ. quae à Batavis frequentantur.

¶ Arva, *Arva*, opp. Hungar. ſuper. unde Comit. Arvenſis; diciturque opp. aliter *Orovva* à Germanis, versùs Carpathum montem & confinia Poloniae. Sex leucis Germanicis diſtat a Biſtricia in Aquilonem.

Plin. Ant. Arucci, *Moron*, teſte Cluſio ex antiq. inſcript. opp. Hiſp. Baeticae, in conventu Hiſpalenſi, ab Urſone 5. leuc. Nebriſſam versùs in occ.

Ptol. Aruci, Arucci Anton. & vet. inſcrip. opp. Luſit. geminum, novum & vetus. Novum *Moura*, teſte Reſend. opp. praeclarum regni Portugall. apud Anam fluv. Serpae & Myrtilli finitimum, à Pace Julia 9. leuc. Vetus *Arocha*, haud procul à novo diſſitum.

¶ Aruc-

¶ Arucci, nunc *Maura*, oppidulum eſt tenue Portugalicum caſtro inter Oliventiam & Mirtilim, 7. leuc. à Pace Julia in ort. Arucci vetus vulgò *Aroche*, eſt vicus Andaluſiæ, in confinio Portugalliæ, & à novo diſtat 9. leucis in orientem.

Vet. Inſcr. Aruci alterum ¶ *Aroche*, teſte Mor. opp. ſeu potiùs pag. Turdetanorum, in Hiſp. Luſit. in Extremad. reg. apud Cazallam & Allanitium opp.

Ptol. Arucia, *Bregna*, teſte Nigro, opp. Illyrici, in Liburnia mediterr. ſed, teſte Villanov. *Otboſaeb*, Tadiaſto urb. finitimum.

Plin. Arvernæ, Arverni Cæſ. Arverna Greg. Turonenſ. Arvernum Sidon. *Clermont*, urbs Aquit. epiſc. ſub Archiep. Bituricenſ. in mont. unde nomen habet, caput Arvernorum. Arverni enim nomen eſt non tam urb. quam pop. quorum reg. *Auvergne* nominatur. Urbs verò nunc Claromons dicta, inter Molinum ad arctos, & S. Florum, alteram Arvernorum urbem, ad auſtrum 12. leuc. diſſita eſt, à Lugduno 24. in occ. Non longè fons eſt qui ſaxa gignit. In ejuſdem agro alter fons viſitur, qui in die feſto S. Petri Apoſt. clarus eſt, turbidus verò die præcedenti. Arvernorum mem. Luc. lib. 1.

Arvernique auſi Latio ſe fingere fratres.

In horum montibus fons eſt vini ſaporem habens apud Cuilam caſtrum, ubi incolæ modico vino opus habent.

¶ Arverni pop. fuere Galliæ Aquitanicæ, ubi nunc Alvernia, provincia Galliæ celeberrima, inter Lemovices, Bojos, Ruthenos, & Gabalos. Ejus pars Alvernia ſuperior dicta, quę & ſatis montuoſa, primariam urbem habet Fanum S. Flori; inferior autem eſt admodum fertilis & rigua, & eam Elaver fluv. bifariam ſecat. Ejus caput ac totius regionis eſt Claromons, urbs ampla & culta in colle. Aliæ urbes celebres ſunt Aquaperſa, Aureliacum, Brivas, Iſſodorum, Ricomagus, & Thierrium.

Plin. Arviſius, Arvis Vib. Seq. *Almiſta*, mons Chii inſ. in quo vinum Arviſium optimum generatur, ibi & Arviſium prom. Vini Arviſii mem. Virg. Eclog. 5.

Vina novа fundam calathis Arviſia nectar.

Scrip. Gall. Arula, *le Loir*, fluv. Gall. Celt. per Caſtrodunum opp. in Ligerim fluens.

¶ Arula fluv. dicitur aliter, & meliùs, Ledus. Oritur in Perticenſi prov. alluitque etiam Vindocinum, Dureſtallumque, & per Cenomanenſem & Andegavenſem provincias in Sartam fluv. cadit paulò ſupra Andegavum.

Scrip. Helv. Arula item apud Scripr. Helveticos fluv. eſt Helvetiæ, in Rhenum per Bernam & Salodorum fluens, *Aar*, Vide Arola.

Arulę, *Arles*, Gallis *Arles*, vetus Abbatia Ordinis S. Benedicti, in Comitatu Ruſcinonenſi, & Diœceſi Helenenſi.

¶ Arunarius, *Arnuar fiord*, ſinus Iſlandiæ inſ. in mari Deucaledonio, verſùs occ. inſulæ, & in eam per aliquot milliaria extenſus.

Plin. Arunca urb. Vide Sueſſa.

Liv. & al. Arunci, *Ronches*, pop. & opp. Hiſp. Luſit. in Extremaduræ & Portugalliæ conf. inter Arborquercum, & Extremos oppida clara 6. leuc.

¶ Arunci nunc *Aronches* dicitur. Eſt opp. Portugalliæ, aliàs munitum, in confinio Extremaduræ, 3. leucis ab Albuquerco in occaſum.

Plin. Arunci item, pop. Italiæ. Vide Aurunci.

Ptol. Plin. Arunda, *Ronda*, teſte Cluſ. cum al. urbs Hiſp. Bæt. ad regnum Granatenſe ſpectans, in Vandaliciæ conf. ad mont. à Malaca 11. leuc. in occ. à Calpe 8. in arctos diſtans.

¶ Aruntina, *Arundel*, opp. Angliæ, in provincia Suſſexia Comitatus titulo clarum, ad fluv. Arontem. Vix tribus milliaribus Anglicis diſtat ab ora, ubi portum habet utcunque capacem, & à Ciceſtria 10. milliar. in ortum. Paucis conſtat incolis.

Vet. Inſc. Arvone, opp. Albionis, in Wallia, *Arvon*, Vide Armone.

¶ Arvonia, quæ & Arvone, *Caernarvan*, urbs eſt Angliæ, in Valliæ Principatu. Inde Arvonia Comitatus ſeu regio adjacens, vulgò *Caernarvan Shire* dicta. Urbs autem ſedet in littore maris & freti *Monay*, ex adverſo inſ. Monæ. 7. milliar. Anglicis diſtat à Bongoria urbe in occaſum hibernum, & 15. ab Harlecho in Borcam, ad oſtia fluvii, *Saint*. Excitata fuit ex ruinis Segontii.

Strab. Tab. Peut. Arupenum, ſive Arupinus, ut in alio loco, *Aurſperg* Laz. interpret. oppid. Japodum in Carniolæ & Corbaviæ conf. à Senia 28. mill. paſſ. in Bor. Siſciam verſùs ex itiner. Anton. Sed vel error eſt in num. vel alterum Arupenum eſt, *Aurſperg* enim Labaco urbi finitimum eſt, Pop. Aurupeni apud Appian. Alexand. Eſt & Arupinum opp. Iſtriae marit. *Rovigno* vulgò, inter Parentium ad occ. 15. & Polam ad ort. 33. mill. paſſ. Arupinorum mem. Tibull. lib. 4.

Teſtis Arupinis & pauper natus in armis.

¶ Arus, *Are*, fluv. Angliæ, in Eboracenſi prov. Oritur in confinio Lancaſtrenſis Comitatus; & rigatis aliquot oppidulis, in Abum æſtuarium ſe exonerat.

¶ Arus, *Aru*, oppid. Aſiæ, cum regno cognomine, in India & inſula Sumatra; ex adverſo urbis Malacae, a qua vix diſtat 15. leucis Hiſpanicis. Sedet in ora freti Sincapurae.

¶ Aruvaccae, *Aruvacques*, populi Americae meridionalis, in Caribana regione, prope fluv. *Eſſekebo*. Sunt valde potentes, & magnas cum Caribis inſulanis exercent inimicitias à multo tempore.

Aruvii pop. Gall. Lugdunenſ. quorum opp. *Arable*, in Britannia minore. Aliis *Sees* in Neuſtria. *Ptol.*

¶ Aruvii, pop. fuere Galliae, ubi poſtea Seſſui & Vagoritum urbs, quae nunc *Seez* in Neuſtria, inter Lexovios & Cenomanos.

Arxata, urb. Archiep. Armeniae majoris, quae *Teflis* eſſe putatur, in Georgianorum conf. Vide Artaxata. *Strab.*

Arx Batavorum, *Batenbourg*, arx Germ. inſcr. in Gelдriae Duc. ad Moſam fluv. inter Ravenſteinum & Megam opp. vicina, vix mill. Belg. diſtans à Noviomago. *Tab. Peut.*

Arces aliquot propriè dictæ.

¶ Arx Alingarum, *le Fort des Alinges*, eſt in Sabaudiae Ducatu & in tractu Caballiaco, in colle, non longè à Drancia fluv. vixque 2. leucis diſtat a Tanonio & a Lemano lacu in auſtrum. Sed deficit in dies.

¶ Arx Andriana, *le Fort de S. André*, in Belgio. Vide Arx S. Andreae.

¶ Arx Arauſicana, *'t Fort Van Orange* Belgis, *Fort d'Orange* Francis, arx nova Americae ſeptentrionalis & novi Belgii, juxta fluv. Boreale, recens a Batavis extructa, & in gratiam Principis Arauſicani ſic dicta. Diſtat ab ora littorali circiter 30. mill. paſſ.

¶ Arx Arauſicana, *le Fort d'Orange*, Belgis *'t Fort Van Orange*, in America meridionali. Excitata fuit hiſce ultimis annis à Batavis prope littus inſulae Tamaracae in Braſilia; diſtatque ab Olinda urbe 5. leucis Germanicis in Boream. Sed capta poſtea à Luſitanis, ipſis etiamnum paret cum toto hoc tractu.

¶ Arx Auſtrina, *Zuyd Schans* incolis, *Fort du Sud* Gallis, arx Belgii, in Brabantia, erecta ad tutelam portus Bergarum ad Zomam, cui adjacet ad Scaldim. Diſtat ab Antuerpia 7. leucis in Boream; eſtque ſub dominio Batavorum.

¶ Arx Barrana quibuſdam, *le Fort Barraux*, locus eſt permunitus Galliae, in prov. Delphinatus & valle Greſivodana, ad Iſaram fluv. duabus leucis a Monmeliano in occaſ. Aliàs excitata à Sabaudo: ſed paulò poſt capta à Gallis, anno nempe 1594. ipſis ſemper remanſit.

¶ Arx Blockzylla, *Schans Blockzyll* incolis, *le Fort de Blockzyl* Gallis, arx eſt Belgii, in Tranſiſelania provinc. ad Sinum Auſtralem; ubi recipit Aam fluv. 2. leucis Germanicis diſtat a Steenvico in occaſum; paretque Hollandis.

¶ Arx Bortangi, *le Fort Bourtang*, locus Belgii, in Tranſiſelania prov. prope limites Weſtphaliae, inter paludes, noviter munitus ab Hollandis arce pentagonali, in Drentia regione. 5. leucis diſtat a Covordia, & 6. a Groninga in ortum. A quibuſdam Burtanga dicitur.

¶ Arx Belgica, *le Fort Belgique*, erecta fuit a Batavis in Aſia, in inſula Banda, una ex Mollucis; eſtque etiamnum ſub eorum poteſtate, & permunita.

¶ Arx Brianconia, *le Fort de Brianconet*, arx Sabaudiae, in Tarantaſia regione, una tantùm leuca infrà Monaſterium urb. in rupe, ad Iſaram fluvium.

¶ Arx Capitis Corſi, *le Fort de Capo Corſo*, ſita eſt in Africa & in ora littorali Guineae; una leuca ab arce Mina ortum verſùs, cum portu. Antea paruit Suecis, deinde Danis, poſtea Hollandis hiſce ultimis temporibus.

¶ Arx Carolina, *Fort Charles*, extructa fuit ab Anglis ſub initium hujus ſeculi; eſtque in Ultonia provincia Hiberniae, ad amnem *Blackwater*, in Comitatu Tironiae, 4. milliar. Hibernicis ab Armacha in Septentrionem. Nunc ſenſim deficit.

¶ Arx Carolina, *la Caroline*, arx Americae ſeptentrionalis, aliàs a Gallis excitata in Florida anno 1562. aliquot leucis ab Oceano diſtans verſùs Virginiam, ſed poſtea capta & diruta fuit ab Hiſpanis.

Arx

¶ Arx Coubella, *Fort Coubels*, quæ aliter Victoria dicitur, excitata fuit in inſula Amboina, una ex Moluccis in Aſia hiſce ultimis annis; eſtque permunita & cum valido Hollandorum præſidio. 25. leucis diſtat ab inſula Banda in occaſum.

¶ Arx Delfzilia, *Delfziil Shans* incolis, *le Fort de Delfzil* Gallis, arx Belgii, in Groningæ dominio, ad littus & prope Amaſi fluvii oſtia, una leuca a Damma, & pari trium leucarum ſpatio a Groninga ſimul & Embda ſemota. Pluries everſa & reſtaurata fuit. Nunc ſubeſt Batavis cum toto tractu.

¶ Arx Delphina, *le Fort Dauphin*, arx Africæ, in Inſula Madagaſcaria ſeu Delphina, in Carcanoſſia regione, verſus meridiem inſulæ, cum portu peramplo. Ab incolis *Tholanghare* dicitur, & 3. leucis diſtat a fluvio *Fanshere* in ort. A Gallis extructa fuit anno 1643. ipſiſque paret.

¶ Arx Dunemunda; *Dunemund*, ſita eſt in Livonia, ubi fluvius Duina in ſinum Rigenſem ſe exonerat, una leuca infra Rigam; ſubeſtque dominio Suecorum à multis annis.

¶ Arx Fontanenſis, *Fort de Fuentes*, arx Italiæ probè munita, in Ducatu Mediolanenſi, in colle, ubi Addua fluv. in Larium lacum cadit, in confinio Rhetiæ. Extructa fuit à Comite Fontano; & nunc etiam ab Hiſpanis ſervatur. Sedet ad Borealem laci ripam, & 30. milliaribus à Como diſtat in Boream.

¶ Arx Friderici Henrici, *Friderik Hendrik Schans*, munitio Belgii, in Brabantia, ad Scaldim fluvium, inter Lilloam & Sanflitam. Sic dicta fuit ab Hollandis, quibus ſubeſt; in gratiam Principis Arauſicani, 2. leucis Germanicis diſtat ab Antuerpia in Boream.

¶ Arx Gandulphi, *Caſtel Gandolfo* incolis, caſtrum Italiæ, in ditione Pontificia & Campania Romana. 12. milliar. diſtat ab urbe in occaſum, Velitras verſus, in colle; ubi amœnus Summi Pontificis ſeceſſus vernali tempore & autumnali. Egregie reſtaurata fuit ab Urbano VIII. Pontifice maximo; ornaturque in dies ſplendidis ædificiis. Ei adjacet lacus Albanus, qui inde *Lago di Caſtel Gandolfo* dicitur.

¶ Arx Gueldria, *le Fort Gueldria*, arx probè munita Aſiæ, in India, & ora ſinus Gangetici & Coromandelis, in regno Narſingæ, ab Hollandis anno 1619. excitata. Diſtat a Narſinga 10. leucis in ortum, ad oſtia fluvii Aremegani.

¶ Arx Hennuina, *le Fort Hennuin*, munitio Flandriae in confinio Arteſiæ & in territorio Burburgenſi, capta à Gallis, quibus poſtea remanſit pace ad Pyrenæos. Diſtat a Gravelinga vix duabus leucis: eſtque media inter Burburgum & Ardram.

¶ Arx Hoſtenſis, *le Fort de Houſt*, ſita eſt in Polonia & provincia Pruſſiæ, ubi Viſtula fluvius in duo brachia ſcinditur, tribus milliaribus Germanicis ſupra Gedanum Elbingam verſus, & totidem à Marienburgo. Paret Regi Poloniæ, & varias experta eſt vices hoc ultimo bello Suecico.

¶ Arx Imperialis, *Rocca Imperiale*, caſtrum regni Neapolitani, in provinc. Baſilicatæ, in ora ſinus Tarentini, verſus limites Calabriæ citerioris. Paucis conſtat incolis, & malè habitum fuit à Turcis paucis abhinc annis.

¶ Arx Iſabella, *le Fort Iſabelle*, munitio Belgii, in Flandria, prope portum Clauſularum, aliàs ab Hiſp. excitata, & ſic dicta in honorem Arciduchiſſæ Iſabellae. Vix una leuca diſtat ab ora maris Germanici, & 3. à Dama.

¶ Arx Lierotia, *Lieroort Schans* Belgis, *le Fort de Lierort* Gallis, arx Germaniae, in Friſia orientali, ad Amaſim fluvium, tribus leucis Germanicis ſupra Embdam, in ditione Hollandorum.

¶ Arx Ludovica, *le Fort Louis*, aliàs *S. Michel de Ceperoux*, munitio Americæ meridionalis, à Gallis excitata anno 1652. in inſula Cajana, ad oſtia fluvii cognominis, in Guajana regione. Subeſt dominio Gallorum, qui inibi quaſdam habent colonias.

¶ Arx Mardica, ſeu Mardicum, *le Fort Mardik*, fortalitium Belgii, ab Hiſpanis excitatum & permunitum in ora Flandriæ, ubi ſtatio navium prope Dunquercam, una leuca à Fano S. Vinoci in Boream, & tribus a Gravelinga in ortum. Pluries captum fuit à paucis annis. Nunc autem paret Francis, & ferè dirutum jacet.

¶ Arx Mauritia, *le Fort Maurice*, a Batavis, quibus paret, excitata fuit à multis annis in Aſia, in inſula Machiani, una ex Moluccis. Quatuor circiter leucis diſtat ab ora occidentali inſulæ Giloli, in Archipelago S. Lazari.

¶ Arx Monaghana, *Fort of Monaghan* incolis, arx Hiberniæ, in Ultonia prov. & Comitatu cognomine, ad amnem Aquam Nigram, 15. milliar. Anglicis diſtat ab Armacha in auſtrum. Nunc ſemidiruta jacet.

¶ Arx Mormontia, *Forte Moermont*, munitio Belgii, in Brabantia & loco paludoſo, prope Bergas ad Zomam, & ad ipſius tutelam extructa ab Hollandis anno 1628. in via Stenobergam verſus.

¶ Arx Naſſovia, *Fort Naſſau* ſeu *Mouree*, arx Africæ, in Guinea regione & ora littorali, 4. tantum leucis ab arce Sancti Georgii de mina in ortum. Eſt probè munita, & ab Hollandis excitata fuit anno 1612. Portu gaudet percommodo.

¶ Arx Naſſovia, *Fort Naſſow*, fortalitium Belgii, in Brabantia, intra paludes, ad fluv. Scaldim orientalem, inter Bergas ad Zomam & Tolam. Subeſt dominio Hollandorum.

¶ Arx Naſſovia altera, *Fort Naſſow*, arx munita Aſiæ, recens erecta in inſula Motiris, una ex Moluceis. Quinque circiter leucis ab ora occid. inſulæ Giloli diſtat; paretque Hollandis à multis annis cum tota inſula.

¶ Arx Nieulana, *le Fort Nieulet*, arx Galliæ, quæ ab aliis caſtrum Nulleti dicitur. Eſt in Picardia prov. in tractu Oſienſi, prope Caletum urbem, non longe ab ora maris, in ditione Francorum; eſtque munita.

¶ Arx Patientia, *le Fort Patientia*, munitio Belgii, in Comitatu Flandriae, alias ab Hiſpanis excitata in ora littorali ex adverſo Zelandiæ; una leuca Germanica ab Iſendico, verſus Aggerem Gandavenſem. Capta fuit ab Hollandis, ipſiſque paret à multis annis.

¶ Arx Philippina, *Philippine Schans* incolis, fortalitium Belgii, in Flandria, medium ferme inter Birſletum & Aggerem Gandavenſem in ora. Aliàs excitatum fuit ab Hiſpanis; ſed poſtea expugnatum ab Hollandis, eorum ſubeſt dominio.

¶ Arx Pinſii, *Fort Pinſen*, arx Belgii, in Brabantia, in loco paludoſo, prope Bergas ad Zomam, in via Steenbergam verſus, ab Hollandis extructa anno 1628. eorum etiam ſubeſt dominio.

¶ Arx Regia, *le Fort Royal*, munitio Americae ſeptentrionalis, a Gallis excitata hiſce ultimis temporibus, in Guadalupia inſula, una ex Antillis. Ipſis etiam paret, eſtque ad meridiem inſulæ.

¶ Arx Reyda, *Rheyde Shans*, arx Belgii, quæ ab aliis Reydamum dicitur, in Groningæ dominio, ad Amaſi fluvii & Dullarti ſinus angulum communem, ex adverſo Embdæ, à qua diſtat uno milliari Germanico in occaſum, & quatuor à Groninga in ortum; eſtque munita, in ditione Hollandorum.

¶ Arx Saeſtinga, *t'Fort van Saeſtingen*, arx Belgii & Comitatus Flandriæ, excitata hiſce ultimis temporibus, ad ripam Scaldis occidentalis, ſeu Foſſae Ottonianae, ex adverſo Bevelandiæ Auſtralis, & inter Hulſtum & Bergas ad Zomam. Subeſt dominio Hollandorum à multis annis.

¶ Arx ſancti Andreæ, *S. Andries Schans* incolis, *le Fort de Saint André* Gallis, arx permunita Belgii, quæ aliter San-Andreana, in Ducatu Gueldriae, inter fluvios Moſam & Vahalim, in Bommeliae territ., excitata ab Andrea Auſtrio Cardin. anno 1599. Sed anno ſequenti expugnata fuit ab Hollandis, quibus etiam paret. Vix una leuca diſtat à Bommelia, & ferè duabus à Buſcoduco in Bor.

¶ Arx ſancti Chriſtophori, Fuerte de S. Criſtoval, munitio Hiſpaniae, à paucis annis excitata, in colle, juxta Anam fluvium, in Extremadura provincia, ex adverſo Pacis Auguſtae ad ipſius tutelam, a Luſitanis bis tentata. Paret Hiſpanis.

¶ Arx S. Crucis, *Cruys Schans*, fortalitium Brabantiae, ad Scaldim fluvium, excitatum ab Hiſpanis, vix una leuca a Lilloa, & duabus ab Antuerpia. Ipſis etiam paret.

¶ Arx S. Donati, *t'Fort de S. Donaes*, arx parva, ſed munita Flandriae, media inter Damam & Clauſulas, excitata aliàs ab Hiſpanis, ad coercendos incurſus Hollandorum poſt Clauſulas captas.

¶ Arx S. Elmi, *Caſtel S. Elme*, arx permunita, olim Hiſpaniae, nunc Franciae, in Comitatu Ruſcinonenſi, prope Caucoliberim, in ora littorali maris Mediterranei, ad pedes montium, & media ferme inter Perpinianum & Rodam, in confinio Cataloniae. Capta fuit a Francis anno 1641. poſteaque ipſis remanſit pace ad Pyrenaeos.

¶ Arx S. Georgii de Mina, *S. Georgio de la Mina*, caſtrum Africae, in ora littorali Guineae regionis, cum portu capaci & oppidulo, aliàs excitatum a Gallis, munitum

fuit

fuit à Luſitanis, poſtea expugnatum a Batavis. Varias expertum eſt vices hiſce temporibus. Quatuor leucis diſtat ab arce Naſſovia.

¶ Arx S. Helenæ, *le Fort de S. Helene*, munitio parva, nuper ab Anglis extructa, in inſula S. Helenæ, longè ab ora Africę, in Oceano Æthiopico occidentali, media ferme inter promontoria Viride & Bonæ Spei.

¶ Arx S. Joannis de Ulva, *la Fuerca de S. Ivan de Ulva*, arx Americę ſeptentrionalis, in Nova Hiſpania, in parva inſula prope Portum veræ Crucis, & ad ejus tutelam munita ab Hiſpanis ultimo ſeculo. Ibi appellunt qui versùs Mexicum urbem tendunt, a qua diſtat 80. circiter leucis in ortum.

¶ Arx S. Mariæ, *la Fortezza di Santa Maria*, arx Italię bene firmata, in dominio Reipub. Genuenſis, in ſinu Spetię & in ſcopulo, ferme a continenti ſeparata, ex adverſo Portus Ericis, in ora orientali Genuenſi, & 5. milliar. diſtat à Sarſana in occaſum, 2. autem a Portu Veneris.

¶ Arx S. Mariæ, *S. Maria Schans*, fortalitium Belgii, in Flandria & Vaſia regiuncula, ad Scaldim fluv. prope Calloam, & uno milliario Germanico infra Antuerpiam. Ab Hiſpanis excitatum, ipſis etiamnum paret.

¶ Arx S. Mariæ, *le Fort Sainte Marie*, munitio Americæ ſeptentrion. in inſula Guadalupia, una ex Antillis, versùs oram orientalem, nuper excitata à Francis, quibus tota inſula ſubeſt a multis annis.

¶ Arx S. Martini, *le Fort de S. Martin de Rè*, arx permunita Franciæ, in Rea inſula, in nra Santoniæ, ex adverſo Rupellæ, a qua diſtat tribus leucis circiter in occaſum. Celebris facta eſt victoria Francorum & clade Anglorum anno 1627.

¶ Arx S. Martini, *fortezza di San Martino* incolis, arx eſt Italiæ, in dominio magni Ducis Hetruriæ & agro Florentino, in colle, à magno Coſmo munita, non longè ab Apennino monte, & prope Sievam amnem, 10. milliaribus diſtat a Florentia Bononiam versùs in Boream.

¶ *Arx S. Michaelis*, Fuerte de San Miguel, *munitio Hiſpanię recens extructa prope Pacem Auguſtam in Extremadura & ad ejus tutelam. Capta fuit à Luſitanis anno* 1658. *Sed poſtea ab ipſis derelicta, juris manet Hiſpanici.*

¶ Arx S. Nicolai, *forte di San Nicolò*, arx Dalmatiæ, prnpe Sibenicum urbem, & ad ejus tutelam excitata à Venetis, quibus paret, juxta oſtium portus, 300. circiter miiliaribus Itallcis diſtat à Venetlis in nrtum.

¶ Arx S. Petri, *le fort S. Pierre*, fortalitium Americę ſeptentrinnalis, excitatum in inſula Martinica, una ex Antillis ad meridiem Guadalupiæ inſ. Subeſt dominio Francorum a pluribus annis.

¶ Arx Sancti Philippi, *fuerto de San Felipe* Luſitanis, *le fort San Philippe* Gallis, arx eſt permunita Tertiariæ inſulæ, in Azoribus & in Oceano Atlantico, prope Angram civitatem, ſub dominio Luſitanorum.

¶ Arx Schenkia, *Schenk enſchans* incolis, *le fort de Schenk* Gallis, arx munitiſſima Belgii, quæ a quibuſdam etiam *Sgravenweert* dicitur. Sita eſt in Ducatu Gueldriæ, ubi Rhenus in Vahalim & Rhenum ſcinditur una leuca infra Emmericum ad occaſum, & tnt a Clivia in Boream. Sic dicta fuit a Martino Schenkio ejus conditore; & dnlo capta fuit ab Hiſpanis anno 1635. fortiter recepta fuit anno ſequenti ab Hollandis, quibus nunc paret. Ei adjacet alia munitio, dicta nova arx Schenkia, a paucis annis extructa.

¶ Arx Stenoberga, *s'fort van Steenberge*, fnrtalitium Belgii, in Brabantia, prope Stenobergam, & ad ejus cuſtodiam, in littore, excitatum annn 1630. a Batavis, quibus paret, vixque ab ea mil. paſſ. diſtat, & una leuca à Bergis ad Zomam in Boream.

¶ Arx Voornia, *Voorn Schans*, munitio Belgii, in Ducatu Gueldriæ, in Voornia inſula, ad Moſam fluvium, exſtructa à Mauritin Naſſovio anno 1599. paulò ſupra arcem Sancti Andreę, ubi Mnſę Vahalis conjungitur, & ab ea ferè eodem locn ſeparatur. Vix duabus leucis diſtat a ¡Buſoduco; ſubeſtque dominio Hollandorum.

¶ Arx Urbana, *forte Urbano*, arx Italiæ, in ditinne Pontificia & in agro Bononienſi, hiſce temporibus extructa ab Urbano VIII. Summo Pontifice, & ab eo nomen ſortita. Ibi antea ruinæ Caſtri dicti *Caſtel Leone*. Sita eſt prope confinia Ducatus Mutinenſis, vix uno milliari Italico a vico Caſtro Franco dicto, & tot a Panaro fluvio, 12. milliaribus à Bononia Mutinam versùs.

¶ Arx Zelandia, *fort Zelandia*, arx Aſiæ, In Caloneſo inſula, ſeu Formoſa, in Oceano Chinenſi, inter

Sinas & Luſoniam inſulam. Excitata fuit hiſce poſterioribus annis a Batavis in ora occidentali inſulæ prope Taoanum oppidum. Sed anno 1661. Sinenſes eam expugnarunt.

¶ Arces alias propriis locis deſcriptas iuvenies.

Arymagdus, *Sequino*, teſte Dom. Nigro, fluv. Ciliciæ, ex Tauro mont. in mare inter Anemurium & Arſinoen exiens.

¶ Arzilla, *Arzilla*, urbs Africae & regni Fezzæ, in ora Oceani Atlantici, capta a Luſitanis anno 1471. ſed poſtea recepta a Mauris. Etiamnum paret Regi Marrochi; eſtque munita, ſed parva, cum portu & arce in Hasbata prnvinc. & 15. leucis diſtat a Tingi in auſtrum.

Arziris, *Arzerum*, urbs Arm. apud Euphratem fluv. *Ptol.*
Vide Aziris.

Arzus, *Chiaurlic*, teſte Bellnnio, urbs Thraciæ cum *Prov.*
fluv. ejuſdem nominis. Urbs eadem cum Tzurulo videtur. *Rom.*
Vide ibi. *Ptol.*

Arzus ex antiq; itiner. urbs eſt inter Philippopolim & Druſiparam urbes Thraciae, à Philippnpoli 5n. mil. paſſ. in ort. apud Hadrianopolim.

Arzus item, *Arcos* vulgò, urbs epiſc. Cypri in medit. olim Arſinoe, ut Steph. Luſig. videtur.

Aſaborum prnmnntorium, *Capo Mochandan*, teſte Jn. *Liv.*
Barrio, prom. Arab. fel. ad fauces ſinus Perſici, cnntra Armnzum prom. Carmaniae, à quo 15. leucis abeſt in auſtrum, in medio Armuſiae inſulae. Juxta quod promnnt. Macae pop. Arabiae incnlunt.

Aſacus, fluv. Phtiotidis, Heracleam nrbem ad Oe- *Ptol.*
tae mont. radicem alluens, & in ſin. Maſeacum ſe exonerans.

¶ Aſæi, populi Sarmatiæ Aſiaticæ, versùs fnntes fluv. Rha ſeptentrionalinris, inter Modocas & Suardenos, Sanſone teſte.

Aſama, *Tenſift*, teſte Marm. fluv. Mauritan. Tingi- *Plin.*
tan. apud Mont. Solis in Oceanum ad occ. fineus inter *Sol.*
Atlantem mont. minorem & majorem. Al. *Omirabl* di- *Ptol.*
citur.

Aſana, *Azanaga*, fluv. Libyæ inter. quem Jo. Mariana eundem cum Nigro facit.

Aſanca, *Cleppern*, teſte Villanovano, cum aliis nppid. Germ. in regnn Polonico.

¶ Aſaphopolis, ſeu Fanum S. Aſaphi, *S. Aſaph*, nrbs Walliæ, in Anglia. Vide Elwa.

¶ Asburtonium, *Ashburton*, opp. Angliæ, in Devonia *Ptol.*
prnv. ad fluv. *Dart.* Diſtat ab Exonia 15. milliar. versùs auſtrum, & totidem à Plimutho.

Aſcalingium; *Hildesheim*, teſte Irenico, urbs German. epiſcop. ſub Archiepiſc. Moguntino, in Saxnnia, inter Brunnpolim 6. & Hammelam in occ. ad Viſurgim fluv. 5. leuc. Hildeſia, ſive Hildeſium Scriptoribus German.

¶ Aſcalinginm, *Hildesheim*, ſnla Catholicam fidem retinuit in tota Saxonia; eſtque ſub dominio Epiſcnpi. Alii tamen credunt Aſcalingium fuiſſe oppid. Dulgibinnrum versùs opp. *Hervvorden* in Weſtphalia & Comitatu Ravensbergico, 9. circiter leucis German. ab Hildeſio in occaſum.

Aſcalon, Aſcalo Plin. *Scalona*, urbs Palaeſtinae ma- *Mel.*
ritim. epiſcnp. ſub Patriarch. Hieroſolymit. nna ex quin- *Strab.*
que primis Philiſtinorum urbibus, inter Azotum ad ſe- *& al.*
ptentrion. & Anthedonem ad auſtr. ab Azoto 18. mill. paſſ. qunt ferè inter Jamniam & Gazam. Hic ſedes eſt Praeſecti, ſede epiſcopali Bethleemiticae juncta, teſte Leuncl.

¶ Aſcania, *Aſcania*, caſtrum Germaniae perantiqunm, Comitatus caput, in Princip. Anhaltino, ad Wippram flu. medio itinere inter Magdeburgum & Northuſiam. Nomen dedit aliàs Principibus Anhaltinis; diſtatque media lenca ab Aſchefleba opp.

Aſcania, *Lago di Nicea*, Turcis *Iſnich*, & *Acſu*, pal. *Strab.*
Bithyniae, apud Nicaeam urbem, inter eam & Daſcy- *Ptol.*
lium urbem marit. extenſa, ex qua Aſcanius fluv. exit, poſt ingreſſum.

Aſcanius, *Aſcu*, fluv. Bithyniae, poſt Aſcaniam palu- *Plin.*
dem apud Nicaeam in ſin. Aſtacenum influens. Cujus mem. *Ptol.*
Virg. lib. 3. Georg.

-Trans Gargara, tranſque ſonantem
Aſcanium.

¶ Aſcaucalis, opp. Germaniae, ubi Burgundiones populi, teſte Sanſone; eſtque forſan *Furſtenow*, in Marchia Brandeburgica.

¶ Aſcenſin,

¶ Aſcenſio, *Atemetaon*, Luſitanis, *l'Aſcenſion* Gallis, inſula Americæ, in ora Braſiliae, versùs Præfecturam Spiritus Sancti, in ditione Luſitanorum. Diſtat a Braſilia 100. leucis Orientem versùs; eſtque parvi circuitus.

¶ Aſcerada, *Aſcerade*, oppidulum Livoniç, ad Dunam fluvium, in ditione Suecorum, infra Kachenhuſium tribus leucis Polonicis, & 13. ſupra Rigam. Fœdè vaſtatum fuit à Moſcovitis.

¶ Aſchaffenburgum, *Aſchaffenbourg & Aſcheburg*, urbs Germaniæ, in Franconia, ad Mœnum fluvium, cum caſtro, ubi perſępe commoratur Elector Moguntinus. Dicitur etiam Aſciburgium, & diſtat quatuor circiter leucis à Francofurto in ortum, Herbipolim versùs.

¶ Aſcherleba, *Aſcherleben*, urbecula Germaniæ, in Saxonia & Principatu Anhaltino, ad Wipperam fluv. Malè habita fuit hiſce ultimis annis, 3. leucis Germanicis diſtat à Mansſeldia in auſtrum, & quattuor ab Halberſtadia in ortum.

Tac. Ptol. Aſciburgium, *Asburg*, teſte Thoma Leodio, oppid. olim, nunc vic. German. infer. ad Rhenum, infra Colon. Agrippinam ad 8. leuc. Aliis eſt *Duysburg*, urb. in altera Rheni ripa. Sed rudera illius inter Duiſburgum & Murſam apud Rhenum monſtrantur, & à Noveſio 3. leucis in Boream, à Murſia verò vix milliario diſtat.

¶ Aſciburgus, mons Poloniæ. Initium ducit in Hungariæ & Sileſiæ confinio: inde in Septentrionem excurrens versùs Wartam fluvium & Marchiam Brandeburgicam, ad mare Balticum deponitur. Trajectus ejus hic accolis *Golle* dicitur, Cluverio teſte.

¶ Aſcotia, *Aſcoytia*, oppidul. Hiſpan., in prov. Ipuſcoa ad Uroiam fluvium, duabus leucis à Placentia versùs ortum, & 5. à Fano D. Sebaſtiani.

Strab. Pauſ. Aſca, pag. Bœotiæ, ad Heliconem mont. Heſiodi patria, à Theſpia 4. ſtad. Hinc Aſcræus nom. gent. Mem. Virg. lib. 2. Georg.

Aſcræumque cano Romana per oppida carmen.

Ptol. Plin. Aſcrivium, *Cataro*, urbs Dalmatiæ epiſc. ſub Archiepiſc. Raguſino, inde in ort. ad 39. mill. paſſ. intra ſinum Rizonicum. Urbs probè munita, ſub Venetis, intra Riſinium & Butnam ad ort. Illam alii ſub Archiepiſc. Barenſi collocant. Aſcrujon Ptol. de Aſcrivio lib. 2. itiner. ſic:

Linquitur à Tergo Butua, Aſcriviumque ſuperbum,
Nobile & Olchinium.

¶ Aſcrivium à ſolo Nigro *Cattaro* interpretatur. Alii credunt eſſe *Caſtelnovo* juxta eundem ſinum Rizonicum. Vide Catarra.

Aſculum, *Aſcoli*, geminum: unum in Piceno, ad Truentum fluv. in Aprutii confin. urbs epiſc. à Firmo ſupra 20 mill. paſſ. Aquilam versùs fermè, 50. alterum in Apulia Daunia, urbs epiſc. ſub Archiep. Beneventano, inde ad 40. mill. paſſ. ab Æcis ſive à Troja urbe 8. in ort. cognomine Satrianum, ſive Apulum, ſicuti priùs Picenum cognominatur à Liv. Pop. Aſculani. Aſclum cauſa metri, uti apud Sil. lib. 8.

Adria, & inclemens hirſuti ſignifer Aſcli.

¶ Aſculum Picenum, *Aſcoli*, eſt Pontificię ditionis & ſedet in colle 20. milliaribus ab ora maris Adriatici, & 9. à Monte alto in auſtrum. Aſculum autem Apulum, à quibuſdam *Aſcoli di Satriano*, eſt in Capitanata provinca regni Neapolitani, non longè ab Apennino, & à confinio provinc. Principatus Ultra; ſexdecim milliaribus à Compſa, & totidem fere à Venuſia. Gaudet Principatus titulo, & deficit in dies.

Plin. Aſdatæ, popul. Aſię, ad Caucaſum mont. incolentes, apud quos Topaſium lapidem gigni ſcribit Plinius.

Pauſ. Aſea, vic. & fons Arcadiae, ex quo Alpheus in occ. & Eurotas in merid. profluunt.

¶ Aſena, *Almeda* fortè, Brietio teſte, oppidulum Hiſ. in Carpetanis, ubi nunc pars Caſtellę novæ. Aliis eſt *Adamuz*, vicus non longè à Tago fluvio.

¶ Aſſcrum, mons Tartariæ deſertæ, in Aſia, juxta Obium fluvium.

¶ Aſgara, provinc. regni Fezze, in Africa: juxta littus Oceani Atlantici, inter oſtia fluviorum Buragragi & Lucci, & provincias Fezzam & Hasbatam versùs Fezzam extenditur; ejuſque caput eſt Lixa urbs, cùm aliæ pro majori parte dirutę fuerint ultimis civilibus bellis.

¶ Ashfordia, *Ashford*, oppidulum Anglię, in provinc. Cantii, ad fluvium Sturam. Novem milliaribus Anglicis diſtat à Cantuaria in auſtrum, & duodecim à Dubri in occaſum.

Virg. Strab. Aſia, palus cum oppid. cognomine apud Tmolum mont. & Cayſtrum fluv. ubi grues. Hinc Aſius nom. gent. Virg. lib. 1. Georg.

-*et quę Aſia circum*
Dulcibus in ſtagnis rimantur prata Cayſtri.

Idem lib. 7. Æneid.

Dant per colla modos, ſonat amnis, & Aſia longe
Pulſa palus.

Scrip. omnib. Aſia, una ex tribus orbis partibus, reliquas ſimul acceptas magnitudine ſuperans, in ort. maximè extenſa, Indico, Eoo, & Scythico Oceano perfuſa, ab Europa ad occ. Tanai fluv. mari Euxino, & Ægæo ſeparata, ab Africa Nilo fluv. apud Plin. ſed apud Ptol. ſinu Arabico diviſa. Ab Aſia ſemina, quę in ea longe lateque imperavit, teſte D. Iſid. lib. 14. etymolog. nomen habet.

Aſiæ magnæ regiones.

Albania.	Margiana.
Arabia deſerta.	Media.
Arabia felix.	Meſopotamia.
Arabia petrea.	Nabathea, reg. Arabię.
Aria.	Oſihoene, regio Meſopotamię.
Armenia major.	Paleſtina.
Aſia minor.	Paropamiſus.
Aſſyria.	Parthia.
Babylonia.	Perſia.
Bactriana.	Phœnicia.
Carmania.	Sacę.
Carmania deſerta.	Sarmatia.
Colchis.	Scythia intra Imaum.
Drangiana.	Scythia extra Imaum.
Elymais, reg. Perſidis.	Serica.
Gedroſia.	Sogdiana.
Hyrcania.	Sinę.
Iberia.	Suſiana.
India citerior.	Syria.
India ulterior.	

Aſiæ magnę regiones ex ordine mari attingentes.

Aſia minor.	Carmania.
Syria.	Gedroſia.
Paleſtina.	India citerior.
Ægyptus.	India ulterior.
Arabia triplex.	Sinæ.
Babylonia.	Serica.
Suſiana.	Scythia Borealis.
Perſis.	Sarmatia.

Ad mare Hyrcanum.

Colchis.	Hyrcania.
Albania.	Margiana.
Media.	Sogdiana.

Interiores.

Iberia.	Drangiana.
Armenia major.	Arachoſia.
Meſopotamia.	Paropamiſus.
Aſſyria.	Bactriana.
Parthia.	Sacae.
Aria.	Scythia intra Imaum.
Carmania deſerta.	Scythia extra Imaum.

¶ Aſia, maxima pars cogniti orbis antiqui, nobiliſſima mundi portio cenſetur multis de cauſis, & à Gallis *Aſie*, ab Hiſpanis & Italis *Aſia* dicitur. Tribus partibus percingitur vaſtiſſimo Oceano, qui ab Oriente vocatur Orientalis ſeu Eous, a Meridie Indicus, & à Septentrione Scythicus ſeu Tartaricus; ab occidua autem parte habet ſinum Arabicum, ſeu mare Rubrum, Iſthmum inter Arabicum ſinum & mare Internum, atque inde maria Phœnicium & Ægeum, Propontidem, Pontum Euxinum, Mœotidem paludem, & fluvios Tanaim, Rham, & Obium. Non ſeparatur autem ab Africa Nilo fluvio, quia Ægyptus eſt in Africa. Aſiam ipſam Taurus mons mediam quodam modo cinguli in morem dividit, ab Occidente in Orientem longiſſimo tractu excurrens. Duplicem olim Aſiam Veteres fecerunt, alteram ſcilicet Majorem, quae trium

orbis

orbis partium tunc cognitarum una fuit, alteram verò, quam Aſiam propriam ſeu Minorem dixere; eſtque illius pars ſeu provincia. Strabo Aſiam in quinque portiones diviſit. Ptolemæus in 47. regiones ac provincias diſtribuit. Hiſce temporibus dividitur à plurimis in ſeptem ampliſſimas partes; ſunt autem Turcicę ditionis in Aſia, Arabia, Perſia, Tartaria, Sinarum regio ſeu China, India, & Inſulę, ſub quibus multę aliæ regiones continentur.

¶ Aſiæ partes nunc ſunt,

Arabia, l'Arabie, *quæ triplex eſt*.
Armenia, *ſeu Turcomania*, la Turcomanie.
Aſia minor, l'Anatolie,
Bornei inſula, l'Iſle de Borneo.
Cataja, le Catay.
Ceylani inſula, l'Isle de Ceylan, *quę alias Taprobana*.
Comania, les Circaſſiens.
Cyprus inſula, l'Isle de Cypre.
Diarbeca, le Diarbeck *alias Meſopotamia*.
Georgia, la Georgie.
Japonia inſula, le Japon.
Java inſula, l'isle de Java.
India, l'Inde, *quæ in tres partes dividi poteſt*, *nempe in Indiam propriam, ſeu Imperium magni Mogolis*, l'Indoſtan, *Indiam extra Gangem*, la Preſqu'isle de l'Inde de là le Gange, *& Indiam intra Gangem*, la Preſqu'isle de l'Inde deca le Gange.
Maldivæ inſulę, les Maldives.
Molucca inſula, les isles Moluques, *cum aliis in Oceano Indico ſparſis*.
Perſia, la Perſe.
Philippinæ inſulę, les isles Philippines.
Sinarum Regio, la Chine.
Syria, la Sourie, *ſub qua Terra ſanctà comprehenditur*.
Sumatra inſula, l'isle de Sumatra.
Tartaria deſerta, la Tartarie deſerte, *quæ pars eſt magnę Tartarię*, *aliàs Scythia intra Imaum*.
Tartaria vera, *quę & vetus & magna*, la vraye ou la grande Tartarie.
Turcheſtania, *ſeu Thibetl regnum*, le Turqueſtan, *ſeu* le Tobbat, *&* le Thibet, *Aliàs Scythia extra Imaum*.
Zagathaja Mauralnaria, le Zagathay, *ſeu* le Mauralnaher.

¶ Urbes Aſiæ nunc celebres.

Adenum, Aden.
Agra, Agra.
Aleppum, Alep.
Amedebatum, Amedevvat.
Armuzia, Ormus.
Aſpahamum, Hiſpaham.
Bagdatum, Bagadet.
Balſera, Balſora.
Bantamum, Bantam.
Batavia, Batavia.
Bengala, Bengala.
Borneum, Borneo.
Calecutum Calicut.
Cambaja, Cambaje.
Candea, Candy.
Cantanum, Cantaon.
Casbinum, Casbin.
Damaſcus, Damas.
Goa, Goa.
Hieruſalem, Hieruſalem.
Macaum, Macao.
Malaca, Malaca.
Manilla, Manilha.
Mataranum, Mataran.
Meacum, Meaco.
Meca, la Mecque.
Nanquinum, Nanquin.
Odiaa ſeu Siamum, Odiaa *&* Siam.
Pequinum, Pequin.
Pruſa, Burſe.
Samarcanda, Samarcand.
Smirna, Smirne.
Surata, Surrate.
Tabriſium, Tauris.
Trapezus, Trebizonde.

Aſia minor mari Ægæo cum Propontide ad occ. mari Pamphylio ad meridiem, marique Euxino ad arctos, ac Euphrate fluvio ad ortum definitur; continetque Bithyniam, Myſiam, Æolidem, Joniam, Cariam, Lyciam, Pamphyliam, Ciliciam, Syriam cum Palęſtina, Armeniam minorem, Cappadociam, & Paphlagoniam; intùs verò, Galatiam & Phrygiam magnam. Reliquæ partes harum ſunt; totaque Turcis paret; & *Natolia* dicitur, quod in ort. vergat. ¶ *Syria & Palæſt. non ſunt in Aſia min.*

¶ Aſia minor, quæ nunc Anatolia dicitur à Turcis, dividitur in quatuor partes; quarum major versùs Occidentem & mare Ægæum extenſa, propriè *Anatolia* dicitur; ibique fuerunt aliàs Bithynia, Paphlagonia, Myſia, Phrygia, Lydia, Æolis, Jonia, Caria, & pars Galatiæ. Altera pars versùs Pontum Euxinum & Septentrionem *Amaſia* dicitur, ſeu etiam *Rum*, ubi aliàs Pontus, Cappadocia, & pars Galatiæ. Tertia, *Caramania* dicta, ad Meridiem & juxta mare Mediterraneum occupat totum terræ tractum, ubi aliàs Cilicia, Pamphilia, Licaonia. Quarta, in Orientem porrecta versùs Euphratem, *Aladuli* dicitur, continetque Armeniam minorem antiquam.

Aſiæ minoris regiones, quæ mari attingunt:

Ad ſeptentrionem.
Pontus.
Paphlagonia.
Cappadocia.
Ad Occidentem.
Bithynia.
Myſia.
Phrygia minor.
Troas.
Æolis.
Garia.
Jonia.
Ad auſtrum,
Cariæ pars.
Lycia.
Pamphylia.
Cilicia.
Juxta Euphrat. fluv. ad ort.
Euphrateſia, pars Syrię.
Comagene, pars Syriae.
Melitene, pars Armen.
Armenia minor.

Mediterranea.
Galatia.
Lycaonia.
Piſidia.
Iſauria.
Phrygia magna.
Lydia, ſeu Mæonia.

Aſiæ minoris regionum Metropoles ſub Patriarcha Conſtantinopolitano, majoribus aſteriſmo notatis.

Abydus, Myſiæ.
* Adana ſub P. Antiocheno, Cilicię.
* Amaſea, Cappadociæ.
Amaſtris, Paphlagoniæ.
Amorium, Phrygiæ major.
Anazarba, & Anazarbus, Ciliciæ.
* Ancyra, Galatiæ.
* Antiochia gem. una Cariae, altera Piſidiae.
Apamia gem. una Bithyniaę, altera Phrygiae magnae.
* Attalia, Pamphyliae.
Caeſarea, quę & Mazaca, Cappadociae.
* Caeſarea altera Ciliciae, nunc ſedes Satrapae.
Camachus, Ciliciae.
Caltzene in Arm. minore.
Ceraſus, Cappadociae.
Chalcedon, Bithyniae.
* Chios, inſulae cognominis.
Chonae, quae & Coloſſae, Phrygiae magnae.
Claudiopolis, Honoriadis in Ponto.
Colonia, Arm. minoris.
* Cotyaeum, Phrygiae major.
Cybiſtra, Arm. minoris.
Cyzicus, Myſiae.
Epheſus, Joniae.
Euchaita, Paphlagoniae.
Gangra, Paphlagoniae.
Germa, Galatiae.
Heraclea, Ponti.
Hierapolis, Phrygiae major.
* Iconium, Lycaoniae.
Laodicea, Lydiae.
* Melitene, Armeniae minor.
Miletus, Cariae.
* Mitylene, Lesbi inſulae.
Mocaſus, Cappadociae.
Mopſueſtia ſub P. Antiocheno, Ciliciae.
Myra, Lyciae.
Nacolia, Phrygiae major.
* Neocaeſarea, Cappadociae.
Nazianzus, Cappadociae.
Nicaea, Bithyniae.
Nicomedia, Bithyniae.
Pergamus, Troadis.
Perge, Pamphyliae, ſedes nunc Sylaei.
Peſſenus, Galatiae.
Philadelphia, Lydiae.
Pompejopolis, gemina, una Paphlagoniae everſa, altera Ciliciae ſub P. Antiocheno.
* Peruſa.
Rhizus, & Rhizaeum, Cappadociae.
* Rhodus, inſulae cognominis.
Samoſata ſub P. Antiocheno, Comagenes.
* Sardes, olim Lydiae regia.
Sebaſte, Ciliciae.
* Sebaſtopolis, Cappadociae.
Seleucia, Ciliciae.
Sida, Pamphiliae.
Silaeum ſeu Silvum, Pamphyliae apud Pergen.
* Smyrna, Joniae.
Stauropolis, Cariae.
Synnada, Phrygiae major.
* Tarſus ſub P. Antiocheno, Ciliciae.
Trapezus, Cappadociae.
Tyana, Cappadociae.

Aſia propriè dicta Myſiam ſeu Phrygiam minorem cum Troade, Æolidem, Joniam, Cariamque cum Lydia & Phrygia magna mediterraneis complectitur, mari Ægaeo, Icario Myrtoo, Rhodioque circumfluo. Urbes olim clarae Cyzicus, Alexandria, Ilium, Pergamum, Smyrna, Epheſus, Miletus, Halicarnaſſus, Gnidus, Sardes, Magneſia, Apamea, Cibyra. Nunc fulgent Smyrna, Cotiaeum, Magneſia. Populi Aſiani.

¶ Urbes Aſiae minoris nunc celebres.

Amaſia, Amaſia.
Ancira, Angouri.
Attalia, Sattaliae.
Chalcedon, Scutaret, *&* Scutari.
Cotiaum, Cutaige, *ſeu* Cutage.
Iconium, Cogni.
Iſſus, Lajazzo.
Pruſa, Burſe, *&* Burſia.

Sinope, Sinabe. *Trapezus*, Trebizonde, *aliis*
Smirna, Smirne. Taraboſan.

¶ Aſiba, oppid. Aſiæ minoris, in Cappadocia, verſùs Euphratem fluvium & Moſchicos montes, 30. milliaribus diſtat ab ora Ponti Euxini.

Aſida, quę & Cæſariana, *Xeres de la Frontera*, urbs Hiſpaniæ Bęticæ ampla, apud oram littoream, contra Gades inſ. ab ea 2, leucis, ab Hiſpali verò 15. in auſtrum. Sed Aſida eadem cum Aſinda vel Aſindo videtur.

¶ Aſida, ſeu Aſila, eadem eſt quæ Aſindum, in Bætica, non autem *Xeres de la Frontera*, quę Aſta, ſeu Aſta Regia, & Cæſariana aliàs dicebatur. Vide Aſta.

¶ Aſinaria, *Aſinara*, ſeu *Zanara*, inſula ad littus occidentale Sardiniæ, olim Herculis inſula dicta, 16. mill. paſſ. ambitu continet; diſtatque 15. milliar. ab urbe Saſſari in Septentrionem.

Aſindum, al. Aſinda, urbs Bæt. in ora à Gadibus 4. leucis in ortum, ab Hiſpali 20. verſùs Calpen in merid. à Cæſariana 5. poſtea Aſſidonia, & vulgò *Medina Sidonia*, quæ proprio paret Duci.

¶ Aſindum, vulgò *Medina Sidonia*, oppidum eſt Andaluziæ, clarum Ducatus titulo, è gente Guzmanorum, ſub dominio tamen Regis Hiſpaniæ. In colle ſedet, inter Gades & Mundam, 17. leucis ab Hiſpali in merid.

Strab. *Ptol.* Aſine; *Faneromini*, teſte Soph. *Anchora* Nigro, opp. Peloponneſi, in ora Meſſeniæ; inter Methonen ad Boream, & Coronem ad auſtrum. Cujus mem. Luc. lib. 8.

Quas Aſinæ cautes, & quas Chios aſperat undas.

¶ Rectiùs diceretur Aſiæ, non Aſinæ.

Ab Aſine Aſinæus nom. gent. & Aſinæus ſinus, *Golfo di Modon*, ſeu *Golfo di Coron*. Utroque enim modo dicitur ſinus Meſſeniacus, inter Acritam promont. ad Boream, & Tænarium promont. ad meridiem, qui Coronæus paſſim, & Aſinæus nominatur apud veteres.

Aſines urb. littus ſcopuloſum eſt, ut quidem Poeta lib. 2. itiner. ſcribit.

Hinc Aſines ſcopulos cauti, Acritaque minacis,
Linquimus intactos longè.

Strab. Aſine quoque pag. Argiæ reg. cognomento Hermionica, apud Naupliam, vulgò *Volcanos*, teſte Nigro.

¶ Aſioe, qui poſtea Lacedæmoniorum vicus, erat in ora ſinus Argolici, & 14. milliaribus à Nauplia diſtabat in ortum.

Thuc. *Mel.* Aſines quoque inſul. parva Peloponneſi, in ora occiden. apud Pylum oppid.

Aſines, & Aſinius, fluv. Siciliç. Vide Aceſines.

Ptol. Aſiſia, Aſſiſia Plin. *Bergano* Molet. *Zeminicho*, opp. Liburniæ exciſum in mediterr. apud Titium fluvium, & Tinam opp. à Sebenico urbe ad 30. mill. paſſ. in Bor. Pop. Aſſiſiates Plin.

Ptol. Aſius, *Chiaza*, teſte Leandr. fluv. Umbriæ, ex mont. Aſio, qui adhuc *Aſi* vulgò nominatur, oriens Aſſiſiamque urbem pręterfluens, in Tiberim una cum Tinia apud Dirutam opp. excipitur, à Peruſia 6. mill. paſſ.

¶ Aſius fluvius, recentioribus Claſia, ſeu Claſius, vulgò *Chiaſcio*, dictus, oritur ex monte Apennino; inde auctus aliquot rivis, agrum Aſſiſinum rigat, tribus milliarib. longè ab ea urbe defluens; non autem ipſam præterfluens, quæ in monte ſedet; & poſtea in Tiberim cadit ad Torſcianum caſtrum, duobus milliar. ſupra Dirutam. Multùm autem differt ab Aſio fluvio Ptolomæi, qui per Semnones labitur. Vide Claſius.

¶ Askarna, *Aſcherne*, urbecula Hiberniæ, in Momonia provincia & Limericenſi Comitatu, ad fluvium cognominem. Aliis eſt *Aſcheten*, 15. milliaribus Hibernicis à Limerico diſtans in occaſum.

¶ Aſmera, *Aſmere*, urbs Aſiae, in imperio Magni Mogolis, in india, & provincia *Bando*, prope fontes fluvii *Padder*. Diſtat ab urbe Agra 70. leucis ab Hiſpanicis in occaſum, 15. autem ab urbe *Bando*.

¶ Aſmiraci, montes Aſiae, in Serica regione, ubi etiam Aſmiraei populi, teſte Nicolao Sanſone, verſùs Iſſedonem Sericam, in eo tractu ubi nunc Cataja regio ampliſſima, & pars Tartariae latè ſumptae.

Liv. Aſnaus, mons Macedoniae, inter quem & Æropum alium mont. Aous fluv. Liv. teſte, decurrit.

¶ Aſola, *Aſola*, opp. Italiae & agri Brixiani, ad fluv. *Chieſe*, in ditione Veneta. Diſtat à Brixia 25. mill. paſſ. & à Mantua 20. milliaribus in occaſum; eſtque prope limites Ducatus Mantuani.

Joſeph. Aſophos opp. erat Palaeſtinae, in Galilaea, apud Sepphorvam urbem, & Jordanem fluv.

Pauſ. Aſopus, oppid. Peloponneſi, in ora Laconiae, inter Biandinam & Boam opp. apud Onugnathon prom. haud procul à Malea promont. *Eſapo* licèt Nigro *Rampano* dicatur. *Ptol. & al.*

Aſopus fluv. multiplex. 1. Bœotiae, *Aſopo*, qui ex Cithaerone Mont. profluens, agrumque Thebaeum irrigans, à Plateenſi decidit; ipſaque Thebas praeterfluens, Plateas & Tanagram, inter Oropum opp. & Cynoſuram prom. mari excipitur. 2. Theſſaliae, qui in ſinum Oetaeum apud Thermopylas, accepto Phoenice fluv. à Thermopylis 15. ſtad. defertur, ac vulgò etiam *Aſopo* nominatur. 3. Lydiae in Aſia, Laodiceam urbem praeclaram alluens, ac in Lycum cum Capro influens. 4. Macedoniae, qui teſtibus Liv. & Strab. Heracleam alluit. 5. Peloponneſi, haud procul a Corintho decurrens, de quo Strabo & Pauſ. ex Coronio Mont. mari apud Lechaeum exceptus. De Aſopo Bœotiae Ovid. lib. 3. amorum: *Strab. Plin. Pauſ. & al.*

Quid referam Aſopon, quem cepit Martia Thebe?

¶ Aſopus, fluvius Peloponneſi, in Sicionae tractu, nunc *Arbon* vulgò dicitur, oriturque ex monte Cœloſte, & in ſinum Corinthiacum ſe exonerat.

Aſpacham, *Spahan* hodie, urbs Perſidis non ignobilis. *Cedr.*

¶ Aſpahamum, *Hiſpaham*, urbs eſt Perſidis praeclara, ad fluv. *Senderut*, in provincia *Yerach*, ubi Rex Perſarum commoratur à ſeptuaginta circiter annis. Ampliſſima eſt, pulcherrima, & opibus pollens, innumeros continens incolas, cum tribus praegrandibus ſuburbiis. *Tzulfa*, *Tabriſabath*, & *Haſenabath*; ornaturque quotidie ſuperbiſſimis aedificiis. A multis *Aſpaham* & *Haſpacham* dicitur, & à Perſis *Spahawnn*; habetque in ambitu 16. milliar. & palatium Regis ſumptuoſiſſimum, principali rerum venalium foro imminens. Diſtat ab urbe Sira itinere 10. dierum in Boream, & totidem à Caſbino in auſtr.

¶ Aſpacharathae, populi Aſiae, in Serica regione, teſte Nicol. Sanſon. ubi nunc provincia *Tainſu*, in Cathaja, verſùs Sinas.

Aſparluca, *Aſpa* nunc, teſte Hieron. Zurita, opp. Aquintra montes Pyrenaeos, unde jugum denominatur. Dicitur enim *Porto di Aſpa*. *Ant.*

¶ Aſparluca, ſeu Aſpaluca, *Aſpe*, oppid. olim fuit Aquitaniae, in Tarbellis, nunc vicus in Benearnia, ad pedes montium Pyrenæorum, hinc ortus fluvius Gabarus, ab eo dictus *Gave d'Aſpe*, qui quinque leucis infrà in Gabarum Oloranenſem ſe exonerat.

Aſpavia, *Eſpejo*, teſte Mor. opp. Hiſp. Bæt. in Vandalitia, Cordubae proximum, ad ſalſum fluv. apud Caſtrum Rivi, inter Cordubam & Aſtygi ad 4. leucas. *A.H.r.*

Aſpendus, Aſpendum Plin. urbs fuit Pamphyliae, b Argivis condita, epiſc. ſub Archiepiſc. Sidenſi, ab oſtro Eurymedontis fluv. 60. ſtad. teſte Strab. eidem fluv. impoſita, ut apud Dionyſ. *Liv. Strab. Plin.*

Illic adſpicies Aſpendum, mœnia cujus
Eurymedon amnis lavat.

Aſpendius Cytharista in proverbio eſt apud Graecos, ut auctor eſt Cic. in act. 3. in Verr. in rapaces, & omnia in ſui utilitatem derivantes; ſicut *Cytharœdus Aſpendius*, qui intùs canens, (hoc eſt, cytharam tantùm digitis percutiens) ſibi, non aliis canit, ut Aſcon. interpretari videtur.

Aſperum mare, ſin. Troglodyticus Plin. ſin. Barbaricus Ptolom. & Barbaricum pelagus Stephano, *Golfo di Melinde*, mare, quod Æthiopiam ad ortum alluit, inter Æquatorem & Aromata prom.

¶ Aſperum mare, ſeu Barbaricus ſinus, pars eſt Oceani Æthiopici & auſtralis; extenditurque inter Aromata promontorium & inſulam S. Laurentii, ſeu Madagaſcaris; & à multis *Coſte de Melinde* dicitur, ab urbe littorali praecipua.

Aſphaltis, & Aſphaltites, ſic à bitumine quod gignit, teſtibus Plin. & Iſidor. dictus, *mare Morto*, & incolis *Sorban*, teſte Franc. Junio, lacus Palaeſtinae in Judaea, in quem Jordanis fluv. influit, longus 100. mill. paſſ. latus 25. à Hieroſolymis 40. ad quem Sodoma & Gomorrha urbes de coelo tactae fuere; hic nihil demerſum ſuſtinet, ſed reiicit, teſte Plin. Mare Mortuum à Juſtino & Pauſ. appellatur. Hieron. Vide hym. Deo. *Plin. Ptol. & al.*

Scit Segoris, ſcitque infelix Aſphaltidos unda
Accola.

¶ Aſphaltites, nunc *mer Morte* à Gallis, *mare Morto* Italis, 20. leucas habet longitud., quinque autem aut ſex lat. & 35. milliar. diſtat ab Hieruſalem in ortum. In eum influunt Jordanis fluvius, Arnon, Dibon, & Zered torrentes, cum aliquot aliis, & ei adjacent altiſſimi montes undequaque.

¶ Aſpis,

¶ Aſpis, *Aſpe Viejo*, oppidum Hiſpaniae, ad Eldam fluv. in regno Valentiæ, 4. leucis ab Alona in occaſ. & paulò ſupra Illicim, 7. leuc. diſtat à Murcia in Cæciam, & ex ejus ruinis crevit oppidulum *Aſpe*, paulò ſuprà.

¶ Aſpis, *Aſpido*, amnis Italiae, in Marchia Anconitana. Gadit in Muſonem prope Lauretum, & dein cum eo in mare Adriaticum ſe exonerat.

Polyb. Strab. Ptol. Strab. Ptol. Aſpis, *Mais* incolis, teſte Curione, mons & opp. Africę apud Hermæam prom. de quo Sil. lib. 3.

In clypei ſpeciem curvatis turribus Aſpis.

Aſpis item, opp. Africae, ad Syrtim majorem ad initium, inter Calumacumam & Sacazamam pagos], *Lard* incolis teſte Marmol.

¶ Aſpiſij pop. fuere Aſiæ, in Scythiæ intra Imaum, ubi etiam Aſpiſius mons, Nicolao Sanſone teſte, ubi nunc pars Tartariæ deſertae.

Ptol. Aſpithra, *Aſpida*, ut in tab. recent. urbs Sinarum, ad fluv. ejuſdem nominis, teſte Mercat.

¶ Aſpithræ, populi Sinarum, in Aſia fuere, ubi nunc provinciae *Junnam*, *Quanſii*, & *Canton*, in parte Auſtrali imperii Sinarum. Urbs autem Aſpithra forſan nunc dicitur *Quancheu*, in provinc. *Canton* dicta, ut videre eſt ex tabulis Martini Martinii.

Ant. Aſpona urbs fuit Galatiae epiſc. ſub Archiep. Ancyrano, inde 64. mill. paſſ. in ort. Parnaſum & Archelaidem urbem Cappadociae verſùs.

Scrip. Gall. Aſprenciacum, *Eſpernay*, opp. & Abbat. Gall. Belg. in Campania, ad Matronam fluv. inter Dormanon opp. ad occ. & Catalaunum urb. ad ortum 8. leucis.

¶ Aſprenciacum meliùs dicitur Sparnacum, *Eſpernay*, eſtque medium ferme inter Catalaunum ad ortum, & Caſtrum Theodori ad occaſum. Vide Sparnacum.

Ptol. Aſſara, fluv. Maurit. Cæſarienſ. apud fretum magnum, in mare noſtrum inter Sigam urb. ad occ. & Portum magnum ad ort. influens, *Seſſis* incolis, teſte Caſt.

¶ Aſſæ, *Aſſas*, populi ſunt Africæ, in Guinea mediterranea, inter Aboraas & fluv. Mancum, teſte Petro du Val.

¶ Aſſaracæ pop. fuere Lybiæ interioris, forſan ubi nunc regnum *Biafara*, verſùs Guineam, Sanſone teſte.

Plin. Aſſeriates, pop. Alpini, Alutraenſibus finitimi, in Tridentinorum confin. quorum reg. *Val di Serra* hodie nominatur, teſte Joſia Simlero.

¶ Aſſerimum, *Aſſerim*, caſtrum eſt permunitum, in monte, in regno Cambajæ & imperio Magni Mogolis. Diſtat à mari Indico 15. leuc. Hiſpanicis in ortum, & totidem ab urbe Surata in meridiem. Paret Luſitanis; & dicitur etiam *la Roche d'Aſſerim*.

Plut. Thut. Aſſinarius, *Falconara*, & intus *Fiume di Noto*, teſte Faz. cum al. fluv. Siciliae ſupra Neetum urbem oriens, cujus oſtium inter Orini & Elori oſtia à Syracuſis 20. mil. paſſ. in merid. diſtat. Apud illum Athenienſes à Syracuſanis victi, inſigni clade, Duce Nicia, affecti ſunt olym 93. anno urbis conditea; 342.

¶ Aſſinarius, amnis Siciliae, *Falconara* dicitur ab oppido cognomine, & prope Neam urbem labitur. Ejus oſtia 10. milliaribus diſtant à Pachino promontorio in Septentrionem.

¶ Aſſinum, *Skiraſſin*, urbs Scotiae ſeptentr., in comitatu Aſſino, & ad lacum *Aſſin*. Decem milliar. diſtat ab ora maris Deucaledonii, & paucis conſtat incolis, in limite Naverniae provinciae.

¶ Aſſinus Comitatus, *Skiraſſin* ſeu *Aſſinshire*, provincia Scotiae ſeptentr. quæ propriè pars eſt Roſſiæ, inter Abriam & Naverniam provineias, juxta Calcedonium mare, ubi aliàs Creones ſeu Cerones populi.

Dam. Aſſis, inſula Tiberis apud illius oſtia, inter Portum Romanum & Oſtiam urbes exciſas, ab urbe Roma 18. mill. paſſ.

¶ Aſſis inſula, quàm efficit Tiberis ad ejus oſtia inter Portum & Oſtiam, aliàs Inſula ſacra dicta fuit, nunc vulgò *Iſola Sacra*; diſtatque 12. milliar. tantum ab urbe Roma in meridiem, in ora maris Tirrheni.

Aſſiſia. Vide Aſiſia, uti ſcribitur apud Ptol.

Vet. Inſcr. Aſſiſium, Æſiſium Ptol. *Aſſiſi*, urbs Umbriæ epiſc. in monte, divi Franciſci natalibus clara, inter Peruſiam 10. & Fulginium ad ortum 8. mill. paſſ.

¶ Aſſiſium, Gallis *Aſſiſe*, urbs eſt ditionis Pontificiae, & 4. milliar. diſtat à Claſio ſeu Aſio fluv. in merid.

Ptol. Aſſo, *Oſſea* oppid. olim, nunc vicus Hiſpan. Tarrac. in finibus Baſtinorum, Bigerrae finitimus.

Bibl. Aſſor, Antiopia Joſepho, opp. Palaeſtinae, *Antiopia*, nunc vicus.

Aſſorus, Aſerus Ptol. Aſſorium Steph. *Aſoro*, opp. Siciliæ, teſte Faz. in mont. ab Agyrio 6. mill. paſſ. in Eurum. Pop. Aſſorini Plin. Aſſorus item Ptol. opp. Macedon. in Mygdonia apud Apolloniam, nunc *Aſſora*. Pop. Aſſorini Cic.

¶ Aſſorus, Macedoniae oppidum erat, juxta fluvium Echedorum, & decem mill. paſſ. diſtabat ab Apollonia in Boream, Antigoniam verſùs. Nunc vix ſuperſunt rudera. Aſſorus autem Siciliae aliàs opp., nunc vicus *Aſaro*, etiam Aſſorium dictum fuit. Ejus pedem alluit Chryſus fluvius 12. milliar. diſtat à Rayalbuto in occaſ. hibernum; & Comitatus titulo gaudet.

Aſſum, *S. Quaranta*, teſte Mol. prom. Troadis, cum urb. epiſc. ſub Archiep. Ephesino inter Lectum prom. & Sce-pſim urbem. Aſſus Strab. & Apollonia Plin. Sed Apollonia mediterr. videtur. *Strab. Ptol.*

¶ Aſſus, quae & Apollonia, urbs fuit Troadis in Aſia minori, 16. mill. paſſ. à Lecto promont. in ortum, Gargaram verſùs paulò minùs, in ora ſinus Adramiteni, 13. milliar. à Lesbo inſ. in Boream, & 30. milliar. ab Antandro in occaſum.

¶ Aſſumptio, *l'Aſſomption*, urbs nova & parva Americae meridion. prope fluvium Argenteum, in regione Paraguaja. Dicitur aliter B. Maria aſſumpta; diſtatque 80. leucis à Guaira oppido in occaſum, & 200. à S. Cruce *de la Sierra* ortum verſùs.

Aſſur, *Arſid*, teſte Ort. oppid. Palaeſtinae, apud oram littor. & Ramam urb. Vide Antipatris. *Lib. Reg.*

Aſſurus, urbs Africae olim epiſc. ſub Archiepiſcop. Carthaginenſ. apud Siccam veneriam, à Tucca Terebinthina 15. mill. paſſ. à Suffetula 65. introſum. *Ptol.*

¶ Aſſurus urbs ab aliis Aſſures dicta fuit; eratque media inter Siccam Veneriam & Suffetulam, 150. mill. paſſ. à Carthaginem in meridiem. Quid nunc ſit, non conſtat.

Aſſyria, quæ & Adiabene Plin. *Sarch*, teſte Mercat. *Adrinza* Nig. *Azimia* & *Moſul* Plin. aliiſque nominibus appellata, reg. Aſiae, Meſopotamiae attigua, ab ea Tigride fluv. diviſa, in ort. recedens Mediam & Suſianam verſùs. Cujus urbes olim clarae, Ninus ſeu Ninive, Arbela, Cteſiphon contra Seleuciam. Ab Aſſur filio Sem, teſte Iſid. lib. etymol. nomen habet. Pop. Aſſyrii, Claud. lib. 2. de rapt. Proſper. *Strab. Plin. & al.*

Ditibus Aſſyrii ſpumis fuſcantur aheni.

¶ Aſſyria nunc *Arzerum* dicitur, Arab, *Aderbigian*, ſeu *Adbrabigian*; eſtque ferè tota trans Tigrim fluvium, & ſub dominio Turcarum. Aliàs ampla fuit, ſed anguſtioribus nunc reſtringitur limitibus. Ejus pars olim fuit Adiabene prov. urbeſque ibi celebres ſunt *Moſul*, quae aliàs Ninive, & *Schiarazur* verſùs Perſiam.

Aſta, *Maſſa de Aſta*, teſte Mor. urbs fuit Hiſpan. Bæt. in Turdetanis, ad Lethem fluv. Locus ſic nominatur à Cæſariana urbe introrſum, Arcenſem urbem verſùs 8. mil. paſſ. diſtans. Rudera ingentem fuiſſe indicant. *Strab. Liv. Hirt. & al.*

¶ Aſta, quae aliquibus Aſta Regia, nunc Xerez *de la Frontera* dicitur, teſtibus Sanſone, Brietio, & aliis. Eſt media inter Arcenſium urbem, & Mneſthei portum in Vandalitia; deficitque in dies.

Aſta, quae Pompeja à nonnullis cognominatur, *Aſti*, urbs & col. Liguriae, apud Tanarum fluv. epiſc. ſub Archiep. Mediolan. in cujus Duc. olim fuit, inter Alexandriam 18. & Taurinum 20. mill. paſſ. ab Alba Pompeja 12. Ejus mem. Claud. de 6. Conſ. Hon. *Plin. Ptol. & al.*

-nec plus Poilentia rebus

Contulit Auſoniis, aut mœnia vindicis Aſta.

¶ Aſta, urbs aliàs Liguriae, nunc paret Duci Sabaudiae & à Gallis *Aſte* dicitur; eſtque probè munita, cum valido fortalitio ad Tanari Urbiſque fluminum confluentes. Ejus ager vulgò Comitatus Aſtenſis dicitur; fuitque antea pars Ducatus Mediolanenſis ſub Vicecomitibus. Urbs autem novem milliaribus diſtat à Nic. Palaea in Occidentem, & 18. à Caſali verſùs auſtrum.

¶ Aſta, *Aſta*, oppidum Aſiae, in India citeriori & regno *Decan*, inter *Viſiapor* & *Dabul* urbes, 15. circiter leucis ab utraque diſtans.

Aſtabeni, pop. Hyrcaniae, quos quidam *Aſtriadi* ex parva nominis alluſione dici putant. *Ptol.*

Aſtaboras, *Tacaſſi* Mercat. *Tanci* Nigro, fluv. Æthiopiae, qui unà cum Aſtapo & Nilo Meroen inſ. ingentem facit. De quibus Pontan. lib. 1. Uran. *Strab. Ptol.*

Aſtapus, & ſocio jungit ſua flumina Nilo;

Jungit & Aſtaboras, Blemium hinc populatur arenas.

¶ Aſtaboras ab aliis *Coror* nunc dicitur; & oritur

prope

prope Auxumum, in Abyſſinia regione, ut quidam tradunt.

Ptol. Aſtacapra, urbs Indię citerior. quę à Caſt. *Campanir* urbs regia dici putatur.

¶ Aſtacapra quid ſit hodie, non bene conſtat. De illa enim urbe *Campanir* fides ſit penes Caſtaldum. Quidam tamen exiſtimant Aſtacapram fuiſſe ubi hodie *Janager*, oppidum ditionis Magni Mogolis, in provinc. *Seret* dicta, prope oſtia Indi fluvii.

¶ Aſtacara, *Aſtachar*, urbs Perſiæ, aliàs maxima, juxta fluvium *Bendimir*, prope ruinas antiquę Perſepolis; quæ olim caput fuit imperii Perſici, in via Siras Aſpahamum verſùs. Vide Perſepolis.

Ptol. Aſtacenum æſtuarium, *la Mareſma*, locus Hiſp. Bęticæ, apud Portum Mneſthei.

¶ Aſtacenum æſtuarium, vulgò *la Mareſma*, tractus eſt Hiſp. Bæticæ, juxta oſtium fluvii Bętis. Extenditur verſùs oppida Nebriſſam & Palatium.

Strab. Aſtacenus ſin. *Golfe di Comidia*, vel *Nicomedia*, teſte P. Gyllio, ſic ab Aſtaco urbe Bithynica, ad Propontidem, Nicomediæ urbi finitima. Aſtaces autem fluv. Plin. in Ponto, juxta quem equæ lac nigrum præbent gentibus.

¶ Aſtacus, urbs Bithyniæ, nunc ferè diruta jacet, 15. milliar. à Nicomedia in occaſum æſtivum, à Bizantio autem 50. milliar. in ortum.

¶ Aſtacus, Macedoniæ urbs, in Acarnania regione, Thucid. teſte. Quid nunc ſit, non bene conſtat.

¶ Aſtagoa, *Aſtage*, urbs Africæ, in Æthiopia inferiori, & imperio *Monoemugi*, verſùs limites Zanguebarię & Mozambici.

¶ Aſtatum, *Aſtat*, oppidulum inſulae Islandiæ, in parte Septentrionali, in Mari Deucaledonico, prope ſinum Skagam, & 3. tantùm leucis Germanicis ab urbe Halar, ſeu Hola in auſtrum, ſub dominio Regis Daniæ cum tota inſula.

Ptol. Aſtalicis, ſeu Aſtacilicis ex al. cod. *Teſezara*, teſte Marmol. opp. Maurit. Cæſarienſ. mediterr. apud Timici urbem regiam, quae *Tremeſin* appellatur.

Liv. & al. Aſtrapa, *Aſtepa*, urbs Hiſp. Bæticæ, in Vandalitia, ad Singulim fluv. quam alii exciſam dicunt, ad dicti amnis fontes, ab *Eſtepa* (quae nova Aſtapa dici poteſt) 2. leuc. ab Aſtigi 5. leuc. Anticariam verſùs, quot ab Urſone. Hæc a Marcello obſeſſa, ne in Rom. poteſtatem veniret, ſeipſam cum filiis, uxoribus, & opibus, teſte Liv. concremavit.

¶ Aſtapa, quae aliis Oſtipo, vulgò *Eſtepa*, tribus leucis diſtat a Singuli fluvio, longè autem ab ipſius fontibus, vixque duabus ab Urſone. Sedet in clivo, paucis conſtans incolis.

Strab. Ptol. Aſtapus, *Abanhi* fluv. Æthiopiæ, qui cum Nilo & Aſtabora inſ. Meroen facit. Vide Aſtaboras.

¶ Aſtapus à quibuſdam Abanhus dicitur. Oritur propè montem Amaram, & in Nilum cadit.

¶ Aſtaracenſis tractus, ſeu Comitatus, *le pais d'Aſtarac*, ſeu *d'Eſtarac*, regiuncula Galliae, in Vaſconia, ſupra Auſcios, inter comitatus Bigerrenſem & Convenarum. Ejus caput, Miranda.

¶ Aſteltus, fluv. Colchidis in Aſia, incolis *Engur* dictus. In Pontum Euxinum ſe exonerat, 20. milliaribus ab oſtio Cobii fluvii in Septentrionem. Oritur autem ex monte Caucaſo verſùs Alanos populos, & Cipuriam Anarghiamque rigat.

¶ Aſterabatia, *Aſterabath*, regio Perſidis non longè a mari Caſpio, in prov. *Tabareſtan*. Oppidum habet cognom. verſùs montes, 20. leucis ab urbe Gorgiano in occaſum, & circiter 50. leucis à mari Caſpio, teſte Oleario.

Strab. Auſo. & al. Aſteria, *Didaſcalio*, Soph. interpr. inſ. maris Jonii parva, inter Ithacam & Cephaleniam. Aſteris Homer. 4. Odiſſ. cujus carmen eſt Latinè redditum.

Aſteris haud ingens portus dat puppibus aptos.

De Aſteria lib. 2. itiner. ſic:

Linquimus Aſteriam, vicinaque ſaxa receptâ.

Pauſ. Aſterion, fluv. Argiæ reg. in Peloponneſo, in Eraſinum fluv. influens: ubi etiam mons, teſte Plin. ex quo fluv. prædictus effluit per ſylvam Nemæam. Cujus mem. Stat. lib. 4. Theb.

-quos celer ambit,
Aſterion, Dryopumque trahens Eraſinus Ariſtas.

¶ Aſtetlania, *Aſtetlan*, provinc. novi Regni Mexicani, in America ſeptentr. in Boream prov. Cinaloæ, & non longè a mari purpureo. A paucis annis luſtrata fuit ab Hiſpanis, qui tamen nullas in ea habent colonias.

Dion. Aſtiae, promont. Thraciæ, ad Boſphorum, quod vulgò *Cetrium* nominatur, teſte P. Gyllio. Aſti popul. Strabon.

Aſtigi. Vide Aſtygi, urb. Hiſpan. Bæt. olim epiſc. ſub Archiep. Hiſpalenſi.

Aſtir, *Steyr*, urbs Auſtriae, à Lentio 4. leuc. in auſtr. Vide Aſturis.

Plin. Aſtomi, pop. Indiæ, circa fontes Gangis, ſine ore, toto corpore hirta frondium lanugine tantùm utentes, & odore radicum ad flore herbarum ſylveſtrium viventes, ut Plin. ſcribit.

¶ Aſtrachanum, *Aſtrachan*, urbs ampla Tartariæ Aſiaticæ, prope oſtium Volgę fluv. in ditione Moſchorum ab anno 1554. cum arce permunita; habuitque olim Regem proprium. Ibi antiquitus erant Aſturcani populi. Urbs diſtat 12. leucis à mari Caſpio, & 70. ab urbe Terkia in Septentr. eſtque in ea parte Tartariae, quæ vulgò *Nagaja* dicitur, ſeu regnum Aſtrachanum, Oleario teſte & aliis.

Ælian. Aſtraeus, fluv. Macedon. inter Theſſalonicam & Berrhœam fluv. Nomen ab Aſtræo ſive Æſtraeo opp. habere videtur, (quod *Oſtro* nunc dicitur) unde oriens, in Axium defertur:

¶ Aſtræus, fluvius Macedoniae. Fontes habet in limite Albanorum, prope Aſtraeum oppid. ubi Aſtraei ſeu Æſtraei pop. inter Ælmopes & Deſſaretios.

Ptol. Aſtrata, inſ. maris Rubri, intra ſin. Arabicum, quæ *Cajaſſa* nunc dici fertur.

Plin. Aſtromela, Maſtramella Steph. *Martegues*, teſte Pineto, opp. Gall. Narbonen. in ora littorali Provinciæ, apud Maritimam oppid. inter Maſſiliam & Arelatum, inde 9. hinc 7. leucis. Aliis ipſa Maritima *Martegues* vulgò dicitur.

¶ Aſtromela eſt ſinus, qui vulgò *la Mer de Martigues* dicitur à Maritima oppido ei adjacente ad oſtia. Eum circunſtant oppida Berra, Juncariae, & Ferreriae: & hinc periti nautae, *les Martegaux* dicti.

Aſtrunus, Mons Campaniae, apud Puteolos urbem & Lacus qui vulgò *Bagni di Aſtrugno* nominatur, teſte Mazzella.

Ptol. Aſtuja, opp. Germ. quod quidam *Bodenhauſen*, indigitant, in Saxonia.

Cic. Feſt. & al. Aſtura, *Stura*, *Stora*, & *Aſtora*, opp. olim nunc exiguum caſtrum, & fluv. Latii apud Circaeos. Feſtus fluv. ait 6. mil. paſſ. ab urbe fluere. Sed hic ſtura in agro Laurenti. Storas Strab. vocatur, diverſus ab Aſtura, qui 5. mill. paſſ. abeſt ab Antio. Circaeos verſùs: ubi Tull. Cic. à M. Antonii militibus fugiens interfectus eſt.

¶ Aſtura dicitur etiam hodie *Aſtura*; eſtque vicus ad mare, cum fluv. parvo cognom. alias ſub Volſcis, nunc in campania Romana, & in ditione Pontificia. Dominos habuit Frangepanos; ibique dejectus & captus fuit Conradinus Suevus, nepos Friderici ſecundi.

Oroſ. Aſtura item fluv. Hiſp. in finibus Aſturum, Legionem urbem alluens, ac in Durium labens.

¶ Aſturia fluv. *Aſta*, Lucum Auſtrum alluit, & poſtea in Cantabricum Oceanum cadit; & à quibuſdam Molius dicitur. Alii tamen credunt eum eſſe qui nunc *Tera* dictus, Aſturicam alluit, & dein cum Urbico & Eſlolla in Durium cadit; ſed Legionem non alluit.

Aſtures, pop. Hiſp. Tarracon. in ora Boreali Oceani accolentes, inter Callaicos ad occ. & Cantabros ad ort. quorum reg. Aſturia Ptol. vulgò *Las Eſturias*; aurifera quondam, teſte Silio lib. 1. *-Aſtur avarus*

Viſceribus lacerę telluris mergitur imis.
Et redit infelix effoſſo concolor auro.

¶ Aſturia, regio Hiſpaniae & regni Caſtellae, Principatus titulo clara. Ab Hiſpanis vulgò *las Aſturias*, & à Gallis *les Aſturies* dicitur; eſtque duplex, nempe *Aſturia de Ovido*, quae Gallæcię adiacet ad occaſum, a primaria urbe ſic dicta; uti & alia *Aſturia de Santillana*, quae ad ortum & Biſcaę contigua eſt. Totius autem regionis primaria eſt Lucus Aſturum, qui nunc Ovetum dicitur, *Oviedo*, urbs aliàs regio titulo inſignis. Regio hæc montuoſa admodum & ſterilis raros habet incolas; eſtque in longum extenſa inter Gallaeciam & Biſcajam. Sed olim ampliùs protenſa, continebat etiam partem Septentrionalem regni Legionenſis, ubi Aſturica & Legio urbes, & Aſtures Ciſmontani.

Ptol. Aſturica Auguſta, *Aſterga*, urb. & col. Hiſpan. Tarracon. in Aſturum & Vaccaeorum confin. epiſcop. ſub Archiepiſc. Compoſtellano, à Legione 9. leuc. in auſtr. Zamoram verſùs, à Burgis 36. in occ. per Palantiam ferè in medio.

¶ Aſturica, *Aſtorgue* Gallis, urbs aliàs Aſturum Ciſmontanorum, in confinio Vaccaeorum, nunc regni Legionenſis,

ſis, ſedet ad fluv. Teram 7. leuc. a Legione, & 30. tantum a Burgis. A paucis inhabitatur, & quotidie deficit.

Ex vita S. Sever. Aſturis & Caſtris, opp. Norici, in Auſtria, quod, teſte Cuſpin. nunc *Steckeraw* dicitur, à Vienna 4. leuc. Moraviam verſùs. aliis *Steir*, urbs Auſtriæ ad Aniſum fluv. à Laureaco, ſive ab Aniſo urbe 3. leuc. in auſtrum: quod magis probo.

Aſturum lucus, urbs olim in finib. Aſturum, prorsùs everſa, apud Ovetum urb. quæ illi ſucceſſit; & novus lucus Aſturum dici poteſt, à Legione 22. leuc. in Boream versùs Scythicum prom.

¶ Aſturum lucus, nunc Ovetum, *Oviedo*, diſtat à Legione 26. leucis tantùm, & 9. a Scythico promont. Vide Ovetum.

Plin. Ant. Aſtygi, Aſtygis Ptolom. *Ecya*, urbs Hiſpan. Bæt. hac etiam tempeſtate clara, ad Singulim fluv. epiſcop. olim ſub Archiepiſc. Hiſpalenſi, unde 15. leue. recedit Granatum versùs, inde in ort. 21. leucis diſtans, à Gorduba 8. Auguſta firma, etiam Plin. dicta. Hæc una cum Aſtapa, Obulco, Ægabro, Lucena, Marcia, Urſone, & Vaena oppid. à Ferdinando Rege, Mauris ejectis, recuperatur ann. ſal. 1239.

Plin. Strab. Ptol. & al. Aſtypalæa, *Stampalia*, inſ. maris Carpathii, cum urbe ejuſdem nominis epiſc. ſub Archiep. Rhodienſi, in longum extenſa, circuitu 88. mill. paſſ. ab Icaria 80. in auſtrum, à Delo 100. in Eurum, à Cadiſco promontor. Cretæ 125. in Cæc. & Bor. Ejus mem. Ovid. lib. 2. de arte amandi.

Cinctaque piſcoſis Aſtypalęa vadis.

Aſtypalæa quoque opp. Coi inſ. teſte Steph.

¶ Aſtypalæa inſula vix 70. milliaribus diſtat à proximiori ora Cretæ inſul. à Gnido autem urbe Aſiæ minoris 60. tantum. Ei adjacent ad ortum aliquot inſulae, ſeu veriùs ſcopuli.

Plut. Aſtyra, villa inter Tuſculum & Circejos, eadem cum Aſtura, ut videtur ab urbe Roma 40. mill. paſſ. diſtans, ubi Cicero interſectus eſt, teſte Plut. Sed pro Tuſculum Antium legendum eſt.

¶ Aſuga, *Aſug*, opp. Abyſſiniæ, ſeu Æthiopiæ ſuperioris, in prov. *Ambiam*, prope Æquatorem, centum circiter milliaribus infra Ambiamum in Septentr.

¶ Aſulum, *Aſolo*, opp. Italiæ, in Marchia Tarviſina, prope fontes fluvii Muſſoni, ditionis Venetae. In monte ſedet, 25. milliaribus à Tarviſio in occaſum, & octo à Baſſano in ortum.

¶ Aſunga, *Aſungen*, lacus Sueciæ regni, in Weſtro-Gothia provincia, verſ: Smalandiam.

Steph. Atabyris, mons Siciliæ, apud Agrigentum urb. ubi boves Æneæ mugire ſolitos, cùm aliquid iniqui fieret, tradunt. Mons item ejuſdem nominis in inſ. Rhodi, teſte Strab. unde ipſa Rhodus Atabyria olim dicta fuit, teſte Plin. lib. 5. c. 31.

¶ Atacama, *Atacama*, deſertum Americæ meridion. in regno Peruvię, versùs confinia regni Chiles, in ora littorali maris Pacifici, in regione *de los Charcas*, inter Aricam & fluvium Copiapum.

Plin. Atalante, *Talandi*, inſ. parva, cum opp. Euboœæ adjacens, è regione Opuntis urb. Bœotiæ. Cujus mem. Stat. lib. 6. Theb.

Nota parens curſu. Quis Manalię Atalantes
Neſciat egregium decus!

Hinc Atalanteus, a, um, apud Stat.

Ptol. Atalantes Neſium, inſul. parva Euboœae apud Ceneum prom. quam Niger *Calojero* vulgò dici teſtatur. Sed hæc eadem eſt cum Atalante Plin.

¶ Atavilli, *Atavillos*, populi Americæ meridionalis, in Peruvia, prope fontes fluvii Xanxae. Diſtant circiter 60. Leucis à civitate Regum, & 40. ab ora littorali maris Pacifici.

Strab. Vib. Ptol. & al. Atax, *Aude*, fluv. Gall. Narbonenſis, ipſum Narbonem interluens, & paulò infra in mare exiens, Narbo propterea à Polybio dictus, ex Pyrenaeis montibus, teſte Mela, oriens, & per Rubreſum lacum tranſiens. Pop. Atacini ab eo Narbonnenſes dicti. Strab. illum ex Cemenis montibus ſcribit profluere; ſed Melae fides habenda. Ejus mem. Luc. lib. 1.

Mitit Atax Latias gaudet non ferre carinas.

¶ Atax oritur ex montibus Pyrenæis, in ea parte Comitatus Ruſcinonenſis, quae *Capſir* dicitur; alluitque Limoſium, Alethum, Carcaſſonem, & Narbonem, urbes Occitaniae; dein auctus aliquot fluviolis, in mare Mediterraneum ſe exonerat.

Caſ. Ategua, *Tebala veja*, ſeu *Teivela* Mor. opp. Baet. a Caeſare everſum, apud Alcalam regalem, in regno Granatenſi, (ubi adhuc fons viſitur, qui *Fuente di Teivela* dicitur) olim munitiſſimum, a Corduba 16. leuc. Granatum versùs, à Chriſtianis una cum Turone opp. inde 3. leuc. recuperatum ann. ſal. 1330. Scribitur etiam duplici t Attegua. *Dion.*

Atella, *S. Arpino*, teſte Sanfelicio, urbs Campaniae epiſc. ſub Archiepiſcop. Capuano everſa, apud Clanium fluv. & apud Averſam urb. quae illi ſucceſſit: & nova Atella dici poteſt, media inter Capuam & Neapolim, 8, mill. paſſ. utrinque, à Carolo I. Rege Neapolitano exciſa. Nunc ibi vicus S. Arpini. Pop. Atellani Cic. & Plin. Eſt & Atella opp. Lucaniae inter Melphin & Potentiam urbes, inde 8. hinc 16. mill. paſſ. diſtans, à Venuſia 25. De ludis, ludicris, & verſibus Atellanis vide Cic. lib. de Divinat. Mem. Atellæ Sil. lib. 11. *Strab. Ptol. & al.*

Jamque Atella ſuas, jamque & Galatia abegit.

¶ Atella Lucaniae, vulgò *Atella*, oppidum eſt etiam regni Neapolit. in Baſilicata provincia, ad radices Apennini montis, & in confinio Principatus ulterioris, paucis conſtans incolis.

Ater, mons Africae, in longum valde extenſus, & uno latere Syrtim minorem attingens. *Plin.*

Aternum, *Peſcara*, fluv. & urbs Marrucinorum, olim epiſc. Fluv. Aternus in Veſtinis ex Apenn. mont. ortum habet, Aquilam Teateamque praeterfluens. Urbs verò nunc opp. eſt in oſtio fluv. cum arce munitiſſima, (unde Marchiones Piſcarienſes dicti) à Teatea 8. mill. paſſ. quot ab Angulo, inter Hadriam (cui ceſſit epiſcopatus Aternenſis) & Ortonem ad ort. ad 11. Oſtia Aterni fluv. ab oſtiis Tiberis 136. mill. paſſ. diſtant, teſte Plin. quantùm Caſtrum novum Praecutinorum, in ora maris Adriatici, ab Alſio, in ora maris Tyrrheni, recedit. *Strab. Plin. & al.*

¶ Aternum, Gallis *Peſquaire*, oppidum eſt probè munitum regni Neapolitani, in Aprutio citeriori, ſub dominio utili Avalorum, 16. milliar. diſtat ab Anxano; & 12. a Pinna in ortum. Aternis autem fluv. 9. milliar. ſupra Aquilam ortum ducit, & prope Teateam labitur; dein auctus aliquot rivis, & diviſo Aprutio citeriori ab ulteriori, mare Adriaticum ſe exonerat.

Ateſte, *Eſte*, urbs olim epiſc. ſub Patriarc. Aquilejenſi, nunc opp. Venetiae praeclarum, in agro Patavino, ad Medoacum minorem fluv. inter Patavium 15. & Ferrariam 35. mill. paſſ. occurrens. Hinc Principes Ateſtini, ſive Eſtenſes, Italiæ nobiliſſimi antiquiſſimique, Ferrarienſi Duc. diù potiti, nunc Mutinenſes & Regienſes Duces profecti. Ateſtini pop. & nom. gent. lib. 3. *Plin. Tac. Ptol.*

Egis Ateſtinus cauſas, & Cajus, utrumque
Noras.

¶ Ateſte, ſedet prope Euganeos montes, 12. milliaribus à Patavio in auſtrum, & vix 5. a Monte Silicis, 30. autem a Venetiis in occaſum hibernum.

Atha, urbs Bithyniae, ſub mont. Olympo; eadem Pruſa. *Oroſ.*

¶ Acha, *Atha*, amnis Germaniae, in Ducatu Bavariae. In Danubium fluv. ſe exonerat paulo ſupra Ingolſtadium.

Athamanes, pop. Epiri, in Acarnaniae & Theſſaliae conf. quorum reg. Athamania apud Steph. Dicuntur pop. etiam Athamantes. *Liv. Plin. Strab.*

¶ Athamantes populi Epiri fuere, quorum regio Athamia dicta fuit; eratque inter Acarnaniam, Ætoliam, Theſſaliam, & Achajam, intra montes, ubi alias urbs praecipua Argithea:

Athamas, mons Phthiotidis, ab Athamante Rege dictus, cujus incolae Athamantes, teſte Strab. nominantur. Ex eo fluv. Athamas profluit, qui luna ſeneſcente ligna inſtar ignis accendit, teſte Ovid. lib. 15. Metam. *Greg. Turo.*

Admotis Athamantis aquis accendere lignum
Narratur

Athanacum, *Aiſnay*, teſte Ortel. vicar. & Abb. apud Lugdunum urb. Galliae Celt. ubi ara Lugdunen. apud Juvenal.

¶ Athanacum aliàs erat extra Lugdunum, nunc eſt intra urbem, ad confluentes Araris in Rhodanum fluv. *Liv.*

Athanagia, *Manreſa*, teſte Floriano, urb. Hiſpaniae citer. in Catalaunia, inter Barcinonem 10. & Urgellam 14. leuc. occurrens, à Solſona 5. apud mont. Serratum, inde 3. Sed Beuthero eſt *Sanahuja* opp. ejuſdem regionis inter Solſonam urb. & Olianam opp. 3. leuc. à Servaria oppid. 5. Urgellam versùs 9. Al. eſt *Cardona* opp. ſalis proventu in proximo monte diverſorum colorum opulentiſſimum, inter Minoriſſam, & Solſonam, 3. leucis ab Ilerda

ſo. Urgellam verſùs, proprio Duci ſubjectum. Athanagiam à Scipione expugnatam. Liv. ſcribit.

¶ Athanagia quibuſdam eſt Ilerda, *Lleyda*, urbs Cataloniæ, ad Sicorim fluvium.

Bibl. Athar, *Jethira*, pag. Palæſtinę, teſte Euſebio, qui ſi nunc exſtet, neſcio.

Omnib. Athenę, *Setines*, teſte Soph. cum al. urbs Græcię notiſſima, Atticæ metrop. clariſſima urbs armis quondam & litteris, a Cecrope condita, & ſic de Minervæ (quæ ibi colebatur) nomine dicta, à Thebis 40. mill. paſſ. diſtans in auſtrum, à Corjntho paulò pluribus ad 44. in medio ferè Megaris obviis, à Lacedaemone ejus æmula 145. in Bor. Nunc obſcurior arcem habet pręmunitam. Urb. archiep. multarum urbium metrop. Pop. Athenienſ. Ovid, multis in locis ejus mem, in epiſt. præſertim 1. ſic:

Atque aliquis, jam nunc doctas erat, inquit, Athenas,
Armiferamque Thracen qui regat, alter erit.

¶ Athenarum urbs, priuſquam in Turcarum poteſtatem deveniret, Ducem habebat proprium a multis annis. Sedet inter fluvios Cephiſum & Iliſſum, cum arce munita, Ejus portus Phalerus, nunc *Port Leon* dicitur, ſenſimque oblimatur, ut vix minorum navigiorum capax ſit, Urbs autem nunc obſcura ſenſim deficit, & tantiſper diſtat ab ora littorali; ſubeſt dominio Turcarum ab anno 1455. quo capta fuit à Mahumete ſecundo, 120, milliaribus diſtat a Sparta in Boream,

Athenienſis probus apud Plat. lib, de Legib, dicitur proverbii modo, de eo qui in repub. male inſtituta ſi probus eſt, veriſſimè probus nominatur: quaſi dicatur, Athenis raros probos inveniri, ſed eos eſſe inſigniter probos.

Strab. Plin. & al. Athenæum, quod & prom. Minervæ, & Sirenum, & Prænuſſum apud Strab. *Capo di Minerva*, *Capo di Campanella*, & *Capo di Maſſa*, teſte Scip. Mazzella, prom. Picentinorum, contra Capreas inſ. inde ad 4. mill. paſſ. in occ, diſtantes, Surrento etiam proximum, ab eo 4. mil. in auſtrum recedens, à Neapoli 30, in eo Maſſa urb. modica. Hoc ſinum Craterem à Miſeno prom. inchoatum finit. Athenęum alterum apud Dionyſ. Halicarn. in ora magnae Græciæ, *Roſſia* vulgò, à Roſciano urbe 4. m. p. Athenaeum item locus erat Athenis Minervę dicatus, ubi opera literis dabatur, hoc eſt, gymnaſium & academia.

¶ Athenęum, promontorium Picentinorum, meliùs dicitur Minervæ promont. hodie *Capo Campanella*. Vide Minervæ promont.

Dion. Athenienſis Legio, *Thienen*, & *Tillemont*, opp. Belgii, in Brabantia, a Lovanio 3. leuc. in ort. diſtans.

¶ Athenienſis Legio, in Belgio, ubi fuerit, non bene conſtat. Oppidum quod *Thienen* ab incolis, & *Tillemont* à Gallis dicitur, meliùs & rectiùs dicitur Tenæ, ſeu Tillemontium; eſtque in Brabantia, ad Getam amnem; ſed deficit in dies. Vide Tenae.

Plin. Mel. Athenopolis, *Tres*, teſte Pineto, opp. Gall. Narb. in ora provinciæ, inter Telonem 3. & Forum Julium in ort, 6. leuc. contra Stœchades inſ. ſed Villanovano & Mol. *Yeres*, ſeu *Eres*, Olbia veteribus dicta putatur. Al. locus *Napola*, al. *Nuyz* opp. Prov. inter Forum Julii 4. & Lucum 5. leuc.

¶ Athenopolis ab aliis Antipolis dicitur, *Antibe*, quod forſan meliùs, voce non abludente; eſtque urbs munita, in ora Provinciae, 7. leucis à Foro Julio in ort. aeſtivum. Vide Antipolis. Exiſtimat tamen Hon. Bou. Athenopolim fuiſſe ubi poſtea Sambracis, hodie *Grimaut*, in ora Provinciae, & in intimo receſſu ſinus Sambracitani.

¶ Athenum, *Athene*, opp. regni Neap. in Principatu citeriori, prope fluv. Tanagrum, ſeu Nigrum 9. m. diſtat à Marſico novo in occ. cum tit. Princip.; eſtque ad radices Apennini, & parvi circuitus, 16. milliar. a Potentia.

¶ Atherita, *Atherith*, ſeu *Athenry*, urbs Hiberniae, aliàs amplior, in Connactia prov. & Gallivenſi Comitatu.

Liv. Plin. Tac. Atheſis, Atagis Strab. Atrianus Ptol. accepto nomine ab Atria urbe, *Adige*, fluv. Venetiae, ex finibus Rhaetorum, per fines Tridentinorum, urbem ipſorum alluens, ac Veronam intermeans, in mare Hadriaticum multis alveis ſe ſe exonerans inter Foſſam Claudiam urbem, & Carbonariam poſtremum Padi oſtium. Pop. per quos labitur intra Alpes, Atheſini Plin. dicuntur, *Etſchlender* Germanicè. Virg. lib. 9. Æneid,

Sive Padi ripis, Atheſin ſeu propter amœnum.

¶ Atheſis, fluv. Italiae, a Germanis *Etſch* dictus. Oritur ex Brenna monte maximo Alpium, in Comitatu Tirolenſi, Eiſocumque fluv. recipit infra Bolzanum, & aliquot alios minores; quibus auctus, in Adriaticum mare recipitur, 16. circiter milliar. a Venetiis in auſtrum.

Atheſis alter, flu. Albionis, in Anglia, agrum Eboracenſ. Dunelmenſi dirimens, ac in oram ad ortum fluens, Oceano Germanico exceptus, *Theſe* incolis, teſte Polyd. (Camdenus & alii habent Theſis ac *Tees*.) *Scrip. Brit.*

Athiſo, *La Toſa*, fluv. Inſubrum, ex ſummis Alpibus oriens, ac in Verbanum lacum inter Aronam & Locarnum, extrema oppida illius lacus, influens. Oſcellam (Domum Oſcelae vocant) praeterluit, nec procul à Voconia opp. decurrit. *Plur.*

¶ Athiſo, fluvius oritur in confinio Valeſiae provinciae, ex monte S. Gothardi, & Voconiam rigat.

¶ Atholia *Athol*, prov. Scotiae ſeptent. intra montes, in mediterr. ubi alias pars Caledoniorum pop. Ei adjacent prov. Perthia, Badenothia, Abria, & Straternia.

Athos, *M. Santo*, mons Macedoniae excelſus, inſtar peninſulae in mare Ægaeum excurrens, cujus umbra in Lemnum inſ. inde in ort. 87. mill. paſſ. diſtantem, uſque pertingit, teſte Plin. Ejus ambitus 150. mill. paſſ. continet. A Turcis *Monaſtir*, ob cœnobiorum multitudinem, vocatur. Soli enim monachi D. Baſilij illum incolunt; indeque Epiſcopi omnes ſub Conſtantinopolit. Patriarc. ad Eccleſias regendas deſumuntur, ibi in ſacris literis & ceremoniis probè eruditi. Ex quo mons ἅγιον ὄρος ab illis nominatur, à Turcis *Seididag*, teſte Leuncl. Ibi lepores plurimi. Ovid. lib. 2. de arte amandi. *Liv. Strab. & al.*

Quot lepores in Atho, quot apes paſcuntur in Hybla,

Et lib. 1. Metamorph.

Ardet Athos, Taurusque Cilix, & Tmolus, & Oete,
Et tunc ſicca, priùs celeberrima fontibus, Ida.

Adeo altus eſt, ut locum imbrium ſuperet, teſte Sol. & Mela. Ejus iſthmus à Xerxe, teſte Herod. perfoſſus fuit. Athos adeo excelſus eſt, ut umbram in Lemnum inſul. uſque projiciat. Unde ortum eſt adagium *Athos celat latera bovis Lemniæ*, de iis qui gloriam aliorum obſcurant, ut Athos ſimulacrum bovis Lemniae ex candido lapide factum, & excelſum. Cujus proverbii mem. Plutarc. in moralibus. Dicitur & Athon apud Graecos: nam Athen, hominem voracem, *veracitatis Athonem*, per hyperbolem vocat.

¶ Athos mons in mare Ægęum excurrit inter ſinus Strymonicum & Singiticum, eratque alias in Galcidia regione Macedoniae, nunc in tractu *Jamboli* dicto. Jungitur Iſthmo duodecim ſtadiorum, & in eo numerantur 24. monaſteria Calogerorum, ſeu monachorum Graecorum, quorum celeberrima Gatopedos, & Agias laura. In his duobus 600. monachi numerantur; in aliis quinque millia; & pleraque eorum ſunt munita; ut piratis obſiſtent, teſtibus Brietio et aliis.

¶ Athra, *Athren*, oppidulum Hiberniae, in Lagenia, & Comitatu Kildarienſi, ad fluv. Burgum, medium ferme inter Caterlogum et Kildariam.

Athres, fluv. Scythiae Europaeae, qui *Labus* incolis appellatur, teſte Peucero. *Hero.*

¶ Athum, *Aeth* Belgis, *Ath* Gallis. oppidum eſt permunitum Belgii, in Hannoniae Comitatu, ad fluv. Teneram, 2. leucis diſtat à confinio Flandriae, quinque à Tornaco in ortum; eſtque medium ferme inter Aldenardam ad Boream, & montes ad meridiem, 5. leucis ab utraque. Captum fuit anno 1667. à Ludovico XIV. Rege Francorum, cui etiamnum ſubeſt cum toto territorio adjacente, pace ad Aquiſgranum confecta.

Athymbra, urbs Cariae, apud Maeandrum fluv. Vide Niſſa. Sic enim poſtea dicta eſt, teſte Steph. *Steph.*

¶ Athyna, *Athyna*, opp. Sclavoniae, in monte, verſùs Dravum fluvium, et prope fontes Oriavvae fluv. 5. milliar. Germanicis diſtat à Poſega in Septentrionem, & ſex circiter à Sigetho in auſtrum.

Athyras, Atyras Plin. *Glycy nero* Graecis, *Acqua dolce* noſtratibus, fluv. Thraciae, cujus oſtia inter Byzantium et Selymbriam 24. mill. paſſ. viſuntur. Ibi Athyra num. plur. urb. epiſc. et nunc metrop. Metris alteri metrop. finitima. *Ptol. Plin. & al.*

¶ Athyras fluv. in Propontidem ſe exonerat, prope Selymbriam.

Atilia, *Altenburg*, Jo. Aventino teſte, *Axelburg* M. Welſero, pag. Vindeliciae, in Bavaria, apud Danub. flu. et apud Neoburgum urb. *Vet. Inſc.*

Atiliana, opp. Hiſp. Tarracon. inter Tritium 41. et Graccurrim urb. 64. mill. paſſ, ex itiner. Anton. *Sadava* opp. Navarrae, teſte Zurita, à Pompelone 10. leuc. Montionem verſùs. *Ant.*

¶ Atiliana, oppid. Hiſpaniae Tarraconenſis et Vaſconum, nunc quibuſdam eſt *Sadava* opp. Aragoniae, in confinio Navarrae, juxta fluv. Riguelum, Octo leucis abeſt a Calagur;

guri in ortum; ſed non eſt inter Tritium & Graccurrim, longè ab opp. Sadava diſtantes.

Cic. Liv. & al. Atina, *Atino*, urb. olim epiſc. & col. Latii, in monte, apud fines Samnii, inter Soram et Venafrum, inde 16. mill. paſſ. ultra Fabrateriam, nunc opp. nulli tamen Epiſcopo ſubjectum. Pop. Atinates Plin. & Liv.

¶ Atina nunc vicus eſt Campaniç felicis, prope Melum amnem, 4. milliat. ab Arpino, & à monte Caſſino in Bor. ad radices Apennini.

Atina altera, opp. in Lucania, apud Tanagrum flu. inter Polam & Salam oppid. 4. mill. paſſ. à Salerno ad 40. per Ebolum Potentiam versùs, *Atena* vulgò: cujus campus Atinas à Plin. commemoratur, in quo fluv. ad 20. mill. paſſ. merſus, emergit Virg. lib. 11. Æneid.

Turbati fugiunt Rutuli, fugit acer Atinas.

¶ Atina hæc vicus eſt regni Neapolitani, in prov. Principatus citerioris, pene ſemidirutus.

Ptol. Atinium, *Atino*, opp. Theſſ. in Maced. conf. Gomphis Tricæque finitimum.

¶ Atintanes pop. fuere Macedoniæ, teſte Polyb. in Oreſtide regione. Thucydides eos Moloſſis annumerat.

¶ Atinum, *Atino*, oppidul. Italiç, quod alluit Tanager fluv. in Lucania mediterranea. Vide Atina.

Atiſo. Vide Athiſo.

Blae. Atlantis, inſ. maris Oceani ingens, quæ à pleriſque doctis *America*, ſive novus Orbis eſſe putatur. Inſula S. Michaelis, una ex iis quae *Azores* vocantur, videtur Ortelio: ſed & hæc non eſt tantæ magnitudinis, ut Atlantis credi poſſit. America ab Hiſp. 600. leuc. diſtans, abeſt; inſula verò S. Michaelis 200. mill. paſſ. longa à Nerio prom. Callaicorum 185. leuc. diſtat.

¶ Atlantis inſula à multis America creditur. Diſtat ab Hiſpania plus mille leucis Gallicis in occaſ. & ejus pars maxima in mediterraneis ſubeſt dominio Hiſpanorum ab anno 1492. quo primùm detecta fuit à Chriſtophoro Columbo. De ea fuſiùs in voce America.

Atlas major, *Aiduacal*, ſive *Aytuacal*, teſte Marmol. Plin. Ptol. & al. *Montes Claros* Hiſpanis, *Anchiſa* & *Hanchiſa* aliis, mons Mauritan. Tingit. maximus, in oram littoream Oceani occid. & Atlantici deſinens, ipſamque Mauritaniam à Lybia interiore ſeparans, cujus prom. *Capo d'A'guer* à nautis nominatur. Juxta hunc mont. regnum Marocchium ſitum eſt. Atlas minor alter ejuſdem Mauric. *Erriſ* eodem Marm. teſte cum al. appellatur, regnum Feſſanum à Marocchio diſcludens. Vertex Atlantis mont. ſemper nivoſus, & in eo elephantes reperiri teſtatur. Sol. poſt Plin. Abeſt ab Herculis columnis 317. mill. paſſ. in auſtrum, à Lixa urbe 112. Sed quantum ad Lixç diſtantiam error in numero videtur. Nomen habet ab Atlante Rege, aſtrorum peritiſſimo, quem propterea cœlum humeris ſuſtinere fabulantur. Ovid. lib. 4. Metam.

Quantus erat mons factus Atlas: nam barba comaque
In ſylvas abeunt.

Hinc Atlanticus nom. gent. & Atlantis patronym. Virgil. lib. 1. Georg.

Ante tibi Eoa Atlantides abſcondantur.

Atlantem cęlum hoſpitio excepiſſe fabulantur; quod cùm ſibi inſidias ab hoſpite parari animadvertiſſet, illum in mare Atlanticum pręcipitem dediſſe ferunt: unde ortum eſt adagium, *Atlas cęlum*, in eos qui ſibi malum cauſant, aut qui ſe ſe magnis & moleſtis negotiis involvunt. Metaphoricè *Atlantes* dicuntur, qui Rempub. collapſuram ſuſtinent, ut apud Cic. in Oratione pro domo ſua.

¶ Atlas, mons Africæ maximus, pro diverſitate regionum varia ſortitur nomina. Incipit prope oram Oceani, ab eo Atlantici dicti, juxta promont. Gerum, *de Guer*, inde perpetuo dorſo variè flexus, extendit ſe ſe, Orientem verſùs, ad confinia deſerti Barcç, & immanibus, & ſupra quam credi poſſit altis jugis, è media arenarum vaſtitate conſurgens, extolitur, verticem nubibus ſemper tectum habens. Verſùs Oceanum *Aiduacal* ſeu *Idevacal* dicitur, & inter Segelmeſſam regionem & provincias Haſcoram & Tedleziam, *Tenſiſ & Dedes* ab incolis vocatur, & *Zizi* prope confinia regni Fezzç. Altas autem minor, qui pars eſt Atlantis majoris, abeſt a Lixa urbe 130. mill. paſſ. circiter.

¶ Atlona, *Atlone*, urbs Hiberniæ munita, in Connacia provincia & Roſcomanenſi Comitatu, ad Sineum fluv. ubi exit à lacu Rea. Diſtat 16. milliaribus Hibernicis a Longofortio in auſtrum, & circiter 30. a Galwaya in ortum.

¶ Atmones pop. fuere Germano-Sarmatiç, & pars Baſtarnarum, ubi nunc Volhinia ſuperior prov. Poloniç.

¶ Atquanachuci, *Atquanachuket*, populi Americæ ſeptentrionalis, in Virginia prov. in Cæciam, versùs Novum Belgium, ubi aliquot coloniæ Anglorum.

Atraces, pop. Ætholię, & reg. Atracia Plin. Inde Atracius nom. gent. Stat. lib. 1. Theb.

-qualis per nubila Phœbes
Atracia rubet arte color.

Atramyttium. Vide Adramyttium.

Atrani, pop. Apuliæ Peucetię, quorum urbs Tranium, vulgo *Trani*, urbs haud obſcura archiep. in ora littorea, inter Barolum 6. & Barium in ort. vergens 24. mill. paſſ. Plin.

Atrax, *Voidanar*, teſte Pineto, urbs Theſſaliæ, apud Peneum flu. Triccam & Lariſiam interjacens, ab Olympo mont. 10. ſtad. diſtans, ab Argiſſa opp. ad Peneum 40. in Boream hodie ex primis regionis, olim veneniferax. Pop. Atraces Liv. Atracii Propertio. Ibi Atrax quoque fluv. teſte Plin. & Atraceſia ſtagna apud Orpheum. Atraciorum mem. Prop. lib. 1. Liv. Plin. & al.

Et dicam, Atraciis licet hac conſidat in oris.

¶ Atrax, urbs Theſſaliç, in Pelaſgiotide regione, 30. m. p. diſtabat à Lariſſa in occaſum, & 60. à Tricca in ortum, 50. autem circiter ab Olympo monte.

Atrebates, Atrebatii Ptol. *Arras*, pop. & urbs Galliç Belg. epiſc. ſub Archiep. Cameracenſi, caput reg. quæ Lat. recent. Arteſia, vulgò *Artois*, nominatur. Media ferme eſt inter Ambianos urbem Picardiæ, & Tornacum ad ortum urbem Flandriæ 14. leuc. à Cameraco 9. Hic aulaea fiunt optima; & cereus prodigioſus fertur ſervari, qui accenſus non minuitur. Caſ. Plin. & al.

De Atrebatibus & Arteſia ſic in lib. 4. itiner.

Venimus & Bergas, urbem amplam: hinc Nervia pubes,
Et poſt Atrebatum fines, Arteſia viſa eſt.

¶ Atrebates, populi Galliæ Belgicę, quorum regio Arteſia dicitur, Comitatus titulo clara, aliàs ſub dominio Hiſpaniorum, nunc autem ferè tota eſt Francici juris; Ejus primaria urbs Atrebatum dicitur. Reliquę ſunt Audomaropolis, Aria, Bapalma, Bethunia, & Heſdinum. Hęc provincia habet ab Aquilone Flandriam, quae ei adjacet etiam ad ortum cum agro Cameracenſi; & ad merid. & occaſum Picardiam & Comitatum Bolonienſem; eſtque fertilis admodum.

Atrebatii, popul. Albionis, in Anglia, quorum reg. *Barkshire* Camd. & Lelando teſtibus oppida *Okingham*, *Reding*, *Ilsley*, & alia, inter Londinum & Sariſburiam ad occ. Ptol.

¶ Atrebatii pop. Albionis fuere, ubi nunc Bercheria provincia, *Barkshire*; eorum primaria urbs, Calleva Antonino & Ptolem. nunc *Wallingford* dicitur.

¶ Atrebatum, *Arras* Gallis, *Atrecht* Belgis, urbs ampla & epiſcopalis Belgii, Arteſiæ Comitatus caput, ad fluvium *Scarpe*. Eſt munitiſſima, & ſub dominio Regis Francorum ab anno 1640. cum priùs eſſet ſub Hiſpanis, qui ibi grandi clade affecti fuere a Gallis die S. Ludovico ſacra, anno 1654. & obſidionem ſolvere compulſi. Diſtat 8. leucis à Cameraco in occaſ. uti 5. à Duaco, & 14. ab Ambiano in Boream. Vide Atrebates.

Atria, Adria ſive Hadria Liv. Strab. & al. *Adri*, urbs Venetiæ epiſc. ſub Ravennate Archiep. ad Atrianum fluv. intra ſtagna Hadriatica, ab eis penè ſubmerſa, à piſcatoribus tantùm habitata, Epiſc. Rhodigii ibi commorante, media ferè inter Ravennam ad merid. & Venetias ad arctos 50. mill. paſſ. diſtans, à Ferraria 35. Plin. Ptol.

¶ Atria, *Adria* vulgò, urbecula Italię & ditionis Venetæ, in Peninſula Rhodigina ſemidiruta jacet. Ejus ruinæ 30. milliar. diſtant à Ferraria in Boream, 15. à Rhodigio in ort. & 25. a Venetiis in meridiem.

Atria altera in Piceno, à pleriſque Adria & Hadria dicta, quae licèt in finibus Picenorum ſit, in Aprutio tamen computatur. Ibi Hadrianus Imp. natus, & ab ea ſic nominatus fertur. Videtur etiam mari Hadriatico nomen dediſſe, licet id alteri Hadrię tribuant. De priore Jull. Scaliger de urbibus;

Nunc vix nomen habet, letoque informe cadaver
Et famulis ſordens Hadria putret aquis.

¶ Atria, vulgo *Atri*, eſt in regno Neapolitano & Aprutio citeriori, in planitie; eſtque Ducatus gentis Aquavivę. Ejus epiſcopatus unitus fuit Pennenſi epiſcopatui; & 3. milliar. diſtat ab ora maris Adriatici, 8. a Pinna in Septentrionem, 13. autem ab Aterno in occaſum aeſtivum, paucis conſtans incolis.

Atrianorum paludes, & ſeptem maria, paludes Tartari Tac. & al. ſtagna Hadriatica, circa Hadriam et oſtia Padi: à paludibus Ravennae, de quibus Strabo, diverſa: Plin. & al.

quae vulgò *le Valli di Commachio* nominantur. Comaclum autem urb. epiſc. abeſt à Ravenna ſupra 20. mill. paſſ. à Ferraria 18.

Atrianus, fluv. Venetiae, quem alii eundem cum Tartaro, alii eundem cum Atheſi faciunt, & cum Adria fluv. apud Steph. illum Mercat. *Tartaro* indigitat.

¶ Atribunia, *Atribunie*, fluv. inſulæ Hiſpaniolæ, in Amærica ſeptentrionali, versùs occaſum inſulæ, & ex adverſo Cubæ, ubi aliquot manſiones Francorum à paucis annis in eo tractu,

Strab. & al. Atropatiia, reg. Mediç Borealis, Iberiæ & Albaniæ ad arctos attigua, mari Caſpio expoſita, in qua Cyropolis urb. praecipua.

¶ Atropatia, ſeu Atropatene, una fuit ex tribus partibus Mediæ, quæ nunc *Servan*, ſeu etiam *Xervan* dicitur; eſtque ſubdita imperio Regis Perſarum. Ejus præcipua Tabriſium, ſeu Tamiſium, urbs ampla.

¶ Attacoti, pop. Scotiæ, teſte Nicol. Sanſone, ubi nunc Comit. Buquamenſis in Scotia ſeptentrionali.

Ptol. Attacum, *Atoca*, opp. Hiſp. Tarracon. in Celtiberis ſeu in regno Aragoniae, proximum Vobertæ, 1. diſtans leuç. a Bilbili 2. ad Salonem fluv. Attacenſe municipium in vet. inſcriptione.

¶ Attacum aliis eſt *Daroca*, oppidum parvum Aragoniae ad Xilocam fluv. qui poſtea cadit in Salonem; diſtatque à Bilbili 4. leucis in meridiem,

Ptol. Attalia, *Satalia*, teſte Soph. *Antali* Turcis, teſte Leuncl. urbs Pamphyliæ Archiep. marit. & primaria region. ubi Præfectus moratur, ab Attalo Rege condita, Aulæa olim Attalica in pretio fuere. Sil. lib. 14.

Lata Tyrus, quçque Attalicis variata per artem
Aulais ſcribuntur acu.

Hinc Attalicus ſin. *Golfo di Satalia*. Scribitur & Atalia unico t, ab Olbia 15. mill. paſſ. in ort.

¶ Attalia, urbs Aſiæ minoris, ſita eſt in ora littorali maris Mediterranei, ad oſtium Ceſtrii fluvii, & ferè media inter Aſpendum & Termeſſum, 40. mill. paſſ. ab utraque; nuncque ſub Turcis eſt probe munita. Sed malè habita fuit à Chriſtianis principio hujus ſeculi; & tantiſper diſtat à Veteri Attalia, quæ diruta jacet.

Attella. Vide Atella, Sic autem ſcribitur apud Sil. lib. 11.

Jamque Attella ſuas, jamque & Galatia abegit.

¶ Attenium, *Atteny*, oppidum Aſiç, in India citeriori & regno *Decans*. Aliis eſt *Attony*; diſtatque ab urbe Viſiapor. 22. leucis circiter.

Atter, *Atterſee*, lacus Germaniç, qui aliis *Schwartzſee*, in archiepiſc. Salisburgenſi. Eum præterluit fluv. Æger in confinio Auſtriæ.

Strab. Plin. & al. Attica, Attis Melæ, Acte olim & Actica, *Ducato di Sethines*, reg. Achajæ, ſive Helladis, in angulo orientali & auſtrali, quç & Mopſopia & Cecropia dicta eſt, in qua Athenæ urbs totius Græciæ clariſſima. Hinc Atticus nom. gent. ut mel Atticum, Ovidius lib. 5. de triſtibus.

Molle, quod in ceris Attica ponit apis.

Attici pluribus elogiis celebrantur, in iis veritatis præcipuæ, ut *Atticus teſtis* in adagiis referatur, teſte Diogeniano, de teſte incorruptiſſimo & probatiſſimo, licèt etiam de improbo per ironiam dici poſſit. *Attica fides* quoque apud Plaut. in Aulul. proverbialiter de fide integra & incorrupta dicitur. Eſt & *Attica Muſa* in proverbio apud Diog. Laert. pro oratione venuſta & eleganti: ſicuti & *Atticus lepes*. Contrà *Advena Atticus* apud Zenod. in violentos in vicinos dicitur, quòd Attici quondam vicinos pop. ſedibus ſuis pellerent. Attici quoque, prçſertim Athenienſes, lucri & munerum cupidiſſimi fuere: adeo ut apud Ariſtoph. teſte Diogeniano, prov. dicatur, *Atticus etiam moriens porrigit manus*. Attici item Eleuſina ſacra Cereri apud Eleuſin adeo ſecretè faciebant, excluſis profanis, ut in proverbium abierint *Attica Eleuſinia*, de iis qui inter ſe ſecretò de re aliqua tractant, ut auctor eſt Zenodot.

¶ Attigouvantani, *Attigouvantans*, populi Novæ Franciç, in America ſeptentrionali, versùs Occidentem, à quibus dictus lacus ille magnus Attigouvantanorum, ſeu Huronum.

¶ Attiquamechi, *Attiquamecques*, populi Novæ Franciæ, in America ſeptentrionali, prope fontes fluvii Saguenaii.

Aimo. Attiniacum *Attigny*, pag. Gall. Belg. in finibus Rhemenſium, apud Axonam flum.

¶ Attiniacum, *Attigny*, oppidulum eſt Campaniç provinciæ & Ducatus Remenſis, 3. leucis à Retelio diſtans in ortum, & 11. à Remis in Cæciam, Sedanum versùs 8. fuitque peſſime habitum ultimo bello Belgico. Sed nunc in dies reſtauratur.

Attium, *Capo di Scandola* in tab. recent. prom. Corſicæ, in ora occidua, inter Calviam & Sagonam. *Ptol.*

¶ Attium, promontor. Corſicæ, nunc eſt *Punta di Lacsivolo*; diſtatque 22. mill. paſſ. a Calvio in Boream, & 24. à Fano S. Florentii in occaſ. Sed non eſt inter Sagonam & Calvium.

Attuari, Atthuarii Amm. Marcell. pop. German. gen. Francorum, Bruſteris finitimi.

¶ Attuarii, populi Germaniç, qui fuerint non conſtat, forſan Chattuarii ſeu Chaſſuarii, inter Chattos, Bructeros, et Cheruſcos. *Vel. Pat.*

Attubi, quod & Claritas Julia Plin. Atubi, ex al. cod. Ucubi Aulo Hirtio (ut Morali videtur) *Eſpejo*, teſte Mor. opp. olim col. Hiſp. Baet. inter Cordubam & Alcalam regalem. Vide Aſpavia (hçc enim *Eſpejo* dicitur, ab Ucubi 5. leuc. diſtans.) Vide etiam Ucubi. *Plin.*

¶ Attubi, ſeu Ucubis, oppidum fuit Turdulorum, ad Singilim fluv. 25. mill. paſſ. à Corduba in meridiem, & paulo plùs ab Altigi in ortum, Illiberim versùs, ubi forſan hodie caſtrum *Olivera* dictum.

Atuacutum, quaſi Atuaticum, à populi Atuaticis, ſeu Aduaticis apud Cæſ. *Anverſa* nunc; Joan. Becano teſte, urbs clariſſima Brabantiç. Vide Antuerpia. Scaligero & al. eſt urbs Tungrenſis. Situs apud Cæſ. arridere videtur. *Ptol.*

¶ Atuacutum dicitur, & meliùs, Aduacutum ſeu Aduatuca Tungrorum, urbs fuit Eburonum, in Gallia Belgica, & Tungrorum caput, hodie *Tongeren*, opp. Leodienſis ditionis, medium inter Trajectum ad Moſam in ortum, & Fanum S. Trudonis ad occaſum, teſtibus Sanſone, Brietio, Du Val. aliiſque. Vide Aduatuca.

Atuæ, Aduatici Cæſ. Atuatici Dioni, pop. Gall. Belg. Vide Aduatici.

¶ Atturia, regio Aſſyriç, in qua Ninus & Gaugamela ſita eſt. Strabo 16. Vide Aſſyria. *Cis.*

Aturum, & Aturenſium urb. *Ayre*, urb. Aquit epiſ. ſub Archiep. Auſcenſi, in reg. Novempopulonia, Aquis Tarbellis finitima, ab eis 5. leuc. inter Auſcos 16. & Bajonam 12. Fano S. Severini proxima, 3. leuc. diſtans in merid. Illam Aturus, ſive Aturrus fluv. ex quo nomen habet, interluit. Scribitur etiam geminor. *Lib. Prov.*

¶ Aturum, ſeu Aturas, urbs aliàs Eluſatum, nunc *Aire* dicta, Vaſconiç propriaç caput eſt juxta Aturum fluvium & in ſe ipſo limite Comitatus Arminiaci, 4. leucis Aquitanicis ſupra Fanum S. Severi in Eurum, 10. à Taſta in ortum, uti 16. à Bajona, Auſcios versùs 11.

Aturus autem fluv. qui ex Monte Pyrençο profluit, & in Oceanum Aquitanicum citra Bajonam effunditur, *l'Adour* appellatur. Cujus mem. Auſon. in Parental. *Auſon.*

Tum profugum in terris, per quas erumpit Aturrus.

Hic à Luc. lib. 1. Atyrus appellatur; unde & urbs Atyra.

Qui tenet, & ripas Atyri, qua littore curvo.

¶ Aturus, ſeu Aturrus, fluvius eſt Aquitaniae, *l'Adour* dictus. Apud Bigerros, in Valle Campana, haud procul Bagneriis fluunt tres fluvii, Aturri dicti, quorum nomen commune, origo prorsùs diverſa. Aturrus ille, qui reliquos excipit, quique ſat notus eſt Hiſtoricis & Geographis, oritur ex Pyrenaeis montibus, in ſummo Baregdini montis jugo, hinc per Bigerros fluens, & per Auſcios, Eluſates, & Datios, rigat urbes Tarbam, Aturum, Fanum Sancti Severi, & Taſtam, & paulò infra Bajonam in Oceanum Aquitanicum ſe exonerat, receptis priùs Gabaro, Niva, aliiſque minoribus. Alter Aturrus oritur in finibus vallis Campanac, diciturq; Aturrus Sylvenſis, *l'Adour de la Seube*, ac dein influit in Aturrum quem diximus. Tertius Aturrus oritur in Parochia Bagneriarum, vocaturque Aturrus Baudeaenicus, *l'Adour de Baudean*, eò quòd vallem Baudeanicam irrigat, infra quam excipitur undis majoris Aturri. Uterque autem horum fluviorum excurrit per duodecim milliaria, antequam influat in Aturrum majorem, teſte Baluzio.

¶ Atyras, collis in Illyrico, Dioni, incertae poſitionis.

Atys, *Carabi*, teſte Faz. fluv. Siciliae, in ora auſtrali, poſt Termas urbem ad 5. mill. paſſ. in occ. in mare labens. Cujus mem. Claud. lib. 3. de rap. Proſerp. *Plin.*

Lucus erat prope flumen Atyn, quod candida praefert.*

¶ * Acin in pleriſque codicibus.

¶ Atys, ſeu Acithis, *Carabi*, fluvius eſt parvus Siciliae,

in

in valle Mamræ; & in mare Africum ſe exonerat inter Thermas ad ortum, & promontorium trium fontium ad occaſum. Vide Acis ſeu Acithis.

Plin. Ptol. Avalites, ſin. & empor. & Avalitæ pop. Æthiopiæ, in ora maris Rubri, contra Arabiam, Diræ alteri empor. proximum, inter Aromata prom. & fances ſinus Arabici propiores, *Zeila*, teſte Mol. à memoratis faucibus 5. leuc. diſtans, Barbaram urbem verſùs 20.

¶ Avalites, emporium Trogloditicæ, hodie eſt *Zeila*, urbs munita regni Adelis, in Ajana regione, vix 90. mill. à faucibus maris Rubri in merid. Adelum verſùs totidem, 400. autem ab Aromata promontorio in occaſum.

Avallenſis Com. *Avalle*, teſte Ortel. in Gall. Aquit.

Scrip. Brit. Avalonia, poſtea Glaſconia apud Matthæum Weſtmonaſt. *Inis Avalon*, teſte Lelando, incolis *Glaſtenbury*, opp. Albionis in Anglia agri Somerſettenſis, ubi cœnobium Glaſconenſe olim celeberr.

Ptol. Avanticum, Aventicum, Tac. *Avenches*, urb Sequanorum olim epiſc. in Helvetiorum & Equeſtrium conf. Nunc jacet, manet pag. Vide Aventicum.

Caſ. Avaricum, *Vierzon* & al. *Viarons*, opp. Gall. Celt. in finibus Biturigum, ab urbe Bituricenſi 7. leuc. ab Exoliduno 4. ab Aurelianis 20. Sunt qui putant Avaricum eſſe ipſam urbem Bituricenſem.

¶ Avaricum aliis omnibus eſt *Bourges*, urbs Galliæ archiep. & primaria Bituricenſis provinc. ad fluv. Auram ſeu Avarum. Academia gaudet celebri; & ab aliis dicitur Avaricum Biturigum Cuborum, quia olim hic habitabant Bituriges Cubi. Undecim leucis diſtat à Niverno in occaſum æſtivum, 5. ab Excloduno in ortum, & 22. ab Aureliano in auſtrum. Vide Bituriges.

¶ Avarini pop. ſeu Peucinis, in Sarmatia Europæa, ubi nunc pars Palatinatus Cracovienſis in Polonia, inter Viſtulam fluvium & Carpathos montes.

Ptol. Avarum, *Capo di Viana*, teſte Mol. prom. Hiſ. Tarracon. in ora Callaicorum, ſeu Gallæciæ apud oſtia Minii fluv. ubi Viana oppid. Sed hoc potiùs in ora Bracarum eſt, ab oſtio Minij 3. leuc. Bracaram verſùs 7.

¶ Avarum promont. aliàs Callaicorum Bracarum, nunc in Portugailia, 5. leucis a Bracara in occaſ. diſtat.

Plin. Avatici, pop. Gall. Narbonenſ. ubi in ora Mela locat Avaticorum ſtagna, quorum opp. eſt Foſſa Mariana apud oſtium Rhodani occiduum, & locus *Avancon*.

¶ Avatili, & meliùs Anatili ab alis dicti fuere; eruntque in Provincia prope oram ubi nunc Maritima, Rhodani oſtium orientale, & Campi lapidei. Vide Anatili.

¶ Aubanea, *Aubagne*, urbecula lepida Galliæ, in Prov. 3. leucis a Maſſilia diſtat in ortum, & 5. ab Aquis Sextiis; ibique perſæpe celebrantur Comitia provinciæ.

Auca, urbs Hiſp. Tarrac. exciſa penitùs, finitima Burgis, qui illi in epiſcopali dignitate ſucceſſere. Locus adhuc *Nueſtra Sennora de Oca* nominatur apud Villam Francam opp. inter Burgos 5, & Dominicopolim 9. leuc. juxta montes, qui *Montes de Oca* dicuntur.

¶ Auchanites, ſeu Auranitis, tractus Babyloniæ, inter Babylon & Seleuciam urbes, prope Euphratem fluvium, Philippo à Vico teſte.

Plin. Sol. Auchetae, Auchatæ Herod. pop. Scythiæ Europeæ, apud quos Hypanis fluv. oritur, quorum ſitus in Podolia. Val. Flac. lib. 6.

Ervis ignotis inſons Arimaſpe metallis.
Dectus & Auchates.

Claud. Audelopes, pop. Libyæ inter. intra illius deſerta, ultra Garamantes & Naſamones. Quorum mem. Claud de laud. Stilic.

-Repetunt deſerta fugaces
**Audelopes pavidus projecit miſſile Mazax.*

¶ Alii libri habent * Autololes.

Prov. Rom. Audomarenſis, urbs Belgii epiſ. ſub Archiep. Camerac. & ex primis Arteſię, Tarvannæ urbi exciſæ proxima ad 3. leuc. ab Atrebatibus 14. in Bor. vulgò *S. Omer*.

¶ Audomaropolis, ſeu Fanum S. Audomari, *S. Omer* urbs, quæ olim *Sithieu*, Abbatia. Ad fluv. Agnionem ſedet; eſtque permunita, habens Epiſcopum ab anno 1559. Crevit ex Tarvannæ ruinis, 8. leucis diſtat a Bononia in ortum, & quatuor ab Aria in Boream.

Ptol. Audus, mons Africæ, apud fines Mauritan. Cæſarienſis haud procul ab ora littorali; qui *Aurais* incolis dici perhibetur. Eſt & fluv. Audus in Mauritan. Cæſar. apud Audum prom. in ſin. Numidicum exiens, inter Jarſath & igilgili pop. *Balaſſia*, teſte Mol. prom. verò *Capo Gibranel*.

¶ Aveinum, *Avein*, vicus Belgii, in Duc. Lucemburgico, celebris ingenti victoria Francorum contra Hiſp. ann. 1635. Vix duab. leuc. diſtat a Fano S. Huberti in Septentr.

Plin. Avellani, pop. Campaniæ, quorum opp. Avella, intra montes, in Hirpinorum conf. inter Neapolim 20. & Abellinum 20. mill. paſſ. quot ferè à Nola, à qua 8. Capuam verſùs recedit, *Avella*, etiam vulgò dictum.

¶ Avella oppidulum eſt Campaniæ felicis ſeu Terræ laboris, in confinio Principatus ulterioris, 15. milliar. Neapoli, & 4. à Nola in ortum Beneventum verſùs.

¶ Avençum, *Avenay*, urbecula Franciæ, in provincia Campaniæ, prope Matronam fluvium, & 4. leucis a Remis in auſtrum.

Ant. Avendonis, Vendum Strab. ut videtur, *Adelſperg*, teſte Laz. oppid. Japodum, in Carniola, medium inter Juſtinopolim urb. Iſtriae, & Labacum caput Carniolae ad 40. mil. paſſ. *Avendone* aliis adhuc dictum.

¶ Avedonis nunc eſt vicus *Adelſperg* intra montes, ſub dominio Auſtriacorum, & 3. leucis a Tergeſte in ort.

Ptol. Plin. & al. Avenio, *Avignon*, urbs archiep. Gall. Narbon. ad Rhodanum, praeclara, Com. Venuxini Caput, ad Summum Pontificem ſpectans, in Provincia, inter Arelatum 9. & Valentiam urbem Delphinatus in Boream 22. ab Aquis Sextiis 22. leuc. Academia, ubi pons lapideus mirus, & ſeptem ſeptenarii, à Nemauſo 8. leuc.

¶ Avenio diſtat duodecim leucis ab Aquis Sextiis, ſeptemque ab Arelate; & ſita eſt prope & juxta Com. Vonuxinum cujus primaria eſtq; Carpentoracte; eſt ditionis Ponficiae ex venditione Joanne Reginae Neapolitanae. Ibi aliàs Cavares populi.

¶ Avenna, *Avon*, fluvius Angliae, Sariſburiam alluit, & poſtea in mare Britannicum ſe exonerat ex adverſo inſulae Vectis. Speedo autem teſte, eſt Avona.

G. Turon. Avennae, *Aveſnes*, opp. Gall. Belg. in Arteſia reg. ab Atrebatibus 4. leuc. in occ. Comit. Sunt & Avenae opp. Belgii in Hannonia, à Malbodio 4. leuc. Cimiacum verſùs 6.

¶ Avennae, vulgò *Aveſnes le Comte*, oppidulum eſt Belgii, in Arteſia & limite Picardiae, 4. leucis diſtat à Dulendio Atrebatum verſùs. Penè deſolatum fuit ultimo bello Belgico; & ſubeſt dominio Francorum cum toto tractu adjacente. Avennae autem, *Aveſnes*, oppidum eſt Hannoniae parvum, ſed praeclarum & probè munitum, ad Hepram fluvium, & Comitatus titulo nobile, in ditione Regis Francorum ab anno 1659. pace ad Pyrenaeos.

¶ Avens, *Coreſe*, fluvius Italiae, in Sabinis. In Tiberim ſe exonerat.

Tac. Aventicum, Avanticum Ptol. *Avenches* Gallis, *Wiſliſburg* Germ. olim urbs epiſc. ſub Archiepiſc. Veſuntino, nunc opp. in finibus Helvetiorum, inter Bernam ad ort. & Ebronum ad occ. ad 3. leuc. Helveticas diſtans, Murthae proximum.

¶ Aventicum, Germanicè *Wiſlſpurg*, olim pulcherrima civitas, nunc urbecula minuta Helvetiorum. Bernatibus & Friburgijs paret; & ab eo regio adjacens etiam *Wiſliſpurgergou* dicitur. Sedet juxta lacum Murtanum ſeu Moratenſem, una leuca Helvetica à Friburgo in occaſum.

Feſto. P. Vict. Aventinus, unus ex 7. collibus urbis Romae, olim extra pomœrium urbis, *M. di S. Sabina* hodie, ob ſacram aedem D. Sabinae dicatam, dicitur. Cujus mem. Virgil. lib. 7. Æneid.

Collis Aventini ſylva quem Rhea Sacerdos.

Aventinus item mons, ſuper quo Praeneſte urb. Latii.

¶ Averia urbs fuit Syriae, in Palmyrene provincia, ad fluvium Palmyritem, non longè à confinio Arabiae deſertae & 25. circiter milliar. à Palmyra urbe in meridiem. Quid ſit nunc, non bene conſtat.

Strab. Plin. & al. Avernus, Aornus Græcis, lacus Campaniae notiſſimus, apud antrum Sibyllae Cumanae, Cumis, Baiis, & Puteolis (à quibus 3. mill. paſſ. abeſt, Baiis propior) proximus, adhuc *Lago d'Averno* dictus, & *Lago di Tripergola*, teſte Erythaeo: cujus aquae inter denſas ſylvas adeo putentes ſunt, ut ſupervolitantes aves decidant mortuae. Hinc ad inferos deſcendi Poetae fabulantur, qui etiam Avernum pro inferno uſurpant, uti apud Virg. lib. 6. Æn.

- Facilis deſcenſus Averni:
At revocare gradum ſuperaſque evadere ad auras,
Hoc opus, hic labor.

Et Claud. lib. 2. de rap. Proſerp.

Tunc & peſtiferi pacatum limen Averni
Innocuę tranſiſtis aves.

Lucr. lib. 6.

Principio, quod Averna vocant, non nomen id ab re

Impoſitum eſt.

¶ Averſa, *Averſa*, urbs epiſcopalis Campaniæ, in regno Neapolitano, et in terra Laboris ſub Archiepiſcopo Neap. Dicitur condita ex ruinis Atellæ; eſtque media inter Capuam ad Boream, & Neapolim ad meridiem, & parva, in planitie. Vide Atella.

Ant. Aveſica, (Aneſica in aliquibus cod.) *Scenaſachle*, teſte Simlero, pag. Japodum, in Carniola, à Tergeſto ſupra 20. mil. paſſ. in Bor. Labacum versùs ſupra 30. ab Avendone ferè 9. in occ.

¶ Aveſica a Germanis *Senaſecz* dicitur; eſtque intra montes, in limite Comitatus Goritienſis, 12. milliaribus à Tegeſte.

Liv. Ptol. Aufidena, *Alfidena*, opp. Caracenorum, in Aprutio, à Sulmone 10. mill. paſſ. in merid. à lacu Fucino ferè tantundem in ort. Auphidena Ptol. Popul. Auffidenates Plin.

¶ Aufidena nunc caſtrum eſt in colle, juxta fluvium Sarum, in Aprutio citeriori, & paucis conſtat incolis, ad radices Apennini.

Plin. Liv. Ptol. & al. Aufidus, *l'Offanto*, fluv. Apulorum, ex Apennino monte in finibus Hirpinorum oriens, ac inter Daunios & Peucetios, illos ſeparans, in mare ad Barolum clariſſimum opp. delatus. *Aufidus Adriam retrofugit* loco adagii à Servio refertur, de re inveriſimili & non conſiſtente, ex Virg. lib. 11. Æn.

Amnis & Adriaticas retrofugit Aufidus undas.

¶ Aufidus fluv. *l'Ofanto*, oritur in Principatu ulteriori, ſupra Compſam urbem, quam alluit, 6. mill. paſſ. & in mare Adriaticum ſe exonerat, 5. mill. à Barulo in occaſum. Solus Italiæ fluviorum ſecat Apenninum; ex eo tamen oritur.

¶ Auſona, *Nyne*, fluv. Angliæ. Northantoniam urbem & prov. alluit; poſteaque in mare Germanicum cadit inter Norfolciam & Lincolniam provincias.

Ant. Auſuſtianae, opp. ſeu pag. Illyrici, inter Salonas 59. & Naronam 25. mill. paſſ. ex itiner. Anton. occurrens.

¶ Augæ, ſeu Augum & Euſium, *Eu*, urbs Franciae, in Normannia provincia, ad fluvium Breſlam, non longè à mari, caput Comitatus ditiſſimi, in confinio Picardiæ; eſtque media inter Diepam & Fanum D. Valeriaci, & 7. leuc. diſtat ab Abbavilla in occaſum.

¶ Augarari, *Augarars*, populi Americæ, in Braſilia, & præfectura Portus ſecuri, teſt. Laetio & aliis.

¶ Augela, deſertum Africæ, ubi aliàs Augilæ populi, in Marmarica regione ſeu Libya ſuperiori, Joanne Leone teſte & aliis.

¶ Augia, *le pais d'Auge*, regiuncula Galliae, in Normannia provincia, inter Lexovium, Argentomum, & Faleſiam urbes. Ejus limites periere. Ab aliis Algia dicitur.

Scrip. Ger. Augia major, *Rickhovv*, inſ. Germ. intra lacum Venetum, apud Conſtantiam urb. abbat. & cœnob. præclarum, animalibus noxiis carens, ampla, tribus Parœciis conſtans. De Augia quidam Poeta Germ. lib. 6. itiner.

Augia dives agris hortis, templiſque, lacuque,
Fructibus hac dives, dives abundat aquis.

¶ Augia major aliis nunc eſt *Mehtzravv*, vicus juxta lacum Conſtantienſem, prope Brigantium, & in Comitatu cognomine; 6. leucis diſtat à Conſtantia in ortum.

¶ Augia minor, *Meinovv*, inſula Germaniæ & Sueviæ, in inferiori parte lacus Conſtantienſis, media ferme inter Uberlingam & Conſtantiam.

¶ Augilae, populi Africae, in Marmarica, versùs Cirenaicam. Vide Ægila.

Liv. Auginus, mons Liguriae, intra Apenninos montes, per quos Hannibal tranſiit, qui *M. Augon* dicitur, in finibus Ticinenſium, teſte Bernardo Sacco.

Ptol. Auguſta *Seveſta*, teſte Rhamuſio, & *Sebaſte*, urbs Ciliciae littor. inter Tarſum & Anemurium ad occ. occurrens. Al. *Antap* eſſe videtur, ſed hęc in medit. eſt.

¶ Auguſta aliis eſt *Sebaſte*, oppidum, inter Coricyum & Pompejopolim in ora. Vide ibi.

Vet. Inſcr. Auguſta, *Tubingen*, urbs Sueviæ, academia præclara Duc. Wirtembergenſis, ad Nigrum fluv. à Stutgardia urb. aula Principis 3. leuc. versùs Rotemburgum propius, ab Ulma 8. in Bor. à Reutlinga ferè 2. in Bor. opus Caracallæ Auguſti.

¶ Auguſta, Tubinga dicitur ab omnibus, & Caſtrum habet in colle, 2. leucis diſtat à Reutlinga, & una à Rotemburgo, ab Ulma autem decem in occ.

¶ Auguſta, *Auguſta*, opp. maritimum Siciliae ad Orientem, alias Xiphonia; eſtque permunitum. Sunt qui credunt aliàs ibi fuiſſe Hiblam, quae & Megaris; ſed errant. Sita eſt in Neetina valle, & gaudet portu capaci & percommodo, 18. milliaribus diſtat à Catana in auſtrum, & 25. à Siracuſis in Boream.

Auguſta Acilia, *Axelburg*, teſte Jo. Avent. opp. olim Vindeliciae apud Danubium, nunc pag. Straubingę urb. in Bavaria propinquus, à Ratiſpona 6. leuc. in ortum. Vet. Inſcr.

¶ Auguſta Acilia à quibuſdam Atilia dicitur, ſed malè.

Auguſta Auſciorum, Auſci Cæſ. & Plin. *Aux*, aliis *Auſch*, urb. archiep. Gall. Aquitanicae, à Toloſa 11. leuc. in occ. Bajonam versùs, ab Agenno 8. in auſtrum: cujus Archiepiſcopus inter Galliae ditiores eſt. Ptol.

¶ Auguſta Auſciorum, *Auch*; caput eſt Comitatus Arminiaci; eſtque ſitu munita, ad Ægircium fluvium, in regione fertili admodum & rigua, 6. leucis diſtat ab Eluſa, & totidem ferè a Condomo.

Auguſta Badacum, Badacum ſimpliciter Ptol. *Birckhauſen*, teſte Siml. opp. Norici, in Bavaria, inter Saliſburgum & Landshutam urbes 8. leuc. Vet. Inſcr.

¶ Auguſta Badacum, ab aliis Badacum & Bedacum dicitur, & Cluverius putat eſſe vicum *Painburg*, ad fluvium Acbſam ſeu Alaſam, in ſuperiori Bavaria, paulò infra lacum Chimum, in limite ditionis Salisburgenſis. Vide Cadacum.

Auguſta Batienorum, *Baſſignano*, teſte Georg. Merula, oppid. Liguriae, ad Padum, in finibus Ticinenſium, à Ticino 24. mill. paſſ. Alexandriam versùs 8. in merid. & occ. à Valentia opp. 4. in ort. Ptol.

Auguſta Bracarum, Bracar. Auguſta, Ptol. *Braga*, urbs archiep. antiqua Hiſp. Tarracon. olim conventus juridicus, nunc metrop. in regno Portugallico, inter Portum ad auſtrum & Tyden urbem Gallaeciae, ad arctos 8. leuc. ab Ulyſſipone fere 58. in Bor. cujus Archiepiſcopus ſe totius Hiſp. Primatem inſcribit, ſicuti & Toletanus facit. Braecara & Bracara paſſim ſcribitur. Pop. Bracari, & Bracarenſes, & Bracares. Plin.

¶ Auguſta Bracarum, quae & meliùs Bracara Auguſta, alias erat urbs Callaicorum Braccarum, nunc Portugalliae & Provinciae intra Durum & Minium dictae. Ad Cavarum ſeu Celandum fluvium ſedet, 4. leucis ab ora Oceani, 6. ab urbe Portu, & 50. ferè ab Ulyſſipone: eſtque magni circuitus, ſed non æquè incolis referta. A Gallis *Bragues* dicitur. Vide Braccara.

Auguſta Druſi, urbs Germ. quæ al. Druſomagus, vulgò *Memmingen*, urb. Sueviae putatur. Sed, teſte M. Welſſero, haud reperitur apud Vindelicos aut Suevos. Strab.

Auguſta Emerita, & Emerita ſimpliciter in lib. Conc. *Merida*, urbs olim archiep. Hiſp. Luſit. in Bæturia, in finibus Turdulorum, ad Anam fluv. ab Auguſto condita, & militibus emeritis ad incolendam tradita; à pace Auguſta 9. ab Ulyſſipone 37. in ort. Toletum versùs, nunc pene jacens, inter urbes Extremadurae, ſede ad Compoſtellam urbem Callaicorum inde longiſſime diſtantem translata. Strab. Plin.

¶ Auguſta Emerita, *Merida* hodie, urbecula parva. Subeſt dominio utili ordinis militaris S. Jacobi de *Spatai* eratque olim in Luſitania, & caput Conventus, ſed non in Baeturia, 6. leucis diſtat à Metallino in occaſ. & 24. leucis ab Hiſpali in Septentrionem.

Auguſta Euphrateſia, quae et Comagena, urbs Syriæ, in Comagene reg. apud Euphratem fluv. vulgò *Azar*, teſte Nigro. Lib. Conc.

Auguſta Firma. Vide Aſtygi. Ptol.

Auguſta Gemella. Vide Tucci. Plin.

Auguſta Nova, Porta Auguſta Ptol. *Torquemada* Mol. & al. i. e. Turris cremata oppid. Hiſpan. Tarraconen. in Arevacis, inter Burgos 12. & Vallitoletum in occ. 10. leuc.

¶ Auguſta Nova, quae aliis Nova Auguſta, ad Arevam fluvium, longe diſtat ab oppido Turre cremata in ortum, forſan ubi nunc vicus *Cavarruvias*, in Caſtella veteri, medius ferè inter Burgos & Uxamam, versùs montes.

Auguſta Praetoria, *Aoſta*, et *Augſt* Germanis, urbs et col. antiqua Salaſſiorum metrop. epiſcop. ſub Archiep. Tarantaſienſ. ad Duriam fluv. in Pedemontano Principatu, ab Aug. Taurinorum 55. mill. paſſ. ultra Eporediam ſupra 30. versùs Alpes Grajas, et Tarantaſiam inde ad 36. diſtantem trans Alpes.

¶ Auguſta Prætoria à Solino dicitur Italiæ limes, à Gallis nunc *Aoſte*; eſtque Ducatus caput, qui in ſeptem dividitur valles ad radices Alpium, 25. milliar. diſtat ab Eporedia in Boream, et 4. a Taurino, in regione montuoſa, ſed fertili, quae à Gallis *la Val d'Aouſte* dicitur. Plin. Ptol.

Auguſta Quintanorum, Quintianae Anton. Quintanae Vet.

lib.

Inſcr. lib. Notit. *Kintzen*, olim opp. nunc pag. Vindeliciæ, in Bavaria, apud Danubium, à Patavia urbe 4. leuc. in occ. Ratiſponam verſùs.

¶ Auguſta Quintanorum ab aliis Quintana ſeu Quintiana caſtra dicitur, interpretaturque *Kintzen* vicus Bavariæ inferioris, prope *Oſterhoven* opp. medium inter Patavium & Straubingam.

Ptol. Auguſta Rauricorum, Rauricum Plin. Rauracum & Rauriaca colon. Amm. Marcell. Rauraci Cæſ. *Augſt*, urb. olim epiſc. nunc pag. Germ. ſuper. ad Rhenum, in finibus Helvetiorum, à Baſilea, quae illi in epiſcopatu ſucceſſit, 2. leuc. diſtans in auſtr.

¶ Auguſta Rauracorum ab aliis dicitur, a Rauracis populis alias Helvetiis adjecti, nunc vicus tantùm cum multis ruderibus in pago Baſileenſi, 2. leucis ſupra Baſileam in ortum, & non longè a Rhinfeldia.

Auſon. Auguſta Rhętorum, eadem cum Auguſta Vindelicorum (eſt enim in Rhaetorum & Vindelicorum conf.) Vide ibi. Cujus mem. Auſon. in Moſell.

Sola, ſed Auguſtę veniens quod męnibus urbis.

Ptol. Auguſta Romanduorum. Vide Aug. Veromanduorum, licet quidam hanc ab illa diverſam eſſe contendant, appellarique *Lucemburg* nullo certo indicio freti.

Ant. Auguſta Sueſſiomum ſive Sueſſonum, ut alii legunt, Auguſta Veſſonum Ptol. Sueſſiones Caeſ. & Plin. *Soiſſons*, urbs Gall. Belg. epiſc. ſub Archiep. Rhemenſi inde 12. leuc. in occ. ad Axonam fluv. in Picardiae conf. inter Lutetiam 20. & Laudunum 9. ſub proprio Comite.

¶ Auguſta Sueſſionum, urbs Galliae, olim Reges habuit proprios, & caput fuit regni perampli ſub prima ſtirpe Regum Franciae. Sita eſt in Picardia, ſub praefectura tamen Inſulae Franciae. Claret titulo Comitatus; eſtque probè munita, & ampla.

Auguſta Taurinorum, Tauraſia App. Alex. Taurini Liv. Taurinum poſteriorib. *Turine*, urbs Archiep. Gall. ſubalpinæ, apud Padum Academia, ſedes Principis Pedemontani, Ducis Sabaudiæ, ac regionis totius Pedemontanae conventus juridicus, à Mediolano 75. mill. paſſ. in occ. Vercellis in medio, à Genua ad 80. Alexandria circa medium in Bor.

¶ Auguſta Taurinorum, quæ Tauraſia Livio, Taurania Stephano, poſtea facta colonia, dicta fuit etiam colonia Taurina, nunc urbs permunita, evadit in dies amplior & ſplendidior. Tantiſper à Pado fluv. diſtat. Vocaturque *Turin* a Gallis, qui eam fortiter expugnarunt anno 1640. ſub Comite Harcurtio. Sedet in planitie fertili admodùm & rigua, ubi Duria in Padum cadit. Arcem habet firmiſſimam ac pulcherrimam, 12. milliar. diſtat a Pinarolo, & 24. ab Aſta in occaſum.

Ver. Inſc. Auguſta Tiberii, urbs Tiberina in lib. Conc. *Regenſpurg* & *Regensburg*, Italis *Ratiſbona*, Gallis & Anglis *Ratisbone*, urbs Vindelicorum epiſc. & libera, in Bavaria, ſub Archiep. Salisburg. ab Auguſta Vindelicorum 17. leuc. in Cæciam, à Monachio 19. in Bor. à Praga 28. Ibi Imperii comitia haberi ſolent.

¶ Auguſta Tiberii ab aliis Reginum & Regina, ſeu etiam caſtra Regina dicta fuit. Bavariæ aliàs fuit primaria; ſed tandem ſe in libertatem aſſeruit, 9. leucis Germanicis diſtat ab Ingolſtadio in ort. & totidem a Landshuto in Septentr. uti 15. a Monachio. Vide Regina.

Ptol. Auguſta Trevirorum, ſeu Trivirorum. Vide Treviri.

Plin. Auguſta Tricaſtinorum, Tricaſtini Liv. *S. Paul des trois Chaſteaux*, teſte Rob. Cęnali, cum Poldo, urbs Gal. Narbon. in Delphinatu, in Provinciae conf. Montlimario opp. finitima, Ponti S. Spiritus propior, 2. leuc. diſtans, ab Avenione 7. in Bor. ab Arauſione 5. epiſcop. ſub Archiepiſc. Arelatenſi.

¶ Auguſta Tricaſtinorum, antea Senomagus ſeu Neomagus dicta, nunc Fanum S. Pauli Tricaſtinorum. *S. Paul*, ſeu *S. Paul Tricaſtin* quibuſdam. Una leuca a Rhodano fluvio diſtat. 14. a Montlimario in meridiem, & vix duabus a Vivario; eſtq; in clivo ſita, & parva, ſed culta.

Auguſta Trinobantum. Vide Londinium.

Amm. Plin. Auguſta Vagiennorum urb. fuit in finibus Taurinorum, in quibus Padus fluv. oritur; quam quidam cum Auguſta Batienorum longè à Taurinis diſtante confundunt, non ſine manifeſto errore, Vide Vagienni, ſive Vageni.

¶ Auguſta Vagiennorum, urbs Galliæ Subalpinae, quibuſdam eſt Salinae, *Saluces*, Marchionatus caput. Cluverius tamen credit eam fuiſſe verſùs Ligures montanos, circa Carmaniolam, oppidum Pedemontii, *Carmagnole*, quod

alias erat Marchionatus Salutiarum. Sedet prope Padum fluvium, & inter Taurinum & Foſſanum.

Auguſta Valeria, urbs Hiſpan. Tarraconenſ. Vide Valeria. *Plin.*

Auguſta Veromanduorum, Auguſta Romanduorum *Ant.* Ptol. Veromandui Caeſ. & Plin. *Vermand*, olim urbs epiſ. ſua Archiep. Rhemenſi, nunc pag. & abbat. Gall. Belg. in Picardia. apud Fanum S. Quintini, ab eo vix 2. leuc. diſtans, à Noviomo urb. 10. Sunt qui Auguſtam ipſam S. Quintini urbem eſſe velint, cùm locus illius nomen antiquum retinens, praedicta abbatia ſit. Ab Hunnis everſa. Sedes epiſcopalis Noviomum recepta fuit.

¶ Auguſta Veromanduorum alias primaria, nunc vicus eſt Veromandui tractus, ad rivum *Oumignon*, medius inter Fanum S. Quintini & Peronam, 3. leucis ab utraque diſtans, & 8. leucis a Novioduno in Aquilonem.

Auguſta Vindelicorum, *Augsburg*, vel *Augspurg*, urbs Vindeliciæ, in Rhætiæ conf. ad Vindonis & Lici fluminum confluentiam; urb. inter Germ. clariores, libera, epiſc. ſub Archiep. Salisburgenſi, emporium ingens: quę olim colon. Julia Auguſta, teſte M. Welſero ejus cive, dicta eſt ex vet. inſcript. media ferè inter Monachium & Ulmam quaſi 9. leuc. diſtans, à Ratiſpona 17. Conſtantiam verſùs. Mœnia alta habet; ipſaque triplex eſt, ut quidam Poeta ait: *Ptol.*

Urbs Auguſta triplex, ubi męnia nubibus ęquat.

Venant. Fort. lib. 4. in Vita Sancti Martini:

Pergis ad Auguſtam, quam Vindo Licuſq; fluentant.

¶ Auguſta Vindelicorum à Tacito & à quibuſdam aliis Rhetorum colonia dicta fuit; ſed revera erat in Vindelicia, ubi Lycates populi; & antea Damaſia nuncupata fuit, Cluverio teſte, nunc Italis etiam *Auguſta*, & Gallis *Ausbourg*; eſtque in ea parte Ducatus Sueviae, quae Algea dicitur. Celebratur aliquot Comitiis Imperii, & confeſſione Lutheranorum, quae dicitur Auguſtana oblata anno 1530. Diſtat 6. leucis a Danubio in meridiem, & 9. à Friſinga in occaſum.

Auguſtaldia. Vide Lindisfarna urb. *Scrip. Brit.*

Auguſtana Caſtra, *S. Emmeran*, ſeu *Gaſtanin*, teſte Lazlo, opp. ſeu pag. Norici, in Bavaria, & in ditione Salisburgenſi, ubi auri fodinae. *Vet. Inſc.*

¶ Auguſtana caſtra aliis oppidum erat Vindeliciae, Auguſtana dictum, quod nunc eſt *Gaiſling*, vicus prope Danubium fluv. 11. mill. paſſ. infra Reginum, in Ducatu Bavariae, quod meliùs; & longè diſtat a ditione Salisburgenſi in ſeptentrionem.

Auguſtanae Clauſurae, *Cluſa* teſte Ortel. ſeu *la Chiuſa*, pag. Carnorum, in tranſitu Alpium Juliarum occurrens, inter Carnos & Noricos, ultra Glemonam 14. mill. paſſ. in via quae ducit Vacorium, ſeu, ut nunc vocant, Villacum urbem Norici. *Caſſio.*

¶ Auguſtavia, *Auguſtovv* urbs Poloniae, verſùs Lithuaniam, in Podlaſſia provinc. ad fluv. Brebezam. Diſtat à Bielka 20. leuc. Polonicis in meridiem, a Grodna autem decem in occaſum; eſtque parva & nova.

Auguſtia, *Kuky*, teſte Laz. opp. Daciae; apud Danubium, in Valacchia, ſeu, ut aliis videtur, in Moldavia, à Galacio 6. leuc. in Bor. *Ptol.*

¶ Auguſtia ab aliis ponitur ad Alutham fluvium, in Principatu Tranſilvaniae, verſùs limites Walachiae, aliquot miliaribus à Cibino.

¶ Auguſtoberga, *Auguſtberg*, oppidulum Germaniæ, in Saxonia ſuperiore & Miſnia prov. juxta fluv. *Schop*, Bohemiam verſùs. Diſtat a Dreſda 6. leucis Germanicis im meridiem, et 5. à Suica in ortum.

Auguſtobona, quae et Auguſtomane, urbs Gall. Celt. *Troyes*, urbs epiſc. ſub Archiep. Senonenſ. Vide Trecæ, et Trecaſſes. *Ant.*

¶ Auguſtobona Antonino, Auguſtomana Ptolomæo; dicta poſtea Trecæ et Tricaſſium, *Troyes*, urbs Campaniæ primaria, ad Sequanam fluvium, ampla et dives, 34. leucis diſtat a Lutetia in ortum. Vide Trecæ.

Auguſtobriga, *Aldea el muro*, teſte Mor. olim oppid. nunc pag. Hiſp. Tarracon. in finibus Pelendonum, et in vet. Caſtella, apud Graccurim ſive Agredam, opp. pręclarum, ad 4. leuc. diſtans Numantiam verſùs, et Aquilariam opp. *Ptol. Anto.*

¶ Auguſtobriga erat inter Turiaſſonem et Numantiam, ubi nunc limites Caſtellae veteris et Aragoniae.

Auguſtobriga altera, *Villar del Pedroſo*, teſte Mor. cum Cluſ. opp. olim, nunc pag. Luſit. in Vettonum finibus, ſeu in Extremadura, apud Guadalupam opp. et cœnobium clariſſimum, ubi non longè hujus urbis veſtigia ſparſim cernuntur. *Ptol.*

¶ Auguſtobriga autem Brietio & aliis eſt *Puente del Arcobiſpo*; oppidum Caſtellæ novę, ad Tagum fluvium, 30. leucis infra Toletum in occaſum, una a vico *Villar de Pedroſo*, & 5. ab Aquis Lupiis.

Tac. Ant. Auguſtodunum, *Autun*, urbs Gall. Celt. in Burgundia, epiſcop. ſub Archiep. Senonenſ. Ædui Cęſ. Hedui Plin. quo nomine ſignificantur pop. & urb. quæ Hedua poſterioribus dicta eſt, media inter Lugdunum & Senones 35. leuc. à Divionè 12. à Samotheo I. Galliæ Rege, ut ferunt, condita anno poſt diluvium 155. De Auguſtoduno Fort. lib. 8.

Ipſe Perſiaca properat Dionyſius urbe;
Auguſtodune Symphoriane venis.

¶ Auguſtodunum, *Autun*, urbs, ſita eſt juxta Arotium fluvium, in Ducatu Burgundiæ, in eo tractu, qui ab ea vulgò l'*Autunois* dicitur. Ejus Epiſcopus ſuffragatur Archiepiſcopo Lugdunenſi, non autem Senonenſi. Urbs eſt perantiqua, & alias valdè celebris, 18. leucis diſtat a Divione in occaſum hibernum.

¶ Auguſtodurus, locus Galliæ Lugdunenſis ſecundę, ad Olinam fluvium, ſupra Bajocaſſes, ubi nunc forſan *Tury* oppidum, in Normannia, Sanſone teſte.

Ant. Auguſtomagus, poſtea Sylvanectum in lib. Concil. Subanectes Plin. *Senlis*, urbs Gall. Belg. epiſcop. ſub Archiepiſcop. Rhemenſi, pręcipua Valeſiæ reg. inter Lutetiam 9. & Compendium 6. leucis in via quae ducit Noviomum urbem Picardiae, inde 12. leuc. diſtantem in Cæc.

¶ Auguſtomagus caput fuit Sylvanectorum, qui ſub Bellovacis comprehendebantur. Nunc eſt Valeſiæ regionis, ſub pręfectura tamen inſulae Franciae. Decem leucis diſtat à Lutetia in ſeptentrionem, & 8. à Compendio, eſtque lepida & bene culta civitas in colle, ad Nonnetam amnem. Vide Sylvanectum.

Ptol. Auguſtomana, eadem cum Auguſtobona, & Trecis. Vide ibi.

Ptol. Auguſtonemetum, Nivernum Ant. Nivernium Turonenſ. & poſterioribus Nivernæ, *Nevers*, urbs Gall. Celt. ad Ligerim fluv. Nivernenſis Ducat. caput, epiſcop. ſub Archiep. Senonenſ. in conſ. Burgundiæ, ab Antiſſiodoro 12. leuc. in occ. à Molino 13. in Bor. inter Lugdunum 42. & Lutetiam ad arctos 54.

¶ Auguſtonemetum Ptolemæi, aliis eſt Gergobia, urbs Arvernorum, in Aquitania, nunc vicus *Gergoye*, in monte, prope Claromontem urbem primariam provinciæ: quod probabilius. Nivernum enim alias Noviodunum dictum fuit, & ibi erant Vadicaſſes populi ſub Æduis. Vide Gergobia, ſeu Gergovia.

Ptol. Auguſtoritum, Pictâvi Marcell. Pictones Cęſ. & Plin. *Poictiers*, pop. Gall. Aquit. & urbs epiſc. ſub Archiep. Burdigalenſ. urbs ampla, & academia, inter Turones ad arctos, & Santonas ad auſtrum, inde 20. hinc 24. leuc. Pictavia apud Greg. Turonenſ. reg. etiam Pictavia nominatur, vulgò *Poictou*, in qua civitates 2. epiſcopales, pręter dictam, ſunt Maleaca & Luxonia: oppid. ampla quamplura.

¶ Auguſtoritum Cluverio, Sanſoni, & aliis eſt *Limoges*, Lemovicorum primaria, ad Vigennam fluvium, in Aquitania. Dicitur aliter Lemovicum; eſtq; caput provincię cognominis, *le Limoſin*. Jacet media ferme inter Pictavium & Claromontem; eſtque civitas pręclara & populoſa. Non deſunt tamen qui exiſtiment Lemovicum aliàs dictum fuiſſe Ratiaſtrum, Auguſtoritum autem fuiſſe Inculiſmam. Vide Lemovices.

Plin. Sol. Augylę, pop. Libyæ inter. qui Manes Deos ſolos colebant, & quorum uxores principio nuptiarum adulteriis operam dabant, deinde caſtam vitam ducebant.

Mel. Ptol. Avia, poſtea Furconium, *Forcone*, urbs Veſtinorum epiſc. in Aprutio exciſa: cujus epiſcopatus Aquilam, inter ipſam & Amiternum conſtructam, receptus eſt, ſicuti & Amiterni. Abeſt ab Aquila ad 8. mill. paſſ.

¶ Aviarium, *Pluviers*, urbs Galliae, in Belſia provincia, ad amnem *Oeuf.* decem leucis ab Aureliis in Septentrionem, & totidem à Montargio in ortum diſtat; eſtque ſatis culta.

¶ Aviarocus, *Aviaroki*, fluvius Sueciae, in Finnonia: Aboam urbem alluit; caditque poſtea in ſinum Finnicum paulo infrà, & ex adverſo Alandiae inſul.

¶ Avilla, *Avilles*, urbecula Hiſpaniae, in Aſturia Ouètana, juxta oſtia amnis *Nalen*, non longe ab ora littorali Oceani Cantabrici. Quibuſdam eſt Flavionavia Pęſicorum, Brietio & Sanſone teſtibus. Vide ibi. 9. leucis Hiſpanicis diſtat ab Oveto in Septentrionem, 3. autem à Scitico promontorio.

¶ Avinum, *Avino*, opp. Novæ Hiſpaniae, in nova Biſcaja, ubi argenti fodinae, inter Durangum & Ellerenam, prope vicum Nominis Dei, & versùs Zacatecas, in ditione Hiſpanorum.

¶ Avinus, *Avin*, fluvius Scotię merid. Avindalium caſtrum alluit; poſteaque in Cludam ſe exonerat, in Cludeſdalia prov. prope Hamiltonium oppidum.

¶ Aviquirina, *Aviquirina*, inſula Americae meridionalis, in ora regni Chiles, contra Civitatem Conceptionis, in mari Pacifico, cum aliquot pagis.

¶ Aviſium, *Avis*, oppid. Hiſpaniae, in Portugallia, unde Ordo Equitum, ad fluvium cognom. 9. leucis diſtat ab Ebora in Septentr. & totidem à Portu Alacri in occaſum; eſtque parvum, ſed munitum.

¶ Avium inſula, *Isla des Aves* Hiſpanis, *Isle des Oyſeaux* Gallis, una ex Caribarum inſulis, in ora Americae merid. versùs Venezuelam, inter inſulas Rupem & Bonum Aerem; eſtque parva admodum.

¶ Avium inſula, *Isla des Aves*, una ex Antillis inſulis, quae à Gallis *Isle des Oyſeaux* dicitur, in America meridionali. Diſtat à Guadalupia inſ. 25. leucis circiter in occaſum; eſtque parvi circuitus.

¶ Auklandia, *Aukland*, oppidum Angliae, in Dunelmenſi epiſcopatu, ad fluvium *Were*. Dicitur & *Biſhops Auklands*, 5. milliaribus Anglicis a Dunelmo in meridiem; & 10. ab ora littorali Oceani; eſtque parvum admodum.

¶ Aulaga, *Aulagas*, lacus Americae meridionalis, in Peruvia regione, 180. leucis à civit. Cuſci in meridiem, & 8. leucis a Potoſi urbe in occaſum. Dicitur aliter *Lago de Paria*, versùs provinciam *de los Charcas* & montes Andes.

¶ Aulceſtria, *Aulceſter*, oppidum Angliae, in Varvicenſi provincia. Vide Alceſtria.

Aulerci pop. Gall. Celt. varii. Nam reperiuntur Aulerci Eburaici, (qui Cęſ. Eburovices dicuntur) Cenomani, Brannovices, & Diablintres. Sunt qui Aulercos Rothomagenſes eſſe putent, & qui etiam Aurelianenſes Aulercos veteribus dictos velint; cùm nil tale apud Cæſ. & Plin. alioſque antiquos authores legatur. Aulercos Rothomagenſes eſſe quidam teſtatur lib. 4. itiner. *Cæſ. Plin. & al.*

Rothomagum aſſequimur, celeri qua Sequana curſu
Alluit Aulercos veteres fluvialibus undis.

¶ Aulerci, populi Galliae, teſtibus Brietio, Sanſone & aliis, diviſi fuere in Aulercos Cenomanos, ubi nunc *le Maine* prov. Aulercos Diablintes, ubi nunc regio *le Perche*, & Aulercos Eburovices, qui nunc *le Dioceſe d'Evreux*, in Normannia provincia, ubi eorum partem rigat Sequana fluvius. Sed non idcirco Rothomagenſes dicendi ſunt Aulerci.

Aulis, opp. & port. Bœotię, contra Chalcidem urbem Eubœę, nomen apud literatos adhuc retinens. Abeſt à Chalcide 3. mill. paſſ. Ejus mem. Virg. lib. 4. Æn. *Strab. Plin. & al.*

Non ego cum Danais Trojanam exſcindere gentem
Aulide juravi, claſſemve ad Pergama miſi.

¶ Aulis omnino intercidit, teſte Brietio.

Aulŏcrene, fons, convallis, & mons Phrygiæ magnę, ex quibus Mæander fluv. emanat, ab Apamea urbe 10. mil. paſſ. diſtans. *Plin. Sol.*

Aulon, *Valona*, urbs olim epiſc. ſub Archiep. Athenienſi, poſtea ſub Dyrrachino, deinde metropol. & ipſa effecta, in ora occid. Macedoniae, inter Apolloniam ad Bor. & montes Acroceraunios ad auſtr. inde 25. hinc 33. mill. paſſ. ab Hydrunto urbe Italica 1000. ſtad. teſte Strab. urbs probè munita, cum portu, & ſedes Præfecti Turcarum. Mem. illius Mart. lib. 13. epigramm. ob lanam & vinum. *Ptol. Plin. & al.*

Nobilis & lanis, & felix vitibus Aulon,

Alii libri.

Nobilis & lanis, & Baccho fertilis Aulon,
Det pretioſa tibi vellera, vina mihi.

Eſt & Aulon. opp. magnę Græcię. Vide Caulon.

¶ Aulon eſt in Albania ſuperiori, ubi aliàs Pelaſgonia, pars Macedoniae; eſtque portus ampliſſimus ſeu verius ſinus, quem duo caſtra muniunt.

¶ Aulopotamus, urbs Cretæ inſulæ epiſcop. ſub Archiep. Cretenſi, Miręo teſte.

¶ Aulotum, *Aulot*, oppid. Hiſpaniae, in Catalonia, ad flu. Fluvianum. Diſtat 6. leuc. a Gerunda in occ. & 5. ab Auſa in Boream, paucis conſtans incolis.

Auna, & Emelia, *Emeley*, & *Avvn*, urb. Hiberniae epiſcop. ſub Archiepiſc. Caſſilienſi, in Momonia reg. *Scrip. Brit.*

¶ Auna ſedet in Comitatu Tipperarienſi, & nunc ferè

deſer-

deſerta jacet, a paucis inhabitata, Speedo teſte; & aliis.

Ant. Aunedonacum *Aidnay*, opp. Gall. Aquitan. in finibus Santonum, ab eis 6. leucis in Bor. Aliis eſt *Fontenay*; ſed hoc in finibus Pictonum, non Santonum.

¶ Aunedonacum, *Aunay*, oppidulum eſt Pictavenſis prov. in limite Santoniae, 3. leucis ab Angeriaco in ortum, & 5. a Niortio in meridiem.

¶ Aunus, *Auneau*, urbecula Galliae, in Belſia prov. 14. leucis a Lutetia in merid. & 4. ab Autrico in ortum, nota Germanorum clade ſub Carolo nono.

Mel. Avo, Avus Ptol. *Rio d' Avia*, teſte Andr. Reſend. fluv. Hiſpan. in finibus Bracarum, inter Celandum & Naebim in Oceanum occid. influens. Avus alius in Callaicis.

¶ Avo, *Avon*, fluv. Scotiae meridionalis. Cadit in Forthae aeſtuarium prope Lindum urbem, in Lothiana provinc. Aliis autem eſt Avenna.

¶ Avo, *Avon*, fluvius Angliæ, in Wallia, & Com. Monumethenſi. In Uſcam ſe exonerat prope Iſcam urbem. Vide Alaunius fluvius.

¶ Avogaſia, *Avogaſie*, provincia Aſiæ, inter Georgiam, mare Nigrum, & Comaniam, ubi aliàs pars Colchidis, eſtque versùs oram littoralem maris Nigri extenſa, & ſaepe ſumitur pro parte Georgiæ, ibi locus præcipuus S. Sophia.

¶ Avona, *Avon*, fluv. Angliæ meridionalis in Viltonia prov. ortus. Briſtoliam urbem alluit, & poſtea in Sabrinæ aeſtuarium cadit. Vide Abonis.

Avona, *Avon*, fluvius Angliæ. Warvicenſem Comit. praeterfluit, & in Sabrinam ſe exonerat juxta Teocicuriam, in Gloceſtria prov. poſt rigatum Warvicum.

¶ Avus, fluvius Hiſpaniæ, qui nunc *Rio d'Aves*, aliàs in Callaicis Braccariis, nunc in Portugallia, & Provincia inter Durium & Minium fluvios. In Oceanum Occidentalem ſe exonerat inter oſtia Celandi & Durii prope Abobricam.

¶ Aura, *Eure*, fluv. Galliæ. Oritur in Belſia. Carnutum ibi & Drocum alluit, & poſteaque cadit in Sequanam ſupra Rothomagum. Aliis eſt Ebura. Vide ibi.

¶ Auracum, *Aurach*, oppidum Germaniæ, in Suevia & Ducatu Wirtembergenſi. Vide Artaunum.

¶ Auraicum, *Auray*, oppid. Galliç, in Britannia prov. ad aeſtuarium *le Morbihan*, prælio ſuo notum, ubi de Britannia decertatum. Tribus leucis diſtat ab urbe Venetenſi in occaſum, Blabiam versùs.

¶ Aurana, oppidum eſt Dalmatiae recentioris, Slavè Wrana dictum.

Joſeph Auranitis, *Cavan*, teſte Guil. Tyrio, reg. parva, ſeu locus Palæſtinæ apud lacum Tiberiadis.

Vet. Inſcr. Aurariarum, Koroſbania poſtea & vulgò *Kereſevanya*, & *Abrukbanya*, opp. Daciæ, in Tranſylvania, apud Slotnam, ab Alba Julia 5. leuc. in occaſ. teſte Wolf. Laz.

Proc. Suid. Auraſius; *Auraz*, teſte Leone Africano, mons Maurit. in Zebe reg. in Africę conf. Audo mont. proximus, vel idem cum eo.

Auravannus, *Rian*, teſte Camd. fluv. Albionis, in Scotiae conf. apud oram occid. & apud Cokermouthum opp. fluens. (Camd. autem habet in Gallovidia Scot. reg. ad ipſum ferme promontorium, additque poſitum eſſe pro Aber-Ruanus, id eſt oſtium Ruani.

Ptol. Aurea Cherſoneſus, *Samotra*, teſte Ortel. maxima Indiae extra Gangem peninſula, in plura regna diviſa ſub Æquatoris circulo, hoc tempore ab India ulteriore avulſa, inſula effecta. Jabadio inſulae etiam maximae propinqua. Mercatori eſt *Japan* inſ. longè hinc in ort. diſtans, & Caſtaldo eſt *Malaca* reg. Indiae praedictae auſtralis, in qua Malaca urbs reg. à Luſitanis poſſeſſa.

¶ Aurea Cherſoneſus eſt peninſula Aſiae, in India, extra Gangem, qui nunc *Preſqu'isle de là le Gange* dicitur à Gallis, ſeu *le païs de Malaca*, ab urbe praecipua illius regionis; eſtque in meridiem maximè porrecta, non longè ab Æquatore. In plura regna dividitur, & ab inſula Sumatra disjungitur freto Malacenſi ſeu Sincapurano. Sed longè diſtat à Jabadii inſula, teſtibus Sanſone, Brietio, & aliis. Ejus primaria urbs Malaca, emporium eſt percelebre, in ditione Hollandorum ab anno 1641. cùm priùs eſſet Luſitanorum.

Vet. Inſcr. Aureatum, *Aichſtadt*, teſte Gaſp. Brocio, vel *Eyſtadt*, urb. Germ. epiſc. ſub Archiep. Moguntino, in Bavaria Tranſdanubiana, ab Ingolſtadio 3. leucis in Bor. Noribergam versùs, a Ratiſpona 11. in occ. Quae urbs nomen habet à quercu, ita ut Quercopolis, vel novum Aureatum dici poſſit, cum Aureato urbi proximae exciſae ſucceſſerit. Rudera enim illius inter Ingolſtadium & Aichſtadium cernuntur, ubi vic. *Naſſenfues*, teſte Laz. qui ſic nunc Aureatum appellari ſcribit. De eo lib. quarto itin. Germ.

Aureati veteres à culmine cerno ruinas,
Mœnia priſcorum diruta Marte Ducum.

¶ Aureatum ſedet in Palatinatu ſuperiori ſeu Bavarię, ad Alemannum fluv. paretque proprio Epiſcopo, tribus leucis a Neoburgo in Septentrionem; eſtque *Eichſtadt*, Gaſparo Bruſchio teſte, Lazio autem eſt vicus *Naſſavels*, ad Scuterum amnem in viciniis. Ortelius novum putat eſſe vocabulum; & ſunt qui credant eſſe urbem *Aurach* in Suevia & Ducatu Wirtembergenſi, incerto auctore.

Aurelia Cariſa cognomine, *Caroza*, teſte Tarapha, opp. Hiſpan. Baet. in Tarraconenſ. conf. Haec Cariſſa Ptol. quae exciſa jacet, teſte Mor. & locus adhuc *Carixa* nominatur. Aliis *Cazorla*, oppid. haud obſcurum, inter Ubedam & Seguram 6. leuc. diſtans, eſſe videtur, ob illius vicinitatem. Plin.

Aurelia porta, & via urbis Romae, & locus in Etruria, in territ. Romano, in via praedicta olim opp. occurrens ex Anton. itiner. ubi ager Aurelius extra portam Aureliam, quae nunc *Porta S. Petri* dicitur. Proc.

¶ Aurelia, porta urbis Romae, prope molem Adriani erat; nuncque diruta jacet à tempore Leonis IV. Summi Pontificis.

Aurelia, Aureliani lib. conc. Aurelianenſis urb. Sidon. *Orleans*, urb. Gall. Celt. ad Ligerim fluv. epiſcop. ſub Archiepiſc. Senonenſ. Academia & Ducat. ab Aureliano Imp. anno ſal. 278. condita & nominata, ut ferunt, inter Pariſios 34. & Bituriges 22. leuc. diſſita, ex primis Gall. urbibus. De ea Scalig. Script. Gall.

Non potuit magni caput eſſe Aurelia regni.

¶ Aurelia aliàs Reges habuit proprios ſub prima ſtirpe Regum Franciae, celebris effecta clade Anglorum anno 1428. & obſidionibus ſuis ab Attila, & aliis; ejuſque Epiſcopus ſuffragatur a paucis annis Archiepiſcopo Pariſienſi, cùm priùs eſſet ſub Senonenſi. Urbs eſt pulcherrima & probè culta, in regione perferaci. Dicitur etiam Aureliae, & aliis Genabum; quamquam aliqui exiſtiment Genabum eſſe *Gien*, oppidum vicinum, ad Ligerim ſitum.

¶ Aureliacum, *Orilhac*, urbs Galliae, in Alvernia ſuperiori. Dicitur etiam Auriliacum & Meriolacum quibuſdam. Sedet ad amnem Jordanum, intra montes; eſtque ſatis culta, 9. leucis diſtat à Fano S. Flori in occaſum, & 15. à Cadurco in ortum.

Aurelianum, Lentia lib. Not. *Lintz*, teſte Laz. urbs Norici, ad Danubium fluv. in Auſtria, non obſcura, media inter Viennam ad ort. & Ratiſponam ad occ. ad 27. leuc. diſſita, à Saliſburgo 15. in Caec. Olmutium versùs. Trigonum aequilaterum cum Vienna, & Graecio urbe primaria Stiriae, facit leuc. 27. Vet. Inſcr.

¶ Aurelianum, ſeu, & meliùs, Lintium, urbs eſt Germaniae & Auſtriae Superioris, cum eximio caſtro Archiducum prope, ubi Travus fluvius, *Traun*, in Danubium cadit, 7. leucis diſtat à Patavio in ortum.

Aurelii vicus, Biracellum Ptol. opp. Hetruriae, ad lacum Sabatinum, à Braceno opp. 6. mill. paſſ. in occ. diſtans, vulgò *Vicarello*, teſte Leandro.

¶ Aureliopolis, urbs Aſiae minoris, epiſcop. ſub Archiep. Epheſino, Miraeo teſte.

Aureoli pons, *Pontirolo*, pag. Inſubriae, in agro Mediolanenſ. ſic dictus ab Aureolo tyranno, ibi à Claudio Imper. interfecto, teſte Gaud. Merula, inter Mediolanum & Brixiam occurrens, ac inter Laudem & Bergomum. De quo Alciat. Treb. Ptol.

Ille igitur clemens, dum corporis ultima ſervat,
Qui pontem Aureoli dedicat, & tumulum.

¶ Aureoli pons, qui vulgò *Pontirvolo*, pagus eſt Ducatus Mediolanenſis, in Addua Glarea regiuncula duobus milliaribus ab Addua fluvio, & medius ferme inter Mediolanum & Bergomum, in confinio Bergomenſis agri, Magino teſte.

Aureolum, caſtrum agri Faventini, *Oriolo*, inter Faventiam & Mutilum, à Faventia 4. mill. paſſ. Antiq.

Aureus mons, *M. Gradacchio*, teſte Leandro, mons Corſicae inſ. ad oram illius occid. ubi Cervini pop. apud Sagonam urbem dirutam deſinens. Ex eo tria flumin. Tuola, Rhotanus, & Ticarius profluunt. Trad. Ptol.

Aureus item mons, *Metzeck*, ſeu *Mathecgk*, teſte Laz. mons Myſiae ſuper. in Hungariae ſeu Pannoniae infer. conſ. à Probo Imp. vineis conſitus. Aur. Vict. Ant.

¶ Au-

Lib. ¶ Aureus mons, *le Mont d'or*, mons Galliç, in Alver-
Not. nia provincia exceſſus, Claromontium verſùs.
Lib. Auria, Amphilochia Strab. Aquae calidae Ptol. *Orenſe*,
Conc. urb. Hiſp. in Callaicis, ad Minium fluv. inter Tyden 8. & Compoſtellam in Bor. 18. leuc. epiſcop. ſub Archiep. Compoſtellano.

¶ Auria diſtat a Tyde 12. leucis Hiſpanicis in ortum aeſtivum, & à Compoſtella 14. tantùm in ortum hibernum. Quibuſdam ſunt Aquae Calidae.

¶ Auricum, *Aurick*, urbecula Germaniae, in Friſia Orientali, cum caſtro, ubi perſaepe habitat Comes Embdanus. Sita eſt in loco infertili; & vix tribus milliaribus Germanicis diſtat ab Embda in ortum; & totidem à Morda. Ab ea tractus adjacens Aurikia, *Aurikerland*, vulgò dicitur.

Antiq. Aurigi, & Aurigia, Aurinx Liv. *Arjona*, teſtibus Cluſ.
Inſcr. & Floriano, *Moren* Beuthero, *Jaen* Jo. Mariana, (prior interpretatio magis arridet) opp. Hiſp. Baet. eſt, à Tucci 3. leucis diſtans, in Giennenſi Diaeceſi. Pop. Aurigitani, quorum locus *Taenni* dicitur quibuſdam.

¶ Aurigi quid ſit, non bene conſtat, *Ariona* enim aliàs, Alba Virgaonenſis, & Virgao dicebatur, teſte Ambroſio Morali.

Tac. Auriniana ala, *Ried*, olim opp. nunc pag. Norici, apud Oencum fluv. & Vaſſerburgum urb. in Bavaria, teſte Laz. cui etiam *Haulruck* pag. vicinus eſſe videtur.

Auriſium, *Ros*, teſte Laz. opp. olim Vindeliciae, nunc
Tab. pagus Bavariae, ad Oenum fluv. Vaſſerburgo proxim. in-
Peut. ter illud & Roſenhemium in auſtrum diſtans ex adverſo *Ried*, ſive *Rhed*, de quo ſuprà.

Aurunca urb. Vide Sueſſa.

Plin. Aurunci, pop. vet. Latii vetuſtiſſimi: quorum urbs Aurunca ab Auſone Ulyſſis & Calypſus filio condita. Horum frequens eſt mentio apud Liv. & Dionyſ. Halicarn. Virg. lib. 7. Æn.

Atque equidem memini (fama eſt obſcurior annis)
Auruncos ita ferre ſenes.

¶ Aurunci erant ubi nunc pars Terrae Laboris, à Terracina ad Lirim fluv. extenſa in Regno Neapolitano, Brietio, & aliis.

¶ Auruncum, *Auronzo*, oppidum Italiae, in Cadorino agro, ditionis Venetae, verſùs Alpes ad amnem Anſiam, in limite Comitatus Tirolenſis, 8. milliaribus ab oppido Paroecia Cadorini dicto in Boream.

Aurupini, pop. Japodum, quorum opp. Aurupinum,
Strab. al. Arupenum, *Auſperg*, in Carniola reg. apud Æmoniam urbem, inde 6. leuc. in Caeciam diſtans. Vide Arupenum.

Ptol. Auſa, *Vich*, & *Vich de Auſona*, teſte Jo. Mariana, urbs Hiſpan. citer. in Catalaunia, exciſa, ab Hercule Libyco, una cum Lobeto urbe Celtiberorum, anno poſt diluvium 625. condita, apud Vicum urbs epiſc. ſub Archiep. Tarraconenſi, qui Auſae ſucceſſit, inter Gerundam ad ort. & Solſonam ad occ. ferè 6. leuc. à Barcinone 14. in Bor. Pop. Auſetani Plin.

¶ Auſa diſtat 8. leucis à Gerundae & Solſona, & ſedet non procul à Tera fluvio in plano, & deficit in dies, paucis conſtans incolis.

Auſana Legio 8. vicus Germ. infer. inter Treviros & Agrippinenſes.

Ant. ¶ Auſana Legio VIII. vulgò *Palleſchied* dicitur, teſte Cluverio, & à quibuſdam Auſacia vocatur.

Caſ. Auſci, Auſcii Ptol. *Aux*, pop. & urbs Aquitaniae Ar-
Plin. chiep. à Toloſa 11. leuc. in occ. ab Agenno 8. in auſtrum. Vide Augnſta Auſciorum. Auxitana urbs poſterioribus. Pop. Auſcenſes Sidonio.

¶ Auſcii, quae Auxis, & Clara etiam dicta fuit, vulgò *Auſch*, caput eſt Comitatus Arminiaci, in Vaſconia.

Auſer, Auſur Rutilio, Æſar Strab. *Serchio*, & *Oſari*,
Plin. fluv. Hetruriae, ex Apenn. mont. per agrum Lucenſem, urbem ipſam alluens, in mare Tyrrhenum ad auſtrum delabens. Serculus poſterioribus dictus (nomine retento in alveo exiguo.) Illum Ortel. per errorem Liguriae attribuit. Illius Rutil. lib. 1. mem.

Quam cingunt geminis Arnus & Auſur aquis.

¶ Auſer fluvius, qui à quibuſdam Anſer dicitur, errore forſan impreſſionis, & nunc vulgò *Serchio*, oritur prope Minuccianum oppidulum, dein per Graſinianam decurrit, ubi auctus multis rivis, & rigatis Caſtro novo, Barga, & aliis locis, in mare Tyrrhenum labitur 12. milliaribus infra Luccam.

Auſigda, *Zadra*, teſte Marmol. oppid. Cyrenes marit.
Ptol. in Pentapolitana reg. inter Apolloniam & Ptolemaidem.

Auſoba, *The bay of Galway*; teſte Camd. fluv. Hiber- Ptol.
niae, per Connaciam reg. in occ. apud Galvetum urbem, fluens. Al. eſt *Gyll*, in Oceanum influens apud Slegum oppid.

¶ Auſoba fluvius, à multis *Logh* nunc dictus, per lacum *Carble* labitur; & dein rigata Galliva civitate, paulò infrà in Oceanum Occidentalem ſe exonerat; ejuſque oſtium ſinus Gallivenſis vulgò *Bay of Gallway* dicitur, Speedo teſte.

Auſona, *Venſuſia*, teſte Elyſio Calentio, opp. olim La- Liv.
tii, nunc pag. ſeu vicus.

Auſonia, reg. Campaniae, inter Cales & Beneventum Liv.
extenſa, in qua Capua metrop. Pop. Auſones, Auruncis, Feſto,
qui inter Latium & Campaniam circa Sueſſam urb. in- & al.
coluere, finitimi. Calabria quoque in magna Graecia, & Brutiis, Auſonia dicta eſt, uti apud Ovid. Italia etiam vetus Auſonia apud Poetas appellatur. Ovidius lib. 14. Metamorph.

Auſonia Siculaque tenet confinia terra.

Virg. lib. 4. Æn.

Qua tandem Auſonia Teucros conſidere Terra
Invidia eſt.

Auſonium mare idem quod Siculum, quod Auſoniam Strab.
alluit, hoc eſt, Brutios & magnam Graeciam, inter Tyr- Plin.
rhenum, quod ad fretum Siculum terminatur, & Jonium quod alluit Salentinos.

¶ Auſonium mare pars eſt maris Jonii, a prom. Japigio in meridiem porrecta, verſùs Siciliam inſulam.

¶ Auſſona, *Auxone*, urbs Galliae, ad Ararim, in Ducatu Burgundiae, parva, ſed valde munita. Quinque leucis à Divione diſtat in ortum, quatuor autem à Dola in occaſum, in confinio Comitatus Burgundiae.

¶ Auſterlitium, *Auſterlitz*, Bohemicè *Slavvkovv* oppidum Germaniae, in Moravia provincia ad occid. Brunae urbis, Hradiſtam verſùs, & à quibuſdam Slaukovia dicitur. Male habitum fuit à Svecis hiſce poſterioribus annis.

¶ Auſtervicum, *Oſtervvick*, oppidum Germaniae, in Saxonia inferiori, & Principatu Halberſtadienſi, ad Olſam amnem, qui paulò infra cadit in Oacrem. Alias amplum fuit, nunc deficit; eſtque fermè medium inter Halberſtadiam & Volfembutelam urbes. Ab aliis Oſtrovicum dicitur.

Auſtra, *Aſtura*, fluv. Latii, apud Cloſtram opp. exci- Plin.
ſum decurrens: quod opp. aliis Auſtra & Aſtura nominatur. Aſtura etiam fluv. dicitur in aliis Plin. edition.

¶ Auſtra ab aliis Aſturra dicitur rectiùs; fuitque fluvius Volſcorum, in mare Thirrenum ſe exonerans. Vide Aſtura.

¶ Auſtrania, inſula maris Baltici, quae Ortelio eſt *Ameren*, Cluver. autem eſt *Strand*, in ora occidentali Jutiae, in mari Germanico.

Auſtraſia, *Weſtrick*, reg. Germ. ſuper. inter Moſam, Regin.
Moſellam, & Hellum flum. comprehenſa: quo in ſpatio & Egi-
Lotharingia, cum parte Alſatiae, & Palatinatus contine- narth.
tur. Unde Lotharingia paſſim Latinè Auſtraſia nominatur; fuitque olim regnum non exiguum, ut vox ipſa declarat, quam quidam Vaſtum regnum interpretantur, ſicut vox *Weſtrick* ſonare videtur. Nam ſub Auſtraſiae Regibus qui Metis conſidebant, non ſolum regiones praedictae, ſed & finitimae, cum toto ferme Belgio parebant. Ejus mem. Lud. Maſurius Poeta Belga in Hodoeporico.

Corpus, & Auſtraſia gloria ſumma domus.

¶ Auſtraſia, *l'Auſtraſie*, pars erat Germaniae Ciſrhenanae, ſeu, & meliùs, regni Franciae ſub prima ſtirpe Regum, & regio titulo inſignita erat; ſicque dicta ab ejus ſitu, non quòd vaſtum regnum ſignificaret. Extendebatur aliàs latiſſimè, ſed poſtea anguſtioribus limitibus coarctata fuit, Scaldi nempe, Moſa, & Rheno fluviis, & Vogeſo monte, & tum diviſa in ſuperiorem, & inferiorem; & inferior dicta etiam Moſellana ſeu Tullingia, Lotharingiae reſpondet, teſtibus Brietio, Fabro Cantereſio, & aliis.

Urbes Auſtraſia ſeu Lotharingia notiores.

Amantium, vel Amantia, (*Amance*.)	*Mouſſon*.
Barrum, (*Bar le Duc*)	* Nanceium, ſedes Ducis, (*Nancy*.)
Blancus mons, ſeu Albus mons, (*Blanmont*.)	Raonum, ſeu Ravonum, (*Raon*.)
Caſtrum novum, (*Neuf-chaſteau*)	Romaricus mons, (*Remiremont*.)
Charmae, (Charmes.)	Spinallum, (*Eſpinal*.)

Deo-

Deodatum, (*Dieuze.*) * Tullum, (*Toul.*)
* Metae, (*Metz.*) Validus mons, (*Vaude-*
Mira Curia, (*Mirecourt.*) *mont.*)
* Muſopontum, (*Pont à* Virodunum, (*Verdun.*)

¶ Auſtraſiae urbes iſtae ſunt nunc in Lotharingia, exceptis Metis, Tullo & Virodnno, quae, etiamſi in eo Dneatu inſertae ſint, parent tamen cum eorum territoriis Regi Franciae à centum & ampliùs annis.

Ex vit. S. Belg. Auſtrebatenſis pag. & ager, *Oſtervandt*, in Hannonia: in quo agro *Bouchain* opp. à Cameraco 3. leuc. in Bor. quot à Valencenis in occ. ſeu Libonotum.

¶ Auſtrebatenſis, ſeu Auſtrebantum, regiuncula fuit Belgii, inter Scaldim & Scarpam fluvios poſita, cujus caput Bochanium, *Bouchain*, ad Scaldim. Nunc ejus periere limites; & ſub Hannonia complectitur.

Scrip. Germ. Auſtria, *Oosterick* & *Oſterich*, reg. partem Norici cum particula Pannoniae, partemque Germaniae circa Danubium complectens, inter Bavariam ad occ. Hungariam ad ortum, atque inter Moraviam reg. German. ad Septentr. & Stiriam ad merid. contenta. Cujus caput eſt Vienna. Hinc Auſtriacus, a, um, ut plagae Auſtriacae lib. 5. itin.

Exit in Auſtriacas, Pataviaſque plagas.

P. Dia. Auſtria etiam locus in Italia, ſeu pars Italiae.

¶ Auſtria prov. nomen dedit Domui Auſtriaeae, ex qua moderni Imperatores & Reges Hiſpanię, & prov. à Francis *Auſtriche* dicitur, & *Auſtria* Italis & Hiſpanis. Veterum eſt Pannonia ſuperior, nomen habet à mundi Cardine Orientali, qui Germanis *Ooſt* dicitur. Primo habuit Marchiones, poſtea Duces, poſtremò Archiducatus titulo inſignita fuit; dividiturque in ſuperiorem ſeu Ciſdanubianam, & inferiorem ſive Tranſdanubianam, Bertio & aliis teſtibus: Urbes in ea Vienna, Lintzium, Novoſtadium, Chremſia, Haemburgum, Santohippolitus, Enſia, & aliç aliquot. Tota nunc ſub Germania complectitur.

Ant. Auſugani, pop. Alpium Tridentinatum, quorum reg. *Val Sugana* inter Tridentum & Feltriam.

¶ Autariatę pop. Ariatæ dicuntur à quibuſdam, exiſtimantes legendum eſſe aut Ariatæ in Plinio. Eorum urbes fuere Sicum, Salona, & Tragurium. Alii Autariatæ, antiquiſſima gens fuit Illyrici, à Titio flumine ultra Dardanos extenſa, teſte Joanne Lucio. Vide Ardiei.

App. Alex. Autarienſes, Autariatæ Strab. pop. Illyrici, in ora Dalmatiae; quorum urbs eſt Antibarum, ut aliquibus videtur, præſertim Ortel.

Auteri, populi Hiberniæ inſulæ, ubi nunc Comitatus Clarenſis, Letrimenſis, & Gallivenſis, in Connachtia provincia.

Ptol. Authetani, Auſetani Plin. & Liv. populi Hiſpan. citer. in Catalaunia, in ea præſertim parte in qua eſt Vicus urbs.

¶ Authetani habitabant in ea parte Catalauniæ, ubi urbes Gerunda, Auſa, & Aquæ calidae, inter Rubricatum fluvium & Palamum.

Plin. Autololes, pop. Africæ, Libyęve, Numidis & Getulis finitimi, in Maurit. finibus, inter Salam fluv. & Atlantem mont. ſiti. Quorum mem. Luc. lib. 4.

Autololes, Numidaque vagi, ſemperque paratus
Inculto Getulus equo, tum concolor Indo
Maurus, inops Naſamon, miſti Garamante peruſto.

Strab. Automala, *Alcudia*, teſte Marm. opp. Africæ, apud Aras Philaenorum & Syrtim, in conf. Cyrenes. Al. *Eſtam*, & al. *Zanagra*.

Plin. Automate, inſ. maris Ægæi, proxima Diæ, anno 130. poſtea Theram enata, inter Theram & Diam in merid. vergentem, Cretam verſùs.

¶ Auton, *Volcano d'Auton* Hiſpanis, mons ignivomus Americę meridionalis in regno Chiles & prov. *Chucuito*, intra Andes montes, & prope fontes Biobii fluvii.

Ptol. Autricum, *Chartres*, urb. epiſ. ſub Archiep. Senonenſ. in Gall. Celt. Carnutum metrop. à Lutetia 20. leuc. in occ. Vide Carnutes. Al. eſt *Auxerre*, longiſſimè a Carnutenſi urb. diſtans.

¶ Autricum, *Chartres*, urbs epiſcopalis, ſuffragatur nunc Archiepiſcopo Pariſienſi, non autem Senonenſi, ut antea; eſtque perelegans & ampla, caputque Belſiae prov. ad Eburam fluv. Ducatus titulo ornatur. Diſtat à Lutetia 18. Leuc. in ortum, & 20. ab Aureliis in ſeptentrionem. Ab aliis Carnutum dicitur. Vide ibi.

Plin. Autrigones populi Hiſpan. Tarracon. Oceano Cantabrico ad Bor. incumbentes, inter Vaſcones & Cantabros, partim in Navarra, & partim in Guipuſcua reg. incolentes.

¶ Autrigones populi, ab Oceano ab Iberum fluvium protenſi, inter Cantabros & Cariſtos incolebant, ubi nunc Biſcajae pars maxima; & primaria erat Flaviobriga.

¶ Autunnacum, oppid. Trevirorum in Germania, *Andernach*. Vide Antenacum.

Avus, Avo Melæ, fluv. Hiſp. in finibus Bracarum, *Ave* vulgò, inter Celandum & Naebim fluens. Alius videtur *Ptol.*
in finibus Callaicorum, *Avia* vulgò, in Minium ad Tyden urb. incidens.

¶ Avus fluvius, qui eſt Avo, inter Celandum & Durium fluens, in Oceanum ſe exonerat ad Abobricam, & *Rio Daves* dicitur; eratque aliàs in Callaicis Braccariis: Nullus autem alter Avus in Minium labitur in Callaicis, quod ſciam.

¶ Avus, *Awe*, aliis *Loch Aw*, lacus Scotiae auſtralis, in Lorna provinc. Eum praeterfluit fluv. *Awen*, qui poſtea cadit in mare Deucaledonium è regione Mulae inſulae; eſtque à meridie in Septentrionem extenſus, ſed non aequè latus.

Auxentius, mons Bithyniae, alios altitudine ſuperans, *Meta-*
ſic à S. Auxentio Abb. qui in eo vitam egit ſolitariam, *phra.*
dictus.

Auxima, urbs epiſc. Hiſp. Tarrac. Vide Uxama. *Floro.*
Auxume, *Chaxume*, urbs Æthiopiae inter Axumites *Ptol.*
Steph. Abyſſinorum regia.

¶ Auxume, ſeu Auxuma, alias verſùs Trogloditicam, nunc in regno *Tigre*, ex praecipuis Abaſſaniae, ſed non primaria. Circiter 80. leucis diſtat ab inſula Meroe in ortum; eſtque verſùs Marabum fluvium.

Auxumum, Auximum Lucano & Plutarc. Oximum
Liv. *Oſmo*, urbs epiſc. Piceni, in colle, inter Anconam *Strab.*
8. & Æſium in occ. 7. mill. paſſ. totidem à Laureto no- *Plin.*
va urbe verſùs Anconam. Luc. lib. 2.

Varus, ut admota pulſarunt Auximon ala.

¶ Auxumum, *Oſimo* vulgò, non autem *Oſmo*, ut multi perperam ſcripſere, ſedet in colle, ad Muſonem fluvium, paretque Summo Pontifici, 12. milliaribus diſtans ab Ancona in Meridiem, & ferè totidem inter Æſium & Lauretum. Deficit in dies.

¶ Auyama, *Rio de Auyamas*, fluv. Americaę merid. in prov. Sanctae Marthae. Cadit in fluv. *Caſar*, & deinde in mare Boreale.

Auzacia, *Saccio*, teſte Nigro, urbs Scythiae, olim re- *Ptol.*
gia, extra Imaum montem.

¶ Auzacia, urbs Scythiae, a quibuſdam nunc *Accu* dicitur, in Turcheſtania regione, & ab ea olim dicti ſunt Auzacitae populi, & Auzacius mons.

Auzara, *Calap*, teſte Mol. urbs Arabiae deſertae, apud *Ptol.*
Thapſacum.

¶ Auzara ad Euphratem fluv. ſita erat, 50. milliaribus infra Thapſacum urbem, in limite Meſopotamiae.

Axa, *Axmiſter*, oppidum Angliae, in Devonia provinc. ad Axam amnem, 4. milliar. Anglicis ab ora littorali maris Britannici, & medium ferme inter Exoniam & Doceſtriam.

¶ Axagui, *Axaguas*, pop. Americae merid. in Venezuela provincia.

Axalita, *Llora*, teſte Cluſ. cum Mariana, opp. Hiſp. *Anti.*
Baet. inter Cordubam & Hiſpalim, à qua 9. leuc. abeſt. *Inſcr.*
Appellatur & Flavium Axalitanum.

¶ Axella, *Axel*, urbs Flandriae, probè munita, in regione Vaſia, Hollandici juris ab anno 1586. quo dolo capta fuit. Diſtat ab Ulſto una leuca cum dimidia in occaſ. à Gandavo autem 4. leucis in ſeptentrionem, et vix una à fortalitio Aggere Gandavenſi dicto.

Axelodunum, *Hexham*, teſte Camd. opp. Albionis, in *Lib.*
Anglia, in reg. Northumbriae, ad Tinam fluv. *Not.*

Axenus pontus. Vide Euxinus. Axenus ab Ovid. lib. 4. triſt. memor.

Frigida me cohibent Euxini littora ponti:
Dictus ab antiquis Axenus ille fuit.

Axiace, *Oczakovv*, urbs Sarmatiae Europ. ad Pontum *Plin.*
Euxinum, in Podolia, in Lituaniae conf. à Cyrcaſſis urbe Lituanica 40. leuc. in merid. ab Alba urb. ad oſtia Turae fluv. 14. in Bor.

Axiaces, *Solina*, teſte Bordonio fluv. Sarmatiae Eu- *Strab.*
rop. geminus; unus in paludem Maeoticam influens, al- *Plin.*
ter in Pontum Euxinum ad Axiacen urbem. Unde pop. *Ptol.*
Axiaces Strab. & Plin. ac Melae, qui nec ſua retinere, nec aliena furari norunt.

¶ Axiaces, ſeu Axiacae, populi fuere Sarmatiae Europaeae ſub Tirangitis, inter oſtia Tirae & Hippanis, ubi nunc Podolia inferior.

¶ Axie-

¶ Axiemum, *Axiem*, & *Achiem*, caſtrum Africæ permunitum, in ora Guineæ. Quinque leucis diſtat a promontorio Apolloniç, in ditione Hollandorum; ſedetque ad oſtia Manci fluvii.

Ptol. Axima, *Lanz* & *Lanſiſſa*, oppid. in Taurinorum finibus, apud Alpium radices, in Pedemontano Principatu, à Taurino urbe 25. à Seguſio 8. mill. paſſibus in Boream.

¶ Axima, urbs Aſiæ, in Perſide, ad fluvium Oroatem. Quid ſit nunc, ignoratur.

Ptol. Axiopolis, *Galacz*, teſte Laz. opp. Myſiæ infer. unde Danubius Iſter appellari incipit, ultra Duroſtorum urb. 30. mill. paſſ. Ubi nunc *Flota* opp. teſte Mercat. parum à Gallacio diſtans in occ.

¶ Axiopolis, quę aliter Axium, urbs erat Triballorum, in Moeſia inferiori, & à quodam *Celanamik* dicitur. Aliis autem eſt *Axiopoli* etiam, nunc in regno Bulgariæ, ſub dominio Turcarum.

Prop. Axis apud Propert. urbs Umbriæ. Vide Aſſiſium. Propert. lib. 4.

Scandentiſque Axis conſurgit vertice murus.

Ptol. Strab. Ptol. Axius, *Vardari*, teſte Soph. fluv. Maced. ingens, in ſin. Thermaicum inter Theſſalonicam & Pydnam ſe ſe exonerans. Aquæ ejus ob claritatem ab Hom. celebrantur. Apud quem Amphaxis opp. Steph. vulgò *Rutarida*. Pop. Amphaxitæ. Hic fluv. pecora fuſca facit, Haliacmon alba, teſte Plin.

¶ Axius fluvius ex Scardo monte ortus, per Pelagoniam & Mygdoniam labitur; dein auctus Erigono & aliis fluviis, in ſinum Thermaicum cadit inter Theſſalonicam & Pellam, ſed longe a Pydna.

Cæſ. Axona *Aiſne*, & *Diſne* al. fluv. Gall. Belg. per Campaniam in Eſiam per Sueſſiones ex finibus Rhemenſium fluens. Axones pop. apud Luc. lib. 1.

Et Biturix, longiſque leves Axones in armis.

De Axona, fluv. Auſon. in Moſell.

Non tibi ſe Liger anteferet, non Axona praeceps.

¶ Axona oritur in confinio Ducatus Barrenſis, alluitque urbes S. Menehildim, Retelim, & Sueſſones; & receptis Vidula fluvio & aliquot aliis, in Æſiam ſe exonerat paulò ſupra Compendium, & *Aiſne* vulgò dicitur.

Ant. Axona, ſive Axuena in al. cod. opp. Gall. ad Axonam fluv. inter Rhemos & Virodunum in Bor. inde 22. hinc 17. leuc.

¶ Axus, *Axe*, fluvius Angliæ merid. in Somerſettenſi Comitatu. Cadit in Sabrinæ æſtuarium. Juxta illum ſedet *Axbridge* oppidum, in eodem Comitatu.

Ptol. Axylis, Azillis Steph. *Forſeli*, teſte Mercat. villa Marmaricæ marit. inter Panormum & Parætonicum. Al. *Caxales*.

¶ Ayaya, *Ayay*, inſula Americæ ſeptentrionalis, & una ex Antillis, quæ aliter Sancta Crux dicitur. Vide ibi. Paret Francis.

¶ Aydunum, *Aiduni*, ſeu *Aidone*, oppidum Siciliæ, in valle Neetina, in edito colle. Diſtat à Catana 20. milliar. in occaſum, & deficit in dies.

¶ Aymontia, *Ayamonte*, oppidum Hiſpaniæ, in Andaluſia provincia, ad Anæ fluv. oſtia, in colle, ex adverſo caſtri Marini, in Algarbia. Octodecim leucis diſtat a Gadibus, & 22. ab Hiſpali in occaſum; eſtque munitum contra Luſitanos.

¶ Aynadechium, *Aynadeki*, oppidulum Hungariæ ſup. inter Agriam & Fillechium, ſub Auſtriacis. Malè acceptum fuit à Turcis.

¶ Ayoteci, *Ayoteces*, montes excelſi Americę, in nova Hiſpania & Provincia Tlaſcala, versùs mare Auſtrale.

¶ Aytia, *Ayti*, inſula Americæ ſeptentrionalis, quæ aliter Hiſpaniola ſeu ſancti Dominici inſula. Vide Hiſpaniola.

Ayutla, *Ayutla*, fluv. Americæ ſeptentrion. in Nova Hiſpania & provinc. Guatimala. Cadit in mare Pacificum.

Plin. Ptol. Aza, urbs Armen. min. in Cappad. conf. inter Nicopolim 74. & Satala 26. mill. paſſ. *Aza* etiam vulgo.

¶ Aza urbs erat Cappadociæ prope montes, & non longè à confinio Armeniæ minoris, mediaque ferme inter Trapezuntem & Neocæſaream.

¶ Azaamurum, *Azamor*, urbs Africæ, in ora Oceani Atlantici, in regno Marochi, ad oſtia fluv. Ommirabihi; capta anno 1513. à Luſitanis, ſed poſtea a Mauris recepta. Gaudet portu capaci; in Ducala provincia.

¶ Azafia, *Zafi*, urbs Africę, in regno Marochi, in littore, ad oſtia Tenſiſti fluvii, in Ducala provincia, cum portu & emporio.

¶ Azaga, provincia Mediæ, in Aſia, versùs Armeniam majorem & Caldaramæ planitiem, Philippo à Vico teſte.

¶ Azagarium, oppid. Sarmatiæ, in Amadocis, teſte Nic. Sanſ. forte *Czarnobel*, nunc in Poloniæ regno & Volhinia inferiore, ad Uskam fluv. qui paulò poſt cadit in Boriſthenem, 12. leucis diſtat à Kiovia in ſeptentr.

¶ Azahad, deſertum Africæ, in Nigritia regione, forſan Acza Arabis, Marmolio teſte.

¶ Azamora, oppidum Armeniæ tertiæ, 8. leucis diſtans ab Arabiſſo ſeptentrionem, versùs Arcas. Nunc quid ſit, ignoratur.

Azan, mons (vide Azon, variè enim legitur) in Arcadia, ubi fons Azanius bibentes abſtemios faciens, ſicuti & Clitorius fons ejuſdem reg. Pop. Azanes inter vetuſtiores. Strab. Pauſ.

Azania, reg. Æthiopię, in ora maris Azanii, ubi Azanium prom. in ora orientali. Ea *Zea* hodie dicitur, teſte Ortel. Al. *Adel* regnum. Ptol.

Azania regio triplex; una Arcadiæ, altera Maſſyliæ in Africa, tertia Phrygiæ: cujus mem. Strabo lib. 12. Prior ſterilis & inculta traditur; adeout adagium inde proceſſiſſe exiſtimetur apud Zenod. & alios, *Azanaa mala*, de re difficili, ac nullius frugis utilitatiſve, vel cùm res eſt cum homine difficili, & intractabili. De ea Pont. lib. 7. Vran. Steph.

Immitiſque elephantum oras Azania regna.

Azanium mare, quod inter Æthiopiam & Indiam citerior. ſitum eſt, *Arcipelago di Maldivar* hodie, teſte Barrio. Plin.

¶ Azanium mare pars eſt Oceani Æthiopici, in ora Orientali Africae, inter Aromata promontorium & Magadoxum urbem, in littore Azanię regionis, vulgò *la coſte d'Ayan*; ſed longè diſtat ab Archipelago Maldivarum, & a multis *Mer de Zanguebar* dicitur.

Azer, una ex 12. Trib. Iſrael, verſus Syriam & mare Syriacum, habens ab Oriente trib. Nephthalim, & à Meridie trib. Zabulon. Aliis eſt Aſer.

¶ Azera, urbs Armeniae majoris, prope Arſaniam fluv. ab Arthemita 50. mill. paſſ. in occaſ.

¶ Azilia, oppidum Epiri, in Acarnania regione, *Natalico* hodie, teſte Brietio.

¶ Azilium Manſum, *le Mas d'Azil*, oppid. Galliae, in Occitania & Fuxenſi Comitatu, ad Riſum amnem, inter Fuxium eſt Rivos.

Aziris, *Arzichan*, teſte Nigro, al. *Arſingan*, (quod idem eſt) urbs Armeniae minor. apud Euphratem fluv. in conf. majoris, à Sebaſtopoli urbe Cappad. 100. mill. paſſ. in ort. diſtans. Sunt qui *Arzerum* urbem Armeniae majoris primariam inter Trapezuntem & Tabreſium in ort. occurrentem interpretentur. Arſinga porrò inter Amaſiam 250. & Amidam urbem Meſopotamiae 130. mill. paſſ. ſita eſt. Ptol.

¶ Aziris, quae etiam Theodoſiopolis quibuſdam, nunc *Arſingan*, diſtat ab Amaſia 150. mill. paſſ. in ortum, ab Amida 250 mill. paſſ. in Boream, & ab *Arzerum* triginta mill. paſſ. in meridiem, à Sebaſtopoli autem 140. mill. Nunc ſubeſt dominio Turcarum, in Anatolia, & confinio Turcomaniae.

Azon, mons Peloponneſi, Pheneo & Stymphalo finitimus. Cujus mem. Stat. lib. 4. Theb.

Venit & Idais ululatibus æmulus Azan. Strab.

Sunt qui Azan legant, ac pop. Azanes vocent ex Strab. Pauſ.

¶ Azones, populi Aſſyriae, ubi Thannuris mons, prope Licum fluvium.

¶ Azores, *les Azores*, ab accipitrum copia ſic dictae, inſulae Oceani occidentalis ſeu Atlantici, ſub dominio Luſitanorum. Sunt novem numero, nempe Tertiaria ſeu Tercera, in qua Angra urbs praecipua & epiſcopalis, S. Michaelis, ſanctae Mariae, ſancti Georgii, Pici, Fajalis, Florum, Corvi, & Gratioſa. Dicuntur etiam Flandricae inſulae, quòd à Belgis inventae ſint, et aliàs inhabitatae, Laetio, Golnitio, & aliis teſtibus.

¶ Azorus, & Azorium, oppidum Macedoniae, in Pelagonia regione, ad radices montis Bertecceſii Straboni & Ptolemęo.

Azotus, *Aſded*, Turcis *Alcet* et *Alceto*, urbs Palaeſtinae in Judaea, una ex quinque Philiſtinorum urbibus, à littore 3 mill. paſſ. inter Accaron 12. et Aſcalonem 18. occurrens, olim epiſcop. ſub Archiepiſc. Caeſarienſi. Jo. Hont. Ant. Ptol.

Aſca-

Aſcalo, & Antipatris, pariterque Azotia rura.

Azua, *Azua*, oppidulum Americę ſeptentrionalis, in parte meridionali inſulæ Hiſpaniolæ ſeu S. Dominici, 24. leucis diſtat ab urbe Dominicopoli in occaſum. Portu gaudet utcumque capaci.

¶ Azuaga, *Azuaga*, oppidum Hiſpaniæ, in Extremadura provincia, 5. leucis diſtat a Regiana.

¶ Azura, *Acuri*, inſula maris Adriatici, in littore Dalmatiae, è fronte Sibenici, in ditione Venetorum.

Admonitio ad Lectorem.

LICET te hic, Lector, admonere, ne in Geographicis vocabulis omnino Calepino fidas, neque Theſauri Ling. Latinæ authori. Nam plura perperam indigitata aut deſcripta occurrent inter legendum, uti in additionibus & cenſuris noſtris in Calepinum (ad quas te remittimus) videre poteris. Hic verò ex multis aliquot Theſauri praedicti errores ex ordine adnotavimus.

ABELLINUM, *Avellino*; non *Troja*, quæ urbs eſt Apuliae Dauniae.

Abrincatui, pop. Normanniæ ad occ. apud Britanniæ fines; non apud Galletas, ſeu (ut ſcribendum eſt) Caletas, qui Normanniæ adhærent ad ortum.

Abiarum oppid. & fluv. eſt Cappadociæ, in Colchidis conf. non Armeniae minoris, apud Ptol.

Abudiacum apud Ratiſponam; non apud Auguſtam.

Abus Ptol. non Abupus, fluv. Albionis.

Acarnania non eſt ad ſin. Ambracium; à quo diſtat in occaſum.

Accitana colon. eſt in Hiſp. ulteriore; non citer.

Achaja non eſt peninſula inter Ægæum & Jonium mare; ſed pars Peloponneſi ad ſin. Corinthiacum.

Acheruſia palus apud Cumas & Bajas; non inter Capuam & Averſam.

Acritas prom. in ora Meſſeniæ; non apud Tęnarum, & Maleam prom. Laconiæ.

Acuſion col. Ptol. non Acuſiorum; eſt enim nominat. ſing. caſus, non genit. plur. ut multi putant.

Aduallas mons emittit Rhodanum, Rhenum, & Ticinum; non Adduam.

Ægina inſ. non numeratur inter Cycladas, à quibus recedit in occ.

Ænus, fluv. Germ. Oenus apud vet. ſcribitur.

Æſernia, *Sergna* vulgò; non *Eſernia*.

Æſiſium, *Aſiſi* vulgò; non *Aſſiſia*.

Æthalia inſ. apud Populonium, non apud Corſicam.

Æthiopia, Africæ reg. ultra Ægyptum in auſtrum recedens; non inter Ægyptum & Arabiam.

Ætolia, reg. Epiri; non Gręciae.

Agedicum, ſive Agendicum, *Provins* pleriſque non *Sens*.

¶ Agendicum eſt urbs ipſa *Sens*, Cluverio, Brietio, & aliis. Ideo nullus error. Vide in voce Agendicum.

Aginum, ſive Agennum *Agen*; non *Angouleſme* urb. longè diſtans.

Alabis, ſive Alabus fluv. Siciliae non praecipuus; cum multi majores ſint.

Alalcomenae, non Alalcomenas, urbs Bœotiae.

Alatrium, urbs Hernicorum, in Latio; non in Campania.

Albania, reg. inter Colchos & mare Caſpium; non inter Iberiam & mare praedictum; neque uſque ad Męotidem paludem extenſa.

¶ Albania regio Aſiae eſt, inter mare Caſpium ad ortum & Iberiam ad occaſum, ut tradunt omnes.

Albanus fluv. per Albaniam; non per Armeniam fluit.

Allobroges nunc *Sabaudi*; non *Delphinatus*; cum modica pars Delphinatus in Allobrogibus contineatur.

Almus mons; non Almo.

Alopeconneſus, inſ. apud Plin. non urbs.

Alvona, *Albona*, non *S. Angelo*, opp. Iſtriae.

Amathus, urbs Cypri inſ. maris Syrii, ſive Cilicii, non Ægaei.

Ameria, urbs Umbriae, *Amelia*; non *Almelina*.

Anas, fluv. Luſit. non Ana.

Andros, inſ. vicina Eubœae; non Samo.

Anthemis, inſ. Aſiae; non Tbraciae.

Antiochia magna, urbs Syriae; non pars Syriae.

Antobroges, pop. Aquitaniae; non Antoboges.

Anxa, urbs Salentinorum: non Senonum: quae & Gallipolis, non Galliopolis.

Apollonia, urbs Macedoniae; non Epiri.

Apollonia, quae *Bonandria* nunc dicitur, urbs eſt Cyrenaicae; non Syriae.

Apulia non eſt inter Dauniam & Calabriam; ſed Apulia Peucetia eſt inter Dauniam & Salentinos.

Aquae calidae apud Ptol. vulgò dicuntur *Aigues caldes*; non *Vicque*.

Aquiſgranum, vulgò *Ach*, ſive *Aken*; non *Aix*.

¶ Aquiſgranum vulgò *Ach* à Germanis, *Achen* à Belgis, & *Aix* ſeu *Aix la Chapelle* à Gallis dicitur. Itaque non eſt error ibi.

Arachoſia reg. ſita eſt cis Indum fluv. non ultra.

Arae Flaviae, urbs Germ. trans Danubium; non ad Danubium.

Arar, fluv. ex mont. Vogeſo; non ex eodem mont. ex quo Rhodanus.

Araurius fluvius prope Agatham fluit; non prope Maſſiliam.

Arecomici populi non ſunt iidem cum Volcis; ſed finitimi ex Plin.

¶ Arecomici ſub Volcis comprehendebantur; ideoque dicti erant Volcae Arecomici.

Argentoratum urbs eſt Germ. ſuper. non Galliae.

¶ Argentoratum antiquitus urbs erat Galliae, quae ad Rhenum fluvium extendebatur, poſtea autem fuit Germaniae ſuperioris ultimis temporibus.

Argos, poſtea Argirippa apud Plin. non Agri.

Argos, urbs Peloponneſi, in Argia regione, non in Achaja.

Aria, regio Aſiae, *Heri* vulgò; non *Turcheſtan* dicitur.

Aricia abeſt ab urbe Roma 16. mill. paſſ. non 10.

Ariminum urbs ad fluv. cognominem; non juxta Rubiconem ſita eſt; cùm Apruſa fluv. interſit.

Ariſbe opp. fuit Troadis, non Trojae.

Arſicua; urbs German. *Brin*, in Moravia, non Arſicina.

Arucci, opp. Luſit. non Arucci in Baetica.

Arverni pop. & urbs ſuper Elaverim fluv. ſiti; non ſuper Ligerim.

Aſcrivium, urbs Dalmatiae, nunc *Cattaro*: non *Aſcrivio*.

Aſphaltites, lacus Palaeſtinae, in Judaea; non Syriae apud Ptol.

Aſſyria, reg. Aſiae, diverſa eſt à Syria; cùm inter eas Meſopotamia intercedat.

Aſtur nomen eſt gentis in Hiſp. non regio.

Aternus (non Aarnus) eſt fluv. Marrucinorum, non Frentanorum.

Athenae urbs in Achaja, non inter Achajam & Macedoniam.

Atheſinus flu. labens in Iſtrum, non fluit ex lacu mont. Apennini: qui non incumbit ſuper Carnos.

Athos mons non adjacet Lemno inſ. à qua ſupra 80. mill. paſſ. diſtat in occ.

Atina, opp. Latii; non juxta Pontinas paludes.

Atrebates, vulgò *Arras*; non *Artois*: quae eſt reg. Latinè Arteſia.

¶ Atrebates populi fuere in eo tractu, ubi hodie Arteſia, provincia Belgii, *l'Artois*; & eorum urbs etiam Atrebates, ſeu etiam Atrebatum & Nemetocerna, hodie *Arras* vocatur.

Avella, opp. Campaniae, diverſum ab Abellino urb. Hirpinorum.

Aulerci, pop. *di Rouen*: non *di Rovane*.

Aulerci in Normannia erant, ubi Eburovices, *la Dioceſe d'Evreux*; ideo non habitabant Rothomagum, *Rouen*, & longè diſtabant à Rodumna, *Rovanne*.

Aulon, opp. & mons magnae Graeciae; non contra Tarentinam reg.

Aurunca, urbs Campaniae; non Latii. Vide Sueſſa.

Auſones Plin. pop. apud Lucros, in magna Graecia, unde Auſonium mare, & apud Oſcos in Campania.

Auſtria eſt Noricum ripenſe; non Pannonia ſuperior. cujus modicam partem complectitur.

Azotus, urbs Palaeſtinae; non Syriae.

Errores qui ſequuntur, ſuis locis indicantur; non quidem omnes, ne Momi officio fungi videremur.

B

BABA, vel Babba, & Julia Campeſtris, Barbae Steph. *Plin.*
Beni Teudi Marmol. col. & urbs Maurit. Tingit. me- *Ptol.*
diterr. à Lixo 40. mill. paſſ. in occ. in regno Feſſenſ. Illam

Theſ. Ling. Latin. ad mont. Atlantem locat, cùm ab eo longè abſit in regno Feſſenſi.

¶ Babae, quae *Benitenda*, urbecula eſt Habatae provinciae regni Fezzae, ad Guarguam fluvium, versùs limites Errifis provinc.

Xeno. Hero. & al. Babylon, *Bagdet*, urbs archiep. Babyloniae reg. maxima, ad Euphratem fluv. etiamnum regionis caput, & ſedes Præfecti, à Seleucia magna ad Tigrim fluv. 90. mil. paſſ. in Africum, à Teredone apud oſtia Tigridis 412. à Sardibus 2300. in ortum, à Damaſco 480. ab Edeſſa 375. in ort. prima urbium, circa Nohae obitum condita. Ambitus mœnium illius erant ſtad. 385. quae tam lata erant, ut quadrigae obviae ſeſe non impedirent. Mem. Ovid. lib. 2. de Ponto, eleg. 4.

Nec Babylon aſtus, nec frigora Pontus habebit.

Pop Babylonii Plin. & al. Babylonienſis nom. gent. ut miles Babylonienſis apud Plaut. in Tr. Illam Plin. à Semiramide conditam, ſeu veriùs mœnibus cinctam 60.m. paſſ. circuitu patentibus tradit. Aulaea Babylonia apud Mart. ſicuti Sarrana apud Juven. commendantur, maximè verò Attalica dicta Pergami in Aſia.

¶ Babylon, *Babilone* Gallis, *Babilonia* Italis, urbs fuit Chaldeae celeberrima, & ex maximis Aſiae, in Babylonia regione, 250. milliar. a Teredone. Sed nunc omnino deſtructa, ita ut vix ejus ſuperſint rudera; & ex ejus ruinis crevit Bagdatum, *Bagdet*, urbs ampla & probe munita, ad Tigrim, quae alias Seleucia magna, 50. milliar. à Babylone antiqua in ortum, ſub Turcis. Vide Seleucia.

Ptol. Babylon nova *Cairo*, & *Alcairo*, *Miſraim* Hebraeis, *Muzir* Arabibus, urbs archiep. Ægypti maxima, apud Deltam Nili, è regione Memphis, ab Alexandria 130. m. paſſ. versùs Sycnen in auſtrum 470. ab Hieroſolym. 360. à Babylone veteri 900. ab Alexandria & Peluſio recto itinere 90, à monte Sina 270. Acus Babylonis à Mart. lib. 14. memor. & pectines.

Hæc tibi Memphitis tellus dat munera, victa eſt
Pectine Niliaco jam Babylonis acus.

¶ Babylon nova, urbs Ægypti, nunc ferè diruta jacet, & tantiſper diſtat à Cairo urbe primaria totius regionis Vide Cairus.

Ptol. Plin. Babylonia, *Bagdet*, reg. Aſiae, de urbis nomine dicta; circa Euphratis & Tigridis confluentiam, inter Meſopotamiam ad occ. & Bor. Aſſyriam ad Bor. Suſianam ad ort. Chaldeam ad meridiem perſtricta. Urbes clariſſimae Babylon & Teredon, poſt quas Barſita & Orchoe. Pop. Babylonii, & Babylonius nom. gent. Claud. de 6. conſul. Honor.

Namque velut ſtellas Babylonia cura ſalubres.

Ovid. lib. 4. Metam.

Quam procul ad luna radios Babylonia Thiſbe.

¶ Babylonia regio, quę nunc *Yerach*, pars fuit Aſſiriae veteris, ſub qua etiam Chaldea comprehenſa erat.

¶ Babylonii montes Aſiae, in confinio, inter Chaldeam & Arabiam, in Babylonia regione; erantque admodum excelſi & extenſi.

Plin. Strab. & al. Babytace, *Bayburt* Pineto, al. *Baypurt*, urbs Aſſyriae, ad alveum Tigridis ſeptentrionalem, in Meſopotamiae conf. ſeu in ipſa Meſopotamia. Eſt & *Bayburt*, urbs Armeniae min. inter Trapezuntem urb. Capp. & Euphratem fluv. cui propior eſt. Babytace porrò abeſt à Suſis 135. mill. paſſ. in occ. & Corum ex Plin. Ibi aurum ab incolis odio habetur; & ne cui uſui ſit, defoditur in terram, teſte Plin. lib. 6. c. 27.

¶ Babytace vix diſtabat 30. mill. paſſibus à Cteſiphonte in Boream, & 60. ferè à Babylone veteri, teſte Philippo à Vico.

¶ Bacalalus, *Bicalal*, lacus Americae ſeptentrionalis, in Nova Hiſpania & Jucatania provincia, versùs oram ſinus Hondurae.

¶ Bacara, *Bacar*, regio Aſiae, in India, ſub imperio Magni Mogolis, cis & juxta Gangem fluvium, ubi oppidum praecipuum *Bicaner*.

¶ Bacaracum, *Bacharach*, oppidum Germaniae, in Palatinatu inferiori, ad Rhenum fluvium, paulò infra Pingium, & medium ferè inter Moguntiam & Confluentias. Vide Bacchi Arae.

¶ Baccaracum, *Baccarac*, urbecula Galliae, in Lotharingia, ad Murtam fluvium, in ditione Epiſcopi Metenſis, 7. leucis ſupra Nancejum, versùs Fanum S. Deſiderii.

Baccades, *Buccabel*, teſte Guil. Tyrio, vicus Palaeſtinae, in finibus Zabulon.

Baccanae, *Baccano*, vic. Hetruriae, inter Roſulum 8. Lib. & urbem Rom. 15. mill. paſſ. apud ſylvam Maeſiam, Reg. quae *Boſco de Baccano* nominatur. De eis lib. 3. itin.

Jamque egreſſa fuit Baccanis proxima ſilva. Ant.

¶ Baccanae, vic. Hetruriae. Exiguum habet lacum, qui vulgò *Lago di Baccano* dicitur; eſtque in ditione Summi Pontificis, & in provinc. Patrimonii.

Bracchi Arae ex antiq. loci tradit. *Baccharach*, opp. eſt Germ. ſuper. ad Rhenum, in Palatinatu, inter Bingium & Veſaliam ſup. 2. leuc. diſſitum, quod & *Bachrach* dicitur.

Bacchiadae apud Ovid. Corinthii dicuntur à Baccho, quem illi colebant. Ovid. lib. 5. Metamorph.

Et qua Bacchiadae bimari gens orta Corintho. Ovid.

Bacchium, Bacchina Plin. inſ. parva maris Ægaei, ante Smyrnam urb. Joniae.

¶ Bacemum, *Bacaim*, urbs Aſiae, in India, non procul ab ora Oceani & ſinus Cambajae, Liv. in ditione Luſitanorum, cum arce munita; eſtque media ferè inter Goam & Amedebatum urbes celebres, & 60. mill. paſſ. ab emporio Surata in auſtrum.

Bacenis, (non Barcenis, ut in Theſ. Ling. Lat.) *Turingervvaldt*, *Duringervvaldt* & *Thuringervvaldt*. Mercat.) Caſ. ſylva Germ. Cheruſcos à Suevis dividens, nunc inter Franconiam ad merid. & Thuringiam ad Bor. interſita. Sic Althamerus illam indigitat. Sunt qui Nigram ſylvam, in qua Friburgum & Bada urbes ſunt, interpretentur. De ea lib. 7. itin. ſic:

Sylva Bacenis vaga ubi puteſcit.

¶ Bacenis ſylva, Ptolemaeo Semana dicta, monti Melibocco impoſita, non longè a Viſurgi, ubi aliàs Cheruſci populi. Sanſone, Brietio, & aliis nunc eſt *der Hartz Waldt*, in Ducatu Brunſvvicenſi, versùs Haſiam: quod probabilius.

¶ Bachianum, *Bachian*, inſula Aſiae, in mari Indico, & una ex Moluccis, parva, ſed abundans & mirè fertilis, in ditione Hollandorum; 30. mill. paſſ. diſtat a Machiano in auſtrum, & paulò minus ab ora occidentali Giloli inſulae, ferè ſub linea Æquinoctiali.

¶ Bachienſis Comitatus, provincia regni Hungariae, juxta Danubium fluviun, & prope Coloczam urbem. Vide Bathanatii.

¶ Bachilio, *Bachillione*, fluv. Italię, olim Meduacus minor dictus. Vide ibi. Agros Vicentinum & Patavinum rigat, & in mare Adriaticum ſe exonerat.

¶ Bachovia, *Backovv*, urbs Walachiae, cui Clemens VIII. Epiſcopum dedit ſub Archiepiſc. Coloczenſi, ad *Miſſovo* fluv. Miraeo teſte, & aliis, 30. mill. paſſ. diſtat à Targoviſco in Septentrionem.

Bactra num. plur. Bactrum etiam Plin. Bactra in utroque Strab. num. Strab. *Bagdaſan*, teſte Caſt. ſive *Budaſan* al. urbs Ptol. Bactrianae reg. caput, ad Bactrum fluv. à portis Caſpiis & al. 462. mill. paſſ. in ortum, ab Alexandria Briae 484. ab Antiochia Marginae 250. à Bactro fluv. nomen cum reg. hab. De ea Virg. lib. 2. Georg.

Nec pulcher Ganges, atque auro turbidus Hermus
Laudibus Italia certent, non Bactra, neque Indi,
Totaque thuriferis Panchaja pinguis arenis.

Bactrianos canes alere, qui aetate confectos homines dilacerent, & ſponſas, quae in publicum maximo ornatu prodeunt, etiam ſervis & advenis impune commiſceri tradit Plin.

¶ Bactra, urbs Bactrianae, nunc a multis *Termend* dicitur; eſtque parvi momenti, prope montem Caucaſum, 360. mill. paſſ. diſtabat ab Alexandria Ariae, & 630. ab Antiochia Margiane in ortum, Sanſone teſte: urbs verò *Badaſcian* a multis creditur Maracanda antiquorum, & 300. mill. paſſ. a Bactra in occaſum diſtat.

Bactri, Bactriani Strab. pop. Bactrianae reg. qui etiam Bactrii à Mela appellantur. Hi, teſte Curtio, ſenio morbove Plin. confectos canibus ad hoc nutritis devorandos objiciebant.

Bactriana, *Caraſſan* Caſt. *Coraſan* al. *Batter* Rhamuſio, Strab. reg. Aſiae, inter Ariam ad occ. Paropamiſum ac partem & al. Sogdianae ad ort. Cujus urbes quondam clarae, Bactra, Chartra, vel Chatracharta, Zariſpa, & Maracanda. Haec olim mille urbes continebat, teſte Joſepho.

¶ Bactriana regio totam illam regionem nunc *Maulrenahar* ſeu *Uſbek* dictam complectitur, cum minuta parte Choraſani ſeptentrionalis. Aliàs pars erat imperii Perſarum, inter Margianam, Scythiam intra Imaum, Maſſagetas, & Indiam; nunc arctior Oxo fluvio bipartitur; eſtque inter Perſiam, Tartariam deſertam, imperium Magni

gni Mogolis, & regnum Thibeti. Sed tamen ſub Tartaria latè ſumpta comprehenditur. Ibi urbs præcipua, Samaracanda.

Plin. Bactrus, *Buchian*, teſte Nig. al. *Bocchara*, flu. ex Tauro monte effluens, & Bactrianam reg. irrigans, ipſaque Bactra (quæ & Bactrum Plin. dicitur) interluens, Oxoque congrediens fluv. Sogdianorum. Bactrus Luc. lib. 3.

Errantes Scythia populi, quos gurgite Bactros
Incluſit gelido.

Plin. Bacuntius, *Bozvvtha*, teſte Laz. fluv. Pannoniæ infer. in Hungaria, prope Sirmium urb. fluens, nec procul in Saum labens.

¶ Bada, *Baden*, urbecula Germaniæ, in Ducatu Sueviæ, caput Marchionatus Badenſis. Diſtat ab Argentina 5. leucis in Orientem æſtivum, una a Rheno-fluvio, & 8. a Spira in auſtrum; eſtque aquis calidis celebris.

¶ Badacama urbecula fuit Aſiæ minoris, in Bithinia, 30. milliar. ab Heraclea in auſtrum, 60. autem à Nicæa in Boream. Vix nunc apparent ejus rudera.

Badacum, *Obdach*, teſte Laz. oppid. Norici, in Carinthia, ad Lavantum fluv. Iduno urbi propinquum, 2. leuc. in ortum diſtans, à S. Vito 6. in circium. Auguſta Badacum ex vet. Inſcript. Ex quo error patet Theſ. Ling. Lat. *Salzburg* hoc opp. eſſe putantis. Vide Auguſta Badacum.

¶ Badacum, Cluverio teſte, eſt *Bamburg*, ad Alazam fluv. qui in Ænum defluit, longè ab *Obdach*, oppido Stiriæ.

¶ Badara, *Badara*, oppid. Indiæ, in peninſula, cis Gangem, in ora Malabarica, & in regno Calecuti. Diſtat 6. leucis ab urbe Calecuto in Septentrionem.

¶ Badenacha, *Badenoth*, Scotiæ ſeptentr. regiuncula, in Moravia provincia, versùs montes, & prope Atholiam regionem. Spea amne in duas partes ſcinditur.

Ptol. Badeos, *Biada*, teſte Mol. urbs regia Arab. fel. in ora ſin. Arabici. Badei regia in Cod. Græco. Fuit & Badea urbs Maurit. epiſc. ſub Archiep. Cæſarienſi.

¶ Badeos eſt *Serrain* aliis, oppidulum medium inter Meccam & montem Oreb.

¶ Badera, oppidum Galliæ, in Aquitania, vel in eo tractu ubi Volcae Tectoſages, ad Alburacim fluvium, forſan ibi nunc *Hanterive*, oppidum Occitaniae, 4. leucis à Tholoſa in meridiem.

Beda. Badonicus mons, *Bannesdovvn* Camp. mons Britanniæ, in Anglia, ad quem Bathonia eſt urb. epiſc. ſub Archiep. Cantuarienſ. licèt Polyd. Virg. ſit *Blackamore* mons prope Com. Dunelmenſ. apud Atheſim fluv. à Dunelmo ad 20. mil. paſſ. diſtans. Vide Aquæ ſolis.

P. Diac. Badrinus, fluv. Æmiliae, *Santerno*, idem cum Vatreno, Forum Cornelii praeterfluens.

Corn. Tac. Baduhennae lucus, *Sevenvvaldt*, & *Sevenvvolden*, ideſt, ſeptem ſylvae, locus in Friſia: adhuc *Bacuten* dicitur pag. apud Groningam urb. inde 3. leuc. Sloten versùs, teſte Hieron. Verrutio, al. eſt *Covvorden*, opp. Tranſiſalaniae, in conf. Friſiae, ad Vidrum fluv. inter Volenhoviam ad occ. 6. & Meppam opp. Weſtphaliae in ort. 5. apud Hardembergam 1. leuc. diſſidens.

Baebeis, lacus Bœotiae. Cujus mem. Prop. lib. 2. eleg. 3.

Mercurio & ſanctis fertur Baebeidos undis.

Vide Bœbeis.

¶ Baecelicus, mons Africae, in Cyrenaica regione, prope Cleartis Paludem, in mediterraneis.

Ptol. Baecula, *Banneles*, teſte Mol. opp. Hiſp. Tarracon. in Catalaunia, inter Ficerias & Olorum ſupra leuc. 1. a Geranda 5. in Bor.

¶ Baecula, oppid. Auſetanorum, nunc *Rhoda* dicitur à multis, ad fluvium *Ter*, vix duabus leucis diſtans ab Auſa in Bor. 7. à Garunda in occaſ. & 10. a Ficeris; & *Banneles* aliàs Aquae calidae dicebatur.

Ptol. Baemi, pop. Germ. quorum reg. Bohemia dicitur, regnum undique ſylvis cinctum, Bavaria, Moravia, Sileſia, Luſatia, Miſnia, Voithlandia, Northgoja, aliiſque region. undique inſtar theatri circumdantibus Albi fluv. & Multavia intermeantibus. Cujus regia Praga urbs ampliſſima. Vide Bojemum.

Ptol. Baeſippo, Beſippo Plin. *Bejer*, teſte Henr. Coquo, opp. Hiſp. Baet. in ora littor, Vandalitiae.

¶ Baetana, urbs Aſiae, in peninſula Indiae, citra Gangem, quae nunc *Beder* creditur a multis, urbs regni Decani, aliis autem eſt *Viſapor*, in eodem regno.

Ptol. Baetica, Turdetania Strab. Pl. Hiſpania ulterior (quae tamen magis patet quàm Baetica) *Andaluzia*, teſte Flor. (ſub qua etiam *Granada* comprehenditur) una ex tribus Hiſpaniae partibus in auſtrum vergens, à Tarraconenſi Marianis montibus, à Luſitania Ana fluv. diviſa. Hinc Baeticus nomen gent. Fortun. lib. 6.

Condolet hinc Batavus, gemit illinc Baeticus axis.

¶ Baetica, ſub qua aliàs Baſtuli, Turdetani, & Turduli populi, nunc continet Andaluziam cum majori parte regni Granatenſis; eſtque regio admodum fertilis, & abundans: ibi urbes celebres, Hiſpalis, Corduba, Gades, Aſtigis, Munda, Eliberis.

Plin. Mela. & al. Baetis, Tarteſſus Strab. & Pauſ. *Guadalquivir*, ideſt, fluv. magnus, fluv. Hiſp. ex Argenteo mont. in occ. per Biatiam, Ubedam, ac Illiturgim urbes fluens, inde in auſtrum retortus, Corduba & Hiſpali irrigatis, Oceano Gaditano ad Fanum Luciferi ſeſe immiſcens. Olivifer eſt, ut apud Mart. l. 12. epigr. ult.

Bætis Olivifera crinem redimite corona.

Ortus longè diſtat ab ortu Anae, & longiùs ab ortu Tagi, contra quam apud Theſ. Ling. Lat. legitur. Plin. etiam nomen oppidi eſt.

¶ Baetis fluvius recipit fluvios Singilim paulò infra Aſtigim, Corbonem, Guadarizam, Guadarmenam, & Frigidum, cum aliquot aliis rivis; & Andaluſiam provinciam mediam ſecat. Oritur non longè à Baſti, in confinio regni Murciae, 27. leucis à fontibus Anae, & 40. ab ortu Tagi in meridiem.

Ptol. Baetius, *Eda*, teſte Ortel. fluv. Arab. fel. in ſinum Arabicum inter Thebas & Badeon urbes influens.

Ptol. Plin. Baetulo, Betulo Melae, *Badalona*, teſte Flor. cum Mor. oppid. olim, nunc pag. Hiſp. citer. in Catalaunia, apud Barcinonem, à qua 3. leuc. Gerundam versùs diſtat, ad fluv. cognom.

¶ Baetulo, qui *Badalona* vulgò, pagus eſt in ora littorali Cataloniae, una leuca à fluv. cognomine diſſitus.

Baetulo quoque, *Beſos*, fluv. ejuſdem tractus Baetulonem opp. olim, nunc pag. circumfluens, ac in mare apud mont. Jovis exiens: *Beſos* apud Florian.

¶ Baetulo, vulgò *Beſos*, fluvius eſt parvus Catalauniae, in mare Mediterraneum ſe exonerans inter, Baetulonem & Barcinonem.

Baeturia, Bethuria Aul. Hirt. Beturia Liv. Plin. & al. *Eſtremadura*, reg. Hiſp. Luſitanicae, teſte Varrerio, Baetica, Carpetania, reliquaque Luſitania contenta. In qua magna pars Vettonum eſt, & pars *Petroche*, quòd ſaxeſa ſit, nominatur, Urbes Emerita, quondam clara, Pax Auguſta, Caurium, & Turris Julia.

¶ Baeturia, quibuſdam erat in confinio Baeticae, inter Anam fluvium & montes Marianos, in qua pars Vettonum fuit. Ibi nunc pars Eſtremadurae provinciae, versùs Andaluziam.

¶ Baffini ſinus, *Baffins Bay*, ſinus Oceani, ſupra Americam Septentrionalem, in boream, & Terras Arcticas maxime extenſus, & ab Anglis detectus; ſicque dictus à paucis annis.

Cedr. Baga, al. Boga, *Buga*, urbs hac tempeſtate Piſidiae, primaria, in qua Praefectus reſidet.

Lib. Conc. Baga, quae & Bagaja, Vaga Ptol. & Sil. Vagenſe opp. Plin. *Necaus*, teſte Marm. urbs Africae mediterr. olim epiſc. ſub Archiep. Carthaginenſ. ultra Cirtham col. in qua Hunnericus Vandalorum Rex Arrianus, qui catholicos perſecutus eſt, miſerè obiit.

¶ Bagamidriae regnum, *Bagamidri*, regnum Æthiopiae ſuperioris ſeu Abiſſiniae, juxta fluvium Nilum. Subdividitur in 17. provincias ſatis latis versùs Nubiam.

Ptol. Baganum, Bagacum, ſive, ut alii legunt, Bajacum Ant. *Bavay*, teſte Divaeo, opp. Belgii, in Hannonia, à Valencenis 3. leucis in ort. versùs Malbodium, inde 2. à Montibus ferè 4. in auſtrum. Al. eſt *Bagenhaim* pag.

¶ Bagargara, *Baghargar*, regio Aſiae, in Turcheſtania, ubi aliàs pars Scythiae extra Imaum montem.

Vet. Trad. Bagaudarum caſtrum, *S. Maur des Foſſez*, teſte Vigenereo, pag. Gall. ad Matronam fluv. apud Pariſios:

¶ Bagaudarum caſtrum gaudet caſtro ſuperbo & ponte ad Matronam; duabuſque leucis diſtat à Lutetia in ortum.

¶ Bagdatum, *Bagadad* & *Baghdet*, urbs Aſiae dives, ampla, & valde munita, aliàs dicta Seleucia, in Meſopotamia, nunc provinciae *Yerack* caput, ad Tigrim fluv. antea ſub dominio Perſarum, ſed ab anno 1640. paret Turcis. Crevit ex ruinis Babylonis, cujus hodie pauca quae ſuperſunt rudera ad Euphratem, unius diei itinere inde diſtant. Abeſt autem ab Aſpahamo 400. milliar. in occaſum, 110. à Ninive, & 150. ab Anna in ortum.

Ptol. P. Bagrada, *Bintmir*, al. *Bindemir*, & al. teſte N. Nicolao,

Bud-

Budmir, fluv. Perſidis extremus, in Carmaniç conf. non Carmaniç deſertæ, ultra priorem Carmaniam, ut malè Ortel. ſcribit.

¶ Bagrada, fluvius Perſidis, nunc *Tiſudon* dicitur, teſte Sanſone. Oritur in confinio Carmaniæ deſertae. Paſagardam rigat, & deinde in Oceanum Perſicum ſe exonerat.

Ptol. Strab. Liv. & al. Bagradas, *Megrada* Marm. *Magrida* Leoni Afric. *Magiordech* P. Jovio, fluv. Africae, ex Audo mont. in mare inter Carthaginem & Uticam fluens, haud procul ab Utica. Macra Polyb. Bagrada Caeſar. Liv. & Luc. lib. 4.

Bagrada lentus agit ſicca ſulcator arena.

Hic Atil. Regulum ſerpentem ingentem exercitu adhibito interfeciſſe, coriumque 120. pedibus longum Romam miſiſſe Aul. Gell. refert lib. 6. cap. 3.

Bagravendene, regio Armeniae majoris, inter Tygrano-certam & Arthemitam.

¶ Bahama, *Bahama*, inſula Americae ſeptentrionalis, & una ex Lucalis in mari boreali, 50. leucis ab ora Floridae regionis diſtans, & ab ea dicitur *lo Canal de Bahama*, aeſtus maris vehemens admodum & formidabilis inter eam, Floridam, & Cubam inſulam excurrens.

¶ Bahuſium, *Bahus*, caſtrum permunitum regni Norvegiae, in parva inſula, quam facit fluvius Trolhetta, qui ex Venero lacu erumpit; & antea erat in ditione Regis Daniae. Sed ab anno 1658. ſubeſt dominio Regis Sveciae, cum tota praefectura, quae ab ipſo Bahuſiana dicitur. Diſtat 2. leucis Danicis à Gottenburgo in ſeptentrionem, & 3. circiter ab ora Oceani in ortum. Conditum fuit anno 1309. ab Haquino IV. Rege Norvegiae.

Cic. Strab. Plin. & al. Bajae, *Baja*, opp. Campaniae, ad ſinum Bajanum, inter Puteolos & Cumas 3. mill. paſſ. exciſum. Nunc ibi exiguum caſtrum, cum balneis, inter Miſenum & lacum Avernum proximum. Olim urbs epiſc. Nomen à Bajo Ulyſſis comite, ejus conditore, habere fertur. Memor. Propert. lib. 1. eleg. 11.

Ah pereant Bajæ crimen amoris aquæ.

Bajanus ſinus, Crater Strab. Puteolanus Plinio, Cumanus Eratoſtheni, *Golfo di Pozzuolo & di Napoli* paſſim dicitur, inter Miſenum & Athenaeum promontoria contentus. Tametſi Bajanus ea pars eſſe videtur, quae inter Puteolos & Baias, Miſenumque & Avernum continetur, quae & Lucrinus lacus dicitur, Bajanus lacus apud Tac. dictus. De quo Mart. lib. 13. epigr. 79.

Ebria Bajano veni modo concha Lucrino.

¶ Bajanus ſinus vulgò *Golfo di Pozzuolo* dicitur, extenditurque inter Niſitam inſulam & Miſenum promontorium. Vocatur etiam ſinus Puteolanus. Vide ibi.

¶ Baida, *Baida*, regio Aſiae, in Tartaria deſerta, juxta Peiſidam fluvium, & Oceanum Septentrionalem, & in confinio ditionis Moſchoviticae. Paucis abhinc annis detecta & luſtrata fuit à Moſchovitis.

Vit. Bajenni, *Fainge*, teſte M. Welſero, opp. Vindeliciae, in Bavaria, ſeu *Faing*, aut *Vaing*, opp. Sueviae in Duc. Wirtembergenſ. inter Canſtadium 6. & Brettam 3. leuc. a Spira 8. diſtans.

Lib. Conc. Bajocae, Baiocenſis urb. ex vita S. Vigoris Epiſc. Bellocaſſes & Velocaſſes Caeſar. Vellocaſſes Plin. *Baieux*, urbs Gall. Celt. in Normannia, epiſ. ſub Archiep. Rothomagenſ. inter Cadomum ad ort. 7. & Conſtantia caſtra ad occ. 11. leuc. diſſita. Bajocaſſina urb. Sidonio.

¶ Bajocae, ſeu etiam Bajocum, urbs eſt Normanniae inferioris, vix 2. leucis diſtans ab ora maris Britannici, & 14. à Conſtantia, 5. autem à Cadomo. Circumpoſita regio vulgò *le Beſſin* dicitur, ubi aliàs Bajocaſſes populi, qui & Biducaſſes dicti ſunt.

Auſo. Bajocaſſes, urbs Bajocaſſium lib. Provinc. Vellocaſſes Plin. * Bellocaſſii Ptol. pop. & urb. quae Bajocaſſina Sidon. Bajocae in lib. Concil. nominatur, vulgò *Bajeux*. (* forſan Veneliocaſii.)

¶ Bajona, *Bayonne*, urbs Galliae, in Aquitania, ampla, dives, & valde munita, ad Aturum fluvium, ubi influit in Oceanum poſt receptum Nivum. Epiſcopali dignitate gaudet ſub Archiepiſcopo Auxitano, & portu ſat capaci, 6. leucis diſtat a confinio Hiſpaniae, 7. ab Aquis, et 30. a Burdegala in meridiem. Quidam exiſtimant ibi fuiſſe Aquas Tarbellicas, alii autem Bojatum.

¶ Bajona, *Bajona*, cognomento *de Galizia* à ſitu, urbs eſt Hiſpaniae permunita, in ora littorali Gallaeciae, 4. leucis diſtans ab oſtiis Minii fluvii in Septentrionem, et paulò minus à yde. Ibi fuerunt Tantiquitus Aquae calidae Cilinorum, ut quidam credunt.

Bibl. Bala, *Palmer*, teſte Guil. Tyrio, opp. olim, nunc pag. Palaeſtinae, in finibus Sodomorum, ab incendio ad Loth preces ſervatum.

¶ Balabithena, regio Armeniç majoris, inter Arſaniam & montem Antitaurum, Petro à Vico teſte.

¶ Balaguata, *Balaguato*, regio Aſiæ, intra montes, in peninſula Indiæ intra Gangem, ſub dominio Regis Decani, versùs confinia regni Golcondæ.

¶ Balambuanum, *Balambuan*, urbs Aſiæ, in inſula Java, cum portu in ora littorali, versùs Orientem, ex adverſo inſulç Baliæ. Hinc fretum inter utramque dicitur Fretum Balambuanum.

Balanea, * Balanęç Ptol. Balaneæ Steph. *Valania* Nig. *Baguiae* Poſtello, urbs Phœniciæ, apud oſtia Eleutherii fluv. media inter Gabalam ad arctos 27. & Antaradum ad auſtrum 24. mill. paſſ. diſtans à Tripoli 74. in Boor. epiſcop. ſub Archiep. Apameno. Sed hodie ſedes epiſcopalis Moronienſi unita eſt. (* In manuſcr. Cl. Seldeni Βαλανία *Ant.*

¶ Balanea ab aliis in Syria ponitur. *Ptol.*

Balantipyrgon, *Capilamba*, teſte Merc. urbs Indiæ, intra Gangem fluv. ut ſitus perſuadet. *Strab.*

Balari, pop. Sardiniæ, circa Valeriam urbem exeiſam incolentes. Quorum reg. ſeu tractus *Baromela* Plin. dicitur. *Plin. Liv.*

¶ Balatha urbs fuit Meſopotamiæ, ad Chaboram fluv. inter Niſibim & Tapſaeum.

¶ Balatimora, *Balatimore Bay*, ſinus Hiberniæ inſulae, in Momonia provincia & Deſmoniæ Comitatu, ſpatioſus eſt atque inſulis ſparſus, cum portu cognomine in ora meridionali.

Balatoni, pop. Corſicç mediterr. quorum reg. *Balagna* nominatur, a Calvia & Fano S. Florentii 20. mill. paſſ. Niolum versùs totidem. *Ptol.*

¶ Balatoni populi fuere Corſicæ inſ. quorum veſtigium manet in oppido *Balagna* dicto, intra montes, & ad fontes Oſtriconii fluvii, in parte boreali inſulæ.

¶ Balbeca, vetuſta Phœniciæ urbs, ad montis Libani radices ſita, nunc ferè omnino diruta, non longè à Damaſco, Aleppum versùs.

Balbia, *Altomonte*, teſte G. Bar. opp. Brutiorum, in Calabr. citer. Seſtio opp. propinquum, à Caſtro-villario 6. mill. paſſ. duplo à Coſano urbe, à Conſentia 24. in occ. in colle, ubi manna & cryſtallus proveniunt. Vina Balbina olim, teſte Plin. in pretio fuere. *Plin.*

Balbura, *Caraburun*, teſte Leuncl. urbs Lyciæ mediterr. Chomae, Buboni, & Oenandæ finitima, epiſcop. ſub Archiep. Myrenſi. *Steph. Ptol.*

¶ Baldus, *Monte Baldo*, mons Italiæ & Veronenſis agri, in ditione Veneta; etiam in Principatum Tridentinum excurrit inter Atheſim fluvium & lacum Benacum, Magino teſte.

Baleares, ἀπὸ τοῦ βάλλειν, hoc eſt, à mittendo dictæ, Balerides Strab. Balliarides Ptol. Gymnaſię vel Gymneſiae à Graecis dictæ, inſ. duæ maris Iberici, ſeu Balearici, Hiſp. Tarraconenſi adjacentes, ab oſtio Iberi fluv. 30. leuc. diſtantes in ort. quorum major *Mallorca*, minor *Menorca* nominatur, inter ſe 10. leuc. diſſitç. Major longa eſt 100. mill. paſſ. circuitu 380. Minor longa eſt 60. ambitu 150. Has præter Virg. mem. Dionyſ. Afer: *Polyb. Plin. Mel.*

Continueque jacent Gymnaſia, at has Baleares
Romani memorant.

Has Aragoniae Rex Jacobus anno ſal. 1230. pridie Kal. Januarii, victis & ejectis Mauris, recuperavit. Hinc Balearis & Balearicus nom. gent. unde Balearicum mare, quod Hiſpaniam ad ort. alluit, quodque inter Hiſp. & Sardiniam interjacet. Baleares olim adeo leporibus abundaſſe feruntur, ut contra eas ab Auguſt. auxilium militare poſtularint, frugibus ab ipſis leporibus conſumptis.

¶ Baleares, inſulae maris Mediterranei, ad Hiſpaniam pertinentes, & ab ea vix 70. milliaribus diſtantes, & paulò plus ab oſtio Iberi fluvii. Inter ſe 25. mill. paſſ. diſſitae ſunt. Major, quae Majorica dicitur, Gallis *Majorque*, urbem habet cognominem, amplam, & munitam, Alcudiam urbeculam recens munitam, & 34. vicos; habetque in circuitu 140. mill. paſſ. ut ego pluribus didici à Paulo Ferraguto illius doctiſſimo incola, & ab aliis illius tractus. Minor verò, quæ Minorica, Gallis *Minorque*, oppidum habet *Citadelli* dictum, cum quatuor vicis. Nulla autem ineſt urbs Minorica dicta, ut multi falsò credidere, in tota illa inſula, neque in ſinu Portu Mahonis dicto; & de his quot incolæ tot teſtes. Minorica inſula vix 50. mill. paſſ. in circuitu complectitur.

Plin. Baleſium, *S. Catalde* vel *S. Caſtaldi*, olim opp. nunc pag. & portus Salentinorum, Aletio urbi propinquus, inter Brundiſium & Hydruntum. Sed Baleſium opp. exciſum eſt, vic. nunc qui adhuc *Baloſe* dicitur, inter Brundiſium & Luſpias 7. mill. paſſ. diſtans. In Theſ. Ling. Lat. malè in Apulia collocatur.

¶ Balgentiacum, ſeu Baugentiacum, urbs Galliꝫ Lugdunenſis, vulgò *Becaugency*, cum ponte ad Ligerim fluvium, in Belſia provincia & Aurelianenſi agro, media inter Aurelianum & Bleſas.

¶ Balgium, *Bauge*, oppidum Galliæ, in Andegavenſi provincia. Tribus leucis diſtat à Flexia in meridiem, & 5. à Salmurio in boream.

¶ Balia, inſula Aſiæ, in India. Vide Balya.

¶ Balisbiga oppid. fuit Armeniæ majoris, ad Arſaniam fluvium, ſexaginta circiter milliaribus a Militene in ort. & vix decem a Babylone.

Baliſta, *Monte Baleſtra*, mons Liguriæ, pars Apennini *Liv.* mont. ſeu veriùs Thuſciæ, inter Regium Lepidi & Lucam intercedens.

Scrip. Hiſp. Ballegarium, *Balaguer*, urbs Hiſp. Tarracon. in Catalaunia, Ilerdæ finitima, ab ea 3. leuc. Cardonam versùs & Minoriſſam, à qua 15. leuc. abeſt.

¶ Ballegarium, ſeu Valaguaria, *Balaguer*, urbs celebris eſt expugnatione ſua à Gallis anno 1645. Sita eſt ad fluv. Secorim, 12. leucis a Minoriſſa. Aliis eſt Berguſia.

Scrip. Belg. Balma; & Balmenſe caſtrum, *Bapalme*, opp. Belg. in Arteſia reg. ab Atrebatenſi urb. 6. leuc. Avennas & Ambianos versùs in auſtrum. Eſt & Balmenſe opp. & cœnobium in finibus Sequanorum, hoc eſt, in Burgundiæ Com. *Baume* vulgò & *Baulme*, quod & Palma Latinè dicitur, inter Veſuntionem & Claravallem ad ortum occurrens.

¶ Balma, quæ meliùs Bapalma, *Bapaume*, ſubeſt dominio Gallorum ab anno 1641. Vide Bapalma. Balma autem, ſeu Balmenſe cœnobium, vulgò *Baume les Nonains*, oppidulum eſt Comitatus Burgundiæ, ad Dubim fluvium, 4. leucis a Veſuntione.

¶ Balneolum, *Bagnuolo*, oppidulum Italiæ, in regno Neapolitano & provincia Principatus ulterioris, ad fontes Caloris fluvii, prope Apenninos montes, 9. milliaribus diſtat à Compſa in occaſum.

P. Dia. Balneum Regis, & Balneoregium, & Rhoda ex Edicto Deſiderii Regis, *Bagnarea*, urbs epiſc. Hetruriꝫ, inter Oropitum & mont. Phiſconem occurrens, 6. mill. paſſ. utrinque, à Viterbio 12. in bor. Novempagi à Plin. dici putatur.

¶ Balneoregium urbs eſt Pontificiæ ditionis, & S. Bonaventuræ patria, in agro Urbevetano.

Mel. Ptol. Balſa, *Tavila*, teſte Coquo, urbs Luſit. in Algarbiis, inter oſtia Anae fluv. ad ort. & Pharum urb. ad occ. inde 4. leuc. à Pace Julia 22. in auſtrum. Longiùs abeſt à Sacro promont. licèt in Theſ. Linguæ Lat. dicatur non procul eſſe.

¶ Balſa, Sanſoni eſt *Albufeira*, oppidulum Algarbiꝫ, in ora prope Silvim, 18. leucis à Pace Julia, inter Sacrum promontorium & Pharum.

¶ Balſera, *Balſera*, & *Baſſora*, aliàs Teredon, urbs Aſiæ, & emporium celebre Perſidis, in prov. *Yerack*, prope ſinum Perſicum, 150. milliar. à Bagdeto in auſtrum diſtat. Vide Teredon. Hinc ſinus Perſicus à multis etiam dicitur Sinus Balſerae, *Golfo de Baſſera* Luſitanis.

Balticum mare, à Baltia inſ. illius dictum, *Belts*, teſte *Xeno.* Sigiſm. Herbeeſt, *Ooſtſee* al. mare Germ. mediter. inter ipſam Germaniam & Scandinaviam interfuſum, ampliſſimum, à prom. Cimbrorum, ubi os illius eſt, Viburgum uſque urbem extremam ſinus Finnici 210. leuc. extenſum. Venedicum, ubi Pruſſiam & Livoniam alluit, appellatum, ubi Germaniam & Cimbricam, Codanus ſinus apud Melam. Unde li. 1. itiner.

Baltica Vandalica proſpexit & oppida gentis.

¶ Balticum mare, *la mer Baltique* Gallis, *die Belt* & *Ooſtzee* Germanis, & *Warczkeive more* Ruſſis, de quo veteres titubanter admodum ſcripſere, latè terras ſubit ad inſtar ingentis ſinus, aliàs Codanus ſinus ab inſula Codanonia; & quamquam in ejus aditu ſint multꝫ inſulꝫ, tamen ex omni parte impervium eſt, niſi in Sundico freto. Mare autem illud terras ſubiens, iterum in duos ſinus dividitur, Boddicum, *Bothnzee* incolis, *Golfo de Boddes* Gallis, & Finnicum, *Finnichzee* incolis, *Golfe de Finnes* Gallis.

¶ Baltra, *Bautre fluv.* ſinus oblongus Hiberniæ inſulæ, in Momonia provinc. & Deſmoniæ Comitatu; hinc ab aliis *Bautrobay* dicitur. Portus habet aliquos.

¶ Balya, *Baly*, inſula Aſiæ, in India, prope & ad Orientem Inſulae Javae, à qua dirimitur tantùm freto Balambuano. Eſt fertiliſſima, & bene culta. Hinc à quibuſdam creditur Java minor, quamquam de iſta Java minore nihil certo conſtet.

¶ Bamba, *Bamba*, provinc. regni Congi, in Africa, cum oppido cognomine, inter Loandam & fluvium *Zaire*.

¶ Bamba, *Bamba*, prov. Americae meridion. in regno Popajani, & versùs urbem cognominem.

Bamberga, & Babenberga, *Bamberg*, urb. epiſc. Germ. *Prov.* ſub Archiep. Moguntino, in Franconia, à Noriberga 9. *Rom.* leuc. in Bor. ab Herbipoli 12. in ort. Sic à Baba Othonis Imp. filia nominata, colli impoſita, à D. Henrico Imper. ad hanc dignitatem evecta.

¶ Bamberga ſita eſt prope confluentes Moeni & Regnitii fluv. ſubeſtque proprio Epiſcopo cum tractu adjacente, 9. leucis diſtat ab Herbipoli; & à quibuſdam creditur Bergium antiquorum.

¶ Bamberga, *Bamberg*, oppidulum Bohemiae, versùs montes, in confinio Moraviae prov. juxta amnem *Orlitz*, in colle, una leuca ab Auſtia in ortum, 6. autem à Glacio in auſtrum.

Bambyca, quae & Edeſſa, & Hierapolis. Vide ibi: *Strab.* Haec, teſte Plin. Hierapolis eſt longè diverſa ab Edeſſa: *Ælian.* cum Edeſſa ſit in Syria, apud Euphratem fluv. Hierapolis in Coeleſyria. Bambycae, ſive Edeſſae Atargatis Dea Syrorum, teſte Strab. colebatur.

Bamurae, Banurri Plin. pop. Libyae inter. in Mauritaniae conf. Getulis finitimi, curſu perniciſſimi, carentes ferro, haſtilibuſque ligneis utentes. Sil. lib. 3.

Tum chalybis pauper Bamura cruda juventus.

¶ Banara, *Bannara*, urbs Aſiae, in India, & in regno Bengalæ, juxta Gangem fluvium, ſub ditione Magni Mogolis, 40. mill. paſſ. a *Gouro* urbe in ſeptentrionem, & centum ferè ab Halobaſſa in meridiem.

Banaſa, Banaſſa Anton. & Ptol. Valentia cognomina- *Plin.* ta Plin. *Fanfara*, teſte Mol. urbs Maurit. Tingit. à Lixo 40. mill. paſſ. Thamuſidam versùs 32. ex Anton. ſed ex Plin. à Lixo 75. à Volubili ſeu Feſſa 35. Illam Sabur fluv. alluit.

Banatia * *Banſey*, teſte G. Camd. opp. Britanniꝫ, in Anglia, in Scot. conf. Tueſi finitimum, in Bor. recedens *Ptol.* apud oram orientalem. (* Camdenus verò ponit ubi jam *Bean* caſtr. in Moravia reg. Scotiæ, longiſſimè a Tueſi fluv. diſtans.)

¶ Banattia urbs erat Vacomagum, nunc caſtrum *Ban*, in Scotia ſeptentrionali, ad amnem *Findorn*, in Moraviꝫ Comitatu, versùs Badenacham. Sed vix 10. milliar. diſtat a Tueſi fluvio, ſeu Spea, Sanſone teſte.

¶ Banburia, *Banbury*, oppidulum Angliæ, in Comitatu Oxonienſi, ad Chervelum amnem, 15. milliaribus diſtat ab Oxonio in ſeptentrionem, & 12. a Varvico versùs auſtrum.

¶ Banca, *Banca*, inſula Aſiæ in longum porrecta in mari Indico, prope Sumatram inſulam, in ora orientali, cum oppido, & ex adverſo Palimbani oppidi. Hinc fretum inter eam & Sumatram dicitur fretum Bancæ.

Bancona, *Oppenheim*, teſte Georg. Fabritio, opp. Germ. ſuper. ad Rhenum, in Palatinatu, inter Wormaciam 4. *Vet.* & Moguntiam 3. leuc. diſſitum.

¶ Banda, *Banda*, inſula Aſiæ ſatis nota, in mari Indico, oblonga & fertiliſſima, ſub dominio Hollandorum, & perſæpe ſub Moluccis comprehenſa. Diſtat ab inſula Cerami 20. circiter leucis in auſtrum, & 30. circiter ab Amboina inſul. in ortum, 60. autem à Gilola inſula in auſtrum. Sub eodem nomine Bandae, continentur inſulae *Nera*, *Pulovvay*, *Pulerim*, *Gunanapi*, & aliquot aliae adjacentes, ſed parvae.

¶ Bandera, *Bandera*, ſeu aliter *Manora*, caſtrum Indiae, intra Gangem, in ditione Luſitanorum.

¶ Bandum, *Bando*, urbs Aſiae, in India, & imperio Magni Mogolis, cum regione cognomine, 15. leucis Germanicis diſtat ab Aſmeera in ſeptentrionem, & 70. leucis ab urbe Agra in ortum.

Bangorium, *Banger*, urbs Albionis, in Wallia, in *Beda.* ora contra Monam inſul. epiſcop. ſub Archiep. Cantuarienſi.

¶ Bangorium ſeu Bangoria ſita eſt ad fretum *Menay*, in Comitatu Arvoniae, 3. milliaribus à Bellomariſco, & 6. ab Arvonia civit. in ortum.

¶ Banialucum, *Banialuch*, urbs regni Boſniae primaria, ab aliis Vammelucha dicta, versùs montes & confinia Dalmatiae, prope lacum cognominem, & fluvium Cetinam,

nam, in ditione Turcarum à plurimis annis. Quibuſdam eſt Blanona.

¶ Bantamum, *Bantam*, urbs ampla, & emporium celebre Aſiae, in inſula Java, caputque regni cognominis, 15. leucis a Batava urbe occaſum verſùs, prope fretum Sundae, ex adverſo inſulae Sumatrae. Portu gaudet commodo; & eo quotidie confluunt Europae mercatores.

Liv. *Plut.* Bantia opp. fuit Apuliae Peucetiae, in Lucan. confin. quod à Venuſia 3. mil. paſſ. diſtabat. Pop. Bantini Plin. Batini Hor. unde ſaltus Batinus.

¶ Bantiſus, fluvius Aſiae, in Serica regione, qui à quibuſdam dicitur *Puliſanga*, in Cathaya. Sed de his nihil bene certi.

¶ Banza, *Banza*, oppidum Africae & regni Congi, ad fluvium Bengum, inter oram Oceani & lacum Aquilundam.

¶ Bapalma, *Bapaume*, oppidum permunitum Belgii, in Comitatu Arteſiae, nunc in ditione Francia ab anno 1641. medium ferme inter Peronam & Atrebatum, in limite Picardiae; & in regione ſicciori. Aliquibus Balma dicitur. Vide ibi.

Feſto, Bara, inſ. parva, ante Brundiſium urb. in portu illius, Pharos Melae, quae nunc *S. Andrea* dici videtur; à cujus incolis Barium urbs condita eſt, teſte Feſto.

Ptol. * Bara, aeſtuarium & opp. Scotiae, in ora ad ortum, apud oſtium Loxae fluv. ſive Fortheae, *Dunbar* vulgò, fluv. verò *Frith* & *Firth*. Vide Dumbarum, & Vara, ut habet cod. Graecus Ptol. (* in manuſcr. Seld. Οὐάρα.)

¶ Bara. Vide Dumbarum. Ibi Scoti victi ab Anglis anno 1651. magna clade affecti fuere.

¶ Bara, *Bara*, oppidum Africae, in Æthiopia ſuperiori, ſeu Abyſſinia, in provincia Gorga, & prope lacum Zaflanum, teſtibus Sanſone et aliis.

Ptol. Barace, *Diu*, teſte Alph. Adriano, *Bazaim* Mercat. inſ. cum urb. epiſc. Indiae citer. inter oſtia Indi fluv. Prior interpretatio probabilior alia eſt: Dium enim inſ. et urb. praemunita inter oſtium Indi occid. et Cambajam urb. in ortum ad 50. leuc. epiſc. ſub Archiep. Goano; quam tenent Luſitani ipſorum colon.

¶ Barace, quae quibuſdam Burace, eſt *Diù*, urbs permunita, in parva inſula, prope ſinum Cambajae, ſed longè ab oſtio Indi fluvii; quamquam non deſint qui credant Dium olim fuiſſe Alambatrum. Sed prior opinio probabilior.

Ptol. Baracura, *Bacala*, teſte Caſt. *Bangela*, teſte Pet. Appiano, urb. et empor. Indiae ulter. marit.

¶ Barampura, *Barampour*, urbs Aſiae, in India, ſub dominio Magni Mogolis, 100 milliar. à Surata diſtat verſùs ortum, & 200. ab urbe Agra in merid. Sedet juxta fluv. *Tapte*; & ab aliis *Brampore* etiam dicitur.

¶ Baranathera, *Barannatera*, regnum Aſiæ, cum urbe cognomine, in Tartaria, uti didici à quibuſdam Europçis qui has regiones perluſtrarunt.

Ptol. Barathra, *Brata*, Caſt. *Blata* Merc. *Cazerhaſcen* Marm. urbs Africæ littor. inter oſtia Cinyphi flum. & Trierorum prom. ultra Leptim, ſeu Tripolim urb. Baratha verò, Baratta Ptol. urbs fuit Lycaoniæ epiſc. ſub Archiep. Iconienſi: quam quidam exſtare nomenque antiquum retinere ferunt.

Polyb. Barathra, Barathron Diod. Siculo, palus Palæſtinæ Sirbonidi juncta, *Baſerena* vulgò, teſte Nigro.

Barba, authore Euſtat. ſuper li. 2. Odyſſ. portus eſt Trœzenis urbis Argivorum. Unde ortum adagium, *Navigare Trœzenen*, in eos qui imberbes barbati videri volunt, quaſi ad eum portum barbam adepturi navigent.

¶ Barbacoæ, *Barbacoas*, populi Americæ meridion. in regno Popajani, verſùs montes, & inter fluvium Caucam & mare Pacificum, teſtibus Sanſone & aliis.

Liv. Barbana, *Fiume di Scutari*, fluv. Dalmatiæ, ex Labeatide lacu effluens, Scodramque urbem alluens.

¶ Barbana fluvius nunc *Bojana* dicitur, & in mare Adriaticum ſe exonerat prope Dulcinium.

Arria. *Ptol.* Barbari, *Bermet* Caſt. *Meti* Reſendio, urbs Indię citer. apud oſtia Indi fluv.

¶ Barbari, urbs Indiæ, nunc à Sanſone & aliis creditur Amedebatum, urbs perampla regni Guzarati, ſub imperio Magni Mogolis. Vide Amedebatum.

Arria. *Ptol.* Barbaria, *Regno di Quiloa*, reg. Æthiopiæ, in ora ſinus Barbarici.

Steph. ¶ Barbaria, pars Africæ, quæ à Gallis *Barbarie* dicitur, ab Hiſpanis *Barberia*, & ab Italis *Barbaria*, juxta mare Mediterraneum extenſa, & oblonga, ſed non ęque lata. Protenditur ab Oceano uſque in Ægyptum; & verſùs meridiem dividitur à regione Biledulgerid monte Atlante. Ibi aliàs erant Mauritania, Africa propria, & Libya exterior; nuncque continet regna Marrocanum, Fezzanum, Algerianum, Tunetanum, & Tripolitanum, & Barcanam regionem.

Barbariana, *Araviana*, ut videtur Jo. Marianę, opp. olim, nunc pag. Hiſpan. Tarracon. in via inter Aſturicam & Tarraconem occurrens, à Graccurri 32. mil. paſſ. in ortum. Idem alibi ſcribit eſſe Almenaram, ad Cauni mont. radices. *Ant.*

¶ Barbariana locus eſt Hiſpaniae, in Andaluzia prov. qui vulgò *Caſtel de la Lutena*, in ora, prope Fretum Gaditanum, & Cartejam.

Barbaricus ſinus *Golfo di Melinde*, in ora Æthiopiae orientali. Vide Aſperum mare. *Ptol.*

Barbarium, *Capo di Spichel* Cluſ. & Taraphae, prom. Luſit. ad oſtia Tagi fluv. Cetobricam verſùs, ubi Barbari pop. & Barbaricus mons, *Monte Rabida*. *Ptol.*

Barbaſtrum, ſive Balbaſtrum, *Balbaſtro*, urbs Hiſpan. Tarracon. in Aragonio regno, juxta fines Catalauniae, epiſc. ſub Archiep. Caeſarauguſtano, inde 12. leuc. in ort. inter Ilerdam & Oſcam ad arctos 7. *Prov. Rom.*

¶ Barbaſtrum urbs erepta fuit Mauris anno 1102. Sita eſt ad fluv. Verum, ubi in Cincam ſe exonerat; aliaſque dicta fuit Bergidum: & ſunt qui illam etiam Belgidam dictam fuiſſe credunt.

¶ Barbata, ſeu Barbada, *la Barbade* Anglis, *la Barboude* Gallis, inſula Americae Septentrion. in mari Boreali, & una ex Antillis. Paret Anglis, qui ibi multas habent colonias ab anno 1627. Ejus circuitus eſt 25. leucarum circiter, & valde fertilis & dives. Diſtat 25. leucis ab inſul. S. Luciae in Orientem, & paulo ampliùs à Martinica in Eurum.

¶ Barbela, *Barbela*, fluvius Africae, in regno Congi. In fluvium Zairum ſe exonerat prope ejus oſtia, & oppidum S. Salvatoris rigat.

¶ Barberinum, *Barberino*, oppidulum Italiae, in Tuſcia, & in agro Florentino, unde nobilis familia nomen ducit. Sedet in colle, in Via Sena Florentiam verſùs.

Barbeſola, Barbeſul Meſ. *Marbella*, teſte Flor. urbs Hiſp. Baet. in ora littor. inter Malacam & Calpen, inde 8. hinc 11. leuc. diſſita. Malè in Theſ. Ling. Lat. Barbeſula ex Plin. legitur, cum iis Barbeſula habeat. *Ptol.*

Barbeſola item, *Rio Verde*, fluv. Hiſpan. Baeticae ejuſdem tractus. *Plin.* *Ptol.*

¶ Barbeſola fluvius aliis eſt *Rio Guadajara*, verſùs Calpen.

Barboſthenes, mons Peloponneſi, in Laconica reg. à Lacedaemone 10. mill. paſſ. diſtans. *Liv.*

¶ Barbuda, *la Barboude* Anglis, *la Barbade* Gallis, inſula parva Americae ſeptentr. & una ex Antillis, ſub poteſtate Anglorum, qui in ea habent colonias. Diſtat 18. leucis circiter ab inſula S. Chriſtophori in Orientem, 10. autem ab Antiqua inſula in boream.

Barbyſſus, ſeu Barybyſſus, *Cartaricon* incolis, & idiotis *Peſtinacorlon*, teſte P. Gyllio, fluv. agri Byzantini, in ſin. Ceratinum influens. *Suid.*

¶ Barca, *Barca*, regio Africae, in Barbaria, inter Ægyptum & Syrtim magnam, juxta mare Mediterraneum. Ejus primaria Barce, *Barca*. Deſertum habet cognomine & peramplum in mediterraneis. Ibi aliàs Libya exterior, Cirenaica, & Marmarica. Regio eſt ſterilis admodum & inculta, ſub Barbaria comprehenſa; paretque dominio Turcarum.

Barce, mons & prom. Libyae, ſeu Marmaricae: unde Barcaei pop. dicti videntur, apud Ptolemaidem urb. & Barcitae. Mem. Sil. l. 3. *Plin.*

Deſtituit Barca ſitientibus arida venis,
Nec non Cyrene.

Et Virg. li. 4. Æn.

-lateque furentes.
Barcæi; Quid bella Tyro ſurgentia dicam?

¶ Plinio etiam teſte, ipſa Ptolemais priùs Barce dicta fuit.

Barcaei etiam pop. inter Colchos & Iberos ſunt, agnatos morbo extinctos igni tradentes, & in bello caeſos vulturibus obiicientes. *Aelian.*

¶ Barce nunc *Barca* dicitur; eſtque regionis cognominis caput, ſed parva, in eo tractu qui proprie Meſrata dicitur. Vide Barca ſupra.

¶ Barcelorum, *Barcelor*, urbs Aſiae, in India & ora Malabarica, ſub dominio Hollandorum à paucis annis, cùm priùs eſſet Luſitanorum. Sedet in ora littorali, cum portu, & me-

& media ferme inter Goam & Cananoram; aliaſque regio titulo clara fuit.

Cat. de or. Barcennum, *Bracciano*, opp. Hetruriae, ad Sabbatinum lacum. Vide Arcennum.

P. Dia. Barcetum, *Barcei*, & *Berzato*, opp. Æmiliae, in agro Parmenſi, intra montes Apennini, inter Parmam 28. & Apuam 16. mill. paſſ. Ibi coenobium olim celebre, à Regibus Longobardis conditum.

Plin. Ptol. & al. Barcino, Barcinon Ptol. Barchino Liv. Faventia priùs dicta, & Col. Faventia, necnon & Julia Auguſta Barcino ex vet. inſcript. *Barcelona*, urbs Hiſp. citer. marit. empor. ac inter primas Hiſpan. urbes, Catalauniae caput, ſeu conventus juridicus, & academ. ab Hamilcare Carthaginenſ. cognomento Barca condita, & nominata, licèt Ant. Beuth. ab Hercule conditam ſcribat. Haec anno ſal. 805. à Ludovico Pio Imp. victis Mauris, recuperata fuit, epiſc. ſub Archiep. Tarraconenſ. inde 11. leuc. in Bor. Gerundam versùs 14. à Cæſarauguſta ſupra 40. in ortum. De ea Auſon. in epiſt. 24.

Tarraco, & oſtrifero ſuperaddita Barcino ponto.

¶ Barcino anno 1652. recepta fuit ab Hiſpanis poſt longam obſidionem; eſtque probè munita, cum portu in ora maris Mediterranei, prope oſtia Rubricati et Baetulonis fluviorum, ubi aliàs Laeetani populi.

¶ Barcino, *Barcelone* incolis, *Barcelonette* Gallis, opp. eſt Provinc. versùs Alpes, juris Sabaudici cum toto agro. Intra Alpes ſedet, ad *Hubaye* rivum.

¶ Bardeatis, oppidum Aſiae, in India, intra Gangem, ubi nunc forſan *Bicaner*, in Bacaria regione, 25. leucis circiter à Gange. Subeſt imperio Magni Mogolis.

Plin. Barderate, *Brà*, ut nonnullis videtur; opp. Liguriae, apud Polentiam urb. exciſam, ferè 2. mill. paſſ. in colle diſtans, ab Alba Pompeja 8. Taurinos versùs 22.

¶ Barderate, *Bra*, ſedet ad Sturam fluv. in Principatu Pedemontano, et ex adverſo Claraſci.

P. Dia. Bardi, qui poſtea Longobardi, pop. Germ. in Vandalia, (nunc Ducatus Magnopolitanus dicta) in ora maris Baltici: quorum urb. Bardum, *Bart*, non obſcura, inter Roſtochium ad occ. 6. et Sundim ad ort. 3. leuc. Bardi quoque pop. Gall. Unde Bardaicus nom. gent. apud Juvenalem. (Antiqui etiam Gallorum vates Bardi dicti ſunt.) Quorum mem. Luc. lib. 1.

Plurima ſecuri fudiſtis carmina Bardi.

¶ Bardi, ſeu, et melius, Longobardi, fuerunt, ubi nunc Marchia Brandeburgica, in Germania. Barcum verò urbs ſita eſt ubi aliàs Eudoſes populi.

Ven. Fort. Bardia, *Batz*, fluviulus Germ. ad Bardum urb. fluens, marique exceptus, de quo Fort. lib. 7.

Bardia qua fluvius ſinuoſo gurgite currit.

Vet. Inſcr. Scrip. Germ. Bardomagum, *Vertema*, pagus Inſubriae, in agro Mediolanenſ. a Mediolano 20. mill. paſſ. Vide Vertacomacora.

Barduicum, *Bardwick*, urbs fuit antiqua Saxoniae inſer. Luneburgo propinqua, inter illam et Hamburgum, à Luneburgo dimidia leuc. diſtans. De qua lib. 7. itin. quidam Poeta Germ. ſic:

Egreſſi portis Barduicum venimus, olim
Urbem conſpicuam; ſed eam dejecit ab alto
Henricus Leo, (Saxoniæ Dux inclytus ille)
Oppidum adhuc extat multis ſpectabile templis.

¶ Bardovicum urbs everſa fuit ab Henrico Leone anno 1189. & ex ejus ruinis crevit Luneburgum. Sedet ad fluvium *Ilmenau*, vix duabus milliaribus Germanicis ab Albi fluvio.

Plin. Barduli, qui Varduli Ptol. pop. Hiſpan. Tarracon. in ora boreali, ad Oceanum incolentes: quorum reg. *Guipuſcoa* dicitur, Cantabriæ attigua ad ortum. Malè in Theſ. Ling. Lat. Turduli, qui in Bætica & Luſit. ſunt, ex Plin. dicuntur.

¶ Barduli, ſeu, & meliùs, Varduli, populi Hiſpaniæ, inter Oceanum Cantabricum & Iberum fluvium. Habitabant ubi nunc pars Orientalis Ipuſcoæ & Alavæ regionum, quæ antea ad Navarram pertinebant, nunc autem ad Caſtellam. Vide Varduli.

Luitprand. Bardum, *Bart*, pag. Salaſſorum, in Pedemontano Princip. inter Eporediam & Auguſtam Prætoriam. Bardum quoque arx firmiſſima in ſaxo undique prærupto intra montes, inter Placentiam 30. & Apuam 20. m. paſſ. quot ferè à Parma, vulgò *Bardi*, ſedes Principis vallis Tari ex Landa familia. Bardum item urbs Pomeraniæ, in conf. Duc. Magnopolitani, *Bart*. Vide Bardi. Unde Longobardi profecti putantur.

¶ Bardum, *Barde*, pagus eſt Ducatus Auguſtani, ad Doriam Balteam fluvium, 10. milliar. ſupra Eporediam, ad radices Alpium. Bardum alterum ſeu Bardium, *Bardi*, oppidum eſt cum arce, ad Cenum fluvium, à plurimis annis ſub Dominio Ducis Parmæ cum toto ferè Principatu Vallis Tari, fruſtra reclamante Principe ex Auria gente Genuenſi. Bardum item, *Bardt*, urbs Germaniæ, in Pomerania, cum portu ſat capaci in ora maris Baltici; diſtat à Sunda 3. milliar. German. & totidem à Damgardia, à Roſtochio autem 7. Arce ſatis ſplendida exornatur; ſubeſtque dominio Suecorum, pace ad Monaſterium confecta.

Barea, Bareja Ptol. *Veria*, teſte Mariana, opp. Hiſpan. Baet. in ora littor. regni Granatenſ. ab Almeria urb. 11. leuc. in occ. ultra Abdaram 4. Sexi versùs 8. Plin.

¶ Barenſis ager, *Terra di Bari*, prov. regni Neapolitani, juxta mare Adriaticum, & inter Baſilicatam & territorium Hydruntinum, ubi aliàs major pars Apuliae Peucetiae. Dicitur aliter Barianus ager, & nomen habet ab ejus primaria urbe Bario.

Baretium, *Vareſe*, oppid. Inſubr. in agro Mediolanenſ. amplum, à Mediolano 30. mill. paſſ. apud lacum Lucanm & Verbanum, inter illos: quod & Valleſium à valle dictum, & Vallexium, quaſi vallis exitus, à Locarno opp. 8. Steph.

¶ Baretium, ſeu Varetium, medium eſt inter lacus Lucanum & Gaviratium, 10. milliar. diſtat à lacu Verbano, intra muntes, ſed 20. à Locarno oppido.

¶ Bargaſa, quae aliter Juſtinianopolis, urbs fuit Aſiae minoris, in Caria prov. versùs confinia Lyciae, 40. milliar. ab Alabanda in ortum, & paulò ampliùs à Cabyra in occ.

Bargylla, Ptol. & Strab. Bargylia, aliis Bargiliae & Bargillae, urbs Cariae epiſc. ſub Archiep. Stauropolitano, olim celebris, nunc jacens, ad Bargylum mont. à quo nomen accepit, vel à Bargylo Bellerophontis Comite: unde Bargiletae incolae Strab. Steph.

¶ Bargylla ſita erat in ora maris Ægaei, media ferme inter Myndum & Miletum urbes.

Baria, ſeu Varia, vicus Sabinorum, ad Anienem fluvium. Hor.

¶ Barigazenus ſinus, *Golfo de Cambaye*, ſinus Oceani, in Aſia & India intra Gangem, ſic dictus olim à Barigaza urbe, à Luſitanis *Enſeada de Cambaja*; & extendit ſe in regn. Guarazati, Cambajam uſque, à qua nunc nomen ſortitur.

¶ Bariquicimeta, provincia Americae meridionalis, in Venezuela regione, vulgò *Bariguicemeto*. Hinc oritur fluv. cognominis; qui auctus multis aliis, poſt varios meatus, ſimul cum Pato fluvio in Orenocum fluv. labitur ex adverſo Cayamae inſulae.

* Baris urbs fuit Pamphyliae, in Piſidia, epiſc. ſub Archiepiſc. Antiochenn. Et apud Horat. idem quod Barium, de quo mox, (* in manuſcr. Seld. Βάρις.) Ptol.

¶ Baris ſita erat in Piſidia regione Aſiae minoris, juxta fontes fluvii Cataractes, versùs Taurum montem, & 30. milliar. ab Antiochia Piſidiae in occaſum.

Barium, Baris Hor. Baretum Strab. (quod potiùs Barolum opp. eſſe videtur) Varia Anton. *Bari*, urbs Archiepiſc. Apuliae Peucetiae primaria in ora littor. à qua reg. denominatur, à Neapoli 150. mill. paſſ. à Barolo 30. in ortum, à Tranio altera metrop. 24. Ejus mem. Horat. ſat. 5. lib. 1. Tac. Ptol. Feſto.

Bari mœnia piſcoſi, dehinc Gnatia lymphis.

A Bara inſ. parva apud Brunduſium, teſte Feſto, nomen habet, ab incolis illius condita.

¶ Barium urbs regni Neapolitani, & agri Barenſis caput, probe munita, in ora ſinus Veneti, 8. milliaribus diſtat a Bitonto, & in ea ſervatur corpus S. Nicolai Mirenſis Epiſcopi.

¶ Barium, ſeu Barum, *Bar*, oppidum munitum Poloniae, in provincia Podoliae. Arcem habet in colle, & tota paludibus vallatur, ad amnem *Kovv.* 18. leucis diſtat a Camieniecz in ortum, & totidem ferè à Braclavia in occaſum.

¶ Barium ad Albulam, *Bar ſur Aube*, oppidum eſt lepidum Galliae, in Campania provincia, ſic dictum, quia ad Albulam fluvium ſedet, in regione paramoena. Vino ſuo celebratur; diſtatque 10. leucis à Trecis versùs ortum, & 6. à Calvomonte.

Barium ad Sequanam fluv. *Bar ſur Seyne*, urbecula Galliae, in Burgundiae Ducatu & Montanenſi agro, prope confinia Campaniae, ad Sequanam fluvium, 5. leucis ſupra Trecas in meridiem.

Barna, *Varna*, urbs epiſc. Myſiae inſer. ad Euxinum mare. Vide Dionyſiopolis. Ced.

¶ Barna, quæ & Varna, urbs eſt Bulgariæ, nota clade Chriſtianorum ſub Uladislao Rege Hungariæ anno 1444.

¶ Barnagaſſia, *Barnagaſſo*, regnum amplum Æthiopiæ ſuperioris, ſeu pars Abyſſiniæ verſùs mare Rubrum, à quo extenditur uſque ad Nilum fluv. ibi urbs primaria Barva, & portus Suachemum & Ercocum.

¶ Barnaſtapula, *Barnſtable*, oppidum Angliæ, in Comitatu Devonienſi, juxta fluvium Tavum, cum portu cognomine, 4. milliaribus ab eo diſtat, 20. autem milliaribus ab Exonia in boream.

¶ Barneveldi inſula, *Barnevelts Eylands* Batavis, *isle de Barneveld* Gallis, detecta fuit à Batavis anno 1616. eſtque in mari Auſtrino, prope Terram Ignium & Fretum Mæreum.

¶ Barocha, *Baroche*, oppidum Aſiæ, in India & imperio Magni Mogolis, ubi fluvius Narvorus influit in ſinum Cambajæ, in regno Guzarati; eſtque medium inter Cambajam & Suratam.

Alut. trad. Barolum & Barulum, Baretum Strab. ut nonnullis videtur, *Barletta*, opp. Apuliae Peucetiae, ad oſtia Aufidi fluv. totius Italiae clariſſimum, à Bario 30. mill. paſſ. in occ. Sipontum verſùs totidem, Cannis urbi excisae proximum ad 6. mill. paſſ.

¶ Barolum, ſeu, & meliùs, Barulum, urbs eſt agri Bariani, in ora, 4. milliar. ab oſtiis Aufidi fluvii, & totidem à Tranio. Deficit in dies.

Plin. Cat. Barra, *Barriano*, opp. olim Cenomanorum, nunc caſtrum agri Bergomenſ. intra montes, à Bergomo 10. mill. paſſ. Apud Caton. eſt oppid. Orobiorum, à quibus ſunt Bergomates.

¶ Barro-Ducum, *Barleduc*, urbs Lotharingiae, Ducatus Barenſis praecipua, in clivo, cum caſtro munito, ad fluvium *Ornain*. Diſtat 15. leucis à Nancejo, & 13. à Catalauno, eſtque lepida, & culta.

Ant. Barſa, *Isle de Bas* Gallis, *Baſepole* Anglis, inſ. maris Britannici, Angliae adjacens. Al. *Bardſey*: quod magis probatur.

¶ Barſa aliis inſula eſt Galliae, in ora Britanniae minoris, ſeu Armoricae adjacens, vulgò *isle de Bas*, prope Staliocanum portum ſeu Fanum S. Pauli Leonenſis.

¶ Barſalium, quae & Sergiopolis poſtea dicta, urbs fuit Armeniae tertiae, ad Euphratem fluvium, inter Samoſatham, & Claudiopolim.

¶ Batſita, quae & Borſippa, urbs Aſiae, in Babylonia regione, ad Euphratem fluvium, ex praecipuis totius tractus, Petro à Vico teſte.

Ptol. Baruſſae, inſ. quinque maris Indici, quarum tres *Mindanao*, *Cailon*, & *Subut*, teſte Mercat. dicuntur.

¶ Baruſſae inſulae ſunt quae nunc *Macaſſar*, *Gilolo*, & *Ceram* dicuntur, cum aliis in viciniis, quae etiam Moluccae perſaepe dicuntur.

¶ Barva, *Barva*, urbs Africae, in Æthiopia ſuperiori, ſeu Abyſſinia, & regno Barnagaſſi, inter urbes Chaxumum & Ercocum, juxta Marabum fluvium, vixque 70. milliar. à mari Rubro.

Ant. Ptol. Barygaſa, *Bacam*, teſte Caſt. al. *Calecut*, ſed Rhamuſio eſt *Goa*, urb. Indiae citer. in parva inſul. continenti orae occiduae adjacente; colon. Luſitanorum munitiſſima, archiepiſc. & conventus juridicus omnium urbium indicarum, quae Luſitanis parent. Abeſt ab oſtiis Indi fluv. ubi Dium urb. & colon. Luſitanorum, ſupra 60. leuc. in auſtrum.

¶ Barygaſa, ſeu Barigaſa, nunc *Bacaim*, dicitur; eſtque urbs Indiae cis Gangem, in regno Guzarati, permunita cum portu in ora, ad fauces ſinus Cambajae. Subeſt dominio Luſitanorum à multis annis, & 60. milliaribus diſtat à Surata in auſtrum.

Trithem. Baſanburgum, *Batenburg*, ut videtur Ortel. opp. cum arce Batavorum in German. infer. ad Rhenum fluv. in Duc. Geldriae, à Noviomago urb. 2. leuc. in bor.

¶ Baſanburgum, ſeu, & meliùs, Batavorum arx, *Batenburg*, eſt ad Moſam fluv. 2. leucis à Noviomago in merid. Vide Arx Batavorum.

Baſculi, M. Varr. pop. Hiſp. Vide Baſtuli.

Ptol. Baſi, *Bas*, opp. Hiſp. Tarracon. in Catalaunia, Vicecomitat. inter Caprariam & Campum rotundum oppida, olim urbs epiſc. ſub Archiep. Tarraconenſi.

Ptol. Lib. Not. * Baſiana, Baſſiana Anton. *Poſſega*, teſte Laz. urbs Pannon. infer. apud Saum fluv. in Boſſina reg. inter Jaiczam urbem Boſſinenſem ad auſtrum, & Quinque Eccleſias urbem Hungaricam in bor. 10. leuc. epiſcop. ſub Archiep. Colocenſ. Al. videtur *Bantz*, opp. inter Sirmium ad oc. & Taurunum ad ort. ad Savum fluv. inde 19. à Singiduno 31. mil. paſſ. ex quodam itiner antiquo. *Βασσίανα* in manuſcr. Seld.

¶ Baſiana, quæ vulgò *Poſega*, urbs eſt Hungariæ, in Sclavonia regione, & caput Poſegienſis Comitatus, ad fluvium Oriavam, qui duabus leucis infrà in Savum ſe exonerat. Subeſt dominio Turcarum cum toto tractu a multis annis.

Plin. Diod. Baſilia, Baltia Platoni, Scandia Ptol. Scandinavia Plin. *Paeſi Settentrionali*, inſ. maxima Oceani ſeptentrionalis, Germaniæ adjacens, mari Baltico interfuſo, uti antiquis perſuaſum fuit. Sed deprehenſum eſt non inſulam, ſed potius peninſulam eſſe maximam, inter mare Balticum ad merid. & Oceanum ad ſeptentrionem, & occaſum, longè lateque extenſam, (cujus iſthmus Sarmatiæ Europeæ in ditione Moſchorum jungitur) in plura regna & regiones diviſam, hoc eſt, in Careliam, Finlandiam, Lapponiam, Biarmiam, Suediam, Gothiam, & Norvegiam ad occ.

¶ Baſilia, ſeu Baltia, quæ, & meliùs, Scandinavia, malè ab antiquis credita inſula, longè verſùs Septentrionem & Orientem extenditur, continens Norvegiæ regnum, *la Norvege*, & Sveciæ regnum, *la Suede*: ubi partes præcipuæ ſunt Gothia, Svecia propria, Lapponia, & Finlandia. Vide Scandinavia.

Marc. Baſilia, Baſilea poſterioribus *Baſel* Germ. *Basle* Gallis, *Baſil* Angl. & *Baſilea* Italis, urb. German. ſuper. ad Rhenum interfluentem, ſeu dividentem; poſtremus Helvetiorum conventus in bor. media fere inter Conſtantiam & Argentoratum ad 15. leuc. urbs ampla, ex primis German. quæ Auguſtæ Rauricorum exciſæ ad 2. leuc. in merid. diſtanti ſucceſſit, (ex quo patet Baſileam non eſſe Auguſtam Rauricorum, ut in Theſ. Ling. Lat. aſſeritur) epiſc. ſub Archiep. Veſuntino, cujus Epiſcopus (quòd urb. à catholica religione prorsùs defecit) Brunduſii oppido Sequanorum, & Friburgi urb. & academ. Briſgoiæ à Baſilea 7. leuc. diſtantis moratur. Baſilicus vero ſinus apud Plin. eſt ſinus Joniæ. De Baſilea l. 4. Itin.

ut Jura quoque culmina montis
Sint ſuperata mihi; Baſilea ut mœnia tandem
Luſtrarim.

¶ Baſilea urbs diſtat ab Auguſta Vindel. 38. milliaribus German. verſùs occaſum, à Tiguro 9. & à Nancejo 24. leucis. Urbs eſt perampla & munita; Ibique Rhenus excipit fluvios Birſam ex monte Jura profluentem, & Wieſam è Silva nigra. Aliàs Arialbinum dicta fuit, teſte Sanſone.

¶ Baſilicata, *Baſilicata*, provincia regni Neapolitani, ubi aliàs major & potior pars Lucaniæ, inter Principatum citeriorem, Calabriam, ſinum Tarentium, & Terram Barenſem. Regio eſt ſat ſterilis & inculta; habetque primariam urbem Acheronciam verſùs Apenninum montem.

¶ Baſilides populi fuere Sarmatiæ Europaeæ, ſub Hamaxobiis, ubi nunc Ducatus Moſcovienſis & Rezanenſis, Brietio teſte.

¶ Baſiliopolis, *Baſilongorod*, urbs Tartariæ Moſchoviticæ, in regno Caſanenſi, ad confluentias Surae fluvii in Volgam. Urbs eſt nova, à Duce Baſilio condita.

Ant. Baſilippum opp. Hiſp. Baeticae fuit, ab Hiſpali urb. 21. mill. paſſ. ex itiner. Anton. diſtans: niſi ſit Beſippo; cujus tamen diſtantia ab Hiſpali longè major eſt.

Ptol. Baſiliſene, *Turcomania*, teſte Caſt. reg. Armeniae majoris in meridiem vergens. Alii ipſam Armeniam totam ſic vocari putant, cùm pars ſeptentrionalis *Giorgiana* vocetur.

¶ Baſiliſſene regio fuit Armeniae majoris, inter Euphratem fluv. & Moſcicos montes, ubi nunc pars Turcomaniae; ſubeſtque dominio Turcarum.

Strab. Baſilius, fluv. Meſopotamiae, inter Euphratem & Tigrim in auſtrum fluens, inque Euphratem labens.

¶ Baſra, *Baſra*, oppidum Africae, in regno Fezzae & provincia Hasbata, juxta Lucum fluvium, 30. milliaribus à Sala verſùs ortum, & prope confinia Aſgarae provinciae.

Liv. Baſſania, opp. erat Maced. in Illyrici confinio, apud Liſſum urbem, inde 5. mill. paſſ. diſtans.

¶ Baſſanum, *Baſſano*, opp. Italiae, inter Covetiacam arcem & Patavium, in valle arctiſſima, ſub dominio Veneto, ad Meduacum fluv. in Marchia Tarviſina. Hinc tractus adjacens *Baſſaneſe* dicitur, 82. milliaribus diſtat à Vicentia in Boream.

Plin. Baſſi, ſeu, ut alii legunt, Haſſi, pop. Gall. Belg. quorum opp. *la Baſſee* dicitur, in Flandriae & Arteſiae confi-

confinio, teſte Jacobo Meyero, à Bethunia urbe Arteſiae 2. leucis in ort. Tornacum verſùs 9.

¶ Baſſi populi fuere Belgii, ubi etiamnum oppidum Flandriae alias munitum, *la Baſſee* dictum, in confinio Arteſiae, pluries captum hoc ultimo bello. Subeſt dominio Francorum, pace ad Aquiſgranum anno 1668.

Ant. Baſſiana. Vide Baſiana.

¶ Baſſiniacus ager, *le Baſſigny*, regio Galliae, in provincia Campaniae, verſùs fontes Moſae & Matronae fluviorum, ubi urbes Lingones, Calvomontium, Andelovium, & aliae. Ejus periere limites. Sed ejus magna pars etiam ſub Lotharingia continetur.

Plin. Baſta, ſeu, ut alii, Haſta, *Vaſte*, & *Baſti*, opp. Salentinorum in ora inter Hydruntum ad Bor. & Japygium prom. ad auſtrum, utrinque 15. mill. paſſ. diſtans, exciſum; nunc vicus.

Strab. Tac. Baſtarnae, Baſternae Plin. pop. Sarmatiae Europaeae, in regno Polonico contenti, apud oram maris Euxini, Peucinis, qui in Podolia, & Alanis, qui in Lituania cenſentur, finitimi. Horum mem. Ovid. lib. 2. de triſtib.

Haſtenus Euxini pars eſt Romana ſiniſtri:
Proxima Baſterna Sauromata qua tenent.

¶ Baſtarnae populi, qui alıter Peucini, teſtibus Cluverio & aliis, erant ubi nunc Ruſſia nigra, Podolia, Volhinia ſuperior, & Beſſarabia.

Ant. Baſti, *Baza*, urbs Hiſp. Tarracon. extrema, in Baeticae conf. nunc verò in regno Granatenſi contenta, olim epiſc. ſub Archiep. Illiberitano. Abeſt ab Acci 11. leuc. à Granato 16. in ort. ab Almeria 15. in Bor. Pop. Baſterani Plin. & Strab. Baſtitani Ptol. Vaſtetani Liv.

¶ Baſti, urbs alias, Baſtitanorum caput, prope montem Oroſpedam. Nunc paucis conſtat incolis, juxta fluv. *Guadalentin*, verſùs limites regn. Murciae & Caſtellae novae, 7. leucis diſtat ab Acci, & deficit in dies.

¶ Baſtia, urbs Italiae, & Corſicae inſulae caput, vulgò *Baſtia*. Sita eſt in parte Boreali inſulae, ubi aliàs Mantinum & Mantinorum oppidum. Gaudet arce munita & portu ſat capaci in littore Thuſco, ibique degit Gubernator Genuenſis inſulae. Diſtat viginti milliar. à Sacro promontorio dictae inſulae in auſtrum, & 70. circiter milliar. à Bonifacio in Boream.

¶ Baſtitani, populi Hiſpaniae Tarraconenſis, verſus Baeticam. Vide Baſti.

¶ Baſtonacum, *Baſteigne*, oppidum amplum Belgii, in Ducatu Lucemburgico, prope Arduennam Silvam. Octo leucis à Lucemburgo diſtat. Aliis eſt Baſtonia; eſtque adeo lepidum, & cultum, ut dicatur ab incolis *Paris en Ardenne*.

Plin. Mel. Ptol. Baſtuli, populi Hiſp. Baeticae, juxta fretum Gaditanum incolentes: quorum reg. *Andaluzia* a nonnullis eſſe putatur; ſed Vandalitia multò magis patet in mediterran. Horum oppid. Sexi, Abdara, Ilurgis, Obulco, & Ubeda.

¶ Baſtuli, qui & Pœni, populi fuere Hiſpaniae Baeticae, prope fretum Gaditanum, & oram maris Mediterranei, ubi pars meridionalior Andaluziae, & pars maritima regni Granatenſis, Almeriam uſque.

¶ Baſurura, *Baſurure*, fluv. Americae meridionalis & Caribanae regionis. In fluvium Amazonum cadit paulò infra fluv. Cutiguaram, Petro Texeira teſte.

¶ Batanagra, urbs Aſiae, in India intra Gangem. Quibuſdam eſt *Naugralcut* urbs eſt ampla, in dominio Magni Mogolis, ad Hidaſpem fluvium, cum regione cognomine adjacente. Diſtat 60. leucis a *Lahor* urbe in ortum.

Batancaeſara, *Baicadul*, teſte Caſtal. (ex levi tamen conjectura) urbs Indiae citer.

Ptol. ¶ Batancaeſara aliis eſt *Calſery*, oppid. in regno *Jamba*, 30. circiter leucis à Gange fluv. in occaſum, ſub imperio Magni Mogolis.

Lib. Not. Batavae, & Batava, poſtea Patavia, *Paſſavv*, urbs Norici, ad Oeni cùm Danubio confluentiam, in Bavaria, epiſcop. ſub Archiep. Salisburgenſ. inde 12. leuc. in Bor. à Ratiſpona 18. in ort. Lintium & Viennam verſùs. De ea in lib. 4. itin.

Qui Batavam celebris defendit Epiſcopus urbem,
Quam prope Danubii mergitur Oenus aquis.

¶ Batava, ſeu Patavia, incendio penè tota conflagravit anno 1662. Aliàs etiam Batava caſtra dicebatur. Urbs eſt triplex; una dicitur *Paſſavv*, inter Danubium & Ænum; alia *Inbſtadt*; & tertia *Iſtat*, quae verſùs Bohemiam, & ubi Ilſa amnis in Danubium cadit. Vide Patavia & Patavium.

Caſ. Batavi, pop. Germ. inſer. in Belgio, inter oſtia Rheni, quorum reg. Batavia eidem Caeſ. *Hollandt* German. *Holland* Angl. & Italis *Hollanda*, (ſicuti & pop. *Hollandeſi*) inter duo Rheni cornua, Oceanoque Germanico perſtricta. Inſula Batavorum à Cæſ. & Plin. etiam dicta. Cujus portio adhuc antiquum nomen retinet, *Betevve* & *Betuvye* dicta, in Geldriæ tamen Duc. contenta. Porrò Hollandia reg. eſt Comit. amplus, in qua urbes multæ, quarum præcipuæ Trajectum inferius, Dordracum, Lugdunum, Delphi, Harlemum, & Amſterodamum empor. Batavos mem. Luc. lib. 1. *Plin. Tac. & al.*

Vangiones, Batavique truces, quos aro recurvo.

Hinc Batavus nomen gent. ut apud Mart. lib. 8. Epigram. 32.

Et mutat Latias ſpuma Batava comas.

A Batavis *Batava auris* proverbium eſt, quale à Bœotiis *Auris Bœotica*.

¶ Batavi, populi Belgii, ubi nunc pars maxima Hollandiae, & munita portio Gueldriç. Hinc Batavia regio, quç à Gallis nunc *Hollande* dicitur, ſicuti & populi *Hollandois*. Sed notandum quòd Hollandia latius ſumitur quàm Batavi. Regio eſt tota admodum rigua & fertilis, abundatque omnibus ad delicias neceſſariis; aliaſque ſuberat dominio Hiſpanorum, ſed ab ipſis defecit anno 1581. factaque eſt Reſpublica potentiſſima ab illo tempore cum vicinis provinciis, ſub nomine Belgii confœderati. Sed Trajectum ad Rhenum, ſeu inferius, non eſt urbs Hollandiç prov. facitque dominium disjunctum. Vide Hollandia.

Urbes Batavorum, hoc eſt, Hollandiæ, præcipuæ.

Alcmaria, *Alcmaer*.	Dordracum, *Dort*.
Amſterodamum, *Amſterdam*.	Enchuſa, *Enchuſe*.
	Gouda, *Goude*.
Briela, *la Brile*.	Gertrudenberga, *Gertruydenberg*.
Delphi, *Delft*.	
Goricum, *Gorcum*.	Lugdunum, *Leyden*.
Haga, pagus maximus, ubi Comitia habentur, *la Haye*.	Roterodamum, *Roterdam*.
	Trajectum inferius & Ultrajectum, *Utrecht*.
Harlemum, *Haerlem*.	
Horna, *Hoorn*.	

¶ Batavia, *Batavia*, urbs Aſiæ, in inſula Java, ſub dominio Hollandorum ab anno 1619. cum antea Jacatra diceretur. Eſt permunita, in plano perſcraci, & emporium celebre; ita ut nunc cenſeatur ex præcipuis illarum partium, cum caſtro & valido præſidio; ibique reſidet Præfectus Generalis pro Societate Hollandica Indiarum Orientalium. Diſtat à Bantamo 15. leucis in ortum, & 60. circiter a Materano in occaſum. Creſcit in dies ſplendidior.

¶ Batavia, *Rivier Batavia*, fluvius Aſiç, in Carpentaria regione, parte Terrae Auſtralis, recenter ab Hollandis luſtratus, ſed tantùm verſùs oſtia.

Batavodurum, *Wyckte Duerſteden*, oppid. German. infer. in Batavis, & in Geldriæ Duc. ad Licum Rheni foſſam, inter Vada opp. Geldricum, & Trajectum urbes Hollandiae 3. leuc. à Noviomago 4. Duroſtadium etiam Latinè. *Ptol.*

¶ Batavorum inſula, *Betuvve*, pars Geldriæ, inter fluv. Rhenum & Vahalim comprehenſa, ſat longa, ſed non æquè lata, ubi nullum oppidum magni momenti. *Scrip. Belg.*

Betenis arx, *Battenbourga*, opp. Germ. infer. in Geldria, inter Noviomagum & Tielam ad Bor. 2. leuc. Vide Arx Batavorum. *Athe.*

Bathanatii, *Bethmonſter*, ſeu *Bathaſeck* Laz. tractus Pannoniae Infer. ubi Bathia opp. & Bathienis. Comit. ad Sarvitiae amnis ad confluentiam cum Danubio, non longè ab oſtio Drai fluvio, ab Altinio 4. leucis in auſtrum, à Quinque Eccleſiis 7. in ort.

Bathis, *Jati*, teſte Faz. fluv. Siciliç, apud Elymam urbem exciſam ad 3. mill. paſſ. non longè à Criniſo fluens. Nomen habet ab Ieta opp. juxta quod oriens decurrit, ut quidam ajunt.

Bathonia, *Akenianceſtre*, locus Angliæ, teſte Matthæo Vveſtmonaſt, apud quem D. Elphegus occiſus traditur. Bathonia item, *Bathe*, urb. epiſc. Britanniæ ſub Archiep. Cantuarienſ. olim Aquae ſolis, & Aquae calidae, & mons Badonicus, inter Vvintoniam & Briſtolium. Vide Aquç ſolis. *Ex vi. S. El.*

* Bathracus, *Trabuco*, teſte Mercat. opp. Marmaricæ littorale, inter Cherſoneſum magnam, & Antipyrgum ad ort. (* manuſcr. ſeld. Βάτρα ο. *Ptol.*

Bathycolpus, *Bintere*, ſeu *Bindere*, i. e. magnum nemus, ſeu magnus fluvius, fluv. ſinuſque Thraciç apud Byzantium, teſte P. Gyll. qui fluv. Bathynias Plin. & Bathynius *Heſy.*

thynius Ptol. dicitur, Bathinio Graecis, & *Binderé* Turcis.

Plin. Bathynias, fluv. Vide Bathycolpus, ex mont. Rhodope oritur.

Dion. Halc. Batis opp. ſuit Aborigiuum, in Sabinis, à Reate urbe 30. ſtad.

¶ Batiana, oppidum Galliae Narbonenſis, in Segalaunis, ubi forſan nunc *Laurſiol*; in Delphinatu, una leuca à Rhodano fluvio diſtans.

¶ Baticala, *Baticala*, urbs Aſiae, in India & inſula Ceylami, in ditione Hollandorum à paucis annis. Caput eſt regni cognominis, in ora orientali inſulae, 40. circiter leucis diſtat ab urbe Columbo.

¶ Baticala, *Baticala*, urbs altera Aſiae, in peninſulà Indiae cis Gangem, in ora littorali maris Malabarici, & caput regni cognominis, ſub ditione Regis *Onor*, ſed in feudum Regis Biſnagarae. Gaudet portu ſat capaci, inter urbes Onorum & Barcelorum, in Canara regione.

Ptol. Batieni, pop. Liguriae, qui Bacienni Paterculo vocantur, in agro Ticinenſ. quorum opp. Auguſta Batienorum Pado impoſitum. Vide ibi.

¶ Batienni dicti ſunt a Cluverio & aliis Vagienni. Vide ibi.

Plin. Batinus, & Batinum, Matrinus Strab. *Tordino*, teſte Pontano, fluv. Picenorum, in Aprutio, Interamnam urbem alluens, & ad Flavianum caſtrum in mare Hadriaticum exiens.

Batinus ſaltus, à Batia ſeu Bantià opp. inter Venuſiam & Acherontiam urbes (non Batina, ut in Theſ. Ling. Lat. legitur.) Memin. Horat. lib. 3. carm. ode 4.

Saltùſque Batinos, & arvum.

Batinae, opp. Meſopotamiae, apud Niſibim urb. amœnitate Tempis Theſſaliae comparandum. *Am.*

Steph. Zoſim. ¶ Batta, *Batta*, provincia mediterranea regni Congi, in Africa, cum oppido cognomine ad Barlàm fluvium, teſte Petro Du Val.

Battarus, *Guattaro*, teſte Scalig. fluv. Corſicae.

¶ Batueci, populi Hiſpaniae, vulgo *los Batuecos* in regno Legionenſi, in montanis, inter Cauriam & Salamanticam; ſuntque reliquiae Gothorum popul. & inventi fuerunt ultimo ſeculo à Duce Albano, teſtibus Mariana & aliis.

Batulum opp. ſuit Campaniae: cujus hodie nullum *Sil.* prorsùs exſtat veſtigium. Mem. illius Virg. lib. 7. *Virg.* Æn.

Quique Rufas, Batulumque tenent, atque arva Celenna. *Plin.*

Batum, *Bato*, fluv. Brutiorum, cum oppidulo ejuſdem nominis, in ora Calabriae citer. poſt Blandam opp. in mare Tyrrhenum influens.

¶ Bavacum, *Bavay*, oppidum perantiquum Belgii, in Hannoniae Comitatu, quod aliter Bagacum dicitur ſeu Baganum, 3. leucis diſtat a Valencenis, & 4. a Montibus. Deficit in dies, & paucis nunc conſtat incolis, juxta *Hoſneau* amnem.

Bavaria, reg. Germ. à Boiis dicta Bojaria, olim Vindelicia. De qua lib. 4. itin.

Incipit adjunctos monſtrare Bavaria campos.

¶ Bavaria, regio Germaniae perampla & fertiliſſima, *Bayern* dicta incolis, *Baviere* Gallis, & *Baviera* Hiſpanis & Italis, Ducatus titulo clara. Habet a Septentrione Danubium, ab Oriente Auſtriam, a Meridie Comitatum Tirolenſem, & ab Occidente Sueviam. Ejus Dux eſt S. Imperii Elector à paucis annis, & ejus dominio etiam ſubeſt Palatinatus ſuperior, pace ad Monaſterium, primaria totius regionis, & ſedes Principis eſt Monachium, ad Iſaram.

¶ Urbes Bavariç præcipuæ:

Burchuſia, *Burchauſen*.
Friſinga, *Friſinghen*.
Ingolſtadium, *Ingolſtadt*.
Landshutum, *Landshut*.
Monachus, Ducatus caput, *Munchen*.
Novoburgum, *Neubourg*.
Ratiſbona, *Regensburg*.
Straubingam, *Straubinginghen*.

¶ Baudobriga, *Boppart*, oppidum Germaniç, ad Rhenum, 10. mil. paſſibus a Confluentiis, in ditione Trevirenſi. Vide Bodobriga.

¶ Baujovium, *Beaujeu*, oppidum Galliç, in Lugdunenſi prov. caput regiunculæ ab eo dictæ Baujovienſis, *le Beaujolois*, a quibuſdam etiam Bellijocum dicitur. Ad rivum *Ardiere* ſedet, 8. leucis diſtans a Lugduno in Boream, & tribus ab Arari fluvio.

Bauli, *Bagola*, *Bauli*, teſte Ferdinando Loffredo, locus *Plin.* Campaniæ, inter Miſenum urb. exciſam, & lacum Bajanum, a Puteoli paulò ſuprà 3. mill. paſſ. diſtans. Mem. *Suet.* *Tac.* Sil. lib. 12.

Nomina, & Herculeos videt ipſe in littore Baulos.

¶ Bavota, *Pacavita* Cluverio, oppidulum alias, nunc vicus Italiæ, in Salentinis, ad radices Apennini montis, 6. milliaribus diſtat a Gallipoli in ortum.

¶ Bauſcum, *Banskò*, ſeu *Bautske*, oppidulum Poloniç, in Semigalia, ad fluvium Muſſam, ex Samogitia exeuntem, qua Suſſam fluviolum recipit. Occupatum fuit bis a Suecis hiſce ultimis temporibus, ſed poſtea redditum Duci Curlandiæ, 4. leucis diſtat a Mittavia in ortum. *Ant.*

Bautæ, *Bona*, teſte Siml. pag. Centronum Gall. in via inter Auguſtam Prætoriam & Veſuntionem occurrens.

¶ Bautæ aliis eſt pagus Allobrogum, 12. milliaribus à lacu Lemano, Tarantaſiam versùs, & vulgò *la Bonneville* dicitur, ad Arvam fluvium.

* Bautiſus, ſeu potiùs Bautes, ut in cod. Græco, *Ptol.* *Quiam* teſte Mercat. fluv. maximus Seticae, Banthiſis à Marcellino dictus, (*Βαύτιβος* in manuſcr. Seld.)

¶ Bayana, *Bayana*, urbecula Aſiae, in India, ſub imperio Magni Mogolis, versùs Agram in occaſum. *Ptol.*

Bazacata, *Baſſo*, ut Caſtal. conjecturat, inſ. maris Indici, Indiae extra Gangem adjacens. *Euſt.*

Bazanis, Byzana Procop. urbs Armeniae minoris, poſtea Leontopolis, & demum Juſtinianopolis in horum Imperatorum honorem dicta.

¶ Bearefordia, *Bearefoad*, oppidulum Groenlandiae, ſeu regionis viridis, ad Septentrionem Americae, cum Cœnobio ibi exſtructo à 360. & ampliùs annis, in ditione Regis Daniae. Nunc vix ejus ſuperſunt rudera, & totus hic tractus aegrè ab Europaeis frequentatur.

¶ Bearnia, *Bearn*, prov. Galliae. Vide Benearnia.

Beatia, vel Biatia, ſicut etiam Plin. & al. urbs Hiſp. *Ptol.* Baet. olim epiſcop. ſub Archiep. Toletano, nunc Diœceſ. Gienenſis. Vide Biaria.

Bebriacum, *la Bina*, opp. olim, nunc pag. Cenomanorum, ad Ollium fluv. inter Cremonam & Veronam, *Corn.* *Tac.* ſeu potiùs inter Cremonam 12. & Brixiam paulò ſupra 20. mill. paſſ. Hic Vitellius ab Othone Imp. caeſus eſt, teſte Tac. lib. 15. annal. Mem. Juvenal. Bebriaci ſat. 2.

Bebriaci in campo ſpolium affectare palati.

¶ Bebriacum, ſeu Bedriacum, aliis eſt *Caneto*, oppidulum Ducatus Mantuani, ad Ollium fluvium, ubi recipit Cluſium; eſtque medium inter Cremonam & Mantuam, 20. milliaribus ab utràque, celebre pugna inter Othonem & Vitellium, mox alia inter Vitellium & Veſpaſianum.

Bebrycia, reg. Bithyniae, in qua Lampſacus urb. unde *Apol.* & Lampſacena dicta eſt. Pop. Bebryces Strab. & Plin. *& al.* Hinc Bebricius nom. gent. Virg. lib. 5. Æn.

qui ſe
Bebricia veniens Amyci de gente ferebat.

¶ Beccum Helvini, *le Bec Helovin*, Abbatia Galliç ditiſſima, in Normanniae Ducatu, & Rothomagenſi Diœceſi, prope Riblam fluvium, & ſex leucis a Rothomago in occaſum, inter Ebroicum & Pontem Audomari.

Bechites, pop. Themiſcyrae, in Cappad. de quibus lib. 6. c. 4. Vide Calepin. & Theſ. Ling. Lat. *Plin.*

Bechuni, pop. Italiae, inter Inſubres & Cenomanos: quorum opp. Carraca, Anonium, Bretina. *Ptol.*

Beda, *Bitburg*, pag. Trevirenſium, à Treviris 4. leuc. in Bor. ferè. Dicitur & *Bedburg*. *Ant.*

¶ Beda, vulgò *Bidburg*, pagus eſt Belgii, in Ducatu *Ptol.* Lucemburgico, prope confinia Trevirenſis ditionis.

Bedacum, opp. Norici. Vide Badacum. *Ptol.*

Bedeſis, vel Beſedis, *Montone*, fluv. Æmiliae prope Forum Livii decurrens, mari apud Ravennam exceptus, ex Apennini mont. radicibus emiſſus. In Theſ. Ling. Lat. fluv. Sabinorum longiſſimè hinc diſtantium ſcribitur.

¶ Bedeſis fluvius, vulgò *Ronco*, ſeu etiam *Bedeſe*, oritur in agro Florentino. Fanum S. Sophiae & Meldolam rigat, & deinde infra Ravennam mari Adriatico miſcetur. Differt autem à Montone, altero fluvio Æmiliae.

¶ Bedfordia, *Bedfort*, urbs Angliae, in Comitatu cognomine, ad Uſam fluvium, 24. milliaribus Anglicis diſtat a Northantonia in ortum, & 18. à Cantabrigia in occaſum, & ab ea regio adjacens *Bedfordſhire* dicitur.

¶ Befortium, *Befort*, oppidum munitum Suntgoviae, in Alſa-

Alſatia, ſub dominio Regis Francorum, pace ad Monaſterium inita; fuitque olim Comitatus caput. Vix duabus leucis diſtat à Monte Belliardi in ortum, & 4. à Ferreta in occaſum, ad radices montium.

Strab. Belbina, *Blenda*, teſte Soph. inſ. Peloponneſi, ad ſinum Argolicum, è regione Anaphlyſtiorum, apud quos templum erat Panos & Veneris, teſte Strab. l. 9.

¶ Belbina oppidum fuit Peloponneſi, prope Eurotam fluvium, ſupra Spartam, in Laconia provincia. Sed quid nunc ſit, non bene conſtat. Belbina item, inſula, in Saronico ſinus de qua variae ſunt opiniones.

¶ Belegra, oppidum Italiae, in Piceno, Ptolemęo teſte, hodie fortè *Civitella*, oppidum munitum Aprutii ulterioris, ad Sabinelli amnis ripam, 6. milliaribus ab Aſculo in ortum.

¶ Beleguanza, *Beleguanze*, provincia Æthiopiæ ſuperioris, ſeu Abyſſinię, in Africa, cum urbe cognomine, versùs Cubelam fluvium, inter montem Amaram & regnum Angotinum.

Ant. Beleja, Velia Ptol. *Veleja* Mor. opp. Cariſtorum, in Hiſp. Tarracon. inter Pompelonem & Viroveſcam occurrens. Mihi potiùs *Bolea*, opp. in Aragonio regno videtur, Velia Ptol. ab Oſca 3. leuc. in occ.

¶ Beleja, Brietio & aliis eſt *Trevino*, oppidum provinciae Alavae, in Caſtella, prope Zadorram amnem, 8. milliaribus ab Ibero fluvio, inter urbes Mirandam & Victoriam; longe autem diſtat à Bolea Aragoniae.

Plin. Beleridae inſ. Sardiniae, quarum una *Tauro*, altera *Vacca*, teſte Dalechampio, dicitur.

¶ Beleridae, ſeu Belerides, inſulae tres, hodie *le Sanguinare* dictae, in ora Occidentali Sardiniae, 25. milliaribus à Calari in ortum, teſtib. Sanſone, Brietio, & aliis.

¶ Beleſma, *Beleſme*, oppidum Franciae. in Belſia provincia & agro Perticenſi. Vix 4. leucis diſtat à Mortania in Septentrionem, & paulò ampliùs à Nogento Rotrodo in occaſum.

Caſ. & al. Belgae, pop. Gall. Belg. maximè qui versùs Oceanum incolunt: quos Caeſ. fortiſſimos Gallorum vocat. Horum reg. Belgium nominatur, vulgò *Paeſi baſſi* apud Italos. Belga etiam dicitur num. ſing. Luc. lib. 1.

Et docilis rector roſtrati Belga covini.

Hinc Belgicus nom. gent. Prop. l. 2. eleg. 14.

Turpis Romano Belgicus ore color.

Ptol. Belgae etiam pop. ſunt Albionis, in Anglia ad occ. quorum reg. *Somerſethire*, *Uuiltshire*, & *Hampshire*, teſte G. Camd. appellatur, ubi Venta Belgarum urbs.

Script. Belgae, poſtea Wellae, *Welles*, urbs Albionis, ultra Bathoniam urb. ad 24. mill. paſſ. in occ. quarum urbium epiſcopatus copulati ſunt ſub Archiep. Cantuarienſi.

¶ Belgae ſeu Wellae urbecula eſt Comitatus Somerſetienſis, quae aliter Fontanenſis, & olim Theodorodunum dicta fuit, à fontibus qui paſſim in ipſa ſcaturiunt. Vide ibi.

¶ Belgartia, *Belgart*, oppidum Germaniae, in Ducatu Pomeraniae & regione Caſſubia, ad amnem *Perſante*. Duabus leucis diſtat ab ora maris Baltici, & tribus a Colberga; eſtque juris Brandeburgici.

¶ Belgianum, *deſert de Belgian*, deſertum Aſiae, in Tartaria vera, versùs confinia Catajae, cum regione cognomine.

Ant. Belgica, *Bullingen*, teſte Siml. pag. Germ. infer. inter Treviros & Col. Agrippinam, à qua 26. mill. paſſ. abeſt. Belgica etiam quarta pars Galliae. Vide Gallia.

¶ Belgica, pagus Germaniae inferioris, nunc, teſte Philippo Cluverio, eſt *Balchuſen*, 10. mill. ab oppido *Duren*.

¶ Belgica, *le fort Belgique*, arx Aſiae, in inſula Nera, una ex Bandis inſ. quae ſub Moluccis continentur. Subeſt dominio Hollandorum, & ab ipſis extructa & ſic dicta fuit. Vide Arx Belgica.

Caſ. Belgida, oppidulum Hiſp. quod Ortel. in regno Valentiae locat, *Belgida* etiam vulgò dictum; ſed nec in eo tractu, neque alibi opp. hujus nominis. Alii pro Belgida Segeda legendum putant.

¶ Belgioſium, *Belgiojaſa* Italis, *Belgiojeuſe* Gallis, vicus Italiae, in Ducatu Mediolanenſi & agro Papienſi, cum caſtro Comitum Barbianorum, 5. milliaribus diſtat à Papia in ortum.

Belgis, pleriſque opp. Hannoniae, quod *Bavay* dicitur, eſſe videtur; Ortel. teſte, *Velsſick* pag. eſt.

Belgium, aliis, ut Glareano & Vigenereo, eſt *Bavay*, opp. Hannoniae; alii, ut Cognato & Guiciardino, eſt *Beauvais*, urbs Picardiae; al. quod magis probo, eſt reg. Gall. Belgicae Borealis: ſiquidem Caeſ. lib. 5. de bello Gall. ſub Belgio plures civitates comprehendit, in quibus legiones hyemabant. In Belgio, quod Regi Hiſpano ſubeſt, tres Metropoles ſunt à Philippo II. erectae. Cameracenſ. Machlinienſ. & Trajectenſ.

¶ Belgium pars eſt antiquae Galliae Belgicę, quae mari Oceano vicinior eſt, & versùs Septentrionem porrecta. Dicitur etiam Germania inferior ab aliquot ſeculis, tum quia tota regio humilior versùs Oceanum, ubi confuſi ſunt admodum Galliae Germaniaeque limites; tum etiam quia harum gentiun ſermo ab aliis Germanis non multùm differt. Nunc arctioribns quam antea reſtringitur limitibus, habens a Septentrione Oceanum, ab Occidente & a Meridie Franciam, ab Oriente autem Germaniam propriam. Totum Belgium ab incolis *Nederlande*, a Gallis *le Pais bas*, & ab Italis *Paeſi baſſi* vulgò dicitur; complectiturque ſeptemdecim provincias, quae ſunt:

Quatuor Ducatus	(*Brabantia*, Brabant.
	(*Limburgi*, Limbourg.
	(*Luxemburgi*, Luxembourg.
	(*Gueldria*, Gueldres.
Septem Comitatus	(*Flandria*, Flandres.
	(*Arteſia*, Artois.
	(*Hannonia*, Hainaut.
	(*Hollandia*, Hollande.
	(*Zelandia*, Zelande,
	(*Namurci*, Namur.
	(*Zutphania*, Zutphen.
Marchionatus	*S. Imperii, ubi Antuerpia*, Anvers.
Quinque Dominia	(*Friſia Occidentalis*, Vveſt Friſe.
	(*Mechlinia*, Malines.
	(*Ultrajecti*, Utrecht.
	(*Tranſiſalania*, Ovveriſſel.
	(*Groninga*, Groningue.

Hae omnes Belgii provinciae alias Regi Hiſpaniae paruerunt, eique ſubſunt etiamnum meridionaliores. Sed quae ſunt verſùs Septentrionem ab Hiſpanis defecerunt ſub Philippo II. anno 1581. fœduſque inter ſe injerunt, quod Fœderato Belgio nomen dedit. Hinc orta diviſio Belgii in Belgium Hiſpanum, quod perſaepe ab exteris *la Flandre* dicitur, & in Belgium Hollandicum, ſeu Fœderatum & Provinciarum unitarum, quod etiam ab aliis *les Eſtats de Hollande* dicitur: ſub quo ſunt Hollandia, Zelandia, Gueldria pro majori parte, Zutphania, Tranſiſalania, Friſia occidentalis, Dominia Ultrajecti & Groningae, & partes Septentrionales Flandriae, & Brabantiae, & Limburgi. Reliquae Hiſpano parent, exceptis Arteſia ferè tota, & partibus maximis Frandriae, Hannoniae, & Luxemburgi, quae Francorum agnoſcunt imperium.

Urbes Belgii & Germania inferioris, majoribus aſteriſmo indicatis.

Aldenardum, Flandriae, *Oudenarde*.

* Amſterodamum, Hollandiae. *Amſterdam*.

Ariſcotum, Brabantiae, *Arſcot*.

* Atrebates. Vide Origiacum, *Arras*.

* Audomarum, Arteſiae, *S. Omer*.

Auguſta Eburonum. Vide Leodium.

* Antuerpia, & Andoverpum, Brabantiae, *Anvers*.

* Aquaegrani, & Aquiſgranum, Juliacenſis Ducat. *Aix la Chapelle*.

Arenacum, Geldriae, *Arnheim*.

Baſtonia, & Baſtonacum, Lucemburg. Ducat. *Baſtogne*.

Bonna Colonienſis epiſcopatus, *Bonne*.

* Boſcum Ducis. Vide Sylva Ducis, *Bois le Duc*.

* Brugae, Flandriae, *Bruges*.

* Bruxellae, Brabantiae, *Bruxelles*.

* Cameracum, Hannoniae, *Cambray*.

Campi, Tranſiſalaniæ, *Campen*.

Clivia, & Clivenſis arx, Ducatus cognominis, *Cleves*.

* Colonia Agrippina, Archiepiſcopatus cognominis, *Cologne*.

Corteriacum, Flandriæ, *Courtray*.

* Daventria, & Davontria, Tranſiſalaniæ, *Deventer*,

Delphi, Holandiæ, *Delft*.

Docum, Friſiæ occidentalis, *Dockum*.

* Dordracum, Hollandiæ, *Dordrecht*.

* Duacum, Flandriæ, *Douay*.

Duſſeldorpium, Comitatus Bergenſis, *Duſſeldorp*.

Embrica, Clivenſis Ducatus, *Emmerik*.

Excluſa, Flandriæ, *l'Eſcluſe*.

Flevo, & Flevum, Friſiae occidental.

* Gandavum, Ganda ante, & olim Clarinea, Flandriae. *Gand*.

Geldria, Ducatus cognominis,

minis, *Gueldres*.
* Groninga, & Gruninga, olim Philaeum, provinciae cognom. *Groningue*.
Haga, Hollandi, *la Haye*.
* Harlemum, Hollandiae, *Harlem*.
Herculis Caſtra, Geldriae, *Erkelens*.
Hujonum, & Huum, Leodienſis epiſcopat. *Huy*.
Hyprae Flandriae, *Ipres*.
* Inſula Flandriae *l'Isle*.
Juliacum, Ducatus cognominis, *Juliers*.
* Legia, & Leodium, epiſcopat. cognominis, *Liege*.
* Levardia, conventus jurid. Friſiae occident. *Levvarden*.
* Lovanium, olim Grudii, Brabantiae, *Louvain*.
* Lucemburgum, Latinè Aliſuntiopolis, Ducatus cognominis, *Luxembourg*.
* Lugdunum Batavorum, Hollandiae, *Leyden*.
Lymburgum, quaſi Lymeburgum, Ducatus cognomin. *Limbourg*.
* Machlinia, Brabantiae, *Malines*.
Marcodurum, Ducatus Juliacenſis, *Duren*.
* Metelburgum, Zelandiae, *Midelbourg*.
* Montes, Hannoniae, *Mons*.
* Namurcum, Comitatus cognominis, *Namur*.
* Navalia, Suolis nunc putatur, Tranſiſalaniae, *Zuvol*.
* Noviomagus, Geldriae, *Nimegue*.
Neuſium, Coenienſ. epiſcopatus, *Nuis*.
Orchianum, Flandriae, *Orchies*.
* Origiacum, quae & Atrebates, Arteſiae.
Orolaunum, Lucemburgi Ducat. *Arlon*.
Pons Scaldis, poſtea Valentianae & Valencenae. Vide ibi.
Roterodamum, Hollandiae *Roterdam*.
Ruremunda, Geldriae, *Ruremonde*.
Stauria, antea Sturii, Friſiae occidental. *Staveren*.
Suolis. Vide Navalia. *Zuvel*.
Teutoburgium, Cliviae. *Duysbourg*.
* Sylva Ducis, Brabantiae, *Bois le Duc*.
Theodonis villa, Lucemburg. Duc. *Thionville*.
* Tornacum, Flandriae, *Tournay*.
* Trajectum ſuperius, Brabantiae, *Maeſtricht*.
* Trajectum inferius, quod & Ultrajectum, Utricenſium, olim Antonina, Ultrajectinae provinciae *Utrecht*.
Trudonium; Brabantiae, *S. Truyen*.
Vendoa, Geldriae, *Venlo*.
Vada, Geldriae.
Valentianae, & Valencenae, quaſi Vallis cygnea, Hannoniae. *Valenciennes*.
* Veſalia, Cliviae, *Veſel*.
Veteres Marſi, Tranſiſalaniae, *Otmarſen*.
Veteres Salii, Tranſiſalaniae, *Oldenſel*.
Xanthus, poſtea Santae, Cliviae, *Santen*.
* Zutphenum, Comitatus cognominis, *Zutphen*.

Ex his urbibus notabis Aquiſgranum, Bonnam, Cliviam, Coloniam Agrippinam, Duſeldorpium, Herculis Caſtra, Hujonum, Juliacum, Leodium, Marcodurum, Neuſium, Teutoburgium, & Xantum urbes eſſe Germaniae propriae, non autem Belgii, & Embricam & Veſaliam tantum Batavis oppigneratas.

¶ Belgium Novum, *Nievv Nederlandt* Batavis, *Nouveau Pais bas* Gallis, pars Americae ſeptentrionalis, inter Virginiam & Novam Angliam, ſub dominio Hollandorum. Vide Novum Belgium.

¶ Belgradum, *Belgrade*, urbs Hungariae, in Raſcia regione, antea Taurunum dicta, & quibuſdam Alba Graeca, Germanis *Griechiſch Weiſſemburg*, ad ripam Danubii, ubi recipit Savum, in colle; eſtque permunita. Eam Turcarum Imperator Solimanus anno 1521 deditione obtinuit; ibique novus epiſcopatus erectus eſt à paucis annis. Belgrado iter eſt 26. dierum Conſtantinopolim; & à Vienna diſtat 102. leucis Germanicis.

¶ Belia, opp. Hiſpaniae Tarraconenſis, nunc *Belchite*, in Aragoniae regno, in eo tractu ubi alias Edetani populi; & antea Segeda dicta fuerat; Sanſone teſte. Hinc Beli, ſeu Belli, & forſan Bellitani. Vide Belli.

Ant. Belica, ſive Bellica, ut al. cod. habent, *Belay*, urbs epiſc. Allobrogum ſub Archiep. Veſuntino, in Sabaudia, ad Rhodanum fluv. inter Lugdunum & Genevam 12. leuc.

¶ Bellica, urbs Galliae, eſt in Breſſia provincia, & in Beugea tractu, quae alias ſub Duce Sabaudiae, nunc autem Francici juris eſt ab anno 1600. ſub Rege Henrico IV. Non longè diſtat à Rhodano fluvio.

¶ Belingenſe caſtrum, *Belingen*, caſtrum Bononienſis agri, in Picardia provincia Galliae, inter Ardram & Guinam, in paludibus.

Belion, *Lima*, fluv. Hiſp. Vide Limaea. Strab.

Beliſama, *Ribel*, teſte Camd. aeſtuarium Albionis, in ora Angliae occidua, apud Preſtonum opp. in Com. Lancaſtrenſi. Ptol.

Beliſenſis Eccleſia. Vide Belica. Nam Belicenſ. Eccleſia legendum eſt. Lib. Conc.

Belitio, al. Berinſona, *Belinzona*, opp. Inſubriae, ad Ticinum fluv. praeterfluentem haud procul ab oſtio illius in Verbanum lacum, ſub Helvetiis, gemina arce praemunitum, à Lucano opp. 12. mill. paſſ. Adulam mont. verſùs. P. Dia.

¶ Belitio, quę aliter Bilitionum, caput eſt praefecturę cognominis; & ejus cives ſe Helvetiis dederunt anno 1422. A Germanis *Bellentz* dicitur; & 6. milliaribus diſtat à lacu Verbano in Boream.

Belitrae, urb. Latii. Vide Velitrae.

Belius, flumen parvum Palaeſtinae ex mont. Carmelo apud Ptolemaidem fluens. Vide Belus. Joſeph

¶ Bellacum, *Bellac*, urbs Galliae, in provincia Marchiae, ad fluv. Unicenium, 2. leucis ab Oratorio diſtat in meridiem, & 7. à Lemovico in Boream.

Belli, pop. Hiſp. in Celtiberis, quorum opp. Segeda eſt, teſte Ortel. Bellitani à Plin. dici videntur. Iis proximi erant Titthi & Arevacae. App. Alex.

¶ Bellicaſtrum, *Belcaſtro*, urbs Italiae, in regno Neapolitano & Calabria ulteriori, non longe ab ora littorali ſinus Scillacei. Vide Chonia.

¶ Bellicum, *Bellay*, urbs Galliae, in Baugeſia regione, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Biſuntino; eſtque parva, in colle, 2. mill. paſſ. à Rhodano fluvio, 5. leucis à Cameriaco in Septentrionem, 6. autem ab Annecio in occaſum; eſtque juris Francici ab anno 1600. cùm antea ditionis eſſet Sabaudicae cum toto tractu. Vide Belica.

¶ Bellinguoldium, *Bellinghvvolſter Schans*, fortalitium Belgii, in dominio Groningenſi, medium ferme inter Dullarti ſinum & Burtangam, in limite Friſiae orientalis, ſub Batavis.

¶ Belliola, *Belle* Belgis, *Bailleul* Gallis, oppidulum Belgii, in Comitatu Flandriae, 3. leucis ab Hipra, & inter Armentarias & Caſtellum.

¶ Belliſama, aeſtuarium Angliae. Vide Beliſama.

Bello. Vide Belo.

Bellocaſſes, pop. & urbs Gall. Vide Velocaſſes. Mel.

¶ Bellocaſtrum, *Belcaſtro*, urbs Italiae, in Calabria. Vide Chonia.

¶ Bellogardia, *Bellegarde*, urbecula Galliae, in Ducatu Burgundiae, ad Ararim fluvium. Dicitur aliter *Seurre*; eratque aliàs minuta. Diſtat 5. leucis à Cabillone in Boream, Ciſtercium verſùs, & prope confinia Comitatus Burgundiae.

¶ Bellomariſcus, *Beaumariſh*, oppidum Angliae, in Walliae Principatu, in Mona inſula, cum portu ad fretum *Menay*, è regione Arvoniae Comitatus, 3. milliaribus diſtat a Bangoria in Septentrionem, & 8. ab Arvonia in ortum.

¶ Bellomontium, *Beaumont ſur Oyſe*, oppidum Franciae, ad Oeſiam fluvium, in provincia Inſulae Franciae, 8. leuc. diſtat a Lutetia Bellovacos verſùs.

¶ Bellomontium Rogerii, *Beaumont le Roger*, oppidum Franciae, in Normanniae Ducatu, ad Rillam fluvium, 4. leucis diſtat ab Ebroico in ortum; eſtque in colle ſitum.

¶ Bellomontium, *Belmonte*, oppidulum Italiae, in regno Neapolitano & Calabria citeriori, prope oram maris Tirrheni, & 3. milliaribus ab Amantia in Boream.

¶ Bellumontium in Argonna, *Beaumont en Argonne*, oppidulum Galliae, ſic dictum ab ea regiuncula, ad differentiam aliorum. Eſt in Campania provincia, una leuca diſtans a Moſomio, uti a Stenaeo oppido. Malè habitum fuit hiſce ultimis temporibus.

¶ Bellomontium, *Beaumont*, oppidum Franciae, in Normanniae Ducatu & Conſtantienſi agro, prope oram littoralem, & ex adverſo Angliae, 3. leucis diſtat à Caroburgo in occaſum.

¶ Bellomontium, *Beaumont*, oppidum Belgii, in Hannonia, Comitatus titulo clarum, in confinio Leodienſis ditionis, 7. leucis diſtat a Montibus in Eurum, & 4. a Chimaeo in Boream, non longè a Sabi fluvio.

¶ Bellomontium, *Beaumont* cognomento *le Vicomte*, urbecula Franciae, in Cenomanenſi provincia, Ducatus titulo inſignita, ad fluvium Sartam, media ferè inter Alenconium & Cenomanum.

Bello-

Bellonoti, pop. Sarmatiae Europ. quorum mem. Sidon. in panegyric. Avito.

Chunus, Bellonotus, Neurus, Baſterna, Toringus.

¶ Belloquadra, *Beaucaire*, urbecula Galliae, in Occitania inferiori, ad Rhodanum ſita, è regione Taraſconis. Nundinis ſuis celebratur, 4. leucis diſtat ab Avenione in meridiem, & tribus ab Arelate in Septentr. Ugernum aliàs dicta fuit.

Caſ. Plin. Ptol. Bellovaci, (non Bellovacum, ut habet Theſ. Ling. Lat.) *Beauvais* pop. & *Beauvais* urbs Gall. Belg. in Picardia, inter Pariſios 16. & Ambianos 14. leuc. quorum reg. *Beauvoiſis*, epiſc. ſub Archiep. Rhemenſ. cujus Epiſcopus Comes eſt, & unus ex 12. regni Gallici Proceribus. De popul. multa apud Caeſ. Hos mem. Act. Sincerus ecloga 3.

Bellovicos, Morinoſque, & (quos quis dicere poſſit?) Tarbellos.

¶ Bellovaci populi ſunt Galliae; quorum urbs Bellovacum, *Beauvais*, ſedet ad Tharam amnem, in provincia Inſulae Franciae, non autem in Picardia. Regio circumjacens, quae ſatis extenſa, dicitur vulgò *le Beauvaiſis*; & Epiſcopus eſt unus ex 12. Franciae Paribus, non autem ex Proceribus. Civitas ipſa alias dicta fuit Caeſaromagus; eſtque ampla & probè munita.

¶ Bellunum, *Belluno*. Vide Belunum.

D. Gr. Tur. Belna, *Beaulne*, opp. Gall. Celt. in Burgundiae, Duc. praeclarum, apud Araris ripam, inter Cabillonum ad meridiem 7. & Divionem in arctos 9. leucis apud Bibracte.

¶ Belna 4. leucis ab Arari fluvio diſtat, 5. a Cabillone, & 8. a Divione.

Strab. Belo, Baelo Ptol. Bello Melae, *Tariffa* Gerundenſi, *Brabate* Cluſio, opp. Hiſp. Baet. in ora Vandalitiae, quod adhuc nomen retinet, (*Belona* enim dicitur) exciſum, apud Brabantem fluv. inter Calpen urb. ad merid. 5. & Conilium opp. 3. apud Tariffam, à Tingi urbe Mauritan. 30. mill. paſſ. Belo item fluv. ejus orae variè indigitatur, *Trafalgar* Iunio, al. *Rio Vernator*: ſed eſt *Rio Barbato*, juxta Belonem opp. fluens.

¶ Belo quibuſdam eſt *Tariffa*, ſeu *Beger*, aliis autem, & forſan meliùs, eſt *Belona*, vicus cum portu in Andaluſia, inter *Tariffa* & *Barbato*, prope fretum Herculeum.

Ven. Fort. Belſia, *Beaulſe* vel *Beauſe*, reg. Gall. Celt. latè patens inter Pariſios ad ort. & Britanniam minorem ad occ. ac inter Ligerim fluv. ad merid. & fines Normanniae ad Bor. quanquam ultra Ligerim etiam extenditur: in qua urbes, & pop. Carnutes, Aureliani, & Cenomani.

¶ Belſia provincia nunc anguſtioribus reſtringitur limitibus; & continet tantùm agrum Carnotenſem, cum parte Aurelianenſis agri cis Ligerim et aliquot aliis regiunculis. Ejus praecipue urbes Carnutum ad Eburam, Aurelianum, Stampa, Caſtrodunum, & aliae. Ejus veri periere limites. Regio eſt ſiccior, ſed tamen abundans, et probè culta.

Ptol. Belſinum, Balſio Anton. *Borja*, urbs Hiſp. Tarracon. in Celtiberis, & regno Aragonio, inter Caeſarauguſtam 20. & Turiaſonem ad occ. 5. leuc. *Beljoco* pag. proximus videtur Henr. Coquo, ita ut *Borja* novum Belſinum, non vetus ſit.

D. Gr. Turo. Belſonancum *Baſtonach* Germ. *Baſteigne* Gall. oppid. ſive urbs Germ. inſer. in medio Duc. Lucemburgenſ. emporium illius, à Lucemburgo 8. leuc. in Bor. Baſtonia a recentibus.

Plin. Ptol. Belunum, (non Bellunium, ut in Theſ. Ling. Latin.) *Cividal di Belluno*, urbs Venetiae epiſc. ſub Patriarc. Aquilejenſi, in Marchia Tarviſina, intra montes Tauriſanos, ad Anaſſum fluv. à Feltria 15. mill. paſſ. in ort. à Tarviſio 40. Ceneta in medio.

Plin. Belus, fluv. Palaeſtinae, apud Ptolemaidem 2. ſtad. fluens, apud quem vitrum primò inventum, teſte Plin.

¶ Belza, *Belz*, urbs Poloniae regni, in Ruſſia nigra, 5. leucis Polonicis diſtat a fluv. *Bug*; eſtque tota ferè lignea inter Leopolim et Zamoſciam.

¶ Bemarina, *Bemarin*, prov. Americae Septentrionalis, in Florida regione, et ſub dominio Regis Apalatii, in eo tractu ubi urbs *Melilot*, regni caput.

Plin. Bem binadia, parva reg. Arcadiae, quae et Nemaea, ubi Bembina vicus; unde Bembinatis bellua apud Plaut. in Mil. et apud alios Poetas, idem quod leo Nemaeus ab Hercula interfectus.

Bene, *Bene*, oppidum Italiae, in Pedemontio, alias munitum, prope Tanarum fluv. 5. milliaribus a Claraſco verſùs montem Regalem.

¶ Bena, *Bena*, regnum Africæ, cum oppido cognomine in Nigritarum regione, prope fluvium Guinalam verſùs Guineam & regnum Meli, Petro du Val teſte. Ab aliis Beria dicitur.

Benacum, *Tuſculano*, opp. exciſum, apud Tuſculanum pag. in ora orientali lacus Benaci. Pop. Benacenſes apud Vopiſcum. *Mel.*

¶ Benacum, vulgo *Toſcolano*, vicus eſt agri Brixiani, in ora occidentali Benaci lacus, inter Salodium & Garnianum.

Benacus, Bænacus Ptol. Lacus Lydius Catullo, *Lago di Garda*, *Gardſee* Germ. lacus Venetiae, in finibus Cenomanorum, ac in Marchia Tarviſina, inter Brixiam ad occid. & Veronam ad ort. à qua 12. mill. paſſ. abeſt, longus inter Piſcariam arcem ad meridiem & Ripam oppid. Boream ad 40. mill. paſſ. latus ubi plurimum ad 6. licèt Strabo long. 500. faciat, latit. 30. Ex eo Mincius fluv. effuſus, Mantuam in auſtrum defertur. Anguillis abundat. Hic carpio piſcis nobilis tantùm reperitur, & anguillæ plurimæ capiuntur. Mem. Benaci præter Virg. lib. 2. Georg. Claud. in epithalamio Palladii & Celerinæ: *Strab. Plin. Sext. Aur. & al.*

Quas Benacus alit, quas excipit amne quieto.

¶ Benacus lacus extenditur ad 30. milliaria tantùm in long. & nomen habet hodie ab oppido Garda ei adjacente in Veronenſi agro.

¶ Benavarium, *Benavari*, oppidum Hiſpaniæ, in regno Aragoniæ, in limite Catalauniæ, 6. leucis diſtat à Barbaſtro in ortum; eſtque in Comitatu Ripagorciae.

Benda urbs eſt *Macedoniæ* epiſcop. ſub Archiepiſcop. Dyrrachino, in ora occidua, in Albania regione. *Curop.*

¶ Benda, vulgò *Benda*, etiamnum dicitur tractus adjacens antiquae urbi, quae nunc in ruinis jacet, ſub dominio Turcarum, in Albania.

¶ Bendarmaſſina, *Bendarmaſſen*, urbs Aſiæ, in parte Auſtrali inſulae Bornei, in mari Indico, ad oſtia fluvii Saccadani.

¶ Beneſeldia, *Benſeld*, urbs Germaniae, in Alſatia, alias probe munita; ſed ejus munitiones disjectæ ſunt: Subeſt dominio civitatis Argentinae, à qua diſtat tribus leùcis in auſtrum, ad Hellelum fluvium. Dicitur etiam Benoſeldia.

Beneharnum, Benarna Turonenſ. Hortenſis hodie, teſte Scalig. *Orthes*, oppid. Aquitaniae, in Bearnia reg. apud Hiſpaniæ fines, quæ reg. *Bierne* vel *Bearn* dicitur, titulo Principatus inſignis, in qua urbes epiſcopales ſub Archiep. Auſcenſi 2. Laſcura & Elorona. Palum verò regionis conventus eſt. Horteſium verò abeſt à Laſcura 2. leuc. à Palo 4. Bajonam verſùs. *Ant.*

¶ Beneharnum quibuſdam eſt *Leſcar*, ad Gabarum fluv. & inde nomen ſumpſit Beneharnia provincia Galliç in Aquitania, vulgò *Bearn* dicta, ad radices Pirenaeorum montium; eſtque regio fertilis & rigua, quae accrevit regno Franciae ſub Henrico quarto.

Beneventum, priùs, teſte Plin. Maleventum, Venebentus quoque Ptol. *Benevento*, urbs archiep. & colon. Hirpinorum, in regno Neapolit. ad Calorem & Sabbatum flum. ad Pontif. Max. cui ab Imper. pro Bamberga urbe Germ. in Franconia donata eſt, ſpectans, à Diomede unà cum Arpis in Apulia condita. Concordia colonia apud Frontinum. Abeſt à Capua 28. mill. paſſ. à Neapoli 32. à Salerno 34. Ejus mem. Hor. ſat. 5. lib. 1. *Polyb. Strab. Plin. & al.*

Tendimus hinc rectà Beneventum: ubi ſedulus hoſpes.

¶ Beneventum, *Benavente*, oppidum Hiſpaniae in regno Legionenſi, cum arce, inſigne titulo Comitatus Pimentellorum, forſan alias Vallata dictum; eſtque medium inter Senticam & Legionem, ad Eſtolam flu.

¶ Bengala, *Bengala*, urbs Aſiae, cum regno cognomine, in India extra Gangem, ſub imperio Magni Mogolis à multis annis. Sita eſt ad oſtia Coſmini fluvii, non longè ab oſtiis Gangis; eſtque urbs ampla & emporium percelebre ab Europaeis frequentatum, unde ab ea Sinus Gangeticus nunc dicitur Sinus Bengalae, *le Golfe de Bengala*. Regnum autem Bengalæ in tres partes dividitur, nempe in *Prurop*, quae cis Gangem, *Patan*, quæ trans Gangem, & *Bengala*, quae verſùs oram littoralem. Regni urbes aliae praecipuae ſunt Halabaſſa, Gourum, Chatiganum, Ougela, Patana, Banara, & Tanda; eſtque regnum amplum & valde extenſum.

¶ Benguela, *Benguela*, regio Africae, in Æthiopia inferiori, & regno Angolae, in ora Oceani, cum urbe & portu cognomine, in ditione Hollandorum à paucis annis.

¶ Be-

¶ Benibeſſera, *Benibeſſera*, regio Africae ì in Segelmeſſa parte Libyæ citerioris, versùs montem Atlantem & confinia regni Telenſini, teſtibus Lud. Marmollo, Sanuto, & aliis.

¶ Benigomia, regio Africæ, in Segelmeſſa regione Libyæ citerioris, juxta Ghirum fluvium. Hinc Benegomates populi, Lud. Marmolio teſte.

¶ Beniguazevalus, *Beniguazeval*, mons Africae, in regno Fezzæ & in provincia Errifis, versùs fontes Guargæ fluvii, longè ab ora maris Mediterranei. In eo ſunt aliquot oppida cum plurimis pagis. Ibi etiam mons ignivomus, teſte Marmolio.

¶ Beninum, *Benin*, urbs celebris Africae, in Guinea regione, regni cognominis caput, juxta fluvium etiam *Benin* dictum. De ea plurima narrant qui has oras perluſtrarunt. Regnum autem Beninum eſt valde extenſum, præſertim versùs oram.

Ptol. Benlauni, pop. Vindeliciae, quorum opp. *Wailheim* eſſe videtur Ort. ſeu *Weilhaim*, in Bavaria, à Monachio 7. leuc. apud Scongam opp. Sueviae 2. diſtans. Alterum bujus nominis opp. eſt in Nariſcia, inter Ingolſtadium & Pappenhemium 3. leuc.

Ant. Bennaventa, in aliis Bennavenna, *Northampton*, teſte G. Camd. urbs Britanniae, in Anglia, inter Londinum & Eboracum in Bor. à Londino 73. mill. paſſ. Sed apud Lelandum eſt pag. in eod. tractu *Northeavendune*. ¶ * Camdeno potiùs eſt *Weden*, à Northamptona ad 6. vel 8. mill. paſſ. diſtans.

¶ Bennaventa, oppid. Catieuchlanorum, nunc eſt Wedon, vicus Northantoniæ Comitatus.

Script. Ger. Bennopolis, *Hildesheim*, urbs Germ. in Saxonia, & Duc. Brunſvincenſi, epiſc. ſub Archiep. Moguntino, à Brunſvico 6. leuc. in Africum. Quæ etiam Latine Hildeſia, & Hildeſium dicitur. Nomen habet à D. Bennone illius Epiſcopo.

¶ Bennopolis ſubeſt dominio Epiſcopi, qui ſolus Catholicus in tota Saxonia. Vide Hildeſia.

¶ Benthima, ſeu etiam Benthemum, *Benthem*, oppidulum Germaniae, in Weſtphalia, Comitatus Benthimenſis caput. In colle ſedet, prope Aam amnem, inter Epiſcopatum Monaſterienſem & Tranſiſalaniam provinciam Belgii. 2. leucis diſtat ab Oldeſalia in ortum.

¶ Bentitiana *Ventotiene*, inſula parva Italiæ & regni Neapolitani, in mari Tirrheno, e regione Campaniae felicis, 9. milliaribus diſtat ab Iſchia inſula in occaſum, & 18. a Gaeta in meridiem; eſtque deſerta.

¶ Bentivolium, *Bentiveglio*, caſtrum Italiae, in agro Bouonienſi, Ferrariam versùs, alias pulcherrimum, nunc ferè dirutum. Hinc nobilis familia originem trahit.

Ptol. Bepyrrus, mons Aſiæ. Sic Taurus mons appellatur. in India extra Gangem, apud Damaſos montes, ex quibus duo flumina Daonas & Dorias effluunt; & in ſinum magnum excurrunt.

Bequia, *l'Isle de Bekia*, inſula Americae ſeptentrionalis, & una ex Antillis, à Caribis tantùm habitata, propter inopiam aquarum; eſtque circuitus 12. leucarum, portum habens ſecuriſſimum, 7. leucis tantum diſtat à Sancti Vincentii inſ. in auſtrum, 15. autem à Granata inſ. in Boream.

Lib. Prov. Beranenſium urbs, *Bierne*, teſte Cœnali, urbs in Aquitania. Sed *Bierne* nomen regionis eſt, non urbis. Vide Beneharmum.

¶ Berauna, *Beraun* Bohemis, *Bern* Germanis, urbecula Germaniæ, in Bohemiae regno, ad fluvium Miſam. Tribus leucis diſtat à Praga in occaſum, & à quibuſdam Verona dicitur.

Ptol. Berbis, *Barbovvyna*, teſte Laz. opp. Pannoniae infer. in Hungaria.

¶ Berbis nunc *Berzenche* dicitur; & 2. milliaribus diſtat à Dravo fluvio in ditione Turcarum.

¶ Bercheria, *Barckshire*, provincia, ſeu Comitatus Angliae, juxta Tameſim fluvium, & inter Oxfordiam & Viltoniam provinc. Ibi aliàs pars Atrebatum populorum.

Plin. Bercorcates, pop. Aquitaniae, quorum opp. ſive pag. hodie *Beaulieu* nonnullis dici videtur.

¶ Bercorcates, qui Bercorates Sanſoni, fuere Vaſatum populorum pars, ubi forſan nunc *Baulac* oppidulum in eo tractu.

¶ Berdua, *Berdoa*, regio & deſertum Africae, cum urbe cognomine, in Libya deſerta, & inter Gaogam & Lemptam regiones.

Plin. Plut. Berecynthius, mons Aſiae, in Phrygiæ magnę et Cariæ confin. apud Marſyam fluv. & Celaenum mont. haud valde ab Apamia urbe diſtans: apud quem Cybele mater Deorum colebatur, ab eo Berecynthia dicta. Virg. lib. 9. Æn.

Ipſa Deum fertur genitrix Berecynthia magnum
Vocibus his affata Jovem.

Scribitur etiam Bereacynthus, ac Berecyntus ſine adſpiratione. Berecynthius tractus, monti vicinus, multa buxo abundans, teſte Plinio lib. 16. c. 16.

* Berenice, Heſperia Melae, *Bernich*, teſte Marm. urbs Cyrenaicę marit. archiep. una ex quinque urbibus Pentapolitanæ reg. inter Boreum promont. ad Syrtim magnam, & Arſinoen urbem ad ortum, à qua 47. mill. paſſ. recedit. Nomen habet à Berenice Regina, quæ Ptolemęo III. Regi nupſit, teſte Sol. Hinc Berenicis patronym. Luc. lib. 9. *Plin. Strab. Ptol. & al.*

Separat ardentem tepida Berenicida Lepti.

Hic erant Heſperidum horti adeo celebres apud veteres, & lucus ſacer. ¶ * Selden. manuſcr. Ptol. habet Βερνικη.

Berenice altera, Berenice Arriano, *Cheſair* Zieglero, ſeu *Alchaſir* Nigro, al. *Celir*, urbs Ægypti, ad ſinum Arabicum, in Æthiop. confin. Utraque à Ptolemæo Rege condita, ac de uxoris nomine dicta. Hæc à Ptolemaide ferarum, urbe Æthiopię ad eundem ſinum 602. mill. paſſ. in occid. recens. *Plin. Ptol.*

Beretra, *Celino*, teſte Nig. oppid. Prægutiorum, in Aprutio, inter Atriam urb. & Montorium, ab Atria 4. mill. paſſ. Aliis videtur eſſe ipſum Montorium, opp. ejuſdem tractus non obſcurum, apud Vomanum fluv. ab Interamna urb. 7. mill. paſſ. ab Atria 12. in occid. ſeu in Africum. *Ptol.*

¶ Beretra, quæ aliis Belegra, nunc eſt *Civitella*, oppidum Aprutii ulterioris, ad Sabinellum amnem, 12. miliar. ab Atria. Vide Belegra.

¶ Berga, *Bergen*, oppidulum Germaniæ, & caput Rugenſis inſulę ſeu Principatus, in mari Baltico, prope Pomeraniam, in ditione Regis Sueciae ab anno 1630. Tribus leucis diſtat à Sundia in ortum.

¶ Bergę ad Zomam, *Bergh op zoom* incolis, *Bergue ſur le Zoom* Gallis, urbs permunita Belgii, in Brabantię Ducatu, ad Scaldim fluvium, Marchionatus titulo clara ab anno 1533. Fruſtra tentata fuit ab Hiſpanis, Duce Spinula, anno 1622. & nunc etiam paret Hollandis; & 7. leucis diſtat ab Antuerpia.

¶ Bergæ Divæ Gertrudis, *Sinte Geertruydenberg.* incolis, *Mont Sainte Gertrude* Gallis, urbs Belgii permunita, in Comitatu Hollandiæ. Paret Principi Arauſicano, ſub dominio tamen Batavorum, in ora littorali; à Dordraco, Heuſdeno, & Breda æquali ferè trium leucarum ſpatio diſſidet. Nomen habet à Sancta Gertrude Pipini Landeni filia, quæ in hoc tractu claruit, & mortua eſt anno 664.

¶ Bergæ S. Vinoci, *Vinoxberg* incolis, *Berg. S. Vinoch* Gallis, urbs Belgii, in Comitatu Flandriæ, ſub dominio Francorum. Vide Vinociberga, ſeu Finum S. Vinoci.

¶ Bergenſis regio, tractus Germaniæ, ad Rhenum, vulgò *le paie de Berg*, ſeu *de Monts*. Vide Montenſis Ditio.

¶ Bergeracum, *Bergerac*, urbs Gallię, in Petrocorienſi provincia, ad Duranium fluvium, olim munita, 5. leucis diſtat a Petrocorio in meridiem, & 9. circiter à Sarlato in occaſum; eſtque adhuc elegans & dives.

Bergidum, Vergium Liv. ut aliquibus videtur, *Vierzo* opp. olim; nunc pag. Ilergetum Hiſp. Tarracon. in Catalaunia. Aliis *Berdun*, pag. ejuſd. reg. à Barcinone 14 leuc. a Cervaria 3. Mihi diverſa loca videntur; ita ut Virgium, nunc *Vierzo*, Bergidum, *Berdun* vulgò dicantur. Non ſine errore in Theſ. Ling. Lat. *Urgel* indigitatur; cum hęc urbs ſit Orgella. *Ptol.*

¶ Bergidum aliis eſt urbs Ilergetum, ad Cincam fluvium, quæ nunc *Balbaſtro* dicitur, in regno Aragoniae. Vide Barbaſtrum.

Bergintrum, *S. Bernardo*, teſte Siml. cœnobium Ciſtercienſium opulentum in Alpibus Graiis, inter Arebrigium 24. & Tarantaſiam urb. ultra Alpes in Sabaudia 19. mill. paſſ. *Ant.*

¶ Bergintrum, ſeu Bergintium, oppidum Centronum, nunc eſt *S. Maurice* caſtrum, ad Iſaram, in Tarantaſia regione Sabaudiæ, versùs montem minorem S. Bernardi.

Bergiſtani, pop. Hiſp. citer. quorum opp. (ſive pag.) *Perga*, Oſcę urb. finitimum, teſte Jo. Mariana, putatur. Al. *Berga* oppid. in Catalaunia, inter Minoriſſam urb. 6. & Jugum Ceretanorum in Bor. 5. leuc. Sed hoc Berguſia Ptol. dici videtur. *Liv.*

Ber-

Plin. Ptol. & al. Bergomum, *Bergamo*, urbs Cenomanorum, Venetę ditionis, epiſc. ſub Archiep. Mediolanenſ. in mont. Orobiorum, ampla & probè munita, inter Mediolanum & Brixiam ad ortum, utrinque 30. mill. paſſ. quot à Como in ort. Ab Orobiis pop. una cum Como & Foró Licinii, teſte Catone, condita. Olim ſub Ducat. Mediolanenſ. nunc Venetis parens.

¶ Bergomum urbs eſt Italiæ, in agro cognomine, cum caſtro, inter fluvios Brembum & Serium, ſub Venetis ab anno 1508.

Plin. Bergos, *Bergen*, urbs Scandinaviæ marit. in ora occ. (ubi meridionalis incipit) Norvegiæ, illius empor. & regia, epiſc. ſub Archiep. Nidroſienſi, à prom. Cimbrorum 60. leuc. inter occ. & Bor. contra Britanniam ſecund. hoc eſt, contra Scotiam in occ. diſtant. Tametſi Plin. illam inſ. facit apud Britanniam, à qua tamen ad 20. leuc. mari diſtat.

¶ Bergos, quę & Berga, ſita eſt in ſinu flexuoſo, vulgò *Carmeſond*, cum arce valida Bergenhuſium dicta. Ipſa indigenis *Baern*, Gallis *Bergue*, & Italis ac Hiſpanis *Berga* dicitur; gaudetque portu capaci & commodo, editis montibus cincto. Diſtat 300. mill. Germanicis a Wardhuſia arce Norvvegiæ ultima & Septentrionaliori, 60. à Nidroſia, & 80. ab ora proximiori Scotiæ in occaſum. Ab ea regio adjacens dicitur Bergenſis Præfectura; paretque Regi Danię cum tota Norvegia.

Ptol. Ant. Bergula, quæ & Bergulæ, & Arcadiopolis, teſte Cedreno, *Bergas* Mercat. & al. urbs epiſc. Thraciæ mediterr. inter Hadrianopolim ad occ. 54. & Heracleam ad ort. 47. mill. paſs. nunc inter metropoles habita.

¶ Bergula ſedet in Copiallca regione Thraciæ, prope montem Rhodope, & inter fluvios Melam & Arzum.

Ptol. Bergusia, Percuſa vel Pertuſa Ant. *Pertus*, teſte Beuth. cum Varrerio, opp. olim, nunc vic. Hiſp. citer. in Catalaunia, inter Papirianum 4. & Juncarlam 3. leuc. à Gerunda S. In Bor. Papirianum versùs, apud Pyrenęi mont. jugum. Pop. Barguſij Liv. & forſan Steph. Al. eſt *Berga*, opp. Catalaunię, inter Minoriſſam urb. 6. & Jugum Ceretanorum ſupra 5. leuc. diſtans.

¶ Berguſia aliis oppidum eſt Ilergetum, ad Sicorim flu. ubi nunc *Balaguier* urbs Catalonię, 5. leucis ſupra Lerdam. Vide Ballegarium.

Ant. Berguſia altera, *Burgoin*, opp. Gall. Narbon. in Delphinatu, apud Sabaudiæ fines, inter Lugdunum 6. & Cambericum urbem Sabaudię 10. leuc.

¶ Berguſia, quæ Berguſium aliis, vulgo *Bourgoin*, dicitur; eſtque oppidulum 5. leucis à Vienna in ortum.

Vet. Trad. Berinſola, *Belinzona*, opp. Inſub. ad Ticinum fluv. inter Mediolanum & Uriam Helvetiorum primam urbem occurrentem ſupra 50. mill. paſſ. Vide Belitio.

¶ Berjolium, *Barjols*, oppidulum Franciæ, in Provincia. Vix tribus leucis diſtat à Brinolio in ſeptentrionem, & quinque à Reiis in auſtrum.

Berlinum, *Berlin*, urbs Germ. præclara, in Marchia Brandenburg. ad Goylam fluv. Principis ſedes, à Viteberga 12. leuc. Francofordiam ad Oderam versùs 9. de quo lib. 5. itin.

Linquere Berlinum Phœbo ſurgente placebat,
Wiſtochium rectam verſus & ire viam.

Script. Germ. Berlinum urbs eſt permunita, in media Marchia Brandeburgica, ad Sprevum fluvium, 10. leucis diſtat à Vitteberga versùs Boream; nuncque primaria totius Marchiae cenſetur, & Electoris Brandeburgici ſedes. Urbs duplex eſt, cujus pars una propriè Berlinum, altera, quæ cis Sprevum, Colonia dicitur.

Ptol. Bermius, mons Maced. (non Theſſaliæ, ut in Theſ. Ling. Lat.) in auſtrum vergens, in Epiri & Theſſaliæ conf. Pindo finitimus: ad cujus radices Myeza, Atinium, & Ctemenę oppida. Ibi etiam lacus, ab eo Bermicus appellatus.

¶ Berna, *Bern* incolis, *Berne* Gallis, urbs Helvetiorum ampla & potens, ab urſo ſic dicta, & condita a Bertoldo Duce Zeringhenſi. Sita eſt ad Arolam fluvium, inter Salodurum & Friburgum; eſtque caput Bernenſis pagi ampliſſimi, qui anno 1353. aliis unitus fuit.

¶ Bernaburgum, *Bernbourg*, urbecula Germaniae, cum caſtro, in Saxonia ſuperiori & Principatu Anhaltino, ad Salam fluvium, ubi Vipperam recipit, 4. leucis Germanicis diſtat a Magdeburgo in meridiem, & totidem à Deſſavia in occaſum.

¶ Bernardi urbs, *Bernſtad*, urbecula Germaniæ, in Sileſia & Ducatu Olſnenſi, ad Veidam amnem. Tribus leucis diſtat ab Uratiſlavia in ortum versùs Poloniam.

Bernenſes, populi Rhetiæ, quorum urb. *Bern*, teſte Ortel. qui valde fallitur; cum Berna urbs ſit Helvetiorum, inter Salodorum & Friburgum urbes ſita, apud fines Equeſtrium, longiſſimè à finibus Rhętorum diſtans.

¶ Bernenſes hi populi ſunt forſitan Veronenſes, qui alias ſub Rhætis continebantur, teſtibus Plinio & aliis, quanquam communius in Gallia Tranſpadana in finibus Cenomanorum ponatur eorum primaria Verona, *Verone*. Vide ibi.

Beroa, Berrhœa al. Vide ibi.

Berones, popul. Hiſp. Tarracon. Cantabris finitimi, quorum oppid. *Briones* eſſe videtur, Dominicopoli proximum, inde 3. leuc. Burgos in occ. versùs 12. A Silio Verones nominari videntur à Verone fluv. cujus mem. Martial. Vide ibi. Ant. Strab. Ptol.

¶ Berones populi fuere ſub Celtiberis, inter Autrigones, Cariſtos, & Pelendones, juxta Iberum fluv. ubi nunc pars Rivogię provinciæ. Eorum primaria erat Tritium, quæ nunc *Triejo* quibuſdam, & eorum veſtigium elucet in oppido *Briones*, ad Iberum fluv. ubi recipit Tironem amnem, 6. leucis à Dominicopoli in Boream.

Beronice, urbs Ægypti, ad ſinum Arabicum, *Choſair*, ſic dicta à matre Ptolemęi Philadelphi Regis. Vide Berenice. Strab.

Berrhoea urbs gemina; una in Maced. apud mont. Bermii radices, *Veria*, teſte Soph. *Boor* Turcis, teſte Leuncl. inter Theſſalonicam ad Cæc. 50. & Dium in auſtrum 33. mill. paſſ. Pellæ proximior, ad Haliacmonem fluv. epiſc. ſub Archiep. Theſſalonicenſi; nunc metrop. Altera in Syria, Plin. Beroea, Beroa Anton. Beroe, Steph. *Aleppo* nunc, teſtib. Zonara, Cedreno, P. Gyll. & al. media inter Antiochiam & Hierapolim ad 30. mill. paſſ. inter Chalcidem 18. & Hemeſam 42. urbs maxima totius Syriæ, à Damaſco itinere 10. dierum in Bor. diſtans. Scribitur & Beroe à Beroe Dorycli conjugi, de qua Virg. lib. 5. Æn. Plin. Strab. Ptol. & al.

Fit Beroe Iſmaris conjux longæva Dorycli.

¶ Berrhoea multis nunc *Alep* dicitur. Sedet ad fluvium Marſyam, in Syria, 140. mill. paſſibus à Damaſco in Boream, & 40. ab Euphrate fluvio in occaſum; eſtque nunc emporium celebre, cum innumeris incolis, maxime Europaeis, qui eo ob mercimonia conveniunt. Habet in circuitu 8. milliaria, caſtrum ſat munitum, & tria ſuburbia. Aliis autem *Alep* eſt Hierapolis, teſte Sanſone. Berrhoea autem Macedoniae eſt in Æmathia regione, prope Ludiam fluvium, & inter Aliacmonem & Axium flu. 30. milliar. à Pidne, & totidem a Pella.

Berſabee, *Gibelin*, Brochard. Giſtello & Volaterrano teſtib. vel *Galbyn* al. *Bethgebrim* Arabicè, teſte G. Tyrio urbs Palaeſtinae, regni Judaici quondam terminus ad meridiem à Gaza 8. mill. paſſ. in ort. ab Hebron ſupra 20. in auſtrum. Lib. Reg.

Berſinum, vel Belſinum, locus Gall. Celt. apud Lugdunum, 12. mill. paſſ. ab eo diſtans. Ant.

¶ Bertolgada, *Bertolchgaden*, oppidum Germaniae, in Bavaria inferiori & ditione Saliſburgenſi, ad amnem Aham, cujus præpoſitus loci dominus, tribus leucis diſtat à Saliſburgo in auſtrum.

Bervaldia, *Bervvaldt*, urbs parva Germaniae, in nova Marchia Brandeburgica, & in ditione Electoris cognominis, nota foedere inito inter Reges Franciæ & Sueciae, & Principes Germaniæ anno 1631. Juxta ſtagnum ſedet, & vix una leuca diſtat ab Odera fluvio, & ferè quatuor à Lanſperga in occaſum.

Berubium, prom. Albionis, *Dunis Bei*, teſte Buchanano, *Dunis* Boeth. prom. Scotiae, in ora orientali. Al. *The cape of S. Andrevvs* appellant, apud Andreapolim urbem. Ptol.

¶ Berubium, ſeu Beruvium, promont. Scotię, maximè in Boream extenſum, contra Orcades inſulas. Nunc *Dungesby head* dicitur, in Cathaneſia regione, ubi aliàs Cornabii populi. Sed longiſſimè diſtat ab Andreapoli.

Bervicium, *Bervvick* & *Barovvick*, urbs Albionis, in ora orientali, in Angliæ Scotięque confin. probè munita, ab Anglis Scotis erepta, inter Dunelmum ad merid. 60. & Edimburgum Scotorum regiam ad ſeptent. 30. mill. Angl. diſtans. Veterib. Bremenium dicta putatur. Scrip. Brit.

Bervvicum ſedet ad oſtium Tuedae fluvii, & nunc in Anglia cenſetur, in Northumbria, cùm aliàs fuerit in Marchia provincia Scotiae, 40. milliaribus diſtat à Dunelmo. Bremenum autem antiquorum eſt vicus, *Brampton*, 15. milliar. inde diſtans. Vide ibi.

Bery-

Strab. Plin. Ptol. & al. Berytus, *Baruti*, colon. & urbs archiep. Phœniciæ littoralis ſub Patr. Antiocheno, inter Byblum ad arctos 34. & Sidonem in auſtrum 30. mill. paſſ. à Tripoli 70. ex itin. Anton. ſed apud reccent. inter Tripolim 40. & Damaſcum 60. urbs clara, & empor. celebre. Cujus mem. Dionyſ. Afer.

Antiquamque Tyrum, Beryti & mœnia grata.

Plin. Amm. Steph. Besbicus, *Calonio* Mercat. & Bellon. *Zeegua* Theveto al. *iſola del Principe*, inſ. Propontidis, ab oſtio Rhyndaci fluv. 18. mill. paſſ. diſtans, Proconneſo finitima: quæ & Besbycus ſcribitur.

¶ Besbria, *la Besbre*, amnis Galliæ, in Boiis; qui ex Monmorillone ortus, caſtrum & oppidum *la Palice* perluit, & deinde ad Borbonium in Ligerim cadit.

Steph. Beſcia, Vescia Liv. Veſcianum Cic. *Veſciano*, opp. Camp. in Hirpinorum confin. apud Nolam urb. teſte Ambr. Leone.

Liv. Beſidię, *Biſignano*, teſte Scipion. Mazzella, quaſi Beſidianum, urbs Brutiorum, in Calab. cit. epiſc. exempta, titulo Principatus clara, inter Conſentiam 15. & Roſcianum 20. mill. paſſ.

¶ Beſidiae, qui & Dediſiae quibuſdam, nunc Biſinianum, urbs eſt in colle, cum arce, ad Cotilum fluvium, qui paulo infrà cadit in Crathim. Diſtat 15. milliaribus à Roſciano in occaſum, & totidem à mari Tirrheno; nuncque paucis conſtat incolis.

¶ Beſingitis, regio Aſiae, in India extra Gangem, ubi nunc regnum Peguanum. Ejus primaria erat Beſynga urbs, quæ nunc *Pegu* à multis creditur.

Plin. Mel. Ant. Beſippo, Bæſippo Ptol. *Ciclana*, teſte Schotto, oppid. Hiſp. Bæt. in ora, inter Calpen 36. & Gades 30. mill. paſſ. ex itin. Anton. ubi numeri depravati. Nam Ciclena oppid. à Gadibus 2. leuc. tantum diſtat, inter Conilium & Portum regalem.

¶ Bæſippo aliis eſt *Vegel*, oppidulum Andaluziae, prope oram littoralem, 5. leucis a Gadibus in auſtrum, & 10. a Calpe in occaſum: & paucis conſtat incolis, prope Conilium.

¶ Beſſarabia, provincia magni regni Hungariae, quae nunc dicitur *Beſſarabie*; eſtque inter Podoliam, Moldaviam, Danubium fluvium, et mare Nigrum, ſub dominio Turcarum, ibi urbs praecipua Moncaſtrum, et Tartari populi aliquot.

Caſ. Strab. Liv. Beſſi, pop. Thraciae ſeu Myſiae, in conſ. ad Haemum mont. incolentes, quorum reg. *Beſſarabia*, in Myſia infer. nominatur. Alii in Thracia locantur a Plin. et Sol. inter Strymonem et Neſtum flum. Boſniae etiam reg. *Beſſen* vulgò, a Beſſis pop. eo ex Myſia profectis nomen traditur. Hos mem. Ovid. lib. 3. triſt. eleg. 10.

Sauromatæ cingunt fera gens, Beſſique, Getæque.

¶ Beſſi populi fuere Thraciae, à quibus Beſſica regio dicta fuit juxta Heſtrum fluvium, inter Hemum et Pangaeum montes. Eorum praecipua urbs fuit Philippopolis; ſed longè diſtat à Beſſarabia provincia.

¶ Beſſeda, *Beſſede*, aliter *Kronningeſgard*, arx Iſlandiae, ubi Prorex Inſulae pro Rege Daniae commoratur, in parte meridionali inſ.

¶ Betyngitis, regio Aſiae, in India extra Gangem. Vide Beſingitis.

¶ Beta, *Beta*, fluvius Americae meridionalis et regionis Parię. Cadit in Orenocum fluvium.

Ant. Betarum, ſive Betharum, opp. olim, nunc pagus, (vide Betharo) inter Cæſaream 18. et Dioſpolim 22. mil. paſſ. alibi verò 28.

Plin. Tac. Betaſii, pop. Belgii, in Brabantia, teſte B. Rhenano, quorum tractus *Peelande* appellatur, et vic. *Beets*, teſte P. Divaeo, nomen antiq. referre videtur. Al. horum urbem Bethuniam in Arteſia eſſe volunt.

¶ Betaſii populi dicuntur à Tacito, qui aliis ſunt Aduatici, inter Scaldim et Moſam fluvios, ubi nunc Geminiacum & Perviciacum, & major pars Comitatus Namurcenſis. Sed longè diſtabant a Bethunia urbe Arteſiae.

Sat. Lit. Beterones, pop. Hiſp. Tarracon. inter Saguntum & Liriam: quorum adhuc manet pag. exiguus, vulgò *Betere* ubi Hamilchar Carthaginenſ. cęſus eſt.

Deut. Bethania, opp. ſive caſtellum olim Judaeae, nunc vicus proximus Hieroſolymis, juxta mont. Olivetum, ab Hieroſolymis 2. mill. paſſ. praedicto mont. interſito, ab Hiericho 20. Bethania altera trans Jordanem fluv. Mem. Bethaniæ. Sedul. lib. 4.

Talia Davidicam poſt facta reliquerat urbem,
Bethania vicina petens.

Betharia, campus palæſtinę, ubi Zacharias Propheta ſepultus eſt apud Eleutheropolim urb. inde 5. mill. paſſ. ab Hiereſolymis 20.

Betharo, Baetharrus Steph. opp. Palęſtine, inter Caeſaream & Dioſpolim in auſtrum vergentem, inde 18. hinc 22. mill. paſſ.

Bethel, *Sargereg*, teſte Beniamin, opp. Palaeſtinę, in terra Beniamin, ab Hieroſolymis 12. mill. paſſ. quod & Luza & Bethaven, hoc eſt, domus iniquitatis dictum fuit, quod per ſe domus Dei ſignificat. *Ante.*

Bethleem, priùs Ephrata, à Jebuſęis condita, unde forſan Betholene toparchia Plin. urbs Judęę, epiſc. ſub Patr. Hieroſolymitano a Paſchali II. Pont. Max. effecta, cum cœnobio, quod manet urbe exciſa, ab Hieroſolymis 7. mill. paſſ. Hebron versùs in auſtrum. Epiſcopatus illius manet apud Gallos: epiſcopatus n. in xenodochio apud Clametium opp. agri Altiſiodorenſ. loci praefectus ſedem habet; ſicuti Nazarenus Archiep. Baroli in Apulia, qui & Carmeli et Mont. viridis etiam Epiſcopus eſt. Hinc Bethleemiticis nomen. gent. et Bethlaeus. Mem. urbis Juvenc. lib. 1. *Bibl.*

Hoſpitium amborum Bethlem ſub mœnibus urbis. Sedul. lib. 2.

Talia Bethlæis dum ſigna geruntur in oris. *Joſeph.*

Bethmaus, vicus Palæſtinæ, apud Tiberiadem, 4. tantùm ſtad. inde diſtans. *Bibl.*

Bethſaida, opp. Palæſtinæ, apud lacum Geneſareth, quę & Julia, à Nepthali 6. mill. paſſ. diſtans in auſtrum Magdalum caſtrum versùs, Tiberiadi quoque propinquum, ac Bethuliæ & Scythopoli, à Nazareth 10. mill. paſſ. Penè exciſum jacet, nomen antiq. retinens.

Bethſames, opp. Palæſtinæ geminum, unum in tribu Nephthalim, alterum in tribu Beniamin, teſte D. Hieron. Poſterius Accaron urbi finitimum eſt, 8. mill. paſſ. inde diſtans Hieroſolymam versùs. *Bibl.*

Bethſan, urbs Palaeſt. apud lacum Geneſareth. Vide Scythopolis. *Bibl.*

Bethſor, ſive Bethſur, *Bethoron*, oppid. Palęſt. in tribu Juda, ſive Beniamin, ab Hieroſolymis 20. mill. paſſ. apud Chebron, teſte D. Hieron. *Bibl.*

¶ Bethunia, *Betune*, urbs Belgii probè munita, in Comitatu Arteſiæ, ad amnem *Biette*, octo leucis ab Atrebato in Boream, & 5. ab Aria. Subeſt dominio Francorum ab anno 1646.

Bethuria, reg. Hiſp. Luſit. *Eſtremadura*. Vide Beturia. *Hir.*

Beticolæ ſive Bæticolæ, pop. Hiſp. circa Betim flu. incolentes. Sil. lib. 1. *Sil.*

Beticolaſque viros ſpatiis agitabat iniquis.

Betis, fluv. Hiſp. Bæt. Vide Bætis.

¶ Betiſiacum, *Betiſi*, oppidulum Francię, in provincia Inſulæ Franciae & Valeſio agro, tribus leucis à Compendio in auſtrum, & non procul ab Oeſia fluv.

Betius, fluv. Arabiae fel. ex Zamito mont. oriens, ſeque in mare rubrum exonerans. Vide Zametes. *Ptol.*

¶ Betius fluvius à quibuſdam *Chaibar* dicitur, & prope Meccam labitur, poſteaque in mare Rubrum ſe exonerat.

¶ Bettonium, *Bettona*, oppid. Umbriæ, in Italia, olim urbs epiſc. inter Perſiam & Aſſiſium. Vide Vettonium.

Betulia, oppid. Galilęæ, in Ptolemaidem & Tiberiadem; inde 35. hinc 6. mill. paſſ. teſte Brochardo, non longè à Nephtali & Dothain, & à Cana Galilææ 13. mil. paſſ. *Bibl.*

Betullo, fluv. & opp. Hiſp. cit. opp. *Badelona*, (non *Beſon*, ut in Theſ. Ling. Lat.) & fluv. *Beſon*. Vide Betulo. *Mel.*

Betulo, opp. Hiſp. Bęt. apud Biatiam & Ubedam exciſum, teſte Mor. *Liv.*

Betys, fluv. Hiſp. Bæt. ſic apud Claud. de laudibus Stil. lib. 2. *Claud.*

Suſtinet, ut patrium commendet purpura Betym.

Vide Bætis.

¶ Bevelandia, *Beveland*, inſula Belgii, in Zelandię Comitatu, quę anno 1532. inundatione maris duplex inſula effecta eſt. Ejus pars ſeptentrionalis, quae & minor, Nort Bevelandia dicitur; quae verò ad auſtrum, Zud Bevelandia nominatur, ubi Goeſa, *Ter Goez*, oppidum lautum & munitum, ſub Hollandis una cum inſulis.

¶ Beugeſia, *le Bugey*, regiuncula Galliae partim & Sabaudiae, à Rhodano fluv. biſariam ſecta, cujus pars quae cis Rhodanum, juris eſt Francici ab anno 1600. una cum Breſſia ei adjacente, & ejus primaria eſt Bellicum.

¶ Beu-

¶ Beutha, *Beuthen*, oppidum Germaniae, in Sileſia, ad fluvium Oderam, in Ducatu Glogavienſi. 2. leucis diſtat à Glogavia in ſeptentrionem, 3. à confinio Poloniæ in occaſum, & 4. à Sagano in ortum.

¶ Biafara, *Biafara*, urbs Africae, in Guinea regione, regni cognominis caput, juxta fluvium *des Camarones* dictum, in mediterraneis, versùs regnum Benini in ortum.

¶ Bialaceria, *Bialacerien*, urbs Poloniae, in Volhinia inferiori, ad fluv. *Ros*. Dicitur & *Bialacerkievv*; diſtatque à Kiovia 14. leucis in meridiem.

¶ Bialagrodenſes Tartari, *ceux de Bialogrod*, populi Tartariae Precopenſis, versùs oſtia Danubii fluvii, ſic dicti à Bialogroda urbe Beſſarabiae, prope mare Nigrum, & ſub dominio Turcarum.

Ptol. * Biandina, ſive, ut al. cod. habent, Biadyna, opp. Peloponneſi, in Laconica, in ora littorea, *Prignico*, teſte Nig. apud oſtia Eurotae Maleam prom. in ort. versùs. Al. urb. *Rampano*. * manuſcr. Selden. Βιαδίνα.

¶ Biandina à multis *Rampane* nunc dicitur, juxta ſinum Laconicum, & inter Maleam promontorium, & oſtia Eurotae fluvii.

Plin. Ptol. Biatia, *Baeza*, urbs Hiſp. Baet. apud Baetim fluv. olim epiſc. ſub Archiep. Toletano, Ubedae urb. vicina, ab ea 1. leuc. diſtans, in Vandalitia, anno ſal. 1212. unà cum Ubeda à Chriſtianis recuperata, ſupra 200. mill. Maurorum caeſis.

Bibacum, *Bibrach*, urbs Germ. libera, in Suevia, ab Ulma 3. leuc. Conſtantiam versùs diſtans.

¶ Bibacum aliter Biberacum dicitur; eſtque urbs Imperialis Sueviae, in Algovia, ad amnem Ruſſam, à qua non procul aquae ſunt ſalubres Jordanis dictae.

Ptol. Bibali, pop. Hiſp. Tarracon. quorum opp. Forum Bibalorum, vulgò *Femillam*, dicitur, nunc pag.

¶ Bibali populi erant ſub Callaicis Braccariis, & Forum Bibalorum erat ad Lethem fluvium, ubi nunc pagus *Celme*, in Gallaecia.

Ptol. Bibaſis, Hypaſis Plin. Hypanis Strab. fluv. Indiae cit. Vide Hypanis.

Suet. Biberiacum, *Labina*, opp. agri Cremonenſ. ad Ollium fluv. Vide Bebriacum. Hic Otho à Vitellianis ſuperatus.

Ant. Bibiſcum, Ubiſcum in aliis, *Vivis*, teſte Siml. opp. Gal. Narbonenſ. ad lacum Lemanum, inter Octodurum 32. & Aventicum opp. Helvetiorum, ſive Equeſtium in Bor. 29. mill. paſſ. à Seduno 57. in occ. à Lauſonio 23.

¶ Bibiſcum, ſeu Viviſcus, *Vevay*, caſtrum eſt Helvetiorum ad lacum Lemanum, in Romana regiuncula pagi Bernenſis, 4. leucis diſtat à Lauſana in ortum, & 8. ab Octoduro.

Ant. Bibium, ſive, ut habent al. cod. Bilbilis, vel etiam Bibilis, *Beligraz*, opp. Japodum, in Carniolae & Liburniae conf. à Senia urb. Liburnica 38. mill. paſſ. in Bor. Siſciam versùs 59, Arupeno finitimum, ab eo 10. mill.

¶ Bibium oppidum fuit Japodum, in Liburnia, prope Colapim fluvium, decem milliaribus à Metulo in ortum, & prope ejus rudera erectum fuit ultimo ſeculo Caroloſtadium, oppidum probè munitum, in Croatia, quae Auſtriaco paret. Sed longè diſtat a Billigretia urbecula Carniolae ſuperioris, ad amnem *Billi*, prope Labacum. Vide Caroloſtadium.

¶ Bible, quae & Digha, urbs Aſiae, in Babylonia regione, ad Tygrim fluv. 15. millliaribus infra Cteſiphontem, forſan nunc *Cermaba*.

Ovid. Biblis, fons Lyciae, in quem Biblis ſoror Cauni converſa eſt, teſte Ovid. lib. 9. Metam.

Sic lacrymis conſumpta ſuis Phœbeja Biblis.

Cern. Tac. Bibonum, *Bebelingen*, ut aliquibus videtur, opp. Sueviae, ad Nicrum fluv. Sed, teſte Rhenano, *Bebenhauſen* eſt oppid. Sueviae in Duc. Wirtenbergenſ. inter Tubingam 1. & Villam urbem 3. leuc. quod & Febiana caſtra. Vide ibi. *Bebelingen* verò, ſeu *Bebling*, oppid eſt ejuſd. tractat. inter Villam & Phorcenam, hinc vix 2. inde 4. leuc. diſtans.

¶ Bibonum quid ſit, non conſtat, *Bebling* eſt oppidulum Ducatus Wirtembergenſis 2. leucis à Villa Tubingam versùs, & 2. leucis à Nicro fluvio, & *Bebenhauſen* eſt vicus prope Tubingam.

Caſ. Strab. Bibracte, *Beuvreſt*, (non *Beaulne*, ut apud Theſ. Ling. Lat.) teſte Jo. Macario, opp. olim Heduorum praeclarum, nunc vic. Burgundiae, apud Belnam oppid. clariſſimum, obſcurus, ab Auguſtoduno ſupra 4. leuc. à Divione 7. Sed Orontius putat Bibracte eſſe ipſam Belnam, quae videtur ex ruinis illius exſtructa, poteſtque novum Bibracte appellari, non vetus, quod adhuc monſtratur.

Caſ. Bibrax, *Braine*, teſte Henr. Leodio, oppid. Gall. Belg. in finibus Sueſſonum, ab illis 4. leuc. vel *Bray* Henr. Steph. oppid. Comit. Retelenſ. Al. ut Vigenereo, *Breſne*.

¶ Bibrax nunc eſt *Brayne*, oppidulum Campaniae, ad Vidulam fluv. & in Diœceſi Sueſſionenſi; eſtque medium inter Fimas & Sueſſiones.

Caſ. Bibroci, pop. Britaniae *Bibrogger*, teſte Glareano; ſed G. Camd. *The hundred of Bray*, tractus Angliae, in Bercheria regione, apud Windeſoram: quod magis probo.

Val. Flac. Bice, Byce Ptol. palus Sarmatiae Europ. ad paludem Maeoticam, circa iſthmum Tauricae Cherſoneſi, Burges Plin. quod nomen etiam eſt fluv. *Seſchan*, teſte Mol. De qua Val. lib. 6. Argon.

Quique lacum cinxere Bicen, non defuit Anxur.

Ptol. Bicurgium, *Erffudre*, teſte Pyramio, aliis *Erfurt*, et *Erdſurt*, urbs Germ. ampliſſima, Thuringiae caput, ad Getam fluv. media inter Herbipolim urbem Franconiæ, & Vitebergam urbem Saxoniæ in Cæciam 22. leuc.

¶ Bicurgium quibuſdam eſt *Erford*, urbs ad Jeram fluv. inter Vimariam & Gotham, 13. leucis à Lipſia, & Academia ſua celebris. Paret Electori Moguntino à paucis annis cum tractu adjacente. Aliis eſt *Zuickau*. Vide Erfodia.

Ant. Bidaium, *Dietmaning*, teſte Laz. opp. Norici, in Bavaria, in tractu Salisburgenſ. non in Auſtria, ut ſcribit Ortel. inter Pontes Oeni 3. & Salisburgum in Eurum 5. leuc. Simlero eſt *Birckhauſen*, opp. proximum, al. *Lauffen*, à Salisburgo 3. leuc.

¶ Bidajum, ſeu Bedajum, Cluverio, Sanſoni, & aliis eſt *Bainburg*, vicus Bavariæ, prope oppidum *Treſperg*, in confinio tractus Salisburgenſis, ad Alazam fluv. qui paulò infrà cadit in Oenum. Vide Badacum.

Caſ. ¶ Bidaſcia, *Bidaſche*, caſtrum Galliæ, in Benearnia, ad fluv. *Bidouſe*, Principatus titulo clarum, in Vaſcitania, 5. leucis diſtat à Bajona in ortum Orteſium versùs.

¶ Bidaſſo, *Bidaſſoa*, fluvius parvus, Galliam ab Hiſpania ſeparans. Oritur ex Pyrenæis montibus infra Mayam caſtrum; & poſt curſum aliquot leucarum, in Oceanum Cantabricum ſe exonerat prope Hondarabiam.

Calc. Bidina, ſeu Bidinum, urbs Myſiæ ſup. Vide Bydena.

Cic. Plin. Bidini, pop. Siciliæ, quorum opp. Bidis Cic. *Bizini*, inter Syracuſas & Ennam ad 30. mill. paſſ. vel, teſte Faz. opp. exciſum, nunc vic. *S. Giovanni d'Abidini* vulgò, à Syracuſis 15. mill. paſſ. versùs Ennam & Leontinos, ubi ejus rudera cernuntur.

¶ Bidis, oppidulum Siciliae inſulae, in mediterraneis, nunc *S. Giovanni di Bidini* vicus, 6. milliaribus ab ora littorali, in valle Neetina.

Scrip. Germ. Bidiſcum, *Birſch*, opp. & Comitat. Germ. ſuper. in Alſatia, inter Hagenoam 5. & Bipontum 6. leuc.

¶ Bidiſcum, ſeu Biſchium, Gallis *Biche*, oppidum eſt Germaniae, quod ſubeſt Duci Lotharingiæ à multis annis, cùm antea eſſet ditionis Palatinae. Sedet ad radices montium, cum caſtro ſat tuto; eſtque ferme medium inter Bipontium & Haguenoam.

Ptol. Biducaſſes, populi Galliæ, nunc in Normannia inferiori, ubi tractus *le Beſſin*, dictus, & urbs Bajocum *Bayeux*. Dicuntur & Bajocaſſes. Vide ibi.

* Biducenſes, popul. Gall. Celt. in ora Normanniæ, apud fines Britanniæ min. (* Selden. manuſcript. Βιδουκαίσιοι in Pal.

¶ Biducenſes populi meliùs dicuntur Biducaſſes & Rajocaſſes. Vide ibi.

¶ Bielca, *Bielske*, urbs regni Poloniæ, in Podlaſſia provincia, cum arce munita. Sita eſt ad Bialam amnem, inter Breſſiciam & Grodnam urbes.

¶ Bienna, *Bienne*, urbecula Helvetiorum, incolis *Biel*, juxta lacum cognominem, media inter Neocomum & Solodurum, Olim erat in ditione Epiſcopi Baſileenſis; ſed ab anno 1547. fœdere juncta eſt Helvetis.

¶ Bientinus lacus, *Lago di Bientina*, aliter *di Seſto*, lacus italiae, in Etruria, partim in agro Lucenſi, & partim in agro Piſano, ubi vicus *Bientina*, in ditione magni Ducis, 6. milliaribus diſtat à Lucca, & 2. circiter ab Arno fluvio.

Ptol. Bieſſi, pop. Sarmat. Europ. Vide Beſſi; ſunt enim iidem.

¶ Bieſſi populi fuere ſub Peucinis contenti, inter montes Carpatem & Peucem, versùs fontes Tiræ fluvii, ubi nunc Polkutia regio Poloniæ.

Biga-

Cant. Lib. Bigaſtrum urbs fuit epiſc. ſub Archiepiſc. Toletano, in Hiſp. Tarrac. in eo tractu qui *la Mancha* nominatur, versùs Cazorlam opp. Bigaſtra apud *Jo.* Marianam legitur, qui illam Oriolæ urb. proximam facit, quòd una illius urbis porta adhuc *Magaſtra* quaſi Bagaſtrenſis nominetur. Quod etiam Morali probatur.

¶ Bigenum, *Bigen*, oppidum Aſiæ, in ea parte Japoniæ inſulæ quæ *Niphon* dicitur, aliquot milliaribus ab ora diſtans, & 60. circiter mille paſſibus ab urbe Meaco in occaſum hibernum, Brietio teſte.

Liv. Ptol. Bigerra, *Bejar*, teſtibus Vaſæo, Beuthero, & Mariana, oppid. Hiſp. Tarracon. in Baſtetanis, apud conf. regni Valentiae, Caſtellae, & Murciæ, Villenae urb. proximum, 1. leuc. ab ea diſtans: quod & Apiarium Latinè dicitur. Aliis eſt ipſa *Villena* urbs & Marchionatus in regno Caſtellae, ab Alonis 8. leuc. in occ. à Murcia 12. in Bor.

¶ Bigerra aliis eſt *Paſquera*, vicus Caſtellae novae, in confinio regni Valentiae, & prope fluvium *Canriel*, qui paulò poſt cadit in Sucronem, inter Concham & Villenam.

Cæſar. Bigerriones, ſive Bigerrones, ut al. cod. habent, Bigerri Plin. (non Begerri, ut habet Theſ. Ling. Lat.) Begeritani Auſon. pop. Gall. Aquit. ad mont. Pyrenaeum in Hiſp. confinio, quorum reg. *Bigorre*, teſtibus Orontio Vineto, & Scaligero, nominatur, Comitatus. In ea Begorra, ſeu Bigerra urbs epiſc. cujus mentio in Concil. Matiſconenſi fit, Tarba nunc urb. & Lapurdum oppid. cum aliquot aliis. Bearniae reg. attigua eſt in occ. vergenti.

¶ Biguba, *Biguba*, regnum Africae, in Nigritia regione juxta fluvium Nigrum, ubi primum in duo brachia partitur, & recipit Bigubam fluvium, teſte Petro du Val. Ibi Cantori regnum à quibuſdam ponitur.

Ptol. Bilaena, *Beren*, teſte Caſt. ex conjectura, & aliqua nominis alluſione, urbs Arab. fel. in ora maris Rubri ad ort. Gerræ urb. quondam claræ proxima. Bilbana habent Lat. codices.

¶ Bilbaum, *Bilbao*, urbs Hiſpaniae; & Biſcayae caput, ad Nervium fluvium, 2. ab Oceano milliaribus. Vide Fluviobriga.

Strab. Bilbilis, Bilbis Ptol. *Banbola* ſeu *Bambola*, teſtibus Hieran. Zurita, & Ant. Auguſtino, urbs exciſa Hiſp. Tarrac. in Celtiberis, in monte, apud Salonem fluv. ſubterfluentem, (nunc pag.) apud *Catalayud*, à Mauris condita, & de conditoris nomine dicta, urbs regni Aragonii, quæ nova Bilbilis dici poteſt, inter Cæſarauguſtam 14. & Segontiam 16. leuc. in via quae Toletum & Madritum ducit, occurrens. Pop. Bilbilitani.

Trogo. Bilbilis etiam ejuſdem loci fluv. in Salonem influens, ferri temperaturae aptiſſimus, *Xiloca* vulgò, teſte Varrerio. De Bilbili Mart. lib. 1. epigr. 49.

Videbis altam, Liciniane, Bilbilim,
Equis & armis nobilem.

Et lib. 10. epigr. 103.

Municipes Auguſta mihi quos Bilbilis acri
Monte creat, rapidis quem Salo cingit aquis.

Auſon. quoque in epiſt. 25.

Bilbilis, aut hærens ſcopulis Calagurris habebit.

Hinc Bilbilitanus, a, um, ut Poeta Bilbilitanus, id eſt, Martialis.

¶ Bilbilis fluvius aliis eſt *Rio Baubula*, qui juxta & infra Bilbilim in Salonem ſe exonerat: quod probabilius.

Chron. antiq. Bilbium, *Caſtillo Villovio*, teſte Mor. locus Hiſp. Tarracon. apud Nagaram urb. non procul à cœnobio, quod *S. Maria della Cogolla* appellatur.

¶ Biledulgerid, *Biledulgerid*, regio Africae perampla, ubi alias Getuli populi, Cluverio teſte. In longum porrigitur ab Oceano uſque in Ægyptum; ſed non æque lata, habens à Septentrione Barbariam, & à Meridie Zaharam ſeu Deſertum. Ejus partes ſunt Suſa, Dara, Segelomeſſa, Tegorarinum, Tafileta, Zeb, Biledulgerid propria, & Deſertum Barcae.

¶ Bilina, *Bilina*, lacus & fluvius Sueciae, in Sundheda regiuncula Helſingiae provinciae, quam mediam ſecat.

Tyrio. Bilis, locus Palaeſtinae, Hierſolymis proximus ad 5. mill. paſſ. *Mahomena* vulgò, teſte Guil. Tyrio.

¶ Billena, *Bille*, amnis Germaniae, in Vagria ortus, Saxoniam inferiorem ab Holſatia dividit, & poſtea ad Hamburgum in Albim fluvium ſe exonerat.

¶ Biliomum, *Billom*, urbecula Galliæ, in Alvernia provincia, quinque leucis à Claromonte in ortum.

¶ Biliſtinum, ſeu Biliſtinum, *Beilſtein*, oppidulum Germaniæ, in Veteravia regione Franconiae, Comitatus cognominis caput, inter Confluentias & Marpurgum, 7. leucis ab utraque urbe.

Ant. Bilumnum, *Beauvois*, teſte Siml. opp. Gall. Narbon. in Sabaudia, à Tarantaſia 23. mill. paſſ. versùs Viennam diſtans.

¶ Bimina, *Bimini*, inſula Americae ſeptentrionalis, & una ex Lucaiis, non longè ab ora Floridae regionis, & ad meridiem inſulae Bahamae, in eo tractu ubi aeſtus maris vehemens eſt admodum.

Ant. Bimonium, ſeu potiùs Binovium, vel Vinovium, (eſt enim varia lectio) *Bincheſter*, teſte Camd. opp. Albionis in Anglia. (in epiſcopatu Dunelmenſi, à Dunelmo ad 7. mill. paſſ. in auſtrum.

Trad. Antiq. Binae, & Bacenas, *Binaſco*, teſte Gaud. Merula, pag. Inſubriae in via, medio itinere inter Papiam et Mediolanum occurrens, ubi caupunae multae.

Scrip. Belg. Binchium, *Bins*, ſeu *Binch*, opp. Belgii, in Hannonia à Montibus urb. 3. leuc. in ortum, à Malbodio 4. in Bor. & Caec.

¶ Binchium ſedet prope fluv. Henium, qui in eo tractu oritur; ibique in viciniis alias erat ſuperbiſſimum palatium Mariae Hungariae Reginae, in cineres redactum anno 1554. poſtea tantiſper reparatum, et *Marimont* dictum. Oppidum autem olim amplum nunc defecit; ſed eſt permunitum à Gallis, quibus ſubeſt ab anno 1667. cum tractu adjacente.

Tac. Marc. Ant. Bingium, *Bingen*, opp. Germ. ſuper. ad Rhenum, ubi is Nabam fluv. excipit, cum cœnobio, à Moguntia 4. leuc. in Circ. Colon. Agripp. versùs.

¶ Bingum, *Bingo*, oppidulum Aſiae, in Japoniae parte, quae *Niphon* dicitur, 20. milliaribus diſtat ab ora littorali in Septentrionem, et 1000. circiter ab urbe Meaco in occaſum.

Binovium. Vide Vinovium.

¶ Biobius, *Biobio*, fluvius Americae meridionalis, in regno Chiles. Oritur ex Andibus montibus, et in mare Pacificum ſe exonerat prope civitatem Conceptionis et Aviquirinam inſulam, Alfonſo Ovallio teſte.

¶ Biorneburgum, *Biorneborg*, ſeu *Biernburg*, urbs Sueciæ in Finlandia ſeptentrionalis, ubi Cumo fluvius in ſinum Bothnicum ſe exonerat ex adverſo Helſingiæ. Paucis conſtat incolis; & 20. leucis diſtat ab Aboa in Boream.

¶ Biota, aliter Bithia, hodie *Porto Bota*, vicus Sardiniæ inſulæ, cum portu in latere Auſtrali, Brietio teſte.

Thuc. Biottia opp. fuit Macedoniae, ex quo Biottica reg. Chalcidicæ finitima, haud procul ab Olintho, de quo inter Athenienſes & Spartanos decertatum eſt.

Plin. Bipedimui, pop. Gall. Aquit. quorum urbs *Pamiers*, apud Fluſtates, à Toloſa 7. leuc. in auſtrum recedens, putatur.

¶ Bipontium, *Zweybrucken* incolis, *Deux ponts* Gallis, urbs Germaniæ, Ducatus Bipontini caput, in Palatinatu Rheni, parva, ſed culta, ad amnem *Schwolbe*, cum arce, in Vaſgoja regione, 3. leucis à Cæſaropoli in occaſum.

Ptol. Biracellum, *Vicarello*, teſte Leandro, oppid. Thuſciæ, ad lacum Sabatinum, à Braceno 5. mill. paſſ. diſtans. Sed hoc vicus Aurelii, teſte Volaterr. veterib. dictus.

¶ Biracellum, *Vicarello*, meliùs dicitur Vicarellum. Vide ibi.

¶ Birca, *Bircka*, urbs aliàs praeclara Sueciæ, & Oſtrogothiae caput, bidui itinere ab Upſalia diſtans. Nunc tota in ruinis jacet, teſtib. Joanne Meſſenio & Zeilero.

¶ Birchenfeldia, *Birckenfeld*, oppidum Germaniæ, in Palatinatu Rheni, Principatus caput gentis Palatinæ, in regione *Hunſruck*, prope Nabum fluvium, 5. leucis Germanicis à Treviris in ortum, & 6. à Bingio in occaſum.

¶ Birfletum, *Bierulict*, fortalitium Belgii probè munitum, in inſula cognomine, in ora Comitatus Flandriæ, ex adverſo Iſendici, & medium ferme inter Sluſas & Axellam, tribus leucis à Gandavo in ſeptentrionem. Subeſt dominio Hollandorum à multis annis.

Scrip. Hiſp. Birginum, *Berga*, teſte Gerundenſ. opp. Hiſp. citer. in Catalaunia, à Jugo Ceretanorum 5. leuc. in auſtr. Minoriſſam urb. versùs.

Ptol. Birgus, *Barrow*, teſte, G. Camd. fluv. Hiberniae, per Lageniam reg. haud procul à Sacro prom. in Ocean. influens. Al. eſt *Neure* fluv. ingens, unà cum Suiro (qui præterlabitur Waterfordiam) in Baroum excepens, ac in ortum fluens. (Hi tres fluvii, juxta Camden.

den. ex montibus Bladinis (Hibernicè *Sliew Bloom* , vel *Slew Bloom*) fluunt ; & diviſis alveis decurrentes, priuſquam Oceanum adeunt , concordibus ſe conſociant aquis, unde tres ſorores ab antiquis dicti.

¶ Birgus fluvius , vulgò *Barow*, oritur in Comitatu Reginæ, in Lagenia ; dein auctus aliquot rivis , alluit Rhebam,Caterlogum,Laghliniam, urb. recipitqueNeorum, *Neſure* , fluv. qui per Kilkennium labitur , paulò ſupra Roſſas, quas rigat, & poſtea unà cum Svirio , *Sower* , qui Caſſiliam , Caricum , & Waterfordiam rigat ; Lageniam à Momonia dividit , & in Oceanum Hibernicum ſe exonerat.

Birionum. Vide Brionum.

¶ Bironium, *Biron*, caſtrum Galliae , in Aquitania & agro Petrocorienſi, intra montes ſitum, unde Mareſcalli duo in hiſtoriis celebres; eſtque medium ferme inter Bergeracum & Cadurcum.

Fort. Birrus, Byrrus P. Diac. ſeu, ut alii legunt, Pyrrus , fluv. Norici, *Putſter* , teſte Laz. per Carinthiam in Dravum fluens. Ejus mem. Ven. Fortun. in vita S. Mart. lib. 4.

Norica rura petens, ubi Birrus vertitur undis,
Per Dravum itur iter.

Ptol. Birtha, *Bir* , urbs Meſopotamiae , apud Euphratem fluv. quae & Syriae tribuitur , ab Hierapoli ſive Haleppo tridui itinere in ortum diſtans, epiſc. ſub Archiep. Edeſſano. Altera, quae Bithra potiùs, in Meſopotamia urb. hujus nominis eſt, ſive in Babylonia, ad Tigrim fluv.

¶ Birtha, *Bir*, urbs eſt parva regionis *Diarbech* , in confinio Syriae, ad Euphratem, & inter Alepum & Orpham, in ditione Turcarum.

Biſa, Vide Byzia.

¶ Biſacium, *Biſaccia*, urbecula Italiae, in regno Neapolitano & provincia Principatus ulterioris, juxta Apenninum, & 3. tantùm milliaribus ab Alcedonia , & 7. à Monte Viridi. Paucis conſtat incolis.

Plin. Biſaltae, pop. Thraciae, in Macedoniae conf. ſive è contra, circa Amphipolim & Philippos urbes incolentes : ubi Biſaltes fluv. Steph. & Biſaltia reg. Sunt & Biſaltae pop. Sarmatiae Aſianae , Achaeis finitimi . Horum mem. Val. Flac. lib. 6. Argon.

Proxima Biſalta regio, ductorque Colaxes.
Priorum Virgil. l. 3. Georg.
Biſaltę quo more ſolet, acerque Gelonus.

¶ Biſaltæ populi fuere Macedonię, versùs Thraciam, & juxta Strymonem fluvium, ubi alias Euporia oppidum.

¶ Biſamnis, *Biſagno*, amnis Italiae, in Liguria. Oritur ex Apennino monte,& in mare Mediterraneum ſe exonerat prope Genuam. Ab aliis Feritor dicitur.

Ptol. Biſanthe, *Rodoſto*, urbs epiſc. Thraciae. Vide Rhaedeſtum. Hic error in Theſ. Ling. Lat. hanc urb. cum Longo muro confundentis , & eam apud Melanem fluv. deſcribentis.

¶ Biſargis, oppidum Ilercaonum, in Hiſpania Tarraconenſi, nunc forſan vicus *Ribaroja* , in Catalonia , ad Iberum fluvium, Brietio teſte, ſeu, ut aliis placet, *Flix*, oppidum paulò inferius.

¶ Biſcaja , *Viſcaja* Hiſpanis, *Biſcaye* Gallis , provincia Hiſpaniae & regni Caſtellae veteris, ampla, fertilis, & portubus referta, habens à Septentrione Oceanum Cantabricum, ab Occidente Aſturiam, ab Oriente Ipuſcoam, & à meridie Caſtellam veterem & Alavam provinciam. Ejus praecipuae urbes Bilbaum, Fanum ſancti Andreae, Ordunia, et Laredum.

¶ Biſcaja nova, *Nueva Viſcaja* Hiſpanis, *nouvelle Biſcaye* Gallis , regio Americae Septentrionalis, ſub nova Hiſpania. Vide Nova Biſcaja.

¶ Biſchium, *Biſch*, oppidum Germaniae, cum caſtro, antea ditionis Palatinae nunc autem Lotharingiae. Aliis eſt Bidiſcum. Vide ibi.

¶ Biſerta, *Biſerte*, urbs Africae, in regno Tunetano, in ora littorali, cum portu ſat tuto , ſed piratica infamis. Vide Utica.

Ex vita S. Bertulf. Biſmantum, *Biſmantua*, mons excelſus, cum pago, in territ. Regii Lepidi , cujus fit mentio in vita S. Bertulphi abbatis.

¶ Biſnagara, *Biſnagar*, regio Aſiae, in India citra Gangem , ſeu potius regnum peramplum inter Malabariam ad auſtrum, et regna Decani & Golcondae ad Boream, & ſub ſe ſeptem regna continet. Ejus urbs praecipua dicitur etiam *Biſnagar*, ſeu aliter *Chandegri*, in mediterraneis, in via Narſinga , Goam versùs , & 50. leucis ab ora littorali ſinus Gangetici.

Biſontio urbs Gall.Bel. maxima Sequanorum : quae Caeſ. Veſontio, & Ptol. Viſontium dicitur. Hinc Beſutium pag. agri Mediolanenſ. apud lacum Verbanum, non obſcurus, quaſi Biſuntium, ſeu Biſontio, à Gallis, ut creditur, teſte Merula, conditus, unde nobilis Beſutiorum familia Mediolani proceſſit. A Mediolano 40. mill. paſſ. Amm. Marc.

¶ Biſontio, *Beſançon*, urbs Galliae Lugdunenſis, quae aliter Viſuntio, Sequanorum primaria, archiepiſcopalis, in Comitatu Burgundiae, alias libera, nunc in ditione Regis Hiſpaniae, pace Monaſterienſi. Ad Dubim fluvium ſedet; habetque Academiam ſuperiori ſeculo fundatam, 11. leucis diſtat à Dola in ortum, & paulo minus a Graeco. Capta fuit à Gallis anno 1668, ſed poſtea reddita, pace ad Aquiſgranum confecta.

Biſſonum, *Beſſan*, ſive *Biſſon*, teſte Vineto, pag. Aquit. in te rrit. Burdigalenſi, ab ipſa urbe 7. mill. paſſ. diſtans. De quo Venant. Fort. lib. 1. ſic ad Placidium: Fortu.

Incola Biſſonum vocat hunc de nomine priſco.
Millia ſeptem hinc urbs Burdigalenſis abeſt.

Biſtonis, Biſtonum ſtagnum Solin. *Porn* , teſte Soph. lacus Thraciae, ubi Biſtonia urb. epiſc. quae & ipſa Porum nominatur, ſub Archiep. Trajanopolit. Pop. Biſtones Plin. Biſtonii Steph. Biſtonius nom. gent. Ovid. in epiſt. Paridis. Ptol.

Et tuta a bello Biſtonit ora fuit.
Idem lib. 13. Metam.
Eſt ubi Troja fuit, Phrygia contraria tellus,
Biſtoniis habitata viris.

Biſtonis lacus nunc vulgò *Bouron* dicitur, in Droſica regione Thraciae cis Rhodopen. In eo confluunt multi fluvioli: et vix aliquot milliaribus diſtat a mari Ægeo. Hinc Biſtonia urbs prope mare, nunc etiam *Bouron* dicta. Ab Abdera 15. milliaribus in ortum Maroncam versùs diſtat.

Biſtritia, *Beſterce*, Hungaris, *Neeſen* & *Neeſenſtadt* Germanis, urbs Daciae, in Tranſylvania, a Claudiopoli 4. leuc. in Bor. & Caec. quae Nentidava Ptol. dicta putatur, teſte Laz. Scrip. Germ.

Biſuldunum, *Beſalu*, opp. Hiſp. citer. in Catalaunia, cum cœnobio et abbatia praeclara, inter Gerundam 4. et Papirianum in Bor. 9. leuc. Scrip. Hiſp.

¶ Biſuldunum oppidulum ſedet ad Fluvianum amnem, et 5. leucis diſtat ab ora maris Mediterranei. Male habitum fuit hiſce ultimis temporibus.

Biſunianum, *Biſignano*, urbs Calabriae cit. epiſc. olim ſub Archiep Rhegino, nunc exempta. Vide Beſidiae. Curop.

Biſurgis, fluv. Germ. Vide Viſurgis.

B iterrae, *Beſiers*. Vide Bliterrae.

Bitetum, *Biteto*, urbs regni Neapolitani, in prov. Bariana, epiſc. ſub Archiep. Barenſi, 8. milliaribus diſtat a Bario, & 5. tantùm à Bitunto; & paucis admodum conſtat incolis. Strab.

Bithias, *Bir*, & *Perazuch*, teſte Nigro, urbs Meſopotamię, ad Euphratem fluv. in Syriæ conf. Aliis Bithlis, urbs inter Hierapolim 24. & Edeſſam 15. mill. paſſ. à Carthis 30. in occ. ſive Africum. Ptol.

Bithynia, ſic à Bithynio Rege nominata, cum priùs Bebrycia diceretur, reg. Aſiæ, ad Euxinum mare cum Ponto, & ad Propontidem contra Thraciam ſita, *Becſangial* Caſtal. *Burſia* al. *Oſmanili* Turcis, teſte Leuncl. Thracia Aſiatica dicta Xenophonti, Maliande, Cronia, Strymonis, & Theſſalis etiam veterib. nominata, teſte Plin. Urbes clarę olim Chalcedon, Nicomedia, Nicæa, Apamia, Heraclea, & quae nunc cæteris praeſtat, Pruſa. Hinc Bithynius, & Bithynicus, a, um, apud Mart. De ea Claud. lib. 2. in Eutrop. Strab. Plin. Ptol. & al.

Thyni Thraces erant, quæ nunc Bithynia fertur.

Bithyniæ prom. *Capo di Pontinio*, teſte Mol. ultra Chalcedonem in ore Ponti. Ptol.

¶ Bitum, *Bito*, regnum Africæ, in Nigritarum regione, inter Zanfaram & Beninum, teſte Petro du Val.

¶ Bituntum, *Bitonto*, urbs Italiæ. Vide Butuntum.

Biturg a, opp. Hetruriae, quod quidam per errorem *Borgo di San Sepolcro* indigitant, cùm hæc urbs non in Hetruria, ſed in Umbria ſit, apud Tiberim fluv. à Tiferno 8. mill. paſſ. in Bor. diſtans. Potiùs eſt *Magliano*, oppid. Senenſ. ditionis, à Telamone 8. mill. paſſ. Suanam versùs 20. Ptol.

¶ Biturgia aliis eſt *Civitella*, oppidulum Hetruriæ, in dominio Florentino, 9. milliaribus ab Aretio Senam versùs, quanquam à Cluverio ponatur ad Tiberim fluvium, non longè à Peruſia in Boream, ubi nunc forſan *Cerqueto* caſtrum.

¶ Bi-

¶ Bituricenſis provinc. *le Berry*, provincia regni Franciæ, Ducatus titulo inſignita, ampla & fertilis, inter Borbonium, Nivernenſem agrum, Marchiam, Pictavenſem, Turonicum & Aurelianenſem agros. A Cari fluvio bipartitur.

Cæſ. Plin. & al. Bituriges, Biturici Columel. pop. & urbs Gall. Celtic. archiep. quæ & Bituricæ, *Bourges*, ampla, metropol. Duc. Bituricenſ. caput, pop. & reg. *Berry*, in qua plura oppida, eaque ampla, continentur. Urbs inter Aurelianos ad Boream 22. & Claromontem urb. Arvernorum in auſtrum ad 40. leuc. ſita circa Galliæ umbilicum. Ejus mem. Luc. lib. 1.

Et Biturix, longiſque leves Axones in armis.

Baſilicam habet auguſtiſſimam, & academiam.

Ptol. Bituriges Vibiſci, (priores enim Cubi vocantur) pop. Aquitaniae, quorum caput eſt Burdigala urbs.

Biturix, Biturigo Oroſio, Bituricae Eccleſiaſticis & lib. Concil. *Bourges*, urb. archiep. ut dictum eſt, Bitutigum metrop. media inter Aurelianos & Molinum ad auſtr. 22. leuc.

¶ Biturix, ſeu Bituticum, urbs eſt Gallę ampla, & Bituricenſis provinciae caput, ad Avaronem fluvium, aliàs Avaricum dicta. 7. leucis diſtat à Caritate in occaſum, & 6. ab Exeloduno versùs ortum. Fuit olim Celtarum regia, & poſtea caput regni Aquitanici. *Bourges* hodie.

* Bityla, Vitylum Stra. et Pauſ. *Vitile*, teſte Soph. opp. Peloponneſi, apud oram Laconicam, à Tænaro urb. & prom. ad 22. mill. paſſ. à Thalame oppid. 10. (* in manuſcr. Seld. ——.

Cic. Bizantium. Vide Byzantium. Luc. lib. 11.

Fluctus ab Europa, quamvis Bizantion arcto
Pontus, & oſtriferam dirimat Chalcedona curſu.

Scrip. Ger. Bizenia, poſtea Melincum, caſtrum German. in Bohemia, teſte Ænea Sylvio. Cujus fit mentio in vita S. Venceſlai.

Steph. Suid. Ptol. Bizya, & Byze, (non Bizen, ut in Theſ. Ling. Lat.) Byzus Arriano, Biſa etiam Steph. *Vize*, teſte Leuncl. urbs Thracę archiep. in mediter. ſedes Præfecti, ab Aprils 50. mill. paſſ. in Bor. Bizona etiam Strab. & Melſæ. Fuit & Byzon, ſeu Bizon Plin. opp. Thraciae, inter Apolloniam et Calatim, terræ hiatu abſorptum.

¶ Bizya, & Bizia, urbs Traciæ cis Rhodopen, in Cænica regione, 20. milliaribus diſtat à Perontico, & paulo ampliùs à Salmideſſo versùs Pontum Euxinum, inter Cabylam & Apolloniam.

Lib. Not. Blabia, *Blavet*, teſte Ortel. opp. cum arce pręmunita Gall. Celt. in ora occidua Britanniæ min. inter Venetos ad merid. & Brivatem portum ad arctos, apud Pontem Securum opp.

¶ Blabia gaudet portu celebri, qui dicitur Portus Ludovici, *le Port Louis*; eſtque media inter Coriſopitum ad occaſum, & Venetias ad ortum, juxta oſtium Blabii fluvii; 3. leucis ab Hannebonto in meridiem.

Nicet & Cur. Blachia, reg. Daciæ, cum Myſię portione, quæ vulgò Valacchia apud noſtrates appellatur: in qua Tergoviſta metrop. & ſedes Principis.

Blamontium, *Blamont* ſeu *Blanmont*, oppidum Lotharingiae Ducatus, aliàs munitum. Comitatus titulo gaudet, ad fluvium Voſorium, qui paulò infra in Murtam cadit, 7. leucis diſtat à Nancejo in ortum, & prope montes, teſte Petro du Val.

¶ Blancaberga, *Blanckeberg*, oppidulum Belgii, in Comitatu Flandriæ, cum portu & fortalitio una leuca a Brugis in ora littorali, 2. autem ab Oſtenda in ortum.

¶ Blancafortium, *Blanquefort*, oppidulum Galliae, in Aquitania, prope Garumnam, & vix duabus leucis à Burdegala, in eo tractu qui vulgò *le Medoc* dicitur.

Mel. Ptol. Blanda, *Blanes*, opp. Hiſp. Tarracon. in ora littorali Catalauniae, inter Barcinonem ad auſtrum 8. & Gerundam ad arctos 6. leuc. ad fluv. cognominem.

Plin. Mel. & al. Blanda altera, Blandæ Liv. *Belvedere*, teſte G. Barrio, opp. Brutiorum, in ora marit. Calabriæ cit. inter Corillos ad occ. 9. & Clampetiam in ort. 10. mill. paſſ. ab Hyela oppidulo 4.

Cic. Blandenona, *Breni*, oppidulum Liguriae, in Galliae Ciſpad. et agro Ticinenſi, à Ticino 10. mill. paſſ. medium ferè inter Placentiam et Dertonam ad 20. mill. Ejus mem. M. Cic. in epiſt. ad Cic. fratrem, in epiſtolarum ad Attic. volumine.

Ex vita S. Belg. Blanderate, *Biandra*, opp. olim, nunc pag. Inſubriae, in agro Novarienſ. apud Seſſitem amnem: cujus Comites antiqui ſub Fridcrico I. Aug. præſertim memorati, olim cum Novarienſibus odia et pugnas exercuere. Abeſt à Novaria paulò ſupra 5. mill. paſſ. à Vercellis ad 15. Id Bardcrate a Plin. dici putatur; ſed ſitus videtur repugnare.

Blandinium, cœnobium inſigne urb. Gandavenſis, in Flandria, D. Petro Apoſt. dicatum: quod propterea vulgò *S. Pietro* nominatur. *In vita S. Bertulf.*

Blandona, Blanona Ptol. opp. Illyrici, in Liburnia, medium ferè inter Jaderam ad occ. Sebenicum ad ort. et Arauzonam ad Bor. ferę 20. mill. paſſ. diſſitum, *Vrana*, teſte Molet. apud oram littor. Ortel. malè Flavonam (quae in hiſtoria eſt) eſſe ſcribit. *Anto.*

¶ Blandona, ſeu Blanona, Brietio teſte, eſt *Banjaluch*, urbs munita in Boſnia, prope montes, et ſub Turcis, ſed longè a Jadera.

Blanduſia fons eſt in finibus Sabinorum, apud Mandelam villam Horatii, de quo is li. 3. carm. ode 13. *Hor.*

O *fons Blanduſia, ſplendidior vitro.*

¶ Blangiacum, *Blangis*, oppidulum Galliae, in Normannia et Caletenſi tractu, in limite Picardiae, ad amnem *Breſle*, in via Albamala, Aucas versùs.

¶ Blanii, populi Hiberniae. Vide Eblani.

Blaſcon, *Gianea*, teſte Dalechampio, inſ. maris Gallici, apud oſtia Rhodani fluv. Ortel. Metinam dici à Plin. ſcribit; ſed Metina legitur apud Plin. a Blaſcone diverſa. Blaſcon aliis *Languillade* hodie dici putatur. *Plin. Ptol.*

¶ Blaſcon vulgò *Breſcon* dicitur, arx permunita et inſula maris Gallici, ſed parva in ſinu Leonino et ora littorali Occitaniae. Vix duabus leucis diſtat ab Agata in meridiem, et fere ſeptem a Narbona in ortum; ſed longè diſtat ab oſtiis Rhodani fluvii.

Blatum Bulgium, ſive Ablatum Bulgium, ut alii legunt, *Bulneſſe*, teſte Camd. opp. Albionis, in Cumberlandia, ſive in Cumbria reg. Angliae ad occ. *Ant.*

Blavia, Blabia li. Not. Blavium Turpino, Blavitum, ut videtur Ant. *Blaye*, opp. Gall. Aquit. apud Garumnam fluv. ab oſtio illius 12. leuc. a Burdigala urb. 4. in Bor. Santonas versùs 16. Hujus mem. Auſon. epiſ. 10. *Auſo. Turo.*

Aut iteratarum qua glarea trita viarum
Fert militarem ad Blaviam.

¶ Blavia eſt arx muniriſſima, in qua tenentur tormenta ſua bellica relinquere qui Burdegalam versùs navigant. Sita eſt in Burdigalenſi agro, infra Confluentes Garumnae et Duranii, et 9. leucis a Santonis in meridiem, Burdegalam versùs, 6.

¶ Blekingia, *Bleking*, provincia alias Daniae, nunc regni Sueciae ab anno 1658. et olim Ducatus titulo clara. Sita eſt juxta mare Balticum, qua Germaniam reſpicit, habens a ſeptentrione Gothiam; et ab Occidente Scaniam. Ejus urbes praecipuae ſunt Ahuſium, Rotembya, et Chriſtianopolis.

Blemyes, Blemmyes Strab. Blemmyæ Plin. Melae, et Sol. opp. Æthiopiae, ſub Ægypto, apud citer. Nili ripam: quos Plin. ſine capite oculos in pectore geſtantes fabulatur. *Hero. & al.*

Blenae, pop. Libyae, qui & Bleptae, Melae, quòd oculos habent in pectore, apud Nilum fluv. incolentes. Quorum Claud. mem. in epigr. de Nilo, *Clau.*

- Errat
Per Meroen, Blenaſque feros, atramque Syenen.

Ubi alij Blemyaſque feros legunt.

¶ Blenavium, *Bleneau*, oppidulum Franciae, in Ducatu Burgundiae et Puſaeenſi agro, ſub dominio Cortencorum, ad Lupam fluvium, 4. leucis a Brevioduro in ortum, et 11. ab Altiſſiodoro in occaſum.

Blera, Blerae Cat. *Bieda*, urbs olim Thuſciae, nunc opp. Sutrio et Viterbio urbibus finitimum, ad 10. mill. paſſ. diſtans. Popul. Blerani Plin. In Theſ. Ling. Lat. ſcribuntur vicini Cortonenſibus, à quibus maximè diſtant. *Ptol.*

Bleſę, & Bleſenſe caſtrum, *Bloys* ſeu *Blois*, oppid. Gall. Celt. ad Ligerim fluv. præclarum & elegans, à Regibus, ob loci amœnitatem & elegantiam, habitari ſolitum, inter Aurelianos ad ortum 16. & Turones ad occid. 18. leuc. *Scrip. Gall.*

Bleſtium, *Old toun*, teſte G. Camden. oppid. Albionis, ſeu pag. in Angliæ Walliæque conſ. haud procul ab Herefordia urbe. *Ant.*

Bletiſa, *Ledeſma*, teſte Vaſæo, opp. Hiſp. Tarracon. in Salamanticenſi territ. ad Thormin fluv. vino celebre, apud Albam, inde 2. leuc. à Salamantica 6. *Vet. Inſcr.*

¶ Bletterum, *Bletterans*, oppidum Comitatus Burgundiae, ad amnem *Seille*, & in confinio Ducatus Burgundiae,

9. leu-

9. leucis a Cabillone in ortum, & totidem a Dola in auſtrum. Alias munitum fuit, nunc ſine mœnibus.

Plin. Bliteræ, Biltera Strab. Blitera Mel. Ptol. Bætiræ; Bętarrus Steph. Beterrę Anton. Biterae lib. Conc. *Beziers*, urbs Gall. Narbonenſ. epiſc. ſub Archiep. Narbonenſi, inde 3. leuc. Montem Peſulum ad ort. verſùs 11. colon. Septumanorum, teſte Plin. urbs probè habitata, ex praecipuis Occitaniae reg.

¶ Biliterae, *Beziers*, urbs eſt Occitaniae inferioris, ad Orobum fluvium, vix duabus leucis ab ora maris Mediterranei, & 3. ab Agatha in occaſum; eſtque elegans & culta.

¶ Bloczilia, *Bloczill Schans*, arx Belgii, in Friſia occidentali, ad oſtium amnis *Aa*, una leuca infra Stenovicum, & in littore maris Auſtrini, in dominio Hollandorum. de Arx Bloczilia.

¶ Blonicum, *Blonicz*, urbs Poloniae inferioris, in confinio provinciae Mazoviae, tota lignea eſt, quamvis ſpatioſa. 7. leucis Polonicis diſtat a Varſovia in occaſum, Lanciciam, verſùs.

Ptol. Boactus, *Vara*, teſte Auguſt. Juſtiniano, fluv. Thuſciæ non Liguriae, ut ſcribit Ortel. inter Auſerim & Macram fluens. Quamquam Vara non in mare Tyrrhenum, ut Boactus, ſed in Macram fluv. influit. Mihi Boactus is videtur, quem incolae Frigidum vocant, qui ex Apenn. mont. deſcendens, apud Maſſam opp. pelago excipitur.

Boactus fluv. eſt Liguriae, qui *Verra* dicitur, & etiam *Brignole* à quibuſdam; Brunctum urbem alluit, & in Macram ſe exonerat.

Ptol. Boae, Bœae Paul. *Batica*, ſeu *Vatica*, teſte Nigro, opp. Peloponneſi, in Laconia reg. Bœa Plin. in ora littorali, inter Aſini maxillam & Maleam vicina promontoria. Al. *S. Angelo*, uti apud Mol.

Plin. Strab. & al. Boagrius, fluv. Locrorum Epicnemidiorum, in Graecia, Thronium opp. praeterluens, ac in ſin. Oetaeum inter Cynum & Scarphiam oppida exiens. Qui aliquando ſiccis plantis tranſitur, aliquando ad 2. mill. paſſ. intumeſcit. *Terremotto* dicitur, ac etiam *Boagrio*.

Boandus fluv. Hiberniæ, per Laginiam reg. fluens. Vide Buvinda.

¶ Boas, inſula Dalmatię. Vide Bubua.

D. Di. Bobium, (non Bobion, ut in Theſ. Ling. Lat.) *Bobi*, & *Bobio* vel *Bobbio*, urbs epiſc. Liguriæ ſub Archiep. Genuenſi, ad Trebiam fluv. intra montes, olim cœnobium à Theodolinda Longobardorum Regina exſtructum, quod poſtea ſub Longobardis crevit in urbem, manente adhuc cœnobio, inter Placentiam 25. & Dertonam totidem mill. paſſ. à Genua ſupra 35. quot à Ticino. Ad Duc. Mediolanenſ. ſpectat, ſub ditione Vermenſ. familiæ. A Theodolinda Regina exſtructum traditur.

¶ Bobium eſt in confinio ditionis Genuenſis & Ducatus Placentini, & paucis conſtat incolis, 35. milliaribus à Dertonæ in ortum, & *Bobbio* dicitur.

¶ Boburii, *Boburez*, populi Americæ meridionalis, propè Emeritam, oppidulum Venezuelæ regionis, & Maracaibum lacum.

Ptol. * Bocanum Hemerum, *Marocco*, & Hiſp. *Marruecos*, urbs Mauritan. Tingit. teſtib. Olivario, Nigro, & Curione, regia regni Marocchii, ampliſſima, apud mont. Atlantem, à columnis Herculis ſupra 400. mill. paſſ. in auſtrum diſtans, à Volubili, ſeu Feſſa altera regia ſupra 300. Bocenum verò, ſeu Bozenum, *Bolzan*, opp. & emp. eſt Comitat. Tirolenſ. ultra Tridentum. De quo lib. 4. itin. Germ. ſic.

Excipit & feſſos Bocenum veſpere multis
Emporium clarum mercibus atque mero,

(* Manuſcr. Seld. geminato X.)

¶ Bocanum Hemerum, Gallis *Maroc*, urbs eſt ex præcipuis totius Africæ, quæ aliàs ampliſſima & ſuperbiſſima, nunc ſenſim deficit à multis annis. Sedet juxta fluvium Niſſim, 35. leucis Hiſpanicis ab ora maris Atlantici, & 70. à Fezza ſeu Volubili in auſtrum, à Freto autem Gaditano 350. mill. paſſ. Bocenum verò *Botzen* incolis, *Bolzano* Italis, urbs eſt Comitatus Tirolenſis, in Germania, pertinens ad Juriſdictionem Oenipontanam, ad Eiſacum fluvium, qui 3. milliar. infra in Atheſim cadit inter Tridentum & Brixinonem, 6. leucis Germanicis ab utraque.

¶ Bochanium, *Bouchain*, oppidum Belgii, in Hannonia provin. ad Scaldim fluvium, parvum, ſed munitum, quatuor leucis ſupra Valentianas, & tribus à Duaco, totidemque à Gameraco.

¶ Bochara, *Bochar*, urbs Aſiæ, in Zigathaya ſeu Mauralnaharia regione, verſùs Oxum fluvium. Dicitur ab aliis Bachara, & celebris effecta eſt natalibus Avicennæ Philoſophi, 60. leucis diſtat a Samarcanda in meridiem.

Ptol. Bodeni, Budici Melæ, Herod. ait nonnullis eſſe Geloni, pop. Scythiæ, ſive Sarmatiæ Europaeæ, quorum reg. *Podolia* eſt, teſte Vvillichio, in regno Polonico, Sauromatis & Tauroſcythis finitima.

¶ Bodeni aliis fuere pars Baſtarnarum, inter Amadocos & Geunios populos, ubi nunc pars Volhiniæ ſuperioris provinciæ regni Poloniæ, Sanſone teſte.

Ptol. Boderia, fluv. Albionis, in Scotia, *Forth* & *Frith*. Vide Bodotria.

Ptol. Bodincomagum, *Bondeno*, teſte Blondo, oppid. Gal. Togatae, ad Padum fluv. inter Ferrariam urb. ad ort. & Mirandulum opp. ad occ. 12. mill. paſſuum, quod & Induſtria. Sed Blondo contradicunt Andr. Alciatus, M. Niger, & Leander ex Plin. lib. 3. cap. 5. & 16. Bodincomagum & Induſtriam oppida diverſa in Liguria apud Padum reponente. Poſteriori loco ait Padum Bodincum appellari lingua Liguſtica, quaſi carentem fundo, quod ibi praecipua ejus profunditas incipiat. Crediderim Bodincomagum, quod & Bodincomum, fuiſſe apud Odolencum, vel ipſum Odolencum eſſe, caſtrum juxta Padum in Marchion. Montisferrati, ob vet. inſcript. ibi in marmore repertam.

¶ Bodincomagum, ſeu Bodincomagus, eſt *Caſal*, urbs Italiae, epiſcop. permunita, & Montisferrati primaria, juxta Padum fluvium, quae etiam Induſtriâ dicta fuit à Romanis, teſtibus Brietio, Sanſone, & aliis. Ab Italis nunc vulgò *Caſale* dicitur, habens arcem hexagonam abſolutiſſimam; eſtque celebris fortitudine Francorum & clade Hiſpanorum hiſce ultimis temporibus. 15. milliaribus diſtat ab Aſta in Boream; & 4. à Tridino, à Novaria autem 10. ſubeſtque dominio Ducis Mantuani. Vide Caſale S. Evaſii. Odolencum autem, qui *Odalengo*, vicus eſt juxta Sturam amnem, 8. milliaribus diſtat à Bodincomago in occaſum, & 3. à Pado fluvio.

Plin. Bodiontii, ſive, ut in aliis lib. Ebroduntii, popul Gal. Narbon. in Sabaudia, ad lacum Lemanum, quorum opp. *Bonne*, nomen antiq. redolens, apud eundem lacum eſt, inter Genevam & Agaunum, à Geneva 6. leuc. Al. horum reg. *Val Fontenay*, & Germanis *Fuſſeneir*, teſte Ægid. Scudo, putatur.

Script. Ital. Bodius mons; *Monte Alboddo*, opp. Umbriae, in Ducat. Urbinate, à Senogallia urb. 7. mill. paſſ. in meridiem.

¶ Bodius mons, *Monte Alboddo*, oppidulum eſt Marchiae Anconitanae, in ditione Pontificia, 5. milliaribus ab Æſi in occaſum, prope limites Ducatus Urbini.

Bodminia, ſeu Boſuena, *Bodman*, urbecula Angliae, olim Epiſcopalis & ampla, in Cornubia provincia, 8. milliaribus a littore, & 15. à Plimuto in occaſum.

Ant. Lib. Not. Bodobriga, Boudobrica, ſeu Baudobrica, Anton. *Boppart*, opp. Germ. ſuper. ad Rhenum, inter Bingium ad auſtrum 5. & Confluentes ad Bor. 3. leuc. à Fano S. Goaris proximum, à Magontia 9. Colon. Agrippinam verſùs.

¶ Bodobriga ditionis eſt Trevirenſis, 2. leucis diſtans à Confluentiis, una autem à Fano S. Goaris, & 3. a Naſſovia.

Corn. Tac. Bodotria, Boderia Ptol. poſtea Forthea, teſtibus Lhuydo & Buchanano, *Forth* vel *Frith*, fluv. Scotiae Edimburgum urb. regiam alluens, & ad ort. in mare Germanicum fluens. Sed Hectori Boethio (cui magis fidendum, uti indigenae) eſt Levinus fluv. & lacus, (cujus nominis & alius exſtat, in quem Glota influit apud Dunbritonum opp.) inter Fortheam & Taum decurrens,

¶ Bodotria aeſtuarium eſt Scotiae, inter provincias Fiſam & Lothianam extenſum. A Scotis dicitur *Forth* & *Frith*, ab Anglis *Edenborrow Frith*, & à Gallis *Golfe d'Edinbourg* ab Edimburgo civitate primaria Scotiae; eſt aliquot inſulis ſparſum, & in illud plures fluvii ſe ſe exonerant.

¶ Bodrogus, *Bodrog*, fluvius Hungariae ſuperioris. Oritur ex monte Carpatho; & auctus aliquot fluminibus, in Tibiſcum ſe exonerat prope Tokaeum oppidum.

Boduni, pop. Britanniae, ſive Albionis. Vide Dobuni.

Bœbeis, Bœbe Steph. *Eſero*, teſte Soph. palus ſive

lacus . Theſſaliç , cum opp. cognomine , quod Bœbos Hom. dicitur. Illum circumſtant montes Oſſa , Pelion , et Olympus , ac Pherae urb. unde etiam *Lago di Jeniſar* appellatur . Luc. lib. 7.

Ire per Oſsçam rapidus Bœbeida ſanguis.

Hinc Bœbicius nom. gent. Idem lib. 6.

Pinguis Bœbicio diſceſſit vomere ſulcus.

Fuit et Bœbe Steph. opp. Cretae.

Scrip. Germ. Boeni , pop. Germ. quorum reg. Bœmia , et Bohemia . De quibus lib. 1. itiner.

Huc ubi regna tenet , ſaltùque virente tuetur
Cuncta Boemorum candidus arva Leo ,

Vide Bojemum.

Bœmia , et Bohemia , reg. Germ. ampla . Vide Bojemum . De ea lib. 5. itinerarii.

Cingitur Hercynio quo lata Boemia ſaltu .

Urbes Bohemiae majores ordine alphabetico.

Auſlia , *Anſsy* .	Marobudum . Vide Praga
Broda gemina , Bohemica , *Bohmisbroda* , & Teutonica , *Deutſchenbrod.*	Miſa .
Budovilla , *Budvviſs* .	Pilina , *Pilſen* .
Cutna , *Cuttemberg* .	Praga , *Prague* .
Egra , *Egra* .	Satecium , *Statz* .
Glacium , *Glatz* .	Slania , *Slany* .
Glatovia , *Klatavv* .	Taboria , ſeu Taborium , *Tabor* .
Hradecium geminum , unum Reginae , *Konigingretz* , alterum Henrici , *Hradecz Henry* , ſeu *Newhaus* .	Tachavia , *Tachavv* .
Jaromiria , *Jarîmirz* .	Verona , *Bern* .
Littomeritium , *Litomeritz* .	Sunt et Commoda , *Commetavv* .
Littomeſcum , *Littomiſſel* .	Launa , *Launy* .
	Limburgum , *Lymburg* ,
	Muiha , *Moſta* .
	Pardubitia , *Padubitz* ,
	Tetina , *Teyn* .
	Trebonia , et aliae .

¶ Bœnium , *Bœn* , oppidum Galliae , in provincia Forenſi , ad fluvium Lignonem , qui 3. leucis infra cadit in Ligerim. 5. leuc. diſtat à Rodumna in auſt.

Ptol. Bœodurum , opp. Norici exciſum , apud Pataviam urb. Vide Bojodurum .

Ptol. Bœon , *Czurgati* , teſte Nig. opp. Tauricae Cherſoneſi mediterr. Tazo Cytaeoque finitimum.

Strab. Plin. Pauſ. & al. Bœotia , *Stramuzupa* , teſt. Laz. reg. Achaiae ſeu Helladis notiſſima , Aonia prius dicta , et Ogygia , teſte Steph. inter ſin. Corinthiacum et mare Ægaeum ubi ſin . Oetacus et Chalcidicus ; contenta , Doridi , Phocidi , Atticae , et Theſſaliae ſeu Phthiotidi contermina : cuius urbs primaria Thebæ , hodie tamen penè jacens . Sola Atpalacum animal gignit frequens apud Orchomenum , quod exportatum aliò perit . A bove à Cadmo ibi inventa , teſte Iſidor. nominata . Hinc Boeotus nom. gent. & Boeotius Ovid. lib. 3. Metam.

Mœnia fac condas , Boeotiaque iſta vocato .

A Boeotiis multa manarunt adagia : in quibus hæc : *Ænigmata Boeotica* , de obliquè & obſcurè dictis ; ut illud à Sphynge monſtro Thebano Oedipo propoſitum , *Quadrupes , bipes , & demum tripes* , ad triplicem hominis ætatem pertinens : *Bœotica cantio* apud Ariſtoph. de rudi & indocta cantione , & apud Sophocl. de vita primum læta , poſtea luctuoſa , *Boeoticum ingenium* apud Lucian. de ſtulto aut inſulſo : ait enim . Quod dixiſti , prorsùs agreſte eſt & vehementer Boeoticum . Unde aliud natum adagium *Auris Boeotica* apud Diogenianum , de homine craſſi judicii , ad quod alludit illud apud Hom.

Proxima Boeoti ; quorum craſſiſſima gens eſt .

Sic *Bœotica ſus* , de homine agreſti & rudi . In Theſ. Ling. Lat. per errorem ſcribitur Boeotiam etiam mare Adriaticum attingere .

¶ Boeotia nunc *Stramulipa* dicitur ; ſubeſtque cum tota Græcia ſub dominio Turcarum à 170. annis , habens urbes præcipuas *Stives* , Thebas , & *Badia* , Lebadiam , & ſub Livadia regione videtur comprehenſa à recentioribus .

Ptol. Bogadium , *Forsler* , teſte Villanov. ſeu potiùs *Frislar* , vel *Fritzlar* , urbs Germ. in Haſſia reg. Latino rec. Friſlaria , urbs libera , inter Caſſellam ad Bor. 3. & Martisburgum ad auſtr. 6. leuc. Francofurtum versùs.

Ptol. Bogdomantis reg. Phrygiae majoris , *Chintaje* ; teſte Caſt. ſed *Chintaje* Cotyaeum eſt urbs clariſſima . Vide ibi.

¶ Bogdomantis ab aliis Bogdomanis dicitur ; eſtque regio Bithyniae inter ſinus Aſtacenum & Cianum , & inter Pruſam & Nicomediam urbes , teſte Philippo a Vico.

¶ Bogeſunda , *Bogeſund* , oppidulum Sueciæ , in Veſtrogothia provincia , famoſum prælio Danorum cum Suecis facto anno 1520. in quo *Steno Sture* regni Sueciæ Adminiſtrator vulneratus , paulò poſt obiit , Davide Chytræo teſte .

¶ Bohemia , *Boheme* , regnum . Vide Bojemum .

Boja , urbs Bojorum pop. Gall. Celt. quae nunc *Bourbon* dici putatur : unde Borboniae reg. quae Ducatus eſt , *Cæſ.* & familiæ Borboniæ (ex qua nunc Reges Galliç dominantur) nomen . Nunc opp. a Molino opp. reg. primario 4. leuc. in auſtrum , Claromontem urb. versùs 14. ubi thermæ variis morborum generibus ſalutares .

Bojanum , Bovianum Liv. & Pl. Bujanum Ptol. *Bojano* , colon. & urbs epiſc. Samnii ſub Archiep. Beneventano , inde ad 30. mill. paſſ. diſtans , ab Eſernia 20. in ort. apud fluv. Phiternum .

¶ Bojanum urbs eſt regni Neapolitani , in Comitatu Moliſino . Vide Bovianum .

Bojatum , *Bajone* , teſte Scalig. urbs Aquit. epiſc. ſub *Rom.* Archiep. Auſcenſi , maritima , in Hiſp. Tarracon. conſ. ab Auſcis 22. leuc. ab Aquis 7. à Burdigala in merid. 34. Fonti rapido opp. & arci Hiſp. 5. Al. *Fovais* opp. dici putatur .

¶ Bojatum , pleriſque *Bajone* , urbs Galliæ , in Vaſcitania , ad Aturum fluvium , qui ibi Nivum haurit , 3. mill. paſſ. diſtat ab Oceano Cantabrico ; eſtque permunita , ampla , emporium celebre , & Lapurdenſis agri caput , 14. leucis diſtat a Palo in occaſum , 30. ab Auſcis , & totidem a Burdegala ; ſuntque qui exiſtiment inibi fuiſſe alias Aquas Tarbellicas .

Bojemum , Bojohemum Paterc. Bæmi Ptol. Bohemum *Tac.* apud Tac. ex al. cod. *Bohemia* , Italis , *Behemerlandt* & *Bemerlandt* Germ. reg. maxima Germ. ſylvis undique cincta & ſaltibus . Cujus regia eſt Praga , urbs ex maximis totius Germ.

¶ Bojemum , regio Germaniae perampla , ubi primùm Boii fuere , tum Marcomanni , & tandem Bemi nunc Bohemia dicitur , Germanis *Boheim* , Gallis *Boheme* , Italis *Bohemia* , & Hiſpanis *Boemia* , incolis *Czeskazem* , teſte Brictio. Habet ab Oriente Sileſiam & Moraviam , a Septentr. Luſatiam & Saxoniam ſuperiorem , ab Occidente Franconiam , & a Meridie Bavariam : gaudetque titulo regni ſub quo continentur Sileſia & Moravia , ſicuti & alias Luſatia , quae ab anno 1623. Saxoni reddita eſt . Bohemia paret Auſtriaco a multis annis , ejuſque Rex eſt S. R. Imperii Elector .

Boii , pop. Gall. Celt. quorum reg. *Bourbonnois* dicitur , *Cæſ.* in qua Molinum , ſedes Ducum cùm ſtarent . Hi ex Germania profecti , in Gallia ſedem fixere .

¶ Boii populi fuere Galliç valdè celebres , quorum regio nunc Borbonenſis provincia dicitur , Ducatus titulo inſignita , habens ab Oriente Burgundiam , à Septentrione Nivernenſem provinciam , uti ab Occidente Bituricenſem , cum Marchia Lemovicenſi , & a Meridie Alverniam . Ejus primaria eſt Molinum , ad Elaverem fluv. qui eam bifariam ſecat .

Boii , pop. Germ. quorum reg. Bavaria , vulgo *Bayern* , *Tac.* & *Beyeren* , eſſe videtur pleriſque . Hos Cæſar trans Rhenum habitaſſe , atque in Norico agro conſediſſe lib. 1. de bello Gall. refert , Hinc Bojus , a , um , ex lib. 7. itiner.

Cùm Boias olim victi luſtravimus urbes ,
Qua ruit undoſi flava procella Lyci .

¶ Boii populi fuere Vindeliciae , in Germania , inter Iſarum & Oenum fluv. qui poſtea Bojoarii dicti ſunt . Eorum regio nunc Bavaria dicitur , incolis *Bayern* , Gallis *Baviere* ; eſtque nunc Ducatus nobiliſſimus , cujus Dux S. R. Imperii Elector conſtitutus fuit hiſce ultimis temporibus . Vide Bavaria .

Boii quoque , popul. Gall. Aquitan. quorum tractus *Auſo.* *Buchs* , teſte Vineto , dicitur , apud oſtia Garumnae fluv. à Burdigala urb. 16. leuc. in occ.

¶ Boii populi fuere Aquitaniæ veræ , in Medocenſi agro , juxta Oceanum Aquitanicum , quorum tractus nunc *le pais de Buchs* dicitur ; eſtque Principatus , cui qui præeſt dicitur Captam Buſius , *le Captal de Buchs* , ibi oppidum præcipuum Buzium , *Cap de Buchs* , 8. leucis à Burdegala in occaſum , & totidem ab oſtio Garumnę in auſtrum .

Plin. Ptol. & al. Boijdeniqne, Italiae pop. in Gall. Togata, inter Æmiliam viam et Padum, apud oram incolentes: quorum reg. magna ex parte Romandiola, vulgò *Romagna*, nominatur. Ipſorum primaria urbs fuit Ravenna. Mem. Bojorum. Sil. lib. 4.

Undè Bojorum; ſociata examina denſant
Inſandi Senones.

¶ Boii populi fuere Galliæ Ciſpadanæ. Ab Occidente ſeparabantur a'b Anamanis Taro fluv. ab Oriente à Lingonibus Idice fluv. a Meridie a Liguribus Apennino monte, & a Septentrione a Cenomanis & Venetis Pado fluvio, teſte Brietio; erantque ubi nunc Ducatus Parmenſis & Mutinenſis, & ager Bononienſis.

Bojodurum, Bojodorum lib. Notit. *Boitre*, teſte M. Welſero, urbs olim Norici, in Vindelicorum conf. apud Oeni & Danubii confluentiam, nunc viculus, ruinis adhuc apparentibus, in Bavaria, apud Pataviam urb. *Bewtern* etiam à Cuſpiniano nominatur.

¶ Bojodurum eſt *Inſtat*, ad Confluentias Oeni & Danubii fluviorum, ex adverſo Pataviae urbis, ſeu potiùs pars ipſius versùs Auſtriam, in Bavaria inferiori, & à quibuſdam Ænoſtadium dicitur.

Plin. Steph. Bojon', opp. Doridis reg. Achajæ, Bojum Strab. Bium vel Bæo Ptol. Lilææ & Cytinio finitimum, *Aſtaco*, teſte Mol. apud Sperchium fluv.

Plin. Bojorum deſerta, locus & tractus in Noricorum finibus, *Wienervvalde*, teſte Laz.

Strab. Bojum, *Boibo*, opp. Æmiliae ſeu Gall. Tog. intra radices mont. Apennini, haud procul à Sarſina urb. nunc pag. Bojum etiam, *Bobio*, eſſe videtur urbs Liguriae, ad Trebejam amnem, à Placentia 25. mill. paſſ. Genuam versùs diſtans.

Diod. Bola, Bolae Liv. oppid. fuit Æquorum in Latio (non in Campania, ut in Theſ. Ling. Lat.) in via Appia, ab urbe Roma ad 10. mill. paſſ. occurrens. Pop. Bolani Plin. Mem. illius Virg. lib. 6. Æn.

Hi Collatinas imponent montibus arces,
Pometios, caſtrumque Inui, Bolamque, Coramque.

Hi proximi erant Fidenatibus & Coriolanis.

Lib. Conc. Bolçna, urbs epiſc. Peloponneſi. Vide Bolina, ubi Bolinaeus fluv. urbem alluens, teſte Pauſ.

Ptol. Bolbitinum, unum ex Nili fluv. oſtiis, inter Heracleaticum & Sebennyticum: ubi Bolbitina urbs Steph. *Roſſeto*, teſte Villanov. cum Mol.

Ptol. Bolentium, *Rackelſpurg* Villanov. opp. Ponnoniæ ſuper. in Stiria, in Hungariae conf. ad Muram fluv. à Pætovione & Varianis caſtris 4. leuc. in Bor. a Kaniſia arce 3. in occ.

Bolerium, quod & Antiveſtæum, opp. & prom. Albionis occidentaliſſimum, in Cornubia reg. opp. *S. Burien* nominatur, ab Exonia urbs 79. mill. paſſ. in occ. Abeſt hoc prom. à Cantio prom. orientali ad 320. mill. paſſ.

¶ Bolerium oppidulum nunc S. Burienae Fanum dicitur; eſtque vicus extremus Cornubiae provinciae, prope Bolerium promontorium, quod nunc *The lands end*, ſeu finis terræ & etiam *The Cape of Cornwal* Anglis, *Penvhinguaed* verò & *Penvvith* Britannis. Vide Antiveſtæum.

¶ Boleslavia, urbs Germaniç, in Bohemia, duplex, vetus nempe, quae *Boleſau* ſeu *Jung Bunczel*, ad Gizeram fluv. & nova, quç *Alt Bunczel*, ubi Gizera influit in Albim è regione Brandiſii oppidi, 2. milliarib. Germanicis a Praga in ortum.

Pauſ. Steph. Bolina, *Bolena*, urbs Achajæ, in Pelopnnneſo, epiſc. ſub Archiep. Patrenſi, Patris proxima. Unde Bolinæus fluv.

Jorn. Bollia, *Polan*, teſte Laz. fluv. Pannoniæ ſup. in finibus Stiriæ infer.

¶ Bolſuerda, ſeu Bolſuardia, *Bolſvert*, oppidulum Belgii, in Friſia occidentali, 3. leucis diſtat à Leovardia in auſtrum & vix duabus ab ora Oceani Germanici, in dominio Batavorum.

¶ Boltonia, oppidum Angliae, vulgò *Bolton*, in Comitatu Lancaſtrienſi, 20. milliaribus à Lancaſtria orbe in auſtrum & totidèm à Caſtria in Boream.

¶ Bolzanum, *Bolzano*, caſtrum, in ditione Tyrolenſi, frequentibus nundinis tota Europa celeberrimum.

¶ Bombona, *Bombon*, provincia Peruviæ, in America meridionali, juxta lacum Chincacochiam & fontes fluv. Xauxae, versùs Andes montes.

Ant. Bominin, ſeu, ut alii cod. habent, Bovium, *Covvbridge*, teſte G. Camd. opp. Britanniae, in Vvallia inter Iſcam legion. 27. & Nidum 15. mill. paſſ. ex itin. Anton. (Camden. potiùs putat *Boverton* eſſe oppidulum, 3. illinc mill. paſſ. diſtans in auſtrum Utrumque eſt in agro Glamorganenſi.

¶ Bomium, ſeu, & meliùs, Bovium Silurum, Camdeno teſte, eſt *Covvbridge*, vicus Glamorganenſis Comitatus, 3. milliaribus ab ora littorali, et 8. à Cardiffa in occaſum.

¶ Bommelia, oppidum inferioris Germaniç probè munitum, vulgò *Bommel*, inter Moſam Vahalemque ſitum in inſula vulgo *Bommeliwert*, in Ducatu Gueldriç, ad tractum Bataviea. ſub ditione Batavorum. 2. leucis diſtat à Buſco Ducis in Boréam Ultrajectum versùs.

Ptol. Bonae fortunæ, inſ. maris Eoi, Sinarum oræ adjacentes, quæ *Bornee*, Mercat. teſte, dicuntur.

¶ Bonæ ſpei Caput, *Cap de bonne eſperance* Gallis, *Cabo di buena ſperanza* Hiſpanis, promontorium Africae maximum & extremum, in auſtrum valde extenſum. Vide Caput bonæ ſpei.

¶ Bonavallis, *Bonneval*, oppidulum Galliç, in Belſia provincia et agro Carnotenſi, ad Lædum fluv. Tribus leucis diſtat à Caſtroduno in Boream.

Ptol. Bondelia, *Banene*, ſive *Bagnone*, teſte Molet. opp. Hetruriç, inter Cariaram et Apuam, ſive inter Apuam & Fivizanum, inde 6. hinc 8. mill. paſſ.

¶ Bondelia, *Bognone*, caſtrum eſt ad radices Apennini & juxta amnem cognominem, in valle Macrana, ſub dominio magni Ducis Hetruriae.

¶ Bondenum, *Bendeno*, oppidnlum Italiç, in Ducatu Ferrarienſi, ubi Panarus fluv. influit in Padum; 9. milliaribus ſupra Ferrariam, in ditione Pontificia.

¶ Bonifacium, *Bonifacio*, urbs eſt Italiæ, in Corſica inſula, ſatis culta, et probè munita, ſub dominio Genuenſium, ad meridiem inſulç, cum portu capaci. Ab ea fretum inter Corſicam & Sardiniam dicitur *le bocche di Bonifacio*, fretum Bonifacii, quod aliàs fretum Taphros dictum fuit; urbs autem Palla. Vide ibi.

Vet. Inſcr. Bonitium, *Poggibonci*, aliàs *Poggio Bontio*, opp. Thuſciç, in agro Senenſi, in via quæ Florentia Senam ducit occurrens, inter illam 20. & hanc 12. mill. paſſibus.

¶ Bonitium, Gallis *Pongibont*, aliàs *Poggio Bonitii* dictum, oppidum eſt agri Florentini, ad Elſam fluvium. Sed ejus arx diruta jacet a multis annis.

Ant. Bonium, ſive, ut alii legunt, Bovium, *Banger*, ſive *Banchor*, teſte G. Camd. urbs Albionis epiſc. ſub Archiep. Cantuarienſ. in ora Vvalliae Boreali, ad Devæ fluv. oſtium. Al. Bovium pag. eſt apud Landavenſem urb. de quo in Bomio.

¶ Bonium oppidum fuit Cornaviorum, nunc vicus *Bangor* dictus, ad Devam fluvium, & in Flintenſi Comitatu Vvalliç; fuitque alias monaſterium celeberrimum, nunc in ruinis jacens. Sed 40. milliaribus Anglicis diſtat a Bangoria urbe epiſcopali in ortum, et 20. ab oſtio Devæ fluvii.

Bonna, *Bon*, urbs Germ. infer. ad Rhenum, à Col. Agrippina 4. leuc. in auſtrum Confluentiam versùs & Moguntiam; quæ et Colon. Julia Bonna in antiq. inſcriptionibus, ae Verona ex vita S. Hannonis Epiſcopi. Hçc à Trojanis unà cum Xantho urbe Duc. Clivienſ. poſt excidium Trojæ an. 280. condita traditur. Hujus nobile encomium eſt lib. 6. itiner.

Templaque, cum claribus Bonna ſuperba ſuis.

¶ Bonnæ ſaepe degit Elector Colonienſis, aliaſque Ara Ubiorum dicebatur.

Tac. Ant. Ptol. Bonna, *Bonne*, oppidulum Sabaudiae, aliàs Banta dictum, Simlero teſte. Sedet in Foſſiniaco tractu, 3. leucis à Geneva in orientem hibernum, ad Menojam amnem.

¶ Bonnopolis, *Bonneville*, oppidum Sabaudiae Ducatus, in agro Foſſiniaco, ad fluv. Arvam, 2. leucis infra Cluſas, & 4. ab Annecio in ortum.

Strab. Liv. Tac. & al. Bononea, priùs Felſina, à Felſino Tuſcorum Rege condita, *Bologna*, urb. archiep. & academ. Gall. Tog. in Æmilia, Romandiolae reg. primaria, ac ex praecipuis Italiae urbibus, ſi paucas excipias, inter urbem Romam ad Eurum 192. et Venetias ad Septentr. 102. mill. paſſ. ac inter Mediolanum ad occid. 125. & Anconam in ort. 135. à Florentia 54. in Bor. Mem. illius inter alios Sil. lib. 8.

Oeni priſca domus, parvique Bononia Rheni.

¶ Bononia ſita eſt prope Rhenum amnem, in dominio Pontificio, cum tota ſua ditione. A Gallis *Boulogne la graſſe* dicitur, & gaudet Archiepiſcopatu ab anno 1583. Ab ea provincia adjacens vulgò dicitur *il Bologneſe*, eſtque

Prope Romandiolam. Urbs autem diſtat 25. milliaribus a Ferraria in auſtrum.

Scrip. Gall. Bononia altera, *Boloigne*, vel *Bologne ſur la mer* Gallis, & *Bologna al mare* Italis, urbs Gall. Belg. in ora Picardiæ, à Caleto urbe 7. leuc. diſtans in auſtrum, epiſcop. effecta ſub Archiep. Rhemenſi, ob excidium Tarvannae, a qua 6. leuc. abeſt in occ. Geſſoriacum navale à veter. dicta putatur, ab Ambianis 24. leuc. in Bor.

¶ Bononia, Galliæ urbs, eſt duplex, & valde munita, ad oſtium ferè amnis Lianae, cum portu & pharo a Carolo Magno Imperatore inſtaurata, & a Gallis dicitur *Boulogne ſur mer*; eſtque caput Comitatus ſeu provinciæ Bononienſis, quae vulgò *le Boulonois* dicitur.

Ptol. Amm. Bononia tertia, Hungarica urbs olim, nunc opp. Pannoniæ infer. ad Danubium fluv. media ferè inter Murſam, & Taurunum extremam Pann. & Hungariae urbem ad ortum, hinc 8. inde 7. leuc. à Sirmio 19. mill. paſſ. in Bor. Ea nunc *Bommonſter* ob cœnobium nominatur.

Ant. Bononia item, *Bodon*, teſte Mercat. urbs Myſiæ ſuper. ad Danubium, inter Dorticum ad occ. & Ratiariam in Caeciam 18. mill. paſſ. ex Anton. itin. Sed quae nunc *Bodon* dicitur, Bidina ſeu Bydena Græcis eſſe videtur metrop. de qua ſuo loco.

¶ Bononia, *Bologne*, urbecula Galliæ, in Aquitania & Comitatu Arminiaco, prope Geſſaim amnem, 5. leucis diſtat à Lombarienſi civitate, & totidem a fano S. Bertrandi.

Jo. Pet. Bontas, *Rottenthurn*, ſeu *Broſſi*, teſte Laz. anguſtia Alpium, per quas ex Hungaria ad merid. tranſitus eſt in Tranſylvaniam ad ſeptentr.

¶ Bonus aer, *Buenos ayres*, urbs Americae meridionalis, in Tucumania regione, juxta Argenteum fluvium, dicitur etiam Civitas Trinitatis; paretque Hiſpanis à multis annis.

¶ Bonus Conventus, *Bonconvento*, urbecula Italiae, in Etruria & Ditione Senenſi, in colle, juxta Umbronem amnem, 5. milliar. a Sena Romam versùs. In ea obiit Henricus VII. Imperator ex veneno.

Plin. Booſcœte, urbs Bithyn. ſeu Ponti, poſtea Germanicopolis. Vide ibi.

¶ Boota, *Boot*, inſula Scotiae meridionalis, in Glottæ æſtuario, inter Araniam inſulam & Argatheliam provinciam, per 8. mill. paſſ. in longum ſe extendens, ſed non æquè lata.

¶ Bopardia, *Bopart*, urbecula Germaniæ, ad Rhenum poſt S. Goari oppidum, Archiepiſcopo Trevirenſi oppignerata. Vide Bodobriga.

¶ Boquerana, *Boquerano*, inſula parva Aſiæ, in mari Indico, vix decem leucis diſtans ab ora Orientali inſulę Bornei versùs Mindanaum.

¶ Borani, populi Sarmatiæ Europææ, & pars Baſtarnarum, a Ptolemæo Bulones dicti fuere.

Borbetomagus, Borbitomagum Anton. *Vvorms*, urbs Germ. ſup. ad Rhenum, epiſc. ſub Archiep. Moguntino, inter Spiram ad merid. 6. & Moguntiam ad ſept. 7. leuc. Latino rec. Vvormacia, Pop. Vangiones.

¶ Borbonia, *l'isle de Bourbon*, inſula Africæ, in Oceano Æthiopico, in ditione Francorum à paucis annis, cùm antea à Luſitanis inſula Maſcarenhae diceretur, ad orientem inſulae Madagaſcariæ ſeu S. Laurentii. Longa eſt 14. circiter leuc. & lata 25. eſtque 50. leucarum circuitus, fertiliſſima atque benę rigua. Ibi portus S. Pauli & Aſſumptionis, ubi habitationes Francorum.

¶ Borbonienſis ager, *le Bourbonnois*, provincia Galliae, Ducatus titulo inſignita. Vide Boii.

¶ Borbonium Anſelmium, *Bourbon Lancy*, oppidum Galliæ, in Ducatu Burgundiae & Auguſtodunenſi agro, ad Ligerim fluv. 7. leucis à Molino diſtat in ortum, cum caſtro antiquo.

¶ Borbonium Arcimbaldi, *Bourbon l'Archambault*, urbecula Galliae, in Borbonio Ducatu, 4. leucis à Molino; quae à quibuſdan Boja dicta fuit.

¶ Borca, *Borca*, oppidulum Africae, in Guinea regione & regno Biafræ, ad fluvium cognominem, qui infrà in Oceanum Æthiopicum cadit.

¶ Borcholmia, *Borcholm*, oppidulum Sveciae, in Oelandia inſula maris Baltici, versùs Oſtrogothiam provinciam & Calmariam urbem, à qua tantùm 10. mill. paſſum diſtat.

¶ Borcholtum, *Borcholt*, oppidulum Germaniae, in Vveſtphalia & ditione Epiſcopi Monaſterienſis, ad fluvium Aam, in confinio Belgii, 3. leucis à Veſalia diſtat in Bor.

Lib. Not. Borcovicum, *Barwick*, ſive *Borwick*, teſte Camden. urbs Albionis, in ora Angliae orientali, in Northumbria reg. inter Novum Caſtrum ad merid. 12. & Morpetum ad Bor. 8. mil. Angl. *Bervvick* al. dicitur.

¶ Borcovicum, *Barwick*, urbs alias Scotiae, nunc Angliae, & probè munita. Sedet ad oſtium Tuedę fluvii, 30. milliaribus Anglicis à Novo Caſtro, & totidem ferè ab Edimburgo.

¶ Bordelona, *Bordelong*, urbs Aſiæ, in India ultra Gangem, & in regno Siami, cum emporio & portu ſatis commodo.

Boreas, mons Macedoniae, in ora occidua, Dyrrachio urbi imminens. *Vib.*

Boreum, *Teliinghe ad* Ortel. al. *S. Hellers head*, promont. Hiberniæ, in ora Bor. quod etiam al. *Capo di Ligra* dicitur. *Ptol.*

¶ Boreum promontorium, ubi Venicnii populi; nunc eſt *Cap. Enis*, in Lagenia provincia & Comitatu Dungalenſi.

Boreum alterum, *Capo di Tejonet*, tel le Marm. prom. Cyrenaicæ, à Berenice urb. 126. mill. paſſ. in occ. ad Syrtim majorem, quam terminat. *Ptol.*

Borgum Centenarium, *Zentmar*, opp. olim, nunc pag. Pannoniae ſup. ſeu Valeriæ Ripenſis, teſte Laz. *Lib. Not.*

¶ Borgus, *Borgo*, urbs Finlandiae, in Svecia, in ora littorali, ad Finnicum ſinum maris Baltici, & in eo tractu qui vulgò *Nylandt* dicitur, 15. leucis Germanicis diſtat a Revalia Livoniae in Boream, & 25. a Viburgo Careliae in occaſum. Aliis eſt Burgus.

¶ Boringia, *Bornholm*, inſula maris Baltici, versùs Scaniam, ab ea 20. mille paſſibus diſtans in orientem hibernum, ſub dominio Regis Daniae. A quibuſdam Bornholmia etiam dicitur. Ibi oppidum Nexoa & ir x Hammerhuſia. Pluries devaſtata fuit a Svecis.

¶ Boriquena, *Boriquen*, inſula Americae ſeptentrionalis, & una ex Antillis inter inſulas Portus Divitis & Sanctæ Crucis; eſtque parva admodum.

Bormanico, & Macina, opp. Gall. Narbonenſ. in Provincia. Alii ſic legunt, Bormani, Comaci, divisim; quibus Bormani eſt *Obrac* opp. & Comaci *le Cave*, teſte Dalechampio. *Plin.*

¶ Bormanum, urbecula Daciae, in eo tractu ubi Javiges Metanaſtae; Sanſone teſte. Non longè diſtat a Tibiſco fluvio.

¶ Bormia, *Bormia*, fluvius Italiae. Duplex eſt; uterque exoritur in Marchionatu Cevę, in Pedemontio, & aquas ſuas miſcet paulo ſupra Seſſanum; deinde auctus aliquot rivis, Aquas Statelliorum rigat, & infra Alexandriam in Tanarum influit.

Bormiae aquae, *Vvormſee*, ubi Bormium, vulgò *Vorms*, Ital. *Bormio*, opp. Rhætorum, ad extremum Vallis Telinae, inter fontes Adduae et Ollij flum. à Novocomo urb. Inſubrum 100. mill. paſſ. diſtans in Cæc. teſte Paulo Paravicino. Sunt et Aquae Bormiae thermae apud Aquenſem urb. Statiellorum in Liguria, ſic dictae à Bormia fluv. juxta fluente. Bormium verò opp. non obſcurum abeſt ab ortu Adduae 3. mill. paſſ. à Morbonio apud initium vallis prædictę, haud procul ab oſtio Adduae, & Arce Fontana ad 52. *Caſſ.*

Bormius, mons Maced. Vide Bermius.

¶ Borneum, *Borneo*, inſula perampla Aſiae, in mari Indico, inter Sumatram, Javam, & Philippinas inſulas, figurę circiter rotundae, et ſub linea Æquinoctiali. Aliquot regna complectitur; ſed ab Europaeis nondum bene luſtrata fuit, præſertim versùs oram Orientalem. Ejus primaria urbs *Borneo* etiam dicitur; eſtque in ora ſinus parvi, intra paludes, et Venetiarum ad inſtar, ampla, & emporium celebre.

¶ Bornhemum, *Bornheim*, caſtrum Belgii, in Comitatu Flandriae, unde regiunculae nomen, ad Scaldim fluvium, inter Aloſtum & Antuerpiam.

¶ Bornum, regnum et deſertum Africae, vulgò *Borno*, in Libya deſerta, ubi alias Garamantes, Cluverio teſte. Urbem habet cognominem et alicujus famę in illis partibus; et ab eo etiam nomen ſumit lacus Borni, *le lac de Borno*, per quem Niger fluv. labitur.

Cal. Rod. Boructuarii, pop. Germ. quorum fit mentio in vita S. Swiberti, quorumque villam Ortel. *Velſenberch*, in Duc. Bergenſi indigitat, vel divinando *Brouck* opp. ejuſd. reg. inter Duisburgum et Vvetdam, quaſi Bructeri dicti. De quibus ſuo loco.

Ptol. Boruſci, ſive, ut al. legunt, Boruſſi, popul. Sarmatiae Europ. in ora ad ſinum Venedicum incolentes, quorum reg. *Pruſſia*, quaſi Boruſſia dicitur in regno Polonico, contenta inter oſtia Viſtulae, et Memelli ad Cæciam, 37. leuc. patens inter dicta oſtia. Reg. Prutenia etiam

Lati-

Latino rec. dicitur, *Prouſſen* & *Pruiſſen* vulgò, in regiam & ducalem diviſa. Urbes illius clariſſimę & emporia, Gedanum in regia, Mons regius in ducali. Ovid. lib. 4. de triſtib. eleg. 8.

Vita procul patria peragenda ſub axe Boruſco.

¶ Boruſſia, ſeu, ut vulgò, Pruſſia, *la Pruſſe*, alias diviſa fuit in duodecim partes, dum Equitibus Teutonicis paruit. Sed a quamplurimis annis in duas partes dividitur, nempe in regiam, quę Regi Poloniæ ſubeſt, & in ducalem, quæ Electori Brandeburgico, olim jure clientelari, nunc ſupremo. Provincia eſt admodum fertilis & rigua, inter mare Balticum ad Boream, Poloniam inferiorem Mazoviamque ad merid. Lithuaniam ad ort. & Pomeraniam ad occ.

¶ Urbes illius clariores ſunt.

In Pruſſia Regia,	In Pruſſia Ducali,
Gedanum, *Dantzick*.	Regiomons, *Konigsberg*.
Marienburgum, *Marienburg*.	Memelia, *Memel*.
Elbinga, *Elbing*.	Brausberga, *Braunsberg*.
Torunia, *Thorn*.	Brandeburgum, *Brandebourg*.
Conitza, *Konitz*.	

Ariſt. & al. omnib. Boryſthenes, fluv. Sarmatiæ Europ. notiſſimus & ingens, Danaſter Jornandi, Danaſtus Marcell. ut aliquibus videtur, variè indigitatus; *Dnieper* Lud. Decio, *Nieper* Mercat. *Briſna* Leuncl. *Bereſina* Peucer. & Eberſtenio, *Dneſter* & *Neſter* Mart. Cromero. Sed *Nieper* Naparis eſt Herod. *Neſter* eſt Tyras, qui inter Boryſthenem & Danubium fluit. *Bereſina* itaque, per Lituaniam fluens, & Naparim excipiens, (in cujus nomen tranſit) Boryſthenes eſt, cum mont. & urbe cognomine; anno 111. poſt captam Trojam condita apud oſtia illius, ab oſtio Iſtri Boreali 250. mill. paſſ. ab oſtio verò Tyræ 120. in ſeptentr. diſtantia. Pop. Boryſthenitae Herod. apud oſtia incolentes, aliis Boryſthenidę. Ovid. lib. 4. de Ponto, eleg. 10.

Cumque Boryſthenio liquidiſſimus amne Dyraſpes.

Hic fluv. per 600. ſtad. navigatur, ſalemque multum ad oſtia producit, teſte Herod.

¶ Boryſthenes, nunc *Nieper* dictus, fluvius Poloniae pręcipuus, teſtibus Cluverio, Sanſone, Brietio, & aliis. Fontes habet in Moſcovia; qua relicta, Poloniam ingreditur, ubi Smolenskum, Orſam, Mohiloviam, & Rohaczoviam, Lithuaniæ urbes, rigat: dein auctus fluviis Bereſina Pripejo, Soſa, Deſena, & aliis plurimis per Volhimiam inferiorem labitur juxta Kioviam & Circaſſium urbes præcipuas, & in mare Nigrum ſe exonerat prope Oczacoviam, quæ alias Olbia & Boryſthenes etiam dicta fuit, 50. mill. paſſ. ab oſtio Tyræ, & 100. circiter ab oſtio Boreali Iſtri in Septentrionem.

Ptol. Ant. Boſa, *Boſa* etiam vulgò, *Boſſa* & *Boſi*, urbs epiſc. Sardiniae ſub Archiep. Turritano, in ora littorali, inter Emporias ad Bor. 40. & Arboream ad auſtrum 30. mill. paſſ. à Saſſari metropolit. loco Taurritanæ ad 40. in merid. Pop. Boſenſes Plin.

¶ Boſcobellum, *Boisbelle*, ſeu aliter *Enrichemont*, oppidulum Galliæ, in Bituricenſi Ducatu, Principatus titulo clarum, cum caſtro, 5. leucis à Biturico, & totidem a Ligeri fluvio.

Prov. Rom. Boſcum Ducis, ſive Sylva Ducis, *Bois le Duc*, & per contractionem *Bosleduc* & *Bolduc*, Belgicè *'s Hertogenboſch*, urbs Belgii in Brabantia, epiſc. ſub Archiep. Mechlinienſi, inde & ab Antuerpia 12. leuc. in ort. in Holandiæ Geldriaeque conf. urbs probè munita, cujus pop. bellicoſiſſimus. Ibi inter alia admiranda horologium artificioſiſſimum conſpicitur.

¶ Boſcum Ducis, *Bosleduc*, urbs eſt nova & ampla, ad Domelam amnem, qui mox cadit in Moſam fluv. habens territorium peramplum, quod vulgò *la Mairie de Bosleduc* dicitur, continetque 102. parochias. Capta fuit ab Hollandis anno 1629. & nunc etiam ipſis paret cum toto tractu adjacente.

¶ Boſna, *Boſna*, fluvius Boſniae regionis, ſub magno regno Hungariæ. Oritur in Servia; & dein rigatis Saralio & aliis locis, & auctus aliquot fluviis Boſniae regionis, in Savum cadit, prope Arkium.

¶ Boſna Sarajum, *Boſna Saray*, urbs Boſniæ, ad Boſnam fluv. quae ab aliis Saralium dicitur, *Sarajo*, in limite Serviae regionis. Vide Saralium.

¶ Boſnia, ſeu Boſſena, *Boſnie* Gallis, *Boſſen* Germanis, et *Boſnia* Italis, regio fuit Serviae, ſic dicta à flumine cognomine per eam labente; adjacentibus deinde regionibus Rama, Uſora, et Sale mediterraneis, et Chulmia maritima additis, in regnum evecta fuit; habuitque Reges proprios, cum antea pars fuiſſet magni regni Hungariae. Habet à Septentrione Schlavoniam, ab Occidente Croatiam, ab Oriente Serviam propriam, et à Meridie Dalmatiam. Nunc autem tota paret Turcis à quamplurimis annis; et ejus primaria eſt Jaycza. Dicitur etiam Boſna, teſte Ioanne Lucio. Et ibi fuit antiquitus pars Illyrici occidentalis.

¶ Boſphorani, populi Sarmatiae Europaeae, versùs Boſphorum Cymmerium, ſub Roxolanis, ubi nunc pars Tartariae Precopenſis. Eorum alii Aſiatici dicti fuere, quia in Aſia erant trans Boſphorum; alii autem Europaei, quia in Europa degebant.

Boſporus geminus, unus Thracius, qui vulgò Italis *Stretto di Conſtantinopoli* dicitur, Græcis *Laimon*, Turcis *Bogazin*, teſte P. Gyllio. Eſtque maris anguſtia inter Byzantium in Europa et Chalcedonem in Aſia 4. ſtadiis patens: unde utrinque cantus gallorum, latratus canum, rumoreſque hominum exaudiuntur. Alter Cimmerius, qui Fretum Cimmerium Herod. dicitur, Os Mæotidis Capellae, Patares anguſtiae Marcellino, vulgò *Veſpero*, (quòd nomen eſt etiam urbis ibidem ſitae) *Stretto di Gaffa* Italis, et *Bocca di S. Giovanni*. Eſtque anguſtia maris inter Tauricam Cherſoneſum in Europa, et Sarmariam in Aſia, paulò laxior Thracia. Ibi Boſphorus urb. archiep. vulgò *Voſpero*. Abeſt a Thracio 500. mill. paſſ. ab oſtio Tanais 375. in auſtrum. Pop. Boſphorani Plin. Boſphori mem. Claud. de laud. Stil. l. 1. *Polyb. Strab. Plin. & al.*

Cum floribus æquora vernis
Boſporus induerct, roſeiſque evincta coronis.

Et Val. Flac. lib. 4. Arg.

Æquora, qua rigidos eructat Boſphorus amnes,

Hinc Boſphoreus, a, um, adject. apud Sidon. in panegyr. Anthem.

Boſphoreis elephas inglorius ora tribuſis.

¶ Boſporus ab aliis, et melius, Boſphorus Thracius dicitur; eſtque inter Thraciam et Aſiam minorem, ſeu inter Pontum Euxinum et Propontidem, et a Gallis *le detroit de Conſtantinople*, ſeu *Canal de la mer Noire* vocatur; Boſphorus verò Cimmerius, inter Maeotidem Paludem et Pontum Euxinum, alias Mæotidis fauces dictus fuit, nunc *detroit de Caffa*, ab urbe in viciniis, ſeu etiam *de Kerci*, ab oppido ei adjacente in Taurica Cherſoneſo. Ab eo dicti fuere Boſphorani populi in eo tractu, et mare Boſphoranum. Boſphorus verò urbs, poſtea Panticapaeum, in Taurica Cherſoneſo hodie eſt *Veſpero*, teſte Nigro.

Boſporus etiam *Ochſenfurt* appellatur, oppid. Germ. in Franconia, ad Mœnum fluv. inter Herbipolim et Rotemburgum 4. leuc. diſſitum.

¶ Boſſina, ſeu Boſſena, *la Boſſine*, ubi aliàs Beſſi pop. Vide Boſnia.

¶ Boſſonis villa, *Boſſonville*, oppidulum Lotharingiae, quod a Germanis *Buſendorf* dicitur. Sedet ad Nidam fluv. cum Abbatia aliàs celebri, nunc bellis deformata, 2. leucis diſtat à Valdelfinga in occaſum, et 5. à Metis in ortum.

Boſtra, *Boſra* Leuncl. *Buſſoroth* G. Tyrio et al. urbs archiep. Arabiæ petreæ metrop. Philippi Imper. patria; quę ex eo Philippopolis dicta eſt, teſte Zonara; nunc ſub Patr. Hieroſolymitano, cùm priùs eſſet ſub Antiocheno. Fuit & urbs Phœniciae littoralis, proxima Byblo, teſte Strab. In Theſ. Ling. Lat. neſcio quo errore urb. maritima Phœniciae apud Byblum deſcribitur. *Amm. Steph. Lib. Not.*

¶ Boſus mons, *Monte Boze*, mons Italiae, in Ducatu Mediolanenſi et agro Novarienſi....

¶ Bothnia, *la Bothnie*, provincia eſt regni Sveciae, ampla, inter Lappiam regionem, et extremam ſeu ſeptentrionaliorem partem maris Baltici, quae aliàs *Dumashaff*, quaſi Dumbi mare dicta, nunc Bothnicus ſinus appellatur. Regio ipſa dividitur in tres partes, nempe in Bothniam Borealem, *North Bothnie*, Bothniam Orientalem, *Ooſt Bothnie*, et Bothniam Occidentalem, *Weſt Bothnie*; ejuſque primaria urbs eſt Torna, *Torn*, civitas juxta ſinum Bothnicum. Aliae urbes ſunt nullius nominis.

Botontinus ager, qui idem videtur cum Butuntino, à Butunto urb. Apuliae Peucetiae. *Tib. Lim. Martia.*

Botrodus, nemus Hiſp. Tarrac. in Celtiberis: ubi olim opp. fuiſſe, nunc vicum, apud Segobrigam urbem, ſcribit Perottus ex Polyb. Ejus mem. Mart. lib. 1. epigr. 49.

Et delicati duce Botrodi nemus,
Pomona quod felix amat.

Mol. Ptol. & al. Botrus, *Botrun* Poſtello & Volaterr. *Elpatron* incolis, & al. *Beteron*, urbs epiſc. Phœniciæ ſub Archiep. Tyrio; in ora, inter Tripolim ad Bor. & Byblum in auſtr. 18. mill. paſſum ſita. * Botrys etiam apud Strab. legitur. (* At male legunt codices excuſi Boſtra, inquit Ortel.

Ariſt. Bottiæi, apud Ariſt. pop. fuere ex Creta, genus ab Athenienſibus ducentes, in Japygiam primùm profecti, deinde in Thraciam. Horum puellae inter canendum dicere ſolebant: *Eamus Athenas*: quod dici ſolitum erat, cùm quis patriæ aut prioris fortunæ deſiderio teneretur, authore Ariſtot. in polit. de Repub. Bottiæorum.

Lib. Conc. Bova, urbs Brutiorum marit. in monte, in ora Calabriæ ulter. inter Rhegium & Locros ad 30. mill. paſſ. epiſc. ſub Archiep. Rhegino, etiam vulgò *Bova*.

¶ Bova urbecula eſt, 20. milliaribus a Rhegio in ortum, 3. milliar. ab ora littorali maris Jonii, & 7. ab Herculis promontorio; deficitque in dies.

Plin. Liv. & al. Bovianum, Bojanum Strab. Bujanum Ptol. *Bojano* colon. & urbs epiſc. Samnii ſub Archiep. Beneventano, inde ad 30. mill. paſſ. diſtans, in Comit. Moliſino. Hinc Bovianius nom. gent. Sil. lib. 8.

Qui Batulum Mucraſque colunt, Bovianius quique.

Tac. Liv. & al. Bovillae, Bobile Frontino, *Babuco*, opp. Latij, in Hernicis, colon. & municipium, apud Cic. memoratum, Alatrio Veruloque finitimum, inter Fruſinonem & Soram ad arctos ad 6. mill. paſſ. diſtans, ab Arpino totidem. Ejus mem. Martial. lib. 2. epigr. 6.

Et cum currere debeas Bovillas,
Inter jungere quæris ad camœnas.

Fuerunt & Bovillæ pag. Romæ vicinus, in via Appia. Mem. Prop. lib. 4.

Quippe ſuburbanae parva minus urbe Bovillæ.

Unde ab Ovid. in faſt. lib. 3. Suburbanae Bovillae dicuntur.

¶ Bovillæ, nunc eſt *Banco*, caſtrum ditionis Pontificiæ, in Campania Romana, prope limites regni Neapolitani, 4. milliaribus à Liri fluvio, & 8. à Fruſinone in ortum.

¶ Bovillium, ſeu etiam Boglia, *Boglio* incolis, *le Bueil* Gallis, oppidum Comitatus Nicæenſis, in ditione Ducis Sabaudiae, & in limito Francico, 3. leucis à Glanateva in ortum, intra montes; & aliàs Comites habuit proprios.

Scrip. Belg. Boviniacum, *Bovines*, opp. Belgii, in Comit. Namurcenſi, ad Moſam fluv. contra Dinantum opp. in altera fluminis ripa, à Namurco urb. 4. leuc. in auſtrum. Ejus mentio fit in vita S. Remacli Epiſcopi.

¶ Bovinum, *l'isle Bouin*, inſula Galliae, in ora Oceani, Pictavienſis provinciae ex parte, & Britanniæ, & prope Herum inſulam. Parvi eſt circuitus, cum uno aut altero caſtro.

¶ Bovinum, *Bovino*, urbs regni Neapolitani, in provincia Capitanata, epiſc. ſub Archiep. Beneventano. Sedet prope fluv. *Cervaro*, ad radices Apennini, & in limite Principatus ulterioris; paucisque conſtat incolis, 6. milliaribus diſtat a Troja in auſtrum Auſculum versùs, & 12. ab Ariano.

Bovium. Vide Bonium, & Bominm.

Ant. ¶ Bovium, urbecula Albionis, in eo tractu ubi aliàs Ordovices populi, nunc *Banger*. Vide Bonium.

¶ Boxtuda, *Boxtehude*, oppidum Germaniae, in Ducatu Bremenſi, ſub Suecis. Vide Buxtehuda.

¶ Bozolum, *Bozolo*, oppidulum Italiae, in Ducatu Mantuano, Principatus titulo clarum, gentis Gonzagæ, in limite agri Cremonenſis, 2. milliaribus ab Ollio fluv. & medium fere inter Mantuam & Cremonam.

Scrip. Belg. Brabantia, *Brabant*, reg. maxima Belgii, inter Flandriam ad occ. & Geldriam ad ort. cujus pop. Ambivariti veteribus dicti à nonnullis putantur. In ea Tungros & Grudies eſſe certum eſt. Urbes primariae ſunt Bruxellae, ſedes Ducis, (eſt enim Ducatus titulo inſignis) Machlinia metrop. et conventus juridicus, Lovanium academia celeberrima, Antuerpia emporium maximum ante Batavorum defectionem. De ea lib. 4. itiner.

Tungrorum hic veteres monſtrare Brabantia ſedes.
Incipit, ut Buſcum primò devenimus, inde, &c.

¶ Brabantia, *le Brabant*, provincia eſt Belgii, inter Hollandiam ad Boream, Gueldriam & Leodienſem ditionem ad ortum, Flandriam & Zelandiam ad occaſum, & Hannoniam Comitatumque Namurci ad meridiem. Ibi aliàs fuere, Menapii populi; & hodie pro majori parte ſubeſt dominio Regis Hiſpaniae. Sed pars ejus ſeptentrionalis paret Hollandis, & ſub Brabantiae Ducatu cenſentur etiam Marchionatus S. Rom. Imperii, ubi Antuerpia, & Mechliniae dominium, ubi Mochlinia.

¶ Brabantiae urbes.

Antuerpia, *Anvers*, ſub Hiſpanis.
Bergae ad Zomam, *Berg op zoom*, ſub Hollandis.
Breda, *Breda*, ſub Hollandis.
Bruxellae, provinciae caput, *Bruxelles*, ſub Hiſpanis.
Buſcumducis, *Boſleduc*, ſub Hollandis.
Gravia, *Grave*, ſub Hollandis.
Guillelmoſtadia, *Willemſtadt*, ſub Hollandis.
Lovanium, *Louvain*, ſub Hiſpanis.
Meſchliniae, *Malines*, ſub Hiſpanis.
Tienæ, *Tillemont*, ſub Hiſpanis.

Liv. Brabaſtenes, mons Peloponneſi, Lacedæmoni urb. proximus, inde 20. mill. paſſ. diſtans.

Plin. & al. Bracara, quae & Braecara, *Braga*, urbs archiep. Hiſp. Tarraconenſ. ad regnum tamen Portugallicum ſpectans: (Pop. Bracari vel Bracares) olim clariſſimus conventus. Sita eſt inter Portum Calenſem ad merid. ad oſtium Durii fluv. & Tyden. urb. Calaicorum, ad Minium fluv. in Bor. 8. leuc. plùs minùs. Vide Auguſta Bracarum. Sub Bracarenſ. Archiep. olim cenſebantur Dumium, Portus Calenſis, Tyde, Auria, Iria Flavia, Lucus Auguſti, Bretonia, Aſturica, & Legio, quae nunc Compoſtellano ſubſunt, Portu excepto. De ea quidam Poeta Luſitan.

Quaque ſinu pelagi jactat ſe Bracara dives.

¶ Bracara, *Braga* incolis, *Bragues* Gallis, urbs antiqua & ſatis ampla, à qua dicti fuere Callaici Braccarii, in Tarraconenſi Hiſpania. Nunc eſt in Portugallia, ad amnem Cavadum, 5. leucis ab ora littorali Oceani, & totidem à Viana in ortum, in provincia intra Durium & Minium dicta.

¶ Braccianum, *Braciano*, aliis Bracenum, oppidum Italiae, in prov. Patrimonii S. Petri, Ducatus titulo inſigne Urſinorum, ad lacum cognominem. Dicitur aliter Arcennum. Vide ibi.

Scrip. Belg. Brachbantium, *Klein Brabant*, reg. parva Brabantiae, in Flandriae conf. teſte Ortel. cujus mentio habetur in vita S. Landoaldi Presbyteri.

¶ Brachia, inſula Illyrici, Scylaci Cratia, Porphirogenitae Bratzes Narentanorum, Italis *Brazza*, Slavè *Brac* dicta, teſte Joanne Lucio.

Strab. Ptol. Brachmanes, * Ptol. Brachmani, Philoſophi Indiae citer. qui adhuc *Bramini* noſtratibus, & *Nairi* incolis, teſte Maphæo, nominantur. (* Selden. manuſc. Βραχμᾶναι.

¶ Braclavia, *Braclau*, urbs Poloniae, in Podolia inferiori, ad fluvium Hipanim, *Bog*, versùs confinia Moldaviæ.

Ant. Brada, Bradanum hab. alii cod. *Bradano*, fluv. Lucaniae, inter Venuſiam et Potentiam urbes fluens, ac in ſin. Tarentinum immittens inter Tarentum & Metapontum. Hic Mont. Peluſium, Gravinam urbes, Graſſanum, Milionicum, Scalioſum oppida, cum aliquot aliis praeterfluit, ex Apenn. mont. ortum ducens.

¶ Bradanus fluvius per Baſilicatam provinciam currit, et in ea prope Acherontiam, Oppidum, Montem Peluſium, et Scalioſum urbes labitur, et versùs oſtia Baſilicatam ab agro Hydruntino ſeparat. Sed longè diſtant ab eo Gravina et Graſſanum.

Bræcara urbs, et Braecarij pop. Hiſp. Vide Bracara.

Ptol. Bracari, ſive Bracares pop. Plin. Horum reg. *Entre Duero e Minho* appellatur, i.e. inter Durium et Minium fluminis tractus. Vide Auguſta Bracarum.

¶ Braegitium, urbs Pannoniae, hodie *Comara*, ad Danubium fluv. aut locus non procul, *Bontuda*, ubi ejus ruinae viſuntur, teſte Brietio. Vide Bregaetium.

¶ Bragiacum, ſeu Braeum, *Bray*, oppidum Galliae, ad Sequanam fluvium, in Senonenſi, agro inter Monaſteriolum ad Icaunam, et Nogentium ad Sequanam.

Bragodunum, ſeu Brogodunum, ut alii legunt, opp. Rhaetiae, *Rockenburg*, inter Ulmam 2. et Memingam 8. leuc. Vide Bragodurum.

Ptol. Bragodurum, *Pfullendorf* Mol. et al. opp. Ger. liberum, in Suevia, à Conſtantia urb. 5. leuc. in Bor. Tubingam versùs diſtans.

¶ Bragodurum, ſeu Brigodurum, quod etiam Brigobanna, eſt caſtrum *Beyern*, in Suevia, ad Danubium fluvium, 12. mill. paſſibus à Dutlinga in ortum, teſte Cluverio, & 16. ab Uberlinga in Boream.

¶ Bramæ, *Bramas*, populi Africae, in Æthiopia inferiori & regno Loanghi, inter Anzicanos populos & Oceanum.

Ant. Bramagum, vel ex al. cod. Bromagum, *Bramans*, vel *Bramaſans*, teſte Siml. olim urbs, nunc opp. Sequa-

quanorum, in Equeſtrium & Helvetiorum confin. apud lacum Lemanum, inter Bibiſcum oppid. ad lacum prædictum 9. & Minnodunum in finibus Bernenſium 6. mill. paſſ. diſtitum. Sunt qui *Remont* eſſe ſcribant, opp. in finibus Sequanorum.

Ptol. Bramma, *Brema*, teſte Mercat. urbs Sinarum, in ora maris Eoi, in conf. Serum.

Strab. Plin. Mel. Branchidarum oratulum, Branchidæ, quod & Didyme, locus Apollini ſacer in Mileſia reg. in Joniae confin. *Petrun* hodie locus, Nig. teſte, nominatur.

Scrip. Germ. Brandeburgum, quaſi Brennoburgum, *Brandeburg*, & *Brandenburg*, urbs Marchiæ, quæ ab ea Marchia Brandeburgenſis denominatur, à Brenno Gallorum Duce, ut putatur, condita, ad Havellam fluv. in Saxoniae confin. epiſcop. ſub Archiepiſcop. Magdeburgenſi, inde 10. leuc. diſtans in ort. hibern. inter Berlinum & Havelburgum ferè media 7. leuc. utrinque. Ejus mentio fit lib. 4. itinerar.

....digreſſus ab urbe petebam,
A Duce qua Brenno condita nomen habet.

¶ Brandeburgum urbs eſt antiqua Germaniae, in media Marchia, & ab Havela fluvio in duas partes diviſa, nempe in ſuperiorem & novam; eſtque media ferme inter Berlinum & Magdeburgum. Hinc dicitur Marchia Brandeburgica, quæ triplex, nempe ſuperior, media, & nova; & hinc etiam Elector Brandeburgicus ex præcipuis Germaniæ Principibus. Vide Brennoburgum.

¶ Brandeburgum, urbs Poloniae, in Pruſſia Ducali, ab Electore Brandeburgico conſtructa à paucis annis, ubi Pregela fluvius in ſinum *Friſch Haff* ſe exonerat aliquot milliaribus infra Regium montem.

¶ Branicum, *Branick ſeu Bruneck*, caſtrum Germaniae, in Comitatu Tirolenſi & ditione Epiſcopi Brixienſis, ad amnem *Riencz*, 3. leucis Germanicis à Brixinone in ortum, & totidem ferè a confinio Status Veneti.

Sax. Gram. Branneſia, *Aldenburg*, & *Oldenburg*, urbs German. ſeu Cimbricæ Cherſoneſi, in ora Holſatiae orientali, ferè exciſa, à Lubeca, quæ ſucceſſit ei, 11. leuc. in Bor.

¶ Branneſia, *Oldenborch*, & quibuſdam *Aldeborch*, urbs fuit Epiſcopalis Holſatiae, in Wagria regiuncula, 8. leucis à Lubeca, quæ ei ſuffecta in epiſcopatu, nunc tantùm caſtrum, 2. leucis ab ora maris Baltici. Vide Aldeburgum.

Ptol. Brannogenium, poſtea Brangonia, & Brangornium, ut aliquibus videtur, *Bangor*, urbs Albionis epiſcop. ſub Archiep. Cantuarienſi, in ora Walliae Boreali, contra Monam inſ. propinquam, ab urbe Aſaphenſi ad 20. mil. paſſ. in occ. Sed Brangonia aliis Vigornia potiùs eſſe videtur. Vide Branovium.

¶ Brannogenium, Camdeno & aliis oppidum fuit Cornaviorum, quod nunc *Worceſter*, & Latino recenti Vigornia, urbs Angliç, in provincia eognomine, ad Sabrinam fluvium, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Cantuarienſi. Vide Branovium.

Caſ. Brannovices, pop. Gall. Narbonenſ. in Allobrogum finibus, quorum reg. *la Morienne* vel *Maurienne*, & Latinè Mauriana nominatur, teſtibus Marliano & Pingonio, ubi Mauriana urbs. Vide ibi.

¶ Brannovices, ſeu Brammovices, pop. fuere Gall. Narbonenſ. & pars Centronum, nunc in Ducatu Sabaudiæ, quorum oppidulum etiam Brammovicum, *Bramano*, ad Arcum fluvium, in colle, in Mauriana valle, ut ego didici pluribus, & reperi ibi ex inſcriptione antiqua. Diſtans 7. leuc. à Fano S. Joannis Maurianenſis in orr. & 3. ab Aneburgio, 7. antem à Brigantio in Bor.

Caſ. Brannovi, pop. ejuſdem Gall. quorum oppid. Brigantium, teſte Vigenereo, in Delphinatus reg. Vide Brigantium, ſive Brigantio.

Branodunum, *Brancaſter*, teſte G. Camden. opp. Britanniç, in ora Anglica ad ort. in Com. Norfolciae.

Lib. Not. Branovium, Brannogenium Ptol. (qui illud in Ordovicis reponit) Brangonia ſcriptor. Britannicis, *Worceſter* & Britannicè *Caervrangon*, teſtibus Lhuydo & Camd. urbs Albionis, ad Sabrinam fluv. in Angliae Walliæque conf. nunc Vigornia, inter Herefordiam ad occid. & Warvicum ad ort. ad 30. mill. paſſ.

Branovium, nunc Vigornia, celebris eſt infelici pugna Scotorum adversùs Anglos anno 1652. Vide Vigornia.

Pauſ. Braſiae, Praſia Ptol. Praſiae Steph. Polyb. & Thucyd. *Cipariſſi*, teſte Zardo, ſed Nig. *Tiros*, oppid. Peloponneſi, in Laconica reg. marit. in Argiae conſ. inter Cyphantam portum & oſtia Inachi fluv.

¶ Braſilia, *le Breſil*, Luſitanis *Braſil*, pars admodum ampla & fertilis Americae meridionalis, à Luſitanis detecta & occupata. Etiamnum hodie Regem agnoſcit Portugalliae. Dividitur in 14. Præfecturas ſeu Capitanias, ut vocant, & in ortum valde porrigitur; eſtque inter Paraguajam provinciam & fluvium Amazonum extenſa. Ejus urbes praecipuae ſunt Soteropolis Portus omnium Sanctorum, *S. Salvador de la Baya de todos os Santos*, Olinda, *Olinda do Pernambuco*, Portus ſecurus, *Puerte Seguro*, Fanum ſancti Sabaſtiani fluvii Januarii, *S. Sebaſtian de Rio Janeiro*, Siara, *Siara*, & Spiritus Sanctus, *Spirito ſanto*. Alias dicta fuit provincia S. Crucis, quia detecta fuit die ſanctæ Cruci ſacra.

¶ Bratiſlavia, *Braſlavu*, urbs Poloniæ & Lithuaniae Ducatus, cum arce in ſcopulo, ad lacum. Vix 5. leucis diſtat à fluvio Duinæ, & a confinio Livoniae in meridiem & 8. leucis à Duneburgo.

Brattia, *la Brazza*, inſ. maris Hadriatici, Liburniae oræ adjacens, inter Abſyrtides ad occ. & Iſſam ad ort. ante Tragurium, ſed, teſte Plin. ante Surium, capreis & bobus abundans. Miror quod in Theſ. Ling. Latin. ex Plin. inſ. Mœſiae proxima Pannoniis ſcribatur. *Plin. Anto.*

¶ Brattia, quę *Labrazza*, inſula eſt oblonga, in ora Dalmatiae, inter Spalatrum & Narentam, in ditione Venetorum, prope Tragurium & Leſinam inſulam, ſed longè ab Iſſa in ortum. Vide Brachia.

Bratuſpantium, *Grattepanto*, teſte Car. Bovillo, vel *Granviller*, pag. & abbatia; *Beaumont*, oppid. teſte Vigenerco; al. *Clermont*, opp. in finibus Bellovacorum, in Gall. Belg. inter Bellovacus & Ambianos, à Bellovacis 5. leuc. Pariſios versùs 14. *Caſar.*

¶ Bratuſpantium quid ſit nunc, non bene conſtat. Multi tamen credunt eſſe Bellovacum.

¶ Brava, *Brava*, urbs Africae, in Zanguebaria regione & Ajana ora, cum portu, vix centum milliaribus a Magadoxo in Occidentem hibernum, & non procul ab Abyſſinia.

Braunodunum, *Braunaw*, opp. Norici, ad Oenum fluv. in Bavaria, à Patavia urbe 6. leuc. Oenipontem versùs in Libonotum. *Scrip. Germ.*

¶ Brausfelda, *Braunsfelds*, oppidum Germaniae & Franconiae, in monte ſitum, in Comitatu Solmenſi, prope Lanum fluv. & 3. leuc. Germ. à Gieſſa in occ.

Bravum, *Barges*, teſte Tarapha, urbs archiep. Hiſp. Tarrac. Caſtellae veteris regia, praeclara, intra montes, olim Masburgi, ut aliquibus videtur: quae Aucae urbi exciſae ſucceſſit, a Toleto in Hiſp. umbilico 51. leuc. in Bor. à Cæſaranguſta totidem in occaſ.

¶ Bravum, ſeu Bravium, urbs fuit Murbogorum populorum. Vide Burgi.

¶ Brechinia, *Brecnock*, provincia Angliae, in Wallia regione, cum urbe cognomine, ad Oſcam fluvium, media inter Maridunum & Herefordiam; & quibuſdam eſt Loveantium antiquorum. Hanc provinciam devicit regnante Guillelmo Rufo Bernardus de Novomercatu Normannus, conſcripta non parva Anglorum & Normannorum manu, & Neſtam Gruffini Principis filiam uxorem duxit.

Brechinium, *Brechin*, urbs Britanniç 2. ſive Scotiæ, in ora orientali, epiſc. ſub Archiep. Andreapolitano, inde ad 55. mill. in Bor. inter Aberdoniam & Caſtrum Caledonium urbes 20. ad Eſcam fluv. in Anguſia reg. *Scrip. Scot.*

¶ Brechinium, *Brechin*, diſtat 18. milliaribus ab Andreapoli in ſeptentrionem, 6. ab ora littorali, & 28. circiter ab Aberdonia in meridiem.

¶ Brechynia, *Brechyn*, urbecula Germaniae, cum arce, in regno Bohemiæ, bello Taboritano nota. Quibuſdam eſt Bechynia, ad amnem *Laucnitz*, prope Taborum.

¶ Breda, *Breda*, urbs Belgii, in Brabantiae Ducatu, permunita, ad fluvium Mervam, cum titulo Baroniae, in ditione Principis Arauſicani; ſub dominio tamen Hollandorum ab anno 1637. 8. leucis diſtat ab Antuerpia, 2. à monte D. Gertrudis, 6. à Buſco Ducis, & 5. à Berga, ad Zomam.

¶ Bredenberga, *Bredenberg*, oppidulum Daniæ, cum arce permunita, in Holſatia & Stormaria regione, ad Sturam amnem, non procul ab Itzehoa.

Brederoda *Brederode*, caſtrum Belgii, in Hollandia ſeptentrionali, prope Harlemum. Hinc familia illuſtris nomen habet.

¶ Brefurtium, *Brefort*, oppidulum Belgii, in Zutphaniae Comitatu, ſub Hollandis ab anno 1597. Situm eſt in loco paludoſo, 2. leucis à Grolla, & totidem ab Anholto diſtat.

¶ Brega *Brieg*, urbs Germaniae, in Sileſia, Ducatus cognom. caput, ad Oderam fluvium, media inter Uratiſlaviam & Oppolium, 4. leucis ab utraque diſtans.

* Bregętium, Bregetio Anton. & Amm. Bergentio Aur. Victori, Brigitio Calliſto, *Bregnitz*, teſte Pirchaimero, pag. *Bontuda* Laz. locus Pannoniae infer. vicinus prædicto, ubi Bregætii ruinę cernuntur, in territor. Tauruni urb. inde 30. mill. paſſ. diſtans ex itin. Anton. ex quo error patet aſſerentium Bregætium eſſe ipſum Taurunum. (* manuſcr. Selden. Βραιγετιον.

¶ Bregętium, Cluverio teſte, eſt Strigonium, *Gran*, urbs præclara Hungariæ. Aliis eſt *Komara*, arx ad Danubium fluvium, in Scutia inſula.

¶ Brema, *Brema*, urbs Aſiæ, in India extra Gangem, ad fluvium Menanum; eſtque caput regni cognominis, in regione *Pegu*.

¶ Brema, *Bremen*, urbs Germaniae, in Saxonia inferiori, archiepiſcopalis, ad Viſurgium, & Ducatus cognominis caput. Vide Phabiranum.

¶ Brembus, *Brembo*, fluvius Italiae & agri Bergomenſis. Hinc Brembana vallis. Fontes habet in limite vallis Tellinae, & in Adduam ſe exonerat 8. milliaribus à Bergomo.

¶ Bremefurda, *Bremefurde*, oppidum Germaniae, in Ducatu Bremenſi. Vide Vorda.

Ptol. *Ant.* Bremenium, ſive Bramęnium in al. cod. *Brampton* Camd. opp. Britanniae, in Angliae Scotiaeque conf. in ora littor. ad ort. *Bamborrovv* Talboto, *Barvvick* Villanov. quod rec. Latino Bervicium dicitur, opp. præclarum, ad oſtia Tuedæ, Scotis ereptum ab Anglis, in Northumbriæ conf. Vide Borcovicum. Subſcribo Camdeno. (Qui tamen coniicit eſſe *Rocheſter* pag. ad Readum fluv. in parte occident. Northumbriæ, quæ Ridiſdalia dicitur: *Brampton* verò illi in Comitatu Cumbriæ, prius Brementuracum.

¶ Bremenium Camdeno eſt *Brampton*, oppidulum Angliæ, in Northumbria, ad amnem *Till*, 9. milliaribus Anglicis ab ora littorali, & 6. tantùm à confinio Scotiæ versùs Bervicum.

¶ Bremenſis Ducatus, *Hetzogthumb Bremen* incolis, *Duchè de Bremen* Gallis, provincia eſt Germaniae, in Saxonia inferiori, alias ſub dominio Archiepiſcopi Bremenſis, nunc autem ſubeſt Regi Sveciæ pace Monaſterienſi. Terminatur à ſeptentrione Albi fluv. à meridie Viſurgi, ab ortu Ducatu Luneburgenſi & Principatu Ferdenſi, ab occaſu autem Comitatu Oldenburgico & ditione Lavenburgica. Ejus urbes ſunt Stada, Bremeſurda, & Buxtehuda. Sed Brema, totius tractus caput, ferè ſui juris eſt.

Ant. Bremetonacum, Bremetenracum lib. Not. * *Ribcheſter* nunc, teſte Camden. opp. Britanniae, in Anglia, inter Galacum 27. mill. paſſ. & Mancunium 38. Mediolanum versùs ex itin. Anton. (* Camdeno vero eſt *Overburrow* viculus Lancaſtrenſis, ad Lonum fluv. in confinio Weſtmarię.

¶ Bremetonacum, Camdeno teſte, eſt *Ribceſter*, pagus Angliæ, in Lancaſtrenſi provincia, ad amnem *Ribbil*, 10. milliar. Anglicis ab ora littorali in ort.

¶ Bremocartum, *Bremgarten*, oppidum Helvetiorum, ad Urſum amnem 15. mill. paſſibus ab aquis Helvetiis Lucernam versùs.

Brenda pro Brunduſio urbe apud Poetas, teſte Feſto.

¶ Brendulum, *Brendolo*, oppidulum Italię, cum portu in inſula maris Adriatici & Ducatus Veneti, prope littus & foſſas Clodias, paucis milliaribus a Venetiis in auſtrum.

¶ Brennacum, *Mezieres*, ſeu *S. Michel en Brenne*, oppidulum Galliae, ad amnem *Claiſe*, in Turonenſi provincia & confinio Bituricenſis Ducatus, teſte Petro du Val. Aliis eſt *Brenne* vicus Campaniae in Remenſi agro.

Floro. Brenni, pop. Norici, in Comit. Tirolenſi, *Brunauvver*, teſte Siml. quorum opp. *Bruneck*, inter Brixinam urb. ad occ. 4. & Aguntum opp. in ort. 5. leuc. diſſitum. Vide Breuni.

¶ Brennia, *Bronne le Comte*, oppidum Belgii, in Comitatu Hannonię. Ab aliis eſt *Braine*, diciturque etiam Bronium. Vide ibi.

Scrip. *Germ.* Brennoburgum, *Brendeburg*, urbs Germ. in finibus Saxonię, epiſcop. ſub Archiep. Magdeburgenſi, inde 10. leuc. in Cęc. inter Wirtembergam & Havelburgum 8. à Berlino 7. ex qua urbe nomen eſt Marchiæ reg. amplæ: cuius Marchio unus eſt ex Imp. Electoribus. A Brenno condita traditur, teſte Georg. Sabino Poeta:

Italiam quando digreſſus ab urbe petebam:
A Duce quae Brenno condita nomen habet.

¶ Brennobŭrgum, *Brandebourg*, urbs eſt ad Havelam fluvium, in media, Marchia, quæ ab ea nomen ſumpſit, uti & Elector potentiſſimus, cui dominio ſubſunt hæ provinciae, Marchia vetus Brandeburgica, Marchia nova, & Marchia media, Pruſſia Ducalis, Pomerania ulterior, Ducatus Croſſenſis in Sileſia, Ducatus Magdeburgenſis, Principatus Halberſtadienſis & Mindenſis, Comitatus Ravenſpergenſis & Marchię, cum Ducatu Clivenſi & parte Voigtlandiae.

Brennus mons, *Brenner*, mons Norici, in Comitat. Tirolenſi, apud Stiriacum opp. ab Oeniponte 5. leuc. in auſtrum. Vide Pyrenaeus. Eſt etiam Brennum *Bre.*, pag. agri Brixienſ. in valle Camunorum, inter Iſeum lacum 33. & Tiranum oppid. Rhætorum 38. in via inter Brixiam & Curiam, inde 34. hinc 79. mill. paſſ. *Scrip.* *Germ.*

Brenteſia, *la Brenta*, fluv. Venetiae. Vide Medoacus.

Brentonicum, *Brentoni* Laz. pag. Venetiae, ad Atheſim fluv. inter Veronam & Tridentum occurrens, *Brentonego* Italis, à Roboreto opp. 6. mill. paſſ. in auſtrum, Veronam versùs 30. *Scrip.* *Ital.* *P. Diac.*

Breones, Breuni Ptol. Breuci Strab. Vide infrà in Breuni. Sunt qui hos popul. in Vindelicia inter Licum & Oenum deſcribant. De quibus Ven. Fortun. lib. 4. de vita S. Mart. *Fortun.*

Qui vicina ſedent Breonum loca, pergo per Alpem.

¶ Breſegella, *Briſighella*, oppidulum Italiae, in Romandiola provincia, ditionis Pontificiae, juxta Anemonem fluvium, & ad radices Apennini, 6. milliaribus à Faventia diſtat, & 2. tantùm à confinio dominii Florentini.

¶ Breſſia, *la Breſſe*, provincia Galliae, Comitatus titulo clara, alias ſub Duce Sabaudiae, ſed anno 1600. Francici juris effecta eſt ab Henrico Magno. Habet ab Oriente Sabaudiam, a Septentrione Comitatum Burgundiae, ab Occidente Ducatum Burgundiae, cum Lugdunenſi Pręfectura, & ad Meridiem Delphinatum. Ejus primaria urbs Burgus dicitur, & ei adjacent Beugeſia & Vertomaea regiunculae, quae ſub ipſa ſępius continentur.

¶ Breſſicia, *Breſſici*, urbs regni Poloniae, in Poleſia provincia, ad fluvium *Bug*, cum arce; eſtque regionis caput, 25. leucis Polonicis diſtat à Lublino, & 30. à Varſavia in ortum.

¶ Breſſuria, *Breſſuire*, urbecula Galliae & Pictavienſis agri, ad amnem Argentonium, 3. leucis diſſita à Parthenaco, & totidem à Thuracio occaſ. versùs.

¶ Breſtia, *Breſt*, urbs Poloniae, in Cujavia provincia, ſatis munita, & inter paludes ſita. Ab aliis *Brzeſtye* dicitur; & vix 4. leucis à Viſtula fluvio diſtat, 8. à Torunio in auſtr. & 10. à Lancicia in Bor.

¶ Bretellium, *Bretenil*, oppidum Galliae, in Normanniae Ducatu. Diſtat ab Ebroico 6. leucis in meridiem, & 2. à Vernolio, juxta Itonem fluvium.

Bretena, oppid. Venet. quod Brintum Plin. dicitur, vulgo *Brignano*, ut aliquibus videtur: ſed fides penes ipſos ſit. *Ptol.*

Bretina, oppid. olim Inſubriae, quod hodie *Barlaſina* dici putatur, pag. agri Mediolanenſ. medio itinere inter Mediolanum & Comum occurrens, D. Petri martyris occiſione memorabilis. *Ptol.*

Bretolaeum, *Bretulla*, (non *Britio*, ut in Theſ. Ling. Lat.) teſte Mol. opp. olim, nunc pag. Hiſp. Luſit. in regno Portugalliae. *Ptol.*

Bretonia urbs fuit Hiſp. Tarraconenſ. in Gallæcia, olim ſub Gothis, epiſc. ſub Archiep. Bracharenſi, nunc pag. *Bretagna* dictus, teſte Jo. Mariana, Mindonenſi urbi, quae illi ſucceſſit, proximus, 8. mill. paſſ. diſtans. *Lib.* *Conc.*

¶ Bretta, *Bretten*, oppidulum Sveciae, in Veſtroguthia provincia, à Danis vaſtatum anno 1644.

Brettii, pop. Italiae. Vide Brutii.

Breucomagus, opp. Germ. ſup. Vide Brocomagus. *Cod.* *Theo.*

Breviodurum opp. fuit Gall. Celt. in ora Normandiae, inter Juliobonam ad ort. et Neomagum ad occid. 17. mill. paſſ. *Ptol.* *Ant.*

Breuni, Brenni Floro & Hor. pop. Vindeliciae, in Bavaria, *Perlachers & Perlachereyd* hodie, teſte Aventino. Mem. Horat. lib. carm. 4. ode 14. *Ptol.*

Druſus Genaunos, implacidum genus,
Brennoſque veloces, & arces
Alpibus impoſitas tremendis.

Breuni item, pop. Alpini, in Lepontiorum confinio, quorum reg. *la Val di Bregna* Italis, *Palenſerthal* Germ. teſte Ægid. Scudo nominatur, ubi Breunus fluv. *Bregno* vulgò, per vallem antedictam decurrens, ac in Ticinum fluv. ſupra Belitionem opp. 8. mill. paſſ. influens. *Plin.*

¶ Bria,

¶ Bria, *la Brie*, provincia Franciae, Campaniae adjecta inter Sequanam & Matronam fluvios, non longè à Lutetia. Anguſtioribus coarctatur limitibus. Ibi urbes praecipuae Meldae, Latiniacum, Provinum, Seſana, & Bria Comitis Roberti.

¶ Bria Comitis Roberti, *Brie Comte Robert* urbecula Galliae, in Bria provincia, ad amnem *Jerre*, 6. leucis diſtat à Lutetia, in regione feraci.

¶ Brianzonia, *le Fort de Briancon* ſeu *Briancomet*, arx Sabaudiae, in Tarantaſiae Comitatu. Vide Arx Brianconia.

Ant. Bridoborum, & Brivodurum, *Briare*, teſte Siml. opp. Gall. Celt. ad Ligerim fluv. in Duc. Nivernenſi & Vaſtiniae reg. confinio, à Nivernis 21. luc. in Bor. versùs Mont. Argium 10.

¶ Briela, *Briel* incolis, *la Brile* Gallis, urbs permunita Hollandiæ, prope oſtium Moſę, ubi jacta fundamenta Reipublicæ Batavæ. Sedet in Voormia inſula, cum portu ſat tuto, 2. leucis à Delphio, & 3. à Roterodamo in occaſum.

¶ Brielium, *Bruel*, ſeu *Briol*, oppidum Germanię, cum caſtro Archiepiſcopatus Colonienſis, ubi aliquando commoratur Elector, 2. leucis Germanicis diſtat à Colonia in auſtrum.

Ptol. Brigæcium, *Oviede*, teſte Tarapha, urbs Hiſp. Tarracon. in finibus Auſtrum, epiſc. ſub Archiep. Compoſtellano, apud Lucum Aſturum urbem exciſam, à Legione 22. leuc. in Bor. & Circium.

¶ Brigæcium aliis eſt *Braganza*, urbs Portugalliæ intra montes.

Briganconia, *Breganson*, arx Galliæ, in littore Provinciæ, ſcopulo affixa in modum inſulæ; eſtque parva, ſed munita, & media inter Telonem & Fanum S. Eutropii, contra Stoecades inſulas.

Brigantes, pop. Albionis, qui nunc Eboracenſes, *Torkshire* ſunt Lelando. (Camdeno ſunt Eboracenſes, Lancaſtrienſes, Duneimenſes, Weſtmarienſes, & Cumbri.)

Ptol. Brigantes quoque Ptol. pop. Hiberniæ, in ora orient. quorum urbs eſt * *Galvvay*, teſte Hect. Boetho. Aliis *Ganaforda*, (* *Galovay* verò eſt in ora occidentali.)

Brigantes item in Scotia, quorum reg. Gallovidia eſſe videtur.

¶ Brigantes in Hibernia fuere, ubi nunc Comitatus *Waterford & Triperary*, in Momonia provincia, inter Suirii oſtium Confluenteſque Neori & Barovvi.

Ant. Brigantia. Vide Brigantium. Eſt etiam Brigantia urbs Luſitaniæ ſeu Portugalliæ Ducali titulo inſignis, *Braganza*, Mirandæ urbi proxima, inde novem leuc. Bracaram versùs 27. Vide Cœliobriga.

¶ Brigantia, *Berganca* Hiſpanis, *Bragance* Gallis, urbs fuit Aſturum, nunc Portugalliæ, intra montes, in confinio regni Legionenſis, cujus Dux hodie eſt Rex Portugalliæ ab anno 1640. Sed non bene conſtat eam Cœliobrigam dictam fuiſſe.

¶ Brigantini montes, *monti di Brianza*, montes Italiæ, in Ducatu Mediolanenſi, ubi Addua fluvius exit è Lario lacu.

Plin. Brigantinus lacus, qui & Acronius Melæ, Brigantia Amm. *Bodenſee* Germanis, lacus Rhætiæ, plura habens nomina à circumdantibus oppidis. Per illum Rhenus ad 100. ſtadia decurrit. Veneto jungitur circa Conſtantiam urb. Vide Acronius. Hic muſtelas marinis muſtelis aemulas gignit.

¶ Brigantinus lacus, qui aliter Venetus, Podamicus, & Conſtantienſis dicitur, Germanis *Bodenſee*, Gallis *Lac de Conſtance*, & Italis *Lago di Conſtanza*, eſt maximus inter Helvetios & Sueviam, ſupra Conſtantiam. Sed ab eo differt Acronius, qui aliter Cellenſis lacus dicitur, vulgò *Cellerſee*; eſtque paulò infra Conſtantiam, teſte Cluverio. Brigantinus lacus rigat urbes Conſtantiam, Brigantiam, Lindaviam, Uberlingam, & Buchorniam.

Eryth. Brigantinus item lacus Cenomanorum, in finibus Brixienſium, ex quo Cluſius fluv. per agrum Brixienſem in Ollium delabitur. Hic lacus *Idre*, teſte Erythraeo, nominatur, quem tamen apud vet. haud legi. A Brixia 15. mill. paſſ. abeſt.

¶ Brigantinus hic lacus ab aliis Edrinus dicitur. Vide ibi.

Liv. Brigantinus portus, *Porto della Corunna*, teſte Jo. Mariana, port. Hiſp. Tarracon. in Callaicis, ampliſſimus, apud Caronium urbem, à Compoſtella urb. 10. leuc. in Boream.

¶ Brigantinus portus erat ubi Lucenſes Callaici, & prope eum Brigantium, ſeu Flavium Brigantium, oppidum, quod multis eſt oppidum *la Corunna*, aliis autem eſt *Betanzos*, urbecula in viciniis. Vide Flavium Brigantium.

Brigantium, Brigantia Anton, *Bregentz & Bregnitz*, opp. Rhaetiae, in Suevia, ad Brigantinum lacum, Comitat. olim, urbs Rhaetiae primaria, apud Lindavium urb. ab ea 2. leuc. in auſtrum, Curiam versùs 8. à Conſtantia 5. in ort. ab Ulma 12. in Libonotum. Ptol.

¶ Brigantium, *Bregentz*, oppidum aliàs Rhaetiae, ubi Briganti populi, nunc in Suevia; caput eſt Comitatus cognominis Tirolio adjecti, ſub dominio domus Auſtriacae, & ibi amnis etiam *Bregentz* influit in lacum Brigantinum.

Brigantium alterum, Brigantio Anton. Virgantia Amm. Marcellino, *Brianzon*, opp. Gall. Narbonenſ. in Delphinatu, in Seguſianorum conf. ad Druentiam fluv. inter Seguſium urbem Italiae in finib. Taurinorum 12. & Ebredunum urbem Delphinatus 7. leuc. Strab. Ptol. Ant.

Brigantium tertium in Albione, urbs archiep. Angliae, *Yorck*, ſic à Ptol. lib. 2. magnae conſtruct. appellatur. Vide Eboracum. Brigantium quoque urbs Hiſp. in Gallaecia, quae *Compoſtella* nonnullis eſſe videtur. Aliis eſt *Betanzos*. Ptol.

Brige, *Broughton* Camd. opp. Britanniae, in Anglia, inter Ventam Belgarum 11. & Sorbiodunum 9. mill. paſſ. ex Anton. itin. Brage etiam legitur. Ant. Beda.

Brigenſis ſaltus, qui & Brigia ſylva, in Gall. Celt. Aimoi.

¶ Brigevatera, *Bridgevvater*, oppidulum Angliae & Comitatus Somerſetenſis, ad amnem *Parret*, 5. milliar. Anglicis ab aeſtuario Sabrinae.

Brigiana, *Buriana*, opp. Hiſp. Tarracon. teſte Beuthero, haud obſcurum, in ora regni Valentiae, à qua 7. leuc. abeſt in occ. Dertuſam versùs; inter Caſtellonum & Populam 2. Scrip. Hiſp.

Brigiani, pop. Alpini, in Alpibus Cottiis, ſupra Caturiges; quorum opp. *Brianzon* eſſe videtur Simlero. Plin.

¶ Brigiolum, oppidulum Galliae Aquitanicae, nunc vicus *Breu*, in Pictavenſi provincia, ad Botonam fluvium, inter Pictavium & Mediolanum Santonum.

¶ Brigobanna, *Beyern*, teſte Cluverio, oppidum Germaniae, in Suevia, ad Danubium flu. 12. mill. paſſib. à Durlinga diſtat in ortum.

¶ Brigolium, *Brigeuil*, oppidulum Galliae, in provincia Marchiae inferioris, prope Vigennam fluv.

Brillendunum, *Bridlington*, opp. Albionis, in ora littorali ad ort. in Com. Eboracenſi, apud Flamburgum, & Hullam portum, & empor. ab Eboraco ad 30. mill. in ortum. Scrip. Brit.

¶ Brillendunum, nomen forſan novum oppidi *Briddington*, quòd alias Gabrantovicum dictum fuit; eſtque in ora, juxta Flamburgum, & 15. milliaribus Anglicis ab Hullo in Boream diſtat.

¶ Brinnica, *Brinnitska*, oppidulum Germaniae, in Sileſia & Ducatu Oppolienſi, ad Brinnitium fluvium, 3. leucis diſtat ab Oppolio in ortum, una autem à confinio regni Poloniae.

¶ Brinnum, *Brinn*, urbs Germaniae, in Moravia provincia, ad Suvartam fluvium, qui ibi in Zuittam cadit, 5. leucis diſtat ab Olmutio meridiem versùs, & paulò minùs à Znoymo. A Bohemis *Brno* dicitur; eſtque munita, cum caſtro valido; & anno 1645. fortiter propugnata fuit à Souchio Gallo contra Svecos, quos compulit obſidionem ſolvere irrito conatu.

¶ Brinolium, *Brignoles*, urbecula Galliae, in Provincia, prunis ſuis celebris, ad amnem *Caranne*, 6. leucis diſtat à Telone, & 2. à fano D. Maximini; eſtque intra montes ſita.

Brinta, *Brenta*, fluv. Venet. apud Patavium fluens. Vide Medoacus. De eo Ven. Fort. in vtia S. Mart. lib. 4. Fort.

Hic tibi Brinta fluens, iter eſt Retenone ſecundo.

Brintum, *Caſtel Brito*, opp. olim Æmiliae, in territ. Bonnnienſi. Al. *Bronto* opp. exciſum videtur, in monte, apud Idiſim fluv. à Bononia 12. mill. paſſ. in merid. diſtans.

Briocum, *S. Brien*, urb. Gall. Celt. in ora Britanniae Boreali, inter Maclovium ad ort. 10. & Leonam ad occ. 20. mill. paſſ. epiſc. ſub Archiep. Turonenſi, à S. Brioco Epiſcopo denominata. Scrip. Gall.

Brionum, reg. Norici, in qua *Bruneck* opp. Comitat. Tirolenſis, teſte Laz. à Brixinenſi urbe 4. leuc. in ortum. P. Dia.

ortum. Ibi ſanguinem è nubibus decidiſſe teſtatur P. Diac. Aliis Brionum *Pernavv* opp. videtur in territ. Saliſburgenſi. Briones pop. Breuni Ptol. Breones Venant. Fortun.

Ver. mon. Bripium, *Brivio*, opp. Inſubriæ, in agro Mediolanenſi, ad Adduam fluv. inter Mediolanum 24. mill. paſſ. & Bergomum 10.

¶ Briquerascum, *Bricheraſco* incolis, *Briqueras* Gallis, oppidum Italiæ, in Pedemontio, juxta amnem *Peles*, in colle, & 4. milliaribus à Pinarolo in auſtrum.

Ant. Briſacus mons, Briſiacus ex al. cod. *Briſach & Priſack*, opp. Germ. ſuper. ad Rhenum, in Alſatia, inter Baſileam ad auſtrum 7. & Argentoratum ad Bor. 8. leuc. à Colmaria 2. in ortum.

¶ Briſacus mons, ſeu, & melius, Briſacum, *Briſach*, urbs eſt & arx munitiſſima Germaniæ ſuperioris, in Alſatia provincia, cum ponte lapideo ad Rhenum fluvium. Antea erat Auſtriacæ ditionis. Sed fortiter fuit expugnata à Duce Bernardo Veimarienſi anno 1638. & poſtea remanſit ſub imperio Gallorum, pace Monaſterienſi.

Lib. Not. Briſigavi, pop. Germ. ſuper. *Briſgovver*, teſte Ortel. reg. Briſgoja Lat. rec. dicitur, vulgò *Briſgovv*, in qua Friburgum urb. & academia, à Baſilea 7. leuc. in Cæciam.

¶ Briſigavi, populi Germaniæ, prope Rhenum fluvium. Hinc Briſgoja ſeu Briſgovia regio Germaniae, inter Rhenum & Sylvam nigram, cujus Briſacum alias primaria, nunc Friburgum. Ferè tota juris eſt Auſtriaci.

Ptol. Briſoana, *Bindimir*, teſte Molet. cum Caſt. fluv. Perſidis, in ſinum Perſicum inter Rhogomanem & Bagradam ad ort. influens. Hic Perſepolim urbem primariam interluit.

Scrip. Brit. Briſtolium, *Briſtovv*, urbs Albionis, in Angliae & Walliae conf. apud oſtia Sabrinae fluv. urb. epiſc. ſub Archiep. Cantuarienſi, & empor. celebre, à Londino 97. mill. in occ. inter urbes tertium ſibi locum vendicans. Olim Venta Belgarum, juxta nonnullos.

¶ Briſtolium, *Briſtol* Gallis, alias Trajectus ſecundum aliquos, ſed male Venta Belgarum, urbs partim in Somerſetenſi poſita eſt agro, & partim in Glocestrienſi, ad Avonam fluvium, ubi Fromum amnem recipit. Editiori ſitu gaudet, 5. milliaribus à Bathonia in occaſum, & 7. ab oſtio Avonae in aeſtuarium Sabrinae in ortum. Sed 18. milliaribus diſtat à confinio Walliae, & 75. circiter à Londino, Speedo, & Camdeno teſtibus.

¶ Briſtolium novum, *Nevv Briſtovv*, oppidum Americae ſeptentrionalis, in ora litorali novae Angliae, & ſub dominio Anglorum.

Cæſ. Plin. & al. Britannia, quae Ptol. Albion, inſ. maxima Europae, in Oceano Galliae obverſa: in duas à veteribus diviſa, in 1. & 2. hoc eſt, in Angliam & Scotiam. Prior etiam dicitur major, & ſuperior; altera minor, & inferior. Anglia in auſtrum, Scotia in arctos vergit. Longitudo 800. mill. paſſ. continet inter oram auſtralem Angliae, ubi Antona opp. contra Vectim inſ. & oram Borealem Scotiæ. Latitudo maxima 320. inter Cantium ad ortum, & Bolerium ad occ. promontoria. Ambitus quadragies octies ſeptuagies quinquies mill. paſſ. teſte D. Iſid. Eſt & Britannia minor pars Gall. Celticae ad occ. & Bor. quae Aremoricae civitates Caeſ. dicitur, ſic à Britannis, qui ex Britannia magna ab Anglis, ſive à Saxonibus ejecti, in ea conſederunt. Pop. Britanni, quorum mem. Virg. ecl. 1.

Et penitus toto diviſos orbe Britannos.

Britannia non ſolùm Angliam, ut in Theſ. Ling. Lat. ſed etiam Scotiam complectitur.

Urbes & oppida preclariora Britannia prima, i.e. *Anglia & Wallie, qua nunc exſtant. Quæ aſteriſmis indigitantur. oppida ſunt vel munitiora, vel munimenti capaciora.*

Urbes & oppida Angliæ.

Aballaba, *Appleby*, in Comit. Weſtmariæ.
* Æglesburgus, *Aileſbury*, Bucking.
Alnevicum, *Alnvvick*, Northumb.
Antona auſtralis, *Southampton*, reg. cognominis portus.
Antona Borealis, *Northampton*, reg. cognom.
Axelodunum, *Hexham*, Northumbriæ.
* Banburia, *Banbury*, Oxonienſis.
Barnaſtapula, *Barnſtable*, Devoniae.
Bathonia, *Bath*, olim Aquae calidae & Aquae ſolis. Somerſett. epiſc. urbs.
Bedfordia, *Bedford*, reg. cognom,
* Bervvicus, *Barvvick*, Northumb. portus.
Boltonia, *Bolton*, Lancaſtrienſis.
Brigevvatera, *Bridgevvater*, Somerſett.
* Briſtolium, *Briſtovv*, Somerſet. portus.
Buckingamia, *Buckingham*, reg. cognom.
Calcaria, *Tadcaſter*, Eboracenſis.
Camalodunum, *Maldon*, Eſſexiae.
Cantabrigia, *Cambridge*, olim Camboritum, reg. cognom. academia.
Cantuaria, *Canterbury*, olim Durovernum, Cantii, urbs archiepiſcopalis.
* Carleolum, *Carlile*, Cumbr. urbs epiſc.
* Ceſtria, *Cheſter*, & *Weſtcheſter*, reg. cognom. urbs epiſc. & portus.
Chardum, *Chard*, Somerſett.
Chelmerum, *Chelmsford*, Eſſex. olim Canonium.
Cheſterfeldia, *Cheſterfield*, Derbienſis.
Ciceſtria, *Chicheſter*, Suſſex. urbs epiſc.
* Colceſtria, *Colcheſter*, Eſſex. olim Colonia.
* Conventria, *Coventry*, Varvic. urbs epiſc.
Corinium, *Cirenceſter*, & *Circeſter*, Gloceſt.
Dancaſtrum, *Doncaſter*, olim Danum, Eborac.
Derbia, *Derby*, vel *Darby*, reg. cognom.
Dertmuta, *Dartmouth*, Devon. portus.
* Diviſae, *the Vies*, ſeu *Devizes*, Wiltonienſis.
Dorceſtria, *Dorcheſter*, reg. cognom.
* Dubris, *Dover*, Cantii, portus,
Dunelmum, *Dureſme & Durham*, epiſcopatus cognom. urbs epiſc.
Duniſtabulum, *Dunſtable*, Bedfordienſis.
Durnovaria, *Dorcheſter*, reg. cognom.
* Eboracum, *York*, reg. cognom. urbs archiepiſc.
Elia, *Ely*, Cantabrig. urbs epiſc.
* Exonia, *Exceſter*; olim Iſca Damnoniorum, Devon. urbs epiſc.
Fanum S. Albani, *S. Albans*, ubi olim Verulamium, Hertfordienſis.
* Fanum S. Botolphi, *Boſton*, Lincoln. portus & emporium.
Fanum S. Edmondi, *S. Edmonds Bury*, Suffolc.
Fons clarus, *Shirborn*, Dorceſtr.
* Galleva, *Wallingford*, Bercheriae.
Garianonum, *Yarmouth*, Norfolc. portus & emporium.
* Genesborvvia, *Gainsborough*, Lincoln.
Gippevicum, *Ipſvvich*, Suffolc.
Glaſconia, *Glaſſenbury*, Somerſetenſis.
* Glovernia, *Glouceſter*, olim Glevum, reg. cognom. urbs epiſc.
Harlepolis, *Hartlepool*, Dunelm. epiſcopat. portus.
* Harvicum, *Harvvich*, Eſſex. portus.
* Hereſordia, *Hereford*, reg. cognom. urbs epiſc.
Hertfordia, *Hartford*. reg. cognom.
* Hulla, *Hull* vel *Kingſton upon Hull*, Eborac., portus & emporium.
Huntingdonia, *Huntington*, reg. cognom.
Lancaſtria, *Lancaſter*, reg. cognom.
Lanſtuphadonia, *Launſton*, Cornubiae.
Ledeſia, *Leeds*, Eboracenſis.
Leiceſtria, *Leiceſter*, reg. cognom.
Leonis monaſterium, *Lemſter*, Hereford.
* Lichfeldia, *Lichfield*, Stafford. urbs epiſc.
Lindum, *Lincoln*, reg. cognom. urbs epiſc.
* Linum Regis, *Lienne*, Norfolc. portus & empor.
* Liſerpalus, *Lirpool & Leverpool*, Lancaſt. portus.
* Londinum, *London*, Middleſexiae, urbs regni primaria & epiſc.
* Ludloa, *Ludlovv*, Salopiae.
* Mancunium, *Mancheſter*, Lancaſtr.
Margaberga, *Marleborovv*, Wiltonienſis.
Morpitum, *Morpeth*, Northumbriae.
* Morſiburgus, *Brug-morſe & Bridgenorth*, Salop.
Neoportus, *Nevvport*, Vectis inſ.
* Nevarca, *Nevvarck*, Nottingamienſis.
Nortahalvertonia, *Northallerton*, Eboracenſis antehac Comitatus.
Norvicum, *Norvvich*, Norfolc. urbs epiſc.
Nottingamia, *Notingham*, reg. cognom.
* Novum caſtrum, *Nevvcaſtle*, Northumb. portus & empor.
Novus mercatus, *Nevvmarket*, Cantabrigienſis.
* Oxonium, *Oxford*, reg. cognom. urbs epiſc. & academia.

Petro-

Petropolis, *Peterborough*, Northampt. urbs epiſc.
* Plimmuta, *Plimmouth*, Devon. portus.
* Pons fractus, *Pontfract* vel *Pontfreit*, Eborac.
* Portus oſtium, *Portſmouth*, Southampt. portus.
Preſtonium, *Preſton*, Lancaſt.
* Readingum, *Reading*, Bercheriç.
Richmondia, *Richmond*, Eboracenſis ante hac Comitatus caput.
Rium, *Rye*, Suſſex. port.
Roffa, *Rocheſter*, Cantii, urbs epiſc.
Sacri capilli, *Halifax*, Eboracenſis.
* Salopia, *Shrevvſbury*, reg. cognom.
Sandovicum, *Sandvvich*, Cantii, portus.
Sarum & Sarisburia, *Sariſbury*, Wiltonienſis urbs epiſc.
* Scarburgum, *Scarborough*, Eborac. portus.
Stanfordia, *Stamford*, Lincoln. antehac academia.
Staffordia, *Stafford*, reg. cognom.
* Tanodunum, *Taunton*, Somerſet.
Theoci curia, *Tevvksbury*, Gloceſt.
Thetfordia, *Thetford*, Norfolc. olim Sitomagus.
Tonbrigium, *Tunbridge*, Cantii.
Tripontium, *Toreeſter*, Northampton.
Varingtonium, *Warington*, Lancaſt.
Varvicum, *Warvvick*, reg. cognom.
Vicus Malbanus, *Nantvvich*, Ceſtr.
* Virgonia, *Wereeſter*, olim Branoogenium, reg. cogoom. urbs epiſc.
* Vimutium, *Weymouth*, Dorceſtr.
Uriponium, *Rippon*, Eborac.
Uzella, *Leſtithiel*, Cornubiæ.
Wellę & de Fontibus, *Welles*, Somerſettenſis urbs epiſc.
Weſtmonaſterium, *Weſtminſter*, Middleſexię.
Wibigginum, *Wiggin*, Lancaſt.
* Wiodleſora, *Windſor*, Bercheriæ.
Wintonia, *Wincheſter*, Southampt. urbs epiſcopalis, olim Venta Belgarum.

Walliæ urbes & oppida quæ exſtant.

Albergennium, *Albergevenny* & *Abergenny*, olim Gobannium, reg. Monumetenſis.
Arvone, *Caernarvon*, reg. cognom.
Bala, *Bala*, Mervinię.
Bangoria, *Bangor* vel *Banchor*, Carnarv. urbs epiſc.
* Bellomariſcus, *Bean-mariſh* & *Beaumoris*, Monæ inſ. portus.
Brechinia, *Brecknock*, reg. cognom.
Cardiffa, *Caerdiff*, Glamorganenſis.
Cardigania, *Cardigan*, reg. cognom.
Cheptovium, *Chepſtovv*, Monumet.
Civitas legionum, *Caer-leon*, olim Iſca, Monumetenſis.
Conovii oſtium, *Aberconvvey*, ubi olim Conovium, Carnarv.
Denbighia, *Denbigh*, reg. cognom.
Fanum S. Aſaphi, *S. Aſaph*, Flintenſ. urbs epiſc.
Fanum ad Taffum, *Landaff*, Glamorganeoſis urbs epiſc.
Harlecum, *Arlech* vel *Harlech*, Mervin. portus.
Haverfordia, *Haverferdvveſt*, Penbroch.
Maridunum, *Caermarden*, reg. cognom.
Menia, *S. Davids*, Penbroch. urb. epiſc.
* Moos Gomericus, *Montgomery*, reg. cognom.
* Monumethia, *Monmouth*, reg. cognom.
Nidum, *Neath*, Glamorganenſis.
* Penbrochia, *Pembrook*, reg. cognom. portus.
Radnoria, *Radnor*, reg. cognom.
Ruthunia, *Ruthin*, Denbigh.
Trellinum, *Welshpool*, Mongomer.

Britanniæ primæ populi juxta Camdenum.

Atrebatii.
Bercheria, *Barkshire*.
Belgæ,
Dorſettia, Dorceſtrenſis Comitatus, *Dorceſtshire*.
Somerſettenſis Comit. *Somerſetshire*.
Southamptoniæ Comit. *Hamshire*, *Hantshire*.
Vecta inſula, *The Isle of Wight*.
Wiltonienſis Comit. *Wiltshire*.
Brigantes,
Eboracenſis Comit. *Yorkshire*.
Dunelmenſis epiſcopat. *The Bis hoprick of Dureſme* vel *Durham*.
Lancaſtrienſis Comit. *Lancashire*.
Weſtmaria Comit. *Weſtmorland*.
Cumbria Comit. *Cumberland*.
Cantium,
Kent.
Cattieuchlani,
Bedfordienſis Comit. *Bedfordshire*.
Buckingamienſis Comit. *Buckinghamshire*.
Hertfordienſis Comit. *Hartfordshire*.
Coritani,
Derbienſis Comit. *Darbyshire*.
Leiceſtrienſis Comit. *Leiceſtershire*.
Liocolnienſis Comit. *Lincolnshire*.
Northamptonię Comit. *Northamptonshire*.
Nottingamienſis Comit. *Nottinghamshire*.
Rotelandia, *Rutland*.
Cornavii,
Ceſtrieoſis Comit. *Cheshire*.
Salopienſis Comit. *Shropshire*.
Staffordiae Comit. *Staffordshire*.
Warvvicenſis Comit. *Warvvickshire*.
Wigornienſis Comit. *Worceſtershire*.
Danmonii,
Cornubia, *Cornvvall*.
Devonia, *Devonshire*.
Dimetæ,
Cardiganiae Comit. *Cardiganshire*.
Carmardeniae Comit. *Caermarthenshire*.
Penbrochienſis Comit. *Pembrookishire*.
Dobuni,
Gloceſtrienſis Comit. *Glouceſtershire*.
Oxonienſis Comit. *Oxfordshire*.
Iceni.
Cantabrigienſis Comit. *Cambridgeshire*.
Huntiodonienſis Comit. *Huntingtonshire*.
Norfolcia, *Norfolk*.
Suffolcia, *Suffolk*.
Ordevices,
Arvoniæ Comit. *Caernarvonshire*.
Deobighieoſis Comit. *Denbighshire*.
Flinteoſis Comit. *Flintshire*.
Mervinia, *Merionetshire*.
Mongomerienſis Comit. *Montgomeryshire*.
Mona inſula, *The Isle of. Angleſey*.
Ottadini,
Northumbria, *Northumberland*.
Regni,
Suſſexia, *Suſſex*.
Suthreja, *Surrey*.
Silures,
Brechiniæ Comit. *Brecknockshire*:
Herefordenſis Comit. *Herefordshire*.
Glamorganenſis Comit. *Clamorganshire*.
Monumetenſis Comit. *Montmouthshire*.
Radnorenſis comit. *Radnorshire*.
Trinobantes,
Middleſexia, *Middleſex*. Eſſexia, *Eſſex*.

Urbes Britanniæ ſecundæ, hoc eſt, Scotiæ.

* Aberdonia, olim Devana, *Aberdeen*, academ.
¶ Abrenethea, *Abernethy*.
¶ Aerea, *Ayre*.
* Alata caſtra, *Edenburgh*, urbs regia & acad.
* Andreapolis, *S. Andrevvs*, academia.
Brechinium, *Brechin*.
* Candida caſa, *Whitbern*.
Caſtrum Britonum, *Dunbritton*.
Caſtrum Caledonium, *Dunkeldon*.
Chanrea, *Chanonry*.
¶ Donum Dei, *Dundee*.
Dornocum, *Dornock*.
Dumblaoum, *Dunblane*.
¶ Dunfreſa, *Dunfreis*.
Edimburgus. Vide Alata caſtra.
Elgioum, *Elgin*.
Fordunum, *Fordon*.
* Glaſquum, *Glaſcovv*, academ.
Hamiltonum, *Hamilton*.
¶ Innernium, *Innerneſſ*.
Inſula S. Columbi, *Columb-kill*, juxta Mulam.
Kirchvallum, *Kirkvvale*; in Pomonia.
Liſmoria, *Liſmore*.
Muſſalburgum, in Laudonia, *Muſſelborovv*.
* Perthum, *S. Johnſton*.
¶ Stephanodinum, *Dunſtafag*.
* Strivilingum, *Sterling*.
Suavicordium.
Victoria, *Vvington*, aliis *Inch-Keith*.

¶ Britannia minor, olim Armorica dicta, nunc vulgò *la Bretagne* Gallis, *Bertagna* Hiſpanis atque Italis, proviocia eſt regni Galliae perampla & fertiliſſima, quæ per aliquot ſecula Duces habuit proprios. Sed ab anno 1491. regno Franciæ annexa eſt: & maximè in Occidentem percurrit; à qua parte rigatur Oceano, uti & a meridie & à ſeptentrione. Sed ab Oriente habet Norman-

mанniam & provincias Cenomanenſem, Andegavenſem, & Pictavenſem, eſtque tota portuoſa. Ejus primaria Rhedones.

Urbes Britanniæ Gallicæ, ſeu minoris.

Aletha. Vide Maclovium.
Briocum, *S. Brieu.*
Brivates, *Breſt.*
¶ Cliſſonium, *Cliſſon.*
Coriſopitani, & Curioſolitæ, *Cornovaille.*
¶ Dinantium, *Dinant.*
Dolis, *Dol.*
¶ Filiceræ, *Fuogeres.*
¶ Gueranda, *Guerande.*
¶ Hannebontum, *Hannebont.*
¶ Kimperlæum, *Kimperlay.*
Leona, *S. Pol de Leon.*
¶ Machicolium, *Macheceu.*
Maclovium, olim Aletha, *S. Malo.*
¶ Mons Relaxus, *Morlaix.*
Nannetes, *Nantes.*
Rhedones, *Rennes.*
Saliocanus, *Roſcou.*
Trecorium, olim Oſiſmi, *Triguier.*
Venetiae, *Vannes.*
¶ Vitraeum, *Vitrè.*

¶ Britannia nova, *nevv Bretaign* Anglis, *nouvelle Bretagne* Gallis, pars Americae Septentrionalis, inter Novam Franciam & Fretum Hudſonium, ſic dicta ab Anglis, qui ejus oras tantum perluſtrarunt. Ab aliis dicitur Terra Laboradoris, ſeu Eſtotilandia. Vide ibi.

Plin. Britanni etiam pop. Belgii, quorum tractus apud oſtium Rheni *Thuys te Bretten* appellatur, teſte Ort.

Sidon. Britanni item, pop. Britanniae minoris, qui & Britones, quorum reg. *Bretaigne* à Gallis dicitur, *Britannica menſa* inſtar adagii a Britannis orti dicitur, ſicuti *Sybaritica menſa*.

Plin. Ptol. Britannicus Oceanus, mare quod inter Galliam & Britanniam excurrit, *Canale* nautis Belg. *Manche* Gallis, *Sleeve* Anglis, teſte Ortel. inter oſtia Rheni & Sequanae, teſte Plin. quod tamen magis patet. Hoc & Germanicum, non rectè, quidam dicunt.

¶ Britannicus Oceanus, vulgò *le Manche* Gallis, extenditur à promontoriis Gobaeo, in Britannia minori, & Bolerio ſeu Antiveſtaeo, in Anglia, ad Fretum Gallicum, *le pais de Calais*; & differt à mari Germanico.

Plin. Britannicus portus Morinorum, idem cum Iccio. Vide ibi.

Lib. Conc. Britinia, quæ & Britonium & Britonia, ac Bretonia, urbs Hiſp. Tarracon. in Callaicis, (olim epiſc.) exciſa, proxima Mindonenſi urbi, quæ illi ſucceſſit.

¶ Britinorium, ſeu Bretinorium, *Bertinoro*, urbs Italiæ, in Romandiola provincia, ditionis Pontificiæ, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Ravennatenſi, prope Bedeſim amnem. Crevit ex ruinis Fori Popilii. Diſtat 7. milliaribus à Ceſena in occaſum, & 5. à Foro Livii in ortum, & in colle ſedet.

Britium. Vide Eburobritium, opp. Luſit.

Juven. Britones, pop. Gall. Celt. in Britannia minore, qui & Britanni Sidonio dicuntur. Sunt autem Britones, ſeu Brittones, (utrumque enim legitur apud Sidonium) pop. Gall. Celt. apud alios etiam Albionis, ita ut nulla videatur differentia inter Britones & Britannos. Juvenal. ſat. 15.

Qua nec terribiles Cimbri, nec Boltones unquam.

Britonia. Vide Bretonia.

Lib. Conc. Script. Scot. Britonum Caſtrum, *Dunbrittan*, opp. Scotiæ, & emporium in ora occidua, apud oſtia Cludæ fluv. à Glaſquo urb. 5. mil. diſtans. Vide Alcluith.

Ant. Brieva Iſaræ, poſtea Eſiepons, *Pentoyſe*, opp. Gall. Belg. præclarum, ad Æſiam fluv. ubi is in Sequanam labitur, à Pariſiis 7. leuc. in Bor. Rothomagum & Bellovacos verſùs.

Sidon. Brivas, Vicus Brivatenſis Herico, Briva Curretia G. Turonnenſi, *Brive en Limoſin*, al. *Brive*, pag. Gall. in finibus Lemovicum. Et *Brioude*, opp. præclarum Arvernorum, à Claromonte urbe 4. leuc. Podium verſùs.

¶ Brivas, quae & Briva Curretia, *Brive* cognomento *la gaillarde* ab amœnitate loci, urbs eſt lepida Galliæ, in Lemovicenſi provincia, ad Curretiam amnem, 3. leucis diſtat à Tutela in occaſum, & 6. à Sarlato in Boream, & in limite provinciæ Cadurcenſis. Brivas autem, vulgò *Brioude*, oppidum eſt Alverniæ, amplum, ad Elaverem fluvium, 10. leucis diſtat à Claromonte in auſtrum, & 6. à Fano S. Flori.

Ptol. Brivates portus, *Breſt*, teſte Scalig. opp. & port. ac empor. Gall. Celt. in ora occid. Britanniæ, non circa oſtia Ligeris, ut ſcribit Ortel. à quibus ſupra 40. leuc. abeſt, in Bor. ſed circa Gobæum prom. à Leona 8. leuc. à Nannetibus 43. in arctos. Eſt & Brivas *le port de Croiſil*, ad oſtia Ligeris, teſte Bertrando Argentræo.

Brivenes, *Frentz*, pag. Germ. ad Danubium, in Suevia, apud Laugingam urbem, teſte Laz. ad Brentium fluv. ab Ulma urbe 4. leuc. in ortum, à Nerolinga 3. in auſtrum. *Vet. It.*

¶ Brivodurum, *Briare*, oppidum Galliæ Celticæ, ad Ligerim fluvium, in Belſia provincia & Aurelianenſi agro. Ibi Ligeris Lupiæ fluvio, & deinde Sequanæ jungitur per incile à paucis annis. Ab aliis Breviodurus dicitur & Bridoborum. Vide ibi.

Brixantæ, Brixantes Plin. pop. Norici, quorum urb. Brixino, ſeu Brixinum in Comit. Tirolenſi. De qua mox. *Ptol.*

Brixellum, ſeu Brixillum ex al. cod. *Breſſello*, urb. olim epiſc. Gall. ciſpadaniae, Pado flum. impoſita, nunc opp. cum arce firmiſſima, ad Ducum Mutinenſem ſpectans, contra Vitellianum opp. in altera Padi ripa, à Parma urb. 8. mill. paſſ. Mantuam verſùs, inter Cremonam 30. & Regium Lepidi 24. *Plin. Suet. Ptol.*

Brixia, *Breſcia*, colon. & urbs Venetiæ, in Cenomanis, epiſc. ſub Archiepiſc. Mediolanenſi, inde ad 60. mill. paſſ. Veronam verſùs diſtans, inter Bergomum ad occ. 30. & Veronam ad ort. 40. urbs ampla & munitiſſima, olim ſub Ducibus Mediolani, nunc Venetis parens, à Senonibus, ſive ab Inſubribus una cum Mediolano, Como, Bergomoque condita. Ejus mem. Catull. l. 3. carm. 68. *Strab. Plin. Liv. & al.*

Brixia Veronæ mater amata meæ.

Eſt & hujus nom. fluv. Aſiae: de quo Plin. lib. 6. cap. 27.

¶ Brixia, Gallis *Breſſe*, urbs eſt Italiæ, in Longobardia ad ripam Gorzam & prope amnem Melam, cum arce pervalida in colle ſita, 15. milliaribus diſtat à lacu Benaco in occaſum, & paulò minùs à Sebino lacu, à Mantua autem 30. circiter. Ab ea regio adjacens dicitur ager Brixianus, vulgò *il Breſciano*, Gallis *le Breſſan*; eſtque ampla & extenſa à Valle Tellina Ollium uſque à ſeptentrione in meridiem, & inter lacus Sebinum & Benacum ab occidente in orientem.

Brixino, & Brixinum, Brixina lib. Concil. & Brixia Poetis Germ. *Brixen & Briſnen* Germanis, urbs Norici epiſc. ſub Archiep. Salisburgenſi, in Com. Tirolenſi, inter Tridentum 13. & Oenipontem in Bor. 10. leuc. proxima Sabionæ urb. exciſæ, cui ſucceſſit, Pop. Brixientes Plin. Ortel. putat hanc eſſe Sublavionem: ſed ſunt urbes diverſæ apud Anton. cum Sublavio eadem ſit cum Sabiona; licet quidam Poeta Germ. ſic de ea:

Brixina quæ antiquum nomen (niſi nomina fallunt) Sublavionis habet.

¶ Brixino, Gallis *Breſſenen*, urbs eſt Germaniae, ſub clientela Comitum Tirolis cum toto territorio. Sita eſt juxta Eiſocum fluvium, qui ibi recipit amnem *Rienez*, ad pedes montium, 2. leucis Germanicis à confinio ditionis Venetae, 6. à Bolzano.

Brizana, Briſoana Ptol. *Sirt*, fluv. Perſidis, teſte Ortel. Sed al. eſt *Bindimir*. Vide Briſoana. *Sirt* autem eſt in Perſidis & Carmaniae confinio. *Arrian.*

¶ Brocalum, *Brocalo*, regnum Africae, in Nigritarum regione, inter oſtia Nigri fluvii, non longè ab ora Oceani Atlantici, & ab Heſperio promontorio.

Brocomagus, Breucomagus Ptol. *Brucomat*, teſte Rhenano, opp. Germ. ſup. in Alſatia, infra Argentoratum 2. leuc. diſtans in Bor. ab Hagenoa totidem in Africum. *Ant. Amm.*

Broda, urbs Boemiae gemina, Teutonica, & Boemica. De hac lib. 5. itin.

Præbuit hoſpitium dein Broda Boemica nobis.

De Teutonica ibidem:

Mœnia Teutonica Brodæ mox clara ſubimus.

Et non longe poſt:

Trebitium verſus non patuere via.

Prior *Brod Behemiſch*, inter Pragam 4. & Cuttembergam 4. leuc. altera *Brod Deutſchen*, à priore 11. leuc. Trebitium verſùs 9.

¶ Brodentia, urbs Germaniae, ſub Hermanduris, ubi forſan nunc Rotenburgum, in Franconia.

¶ Brodra, *Brodra*, oppidum Aſiae, in India & imperio Magni Mogolis, non longè à ſinu Cambajae, in regno *Guzaratte*.

¶ Bronchorſtum, *Bronchorſt*, oppidulum Belgii uniti, in Comitatu Zutphanienſi, ad dexteram ripam Iſalæ fluminis, & una tantum leuca a Zutphania disjunctum, in ditione Hollandorum.

Bronium, *Braine*, opp. Belgii, in Hannoniae & Braban- *Script.*

Belg. bantiae conf. à Monte S. Gerardi 5. leuc. Al. Videtur pag. in territorio Lonacenſi.

¶ Bronium, vulgò *Braine le Comte*, oppidum eſt Hannoniae, in limite Brabantiae, medium inter Bruxellas & Montes. Dicitur etiam Brennia.

¶ Bronsbroa, *Bronsbroe*, pagus Oſtro Gothiae provinciae Sveciae, ubi pax confecta inter Reges Sveciae & Daniae anno 1645. Idibus Sextilis. Scribitur etiam *Bromſebroo*; eſtque in limite Blekingiae provinciae, & 15. mill. paſſibus diſtat à Chriſtianopoli in occaſum.

Ant. Brovonacis, Brabon.acum lib. Not. *Brougham*, teſte Camd. opp. Albionis, in Anglia, inter Eboracum 85. & Luguvalium 22. mill. paſſ. ex itin. Antonini, à Caturractonio 43. apud Scotiæ limites, in regione Weſtmariæ.

¶ Brouverhavia, ſeu Brouverii portus, *Brouvershaven*, oppidulum Belgii uniti, in Comitatu Zelandiæ & inſula Scaldia, cum portu ſat capaci. Una leuca diſtat a Ziriczæa in Bor. & 2. a Goerea in auſtrum.

¶ Brouveri fretum, *Brouvers Straet* Batavis, *detroit de Brouvers* Gallis, fretum Americæ meridionalis, detectum à Batavis anno 1643. Maximè in auſtrum ſpectat, infra fretum Maerum; & nomen habet ab eo qui primus ipſius oras luſtravit.

Corn. Tac. Bructeri, pop. Germ. in Friſia orientali incolentes; quorum tractus *Brokmerlandt*, teſte Corn. Kempio, dicitur. Ab his *Brockersberg* mons circa Goslariam urb. Saxoniae dictus videtur, teſte Peucero, Melibocus veteribus. Putantur iidem Buſacteris. Vide ibi. Sunt qui hos in Marchia Comit. in Weſtphalia collocent. Mem. illorum Claud. de 4. conſ. Honor.

-Venit accola ſylva
Bructerus Hercynia, latiſque paludibus exit
Cimbrus.

Hos Druſus navali praelio in Amaſio fluv. ſuperavit teſte Tacito.

Script. Belg. Brugae, *Brugge & Bruges*, urbs Belgii, in Flandria, ampla & elegantiſſima, ſic à pontium multitudine dicta, à Gandavo 8. leuc. in occ. versùs Furnas totidem, quot à Metelburgo urbe Zelandica in Libonot. Aldenardum versùs, epiſc. ſub Archiep. Mechlinienſi. Sunt & Brugae opp. in Nortgoja, quarum mem. Poeta quidam lib. 5. itiner.

Mœnia Brugarum veſpere parva peto.

Æginar. Brumia, *Pruim*; pag. cum cœnobio, ſive abbatia praeclara in ſylva Arduenna, in Leodienſis ditionis & Lucemburgenſ. Duc. conf. ad fluv. cognominem, inter Treviros 7. & Limburgum in Bor. 6. leuc. Prumia pleriſque nominatur, proxima Fano S. Viti.

¶ Brumia, Gallis *Prum*, ſedet in Germania, in ditione Archiepiſcopi Trevirenſis, qui perpetuus eſt Adminiſtrator dictae Abbatiae, in qua Lotharius Imperator, relicto Imperio, monaſticam vitam egit.

¶ Bruna, ſeu Breina, *Breyn*, lacus Scotiae ſeptentrionalis, in Aſſino Comitatu, longe per terras excurrens, & poſtea in mare Deucaledonium ſe exonerat. Ei adjacet *Breyn* oppidulum.

Caeſ. Cic. & al. Brundiſium, Brendeſium, Ptol. Brunduſium Plin. Hor. & Liv. Brenteſium Steph. & Strab. *Brindiſi*, colon. & urbs archiep. Salentinorum marit. in ora Bor. contra Tarentum, à quo 36. mill. paſſ. abeſt in ſeptentr. Portum habet tutum, ab Ætolis Diomedis ſociis conditum, teſte D. Iſidor. Abeſt inter Barium ad occ. 72. & Hydruntum in ort. 50. mill. paſſ. Aletio in medio. De eo Enn. Poeta ſic:

Brunduſium pulchro precinctum praepete portu.

Luc. lib. 2.

-profuguſque per Appula rura
Brunduſii tutas conſcendit Magnus in arces.

Brendam ſive Brundam à Poeta quodam brevitatis gratia dictum ait Feſt.

¶ Brundiſium, ſeu, & melius, Brunduſium, urbs eſt Italiae & regni Neapolitani, in provincia Hidruntina & in ora maris Adriatici, cum arce in mari ſita. A Gallis *Brindes* dicitur, 40. milliaribus diſtat ab Hidrunto, & 15. ab Oria in ortum.

¶ Brundiſium, ſeu Brandiſium, *Brandeis*, urbecula Germaniae, in regno Bohemiae, ad fluvium Albim, ubi recipit Gizeram. Vix 3. leucis diſtat à Praga in ortum, & 4. à Broda Bohemica.

Plin. Brundulus portus, *Brondolo*, port. Venetiae, apud Foſſam Clodiam urb. ab Atheſi & Togiſono (non à Pado, ut ſcribit Ortel.) effectus.

Brundunum, *Braunavv*, opp. Norici, in Bavaria, à Salisburgo 7. leuc. in Bor. Pataviam propiorem versùs. Vide Braunodunum. Script. Germ.

Brunduſia, *Bondrut*, vel *Bruntrut* vulgò, opp. eſt Sequanorum, in territ. Baſileenſi, ſedes Epiſcopi Baſileenſis, inter Baſileam 6. & Mont. Bellicardum urbem Burgundiae ad occ. 4. leuc. Script. Ger.

¶ Brunduſia, Gallis *Porantru*, ſedet in limite Alſatiae, 6. leucis diſtans à Baſilea, & 3. à Ferreta in occaſum, 3. autem à Monte Bellicardo oppido Germaniæ; ſubeſtque dominio Epiſcopi Baſileenſis.

¶ Brunetum, ſeu Bruniacum, *Brugneto*, urbs Liguriae, ad fluvium Votrum, ad radices Apennini, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo & Republica Genuenſi, 9. milliaribus diſtat ab Apua in occaſum, & totidem à Spetia in Boream, à Genua autem 50. eſtque parvi circuitus.

Brunopolis, Brunonis vicus Brunſuiga, & Pentapolis, *Brunſvvick*, urbs Saxoniæ clariſſima & maxima, ſic à conditore dicta, licet Tuliſurgim à Ptol. dicta putetur, urbs potens, munitiſſima, ac libera, (tametſi Principes reg. ſeſe Duces Brunſvicenſes inſcribunt) inter Erfordiam & Hamburgum, inde 24. hinc 20. leuc. à Magdeburgo in occ. 13. quot à Luneburgo recedens. De ea lib. 7. itiner. Script. Ger.

Donec Brunonis vicum pervenimus uſque.
Hec olim vicus, nunc ampla & nobilis urbs eſt;
Quintuplicique regit cives diſtincta ſenatu.
Bello & pace potens; vario munimine firma.

Et alibi:

Pentapolim hic noto Brunſuigam nomine dictam.

¶ Brunopolis, *Brunſvvick*, urbs Germaniæ Imperialis & Hanſeatica, in Saxonia inferiori, quam Oacer fluvius interſecat. Primaria eſt Ducatus Brunſvicenſis, ſed ſui penè juris, & 2. leucis à Volfenbutela diſtat in Boream.

¶ Brunsberga, *Brunsberg*, urbs Pruſſiæ regalis, in Polonia, ubi Epiſcopus Varmenſis ſedem habet, juxta ſinum *Friſch Haff* dictum; eſtque media inter Mariaeburgum & Regium montem, Elbingae propior. Sed à paucis annis fuit oppignerata Electori Brandeburgico.

¶ Brunsbutta, *Brunsbuttel*, oppidulum munitum Daniae, in Holſatiae Ducatu & Dithmarſia regione, ad Albim fluvium & prope ejus oſtia, 3. leucis infra Glucſtadium.

Bruſa per errorem, pro Pruſa ex Plin. urbs Bithyniæ, in Theſ. Ling. Lat. ſcribitur.

¶ Bruſtacia, urbs Oenotrorum, in Italia; ſub Crotoniatis & Brutiis, nunc *Umbriatico* Brietio & Sanſoni in Calabria citeriori, 10. milliaribus à ſinu Tarentino. Vide Umbriaticum & Bryſtacia.

Brutii, pop. Italiæ, in ora maris ſuperi & inferi, contra Siciliam, inter Lucanos & magnam Græciam incolentes, quorum reg. *Calabria* hodie dicitur, ex amplioribus in regno Neapolitano; Bretii Strab. Bruttiani Polyb. & Aul. Gell. Brettii in cod. Theodoſiano. Horum duae ſunt metropoles, Conſentia in Calabria citer. Rhegium in ulteriore. Hinc Brutius nom. gent. Illos Aul. Gell. lib. 10. à Rom. victos loco ſervorum habitos eſſe ſcribit, quod primi Hannibalem excepiſſent. Sil. lib. 8. Plin. Luſtri. Strab. & al.

Brutius haud diſpar animorum, unaque juventus
Lucanis excita jugis.

Brotates appellantur ab Ennio, qui eos bilingues vocat, quod Oſcè & Græcè loquerentur, ut Feſtus refert.

¶ Brutii populi fuere Italiæ, in magna Græcia, inter Lucaniam provinciam & fretum Siculum extenſi, & inter mare Tirrhenum & ſinum Tarentinum. Diviſi fuere in Ciſmontanos & Tranſmontanos, ubi nunc Calabria citerior & ulterior, in parte auſtrali regni Neapolitani.

Urbes Brutiorum quæ hodie extant.

Amantia, *l'Amanthea*.	Miletus & Melita, *Melito*.
Balbia, *Altomonte*.	* M. Altus, *Mont-alto*.
* Beſidianum, *Biſignano*,	M. Leonis, olim Hipponium, *Monte Leone*.
Bova, *Bova*.	Nicotera, *Nicotera*.
* Conſentia, *Coſenza*.	Oppidum, *Oppido*.
Marcopolis, *S. Marco*.	* Rhegium, *Reggio*.
Martoranum, olim Mamertium, *Martorano*.	* Tropea, *Tropea*.

Bru-

Mel. Brutium, *Capo Burſano*, prom. Brutiorum, inter Leucopetram, apud Rhegium, & Zephyrium apud Locros, cui propius eſt, non procul à magnæ Græciæ conf.

¶ Brutium promontorium, aliter Leucopetra, in quo deſinit alterum Apennini cornu, teſtibus Sanſone & Brietio, nunc *Punta della Saetta* dicitur, eſtque prope fretum Siculum, in Calabria ulteriori, 12. milliaribus Italicis à Rhegio diſtat, & 15. milliar. in occaſum à promont. *Burſane*, quod olim Zephyrium dictum fuit.

¶ Bruxella, *Bruxel*, urbecula Germaniæ & Palatinatus Rheni, in ditione Epiſcopi Spirenſis, ad amnem *Saltz*. Ab ea ineſt incile Philippolim uſque, à qua & à Rheno diſtat tantum duabus leucis in ortum.

Scrip. Belg. Bruxellæ, *Bruſſel*, urbs Belgii, Brabantiæ præcipua, ſedes Principum, ab Antuerpia 8. leuc. in auſtr. à Lovanio 4. in occ. versùs Gandavum. Bruxella quoque numer. ſingul. paſſim dicitur, ut liber 4. itinerat.

Excepit Bruxella, ſacras ubi Caſaris arces
Vidimus, adjunctoſque hortos muro undique cinctos.

¶ Bruxellę, Gallis *Bruxelles*, urbs eſt ampla & culta, ad Senam amnem, partim in plano & partim in colle ſita, prope ſylvam *Soigne*, 2. leucis à Vilevordia, & 4. à Nivella, ereſcitque in dies.

Heſyc. & Lycophr. Brychus, fluv. Peloponneſi, per Achajam apud Pellenen opp. in ſinum Corinthiacum influens.

Cat. Brygianum, *Bracciano*, opp. Hetruriæ, Vide Arcenum.

Plin. Brygion opp. fuit Macedoniæ: de quo Plin. lib. 4. cap. 10.

Ptol. Bryorum littus, *Ardbry*, teſte Marmol. opp. Cyrenaicę marit. inter Boreum prom. ad occ. & Berenicen urb. ad ort. propiorem.

Bryſae, pop. Thraciae, inter Neſtum & Hebrum flumina, quorum Bryſis urbs epiſc. ſub Archiep. Hadrianopolitano, teſte Curopalate, poſtea inter metropoles habita.

Bryſeae, urbs Laconiae, in Peloponneſo, teſte Porphyr.

Steph. Bryſlacia, *Umbriatico*, *Briatice*, teſte G. Barrio, urbs magnae Graeciae epiſc. ſub Archiep. Siberenenſi, in Calabria ulteriore, Cerentiae urbi finitima ad 8. mill. paſſ. à Cariato 14. in auſtrum, à Cottone 24. quot ferme à Siberena Roſcianum versùs ad 35.

¶ Bryſlacia, quae *Umbriatice*, urbs eſt regni Neapolitani, in Calabria eiteriori, ad Aretum amnem. Sed deficit in dies, 10. milliaribus Italicis diſtat à Cariato, & paulò minùs ab ora maris Jonii; eſtque intra montes.

Ptol. Buba, Buca Strab. *Termole*, ut aliquibus videtur, urbs Frentanorum marit. in Aprutio, apud Apuliae fines, apud oſtia Tipherni fluv. Hiſtonio opp. proxima, ab eo 6. mill. paſſ. in ortum diſtans.

Sex. Aur. Bubalia Pannonia, quae & Sirmienſis, pars Pannoniae inferioris, in Hungaria, circa Sirmium urbem, *Sirmiſch*, teſte Laz.

Plin. Bubaſſus, reg. Cariae, teſte Plin. in qua Bybaſſus urbs erat Steph. ubi templum erat Dianae ſpectabile. Inde Bubaſis patronym. apud Ovid. lib. 5. Metam.

Bubaſides videre nurus.

Ptol. Strab. Bubaſtus, & Bubaſtis Herod. *Pibeſeth*, & teſte Jo. Leone, *Azioth*, urbs Ægypti, ad Nilum, intra Deltam, ſic à Dea quae ibi colebatur nominata, ubi templum fuit auguſtum illi Deae dicatum: cujus mem. Ovid. lib. 9. Metamorph.

Sanctaque Bubaſtis, variiſque coloribus Apis.

Sed potiùs Bubaſtis Dea dicta eſt ab urbe in qua colebatur, quae Diana fuit, quàm urbs à Dea.

¶ Bubaſtus urbs epiſcopalis Ægypti inferioris, quae etiam Hephaeſtus dicta fuit, erat ad Nilum extra Deltam, & 30. mill. paſſibus à Peluſio in auſtrum, nuneque *Azioth* dicitur.

Strab. Bubiemnm, Bujaſmum in Graecis codicibus, Marobudum Ptol. *Praga*, teſte Avent. urbs Bohemiae regia & archiep. Sed alii contradicunt. *Budvveiſſ* aliis. Vide Maroducum.

Plin. Ptol. Bubon urbs fuit Lyeiae (non Lydorum, ut in Theſ. Ling. Lat.) mediterr. epiſc. ſub Archiep. Myrenſi, Balburae, Chomati, & Condybae finitima. Scribitur & Bubo.

¶ Bubua, Plinio inſula Dalmatiae, Ammiano & Peuting, Boas, nunc *Bua* dicta Slavè *Cibovo*, Tragurio ponte juncta, teſte Joanne Lucio.

Buca, Bucara Melae, Buba Ptol. *Termole*, teſte Celſo Cittadino, urbs Frentanorum, in Apuliæ conf. epiſc. ſub Archiep. Beneventano, à monte Gargano 200. ſtad. teſte Strab. in occ. diſtans. *Secca* opp. videtur Leandro exciſum, apud oſtia Sari fluv. & apud Foſſam cæcam opp. ab Anxano 5. mill. paſſ. in occ. à Teatea 14. in Bor. Sed hoc in Pelignis, non in Frentanis. Buba quoque, teſte Ptol. in Pelignis erat; ex quo à Buea diverſa videtur. *Strab. Plin.*

¶ Buca, quæ & Buba, quibuſdam eſt *Marozzo*, vieus in ora littorali Aprutii citer. prope oſtia fluvii Trivii. Aliis eſt *Termole*, civitas Capitanatæ prov. in ora maris Adriatici, prope oſtia Tipherni fluvii, & 25. milliaribus ab Anxano in ortum.

¶ Bucellum, *Civita Burella*, urbs Italiae parva admodum, in regno Neapolitano & provincia Aprutii citerioris, ad Sarum fluvium, in limite Comitatus Moliſini, 15. milliaribus Italicis diſtat à Sulmone in ortum.

Bucephala, Bucephalum Q. Curtio & Aul. Gell. *Gelſeten*, teſte Mercat. urbs Indię citer. ad Hydaſpen fluv. ab Alex. Magno condita, & de equi ſui nomine dicta. *Ptol.*

¶ Bucephala Sanſoni & aliis eſt *Laher*, urbs provinciae *Pengab*, ad fluvium Hydaſpen, nunc Raveyum, & ex praecipuis imperii Magni Mogolis; emporium percelebre, & urbs ampliſſima, 60. leucis Gallicis diſtat ab urbe Agra verſus Septentrionem, & 75. ab Attochio in ortum.

Bucia, opp. Siciliae mediterr. (quod nunc *Butera* dici putatur) non obſcurum, vallis Neetenſis, à Terra nova 8. mill. paſſ. diſtans.

Bucina, ſive Buccina, ut alii legunt, *Tolara*, vel *Teulara*, inſ. Sardiniae, ante Phauſaniam urbem orae orientalis; quam quidam Hermaeam à Ptol. dici volunt. Hic S. Pontianus Rom. Pontifex exilium paſſus occubuit. *Scrip. Sard.*

Bucinna, inſ. maris Sardoi, à Plin. inter Æthuſam & Oſteodem inſulas Siciliae memoratur. *Plin.*

Bucinobantes, *Weiſbaden*, teſte Heroldo, opp. Ger. ad ulteriorem Rheni ripam è regione Moguntiæ urbis. *Marc.*

¶ Buchingamia, *Buckingham*, urbecula Angliæ ad Uſam fluvium, Comitatus ſeu provin. cognominis caput, media fere inter Oxoniam & Bedfordiam urbes.

¶ Bucoria, Buchor, regio Aſiæ, in India, ſub imperio Magni Mogolis, ab Indo fluvio in duas partes ſecta. Extenditur uſque ad confinia Perſiæ; habetque urbem cognominem ad ripam Indi fluv. 60. leucis Gallicis diſtat à Tatta in Septentrionem.

Bucra, *Longobardo*, ſive *Longobalda*, teſte Cl. Arretio, opp. Siciliae, in ora auſtrali, inter Agrigentum ad occ. & Camarinam ad ort. Sed Bucra nomen eſt prom. non opp. unde *Capo Longobardo* dici debet. *Ptol.*

¶ Bucra quibuſdam eſt *Longobarde*, 10. milliaribus à Camarina in ortum versùs Pachinum promont. Aliis eſt *Capo Scalami* promont. 5. milliar. tantùm à Camarina.

Buda, *Offen*, urbs Pannoniae infer. ad Danubium, Hungariae regia & caput, cum Stigonio & Alba regali trigonum faeiens, 8. leuc. utrinque diſtans, ſub Turcis. Olim Sicambria dicta putatur. Hic duo fontes apud Danub. in colle, quorum alter frigidiſſimus, alter ita gelidus, ut manus ferre nequeat merſa. De Buda in lib. itin. 5. ſic: *Scrip. Hun.*

Illinc Buda gemens vix octo millia diſtat:
Strigonium ſubita venerit inde rate.

¶ Buda, qua aliàs Aquincum, ut multi opinantur, nunc à Gallis *Bude*, ab Hiſpanis, & Italis *Buda*, & à Germanis *Offen* dicitur; eſtque urbs ampla, dives, & munita. Alias ſedes Regum Hungariae, nunc autem Praefecti Turcarum, qui eam aſtu adepti ſunt anno 1541. Diſtat à Belgrado 49. milliaribus Germanicis in Boream, & à Vienna 54. in auſtrum.

Budini, Bodeni Ptol. Vidini Amm. pop. Sarmatiae Europ. qui & Geloni: quorum reg. *Podolia* in regno Polonico. Ibi Budinus mons Ptol. ([illegible] in man. Seld.) *Hero.*

¶ Budiſſima, ſeu Bubeſia, *Bautzen*, urbs Germaniae, in Luſatiae ſuperioris Marchionatu, ad amnem Sprebam, in ditione Electoris Saxonici. Dicitur & *Budiſſen*. 4. leucis diſtat à Gorlitio in occaſum, & fere 7. à Dreſda in ortum.

¶ Budnocum, *Budnok*, oppidum Hungariae ſuperioris, in praefectura Caſſoviae, ad Gayum amnem, ſub dominio Auſtriacorum. Paucis conſtat incolis, Petro du Val teſte.

Budorgis, *Breslavv* Pyramio & Curio, urbs Germ. epiſc. ſub Archiep. Gneſnenſi, Sleſiae caput, ad Oderam fluv. *Ptol.*

fluv. ex primis Germ. inter Pragam 28. & Poſnoniam urbem Poloniae in Caec. 24. leuc. Gneſnam verò metropolim 31. atque inter Dreſdam urb. Miſniae ad occ. & Cracoviam regiam Poloniae in ort. 35. Uratiſlavia Lat. recenti. Sed Ortel. Budorgis *Ratibor* eſſe videtur, qui *Breslavv* Budorigum dici Ptol. ſcribit.

¶ Budorgis, ſeu Budorigum quibuſdam, multis eſt *Ratibor*, oppidum Sileſiae ſuperioris, ad Viadrum. Aliis autem eſt Breslau Vratiſlavia, urbs ampla & elegans, diſtans 8. leucis à limite regni Poloniae, & 10. ab Oppolio. Aliis duo ſunt, & Budorgis eſt *Ratibor*, & Budorigum *Breſlau*.

¶ Budorigum urbs fuit Longobardorum, in Germania. Sed quid nunc ſit, non conſtat. Sanſon autem putat eſſe Vratiſlaviam.

Ptol Budoris, urbs Germ. quae nonnullis *Heidelberg* eſſe videtur, urbs & acad. in Sueviae, Franconiae, Palatinatuſque conf. Spirae proxima ad 3. leuc. Comitat. primaria. Sed B. Rhenano potiùs eſt *Durlach* urbs Marchiae Badenſis, ab Heydelberga 7. leuc. in auſtrum, inter Badam & Spiram 4. Eſt verò Heydelberga apud Neccarum amnem, ut lib. 4. itin. Germ.

Hinc quoque Muſarum celebres quas Neccarus arces
Alluit, Heydelberganam, claraque Tubinga.

¶ Budoris, Cluverio teſte, eſt *Buriach*, oppidulum Sueviæ, in Marchionatu Badenſi, uno milliari Germanico a Rheno fluvio & a Durlaco oppido, duabus autem a Philippoli in Boream.

Ant. Budua, *Nueſtra Sennora de Bettove*, opp. olim, nunc vicus Luſitan. teſte Vaſconcello, inter Elteri ad occ. & Emeritam ad ort. quaſi 10. leuc. proxim. à Septem aris 12. mill. paſſ. diſtans.

Scrip. Ger. Buduiſſa, *Budvveiſſ* urbs non obſcura Bohemiæ inter Pragam 15. & Lentiam 12. leuc. de qua lib. 5. itin. ſic:

Urbs (Budoviſſam quam dicunt) ſplendida tectis
Quas habet è ſaxis exhibet illa domos.

¶ Buduiſſa urbs eſt probè munita, ad Vultavam fluvium 10. leucis à Paſſavia in ortum æſtivum, & 5. ab oppido *Tabor* in auſtrum.

Strab. Bugei, pop. à Partheniis orti, qui expulſi, & ad Cretam appulſi, unà cum Minoe in Siciliam navigantes, inde in Macedoniam pervenere.

¶ Bugella, *Biela*, urbs Italię, in agro Vercellenſi, ſub dominio Ducis Sabaudiæ, ſat ampla & dives. Hinc tractus adjacens *le Bieleſe* dicitur. Ibi obiit anno 1658, Franciſcus II. Mutinę Dux, virtute militari celebris.

¶ Bugenum, *Bugen*, urbecula Aſiæ, cum regno cognomine, in parte Septentrionali Japoniæ inſulæ, quæ *Ximo* dicitur, 60. mill. paſſibus diſtat à Bungo in Septentrionem.

Plin. Buges, Byce Ptol. *Seſohan*, pal. Sarmatiæ Europçę, apud iſthmum Tauricae è regione ſinus Carcinitis, in paludem Maeoticam influens.

¶ Buges palus nunc *Suka Morzi* dicitur, Sanſone teſte; eſtque in Tartaria Precopenſi, & ex ea ducta fuit Foſſa in ſinum Carcinitem.

¶ Bugia, *Bugia*, urbs Africae, in ora Barbariae, ab Hiſpanis capta anno 1508. Sed a Turcis iterum occupata. Portu gaudet capaci & arce ſatis tuta. Vide Salda.

¶ Bulahuana, *Bulahuana*, oppidum Africae, in regno Marroci & provincia Ducala, ad Ommirabihum fluvium.

P. Dia. Bulgari, pop. Myſiae, in Thraciae conf. ſic à Bulga fluv. ſive Volga, ubi primum in Moſchorum finibus habitarunt. Reg. Bulgaria etiam vulgò dicitur. Cujus metropoles ſunt Sophia, ubi ſedes eſt Praefecti, & Ternobium, ubi ſedes Metropolit.

¶ Bulgari nunc *les Bulgares* dicuntur, & eorum regio, vulgò *la Bulgarie*, ſita eſt inter Danubium fluv. Serviam, Thraciam, & Pontum Euxinum, totaque ſubeſt dominio Turcarum: & eſt valde extenſa & ampla, aliaſque titulo regio decorata. Ejus primaria eſt Sophia, urbs ſatis culta.

¶ Bulgariae regnum, *les Bulgares*, pars Imperii Moſchorum, quae aliter dicitur Regio ſeu Horda Zavolhanorum, juxta Volgam fluvium, & antea paruit Tartaris.

Bulini gens in antiquo Illyrico, a Hieraſtamnis uſque ad flumen Neſtum, nunc Cetinam, extendebatur, teſte Joanne Lucio.

Plin. Ant. Bulla Regia, urbs Africae propriè dictae, inter Hipponem 87. & Carthaginem in ort. 130. mill. paſſ. Siceae Veneriae proxima. *Antra* hodie dici fertur, olim epiſc. ſub Archiep. Carthaginenſi. Bullae etiam apud Curopal. urb. epiſc. Myſ. infer. nunc metrop. ſub Patriarch. Conſtantinopolitano.

¶ Bulla Regia, urbs Africae, Sanſone teſte, nunc *Beije* dicitur, eſtque inter Conſtantinam & Tunetum, in regno Tunetano.

Bullaeum, *Buelth*, teſte Camd. prom. Albionis, in * Cornubia reg. cum opp. cognomine, quod Biltheum Ptol.
dicitur, vulgo *Buelth*, in ora reg. Boreali, inter Exoniam urb. ad auſtrum & Herculeum prom. ad 20. mill. Villanovanus *Witlam* ſcribit appellari; ſed Camdeno indigenae magis fidendum. (* Camden. verò eſt *Buelth*, opp. mediterr. in Wallia. Comitat. Brechinienſ. ad Vejum fluv.

¶ Bullaeum, *Bulles*, oppidum Galliae & Bellovacenſis agri prope amnem *Breſche*, 4. leucis a Bellovaco in ortum.

¶ Bullis, oppidulum Pelaſgoniae regionis Macedoniae, ſub Elimiotis; ejus incolae Bylliones Straboni.

Bullonium, *Boullion* & *Bouillon*, opp. cum arce in monte firmiſſima Galt. Belg. Ducali tit. exornatum, ad Sigeb.
Epiſcopum Leodienſ. ſpectans, in Ducat. Lucemburgenſis conſ. intra ſylvam Arduennam, inter Maderiacum, ſive Macerias opp. Galliae ad Moſam, & ad occ. 4. ac Caſtrum novum ad ort. 3. leuc. à Lucemburgo 12. in occ.

¶ Bullonium gaudet titulo Ducatus jam inde a temporibus Godefridi Bullonii, primi Jeroſolymorum Regis, qui in Syriam profecturus, Ducatum illum Otberto Epiſcopo Leodienſi vendidit anno 1096. A Leodio diſtat 16. milliaribus eſtque in confinio Franciae ditionis.

Bulua. Vide Butua. Ptol.

¶ Bungum, *Bunge*, urbs Aſiae, in Japonia & in ora orientali inſulae *Ximo*, cum regno cognomine, ubi alias Rex Catholicus cum maxima parte ſubditorum, nunc tantùm pauci ibi reperiuntur ab anno 1620. Diſtat 50. mill. paſſibus a Nangaſaco in ortum.

Bunitium, *Sundt* ſive *Straelſundt*, teſte Villan. urbs Ptol.
Germ. in ora Pomeraniae Boreali, inter Roſtochium ad occ. 9. & Gripſvvaldum ad ort. 4. leuc. media inter Bardum & Gripſvvaldum, contra Rugiam inſ. emporium haud obſcurum; Sundis ſive Sundium Lat. recenti.

¶ Bunitium, ſeu Sundium, *Stralſund*, eſt emporium celebre & urbs Hanzeatica permunita, inſtar inſulae, Svecici tamen juris ab anno 1630. cum paulò antea Caeſariani ejus obſidionem ſolvere compulſi fuiſſent.

Bunius, fons in finibus Veſtinorum, apud Amiternum Colu.
urb. exciſam, teſte Pompon. Fortunato, & Columella.

Bunobora, *Barba* Marmol. opp. Maurit. Caeſarienſ. mediterr. Victoriae, Vagis, Gigluiſque urbibus finitimum. Ptol.

¶ Bunobara nunc *Beni Arax* dicitur, Sanſone teſte; eſtque urbs ampla Barbariae, in regno Algerii, 60. mill. paſſ. ab Orano in auſtrum.

Bura, *Voſtica* Mol. opp. Achajae Peloponneſi, ad ſinum Corinthiacum, inter Pelenen & Helicen, urbs ab aquis Pauſ.
abſorpta una cum Helice, teſte Ovid. lib. 15. Metam. Ptol.

Si quaeras Helicen & Buram Achaidas urbes,
Invenies ſub aquis.

¶ Bura, *Buren* incolis, *Bure* Gallis, oppidum Belgii, in Gueldria Batavica, prope Lingam amnem, Comitatus titulo clarum. Tribus leucis diſtat a Buſco Ducis in ſeptentrionem, totidem ab Ultrajecto in meridiem, uti a Neomago in occaſum.

¶ Burace, urbs Aſiae, in India intra Gangem. Vide Barace.

¶ Buragragus, *Buragrag*, fluvius Africae, in regno Fezzae. Provinciam Temeſnam dividit a Fezzana, & in Oceanum Atlanticum ſe exonerat ad Salam oppidum.

¶ Burburgus, *Burbourg*, oppidum Belgii, in Comitatu Flandriae, alias munitum. Una leuca tantum diſtat a Gravelinga in auſtrum; ſubeſtque dominio Regis Francorum ab anno 1657. cum toto agro.

Burchiana, inſ. maris Germ. occid. Vide Byrchanis, & Fabaria. Plin.

Burcholmia, *Borcholm*, arx Sueciae, in Oelandia inſula maris *Baltici*, & ex adverſo Smalandiae provinciae.

Burcinacium, *Kraneburg*, teſte Siml. opp. Germ. inſer. in Ducat. Clivenſi, apud Cliviam urb. 1. leuc. diſtans Ant.
in occ. à Noviomago urb. Geldriæ 2. Sunt qui Burcinacium, ſive Burginatium, *Burick*, opp. ejuſdem Ducat. ad Rhenum ex adverſo Weſaliæ urbis indigitent: quod veriſimilius videtur.

Burdigala, *Bordeaux* & *Bourdeaux*, urbs archie. Aquitaniç, ad Garumnam fluv. in ora occid. ejus reg. Aquit. Ant. Ptol.
quæ vulgò *Guienne* dicitur, caput ac conventus juridicus, Auſ.
(Parlamentum Galli vocant) à Toloſa 30. leuc. in Circium, inter Santonas ad Bor. 21. & Bajonam ad merid. urbem extremam 26. leuc. & alia via 34. Patria Auſonii, de qua ille in catal. urbium:

Dilig

Diligo Burdigalam, Romam colo; civis in hac ſum:
Conſul in ambabus, Cunę hic, ibi ſella curulis,
Apud illum lacus eſt marinus.

¶ Burdigala ſeu Burdegala, urbs eſt valde antiqua, potens, & perampla, emporium celebre, & ſtatio navium non contemnenda, cum arce munita, vulgò *le Chaſteau Trompette*, 12. leucis ab oſtio Garumnae, & 5. a Liburnia.

¶ Burdigala, *Bourdeaux*, oppidulum Galliae, in Delphinatu, ad Robionem amnem, juxta montes, 7. leucis à Valentia versùs auſtrum, & 5. à Dia.

¶ Bureva, *Bureba*, regiuncula Hiſpanię, in Caſtella veteri.

Ber't. Hiſp. Burgi, *Burgos*, urbs archiep. Hiſp. Tarracon. Caſtellæ veteris caput & regia, inter Cæſaream Auguſtam ad ort. & Legionem ad occ. 33. ac inter Toletum ad merid. 51. Flaviobrigam ad Bor. et Cęc. 31. Vide Bravum et Masburgi.

¶ Burgi civitas, Gal. *Bourgues*, ad Arlanzam amnem ſedet. Crevit ex ruinis Auccę, et Archiepiſcopali dignitate decorata fuit à Gregorio XIII. Pont. Max.

Ant. Burgium, *Mal Bergetto* ex Siml. teſte Ortel. opp. ſeu pag. Norici, in conſ. Carnorum, non Rhętię, ut Ortel. ſcribit, ad Fellam fluv. in via inter Aquilejam et Villacum occurrens, inter Clemonam opp. Carnorum et Villacum urbem Norici 24. mil. paſſ. intra Alpes Julias.

¶ Burgolium, *Bourgueil*, oppidulum Galliae, cum Abbatia celebri Andegavenſis Ducatus non procul à Ligeri fluvio, et 3. leucis a Salmurio in ortum.

¶ Burgovia, *Bourgovv*, oppidum Germaniae, in Sueviæ Ducatu, Status ſeu Marchionatus cognominis caput, ad Mindelium fluvium, uno milliari Germanico à Danubio, et 4. ab Ulma in ortum.

Prov. Rom. Burgum S. Sepulchri, *Borgo di S. Sepolcro*, urbs epiſc. Umbriae, apud Tiberim fluv. ſub Archiep. Florentino, inde in ortum 50. mill. paſſ. diſtans, à Tiferno Tiberino 8. in Bor. Ea ſtraclem producit, & magno paret Etruriae Duci. Illam Biturgiam Ptol. dictam volunt. Sed Biturgia in Etruria longè ab hoc loco deſcribitur. Eſt et Burgum S. Domnini urbs Æmiliae (Vide Julia) epiſc. ſub Archiep. Bononienſi.

¶ Burgundia, vulgò *la Bourgogne*, Italis et Hiſpanis *Borgogna*, et cujus populi *Bourguignons* dicuntur, olim ampliores habuit terminos cùm proprios Reges haberet, praecipitante Romano imperio. Sed poſtea a Francis devicta fuit. Nunc autem arctior. Dividitur in duas partes, nempe in Ducatum, cuius caput Divio, Parlamenti ſedes, ſub Rege Franciae; et in Comitatum, vulgò *la Franche Comtè*, ſeu *Comtè de Bourgogne*, cujus primaria Dola, Senatus ſedes; eſtque anguſtior, et inter Ducatum et Helvetios, Lotharingium & Breſſiam, cùm Ducatus, qui amplior, habeat à Septentrione Campaniam, ab Oriente Comitatum Burgundię, à Meridie Baujovienſem agrum, & ab Occidente Nivernenſem & Borbonienſem provincias.

Plin. Burgundiones, pop. Gall. Celt. *Bourgongnois* Gallicè, *Borgognoni* Italis, ex Germania in Galliam profecti: quorum reg. Burgundia gemina, Arari fluv. diviſa, una Ducatus (in qua Hedui) ad Regem Galliæ ſpectans, altera in ortum vergens (in qua Sequani) Comit. ad Hiſpanum Regem pertinens. Olim proprium Regem Burgundia habuit. Burgundio in ſing. num. Sidon. in Panegyr. Avito:

Te capit, inſidoque tibi Burgundio ductu.

¶ Burgundiones, ſeu Burgundi, populi Germaniæ ſub Vindilis comprehenſi. Agros Chattorum & Alomannorum occupavere; & poſtea in Gallias tranſmigrarunt.

Burgundiæ Ducatus urbes primariæ:

Aballonium, *Avallon*.	Caſtellio ad Sequanam, *Chaſtillon ſur Seyne*.
Antiſſiodorum, *Auxerre*.	Divio, *Diion*.
Arnæum Ducium, *Arnay le Duc*.	Lingonæ, *Langres*.
Auguſtodunum, *Autun* vel *Auſtun*.	Matiſcona, *Maſcon*.
Auſſona, *Auſſone*.	Nivernę, *Nevers*.
Barium ad Sequanam, *Bar ſur Seyne*.	Semurium, *Semur en Auxois*.
Belna, *Beaulne*.	Tinurtium, *Tournus*.
Borbonium Anſelmium, *Borrbon Lancy*.	Tornodurum, *Tonnerre*.
Cabilonum, *Chalon ſur Saone*.	Virodunum, *Verdun*.

(Sed notabis Lingonas & Nivernas non eſſe urbes Burgundiae.)

Burgundiae Comitatus urbes:

Arboſium, olim Arboroſa, *Arbois*.	Nozoretum, *Nozereth*.
Cromarum, *Cromary*.	Orgelium, *Orgelet*.
* Dola, *Dole*.	Ornanum, *Ornans*.
Falconiacum, *Falcongny*.	Palma, *Baulme*.
Grajacum, *Gray*.	Polychnium, *Poligny*.
Juſſum, *Juſſey*.	Pons Araris, *Pont ſur Saone*.
Momboſium, *Montboſon*.	Pons Arlius, *Pont Arlier*.
* M. Bellicardus, *Montbelliard*.	Quingium, *Quingey*.
M. Juſtinus, *Mont Juſtin*.	Rupes fortis, *Rochefort*.
	* Salinæ, *Salins*.
	* Veſulium, *Veſoul*.
	* Veſuntio, *Beſancon*.

¶ Ex his notabis Montem Bellicardum non eſſe in Comitatu Burgundiae; & exceptis Dola, Veſuntione, Graco, & Veſulio, cetera eſſe tantùm minuta oppida & caſtra.

¶ Burgus, *Bourg en Breſſe*; urbs Galliæ, in Breſſiæ Comitatu, ad amnem *Reſouſſe* 5. leucis diſtat à Matiſcone in ortum, & 9. a Lugduno versùs ſeptentrionem. Subeſt dominio Regis Franciæ ab anno 1600. cum tota regione, quę priùs erat Sabaudici juris. Arcem habuit munitam, nunc disjectam.

¶ Burgus, *Bourg* cognomento *ſur mer*, oppidum Galliæ in Aquitania, olim munitum, ad Duranium fluvium, ubi Garumnæ commiſcetur, 2. leucis diſtat à Blavia, & 5. a Burdegala in Boream.

¶ Burgus, *Borg*, oppidulum Suecię, in Finlandia provincia & regiuncula Nilandia, prope ſinum Finnicum.

¶ Burgus-novus, *Bourganeuf*, oppidum Galliae, in Aquitania & provincia Marchię Lemovicenſis, ad Taurionem amnem, 6. leucis diſtat a Lemovico in ortum. Cenſetur tamen provincię Pictavienſis pars.

¶ Burgus S. Domnini, *Borgo di S. Donnino*, urbs Italiæ. Vide Fidentia.

¶ Burgus Seſſites, *Borgo di Seſia*, oppidulum Italiae, in agro Vercellenſi & ditione Ducis Sabaudiæ, ad Seſſitem fluvium, & in confinio Ducatus Mediolanenſis, 20. milliaribus Italicis à Vercellis in Boream.

¶ Burichum, *Burick*, oppidum munitum Germaniae & Ducatus Clivenſis, ad Rhenum fluv. è regione Veſaliæ, 3. leucis à Geldria in ortum. Quibuſdam eſt Burcinacium.

¶ Buriciana, *Burchain*, teſte Cluverio, oppidum eſt Bavariae, non longè à Danubio fluvio, prope Lichi fluvii confluentes.

Buridenſii, pop. Daciae, quorum urbs Varadinum eſt, teſte Laz. in Hungaria, trans Danubium, in conf. Tranſſylvaniae, ultra Tibiſcum, à Buda 24. leuc. in ort. (in medio Solnocum urbs ad Tibiſcum fluv.) epiſc. ſub Archiep. Colocenſi. *Wardeyn* & *Varadin*. * (in man. Seld. Βυριδησιανσιοι. *Ptol.*

Burii, pop. Germ, cognomine * Luti, qui, teſte And. Velleio, cum Rantzovio, in inſ. maris Baltici, cui nomen eſt *Bornholm*, habitant. Alii eos in Sleſia reg. in Teſchinenſi Ducat. locant. (in man. Seld. Δύριοι. *Tac. Ptol.*

¶ Burii, Brietio teſte, erant ubi nunc pars magnae Poloniae, versùs Caliſiam urbem.

Burnum, Burnium Liv. *Gracheva*, teſte Nig. opp. Illyrici mediterr. in Liburnia, non in Dalmatia, ut in Theſ. Ling. Lat.) Arauzonae propinquum. *Plin. Ptol.*

¶ Buroa, *Bouro*, inſula Aſiae, in mari Indico, inter Moluccas & Macaſſariam inſulas, ſat culta & oblonga.

Buronia ſylva, *Weſtervvaldt*, ſylva apud Col. Agrippinam. *Trit.*

Burrium, *Uske*, teſte Camd. opp. Albionis, in Wallia reg. Monumetenſ. Iſcae finitimum, inde 9. mill. paſſ. Callevam versùs. Sed al. eſt *Ledbury*, nomine alludente. *Ant.*

Burſaonenſes, pop. Hiſp. Tarracon. inter Calagurritanos & Complutenſes. *Plin.*

¶ Burtanga, *Bourtange*, arx Belgii in dominio Groningenſi, intra paludes, in confinio Weſtphaliae, ſub Batavis, inter Weſtervoldios & Monaſterienſes. Vide Arx Burtanga.

Burtina, Bortina Anton. *Almudenar*, teſte Surita, opp. Hiſp. Tarracon. in Aragoniae regno, inter Caeſarauguſtam 10. & Oſeam in Caec. 4. leuc. Al. videtur *Balbaſtro* urb. à Caeſarauguſta 22. leuc. ab Ilerda 5. Oſcam versùs. *Ptol.*

Burun-

¶ Buruncum aliis eſt *Wuringhen*, oppidulum ad Rhenum fluvium, inter Coloniam & Noveſium, in ditione Electoris Coloníenſis.

Ptol. Buſacteri, pop. Germ. gemini, majores & minores, iidem, ut aliquibus videtur, cum Bructeris Strab. Tac. & Paterc. quorum reg. eſt Tranſiſalana, teſte Pyramio. Al. pars eſt Weſtphaliae circa Monaſterium urb. teſte Willichio. Buſacteri majores ab aliis in Com. Oldemburgenſ. minores in Comit. Benthemenſ. collocantur. Horum *Brockersberg* opp. eſſe videtur apud Goſlariam urbem, in Saxonia. Buſatoſnae etiam dicuntur, ut lib. 7. itiner.

Qua Friſius, Cattus, Buſatonaque tenent.

Strab. Ptol. Steph. Buſiris, *Boſire*, teſte Jo. Leone, urbs Ægypti, intra Deltam, Sebennyto & Leontopoli urbibus finitima, ad Nilum, inter Babylonem & Memphim, teſte Bellon. inter Cairum & Pyramides occurrens. Sed Pyramides extra Deltam ſunt. Rameſſes Hebraeis, nunc *Jſkaal Lain Aſſchemes*, jacens.

¶ Buiſium, *Buis*, oppidum Galliae, in Delphinatu & in limite Provinciae, 5. leucis a Vaſione diſtat in ortum, ad amnem *Louveſe*.

¶ Buſſetum, *Buſſeto*, oppidum Italiæ. Vide Buxetum.

Sulp. Buterę, *Beſiers*, urbs epiſc. Gall. Narbonenſ. apud Narbonam, Vide Bliteræ.

¶ Buterium, *Butera*, oppidum Siciliae, in valle Neętina, Principatus titulo clarum, intra montes, 10. milliaribus ab ora littorali, & 4. a flumine Himera.

Cic. Strab. Liv. Buthrotum, ſive Buthrotus Ptol. *Butrinto*, urbs Epiri, in ora contra Corcyram inſ. à Corcyrenſi urbe 12. mill. paſſ. diſtans in Cæc. ab Acroceraunis montib. 100. ſtad. in merid. Nicopolim verſus 50. epiſc. ſub Archiep. Naupactenſi. Hic Medea Oetæ Regis filia à Jaſone ſepulta, teſte Solino. Buthrotos legitur apud Ovid. lib. 13. Metam.

...Regnataque vati
Buthrotos Phrygio, ſimulataque Troja tenetur.

¶ Buthrotum, alias urbs, nunc oppidum eſt Albaniæ, in Chimera regione, ſub Turcis a centum & amplius annis, ægre habitatum. Eò multi piſcatores confluunt quotidie; & hinc dicitur ſinus Buthroti, alias Pelodes, nunc multis *Botronto*; & vix 6. mill. paſſ. diſtat ab inſula Corcyra in ortum.

Liv. Buthrotus, fluv. magnæ Græciæ, apud Locros fluens, *Novito* hodie, teſte Barrio.

¶ Butovium, *Butovv*, oppidum Germaniæ, in Ducatu Pomeraniæ, ad Stolpam amnem, prope *Valdovv* deſertum Pruſſiæ, & in ditione Electoris Brandeburgici, qui illud tenet jure clientelari à regno Poloniæ, 8. leucis Germanicis diſtat à Gedano in occaſum.

Strab. Ptol. Butrium, *Budrio* vel *Butrio*, opp. Æmiliae ſive Gall. Togatæ, in agro Bononienſi, à Bononia 10. mill. paſſ. Ferrariam verſus. In Theſ. Linguæ Lat. non procul à Ravenna dicitur, cùm ab ea ad 40. mill. paſſ. diſtet, proximum Bononię ad 10.

¶ Buttoni ſinus, *Buttons Bay*, ſinus Oceani ſeptentrionalis, ſeu maris Chriſtiani, ab Anglo *Buttons*, qui eum luſtravit, ſic dictus, in America ſeptentrionali.

Plin. Steph. Butua, Bulva Ptol. Buthoe Steph. *Budoa*, urbs Illyrici, in ora Dalmatiæ (non Liburniæ, ut in Theſ. Linguae Latinae) littorali, inter Aſcrivium & Olchinium urbes ejuſd. orae, ab Antibaro 10. mill. paſſ. in occ. Aſcrivium verſùs 20. epiſc. ſub Archiep. Antibarenſi. De ea lib. 2. itiner.

Linquitur à tergo Butua, Aſcriviumque ſuperbum.

¶ Butua urbs eſt Dalmatiae meridionalis, parva ſed munita, in ditione Venetorum, aliàs à Turcis malè habita, & anno 1667. à terrae motu ferè diruta fuit.

¶ Butua, *Butua*, urbs Africae, in Æthiopia inferiori & imperio Monomotapae, cum regno cognomine verſus Zamberum fluvium.

Ant. Ptol. Butuntum, ſive Butuntus, Budruntum in aliis lib. *Bitonto*, urbs Apuliae Peucetiae mediterr. inter Rubos 10. & Barium 8. mill. paſſ. Bitecto urbi propior, epiſc. ſub Archiep. Barenſi. Pop. Butuntinenſes Plin. non in Calabria, ut in Theſ. Ling. Lat. malè legitur.

Ptol. Buvinda, *Banna*, Camd. ſive *Banny*, fluv. Hiberniae, per Laginiam in ort. apud Eblanam urb. (haec eſt Dublinum) fluens. Al. *Slayne* putatur; qui etiam Latinè Boandus dicitur, apud Dondalciam urbem fluens. Paul. Jovius Boandum cum Buvinda confundit, illumque per Hultoniam apud Armacam urb. in Boream contra Scotiam fluere ſcribit. (Camdenus habet *Boyn* fluv. per Midiam, apud Droghedam fluens, cui ſuperimponitur *Slane* oppidum *Banna* autem ſive *Bann* ait Ultonienſ. eſſe fluvium & in Comitat. Colranenſ. fluere.)

Buxentum, Pyzuntum, ſeu Pyxus Strab. *Piſciota*, olim col. & urbs epiſc. nunc caſtrum parvum Lucaniae marit. apud prom. ejuſd. nominis, vulgò *Capo di Piſciota*, inter Paeſtum ad occ. & Laum ad ortum, a Paeſto 30. mill. paſſ. Nomen habet à Buxo, cujus ibi copia reperitur. Pop. Buxentini Plin. Hinc Buxentius nom. gent. Sil. lib. 9. Plin. Liv. Mel. & al.

Arridet tellus, ſeu ſunt Buxentia cordi
Rura magis.

¶ Buxentum aliis eſt *Policaſtro*, urbs epiſcopal. regni Neapolitani, in Principatu citeriori. Ducatus titulo gaudet; & 15. milliaribus Italicis diſtat à *Capo Piſciota* in ortum. Sed parva eſt admodum, in ora maris Tirrheni, & deficit in dies.

¶ Buxetum, *Buſſeto*, oppidum Italiae, in Ducatu Placentino, regiunculae cognominis caput, vulgò *Stato di Buſſeto*, olim in ditione Palavicinorum, nunc autem Farneſiorum & Ducis Parmae, ubi urbs Burgi S. Domnini & oppida Buxetum, Florentiola, & Curia major. Oppidum autem Buxetum ſedet juxta Longenam amnem, 2. milliar. à Pado fluvio.

¶ Buxtehuda, *Boxtehude*, urbecula Germaniae, in Ducatu Bremenſi, quam Eſta amnis ſecat. Uno milliari diſtat ab Albi fluvio, & tribus ab Hamburgo; eſtque in limite Luneburgenſis Ducatus, in ditione Svecorum.

Buxudis, ſive Buxidis, *Bouſſut*, caſtrum ſeu pag. Belgii, in Hannonia, ad Hanam fluv. inter Montes, inde 2. leuc. & Binchium in ort. Sigeb.

¶ Buxudis, *Boſſut*, caſtrum eſt amplum & elegantis ſtructurae in Hannonia, prope Fanum S. Ghiſleni, 2. leucis à Montibus verſùs ortum, longiùs autem à Binchio.

¶ Buzancaeum, *Buzançois*, oppidum Galliae, in provincia Bituricenſi, ad Ingerem fluvium, in limite Turoniae.

¶ Buzium, ſive Buchſium, *Teſte de Buſch*, oppidulum Galliae, in Aquitania propria, non longè ab ora littorali; eſtque caput ditionis Buſianae, quae vulgò *le Captalat de Buſch* dicitur, ad ſinum Arcaſſonium, 7. circiter leucis diſtat à Burdegala in occaſum. Ibi aliàs Boii populi.

Byblis, mons Cariae, apud Miletum urbem, teſte Ortel. Sed apud Ovid. lib. 9. Metam. fons eſt, non mons. Ovid.

Sic lacrymis conſumpta ſuis Phœbeja Byblis
Vertitur in fontem.

* Byblus, Byblos Plin. *Giblet*, teſte Brochardo, ſeu *Zibellet* Nig. & Poſtel. al. *Gibeleto*, urbs Phœniciae marit. inter Tripolim ad Bor. 36. & Berytum in auſtrum 24. mill. paſſ. Al. inter Botrym & Berytum 10. mill. urb. archiep. ſub Patr. Antiocheno, nunc cum Botry exciſa. Eſt & Byblus ſeu Biblus fluv. Naxi inſ. teſte Steph. Unde vinum Biblinum. (Βίβλος in Seld. manuſcr.) Strab. Mel. Ptol.

Byce, Byges & Buges Plin. palus & fluv. Sarmatiæ Europ. in Mœotidem influens, *Seſchan* Mol. (non *Buges*, ut in Theſ. Ling. Lat. nam Buges eſt nomen Latinum apud Plin.) Ptol.

¶ Byce, ſeu Buges, palus nunc, *Suza Morſi* dicitur. Vide Buges.

¶ Bychovia, *Bychovv*, oppidum Poloniae, in Lithuania, ad fluvium Boryſthenem, inter Mohiloviam & Rohaczoviam urbes. Malè habitum fuit à Moſcovitis à paucis annis.

Bydena, *Vidin*, ſeu *Bidin*, & *Bodon* Nigro, urbs Myſiae ſuper. apud Danubium, archiep. & ſedes Praefecti. Vide Viminacium. Cedren.

Byrchanis, Burchanis Steph. Burchana Plin. cui & Fabaria, *Borkun*, teſte G. Camd. inſ. maris Germanici, Friſiae adjacens, contra Amaſii flum. oſtia. Vide Fabaria. Strab.

Byrſa, *Berſack*, arx Carthaginis urbis notiſſimae, in ora Africae, teſte Marm. *Almenara* al. Cujus mem. Virg. lib. 1. Æn.

Mercatique ſolum facti de nomine Byrſam.

Byzacium, Byzacina Ptol. reg. Africae, inter Tuniſim ſive Tunetim, et Adrumetum urbes, vulgò *Regno di Tuniſi*, teſte Ortel. Quae reg. 200. mill. paſſ. Strab.

& ampliùs patet, teſte Solino. Ubi Byſacena urbs epiſc. ſub Archiep. Carthaginenſi fuit ex Lib. Conc. Reg. Byzacium tantæ fertilitatis eſt, ut unum centum & quinquaginta reddat, ut Plin. lib. 5. c. 4. & lib. 17. c. 5. auctor eſt: quod ſanè mirum videri poteſt, cùm apud nos pro uno vix octo ex ſeminibus terræ demandatis recipiantur.

¶ Byzacena regio eſt Africae propriae, inter Adrumetum & Tacalpem urbes, & extremum anglum Sirtis minoris, ubi nunc *le royaume de Tunis* Gallis, *regno di Tunisi* Italis.

Xenoph. Strab. Polyb. & al. Byzantium, Bizantium Cic. Conſtantinopolis poſtea, à Conſtantino Magno inſtaurata & aucta, *Conſtantinopoli* Italis, & *Stamboli* Turcis, urbs patriarc. Thraciae, ad Boſporum, contra Chalcedonem urbem Bithyniae, urbium Europæarum maxima, (18. enim mill. paſſ. ambitus continet) inter urbem Romam ad occ. 1210. & Ecbatana, ſive Tabreſium regiam Perſarum ad orr. 1390. mill. paſſ. à Pauſania Spartarum Rege anno ab orbe condito 3469. poſt captam Trojam 96. quando Tarentum & Locri, condita, Impp. Græcorum ſedes, nunc regia Turcarum. Pop. Byzantii Polyb. Byzantius nom. gent. Claud. lib. 2. in Eutrop.

Cum Duce mutata vires, Bizantia robur
Fregit luxuries.

Byzantius etiam nom. gent. Claud. loco citato:

Et Byzantinos Proceres, Graioſque Quirites.

¶ Byzantium, quæ & Conſtantinopolis, vulgò *Stamboul* Turcis, *Conſtantinopoli* Italis, *Conſtantinople* Francis, urbs eſt innumeris referta incolis, & omnium Europæarum maxima, (una tantùm Lutetia excepta) cum portu commodiſſimo & percapaci. Sedet juxta Boſphorum Thracium, inter Pontum Euxinum & Propontidem, è regione Aſiæ minoris; eſtque triangularis, & perſæpe incendiis deformata. Sed ab aliquot annis multum defecit, quamquam ſitu & aſpectu pulcherrima ſit totius orbis.

Val. Flac. Dionyſ. Byzeres, pop. Aſiæ, inter Cappadoces & Colchos incolentes. Moſynœci finitimi & Macronibus. Quorum mem. Dionyſ. de ſitu orbis, & Val. Flac. lib. 5. Argon.

Byzereſque vagi, Philiraque à nomine dicta
Littora.

Plin. Byzia, *Vize*, urbs Thraciæ mediterr. ad fluv. cognominem, ab Apris 50. mill. paſſ. in Bor. diſtans, teſte Plin. olim regia, nunc quoque ſedes unius Præfecti, & metrop. cùm priùs epiſc. eſſet ſub Archiep. Heracleenſi. Hujus mem. Poeta quidam lib. 2. itiner.

Haud procul hinc etiam deſerta arx Byzia Regum
Threicia gentis petricoſi in vertice montis.

C.

Ptol. CABALLINUM, urbs Gall. Celt. Vide Cabillonum. Eſt & Caballinus fons notiſſimus, quem Poetæ ex Pegaſi ungula, qua is mont. Heliconem percuſſit, emerſiſſe aiunt. Unde & Pegaſæus nominatur.

Ptol. * Cabanodurum, opp. Norici, quod aliquibus *Braunavv*, teſte Mol. opp. Bavariæ, ad Oenum fluv. eſſe videtur, ſed ſitus repugnat, (* vel Gavanodurum, man. Seld. Γαβανόδουρον.)

¶ Cabanodurum aliis, & meliùs, eſt Gavanodurum, ſeu Juvania, vulgò *Saltzbourg*, juxta amnem *Saltz*. Vide Gavanodurum.

¶ Caballiacus ager, *le pais de Chablais*, regiuncula Ducatus Sabaudiæ, juxta Lemanum lacum, & prope Foſſiniacum tractum. Ibi oppidum primarium Tunonium, ad lacum. Ibi aliàs Nantuates pop. ut aliqui exiſtimant.

Ptol. Steph. Cabaſſus, *Thebaſſe*, teſte And. Theveto, urbs Armeniæ minoris, Cybiſtris urb. finitima, in Cataonia reg. Sed *Thebaſſe* legendum videtur. Eſt & vicus hujus nominis inter Tarſum & Mazacam, teſte Apione cum Steph.

Plin. Ptol. Cabellio, *Cavaillon*, urbs Gall. Narbonenſ. in Provincia, ad Druentiam fluv. in Comit. Avenionenſ. inter Avenionem 4. & Aquas Sextias 8. leuc. diſſita, epiſc. ſub Archiepiſc. Avenionenſi. Ortel. Cabellionem cum Cabillono confundit. In Theſ. Ling. Lat. legitur hanc urb. eſſe vicinam Carcaſo: quod falſum eſt; Carcaſum enim, ſeu Carcaſo, longè hinc diſtat, ut ſuo loco.

¶ Cabellio, ſeu Caballio, ſita eſt prope Avenionem, in Comitatu Vindaſcino ſeu Venuxino, non autem in Avenionenſi; eſtque ditionis Pontificiæ, in planitie, propè Druentiam fluv. cùm aliàs fuerit in colle, ut etiamnum apparent veſtigia, eſtque parvi circuitus.

Cabillonum, ſeu Cabilonum ex al. cod. *Chalon ſur Saone*, urbs Gall. Celt. ad Ararim fluv. in Burgundiæ Duc. inter Matiſconem ad merid. 13. & Divionem in Bor. 16. leuc. ab Auguſtoduno 21. in Cæc. in Theſ. Ling. Lat. ſcribitur hanc urb. alio nomine dici Catalannum: quod falſum, nam Catalaunum eſt urbs Campaniæ Gallicae, longè ab hac diverſa. *Cæſ.*

¶ Cabillonum arcem habet permunitam, eſtque epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Lugdunenſi. Diſtat a Matiſcone 11. leucis tantùm, totidem ab Auguſtoduno, & 8. à confinio Comitatus Burgundiae; eſtque ampla & probè culta, cum duplici muro & ponte lapideo ad Ararim. Dicitur vulgò *Challon ſur Saone*, & tractus adjacens *Breſſe Challonnoiſe*, Breſſia Cabillonenſis.

Cabira urbs fuit Paphlagoniæ, Eupatoriæ propinqua, *Strab.* ob ea 150. ſtad. diſtans teſte Strab. Cabura verò, teſte Plin. li. 31. c. 3. eſt fons Meſopotamiæ odorifer, quòd ibi Juno perfuſa ſit.

¶ Cabira aliis urbs Aſiae minoris, in confinio Liciae, & media ferme inter Laodiceam & Termeſſum.

¶ Cabliacum, *Chably*, oppidum Franciae, in Senonenſi agro, vino ſuo commendatum, & ubi aliàs à fratribus contra Lotarium Imperatorem pugnatum fuit. Sedet juxta fluv. Seninum, inter Antiſſiodorum & Tornodorum.

¶ Cabulum, *Cabul*, oppidum Indiae ſatis amplum, provinciae cognominis caput, in imperio Magni Mogolis, versùs montes & confinia Zagataiae regionis.

Cabyla, Cavyla Sex. Ruf. Cedreno, *Cavalla*, teſte Leunci. urbs Macedoniae, in ora littorali, in Thraciae *Ptol.* conf. Philippis proxima, hac tempeſtate florens, à Philippis 10. mill. paſſ. in auſtrum. Sed Cabyla Ptol. non in Maced. eſt, ſed in Thracia, longè hinc diſtans.

Cabyla quid ſit, non bene conſtat, forſan regiuncula in Thracia, & oppid. *Cavalla* antiquis fuit Bucephala, ut credit Brietius, in confinio Macedoniae, versùs Thraciam, & in littore Archipelagi ſeu maris Ægæi.

¶ Cacerae, *Caceres*, & *Caceres de Camarintha*, urbs Aſiae, in parte auſtrali Luzoniae inſ. Philippinarum praecipuae, in mari Indico. Eſt epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Manillano; eſtque parvi circuitus, in ora littorali, cum portu, ſub dominio Hiſpanorum. Dicitur etiam Cacerenſis civitas.

Cacus, mons Hiſp. citerioris, *Moncayo*, in Aragoniae *Scrip. Hiſp.* & Caſtellae veteris confinio, ſic, ut ajunt, à Caco inſigni latrone ab Hercule interfecto nominatus. De quo latrone Juvenal. ſat. 5.

Duceris planta, velut ictus ab Hercule Cacus.

Non longè abeſt Mons Acutus, opp. non incelebre.

¶ Cacus, *Moncajo*, mons Hiſpaniae, in Aragonia & prope confinia Caſtellae, inter Turiaſſonem, Boriam, & Agredam. Dicitur, & melius, Mons Caunus. Vide ibi.

Cacyron, *Caſſaro*, opp. Siciliae medium, inter Leon- *Ptol.* tinos & Neaetum 15. mill. paſſ. Pop. Cacyrim Plin.

Cacyron, *Caſſaro*, oppid. eſt Siciliae versùs auſtrum, in valle Neaetina, Principatus titulo clarum, 8. milliaribus ab ora maris Jonii, & totidem à Siracuſis in occaſum.

Cadavus, *Cavado* & *Cabado*, fluv. Hiſp. in finibus Bracarum, qui Naebi fluv. auctus majore, in mare ad Fanum opp. exit Bracaram urbem alluit.

¶ Cadavus, *Cavado*, amnis Luſitaniae. Oritur ver- *Scrip. Luſit.* sùs confinia Galaeciae, alluitque Bracaram urbem & Barcelum oppidum; & dein in Oceanum ſe exonerat. Sed non miſcetur Naebi amni, qui etiam minor eſt. Cadavus autem Sanſoni & Cluſio eſt Celandus. Vide ibi.

¶ Cadenacum, *Cadenac*, oppidum Galliae, in Cadurcenſi provincia, in cujus viciniis viſitur Uxellodunum Caeſaris, quod nunc in ruinis jacet. Sedet ad Oldum ſeu Lotium fluvium, in limite Ruthenenſis provinciae, una leuca à Figeaco, & 9. à Cadurco in ortum.

Cadetes, pop. Gall. Celt. inter civit. Armoricas, in Britan. min. quorum opp. *Chaſteau Brant*, opp. *Cæſ.* inter Andegavos & Rhedones 13. leuc. diſſitum eſſe traditur.

¶ Cadetes, pop. Galliae. Error eſt Typographi, ut arbitror; nuſquam enim inveni Cadetes populos in Gal-

Galliæque in Armorica. Sed eorum loco lege Caletes, & vide ibi.

¶ Cadillacum, *Cadillac*, oppidum Galliæ, in Aquitania & Burdegalenſi agro, cum caſtro cultiſſimo; eſtque caput Comitatus Benalgii, iuxta fluvium Garumnam ſitum, 4. leucis ſupra Burdegalam, & totidem à Vaſato.

Plin. Cadiſcus, mons & prom. Cretae apud Phalaſarnam opp. *Capo Buſeo* ex tab. recent. à Maleà prom. Peloponneſi 70. mill. paſſ.

Strab. & al. Cadmus mons eſt Lydiae, apud Laodiceam urb. ex quo Lycus fluv. manat. Cadmea autem quandoque urb. Thebana dicta eſt, teſte Strab. lib. 9. & Cadmeis ipſa Achaja Thucyd. lib. 1.

Scrip. Gall. Cadomus, *Caen*, urbs & acad. Gall. Celt. praeclara, in Normannia, poſt Rothomagum (unde 21. leuc. recedit in occ. Bajocas verſùs 7.) caeteris urbibus praeſtans: quaſi Caii domus dicta.

¶ Cadomum caput eſt inferioris Normanniae, cum caſtro permunito, ad Olinam fluvium, qui 4. leucis infrà in mare Britannicum ſe exonerat. Diſtat 26. leucis à Rothomago, & 6. à Bajocis in ortum.

¶ Cadorinus ager, *il Cadorino*, tractus Marchiae Tarviſinae, ſub Venetis. Ibi oppidum praecipuum Parœcia Cadori, *la Pieve di Cadore*, ad Planim fluvium. Ejus tractus, qui totius Italiae ſeptentrionalior, terminatur Comitatu Tirolenſi verſùs Alpes & occaſum.

Ptol. Plin. Cadurci, Cadorci, & Catorci al. pop. Gall. Aquit. & urbs epiſc. ſub Archiep. Bituricenſi, *Cahors*, Academia, inter Tarnem & Duranium flum. à Toloſa 16. leuc. (in medio Mons Albanus) in Bor. Lemovicos verſùs duplo diſtantes. Reg. *Quercy* nominatur.

¶ Cadurci, populi Aquitaniae, quorum tractus Cadurcenſis ager dicitur, *le Quercy*, inter provincias Petrocoricenſem, Ruthenenſem, Alverniam, & Occitaniam. Ibi urbs primaria Cadurcum, *Cahors*, epiſc. ad Lotium. fluvium. Diſtat 12. leucis ab Aginno, & 9. a Montalbano in Boream. Urbs eſt ampla, elegans, & munita, in modum peninſulae à fluvio cincta.

Scrip. Hiſp. Caea & Cea, *Zea*, opp. ſeu pag. Hiſp. Tarracon. in finibus Aſturum & regno Legionenſi, cum fluv. cognomine, à Fano S. Facundi 5. leuc. à Palentia urb. 11. in Bor. ejus fluv. fit mentio in Martyrol. Rom. ſed in Gallaecia. Caea quoque inſ. maris Ægaei Ovid. epiſt. Acont. Cydip.

Cingitur Ægeo nomine Cea mari.

Vide Cea.

Mel. Caecinum, opp. magnae Graeciae marit. Vide Cecinum Plin.

Ptol. Caecius, mons Pannon. Vide Cetius, ut in cod. Graeco Ptol.

Strab. Plin. Caecubum & Caecubus, mons & locus (non opp. ut in Theſ. Ling. Lat. legitur) Latii; in Camp. conf. ad ſinum Cajetanum, apud Fundos urb. vitifer, Amyclis vicinus. Unde vinum Caecubum apud vet. teſte Plin. cum al. in pretio nomen retinet antiq. Mons nunc *M. di Gajeta* dicitur. De vino Caecubo Mart. lib. 13. ep. 112.

Cæcuba Fundanis generoſa coquuntur Amyclis.

¶ Caelanum, *Celano*, oppidum regni Neapolitani, in Aprutio ulteriori, Comitatus titulo clarum, in ora lacus Fucini, qui ab eo nomen ſortitur, 12. milliaribus diſtat ab Aquila civitate, & 15. à confinio ditionis Summi Pontificis, ad radices Apennini.

Ant. Liv. Limit. Caelianum, *Ciliano*, opp. Lucaniae, inter Venuſiam 95. & Heracleam urbem, ad ſinum Tarentinum exciſam, 24. mill. paſſ. ex itiner. Anton. Ortel. confundit hoc Cælianum cum Caelia Ptol. & Strab. in Apulia.

Plin. Caelina, & Celina, opp. & fluv. Carnorum, in Venetia: opp. exciſum jacet apud Anianum opp. ex illius ruinis ædificatum, ab Utino urb. 20. mill. paſſ. in Africum; fluv. adhuc *le Celine* nominatur, potius torrens.

Ant. Caeliomons, & Celiomons, *Kelmuntz*, opp. Rhaetiæ; in Svevia, teſte Siml. inter Guntiam & Campodunum ad merid. 3. leuc. ab Auguſta Vindelic. 8. Caelium in lib. Not.

¶ Caeliomons, & Caelius mons, oppidum eſt Germaniae, in Suevia, ad Ilarum fluvium, 3. leucis infra Memmingam, 5. ab Ulma in auſtrum, & 3. ab Auguſta in occaſum; eſtque parvi momenti.

Plin. Caelium, *Celio*, opp. Calabriae, in Salentinis, inter Tarentum & Brunduſium ad 20. mill. paſſ. diſtans, apud Hoſtunium, inde 6. recedens Francavillam verſùs 7.

¶ Cælium *Ceglie* dicitur; eſtque oppidum regni Neapolitani, in provincia Hydruntina, ad radices Apennini, & 10. mill. a mari Adr. Cælium item, Ptol. Selium, *Ceice*, teſte Vaſconc. opp. nunc pag. apud Nabantiam ſeu Thomarium opp. Colipponem verſùs. Vide Celium.

¶ Caelium aliis eſt *Zeira*, vicus Luſitaniae, 2. leucis à Thomario in occaſum, in Extremadura provincia. Multi autem ſcribunt Selium & Sellium, exiſtimantque eſſe Leiriam urbem epiſcopalem ſub Archiepiſcopo Uliſipponenſi.

Caelius, *M. di S. Giovanni*, unus ex 7. collibus urbis Vict.
Romae, unde porta Caeliomontana dicta.

¶ Celius mons, *monte Celio* aliquando, & *monte di S. Giovanni*, quia in eo extructa eſt Baſilica S. Joannis Lateranenſis, quae totius urbis Romae prima & praecipua eſt.

Caelum aureum, ſuburbium olim Ticini, ſeu Papiae P. Dia.
urb. nunc intra urbis mœnia, ubi templum D. Petro à Luitprando Rege excitatum, *S. Pietro Celaureo* vulgò, in quo corpus D. Auguſtini Epiſcopi & Doctoris Eccleſiæ conditum adſervatur.

Caene, *Camares*, teſte Nig. opp. Peloponneſi, in reg. Ptol.
Laconica, inter Tænarium & Teuthronam in auſtrum. Hinc Caenites port. eiuſdem loci apud Plin. & Caenuus, a, um, ut Juppiter Caeneus,) quod ibi cultus fuit) apud Ovid. lib. 9. Metam.

Victor ab Oechalia Caeneo ſacra parabat
Vota Jovi.

Licèt Cęneus potiùs a Caeneo ſeu Cenaeo (ut alii ſcribunt) prom. Eubœae Boreali dici videatur. Eſt & inſ. Plin.
parva maris Africi, apud Melitam & Gaulum Plin.

Cæneum. Vide Cenaeum.

¶ Caenica, regio Thraciae cis Rhodopen, à Caenis populis nomen habens. Ibi urbes praecipuae fuere Bizia, Plin.
Anchialus, & Apollonia magna.

Caenis, *Coda di Volpe*, teſte Faz. ſed Barrio *Capo di Peſſolo*, prom. Brutiorum, in ora Calabriae ulter. contra Pelorum prom. Siciliae, apud Scyllaeum opp. ubi Scylla ſcopulus, à Meſſana 250. ſtad. in ort. teſte Strab. diſtans.

Caenis etiam, opp. ejuſdem orae praeclarum, apud Steph.
Cænidem prom. vulgò *Fiumara di Moro*, à Rhegio urb. et metrop. reg. 8. mill. paſſ. in occ. Scyllaeum verſùs 6. quod et Caenyſium.

¶ Caenis oppidulum eſt regni Neapolitani, in Calabria ulteriori, 4. milliar. ab ora littorali freti Siculi, et 8. à Rhegio in Boream, juxta amnem Caenidem dictum.

Caenophrurium, *Caſtelnovo*, ut ipſum nomen Grae- Fl. Vo-
cum ſignificat, pag. Thraciæ, ac Propontidem, inter piſco.
Byzantium 40. et Heracleam ad 32. mill. paſſ. diſtans, Ant.
ubi Aurelianus Imper. interfectus, teſte Eutropio.

¶ Caenophrurium diſtat 20. milliaribus a Selimbria, Sanſone teſte, & aliis, & nunc *Drepaſi* dicitur.

Caenos Gallicanos, Gallica Ptol. *Callica*, pag. Bithy- Ant.
niae, inter Dadaſtanam & Dablim, qui et Gallicana ſtatio, ubi Conſtantia Auguſta Galli uxor obiit, à Dabli 18. mill. paſſ. ultra Nicaeam 62. in ortum.

Caenus, fluv. Gall. Narbonenſ. per Provinciam apud Plin.
Argenteum fluv. inter Maſſiliam et Maritimam in ma- Ptol.
re influens, exiguus, *Arq* vulgò, haud longè a Maritima mari exceptus.

¶ Caenus, fluvius in Provincia, quid ſit, non bene conſtat. Forſan ibi error. Nullus enim amnis alicujus momenti cadit in arcum; & Argenteus fluvius in mare Mediterraneum ſe exonerat prope Forum Julii.

Caere, *Cervetere*, oppid. Tuſciae vetuſtiſſimum, in Strab.
terr. Romano, urbs quondam ditiſſima, in qua Roma Liv.
à Gallis capta virgines Rom. ſervatae ſunt, & cujus do- Plin.
na ingentia in templo Apollinis, teſte Strab. ſervaban- & al.
tur, ab urbe Roma 25. mill. paſſ. Centum cellas verſùs, inter Alſium & Pyrgos. Priùs Agylla. A Pelaſgis Teſſaliæ pop. condita. De qua Liv. lib. 5. dec. 1. Hinc Caeretanus nom. gent. Mart. lib. 13. ep. 121.

Caeretana Nepos ponat, Setina putabis.

Caerites pop. à Rom. ſubacti, ſuffragii jure privati ſunt. Unde adagium ortum *Carite cera digni* apud Hor. in indignos: nam Caerite cera ignominia inſignis ſignificatur, quaſi Caerites pop. notati ſunt, ut Acron et Porphyrion ſcribunt.

¶ Caere, nunc *Cervetere*, oppidulum eſt parvum Italiae, in ditione Pontificis, in prov. Patrimonii D. Petri, in colle 3. milliar. a mari Mediterraneo, et 8. à Bracciano verſùs amnem Vacinam. Dictum fuit etiam Caerete à quibuſdam, & regio adjacens Sabatia ab antiquis.

Caſ. Cæreſi, & Cereſi in al. cod. pop. Belgii, apud Eburones & Moſam fluv. quorum arx adhuc *Cerey* nominatur, inter Leodium 3. & Namurcum 7. leuc. teſte Hub. Leodio.

Strab. Cæretanorum emporium, Cæris, ut videtur aliquibus Virg. *Porto di Ceri*, locus in ora, à Pyrgis 30. ſtad. teſte Strab. diſtans in ort. Virg. lib. 10. Æn.

Qui Carieto demo, qui ſunt Minionis in arvis.

¶ Cæretanorum emporium aliis, & meliùs, eſt S. *Severa*, pagus in ora maris Tyrrheni, cum turri, 5. milliaribus à Cære in occaſ. Centumcellas verſùs. Sed omnino caret portu in præſenti; eſtque in provincia Patrimonii D. Petri, 28. milliaribus ab urbe Roma.

Plin. Ceretanus, Cæres Virg. *Eri*, teſte Leand. fluv. Hetruriç, in Tyrrhenum inter Cære & Centumcellas excurrens, ortum ex ſylva Mantiana ſupra Bracenum ducens. Cujus mem. Virg. lib. 8. Æn.

Eſt ingens gelidum lacus prope Cçritis amnem.

Cæretum. Vide Ceratæ, opp. Umbriæ, inter Spoletium & Nurſiam.

Scrip. Brit. Cærperis, *Portcheſter*, opp. Albionis, in Anglia, teſte Lhuydo cum Virunnio. in Comitatu Southanton.

Sveto. Ceruleus fons, qui & aquæ Claudię, apud urbem Romam.

Ptol. Cæſçna, Cæſena, Anton. Ceſena Plin. *Ceſena* etiam vulgò, urbs Gall. Tog. in Romandiola, apud Sapim fluv. mœnia radentem, inter Faventiam & Ariminum ad ort. 20. mill. paſſ. utrinque, (Forolivii in medio inter ipſam & Faventiam) epiſc. ſub Archiep. Ravennate, inde 24. mill. paſſ. in merid. Hinc Cæſenates pop. & Cçſenatia vina generoſa Plin. Scribitur & gem. n Cæſenna.

¶ Cæſaena urbs fuit Senonum, in Gallia Ciſpadana; nunc autem ditionis Pontificiae, in Romandiola prov. ad pedes montis, in cujus ſummo habet arcem ſatis munitam. Vix 10. milliaribus diſtat à Sarſina in Boream, & totidem à confinio magni Ducatus Hetruriae. Deficit in dies.

Plin. Mel. & al. Caeſaraugusta, Cçſarea Auguſta Ptol. prius Salduba, *Saragoza*, urbs archiep. Hiſp. Tarracon. ad Iberum fluv. acad. Aragonii regni caput, & convent. juridicus, inter primas Hiſp. urbes, inter Barcinonem ad ortum 44. & Burgos in occaſ. aeſtiv. 52. leucis à Valentia 60. à Toleto 64. anno ſal. 1118. à Chriſtianis victis Mauris una cum Tutela, Turiaſone, Bilbili, Daroca, & aliis opp. recuperata. Colonia Caeſarea Auguſta Salduba in vet. inſcript. Metrop. à Joanne XXII. Pont. Max. effecta. Cujus mem. Prud. in periſteph. hymn. 7.

Cçſarauguſtam vocitamus urbem,
Res cui tanta eſt.

¶ Cæſarauguſta, *Caragoca* incolis, *Saragoſſe* Gallis, *Sarageza* Italis, Aragonię primaria, cum ponte, ad Iberum fluv. Deficit in dies. Fuit antea Regum Aragonię ſedes, & juxta ipſam Iberus fluvius recipit Guervam & Gallçcum amnes. Diſtat à Valentia 48. leucis Hiſpanicis, a Barcinone 46. à Burgis 42. à Toleto 54. 20. ab Ilerda in Circium, decem ab Hueſca in occaſum, 12. à Bilbili in ortum, & 14. à Turiazone in Eurum.

Ant. Caeſarea, *Gerzey*, teſte G. Camd. al. *Jerſey*, inſ. maris Britannici, ante Conſtantia Caſtra urbem Normannię ab ora Anglica 14. leuc. in auſtrum diſtans.

Caeſarea, *Jerſey*, inſ. Gall. Celt. alias Normanniae pars, nunc verò Suthamptoniae prov. Angliae annexa, cum ſola ſuperſit Regibus Angliae una cum Garnſeja ex avita haereditate Ducatus Normanniae, à cujus ora vix 5. leucis diſtat, & totidem à Garnſeja. Sed 30. circiter à littore Angliae, 12. habet Parrochias & caſtrum *Mentorgueil* dictum in ejus ora orientali.

Strab. Plin. Ptol. & al. Caeſarea cognom. magnâ, quae & Mazaca priùs, *Tiſaria, & Caiſar*, urbs archiep. Cappad. ad Melam fluv. & mont. Argaei radices, cui D. Baſilius magnus praefuit Epiſcopus, inter Ancyram ad occ. 198. & Melitenen ad ort. 220. mill. paſſ. hac tempeſtate obſcurior effecta. Caeſarea item Ptol. penes Anazarbum; aliis Anazarbus (vide ibi) urb. Ciliciae eſt. Caeſarea quoque Ptol. urb. Bithyn. epiſcopal. ſub Archiepiſc. Nicomedienſi.

¶ Caeſarea Ponti, urbs Aſiae minoris epiſc. Vide Neocaeſarea.

Ant. Caeſarea, *Tbata*, teſte Laz. opp. Pannoniae ſup. in Hungaria, apud Crumerum arcem, inde 4. leuc. Albam regalem verſùs 10. in Euronotum.

Tab. Peut. Caeſarea, *Reſching*, pag. Germ. apud Ingolſtadium, in Bavaria jacens.

Plin. Caeſarea, *Capo Figalo*, urbs fuit Maurit. Caeſarienſis marit.

Jorna. Caeſarea ſuburbium Ravennae, urbs in Gall. Tog. ſive in Æmilia, inter ipſam & Claſſem, nunc *S. Maria in Portiko*, teſte Hieron. Rub.

Caeſarea Julia. Vide Julia Caeſarea.

Plin. Ptol. & al. Caeſarea Paleſtinae, quae & Turris Stratonis, & Apollonia priùs, *Caiſar*, urbs olim Palaeſtinae archiep. ac poſt Hieroſolymam primaria, inter Ptolemaidem ad Bor. 40. & Joppen in auſtrum 30. mill. paſſ. ab Hieroſolymis 50. in occ. & Circium, prorsùs jacens, in littore maris.

Plin. Joſeph. Ptol. & al. Caeſarea Philippi, priùs Paneas, *Belina*, teſtibus G. Tyrio, Poſtello, & Brocardo, *Balbec* Bellonio, urbs Palaeſtinae, apud ortum Jordanis fluv. & ipſa exciſa, in finibus Cœleſyriae, olim epiſc. ſub Archiep. Tyrio, inter Sidonem ad occ. 20. & Damaſcum ad ort. & Caec. 6. mill. paſſ. ab Hieroſolymis pauſò ſupra 100. in Bor.

¶ Caeſareopolis, *Keſmarckt*, ſeu etiam *Keyſerſmarkt*, urbs eſt Hungariae ſuperioris, ſita in Comitatu Zepuſienſi, juxta Carpathum montem atque in finibus Hungariae & Poloniae, cum arce, 2. milliaribus à Leutſcha, & 8. ab Epperia in occaſum.

Plin. Caeſariana, quae & Aſida, *Xeres de la Frontiera*, urbs Hiſp. Baeticae, apud oram littoream, contra Gades inde ad 2. leuc. diſtantes, ab Hiſpali 15. in auſtrum s urbs ampla. Vide Aſida.

Caeſariana quid ſit, non bene conſtat. Aſida enim et Aſindum eſt *Medina Sidonia*, et urbs *Xeres de la frontera* alias Aſta Regia dicebatur; diſtatque 4. leucis Hiſpanicis a Gadibus in Boream.

Tac. Caeſaris Dictatoris villa, *Bagni di Salviati*, thermae in Camp. apud ſinum Cumanum, teſte Loffredo, à Caeſare nomen habens: à quo Ceſares Imperatores dicti, et Caeſareus nom. gent. De quibus Auſon. de 12. Caeſarib.

Cæſareos Proceres, in quorum regna ſecundis
Conſulibus, dudum Romana potentia ceſſit.

Ptol. Caeſarodunum, *Tours*, urbs Gall. Celt. archiep. ad Ligerim. Vide Turones.

Ant. Caeſaromagus, *Beauvais*, urbs Gall. Belg. epiſc. in Picardia. Vide Bellovaci.

Ptol. Ant. Caeſaromagus, *Chenford & Churnford*, teſte Talboto, (al. *Chelmsford*) opp. Britanniae, in Eſſexia reg. Angliae. Sed * Camd. *Burgſted* opp. ejuſd. reg. eſt, à Londino 30. mill. paſſ. in Caec. Camalodunum versùs. (* Camden. ſolum juxta *Brentwood* oppid. ejuſd. reg. eſſe autumat.

Curop. Caeſaropolis urbs fuit Macedoniae epiſc. ſub Archiep. Philippenſi.

¶ Caeſaropolis, *Keiſers Lautern*, urbs Germaniae, in Palatinatu Rheni, *Caſeloutre* Gallis, eſt Imperialis, ad amnem *Lauter*, prope Ducatum Bipontinum, 6. leucis à Spira in occaſum, et paulò minus à Wormatia, 2. autem ab oppido *Landſtul* dicto. Gaudet arce et Praefectura.

Ant. Caeſarotium, *Giſors*, opp. Gall. Belg. apud fines Bellovacorum, Vide Caeſortium.

Caeſena, urbs Æmiliae. Vide Caeſaena, et Ceſena. Cçſenna in Theſ. Ling. Lat. ex Plin. Ant. Ceſena ſcribitur.

Tac. Caeſia ſylva, *Heſerwaldt*, ſylva Germ. infer. in Duc. Clivenſi, apud Dinſtlakam opp, teſt. Chryſantho.

Ant. Caeſortium, quaſi Caeſaris ortium, *Giſors*, teſte Siml. opp. Gall. Belg. in Bellovacorum confin. à Bellovacis 6. leuc. Pariſios versùs, inter Petromantalum opp. et Rothomagum urb. occurrens.

¶ Caeſortium, ſeu Caeſarotium, *Giſors*, in Normannia, ad fluv. Eptam, in Vexino Normannico. Diſtat à Lutetia 14. leucis, et totidem à Rothomago, 7. autem à Medunta ſeu Petromantalo in Boream, 3. à Bellovacenſis agri confinio, cum titulo Comitatus, et 6. leucis à Bellovaco. Sed non occurrit inter Rothomagum et Meduntam, neque inter Bellovacum et Lutetiam; diciturque etiam Giſorium.

Ptol. Caetobrix, Cetobrica Plin. *Setuval*, opp. Luſitan. In Theſ. Ling. Lat. indigitatur *Cezimbra*, et Latinè Cezimbria; ſed malè. Vide Cetobrica.

Ant. Caſeronianum, *Curfigliano*, opp. exiguumve caſtrum Hetruriae, apud Auſerim flum. ortum et mont. Apennini radices, à Luca 26. mill. paſſ. in Bor. ab Apua opp. ſupra 20. in ortum. Ibi Caſeroniana reg. vulgò *la Graſignana*.

¶ Caſeroniana regio eſt intra Apenninum montem, in Italia, cujus major pars eſt ditionis Mutinenſis, minor verò Rei-

rò Reipublicę Lucenſis ; ibique oppidum præcipuum Caſtrum novum. Vide Carferoniana & Graſiniana:

¶ Caſſa, *Caffa*, urbs Tauricæ Cherſoneſi, ſub dominio Turcarum, cum portu & emporio celeberrimo, in ora Ponti Euxini, quanquam in Tartaria minori. Ab omnibus creditur Theodoſiam antiquitus dictam fuiſſe, ſed tamen Guillelmus Sanſon exiſtimat ibi fuiſſe alias Cavum oppidum, 30. mill. paſſ. à Theodoſia in occaſum.

¶ Cafri, populi Africæ meridionalis, in Æthiopia inferiori, & juxta oram littoralem Oceani, inter regnum Angolæ & Zanguebariam, regionem. Nullas habent civitates, ſed undequaque vagantur, in ora præſertim versùs promontorium Bonę Spei; ſuntque pro majori parte Antropophagi, & dicuntur à Luſitanis *les Cafres*, & à Gallis *les Cafres*. Ibi loca alicujus notae ſunt Caput Nigrum versùs Benguelam, Caput Currentium versùs Zanguebariam, & Caput Bonae Spei in extrema parte Africae versùs auſtium. Eis etiam tribuitur à multis Soffala arx Luſitanorum in ora Oceani, ex adverſo Madagaſcariae: & paucis annis Hollandi exſtruxerunt etiam arcem ſinum Tabulae dictam, vulgò *Table bay*, in ora prope promontorium Bonae Spei. Sed de aliis locis nulla fere mentio inter auctores recentes.

¶ Cajana, *la Cajenne*, inſula Americae meridionalis. Vide Cayana.

¶ Cajaneburgum, *Cajaneburg*, oppidum Sveciae, in Finlandia, in Cajania provincia, cum arce, in mediterraneis, versùs Lapponiam, & prope Ulam lacum.

¶ Cajania, *la Cajanie*, provincia regni Svecię, in Finlandia regione. Dicitur aliter Bothnia orientalis, extenditurque inter ſinum Bothnicum & Lapponiam.

Luc. Caici, pop. Germ. Vide Cayci, & Cauchi. Horum mem. Luc. lib. 1.

Et vos crinigeros bellis arcere Caicos.

Hos accolas Rheni facit Theſ. Ling. Lat. quod repugnat aliis ſcriptoribus.

Strab. Liv. Plin. Liv. & al. Caicus, Caycus Xenoph. olim Aſtraeus, *Girmaſti* pleriſque, *Caſtri* Nigro, aliis *Chiay*, fluv. Æolidis, inter Pitanen ad Bor. & Elæam ad auſtr. in mare Ægæum ex Myſia ortus exiens. Ovid. lib. 15. Metam.

Et Miſum capitiſque ſui, ripeque prioris
Panituiſſe ferunt, alia nunc ire Caicum.

Non procul à Pergamo urb. decurrit, agrum illius irrigans.

Cic. & al. Cajeta, Cajatta Strab. *Gajetta*, & *Gaetta*, urbs Latii novi, non Campaniæ, nunc in regno Neap. urbs marit. probè munita, epiſc. ſub Archiep. Capuano (ſed inter exemptos epiſcopatus) proxima Formiis vulgò urbi exciſę ad 4. mill. paſſ. cui ſucceſſit in epiſcopatu, à Neapoli 58. Romam versùs. Nomen habet à nutrice Æneae ibi ſepulta, teſte Virg. Ex ea ſinus Cajetanus apud Strab. nominatur. Ejus præter Virg. mem. Sil. lib. 7.

Littora Cajeta, Laſtrygonioſque receſſus.
Sulcabat

¶ Cajeta, *Gaeta*, Gallis *Gajete*, urbs eſt prov. Terræ Laboris, ad radices collis, in peninſula, cum duplici arce & portu percapaci, in ora maris Tirrheni. Aliàs varias experta vices, nunc validum habet Hiſpanorum præſidium.

¶ Caimana, *Caiman*, inſula Americae ſeptentrionalis, in ſinu Mexicano, ad auſtrum Cubae inſulae, piſcatione teſtudinum percelebris; & *Caiman grande* etiam dicitur, quia major altera in eo tractu, quae *Caiman pequeno* vocatur, ſeu Caimana parva, ſubeſtque dominio Anglorum à paucis annis.

Scrip. Gall. Caino, *Chinon*, olim vic. nunc opp. non obſcurum Gall. Celt. in finibus Turonenſium & Pictavorum, à Turon. 9. leuc. in occ. Salmurium versùs totidem.

¶ Caino oppidum eſt lepidum ad Vigennam fluv. in provincia Turonenſi & versùs Pictavenſem tractum, 7. leucis diſtat à Salmurio in ortum, & 5. à Loduno. Dicitur etiam Chinonium.

¶ Cairoanum, *Cairoan*, urbs Africae, in regno Barcae. Vide Cyrene.

¶ Cairoanum, *Cairoan*, urbs Africae, in regno Tunetano, quæ *Cairavan* Arab. dicitur. Non longè diſtat ab ora maris Africi & à Sirti minore; crevitque, ut multi exiſtimant, ex ruinis antiquae Thiſdri; fuitque antea majoris momenti. Vide Thiſdrus.

¶ Cairus, *le Caire*, urbs Ægypti praecipua & ampliſſima, ad Nilum fluvium. A quibuſdam dicta Memphis, cum reverà ſit Babylon, in altera Nili ripa. Ipſa non ſolùm Ægypti caput & regia, ſed & totius Africae praecipua, jacet ad dexteram Nili ripam, crevitque in immenſum cùm Sultanos ſeu Reges haberet proprios. Nunc autem ſenſim deficit, cum tantùm habeat Proreges ſub dominio Turcarum, quibus ſubeſt à 150. annis cum tota regione, & ipſa quae antea Lutetia major erat, nunc multo minor ab omnibus exiſtimatur. Diſtat ab ora maris Mediterranei 80. circiter milliaribus in auſtrum, & 110. ab Alexandria: & paulò infra ipſam urbem Nilus in duo brachia dividitur.

Calabria, reg. Italiae, inter Apuliam Peucetiam ad occ. & Japygiam ad ortum, in Salentinis, ad oram Borealem, circa Brunduſium & Hydruntum contenta, cujus urbes Brunduſium, Aletium, & Hydruntum; vulgò *Terra d' Otranto*, quae tamen plus patet, cum terra Hydruntina Salentinos omnes complectatur, Calabria verò oram tantum Borealem. Calabria verò, quae ſic hodie vocatur, longè ab hac diverſa & diſtans eſt, cùm Brutios & magnam Graeciam complectatur: quae in Theſ. Ling. Lat. ſic vet. praeſertim Plin. dicta putatur, & appellatur inſ. quod mirandum eſt. Pop. Calabri. Ovid. libro 3. de arte amandi: *Plin. Lib. Ptol. & al.*

Ennius emeruit Calabris in montibus ortus.

Hor. lib. 1. carm. od. 31.

Non aſtuoſa grata Calabria
Armenta.

Hinc Calabricus nom. gent. ut olea Calabrica apud Colum. Cherſydris ſerpentibus haec reg. abundat, teſte Sol. quorum mem. Virg. lib. 3. Georg.

Eſt etiam ille malus Calabris in ſaltibus anguis.

Calabri pyris maximę abundant, eaque hoſpitibus affatim apponunt, & vice bellariorum donant, ut domum ea deferant: unde apud Hor. in epiſt. loco proverbii eſt, *Calabri hoſpitis xenia*, de donis ruſticanis, quae ſunt contemptui, vel quae accipientem magis onerent quam juvent. lib. 1. epiſt. 7.

Non quo more pyris veſci Calaber jubet hoſpes.

¶ Calabria olim, teſte Brietio, complectebatur Meſſapiam, ſub qua Salentini & Calabri populi; eratque in modum peninſulae extenſa inter mare Adriaticum & ſinum Tarentinum; ibique urbes praecipuae Hydruntum, Brunduſium, Tarentum, Gallipolis, & Aletium, ubi nunc provincia dicta Terra Hydruntina. Calabria verò hodierna provincia eſt ampla regni Neapolitani, maximè in auſtrum extenſa versùs Siciliam, ubi aliàs Brutii & magna Graecia, vulgo *Calabria*, Gallis *la Calabre*: eſtque duplex, nempe Calabria citerior, *Calabria citrà*, quae magis in Boream extenditur; & ulterior, *Calabria ultra*, quae in meridiem tendit. Utraque eſt inter mare Tirrhenum & mare Jonium, à Borea in Auſtrum extenſa. Citerioris caput eſt Conſentia, ulterioris ſeu inferioris primaria eſt S. Severina.

Urbes Calabria qua extant:

Biſinianum, Biſignano.	*Nicotera*, Nicotera.
Cantanara, Cantazaro.	*Rhegium*, Regio.
Carinthis, Cariati.	*Roſſanum*, Roſſano.
Conſentia, Coſenza.	*S. Severina*, S. Severina.
Nicaſtrum, Nicaſtro.	*Umbriaticum*, Umbriatico.

Calacta, Calcacte Herod. Galeate Ant. *S. Marco*, opp. Siciliae, teſte Faz. in ora occid. inter Pactenſem urb. 20. mill. paſſ. & Cephalodium in auſtrum ad 40. Pop. Calactini Cic.

¶ Calacta (hoc eſt, pulchrum littus) urbecula eſt *S. Marco*, nunc ad amnem Fitaliam, 3. milliar. ab ora maris Tirrheni, quamquam Brietius exiſtimet eam fuiſſe in eo tractu ubi nunc Caroniae rudera viſuntur, in valle Demonae.

Caladunum, opp. Hiſp. Tarracon. quod inter Bracaram & Aſturicam occurrebat, à Bracara 72. mill. paſſ. ex itin. Anton. quod nunc *Sola* pag. eſſe putatur. *Ant. Ptol.*

¶ Caladunum oppidum fuit Callaicorum Braccariorum teſte Nicolao Sanſone, ubi nunc Mirandela caſtrum Portugalliae, ad Tuelum amnem, in provincia Tranſmontana, inter Lamegam & Bragantiam.

Calaecia, ſeu Calaegia ex cod. Graeco, *Wittemberg*, teſte P. App. urbs Germ. ad Albim fluv. acad. & ſedes Duc. Saxoniae, media inter Miſnam ad auſtrum & Magdeburgum ad arctos 10. leuc. Al. potiùs videtur *Kalbe* opp. ejuſdem Saxoniae, à Magdeburgo 4. leuc. Hallam versùs 7. *Ptol.*

¶ Calaegia quid ſit, non bene conſtat. Sanſoni oppidum erat Senonum, in Germania, ad fluvium Salam, ubi nunc forſan Jena urbs. Aliis eſt *Kalbe*, caſtrum ad confluen-

tes Salæ in Albim, paulò ſupra Darbicum & inter Serveſtam & Bernaburgum.

Plin. Strab. & al. Calaguris, quæ Calagurris Liv. Calagorina Ptol. *Calaberra*, urbs Hiſp. Tarracon. epiſc. ſub Archiep. Burgenſ. cum antè ſub Tarraconenſi eſſet, ad Iberum fluv. in finibus Vaſconum, olim in regno Navarræ, nunc in Caſtella veteri, media inter Tutelam ad ort. & Logronium ad occ. urbes ad Iberum 8. leuc. utrinque, à Pompelone regia Navarræ 15. patria Clem. Prudentii Poetæ clariſſimi, teſte Mariana, ſed ut ipſemet innuere videtur, Salia opp. Cantabricæ oræ ſolum natale illi fuit. Pop. Calagurritani, qui Plin. Naſcici cognominantur. De Calagurri Prud. in periſteph. hymn. 7.

Noſtra geſtabit Calagurris ambos,
Quos veneramur.

¶ Calaguris, *Calaborra*, ſita eſt ad Iberum fluv. ubi recipit amnem *Cidacos de Caſtiglia* dictum; & epiſcopatus Calciatenſis ipſi unitus fuit anno 1236. Diſtat 13. leucis à Calciata in ortum; eſtque prope confinia Navarrę.

Oroſ. D. Au. Calama, *Calamata*, ut videtur, urbs Africæ mediterr. inter Hipponem & Cirtam, Hipponi propior, epiſc. quondam ſub Archiep. Carthaginenſi.

¶ Calamiana, *Calamianes*, inſula oblonga Aſiæ in mari Indico, inter Borneum & Philippinas extenſa ſub dominio proprii Regis; diciturque aliter Paragoja.

Sophr. Calamina, *Malipur*, & Luſitanis *Citta di S. Thoma*, urbs Indiæ cit. in ora ſinus magni, apud Taprobanam inſ. ubi corpus Divi Thomæ Apoſtoli ſuperioribus annis inventum ſcribit Maphæus cum al.

¶ Calamina, *Meliapur*, ſeu etiam *S. Thomas* ab Europæis dicta, quia ibi inventum fuit corpus divi Thomæ à Chriſtianis, urbs eſt parva Aſiæ, in India, versùs oram littoralem ſinus Gangetici, in regione Coromandelis, quę pars eſt regni Narſingæ. Diſtat 25. milliaribus à Paliacata in auſtrum; eſtque ſatis culta, & a Chriſtianis S. Thomæ dictis inhabitata. Sed diſtat à Taprobana inſula 200. circiter milliaribus in Boream.

Clearcho & Euſ. Calani, pop. Indię citer. Philoſophiae ſtudio dediti, qui iidem Brachmanibus ſunt, teſte Æliano.

Calantica, *Arraiolas*, teſte Jacobo Vaſconc. pag. Luſit. Eborae urb. proximus, inde 2. leuc. Scalabim versùs.

Plin. Calapis, fluv. Japodum. Vide Colapis. Hic non Pannoniae, ut ſcribitur in Theſ. Ling. Lat. licet in ea deſinat, ſed Liburniae, in qua oritur.

Plin. Mel. Calaris, Caralis Aul. Hirtio, Carallis Ptol. *Cagliari* urbs archiep. Sardiniae primaria & regia, in qua ſedes eſt Proregis, in ora meridionali, à Turribus altera metrop. exciſa 120. mill. paſſ. in auſtrum diſtans, quot ferè à propiore Africae littore recedit. Pop. Caloritani. Calaritanum prom. haud procul ab urbe Calaritana, à Carthagine 1500. ſtad. teſte Strab. diſtans. Claud. de bello Gild.

Tenditur in longum Calaris, tenuemque per undas,

Pop. Calaritani, & prom. Calaritanum Plin.

¶ Calaris, Gallis *Caglier*, urbs eſt triplex, & cùm portu capaciſſimo in mari Africo. Capta fuit à Jacobo II. Aragonum Rege anno 1330. à quo tempore ſubeſt dominio Hiſpanorum cum tota inſula. Ab ea pars auſtralis inſulae dicitur promontorium Calaritanum, *Capo Cagliari*. Diſtat ab Arborea 50. milliar. in ortum.

¶ Calaroga, *Calarvega*, oppidulum Diœceſis Oxomenſis, in Hiſpania, in Caſtella veteri, patria S. Dominici Inſtitutoris Ordinis Praedicatorum.

Lib. Not. Calarona, urbs Gall. Riparienſ. haec Clarona & Glarona, ut al. cod. habent, urbs Helveticorum, una ex XIII. conventibus eſſe videtur, vulgò *Glarys*; ab Abbatis cella 4. in Africum, à Curia urb. Rhaetorum 5. leuc. in Bor. Luceriam versùs.

¶ Calarona, & melius Glarona, *Glaris*, oppidum eſt Helvetiorum, ad amnem *Sarneff*; & fœdus iniit cum aliis pagis anno 1351. Vide Glarona.

Strab. Calaſarna, *Capana*, Barrio teſte, opp. magnae Graeciae mediterr. in Calabria, inter Roſcianum 20. & Cariatum ad ort. 12. mill. paſſ.

¶ Calaſarna, opp. Lucanorum, aliis eſt *Campana*, oppidulum Calabriae citerioris juxta amnem Lacanetum, 4. milliaribus ab Umbratico.

Cic. Calata, Galeata Anton. *Galati*, opp. Siciliae, medium inter Pactas ad occ. & Troynum ad Eurum 25. mill. paſſ. Pop. Calatini, Plin. Galatani.

Cic. Calata ultera *Calatagirone*, ut Cluſ. Arretio videtur, urbs Sicil. mediterr. Ennae urbi finitima, ab ea in auſtrum 24. mill. paſſ. diſtans, à Plutia 15. Calata Jeronis Latino rec. dicta, quae urbs inter recentes adnumeratur, longè diverſa ab ea cujus Cic. in orat. in Verrem meminit; illa enim apud oram occiduam ſita eſt, haec in valle Netenſi.

¶ Calata altera, ſeu Calata Hieronis, opp. eſt ſitum intra montes. Crevit ex ruinis Zoticae urbis deſtructae, & in ejus viciniis labitur fluvius Achates, qui 25. abhinc milliar. in mare Africum ſe exonerat.

Calathe, Galata Plin. & Anton. *Galata* etiam vulgò dicta, inſ. maris Africi, Numidico ſinui adjacens, à Tabraca urb. 32. mill. paſſ. diſtans, à Calari urbe Sardiniae 120. Aliis eſſe videtur *la Goletta*, inſ. cum arce in ore ſinus Tunetani, ab Hiſpanis diu poſſeſſa, & ſuperioribus annis ob nimiam diſtantiam amiſſa. *Ptol.*

Calathuſa Plin. lib. 4. cap. 12. eſt inſula parva maris Ægaei, inter Cherroneſum & Samothracen.

Calatia, quae & Galatia colon. *Gajazzo*, urbs Campaniae, in monte, inter Capuam 8. & Alliphas 12. mill. paſſ. epiſc. ſub Archiep. Capuano. Pop. Calatini Plin. Mem. Calatiae Sil. lib. 8. *Cic. Caſ. Liv. & al.*

Inſula, nec parvis aberat Calatia muris.

In Theſ. Ling. Lat. Calatiae num. plur. ex Plin. cùm Calatia legatur, ſitque Capuae, non Bovillis vicina:

¶ Calatia, *Cajazzo*, urbs eſt regni Neapolitani in provincia Terrae Laboris, prope Vulturnum fluvium, & media inter Capuam & Teleſiam, 4. milliar. à Caſeria in Boream. Senſim deficit.

Calatis. Vid. Callatia.

¶ Calatrava, *Calatrava*, urbecula Hiſpaniae, in Caſtella nova, ad Anam fluvium, alias munita. Hinc tractus adjacens campus Calatravae dicitur, & hinc etiam Ordo militaris Equitum Calatravae. Diſtat tribus leucis à Civitate regia, 4. ab Almagro, & totidem ab oculis ſeu fontibus Anae fluvii.

Calatum, (quod & Galacum Ant.) *Tadcaſter*, & *Helcaſter* Lhuydo, opp. Albionis, in Brigantibus, inter Clanoventam 39. & Mancunium 65. mill. paſſ. ex itin. Ant. Vide Galacum. Sed * Camd. eſt *Overburrovv*, opp. Comit. Lancaſtrenſis. Mihi Calatum & Galacum opp. diverſa videntur. (* Camden. videtur *Vubeallep caſtle*, reg. Weſtmar. *Strab. Ptol.*

¶ Calatum, ſeu, & meliùs, Calacum, Camdeno eſt *Ovver Burrovv*, lacus Lancaſtrienſis Comitatus, inter Lonum & Laccum amnes, prope Weſtmariam provinciam.

Calauria, *Sidra*, teſte Soph. inſ. ſinus Argolici contra Trœzenen, (ubi Demoſthenes clariſſimus Orator Antipatri perſecutionem fugiens, accepto veneno obiit) haud procul à littore & Scyllaeo prom. ubi Damala urb. Ibi Diana colebatur, quae Calaurea cognominata eſt. Calauris non amplior eſt 30. ſtad. ubi templum Neptuno ſacrum fuit, ut propterea Poſidonia, teſte Strab. lib. 8. dicta ſit: Haec Latonae prius erat, Delos verò Neptuni; facta permutatione ortum eſt proverbium, *Pro Delo Calauriam*, cùm officium officio compenſatur, ſimile ei, *Manus manum lavat*. Vel cum res magna cum parva commutatur. * Ovid. lib. 7. Metam. *Plin. Pauſ. Mel.*

Inde Calaurea Latoidos adſpicit arva.

Calcaria, *Kalcaceſter* Bedae, teſte Ort. & *Aberford*, teſte Camd. opp. Britanniae, in Anglia & Eboracenſi Com. inter Eboracum 9. & Cambodunum 20. mill. paſſ. Mediolanum versùs in occ. Eſt & Calcaria urbs Ducat. Clivenſis. (* Camden. videtur *Tadcaſter*, opp. ejuſd. reg. ad Vverfum fluv. *Ant.*

¶ Calcaria, opp. Brigantum nunc, Camdeno eſt *Tadcaſter*, vicus provinciae Eboracenſis, qui à Beda *Calcaceſter* dictus fuit, 9. milliar. ab Eboraco in occaſum.

¶ Calcedonia, *Scutaret*, urbs Aſiae minoris. Vide Chalcedon.

Calciaci, pop. Germ. infer. quorum urbs, teſte Junio, Calcaria, vulgò *Calkar*, appellatur, in Duc. Clivenſi, à Clivia urbe 2. leuc. vix diſtans. Ortel. negat Calciacos à Tac. memorari, ſed Talbiacum. *Tac.*

¶ Calcaria, *Calcar*, urbs Germaniae, in Ducatu Clivenſi, parva, ſed lepida, una leuca tantum à Rheno fluvio, & duabus à Clivia urbe, & paulò amplius ab Emerico, ſub dominio Electoris Brandeburgici, ad amnem *Men*. Sed quid ſint Calciaci non mihi conſtat.

¶ Caliata, *la Calzada*, ſeu *S. Domingo de la Calzada*, urbs eſt Hiſpaniae, in Caſtella veteri, in Rivogia regiuncula; eſtque epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Burgenſi. Sed ab anno 1236. ejus epiſcopatus unitus eſt Calaguritano.

tano. Urbs eſt parva intra montes, celebriſque devotione erga S. Dominicum, 12. leucis diſtat à Calaguri in occaſum, & 3. à Nagera.

Ant. Cale, opp. olim, nunc vic. Hiſp. Luſit. in ora apud oſtia Durii fluv. *Gaja*, al. *Caja* nunc dictus: ex quo vicinus portus Calenſis vocatus eſt, qui in urbem præclaram excrevit, vulgò *Porto Gallo*, (quod nomen eſt toti regno) & *Porto* ſine additione, *C. Puerto* Luſitanis, urbs epiſc. ſub Archiep. Bracarenſi, inde 8. leuc. in auſtrum, Ulyſſiponem versùs ad 47.

¶ Cale, oppidum aliàs Callaicorum Braccariorum, ad oſtia Durii fluminis, cum portu admodum frequenti propter piſcationem, unde dictus Portus Cale; & crevit in civitatem opulentam, unde poſtea Portugalliç regni nomen, urbs ipſa *Ciudad do Puerto* incolis, *Porto* Italis, & *Port à Port* Gallis & Belgis. Emporium eſt celebre & maximè frequentatum a Belgis. Sed vicum *Caja* non reperio in tabulis.

C. Turon. Cale etiam Anton. poſtea Callium in lib. Conc. *Cagli*, urbs Umbriæ, ad Candianum fluv. in Duc. Urbinate, inter Urbinum ad Bor. & Eugubium ad merid. 15. mill. paſſ. non vicina Anconæ, ut ſcribit Ortel. à qua ſupra 50. mill. paſſ. diſtat, epiſc. ſub Arch. Urbinate

¶ Cale, nunc Calium, *Cagli*, urbs eſt Italiç, ad Cantianum amnem, ubi recipit Boaſim, ad radices montis Apennini; ſubeſtque dominio Summi Pontificis.

Cale, & Caleoſis vicus, *Kala*, cœnobium Campaniæ Gallicæ, à Pariſiis 12. mill. paſſ. in ort. diſtans.

¶ Cale & Cala, *Chelles*, oppidulum eſt Galliæ, cum celebri monaſterio Monialium, in provincia Inſ. Franciæ dicta, prope Matronam fluvium, 4. leucis à Pariſiis Meldas versùs.

Ptol. Cale acte, quaſi pulchrum littus, opp. olim, nunc pag. Eubœæ inſ. inter Leonem prom. & Caryſtum urb. cui vicinus eſt, *Piatari* vulgo, teſte Mol. Cale acte etiam Herod. opp. Siciliæ, quod Calata Cic. Galata Plin. Calacta Ptol. eſſe videtur. Fuit & opp. ſive pag. amplius Cretæ, à Steph. memoratus.

¶ Calecutium, *Calecut*, urbs Indiæ orientalis cis Gangem, & emporium celebre, caput regni perampli, in ora Malabarica, cum portu ſatis capaci. Diſtat à Cochino 20. leucis Hiſpanicis circiter, & vix decem à Cananora. Ejus Rex Zamorinus dicitur.

Tac. Ptol. Caledonia, reg. Britanniæ ſecundæ ſeu Scotiæ, ubi adhuc Caledonia ſylva, *Caldar*, & *Calender* teſte Hect. Boetho, apud Sterlingum opp. Pop. Caledonii, quorum reg. *Roſſia*, teſte Ortel. ubi caſtrum Caledonium urb. *Dunkelden*, ad Taum fluv. epiſc. ſub Archiepiſc. Andreapolit. inde 22. mill. in occ. Scongæ opp. finitima, Dumblanam urb. versùs 12. Hinc Caledonius nom. gent. Caledonii pro Scotis accipiuntur Claud. de laud. Serenæ:

Inde Caledoniis, auſtralibus inde parentum
Cingeris excubiis.

¶ Caledonia, pars ſeptentrionalis Scotiæ, & Caledonii etiam populi, ubi nunc prov. Roſſia, Loquabria, & Atholia. Regio autem incolis *Allibanvon* dicitur, & Albania Latiòe, teſte Camdeno; hinc etiam Caledonia ſylva, cujus vix reliquiæ ſuperſunt quaoquam alias in immenſum ſpatium diffuſa, & monte Grampio diviſa. Ibi & Caſtrum Caledonium, *Dunkeld*, urbs ad Tavum fluvium, in qua antiqui nominis veſtigia agnoſcit Buchananus. Ab ea regione mare Scoticum dicitur etiam Oceanus Caledonius ſeu & Ducaledonius, maximè versùs Boream.

Val. Flac. Caledonius Oceanus, Duecaledonius Ptol. mare quod Scotiam alluit.

¶ Calembergicus, *Calemberg*, tractus Germaniæ, in Ducatu Brunſvvicenſi, prope Viſurgim fluvium extenſus, & inter Hannoveram, Hamelium, Eimbecum, & Gotingam urbes, ſub dominio Ducis Luneburgenſis Hannoverae.

Cic. Strab. Plin. & al. Calenum, *Carinola*, urbs Campaniç, in regno Neapolitano, in agro Stellate, apud mont. Maſſicum, Sueſſae urb. propinqua ad 6. mill. paſſ. totidem ferè à Sinueſſa urb. exciſa, epiſc. ſub Archiep. Capuano, inde 12. mill. Sinueſſam versùs. Ibi Calenus ager fertiliſſimus; ſed urbs ipſa ob aeris inſalubritatem penè deſerta, fortè quod Epiſcopus injuria affectus illi maledixerit, ut ferunt. Ortel. dubitat an Calenum & Cales urbes diverſae ſint, cum id manifeſtiſſimum ſit ex Cic. Liv. & Ptol. Hinc Caleni pop. Polyb. & Calenus nom. gent. Horat. lib. 1. carm. ode 20.

Cæcubum, & prelo domitam Caleno
Tu bibes uvam; mea nec Falernæ
Temperant vites, neque Formiani.
Pocula colles.

Aqua Caleni eſt quæ tumulentos facit, teſte Plin. ſicuti & in Paphlagonia, ut lib. 2. c. 103. Vinum Calenum adeo celebratum eſt, ut pro vino Calenum accipiatur apud Juvenal. ſat. 1.

Occurrit matrona potens, quæ molle Calenum
Porrectura viro:

¶ Calenum, ſeu Carinola, *Carinola*, urbs eſt regni Neapolitani, in provincia Terrae Laboris, 4. milliar. ab ora maris Tirrheni, & totidem à Sueſſa; eſtque parvi circuitus, parumque diſſita à veteris Caleni ruinis.

¶ Calepium, *Calepio* oppidum Cenomanorum, in Italia, 14. mill. paſſ. à Bergomo, patria Ambroſii Calepini. Ad Ollium fluvium ſedet, in ditione Veneta & agro Bergomenſi. Hinc vallis Calepia, prope Sebinum lacum.

Cales num. plur. *Calvi*, colonia & urbs Campaniae proxima Calena, & 6. mill. paſſ. in occ. diſtans, ſeu in Circ. inter Capuam & Sveſſam media 8. mill. diſſita, propior Teano Sidicino, ab eo 4. mill. Capuam versùs, à Cala Boreae filio Argonauta, ut ferunt, condita, urbs parva epiſc. ſub Archiep. Capuano. Mem. Hor. lib. 4. carm. ode 12. Cic. Liv. & al.

Sed preſſum Calibus ducere Liberum
Si geſtis:

Virg. quoque lib. 7. Æn.

. . . Sidicinaque juxta
Æquora, quique Cales linquunt, amniſque vadoſi
Accola Vulturni.

In Theſ. Ling. Lat. Cale etiam nominatur, cum apud vet. omnes Cales dicatur. Hinc etiam putat dici vinum Calenum, quod à Caleno urb. nominatur.

¶ Cales, *Calvi*, urbs eſt regni Neapolitani, in provincia Terrae Laboris, 8. milliaribus à Caleno in ortum, 6. à Capua in Boream; eſtque parvi circuitus. Ptol.

Caletae, Caletes Caeſ. & Strab. pop. Gall. Belg. Oceani Britanici, oram inter oſtia Sequanae & Somonae fluminum incolentes: quorum regio *le Caulx*, teſte Pet. Divaeo, appellatur, ubi oppida praecipua Juliobona, Fiſcicampus, & Diepa, in ora intus Caeſertium, Clariacum, Pontiſara, Gornacum, Albamala, Neocaſtrum, Heum, & Arcae: quibus omnibus praeſtat Diepa à Rothomago urbe 15. leuc. in ort. Hinc error patet Theſ. Ling. Lat. & aliorum Caletas indigitantium Cales urb. Picardiae. Calete verò apud Plin. inſ. parva eſt inter Cherroneſum & Samothracen. De Caletibus lib. 1. itiner.

Jamque tuo tandem Caletes Marte receptos
Venimus.

¶ Caletae populi fuere Galliae Lugdunenſis, teſtibus Ptol. Sanſone, Brietio, & aliis, quorum regio nunc *le pais de Caux* dicitur: eſtque pars Normanniae, inter Oceanum, Britanniam, & Sequanam fluv. Ibi urbes praecipuae ſunt Diepa, ſeu Deppa, Calidobeccum, Juliobona, Fiſcicampus, Portus Gratiae, Albamala, novum Caſtrum, & Augae ſeu Eum. Sed Caeſortium, Pontiſara & Gornacum ſunt in Vexino tractu, non autem in Caletenſi.

¶ Caletum, *Calais*, urbs Galliae dives & permunita, emporiumque celebre, cum arce, & portu capaci, in Picardia, & in ora Oceani, juxta fretum Gallicum. Tribus leucis diſtat à Gravelinga in occaſum, & 5. à Bononia in Boream, ſeptemque ab ora proximiori Angliae. Ab ea fretum inter Galliam & Angliam dicitur *le Pas de calais* a Gallis, & *The Straiſt of Calais* ab Anglis; & ibi multi credunt fuiſſe Itium portum antiquorum. Sed alii exiſtimant fuiſſe ubi nunc *Wiſſant*, caſtrum Bononienſis tractus: quod melius.

Caleva, Ναλλουα in cod. Graec. Calleva Antonio poſtea Oxonium, *Oxenford*, teſte Priſaeo, vulgò *Oxford*, urbs epiſc. & academia praeclara Albionis, in Anglia; ad Thameſim fluv. à Londino 50. mill. Angl. in occ. Sed Camd. eſt *Wallingford* opp. ejuſd. tractus; ſic Humfredo. Hic Ortel. Ptol. citat; cum in cod. Graeco Ptol. Caleva deſit. In Theſ. Ling. Lat. pro Caleva Calena legitur. Ptol. Ant.

¶ Caleva Atrebatum, quae & Galena Camdeno, eſt *Wallingford*, opp. Bercheriae provinciae, ad Tameſim fluvium cum ponte, 10. milliar. Anglicis infra Oxonium, Vindſoriam versùs, & è regione Oxonienſis provinciae. Lib. Conc.

Caliabrum et Caliabria, ac Calimbria alibi, *Montanies*, teſte Mor. cum al. urbs Luſitan. olim epiſc. ſub Archiep. Emeritenſi, nunc opp. non obſcurum Extremadu-

maduræ Equitum D. Jacobi, à Caſtris Cæcitiis 4. leuc. diſtans, inter Zafram 4. & Ellerenam 10.

Ptol. Calicula, opp. Hiſp. Bæt. Nigro *Hueſca* videtur: ſed *Hueſca* Eſcua Plin. & Oſca al. eſſe videtur.

¶ Calidobecum, *Caudebec*, urbs Galliæ, in Normannia provincia, & prope æſtuarium Sequanæ in tractu Caletenſi, 7. leucis infra Rothomagum, verſùs Portum Gratiæ, Lanificio ſuo celebratur.

Mart. Calidonii, pop. Scotiæ. Vide Caledonii. Horum mem. Mart. lib. 10. ep. 44.

Quinte Calidonios Ovidi viſure Britannos.

¶ California, *California*, inſula maxima Americæ ſeptentrionalis, oblonga, & à Borea in Auſtrum porrecta, prope Novum Mexicum, à quo dirimitur mari Purpureo. Extenditur ad 300. leucas Hiſpanicas circiter à Borea in Auſtrum, nempe à promontorio Mendocino ad promontorium S. Lucæ verſùs novam Hiſpaniam, ab Oriente autem in Occidentem ſtrictior, vix habet 70. leucas plus minus. Nulla ibi urbs quod ſciam, aut colonia Europaeorum; ſed tantum luſtrata fuit ab Hiſpanis verſùs oram occid.

Ptol. Calinda, Calymna Strab. Calydna. Plin. *Lagula*, teſte Mol. opp. Lyciae marit. apud fines Cariae, inter Caunum &,* Chydam ad ort. (* al. libri Lydas.

Ptol. Calipus Calipodis, *Palma* fluv. Hiſp. Luſit. teſte Goropio, in agro Eborenſi oriens, ac ad Cetobricam in mare exiens, *Sandano*, teſte And. Reſendio, qui illum Calipodem vocat, cui magis credo.

¶ Calipus eſt *Zadaon* fluvius, ſeu *Cadaon*. Fontes habet in confinio Algarbiae, & recipit amnes Alvitum, Odegum, Cabrellam, & amniculum *Palma* dictum. Deinde prope Caetobrigam in Oceanum Atlanticum ſe exonerat.

Ptol. Caliſia, *Clusburg*, teſte Ortel. opp. Germ. magnae: ſed potiùs *Kaliſch* urbs Poloniae majoris, inter Wartam ad merid. 5. & Poſnaniam in Bor. 12. à Gneſna 9. in auſtrum, Caliſienſis Palatinatus caput.

¶ Caliſia, oppidum Germaniae, ubi alias Lugii Helvaeones, nunc *Kaliſch* urbs eſt Poloniae majoris ſeu inſer. ad Proſnam amnem, qui paulò poſt cadit in Wartam. Diſtat 5. leucis Germanicis à confinio Sileſiae, 5. à Siradia in Bor. & 12. ab Vratislavia, fuitque male habita a Svecis hiſce ultimis temporibus.

Strab. Callaici, Calaici, Callaeci, ac Calleci, necnon Gallae-
Ptol. ci Plin. cui etiam Callaeci, pop. Hiſp. Tarrac. extremi ad Oceanum occid. & Borealem (non Luſitaniae, ut in Theſ. Ling. Lat. legitur) vulgò *Gallegos* Hiſp. quorum regio Callecia, & Gallaecia, vulgò *Galicia* Italis. Hinc Callaicus, ſive Calaicus nom. gent. ut Oceanus Calaicus apud Martial. Ovid. lib. 6. faſt.

Tum ſibi Callaico Brutus cognomen ab hoſte
Fecit, & Hiſpanam ſanguine tinxit humum.

Sil. lib. 3.

Callaici conjux obit irrequieta mariti.

Claud. de laud. Serenae:

Divitiis undaſſe Tagum, Callacia riſit.

¶ Callaici, populi Hiſpaniae Tarraconenſis, aliàs diviſi fuere in Callaicos Braccarios & Callaicos Lucenſes. Braccarii inter Durium & Minium fluv. habitabant, ubi nunc pars regni Portugalliae, quae dicitur Tranſmontana, & regio inter Durium & Minium. Callaici verò Lucenſes, qui & praecipui, fuere ubi nunc Galiciae regnum, *Galicia* incolis, *Galice* Gallis, & *Galiſſen* Belgis. Habet à Septentrione & Occidente Oceanum, à Meridie Luſitaniam, & ab oriente Aſturiam & regnum Legionis. Regio eſt montuoſa. Ejus caput eſt Compoſtella. Vide Gallaeci.

Ant. Callatia, Callacis Anton. Calatis Strab. & Plin. *Kilia*, teſte Laz. urbs Myſiae infer. ad oſtium Boreum Iſtri fluv. ubi Alba urbs, vulgò *Bialogrod*, in Beſſarabia reg. Sed Laonico, cui magis fidem habeo, *Calliacra* eſt, ab oſtiis Iſtri diſtans in auſtrum Bizantium verſùs; cùm Calatis ex Strab. ſita ſit inter Apolloniam urbem Thraciae ad auſtrum 1300. & Tomos urbem Myſiae ad ſeptent. 280. ſtad. longè diſtans ab Iſtro in merid. Nigro eſt *Pandalla*.

¶ Callaum, *Callao*, ſeu *Callao de Lima*, inſula parva Americæ meridionalis, in ora maris Pacifici, ex adverſo urbis Limae ſeu Regum. Habet oppidum ſatis amplum cum valida arce, efficitque portum urbis ipſius Limae, totius Peruviae regiae.

Ant. Calle, Cale alibi, & Callium lib. Conc. urbs Umbriae *Cagli*, epiſc. ſub Urbinate Archiep. inter illum & Eugubium 15. mill. paſſ. Ortel. urbem facit Senonum in Piceno: ſed longè abeſt à Piceno & ab ora Senonum, à qua ad 45. mill. paſſibus in auſtrum recedit.

¶ Calle media ferme eſt inter Urbinum & Eugubium, in Ducatu Urbini, ſub dominio Summi Pontificis, verſùs montem Apenninum, ad Boaſim amnem, qui paulò poſt cadit in Cantianum fluvium, 15. milliaribus à Foro Sempronii, & 10. tantùm à limite Piceni. Vide Cale.

Callicula, *Cajanello*, teſte Leand. opp. Campaniae, ad *Liv.*
Caſilinum fluv. à Capua 6. mill. paſſ. Sueſſam urb. verſùs diſtans. Scribitur & Calicula unico l Apud Liv. mons eſt.

¶ Callicula mons erat Campaniae, dictus aliter Eribanus & Eribianus, teſte Brietio, inter Turrim Francoliſiam & Calem.

Callidromus, *Caliar*, mons Achajae, in finibus Lo- *Strab.*
crorum Ozolorum. *Ptol.*

Calligeris, *Cananor*, teſte Caſtal. urbs Indiae citer. in *& al.*
ora occid. urbs ampla, cum arce, à Cocchino 32. leuc. in *Ptol.*
Bor. Goam verſùs. Hujus urb. Rex Luſitanorum vectigalis eſt.

¶ Calligeris utrum ſit *Cananor*, eſt tantùm levis ſuſpicio. Vide Cananorium.

Callinicus urbs fuit Syriæ epiſc. ſub Archiep. Edeſ- *Curo.*
ſeno, ac ſub Patr. Antiocheno.

Callipolis) non Calliopolis, ut in Theſ. Ling. Lat. (*Gal-* *Strab.*
lipoli noſtris, *Gelibeli* Turcis, teſte Leuncl. urbs Thra- *Ptol.*
ciæ ad Propontidem, contra Lampſacum urb. Aſiæ, *& al.*
epiſc. ſub Heracleenſi Archiep. ſedes Præfecti maris, à Byzantio 120. mill. paſſ. in auſtrum, à Lampſaco 5. in occ. tam exigua eſt ibi Propontidis latitudo. Ejus mem. Sil. lib. 14.

Romana petivit
Fœdera Callipolis

¶ Callipolis, *Gallipoli*, urbs Italiae, aliàs ſub Salentinis, & Anxa dicta, nunc ex praecipuis Terrae Hydruntinae. Sedet in ora ſinus Tarentini, eſtque urbs permunita. Vide Gallipolis.

¶ Callipolis urbs eſt Cherſoneſi Thraciae, aliàs ampla, nunc ſenſim deficiens, ſub dominio Turcarum, ſed cum armamentario inſtructiſſimo. Sedet è regione Aſiae minoris, juxta Helleſpontum, qui ab ea detroit de *Gallipoli dicitur*.

Callipus, fluv. Luſit. *Sandano* Reſend. Vide Calipus.

Callirrhoe, & Callirhoe al. Laza Hebraeis, *Coronun*, *Ptol.*
teſte Mol. opp. Palaeſtinae, in Judaea, apud Jordanem fluv. Plin. verò fons Atticae, eſt apud Aſphaltitem lacum, & Strab. fons novem fiſtulis aquam mittens. Mem. illius Stat. lib. 12. Theb.

Et quos Callirhoe novies errantibus undis.

Eſt & Callireoh fons Syriae apud Edeſſam urb. quae, teſte Plin. de nomine fontis Callirhoe appellata fuit. Eſt etiam fons Atticae apud Plin. l. 4. c. 7.

Calliſte, inſ. una Sporadum. Vide Thera. *Plin.*

Calliſtratia, *Caſtellas*, teſte Theveto, opp. Paphlagoniae, in ora maris Euxini, inter Carambim prom. ad occ. & Aboni mœnia in ort. ſic apud Mol.

Calmaria, *Calmar*, urbs munita Sveciae regni, in Oſtro- *Ptol.*
gothia & Smalandia provinc. cum portu in ora littorali maris Baltici, è regione Oelandiae inſulae, 4. leucis diſtat à Chriſtianopoli, & 40. ab Hafnia, & ab ea mare interjacens inter ipſam & Oelandiam inſ. *Calmarſund* vulgò dicitur. Mirè deformata fuit incendio anno 1647. Arcem habet validam, & 40. milliar. diſtat ab Hafnia.

¶ Calniacum, *Chauny*, oppidum lepidum Galliae, ad Oeſiam fluvium, in Inſula Franciae, ſed in limite Picardiae, in agro Tartenico, 3. leucis à Novioduno, & paulò minus à Fara in auſtrum.

Caloneſus *Belle-Isle*, inſula Galliae, in ora meridionali Britanniae minoris, cum portu, & uno aut altero fortalitio. Ejus longitudo eſt 6. leuc. latitudo autem 2. circiter, diſtatque 5. leucis à littore proximiori Britanniae.

¶ Caloneſus, *Belle Isle* Gallis, *Formoſa* Luſitanis, Sinis *Talienkieu*, inſula Aſiae, in mari Sinico. Vide Formoſa inſula.

Calonis, *Cleves*, teſte Laz. urbs Germ. infer. Duc. Cli- *Ant.*
venſ. caput, à Noviomago primaria urbe Geldriae 3. leuc. à Col. Agripp. 26. in Bor. Sed haec urbs olim Clivus & Clivenſis arx ex antiq. inſcr. ibi reperta dicitur.

¶ Calonis aliis, & forſan meliùs, eſt *Kalenhuſen*, vicus Clivenſis Ducatus, 2. mill. paſſ. infra Ordingam, ad Rhenum fluvium, teſte Cluverio.

Calor, *Calore*, fluv. Hirpinorum, ex valle Anſancti oriens, propeque Beneventum decurrens, infra illud *Liv.*
non longè Sabbatum excipiens. Vulturnoque apud Te- *Ant.*
leſiam

leſiam urb. congrediens. Scip. Mazz. ſcribit illum in Silarum ultra Salernum influere, non ſine manifeſto errore: niſi alter ſit fluv. hujus nominis: de quo tamen nihil apud aliquem legi.

¶ Calor, *Calore*, fluv. eſt provinciae Principatus ulterioris. Oritur ex Apennino monte, & montem Maranum civ. rigat; deinde auctus Miſcano & Tamaro fluv. prope Beneventum labitur, & paulò infrà in Sabatum ſe exonerat.

Plin. Ptol. Calpas, *Carrathaſſan*, ſi Theveto fides, fluv. port. & oppid. Bithyniæ, inter oſtia Pſillidis & Sangarii in Euxinum labens, *Aqua*, teſte Mol. dicitur, Pineto autem

Strab. *Zagari*. Sed hic Sangarius eſt à Calpa diverſus.

Plin. & al. Calpe, *Gibraltar*, & Arabicè *Gebel Tarif*, teſtib. Cluſ. & Arret. mons & urbs Hiſp. Bæticæ, ad fretum Herculeum, una ex Herculis columnis, contra Abylen opp. & mon. Mauritaniae alteram columnam, 12. mill. paſſ. in Bor. diſtans, (tanta eſt dicti freti latitudo) à Malaca 19. ab Arrunda 10. leuc. in merid. à Gadibus paulo ſupra 12. ab Hiſpali 31. Ejus mem. Luc. lib. 1.

Heſperiam Calpen, ſummumque implevit Atlanta.

¶ Calpe, *Gibraltar* nunc, eſt urbs Vandalitiæ parva, ſed munita, cum arce, ad fretum Herculeum, quod abea *Eſtrecho de Gibraltar* dicitur ab Hiſpanis, *detroit de Gibraltar* à Gallis. Diſtat ab Abila 15. milliaribus ſeu 4. leucis Hiſpanicis in Boream, à Tingi 11. leuc. à Gadibus 16. circiter, & 4. mill. paſſ. ab Heracleæ ruderibus, *Gibraltar viejo* dictis.

¶ Calpinus lacus, *Calpinzee*, lacus Germaniæ, in Ducatu Megalopolitano, in confinio Brandeburgico, juxta Warenum oppidum, 5. leucis diſtat a Guſtrovio in auſtrum, eſtque inter Muritium & Plavenſem lacus.

Ant. Ptol. Calpurniana, *Carpio*, teſte Henr. Coquo, opp. Hiſp. Bæt. in finibus Turdulorum, in Vandalitia reg. inter Cordubam 26. & Illiturgim 54. mill. paſſ. ex itin. Anton. Nunc inter Cordubam 5. & Illiturgim 7. leuc.

¶ Calpurniana ſedet juxta Bætim fluvium, media inter Cordubam & Illiturgim.

¶ Calvarius, mons Paleſtinæ, ſeu Terræ ſanctæ, antea Golgotha dictus, prope & extra Hieroſolymam: Jeſu Chriſti Domini noſtri paſſione celebris, Gallis *le Calvaire*, Italis & Hiſpanis *Calvario* dictus.

¶ Calvium, *Calvi*, oppidum Corſicæ inſulæ munitum, in ora occidentali, cum arce permunita, in modum peninſulæ, undique ferè inacceſſum, ſub dominio Genuenſium cum tota inſula 35. milliaribus diſtat à Baſtia in occaſ. & 30. ab Ajacio in Boream.

Ptol. Calucones, Collucones Plin. pop. Rhætiæ, quorum reg. Algoja, *Algoevo*, teſte Ægid. Schudo, & opp. *Leukirchen* à Campoduno, 3. leuc. teſte Laz. Memingam verſùs al. 3.

Plin. Calucula, opp. Hiſp. Bæticæ, quod quidam *Cabra* malè indigitant, cùm id Ægabra ſit veteribus.

Ptol. Calumacama, Macomade Anton. *Mecellata*, teſte Marm. opp. Africæ, ad Syrtim magnam, ultra Leptim & Tripolim ad 220. mill. paſſ. in ort. verſùs Philenorum aras.

Ivoni. Calvus mons, *Chaumont*, opp. Gall. Belg. in Valleſia reg. inter Pontiſaram & Bellovacos 6. leuc. à Pariſiis 13. Alia oppida ſunt hujus nominis in Gallia: In Campania à Lingonibus 7. leuc. in Bor. In Siliginia, inter Aurelianos 8. & Romorentinum ad occ. 7. In Aquit. ad Garumnam, ab Agenno 2. leuc. Burdigalam verſùs. Eſt & mons Calvus opp. cum arce firmiſſima in Ducat. Montisferrati, in Liguria, inter Caſalenſem urb. 10. & Aſtam 8. mill. paſſ. *Moncalvo*, ex præcipuis reg.

¶ Calvus mons, ſeu Calvomontium, *Chaumont* cognomento *en Baſſigny*, urbs Galliae ſatis ampla & munita, in provincia Campaniae & Baſſiniaco tractu. Sedet in colle, prope Matronam fluvium, 7. leucis, à Lingonibus in Boream. Calvus mons alter, *Chaumont*, oppidum Galliae, in inſula Franciae & Vexino Francico, ut dicunt, in colle ſitum, inter Bellovacos & Meduntam, 6. leucis ab utraque diſtans, 2. à Ceſortio, & 6. à Pontiſara. Non eſt autem in Valeſia, à qua multum diſtat. Calvus mons, *Chaumont*, oppidulum Galliae, in Saloniae tractu, inter Aurelianos & Romorentinum, 5. leucis ab utraque urbe. Calvus mons, *Chaumont*, oppidulum Galliae, ad Garumnam fluvium, 7. leucis infra Agennum, & 2. a Tonninio. Aliis eſt Calvomontium.

¶ Calvus mons, ſeu Monſcalvus, oppidulum eſt Italiae cum arce nunc disjecta, in Ducatu Montisferrati. Vide Monſcalvus.

Strab. Calyba, Cabila Ptol. & Amm. *Sitibah* Molet. urbs Thraciae mediterr. Arzo finitima, inter Bergulás & Halmydeſſum, proxima Bergulis. Steph.

Calycadnus, *Saleſo*, Nigro & Juſtiniano teſtibus, fluv. Ciliciae Seleuciam urb. (à qua nomen accipit) interluens, inter Sarpedonem & Zephyrium prom. in mare exiens. Appellatur etiam à noſtratibus *Fiume del ferro*. Strab. Ptol. & al.

Calydna inſ. (non opp. Cariae, ut in Theſ. Ling. Lat.) maris Myrtoi, inter Aſtypalaeam inſ. ad occ. & Gnidum urb. Cariae ad ort. à Carpatho inſ. 25. mill. paſſ. in Bor. Niſyro & Telo propinqua. Calymna Ovid. lib. 8. Metam. melle abundans: Plin.

Dextra Lebynthos erat, fœcundaque melle Calymnae.

Calydnae, inſ. duae parvae, circa Tenedum inſ. maris Ægaei, *Mauro*, teſte Nigro dictae. Q. Calab.

Calydon, poſtea Aquila, *Ayton*, teſte Cyriaco Anconit. urbs Ætoliae epiſc. ſub Archiep. Naupactenſi, inde in occ. ſupra 12. mill. paſſ. ad Evenum fluv. ab ejus oſtio 7. mill. paſſ. in Bor. Inter Calydonium fretum Thucyd. inter Rhium & Antyrrhium prom. in ora ſinus Corinthiaci intercedens. Mem. Ovid. lib. 8. Metam. Xenop. Strab. Pauſ. & al.

Alta jacet Calydon, lugent juveneſque ſeneſque.

Idem lib. 3. Amor. eleg. 6.

Nec tanti Calydon, nec tota Ætolia tanti.

Hinc Calydonius, a, um, & Calydonis, dis. Patronym. apud Ovid. 8. Metam.

Mira Deum, nixus cubito Calydonius amnis.

Et ibid.

Plangunt ora ſimul matres Calydonides.

Calidon etiam ſcribitur apud Plaut. in Pœnulo.

¶ Calydon urbs fuit Ætoliae primaria, ubi Diana Laphria colebatur; nunc autem eſt parvi momenti, in provincia parva Graecia dicta.

Calydonium, prom. Britannicae Borealiſſimum, & mare, quò Ulyſſem perveniſſe Sol. teſtatur, pro Caledonium. Ex eo prom. ad Tulen inſ. Borealiſſimam biduo navigari ſcribit, cùm longè majus intervallum ſit. Prom. hoc Tarvedum Ptolemaeo & Orcas appellatur. Vide ibi. Hinc Calydonia Scotiae (ut apud aliquos ſcribitur) & reg. Vide Caledonia. Sol.

Calynda, Calydna Plin. Calymna Strab. urbs Lyciae littor. in conf. Cariae, proxima Cauno. Abeſt ab Artemiſio prom. 60. ſtad. teſte Strab. Vide Calinda. In Theſ. Ling. Lat. eſt nomen duarum inſularum. Steph.

Calypſus, Ogygia Hom. inſ. maris Auſonii, magnae Graeciae adjacens una cum Dioſcoro, à Lacinio prom. ad 12. mill. paſſ. in ort. recedens. Cujus mem. Tibull. lib. 4. carm. 1. Plin.

Non Amor, & fœcunda Atlantidos arva Calypſus,
Finis & erroris miſeri Phæacia tellus.

¶ Calypſus inſula diſtabat 15. milliaribus à Lacinio promontorio in Boream, eratque ubi nunc oſtia fluvii Nethi, in Calabria citeriori, verſùs ſinum Tarentinum. Sed in praeſentia non apparet, uti neque Dioſcorus.

Camachus, *Chemach*, teſte Leuncl. urbs Ciliciae Archiep. ſub Patriarch. Conſtantinop. in Arm. min. conſ. à Leone Aug. metrop. effecta. Balſa.

¶ Camaldulum, *Camaldoli*, vicus Italiae, in ditione Florentina, cis Arnum, in quo à S. Romualdo Camaldulenſis Ordinis auctore monaſterium illuſtre eſt aedificatum in altiſſimis montibus, juxta Apenninum & in confinio Romandiolae Florentinae, 30. milliaribus à Florentia in ortum, & 15. à Sarſina.

Camaletum, *Cairmalei*, teſte Lelando, opp. Albionis, in Anglia ad occ. in finibus Murotrigum. Scrip. Brit.

Camalodunum, opp. Albionis. Vide Camulodunum. Ptol.

* Camane, *Chaul*, urbs Indiae citer. teſte Caſt. in ora occid. ſub Luſitanis, a Cambaja urbe regia 125. leuc. in merid. Goam verſùs. Sed Nigro eſt *Cambayth* urbs ejuſdem orae. (* Καμάνη in manuſcr. Selden.

¶ Camane, ſeu Camanes, aliis eſt *Daman*, urbs ampla, & emporium celebre, juxta ſinum Barigazenum, nunc *Golfo de Cambaja*, cum portu capaci & tuto, in ditione Luſitanorum.

Camani, pop. Germ. quos variè interpretantur: nam P. App. illos in Nortgoja, ſive Bavaria Tranſdanubiana locat, ubi *Chamb* oppid. à Straubinga 5. leucis in Boream à Ratiſpona 7. in Caec. Alii in Pomerania, eſſeque illorum urbem Caminum in ora apud Julinum urb. (cui in epiſcopatu ſucceſſit) a Stetino 10. leuc. in Caec. diſtantem putant. Ptol.

¶ Camani populi qui ſint; non bene conſtat, meliùs forſan Camavi, ſeu Chamavi, Vide ibi.

Cama-

Ptol. Camara, *Camara*, Pin. opp. Cretae, in ora orientali inter Samonium et Zephyrium prom. ubi ora Borealis incipit, Cherſoneſo finitimum.

Mas Camaracum, Cameracum al. *Cambray*, & German. *Camerick*, urbs Gal. Belg. archiep. in Picardiæ, Hanoniæ, & Arteſiae conf. inter Peronam opp. Picardiae, & Valencenas urbem Hannoniæ, 7. leuc. ab Atrebatibus 9. olim epiſc. ſub Archiep. Rhemenſi, metrop. effecta a Philippo Rege Hiſp. & Belgii Dominio curante. Sunt qui illam a Cæſare Samarobrinam dictam velint, ut lib. 4. itin. Poeta quidam ait:

Ad Samarobrina (Cameracum hoc tempore dicunt)
Donec nos veteres duxit lux altera turres.

Camaracum, ſeu, & meliùs, Cameracum, urbs eſt Belgii, & Cameracenſis agri caput; ſed a multis annis Hanoniæ annexa cum illo tractu. Gaudet duplici arce; eſtque permunita, ad fluvium Scaldim, 4. leucis à Duaco in auſtrum, & 7. a Fano S. Quintini. Archiepiſcopalis effecta fuit anno 1559. a Paulo IV. fruſtra reclamante Remenſi Archiepiſcopo; eratque antea civitas Imperialis & libera: Sed diſtat a Samarobriva 8. leucis.

Aimo. Camaria, *Camargue*, inſ. Gall. Narbonenſ. ſive Provinciae ad oſtia Rhodani flu. Maritimę opp. proxima.

¶ Camaria dicitur, & meliùs, Caſtra Mariana & Campus Marii, ubi Marius caſtra habuit contra Cimbros, quos poſtea ibi maxima clade affecit. Nunc vulgò *la Camargue* dicitur. Eſt inter Rhodani oſtia & Arelatem; eſtque miræ fertilitatis in Provincia, 5. leucis à Maritima in occaſum.

Ptol. Plin. * Camarina, Camerina Liv. *Camarana* nunc, teſte Faz. urbs Siciliæ (cum fluv. cognomine & palude) exciſa, anno poſt Romam 155. condita in ora auſtrali, inter Gelam ad occ. & Pachynum promont. ad ortum paulò ſupra 30. mill. paſſ. inter duos amnes proximos Vanum & Iporum, antiquiſſima, à Syracuſanis condita olymp. 45 anno poſt Syracuſas 135. à quibus poſtea everſa fuit. Apud illam claſſis Rom. Æmil. conſ. ingens naufragium paſſa eſt navibus, 384. amiſſis. Ejus mem. Virg. lib. 3. Æn.

Apparet Camarina procul, campique Geloi.

Cùm Camarinenſes paludem contra Oraculi reſponſum exſiccaſſent, viam hoſtibus urbis expugnandæ patefecerunt. Unde adagium, *Noli movere Camarinam*. Sic etiam *Camarinam movere* apud Lucian. proverbio dicitur, cùm quis ſibi malum acceſſit, veluti Camarinenſes, qui contra Oraculum Camarinam moventes paludem, id eſt, exſiccantes, ut peſtem averterent, hoſtibus aditum patefecerunt, à quibus trucidati ſunt (* Μαχαρι.α man. Seld.

Strab. Ptol. Camarinum, Camerinum Anton. Camertes Plin. (ſed hi pop. ſunt non urb.) urbs Umbriae epiſc. in mont. juxta Piceni fines, a Septempeda urbe Piceni 10. mill. paſſ. Fulginium verſùs 20. in merid. inter Nuceriam ad occ. & Tolentinum urbem Piceni ad ort. 15. Camertum mem. Sil. l.b. 8.

Vel raſtris laudande Camers, his Sarſina dives.

Hinc Camertinus, a, um, ut fœdus Camertinum apud Cic. in orat. pro Corn. Balbo.

Auſon. Camaves, Chamavi Tac. pop. Germ. inferioris, quorum urbs *Campen*, in Tranſiſalana reg. teſte H. Junio apud oſtium Iſalæ fluv. Suolæ urbi vicina, 1. leuc. diſtans, ultra Daventriam 5. Volenhoviam urbem Friſiae verſùs 2.

¶ Camaves, ſeu, & meliùs, Chamavi, habitabant inter Cheruſcos, & Bracteros, prope Viſurgim fluv. ubi nunc pars epiſcopatus Monaſterienſis & Paderbornenſis. Vide Chamavi.

¶ Cambaja, *Cambaja*, urbs regni Cambajæ metrop. & emporium nobiliſſimum, quod idcirco Cairum Indiæ nuncupant, in ditione Magni Mogolis, cùm antea eſſet regnum proprium, dictum aliter regnum Guzaratae. Ipſa urbs gaudet portu capaci; diſtatque 50. milliaribus ab Amedebato in auſtrum; & ab ea ſinus Barigazenus dicitur ſinus Cambajae.

¶ Cambalum, *Cambalu*, urbs Tartariae, Arab. *Cham Balig* dicta; eſtque Catajæ caput, juxta fluvium Caramoranum. Sed de ipſa pauca dicuntur, ſatiſque incerta, quanquam vulgò credatur ampliſſima urbs & Tartariæ præcipua. Sed in ea pauci admodum Europęi penetrarunt. Sunt etiam quidam recentiores qui eam confundunt eum Pechino urbe primaria Sinarum.

Ant. Camberis, ſive Cambate alibi, *Kaemps*, teſte Rhenano, oppid. Germ. ſuper. in Rauricorum & Sequanorum confin. in finibus Baſilienſium, à Veſuntione urbe Sequanorum 15. leuc. in ort. Baſileam propiorem verſùs.

¶ Cambetis, *Kaemps*, ſeu *Kems*, vicus eſt Germ. in Suntgovia provincia, ad Rhenum fluvium, 6. mill. paſſ. infra Baſileam civ. & in ditione Francorum.

Cambodunum, *Baergen*, teſte Aventino, olim oppid. nunc pag. Vindelicorum, in Bavaria, apud Monachium Bavariæ regiam, quam Petr. App. plurat eſſe ipſum Cambodunum. Sed potiùs Cambodunum novum dici videtur, cùm Monachium ex reliquiis Camboduni exſtructum dici poſſit. Ptol.

¶ Cambodunum aliis eſt Campodunum, caput Æſtionum, nunc *Kempten*, ad Ilarum fluvium, in Suevia. Vide Campodunum.

¶ Cambodunum, quod Ptolemæo Camulodunum & Bedæ Campodunum, teſte Camdeno, nunc *Ruines neeres Almonbury*, ruinæ quædam prope Almonburium viculum, in Eboracenſi agro, ubi Brigantes populi, ad amnem Calderum, prope Montes & confinia Darbienſis Comitatus.

¶ Camboja, *Camboja*, regnum Aſiæ, in india ulteriori, cum urbe cognomine, juxta fluvium *Mecon*. Habet ab Occidente regnum Siami, & ab Oriente regna Cocinchinae & Ciampae.

Camboricum, *Cambridge* Camd. & Talbotro. urb. Albionis mediterr. in Anglia, academia, quae & Cantabrigia Latinè dicitur, à Londino 45. mill. Lincolniam verſùs in Bor. Comitat. Cantabrigienſis caput, in quo Elya urb. epiſc. proxima. Ant.

¶ Camboricum, ſeu Camboritum, quæ & Cantabrigia urbs, ſita eſt ad Camum fluvium, & diſtat a Londino 35. milliaribus Anglicis, et 10. ab Elya urbe, ab ora autem maris 28. mill. circiter.

¶ Camboritum, *Chambor*, caſtrum Galliae, cum palatio planè regio Bleſenſi agro, à Franciſco primo Rege ędificato, juxta amnem *Coaſſon*, 4. leucis à Bleſis in ortum Aurelias verſùs.

Cambre, locus Campaniae, ad Gauri mont. radices, apud Puteolos urb. ubi balnea, *Campana* vulgò, teſte Jo. Scoppa, et Franc. Lombardo. Cujus mem. Juvenalis ſat. 7. Juve.

Occidit miſeros Cambre repetita magiſtros.

Cambria, *Zambre*, reg. Britanniae in occ. vergens, Wallia poſtea dicta ab Anglia Sabrina fluv. diviſa, teſte Pontico Virunio, * Cornubios, Demetas, et Silures pop. complectens, Ang. *Wales*. (* Camd. continet Demetas, Ordevices, et Silures. Script. Brit.

¶ Cambria, *Zambre* Britannis, *Wales* Anglis, *pais de Galles* Gallis, pars eſt occidentalis regni Angliæ, aliàs regionem ſeparatam faciens, ſub Principibus, uſque ad Henricum III. Regem Angliae, cujus filius Eduardus primus Wvalliae Princeps dictus, uti & deinceps cęteri primogeniti Regum Angliae. Vide Wvallia.

Cambus, *Camb*, Laz. teſte, fluv. Germ. in Auſtria Tranſdanubiana, in Danubium influens. Egina.

¶ Cambus, *Kamp*, fluvius eſt Auſtriae ſuperioris. Fontes habet verſùs conf. Bohemiae, et in Danubium ſe exonerat infra Chrembſam opp.

¶ Cambuvii, montes Macedoniae, in Æmathia regione, Livio teſte, nunc *Voluzza* dicti. Plin.

Cambyſes fluv. Aſiae, per Albaniam reg. ex Caucaſo mont. in Cyrum fluv. influens, haud procul ab oſtiis in Caſpium mare. Pomp.

¶ Cambyſes fluvius eſt Mediae, fontes habens ex Caſpio monte; et deinde rigata Atropatia regione, in mare Caſpium ſe exonerat, 80. circiter milliaribus ab oſtio Cyri in ortum; ſed non in ipſum influit.

Cambyſopolis urbs fuit Ciliciae epiſc. ſub Archiep. Anazarbeno, ad Patriarch. Antiochenum ſpectans. Lib. Conc.

Camelodunum, *Duncaſter*, teſte Lhuydo, opp. Albionis, in Anglia, ad Dunium fluv. Script. Brit.

¶ Camelodunum, *Duncaſter*, oppidum erat Brigantum, nunc autem Eboracenſis Comitatus, ad Dunum fluv. qui cadit in Abi aeſtuarium, 20. milliar. Anglicis ab Eboraco in auſtrum. Camelodunum aliis eſt Dunum.

¶ Camenecia, ſeu Camienicum, *Kamieniek*, urbs Poloniae permunita, caput ſuperioris Podoliae provin. epiſc. ſub Archiep. Leopolienſi, et cum arce valida inter rupes ſita, ſaepeque tentata à Turcis et Tartaris irrito conatu. Sedet juxta amnem Smotrzicum, qui paulò infrà cadit in Tyram; eſtque in confinio Moldaviae, 15. leucis à Baro in occaſum, et 30. a Leopoli in ortum. Dicitur etiam perſaepe *Kamienick Podolski* a Polonis. Incendiò fœdè vaſtata fuit an. 1669.

Came-

Lib. Conc. Orid. Cameracum. Vide Camaraeum, urbs Belgii præclara.

Camere, ager magnæ Græciæ, inter Sybarim & Crathim flum. ab Ovid. l. 3. faſt. memor.

Parvus ager; Cameron incolæ turba vocat.

¶ Cameriacum, ſeu Camberiacum, *Chambery*, urbs Galliæ Narbonenſis ſatis ampla, Sabaudiæ caput, & Senatus ſedes. In planitie ſedet, 2. leucis a lacu Burgetio, & 3. a Monmeliano in Boream, juxta amnem *Orbanne* dictum.

Ovid. Camerina, urbs Sicilię. Vide Camarina. Sic Ovid. lib. 4. faſt.

Hinc Camerinam adiit, Tapſonque & Eloria Tempe.

Ant. Camerinum, urbs. Vide Camarinum. Hanc Theſ. Ling. Lat. in Piceno locat, cùm ſit urbs Umbriæ.

¶ Camerinum, *Camerino*, urbs erat Umbriæ trans Apenninum, nunc autem Marchiæ Anconitanæ, ſub dominio Summi Pontificis, ad pedes montium. Sedet media inter Maceratam & Spoletum, alias Ducatus titulo clara, 25. milliaribus diſtat à Fulginio in ort.

Plin. Tac. Camerium, Cameria Liv. & Halycarn. colon. & oppid. fuit Latii, cujus hodie nullum prorsùs exſtat veſtigium.

Plin. Camertes, pop. Umbriæ, nunc Camerinenſes. Vide Camarinum.

Diod. Steph. Camieus, Inyeus Pauſ. *Longobardo*, teſte Faz. oppid. olim, nunc vic. Siciliæ in ora auſtrali & finibus Agrigentinorum, à Dædalo exſtructum, ubi fluv. ejuſd. nominis Vib. Seq. Leandro eſt *Camarata*, opp. longiùs hinc diſtans.

¶ Camicus urbs fuit Siciliç, in qua Cocalus regnavit, & circa quam Minos Cretenſis mortuus eſt. Nunc ſemidiruta jacet, in colle, & *Siculiano* dicitur teſtibus Brietio & aliis; fluv. autem cognominis nunc *Cannare* ſeu *fiume delle Canne*, eſtque parvi momenti.

Plin. Camina, inſ. parva maris Ægæi, inter Sporades, à Platea 38. mill. paſſ. diſtans, teſte Plin.

Scrip. Germ. Caminum, *Camin*, urbs Germ. epiſc. ſub Archiep. Gneſnenſi, al. ſub Magdeburgenſi, in ora Pomeraniæ, ad ſin. Balticum, Julino, cui ſucceſſit, finitima, à Stetino urbe reg. primaria 10. leuc. in Bor. & Cęc.

¶ Caminum, *Camin*, urbs eſt Pomeraniæ ulterioris, antea ſub dominio proprii Epiſcopi, & nunc Electoris Brandeburgici, ad oſtium Oderæ *Druvenow* dictum, vix una leuca à mari Baltico, & 6. infra Stetinum, 3. autem à Treptavia. Sita eſt è regione inſulę Vollinæ, & ejus Epiſc. ſuffragabatur Archiepiſcopo Gneſnenſi.

Strab. Ptol. Steph. Camirus, *Ferachio*, teſte Plin. una ex tribus urbibus Rhod. inſ. inter Lindum & Jalyſſum ad 40. ſtadia in ora ad ortum, à Camiro Herculis filio condita & nominata.

D. Hie. Joſep. Camon opp. erat Palęſtinę, à Legione 6. mill. paſſ. Ptolemaidem versùs, *Cimana*, teſte divo Hieronymo locus.

¶ Camonica, *Val Camonica*, vallis celebris Italiae, in ditione Veneta & agro Brixiano. Fluvio Ollio irrigatur, Brietio & aliis teſtibus, & monte Auriga à valle Tellina ſeparatur. Ibi tranſitus frequens ex Helvetiis in Italiam; eſtque perlonga & ferax. Vide Camuni.

Vitru. Campana via ab urbe in Faliſcos, teſte Vitruv. ducebat.

Strab. Plin. Liv. Campania cognomine felix *Terra di Lavoro*, reg. Italiæ, in regno Neapolitano, clariſſima urbibus & fertilitate. Cujus caput eſt Neapolis, urbium Italicarum maxima. Popul. Campani. Hinc Campanus nom. gent. Virgil. l. 10. Æn.

Et Capys; hinc nomen Campanę ducitur urbi.

Urbes Campaniæ quæ nunc exſtant.

Acerræ, *l'Acerra*.	Germani.
Ænaria, *Iſchia*.	Neapolis, *Napoli*, *Naples*.
Attella, nunc pro illa Averſa, *Averſa*.	Nola, *Nola*.
Calatia, *Cajazzo*.	Puteoli, *Pozzuolo*.
Calenum, *Carinola*.	Sueſſa, *Seſſa*.
Cales, *Calvi*.	¶ *Surrentum*, Sorrento.
¶ *Capua*, Capoa.	Teanum, *Tiano*.
Caſerta, *Caſerta*.	Venafrum, *Venafro*.
Caſinum, nunc Fanum S.	

¶ Campania felix pars eſt Italiæ, ſub qua nunc comprehenditur major pars Terrae Laboris, ut dicunt, vulgo *Terra di Lavoro*, Gallis, *Terre de Labeur*, in regno Neapolitano; eſtque regio admodum abundans, plana, & rigua. Alias terminabatur à ſeptentrione Samnio, ab oriente Hirpinis, ab occidente Latio, & à meridie mari Tirrheno.

¶ Campania, *la Champagne*, provincia perampla regni Franc., ſub qua continentur agri Retelenſis, Remenſis & Baſſiniacus, et pars Briae tractus. Habet a Sept. Belgium, ab oriente Lotharingiam, ab occidente Inſulam Franciae, et a meridie Burgundiam. Ejus caput Trecae. Irrigatur autem fluviis Sequana, Matrona, Axona, et Albula.

¶ Urbes Campaniae Gallicae.

Barium ad Albulam, *Bar ſur Aube*.	Moſomium, *Mouſon*.
Calvomontium, *Chaumont*.	Nogentium ad Sequanam, *Nogent ſur Seyne*.
Carolopolis, *Charleville*.	Provinum, *Provins*.
Caſtrum Theodori, *Chaſteau Thierry*.	Remi, *Reims*.
Catalaunum, *Chalons ſur Marne*.	Retelium *Retel*.
Fanum S. Deſiderii, *S. Dizier*.	Rupes Regia, *Rocroy*.
Janvilla, *Joinville*.	S. Menehidis, *S. Menehou*.
Lingones, *Langres*.	Sedanum, *Sedan*.
Maceriae, *Mezieres*.	Sparnaeum, *Eſpernay*.
Melda, *Meaux*.	Trecae, *Troyes*.
	Victriacum Francicum, *Vitry le Francois*.

¶ Campania Romana, vulgò *Campagna di Roma*, provincia Italiae, ſub dominio Summi Pontificis. Continet majorem partem Latii antiqui, et terminatur a ſeptentrione Aniene fluvio, ab occidente Tiberi fluvio, à meridie mari Mediterraneo, et ab oriente Liri fluvio et regno Neapolitano. Ejus caput Roma; ibique aliàs Latini, Volſci, Rutuli, et Henrici. Vide Latium.

¶ Campania, *Campagna*, urbs regni Neapolitani, in Principatu ulteriori, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Compſano, ſed unita Satrianenſi epiſcopatui; eratque antea Principis Monoeci, 16. milliaribus diſtat à Salerno in ortum, et 11. ab ora littorali maris Mediterranei etiam in ort.

Campania, *Campen*, teſte Siml. opp. Valeriae, in Stiria, ubi et Campona legitur. Sed Laz. eſt opp. Hungariae *Theben*, Budae propinquum, ad 2. leuc. in auſtrum. *& al. Ant.*

¶ Campi, *Campen*, urbs Belgii, in Tranſiſalania provincia, ad Iſalam fluvium, qui mox cadit in mare Auſtrinum Vix. 2. leuc. diſtat a Zuvolia in ortum, et 7. leucis infra Daventriam, in ditione Hollandorum.

¶ Campianum, *Campiano*, oppidum munitum Italiae, prope Tarum fluvium, ad radices Apennini, et in Principatu vallis Tari, ſub dominio Ducis Parmae, 12. milliaribus Italicis ab Appua in Boream, & 6. à Burgo vallis Tari in auſtrum.

Campi lapidei, ſaxoſi Strab. *La Crau*, locus Gal. Narbon. in Provincia, inter Maſſiliam, Arelatum & apud oſtia Rhodani, ubi opp. S. Heliç, ab Aquis Sextiis 8. leuc. à Maſſilia 9.

¶ Campi lapidei, ſeu Herculeus campus, regiuncula eſt Provinciç lapidibus obducta, Rhodanum fluvium & Stagnum Aſtromelam, ubi aliàs Anatili populi; ibique nunc Salone oppidum præcipuum: Sed nullum S. Heliæ oppidum, quod ſciam, neque vicus; forſan perperam pro Salone, ut videre eſt ex loci diſtantia.

Campi Macri, al. cod. Nacti, locus Gall. Ciſpadanæ, inter Mutinam & Parmam, *Val de Montirone*, teſte Leandro; qui locus inter Carpum & Mirandulam viſitur. *Strab. Liv.*

¶ Campinacum, ſeu Compiniacum, *Coſnac*, urbs parva Galliç, in Inculiſmenſi provincia, ad Caranthonum fluvium, Spondano teſte. Vide Conacum.

¶ Campinia, *Kampenland*, tractus Belgii, in Brabantia & in Tetrarchia Boſcoducenſi, ſub dominio Batavorum, ubi oppidum Endovia, inter Boſcumducis, Gueldriam ſuper. & dominium Leodienſe.

Campi Phlegræi, Forum Vulcani, *la Solfatara*; locus Campaniæ, inſtar theatri collibus cinctus, prope Puteolos urb. ignes perpetuo emittens, ac ſulphur gignens. *Plin. Strab.*

Campi veteres, locus Lucaniae, nulla re niſi morte Gracchi memorabilis. *Liv.*

Campodunum, poſtea Campidona, *Kempten*, teſtibus Welſero & Pyramio, urbs Rhaetiae libera, et abbatia inſignis, in Suevia, inter Ulmam ad Bor. 9. et Curiam ad auſtrum 14. leuc. ab Auguſtia Vindelic. 10. Memingae finitima, 4. leuc. diſſidens. Sunt qui *Munchen* urbem Bavariæ indigitent, ſed M. Welſero indigenæ fides habenda: deinde apud Monachium Cambodunum fuit, non Campodunum. *Ant.*

¶ Campodunum, ſeu & Cambodunum, omnibus eſt *Kempten*, urbs Germaniæ, ad Ilarum fluv. 5. leuc. Germ. a Memminga in auſtrum, 17. à Curia in Boream, & a Conſtantia 14. in ortum.

Vet. Inſcr. Campolatum in literis Pontificiis opp. eſt, quod veterib. Ad columnas dictum putatur, & nunc Gambolatum, vulgò *Gambulo*, apud Viglebanum urbem, ad 2. mill. paſſ. diſtans.

Ant. Campona, *Keppel*, teſte Siml. pag. Pannonię infer. ad Danubium prope Budam urb. Sed Laz. cui magis fido, eſt *Theten* pag. inter Budam & *Keppel* 2. leuc. Niſi ſit *Keppan* urbs non obſcura, ab Alba Regali 5. leuc. in merid. Vide Campania.

Plin. Camponi, pop. apud Plin. in Aquit.

¶ Campoveria, ſeu Veria, *Veer*, & *Campvveer*, oppidum Belgii, in Valachria, inſula Zelandiæ, ubi Scaldis fluvius in Oceanum Germanicum ſe exonerat, cum portu & arce ſub dominio Principis Auraicenſis; paret tamen Batavis.

¶ Campſani, Germaniæ populi Ptolemęos quorum, ſedes fuit inter urbes *Brunſvvick & Werningerode*, in Saxonia inferiori, versùs Chatto, teſte Cluverio.

P. Vict. Campus Martius, locus urbis Romę, adhuc vulgò *Campo Marzo* nominatus, olim extra urbis mœnia, poſtea intra, omnium aliorum maximus.

P. Di. Campus Merulæ, locus Pannoniae infer. Germanis *Amſerfeldt & Amelsfeldt*, Hungaris *Rigomezeu*, Turcis verò *Coſſove*, quaſi campus anſerum, ſeu *Caſſou*. Vide Merulæ campus.

Ptol. Camudolanum, Camalodunum Tac. Camolodunum Anton. Camulodunum Dioni, *Colcheſter* Lhuydo, Camdeno autem *Malden*, à Londino 48. mill. Yermouthum in Cęc. ſeu Norvicum in Cæciam versùs totidem, Legio Victricenſis, & Nicephoria ex antiq. inſcrip. Hic confundi videntur Camudolanum, Camulodunum, & Camalodunum. Al. Camudolanum eſt *Northampton*, urbs & Comit. in Trinobantibus, inter Buckingam & Stanfordiam opp. 20. mill.

¶ Camudolanum, ſeu Camulodunum et Camalodunum, oppidum Trinobantum, in Britannia. Nunc eſt *Malden*, oppidum Eſſexiae provinciae, ad amnem Chelmerum, 8. milliaribus Anglicis à mari Germanico, & totidem à Colceſtria in auſtrum.

Tac. Ptol. Camulodunum, Camalodunum Plin. Cambodunum Anton. colon et opp. Albionis, in Brigantibus, *Weſtcheſter* Talboto, ſed Camd. *Almondbury* in Comit. Eboracenſi, à Londino 52. mill paſſ. Eboracum versùs in Boream ex itin. Ant. *Colcheſter* ab Humfredo indigitatur.

¶ Camulodunum, nunc ruinæ prope *Almondbury* viculum. Vide Cambodunum.

Plin. Diod. & al. Camuni, pop. Alpini, in Venetiæ, ſeu Cenomanorum Rhætorumque conf. quorum reg. *Val Camonica* nunc dicitur, in agro Brixienſi.

Plin. Cana, opp. in reg. Arabiæ fel. thurifera, quæ adhue, teſte Rhamuſio, *Canacain* nominatur.

Cana, Canna Melę, Cęne Ptol. opp. Æolidis cum prom. cognominę, contra Methymnam urbem Lesbi inſ. porrecto.

Joſeph. Cana item, opp. Galilęę, adhuc nomen ſervans antiquum, apud Nazareth urb. exciſam, inde 4. mill. paſſ. in occidens Ptolemaidem versùs ad 12. in littore diſtantem.

¶ Cana Galileæ infer. opp. erat in Tribu Zabulon; ibique aqua in vinum mutata fuit à Salvatore noſtro J. C. ut docet ſacra Scriptura.

¶ Canada, *le Canada*, pars Americæ ſeptentrionalis. Vide nova Francia.

¶ Canada, fluvius Americæ ſeptentrionalis, *riviere de Canada*. Vide fluv. S. Laurentii.

Prov. Rom. Canadium, & Cenadium, *Chonad*, urbs Jazigum in Hungaria, ad Tibiſcum fluv. in Moriſſena reg. epiſc. ſub Archiep. Colocenſi, inde 12. leuc. in ortum Lippam versùs 6.

¶ Canadium, urbs Hungariae, ſedet juxta fluvium *Merica*, qui paulò infrà cadit in Tibiſcum; eſtque Comitatus Conadienſis caput, in ditione Turcarum, versùs confin. Tranſylvanię, 3. leucis Germanicis à Segedino in ortum, & 16. a Colocza.

Ptol. Canagora, *Canago* Caſtal. *Cangigu* Mercat. urbs Indię citer.

Ant. Canalicum, *Caralupe*, teſte Siml. pag. Liguriae inter aquas Statiellas 30. & Vada Sabatia 12. mill. paſſ. Al. eſt *il Cairo* opp. ejuſdem tractus, à Savona urbe 7. mill. Aquas praedictas versùs.

¶ Canalicum eſt *Caire*, caſtrum Italiae, ad Bormiam amnem, in Ducatu Montisferrati & prope Apenninum, medium inter Finarium & Aquas Statiellas, 10. mill. a Savona in Boream.

¶ Cananorium, *Cananer*, urbs Indiæ citerioris, in ora Malabarica, antea ſub dominio Luſitanorum, ſed a Batavis capta hiſce ultimis temporibus, 10. leuc. Hiſp. diſtat a Calecuto in Bor. eſtque regni cognom. cap.

¶ Canara, *Canara*, regio Indiae citerioris, inter montes & oram littoralem Oceani Indici versùs occaſum, in ditione Regis Biſnagaris, inter Malabariam & regnum Deani, ubi regna Onoris, Baticalae in ora, & Gorcopae in mediter. Hinc etiam Lingua Canarina in Indiis uſitatiſſima.

Canaria, una ex inſ. fortunatis, caeteris major, ac nomen antiquum retinens *la Canaria*, ſic à canum multitudine & magnitudine dicta, in mari Atlantico, à Madera 70. leuc. Hiſp. in merid. diſtans. Hic ſedes eſt Epiſcopi, & conventus juridicus omnium Fortunatarum. Canarii verò pop. ſunt Africae, quorum mem. Pl. l. 5. c. 1. *Plin. Ptol.*

¶ Canariae, *les Canaries*, inſulae ſunt Africae, in mari Atlantico, alias Fortunatae dictae, ſeptem numero majores, quarum praecipua etiam *Canaria* dicitur, uti antiquitus: Aliae ſunt *Teneriffa*, quae alias Nivaria, omnium major, *Forteventura*, antea Capraria & Caſperia, *Lanceretta*, antiquitus Centuria, *Gomera*, alias Theode, *inſula Ferri*, antea Pluvialia, & *inſula Palmę*, quae Capraria etiam dicebatur. Detectè fuerunt a Joanne Betancurtio nobili Gallo anno 1346. parentque Regi Hiſpaniae. Ipſa Canaria diſtat 90. milliaribus ab ora proximiori Africae in occaſum, & 260. ab inſula Madera in auſtrum; habetque urbem cognom. cum arce & portu versùs orientem inſ.

Canaſtræum, *Cape Caniſtro*, & al. *Capo Crio*, prom. Macedoniae, in ora ad ortum, & ad Thermaicum ſin. apud Caſſandream, ubi ſin. Toronaeus incipit, a Theſſalonica 50. mill. paſſ. in ortum. *Strab. Ptol.*

Canatha urbs fuit Cœleſyriae epiſc. ſub Archiep. Boſtrenſi, Philadelphiae finitima, ab ea in Eurum recedens. *Ptol.*

¶ Canatha urbs erat Decapol. 15. mill. à Philadelphia in Boream, & 12. à Boſtra in occaſum.

¶ Canavenſis tractus, *il Canaveſe*, regiuncula Italiae, alias Montisſerrati pars, nunc autem Pedemontio attributa, pace ad Claraſcum confecta anno 1631. eſtque inter Eporediam urbem & Padum fluv. versùs Clavaſium.

¶ Cancius, *la Canche*, fluvius Galliae, in Picardia provincia. Hedinum alluit, atque infra Monſtrolium in Oceanum ſe exonerat. Vide Quentia.

Candacenſis vicus, et Candaeum, *Cande*, oppidulum Galliae, ad Ligerim fluvium, ubi recipit Vigennam; ibi D. Martinus Turonenſis Epiſcopus ultimum diem clauſit; eſtque provinciae Turoniae, ſed in limite Andegavenſi.

¶ Candahara, *Candahar*, regio Aſiae, cum urbe cognomine, in Perſia alias, nunc ſub imperio Magni Mogolis à multis annis. Urbs ipſa eſt permunita, intra montes, 50. leucis Germanicis ab urbe *Balch* in auſtrum, & 60 ab Indo fluvio.

¶ Candalia, *Kendale*, urbecula Angliae, in Veſtmaria regione. Vide Concangium.

Candamius mons, *Candannedo*, teſte Mariana, mons Hiſp. Tarracon. in finibus Aſturum, inter Legionem & Ovetum urbes occurrens. *Vet. Inſcr.*

Caudara, *Candari*, ſeu *Canduraje*, teſte Leuncl. opp. Paphlagoniae, Gangris finitimum, ab eis 12. mill. paſſ. ſeu tribus ſchœnis. *Steph.*

Candavia, reg. Macedoniae ad occaſ. ubi montes Candaviae dicti, & urbs ejuſdem nominis epiſc. ſub Archiep. Dyrrachino, & ſaltus Candaviae à Scardo monte initium ſumentes in auſtrum extenſi, à Dyrrachio 79. mill. paſſ. diſtantes. Horum montium & ſaltuum mem. Luc. lib. 6. *Caſ. Cic.*

Terraque ſecutus
Devia, qua vaſtos aperit Candavia ſaltus.

¶ Candavia *la Canovia* etiamnum dicitur; eſtque regiuncula Albaniae, intra montes, ubi incolae plerumque Chriſtiani.

¶ Candeae, *Candea* et *Candy*, urbs Indiae citerioris, in inſula Ceylani, regni cognominis caput, in meditullio inſ. eſtque urbs ampla et totius inſulae facilè primaria, 100. mill. paſſ. a Columbo in Boream, et 50. à Trinquimalia in occaſum.

¶ Candelarus, *Candelare*, fluvius Italiae et regni Neapolitani, in Capitanata provincia. Oritur ex Apennino monte, et in mare Adriaticum ſe exonerat prope Manfredoniam.

¶ Can-

¶ Candia, *la Candie*, inſula celeberrima maris Mediterranei, cum urbe primaria cognomine. Vide Creta.

¶ Candia, *Candia* Italis, *Candie Gallis*, urbs archiepiſcopalis & primaria Cretæ inſulæ, quæ ab ea nunc denominatur Candia: urbs ipſa ſatis ampla eſt in ejus ora Boreali, atque permunita, utpote quæ ab aliquot annis Turcarum impetus fortiter ſuſtinet, quamque validè tuentur Veneti. Portum habet commodum, arcem & armamentarium inſtructiſſimum. Diſtat à Rhitymna 35. milliaribus in ortum, & à Spinalunga 40, circiter in occaſum, alias Matium dicta, teſte Pineto. Vide Matium.

¶ Candia nova, *Candia nuova*, arx permunita Cretæ inſulæ, à Turcis excitata a paucis annis, prope Candiam urbem inſulæ primariam, ut facilius Venetos coercerent. Vix 3. mill. diſtat à Candia. Nunc ferè diruta jacet ab anno & ultra.

Scrip. Scot. Candida caſa, *With-hern*, urbs Albionis, in Scotia, epiſc. ſub Archiep. Glaſquenſi, inde 30. mill. in occ. in Gallovidia reg. Vide Lucopibia. Appellatur etiam S. Ninianus de S. Niniani Epiſcopi ſui nomine.

¶ Candida caſa, *With-hern*, diſtat à Glaſcoa 43. milliaribus Scoticis in auſtrum; eſtque in ora maris Hibernici, ex adverſo Monae inſulae, a qua 18. milliaribus Anglicis diſtat in Boream; gaudetque portu utcumque commodo.

Plin. Candidum, *Capo ferrato* Merc. prom. Africæ, Tretum Ptol. Tritum Strab. inter Collopem magnum & Collopem parvum, Ruſicadæ opp. proximum.

Vet. Inſcr. Candollica, Candalica Anton. *S. Vito*, ſeu, Germ. *S. Veit*, opp. Norici, in Carinthia præcipuum, inter Villacum 6. & Friſacum 4. leuc. à Clagenfurto 2. Aliis Canariaca lib. Not. dictum putatur, Sed hæc apud Judemburgum fuit, teſte Lazio.

¶ Candollica nunc eſt Fanum S. Viti, oppidum ex præcipuis Carinthiæ, ad confluentes fluv. *Vyliſtz* & *Gan*, 3. leucis à Dravo fluvio in Boream, & 4. à Gurchio in auſtrum, dicta fuit etiam Norejo antiquitus, ut quidam exiſtimant.

Ptol. Candys, urbs Mediç mediterr. quam Niger *Cremani* dici opinatur, apud Caduſios in Atropatia.

Ptol. Cane, *Cayem* in tab. recent. urbs & empor. Arabiæ fel. in ora maris rubri ad ortum, ab Arabiæ emporio (ſive, ut nunc vocant, ab Aden) 93. leuc. Hiſp. in Cæciam.

¶ Cane, oppidum Arabiae felicis, nunc *Caxem* dicitur; eſtque in ora maris Arabici, 17. leucis Hiſpanicis à Fartachio urbe in occaſum, & 70. ab Adeno in ortum. Hinc Cane promontorium in ora viciniori.

¶ Canea, *la Canea*, urbs Cretae inſulae, munita & epiſcopalis, in ora Boreali inſulae, capta à Turcis anno 1646 Vide Cydonia.

Ptol. Canelate, *Scalla di Canello*, opp. Corſicae, in ora Boreali, quod nunc *le Canelle* vicus aliis dicitur, in ora ortiva apud Sacrum prom. & Centurinum opp. Al. verò *Caneri* opp. inter Centurinum ad ſeptentr. & Arcem S. Florentii in auſtrum, quod magis probo. Canelaten enim Ptol. poſt Sacrum prom. & Centurinum deſcribit.

¶ Canelate, ſeu & Canelata, & Canellata, nunc eſt *S. Fiorenzo*, urbs Corſicae ſatis munita, in parte ſeptentrionali inſ. ad mare, in planitie. A Baſtia diſtat 6. milliaribus in occaſum, 18. à Sacro promontorio, teſtibus Sanſone & Brietio, & 9. a *Capo canela*, in auſtrum, & paulò minus à vico Caneri.

Canentelus, fluv. Aquitaniae, Vide Caranthonus.

Ptol. ¶ Canetum, *Caneto*, oppidulum Italiae, in Ducatu Mantuano, ubi Cluſius in Ollium ſe exonerat; eſtque medium inter Mantuam & Cremonam, aliàs Bedriacus vicus.

Ptol. Canganorum, Cangorum Tac. *Gogarth*, teſte Humfredo, & Lhuydo, ſive *Gannock* eidem; Brittannicè *Diganwy*, promon. Albionis in Vvalliae orae occid. apud Caerdiganum opp. inter Arvoniam opp. ad ort. & Meneviam urb. ad occ. ad 20. mil. Al. legunt Ganganorum, caſus eſt genit. plur. (Camden. incolis *Lhein* vocatur, in Arvonia Comitat. illa autem *Gogarth*, *Gannock*, & *Diganwy*, de Dicto prom. Boreal. ejuſd. reg. interpretatur.

¶ Canganorum promontorium, ſeu Canganum, promontorium eſt Angliae, in Vvallia & Arvonia provincia; Speedo teſte, eſt *Braychypult point*, ad auſtrum dictæ provinciae, ex adverſo *Bardſey* inſulae, quanquam alii credant eſſe *Penvenkele point*, 2. milliaribus a priori promontorio, non autem *Lhein*, ut Camdenus credit; & 24. milliaribus Anglicis diſtat ab Arvonia in auſtrum.

Scrip. Hiſp. Canicae valles, *Cangas*, opp. Hiſp. Tarracon. in finibus Aſturum.

¶ Canigus mons, *Mont Canigo*, unus eſt Pirenaeis, dictus etiam Candidus, inter Comitatum Ruſcinonenſem & Cataloniam, versùs Confluentes.

Caninefates, Cannunefates Plin. *Kennemerlandt*, teſte B. Rhenano, pop. Batavorum, in Hollandia, quorum tractus ſic vocatur: in quo Goricum opp. *Tac. Pater.*

Canini, *Griſoni* Italis, *Graupundtner* Germanis, pop. Rhaetiae, quorum metrop. ſeu urbs primaria Curia ad Rhenum. Sic campi Canini dicitur tractus Rhaetorum. *Marc.*

Caniſia, *Caniſſa*, & *Caniſia*, *Caniſcha* Ortel. oppid. cum arce munitiſſima Pannoniae ſuper. in Hungariae & Stiriæ conf. intra paludes, Chriſtianis annis ſuperioribus erepta, apud Olimacum opp. inter Waraſdinum ad auſtrum, & caſtrum ferreum in Bor. 4. leuc. diſſitum, à Petovione 8. in ort. *Marc.*

¶ Caniſia, *Caniſe* Gallis, Ducis Mercurii fortitudine alias celebris, arx eſt Turcarum in Hungaria prope confinia Stiriæ provinciç. 3. leucis Germanicis à Savo fluvio diſtat, 2. à Mura, & 12. ab Alba regali; eſtque intra paludes.

Cannæ, urbs (non vicus, ut in Theſ. Ling. Lat.) Apuliæ Peucetiæ exciſa apud Canuſium & Aufidum fluv. à Barolo 6. mill. paſſ. in auſtrum diſtans, pugna inter Hannibalem & Romanos, ac Romanorum cæde memorabilis. Manet epiſcopatus, qui ab Archiep. Nazareno Baroli exercetur. Pop. Cannenſes Plin. Cannarum mem. Luc. lib. 7. *Liv. Plin.*

Conſulis, & Libyca ſucceſſae lampade Cannç.

Et Claud. de vict. Stil.

Et Trebiam ſævo geminaſſent funere Cannæ.

Fuit & Canna urbs Lycaoniæ epiſc. ſub Archiep. Iconienſi.

¶ Cannæ urbecula fuit Italiæ, in Apulia Peucetia, ubi Romani victi ab Hannibale, 40. militum millia perdidere. Nunc ejus tantùm ſuperſunt rudera; diciturque *Canna deſtrutta*. Eſt in agro Bariano, prope Aufidum fluvium, 5. milliaribus infra Canuſium, & 6. tantùm ab ora maris Adriatici. Sed nullus ibi ineſt epiſcop.

Canobium opp: Iuſubriç eſt frequens gentis Borrhomaeae, in ora lacus Verbapi, inter Pallantiam & Locarnum ad 15. mill. paſſ. diſtans. *Ant.*

¶ Canobium, *Canobio*, caſtrum eſt Ducatus Mediolanenſis, in ora orientali lacus Verbani, in confinio Griſonum, 6. milliaribus a Pallantia in Boream, & totidem à Locarno in auſtrum.

Canonium, *Canondem*, teſte * G. Camd. opp. olim nunc pag. Albionis, Angliæve mediterr. in Eſſexiç reg. à Londino 44. mill. paſſ. inter Cæſaromagum 12. & Camulodunum 9. (* Camden. verò eſt *Chelmerford* vel *Chensford*, oppid. Eſſexiæ ad Chelmerum fluv.

¶ Canonium & Canovium, oppidum Trinobantum, in Anglia, nunc vicus *Canvvidon*, in Eſſexiç Comit. ad amnem Crouchium, qui paulò infra in mare Britannicum ſe exonerat, 5. milliaribus a Ralegho in ortum, & totidem a Tameſi in Boream, 35. autem milliaribus Anglicis a Londino in ortum.

Canopus, apud al. Canobus, *Bochir* Zieglero, ſive *Bichieri* al. urbs Ægypti olim epiſc. apud oſtium Nili, ex ea Canopicum appelatum, Heracleoticum Ptol. Naucratium Plin. ab Alexandria 2. mill. paſſ. in ort. diſtans patria Claudiani Poetç. Mem. ejus inter alios Ovid. lib. 15. Metam. ad finem: *Hirt. Strab. Plin. & al.*

Servitura ſuo Capitolia noſtra Canopo.

Juven. ſat. 15.

Barbara famoſo non cedit turba Canopo.

Canopus item, inſ. parva oſtio Canopico objecta.

Canovaci, pop. Britanniæ 2. i. e. Scotiae, in ora occidua; quorum reg. ampla *Lennoſia*, *Argadia*, & *Lorna*, *Lennox*, *Argile*, & *Lorne* putatur, teſte Lhuydo. Sed apud Ptol. Carnonacae pop. leguntur, longè ab hoc ſitu diſtantes; nam poſt Epidios & Cerones eos locat, deinde Cornalios orientaliores deſcribit. *Ptol.*

¶ Canovaci, ſeu & Carnovacae, populi fuere Scotiæ, ubi nunc Roſſia provincia, ad oram occidentalem, teſtibus Sanſone & aliis.

¶ Canſtatum, *Canſtat*, urbecula Germaniae, in Ducatu Wirtembergico, ad Nicrum fluvium, prope Stugardiam, & vix una leuca infra Eſlingam.

Cantabri, pop. Hiſp. Tarracon. ad Oceanum Borealem, qui Cantabricus nominatur, incolentes inter Vardulos ad ort. & Aſtures ad occ. quorum reg. Cantabria Plin. *Biſcaja*, ſeu *Biſcaya* Aug. Cur. et al. de quibus Luc. lib. 6. *Caſ. Plin. Liv. & al.*

Cantaber exiguis, aut longis Teutonus armis.

Claud.

Claud. de laud. Serenæ:

Cantaber Oceanus vicino littore gemmas Exſpuit.

¶ Cantabri erant inter Aſtures ad occaſum &. Antrigones ad ortum, & juxta Oceanum ubi nunc Biſcaja pro majori parte, & pars Aſturiæ Santillanæ. Hinc Cantabria, *la Biſcaje*, quę cùm late ſumitur, continet etiam Autrigones, Cariſtos, & Vardulos; & hinc etiam Oceanus Cantabricus. Eorum primaria fuit Juliobriga, ad Iberum fluvium.

¶ Cantabriam urbem alias Cantabrorum primariam fuiſſe in Hiſpania Tarraconenſi, ejuſque etiamnum rudera conſpici ad Iberum fluvium ſupra Logronnum urbem, in confinio Navarræ, pluries mihi narravit Sebaſtianus Mongelos vir doctiſſimus illius tractus. Sed de hac urbe magnum eſt ſilentium inter Scriptores illius temporis.

Beda. Cantabrigia, *Cambridge*, opp. & academia Angliæ præclara, a Londino 44. mill. paſſ. plùs minus in Bor. diſtans. Vide Camboricum.

¶ Cantabrigienſis Comitatus, provincia Angliæ, vulgò *Cambridge Shire*, cujus caput Cantabrigia, eſt inter prov. Lincolniam, Norfolciam, & Suffolciam.

¶ Cantazara, *Cantazaro*, urbs Italiæ & regni Neapolitani, in Calabria ulteriori, versùs oram maris Jonii ad 4. milliar. Vide Caracium.

Ptol. * Canthapis, *Calecut*, teſte Nigro, urbs Indiae citer. in ora occid. urbs ampla hodie Luſitanis vectigalis, cujus Rex olim omnibus Regibus Indiae predictae imperabat. (* manuſc. Selden. Χαρθαπις.

¶ Canthapis quid ſit nunc, non bene conſtat. Calecutum enim eſt Muſiris emporium.

Ptol. Canthi, *Golfo di Cambaja*, teſte And. Roſend. ſinus Indiae citer. apud oſtium Indi fluv. orientale.

*¶ Canthi ſinus, Sanſone & aliis teſtibus, eſt nunc ſinus Indicus, *Golfe de l'Inde*, Luſitanis *Golfo dello Indo*, quia in eum ſe exonerat Indus fluvius, in ditione Magni Mogolis; & a quibuſdam dicitur etiam ſinus Reſbutarum a Reſbutis populis in eo tractu degentibus; eſtque in regno Guzaratarum. Sed longè diſtat a Cambajae ſinu in occaſum, qui alias Barigazenus dictus fuit.

Cantiera, *Cantyr*, provincia Scotiae meridionalis, in modum peninſulæ extenſa, & in mare Hibernicum excurrens, ubi Dunowertium oppidum praecipuum, & Tribartia etiam urbecula.

Ptol. Canticœbis, *Amberg* ex P. App. conjectura, urbs Germ. in Nariſcis, hoc eſt, in Nortgoja, reg. primaria, aliquando Principum ſedes, ad Nabum fluv. à Ratiſpona 8. leuc. in Bor.

Cæſ. Cantium, Cantia Bedæ, *Kent*, reg. Albionis ſive An-

Ptol. gliae, in ora orientali, cum meridionali proxima, contra Galliam Belgic. inde Icio portu & Geſſoriaco 30. mill. paſſ. diſtantem, porrecta, ubi Cantium promont. *Northforeland*, teſte Ortel. quod ab Antiveſtaeo Cornubiae maximè occiduo 320. mill. paſſ. receſſit in ort. Hujus reg. metrop. eſt Cantuaria urbs archiep. à Londino ad 45. mill. diſtans, in medio Roffa urb. ſub qua metropoli 25. urbes epiſcopales continentur.

¶ Cantium provincia eſt Angliae, aliàs regio titulo decorata. Habet à ſeptentrione Eſſexiam, ab occidente Surriam, a meridie Suſſexiam, & ab oriente Oceanum Germanicum. Ibi urbes Cantuaria, totius provinciae caput, Roffa, Dubris, Sandvicus, & Graveſinda.

¶ Cantuaria, *Canterbury* Anglis, *Cantorbery* Gallis, *Cantuaria* Italis, urbs eſt archiepiſcopalis Angliae, in Cantio reg. ad Sturam fluvium, ſub qua 21. Epiſcopi. Diſtat à mari 5. milliaribus Anglicis, & 15. à Dubri in occaſum. Vide ſupra Cantium.

Ptol. Canuccis, *Sargel*, teſt. Marm. aliis *Cercel*, opp. Maurit. Caeſarienſ. in ora littorea, inter Juliam Caeſaream ad occ. & Apollinis prom. ad ort.

¶ Canum, *Cano*, regnum Africae, in Nigritia regione, cum urbe cognomine, non longe a Nigro fluvio. Sedet urbs ipſa juxta lacum, eſtque ex præcipuis totius regionis.

Cic. Canuſium, Cannuſium Liv. *Canoſa*, urbs Apuliae

Strab. Peucetię, apud Aufidum fluv. à Cannis excifis, 3. mil.

Plin. paſſ. diſtans, à Barolo 8. in auſtrum, epiſc. ſub Archiepiſ.

& al. Barenſi, inter Barium ad ort. & Aſculum ad occ. 35. mill. paſſ. circiter diſſitum. Hinc Canuſinus nom. gent. Mem. illius Hor. li. 1. ſerm.

Nam Canuſi lapidoſus ager, non ditior urna:
Qui locus à forti Diomede eſt conditus olim.

Martial. lib. 14. epigr. 125.

Hæc tibi turbata Canuſina ſimillima mulſo.

Hor. lib. 1. ſerm. ſat. 10.

Verba foris malis, Canuſini more bilinguis.

¶ Canutium, *Canoſa*, urbs alias Apuliae Peucotiae, nunc agri Bariani, 5. milliaribus à Cannis excifis, & 10. a Barulo in occaſum. Sita eſt in colle, non procul à veteris loco. Ejus epiſcopatus unitus eſt Barienſi Archiepiſcopatui.

Capara Capera Plin. cui pop. Caperenſes, *Caparra* teſte Cluſ. urbs Hiſp. Luſit. in Extremadura jacens, inter Emeritam & Placentiam in Bor. quaſi media occurrens. Ant. Ptol.

Capedunum, *Capeſtein & Capfenberg*, teſte Laz. opp. Scordiſcorum, in Pannonia fuit, cujus adhuc manent veſtigia. Strab.

¶ Capella, *la Capelle*, arx munita Galliae, in Picardia regione & Tiraſcia tractu, vix una leuca ab Oeſia fluvio, 4. leucis ab Avenna in auſtrum, & 5. à Guiſia in ortum. Sedet in confinio Hannoniae, & erecta fuit ultimo ſeculo contra Belgas.

Cappellatium, quod & Palas, *Pfaltz*, reg. Germ. ſuper. quae, teſte Rhenano, Palatinatus nominatur, ab eoque denominatur Comes Palatinus unus ex 8. Imperii Electoribus. Metropolis eſt Heidelberga urb. & acad. à Spira 3. leuc. in ort. Al. eſt *Bergſtraſs* vel *Bergſtras*, tractus inter Francoſurtum & Heidelbergam, teſte Munſt. Amm.

Capena, Capinna Steph. *Canapina*, oppid. Hetruriæ, in mont. Cimino proxim. Viterbio ad 4. mill. paſſ. Caprarolam & Nepitam versùs. Quod Ortel. male in Latio apud Tiberim locat, & apud Apenninum mont. Pop. Capenates, & Capenus nom. gent. Virg. lib. 7. Æn. Liv. Plin.

Et Cymini cum monte lacum, luceſque Capenos.

¶ Capena, *Canepina*, caſtrum eſt Status Ronciglionis, in ditione Pontificia, 32. milliaribus ab urbe Roma in Boream, & 7. circiter à Viterbio, quot à Caprarola.

Capena item, porta urbis Romae, *Porta di San Sebaſtiano*, ſic dicta à Capena opp. exciſo apud Lucum Feroniae, cujus pop. ſaepe à Liv. memorantur Capenates: Dicta eſt & Fontinalis à multitudine fontium. Ibi Capenas fluviolus à Sil. memoratus lib. 13. Ovid.

Et ſacer humectas fluvialia rura Capenas.

Portae mem. Ovid. lib. 6. faſt.

Appoſitum dextrę porta Capena vię.

Caper. Vide Caprus.

Capernaum, Capharnaum in ſac. liter. ſic vulgò apud Europaeos, *Joſſerkin* Turcis, & *Reyme* incolis, teſte Juſto Giſtello, urbs Palaeſtinae olim epiſc. in Galilaea ad oram Borealem lacus Geneſarae, à Scythopoli urbe in ora ejuſd. lacus auſtrali 12. mill. paſſ. nunc prorsùs deſerta. Mem. illius Juvenc. lib. 3. in finib. Zabulon & Nephtali. Ptol.

Inde Capharnaum gradiens pervenit ad oras.

Hinc Capharneus nom. gent. Sedul. lib. 4.

* *Jamque Capharnea ſynagogam intraverat urbis.*

(* Manuſc. Selden. Καπαρναούμ.

Caphereus, Caphareus Plin. & al. *Chimi* Soph. *Figera* Nigro, *Capo d'oro* al. prom. Eubœae inſ. Caryſto urbi proximum, ab Helleſponto 225. mill. paſſ. teſte Plin. Hinc Caphareus nom. gent. quadriſyllabum. Caphareus autem mons triſyllabum eſt Poetis. Virgil. libr. 11. Æn.

Sidus, & Euboica cautes, ultorque Caphareus.

Prop. lib. 3. eleg. 5.

Saxa triumphales fregere Capharea puppes.

Caphareus excidio claſſis Argivae, quam Nauplius Palamedis pater in filii necis ultionem prorsùs (pyra in monte excitata) abſumpſit, memorabilis effectus eſt, uti apud Sophoclem. Ptol. Plin. Mel.

¶ Caphereus; ſeu, melius, Caphareus, *Capo dell'oro* promontorium eſt Eubœæ, orientalior. Diſtat 20. milliaribus à Scyro inſula in auſtrum, 12. à Cariſto, & 70. à Chalcide in ortum.

Caphrena, urbs Syriæ, in reg. Comagene, ad Euphratem, quae Zeugma vicina erat. Plin.

Capionis turris, & Capio, *Chipiena*, teſte Cluſ. opp. Hiſp. Bæt. in ora Vandalitię, ab oſtio Bætis 12. mill. paſſ. in ortum diſtans, ſed hodie minùs diſtare reperitur, cum inter Fanum Luciferi 1. & Rotam opp. ad ort. 3. leuc. diſſitum ſit. Turris Caepionis ex vet. inſcript. locus in tribus mari irriguus, ac navigantibus inſtar Phari. Strab.

¶ Capionis turris, quæ nunc *Chipiona*, Luſitanis *Chaipionha*,

pionba, Caſtrum eſt in colle, ad oſtia Bætis, in ora Oceani, vix una leuca à Luciferi Fano in auſtrum, & 5. a portu S. Marię, eſtquę nunc parvi momenti.

¶ Capitanata, *Capitanata*, provincia regni Neapolitani & pars Apuliae, quæ alias Apulia Daunia dicta fuit. Habet a ſeptentrione & oriente mare Adriaticum, ab occidente Comitatum Moliſinum, & a meridie Principatum ulteriorem, Baſilicatam & Terram Barianam. Regio eſt fertilis admodum & rigua. Ibi urbes præcipuę Manfredonia; Aſculum Apulum, Luceria Paganorum, Bovinum, & Troja.

Cic. Capitina, Capytium Ptoſ. *Capizzi*, opp. Siciliæ amplum, apud Montes Aerios. Vide Capytium.

¶ Capitis viridis inſulæ, *Isle du Cap Verd*, inſulæ ſunt Oceani Atlantici, ex adverſo Capitis viridis, in Africa, a quo tamen 150. leucis diſtant in occaſum. Alias Heſperides ſeu Gorgades dictæ ſunt; ſuntque decem numero, nempe S. Jaçobi, Ignium, Antonii, S. Vincentii, S. Luciæ, S. Nicolai, Salis, Boni viſus, Maii, & Brava. Harum præcipua eſt S. Jacobi inſula, cum urbe cognomine & epiſcopali, ſub Luſitanis.

Varr. Feſto. & al. Capitolia num. plur. Capitolinus mons, & Tarpejus, *Campidoglio*, unus ex 7. urbis Romæ collibus, ubi Capitolium; & Capitolia pro Curia & Senatu, qui ibi fiebat. Virg. lib. 8. Æn.

Hinc ad Tarpejam ſedem, & Capitolia ducit,
Aurea nunc, olim ſylveſtribus horrida dumis.

Sunt, & Capitolia, ſeu Capitalia, montes Indiæ excelſi, teſte Plin. lib. 6. apud Indum fluv. auro & argento feraciſſimi.

Ant. Ptol. Capitolias, ſeu Capitolia alibi, *Suveto*, teſte Maſio, urbs Palæſtinæ, media inter Hieroſolymam & Damaſcum, utrinque 100. mill. paſſ. in Cœleſyria, à Scythopoli 32. in Cæc. Svitha Hebræis, ubi adhuc Job ſepulchrum monſtratur.

¶ Capitolias vix diſtat 60. milliaribus a Damaſco in auſtrum, & a Philippo de Vico *Sveta* dicitur.

Strab. Plin. Capitulum opp. fuit Latii, in finibus Hernicorum, ultra Præneſte, apud Bovillas.

¶ Capitulum, teſte Cluverio, oppidulum fuit versùs Fucinum lacum, ubi nunc forſan *Luco* vicus.

Plin. Capotes, mons Armen. majoris. Vide Aba.

Strab. Plin. Ptol. & al. Cappadocia, Aſiae reg. ampla, mari Euxino expoſita, inter Galatiam ad occ. & Armeniam ad ortum contenta, introrſus in auſtrum uſque ad Ciliciae fines Tauro mont. dividente, extenſa. In qua urbes olim çelebres Trapezus, Comana Pontica, Comana Cappadociae, deinde Amaſea, Caeſarea, Tyana, & Sebaſte, ac Satala. Nunc clarent Amaſea, ex qua nomen reg. ad occ. quae *Amaſia* nominatur, Trapezus, & Nicopolis, ex qua reg. ad ortum *Genech* dicitur, & Neocçſarea in medio, ex qua reg. *Toccato* vocatur Pop. Cappadoces, & nom. gent. Cappadocius. Claud. do equo Hon.

Seu te Cappadocum gelida ſub valle natantem
Argaę lavere nives.

Urbes Cappadociae quae adhuc durant, cum aliquot Armeniae minoris.

* Amaſea.	Mocaſus.
Archalla.	* Neocæſarea.
Baratha.	Nazianzum.
Caeſarea. Vide Mazaca.	Nyſſa.
Comana Ponti.	Pharnacea.
Ceraſus.	Pityuſa.
Cybiſtra.	Polemonium.
Derbe.	Rhizus, & Rhizæum.
Diocaeſarea.	Saſima.
* Iconium.	Sebaſte, & Sebaſtia.
* Lavanda.	* Sebaſtopolis.
Mazaca, poſtea Cæſarea.	* Trapezus.
* Melitene.	Tyana.

Proco. Capræ, *Capreſi*, pag. Hetruriæ, apud mont. Alverniam, nec procul ab ortu Tiberis, ab Aretio urb. ſupra 12. mill. paſſ. in Boream, a Callio urbe Umbriæ 10. in occ. non longè a Cluſio pag. ibi Totilas Gothorum Rex à Narſete ſuperatus, interfectus eſt.

¶ Caprae aliis eſt *Caprile*, Magino teſte; eſtque vicus agri Florentini, in conf. Ducatus Urbini, ad fontes Ariminii, prope Apenninum. Diſtat 5. milliaribus ab ortu Tiberis in ortum, 8. à Cluſio, 18. ab Aretio, & à Callio 30. circiter in occaſum.

¶ Capranica, *Capranica*, oppidum Italiae, alias amplum, in ditione Pontificia, in provincia Patrimonii D. Petri, 2. milliaribus à Sutrio, Vetrallam versùs, & 3. à Roncilione. Deficit in dies.

Capraria Capraſia apud Varr. lib. 2. c. 3. *Capraia*, inſ. maris Tyrrheni, in Liguſtici conf. inter oram Thuſciae & Corſicam inſ. occurrens, cum opp. ſive arce ſub Genuenſibus, circuitu 18. mill. paſſ. à portu Liburno 60. mill. paſſ. in merid. diſtans, à Corſicae littore propiore 25. De ea Rutil. lib. 1. *Ptol. Plin.*

Proceſſu pelagi jam ſe Capraria tollit.

Sic dicta à caprarum copia, teſte Varr. lib. 2. cap. 3. & Plin.

¶ Capraria, *la Capraja*, inſula eſt montuoſa, cum caſtro contra Piratarum incurſiones; eſtque ſatis culta, & 36. milliaribus à Liburno diſſita.

¶ Capraria, *la Caprara*, inſula eſt parva maris Adriatici; & una ex Tremitanis, quae aliàs Diomedeae dictae. Oblonga eſt atque deſerta versùs oram Apuliae & montis Gargani; penderque ex regno Neapolitano.

Capraria altera, inſ. maris Iberici, ſive Balearici, circa Baleares inſulas, majori adjacens, ab ea 12. mill. paſſ. in auſtrum diſtans, vulgò *Cabrera*. *Plin.*

¶ Capraria, *Cabrera*, inſula eſt Majoricae adjacens in auſtrum, vixquae 2. leucis Hiſpanicis ab ea diſtans versùs prom. Salinarum; eſtque parvi circuitus.

Capraria item una ex inſ. fortunatis, Caſperia Ptol. vulgo *Forteventura*, teſte Nigro à Canaria 10. leuc. diſſita. *Plin.*

¶ Capraria, inſula una ex Fortunatis ſeu Canariis, nunc eſt Palma inſula, *la Palma*, circuitus 25. leucarum Gallicarum, cum urbe Palma, ſeu Fanum S. Crucis de Palma, 15. leucis diſtat a Gomera in circium. Forteventura autem inſula alias Erbania dicta fuit. Vide ibi.

¶ Caprarola, *Caprarola*, Palatium ſuperbiſſimum Ducis Parmenſis, in Italia, & in ea parte ditionis Pontificiae, quę dicitur provincia Patrimonii D. Petri. Opus eſt Vignoli Architecti, & extructum fuit ab Alexandro Cardinale Farneſio, 26. milliaribus diſtat à Roma Viterbum versùs; eſtque in eo tractu Statu di Ronciglione dicto.

Capraſae; ſive, ut alibi legitur, Capraſis, *Tarſia*, teſte Barrio, opp. magnae Graeciae, in Calabria citer. à Conſentia urb. ad 20. mill. paſſ. Thurio urb. exciſae finitimum, à Summurano 20. ac medium ferè inter Roſcianum & Coſanum in Bor. ſupra 10. *Ant.*

¶ Capraſae, & Capraſia, opp. Brutiorum, in Italia, nunc caſtrum *Tarſia* dictum, Principatus titulo clarum, in Calabria citer. medium ferme inter ſinum Tarentinorum & mare Tirrhenum, 18. milliaribus à Roſciano in occaſum, & 15. a Caſſano in auſtrum, in tractu valde riguo.

Capraſia, *Magna vacca*, teſte Blondo, unum ex oſtiis Padi fluv. cum vico, à Comaclo urbe 8. ferè mill. paſſ. diſtans, Spinae prox. inter Ravennam ad merid. 19. & Volanen alterum oſtium in Bor. 24. De eo lib. 3. itiner. *Plin.*

Inter Capraſias, everſaque mœnia Spinę.

Capraſia etiam inſ. maris Tyrrheni apud Varr. lib. 2. cap. 3. eadem Capraria.

¶ Capraſia, *Porto di Magna vacca*, vicus eſt Ducatus Ferrarienſis, in ditione Pontificia, cum caſtro & portu in ora maris Hadriatici, ubi ſtagnum Comaclium in mare ſe exonerat, 4. milliaribus diſtat a civ. Comaclo, & 10. ab oſtiis Padi. Sed non cenſetur inter ipſa, quidquid dicant Ortelius & alii.

Capreae, Caprea Ptol. *Capri*, inſ. cum urbe epiſc. (ſub Archiep. Amalphitano) maris Tyrrheni, ſive ſin. Crateris, apud prom. Minervae, & Surrentum urb. inde 4. hinc, 8. mill. paſſ. à Neapoli verò 30. in auſtrum, circuitu 40. mill. paſſ. à Neapoli verò 30. in auſtrum circuitu 40. mill. inſula Telonis Sil. dicta. De qua Ovid. lib. 15. Metam. *Tac. Plin. Ovid. & al.*

Inde legit Capreas, promontoriumque Minervæ.

Haec inſ. in delitiiis habita fuit Tiberio Aug. teſte Sveton. & Tac. Abundat coturnicibus, ex quibus Epiſcopo reditus non modicus.

¶ Capreae, *l'isle de Capri*, inſula eſt regni Neapolitani, Campaniae adjacens, in mari Tirrheno, 3. milliaribus a Minervae promontorio, & 24. a Neapoli, ambitus 12. milliar. cum civitate parva. Ibi coturnices bis in anno incredibili copia capiuntur.

Caprianus, mons Siciliae, apud Heracleam urbem everſam, in ora auſtrali: qui Latinè nunc mons gemmarum dici putatur. *Diod. Sic.*

¶ Caprina Turris, *la Tour de Boue*, arx Galliae, in inſula parva, in ora Provinciae, & prope Maritimam, a qua una tantum leuca diſtat in occaſum, media ferme inter Maſſiliam & oſtium Rhodani.

Prov. Rom. Caprulæ, *Caborle*, inſ. parva maris Hadriatici, proxima littori oræ Venetæ, à Venetiis ad 40. miil. paſſ. in Bor. Aquileiam verſus, à Concordia ſupra 12. contra oſtia Romatini fluv. cum urbe epiſc. ſub Patriarch. Aquilejenſi, inde ad 30. mill. in auſtrum. Hinc Caprulanus nom. gent.

¶ Caprulæ, *Caborle*, urbecula eſt parva in inſula proxima littori Fori Julii, 40. circiter milliaribus a Venetia in Cœciam, & 4. tantùm ab oſtio Romati fluvii. Epiſcopi modicus admodum eſt proventus, & Diœceſis non excedit civitatem, quę ęgrè inhabitatur propter æris gravitatem.

Plin. Caprus, fluv. Aſiæ, ex Phrygia magna in Mæandrum cum Lyco influens, ac cum eodem & Aſopo Laodiceam urb. alluens.

Capſa, *Capi*, urbs Africæ olim epiſc. ſub Archiep.
Lib. Conc. & Sal. Carthaginenſi, (ubi erant theſauri Jugurthae) inter Tacapen ad occ. & Leptim magnam, ſive Tripolim in ort. cujus Epiſc. Capſitanus.

¶ Capſus ſinus, *Golfo de Capes*, ſinus maris Mediterranei, in Africa, & in ora regni Tunetani, olim dictus Syrtis minor. In eum influit Capſus fluvius, & ſic dicitur ab urbe Capſa adiacente.

Cic. Liv. Plin. & al. Capua, *Capoa*, urbs archiep. Campaniæ, apud Vulturnum fluv. à veteri Capua, (quae nunc *S. Maria* ingens pagus nominatur) ad mont. Tifate radices 2. mill. diſtans; media inter Sueſſam ad occ. & Neapolim ad ort. 16. mill. paſſ. à Capy Sylvio Rege albano, teſte Virg. condita, ſive ab Oſcis teſte Hylycarn. à quibus Oſca dicta fuit. Hæc Romanis, quod Hannibalem excepiſſet, invisa fuit, & à Genſerico Rege Vandalorum exciſa, cum à Narſete fuiſſet inſtaurata, rurſus a Longobardis everſa fuit. Metropolim Jo. XIII. Pont. Max. effecit. Illam Auſon. inter claras urbes reponit.

Nec Capuam pelago, cultuque penuque potentem,
Deliciis, opibus, famaque priore ſilebo.

Capua adeo olim arrogans & ſuperba fuit, ut Romæ preferri voluerit: de qua re Cic. in orat. pro Roſcio pluribus agit. Hinc ortum adagium *Campana arrogantia* de ſumma ſuperbia. Et ipſa Capua ſuperbiæ domicilium ab eodem Cic. ibidem nominatur. Hic Hannibal delitiis operam dans, effœminatus eſt.

¶ Capua, *Capoa*, Gallis *Capoue*, urbs eſt regni Neapolitani, in Campania felici, cum arce munita. Antiquitus Caſilinum dicta fuit; & eo translata fuit Capua a Landone Comite & Epiſcopo Landulpho, loco Capuae veteris; cum antea ſępe ędificata in monte Piſitco, ſemper deflagraſſet. Recens hęc Capua 2. milliaribus diſtat a veteri in Boream; & ipſa malè habita ſenſim deficit, & multum ab antiqua differt.

Prov. Rom. Caput aquæum, *Capace*, & *Capaccio*, urbs Lucaniae, in ora ſinus Pæſtani, epiſc. ſub Archiep. Salernitano, inde ad 25. mill. paſſ. diſtans in ortum Pæſto urbi in littore exciſæ, cui in epiſcopatu ſucceſſit, proxima, ad 3. mill. paſſ. recedens.

¶ Caput aqueum, *Capaccio* vulgò, urbs eſt Principatus citerioris, in regno Neapolitano, 3. milliaribus ab ora littorali. Dicitur etiam *Capaccio nuovo*, quia recens ædificata eſt in eo loco in planitie, cum antea eſſet in colle, qui nunc *Capaccio vecchio* dicitur. Diſtat 3. milliaribus a Peſto urbe exciſa.

¶ Caput Iſtriæ, *Capo d'Iſtria*, urbs Italiæ, alias Ægida dicta, in Iſtria regione Venetorum, & in ora ſinus Hadriatici, olim etiam Juſtinopolis dicta. Vide ibi.

Ptol. Caput Padi, ſive Eridani, *Coderea*, pag. agri Ferrarienſis, inter Ferrariam & Comaclum ad ortum.

¶ Caput Padi quid ſit, non bene conſtat, niſi forſan *Codegoro*, vicus agri Ferrarienſis, juxta ramum Padi Volanæ dictum, inter Arianum & Comaclum. Sed nullus eſt lacus *Coderea* dictus in toto Ducatu Ferrarienſi.

¶ Caput Acuum, *Cap des Aiguilles*, in Africa meridionali. Vide Acuum Caput.

¶ Caput Album, *Capo Bianco* Hiſpanis, promontorium Africę, aliis, Solventia extrema dictum à quibuſdam, excurrit in Oceanum Atlanticum, in ora Nigritiae regionis, & in regno Gualatae, ubi Arguinum oppidum, inter oram Zaarae & fluv. Senegenam.

¶ Caput Aniwa, *Cap Aniwa*, promontorium eſt Aſię, in Tartaria & in regione *Yupi* dicta, 350. mill. paſſ. a parte Boreali Japoniæ, & totidem a Terra Eſonis in occaſum. A Batavis detectum fuit.

¶ Caput Arenarum, *Cap de Sable*, promontorium Americae ſeptentrionalis, in Nova Francia & prov. Acadia in auſtrum tenuens, prope ſinum Gallicum & Portum Regium.

¶ Caput Aromatum, *Cabo de Guadafui*, in Africa. Vide Aromata promontorium.

¶ Caput *Bicayume*, *Cabo Bicayo*, promontorium Aſiae, in Mindanoa inſula una ex Philippinis in auſtrum & orientem maxime tendens.

¶ Caput bonæ Spei, *Cap de bonne Eſperance* Gallis, *Cabo de Buena Speranca* Hiſpanis, promontorium eſt celeberrimum in parte auſtraliori: Africae, in Cafreria regione, primum detectum à Vaſco Gama Luſitano anno 1498. & ita procelloſum & nautis formidabile, ut idcirco tunc dictum fuerit Caput procellarum; ſed ab Emanuele Luſitaniae Rege nomen ei fuit mutatum; & dictum Caput bonae Spei; quia eo detecto, facilius ſperant nautae in Indiam pervenire. In auſtrum maximè tendit juxta Oceanum Æthiopicum.

¶ Caput Bonum, *Cap Bon* Gallis, *Capo buono* Italis, promontorium eſt Africae, in regno Tunetano, in mare Mediterraneum valde protenſum è regione Siciliae. 70. milliaribus à Tuneto diſtat in Boream, & 45. à Pantalarea inſula. Alias Mercurii promontorium dictum fuit.

¶ Caput Boreale, *Noort Caep* Hollandis, *Nortkiin* incolis, promontorium eſt Nortvegiae, in Boream maximè tendens in ſeptentr. parte Lapponiae, antiquitus dictum Rubeae promontorium. Vide ibi.

¶ Caput Boreale, *Cap de Nort* Gallis, *Cabo Race* Hiſpanis, promontorium eſt Americae meridionalis, in Guayana regione, prope oſtium fluvii Amazonum ſeptentrionem versùs, in mare Boreale excurrens.

Caput Britannicum, ſeu & Britonum, *Cap Breton*, promontorium & inſula eſt Americae ſeptentrionalis, in ora Novae Franciae, inter Accadiam & inſulam Terrae Novae, in ſinu S. Laurentii.

¶ Caput Candenoum, *Cap Candenos*, promontorium eſt Moſcoviae, in parte Boreali inſulae Candenoae, in Septentrion. Oceanum ſeu Petzoricum mare excurrens, prope mare Album, è regione Lapponię regionis.

¶ Caput Cantinum, *Cabo Cantin*, promontorium Africæ, in ora Oceani Atlantici & in regno Marochi, prope Azafiam & oſtium Tenſiſti fluvii, in provincia Duccala.

¶ Caput Comorinum, *Cabo Comorin*, promontorium eſt Aſiæ, in parte auſtrali peninſulæ Indiæ cis Gangem, in regione Malabarica. In Oceanum Indicum ſe extendit versùs Maldivas inſulas.

¶ Caput Corſum, *Cabo Corſo*, promontorium eſt Africæ, in Guinea, cum arce probè munita, prope oppidum S. Georgii de Mina, & ab eo aliquot tantum leucis diſtat in ortum. Pluries capta fuit arx hiſce ultimis temporibus a Danis, Svecis, Anglis, atque Batavis.

¶ Caput Crucis, *Cap de la Croix*, promontorium eſt Aſiæ, in terra Eſonis, prope fretum *Uriez*, & ex adverſo inſulæ Terræ Statuum dictae, nuper à Batavis detectum & denominatum.

¶ Caput Currentium, *Cabo das Correntes*, promontorium Africae, in ora Cafreriae, alias Praſſum dictum. In Oceanum Æthiopicum excurrit ex adverſo inſulae Madagaſcariae.

¶ Caput Farvelum, *Cap Farvvel*, Gallis *Cap d'Adieu*, promontorium eſt Americae ſeptentrionalis, in parte auſtrali Gronelandiae regionis, ex adverſo Eſtotilandiae & Terrae Laboradoris.

¶ Caput Finis terrae, *Cabo de Finis terra*, in Hiſpania. Vide Artabrum promontorium.

Caput Floridae, *Cabo de Florida*, promontorium Americae ſeptentrionalis, in parte auſtrali Floridae regionis & in Tegeſta provincia, in ſinum Mexicanum valde protenſum è regione Cubae inſulae, à qua diſtat 28. leucis Hiſpanicis.

¶ Caput Formoſum, *Cabo Formoſo*, promontorium Africae, in ora Guineae & regni Benini, 70. circiter leucis Hiſpanicis à Benino in auſtrum diſtans, & 50. ab inſula Ferdinandi Pai in occaſum, inter ſinum Benini & ſinum S. Thomae.

¶ Caput Henriceum, *Cap Henry*, promontorium Americae ſeptentrionalis, in ora Virginiae regionis, ad ſic ces ſinus Cheſapeaci, ab Anglis illius tractus incolis ſaudictum in gratiam Henrici filii primogeniti Regis Jacobi.

¶ Caput Hornanum, *Cap. de Hoorn*, promontorium Americae meridionalis, in Magellanica regione & in Terra Ignium maximè in auſtrum porrectum versùs mare Magellanicum. A Jacobo le Maire Batavo Hornano detectum

fuit

fuit anno 1616. & ab ipſo ſic denominatum. À quibuſdam verò Hiſpanis dictum fuit Caput S. Salvatoris.

¶ Caput Lupi Gundiſalvi, *Cabodi Lope Gonſalves*, promontorium Africae, in ora Oceani Æthiopici, inter ſinum S. Thomae & oram Congi.

¶ Caput Mendocinum, *Cabo Mendocino*, promontorium Americę ſeptentrionalis, in Boreali parte inſulae Californiae juxta mare Pacificum.

¶ Caput montis Leænæ, *Cabo de Sierra Lima*, promon. Africæ, aliter Caput Tagrinum, alias Heſpericornu dictum, Sanſone teſte, in ora occidentali Guineæ, juxta amnem cognominem, & in confinio Nigritię regionis.

¶ Caput Non ſeu Naonis, *Cabo de Non*, promontorium Africae, in ora Oceani Atlantici, & in prov. *Sus* regni Marochi, ſic dictum antea, quod eſſet ultima meta navigantium, ultra quam progredi poſſe non credebant.

¶ Caput Nigrum, *Cabo Negro*, promontorium Africæ in ora occidentali Cafrorum, in regno Molemba, 140. circiter leucis Hiſpanicis diſtat ab urbe Loanda in auſtrum.

¶ Caput Palmarum, *Cabo dos Palmas*, promontorium Africæ, in Guinea, ubi deſinit in ora Malaghettae, & incipit ora littoralis Guineæ propriæ, in auſtrum porrectum.

¶ Caput S. Antonii, *Cabo de S. Antonio*, promontorium, Americę meridionalis, ad oſtia fluvii Argentei, versùs auſtrum, in provincia Plata ſeu Argentea, in mare Magellanicum excurrit.

¶ Caput S. Antonii, *Cabo de S. Antonio*, promontorium Americæ ſeptentrionali, in Cuba inſula versùs occaſum inſulae; 55. leucis Hiſpanicis circiter diſtans à Jucatania provincia in Boream.

¶ Caput S. Auguſtini, *Cabo de S. Agoſtino*, promontorium Americae meridionalis, in Braſilia, cum valida arce, in Præfectura Pernambuci, 6. leucis Germanicis diſtat ab Olinda in auſtrum. Alias capta fuit ab Hollandis, ſed poſtea recepta à Luſitanis hiſce poſterioribus annis.

¶ Caput S. Crucis, *Cabo de ſanta Cruz*, promontorium Americae ſeptentrionalis, in Cuba inſula versùs auſtum, è regione Jamaicæ inſulę, à qua 20. leucis Hiſpanicis circiter diſtat.

¶ Caput S. Lucae, *Cabo de S. Lucas*, promontorium Americæ ſeptentrionalis, in parte meridionali Californiæ inſulæ, vix 50. leucis Hiſpanicis diſtans à nova Hiſpania.

¶ Caput S. Sebaſtiani, *Cabo de S. Sebaſtian*, promontorium Africæ, in parte ſeptentrionali Madagaſcariæ inſulae, in mari Æthiopico.

¶ Caput S. Vincentii, *Cabo de S. Vincente*, promontorium Hiſpaniae, in Portugallia. Vide Sacrum promontorium.

¶ Caput Spartellum, *Cabo Spartel*, promontorium Africae, in Mauritania Tingitana, ad fretum Herculeum. Vide Cotes promontorium.

¶ Caput trium furcarum, *Cabo de tres forcas*, promontorium Africae & regni Fezzæ, in ora littorali maris Mediterranei, è regione Alborani inſulae, in provincia Gareta.

¶ Caput Victoriæ, *Cabo de la Vittoria*, promontorium Americae meridionalis, prope oſtium freti Magellanici, in mare Pacificum, versùs Boream, à Magellane dictum & detectum.

¶ Caput Virgineum, *Cabo de las Virgines*, promontorium Americę meridionalis, ad oſtium orientale freti Magellanici, versùs mare Paraguajum, ſic dictum à Magellane, quia ab eo primum detectum fuit die feſto S. Urſulae.

¶ Caput Viride, *le Cap Verd* Gallis, *Cabo Verde* Hiſpanis, promontorium eſt Africae, in Nigritia regione, inter oſtia fluvii Senegae. In Oceanum Atlanticum maximè excurrit. Alias Arſinarium dictum fuit. Vide ibi.

Ptol. Capytium, Capitina Cic. *Capizzi*, urbs Siciliae mediterran. apud fontes Teriæ fluv. inter Trajanopolim & Ameſtratam ad occ. 10. mill. paſſ. circiter diſtans, ab Enna 30. Aerios montes versùs.

Tac. Caracates, pop. Germ. ſuper. inter Triboccos & Vangiones Borealiores, in Alſatia: quorum nomen arx vulgò *Drackenfeld*, teſte Rhenano, referre videtur.

Ptol. Caracca, Characa Plutarcho, Arriaca fortè Anton. *Guadalajara*, teſte Mor. urbs Hiſp. Tarracon. in finibus Carpetanorum; ſeu in Caſtella nova, inter Secontiam ad Bor. 13. & Complutum ad auſtrum 4. leuc. à Madrito 10. in ortum. Al. *Caragoſa* oppid. inter Guadalajaram & Molinam 6. leuc. apud Centum fontes oppid. quod veriſimilius videtur. Caracca Varrerio fluv. eſt qui *Rio de Henares* dicitur.

¶ Caraca, ſeu Carracca, urbs eſt parva Caſtellae novæ, *Guadalaxara*, juxta amnem *Henares*, 5. leucis Hiſpanicis à Compluto in ortum, in Algarria regiuncula.

Caracca altera. Vide Carraca.

Caracotinum. Vide Veneli, & Crociatonon.

¶ Caracotinum, Cluverio teſte, eſt *le Crotoy*, opp. Galliæ, in Picardia, ad Somonae fluv. oſtia, quod etiam Gravinum dicitur, quamquam alii credant fuiſſe ubi nunc portus Gratiae, ad oſtia Sequanae in Caletenſi tractu. Hirt.

Caradrus, fluv. Vide Charadrus. Liv.

Caralis, Carallis Ptol. Calaris Plin. & al. *Cagliari*, urbs archiep. Sardiniae primaria, in ora auſtral. contra Africam. Vide Calaris. Ab Ariſtęo Apollinis filio anno poſt diluvium 1434. poſt Noram 59. condita. Mem. illius Claud. lib. de bello Gildonico.

Tenditur in longum Caralis, tenuemque per undas
Obvia dimittit.

¶ Caramania, *Caramanie*, regio Aſię minoris, juxta mare Mediterraneum, ex adverſo Cypri inſulae. Alias dicta fuit Cilicia. Vide ibi.

¶ Carambice, fluvius Sarmatiae, qui & Carambucis, *Oby*, Cluver. teſte. Europam ab Aſia dividit. Fontes habet in Tartaria deſerta; & rigatis aliquot provinciis ditionis Moſcoviæ, in Oceanum Sarmaticum, ſeu Chronium ſe exonerat, in Samojeda reg. & à Moſcovitis *Obb reca* dicitur; eſtque fluvius ampliſſimus. Ad ejus oſtia eſt Litarmis prom. quod nunc *Cap Oby* dicunt.

¶ Carambice inſula creditur ea quae nunc *Nouvelle Zemble* dicitur, quaſi nova terra. Vide nova Zembla.

Carambis, *Capo Piſello*, teſte Soph. al. *Comano*, prom. Strab. Paphlagoniae, maximè in Pontum Euxinum contra Criu Plin. metopon. prom. Tauricae in Bor. 250. mill. paſſ. diſtans Ptol. excurrens, inter Cotyorum ad occ. & Sinopem urb. in ortum, ab ore Ponti Euxini 220. In ort. Memor. ejus Val. Flac. lib. 4. Argon.

Quid tibi nubifera ſurgentem rupe Carambin.

Hinc Carambiacus, a, um, Orph.

Alta Carambiaca tonuit confinia terrę.

Caranthonus, Canentelus Ptol. *la Charente*, fluv. Aquitaniæ, inter Engoliſmenſes & Santonas, in Oceanum Gallicum inter Rupellam urbem & Tallemontium opp. influens. De quo Auſon. in Moſell. Auſon.

Santonico refluus non ipſe Caranthonus æſtu.

¶ Caranthonus fluv. oritur in confinio Lemovicenſis prov. deinde per Pictavenſem Comit. labitur; & rigatis Inculiſma, Coſnaco, Mediolano Santonum, & Talleburgo, in Oceanum Aquitanicum ſe exonerat infra Sobiſœum oppid. ex adverſo Uliari inſulae, 2. leucis à Broagio, non autem inter Rupellam & Tallemontium.

Caratae, pop. Norici, ad Danubium, in Auſtria; Lib. quorum opp. Vetus curia *Altenhofen* à Lentia ſupra 4. leuc. Not. in ortum, inter Aniſum urb. & Grimam opp. 2. teſte Laz.

¶ Caravacca, *Caravacca*, oppidulum Hiſpaniae, in regno Murciae, ubi ſervatur crux è cœlo delapſa Sacerdoti Sacra facturo coram Rege Mauro. Situm eſt intra montes, prope Seguram amnem, & versùs confinia Caſtellae novæ.

¶ Caravagium, *Caravaggio*, oppidum lautum Italiae, in Ducatu Mediolanenſi, in confinio agri Bergomenſis, notum Dominis ſuis & victoria Franciſci Sfortiae Mediolanenſis contra Venetos. Aliis eſt Carraca. Vide ibi.

Carax, *Caruci*, pag. Corſicae, apud Marianam urbem exciſam, ſub ſe plures vicos ſeu villas continens, Strab. ſub epiſcopatu Marianenſi.

Carbantorigum, *Glencar*, teſte * Camd. oppid. Albionis, in finibus Selgovarum, in Angliae ora orientali, inter Abum & Vedram fluv. Sed Selgovae pop. ſunt Scotiae, Loquabriis & Novantis finitimi, quorum opp. Carrictonium, vulgò *Carrik*, in Scotia. Vide ibi. (* Camdeno eſt *Caerlaverock* in Nidiſdalia reg. Scotiae occident. huic etiam *Carrick* ſeu *Carrict*, regionis nomen non oppidi. Ptol.

¶ Carbantorigum oppidum fuit Selgovarum, in Albione ulteriori, nunc tantùm caſtrum *Carlaverock*, in Nidiſdalia prov. Scotiae merid. in ora Oceani hibernici, prope Ituna m æſtuarium & oſtium Nidæ fluv. à Dunfreja 3. milliar. diſtans; fuitque antea munitum. Nunc ſunt dijecti aggeres.

Carbonaria, *le Fornaci*, teſte Leandro, unum ex 7. Plin. Padi oſtiis, ab Hadria urb. 16. mill. paſſ. medium inter Sagim, nunc Gorum, & Foſſam Clodiam urb. 15.

¶ Carbonaria, *Porto di Goro*, unum ex duobus præcipuis oſtiis Padi fluv. à quadam Turri ei adjacente ſic

dictum, teſtibus Brietio, Sanſone, & aliis; & ut egomet vidi. Alveus autem dicitur *Po di Ariane* ab opp. cognom. ei adjacente: Diſtat vix 8. milliar. in auſtr. ab alio oſtio Padi; quod nunc *Porte Viero* dicitur, 20. mill. ab Hadria in ort. & 25. à Foſſa Clodia in auſtrum.

Aimo. Carbonarius ſaltus, *D'lant van Luyck*, teſte Becano: aliis pars ſylvæ Arduennae, in Leodienſi Diœc. Sunt qui ſylvæ Hercyniæ partem faciant, & Sylvam nigram vocent; ſed hæc in Germ. illa verò in Gallia.

¶ Carbonarius ſaltus pars fuit Arduennae ſylvae, in ea provincia Belgii quae nunc Hannonia dicitur, inter fluvios Sabim, Scaldim, & Haynam, atque inter Binchium & Quercetum, cujus etiamnum veſtigia manent in Silva de *Mormaux* dicta.

¶ Carcanoſſia, *Carcanoſſi*, regio Africæ, in inſula Madagaſcariæ, versùs oram auſtralem, ubi aliquot coloniae & munitiones Gallorum à paucis annis, Regio eſt admodum rigua, fertilis, & culta.

¶ Carcaranna, *Carcaranna*, fluvius Americae merid. in Paraguaja. Oritur versùs Andes montes, & in fluv. Argenteum ſe exonerat.

Plin. Carcaſſum, Carcaſo Ptol. Carcaſſio Procop. *Carcaſſone*, urbs Gall. Narbonenſis, in Occitana reg. epiſc. ſub Archiep. Narbonenſi, inde 10. leuc. in occ. Toloſam versùs 14. urbs lanificio clara.

¶ Carcaſſo urbs eſt triplex, ad Atacem fluv. media inter Perpinianum & Toloſam, 5. leuc. ab Aleto in auſtrum.

Polyb. *Steph.* Carchedon, Carthago Latinis. Vide ibi. Hinc Carchedonius carthaginenſ. apud. Plaut. in Pœnul. Nomen haber à conditore.

Strab. *Plin.* *Mel.* *& al.* Carcinites, *Golfo di Nigropoli*, teſte Ortel. ſinus Tauroſcytharum, cum fluv. Carcinito apud Ptol. apud iſthmum Tauricę Cherſoneſi, in Euxinum mare fluens ex adverſo Byces paludis, ubi Carcina urb. vulgò *Nigropoli*. In Theſ. Ling. Lat. Carpineites pro Carcinites legitur: quod, ut error vitetur, admonemus.

¶ Carcinites ſinus eſt medius inter oſtia Boriſthenis & Boſphorum cimmerium, in Scythia Europea. Dictus fuit etiam Tamyraces, teſte Brietio. Ei adiacet Carcine urbs, juxta oſtia Gerrhi & Carcinites ſeu Hippaciris. Quid ſit nunc, non bene conſtat. Sed plurimis leuc. diſtat à Nigropoli in auſtrum. Sunt tamen qui credant nunc dici *Golfe de Moſcovie*, ut narrant nautae qui illas oras luſtrarunt a paucis annis. Sed regio adjacens in eius ora littorali pro majori parte deſerta eſt atquè inculta.

Plin. Carcinum, Cocynthum Polyb. *Capo di Stilo*, teſte celſo citrad. prom. magnae Graeciae, in Calabria ulteriore, ubi carcinum urbs Melæ, ſive, ut alii legunt, Cæcinum, *Stilo*, à caulonia 10. mill. paſſ. in Bor. Vide cæcinum.

¶ Carcoviaca, *Kirkua*, urbecula Scotiae, Orcadum præcipua, in Mainlandia inſula, cum arce & portu ſat capaci, in dominio Regis Scotiæ ab aliquot ſeculis jure pignoris, fruſtra reclamante Rege Daniae, qui illas inſulas ſibi vindicat, 20. circiter milliaribus Anglicis diſtat a Tarvedro prom. Borealiori Scotiae in ſeptentr.

Carcuvium, *Caracuel*, teſte Mariana, opp. ſeu pag. nunc Hiſp. Tarracon. inter Mirobrigam 42. & vicum cuminarium in ort. 100. mill. paſſ. ab Emerita 54. in Bor. circa Placentiam urb.

¶ Carcuvium, teſte Antonio, oppid. fuit Hiſpan. inter Emeritam & Ceſarauguſtam. Sed quid ſit nunc ex locorum diſtantiis ipſi neſciunt indigenae.

Lib. Not. Cardabianca, *Friburg*, opp. Valeriae ripenſis, in Stiriae & Hungariae confinio.

Herod. *Strab.* *Ptol.* *Plin.* Cardamyla, *Sapico*, teſte Nig. opp. Peloponneſi, in Laconica reg. à littore 8. mill. paſſ. à Leuctris 60. Al. *Parama*. Cardamyle eriam inſ. maris Ægei inter Chium ad merid. 20. & Leſbum ad ſeptenr. 30. mill. paſſ. *Cardamila* etiam nunc dicta.

¶ Cardamyla, & cardamile, opp. Peloponneſi in Laconia, trans Eurotam fluv. prope Meſſeniacum ſinum, & 8. milliaribus a Leuctris in Boream.

Demoſt. *Plut.* *Steph.* Cardia, Cardiopolis Ptol. *Caridia*, teſte Soph. urbs Cherſoneſi Thraciæ, ad Melanem ſinum (qui ex ea *Golfo di Caridia*, nominatur,) quae Steph. Pauſ. eadem Lyſimachiae & Hexamilio, vulgò *Hexamili*, eſſe videtur, urbs epiſ. olim ſub Archiep. Heracleenſi, poſtea metropolis effecta. Vide Lyſimachia.

Cardia urbs fuit cherſoneſi Thraciae, quae a Ptolemaeo Cardiopolis dicta, ex cuius ruinis crevit Liſimachia in viciniis, nunc tantum oppidul. *Cardia*. Ab ea ſinus adjacens maris Ægei caridiacus dictus fuit, 15. milliaribus diſtat a Callipoli in occaſum.

¶ Cardiſſa, *Cardiff*, urbs Angliae, in Vallia regione, in com. Glamorganenſi, & ad oſtia Taffi fluv. in Sabrinę ęſtuarium. Vix uno milliari diſtat a Fano ad Taffum, olim quibuſdam Ratoſtibius, 15. milliaribus diſtat a Briſtolia, & totidem a Monumethia in occaſum.

¶ Cardiganum, *Cardigan*, urbs & prov. Walliæ, in Anglia. Vide Ceretica.

¶ Cardona; vulgò *Cardona*, Hiſpaniae oppidum, in Catalaunia, Ducatus titulo clarum, ad amnem cognom. 3. leucis infra Solſonam, 8. a Monteſerrato in auſtrum; eſtque ſub dominio antiquae familiae *de Folch* dictæ. Ibi ſalis fodinae celebres.

Carelia, *la Carelie*, provincia Sveciæ, in Finlandia regione, incolis *Karelen*. Ejus pars pertinuit ad Moſchos. Nunc autem ſubeſt tota Suecis, & pars extenditur ad ſinum Finnicum. Ibi oppidum præcipuum, Viburgum.

Carembola, *Carembole*, regio inſulae Madagaſcariae ſeu Delfinae, in Africa, in Oceano Æthiopico, versùs auſtr.

Careni, pop. Albionis, in Scotia, quorum reg. *Loquhabria*, in ora occidua, contra Mulam inſ. teſte Lhuydo dicitur; juxta quam Evonium urbs, vulgò *Dunſtaphag*. (* Χάρινοι man. Seld.) *Ptol.*

¶ Careni, ſeu Carini, & Catini, populi fuere Albionis, in parte ſeptentrionali Scotiae, quorum nomen remanet in prov. *Cathnes* dicta. Fuere omnium ultimi versùs Orcades, teſtibus Camdeno & aliis.

Carentani, pop. Germ. ſeu potiùs Norici, quorum reg. Carinthia, teſte Laz. nominatur.

¶ Carentani pop. ſunt Bojaris vicini Luitprando, Sigeberto, Ditmaro Aimoino, aliiſque ejus ſeculi Scriptoribus. Carinthiae incolae ſunt Crantzio, cui ſubſcribit Lazius. Vide Carinthia.

Carentini, pop. apud Plin. Italiae in 4. regione.

¶ Carentonium, *Carentan*, oppidum Galliae, in Normannia prov. & Conſtantienſi tractu, ad amnem cognominem. 3. leucis diſtat ab ora maris Britannici, & 8. a Conſtantia, cum caſtro.

Carepula, *Bataglio*, & incolis *Giraſtamar*, teſte Jovio, Turcis verò *Carapula*, teſte Marm. urbs Mauritan. Caeſarienſ. in ora, inter Juliam Caeſaream ad ort. & Quizam ad occ. à Canucci 2. leuc. *Ptol.*

Caretha, quae & Dionyſia, *Gironda* Nig. inſ. maris Lycii, apud Chelidonias inſ. & oſtia Limyri fluv. *Plin.*

Carferoniana, aliter Graſiniana, *Carfagnana*, regiuncula Italiae, intra montem Apenninum, in Hetruria. Vide Graſiniana.

¶ Cargapolia, *Kargapol*, provincia Moſcoviae occidentalis, cum oppido cognomine, prope lacum Onegam, inter confinia Sueciae & Duinam fluv.

Caria, reg. Aſiae, inter Joniam ad Bor. & Lyciam ad ort. (porrigitur enim inter oram occid. & meridionalem) mari Carparthio ad occ. Rhodio ad auſtrum terminata, *Aidinelli* & *Menteſeli* dicta; in qua olim Miletus, Myndus, Halycarnaſſus & Gnidus urbes in ora littorali clarae; nunc Myndus omnibus præſtat. Pop. Cares & Leleges. De quibus Ovid. lib. 9. Metam. *Strab.* *Plin.* *Ptol.*

Caras, & armiferos Lelegas, Lyciamque pererrat.

Jam Cragon, & Lymiren, Xantique reliquerat undas.

De regione;

Arcades antiqui, celebrataque Caria fama.

Cares licet in rebus bellicis percellerent, ut *arma Carica & lorica Carica* in proverbio eſſent, viles tamen habiti ſunt, quod mercede militarent, ac in prima acie locati, primos hoſtium impetus ſuſtinentes, vitam ſuam nihili aeſtimarent. Unde adagium natum. *In Care periculum facere*, apud Plat. in Socrate, cum periculo exponitur res, cujus jactura gravis non ſit. Illud quoque apud Diogen. *Cum Care, Cariſſa*, hoc eſt, cum ruſtico ruſticè agas; quod Cares inter agreſtes & ruſticos haberentur. *Cum Care Cariza* apud Diogen. idem quod *cum Cretenſe Cretenſis*. A Caria Caricum olim dicebatur quod vile, lugubre, et contemptibile erat; unde *Vinum Caricum* proverbio dicitur apud Svid. pro tenui; ſicut & *Carica Muſa* pro inſuavi. *Caricus hircus* apud Diogen. uti proverbium eſt, in hominem vilem & contemptibilem, vel pro ſacrificio vili, quod etiam *Caricum ſacrificium* dictum eſt, quod Cares pro hirco canem immolarent. *Caricum* quoque *Schema* apud Heſych. pro modo congreſſus libidinoſi ſpurco & turpi, qualem figurae Caricae oſtendebant.

¶ Caria regio eſt Aſię minoris, nunc *Aidinelli* dicta. Habet ab Oriente Lyciam, nunc *Menteſeli*, & ab Occid. mare Ægacum, ſeu et Carpathium. Subeſt dominio

nio Turcarum ab aliquot ſeculis; ibique ſunt rarae urbes alicujus momenti.

Plin. Cariendia, inſ. & lac. Cariç, apud Myndum urb.

Ant. Cariarra, *Carrara*, opp. Hetruriæ mediter. Maſſæ in ora opp. proximum, inde 4. mill. paſſ. in Bor. à Luna nova, ſive Sarzana urbe 9. in ort. Marmorum copia & varietate clarum; ſub Maſſano Principe.

¶ Cariara, quæ & Cararia, oppidum eſt Lunegianæ, ad radices montium. A paucis annis Principatus titulo gaudet, in ditione Ducis Maſſæ è gente Cibo, juxta amnem Lavenzam, 6. milliaribus à Sarzana, & totidem à Maſſa.

Strab. Cariata urbs fuit Bactrianae, ab Alex. Magn. everſa, teſte Strab. lib. 11.

Lib. Reg. Cariathiarim, opp. Paleſtinç, in Judæa, everſum ab Hieroſolymis 9. mill. paſſ. in occ. Lyddam verſùs. Cariath verò Sepher urb. antiquiſſima fuit ejuſdem reg. à Sem. teſte D. Iſidor. condita, ubi primum literis data eſt opera, quae in lib. Joſue Dabir nominatur. Erat & Cariath urb. Moabitarum apud Medabam, teſte D. Hieron.

Prov. Rom. Cariatum, *Cariati*, urbs magnæ Græciæ, in ora Calabriæ, inter Roſcianum 24. & Crotonem 36. mill. paſſ. epiſc. ſub Archiep. Sīberenenſi, inde ad 28. mil. in Bor. diſtans.

¶ Cariatum, *Cariati*, urbs eſt Calabriæ citerioris, in ora littorali maris Jonii. Gaudet titulo Principatus, & epiſc. eſt ſub Archiep. S. Severinae. Diſtat à Crotone 26. milliaribus in Boream, & 20. à ſancta Severina etiam in Bor., decem autem ab Umbriatico; eſtque ſatis parva.

¶ Caribæ, *les Caribes*, populi Americç ſeptentr. qui aliàs occupabant omnes inſulas Antillas, in mari Oceano Boreali ſitas. Sed eum ab aliquot annis ab Europçis occupatae ſint, ipſi pro majori parte in proximam continentem Americae merid. ſe receperunt, ubi Guajana regio.

Plin. Caridemum, promont. Hiſp. Bæt. Vide Charidemum.

Carietes vel Carytç, pop. Hiſpan. Tarracon. in Conventu Clunienſi, quorum opp. *Ciria*, nunc pag. ex vet. inſcript. teſte Plin.

Sil. Carilla, opp. Picentinorum, ab Hannibale deletum, quòd partes Rom. ſequeretur: de quo Sil. lib. 8.

Miſit, & exhauſtę mox Pœno Marte Carillæ.

Plin. Carina, mons Cretae 9. mill. paſſ. ambitu patens, in quo ſpatio muſcae nullae reperiuntur, neque mel attingunt, teſte Plin.

Ptol. Carine, *Cherima*, teſte Nig. urbs Medię, à Tabreſio in occid. diſtans. Carina autem P. Vict. vic. erat urbis Romæ apud ędem Pompeii: de quo Virg. lib. 8.

Romanoque foro, & lautis mugire Carinis.

¶ Carini, Germaniae pop. Ptol. & Plin. ubi nunc pars Marchiæ Brandeburgicae & magnae Poloniae, Cluverio teſte.

¶ Cariniamum, *Carignano*, oppidum Italiae, in Pedemontio, cum arce & ponte ad Padum fluvium. Principatus titulo gaudet, 5. milliar. ſupra Taurinum in auſtrum, & paulò minùs à Carmaniola. A Gallis *Carignan* dicitur.

¶ Carinthia, *la Carinthie*, Germanis *Karnten*, provincia Germaniae, cum titulo Ducatus, cujus caput Villacum. Subeſt dominio Archiducum Auſtriae, habetque a Septentrione Diœceſim Salisburgenſem, & Stiriam quam habet etiam ad ortum, & terminatur Carniola a merid. In duas quaſi partes ſecatur Dravo fluv. eſtque Stiriae conjuncta.

Cedr. Cariopolis, *Clarioboli* Turcis, teſte Leuncl. urbs Cariae epiſcop. ſub Stauropolit. Archiep. à veteribus non memorata.

G.Thur. Caris, *Cher* fluv. Gall. Celt. per Bituriges & fines Turonum fluens, ac in Ligerim infra Amboſiam influens, rapidus, & inundans Avaricum, Pontem Soderae alluens. Aliis Carus Latinè, ſive Charus.

¶ Caris fluv. *le Cher*, oritur in confinio Alverniae, dein per Bojos, Bituriges, & Turones labitur; & aliquot milliar. infra Cęſarodunum Turonum in Ligerim ſe exonerat tribus oſtiis, ſed non prope Ambaſiam; neque etiam alluit Avaricum & Pontem Saldræ.

Cariſa. Vide Cariſſa.

Ptol. Scrip. Gal. Cariſiacum, non *Cireſſi*, pag. Belgii apud Leodium urb. ut ſcribit P. Divaeus, inde 3. leucis (de qua re vide Caereſi) ſed *Creſſey* opp. Gall. Belg. geminum, unum in Valleſia reg. à Meldis 3. leuc. verſùs Fertilitatem Milonis 2. alterum in Picardia, inter Sueſſiones & Fetam 4. leuc.

¶ Cariſiacum ad Saram fluv. teſte Labaco, eſt *Creſſy ſur Serre*, oppidul. Galliae, in Picardia prov. 4. leuc. à Fera in ort. & 3. à Lauduno in Bor. à Sueſſione autem 10. leue.

Cariſſa, *Cariſſar*, teſte Mol. cum al. urbs Galatiae, *Ptol.* Claudiopoli ſeu Adrapae proxima, inter Rhaſtiam & Androſiam Borealiorem ſita. Cariſſa quoque Ptol. opp. Hiſp. Baet. Vide Aurelia.

Cariſſanum, locus ubi Milo interfectus. Vide Coſſanum.

Cariſti, pop. Hiſp. Tarracon. in ea reg. quae *Guipuſcoa* nominatur, inter Autrigones ad occ. & Vaſcones ad ort. Per eos Deva fluv. decurrit, ubi Deva et Motricus oppida in ora. *Ptol.*

¶ Cariſti pop. fuere ſub Cantabris, ubi nunc pars Guipuſcoae prov. & pars Orientalis Biſcajae, inter Iberum fluv. et Oceanum Cantabricum.

Caritni, pop. Germ. quorum urb. *Wirtenberg* eſſe putatur, regionis ejuſd. nominis caput.

¶ Caritni pop. fuere Germaniae, ubi nunc Wirrembergenſis Ducatus, in Suevia prov. juxta Nicrum fluv. Ortelio & Sanſone teſtibus.

Carleolum, *Carlile*, urbs Albionis, in Anglia, apud *Scrip.* Scotiae limites, epiſc. ſub Archiep. Eboracenſi, inde 50 *Brit.* mill. diſtans in Cireium.

¶ Carleolum, *Carliſſe*, urbs eſt munita ad Itunam fluv. 3. milliaribus à mari, et 6. à Scotia, in Cumbria prov. juxta ruinas muri Pictici. Diſtat à Lancaſtria 35. mill. 40. a Dunelmo, et 60. ab Eboracó; eſtque parvi circuitus. Luguvallum antiquorum Brigantum fuiſſe credit Camdenus, et alii poſt eum. Vide Luguvallum.

¶ Carlinfordia, *Carlingford*, oppidulum munitum Hiberniae, in Ultonia provincia et Lugenſi Comitatu. Portu gaudet utcunque capaci, 4. milliaribus à Dunkerano, et 22. a Duno in auſtrum.

Carman vel Acarman, *Amanſiſirdim* Mol. et al. urbs *Ptol.* Arabiae fel. regia, in mediterr.

¶ Carman opp. eſt Arabiae, ubi alias Minaei popul. Nunc eſt *Chaibar*, ad fluv. cognom. 70. leuc. Hiſpan. a Mecca in Boream; ſed 160. leuc. ſimilib. diſtat in Circium ab urbe *Aman Ziriſdin* ſeu *Ziſirdim*, quae ab antiquis Omanum dicta fuit.

Carmania, Aſiae reg. gemina; una *Chirman*, à Car- *Strab.* mana urbe illius primaria ac metrop. in regno Perſa- *Ptol.* rum: Altera Deſerta cognomine, *Dulcinde*, teſte Ca- *Plin.* ſtal. et *Minglu*, teſte Ortel. Prior Perſidi haeret, ab ea *& al.* in ortum recedens, ſinum Perſicum circa fauces illius Armuzo prom. contra Armuzam inſ. et urbem attingens; Altera Oceano Indico adjacet, inter priorem Carmaniam ad occ. et Gedroſiam ad ort. perſtricta. Tota Carmaniae ora 1250. mill. paſſ. patet ex Plin. ubi teſtudines plurimae et magnae. Urbes clarae prioris, Carmana, Armuza, et Samydace. Aliter eas Ptol. deſcribit. Deſertam enim in Bor. verſùs Ariam et Parthiam, ac in occ. verſùs Perſidem extendit; alteram ad merid. et ort. Pop. Carmani. Luc. lib. 3.

Tunc furor extremos movit Romanus Oreſtas
Carmanoſque Duces.

¶ Carmania, regio Aſiae, in regno Perſarum, inter Gedroſiam ad ortum, et Perſidem propr. ad occaſum, et verſùs oram ſinus Armuſiani et Oceani Indi, nunc *Chermam*, prov. perampla, ſic dicta ab urbe *Cherman*, quae alias etiam Carmania vocata; et ſub hac regione continentur prov. *Guadel*, *Dulcinda*, et Armuza. Carmania autem deſerta provincia erat Perſidis ſatis parva, inter Parthiam et Carmaniam propriam, cujus verius pars, ubi nunc pars merid. prov. *Sableſtan*, et deſertum *Mingui* dictum, in Boreali parte Kermani, intra montes.

¶ Carmaniola, *Carmagnola*, urbs Italiae munita, alias ſub Marchionibus Salutiarum, nunc in Pedemontio, vix 2. milliaribus à Pado fluv. et 9. a Taurino in auſtrum. Arcem habet et armamentarium, et à Gallis *Carmagnole* dicitur; paretque Duci Sabaudiae.

Carmelus, *Carmelo*, teſte Poſtello, mons Paleſtinae, *Strab.* in ora, inter Syeaminum et Doram urbes proximas, in *Tac.* Phœnicis conf. cujus prom. *Capo Bianco* nominatur, te- *Ptol.* ſte Ort. inter Ptolemaidem ad ortum 30. et Caeſaream *& al.* ad occ. 20. mill. paſſ. Ad ejus radiees verſùs ort. Capha opp. à Ptolemaide 12. mill. Hinc Carmelitarum ordo nomen habet et originem.

¶ Carmelus *Mont Carmel* à Gallis dicitur, et ejus prom. *le cap de Carmel* à nautis, 10. milliarib. a prom. Albo in auſtrum, prope Porphirion et Caiphain.

Carmelus alter, mons Judaeae, apud oram Borealem

lacus Aſphaltitis conſpicitur. Non in Galilæa, ut in Theſ. Ling. Lat. legitur.

P. Vi. Carmentalis, porta urbis Romæ, una ex tribus à Romulo effectis, inter Tiberim & Capitolium. Cujus mem. Virg. lib. 8. Æn.

Et Carmentalem Romano nomine portam.

Hæc etiam Scelerata dicta eſt, auctore Feſto, quod Fabii per eam egreſſi adversùs Etruſcos interfecti ſint.

Strab. Ptol. Carmon, Charmonia Ptol. Carmo ex veter. inſcript. *Carmona*, oppid. Hiſpan. Bæt. templum, in colle, apud Bætim fluv. inter Hiſpalim 6. & Cordubam 16. leuc. ab Aſtigi 8. in occ. Pop. Carmonenſes Cæſ. & Plin. in Vandalitia. Eſt & flumen Achajæ, mons in Peloponn. templum Apollinis in Laconia, & locus in Meſſenia apud Steph.

¶ Carmon, *Carmone*, ſeu & Carmone, opp. Turdetanorum, in Hiſp. nunc in Vandalitia prov. 2. leuc. à Bęti fluvio. Alias fuit amplum & probe munitum, nunc autem eſt parvi momenti, juxta Silicenſem amnem.

Carna, urbs Arab. fel. mediterr. olim regia. Eò Moyſes S. Antonii diſcipulus à Valentiniano Imper. miſſus, Maniam Saracenorum Reginam ad Chriſti Domini fidem convertit. Carna etiamnum dicitur. Carne etiam opp. fuit Phœniciæ ad mont. Libanum.

¶ Carna, urbs Arabiæ felicis, in Minæis, quid ſit nunc non conſtat, cum nullus locus ſit in præſentia ſic dictus. In illo tractu forſan erat, ubi nunc Medina Tanalbi ſeu Civitates Prophetæ, ubi natus Mahumetes Pſeudopropheta.

¶ Carnarius ſinus, *Golfo di Carnero*, ſinus Italię, in Illria provincia. Vide Flanaticus.

Carnaſa, al. Cæſana, *Curden*, teſte Merc. urbs Indię citer. ex levi conjectura.

¶ Carne oppidum fuit Phœniciæ, in ora littorali maris Mediterranei, prope Caſſium montem & oſtia Eleutheri fluvii, 8. milliaribus ab Antarado in Boream, & totidem à Palto in auſtrum.

Plin. Liv. & al. Carni, pop. Italiae, in Venetia reg. contenti, à reliquis Venetis Liquentia fluv. ſeparati, in Boream vergentes & Cæc. qui & Forojulienſes: quorum reg. non Carinthia, quæ in Norico eſt, ſed Forum Julii German. *Friaul*, vulgò Friuli nominatur, à Norico Alpibus Juliis diſcreta. Cujus urbes, Concordia & Aquileja (olim metropolis Carnorum, & ex primis Italiaę) in ora exciſæ: Tergeſtum, Noreja, Forum Julium, & Utinum; hodie regionis conventus juridicus. Patria etiam vulgò hæc regio nominatur.

¶ Carni populi fuere Italiae, ubi nunc pars Orientalis Foro Julii, & Comitatus Goritię, inter Liquentiam fluvium & Formionem, nunc vulgò *Friuli*, & *Patria del Friuli* quibuſdam, Gallis *le Frioul*, provincia ampla, pro majori parte ſub dominio Reipublicæ Venetæ, exceptis, Aquileja, Tergeſto, & Goritia, quæ ſubſunt Imperatori, uti Archiduci Auſtrię.

Urbes Carnorum:

Aquileja, *Aquilegia*.
Concordia, *Concordia*.
Forum Julium, *Cividal di Friuli*.
Julium Carnicum, *Zuglio* aliquibus, *Pontafella* aliis.
Noreja, *Venzone*.
Tergeſtum, *Trieſte*.
Utinum, *Udine*.

Plin. Carni Tauriſci, pop. Alpini, inter Carnos & Noricos, vulgò *Krainer*, Italis reg. *il Cragno*, Latinè Carniola nominarur, Japodes etiam pop. complectens. Hic error in Theſ. Ling. Lat. tollendus, ubi ait Ptol. locare Carinthiam ſupra Forum Julii & Concordiam, cum Ptol. nihil de Carinthia dicat.

¶ Carni Tauriſci, populi Norici, versùs Alpes Julias, ubi nunc Carniola, *Krain* incolis, Italis *Cragno*, Gallis *Carniole*; ſub qua tamen Japodes non comprehendebantur.

Ptol. Carnicum Julium, & Julium Carnicum Anton. *Zuglio*, teſte Siml. olim urbs nunc pag. intra Alpes Julias, per quas ex Carnis ad Noricos tranſitur.

¶ Carnicum Julium urbs fuit Carnorum, in Italia, inter Alpes ſita, nunc *Pontafella*, teſte Lazio, id eſt, Pons ad Feliam amnem, opp. partim in Foro Julio & partim in Carinthia ſitum, 6. leuc. German. ab Utino in Bor. & 7. à Villaco in auſtr. ubi tranſitus; quanquam alii credant Carnicum Julium eſſe ubi nunc pagus *Zojel*, ſeu *Zuglio*, prope fontes Buti amnis & oppidul. Moſcardum, ad pedes Alpium; 4. leucis Germanicis à Pontefella in occaſum. Sed nulla ibi via ſtrata.

¶ Carnioburgum, *Krainburg*, oppidum Germaniae, in Carniola ſuperiori provincia, prope Savum fluv. 5. leucis Germanicis à Labaco in occaſum, & 7. à Clagenfurto in auſtrum, quibuſdam Carrodunum.

P. Di. Carniola, ſic etiam vulgò, & alicubi il *Cragno*, reg. Norici, inter Alpes Julias, mari Adriatico vicinas, & Saum fluv. quae reg. etiam Japodes Liburnis finitimos complectitur. Cujus metropolis Nauportus, ſive, ut Lat. rec. vocant, Labacum eſt, à Villaco 12. leuc. in ortum diſtans.

¶ Carniola, *Krain*, regio eſt Germaniae, inter Carinthiam & Stiriam in Boream, & Foro Julium & Iſtriam ad Auſtrum, & Croaciam ad ortum, ſub dominio Archiducum Auſtriae. Dividitur in ſuper. & infer. & ejus caput eſt Lubiana ſeu Labacum.

Vet. Inſcr. Carnodunum, opp. Vindeliciae exciſum, nunc vicus Bavariae, ad Oenum fluv. apud Waſſerburgum.

Ptol. Carnovacae, pop. Albionis, in Scotia; quorum reg. Cathneſia, vulgò *Cathnes*, ab aliquibus putatur in ora orientali, versùs Tarvedum prom.

¶ Carnovacæ populi erant in ultimo receſſu Scotiae Borealis, prope oram occidentalem, inter Creones & Carinos, ubi nunc pars occidentalis Stranaverniae provinciae, Brietio & Sanſone teſtibus.

¶ Carnovia, *Jagerndorff*, oppidum Germaniae, in Sileſia provincia, regiunculae cognominis caput, alias in familia Brandeburgica, ad Oppam fluvium. A Sileſiis *Karnow* dicitur. Diſtat 3. leucis ab Oppavio, & 4. à Ratiboria. Caſtrum habet ſplendidum.

Carnovium, *Carnobio*, opp. olim, nunc pag. Hiſpan. Tarracon. in Valconibus, ſive in regno Navariae. Vide Curnonium.

¶ Carnovium, ſeu Curnonium, eſt *Eſtella*, urbs regni Navarrae, ad Egam amnem; & nullus inest locus *Carnobio* dictus in toto illo tractu. Vide Curnonium.

Ptol. Carnus, Carnuntum Plin. & Liv. ac Paterc. urbs olim Pannon. ſuperior. ad Danubium, nunc pag. Auſtriae, in Hungariae confin. qui, teſte Laz. *S. Petronel* dicitur, ob cœnobium divæ Petronillae dicatum, apud Hamburgam urbem, à Poſonio 4. leuc. in occ. Viennam versùs 6. De eo lib. 5. itiner.

Carnuntum veteres ubi monſtrat grande ruinas,
In quibus urbs hodie tota ſepulta jacet.

Caſ. Carnutes, Carnuti Plin. Carnutae Ptol. Carnoti Tibullo & lib. Concil. *Chartres*, pop. & urbs Gall. Celt. à Pariſiis 20. leuc. in occ. ad Auduram fluv. epiſc. ſub Archiepiſcop. Senonenſi Reg. *Chartrain* à Gallis dicitur. Urbs Autricum Ptol. & Carnutum Zoſimo etiam nominatur. Cujus mem. Tibull. lib. 1. eleg. 8.

Teſtis Arar, Rhodanuſque celer, magnuſque Garumna,
Carnuti & fluvii cæcula lympha Liger.

Hic Baſilica omnium totius Galliae auguſtiſſima, Virgini, cujus indufia ibidem adſervantur, dicata.

¶ Carnutes populi fuere Galliae, quorum tractus nunc *le pais Chartrain* dicitur, in Belſia provincia. Horum caput eſt Carnutum ſeu Autricum Carnutum, urbs ampla, ab Eburam fluvium, vulgò *Chartres* Gallis, *Ciartres* Italis, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Senonenſi antea, nunc ſub Archiepiſcopo Pariſienſi ab anno 1621. Diſtat 18. leucis à Lutetia in Africum, & totidem ab Aurelianis in Boream. Vide Autricum.

¶ Carobùrgus, *Cherbourg*, urbs Galliae, in Normannia provincia et in Conſtantienſi tractu, ad mare Britannicum, et ſat munita, cum portu utcumque capaci, 15. leucis diſtat à Conſtantia in Boream, et 9. à Careutonio.

¶ Caroleſium, *le Charolois*, regio parva Franciae, in Ducatu Burgundiae, cujus caput Caroliae, *Charolles*, urbecula lepida, ad amnem Reconſam, 6. leucis a Cluniaco in occaſum, totidem à Ligeri fluvio, et 11. ab Auguſtodunoi eratque antea ſub utili dominio Regis Hiſpaniae.

¶ Carolomontium, *Charlemont*, oppidum Belgii cum arce anno 1555. à Carolo V. Imperatore excitata in monte, juxta Moſam fluvium, in Namurcenſi Comitatu, medium inter Carolopolim et Namurcum, à Philippovilla autem 4. leucis in ortum, et 2. à Dinantio.

Carolopolis, opp. Gall. Vide Compendium.

¶ Carolopolis, *Charleville*, urbs nova et munita Galliae, ad Moſam fluvium, in Retelenſi agro, ubi antea pagus *Arches*. Exſtructa fuit paucis abhinc annis à Duce Nivernenſi prope Meſierias. Ei inſidet ex altera parte fluvii Mons Olympus, arx munita; et diſtat 5. leucis à Sedano, et 3. a Rupe regia.

¶ Caroloregium, *Charleroy*, fortalitium Belgii, ab Hiſpanis excitatum anno 1666. in monte, prope Sabim fluvium,

vium, in Comitatu Namurcenſi, & in confinio Hannoniæ, ubi aliàs vicus *le Charnoy* dictus, 6. leucis diſtat a Montibus in ortum, & 5. a Namurco in occaſum. Captum fuit a Gallis anno 1667. ipſiſque etiamnum ſubeſt pace ad Aquiſgranum confecta.

¶ Caroloſtadium, *Caroleſtadt* ſeu *Carlovitz*, urbs nova Germaniæ, & probè munita, in Vinidorum Marchia, ad confluentias fluviorum *Kulp* & *Mereſvvitz*, à Carolo Archiduce Auſtriç condita, quod forſan meliùs. Diſtat a Metelinga 2. leucis in ortum, & 5. a Rudolfiverda.

¶ Caroloſtadium, *Carleſtadt*, oppidum Sueciæ, in ea parte Weſtrogothiæ provinciæ, quæ Wermelandia dicitur, loco Tinguallæ civitatis a Carolo IX. extructum, juxta Venerum lacum. Malè habitum fuit a Danis anno 1644. Diſtat 25. milliaribus a Philippoſtadio in occaſum.

Ptol. Caronium, *Corunna*, urbs Hiſp. Tarrac. in ora Gallæciæ Boreali, portum habens amplum, ac ab exteris frequentatum, à Compoſtella 10. leuc. ab Ulyſſipone 100. in Bor. in Theſ. Ling. Lat. *Cherogna* indigitatur: quod opp. longiſſimè diſtat à Caronio.

¶ Caronium quibuſdam oppidum Callaicorum, nunc vicus Gallæciæ, aliquot leucis remotus ab ora. Coruna autem eſt ubi alias Flavium Brigantium, portus munitus & totius oræ capaciſſimus, inter promont. Artabrum & Trileucum. Vide Flavium Brigantium.

Carpaſia, Carpaſium Plin. urbs Cypri, in ora Boreali, apud oram orientalem, apud Clides prom. epiſc. ſub Archiepiſc. Salaminio olim, *Carpaſſo* vulgò.

Strab. Ptol. ¶ Carpaſia, urbs inſulę Cypri, in ora, inter Aphrodiſium & Dinaretum prom. 28. milliaribus a Salamine in Boream, & paulò ampliùs a Clide. Ab ea dictæ fuerunt Carpaſiæ inſulae, in ora adjacente Cypri, inter Carpaſiam & Dinaretum promont.

Carpaſia item, inſ. Ciliciæ, ante Sarpedonem prom. & inſ. Cypri, in ora occidua, apud Drepanum prom. Acamantem verſùs. Theſ. Ling. Lat. confundit hanc inſul. cum Carpatho inſ. quo ſe Geographiæ ignarum oſtendit.

Ptol. Carpates (non Carpatus, ut in Theſ. Ling. Lat.) Rupes Sarmaticæ, Sol. Sevo Plin. mons Sarmatiæ Europ. Moraviam, Poloniam, Ruſſiamque ab Hungaria & Tranſylvania diſcludens, *Crapack* & aliis nominibus appellatus: Nam alibi *Tarczal*, alibi *Den Munch*, & alibi *Wurtzgarten*; ubi ſeparat Ruſſiam à Tranſylvania, *Bieſcid*; ubi Poloniam ab Hungaria, *Tarczal*; ubi Moraviam ab Hungaria, *Schneberg*, teſte Laz. De eo libro 7. itiner. ſic.

Carpatus a noſtro qua ſeparat orbe Polonos.
Vertice contingens ſydera celſa ſuo.

¶ Carpates ab accolis dicitur *Szepeſi*, *Krapak*, & *Bieſsciady* à Ruſſis, teſte Cluverio, & Latine etiam Carpathus. Pro varietate locorum & idiomatum varia ſortitur nomina. Hujus altiſſima juga, quae Solino Sarmaticae rupes dicuntur, inquit Vvernherus, quæque ſunt inter Moraviam & Hungariam, & Danubium attingunt, *Schneberg* Germanis & *Tatri* Slavorum lingua hodie vocantur.

Strab. Plin. & al. Carpathus, *Scarpanto* Soph. & al. inſula maris Carpathii, una Sporadum, circuitu 25. mill. paſſ. inter Cretam 60. & Rhodum ad ortum 50. mill. à Calydna 25. in auſt. Inde mare Carpathium, quod Telmeſſum uſque extenditur, & Aſiaticum quoque appellatur, teſte Plin. Quod ſi verum eſſet, etiam mare Rhodium ſive Rhodienſe Carpathii pars erit. Mem. illius Ovid. lib. 15. Metam.

Donec Carpathius medio de gurgite vates.

Carpathius teſtem & Carpathius leporem apud Archilochum proverb. eſt in eum, qui teſtem in ſui malum adducit, vel aliquid aliud in ſui perniciem affert: uti qui lepores in Carpathon inſ. deſerunt, adeo excreſcentes, ut fruges omnes diſſipent maximo incolarum detrimento. Malè in Theſ. Ling. Latin. locatur inter Ægyptum & Rhodum, cùm ſit inter Rhodum & Cretam.

¶ Carpathus inſula eſt Aſiae, inter Cretam ad occaſum & Rhodum ad ortum, Aſię minori ſeu Doridi propior. Oppidum habuit Poſidium, nunc etiam *Scarpanto* dictum; & ab ea dicitur mare Carpathium, quod extenditur a Creta Rhodum uſque. Subeſt dominio Turcarum.

¶ Carpentaria, *Carpentaria*, & etiam *Carpenter lands*, regio ſeu pars terrę Auſtralis, recens detecta, in intimo receſſu Oceani Indici, & a Præfecto Carpentario Batavo, qui primus ejus oram luſtravit, nomen ſortita hiſce ultimis temporibus.

Plin. Carpentoracte, *Carpentras*, urbs Gall. Narbonenſ. in Provincia, & Com. Venuſino, epiſc. ſub Archiep. Avenionenſi, inde 4. leuc. in Bor. & Cæc. Arauſioni, propior 2. leuc. diſtans.

¶ Carpentoracte caput eſt Comitatus Venuxini, in Provincia, ſed in ditione Pontificia, 3. leucis diſtat ab Arauſione, & 4. a Vaſione in auſtrum.

Liv. Plin. Carpetani, pop. Hiſp. Tarracon. circâ umbilicum incolentes: quorum metrop. eſt Toletum, & reg. Caſtella nova, *Caſtiglia la nova*, & *Regno di Toledo* nominatur.

¶ Carpetani populi fuere Hiſpaniae in eo tractu Caſtellae novae, ubi nunc pars Algarriae, & regionis *la Mancha* dicta, verſùs Tagum & Anam; & eorum caput fuit Toletum, teſtibus Ortelio, Sanſone, Brietio, & aliis.

¶ Carpiani populi fuere Sarmatiae Europaeae, gens Baſtarnarum populorum, inter Carpatem montem & Viſtulam fluvium. Dicti ſunt etiam Carpi, teſte Cluverio.

¶ Carpium, *Carpi*, urbs Italiae, in ditione Mutinenſi, cum titulo Principatus, alias ſub dominio Piorum, ad incile flu. Secii, vix, 4. milliaribus a Corregio, & 12. à Mutina in Boream. Arcem habet munitam & territorium ſat amplum.

Ptol. Carpis, *Carpen* Laz. opp. Pannoniae infer. in Hungaria, apud Danubium, inter Strigonium & Budam occurrens.

Carpis item Ptol. olim urbs epiſc. ſub Archiep. Carthaginenſi, nunc pag. Africae, inter Maxulam & Clupeam, Tuneti urb. finitimus, *Carpi* adhuc.

Hero. Carpis etiam fluv. Myſiae, qui una cum Albi Iſtro miſcetur, *Crapin*, qui & *Kruppa*. Sed hic Colapis eſt, non in Myſia, ſed in Liburnia, in Saum influens.

Ptol. Carpudaemum, oppid. Thraciae mediterr. quod *Cappa* dici ſerunt, apud Molet. *Capſia*, inter Bizyam & Bergulas.

Ptol. Carraca, *Caravaggio*, opp. praeclarum Bechunorum, in Inſubrum et Cenomanorum confinio, à Mediolano 24. mill. paſſibus Brixiam in ort. et Caec. verſùs, proprio parens Marchioni, ex Ducum Mediolanenſium ſtirpe. Hic Franciſcus Sfortia Venetos ingenti ſtrage proſtravit. Aliis Carraca, *Cara*, pag. agri Mediolanenſis eſſe videtur: ſed ſitus apud Ptol. haud reſpondet.

¶ Carraria, quae Carrea et Carrera, *Carrara*, Gallis *Carare*, urbecula Italiae, in Thuſcia, nuper Principatus titulo inſignita, in ditione Ducis Maſſae gentis Cibae. Vix 4. milliar. diſtat à mari Mediterraneo, et 6. à Sarſana in ortum. Vide Cariara.

Plin. Carrea, *Cairaſco*, et *Cheraſco*, opp. Liguriae amplum probeque munitum, in colle, apud Tanari et Sturae fluminum confluentiam, in Principatu Pedemontano, inter Albam Pompejam 7. et Foſſanum urb. 13. mill. paſſ. à Taurino 22. Claraſcum Latin. rec. Hic Ortel. Carream cum Cariara oppid. Hetruriae confundit.

¶ Carrea, quae et Claraſcum, Gallis *Quieraſque*, oppidum eſt Italiae, in Pedemontio, ad Tanarum fluvium, ubi recipit Sturam fluv. medium inter Albam et Foſſanum, 7. milliaribus ab utraque, et 13. à Carmaniola. Fruſtra tentatum fuit ab Hiſpanis ultimo bello; eſtque celebre pace ibi confecta anno 1631. in qua portio ſatis ampla Montiſferrati acceſſit Pedemontio.

Plin. Ptol. & al. Carrhae, *Orfa*, urbs Meſopotamiae epiſcop. ſub Archiepiſcop. Edeſſeno, Edeſſae & Euphrati propinqua, ad 12. mill. paſſ. diſtans in ortum à Bithia 30. ab Hierapoli 84. Amidam verſùs 150. in Caec. diſtantem, à Parthis condita, Craſſi caede memorabilis, teſte Lucan. lib. 1.

-miſerande funere Craſſus
Aſsyrita Latio maculavit ſanguine Carrhas.

¶ Carrhae, Nigro et Sanſone teſtibus, nunc *Herrn* dicitur. Sedet prope Chaboram fluvium 40. milliaribus ab Edeſſa, et 60. ab Euphrate in ortum; eſtque nunc in provincia *Diarbech* dicta, ſub dominio Turcarum.

¶ Carricta, *Carrick*, provincia Scotiae meridionalis, in ora ad occaſum, inter Gallovidiam et Covaliam prov. Ejus primarium oppidum eſt Berigonium, *Bargeny*, ad Luſſum amnem, teſte Brietio, 20. milliaribus Scoticis a Candida caſa diſtans in Boream.

Carrina, *Carima*, et *Cadima*, pag. Luſitaniae, juxta Mundam fluv. in Diœceſi Conimbricenſi, ubi duo fontes miri, unus omnia reſpuens, alter omnia abſorbens, teſte Plin. Locus abſorbens *Ferventia* vulgò, teſte And.

Reſend. dicitur. Videtur legendum apud Plin. Carima.

¶ Carrina, *Cadima*, pagus eſt provinciæ Beiræ, in Comarca Conimbricenſi, ſupra fontes amnis *Giraon*, una leuca Hiſpanica a caſtro Cantaueda, & 2. ab Oceano Luſitano, uti a Munda fluvio.

Ptol. Carrodunum, (non Carodunum, ut in Theſ. Ling. Lat.) *Krakow*, teſte Bonfinio, & *Cracow*, urbs Germ. ad Viſtulam fluv. intermeantem, Poloniæ regia præclara, Graccopolis poſtea, & Cracovia dicta, à Vienna urbe Auſtriæ 43. leuc. in Bor. inter Pragam 48. & Vilnam Lituaniæ in Cęciam 80.

Carrodunum (non Carnodunum, ut in Theſ. Ling. Lat.) alterum, *Krainburg* Pirchaimero, oppid. Vindeliciæ, in Bavaria, ad Oenum fluv. (non ad Danubium, ut in eod. Theſ.) inter Oenipontem, ſive Octingam ad Bor. & Walſerburgum ad merid. 2. leuc. à Landshuta urb. 8. Salsburgum verſus. Eſt & *Krainburg* opp. Rhætię, inter Briganrium 2. & Campodunum 3. leuc.

Carrodunum tertium, *Kharnburg*, teſte Ort. oppid. Pannon. ſuper. in Stiriæ & Hung. conſ. inter Siciam & Lentudum in Bor. Al. eſt *Craimburb*, ſive *Krainburg*, in Norico, ad Saum fluv. inter Villacum 8. & Labacum in ort. 4. leuc. Situs tamen Ptol. non reſpondet, cùm Carrodunum in Pannon. *Krainburg* verò in Norico ſit.

¶ Carrodunum tertium oppidum fuit Pannoniæ, nunc Stiriæ, vulgò *Korburg* dictum, ad Arrabonem fluvium, 3. leucis Germanicis a confin. Hungarię, & 6. a Grætio in ortum, 24. autem a Carnioburgo Carniolæ in ortum, eſtque nunc urbecula parvi momenti, 2. leucis a Racelburgo in Boream.

¶ Carrodunum quartum, Cluverio, *Sanſone*, & aliis teſtibus, Peucinorum præcipua eſt Leopolis, Ruſſiæ minoris ſeu Nigræ caput, *Lwow*, Germanis *Lembourg*, Palatinatus caput, juxta amnem *Peltevv*, qui cadit in Burgem fluvium.

Cedr. Carſe, *Cars*, teſte Leuncl. urbs Armen. maioris, inter Azirim ad occ. & Artaxata ad ort. occurrens, Chorſa Ptol. urbs ſub Turcis probè munita.

¶ Carſe, ſeu Chorſa, nunc *Cars*, urbs eſt munita Aſiæ, in Turcomannia, prope fontes Euphratis fluvii, & in ditione Turcarum à centum circiter annis.

Strab. Liv. Carſeoli, & Carſeola Liv., alibi *Carſoli*, colon. & opp. Latij, in finibus Æquicolarum, apud lacum Fucinum excisum, non longè à Taliequitio opp. (quod novum Carſeoli dici poteſt) *Tagliacozzo*, inter urbem Romam 40. & Aquilam 28. mill. paſſ. ab Alba Marſorum 7. Pop. Carſeolani Plin. Ovid. lib. 4. faſt.

Frigido Carſeolis, nec olivis apta ferendis.

Et mox eod. lib.

Nunc quoque lex vulpem Carſeolana vetat.

¶ Carſeoli oppidum fuit Æquorum, in Lario, in colle, nunc *Arſoli* caſtrum, 2. milliaribus diſtat ab Aniene fluv. & paulò ampliùs a confin. Aprutii, intra montes, 10. autem a Taliacotio in occaſum, ſed longiùs a Lacu Fucino, in ditione Pontificia.

Ptol. Carſidava, *Kuryma*, ut videtur Laz. opp. Daciæ in Valacchia.

¶ Caſidava, oppidum Daciæ Alpeſtris, nunc tantùm vicus Kurima, in Valachia prop. verſùs Moldaviam.

Strab. Carſuli, Carſula Ptol. *Carſola*, urbs olim Umbriæ epiſc. in via Flaminia, inter Narniam & Mevaniam occurrens, exciſa, apud Aquam Spartam opp. à Narnia ſupra 8. mill. paſſ. Volaterr. & Leander *Caſcina* opp. longè hinc diſtans eſſe putant.

Cartamitanum, ſeu Carthamitanum, *Cartama*, opp. Hiſp. Bęt. apud Malacam urb: in Vandalitiæ & regni Granatenſis conſ. à Malaco 2. leuc. in occ. Arundam verſùs, in valle.

¶ Cartamitanum municipium, ſeu & Cartima, *Cartama*, oppidum regni Granatenſis, 3. leucis à Malaca in occaſum, ad maximi montis radices ſitum, prope confin. Vandalitiæ, aliaſque amplum & munitum, nunc autem deficit in dies.

Suid. Mel. * Cartennæ, *Moſtagan* Marm. *Mazzagran* Caſt. *Circelli* Jo. Etrobio, opp. Maurit. Cæſarienſ. in ora littor. inter Arſenariam col. ad occ. & Carepulam ad ort. ad 18. mill. paſſ: à Quiza 58. in ort. Juliam Cæſaream verſùs, ad Carteni fluv. oſtia: qui *Xileſ* Marm. dicitur, *Mina* Caſtal. (* Manuſcr. Selden. Κάρτεννα.

¶ Cartennae, nunc *Moſtagan*, oppidum eſt Africae, in regno Algerii, cum portu capaci, & arce in ora littorali maris Mediterranei, ad oſtia fluv. *Selef*. Diſtat 14. leucis Hiſpanicis ab Orano in ortum.

Carthago, Charchedon Ptol. & al. Græcis, urbs Africę quondam clariſſima, Romæque æmula, in ora littorali, olim archiep. & ampla metrop. ſub qua 125. epiſcopatus conveniebant, nunc ab Arabibus everſa, prorsùs jacens, *Berſack* incolis (de antiquo nomine Byrſæ, à Didone conditae) dicta & *Cartin*, & *Rocca de Maſtinaces*, teſte Marm. dicitur, *Almenara* Africanis. Abeſt à Tuneto 15. mill. paſſ. in occ. Uticam verſùs 30. De qua Auſon. in catal. urbium:

Conſtantinopoli adſurgit Carthago priori,
Non toto ceſſura gradu.
Accuſat Carthago Deos jam plena pudoris.

¶ Carthago, urbs Africae, everſa fuit a Scipione Æmiliano poſt tertium bellum Punicum. Ejus Portus *Marcia* nunc dicitur, & mons, qui hac urbe cingebatur, hodie ab Africanis *Almenara* vocatur, & à Chriſtianis *Rocca de Maſtinaces*. Ex ejus ruinis Turetum urbs vicina crevit.

Carthago vetus, *Cantaveja* Ant. Auguſt. *Cantavilla*, teſtib. Varrerio & Beuthero, urbs olim Hip. Tarracon. apud Iberum fluv. nunc vic. apud Villam Francam opp. in Catalaunię & Aragoniae conſ. ab Hamilcare Carthaginenſi condita, à Dertuſa urbe 10. leuc. in Corum diſtans, Ilerdae propior. *Cic. Polyb. Plin. & al.*

¶ Carthago vetus urbs fuit Ilercaonum, in Hiſpania, nunc vicus *Cantavieja* dictus, in Aragoniae regno, verſùs confinia Cataloniae & Valentiae, in colle, medius inter Terulum & Dertuſam. Alii tamen credunt fuiſſe ad oſtia Sicoris in Iberum, ubi nunc Mequinenca caſtrum Cataloniae.

Carthago nova, quae & Sparraria, à ſparti copia cognominata, *Cartajena*, urbs Hiſp. Tarracon. in ora Conteſtanorum, cum portu amplo, in regno Murcienſi, à Murcia urbe 10. leuc. in ort. à Valentia 33. in merid. epiſc. ſub Archiep. Toletano, ab Haſdrubale condita. Cujus mem. Ovid. in epiſt. 7. *Polyb. Plin. Liv. & al.*

Nec nova Carthago, nec te creſcentia tangunt
Menia.

¶ Cartago nova, *Cartagena*, Gallis *Cartagene*, 6. leucis diſtat à Murcia in auſtrum, & totidem a Scombraria promontorio in occaſum. Arcem habet permunitam & portum ampliſſimum et tutum. Ibidem et ſcambrorum piſcatio opulenta, à quibus inſula objecta, quae portum claudit, Scombraria dicitur; eſtque prope Virgitanum ſinum.

¶ Cartago nova, et Cartagena nova, *Cartagena nueva*, urbs maritima Americae meridionalis, in novo regno Granatenſi, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo S. Fidei de Bogota. Gaudet portu tuto et capaciſſimo; eſtque permunita cum duobus ſortalitiis, licet àliàs capta et devaſtata fuerit ab Anglis. Ab ipſa regio adjacens dicitur *Governacion de Cartagena*, Gubernium Cartaginis novae. *Cic. Plin. & al.*

Carthein, Cartaca Steph. Cartha Ovid. Carteja Melae, Ptol. et Plin. quae et Tarteſſus Plin. Strab. Melae et al. *Tariffa*, teſtibus Curione, Mariana, et Becano, *Algezira* Morali, cui magis fido, urbs Hiſp. Baet. everſa, extra fauces freti Herculei, media inter Calpen ad ort. et Tariffam (quae nova Belo dici poteſt) ad occ. 2. leuc. cum dimidia. Haec caput Olcadum fuit, teſte Liv. ab Arganthonio (qui annos 300. vixiſſe traditur) condita. Cum regia Maurorum eſſet, et quidem muniтiſſima, ab Hiſpanis obſeſſa anno ſal. 1344. hoſtibus victis recuperata fuit, nunc prorsùs jacens. Ejus mem. Ovid. lib. 10. Metam.

Namque ſacer nymphis Carthaa tenentibus arva.

Sil. lib. 3.

Argantoniacos armat Carteja nepotes.

Fuit et Cartheja Ptol. urbs Ceae inſ. Ovid. lib. 7. Metam.

Tranſit & antiquę Cartheja męnia Cęa.

¶ Cartheja, ſeu, et meliùs, Carteja, urbs Baſtulorum, in Hiſpania ad fretum Herculeum, *Algezira*, urbs everſa, Morali et aliis teſtibus, quanquam non deſint qui credant ipſam fuiſſe ubi nunc *Gibraltar*. Hujus vix ſuperſunt rudera: portu tamen gaudet commodo et capaci intra fauces freti Herculei verſùs ortum, 2. leucis a Calpe in occaſum, et 4. a Tariffa in ortum. Alias regio titulo decorata fuit per aliquot tantum annos, dum in ea permaneret filius Miramolini ſeu Regis Marroci, et ad Cartejam caeſus fuit Cnejus Pompejus Magni filius, ex praelio ad Mundam profugus.

Carthesa urbs fuit epiſc. in Hiſp. finib. Aſturum, cujus S. Eſychius Epiſcopus fuit. *Lib. Conc.*

Car-

Scrip. Gall. Carthuſia, *la Chartreuſe*, eremus Gall. Narbonenſis, in Delphinatu, intra montes, apud Granopolim urb. ubi cœnobium primum & clariſſimum Carthuſianorum, à S. Brunone Ordinis Carthuſiani auctore ædificatum, unde toti Ordini nomen inditum.

¶ Carthuſia, *la grande Chartreuſe*, eremus eſt intra montes altiſſimos, 4. leucis à Gratianopoli in Boream, Camberiacum verſùs 5. prope confin. Sabaudiæ, ubi incunabula Carthuſiani Ordinis, & in eo ſemper commoratur Prior Generalis Ordinis. Sic dicta fuit à Carthuſia vico, *Chartrous*, ei adjacente,

Plin. Cartris, peninſ. & prom. Cimbrorum, *Scagen*, opp. & prom. Daniæ, contra Norvegiam.

Ptol. Carnancas, *Brenner*, teſte Pyramio, mons Norici, in Comit. Tirolenſi. Al. eſt pars Alpium Juliarum, Japodes & mare attingens, apud Hiſtriam.

Ant. Carou, *Grave*, opp. Germ. inſer. ad Moſam fluv. in Geldriæ Duc. medium inter Genepiam & Megam 2. leuc. quot à Noviomago. Al. eſt *Carvehen* pag. inter Moſam & Rhenum, quod magis probatur. Caruonis aliis legunt.

¶ Carvonis Antonino, nunc *Grave*, oppidulum permunitum Belgii, in Brabantia, ad Moſam fluvium, Cuicanæ regiunculę caput, 2. leucis a Genapia, & 5. a Boiscoduco in ortum; ſubeſtque dominio Hollandorum, ſeu Belgii uniti a plurimis annis.

Strab. Carura opp. fuit Phrygiæ in conſ. Cariæ, inter Epheſum ad occid. 740. & Holmos ad ort. 920. ſtad. teſte Strab. Eſt & Carura urbs Paropaniſadarum præcipua. Vide Ortoſpana.

Strab. Caryſtus, *Caryſto* etiam hodie, teſte Soph. urbs Euboeę littor. in ora auſtrali, epiſc. ſub Archiep. Athenienſi, inter Leonem prom. & Caphareum, à Cholcide urbe primaria ad 70. mill. paſſ. in Eurum, à Geræſto prom. 15. Hic Briareus gigas colebatur. (Titanes enim in Eubœa regnaſſe feruntur.) Marmore abundat, quod Caryſtium nominatur. Hinc Caryſtius nom. gent. De Caryſto Luc. lib. 5.

Qua maris anguſtas fauces ſaxoſa Caryſtos.

Cariſteus etiam nom. gent. Ovid. lib. 4. faſt.

Quaque Caryſteis frangitur unda vadis,

Hic error inſignis Theſ. Ling. Lat. vitandus, Caryſtum inſ. unam ex Cycladibus facientis.

Scrip. Scot. Caſa candida, urbs Scotiae, quæ & S. Ninianus, & Lucopibia. Vide Candida caſa.

Prov. Rom. Caſale, & Caſalenſis urbs, olim Sedula ex urbis annalibus, urbs Liguriae, ad Padum fluv. epiſc. ſub Archiep. Mediolanenſ. inde 40. mill. paſſ. cum arce firmiſſima, recens a Ducibus Mantuanis exſtructa, Montisferrati caput, & conventus juridicus, inter Ticinum & Taurinum 35. mill. paſſ. inter Alexandriam 16. & Vercellas propiores 10. vulgò *Caſale*, & ad aliorum Caſalium differentiam, *Caſal di S. Vaſo*, à D. Evaſio ejus patrono cognominata, & epiſcopali ſede à Sixto IV. Pont. Max. donata.

¶ Caſale, *Caſal*, urbs permunita Italiae, alias Bodincomagus dicta a Liguribus, & Induſtria a Romanis, ubi alias Veliates populi. Celebris facta eſt hiſce ultimis temporibus obſidionibus ſuis & clade Hiſpanis illata anno 1640. a Gallis, Harcurio Duce; aegre habitata propter cœli inclementiam.

¶ Caſale majus, *Caſal maggiore*, oppidum amplum Italiæ, in Ducatu Mediolanenſi & agro Laudenſi, prope Padum fluvium, & in limite Ducatus Mantuani & agri Parmenſis.

¶ Caſale Puſturlengum, *Caſal Puſturlengo*, oppidum amplum & cultum Italiae, in Ducatu Mediolanenſi & agro Laudenſi, medium ferme inter Laudem Pompejam & Placentiam.

Ptol. Caſalus ſinus, *Golfo di S. Fiorenzo*, Pineto teſte, ſinus Corſicę, in ora Boreali, ſic ab arce S. Florentii (ubi ſedes eſt Epiſcopi Nebienſis, Nebio urbe non longè exciſa) ibi ſita denominatus. Sed Caſalus ſinus non in ora Boreali, at in occidua apud Sagonam urbem everſam à Pt. deſcribitur, & vulgò *Golfo di Genarca* nominatur.

Caſalus ſinus Brietio eſt *Spiaggia de Corſari*, Magino autem eſt *Golfo di Calvi*, in parte occidentali, inſulae Corſicae, quod forſan probabilius, eſtque inter Sagonam & Nebium.

¶ Caſanum, *Cazan*, urbs Tartarorum, in ditione Moſcovitica, a Joanne Baſilio capta, expulſis Regibus. Sedet ad Caſanum, qui mox cadit in fluvium Volgam; eſtque primaria regni cognominis, inter Bulgariam & Ceremiſſos.

¶ Casbinum, *Casbin*, urbs Perſiae, vetus Regum ſedes, cultiſſima & perampla, in provincia *Ayrach*, 260. milliaribus diſtat ab Haſpahamo in Boream verſùs Caſpium mare: & multi credunt fuiſſe Ecbatanam antiquorum. Vide ibi.

¶ Caſcale, *Caſcaes*, oppidum Luſitaniæ, in ora Oceani, cum arce ſatis munita, prope promontorium Lunæ, quod vulgò *Capo de Roca ſintra*, ad oſtium Tagi, 5. leuc. infra Uliſipponem in occaſum.

Caſcandrus apud Plin. inſ. eſt deſerta, magaritarum piſcatione celebris, ſicuti & Tilos inſ. Arabiae. *Plin.*

*Caſcantum, *Caſcante*, opp. Hiſp. Tarracon. apud Iberum fluv. in Navarræ regno, juxta Aragoniae fines, inter Cæſarauguſtam ad ort. 12. & Calagurrim ad occ. 7. leuc. proximum Tutelaę urbi, inter illam & Turiaſonem 2. leuc. Pop. Caſcantenſes Plin. *Ant.*

¶ Caſcantum, oppidulum parvum Navarrae, ad amnem *Quelles*, in Præfectura Tudelenſi, & inter Tudelem & Turiaſonem, vix 2. leucis ab Ibero fluvio.

¶ Caſcia, *Caſcia*, oppidum Italiae, in ditione Pontificia; in Umbria; verſùs Apenninum & confinia regni Neapolitani, inter Reate & Nurſiam, intra colles.

¶ Caſerta, *Caſerta*, urbs eſt parva Italiae, in regno Neapolitano & Campania felici, prope Vulturnum fluv. Principatus titulo gaudet gentis Gaetanorum, ad radicibus montis Tifatæ, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Capuano, 6. milliaribus diſtat à Capua in ortum, & paulò minus à Calatia in auſtrum; eſtque parvi circuitus.

* Caſilinum, & aliquibus Caſſilinum, *Caſtelluccio*, vel *Caſteluzzo*, Leandro & Sanfelicio teſtibus, colon. et opp. olim, nunc pag. Campaniae, ubi Caſilinus fluv. in Vulturnum excipitur, a Capua 16. mill. paſſ. Sinueſſam verſùs in auſtr. diſtans. Apud Caſilinum 30000. Gothorum à Narſete caeſos Agathias lib. 2. ſcribit. Hinc Caſilinus nom. gent. Sil. lib. 12. *Cic. Liv. Ptol.*

-atque aquavit mœnia terrę.

Poſt Caſilina ſibi, multum obluctatus iniquis.

(* Manuſc. Seld. Καβιλινοι.

¶ Caſilinum hodie eſt Capua, teſtibus Sanſone, Brietio, et aliis, urbs archiepiſcopalis Campaniae, *Capua* vulgò, ad Vulturnum fluvium ſita, cum arce munita, 2. milliaribus à veteri Capua diſtans. Caſilinus etiam dictus fuit Vulturnus Vibio Sequeſtro. Sed quid ſit pagus *Caſtelluccio* in illo tractu, neque ego potui ſcire ab incolis, cum illas partes luſtrarem anno 1667. Vide Capua.

Caſimomagum, ſeu Caſinomagum ex al. cod. Salomacum Anton. teſte Welſero, *Cauſalion*, opp. Gall. Narbonenſis in Lingua Occitana, inter Toloſam ad occ. et Pontiopolim ad ort. *Tab. Peut.*

¶ Caſimomagum, ſeu Caſinomagus Sanſoni, fuit oppidum inter Toloſam et Lactoram, ubi nunc oppidum *Coulogne*, in Verdunenſi regiuncula Vaſconiae, 7. leucis a Toloſa in occaſum.

Caſinum, Caſſinum Liv. et Columel. *Caſſino*, colon. et urbs olim epiſc. Samnii, in Latii Campaniæque conſ. ad montem Caſſini radices (ſuper quo clariſſimum Benedictinorum cœnobium conſtructum eſt) exciſa, apud Fanum San. Germani oppidum ex illius ruinis exſtructum, ubi multa manent ſuae magnitudinis veſtigia, inter quae theatrum, inter urbem Romam 72. et Neapolim 48. mill. paſſibus occurrens, Aquino propinquum ad 5. mill. ad fluv. cognominem memor. Silio libro 12. *Plin. Liv. Sil. & al.*

Haud inamatus ager, nymphiſque habitata Caſini
Rura evaſtantur.

¶ Caſinum, *Monte Caſſino & Caſſina*, Gallis *le Mont Caſſin*, urbs fuit Volſcurum in Latio, juxta confinia Campaniae, nunc autem in provincia Terrae Laboris in regno Neapolitano. Ex ejus ruinis crevit oppid. S. Germani, *S. Germano*. Ibi cœnobium quadratum pulcherrimum in colle, ubi incunabula Ordinis S. Benedicti, 6. milliaribus ab Aquino, 12. à ditione Pontificia in ortum, et 5. à Liri fluvio.

Caſium, opp. apud mont. Caſium Palæſtinae, (non Arab. pet. ut in Theſ. Ling. Lat.) ubi Pompeii ſepulchrum: quod et Caſſium apud Ant. ſcribitur gem. *ſ*, ſicuti et Caſſius mons, cujus incolae Caſſiotae vafri et verſuti habiti ſunt, ut ex eis adagium ortum ſit, *Caſſioticus nodus*, apud Suid. et Diogenian.

¶ Caſium, ſeu, et melius, Caſſium, oppidum fuit Ægypti, prope confinia Palaeſtinae, in Auguſtamnica prima provincia, et ad radices montis Caſſii, intra Oſtracinam et Gerrhum, et in ora, ubi Sirbonis palus

in mare Mediter. ſe exonerat. 50. milliaribus diſtat à confinio Arabiæ; fuitque antea urbs epiſcopalis ſub Patriarcha Alexandrino.

Hero. Plin. Strab. & al. Caſius, mons Palæſtinæ (non Arabiæ, ut in Theſ. Ling. Lat.) in Ægypti conf. mons ingens apud Oſtracinam urbem, à Peluſio urb. 300. ſtad. in Bor. diſtans, inter mare noſtrum & ſinum Arabicum ad 125. mil. paſſ. extenſus, ubi Pompeii magni ibi interfecti ſepulchrum. Hinc Caſiotis regiuncula, non Arabiæ petreæ, ut in Theſ. Ling. Lat. ſed Palæſtinæ. Memor. illius Lucan. lib. 8.

Nec tenuit Caſium nocturno lumine montem.

Hic templum Jovis erat, ex quo Jupiter Caſius cognominatus.

¶ Caſius, qui & Caſſius, mons eſt Ægypti, in ora littorali, in Auguſtamnica regione, prope Sirbonis paludem & confinia Palaeſtinae, 35. milliaribus à Peluſio in ortum; extenditurque versùs limites Arabiæ Petreæ. Ibi alias Caſium urbs. Mons nunc *Lariſſa* dicitur, Theveto teſte.

Plin. Sol. Ptol. Caſius alter, mons Syriae, mare Syrium inter Ciliciam & Phœnicem attingens, *Liſon* ſeu *Liza*, teſte Nigro, Antiochiae urbi & Lydiae finitimus. Cujus ſummitas duo de viginti mill. paſſ. continet, ita ut ex vertice ſol adhuc 4. vigilia noctis oriens conſpiciatur, ac eodem tempore dies ſit ad ortum, nox ad occ. teſte Plin. Ex eo Caſiotis reg. nominatur, in qua urbes Antiochia, Seleucia, Lydia, & Epiphania, Marathus, Antaradus, & aliae.

Thuc. Hero. Caſinene, *Comiſo*, teſte Aretio, opp. Siciliae mediterr. apud Acras, inter Syracuſas urb. & Terram novam opp. in ora auſtrali ad 25. mill. paſſ. diſtans, ſed Faz. non longè hoc opp. jacere ſcribit.

¶ Caſmene, & Caſmena, oppidum Siciliae, aliàs à Syracuſanis conditum, nunc *Scicali*, Brietio & aliis teſtibus; eſtque ad amnem cognominem, in valle Netina, Magino autem eſt *Scieli*. Diſtat ab ora 10. milliaribus, & totidem a Neeto in occaſum: & nunc fere in ruinis jacet.

Plin. Ptol. & al. Caſos, & Caſus, *Caſſo*, teſte Soph. inſ. maris Ægei, una Sporadum, teſte Plin. inter Sammonium promont. Cretæ 30. & Carpathum inſ. in Caec. vergentem ad 20. mill. paſſ. ut ſcribit idem Plin.

Virg. Vib. Seq. Caſperia, *Aſpra*, opp. olim, nunc pag. Sabinorum, apud ortum Himellae flum. Caſperula Silio, a Narnia 12. mill. paſſ. ab Interamna ferè totidem, inter Ocriculum & Reate 16. Ejus mem. Virg. lib. 7. Æn.

Caſperiamque colunt, Foruloſque, & flumen Himelle,

De Caſperula Sil. Lib. 8.

Hunc Amiterna cohors, & Bactris nomina ducens
Caſperula.

Plin. Ptol. Caſpiae portae, urbs Mediae, in Parthiae conf. illam ab hac ſeparans, haud procul à Caſpio mari, Caſpia clauſtra Tac. à Rhagis diei itinere diſtans, teſte Arriano, ab Ecbatanis 20. in ort. teſte Plin. Hecatompylum versùs 245. mill. paſſ. Al. non urbs, ſed anguſtia montis Tauri, per quam in ulteriorem Mediam tranſitus eſt.

¶ Caſpiae portae ſunt anguſtiae intra montes, ubi facilior tranſitus inter Mediam & Parthiam, in regno Perſarum. Dicuntur *les portes de Teflis* a quibuſdam.

Plin. Caſpii, pop. Aſiae, in Hyrcania, quorum reg. Caſpiana Strab. dicitur, ubi canes ſaeviſſimi, teſte Pomp. Mela, *Strama*, teſte Caſtal. mare attingens, quod propterea Caſpium dicitur. (Quod veteres Oceano Scythico communicare crediderunt. Sed Macrob. lib. 2. cap. 9. ſcribit illud ab Oceano non derivari, prout à recentioribus compertum.) Sunt & Caſpii montes ejuſd. reg. in Caſpium mare deſinentes. Strabo Caſpios parentes cum annum 70. attingunt fame necare refert. Horum mem. Virg. lib. 6. Æn.

Hujus in adventu jam nunc & Caſpia regna
Reſponſis horrent Divum.

Claud. lib. 3. de rap. Proſerp.

Si tu ſancta Ceres, & te non Caſpia Tigris
Edidit.

¶ Caſpii fuere populi in Hircania. Sunt & Caſpii montes, à Septentrione in meridiem valde extenſi, inter Armeniam majorem & Mediam.

Caſpingium, oppidum Batavorum, prope Vahalim fluv. nunc caſtrum dictum *Gieſſenburg*, teſte Cluverio, inter Goricum & Dordracum, in Comitatu Hollandiae.

Ptol. Caſpira, (non Caſpirus, ut in Theſ. Ling. Latin.) *Coſpetir*, teſte Mercat. urbs Indiae citer.

¶ Caſpium mare nomen habet à Caſpiis populis; diturque etiam Hyrcanum ab Hyrcanis; aliaſque in quatuor ſinus diſtributum fuit, nempe in Scythicum, Albanum, Caſpium, & Hyrcanum, nunc vulgò *mer Caſpie*, ſeu etiam *mer de Sala* ab urbe *Salacinits* in ora, & *mer de Bacu* ab urbe cognom. in Media, & *de Tabareſtan*. Ab Armenis dicitur *mer de Giorgiam*, a Perſis *Kurſum*, ſeu *Dario Gueylani*, à Ruſſis *mare Gualenskei*, et ab Italis *mare Caſpio, o di Bacu*. In illud ſe exonerant plurima flumina, Rha, Jaxartes, Oxus, Cyrus, Araxes, in longitudinem ad 800. millia paſſuum extenditur. Latitudo autem vix 650. paſſuum millia implet. Varia ejus nomina lege apud Texeiram, ubi notat hieme magna ex parte concreſcere. Habet ad Boream Tartariam deſertam, ab ortu Usbechiam ſeu *Mauralnahar*, ab occaſu Georgiam, et ad meridiem regnum Perſarum.

¶ Caſſanda, *Caſſandt*, et *Caſſant*, inſula Belgii in ora Flandriae et ex adverſo Zelandiae et Fliſſingae urbis. Arcem habet cognominem et permunitam, captam à Batavis quibus etiamnum paret. Vix una leuca diſtat à Sluſa, et 4. à Brugis in ortum.

Caſſandrea, Ptol. ſimplici *ſ. Caſſandria* adhuc, Soph. teſte, dicta, prius Potidaea, teſte Steph. urbs Macedon. marit. ad ſin. Thermaicum, inter Theſſalonicam et Canaſtraeum prom. olim epiſc. nunc metrop. Sic à Caſſandra Priami filia dicta. De qua Virg. lib. 2. Æneidum. *Plin. Pauſ. Ptol. & al.*

Tunc etiam fatis aperit Caſſandra futuris:

Caſſanum, *Caſſano*, urbs magnae Graeciae, in Lucaniae conf. epiſc. inter oram littor. et Summuranum, ſive Caſtrovillarium 6. mill. paſſ. Vide Coſanum. *Prov. Rom.*

¶ Caſſanum urbecula eſt regni Neapolitani, in Calabria citeriori, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Conſentino, juxta amnem *Lione*. Diſtat 20. milliaribus à Roſſano in Boream; eſtque parvi circuitus.

¶ Caſſanum, *Caſſano*, oppidulum Italiae, in Ducatu Mediolanenſi, ad Adduam fluvium, alias frequens, 15. milliaribus a Crema, et 12. à Bergomo.

¶ Caſſella, *Caſſel*, urbs Germaniae, in Franconia, Lantgraviatus Haſſiae caput. Vide Caſſilia.

Caſſentinum, ſive Caſuentinum, opp. olim et col. Hetruriae, exciſum, cujus ager in territ. Aretino adhuc *Caſentino* nominatur. *Front.*

Caſſi, pop. Britanniae, apud Cattieuchlanos, *Gaſſerer* nunc Glareano, at * Camd. *Caiſhow*; ſed *Caiſhow* Cattieuchlani eſſe videntur. (* Camden. ait in regiuncula *Caiſhow* ſervari nomen Caſſiorum, quos etiam Cattieuchlanos vocat, vulgo *the Hundred of Caiſhow*, in Comit. Hertfordienſi. *Ceſ.*

Caſſia via olim à Cluſio Florentiam perducebat, uti ex antiquo marmore in urbe Mont. Politiani reperto legitur. *Cic.*

¶ Caſſianum, *Caſſian*, urbs ampla Perſidis, in provincia *Hierach*. Diſtat circiter tridui itinere ab Haſpalymo in Boream, versùs mare Caſpium, eſtque in perpulchra planitie.

Caſſilia, et Caſella, *Caſhel*, urbs Hiberniae archiep. et Momoniae reg. orae auſtralis metropolis, inter Waterfordiam, et Limericum umbilicum Hiberniae 25. mill. paſſ. ſub qua epiſcopatus Liſmorenſ. Limericenſ. Roſſenſ. Corcagienſ. Waterfordienſ. Aunenſis ſive Emilienſ. et Clonenſ. numerantur. Scribitur etiam Caſſilium: quo nomine etiam urbs Haſſiae in German. primaria *Caſſel* nominatur. Vide Sterontium. *Prov. Rom.*

¶ Caſſilia urbs eſt Momoniae, ad Suirium fluvium, in Comitatu Tipperarienſi. In colle ſedet, eſtque ampla et culta, et Archiepiſcopali dignitate exornata ab Eugenio Papa. Male habita fuit hiſce poſterioribus temporibus ab Anglis.

¶ Caſſilia, ſeu Caſſella, *Caſſel*, urbs eſt Germaniae probè munita, ad Fuldam fluvium, cum arce, ubi ſedes Principis Landgravii Haſſo-Caſſellani, 12. leucis diſtat à Marpurgo in Boream, et 11. a Paderborna in occaſum. Dicta fuit etiam Caſtellum Cattorum et Stereontium. Vide ibi.

Caſſiliacum, *Romakeſſel*, opp. olim, nunc pag. Rhaetiae, à Schonga opp. 3. leuc. in Bor. Auguſtam versùs 8. a Lausberga 2. in via ab Auguſta ad Oenipontem occurrens. Sic à B. Rhenano indigitatur. *Lib. Not.*

Caſſinatium, Caſini reperta, genit. eſt plur. pop. enim Caſſini Caſſinates olim dicti ſunt. *Vet. Inſc.*

Caſſinum, urbs Latii exciſa. Vide Caſinum.

Caſſiope, *Jannina*, urbs in Theſprotia reg. olim epiſcop. ſub Archiepiſ. Naupactenſi, *Cogniza* Nigro. Sed Leoni- *Plin. Ptol. & al.*

Leonico fides habenda, qui Caſſiopejam vocat, eamque nunc *Joannina* dici teſtatur. Caſſiope altera, opp. olim, nunc pag. Corcyræ inſ. vulgò *S. Maria di Caſſopo*, teſte Soph. à Brunduſio & Tarento urbibus Italiæ 1700. ſtad. diſtans, teſte Strab. Pop. Caſſiopaei Plin. Hinc Caſſiopejus. De Caſſiope Prop. lib. 1. eleg. 17.

Nec mihi Caſſiope ſolito viſura carinam.

¶ Caſſiope, *Caſſiopo*, urbecula eſt Epiri, in regiuncula Caſſiopaea dicta, in montanis, versùs Macedoniam. Caſſiope alia urbs Epiri, in Almena provincia, versùs oram littoralem. Nunc *Joannina* dicitur; eſtque alicujus momenti: ambæ ſub dominio Turcarum.

¶ Caſſipa, *Caſſipa*, lacus Americae meridionalis, in Paria regione. In fluvium Orenocum ſe exonerat; eſtque inter Orinocum & lacum Parime dictum.

Plin. Mel. Caſſiterides, Catteriterides Strab. & Ptol. inſ. Hiſpaniae Tarracon. Callaicis adjacentes, plumbo divites, quas ſcriptores varie indigitant. * G. Camd. nunc *Silly*, ſeu *Sorlings*; ſed *Silly* Galliæ, *Sorlings* Britanniæ potius adjacent, Olivar. *Biſargo*, al. *Ziſarga*, quod magis probo; hæc enim à Caronia urbe Gallaeciae 7. tantum leuc. diſtat. De eis Poeta quidam lib. 7. itiner.

-Vena qua divite profert

Caſſiteris nitidum plumbi non una metallum.

¶ *Camdeno *Silly & Sorlings* unum idemque ſunt, ſicut & aliis.

¶ Caſſiterides Nonnio, Cluverio, & aliis ſunt inſulae quæ Trileuco promontorio Galaeciæ objacent, quarum una ad occaſum *Zizarga*, alia ad ortum *Isla de S. Ciprian* dicta, in ora Boreali Gallaeciæ regni, & in Oceano Cantabrico. De ipſis tamen magna quæſtio inter Scriptores. Credit Camdenus Caſſiterides eſſe inſ. *Silly* ſeu *Sorlingues*, ſed probabilius fuiſſe in ora Gallaeciae, ubi duae inſulae praecipuae, & aliquot aliae minores, quae verius ſcopuli.

Caſſium, *Caſo*, opp. parvum Liguriae, in agro Ticinenſi, inter Silvanum & Caſtrum novum oppida 2. mill. paſſ. à Ticino 18. à Dertona 7. Caſſios autem Plin. fluv. Albaniæ.

¶ Caſſovia, *Caſchavv* incolis, *Caſſovie* Gallis, urbs Hungariæ ſuperioris caput, & Comitatus Abanvivarienſis præcipua, juxta rapidum fluvium Kunnertum ſita, & probe munita, 4. milliaribus ab Eperia in auſtrum, & 11. ab Agria in Boream. Subeſt dominio Imperatoris tanquam Regis Hungariae. Eſt tamen libera, & ſui penè juris, ſex leucis diſtans à Monte Carpatho.

¶ Caſſubia, regio Germaniæ, in Ducatu Pomeraniæ ulterioris, vulgò *Caſſuben & Caſſubie*, inter mare Balticum & Pruſſiam, ac inter Ducatus Stetinenſem & Wendenſem; gaudetque etiam titulo Ducali. Ibi urbes præcipuæ Colberga, Coſlinum, & Belgardia. Eam poſſidet Elector Brandeburgicus ab aliquot annis.

Ptol. Plin. Caſtabala urbs fuit Ciliciae epiſc. ſub Archiep. Anazarbeno, & Patriarch. Antiocheno, in mediterr. Mopſueſtiæ finitima, in Syriae conf. Pop. Caſtabalenſes, canes alentes ad bellum.

¶ Caſtabala, urbs Ciliciae Campeſtris, versùs oram littoralem ſinus Iſſici, inter Anazarbum & Adanam.

Pauſ. & al. Caſtalius, fons & mons Phocidis, inter Delphos & Parnaſſum, mons celebris apud Poetas, pars Parnaſſi, fons muſis ſacer, (qui & Caballinus nomen habet) à Caſtalia virgine, quam fugientem Apollinem in fontem verſam fabulantur, dictus. Hinc Caſtalius nom. gent. Virg. lib. 3. Georg.

Caſtaliam molli divertitur orbita clivo.

Caſtania, *Caſtellaneta*, urbs Lucaniae, in Salentinorum conf. epiſc. ſub Archiep. Tarentino, media inter Mateolam ad occ. & Tarentum ad ort. 18. mill. paſſ. Motulae proxima ad 6.

¶ Caſtanovitium, *Caſtanovitz*, arx Croatiae in ditione Turcica, ad fluvium Unnam, 3. leucis a Siſcia, & 4. à Petrina in ortum, versùs confinia Croatiae Auſtriacae.

Strab. Caſtaon, *Cazorla*, teſte Mor. cum Gomeſio, oppid. Hiſp. Baet. inter Ubedam urb. et Seguram opp. ad ort. 6. leuc. Sed Henr. Coquo et Car. Cluſio eſt *Villa nueva d'Alcaraz*, opp. amplum Hiſp. Tarracon. haud procul à mont. ex quo Baetis fluv. profluit, inter Cyntiliam urb. 17. et Linares opp. 20. leuc. ubi plumbum proveniebat. Hoc opp. ubi plumbum effoditur in Theſ. Ling. Lat. Carthagini novae, proximum dicitur, cùm inde maximè diſtet, in Baetica ſitum.

¶ Caſtaon, aliis Caſtulo, *Cazorla*, eſt ad Baetim fluv. in Dioeceſi & regno Toletano, ſed in confinio Vandalitiae, ubi alias Oretani populi. Vide Caſtulo.

¶ Caſtella, *la Caſtille*, Hiſpanis *Caſtiglia*, regnum Hiſpaniae ampliſſimum, in duas partes diviſum, in Caſtellam veterem, *Caſtiglia la vieja*, quae versùs Septentrionem, cujus caput Burgi, & in Caſtellam novam, *Caſtiglia la nueva*, ſeu regnum Toletanum; quae versùs Meridiem, cujus primaria alias Toletum, & nunc Madritum. Caſtella autem habet à Septentr. Aſturias et Biſcajam, ab Oriente regna Navarrae, Aragoniae, Valentiae, & Murciae, a Meridie Andaluziam, & ab Occidente Eſtremaduram & regnum Legionis.

¶ Urbes Caſtellae Veteris:

Abula, *Avila*.	Burgi, *Burgos*.
Calaguris, *Calahorra*.	Oxoma, *Oſma*, quae & *Borgo d'Oſma*.
Calciata, *la Calzada*, ſeu *S. Domingo de la Calzada*.	Segovia, *Segovia*.
	Valliſoletum, *Valladolid*.

Urbes Caſtellae novae:

Calatrava, Calatrava.	*Conca*, Cuenca.
Civitas Regium, Ciudad Real.	*Madritum*, Madrid.
	Segungia, Siguenza.
Complutum, Alcala de Henares.	*Toletum*, Toledo.

¶ Caſtella aurea, *Caſtiglia de oro* Hiſpanis, *Caſtille d'or* Gallis, pars Americae meridionalis, inter Iſthmum Panamae, Peruviam, & Venezuelam, à Caſtellanis antea detecta, & ſic denominata. Nunc autem Terra firma dicitur, vulgò *Tierra Ferma* dicta, Gallis *Terre ferme*. Subeſt dominio Hiſpanorum. Vide Terra firma.

¶ Caſtellana, *Caſtellane*, oppidum Galliae, in Provincia, ad Verdonem amnem, versùs montes, 2. leucis à Sanitio in auſtrum.

¶ Caſtellaneta, *Caſtellaneta*, urbs regni Neapolitani, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Tarentino, cum titulo Principatus, ad fluvium Talvum, in provincia Hydruntina. Diſtat 9. milliaribus ab ora ſinus Tarentini. Vide Caſtania.

Caſtellani pop. Hiſp. Tarracon. in Catalaunia, quorum tractus Ducatus eſt Cardonae, teſte Varrerio cum Villan. eſt autem *Cardona* opp. inter Salſonam 2. & Minoriſſam urbem 3. leuc. ab Ilerda 10. Bor. versùs, ubi mons eſt copia ſalis colorum varietate reſperſi celebris.

¶ Caſtellani populi fuere inter Auſetanos & Cerretanos, versùs Beſſidam & Bergam oppida Cataloniae, ad radices Pyrenaeorum, & prope Cardonam etiam protendebantur.

¶ Caſtelletum, *le Catelet*, oppidulum Galliae probè munitum, in Picardia regione & in confinio Hannoniae & Cameracenſis tractus, ad fontes Scaldis fluvii, 5. leucis diſtat à Perona; eſtque medium inter Cameracum & Fanum S. Quintini.

¶ Caſtellio, *Caſtillon*, oppidulum Galliae, in Petragoricenſi provincia, ad fluvium Duranium, ubi Angli victi, & grandi clade affecti à Gallis anno 1451. ſub Carolo VII Rege. Diſtat 3. leucis à Liburnia in ortum, & totidem à Fano S. Fidei in occaſum.

¶ Caſtellio ad Lupiam, *Chaſtillon ſur Loing*, oppidum lepidum Galliae, in Vaſtirio tractu, cum caſtro in colle, ad Lupiam amnem, & antea Ducatus titulo inſignitum. 4. leucis ſupra Montargium in meridiem diſtat, et 6. à Ligeri fluvio.

¶ Caſtellio ad Matronam, *Chaſtillon ſur Marne*, urbecula Franciae, in Campania ſuperiori, ad Matronam fluvium ſita, vix 3. leucis ab Epernaco in occaſum, & 7. à Remis in auſtrum.

¶ Caſtellio ad Sequanam, *Chaſtillon ſur Seine*, urbs Galliae ſatis culta, in Ducatu Burgundiae, ad Sequanam fluvium, 16. leucis a Divione in Boream, et 13. a Lingonibus in occaſum.

¶ Caſtellionenſis lacus, *Lago di Caſtiglione*, lacus eſt Hetruriae, in agro Senenſi, ſic dictus ab oppidulo ei adjacente, *Caſtiglione di Piſcaria*, inter Groſſetum et ditionem Plumbinenſem. Paulo poſt in mare Mediterraneum ſe exonerat, ſub dominio Magni Ducis Hetruriae.

¶ Caſtellodunum, *Chaſteaudun*, urbs Galliae lepida et culta, ad Laedum fluvium, octo leucis ſupra Vindocinum. Sita eſt in Belſia provincia, in eo tractu qui ab ea *le Dunois* dicitur, in dominio Ducis Longovillae. Diſtat à Rothomago 28. leucis in auſtrum, et totidem a Lutetia in occaſum.

Caſtel-

Caſtellum Aquarum, quod & Aquæ, & Thermæ ſuperiores, *Baden*, *& Ober Baden*, urbs Helvetiorum inter Tigurum 2. & Baſileam 6. leuc. Helveticis, ubi comitia haberi ſolent Helvetiorum generalia.

¶ Caſtellum Aquarum, *Baden*, ſuperius dictum, ad differentiam alterius, oppidum eſt Helvetiorum, ad Limagum amnem. Vide Aquæ Helvetiæ.

¶ Caſtellum Arianorum, ſeu Caſtelavium Auracium, *Caſtelnaudary*, oppidum Galliae, in Occitania, celebre pugnâ ibi commiſſa anno 1632. Sedet in cole, 5. leucis à Carcaſſona, & 8. a Tholoſa.

Ex Vet. Trad. Caſtellum Cattorum, *Caſſel*, urbs Haſſiæ primaria. Vide Stereontium.

¶ Caſtellum Durantium, *Caſtel Durante*, oppidum alias Italiae, in Ducatu Urbini, ad Metaurum amnem, ubi antea delitiae Ducum, & palatium ſuperbum. Sed ab Urbano VIII. Barberino Summo Pontifice facta fuit civitas anno 1632. & dicta Urbanea, *Urbanea* cujus epiſcopatus unitus eſt cum Diœceſi S. Angeli Vadani. Vide Urbanea.

¶ Caſtellum Holmium, *Caſtelholm*, oppidum Sveciæ, & Alandiae inſulae praecipuum, in mari Baltico, ad fauces ſinus Bothnici, cum portu capaci.

Ptol. Amm. Caſtellum quoque Hunnorum, *Caſtellaun*, opp. Germ. ſup. in Trevirenſium ditione, à Simera opp. 2. leuc. in Bor. diſtans, à Treviris 9. in ort.

¶ Caſtellum Hunnorum, ſeu Caſtellaunum, oppidulum eſt tenue, in Palatinatu Rheni & in conf. Trevirenſis ditionis, una leuca à Simmera, & 2. à Moſella fluvio.

Caſtellum Menapiorum, *Keſſel*, teſte Divæo, cum Hub. Leodio, *Kaſſel* vel *Caſſel* aliis, opp. Belgii in Brabantia ad Moſam, in Geldriæ conf. inter Ruremundam & Venloam urbes Geldricas, inde ſupra 4. leuc. hinc ferè 2. diſſitum, Hornę finitimum.

¶ Caſtellum Menapiorum, *Keſſel*, oppidum eſt Gueldrię ſuperioris, prope Moſam fluvium, & ab eo regio adjacens dicitur *T'landt van Keſſel* incolis, *pais de Keſſel* Gallis, inter Moſam & paludes *Peele*, verſùs Brabantiam. Oppidum autem 2. leucis diſtat ab Horna in Boream.

Ant. Caſtellum Morinorum, *Kaſſel*, teſte P. Divæo, opp. Belgii, in Flandria, inter Audomarum urb. Arteſiæ ad occ. 3. & Hypras urb. Flandricam ad ort. 5. leuc.

¶ Caſtellum Morinorum vulgo *Caſſel* & *Mont Caſſel* dicitur; eſtque lepidum oppidum in colle ſitum, 4. leucis ab Hypra, cum amplo territorio.

Ver. Inſcr. Caſtelon, *Caſtellon d'Ampurias*, opp. amplum Hiſp. citer. in Catalaunia, apud Emporias urb. olim in ora littorali, nunc oppidulum inter Gerundam ſupra 5. & Helenam in Bor. ſupra 8. leuc. ab Emporiis fere 3.

¶ Caſtilio Stiverorum, *Caſtiglione delle Stivere*, oppid. munitum Italiae, intra limites Duc. Mantuani Gaudet arce non temnenda, & titulo Principatus Gonzagarum, cum regiuncula adjacente, quae proprio paret Principi, 12. milliar. diſtat à Piſcaria; eſtque ferme medium inter Mantuam & Breſciam.

¶ Caſtilio Mantuanus, *Caſtiglione Mantuano*, oppidulum Italiæ, in Ducatu Mantuano, 15. milliar. à Mantua Veronam verſus.

Laoni Chal. cond. Caſtoria, Caſtoria caſtra Anton. etiam vulgò *Caſtoria*, urbs epiſc. Maced. ſub Archiep. Acridenſi, apud lacum Lychnidum, Prileppo & Achridæ urbibus propinqua.

Ptol. Caſtra alata, *Edenburgh*, urbs Scotiae regia. Vide Alata caſtra.

Plin. Caſtra Caecilia, *Cazeres*, opp. Luſit. pręclarum, in Extremadura, teſte Mor. inter Emeritam & Placentiam ad Bor. 12. leuc. quod & Caſa Cereris, & Caſtra Caeſaris alii interpretantur. Sed Varrerio eſt *Guadalupe*, opp. ejuſdem reg. cum cœnobio praeclaro, inter Talabricam Zephyram ferè 14. leuc. à Caſtris Juliis 8. Prior interpretatio magis probatur Marianae.

¶ Caſtra Caecilia, *Caceres*, caſtrum alias Luſitanorum, nunc provincia Eſtremadurę, inter Auguſtam Emeritam & Caurium, in ampla planitie, 3. leucis à Tago fluvio, & 16. à Placentia, uti ab oppidulo Guadalupia in occaſum.

Caſtra Catulina, *Tuln* Laz. opp. Norici in Auſtria, ad Danubium, à Vienna 7. leuc. in occ.

Spart. ¶ Caſtra Catulina, *Tuln*, oppidum eſt Auſtriae inferioris, ad amnem cognominem, qui una leuca infra in Danubium ſe exonerat.

Amm. Caſtra Conſtantia. Vide Conſtantia caſtra.

Plin. Mel. Caſtra Cornelia, Corneliana caſtra Caeſ. opp. Africae, erant in ora inter Carthaginem & Uticam.

Caſtra exploratorum, * *Burgh upon ſands*, teſte G. Camd. oppid. olim Britannię ſecundae, in Scotia, apud Edimburgum urb. (* Camden. ait probabiliter eſſe locum non procul à Carleolo in Cumbria reg. quem vulgus *old Carlile* appell. aliis autem (reclamante quamvis omnino diſtantia) *Drumbough* eſſe caſtrum ejuſd. region. vicinum *Burgh upon ſands*.

¶ Caſtra exploratorum, locus Brigantum. Camdeno & Speedo eſt *Burgh upon Sands*, id eſt, Burgus ad Sabulum, vicus Angliae, in Cumbria provincia, ad Itunae aeſtuarium, medius inter Carleolum & *Drumboug*. In illo vico *Burg* obiit Eduardus primus Angliae Rex.

Caſtra Germanorum, *Briſca*, teſte Mol. *Brexar* Marm. aliis *Berſak*, opp. Maurit. Caeſarienſ. marit. inter Juliam Caeſaream, & Apollinis prom. ad occ. *Ptol.*

Caſtra Hannibalis, *le Caſtelle*, pag. magnae Graeciae, in littore, inter Scyllacium urb. & Lacinium prom. à Scyllacio 24. mill. paſſ. in ort. Eſulaę urbi proximus & Lacinio. *Plin.*

Caſtra Herculis, *Erkelens*, & *Hercklens*, urbs Germ. inſer. in Geldriae Duc. in conf. Ducat. Juliacenſis, inter Nueſium ad ort. & Ruremundam ad occ. paulò ſupra 4. leuc. à Colonia ſupra 5. *Amm.*

¶ Caſtra Herculis, *Erkelens*, oppidulum Gueldriae ditionis, inſertum Ducatui Juliacenſi, verſùs Ruram amnem, 3. leucis à Juliaco in Boream, 7. à Colonia. A quibuſdam dicitur Hęrculanium.

Caſtra Julia, *Trugillo*, urbs Hiſp. Luſit. in Extremadura, inter Caſtra Caecilia & Guadalupam 8. leuc. Zephyrae propior, 5. leuc. diſtans ab Emerita 12. *Plin. Amm.*

Caſtra Mariana, *Camarianę*, caſtrum inſubriae; in agro Novarienſi, à Novaria ad 5. mill. paſt. Vercellas verſùs: ſed in vetuſtis monumentis hic locus Arcomarianum, quaſi arcus Marianus nominatur. Vide ibi. *Trad. Anti.*

¶ Caſtra Mariana pagus eſt Ducatus Mediolani, in Italia, in planitie ſ diſtatque 5. milliaribus à Novaria in occaſum Bielam verſùs.

Caſtra Metallina, *Medelin*, oppid. praeclarum Hiſp. Luſit. in Eſtremadura, ad Anam fluv. ab Emerita 6. leuc. in ort. ubi Anas fluv. conditus emergit poſt 7. leuc. Metallinenſ. colon. Plin. Metallinum. Anton. *Ver. Inſ.*

¶ Caſtra Metallina, ſeu Metallinum, oppidum fuit Luſitanorum, nunc autem Extremadurę provinciae regni Legionis, ad Anam fluvium. Sed hic fluvius non ibi conditus emergit poſt ſeptem leucas, neque in alia parte Extremadurae, ut nobis hactenus fabulati ſunt Hiſpani, cum revera Anas tantum ſpatio unius leucae in terram ſe abſcondat prope fontes, in agro Lamitano, in Caſtella nova, & 8. leucis ſupra oppidum Calatravam dictum. Vide Metalinum.

Caſtra Poſthumiana, *Caſtro el Rio*, teſte Moral. *Caſtro del Fiume* Marianae, opp. Hiſp. Baeticae, in Vandalitia, apud Salſum fluv. à Corduba 24 mill. paſſ. Granatum verſùs in ort. apud Vaenam opp. 2. leuc. diſſitum. *A. Hir.*

¶ Caſtra Poſthumiana, vulgò *Caſtro el Rio*, oppidulum eſt Vandalitiae, 2. leucis à Vaena in occaſum, & 5. à Corduba in ortum.

Caſtra vetera, * Vetera Ptol. *Santen*, urbs Germ. inſer. ad Rhenum, in Ducat. Clivenſi, inter Weſaliam & Calcariam 2. leuc. à Clivia 4. in auſtrum. Vide Vetera, (* manuſc. Selden. E'γέρ α.) *Tac.*

Caſtra Vicelliana, *Medelin*, teſtibus Moral. & Varrerio. Vide Caſtra Metallina. Ortel. in Hiſp. Baetica reponit, cum in Luſit. ſit. *Ver. Inſ.*

Caſtra Ulpia, *Ulpen*, ſive *Alpen*, oppid. Germ. inſer. in Ducat. Clivenſi, apud Santhas & Bercam, inter Weſaliam ad ort. & Geldriam opp. ad occ. 2. leuc. Simlerus *Cleve* interpretatur, quae veterib. Clivenſis arx, nunc Clivia, Ducatus Clivenſis caput, à Noviomago urbe primaria Geldriae 3. leuc. in auſtrum. *Ant.*

Caſtrimonium, Caſtrimonienſes Plin. *Caſtro*; teſte Ortel. opp. Latii, in finibus Hernicorum, quod Ortel. inter Ferentinum, Signiam, & Soram ſtatuit, urbes Latii, quas tamen ipſe Ortel. Campaniae attribuit: deinde Signia longius abeſt, cum inter illam & Ferentinum Anagnia occurrat. *Ver. Inſ.*

¶ Caſtrimonium, oppidum Volſcorum, in Latio, nunc forſan *Caſtro*, in Campania Romana, verſùs Lirim fluvium et conf. regni Neapolitani, medium inter Aquinum et Pipernum, 12. milliaribus ab Alatrio, et totidem à Sora in auſtrum, 20. autem à Signa in ortum.

Caſtrum, *Caſtro*, urbs epiſc. gemina, una Hetruriae, inter *Prov.*

Rom. inter Suanam ad occ. & Tuſcaniam ad ort. 12. mill. paſſ. Duc. Farneſiorum. Altera in Salentinis, ab Hydrunto 10. mill. paſſ. in auſt.

¶ Caſtrum, *Caſtro*, urbs fuit Hetruriæ, Ducatus Caſtrenſis caput, Ducis Parmæ antea, munita, & epiſcopalis, ſed ab Innocentio X. Pontifice Maximo funditus everſa & deleta fuit anno 1646. & ejus epiſcopatus Aculam translatus, erat juxta amnem Olpitam, 13. milliaribus ab ora maris Tirrheni, & paulò minùs à Soana in auſtrum, uti à Tuſcania in occaſum. Ab ea regiuncula adjacens dicta fuit *Stato di Caſtro*; eſtque inter agros Senenſem ad occaſum, & Urbevetanum ad Boream, Patrimonium D. Petri ad ortum, & mare Mediterraneum in auſtrum; nunc in ditione Summi Pontificis. Altera autem urbs Caſtrum dicta, in Salentinis, eſt Caſtrum Minervæ. Vide ibi.

¶ Caſtrum, ſeu Caſtrum Albienſium, *Caſtres*, urbs Galliæ in Occitania, ad Acutum fluvium, epiſcopalis facta anno 1317. a Joanne XXII. ſub Archiepiſcopo Bituricenſi, 6. leucis diſtat à Carcaſſona in Boream Albigam versùs, à qua tot leucis diſſita, & 10. à Toloſa.

Diod. Caſtrum, urbs Siciliæ exciſa, apud Arcatam oppid. teſte Faz. ab Aluntio 15. mill. paſſ. in Eæc. Patria Epicharmi.

¶ Caſtrum ad Laedum, ſeu Caſtrum Lidium, *Chaſteau de Loir*, oppidum Galliç, in Cenomanenſi provincia, ad Lædum fluvium. Sedet inter Turones ad 8. leucas, & Cenomanum ad 9. circiter, prope confinia Turonenſis agri.

Liv. Caſtrum altum, *Caſtralla*, teſte Beuthero, opp. Hiſp. Tarrac. medium inter Saguntum ad merid. & Carthaginem veterem ad ſeptentr. cæde Amilcaris memorabile, in regno Valentiæ. Floriano autem eſt *Caſtel Seras*.

¶ Caſtrum Aragonenſe, *Caſtel Aragoneſe*, urbs Sardiniæ inſulæ, in parte Boreali, ſat ampla & culta, totiuſque inſulæ poſt Calarim prima, & probè munita, in ora littorali, prope oſtia fluvii Aragonenſis, cum portu ſatis capaci, 24. milliaribus diſtat à Saſſari in Boream, 80. ab Arborea, & 100. circiter à Calari pariter in Bor. Alias Tibula dicta fuit.

¶ Caſtrum Bononienſe, *Caſtel Bologneſe*, oppidulum Italiæ, in ditione Bononienſi, quanquam in Romandiola inſertum, in via Æmilia, inter Imolam & Faventiam, ſub dominio Summi Pontificis.

¶ Caſtrum Briandi, *Catteau Briant*, oppidum Galliæ in Britannia, versùs Andegavenſem provinciam, 10. leucis à Nannetis in Boream, cum caſtro antiquo.

Caſtrum Britonum, *Dumbritton*, opp. Scotiae, & emporium apud oſtia Glotae fluv. ubi Levinum excipit, à Lomundo lac. & Grampio mont. 8. mill. à Glaſquo urb. 12. in occ.

Script. Scot. ¶ Caſtrum Britonum, *Dunbritton*, oppidum eſt Scotiç, in Levinia provincia, cum arce munitiſſima, ubi Levinus fluvius cadit in Glottam fluvium. Diſtat 8. milliaribus à Glaſco. Vide Dumbretonium.

¶ Caſtrum Caledonium, *Dunkelden*, urbs eſt Scotiae, ad Tavum fluvium, in Perthia provincia, versùs Atholiam regionem, 10. milliaribus à Perthia urbe in Boream. Eſt epiſcopalis ſub Archiepiſcopo S. Andreae; fuitque male habita ab Anglis hiſce ultimis temporibus.

¶ Caſtrum Cameracenſe, *Catteau Cambreſis*, oppidulum Belgii, in agro Cameracenſi, bellis hiſce deformatum, 5. leucis diſtat à Cameraco in ortum, & 2. a Landrecejo, ad Sellam fluvium.

¶ Caſtrum Francum, *Caſtel Franco*, oppidum Italiae, in ditione Pontificia & agro Bononienſi, & medium ferè inter Mutinam & Bononiam, prope Panarum amnem. Ei adjacet Arx Urbana, ab Urbano VIII. Pontifice Maximo extructa in tutelam confinii Status Eccleſiaſtici contra Mutinenſem Ducatum.

¶ Caſtrum Gandulphi, *Caſtel Gandolfo*, oppidum Italiç, in Latio. Vide Arx Gandulphi.

¶ Caſtrum Guelphum, *Caſtel Guelfo*, oppidulum Italiæ in Ducatu Parmenſi & in via Æmilia. Paucis nunc conſtat incolis; eſtque prope Tarum amnem, & medium inter Parmam & Burgum S. Domnini.

¶ Caſtrum Gonterii, *Catteau Gontier*, oppidum Galliæ, in Andegavenſi provincia, ad Meduanam fluvium, in limite Cenomanenſis provinciae, & medium ferme inter Andegavum & Lavallium.

¶ Caſtrum Heraldi, *Chaſtelleraut*, urbs Galliae, in Pictavienſi provincia, ad Vigennam fluvium, Ducatus titulo clara, 6. leucis infra Pictavium, versùs Turones.

Virgil. Caſtrum Invi oppid. erat Hetruriae, inter Pyrgos & Centum cellas, inde 5. mill. paſſ.

¶ Caſtrum Invi erat oppidulum Rutulorum, in Latio, in ora littorali maris Tirrheni. Situm erat inter Antium & Aphrodiſium, teſte Brietio, non autem in Hetruria.

¶ Caſtrum Iphium ſeu Taxianum, *Chaſteau d'If*, arx Galliæ in ſcopulo, in ora Provinciae, prope Maſſiliam urbem, undique mari cincta, parva, ſed munita.

Caſtrum Minervæ, poſtea Crypta aurea, *Grottaria*, opp. magnæ Græciæ, in Calabria ulter. inter Hieracium ad merid. & Cauloniam ad Bor. 10. mill. paſſ. à Murgetia, ſive à Fano S. Georgii 6. quot à littore.

Varen. ¶ Caſtrum Minervae, *Caſtro*, urbs fuit Salentinorum, nunc regni Neapolitani, in provincia Hydruntina, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Hydruntino, in ora littorali maris Jonii, alias malè habita à Turcis, nunc utcumque reparata & munita, 6. milliaribus diſtat ab Hydrunto in auſtrum, 9. ab Alexano in Boream, & 16. à Japigio promontorio, centum autem & amplius a vico Grottaria dicto, in Calabria ulteriori.

¶ Caſtrum Nantonis, *Chaſteau Landon*, urbecula Galliç, in Inſula Franciae & Vaſtinio agro, 2. leucis à Nemurtio in meridiem, & 4. à Montargio, 20. autem à Lutetia.

Plin. Liv. & al. Caſtrum novum geminum apud veteres, unum in Hetruriae ora, col. & urb. quae periit, inter Pyrgos 8. & Centum cellas 5. mill. paſſ. Caſtrum Invi Virg. In Theſ. Ling. Lat. prox. Tiberi ſcribitur, & *Corneto* indigitatur: quae urbs longè abeſt ab oſtiis Tiberis. Alterum Piceni, in ora Aprutii, inter Truentum & Aternum flumina, *Flaviano*, nunc exciſum, teſtibus Blondo & Leandro, inter Juliam nov. opp. & Atriam ad ort. 8. mill. paſſ.

¶ Caſtrum novum in ora Hetruriae, locus provinciae Patrimonii S. Petri, in ora maris Tyrrheni, nunc Caſtrum *S. Marinella* dictum in ditione Barberinorum, ut ex conjectura liquet, & ex loci diſtantia inter Pirgos & Centumcellas, cum portu alias capaci, ſub dominio Summi Pontificis. Caſtrum novum alterum eſt in Aprutio ulteriori, in ora ſinus Adriatici, nuncque tantum ſuperſunt rudera *Calveno* dicta, ad oſtia Romani fluvii.

Caſtrum novum, *Caſtel Novo*, opp. amplum Liguriæ, ad Iriam, ſeu Scripiam fluv. inter Dertonam urb. 5. & Ticinum in Bor. 20. mill. paſſ. à Gothis, teſte Caſſiod. aedificatum.

Caſſio. ¶ Caſtrum novum, vulgò *Caſtel novo Tortoneſe*, quia in Dertonenſi agro. Dicitur etiam ad differentiam aliorum *Caſtel novo de Scrivia*; eſtque in Ducatu Mediolanenſi, 3. milliaribus a Pado fluvio.

Vet. inſ. Caſtrum novum item, urbs Dalmatiae, ad ſinum Rhizonicum, Aſcrivio urb. finitima, in ora: ubi ſedes eſt Epiſcopi Riſinienſis, nunc ſub Turcis.

¶ Caſtrum novum, *Caſtelnovo*, oppidum eſt Turcarum probè munitum, aliaſque à Chriſtianis tentatum irrito conatu, diſtat 10. milliaribus à Cattara in occaſum, & totidem a Rhizino, 22. autem à Budua in Boream.

¶ Caſtrum novum Grafinianum, *Caſtel novo di Carfagnana*, oppidum amplum Italiae, & caput Caferonianae ſeu Grafinianç regionis, ubi arx munita, dicta Mons Alphonſus. Subeſt Duci Mutinenſi; ſedetque versùs montem Apennini, et prope amnem Sercium, 20. milliaribus a Lucca in Boream.

Vet. Trad. Caſtrum Octavianum, *S. Locas*, teſte Morali, pag. Hiſp. citer. apud Barcinonem urbem.

¶ Caſtrum Porciani, *Caſteau Porcien*, urbecula Franciae, in provincia Campaniae et Retelenſi agro, ad Axonam fluvium, Principatus titulo clara, vix 2. leucis a Retelio in occaſum, et 8. a Remis in Boream.

¶ Caſtrum Reginaldi, *Chaſteau Regnault*, caſtrum munitum Franciae, in Retelenſi agro, in colle, cum titulo Principatus, ad Moſam fluvium, duabus leucis infra Carolopolim, in limite Leodienſis dominii.

¶ Caſtrum Rufum, *Catteau Reux*, oppidum Galliae, in provincia Bituricenſi, Ducatus titulo inſignitum, ad Ingerem fluvium, 7. leucis ab Exeloduno in auſtrum. Dicitur etiam, et forſam melius, Caſtrum Rodulphium.

¶ Caſtrum S. Angeli, *S. Angelo*, oppidum Italiç, in Ducatu Mediolanenſi, non longè a Lambro fluvio, et 7. milliaribus a Laude Pompeia.

Caſtrum Stiliconis, *Caſtion*, teſte Merula, opp. Inſubr. in agro Mediolanenſi, à Mediolano, 25. mill. paſſ. Vareſium versùs 7. à Stilicone viro clariſſimo Honorii Aug. ſocero à Claudiano verſibus celebrato nominatum, prout alia caſtra, ſive opp. ejuſdem nominis non modò in Italia, ſed et in Galliis.

¶ Ca-

¶ Caſtrum Theodorici, *Chaſteau Thierry*, urbs lepida Galliae, in Campania regione, ad Matronam fluvium. Ducatus titulo gaudet, 10. leucis diſtat a Meldis in ortum, et 12. a Remis.

Cic. - Pp. Liv. Caſtrum Truentinum, opp. Piceni exciſum, ad oſtia Truenti fluv. Vide Truentum.

¶ Caſtrum Vulpinum, *Chaſteau Renard*, oppidulum Galliae, in inſula Franciae et Vaſtinio agro, ſupra amnem Ovayne, 2. leucis a Montargio, et 27. a Lutetia in meridiem, ſub dominio utili Principis Auraici.

Diod. Sil. Caſtula, *Caſtiglione*, opp. Hetruriae, inter Aretium 5. & Cortonam 10. mill. paſſ. non obſcurum: niſi ſit aliud ad lacum Traſimenum, à priore 20. mill. in merid. diſtans.

¶ Caſtula, ſeu Caſtellio, *Caſtiglione Aretino*, oppidum Hetruriæ, inter Aretium & Cortonam, medium ferè intra montes, 4. milliar. a Clani palude, ſub dominio Magni Ducis Hetruriæ, 15. milliar. diſtat in Boream ab altero oppido Caſtellione dicto, *Caſtiglione del lago*, juxta lacum Traſimenum, in agro Peruſino, & in ditione Pontificia.

Ptol. & al. Caſtulo, *Caslona*, urbs olim epiſc. nunc pag. Hiſp. Tarracon. in conf. Bæticæ, intra montes, (qui ſaltus Caſtulonenſis dicuntur) vulgò *Puerto di Muladar*, & *di S. Eſtevan*, Biatiæ urb. proximus, inter Gienium urb. 7. & Linares opp. 6. ante bellum Trojanum anno 100. teſte Mariana, condit. Abeſt à Pyreneis montibus ad 700. mill. paſſ. in auſtrum, quanta eſt Hiſp. citer. longitudo. In ſaltu Caſtulonenſi ubi Loſa dicitur, ad 200. mill. Maurorum cæſa an. ſal. 1212. Populi Caſtulonenſes Plin. Caſtulonis mem. Sil. lib. 3.

Caſtulo Phœbei ſervat cognomina vatis.

Et paulò poſt:

Fulget præcipuis Parnaſia Caſtulo ſignis.

¶ Caſtulo, *Caslona la vieja*, olim oppidum Oretanorum nunc tenuis vicus intra montes, ubi tranſitus *Puerto de Muradal* dictus, inter Caſtellam novam & Andaluziam.

Plin. Caſuentum Baſentium P. Diac. *Baſſento & Buſſento*, teſte Mazz. & al. *Vaſento*, fluv. magnæ Græciæ ſeu Lucaniæ per Baſilicatam in ſin. Tarentinum poſt Talandrum apud Metapontum urbem exciſam exiens. Fuit & Caſuentum municipium Umbriæ ex veteri inſcriptione, cujus populi Caſuentilani Plinio.

¶ Caſuentum, *Baſiento*, fluvius Lucaniae trans Apenninum, nunc Baſilicatæ provinciæ, inter Bradanum & Acalandrum. In ſinum Tarentinum ſe exonerat, 24. milliaribus a Taranto in occaſum.

Ptol. Caſurgis, *Chaurim*, urbs Germ. in Bohemia, teſte Appiano, inter Pragam 4. & Cuthnas in ort. 6. leuc. Sed Pyramius hanc Pragam eſſe contendit. Res adhuc dubia, cùm certa deſint argumenta. Vide Marobudum.

¶ Caſurgis, *Caurzim* nunc, Sanſone & Ortelio teſtibus, quamquam Brietius credat eſſe Pragam. Vide Caurzima.

Plin. Ant. Ptol. & al. Catabathimus, *Carto Molet. Capo d'Alber* Theveto, urbs olim, nunc pag. Marmaricę littor. inter Cyrenen ad occ. 174. & Parætonium ad ort. 129. mill. paſſ. ex Anton. itin. medius inter Cyrenen & Alexandriam, finis Cyrenaicæ, teſte Mela. Ejus mem. Saluſt. in libro de bello Jugurth.

Prov. Rom. Catacium, *Catanzaro*, urbs magnae Graeciae epiſc. ſub Archiep. Rhegino, Calabriae ulterioris primaria, & ſedes Praefecti, à Rhegio 100. mill. paſſ. diſtans in Bor. à Scyllacio 12. à Crotone 40. in occ. Conſentiam verſùs totidem.

¶ Catacium, *Catanzaro*, urbs eſt ampla Calabriae ulterioris, in regno Neapolitano, cujus epiſcopatui unitus eſt Tabernenſi a Calixto II. 3. milliaribus tantum diſtat ab ora ſinus Scillacei, media inter Scillaceum & Bellicaſtrum, 11. milliar. ab utroque, a Crotone 30. in occaſum, & 80. a Rhegio in Boream.

Gr. D. Catacumbae, quae & Cœmeterium Calliſti, locus urbis Romae, in via Appia ab urbe 3. mil. paſſ. diſtans, in quo innumera Martyrum corpora condita fuere: *le Catacumbe* etiam vulgò nominatur.

¶ Catacumbae ſunt cœmeteria antiqua ſubterranea prope & extra muros urbis Romae, ad aliquot milliaria extenſa a Chriſtianis, ubi perſaepe degebant tempore perſecutionum. Talia ſunt cœmeteria Calepodii, Calliſti, Pretextati, Priſcillae, & alia.

Plin. Amm. Catadupi, *Catadbi*, teſte Jo. Bermudeſio, pop. Æthiopiae, apud Catarractas Nili incolentes, unde ipſae Catarractae Catadupa à Macrobio lib. de ſomno Scip. appellantur, immenſo fragore incolas afficientes.

¶ Cataja, *le Catay*, regio Aſiae, in Tartaria, verſùs ortum & Terram Eſonis maximè extenſa, inter Tartariam veram ad Boream, Sinas ad auſtrum, & Turcheſtaniam ad occaſum. Ejus partes Europaeis notae ſunt Tangutum, Tenducum, & Tainſujum; crediturque Serica antiquorum. Ibi primaria urbs eſt Cambalum, quae ampliſſima. A quibuſdam confunditur cum Sinis.

Scrip. Hiſp. Catalaunia, *Catalunna*, Hiſp. & *Catalogna*, Italis reg. Hiſp. citer. inter mare Mediterr. ad ort. & Aragoniam ad occ. ac mont. Pyrenaeum ad ſeptentr. à Gallia Narbonenſi ſeparantem, & Iberum fluv. ad auſtrum à regno Valentiae ferè dividentem. In qua Barcino primaria urb. & Tarraco metrop. Sic a Catalaunis pop. qui circa Toloſam Aquitaniae urbem olim incoluerunt, in eamque reg. trajecerunt, dicta. Catalonia aliis dicitur, ut lib. 1. itiner.

Ergo petens ampla Catalonia littora pompa.

¶ Catalaunia, quae & melius, Catalonia, Gallis *Catalogne*, Principatus titulo clara, alias parvis Comitibus Barcinonenſibus, & deinde Regibus Aragoniae, & ideo etiam ſub Corona Aragoniae generaliter ſumpta continetur. Ejus autem pars, nempe Comitatus Ruſcinonenſis, Sceptro Gallico ſubeſt ab anno 1660. Regio eſt montuoſa, ſed ferax & valde rigua, cujus incolae valde libertatis amantes.

¶ Urbes Cataloniae:

Barcino, *Barcelona*.	Rhoda, *Roſes*.
Cardona, *Cardona*,	Celſona, *Solſona*.
Dertuſa, *Tortoſa*.	Tarraco, *Tarragona*.
Gerunda, *Girona*.	Vicus, *Vich d'Oſſona*.
Ilerda, *Lleyda*.	Urgela, *la Ceu d'Urgel*.

Lib. Prov. Catalaunum, *Chalons*, urbs Gall. Belg. in Campania, ad Matronam fluv. epiſc. ſub Archiep. Rhemenſi, inde 10. leuc. in Eurum, Tullum urb. Auſtraſiae ſeu Lotharingiae verſùs ad 30. Vide Cathelauni.

¶ Catalaunum, *Chaalons*, ubi etiam populi Catalauni, urbs eſt ampla Galliae & probè munita, 20. leucis diſtat a Trecis in Boream, & totidem a Verduno in Africum. Ab ea dicti ſunt Catalaunici campi, ubi Attila devictus fuit a Francis & Romanis.

Diod. Strab. Flor. Catana, Catina Cic. *Catania*, urbs Siciliae, in ora orientali, inter Meſſanam ad Bor. 60. & Syracuſas ad merid. 50. ex primis totius inſulae, epiſc. ſub Archiep. Montis regalis, acad. mont. Ætnae finitima, inde in ort. 10. mill. paſſ. recedens. Pop. Catinenſes Cic. Urbs à Chalcidenſibus anno ab orbe condito 4462. 9. poſt Naxum condita traditur ab Euſebio; ſed alii antiquiorem faciunt, conditam ſcilicet anno mundi 3469. poſt Romam 89. Vide Catina. Sil. lib. 15.

Tum Catana ardenti nimium vicina Typhœo.

¶ Catana urbs eſt Siciliae, in regione Valle Demona dicta, in ora littorali maris Jonii, ubi ſinus Catanenſis dictus. Hanc alluit Amenes fluviolus, nunc *Judicello*. A Carolo V. mœnibus & propugnaculis cincta fuit; eſtque prope radices Æthnae, montis, cujus eructationibus obnoxia eſt. Anno 1669. ejus incendiis deformata fuit, & in ipſius territorio plurima caſtra everſa ſunt quatuor fluminibus igneis ipſius montis Æthnae, 40. milliaribus diſtat a Syracuſis in Boream.

Diony. Byza. Catangius, *Golfo Caſtaccio*, teſte Petr. Gyllio, ſin. maris, apud Boſporum Thracium.

¶ Catanzara, *Catanzaro*, & Cantazaro, urbs regni Neapolitani, in Calabria ulteriori, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Rhegienſi, ſed unita cum Epiſcopatu Tabernenſi. In colle ſedet. Antiquitus fuit Catacium. Vide ibi.

Ant. Cataractonum, ſive Cataracton, ut alii cod. habent, *Catterick*, teſte Rob. Talboto, oppidulum Britanniae, in Scotia, ubi & diverſorium *Cantaricbridge*. Vide Caturactonium, ſeu Caturractonium, quod alii *Carlile* indigitant. (* Camden. habet *Catarrick*, & *Catarrick-bridge*. Angl. in Eborac. Comit.

Strab. Catarractes, *Caſcata di Tivoli*, caſus Anienis fluv. apud Tybur urb. in Latii Sabinorumque confinio.

Strab. Catarractes Danubii, *Sevvrenſſel*, teſte Laz. locus Norici in Auſtria, infra Lentiam urbem, ubi in Danubio navigia periclitantur.

Ptol. Suid. Catarractus, *Arpadore* vel *Anpadore*, fluv. Cretae, in ora auſtrali, inter Leonem prom. & Sacrum mont. apud Libenam opp. fluens.

Ptol. Catarractus alter, fluv. Pamphyliae, qui cum Melane Aſpen-

Aſpendum urb. præterfluit, in mare inter Attaliam & Magydon exiens, ex alta rupe ingentique ſtrepitu deſcendens.

Gregoras, Glyca & al. Catelani, pop. ex Avarum ſtirpe, qui in Hiſp. profecti, regioni nomen indiderunt. Vide Cathelauni, & Catalauni. Iidem enim videntur.

¶ Catelani, ſeu Catalani, aliter Gothalani populi, qui in Hiſpaniam profecti, regionem ab ipſis Catalauniam dictam occuparunt, ubi antea Lacetani, Coſetani, Laletani, Auſetani, Caſtellani, Cerretani, Indigetes, & Illergetes populi, inter Pirenæos montes, Iberum & Cintam fluv. & mare Mediterraneum. Sed a campis Catalauniis non dicta eſt Catalaunia.

¶ Caterlogenſis Comitatus, regio Hiberniæ, in Lagenia provincia, *Count-Caterlagh* Anglis, inter Comitatus Vexfordienſem, Dublinienſem, & Kilkennienſem.

¶ Caterlogum, urbs Hiberniæ, Comitatus cognominis caput, vulgò *Caterlagh*, ad Brigum fluvium, & media inter Kildariam & Cellam S. Canici.

¶ Catharum, *Cattaro*, urbs munitiſſima Dalmatiæ, in ora ſub Venetis, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Raguſino. Vide Aſcrivium & Catara.

Lib. Prov. Cathelauni, al. Catalauni, pop. & urb. Gall. Belg. in Campania, ad Matronam fluv. ubi campi Catalaunici, urbs verò Catalaunum lib. Prov. nominatur. Vide Catalaunum. Hie Ætius Rom. Dux Hunnos inſigni clade affecit 180000. ipſorum cæſis, teſte P. Diacono.

¶ Cathelauni, ſeu, & meliùs, Catalauni, populi Galliæ Belgicæ, quorum urbs præcipua Catalaunum. Campi autem adjacentes dicti ſunt etiam Catalaunii & Catalaunici, ubi Attila victus fuit.

Amm. Cathelaunii campi, à quibus reg. Campaniæ dicta putatur, ubi Attila Hunnorum Rex victus eſt, uti aliquibus videtur, cum apud Jornandem id apud Toloſam accidiſſe legatur, cui campi Catalaunici dicuntur. Catalaunii item campi apud Eutropium, ubi Tetricus ab Aurelio Imperat. proſtratus. Inde Catalaunia, ſive Cathelaunia Hiſp. reg. dicta, quæ aliquibus Gothalania dicitur, quaſi ex Gothis & Alanis permixtis conſtans.

¶ Cathelaunii, ſeu Catalaunii, & Catalaunici campi, ſunt in Campania reg. Galliæ Belgicæ prope Catalaunum: non autem in Occitania, prope Toloſam, ut aliqui crediderunt. Ibi Attila Hunnorum Dux victus & profligatus fuit inſigni clade anno 453. à Merovęo Francorum Rege, & à Theodorico Gothorum Rege, atque ab Ætio Romanorum Duce.

Cathneſia, reg. Scotiæ, in ora orientali: cujus Epiſcopus ſub Archiep. Andreapòlitano Dunradi opp. commoratur.

Scrip. Scot. Cathneſia, *Cathnes*, provincia Scotiæ ultima & Septentrionalior, versùs Orcades inſulas, ubi alias Carini populi. Ibi tantum aliquot loca parvi momenti.

¶ Catholica, *la Catolica*, vicus Italiæ & ditionis Pontificiæ, in Romandiola, medius fere inter Ariminum & Piſaurum, in colle, & in ora maris Adriatici, tabernis tantum conſtans & turri.

¶ Cathulci, ſeu Cathulcones Ptol. populi Germanię, ad Albim fluvium. Erant clientes Cheruſcorum, & ubi nunc Luneburgum, urbs ampla & probe munita, Ducatus cognominis caput, Cluverio teſte.

Ptol. * Caticardamna, *Chiromandel* Petr. Appiano, urbs Indiæ citer. marit. apud Calaminam urb. ubi corpus D. Thomæ Apoſtoli inventum eſt, teſte Maphaeo. (* manuſcr. Selden. Χαττιχάρδαμμα.)

¶ Caticardamna quid ſit, non conſtat. *Chiromandel* enim, ſeu, & meliùs, *Coremandel*, regio eſt Aſiae, in India cis Gangem, in ora ſinus Gangetici, quae à quibuſdam creditur Pandionis antiquorum. In ea urbs eſt Calamina, ſeu *Maliapur*, ubi corpus D. Thomæ Apoſtoli inventum eſt.

¶ Catiſa, *El Catif*, oppidum Aſiæ, in ora Arabiae felicis, juxta ſinum Perſicum, qui hinc etiam aliquando *Golfe del Catif* dicitur; habetque portum & arcem ſatis munitam; aliàs Gerra dictum fuit, Sanſone teſte. Vide ibi.

Vib. Seq. Catillus mons, *M. di Tivoli*, mons Latii, apud Tybur urb. & Anienem fluv. cujus incolae à Sil. lib. 4. vocantur.

Pomifera arva creant, Anianicolaque Catilli.

Cic. Catina, *Catania*, urbs epiſc. Siciliae praeclara, aliis Catana. Vide ibi. Pop. Catinenſes Plin. Auſ. in catal. urbium:

Quis Catinam ſileat? quis quadruplices Syracuſas?

Catinae Cereris ſimulachrum erat, quòd à viris nec tangi nec adſpici fas erat, ut Cic. ſcribit in act. 7. in Verr. Catina item opp. fuit Arcadię, teſte Plin.

Catraleucos, Catraleucum lib. Concil. ubi mentio Contraleucenſis Epiſcop. *Guimaranes*, teſte Mol. Lat. rec. Vimaranum, urbs olim epiſc. nunc oppid. non obſcurum Luſit. inter Lamacum & Bracaram, ab ea 5. leuc. *Ptol.*

¶ Catara, *Cataro*, urbs Dalmatiae, ad ſinum Rizonicum, qui inde dicitur *Golfe de Cattaro*. Paret Venetis; eſtque permunita, cum arce in colle, & epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Raguſino. Vide Aſcrivium.

Catti, Chattae Ptol. pop. Germ. hodie Heſſi, à Druſo domiti, quorum reg. Heſſia ſive Haſſia *Heſſen*, teſtib. Junio, Fabricio, cum Ort. Sed Willichio illorum locus Marchio Badenſis, & *Baden* Cattorum vicus. In Batavis etiam Cattorum vicus eſt *Catwyck* apud Lugdunum urbem. Horum memor. Mart. lib. 2. epigram. 2. *Cern. Tac.*

Frater Idumaeos meruit cum patre triumphos.
Qua datur ex Cattis laurea, tota tua eſt.

¶ Catti, populi Germaniæ Tacito, Chatti Ptolemaeo. Chaſſi quibuſdam, erant ubi nunc Haſſia, cum parte Turingiae, & Brunſvicenſis Ducatus, teſtibus Ortelio, Cluverio, Brietio, & aliis; erantque prope Viſurgim fluvium & Cheruſcos populos. Eorum primaria erat Caſtellum Cattorum, nunc *Caſſel*; eorum etiam pars Cattimelibocci, vulgò *Catzenellobogen*, in Landgraviatu Haſſiae. Catti poſtea in inſul. Batavorum tranſgreſſi ſunt, auctore Tacito, ubi hodie horum nominis veſtigia ſuperſunt in duobus vicis cognominatis ad mare & ad Rhenum, *Catwick op Zee*, & *Catwick op den Rhein* vulgò dictis, in Hollandia, prope Lugdunum.

Cattigara, *Canton & Cantam*, urbs Sinarum, in ora littorali, ſub Luſitanis, in Indiae ultra Gangem confinio, emporium frequens. *Ptol.*

¶ Cattigara quibuſdam eſt *Xanton*, urbs Aſiae ſub Tartaris, in regno Sinae, in ora littorali ſinus Nanquini. Fides ſit penes ipſos.

Catti Meliboci, tractus Cattorum, in Haſſia, ad mont. Melibocum, *Catzelnelebogen* vulgò, ubi opp. ejuſd. nominis, inter Moguntiam 4. & Limburgum in Bor. 2. leuc.

¶ Catti Meliboci, populi Germaniae, qui pars Cattorum, vulgò *Catzenellebogen*, Comitatus Weteraviae, ſub dominio Lantgravii Haſſo Caſſellani, cum oppido cognomine, vix 2. leucis a Naſſavio in occaſum.

Cattiterides, inſ. Vide Caſſiterides.

Catuaci, pop. Belgii, quorum urbs Duacum (quaſi Catuacum) *Dovay*, teſtibus Marl. & Guiciard. urbs & academia Flandriae, in Arteſiae & Hannoniae conf. ad Scarpum fluv. inter Atrebates 6. & Tornacum 8. leuc. à Cameraco 5. in Bor. ubi Petrus Divaeus Aduatici legendum putat. *Ptol. Cæſ.*

¶ Catuaci, populi Galliae Belgicae, apud Caeſarem, corruptè pro Aduaticis, qui fuere ubi nunc Namurcenſis Comitatus, & eorum urbs Namurcum, ad confluentias Sabis in Moſam fluvium, Brietio, Sanſone, & aliis teſtibus.

Catularia, porta urb. Romae, apud quam canes ruſas immolabant flaveſcentibus frugibus, ut ad maturitatem perducerentur. *P. Vict.*

Catulina Caſtra, *Tuln* Laz. opp. Norici, in Auſtria, inter Viennam ad ort. 7. & Cremiſium ad occ. 4. leuc. *Spart.*

¶ Catulina caſtra, *Tuln*, oppidulum Auſtriae inferioris, ad amnem cognominem, qui una leuca inferius in Danubium ſe exonerat, 5. leucis diſtat à Vienna in occaſum, & 4. à Chremsà in ortum.

Caturiges, * Catiriges Ptol. Catoriges Strab. pop. Gall. Narbon. Alpini, in Delphinatu, quorum opp. Caturigae Anton. *Gharges*, teſte Siml. inter Vapincum 12. & Ebredunum 16. mill. paſſ. (* Caturigidi forſan. *Cæſ. Plin.*

¶ Caturiges, populi Galliae Narbonenſis, versùs Druentiam fluvium; ubi nunc urbs Vapincum, in Delphinatu ſuperiori. Eorum oppid. nunc *Cherges* dicitur, una leuca à Druentia fluvio versùs montes, medium inter Ebredunum & Vapincum, 2. leucis ab utroque.

Caturractonium, vel Caturactonium, ſive Cataractonum Ant. *Carlile*, & Lar. rec. Carleolum, urbs Britanniae, in Anglia apud vallum, & Scotiae conf. epiſ. ſub Archiep. *Ptol.*

Archiep. Eboracenſi, inde 50. mill. in Circium. Aliis eſt *Allerton* opp. Comit. Eboracenſis, ab Eboraco & Richmondia 20. mill. Dunelmum verſùs.

¶ Cataructonium, ſeu & Cataracton, oppidum fuit Brigantum in Anglia, incenſum & vaſtatum anno 769. ab Eanredo Northumbrię Rege. Nunc viculus eſt *Catterick* dictus & *Catterickbridg*, in provincia Eboracenſi, ad amnem Suvalam, 3. infra Richmondiam mill. paſſ. teſte Camdeno, 7. ab oppidulo *Alverton*, & 30. ab Eboraco in Boream. Longè autem diſtat à Carleolo.

Ant. Catuſiacum, vel Cariſiacum, ut legit Petr. Divæus. Vide ibi.

Ptol. *Diony.* Catyeuchlani, pop. Albionis, in Anglia: * quorum oppida Buckingamia & Herſordia, teſtibus Lelando & Lhuido, ſunt. (* Camd. Buckingamienſ. Bedfordienſ. & Hertfordienſ. Comitatus ſunt.

Prov. *Rom.* Cava, urbs epiſc. recens Picentinorum, inter Salernum & Nuceriam 4. mill. paſſ. ubi inſigne Cœnobium Benedictinorum.

¶ Cava, *la Cava*, urbs eſt Principatus citerioris parvi circuitus, & paucis conſtans incolis, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Salernitano, vix 4. milliar. à Salerno & ab ora ſinus Salernitani.

Mel. Cavaræ, Cavares Plin. Cavari Ptol. pop. Gall. Narbonenſis, apud Rhodanum fluv. *Gavetz*, teſte Dalechampio, inter Avenionem & Valentiam incolentes: quorum metrop. Avenio.

¶ Cavares, populi Galliæ Narbonenſis, nunc in Provincia, in eo tractu ubi Comitatus Venuxinus & urbes Avenio, Arauſio, Cabellio, & Carpentoracte, inter Rhodanum & Aptam Juliam.

App. *Alex.* *Ptol.* *& al.* Cauca, Caucia Liv. *Coca*, (non *Quenca*, ut in Theſ. Ling. Lat. quæ Concha Latinè dicitur, longiſſima diſtans) teſte Mor. opp. Hiſp. Tarracon. in conventu Clunienſi, & in regno Caſtellę vet. inter Segobiam 8. & Valliſoletum 9. leuc. Patria Theodoſii ſenioris Imper. teſte Zoſimo. Pop. Caucenſes Plin. Caucienſes Liv.

¶ Cauca, *Coca*, oppidulum Vaccæorum alias, nunc Caſtellae veteris, intra montes, inter Segobiam ad ſex leucas, & Tagum fluvium totidem, & 12. à Valiſoleto.

Plin. Caucana, *Scaramis*, portus Siciliae, apud Camarinam urb. excitam, in ora auſtrali, Pachynum verſùs.

Caucaſiae portae, quae & Iberiae, *Demicarpi*, ſeu *Themicarpi*, i. e. porta ferrea, uti ab Egeſippo nominatur, & *Derbent*, urbs Iberię, in Albaniae conf. ubi anguſtia maxima eſt inter mont. Caucaſum & mare Caſpium 220. paſſ. nec alibi tranſitus ex Iberia in Albaniam conceditur, inter Cyropolim ad auſtrum 120. & Citracanum urbem Tartarorum in Bor. 252. mill. paſſ. ab Ecbatanis 20. dierum itinere in ſeptentr. diſſita, cinpor. & pręſidium.

Ortel. ¶ Caucaſiae portae, vel Pylae Iberiae, teſte Ortel. fuere circa Harmaſtin urbem, in cujus rupe Cumania Caſtellum eſt, & quae magno errore Caſpiae a multis dictę fuere, ut tradit Plinius. Nunc ibi urbs eſt, quae *Derbent* vocatur ab exteris, quod anguſtias ſignificet, & à Turcis *Demir* ſeu *Temir capi*, id eſt, ferreae portae, non quod ex ferro conſtet, ſed quod locus adeo munitus ſit, ut quemvis hoſtilem impetum facilè ſuſtineat. Oppidum enim ſitum eſt inter anguſtias Caucaſi montis & Hyrcani maris, ubi tranſitus dumtaxat patet 300. paſſuum, prope Cyrum fluvium. Gaudet portu ſatis commodo, ſub dominio Perſarum. Deficit tamen in dies.

Ptol. Caucaſii montes, à Caucaſo (de quo mox) diverſi, in Scythiae Indiaeque conf. ex quibus Indus & Oxus profluunt. Quorum mem. Ovid. lib. 3. de arte amandi:

Sed non Caucaſia doceo de rupe puellas,
Quaque bibunt undas Myſe Caice tuas.

Plin. *& al.* Caucaſus, *Cocas & Cochias*, teſte Haytono Armeno, *Albſor* Nig. *Adazar* Theveto, mons Aſiae notiſſimus, inter mare Euxinum ad occ. & Caſpium ad ort. altiſſimus, Heniochos & Coraxicos complectens, Caſpius Eratoſth. apud Strab. ex quo Cyrus fluv. maximus profluit. Cujus mem. Hor. lib. 1. carm. od. 22.

Sive facturus per inhoſpitalem
Caucaſum, vel qua loca fabuloſus
Lambit Hydaſpes.

Et Ovid. lib. 2. Metam.

Nec proſunt Scythia ſua frigora, Caucaſus ardet.

Tanta hujus montis eſt altitudo, ut ad tertiam noctis partem vertices illius ſolis adhuc radiis illuſtrentur. De quo Ariſtot. lib. 1 Meteor. cap. 3. & Qu. Curt. lib. 7. Is ſcopuloſus eſt adeo, ut *ſcopuli Caucaſi* in proverb. abierat. Medius inter duo maria, Hyrcanum & Euxinum extenditur, perpetuis nivibus rigens: in quo Prometheum vinctum, aquila jecur roſtro depaſcente fabulantur.

Caucaſus mons eſt Aſiae altiſſimus, dictus à Circaſſis Salatto, verſùs Mingreliam & Georgiam valde extenſus, qui à quibuſdam dicitur *Mont de Circaſſie*. Ejus pars à multis creditur mons Ararath, verſùs Armeniam.

Ptol. Cauchi, pop. Germ. Chauci Tac. Vide Cayci.

¶ Cauchi populi fuere Germaniae, prope Oceanum, inter Friſios, Saxones, & Bructeros. Erant diviſi in majores, & minores. Cauchi minores erant ubi nunc Friſia orientalis, ſeu Comitatus Embdanus, inter oſtia Amaſis & Viſurgis fluminum. Cauchi verò majores erant ubi nunc Ducatus Bremenſis, in Saxonia inferiori. Dicti ſunt etiam Cayci. Vide ibi.

Martyrol. Rom. Cauculiberis, *Colibre*, *& Coliure*, opp. Hiſp. citer. marit. in Gall. Narbonenſis conf. inter Helenam ad Bor. 3. & Gerundam ad auſtrum 16. leuc. olim urbs epiſc. ſub Archiep. Narbonenſi, cui Helena ſucceſſit.

¶ Caucoliberis aliis, & melius, eſt Illiberis, *Colliure* Hiſpanis, & *Collioure* Gallis, urbs Galliae Narbonenſis probè munita, ad radices Pyrenaeorum, in Ruſcinonenſi Comitatu, antea Hiſpaniae annexa, ſed ab ea demum avulſa, & Francico regno adjecta pace ad Pyrenęos. Sedet in ora littorali maris Mediterranei & ſinus Leonini; gaudetque portu commodo & percapaci. Vide Illiberis.

Strab. *Ptol.* Caucones, pop. Bithyniae, in ora Ponti Euxini, apud oſtia Parthenii fluv. quorum opp. Tios, ſive Tium Plin. inter Heracleam Ponti ad occ. 38. et Cytorum in ort. 63. mill. paſſ.

Flor. Caudi, campi apud Padum et Vercellas, in quibus Cimbri à Mario victi referuntur à Flor. in epitome Liviana. Hinc Caudium opp. nunc *Candia*,) teſte Alciato) Inſubriae, in reg. Laumellina, inter Ticinum & Vercellas, hinc 10. inde 27. mill. paſſ. diſtans, Pado proximum, & Sartiranae opp. etiam frequenti.

Liv. *Ptol.* *& al.* Caudium opp. fuit Hirpinorum, nunc vicus *Arpaja*, teſte Leand. Lat. rec. Harpadium, inter Capuam 20. & Beneventum 12. mill. paſſ. obliquo itinere intra montes, Abellae proxim. ad 4. mill. Mem. Hor. lib. 1. ſerm. ſat. 5.

Hinc nos Coccei recipit pleniſſima villa:
*Qua ſuper eſt * Claudi caupnas.*

(* *Claudi* alii libri.)

Hinc Caudinae fauces, Furcae Caudinae Liv. & Val. Max: Claudinum jugum Quinctiliano, *Stretto di Arpaja*, *& Giego di S. Maria*, anguſtiae montium in valle Caudina, (quae vulgò *Val di Gardano* dicitur) per quas ſub jugo Romani a Samnitibus tranſire coacti ſunt, inter Abellam & Beneventum. De quib. Luc. lib. 2.

Romanaque Samnis
Ultra Caudinas ſperavit vulnera furcas.

¶ Caudium, oppidum Hirpinorum, in Italia, nunc *Arpaja*, vicus Principatus ulterioris, in regno Neapolitano, prope amnem Iſclerum, in confinio Terrę Laboris, 4. milliaribus à S. Agatha in auſtrum, 7. à Nola in Boream, & 16. à Capua in ortum. Claudinae Furcae ſunt in viciniis; ſuntque duplices, inter quas medius campus ſatis amplus & fertilis. Hic Romani ſub jugum turpiſſimè miſſi ſunt, & coacti iniquiſſimam pacem, dictam Caudinam, inire; hodie locus *Stretto d'Arpaja*, inter Arpajam vicum & Airolam caſtrum, in Principatu citeriori.

Suid. Caudes, inſ. Cretae adjacens ad occ. ubi onagri maximi ſunt, teſte Suid.

¶ Caudos inſ. verſùs oram occidentalem inſulae Cretae, aliis eſt Claudos, nunc *Gozo*, è regione promontorii Arietis Frontis dicti. Vide, Claudos.

¶ Caviones, populi Germaniae, ad Albim fluvium, ubi nunc Daneberga & Lavemburgum oppida ſunt, teſtibus Cluverio, Sanſone, & aliis.

Plin. Caulon, Caulonta Strab. Caulum Sil. *Caſtro vetere* vel *Caſtel vetere*, teſte Barrio, opp. Magnae Graeciae in monte cognomine, in ora Calabriae ulter. inter Locros ad auſt. & Scyllacium ad Bor. juxta Cocynthum prom. inter Cryptam auream & Stylum 10. mill. paſſ. ab Hieracio ſeu Locris 18. ab Achaeis conditum, olim urbs epiſc. ſub Archiep. Rhegino. Ejus mem. Ovid. lib. 15. Metam.

Romechiumque legit, Caulonaque, Naritiamque.

Mors verò Caulon apud Cauloniam urbem adhuc *Caulo* dicitur.

Cau-

Liv. Caunus, mons Hiſp. Tarracon. in Celtiberis, inter Iberum fluv. & Turiaſonem urb. in Caſtellæ & Aragoniæ conf. *Moncayo* Moral. Gomeſio & Marianæ; qui etiam Latinè Cacus mons dicitur, inter Turiaſonem & Mont. Acutum.

¶ Caunus mons, qui & Cacus quibuſdam, mons eſt Aragoniæ, versùs Caſtellæ veteris confinia, ſed non inter Iberam & Turiaſonem, neque inter Turiaſonem & montem Acutum, 2. leuc. diſtat à Turiaſone in auſtrum, 3. à monte Acuto etiam in auſtrum, & 6. ab Ibero fluvio.

Strab. Plin. Ptol. Caunus, *la Roſa* Soph. urbs Cariæ maritima apud oſtia Calbis flum. cœlo peſtilenti ob pomorum copiam & calorem, teſte Strab. unde Stratonicus citharœdus tales eſſe homines incolas, qualia ſunt folia arborum, hoc eſt, pallidos, eſſe docebat, epiſcop. ſub Archiepiſc. Myrenſi, in Lyciæ conf. ſic à conditore dicta. De quo Ovid. lib. 9. Metamorph.

Byblida cum Canno prolem eſt enixa gemellam.

Al. eſt *Magri*, ſed hæc Macris eſt Strab. in Lycia. Hinc Caunius, a, um.

¶ Caunus, *la Roſſa* nunc, teſte Caſtaldo, urbs Cariæ maritimæ, prope oſtia Calbis fluvii, versùs Glaucum ſinum, & vix 50. milliaribus a Rhodo inſula in Boream, ſub dominio Turcarum cum toto illo tractu, 40. milliaribus diſtat à Macra in occaſum; eſtque in ora ſinus Macrenſis dicti.

¶ Cavonium, *Cavan*, caſtrum Hiberniæ, in Ultonia regione, Comitatus cognominis caput, juxta fluvium Aquam nigram dictum, in limite Connaciæ, 8. milliaribus à Chilmoria in Boream.

¶ Cavortium, *Cavourt*, oppidulum Italiæ, in Pedemontio, ad radices Alpium, in colle, alias munitum, 6. milliaribus à Pinarolo in auſtrum. Sedet prope fluvium *Peles*, in confinio ditionis Franciæ.

¶ Caurenſis urbs, *Nueva Caures*, ſita in Aſia, in Inſulis Philippinis, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Manilo, Paret Regi Hiſpaniae; eſtque in ora orientali inſulae Cebu. Dicitur aliter Nomen Jeſu, ſeu Villa Jeſu.

Plin. Ptol. Cauria, quae & Caurium Ptol. *Coria*, urbs Hiſpan. Luſitan. in Extremadura reg. à Placentia 8. leuc. in occ. apud fines Portugallici regni, Ægitam ſive Igaeditam, ſeu Guardiam urb. versùs 14. urbs epiſc. olim ſub Archiep. Emeritenſ. nunc ſub Compoſtellano. Pop. Caurenſes Plin.

¶ Cauria, *Coria*, ſita eſt juxta fluvium Alagonem, qui 7. inde leucis cadit in Tagum; diſtatque 5. leucis à confinio Portugalliae, versùs montes, media ferme inter Mirobrigam & Alcantaram, 12. leucis a Placentia in occaſum, & 17. à Guardia in ortum, eſtque in Extremadura provincia regni Legionis.

Plin. Cauros, inſ. maris Ægæi, quae Andros vulgato nomine dicitur.

¶ Caurzima, *Caurzim*, oppidum eſt Bohemiae ſatis amplum, vix 2. milliaribus Germanicis ab Albi fluvio, & medium inter Pragam & Czaslaviam. Sanſoni eſt Caſurgis antiquorum.

Ant. Cauſennis, opp. Albionis, ſive Angliae, exciſum, in territ. Lincolnienſi, a Lincolnia 25. mill. ex quo tractus adhuc * *Cayſeven* dicitur, teſte Talb. Al. eſt *Brig. Caſterton*. (* Camden. *Keſteven*.

Scrip. Brit. Cauti, pop. Britanniæ ſecund. i. e. Scotiæ, qui Moraviam & Roſſiam regiones incolunt, teſte Lhuydo.

¶ Cauti, ſeu, & melius, Cautae, populi fuere Scotiae, ubi nunc pars orientalis Roſſiæ & Armanothiae, ubi promontorium *Tarbart*, inter Moraviam & Sutherlandiam.

Sex. Ruf. Cadre. Cavyla, *Cavalla*, teſte Leuncl. urbs Maced. in ora proxima Philippis, in Thraciæ conf. Cabyle Ptol. vide ibi.

¶ Caxamalca, *Caxamalca*, locus Americae meridionalis, ubi Atabalipa Peruviæ Rex ab Hiſpanis profligatus & captus fuit. Eſt intra montes, prope amnem Vagnam, 30. leucis Hiſpanicis diſtans à littore maris Pacifici.

¶ Cayana, *la Cayenne*, inſula Americae meridionalis, in Guajana regione, ad oſtia Cayani fluvii, circuitus 18. leucarum, centum circiter à fluvio Amazonum in Boream. Ibi arx S. Michaelis Gallorum, cum aliquot colonis.

Claud. Cayci, pop. Germ. (Vide Cauchi, ſive Chauci) qui, teſte Tac. in maiores & minores dividuntur: illi inter Albim & Viſurgum fluv. locantur, eorumque metrop. eſt Brema, urbs in Saxonia, hi inter Viſurgim & Amaſium fluv. quorum urb. * Bidenburgum cum aliis, in Friſiæ & Weſtphaliae confiniis. Alii Caucos majores, ubi Luneburgenſes ſunt, ſtatuunt. Mem. Caycorum Claud. de laud. Stilic. lib. 1.

Ut jam trans fluvium non indignante Cayco.

(* forſan Oldenburgum.)

Caycus, fluv. Vide Caicus.

Cayſter, Cayſtrus Hor. Mel. Ptol. Plin. *Chyas* vel *Chiay*, fluv. Joniæ, ex Phrygia magna oriens, ac inter Epheſum & Colophonem in mare decurrens: ſuper quo urbs ejuſdem nominis erat, teſte Xenoph. & al. Virg. lib. 1. Georg. Strab.

Dulcibus in ſtagnis rimantur prata Cayſtri.

Et alius:

Nomine Pirauſa, non illa plura Cayſter
Carmina cycnorum labentibus audit in undis.

Non longè à Sardibus fluit, & Aſia palude, cycnis abundans.

¶ Cayſter, ſeu, & melius, Cayſtrus, fluvius eſt Aſiæ minoris, nunc *Chiay* dictus. Fontes habet in Phrygia combuſta, deinde per Lydiam labitur; & rigatis Philadelphia & aliis urbibus, per Jonam in ſinum Jonium ſe exonerat.

¶ Cazanum, Cazan, regnum Moſcoviae. Vide Caſanum.

Cea, fluv. Hiſp. per regnum Legionenſe fluens, apud opp. ſancti Facundi. Vide Caea. Mart.

Cea, inſ. maris Ægaei, *Zea* vel *Zia*, inter Cyclades, Graecis Hydruſſa, Ceos Cic. Strab. à Ceo Titanis filio dicta, Cia Ptol. Helenae proxima, ab ea 5. mill. paſſ. in ort. diſtans, ab Andro 10. in auſtrum, * circuitu 80. propinqua Eubœæ inſ. cui olim juncta traditur, licèt Plin. ab ea 39. mill. diſtare ſcribat. Fortè pro ſtad. mill. ſcripta ſunt. Vide in Caea carmen Ovidii, et Virg. in Georg. lib. 1. Plin.

Cui pinguia Cea
Tercentum nivei tondent dumeta juvenci.

Hinc Caeus, a, um; ut velles Caeae, olim in pretio, apud Prop. lib. 1. el. 2.

Et tenues Coa veſte movere ſinus.

(* nimirum antequam 4. ejus partes è 5. ad Boream abſorptae ſunt, uti refert Plinius.

¶ Cea, ſeu Cia, *Zia*, dicta etiam Hydruſa, eſt inſula Cycladum, prope Atticam regionem et Helenam inſulam, ab Eubœa inſula 20. milliar. in auſtrum, uti 30. ab Andro inſula, vixque 30. milliar. habet in circuitu, ægrè habitata, ſub dominio Turcarum.

Ceada, fovea circa Spartam urb. Laconicae, in quam capitis damnati praecipitabantur. Pauſ.

Ceba, *Cova*, opp. amplum Liguriae, ad Tanarum fluv. in principatu Pedemontano, inter Mont. Vici urb. 7. et Aquas Statiellas 25. circiter mill. paſſ. Caſeum Cebanum Plin. commendat. Olim proprios habuit Marchiones. Plin.

Cebrina, et Cebrena, ac Cebrenia, reg. Troadis, per quam Cebrenus fluv. decurrit. Inde Cebrenis patron. De qua Ovid. lib. 11. Metam. Strab. Steph.

Adſpicit Heſperien patria Cebrenida ripa.

Hinc Cebrenia opp. quod Scepſi proximum erat, quod et Cebrene à Cebrene fluv. Hinc Cebrenus et Cebrenius nom. gent. Auſon. epiſt. 14.

Sic qui venalis tam longa ætate Cebrenus
Non habet emptorem.

¶ Cebus, *Cebu & Zebu*, inſula Aſiae, in mari Indico, et una ex Philippinis, ſatis culta, ſed parva. Ibi anno 1520. occiſus fuit Ferdinandus Magellanus celeberrimus ille Argonauta, qui primus eam detexit. Subeſt etiamnum dominio Hiſpanorum, et habet urbem Villam Jeſu dictam.

¶ Cechiana, *Cechiam*, provincia regni Sinae, ſatis ampla, prope littus maris et ſinum Nanchini, ex adverſo regni Coreae.

Cecia, *Zeiſſelmur*, opp. Norici, in Auſtria. Vide Cetium.

Cecilia Mellinum, opp. Hiſp. Luſit. in Extremadura, quod et Caſtra Vicelliana, et Metallinum, teſte Ortel. Vide ibi. Ptol.

Ceciliana, *Agoalva & Agua de Moura*, teſte Vaſconc. pag. cum fluv. cognomine Luſitan. in regno Portugallico, inter Cetobricam 3. et Salatiam 7. leuc. à Malceca 2.

¶ Ceciliana ſunt ruinae inter amnes *Agualva* et *Agua de Moura*, qui ibi cadunt in fluvium *Cadaen*, vix 2. leucis à vico Marteca in occaſum, in Extremadura Luſitanica. Sed nullus eſt pagus ſic dictus in illo tractu.

Cecinna, non Cecina, (ut in Theſ. Ling. Lat.) *Cecina*, Plin.

fluv,

fluv. Hetruriæ ; inter Senas & Maſſam oriens , & in mare Tyrrhenum ad Vada Volaterrana decurrens. Cecina apud Melam ; ſed opp. eſt inter Populoniam & Piſas, ad fluv. cognom. Vulgò non *Ceſena* dicitur, ut in Theſ. antedicto.

¶ Cecinna fluvius oritur inter Senas & Volaterras, longè à Maſſa civitate, & in regno Volaterrano, deinde auctus aliquot fluviis, in mare Mediterraneum ſe exonerat, 18. milliar. à Liburno in Eurum. Ab eo Vallis amœna & fertiliſſima nomen habet, in territorio Piſano. Sed nullus eſt vicus ſic dictus.

Plin. Cecinum, Cæcinum Mel. *Satriano*, teſte Barrio, opp. magnæ Græciæ, ad fluv. cognominem, in Calabria ulter. a littore 4. mill. paſſ. diſtans, à Cocintho prom. 18. Scyllacium urb. verſùs 10.

¶ Cecinum oppidum Magino & aliis eſt oppidulum *Stilo*, quod & Carcinum & Cocinthum, ad amnem cognominem, nunc *Cacino* dictum, in Calabria ult. 12. milliaribus a Cocintho promontorio in occaſum, à Soriano 15. & a Mileto 22. in ortum diſtans.

Cecropia Plin. arx erat Athenis.

Ant. Cecropus, mons Atticæ, Athenis proximus, à Cecrope dictus, unde Cecropidæ Athenienſes appellati ſunt. De quibus Ovid. lib. 3. faſt.

Pallada Cecropida, Minoia Creta Dianam.

Bibl. Cedar, Canela Joſeph. oppid. Palaeſtinae, in Galilæa, in mont. inter Capharnaum 10. & Sidonem ad occ. 30. mill. paſſ. a Corozain 10. exciſum. In Theſ. Ling. Lat. dicitur reg. Arabiæ, quod vero haud conſonum eſt.

¶ Cedar perſaepe etiam pro Arabia ſumebatur antiquitus. Arabia enim petrea Hebræis Cedar dicta fuit.

Bibl. Cedron, opp. ſeu pag. & vallis, & torrens Palaeſtinae, in Judæa, inter Hieroſolymam & mont. Oliveti: ubi notandum Cedron eſſe caſum obliquum, non rectum, i. torrens Cedrorum, uti apud D. Jo. Evang.

Cedriopolis, & Cedreæ, Steph. opp. fuit Cariæ. Pop. Cedropolitæ eidem dicuntur.

Ceſalodium poſterioribus. *Ceſalu*, urbs Siciliae. Vide Cephaledis.

Steph. Cela, quae & Cila, opp. fuit Palaeſtinae, apud quod Michaeas Propheta ſepultus fuit.

Strab. Celadon, fluv. Arcadiæ, in Peloponneſo, qui, teſte Strab. in Alpheum influit.

¶ Celadon fluvius quid ſit, non conſtat; forſan tamen Ladon fluvius Peloponneſi, in Arcadia, in agro Clitoriorum exiſtens, ait Pauſanias, & in Alpheum cadens. Ejus aqua ceteris Graeciae aquis praecellit.

Celaduſſae, Celaduſe Mel. *Laguſta*, teſte Hermolao. Barb. inſ. maris Hadriaci, inter Corcyram nigram &

Plin. Garganum mont. Epidauro urbi Illyricae ſubjecta, inde 90. mill. paſſ. diſtans, ab Epidauriis *Laſtre* ab aliis *Imertipitia*, bobus & capris, teſte Plin. abundans. Celaduſſa verò parva inſ. Delo proxima Vide Rhene.

Ptol. Celaenae, Celenae Ovid. urbs Phrygiae magnae, in monte ejuſdem nominis, juxta quas Marſyas fluv. decurrit, proximae Apamiae urbi, quas alii confundunt, unam eandemque urbem Celaenas, Apamiam, & Ciboton facientes. Vide Gallum fluv. qui juxta hanc urbem, cùm ſtaret, decurrebat. Luc. ejus mem. l. 3.

Lugent damnata Phœbo victore Celena.

Fuit & Celena ſeu Celenna opp. Campaniae, Batulo proximum, cujus mem. Virg. 7. Æn. Junoni ſacra. Hinc Celenaeus, a, um, adject. Stat. lib. 2. Theb.

Fœda Celenæ committere prælia buxo.

Celama, *Ned Roma*, teſte Marm. id eſt, nova Roma, opp. Maurit. Cæſarienſis, in Tingit. conſ. apud Magnum promont.

Ptol. ¶ Celama quibuſdam eſt *Calama*, urbs Mauritaniae Celarienſis, verſus Malvam fluvium, 70. milliar. circiter ab ora maris Mediterranei, ad radices montium.

Plin. Celandus, qui & Aleſtes, *Rio Gretones*, teſte Vaſconc. fluv. Hiſp. Luſit. inter Durium & Avum flum. in Oceanum apud Laeciam & Matuſinos oppida decurrens. Cluſio eſt is qui *Cavado* dicitur, Bracaram urb. alluens, ſed fallitur.

¶ Celandus, ſeu Aleſtes, & Cavarus, eſt *Cavado*, fluvius Hiſpaniae Tarraconenſis, in Callaicis. Braccaram Auguſtam alluit Cœliobrigamque & dein in Oceanum occidentalem ſe exonerat, 6. leucis diſtat à fluvio *Greſones* in Boream.

¶ Celebis, *Celebes*, inſula ampla Aſiae, in Archipelago Moluccarum, Aromatum copia dives, inter Borneum, Mindanaum, & Gilolum inſulas. Ibi urbes præcipuæ Celebis, quae in ora occidentali inſ. Bantachaja & Macaſſar ad auſtrum: unde perſæpe ab Europaeis *Macaſſar* dicitur. Vide ibi. Extenditur autem inſula ad 200. leuc. in longitudinem, & ad 100. circiter in latitudinem. Sunt in ea ſex regna, nempe *Macaſſar* praecipuum, *Cien*, *Sanguin*, *Cauripana*, *Getigan*, & *Supar*; & aliquando etiam ſub nomine Moluccarum comprehenditur.

*, Celemantia, opp. Germ. quod hodie *Kalmontz* appellatur, in Nariſcis ſive Bavaria Tranſdanubiana, ad Nabum fluv. ubi Wilſam excipit, à Ratiſpona 3. leuc. in Bor. (* in manuſcr. Seld. Κελαμαντι.) Ptol.

¶ Celemantia Cluverio & aliis eſt *Kalmintz*, vicus Auſtriæ, haud procul à Teyae fluvii fontibus, 30. mill. paſſ. ſupra *Znaim* urbem, in confinio Moraviae; eratque alias Quadorum oppidum. * Tac.

Celenderis, Colenderis Ptol. in Latin. codicib. *Palepoli* Nigro, *Crionero* Mercat. *Canderolo* Mol. urbs Ciliciæ litor. in Pamphyliæ conf. epiſcop. ſub Archiepiſc. Seleucienſi, apud Sarpedonem prom. Celendrae Luc. lib. 8. Liv.

Ad profugum collecta Ducem, parviſque Celendris.

Celenæ Ovid. Vide Cælenæ. Ant.

Celetrum opp. fuit Maced. intra lacum, in peninſ. Oreſtidis reg. Ptol.

¶ Celeuſum, oppidum Vindeliciae, ad confluentes Abuſini fluv. in Danubium, nunc *Neuſtat*, oppidum Bavariae ſuperioris, medium ferme inter Ingolſtadium & Ratisbonam, Cluverio & aliis teſtibus.

Celia, Celeja Plin. *Cylley*, urbs Norici, in Pannoniae Strab. conf. apud mont. Claudium, Comitat. caput, in Stiriae Ptol. Carniolæque conf. inter Labacum ad auſt. & Graecium ad Bor. 10. leuc. à Paetovione 16. epiſc. ſub Archiep. olim Laureacenſi, nunc ſub Salisburgenſi.

¶ Celia urbs eſt Germaniae, in Ducatu Stiriae, ad Soanam fluvium, qui paulò infra cadit in Savum, verſùs confinia Carniolæ, & 7. leucis a confinio Pannoniae; eſtque caput Comitatus perampli, iuris Auſtriaci: ſed caret epiſcopatu, 10. leucis diſtat a Labaco in ortum, 8. a Plin. Petavione in auſtrum, & 13. a Graecio etiam in auſtrum, cum duplici arce; ibique multae ſeſe antiquitates Romanae exhibent.

Celia quoque opp. Apuliae Peucetiae, *Ceglie* vulgò, apud Barium urb. inter illam & Balſanum opp. ſupra 3. mill. paſſ. Aquavivam verſùs 12.

¶ Celidnus, fluvius Macedoniae, & ejus limes ab auſtro verſùs Elymiotas populos nunc *Salnich* dicitur, in Albania regione; & in mare Adriaticum ſe exonerat in Boreali parte ſinus Oenei.

Celina, opp. Carnorum ad fluv. cognominem, qui *le Celine* nominatur, in mont. exciſum, apud Avianum opp. ab Utino 23. mill. paſſ. in Africum: ibi nunc Maniacum pag. Pop. Celinenſes.

¶ Celina, oppidum alias Carnorum, nunc vicus *Maniago*, in provincia Foro-Julii, ad amnem *Celine*, prope oppidum Montis regalis, 8. milliaribus ab Aviano in Boream.

¶ Celiobriga Celerinorum, *Barcelos*, oppidum Hiſpaniae, alias Callaicorum Braccarenſium, nunc Portugalliae, ad Cælandum amnem, qui paulò infra cadit in Oceanum, teſte Sanſone. Ducatus titulo inſignitur.

Celiomons, *Kelmuntz*, opp. Rhaetiae in Suevia. Vide Ant. Cæliomons.

Celium ſive Caelium, *Celio & Ceglie*, opp. amplum Strab. Salentinorum, ſive Apuliae Peucet. in conſ. ab Hoſtunio urb. 6. mill. Brunduſium verſùs, inter Tarentum & Monopolim medium, ad 20. mill. paſſ. diſtans.

¶ Celium, ſeu Cælium, eſt *Ceglie*, oppidum alias Apuliae Peucetiae, nunc provinciae Hydruntinae, ad radices Ant. Apennini, 6. milliar. ab Hoſtunio Oriam verſùs, à qua 10. milliaribus diſtat in Boream, ferè inter Tarentum ad 20. & Brunduſium ad 18. milliar. ſed non inter Tarentum & Monopolim.

Celium, *Ceice*, teſte Varrerio, pag. Luſit. apud Tomarium opp. ubi Reges coronari ſolebant, inde 2. leuc. in auſtrum Leiriam urb. verſùs.

¶ Celium quibuſdam eſt Leiea. Vide Cælium.

¶ Cella, Zell, urbs Germaniae, in Ducatu Luneburgico, Ducum ſedes, qui inde nomen habent. Sita eſt ad Aleram fluvium, cum arce eleganti & permunita, 6. leucis diſtat à Brunſvvico, & 7. ab Hildesheimio in Boream, 5. autem a Neoſtadio in ortum.

¶ Cella, *Zell* cognomento in *Hammerſpach*, urbecula Ger-

Germanie, in Suevia, ad amnem Nagoltum, in Mortnaviae tractu; eſtque Imperialis, una leuca cum dimidia diſtans a Pforzemo in auſtrum, & 5. a Stugardia in occaſum.

¶ Cella, Zell, urbs parva Germaniae, in Suevia, ad lacum cognominem, tribus leucis a Conſtantia, & in ditione Epiſcopi Conſtantienſis.

¶ Cella S. Canici, KilKenni, urbs ampla Hiberniae, in Tagenia provincia, & in Comitatu Kilkennienſi, ad Neorum fluvium. Vide Kilkennium.

Cella S. Iodoci, S. Ioſſe, pag. Belg. in Picardia, cum cœnobio, inter Monſtrolium, & Stapulas oppida, teſte Ort. licèt malè in Arteſia illum reponat De eo in vita S. Iodoci.

Gall. ¶ Cellenſis lacus, *Zellerſee* Germanis, *Lac. de Zell.* Gallis, aliàs Acronius. Per ipſum Rhenus fluvius decurrit a Conſtantia Baſileam versùs; eſtque in Suevia & in confin. Helvetiorum.

Celnius, *killian*, fluv. Albionis, teſte * Camd. in Angliae & Scotiae conf. apud Bervicium oppid. & Tueſim fluv. (* Camdeno eſt in Roſſia Comitat. Scotiae Borealis.

¶ Celnius fluvius quibuſdam eſt *Boggie*, in Buchania provincia Scotiae Tranſtaanae, versùs ortum.

Ptol. Celſa, quae Col. Iulia Celſa inſcribitur. *Xelſa* teſte Mor. opp. olim Ilergetum, nunc vic Hiſp. Tarrac. apud Iberum fluv. in Aragonia, apud Vilillam opp. ſeu pag. 1. leuc. diſtans, à Caeſarauguſta 13. Octogeſam versùs in ortum.

Celſona, *Solſona*, urbs Hiſp. citer in Catalaunia, epiſc. recens ſub Archiep. Tarraconenſi à Philippo II. Rege effecta, à Vico urb. 5. leuc. à Minoriſſa 6. Urgellam versùs, Cardonae proxima, 3 leuc. diſtans.

¶ Celſona, *Selſone* Gallis, urbs eſt ampla Cataluniae, antea a Gallis munita, ad pedes montium. 11. leucis diſtat a Vico in occaſum, 8 a Minoriſſa in Boream, & totidem ab Urgella in auſtrum; juxta amnem *Cardoner* dictum.

Celtae, pop. Gall. à qua una pars Celtica dicta eſt, quae
Strab etiam Lugdunenſis dicitur. Sunt etiam Plin. pop. Hiſp.
Ptol. & Celti Strab. pop. Luſit. qui & Celtici.

¶ Celtae populi fuere Galliae, a quibus una pars Gallia Celtica dicta, quae olim ampliſſimis definiebatur terminis, teſte Brietio. Nam praeter Lugdunenſem & populos intra Ligerim & Garumnam fluvios, Maſſiliam uſque atque Narbonem extendebatur, ut vult Strabo: poſtea tamen anguſtioribus reſtricta fuit limitibus, & vulgò Lugdunenſis dicta fuit.

Script. Hiſp. Celtiberi, pop. Hiſp. Tarracon. in quibus magna pars Aragoniae trans Iberum fluv. cum parte Caſtellae eſt. De quibus Luc. lib. 4.

-profugique a gente vetuſta
Gallorum Celtæ miſcentes nomen Iberis.

Hinc Celtiberius nom. gent. Catull. carm. 40.

Nunc Celtiber in Celtiberia terra.

Celtici, pop. Hiſp. in Gallaicis, qui à Plin. Neriae & Praeſammarci cognominantur, circa Celticum prom. quod & Artabrum dicitur, teſte Mela, incolentes.

Celtos, ſive Celtros, ſtagnum Myſiæ infer. ad Euximum mare, circa oſtia Iſtri, teſte Ortel.

¶ Celtzene, urbs Aſiæ, in Armenia, dicta etiam Keltzene, olim epiſcopalis, poſtea verò archiepiſcopalis ſub Patriarcha Conſtantinopolitano.

Celurca, poſtea mons Roſarum, *Montroſſe*, opp. Albionis, in Scotia, in Anguſia reg. inter Brechinium urb. & Arbrotum prom. ad 5. mill.

¶ Celurca, *Monros* Scotis, *Montroſſe* Gallis, oppidum eſt Scotiæ, in ora littorali maris Germanici, ubi Horeſte pop. alias. Diſtat 7. milliaribus Scoticis à Brechinio in ortum, & totidem ab Arbroto etiam in ortum. Sed non eſt inter ea. Vide Mons roſarum.

Ptol. Celydnus, *Salnich*, fluv. Maced. in ora occidua, ultra Amantiam, juxta Epiri confinia fluens.

Plin. Cema mons, *Monte Camelione*, mons Alpium maritimarum, ex quo Varus fluv. Italiam à Gallia ſeparans, profluit, à Nicæa in Bor. ad 30. mill. paſſ. diſtans. Eſt & amnis ex Cemeno mont. ibidem profluens, auctore Plin. lib. 3. c. 4.

¶ Cema mons, aliter Cemenus dictus, *monte Camelione*, mons Italiæ & Alpium, in Comitatu Nicæenſi in Vicariatu S. Stephani, prope caſtrum S. Stephani, & juxta fontes Tineæ fluvij. Varus fluvius oritur etiam in eo tractu: & in illo monte oſtenduntur rudera magna urbis, vulgò *Camelion* ſeu *Camella*, teſte Brietio, alias Cemenelio ſeu Camenæum. Mons autem Acema dictus fuit antiquitùs.

Cemandri, pop. Illyrici, ſeu potiùs Norici, apud Pannon. & Illyrici conf. Quorum opp. Martena, vulgò *Marburg* & *Margburg*, ad Saum fluv. ubi Lavantum excipit. Al. in Stiria, ad Dravum fluv. inter Draburgum ad occ. 4. & Pætovium ad ort. 6. leuc. à Græcio 7. in merid.

Cemeneleum, Cemelion Plin. Cemela lib. Not. & Ptol.
Cemelanenſium civitas, urbs Gall. Narbonenſis, exciſa, apud Nicæam; locus adhuc *Cimies* nominatur, ubi Eccleſia, quae *S. Mariae di Cimies* dicitur. Rob. Cœnal. *Senes* vel *Senez* interpretatur. Sed *Senes* eſt Sanicium Ptol. urbs epiſc. ſub Archiep. Ebrodunenſi, inter Diniam & Regium ad occ. 6. leuc. cujus manet Epiſcopatus. In Theſ. Ling. Lat. *Cemelio* indigitatur: quod nomen haud reperitur in eo tractu.

¶ Cemeneleum urbs fuit Galliae Narbonenſis, nunc viculus tantùm in Comitatu Nicaeenſi, vulgo *Cimies*, ſex milliaribus a Nicea in Boream, & totidem ab ora littorali maris Mediterranei, quamquam alij credant fuiſſe in monte Acena, 30. hinc miliaribus in Boream versùs fontes Vari fluvij.

Cemmenus mons, Gabenna Caeſ. Plin. & Auſ. qui & Strab.
Cebennae & Gebennae num. plur. mons maximus Gall. Ptol.
à Rhodano Garumnam uſque in Aquitaniam extenus, apud Lugdunum initium ſumens, Galliamque Narbonenſ. trans Rhodanum à Celtica & Aquitanica ſeparans. Qui varia habet nomina, *Tarara* circa Lugdunum, *Montaignes d'Auvergne* circa Arvernos, *de Cevennes* circa Occitanam reg. Cemenus verò unico & eſt mons Gall. Narbonenſis, apud Varum, ex quo Cema fluv. teſte Plin.

¶ Cemmenus, mons Galliae, in Aquitania, versùs Galliam Narbonenſem, & inter Volcas, Arecomicos, Helvios Velaunos, Habalos, & Ruthenos, per 30. leucas circiter in longum protenſus, nunc vulgò *les Sevennes*. Initium habet versùs fontes Ligeris, in Vivarienſi provincia ſuperiori; extenditurque per Occitaniam provinciam Lutevam uſque. Sed longè diſtat a monte Tararae, in Lugdunenſi tractu, uti & a montibus Alverniae; neque extenditur a Rhodano ad Garumnam fluvium, cùm ab ijs longè ſit diſſitus. Dicitur etiam *les montagnes des Sevennes*, *ubi* quamplurima caſtra, oppida, & urbes alicujus momenti, & ſub Cemenio tractu comprehenduntur prov. Vivarienſis ſuperior & Gahalium, cum parte Ruthenorum.

Cempſi, pop. Hiſp. citer. ad mont. Pyrenaei radices in- Diony
colentes, in regno Aragonio: quorum opp. *Venaſque*, ab Oſca ad 12. leuc. intra montes diſtans.

¶ Cempſi, populi Hiſpaniae, ubi fuerint non bene conſtat. Credunt tamen aliqui fuiſſe in eo tractu Aragoniae, ubi Venaſca urbecula, ad amnem Eſſeram, ad radices Pyrenaeorum, montium, in limite Galliae, 15. leucis a Iacca in ortum, & totidem ab Oſca.

Cenaeum, *Capo Litar.* Soph. *Canaia* Nigro, prom.
cum opp. cognom. Enbœae, in ora Bor. contra Opun- Strab.
tem urbem Bœotiae, & Thermopylas urbem Phthioti- Ptol.
dis, inde 70. ſtad. mari, Caeneum Plin. ubi fanum erat Iovis, ex quo Iupiter Caeneus dictus. Ovid. l. 9. Metam.

Victor ab Oechalia Cenaeo ſacra parabat
Vota Iovi.

Nomen à Cenaeo, ſeu Caeneo quodam invicto, quem invulnerabilem munere Neptuni fabulantur, (unde adagium *Invulnerabilior Cenæo* apud Graecos) obtinuiſſe creditur.

¶ Cenaeum, promontorium Eubœae inſulae, in occaſum maximè porrectum, prope Malliacum ſinum, contra Opuntem & Locros Epicnemidios. Nunc *Capo Litar* vulgo dicitur.

Cenchreae, *Cenchres*, pag. & navale Corinthiorum, Plin.
in ora ſin. Saronici, ad iſthmum, contra Lecheum; al- Ptol.
terum navale, in ora ſin. Corinthiaci, à quo 12. ſtad. ab- Strab.
eſt in ortum, (tanta eſt iſthmi ibi latitudo) à Corintho 70. teſte Strab. Mem. Stat. lib. 4. Theb.

It comes Inous Ephyro ſolata querelas.
Cenchraeque manus.

Cenchrius fluv. eſt Aſiae, per Ioniam apud Epheſum Tac.
fluens, haud procul à Cayſtro, per Ortygiam locum, ubi Latonam ab Ortygia nutrice educatam fabulantur.

Cendevia, palus Palaeſtinae, in Galilaeae & Samariae Plin.

conſ. apud mont. Carmeli radices, unde Belus fluv. effluit

¶ Cenebum, ſeu Genebum, *Gennep*, urbs permunita Germaniæ, ad Moſam fluvium, in Ducatu Cliviensi, in ditione tamen Hollandorum à multis annis. Eſt in confinio Gueldriæ, media ferè inter Wveſaliam ad ortum, & Boſcum Ducis ad occaſum. Vide Genepum.

Ptol. Ceneſtum, *Corte* Caſtal. opp. Corſicæ, apud Rhotanum fluv. circa totius inſ. umbilicum, poſt Baſtiam primaria, ab Aleria 30. mill. paſſ. in Africum, à Niolo 12.

Ven. ¶ Ceneſtum aliis urbs erat Corſicæ alias epiſcopalis, quæ nunc quibuſdam *S. Lucia*, vicus prope Rhotanum fluvium, ubi etiamnum multa ſunt rudera, inter Curiam & Aleriam. Aliis eſt ipſa Curia, *Corte*, ſaxo undique prærupto impoſita, prope Cenum lacum.

Fort. Ceneta, Ceneda Agathiæ, *Ceneda* nunc quoque, urbs Venetiç epiſcop. ſub Patiarcha Aquilienſi, in Marchia Tarviſina, ad montium radices, inter Anaſſum & Liquentiam fluv. ac inter Terviſium & Belunum 20. mill. paſſ. quot ab Opitergio, cui in epiſcopatu ſucceſſit, Feltriam verſùs 15. Acedum olim. Vide ibi. Epiſcopus Seravalli opp. proximo ad 2. mill. paſſ. moratur. De qua Fortum, in vita S. Martini l. 4.

Per Cenetam gradiens & amicos Duplavenenſes.

¶ Ceneta diſtat 13. milliaribus à Belluno, totidem ab Opitergio, & 15. à Tarviſio; ſubeſtque Reipublicæ Venetæ, quamvis dicant aliqui eam eſſe in ditione Summi Pontificis. Eſt prope fontes amnis Mottegani.

¶ Cenetum, oppidum regni Neapolitani, in quo Epiſcopus Teleſinus ſolet reſidere. Sed aliis eſt Cerritum, vulgò *Cerrito*, in provincia Terræ Laboris, & in confin. Principatus citerioris, 5. milliaribus a Teleſio in Circium.

Cæſ. Cenimagni, pop. Albionis, in ora Angliæ orientali, qui & Iceni dici putantur Camden. quorum opp. *Kunman*, teſte Glareano, nominatur.

Cenimagni, populi Angliç Caeſari. Ab aliis Simeni & Iceni dicti fuere, inter Trinobantes, Catieuchlanos, & mare Germanicum, ubi poſtea, Eaſt-Anglia & nunc Suffolcia Norfolcia, & Catabrigienſis Comitatus. Vide Iceni.

Feſt. Pomp. Cenina urbs fuit Latii, proxima Romæ, à Canite condita, ut auctor eſt Feſtus lib. 3. cujus hodie nullum exſtat veſtigium. Pop. Ceninenſes. Scribitur etiam Cçnina.

Ptol. Cenion, Albionis flum. in ora auſtral. Cornubiae, in mare apud Fanum S. Mauditi opp. exiens, *Vale*, teſtç Ortel.

¶ Ceniſius mons, *le mont Cenis*, aliter M. Cinereus, mons Italiae Traſpandanae, & ex Alpibus Cottis, ſub Serguſinis, & in limite Galliae; Italis *monte Ceniſio*, inter Sabaudiam & Pedemontium, prope Maurianam vallem & agrum Seguſinum.

Caſ. Plin. Ptol. Cenomani, *Pays du Maine*, pop. & urb. Gall. Celt. epiſc. ſub Archiepiſc. Turonenſi, ad Sartam fluv. inter Carnutes ad ort. & Rhedones ad occ. ſupra 20. leuc. quot ab Andegavis in Bor. & Caec. à Turonibus 12. in Bor. Quorum reg. *le Maine* Comit. nominatur, & urbs *le Maine*. (* manuſcr. Seld.)

¶ Cenomani, populi Galliae Lugdunenſis, qui & Aulerci Cenomani, inter Rhedones, Andegavos, Carnutes, & Seſſuos. Horum tractus nunc *le Maine* dicitur; eſtque provincia ampla & admodum rigua, inter Normanniam ad Boream, Belſiam ad ortum, Britanniam ad occaſum, & Andegavenſem provinciam cum parte Turonenſis prov. ad auſtr. Hujus provinciae caput Subdinum, ſeu Vindunum, aliter Cenomanum, *le Mans*. Aliae urbes ſunt Meduvana, Bellomontium, Lavalium, Firmitas Bernardi, Sabolium, & Caſtrum ad Laedum.

Strab. Plin. Ptol. Cenomani, pop. Gall. Ciſalpinae ſeu Tranſpadane, in Venetia & Longobardia Tranſpadana; quorum, urbes Bergomum, Brixia, Tridentum, Verona, Mantua, Cremona, & Crema. Horum durat pagus in agro Bergomenſi, *Cenum*, quaſi Cenomanum, dictus.

Cenomani populi fuere Galliae Tranſpadanae, habebantque à Septentrione, Euganeos, ab Oriente Venetos a Meridie Padum fluvium, & ab Occidente Inſubres; ubi nunc agri Veronenſis, Mantuanus, Cremonenſis, & Brixianus, pro majori parte ſub dominio Venetorum.

Urbes Cenomanorum Italia.

Bergomum, *Bergamo*.	Brixia, *Breſcia*.
	Crema, *Crema*.
Cremona, *Cremona*.	Tridentum, *Trento*.
Mantua, *Mantova*.	Verona, *Verona*.

¶ Cenomanum, *le Mans*, urbs Galliae, alias Subdinum & Vindinum dicta, Cenomanenſis provinciæ caput, ad Sartam fluvium, ubi recipit Huiſnam, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Turonenſi, 10. leucis diſtat ab Alenconio in Auſtrum, 16. à Turonibus, 30. a Rhedonibus, & totidem à Carnuto.

Cenophrurium. Vide Cænophrurium.

* Centa, *Benibuhalul*, teſte Marm. opp. Maurit. Tingit. mediterr. inter Molochath & Bocanum Hemerum, ſive, ut nunc vocant, Marochium, (* manuſc. Seld.) Ant. Ptol.

¶ Centale, *Centale*, oppidulum Italiæ, in Pedemontio recens munitum, ad amnem Maleam, & prope Marchionatum Salutiarum, cujus etiam pars fuerat antea; eſtque ferè medium inter Cuneum & Savilianum.

Centuaropolis urbs fuit Theſſaliæ, apud Tempe, in mont. Oſſa; cujus mem. Procop. Procop.

Centrites, fluv. Aſiæ, inter Mediam & Armeniam fluens, ac Carduchos pop. ab Armeniis ſeparans. Xenop. Diod.

Centrones, pop. Belgii, quorum opp. *S. Truyen*, vel *Truydem*, teſte H. Leodio, à Tungris 3. leuc. à Leodio 6. in occ. in medio, inter illud & Lovanium, Reg. nunc Haſpania Latine nominatur, *Haſpergauw* vulgò, Sed Becanus putat opp. Centronum eſſe Corteriacum, vulgò *Cortyck*, in Flandria, inter Aldenardum & Tornacum 5. leuc. Prior ſententia verior. Caſ. Plin. & al.

¶ Centrones populi fuere Belgii, in Morinis, in eo tractu ubi nunc Corteriacum, *Courtray* Gallis, Belgis, *Cortryck*, urbs Flandriç, ad Liſam fluv. cum arce permunita, ſub dominio Gallorum ab anno 1657. inter Aldenardum & Ipras, non autem inter Aldenardum & Tornacum.

Centrones alii, pop. Gall. Narbonenſis, in Sabaudia, juxta Alpes Grajas. Quorum reg. & urb. (quæ metropolis ſive archiep. eſt) Tarantaſia, vulgò *Tarentaiſe*, teſtibus Marliano, Vigenereo & Scudo, ubi Centroum. pag. vulgò *Sentron*, inter Auguſtam Prætoriam 12. & Genevam 14. leuc. viſitur. Caſ. Strab. Ant.

¶ Centrones, populi fuere Galliæ Narbonenſis, nunc autem in Sabaudia, verſùs Alpes, quorum regio *la Tarantaiſe* vulgò nominatur, cujus primaria Forum Claudii, *Mouſtier en Tarantaiſe* urbs archiepiſcopalis ad Iſaram fluvium.

Centula, *S. Riquier*, pag. cum cœnobio Gall. Belg. in Picardia Pontiviæ reg. apud Abbatiſvillam opp. inde 2. leuc. in ort. diſtans. Cujus fit mentio in vita ſancti Richarii. Martyr.

Centum, *Cento*, oppidum Italiæ ſat cultum, & alias munitum, in Ducatu Ferrarienſi, in confinio ditionis Mutinenſis, 18. milliaribus diſtat à Bononia Mirandulam verſùs, prope Rhenum amnem, ſub dominio Summi Pontificis.

Centum cellç, *Cincelle*, urbs olim epiſc. Hetruriæ in ora auſtrali, apud Caſtrum novum, à Pyrgis 13. mill. paſſ. ab urbe Roma paulo ſupra 40. exciſa à Saracenis; ex cujus ruinis Urbs vetus opp. (& port.) vicinum exſtructum eſt, quod Centum cellæ novæ dici poteſt ex inſcriptione marmorea ibi à Sixto V. Pontif. Max. poſita. Earum mentio fit in lib. 3. itin. Plin. Ant. Amm. Pater.

Ad Centum cellas forti defleximus auſtro:
Tranquilla puppes in ſtatione ſedent.

¶ Centuncellç, *Civitavecchia*, oppidum Hetruriae, in ora littorali maris Tyrrheni, Diœceſis Viterbienſis, recens munitum à Summis Pontificibus, & praeſertim ab Urbano VIII. cum portu tantiſper capaci & caſtro. Sex milliaribus diſtat à Caſtro novo in occaſum, 40. à Roma in occaſum, 9. à Cornueto in auſtrum; ſedetque in planitie.

Centum colles, *Hunderthuhel*, & Hungaricè *Zathalon*, teſte Joam. Sanbuco, opp. Pannoniae infer. in Hungaria, inter Budam & Albam Regalem ad 4. leuc. intra colles, à quibus nomen accepit. Sunt & Centum colles opp. Daciae, in Tranſylvania, inter Cibinium & Coronam urbes, ad 9. leuc. diſſidens. Scrip. Hung.

Centurinum, *Centuri*, opp. Corſicae, in ora Boreali, apud Sacrum prom. & Canelatam, à Baſtia ubi Praefectus degit, ad 30. mill. paſſ. ab arce S. Florentii 25.

¶ Centurinum, *Centuri*, caſtrum Corſicae, cui adjacet ab occaſu inſula Centurina. Diſtat à Baſtia 20. milliaribus in Boream, & 18. ab arce S. Florentii.

Centuripae, Centuripa Strab. *Centorvi*, urbs olim maxima Siciliae, à Federico II. Auguſto exciſa, ad Ætnae. radices, ab Agyra urbe 10. mill. paſſ. in

Cç-

Cæciam, inter Catinam ad ort. & Troinopolim ad occ. ferè 28. Pop. Centuripini Plin. Mem. illius Sil. lib. 14.

Centuripe, largeque virens Enſella Lyæo.

¶ Centuripe, *Centorbi*, oppidum eſt Siciliæ inſulæ, in Valle Dæmona, prope Adranum fluvium, 12. milliaribus à Paterno.

Cic. Solin. Ceos, Cea Plin. Cia Ptol. *Zea*, inſ. maris Ægæi, una Cycladum. Vide Cea.

Cephalas, *Capo Meſurata*, teſte Faz. prom. Africe ad initium Syrtis magnæ; Cephalæ Ptol. ultra Trierorum promont. Calumacnmam villam verſùs. *Plin. Strab. & al.*

Cic. Cephaledis, Cephalœdis Plin. Ptol. Cephaledium Strab. Cephalodium lib. Concil. *Cefalu & Ciſalu*, urbs Siciliæ marit, in ora occid. & Bor. inter Haleſam ad Cæc. 28. & Thermas Himeras ad Africum 24. mil. paſſ. à Pamormo 62. Meſſanam verſùs in Cæc. olim epiſc. ſub Archiep. Meſſanenſi, nunc ſub Archiepiſc. Mont. Regalis. Pop. Cephaleditani Cic. al. Cephalodienſes, Sil. lib. 14.

Quaque procello Cephaledias ora profundo.

¶ Cephaledis, & Cephaledum, *Ciſalu*, urbs eſt munita in ora Boreali inſulæ, cum portu verſùs mare Tyrrhenum, & in modum promontorij in mare excurrens 49. miliar. diſtat à Panormo in ortum, & 90. à Meſſana Epiſcopalis eſt ſub Archiepiſcopo Meſſanenſi etiamnum.

Ptol. Plin. & al. Cephalenia. Cephallenia Strab. & Steph. *Ceſa'onia*, inſula maris Ionii, (cum urbe ejuſd. nominis, epiſc. ſub Archiepiſcop. Corcyrenſi) olim Samos, & Samc Homero, circuitu 44. mill. paſſ. inter Leucadem ad Bor. 12. & Zacynthum ad auſtrum 30. mill. paſſ. à propriore littore Peloponneſi, ubi Chelonites, prom. & Cyllene urbs apud Araxum prom. 120. ſtad. in occ. Ithacæ etiam inſ. proxima. Pop. Cephalenes; & Cephalenij. Sil. lib. 15.

Saxa Cephalenum, & ſcopuloſis Neriton arvis.

A copia cephalorum piſcium nomen habere traditur.

¶ Cephalenia, *Ceſalenia* Italis, *Ceſalogne* Gallis, inſula eſt maris Ionii, circuitus circiter 120. miliarium, ſub dominio Venetorum à quamplurimis annis, cum urbe permunita in colle verſùs auſtrum inſulæ. Ibi incolæ Græcos ritus ſervant. Vix diſtat à Zacintho viginti milliaribus & paulò amplius ab ora littorali Peloponneſi. Olim quatuor habuit urbes, nunc tantum villas & pagos, cum portu *Argoſtoli* dicto ad auſtrum inſulæ, 6. milliaribus ab urbe Cephalenia.

Plin. Ptol. Amm. Cephalonneſus, *Rubea*, teſte Pineto, inſ. ſinus Carcinitis, apud Tauricam Cherſoneſum, cum urbe cognomine.

¶ Cephalonneſus, inſula parva & oblonga Carcinitis ſinus, ubi in Pontum Euxinum ſe exonerat, in Hylæa regione, prope Tamiracam portum, & ex adverſo Tauricæ Cherſoneſi, ab ea 50. circiter milliaribus diſtans in occaſum.

Lib. Ioſue Cephira, ſeu Caphara, & Caphera Joſepho, opp. olim Judææ, Hieroſolymis proximum.

Pauſ. Cephiſia, regiuncula Atticæ, per quam Cephiſus labitur, & in qua fons ejuſdem nominis, teſte Plin.

Plin. Cephiſis lacus eſt juxta mare Atlanticum, quem Mauri Electrum vocant, quod ſole calefactus electrum è limo det: Plin. lib. 37. cap. 2.

Strab. Polyæn & al. Cephiſſus, Cephiſus Ovid. *Ceſſo*, fluv. Bœotiæ, apud Lilæam urbem Phocidis oriens, & apud Delphos fluens. Parnaſſum mont. ab Ædylio ſeparans, nom. antiq. ret. Ovid. lib. 7. Metam.

Cephiſon procul hinc deſluentem fata nepotis
Adſpicit.

Et lib. 3. Metam.

Implicuit, clauſaque ſuis Cephiſus in undis
Vim tulit.

¶ Cephiſſus, *Ceſſſo*, fluvius Græcie. Oritur in Deride, prope Lilæam urbem; dein auctus Mela fluvio, Elatæam Phocidis urbem rigat, poſtea per Cherroneam in Bæotiam labitur, & cadit in Copaidem lacum, qui ab eo Cephiſſides dictus fuit aliquando; mox per cuniculum exiſtens, in Euripum ſe exonerat prope Larimam oppidum; eſtque inundationibus admodum obnoxius. Sed per Delphos non labitur.

Strab Cephiſſius alter, fluv. Atticæ, juxta Athenas fluens, ac in mare contra Eleuſinam inſ. exiens. Unde Cephiſius nom. gent. Cephiſias Patronym. Ovid. lib. 7. Metam. & Cephiſia ipſa reg. appellata, ubi & fons ejuſd. nominis Plin.

Pars Prima.

Vidit & immitem Cephiſias ora Procruſten.

¶ Cephiſſus alter, amnis Atticæ. Iuxta Athenas fluit ad occaſum, deinde in ſinum Saronicum ſe exonerat prope Pyræum portum.

Cephiſſus item Pauſ. fluv. Argiæ reg. in Peloponneſo modicus.

Cepiane, opp. Luſit. in regno Portugallico meditter. in Caſtellæ conſ. Mirobrigæ finitimum, quod nunc *Pignell & Pinhel* dici ferunt, inter urb. Rodrigenſem & Trancoſium opp. 10. leuc. ac inter Guardenſem urb. 6. & Almendrum opp. 4. *Ptol.*

Cepiana, oppidum Luſitaniae quibuſdam, eſt in Provincia, intra Tagum & Anari fluv. Aliis eſt Pineſum, *Pinhel* oppidum Portugalliae, in Tranſmontana provincia, juxta amnem cognominem, vix 4. leucis à conf. regni Legionis in occaſum, totidem à Durio fluv. in auſtrum, à Trancoſio autem 5. in ort.

Cepœ. opp. Sarm. Aſianae, apud Boſphorum Cimmerinum, *Copa* nunc ex tab. recent. ad fluv. cognom. apud Hermonaſſam urb. de quo Plin. liber 6. capitolo 6. *Plin.*

¶ Cepe, ſeu Cœpae, & Cepi Mileſiorum, oppidum fuit Aſiae, juxta Corocondamim Lacum ſeu paludem, in regno Boſphorano, inter Phanagoriam & Tyrambim, in Eione inſula. Vix decem milliaribus diſtat à Boſphoro Cimmerio in ortum.

¶ Cepuſienſis Comitatus, provincia regni Hungariae ſeptentrionalis, verſùs montem Carpatum & confinia Poloniæ, *Cepuſz* dicta, cuius pars ſubeſt etiam dominio Poloniæ à tribus ſeculis. Ibi oppidum præcipuum *Leutſch*, in ditione Imperatoris, uti Regis Hungariæ, cum parte auſtrali Comitatus.

Ceramea, *Kerumes*, teſte Leuncl. apud Turcas, opp. Ponti. *Cedr.*

Ceramum, *Ceram*; inſula ampla & oblonga maris Indici, in Arcipelago Moluccarum, in Aſia, inter Gilolum, Moluccas, Bandam, & Amboinam inſulas, bene culta, & Aromatum proventu dives.

Ceramus, urbs Cariæ littoralis, inter Halicarnaſſum & Gnidum, à qua ſin. Ceramicus, epiſc. ſub Archiep. Stauropolit. Quæ an perduret hac tempeſtate, non legi. *Plin. Ptol. & al.*

Ceraſus, *Cheraſonda*, vel *Chiriſonda*, urbs Cappadociæ marit. quæ & Pharnacea, licet apud Ptol. ſit diverſa, inter Hermonaſſam ad occ. & Trapezuntem ad ort. quaſi media, inter Polemonium & Trapexunta 30. mill. paſſ. diſſita, olim epiſc. ſub Archiep. Neoceſarienſi, poſtea metrop. effecta. Hinc ceraſa primum in Italiam delata, teſte Athenæo. *Strab Plin. Arria & al.*

Ceraſus, quæ nunc *Chiriſſonda* dicitur, urbs Aſiæ minoris, in Ponto Polemoniaco, in ora littorali Ponti Euxini. Differt à Pharnacea, utpote quæ ab ea diſtat 25 milliaribus in occaſum, inter Hermonaſſum ad 36. milliar. & Trapezuntem ad 65. uti a Polemonio 80 in ortum. Nunc paucis conſtat incolis, in Amaſia regione, ſub Turcis.

Ceratæ, vel Cereatæ, ut alibi legitur, *Cereto*, teſte Leandro, opp. Sabinorum, ſeu potius Umbriæ, intra montes, non in Latio, ut ſcribit Ortel. à Spoletio 15. mill. paſſ. à Caſſia opp. 9. Nurſiam verſùs Ceretum Plin. ut videtur Caſaubono. Pop. Ceretani. Sed apud Plin. Cernetani legitur, unde opp. Cernetum, quod in Latio, non in Sabinis eſt, Ceratæ autem pop. Sabini vel Umbriæ ſunt, qui vagantes vulgus arte decipiunt, vulgò *Ciarlatani*. *Strab*

Ceratę, vel Cereatæ, oppidum Latii, teſtibus Ortelio, Cluverio; & aliis in colle, & inter Sublacum, & lacum Fucinum, in confin. Aprutii ulterioris. Ceratę etiam ſeu Ceretum, *Ceretto*, caſtrum eſt Umbriæ, ad Neram amnem, ad pedes Apennini, & verſùs Marchiam Anconitanam, 12. milliaribus à Caſcia, & 15. a Nurſia in occaſum, ſub dominio Summi Pontificis.

Ceratus, *Biume di Ginoſa*, fluv. Cretæ, praeter Gnoſſum urb. everſam fluens, quae etiam de nomine fluvii dicta eſt, teſte Strab. Cuius mem. Virg. in Ceir. *Heſyc. Callimac.*

Carpatium fugiens, & flumina Ceratæ.

Ceraunia, vel Ceronia, Cirynia Plin. cui etiam Carynia, & Cerinium, teſte Ortel. cum hujuſmodi nomina praeter Cirynia non legantur apud Plin. *Cerines*, urbs Cypri, in ora Boreali, inter Carpaſiam & Lapithum ad occ. epiſc. ſub Archiep. Nicoſienſi. *Polyb. Ptol.*

Ceraunii, qui Acroceraunii, & Ceraunia, *Monti della Chimera, & Chimarioti*, montes Epiri, in ora *Mel. Apell.*

occid. à Macedonia ſeparantes, à Japygio Salentinorum prom, 100. mill, paſſ. à mari in ort, diſtantes, quot ferè à Corcyra in Bor. à ſinu Ambracio, ubi Nicopolis 1300. ſtad. Vide Acroceraunia. Super illis Chimera urbs ſita. eſt. Hos auctor Theſ. Ling. Lat. Ambraciæ urbi vicinos facit: à qua ferè 100. mil. paſſ. diſtant. Sunt & Ceraunii montes Albaniæ, Caucaſi mont. pars, de quibus Ptol. Cerauniorum Epiri memor. Ovid. lib. 15. Metam.

Saxa fugit; dextra prærupta Ceraunia parte.

¶ Ceraunii montes, ſeu Acroceraunia juga, ſic dicta, quod ſæpe fulmine percellantur, montes ſunt Epiri, in Chaonia regione, versùs Oceanum ſinum, Nunc à Chimera oppido dicuntur *Monti di Chimera* ab Italis, eorum autem incolæ *Chimarioti*; ſuntque ab occaſu in ortum extenſi, inter Albaniam & Epirum. Vix 50. milliar, diſtant a Corcyra inſula in Boream.

Cerbalus *Corvaria*, teſte Nig. fluv. Apuliæ Dauniae parvus.

¶ Cerbalus, *Corvaro*, fluvius Italiæ, in regno Neapolitano, & in provincia Capitanata. Oritur ex Apennino monte, & prope Bovinum urbem labitur, deinde, in Candelarum fluvium ſe exonerat prope Sipuntum.

Bycop. Ptol. Cereaphus, mons Joniæ, Colophoni imminens.

* Cerceticus, ſin. maris Euxini, in Sarm. Aſiana, ubi Tazus urbs, vulgò *Golfo di Suſaco* de urbis nomine, teſte Mol. dictus a Cercetis pop. à Ptol. ibi memoratis, (* manuſc. Seld.)

Dion. Cercetii, pop. in ora ejuſdem Sarm, * Cercetae Ptol. & Plin. à Dionyſ. Afro memorantur, qui nunc *Circaſſi* nominatur.

Poſt hos Cercetii, juxta quos Axenus altis
Fluctuat æquoribus.

(* manuſc. Seld.)

Plin. Cercetius, mons Sami inſ. juxta Ampelum mont. & prom. Sunt & Cercotii montes in Theſſalia, teſte Plin. non Cereeti, ut in Theſ. Ling. Lat.

Ptol. Strab. Hir. Mel. * Cercina, & Cercinna, *Querquene* Mercat. *Charcana* Faz. inſ. maris Africi, à Tacapis fere 80. mill. paſſ. Carthaginem versùs in occ. à Lotophagite 100. à Lopaduſa 50. longa 25. Quam Mela una cum Meninge ante prom. Syrtis parvae collocat. Ejus memor. Dionyſ. de ſitu orb.

Et Cercina ſimul, Libyca ſtatione patentes.

Hic etiam Cercinitis inſula parva, Cercinae juncta ponte Carthaginem versùs, teſte Plin. cujus etiam mem. Strabo lib. ultimo, (* manuſc. Seld.)

¶ Cercina, quæ & Cercinna, *Chercara* Italis, *Cercare* Gallis, inſula eſt parva maris Mediterranei, in ora Africae & regni Tunetani, prope Sirtim minorem. Ei adjacet ad auſtrum alia inſula parva, Gamera dicta, quæ forſan alias Cercinna minor. Diſtat ab Adrumeto in ortum 25. milliar., à Tapacis 100. circiter in Boream, 90. à Lopaduſa, & 50. à Lottophagite ſeu Meninge inſula in Boream; eſtque parvi circuitus, & ægrè à paucis habitata.

Arrian. Cercinites, lacus Macedoniæ, in Thraciæ conſ. ad quem Circinium opp. fuit, teſte Liv.

¶ Cercinites quid ſit, non conſtat. Sed eſt mons Cercina in Tracia, versùs Macedoniam, qui Sinthos & Pæones populos conjungit, in Dantheletica regione.

Cercopes, pop. inſ. Pithecuſæ, in ſimias mutati, ut fabulatur Ovid. lib. 14. Metamor.

-& perjuria quondam
Cercopum exoſus, gentiſque admiſſa doloſa,
In deforme viros animal mutavit.

Ptol. Cercopia, *Arcobia* ex tab. recent. urbs Phrygiæ magnae, inter Lyſiadem & Eucarpiam proximas urbes.

Cercopia, urbs Aſiae, in Phrygia majori, versùs Lydiam, juxta Cryam amnem, qui paulò infra cadit in Hermum. Nunc *Arcobia* dicitur à Caſtaldo. Prope Eucarpiam ſedet, ſed paulò remotior à Lyſiade.

Diony. Cercyræi (qui Corcyraei Latinis dicuntur) à Cercyra inſula, (quae & Corcyra) cum ſeditionibus agitarentur, ſolebant flagra ingentia geſtare anſis eburneis ornata; ex quo adagium natum eſt, *Cercyraea ſcutica*, ſive *Cercyræum flagrum*, de ſupervacaneo cultu, ut apud Plutar. in vit. decem rher.

Cere, *Ceri*, opp. Hetruriae. Vide Caere. Sic Sil. lib. 8.

Lectos Cere viros, lectos Cortona ſuperbi.

Ceredanum, *Cerano*, pag. agri Novarienſ. inter Tercatum & Viglebanum, à Tercato ſupra 2. mill. paſſ. in litteris Pontiſ. memoratus, ac à B. Pacifico, qui ibi colitur, illuſtratus.

¶ Ceremiſſi, ſeu Cremiſſi, *Czeremiſſi*, populi Moſchoviæ orientalis, diſcreti in cis Volganos & trans Volganos, Brietio & aliis teſtibus; hique dicuntur *Nagornoy* hoc eſt, montuoſi. Extenduntur ad montes Riphæos, habitantque in ſylvis, inter Novogardiam inferiorem & Caſanum.

Ceresſus, opp. Hiſp. Tarracon. in Jaccetanis, quod Ptol. aliquibus *Cereza* eſſe videtur, inter Buytragum 5. & Arandam ad Durium fluv. in Bor. 9. leuc. Sed hoc in Caſtella vetere eſt. Cereſſus autem à Ptol. in regno Aragonio, ubi Jacetani pop. deſcribitur.

¶ Cereſſus oppidum Jacetanorum populorum à multis creditur fuiſſe, ubi poſtea Celſona urbs, *Solſona*, in Catalonia provincia, Brietio teſte. Vide Celſona.

* Ceretanum, *Ceretana*, opp. Siciliae mediterr. apud Cic. Bizinim opp. & fontes Motychani fluv. inter Mont. Rubeum caſtrum 3. & Bucherium opp. 4. mill. paſſ. à Syracuſis fere 28. in occ. ſive Circ. Ceretani verò pop. Vide Cerretani.

¶ Ceretanum caſtrum eſt Siciliae, in colle, in valle Neaetina, ad radices montis Hiblae, prope oppidulum montem Rubeum dictum, 25. milliar. diſtat à Leontinis in auſtrum.

¶ Ceretica, provincia Valliæ meridionalis, in Anglia *Cardiganshire*, juxta oram maris Hibernici, cum urbe cognomine, *Cardigan*, ad oſtia fluvii Tivii, olim Tuerobius, 14. milliar. diſtat à Mariduno, & 17. à Menevia. Ibi alias fuere Demetae populi.

¶ Ceretum, *Ceret*, oppidulum ſatis amœnum in Ruſcinonibus, in confinio Galliae Narbonenſis, haud procul a Teco flumine, 16. milliar. paſſ. a Perpiniano, in extremis ferme Comitatus Ruſcinonenſis finibus. Memorabilis eſt locus ob colloquium illic habitum anno 1660. inter Delegatos Regum Galliae & Hiſpaniae, ad figendos regnorum limites in ea Pyrenaeorum montium parte.

Cerevia, *Cervia*, urbs Æmiliae Galliaeve Tog. in ora Vet. Ba. Bojorum, epiſc. ſub Archiep. Ravennate, inde 12. mil. paſſ. Ariminum in ort. versùs totidem à Ceſena; quae & Phycocle, ubi maxima ſalis copia coquitur, propterea aegrè habitata & parva.

Cerilli, non Cerillum, ut ſcribit Ortel. *Cirella*, teſte Barrio, opp. Brutiorum, in ora littor. Calabriae Strab. citer. ultra Laum fluv. à Scalia 20. mill. paſſ. Blandam versùs 18. in ort. Adamante opp. in medio, à Thuriis 37. teſte Strab. Talai ſinus terminus. Hic ſaccari ingens copia.

¶ Cerilli, *Cirella*, caſtrum eſt Calabriae citerioris, in ora maris Tyrrheni, prope Laum ſinum, 8. milliar. a Scalia in auſtrum, 3. ab Adamante, & 30. à Thuriis in occaſum; nuncque paucis tantum conſtat incolis.

Cerinthus, *Ellopia*, teſte Molet. opp. Eubœae inſ. li- Strab. torale, in ora orientali, haud longe à Fano Dianae. App. Imò *Ellopia* Ellopia eſt Strab. (Vide Ellopia) cui Cerinthus erat proxima.

¶ Cerintus, oppidum Eubœae inſulae, ſitum in littore maris Ægaei, non longè ab oſtiis Budori fluvii. Euſtathius putat dictum Ellopiam; & ad Telethrium montem collocatur à Strabone, Nunc in vicum redactum eſt.

¶ Ceriſolae, *Ceriſoles*, vicus Italiae, in colle, in Pedemontio, celebris victoria Gallorum, Duce Anguiano, contra Hiſpanos, quorum exercitum delevit magna clade anno 1544. ſub Henrico II. Rege, 5. milliar. diſtat ad Alba, & 4. à Claraſco, Carmaniolam versùs.

Cerne inſ. maris Atlantici, contra Atlantem mont. Plin. quae, teſte Ortel. *Porto Santo* nominatur. Ptol.

¶ Cerne Atlantica Petro du Val eſt Madera, *Madera* inſula maris Atlantici, quae etiam Ombrie dicta fuit; eſtque ad Boream Fortunatarum, 200. milliar. circiter, & prope Aproſiton inſulam, ſeu inaceſſibilem, quae nunc *Porto Santo* dicitur, in occaſum, Sanſone & aliis teſtibus. Subeſt dominio Regis Portugalliae. Vide Madera.

Cerne altera, quae *Cratioſa*, teſte Marm. dicitur ſed Ptol. Rhamuſio potiùs *Argin* eſſe videtur, in ora occidua Libyae interioris, contra Nigritis flum. oſtia.

Cerne item inſ. Oceani Æthiopici ad ortum, maxi- Plin. ma omnium Africae inſularum, à littore 60. leucis in Ptol. ortum diſtans, *Madagaſcar* Mercat. & al. ab Hiſpanis inſ. ſancti Laurentii appellata. De ea Plin. Ptol. Menuthias eſt.

¶ Cerne Æthiopica, quae & Menuthias, inſula eſt Africae, *Madagaſcar* dicta, ab incolis *Madecaſe*, & à Lu-

ſitanis

ſitanis *Iſſa de S. Lorenzo*, ſeu S. Laurentii inſula, quia ab ipſis detecta anno 1504. die S. Laurentio ſacra, à Gallis verò *l'iſſe de Madagaſcar*, & *l'iſſe Dauphine*, perſæpe ab Europæis luſtrata, & nunc à Francis inhabitata, præſertim versùs partem auſtralem, in Carcanoſſia provincia, ubi Arx Delphina, fortalitium præcipuum. Inſula eſt ampliſſima & cultiſſima; & eam accurratè deſcripſit Stephanus Flacurtius à paucis annis. Vide Delphina inſula, & Madagaſcaria.

Plin. Cernetum opp. fuit Latii, inter Bovillas & Caſſinum. Pop. Cernetani à Plin. memorati. Ex quo errare deprehenduntur qui illud *Ceroto* oppid. Sabinorum eſſe putant.

¶ Cernetum, aliter Ceratę, opp. Latii. Vide Ceratę.

Ptol. * Cerones, pop. Albionis, quorum tractus *Aſſinshire* teſte Camd. vel *Strathnavern*, in Scotia, apud Epidios, (* manuſc. Seld. Χρωνς.)

Plin. Strab. Cerretani, Ceretani Sil. pop. Hiſp. Tarracon. ad mont. Pyrenæi radices, in finibus Vaſconum. Quorum reg. *el contado de cerdanna* dicitur, in Catalaunia opp. verò Jugum Cerretanorum, *Puig de Cerdan & Puigcerda*, inter Perpinianum 12. & Urgellam 7. & Cerretanum *Cerda*, à Vico urb. 3. leuc. Jugum Cerretanorum versùs, à Rippollenſe opp. 2. Hi pop. Auſetanis & Ilergetibus finitimi ſunt. De quibus Sil. lib. 3.

Nec Ceretani quondam Tirynthia caſtra.
Nec Vaſco inſuetus galea, ferre arma morati.

¶ Cerretani, populi Hiſpaniæ, quorum regio Cerretania, *la Cerdanna* incolis, vulgò dicitur. Pars erat antea Cataloniæ; ſed nunc media ejus pars ſubeſt Gallis eſtque intra montes Pyreneos & fontes Sicoris fluvii. Oppidum verò Jugum Cerretanorum eſt, *Puicerda*, Gallis *Puicerdan*, intra montes, in colle, prope Sicorim fluvium, & una tantùm leuca à Julia Libyca; eſtque caput Cerretaniæ. Cerretanum autem aliis eſt vicus *Terre de Cerdana*, in valle Carolina, versùs Pyrenæos, 2. leucis à Jugo Cerretanorum in Boream. Sed Cerretania, quae à Gallis *la Cerdagne* dicitur, eſt provincia inter Occitaniam & Cataloniam. Jugum autem Cerretanorum diſtat 7. leucis ab Urgella in ortum, & 15. à Perpiniano in occaſum.

Cerretanorum Jugum. Vide ſuprà Cerretani.

Ptol. Cerſunum, *Nebbio*, teſte Pineto, urbs Corſicae epiſc. ſub Archiep. Genuenſi, exciſa, in ora Bor. apud arcem S. Florentii, ubi Epiſcopus Nebienſis moratur, à Baſtia paulò ſupra 10. mill. paſſ. in occ.

¶ Cerſunum Cluverio & aliis fuit oppidum in parte Boreali Corſicae, ubi poſtea Nebbium, *Nebbio*, urbs ampla, quae nunc diruta jacet, & ejus ruinae nunc *Reſoli* dicuntur. Ex ejus ruinis videtur eſſe excitatum Fanum S. Florentii, à quo diſtat 7. milliaribus in auſtrum, 11. à Marianae ruinis, & 26. à Sacro promontorio pariter in auſtrum.

Mel. Cervaria, *Corbiere*, teſte Jo. Poldo, oppid. Gall. Narbonenſis, in ora, & conſ. Gall. praedictae & Hiſp. Corbaria Aimoino ſcribenti Karolum Mag. Saracenos ibi ſuperaſſe, inter mont. Pyrenaeos & Birſam fluv. Eſt & Cervaria *Cervera*, opp. Hiſp. citer. in Catalaunia apud Tarragam opp. 1. leuc. diſtans, ex primis regionis, in via obvia inter Barcinonem & Ilerdam. Sed hoc Servaria Latinè dicitur ab Hiſpanis.

¶ Cervaria, oppidum Galliae Narbonenſis, nunc eſt vicus *Cervera* dictus, juxta Pyrenaeos montes, in ora maris Mediterranei & ſinus Leonini, in Catalonia provincia, & in confinio Comitatus Ruſcinonenſis, inter Caucoliberim in Boream 2. leucis, & Rhodam in auſtrum 3. leucis diſtans.

Ptol. Cervaria, *Cervera*, Mol. opp. Hiſp. Tarracon. in Oretanorum & Baſtetanorum conſ. circa Mentiſam et Biatiam. Sed ibi *Cervera* nulla eſt; ſed inter Concham urb. 9. et Alcaſſarum Conſaburl 14. apud Hiſtoninm, à Toleto 18. in ort.

¶ Cervaria, *Cervera*, oppidum fuit Orotanorum, nunc caſtrum Caſtellae novae, intra montes, in eo tractu qui vulgò *la Sierra* dicitur, verſus fontes Anafluvii.

¶ Cervia, *Cervia*, urbs Italiae, in ora Romandiolae, ſalinis ſuis celebris, ſed agrè habitata propter aeris inclementiam. Subeſt Romano Pontifici. Alias Ficode diſtat fuit, 12. milliaribus à Ravenna, et 15. ab Arimino, eſtque inter oſtia Sapis et Rubiconis fluv. Vide Cerevia et Ficode.

Ptol. Cervini, *Cerviani*, pop. et opp. Corſicae mediterr. circa medium illius, licet alibi à Ptollocentur.

¶ Cervix Africae, *Cap. de bonne Eſperance*, Caput bonae Spei, in Africae, parte meridionali, & in Cafreria regione, promontorium in auſtrum maximè extenſum. Vide Caput bonae Spei.

Ceſata, Ceſada Ptol. *Hita*, teſte Varrerio, opp. Hiſp. Tarracon. in Celtiberis, et in Caſtella nova, inter Secontiam 9. & Guadalajaram 5. leuc. *Ant.*

Ceſcus apud Svid. urbs erat Ciliciae, in Pamphyliae confinio, cui ab aliis attribuitur: juxta quam fluvius Anus, id eſt amens, decurrit; ex quo adagium apud Zenodot, *Ceſcon*, *habitas*, in bardum, ſtultum, aut vecordem dici ſolitum. *Svid.*

Ceſeleth, vic. Palaeſtinae in Galilaea, apud mont. Thabor, *Caſalun* poſtea dictus. *Lib. Joſua.*

Ceſena, ſic vulgò, urbs Gall. Tog. in Æmilia, ad Sapim fluv. inter Forum Livii 10. et Ariminum in ort. 20. mill. paſſ. Vide Caeſena; variè enim ſcribitur. *Plin.*

¶ Ceſius mons, *Kalenberg* mons Germaniae, in Auſtria provincia, longiſſimus, et a Danubio uſque ad Savum fluvium excurrens per varias flexiones. Aliis eſt Cetius mons. Vide ibi.

Ceſſero, Caeſiro Anton. *Caſtres*, teſte Jo. Poldo, urbs Gall. Narbonenſis, ad Araurium fluv. inter Toloſam ad occ. 12. & Lutevam ad ort. et Caec. 14. leuc. à Vaurino 6. ſive inter Carcaſonem 7. et Albigam in Bor. 9. epiſc. ſub Archiep. Bituricenſi. At Varrerio *Tubery* vel *Tibery*, opp. potius videtur inter Mont. Peſſulanum 8. & Narbonem 6. leuc. occurrens, à Biteris 3. quod magis probatur. Nam ex itin. Anton. Aug. Caeſaris in via inter Nemauſum & Narbonem occurrit, in Theſ. Ling. Lat. ad Carpentoractem ponitur: quae urbs longè à Ceſſerone abeſt. *Plin. Ptol.*

¶ Ceſſero Sanſoni et aliis eſt *S. Tubery*, oppidulum Occitaniae inferioris, ad Araurarim fluvium, inter Agatham ad auſtrum & Piſcenas ad Boream, 2. leucis ab utraque, 3. à Bliterris in ortum, & 5. a Luteva in auſtrum. Diſtat autem a Caſtro 12. leucis circiter; eſtque in via inter Toloſam & Nemauſum, uti etiam inter Narbonem et Nemauſum.

Ceſtius pons, unus ex urbis Romæ pontibus, qui teſte Marl. *Ponte di S. Bartolomeo* nominatur, in inſ. Lycaonia, quam Tiberis in duos diviſus alios efficit. *P. Vict.*

¶ Ceſtria, urbs Angliæ, vulgo *Cheſter* dicta, in Comitatu Ceſtrienſi, ad Deam fluv. qui ibi portum præbet commodum, in limite Vvalliæ. Vide Deva.

Ceſtria, *Sopoto*, teſte Pimet. opp. Epiri, in Theſprotia reg. quæ ſic etiam Pauſaniæ dicitur, Ceſtrinia Steph. apud Chimæram: quod tamen Hecatompedum Ptol. dici videtur aliis. Pop. Ceſtrini Plin. *Plin.*

¶ Ceſtria, oppidum Epiri, eſt prope Thianim fluvium, ad pedes montis Acroceraunii, & à Stephano Cammania vocatur.

Ceſtrus fluv. Pamphyliæ, in aſperæ Ciliciæ conf. inter Magydum & Sidam poſt Catarractum in mare deſcendens. *Strab. Nican. & al.*

¶ Ceſtrus, ſeu Ceſtrius, fluvius Aſiæ minoris. Oritur in Piſidia provincia, versùs confin. Iſauriæ, & deinde per Carbaliam in Pamphiliam labitur, ubi juxta Magedim oppidum in mare Mediteraneum & ſinum Attalicum ſe exonerat, 25. milliaribus a Sida in occaſum.

Cetaria, *Scupello*, teſte Faz. opp. Siciliae, in ora, Bor. & occid. exciſum, inter Panormum & Drepanum, apud Segeſtanum empor. Aretio videtur eſſe *Carini* opp. magis Panormo propinquum, inde 18. mil. paſſ. à Segeſtano empor. 24. Sed Faz. uti indigenae magis fidendum. *Ptol.*

¶ Cetaria, *Scopello*, vicus eſt Siciliae, in valle Mazare, 4. milliaribus a Segeſtanorum, emporio, 35. a Panormo in auſtrum, & 18. a Drepano.

Cetium, Cecia vet. inſcript. *Seiſſelmaur & Zeiſſelmur*, teſte Laz. opp. Norici, in Auſtria. praecipuum, apud Danubium & fines Pannoniae, ubi Cetius mons Noricos à Pannoniis diſſeparans, inter Viennam ad ort. 4. & Fanum S. Leopoldi in occ. 5. leuc. à Neoburgo 2. *Ant.*

¶ Cetium, *Czeiſſmaur*, pagus eſt Auſtriae inferioris, ad Danubium fluvium, ubi recipit *Antzeſpach* amnem; ibique incipit Cetius mons. Vix 2. leucis diſtat a Neoburgo in occaſum, 4. a Vienna etiam in occaſum, longe autem à Fano S. Leopoldi.

Cetius mons, terminus Norici ad ortum, unde Pannonia incipit, varie ab incolis nominatus; nam alibi *Kalemberg* vel *Halemberg*, alibi *Schnebergh*, alibi *Deuv-* *Liv. Ptol.*

berg, *alibi* Herizberg, *alicubi* Hengſterberg, *alicubi* Semering, *ab opp.* & Plaitz.

¶ Cetius, ſeu Ceſius, mons Germanię, *Kalebergn* vulgo dictus, excurrens à Danubio fluvio per varias flexiones uſque ad Savum fluvium, Cluverio & aliis teſtibus. Secundum regiones diverſa ſortitur nomina ab incolis. Oritur in Auſtria inferiori, prope Viennam, & per Stiriam & Carinthiam protenditur.

Plin. Catius item, fluv. Myſiæ, in Aſia, ex Pindaſo monte profluens, ac juxta Pergamum urbem decurrens, ex urbe nomen habens. De monte in lib. 5. itinerar.

Perpetuatur iter. Jam vertice Cetius alto
Apparet.

Plin. Ant. Cetobrica, Cętobrix Ptol. *Setuval*, teſte Reſend. opp. Luſit. marit. in regno Portugallico, ab Ulyſſipone 7. leuc. in auſtrum. Nigro eſt *Almadas* oppid. in oſtio Tagi. Reſendio & Vaſconcello locorum peritis & indigenis ſubſcribo.

¶ Cetobrica, *Setuval*, Belgis *S. Ubes*, urbs eſt permunita Portugalliæ, cum portu admodum frequenti & arce, in Extremadura provincia, ad oſtia fluvii *Cadaon*; ibique ſunt ſalinę magni proventus, 6. leuc. diſtat ab Ulyſippone in auſtrum, totidem à Barbario promontorio in ortum, & 16. ab Ebora in occaſum.

¶ Cevanum, *Ceva*, oppidum Italiæ, in Pedemontio, cum caſtro & regiuncula cognomine, ad Tanarum fluvium, verſùs Apenninum montem & Ducatum Montisferrati; habuitque olim Marchiones proprios magni nominis. Vide Ceba.

¶ Ceylanum, *Ceylan*, inſula perampla Aſię, in India citeriori, quę antiquorum Taprobana creditur. Ab Indis *Tenariſin* dicitur, id eſt, terra delitiarum, & ab Arabibus *Zeylam Dive*, ſeu Ceylanum inſ. Vix 60. leucis diſtat à promontorio Comorini in ortum. Circuitus eſt 250. leucarum circiter; continetque plura regna, nempe Candeæ, quod eſt præcipuum, Columbi, Chilai, Ceitavacae, Jalae, Batticalae, & Jaſanapatani. Sed Columbi arx & aliquot aliae in littore ſubſunt dominio Hollandorum a paucis annis. Vide Taprobana.

Ptol. Chaberis, *Maber* Nig. *Calapate* Caſtal. urbs Indiae citer. in ora occid. Uterque videtur divinare.

Ptol. Chaboras, Chobar apud Ezech. Proph. fluv. & mons Meſopotamiae, fluv. *Giulap*, mons *Capuſco*, teſtibus Caſtal. & Ortel. qui fluv. in Euphratem infra Chaboram urbem quam alluit (quae & ipſa *Giulap*, nominatur incolis) inter Nicephorium ad occ. & Aphphadanam ad ort. fluit. Mons ex quo fluv. profluit Maſius Ptol. dicitur.

¶ Chaboras, *Chabur* fluvius eſt Aſiae. Oritur in confinio Armeniae majoris ex Monte Maſio, & per Meſopotamiam labitur; ubi auctus aliquot fluviis, in Euphratem fluvium ſe exonerat infra Tapſacum urbem, prope Circeſium oppidum, e regione Arabiae deſertae, 30. milliaribus infra Nicophorium.

Chabrius, *Cilabro* Molet. fluv. Maced. in ſin. Thermaicum apud Hegonis prom. inter Theſſalonicam & Caſandream influens.

Ptol. ¶ Chabrius, qui Brictio eſt *Chabria*, fluvius Macedoniae. Oritur in Biſaltia è regione; deinde rigatis Amphaxiti & Paraxia regiunculis, & auctus aliquot fluviis, in ſinum Thermaicum ſe exonerat ex adverſo Pydnae.

Ptol. Chadeni, pop. Scandinaviae, ſive Scandiae, quos Ortel. *Norvvegger* ſive *Finmarcker* eſſe putat. Sed neutrum ex verbis Ptol. elicitur.

¶ Chadeni, ſeu Cadeni Brietio, populi Scandiae erant, in parte Boreali Norvegiae, ubi nunc praefectura Vardhuſiana, prope promontorium Boreale.

Plin. Steph. Chadiſia, Phadiſana Arriano, *Phadiſa* Mercat. oppid. Cappadociae marit. in finibus Leucoſyrorum, in Themiſcyra reg. ſeu prope, ad fluv. cognominem.

¶ Chadiſia, quae Chadiſta quibuſdam, oppidum eſt Aſiae minoris in Paphlagonia provincia, & in confinio Cappadociae, in ora Ponti Euxini & ſinus Amaſeni, inter Amaſum ad occaſum, & oſtia Iridis fluvii ad ortum, 50. autem milliaribus à Themiſcyra in occaſum, Petro à Vico teſte.

Pauſ. Ptol. Steph. Chaeronaea, urbs Bœotiae, in Phocidis conf. patria Plutarchi, qui inde Chaeronaeus dicitur, hoc tempore jacens, & nomen antiquo adhuc retinens, Coroneae finitima, ab ea in Caeciam recedens, clade & caede Athenienſium memorabilis.

¶ Chaeronaea, ſeu Cherronea, urbs Graeciae, in Bœotia, ad Cephiſſum fluvium, ubi Graeci victi per Philippum, & Mithridates à Sylla ſuperatus. Vix ejus ſuperſunt rudera, 21. milliaribus diſtabat a Coronea & à lacu Copaide in occaſum.

Chaetae, pop. Scythiae, qui, teſte Nigro *Chataini* noſtratibus dicuntur; reg. verò *Catay & Catajo*, ubi Scythae ſive Tartari Seribus proximi longè latèque dominantur. *Ptol.*

¶ Chetae, populi Scythiae extra Imaum, inter Iſſedones & Maſſagetas, verſùs Auzacum montem & Chitacum lacum. Aliis ſunt Chitae & Gitae, erantque in eo tractu ubi nunc pars Borealis Turcheſtaniae. Sed longè diſtant a Cataya regione in occaſum.

Chalaſtra, *Cavalla*, ut aliquibus videtur, urbs Macedoniae littoralis, ad ſinum Thermaeum, hac tempeſtate clara, proxima Philippis, ad 16. mill. paſſ. diſtans. *Plin. Steph.*

¶ Chalaſtra urbs fuit Macedoniae, in Bottiaea regione, prope ſinum Thermaicum ad occaſum, uti etiam 20. milliaribus à Theſſalonica, ſed 90. circiter milliaribus à Philippis in occaſum diſtans. Quid ſit in praeſentia, non conſtat: & *Cavalla* eſt Bucephala antiquorum, longè ab ea in ortum prope ſinum Strymoniacum.

Chalcedon, Chalcedonia Liv. urbs antiqua, anno poſt Romam 148. condita, *Calcidona* noſtris, Turcis verò *Calcitiu*, aliis *Scutar*, & *Scutari*, urbs archiepiſc. Bithyniae, in ora, ex adverſo Byzantii, minus milliario diſtans, Boſporo intercedente; quae, teſte Plin. urbs Caecorum dicta, quod tam vicina Byzantio conſtructa fuerit. Hinc Chalcedonius nom. gent. Claud. de 4. conſ. Hon. *Polyb. Ptol. Strab. Plin. & al.*

Boſporus adverſam patitur Chalcedona corni.

Idem lib. 2. in Ruf.

Et Chalcedonias contra deſpectat arenas.

Sunt qui an. 69. poſt Romam conditam ſcribant.

Chalcia, (non Chalce, ut in Theſ. Ling. Lat.) *Charci*, teſte Nig. inſ. maris Rhodii, à Rhodo & Telo 10. mill. paſſ. diſtans in occ. à Niſyro ſupra 7. à Carpatho verò ad 50. in Caec. fertiliſſima. Hinc Chalcaeus & Chalcites nom. gent. *Strab. Plin.*

Chalcidicus, mons Siciliae, vulgò *S. Riti*, teſte Faz. vel *S. Rici*. *Polyb.*

Chalcis, *Negroponte*, urbs Eubœae inſ. primaria ad Euripum; ubi tanta eſt maris anguſtia, ut urbs continenti Achajae ponte conjungatur, urbs olim epiſc. ſub Archiep. Athenienſi, poſtea metrop. effecta, urbs munitiſſima, ubi reſidet Praefectus Turcarum, à quibus *Egribis* dicitur, teſte Leuncl. ab Athenis ſupra 50. mill. paſſ. a Thebis 24. Aulidi proxima, Euripo tantùm intercedente. Mem. Luc. lib. 2. *Strab. Plin. Pauſ. & al.*

Arctior Euboica, qua Chalcida verberat unda.

Chalcidenſes Eubœæ malè audiebant, quod eſſent fœdi puerorum amatores: unde *Chalcidiſſare*, teſte Heſych. loco adagii habebantur. Hinc Chalcidicus, a, um.

¶ Chalcis, *Negroponte* Italis, *Negropont* Gallis, urbs eſt Graeciae permunita, cum caſtro duplici, ad Euripum, ubi hic nunc ponte ligneo jungitur. Portu gaudet ſatis capaci. Erepta fuit Venetis a Mahumete ſecundo Turcarum domino, & Turcis etiamnum paret cum tota inſula, quæ ab urbe primaria nunc *l'isle de Negrepont* dicitur. Diſtat urbs ipſa 30. milliaribus à Thebis in ortum.

Chalcis altera, urbs Ætoliæ, ad Evenum fluv. inter Calydonem urb. ad auſtrum, & Callidromum mont. in Bor. *Jamboli*, teſte Caſtal. quo nomine etiam reg. Chalcidia appellatur, teſte Leuncl. *Strab. Ptol. & al.*

¶ Chalcis, urbs Græcię, in Ætolia provincia, prope fontes Eveni fluvii, verſùs Athamaniam, quę etiam Hypochalcis dicta fuit alias Strabone teſte. Quid ſit nunc, non conſtat. Sed longè diſtat à provincia *Jamboli* dicta, quae pars eſt Macedoniae, verſùs Thraciam.

Chalcis item, urbs Syriae, Chalcidicae reg. caput, vulgo *Chinſerin*, teſte Leonardo Epiſcopo Sidon. epiſc. ſub Patr. Antiocheno, inter Berrhœam 18. & Arcam 20. mill. paſſ. ab Apamea 45. Chalcidicus nom. gent. ab his urbibus, Virg. lib. 6. Æn. *Plin. Strab. Ptol.*

Chalciditaque levis tandem ſuper adſtitit arce.

¶ Chalcis urbs eſt Syriae, ad Belum amnem, media inter Chelibonem & Antiochiam, à qua 35. milliaribus diſtat in ortum.

Chalcitis, *Chalcis*, inſ. Propontidis, cum urbe epiſc. ſub Archiep. Heracleenſi, contra Rhyndaci fluv. oſtia. Vide Demoneſus. *Plin.*

Chaldaei, pop. Babyloniae reg. quorum reg. Chaldaea, vulgò *Caldar* vel *Kaldar*, & Turcis *Curdiſtan*, teſte Jo. Leuncl. pars Babyloniae vergens in auſtrum, *Strab. Plin. & al.*

Arabiam attingens deſertam & ſin. Perſicum. Mem. Claud. de 6. conſ. Honor.

Pugna fuit, Chaldæa mago ſeu carmina ritu
Armavere Deos.

¶ Chaldæi Populi, & Chaldæa, regio Aſiæ, nunc *Yerack* & *Chaldar* etiam dicitur, antea ſub imperio Perſarum, nunc autem ferè tota Turcis ſubeſt. Ibi Euphrates & Tigris conjunguntur: & ejus urbes præcipuæ ſunt Bagdatum, Balſera, Cuſa, & Vvaſetum. Alias etiam Babylonia dicta fuit.

Plin. Chaldaici lacus, *Almeh*, teſte Pinet. ſtagna Chaldææ reg. in quæ Tigris effuſus rurſus egreditur.

Chaldone, prom. Arabiæ, ad oſtia Euphratis fluv.

Ptol. Plin. Chaleos, Chalaeon Plin. & Steph. *Aſpropiti*, teſte Soph. opp. Locrorum Ozolorum, in Achaja, ad ſin. Corinthiac. inter Naupactum ad occ. & Cyrrham ad ort. etiam *Calios* vulgò Græcis.

Ptol. Chaluſus, *Dravenna* Althamero & Pirchaimero teſtibus, fluv. Germ. Saxoniam ad Holſatia dividens, ad Lubecam urb. mari Baltico exceptus, cum oppid. cognomine, ubi & opp. *Chlus* vulgo, ex quo ager *Chluſerort*.

¶ Chaluſus eſt Germaniæ fluvius Ptolemæo. Quibuſdam eſt Dravenna fluvius, *Trave*. Aliis eſt *Eyder*, in Dimarſia provincia. Credit Ortelius eſſe Varnam fluvium, qui ad Roſtochium in mare Balticum ſe exonerat. Sed David Chytræus non ſolum affirmat Chaluſum eſſe Dravennam, ſed etiam, eſſe circa ipſam tractum *Chluſerort*, & oppidum *Chlus* nomine.

Xenoph. Strab. & al. Chalybes, pop. Cappad. in Ponto, circa Thermodontem fluv. incolentes, inter Tibarenos ad occ. & Moſynos ad ortum ex Xenoph. Mem. Virgil. lib. 1. Georg.

At Chalybes nudi ferrum, viroſaque Pontus
Caſtorea.

Hinc chalybs pro ferro, ex quo enſes & gladii fiunt, & falces.

¶ Chalybes, ſeu Calibes, populi fuere Aſiæ minoris, in Cappadocia regione, versùs confinia Armeniæ minoris, inter Polemonium & Trapezuntem.

Ptol. Chalybon, *Halep*, ſive *Aleppo*, teſte Ravvolfio cum Poſſello, urbs Syriæ archiep. ſub Patriarch. Antiocheno, hac tempeſtate primaria, & ex maximis totius Imper. Turcici. Abeſt a Damaſco in Bor. itinere 10. dierum, ab Antiochia itinere tridui. Ab aliis Berrhœa, ab aliis Hierapolis eſſe putatur.

¶ Chalybon, ſeu Calybon, quæ & Callecome, quibuſdam eſt *Nauria*, oppidum Syriæ, inter Marſiam fluvium & Euphratem, 50. milliar. diſtat in occaſum à Berrhœa, quæ nunc vulgo *Alep* dicitur, & 40. a Chalcide urbe.

Juſtin. Chalybs, *Cabe*, teſte Cluſ. fluv. Hiſp. in Callaicis, qui ferro temperando aptiſſimus eſt.

Chalybs item, fluv. Cappad. per * Byros & Paphlagonas ex monte tauro in mare Euxinum fluens, (* forſan Syros, i. e. Leuco-ſyros.

Tac. Amm. Chamavi, Camaves Auſon. Camani Ptol. pop. Germ. quorum urbs Camanum eſt in Pomerania, teſte Althamero, in ora littorali, à Stetino 10. leuc. Sed H. Junio eſt *Campen*, urbs Tranſiſalanæ ad oſtium Rheni oriental. a Daventria urb. 5. leuc. in Bor. Volenhoviam versùs 2. in conſ. Friſiæ. Chytræo autem eſt *Chamen*, urbs Weſtphaliae, in Comitatu Marchiae, inter Dortmaniam & Hammum 1. leuc. a Monaſterio 5. in auſtr. quod magis probatur. Mem. horum Auſon. in Moſell.

Accedent vires, quas Francia, quaſque Camaves.

¶ Chamavi populi fuere Germaniae, versùs Cauchos minores, qui, Cluverio & aliis teſtibus, habitabant ibi nunc pars Diœc. Monaſterienſis & Paderborn. & alii Comitatus in viciniis, prope Amiſiam fluvium, uti credit etiam Brietius.

¶ Chamum, *Chamb*, urbs eſt Germaniæ, in Palatinatu ſuperiori, ad amnem Nigrum, & versùs confinia Bohemię. Sed cum adiacente regiuncula peculiarem Comitatum conſtituit. Diſtat 7. milliaribus Germanicis à Ratisbona, fuitque alias ſub dominio Electoris Palatini; nunc autem ſubeſt Duci Bavariae, pace ad Monaſterium confecta.

Chana Galilaeae. Vide Cana. Chanan Juven. lib. 2.

Interea thalamis connubia feſta parabant
In regione Chanan.

¶ Chanoricum, *Chanonry*, urbs Scotiae Borealis & ſedes Epiſcopi Roſſenſis, in Roſſia provincia, juxta aeſtuarium *Muray Firth*, in ora orientali Scotiae, ex adverſo Moraviae provinciae, 4. milliaribus Scoticis diſtat ab Innernio, & 6. à Cromartio in auſtrum.

Plin. Strab. Chaones, pop. Epiri, quorum reg. Chaonia, olim Moloſſia, *Canina* vulgò, ſic ab urbe primaria, in qua Praefectus moratur, incolis dicta, teſte Caſt. in Macedoniae conſ. Vide Elyma. Hinc Chaonius nom. gent. Virg. lib. 1. Georg.

Chaoniam pingui glandem mutavit ariſta.

Haec reg. montuoſa eſt, Epiri medium attingens. Ibi ſylva Chaonia columbis abundans, teſte Ovid. lib. 2. de arte amandi:

Quâſque colat turres Chaonis ales habet.

¶ Chaones, populi Epiri, à quibus Chaonia, nunc dicta *Canina* a caſtro cognomine intra montes. Extenditur ab Onco ſinu Buthrotum uſque versùs oram maris Jonii; ſub eſtque dominio Turcarum.

Bibl. Chaphar, vicus Palaeſtinae, apud Eleuteropolim, patria Zachariae Proph. teſte Sozom.

Pauſ. Charadrus, fluv. Phocidis, Charadram urbem Lilaeae proximam alluens, & in Cephiſum influens brevis decurſus. Cujus mem. Stat. lib. 4. Theb.

Inachus, advolvenſque natantia ſaxa Charadrus.

Eſt & fluv. Ciliciae, cum lacu cognom. cujus aqua mares gignere facit, ut tradunt. Ubi opp. etiam ejuſd. nominis Plin. ſed in ora Syriae, non Ciliciae.

¶ Charadrus oppidum fuit Aſiae minoris, in Cilicia aſpera, in ora littorali, 20. milliaribus ab Antiochia ad Tragum in ortum, & 30. ab Anemurio promontorio in occaſum, ex adverſo inſulae Cypri.

Ptol. Charax, *Caragioni* Merc. *Giraconda* verò Nigro, opp. Tauricae Cherroneſi, in ora auſtrali, inter Frontem Arietis prom. ad occ. & Lagyram urb. ad ortum.

Plin. Ptol. Charax alterum, *Carmen*, teſte Pineto, urbs Suſianae, ad ſinum Perſicum, inter oſtia Euphratis & Eulaei, in conſ. ſinus Perſici & Arabiae, quae inde incipit, ab oſtio Oroatidis fluv. Suſianam à Perſide terminantis 240. mill. paſſ. in occ. Pop. Characeni Plin. Trallis etiam urbs Cariae Charax dicta eſt, teſte Steph.

¶ Charax alterum, quibuſdam *Camata* nunc, urbs Suſianae; in Perſide, quae a Petrode Via vicus Pellens ſeu Vallum Praſines dicta. Erat inter Teredontem & Moſeum fluvium, ex adverſo Arabiae, & ab ipſa regio adjacens Characene dicta fuit.

¶ Charcae, *los Charcas* populi Americae meridionalis, in parte Auſtrali regni Peruviae, versùs mare Pacificum & regnum Ciles, intra montes; ſubſuntque dominio Hiſpanorum.

Bibl. Charchamis, Charchabar ſ. Joſepho, *Karkeſſa*, teſte Beniamin, opp. Arabiae deſertae, in Syriae conſ. ad Euphratem fluv.

Charchamis, aliis Charcumis & Charmande, erat oppidum Arabiae deſertae, in confinio Chaldeae, prope montes Babylonios, ſed multis milliar. diſſitum ab Euphrate fluvio.

Scrip. Gall. Charento, *Charenton*, pag. Gall. ad Matronam fluv. apud Pariſios, inde 2. leuc. in Bor. diſtans; echo celebris, quae ibi duodecies redditur.

¶ Charento, ſeu & Carento, *Charenton*, burgus eſt celeberrimus, cum ponte ad Matronam fluvium, qui paulo infra in Sequanam ſe exonerat, 2. leucis ſupra Lutetiam in ortum, in agro Pariſino.

Lib. Conc. Chariatum, *Cariati*, urbs epiſc. magnae Graeciae, in ora Calabriae, inter Roſcianum ad occ. & Crimiſſam ad ort. unde 12. mill. paſſ. recedit. Cujus fit mentio in Concil. Rom. ſub Symmacho Pontif. Max. Vide Cariatum.

¶ Chariatum, *Cariati*, urbs eſt parva Calabriae citerioris, in regno Neapolitano, & in ora ſinus Tarentini. Dicitur, & melius, Cariatum. Vide ibi.

Ptol. Charidemum, (non Caridemum, ut in Theſ. Ling. Lat.) *Cabo de Gates*, teſte Floriano, prom. Hiſp. Tarrac. in Baeticae conſ. ſic appellatum ab achate lapide, qui ibi reperitur, ab Almeria urb. 5. leuc. in ort. Vergi versùs in ort. 10. Dicitur etiam *Cabo di Carbonero*, teſte Olivario.

Plin. Charini, pop. Germ. apud Plin. non Carini, ut in Theſ. Ling. Lat.

¶ Charini, ſeu, et melius, Carini, populi fuere Germaniae, et pars Vindilorum. Horum, meminere Plinius & Ptolemaeus. Habitabant inter Rugios, Sidinos, & Gythones, ubi nunc pars Borealis Marchiae Brandeburgicae.

Cedr. & Curop. Chariopolis, *Cheropoli*, teſte Leuncl. urbs Peloponneſi, in Laconia, epiſc. ſub Archiep. Spartano. Errat Ortel. illam in Thraciæ & Maced. conf. deſcribens.

Ptol. * Chariſpa, Plin. & Strab. Zariaſpa, quæ & Bactra, *Iſtigias*, teſte Caſtal, urbs Bactrianæ regia. Vide Bactra. (* manuſc. Selden. Ζαριασπα.)

¶ Chariſpa, urbs Aſiæ, & Bactrianæ regia, ad Oxum fluvium. Vide Zariaſpa.

Ptol. Chariſtus, Charus Strab. Chariens Plin. *Tamaſa*, teſte Nig. fluv. Colchorum, in Euxinum mare inter Æapolim ad merid. & Phaſim ad Bor. exiens.

¶ Chariſtus, fluvius Colchorum, nunc Mingreliæ, in mare Euxinum ſe exonerans, inter Æapolim ad Boream. & Phaſim ad meridiem, Charion à Plinio dictus.

¶ Charitas, *la Charitè*, oppidum Galliæ, in Nivernenſi provincia, cum ponte lapideo ad Ligerim fluvium, & Prioratu ditiſſimo Ordinis Cluniacenſis, 6. leucis infra Nivernum in Boream.

Ptol. Charitni, pop. Germ. quorum reg. Ducat. *Vuirtemberg*, in qua Stutgardia urbs primaria, & Ducum ſedes, ac Tubinga gymnaſio celebris, ad Nicrum Sueviæ fluv. Vide Carinus.

Herod. Charitum, id eſt, gratiarum, mons in Africa, ex quo Cinyphus fluv. oritur.

Strab. Charonia, locus Aſiæ peſtilens, apud Hierapolim urb. Phrygiæ mag. e, & Mæandrum fluv. aves exhalatione excæcans. Alter hujuſcemodi apud Magneſiam urbem repertum, qui Plutonia a Cic. nominatur.

Charpote, Carpete Curopal. caſtrum Meſopotamiae.

Cedr. Ven. Fort. Charus, *Cher*, fluv. Gall. Celt. per fines Biturigum fluens. Avaricumque alluens, ac in Soderam fluv. influens. De quo Fort. lib. 7.

Isara, Sara, Charus, Schaldis, Saba, Somena, Sura.

Videris Caris.

¶ Charus fluvius, qui & Carus & Caris, *le Cher*, fluvius eſt Galliç. qui per Bituriges & Turones labitur, & in Ligerim ſe exonerat paulo infra Caetarodunum. Vide Caris.

Strab. Plin. & al. Charybdis, *Galofaro*, teſte Faz. mare Siciliae verticoſum, ad fretum Siculum, ex adverſo Scyllæ ſcopuli, inde 15 mill. paſſ. apud Meſſanam urb. naves abſorbens. Unde adagium.

Incidit in Scyllam, cupiens vitare Charybdim.

De quo præter Virg. & al. Ovid. lib. 13. Metam.

Scylla latus dextrum, lævum irrequieta Charybdis.

Charybdis à Charybdi ſcorto infami voracitate & rapacitate nomen habere traditur; quod cum boves Herculis rapuiſſet, à Jove fulmine ictum in hoc mare praecipitatum Poetae fabulantur. Vide apud Hor. pro meretrice voraci & avida proverbialiter accipitur.

¶ Charybdis, ſeu Charibdis, nunc *Capo di faro & Capo faro* dicitur, à Pharo illic excitata, juxta Pelorum Promontorium ex adverſo Scyllç, & prope Meſſanam in Boream.

Strab. Charybdis altera, in Syria, inter Apameam & Antiochiam, ubi Orontes fluv. à terra abſorptus poſt 40. ſtadia rurſus emergit, teſte Strab. Quod & Anae fluv. Hiſp. accidit, cum ſub terra ad 7. leuc. decurrit, ad Metallinum opp. emergens.

¶ Charybdis altera, eſt in Syria, inter Emeſſam & Apameam, ubi Orontes fluvius a terra abſorptus rurſus emergit. Sed id non accidit Anae fluvio ad Metallinum oppidum, neque per ſeptem leucas ſub terra decurrit, ut ſupra demonſtravimus in voce Anae.

Tac. Chaſuarii, *Thuringer*, teſte Althamero, pop. Germ. circa umbilicum, quorum reg. Thuringia, urbibus & oppidis frequens; in quibus Erfordia ex maximis Germ. Caſuarii Ptol. & Chattuarii Strab. dicuntur.

¶ Chaſuarii populi fuere Germaniç & pars Iſtaevonum. Cluverius & alii credunt eos habitaſſe inter Amaſium & Viſurgim fluvios, ubi nunc Dioceſes Monaſterienſis & Oſnabrucenſis ex parte, erantque clientes Cheruſcorum, & in eorum confinio, ſed longè remoti à Turingia.

¶ Chitiganum, *Catigan*, urbs Aſiae, in India extra Gangem, & in Imperio Magni Mogolis, in regno Bengalae & infra ipſam urbem cognominem, ad Coſminum fluvium.

Ptol. * Chatracharta, *Chiartachar*, teſte Caſt. urbs Bactrianæ, apud Oxum fluv. à Bactris in occ. diſtans. (* Seld. manuſc. habet Χατρα χαρτα.)

Strab. Plin. Chauci, Cauchi Ptol. & Paterc. Cayci Claud. pop. Germ. gemini, majores & minores: majores inter Albim & Viſurgim, putantur Bremenſes, Hamburgenſes, et Luneburgenſes in Saxonia; minores inter Viſurgim Amaſium, *Oſtfrieſen*, teſte Leuncl. quorum reg. plerifque Friſia orientalis putatur. Vide Cayci.

¶ Chauci, populi Germaniae. Vide Cauchi & Cayci.

Chauci alii inter Ælium & Flevum ſinus, in extremis Hollandiae finibus, *Goeylanders*, teſte H. Junio.

¶ Chauci, populi alii prope Flevum ſinum, in Hollandia, teſte Plinio: quod tamen negat Cluverius re diligenter excuſſa. *Plin.*

Chaum, mons Peloponneſi, in Argia reg. ex quo Eraſinus fluv. teſte Pauſ. effluit. *Pauſ.*

Chaunaria extrema, *Capo di Non* Maſſaen & Marianae, prom. Libiae inter. in ora occid. maris Atlantici. *Ptol.*

Chaurana, *Cardandan* Mercat. *Camul* Caſtal. urbs Scythiae ulterioris, ſive extra Imaum mont. (quae Scythia, nunc *Catay*, magna ex parte dicitur) ſed hi mihi videntur divinare. *Ptol.*

¶ Chaxumum, *Chaxumo*, urbs Africae, in Æthiopia ſeu Abyſſinia, in regno *Tigre*, inter inſulam Meroe & mare Ærithraeum; eſtque ex praecipuis totius tractis. A multis creditur Auxuma antiquorum. Vide Iſaacum Voſſium.

Chelae, ſeu Chele, *Scalas*, teſte P. Gyllio, locus apud Byzantium. *Diony. Byza.*

Chelidoniae, inſulae parvae, ſeu potiùs ſcopuli tres maris Phamphylii contra Chelidonium prom. Tauri mont. (vulgò *Capo delle Correnti*, & *delle Chelidonie*, ſic enim & ipſae vulgò dicuntur) Lyciae adjacentes, *le Corrente* Caſt. *Caproſe* Plin. & quae in medio *Caſtello*, *Ruzo* teſte Nig. *Strab. Dion. Ptol.*

¶ Chelidoniae, inſulae parvae in mari Pamphylio, ſunt prope Sacrum promontorium, pars Tauri, in fine ſinus Attalici; et in ora Lyciae exterioris, verſus Crambuſam inſulam. Chelidonium autem promontorium ab aliis dicitur Sacrum promontorium.

Chelidonium vero prom. Plin. eſt pars Tauri mont. in mare Pamphylium prominens.

Chelma, *Chelm*, & *Chielmnick*, urbs Ruthenorum, in regno Polonico, epiſc. ſub Archiep. Leopolitano, à Lublino 7. leuc. in ortum, à Praemiſlia 10. in Bor. *Prov. Rom.*

¶ Chelma urbs eſt Ruſſiae nigrae, et caput Palatinatus cognominis, ſed parvi circuitus, cum arce lignea. Miſerè vaſtata fuit à Moſchis et à Tartaris hiſce ultimis temporibus; et ſedes epiſcopalis translata fuit Cranoſtaviam, inde 5. leucis diſtiam. Diſtat autem Chelma, 10. leucis à Lublino, 24. à Permiſlia, et 12. à Belſa in Boream. Sed longè diſtat à Chelminico oppido in occaſum.

Chelonates, ſeu Chelonites Ptol. et Pauſ. *Caſte' Tornese*, teſte Soph. prom. cum opp. Peloponneſi in ora occidua Elidis, (non Achaiae, ut in Theſ. Ling. Lat.) inter oſtia Alphei et Penei flum. contra Cephalenen inſ. inde 10. mill. paſſ. in ort. Eſt et ſinus Ptol. inter prom. praedictum et Ichthym prom. ſequens ad auſtrum, *Golfo di caſtel Tornese*. *Strab. Ptol.*

¶ Chelonates, ſeu Chelonites, promontorium eſt Elidis, contra Zacynthum inſulam, inde 5. milliar. diſtantem, et 25. à Cephalenia.

Chelydonits, mons Arcadiae, Cyllenio mont. attiguus. *Pauſ.*

¶ Chemnicium, *Kemnitz*, oppidum Germaniae, in Miſnia, ad amnem cognominem, in ditione Electoris Saxoniae, 6. leucis Germanicis diſtat à Miſnia in auſtrum, et 5. ab Altenburgo in ortum. Arcem habet Auguſtoburgum dictam.

Chemmis, inſ. Ægypti, quam natare ferunt, cum luco et templo Apoll. apud Sebennyticum oſtium Nili, et Sebennytum urb. teſte Herod. et Diod. Siculo, eadem cum Pano. *Hero. Mel.*

Chenuboſcia, Chenoboſcium Anton. opp. Ægypti infer. ad Nilum in ulteriore ripa, a Copto 40. mill. paſſ. in Bor. diſtans.

¶ Cheploviium, *Chepſtovv*, oppidum Angliae, in Vvallia, et in Comitatu Monmethenſi, prope oſtia Vagae et aeſtuarium Sabrinae, 8. milliar. Anglicis à Monumetia in auſtrum. Vide Striguliа.

¶ Cherium, *Chieri*, Gallis *Quiers*, oppidum Italiae, in Pedemontio, hiſce ultimis bellis notum, 6. milliar. diſtat a Taurino in ortum; fuitque olim urbs potens, ampla, et ſui juris.

Cherroneſus, *Peniſcla*, vel *Peniſcola*, oppid. Hiſpan. Tarracon. in ora orientali regni Valentiae, in Catalauniae confinio, Latinè etiam Peninſula, à Dertuſa urbe Catalauniae ad Bor. apud oſtia Iberi 6. leuc. in merid. Valentiam verſùs, Benicarlo et Vineroſio opp. propinquum. *Ptol.*

¶ Cher-

¶ Cherroneſus, ſeu Cherſoneſus, oppidum fuit Illercaonum, in Hiſpania, nunc arx *Peniſcola* dicta, in colle, prope Tenebrium promontorium, ubi alias latibulum Petri a Luna dicti Benedicti XIII. Locus eſt munitus, diſtatque 8. leucis a Dertuſa, & 13. a Valentia in Boream.

Cherroneſus, Cherſoneſus Ptol. *Cherſo* & *Kerſoy* Nigr. & al. urbs Tauricæ, in ora inter occ. & auſtr. inter Parthenium & Criumetopon prom. à Taphris in iſthmo 60. ſtadiis à Parthenio 100. diſtans, D. Clementis Papæ exilio & morte celebris. Cherſo etiam a Procopio nominatur, olim epiſcopalis nunc inter metropoles habita.

¶ Cherroneſus, ſeu, & meliùs, Cherſoneſus, urbs Tauricæ Cherſoneſi, ad oſtia ſinus Carcinitis. Nunc *Topetorkan* dicitur, Sanſone teſte; diſtatque 50. mille paſſ. a promontorio Fronte Arietis dicto in Boream, & 70. a Carcine urbe in auſtrum, prope Parthenium promontorium, aliaſq; Heraclea dicta fuit, 700. ſtadiis diſtans a Taphris.

Ptol. Cherſoneſus, *Chirroniſo*, urbs Cretę littoralis, in ora Bor. apud Cyteum, epiſc. à Matio metropoli ad 80. mill. paſſ. in ort. Eſt & al. Cherſoneſus Ptol. in ora occidentali.

¶ Cherſoneſus, Cretæ urbs, aliis nunc *Spinalonga*, arx probè munita, cum portu capaciſſimo, inter Matium & Cytaeum.

Ptol. Cherſoneſus, Plin. Cherroneſus peninſula Thraciae, ad Helleſpontum, inter illum ad ort. & Melanem ſin. ad occ. in mare Ægaeum excurrens. In qua urbes Callipolis, Cardia, ſeu Hexamilium, Seſtos & Madytos. Olim primariæ apud Ptol. fuere Seſtos & Elæus. Reliquæ Cherſoneſi celebres ſunt Aurea in India, Taurica in Sarmatia, & Cimbrica in Germania.

¶ Cherſoneſus, quae & Thracica Cherſoneſus, pars eſt Thraciæ, juxta Helleſpontum, à Meridie in Boream extenſa, ubi alias Cruſæi & Scæi populi, & urbes Seſtus, Elæus, Callipolis, Cardia, Ciſſa, & Chrythea. Dicitur a Svida Helleſpontiaca Cherſoneſus.

¶ Cherſoneſus Aurea, regio Aſiæ, in India extra Gangem, in modum peninſulae verſus auſtrum & inſ. Sindæ maximè extenſa; ubi nunc regnum Malaccæ & pars meridionalis regni Siami.

¶ Cherſoneſus Cimbrica, *Jutlandt*, pars regni Daniae. Vide Cimbrica Cherſoneſus.

* Cherſoneſus Taurica. Vide Taurica Cherſoneſus.

Ptol. Cherſoneſus magna, *Raxiltin*, teſte Marm. urbs Marmariceæ, in ora littorali, apud Cyrenaicę fines. Ibi prom. quod *Capo di Raxiltin* nominatur.

¶ Cherſoneſus magna, alias urbs Marmaricae in Africa, nunc vicus tantùm *Raſtein* & *Raſaotin* dictus, cum promontorio cognomine in ora maris Lybici, vix quatridui itinere a Cyrene in ortum.

Ptol. Cherſoneſus parva, urbs Ægypti maritima, Alexandriæ finitima, quæ, teſte Jo. Leone, *Boſire* nominatur; ſed hæc potiùs Baſiris veterib. eſſe videtur: utcumque ſit, Cherſoneſus parva ab Alexandria in occ. recedit Marmaricam verſùs.

Ptol. Cherſoneſus, prom. Siciliae, cum portu in ora orttiva, inter Catanam & Syraculas, ubi nunc *Auguſta* opp. teſte Faz. circa Megaram.

Cherſoneſus, prom. alterum Siciliae, apud Mylen opp. *Capo di Milazzo* hodie dictum.

Ptol. Chertobalus, *Charlburg* Laz. opp. Pannoniæ ſuper. in Auſtria, apud Danubium, nunc pag. inter Viennam ad occ. & Poſonium urb. Hungariæ in ort. ad 5. leuc.

Cheruſci, pop. Germ. Cheruſei Ptol. Cheruſcae Claud. in nonnullis exemplar. qui *Mansfelders* Ortel. ſunt. Althamerus addit *Thuringer*. Horum mem. Claud. de bello Getico.

Quique domant Seinthos, immanſueteſque Cherueas.

¶ Cheruſci, populi Germaniae, verſùs Viſurgim fluvium & Meliboceum montem, Cluverio teſte, habitabant ubi nunc Ducatus Brunſvicenſis & Luneburgenſis, Marchia antiqua, Diœceſes Halberſtadienſis & Hildesheimienſis, & pars Magdeburgenſis, cum quadam parte Thuringiae.

¶ Cheſapeacus ſinus *Cheſapeack bay*, ſinus parvus Americæ ſeptentrionalis cum fluvio cognomine, in Virginia regione, ubi plurimę coloniae Anglorum.

Ptol. * Cheſinus, fluv. Sarmatiae Europ. in ſinum Venedicum ſeſe exonerans, variè indigitatus, ab Ortel. *Narva*, apud Narvam opp. in conf. Livoniae & Ruſſiæ albae. Al. *Duina* per Livoniam & Rigam illius metrop. in dictum ſin. influens. Al. *Cang.* (* manuſc. Seld. *Nerva*.)

¶ Cheſinus, qui & Cheſſinus, & Cherſinus, fluvius eſt Sarmatiae Europeæ, Cluverio & Sanſone teſtibus, inter Aorſios & Veltas populos; nuncque *Lowat* a Ruſſis dicitur, antequam lacum *Ilmen* intret, in magno Ducatu Moſcoviæ: quamquam Ortelius credat eum in ſinum Livonicum ſe exonerare prope Narvam urbem.

Cheſius, fluv. Sami inſ. apud Cheſium prom. fluens, à Callimacho memoratum. Plin.

¶ Cheſtochova, *Czenſtokovv*, oppidum Coloniae majoris, ad Wartam. Vide Czenſtochova.

Chetim, ſive Cetim, reg. Europae, quam alii Græciam, alii Macedoniam, alii Italiam interpretantur. Dani. Proph.

Chettaea, *Carto* Caſtal. opp. Marmariceae marit. inter Catabathmum & Paraetonium. Ptol.

¶ Chiamſia, *Chiamſi*, una ex 15. provinciis regni Sinarum versùs Auſtrum.

¶ Chiapa, *Chiapa*, provincia Americae ſeptentrionalis, in Nova Hiſpania, inter Guaxacam & Jucataniam provincias. Gaudet dignitate epiſcopali ſub Archiepiſcopo Mexicano. Urbs autem regionis primaria dicitur Civitas regia, *Ciudad real*. Huius urbis Epiſcopus fuit Bartholomaeus Caſaus ſub Carolo V. Imperatore.

Chidorus, fluv. Maced. Vide Echedorus. Herod.

Chiemium, *Chiempſee*, urbs Norici intra lacum, epiſc. ſub Archiep. Salisburgenſi, inde 7. leuc. in auſtrum. Prov.

¶ Chiemium urbs eſt parva Bavariae ſuperioris. Diſtat a Saliſburgo 7. leucis Germanicis in occaſum, & 10. a Monachio, 5. autem a Burchuſia. Ejus Epiſcopatum inſtituit Eberhardus Saliſburgenſis Archiepiſcopus anno 1214. Ideireo Epiſcopatum confert Archiepiſcopus Saliſburgenſis pro tempore.

¶ Chile, *Chili*, regnum Americae meridionalis. Vide Cile.

¶ Chilmoria, *Kilmore*, urbecula Hiberniae, in Ultonia provincia & Comitatu Cavonenſi juxta fluvium Aquam nigram dictum: eſtque ſub Archiepiſcopo Armachano. Diſtat a Cavonio 8. milliaribus Anglicis in ortum, prope confinia Connachtiae.

¶ Chiloa, *Chiloe*, oppidum Americę meridionalis, in regno Chiles, & in inſula maris Pacifici, à qua ſinus adjacens dicitur Archipelagus Chiluenſis, ſeu etiam Chiloenſis, *Archipelago di Chiloe*, ſeu *de Ancud*, a multitudine inſularum, Proprios incolas habet dominos.

¶ Chilonium, *Kiel*, urbs Daniæ, in Ducatu Holſatiae. Duci paret, & portu gaudet ſatis commodo in receſſu maris, ad oſtia fluvii Suentini ex Plœnenſi palude elabentis, cum emporio ſatis frequenti, & arce loco editiori impoſita. Ibi Ducatus Holſatiae comitia celebrari ſolent ſingulis annis. Malè habita fuit a Suecis hiſce poſterioribus temporibus; eſtque media inter Lubeccum & Flensburgum, 4. leucis a Rensburgo in ortum.

Chimaera, *la Cimera*, vel *Chimera*, urbs Epiri, in Maced. conf. intra montes Ceraunios, qui propterea *Monti della Cimera* nominantur à noſtratibus, apud oram littor. cum portu, munitiſſima, inter Aulonam ad Bor. & Corcyram ad merid. 30. mill. paſſ. epiſc. ſub Archiep. Naupactenſi. Plin. Tac.

Chimaera, mons Lyciae ignivomus, cujus pars Cragus appellatur. A Bellerophonte habitabilis redditus traditur, unde illum monſtrum triforme interfeciſſe fabulati ſunt Poetae, cùm priùs inhabitabilis eſſet, ob leones, ſerpentes, & ignes. Ignis illius aqua accenditur, extinguitur terra vel fœno, teſte Cteſia apud Plin. De eo Ovid. lib. 9. Metam. Strab. Plin. & al.

Quoque Chimera jugo mediis in partibus ignem.

Hinc fabula, Chimæram monſtrum eſſe caput & pectus leonis habens ventrem caprae, & caudam draconis. Lucret. lib. 5.

Prima leo, poſtrema draco, media ipſa Chimera.

¶ Chimaeum, *Chimay*, oppidum Belgii, cum caſtro, in Hannonia. Principatus titulo clarum, 2. leucis a Mariçburgo diſtat, & 4. à Rupe regia versùs Arduennam Sylvam & confinia Campaniae prov. Ad fluviol. Alvuni ſedet, 5. leucis ab Avenna.

Chimo, *Cacobario*, teſte Ortel. pag. Ægypti ſive Marmariceae, in ora maris Mediterr. inter Paraetonium & Alexandriam, Thev. locus Turris Arabum Latin. dicitur. Ptol.

¶ China, *la Chine*, regnum ampliſſimum Aſiae. Vide Sinę.

Chinaphal, *Celef* & *Acafra*, teſte Mar. fluv. Mauri t. Caeſarienſ. apud Juliam Caeſaream fluens, ab ca in occ. diſtans. Ptol.

¶ Chinonium, *Chinon*, urbs Galliæ lepida, in Turonenſi provincia, ad Vigennam fluvium. Vide Caino.

Chios,

Cic. Strab. Plin. & al. Chios, *Scio*, inſula maris Icarii, Joniæ adjacens, ab Argeno prom. (juxta quod Clazomene & Teos, cum Erythris urbes ſunt) vix 8. mill. paſſ. in occ. recedens, circuitu 125. patens, inter Samum ad auſtrum, & Leſbum ad Bor. 50. mill. a Delo in ort. ad 90. Sola maſtichen inter inſulas gignit, vino etiam abundat optimo, a Turcis ſuperioribus annis occupata. Urbs ejuſdem nominis epiſc. erat ſub Archiep. Rhodienſi, nunc & ipſa metrop. eſt. Hinc Chius nom. gent. Pectunculus Chius ab Aul. Gell. commendatur. Tellus Chia Ovid. lib. 3. Met.

Forte petens Delon, Chiæ telluris ad oras
Applicor.

In ea mons Pellenaeus, & Arviſium vino celebre & marmore. *Chius riſus* apud Diog. loco proverbiis aſſertur de laſcivo luxu, cujus Chii in veteri comœdia notantur. A quibus alterum adagium *Chius dominum emit*, in eos qui ſibi mali ſui cauſa ſunt: quod Chii a Mithridate victi ſervis ſuis in alienas regiones exportandi traditi ſint, ut Athen. lib. 6. Dipnoſoph.

¶ Chios, & Chius, *Scio* nunc, inſula Aſiæ in mari Ægæo & Icario. 40. milliaribus diſtat a Samo, & totidem a Leſbo. Dividitur in duas partes, nempe in ſuperiorem ſeu Apanomeream, & inferiorem ſeu Catomeream. Tota ferè montuoſa eſt. Urbem habet cognominem in ora orientali inſulae, ex adverſo Joniae, cum portu capaci & tuto, & arce munita. Subierat antea dominio Juſtinianorum Genuenſium ex dono Andronici Palæologi Imperatoris Conſtantinopolitani; ſed à Turcis occupata contra fidem anno 1565. ipſis etiamnum paret. Eam pluribus deſcripſit Thomas Porcaccius.

¶ Chovia, *Kiow*, urbs Poloniæ, in Volhinia ad Boriſthenem fluvium, quae alias Amadoca. Pluries capta & recepta fuit hiſce ultimis temporibus. Nunc ſubeſt magno Duci Moſcoviae.

¶ Chitor, *Chitor*, provincia Indiae cis Gangem, in Imperio Magni Mogolis, in montanis, cum urbe primaria cognomine, quæ itinere quatridui diſtat ab Amedebato Agram verſus; fuitque alias regio titulo clara.

Plin. Chlorus, fluv. Syriæ, inter Alexandriam & Ægas oppid. Cilic. in ſinum Iſſicum influens.

Chmielnicum, *Chmielnick*, oppidum Poloniae, in ſuperiori Podolia, in paludibus, ad Hypanim fluvium, *Bog.* 9. leucis a Baro in Boream, & 14. à Braclavia etiam in boream diſtat.

Ptol. Choana, Chaona Diod. urbs Mediæ, *Com* hodie, teſte Becano ultra Tabreſium.

Herod. Plin. Choaſpes, fluv. Suſianae, in Media oriens, Suſatuque urbem primariam alluens, ac in Tigrim influens apud Cteſiphontem: ſic ab aquarum dulcedine dictus: ex quo Reges Perſarum bibere ſolebant. Ejus mem. Dion. de ſitu orbis, & Tibull. lib. 4. carm. 1.

Nec qua vel Nilus, vel regia lympha Choaſpis
Profluit.

¶ Choaſpes, fluvius Suſianae, qui & Eulaeus dictus fuit, nunc *Tirtiri* dictus, Sanſone teſte, & etiam *Zeymare* aliquando. Suſam urbem, Suſianae caput & Aſſueri regiam, rigat, deinde auctus aliis fluviis, poſt longum decurſum in ſinum Perſicum ſe exonerat, 50. leucis Hiſpanicis à Baſſera in ortum, non autem in Tigrim neque apud Cteſiphontem.

Q. Cu. Choaſpe etiam fluv. Indiæ, in Indum influens: cujus mem. Strab.

Ezech. Chobar, fluv. Meſopot. Vide Chaboras.

Strab. Chœrades ſcopuli, *los Puercos* Hiſp. & *la Roche de la Truye* Gallis, teſte Ortel. ad fretum Gaditanum, teſte Strab. Sunt & ſcopuli hujus nominis ante Caphareum prom. Eubœæ.

Chœrobacchi, *Chirobacchi*, teſte Curopalate, locus Thraciae, apud Melam fluv.

Choma, *Com* ex tab. Geograph. recent. urbs Lyciæ epiſc. ſub Archiep. Myrenſi, in mediterr. Chomatis; cujus in lib. Concilior. fit mentio.

Lib. Conc. Chonae, Coloſſæ Strabon. & aliis, urbs Phrygiæ magnæ olim epiſc. ſub Archiep. Synnadenſi, poſtea, teſte Niceta, metrop. effecta, *Cona* etiam vulgò dicta, olim terræ motibus concuſſa, media inter Laodicæam & Hierapolim, 20. mill. paſſ. diſtans. Vide Coloſſæ.

Licop. Chonia, Chonis Strab. *Belcaſtro*, teſte Barrio, urbs magnae Graeciae, in Calab. a Scyllacio 12. mill. paſſ. inter Tabernam 10. & Siberenam ad ort. 14. epiſc. ſub Archiepiſc. Siberenenſi. Pop. Chones ad Syrum fluv.

¶ Chonia, *Belcaſtro* quibuſdam. Alii autem credunt Bellicaſtrum eſſe Peteliam antiquorum in Brutiis, aut ex ejus ruinis creviſſe. 12. milliaribus diſtat à Taberna in ortum, totidem ab Umbriatico, & 20. a Scyllacio.

Plin. Chopes, opp. Arachoſiae, à Semiramide conditum, ad flum. cognom. in Indum labentem. Vide Cophe; ſic enim in aliis edit. ſcribitur.

¶ Choraſanum, *Choraſan*, regio Perſiae perampla, verſùs Tartariam extenſa; reſpondetque veterum Ariae. Extenditur uſque ad Oxum fluvium; & habet urbes præcipuas Mexatum & Heratum in regionis meditullio, ubi alias Ariæ & Paropamiſus regiones.

Athen. Ptol. Chorasmi, pop. Ariæ, ad utramque Oxi fluv. ripam incolentes, in Sogdianae & Bactrianae conf. quorum reg. hodie *Coraſſan* in tab. recent. nominatur: Chorasmii Pl. Chorasmia... St. Horum reg. Dion. Afer memorat.

Hos juxta Boream vergit Choraſmia tellus.

Ptol. Choroane, *Balaſſan*, teſte Nig. reg. Parthiæ, in Hyrcaniae conf.

Ptol. Chorſa, *Chars*, urbs Armeniae majoris, teſte Ortel. Epiſc. probeq; munita, cum Turcarum præſidio, in itinere inter Trapezuntem ad occ. & Tabriſium regiam Perſarum in ort. occurrens, à Rivano poſtremâ Mediae urbe 30. leuc. in occ. diſtans.

¶ Chorſa, urbs Armeniae majoris verſus fontes Euphratis, in Arſia regiuncula alias, nunc in Turcomania regione, ſub imperio Turcarum, in confin. Georgiæ, cum arce permunita. Dicitur etiam a quibuſdam *Chjeri*, & diſtat ab urbe *Erzerum* quatriduo itinere in ortum.

Ptol. Chorſeus, fluv. Paleſtinæ, juxta Phœnicis confinia, in mare Syrium apud Doram opp. inter mont. Carmelum & Cæſaream urbem excitam ſeſe exonerans, *Corſo* vulgo & *Chiſon*, Hebræis Ciſon.

¶ *Corumbſa*, *Chrembs*, urbecula Germaniae, in Auſtria inferiori, ad Danubium. Vide Cremſa.

Chremiſa. Vide Cremſa.

¶ Chriſtiana, *Chriſtiana*, ſeu *Chriſtianſtadt*, urbs Norvegiae, quae aliter Anſloga dicitur poſt ejus incendium, a Chriſtiano IV. Daniae Rege reparata & denominata. Sedet juxta fluvium *Beden*, & a Gallis *Ansloye* dicitur, a Belgis *Anslon*, & ab incolis *Opslo*. Vide Ansloga.

¶ Chriſtiani munitio, *Chriſtian preis*, arx Daniæ, in Jutia, erecta a Chriſtiano IV. Aſſidet maris Balthici æſtuario, quod ſe inter Sleſvicenſem Ducatum & Holſatiam ingerens, Chilonium urbem petit. Varie habita fuit a Suecis hiſce ultimis temporibus. Diſtat 2. leucis a Chilonio.

Ptol. Chriſtianopolis, *Leontari*, urbs Peloponneſi, olim Megalopolis, a Sparta ſupra 40. mill. paſſ. in Bor. diſtans, olim epiſc. ſub Archiep. Corinthio, nunc metrop. Vide Megalopolis.

Chriſtianopolis, *Chriſtianopel*, oppidum regni Sveciae permunitum, in Blekingia provincia, a Chriſtiano IV. Rege Daniae conditum, in limite Oſtro Gotthiae, & ora maris Baltici, cum portu ſat tuto. Subeſt dominio Suecorum ab anno 1659. & diſtat a Calmaria 4. leucis Danicis, & 3. ab ora Oelandiae inſulae in occaſum.

¶ Chriſtianoſtadium, *Chriſtianſtadt*, oppidum alias Daniæ, nunc regni Sueciae, in Blekingia provincia, extructum a Chriſtiano IV. Rege, ex adverſo Scaniae, cum portu capaci prope mare Balticum, una leuca ab oppido Aahuſio in Boream, eſtque medium ferè inter Hafniam & Chriſtianopolim.

¶ Chriſtina, *Chriſtine*, oppidum novum Americae ſeptentrionalis, a Suecis recens extructum in honorem Chriſtinae Reginae, in ea regione quae ab ipſis nova Suecia dicta fuit; eſtque ad oſtia fluvii Auſtrini, cum portu ſat capaci. Sed poſtea Suecis ereptum fuit à Batavis, qui nunc etiam ejecti ſunt ab Anglis, quibus etiamnum paret cum toto tractu.

¶ Chriſtoburgum, *Chriſtbourg* oppidum amplum Poloniæ, in Pruſſia regia, in colle, ad Sirgunum amnem, & prope Drauſium lacum, 3. leucis Germanicis, a Mariaeburgo, & 4. ab Elbinga in auſtrum.

Cedr. Steph. Chriſtopolis, urbs Macedon. in Thraciae conf. epiſcop. olim ſub Archiep. Philippenſi, nunc metrop. quae eadem putatur cum Amphipoli.

Chrobatae, *Krabaten*, teſte Xylandro, pop. Illyrici, in Liburniae ora occidua, quae reg. Croatia Latino rec. nominatur.

Chronii, montes Peloponneſi, circa Arethyream, ex quibus Aſopus fluv. oritur.

¶ Chronium mare, *mer de Moſcovie*, pars Oceani Borealis, & Glacialis. Porrigitur a fluvio Paropamiſo ad Rubeam promont. vulgò *Nortkin*, ex Plinii mente. Di-

ctum

ctum fuit etiam Saturnium, nunc *Mirmanskon More* lingua Ruſſica.

Ptol. * Chronus, *Memel* Germanis, *Niemen*, Sclavis, teſtib. Cromero & Decio, fluv. Sarmatię, ex Lithuania inter Pruſſiam & Samogitiam in mare Balticum delabens. Al. ut Rithaymero & Eraſmo Stelię, *Pergel*, per Pruſſiam decurrens. Sed ego potiùs Cromero uti indigenæ aſſentior. (* Sel. manuſc. Χρόνου in genitivo.

¶ Chronus, fluvius alias Venedorum, in Sarmatia, nunc in regno Poloniae. Fontes habet in Lithuania provincia, verſùs urbem *Slucko*; deinde auctus fluviis Berezina, Zezara, Mereſcio, & Vilia, & rigatis Grodno & Kouno oppid. Lithuaniae, per Samogitiam labitur, poſtea verò per Pruſſiam Brandeburgicam, ubi mutato nomine, & dictus *Ruſſe* ab oppido cognomine in ejus oſtiis, in Curonium lacum & cum ipſo in mare Balthicum ſe exonerat ad Memelium oppidum.

¶ Chrudima, *Chrudim*, oppidum Bohemiæ amplum, Chrudimcam amnem, 4. leucis diſtat a Czaslavia in ortum, una ab Albi fluvio, & 6. à confinio Moravię in occaſum.

Cic. Chryſæ fanum locus erat Siciliae in via inter Ennam & Aſſorum occurrens.

Steph. Chryſaorus, fluv. Lydiae Maſtauram urbem alluens.

Chryſas, *Fiume d'Aſſoro*, teſte Faz. *Veria* Leandro, *Dittaino* Aretio, fluv. Siciliae, qui per fines Aſſorinorum fluens, Teriae commiſcetur. Alter Chryſas ex monte Albano in mare exit ad Agathyrium prom. qui *Virias* ſeu *Veria* nominatur.

Cic. Chryſe, *Mar della China* & *Mare Cin*, teſte Mercat. Magnus ſin. Ptol. ſinus Eoi maris. Inſula verò ejuſdem ſin. ac ejuſdem nominis, cujus Steph. & Caplla meminere, *Japan*, ſive *Giapan* eſſe putatur. Fuit & Chryſe oppid. Phrygiae minoris, proximum Cillae, cujus mem. Ovid. lib. 13. Metam. in quo delubrum Apollinis, erat Sminthei, teſte Strab. proximum Tenedo, & apud Ovid. Vide in Cilla.

¶ Chryſe inſula eſt Aſiae in mari Eoo, quae a Mercatore & Brietio dicitur nunc *le Japon* Gallis, *Giapan* Luſitanis, & *Giapone* Italis, inſula perampla in Oceano Sinico, ad ortum regni Sinarum. Credit tamen Sanſon Japoniam eſſe Jabadii inſulam Ptolemaei, quam Marcus Polus Venetus *Zipangri* vocat. Vide Japonia.

Plin. Chryſites, locus Macedoniae, qui *Siderocapſa* dicitur, teſte Bellonio. Aliis Chryſitis legitur, & Scydra Ptol. dici videtur, à Theſſalonica ad 40. mill. paſſ. Athon mont. verſùs.

Liv. Chryſius, *Keureuz* incolis, & *Kraiſſ* Germ. teſte Joan. Sambuco, fluv. Daciae, per Tranſilvaniam fluens, ac in Tibiſcum deſinens. Eſt autem geminus fluv. hujus nominis in dicta reg. quorum alter Aqua nigra à Jornande nominatur; unus ex agro Albae Juliae, alter ex agro Claudiopolitano oriens, & in unum confluentes.

¶ Chryſius, fluvius Hungariae duplex. Uterque fontes habet in Tranſylvania, unus prope Abruchaniam ortus, dicitur *Feklerkerez*, Juliam rigat, & per lacum *Sarcad* labitur, et ſe exonerat in alium *Sebeskeres* dictum, qui oritur ex monte Kalota, in agro Claudiopolitano. Varadinum magnum rigat, recipitque aliquot amnes, cum ſupra dicto *Fekierkerez* & Berethonio; quibus auctus, in Tibiſcum ſe exonerat ſupra Zongradium, in Comit. Orodienſi, in ſuperiori Hungaria.

Chryſius alter, fluv. Hiſpan. Tarraconenſ. à Bætica dividens, ex Oroſpeda monte manans, & in mare Ibericum immittens; *Guadiaro* vulgò, aliis Guadalintin.

¶ Chryſius, fluvius Hiſpanię, nunc *Guadalentin* dictus. Pro parte Baeticam dividit à Tarraconenſi, et in ſinum Virgitanum ſe exonerat 7. leuc. à Carthagine nova in occaſum.

Solin. Chryſoceras, *Pera*, ſuburbium Byzantii, quod et Cornu Byzantii Latinè dicitur, à Byzantio portu et ſinu maris diviſum, ubi Chriſtiani omnes habitant, *Galata* à Graecis & Turcis dictum. Ubi etiam prom. hujus nominis: de quo Plin.

Xenoph. Suid. Chryſopolis, prom. Aſiae, in Bithynia, cum arce apud Chalcedonem, contra Byzantium. *Scutari*, teſte P. Gyllio. Hanc ſic dictam volunt, quòd in ea Perſae tributa exigerent, Steph.

Natio. Chryſopolis, urbs Macedon. apud oſtium Strymonis fluv. exciſa, olim epiſc. ſub Archiep. Philippenſi, Chriſtopoli propinqua.

Chryſopolis etiam ex lib. Conc. urbs fuit ſepic. Cœleſyriae ſub Archiep. Boſtrenſi.

Chryſorrhoas, Pharphar Hebraeis, fluv. Syriae, per Damaſcum & ejus agrum fluens, nec ad mare perveniens, in plura loca derivatus, *Adegele*, teſte Bellonio, al. *Farfar*, & *Ferne*, teſte Giſtello. Sed *Farfar* idem cum Oronte, qui Farfarus etiam veteribus dictus eſt. Sic & Pactolus dictus veteribus, ob arenas aureas quas defert. Sunt alii duo Plin. hujus nominis, unus in Bithynia, alter in Themiſcyra reg. Ptol.

Chryſus, fluv. Hiſp. per Baeticam & Vandalitiam fluens. Ser. Avien.

¶ Chulmia, Zachlumia, et Chelmum, teſte Jo. Lucio, eſt regio ſeu provincia Serviae, quae nunc *Herzegovina* dicitur, cujus partem maritimam olim incoluerunt Varalii, deinde cum proximis inſ. Narentani, qui et Arentani et Pagani Porphirogenetae.

¶ Chuquamia, *Chuquam*, una ex 15. provinciis regni Sinarum, in mediterraneis ſita, inter *Honam* & *Chiamſi* provincias. Sed de ejus urbibus praecipuis varii varia cunt, uti et de aliis ejuſdem regni partibus.

¶ Chuſiſtania, *Chuſiſtan*, provincia regni Perſiae, verſùs auſtrum et juxta ſinum Perſicum extenſa, ubi aliàs Suſiana regio. Ejus urbs praecipua *Souſter*, aliàs Suſa dicta, ubi regia Aſſueri, ad Eulaeum fluvium ſeu Choaſpem.

Chuzica Laura cœnobium erat celebre in Paleſtina, inter Hieroſolymam et Hierichontem. Calliſt.

Chyda, fluv. Sicil. Chryſa Diod. *Roſmarino*, teſte Faz. inter Aluntium et Calactam ſive opp. S. Marci mari exceptus, ex montibus Aereis oriens. Ptol.

Chyda quoque urbs Lyciae marit. *Giva*, teſte Soph. apud Cragum mont. Sed * Chydna in cod. Graeco legitur. (* forſan Lydae.) Ptol.

Chylemath, *Mina*, teſte Marm. et Mauris, *Rio de Cena*, fluv. Maurit. Ceſarienſ. inter Quizam urb. et Portum magnum pelago exceptus. Ptol.

Chyretiae, *Malcoluri*, teſte Soph. urbs Macedoniae medit. Metropoli propinqua. Ptol.

Chytros, Chytri Plin. urbs olim epiſc. nunc pag. Cypri mediterr. apud Famauguſtam, *Chitri* etiamnum dictus. Ptol.

Cia, inſ. maris Cretici, contra Matium Cretae urbem: et Cia vel Cea inſ. maris Myrtoi, apud Eubœam. Cij pop. à laſciviis et voluptatibus alieni fuiſſe feruntur; cùm apud eos nec tibicines nec meretrices eſſent, Contra Chij malè tanquam effeminati audiebant. Unde adagium apud Athen. l. 13. emerſit. *Non Chius, ſed Cius* de rebus valde diſcrepantibus. Quod adagium aliter apud Ariſtarchum legitur, *Non Chius, ſed Cous*; quia Chius dicitur jactus taxillorum habens unum, Cous verò habens ſex, diciturque de fortunatiore. Vide Cea. Plin. Ptol.

* Ciabrus, Ciambus in Græc. cod. Cebrus Ant. & lib. Not. Cius Herod. *Morava* Merc. *Sucova* Ortel. flum. Myſiæ ſup. eam ab infer. dividens, ex Æmo monte in Danubium influens. Hunc Ort., malè in Hungaria reponit (* Κ'αμβος in man. Seld.) Ptol.

* Ciageſi, pop. Daciæ, quorum arx *Ciozo* nomen antiq. redolens adhuc viſitur, teſte Laz. (* Κιαγησοι in manuſc. Seld.) Ptol.

¶ Ciampa, *Chiampaa*, regnum Aſiæ, in India ulteriori, inter Cocinchinam, regnum Cambojæ, & mare Sinicum.

Ciamum, prom. Cretæ, in ora Boreali, ubi occid. incipit, *Capo Cheſimi*; al. *Capo Spada*, inter Cydonem urb. ad ort. & Dictamnum ad occ. propius. Ibi Ciſamus urbs non procul. Vide Cyamum. Ptol.

¶ Ciamum, promontorium Cretæ, nunc eſt *Capo Spada* Sophiano & aliis. In mare Ægæum maximè excurrit verſùs Cytheram inſulam & Peloponneſum, nunc in territorio Caneæ.

Ciana, Zey, fluviolus Germ. ſup. in Rhenum apud Moguntiam influens. Trith.

Cibalis, Cibalæ Amm. Eutrop. & P. Diac. *Palma* vel *Palyna* Laz. urbs Pannon. infer. olim epiſc. inter Saum & Draum flum. quæ & Bubalis, teſte Laz. unde reg. Bubalia dicta, inter Sirmium ad auſtr. & Murſam ad Bor. ac inter Murſam 22. & Ulmos 24. mill. paſſ. diſtans ex Anton. itin. Patria fuit Valentiniani Imp. Al. putatur eſſe quæ nunc *Berczlo* dicitur. Ptol. Zoſim.

¶ Cibalis, quibuſda eſt *Palyna*, urbecula Hungariae, ad amnem Boznetham prope Almum montem, & in Valkonenſi Comitatu, inter Murſam minorem ad Boream, & Sir-

Sirmium ad auſtrum. Alii autem, & forſan melius, ex Lazii conjectura eſt *Walma*, oppidum ſeu vicus *Siaben*, in viciniis, ad amnem Birckium, in Raſcia regione Hungariæ, vix una leuca à Savo fluvio in Boream, & paulò ampliùs ab Archio, inter Poſegam ad occaſum, Sirmium ad ortum.

Ado. Cibennica juga, *Monesnls*, & Latino rec. mons Cinerum, & mons Cineſus, pars Alpium Cottiarum; niſi Gebennica legendum ſit, pars excelſior Gebennae, ſeu Cemmeni mont. apud Arvernos.

Prov. Rom. Cibinium, ſive Hermannopolis, *Czeben* & *Seben* Hungaris *Hermanſtadt* German. urbs Daciæ, in Tranſylvania, ad fluv. cognominem, ab Alba Julia 7. leuc. in ort. Tergoviſtum urbem Valacchorum versùs, epiſc. ſub Archiep. Colocenſi.

¶ Cibinium, *Hermanſtat*, caput eſt Tranſylvaniæ, urbs maxima & perelegans, egregiè munita, & potens; illiusque incolæ ſunt Saxones. Sedet juxta Cibinium amnem, qui paulò infrà cadit in Alutham fluvium, Diſtat 15. leucis Germanicis a Claudiopoli in ortum; eſtque versùs confinia Walacchiæ. In ea perſæpe commoratur Princeps Tranſylvaniae.

Strab. Cibotus, (vide Apamea, urbs Phrygię. In Theſ. Ling. Lat. Ciboton gen. neutr. ex Plin. legitur; ſed Ciboton apud Plin. eſt caſ. accuſ. non nominat.

Cic. Strab. Cibyra, *Buruz* Leuncl. urbs Phrygiæ mag. in Cariæ conf. apud Mæandrum flum. cognomento magna, epiſcop. ſub Archiepiſcop. Stauropolitano, Popul. Cibyrates Ciceron.

¶ Cibyra, urbs Aſiæ minoris, in Phrygia magna, teſte Ptolemæo, aut in Caria, ut Plinio placet, in confinio Lycię, intra montes, media inter Alabandam ad occaſum, & A[illegible]iam Piſidię ad ortum, prope fontes Xanthi f[illegible]ongè à Maeandro fluvio diſtat.

Plin. Ptol. * Cibyra alte[illegible]ciae, ad Cragum mont. Antiochiae urbi pro[illegible]i juga Cibyritica à Plin, memorata, quam interiiſſe ſcribit Thoucius. (* man. Seld. κιβύρα.

¶ Cibyra urbecula fuit Ciliciae aſperae, versùs Pamphyliam, vix 10. milliaribus ab ora maris Cilicii, & totidem ab Antiochia ad Tragum in occaſum, dicta minor, ad alterius differentiam.

Plin. Cicae, inſ. parvae Callaicorum ante Bajonam opp. non longe diſtantes, ab oſtio Minii fluv. 4. leuc. in Bor. *Cies* vulgò, teſte Moral.

¶ Cicae inſulae, in ora Gallaeciae, *Islas de Bayona*, dicuntur, & melius, Deorum inſulae. Vide ibi.

Plin. Ciceronis aquae, *Bagni di Cicerone*, & *Bagni di Tritolino*, teſte Pighio, locus Camp. vicinus proximo.

Ciceronis aquae ſunt *Bagni di Tritolino*, Balnea Campaniae, prope Bajas & lacum Avernum, in colle, ex adverſo Puteoli, ut ego vidi pluries. De his conſule antiquitates Puteolanas & Itinerarium Italiae Scotti.

Sueto. Ciceronis villa, *Ciceroniane*, locus Campaniae, apud Puteolos & Bajas, ad lacum Avernum, à Puteolis 3. mill. paſſ. Baiis propior. Academia Plin. dictus.

Geſ. Ciceronis caſtra, *Veltſick*, pag. Belgii apud Gandavum urb. Flandriae, inde ad 3. leuc. circiter diſtans, teſte Ortelio.

Prov. Rom. Ciceſtria, olim Neomagus Ptol. urbs Albionis, in ora Angliae auſtrali, juxta Vectim inſ. & Antonam op. ab eo in ortum 20. mill. paſſ. diſtans, à Londino 50. epiſc. ſub Archiep. Cantuarienſi, *Chicheſter* vulgò. Vide Neomagus.

¶ Ciceſtria ſita eſt in Suſſexia provincia Angliae versùs auſtrum, 40. milliaribus Anglicis à Londino in auſtrum, 15. à Vecti inſula, & 18. à Vintonia urbe diſtat; ſedetque juxta amnem *Lavant*, 4. milliaribus ab ora maris Britannici, & totidem à confinio Hantoniae provinciae. Sed 30. milliaribus diſtat a Neomago in auſtrum.

Ortel. Plin. & al. Cicerones, pop. Thraciae, ad Iſmarum mont. & lacum Biſtonidem incolentes: quorum urbs Porum, *Poru* & *Boru*, epiſc. ſub Archiep. Trajanopolitano. Horum mem. Ovid. lib. 15. Metam.

Flumen habent Cicones, quod potum ſaxea reddit
Viſcera.

Dioni. Byzan. Ciconium prom. *Cornio*, prom. Aſiae, in Bithynia, ad Boſphorum Thracium, teſte Gyllio.

Propert. Ciconum mons, idem Iſmaro putatur. Vide ibi. Pop. lib. 3. eleg. 8.

Caſtra decem annorum, & Ciconum mons, Iſmara, Calpe

¶ Ciculi, populi Tranſylvaniae, vulgò *les Cicules* in ſeptem ſedes ſeu regiones diviſi, praecipuae versùs montem Carpathum & confin. Poloniae. Eorum ſedes ſunt Noyomarchia, Maros, Girgium, Cziikum, Kiſdium, Orbeum, & Aranias. Parent autem Principi Tranſylvaniae.

Script. Luſ. Cicus, mons Hiſp. Luſit. ab oſtio Anae fluv. in oram occiduam protenſus, & ad opp. Aliamurum deſinens, Turdetanos ſive Algarbios proſcindens, *Cico* vulgò, teſte Reſendio.

¶ Cicus mons Luſitaniae quid ſit, non conſtat. Nullus enim eſt mons *Cico* nunc dictus, ſed tantum mons vulgò *Sierra de Monchico*, in Algarbia, in ora Oceani Atlantici, versùs confinia Portugalliae, aliquot milliaribus à Silvi in Boream, à vico *Monchique* nomen habens.

Plin. Mel. Cicynethus, *Pontico*, teſte Soph. inſ. Macedon. ad ſin. Pagaſaeum, ſive Pelaſgicum, ante Demetriadem urb. parum ab ea recedens.

¶ Cicynethus inſula eſt parva maris Ægei, in ora Macedoniae, in ſinu Pelaſgico, media inter Demetriadem, à qua 20. milliaribus diſtat, & oram Borealem Eubœae inſulae.

Euſta. Cilbianum, urbs Aſiae, ad Cayſtrum fluv. in Lydia, quae & Valentinianopolis in lib. Concil. appellatur, epiſcop. ſub Archiepiſcop. Epheſino. Pop. Cilbiani Plin. & Campus Cilbianus apud Tmolum mont. Cilbiani quoque agri apud Epheſum.

¶ Cile, pars Americae meridionalis, vulgò *Chili* dicta, juxta mare Pacificum, in longum porrecta versùs occaſum. A Septentrione habet Peruviam, ab Oriente Andes montes, & à Meridie Terram Magellanicam. Ejus primaria eſt Fanum S. Jacobi. Subeſt autem regio pro majori parte dominio Hiſpanorum versùs Boream.

Urbes praecipuae Ciles.

Araucum, *Arauco*,	Civitas Conceptionis, *Ciudad de la Concettion*.
Chiloa, *Chiloe*.	Imperialis, *Imperial*.
Fanum S. Jacobi, *Sant Iago*, totius regionis primaria:	Oſornum, *Oſorno*.
	Serena, ſeu Coquimba, *la Serena*, ò *Coquimbo*.
Fanum S. Joannis de confinio, *S. Juan de la frontera*.	Urbs dives, *Villa ricca*.
	Valdivia, *Valdivia*.

Ant. Cilicenæ, *Zepd*, teſte Siml. olim, opp. nunc pag. Pannoniæ infer. in Hungaria, ubi pop. Gepidæ.

Strab. Plin. & al. Cilicia, à Cilice Rheę filio nomen habens, reg. Aſiae notiſſima, inter Pamphyliam ad occ. Syriam ad ort. ac inter Taurum mont. ad Bor. à Cappadocia ſeparantem, & pelagus Cilicium ad merid. contenta, *Caraman* & *Caramania* vulgò, non *Turcomania*, ut ſcribit Ortel. Cilicia croco maximè abundat, præſertim apud Coricum, ut propterea in adagio ſit *Crocum in Ciliciam* apud Suid. ſimile illi *Noctuas Athenas*, In eos qui merces eo deferunt ubi maxima illarum copia ſit. Pop. Cilices Cic. & al. Cilices mendaces in agendo habiti ſunt; à quibus adagium ortum, *Cilices non facilè verum dicunt*, apud Dionyſ. in epiſt. ad Rufum in lucri cupidos magis quam veri. Urbes quondam claræ Selinus, Pompejopolis, Mallos, & intus Tarſus, Anazarbus, & Adana. Hinc Cilicus nom. gent. Claud. lib. 2. in Eutrop.

Sunt qui per Cilicas rupto deſcendere Tauro
Adventare ferunt.

¶ Cilicia regio eſt Aſiæ minoris, ab occaſu in ortum extenſa, juxta mare Siculum ad auſtrum, diviſa in Aſperam, quæ ad occaſum, & in Campeſtrem, quæ in ortum. Habet à ſeptentrione, partim Cappadociam & partim Armeniam minorem versùs montem Taurum Cilicium. Nunc tota ſubeſt dominio Turcarum; diciturque vulgò Caramania propria, *la Caramanie*. Caramania enim latè ſumpta complectitur Ciliciam, Pamphiliam, Piſidiam & partem meridionalem Cappadociæ. Longè autem diſtat à Turcomania regione.

Urbes Cilicię ad hæc tempora extantes.

* Adana.	Corycus.
Anazarba, quę & Anazarbus.	Diocaeſarea.
Anemurium.	Domitiopolis.
Antiochia ſuper Trago, vel Crago.	Flavias & Flaviopolis.
Auguſta.	* Iſſus.
* Caeſarea penes Anazarbum, ſedes Satrapae.	Lamus.
Celenderis.	Mallus.
	Mopſueſtia.
	Nicopolis.
	Olbaſa.
	Philadelphia.

Pompejopolis, ſeu Soli.	Selinus.
Sebaſte.	* Tarſus.
* Seleucia aſpera.	Thebe,

Ptol. Ciliciæ Pylæ, ſeu portæ. Vide Amanicę portæ. *
Strab. Cilimbeſij, pop. Corſicę, qui Nebienſes a Leandro eſſe putantur. (* manuſcr. Seld. Κιλλιβενσιοι.

Strab. Ovid. Cilla, quæ & Cylla ſcribitur, urbs olim Troadis. Chryſæ & Adramyttio urb. propinqua, Apollini ſacra. Ovid. lib 13. Metam.

Me Tenedon, Chryſenque, & Cillam Apollinis urbes Et Syron cepiſſe.

In Theſ. Ling. Lat. prope Thebas ſcribitur fuiſſe, ſed prope Theben ſcribendum eſt.

¶ Cilla urbs fuit Troadis, in regiuncula Ciliciæ Thebaica dicta, Sanſone teſte, ad amnem Cilleum, 5. milliaribus ab ora ſinus Adramyteni, 12. ab Adramyttio in Boream, & 9. à Thebe in occaſum.

¶ Cilleja, *Cilley*, urbs Germaniae, in Stiria, ad Saanam fluvium, qui paulò infra influit in Savum. Vide Celia.

Lib. Not. Cilurnum, opp. Albionis, in Northumbria, *Cellerton*, ſive * *Cellerford*, teſte G. Camd. (* Camden. potiùs autumat vel *Walwik* vel *Scilicester* eſſe ad Murum.

¶ Cilurnum oppidum fuit Ottadinorum, in Anglia, ubi nunc pagus *Cellerton*, cum ponte ad Tinam Borealem fluvium, prope Murum Severi; aut ſaltem vicus proximus *Scilicester* in muro dictus.

Strab. Cimarus, mons & prom. Cretæ, in ora occid. & Boreali, contra Maleam prom. Peloponneſi, *Capo Chesino* ſeu *Chesimi*, teſte Metellio. Cyamum, ut videtur Ptol.

¶ Cimarus, mons & promontorium Cretę, prope occidentem inſ. in territorio Caneæ, nunc quibuſdam *Capo Ciſamo*, medium inter Cyamum promontorium in ortum, & portum Grabuſium dictum in occaſum; quanquam Sophianus credat Cimarum eſſe Cyamum promontorium.

Plin. Tac. Cimbri, pop. Germ. extremi ad Boream, quorum reg. & peninſula Cimbrica Cherſoneſus à Ptol. appellatur, in 4. partes diviſa, Holſatiam ad meridiem Saxonię attiguam, Ditmarſiam ad occ. in ora Albis circa oſtia, & Oceani, Jutlandiam ad ſeptent. & Ducat. Sleſvicenſem in medio inter Holſatiam & Jutlandiam, in regno Danico contentas. Hinc Cimbrica nom. gent. Claud. de bello Getico.

Hinc Cimbros, fortesque Getas Stilicone peremptos.

Et paulo antè:

Cimbrica tempeſtas altaſque immiſſa per Alpes.

Lib. Not. Ptol. Cimbrianum, Cimbriana Anton. *Brynbida*, teſte Laz. opp. Myſiæ infer. quaſi Brionum pons.

Cimbrica Cherſoneſus, peninſula Ger. in ſeptentr. inter mare Cimbricum ad occ. & Balticum exccurrens *Denemarck* vel *Danemarck*, Angl. *Denmark*, Latinae Dania, ubi pop. Dani, in 4. regiones diviſa. Tametſi Dania magis patet, nam Cimbricam & inſulas ei ad ortum adjacentes complectitur, in quibus Silandia in qua Hafnia urbs regia. Vide Cimbri, ubi illa in Holſatiam, Ditmarſiam, Jutlandiam & Duc. Sleſvicenſem diviſa eſt.

¶ Cimbrica Cherſoneſus peninſula eſt perampla Germaniae, à Septentrione in Meridiem extenſa, inter Cimbricum mare, & Svevicum mare, ſeu Codanum ſinum Pars eſt regni Daniæ, & nunc Jutia dicitur, *Jutland*, dividiturque in Jutiam Septentrionalem, *Nort Jutland*, ſub qua quatuor Diœceſes, ſeu provinciæ, Alburgenſis ſcilicet, Arhuſienſis, Wiburgenſis, & Ripenſis, & in Jutiam Meridionalem, *Sud Jutland*, ubi Ducatus Sleſvicenſis, & Holſatia, ſub qua Ditmarſia, Stormaria, Holſatia propria, & Wagria. Habet à Meridie Saxoniam Inferiorem, & freto *Middelfart Sund* dicto ſeparatur à Fionia inſula. Dicta fuit etiam alias Cartris, Plinio teſte.

Plin. Cimbrorum prom. *Scagen* Mercat. prom. Cimbricæ Borealiſſimum, à proximo Scandinaviæ littore 10. leuc. tanta eſt latitudo freti Cimbrici, in ore maris Baltici, à Bergis urbe regia Norvegiae 60. in Eurum.

¶ Cimbrorum promontorium, vulgè *Scager Rif* dictum, eſt prope Caſtrum *Scaun*, in parte Boreali Diœceſis Alburgenſis, in Jutia ſeptentrionali, 10. leucis diſtat à proximiori littore Norvegiae in occaſum,) tanta eſt enim ſinus Codani latitudo prope fauces) 12. ab Alburgo in Bor. & 40. à Bergis in auſtr.

Cimela, ſive Cimella, ut aliqui ſcribunt, urbs Ligurię exciſa, apud Varum fluv. & Nicaeam urb. Locus adhuc *S. Maria di Cimios* nominatur, à ſacra æde Virgini dedicata. Cemencleum Ptol. Cemelion Plin. Uſuar.

¶ Cimela, urbs exciſa Italiae, prope Alpes & Nicæam urbem, in confinio Galliæ Narbonenſis. Vix una leuca a mari Mediterraneo diſtabat. Vide Cemeneleum. Strab.

Ciminius lacus, *Lago di Vico*, teſte Fabricio cum Leandro, exiguus lacus ad mont. Cimini radicem, inter Viterbium urb. & Roncileonem opp. 5. mill. paſſ. Elbii lacus Anton. Sic Ciminia ſylva apud Plin. In qua depacta terræ non extrahuntur.

Ciminus mons, *Montagna di Viterbo*, mons Hetruriæ, uſque ad Faliſcos in ortum extenſus; ad cujus radices in planitiae Viterbium urbs ſita eſt. Cimina ibi ſylva ſive ſaltus Ciminus Liv. olim uſque ad Umbros pertingens, Lacus etiam Ciminus apud Virg. lib. 7. Æneid. Liv. Vib.Se. & al.

Et Cimini cum monte lacum, lucoſque Capenos.

Cimmerii, pop. Aſiæ gemini; alii Sarmatiæ, circa Mæoticam pal. ad Boſphorum, ab ipſis Cimmerium appelatum, incolentes; alii inter Colchos & Iberos, quorum reg. *Haveſſen* Ant. Curchinio in Georgianis appellatur. Illorum mem. Cic. & Ovid. locum eorum domum ſomni vocans, quod multa caligine ſuffuſi, ſolem raro adſpiciant, Haytono Armeno referente Ovid. lib. 11. Metam. Strab. Plin. & al.

Eſt prope Cimmerios longo ſpelunca receſſu,

Alius item;

Cimmeriumque domus, Superis incognita tellus.

Cimmerię tenebræ apud Lactant. lib. 4. inſtitut. proverbio dicuntur de multa animi obſcuritate aut caligine. O cęcum pectus, inquit. O mentem Cimmeriis, ut ajunt, tenebris atriorem.

¶ Cimmerii, populi Aſiæ, circa Boſphorum, ab ipſis Cimmerium dictum, incolentes, in Taurica Cherſoneſo quæ cum tractu adjacente ab ipſis aliquando Cimmeria dicta fuit, uti poſtea Scythia Europaea, ſeu parva Scythia, nunc autem Tartaria minor, ſeu Precopenſis & populi *les petits Tartares* vulgo dicti.

¶ Cimmerii item, populi Aſiae, circa Colchidem, in Scytharum regione. Plinius horum meminit cum Georgianis, juxta Caſpium mare. Horum regionem, ex Antonii Curchinii ſeu Haithonis deſcriptione, *Haveſſen* nominari credit Ortelius. Sed quid ſit nunc, ex relationibus illius non conſtat, neque ego facilè coniicere poſſum.

Cimmerii item, pop. Campaniae, apud Bajas & Jacum Avernum, quorum opp. Cimmerium fuit, ubi antrum Sibyllae, *la grotta della Sibilla*, à Baiis 1. à Puteolis 3. mill. paſſ. Strab. Plin. Liv. & al.

Ciṃmerium prom. *Capo di S. Croce*, prom. cum opp. cognomine Aſianae Sarmat. ad Boſphorum Cimmerium, e regione Panticapaeae urbis Tauricae, à Tyrambe oppid. 15. mill. paſſ. in auſtrum Corocondamen verſus 30. Plin. Ptol.

¶ Cimmerium, promontorium eſt Aſiae, in tractu Boſphorano, & juxta Boſphorum Cimmerium, à parte Aſiae, & prope paludem Maeotidem. Dictum etiam Cerberion, Sanſone taſte, vix 4. milliaribus diſtat à Parthenio in ort. 15. à Panticapeo in Bor.

¶ Cimmerium oppidnm fuit Tauricae Cherſoneſi, in ora Ponti Euxini, prope fauces Boſphori Cimmerii, 25. milliaribus à Corocondama in occaſum, & totidem à Panticapaeo in auſtrum.

Cimolis, Cimolis Arriano, *Quineli* Mercat; (non Cinopolis, ut in Theſ. Ling. Lat.) opp. Paphlag. in ora maris Euxini, inter Carambim prom. ad occ. & Sinopen urb. ad ortum, Hanc urb. Theſ. Ling. Lat. repetit, illam urb. Galatiae faciens, quaſi haec à Cimoli urbe Paphlagoniae diverſi ſit. Strab. Mel.

¶ Cimolis *Cinopoli* nunc dicitur, Caſtaldo teſte; eſtque parvi momenti, et deficit in dies.

Cimolus, Cimolis Ptol. Cimolia Obſequenti, *Polino*, teſte Nigro, inſ. maris Cretici, proximà Melo et Polyaego, inde 5. hinc 3. mill. paſſ. diſtans, circuitu 10. Hinc Cimolius nom. gent. Mem. illius Ovid. lib. 7. Metamor. Plin.

Hinc humilem Myconen, cretoſaque rura Cimoli.

Cinaedocolpitarum mons, *Porta di Ferro*, ut videtur Ortel. ex tab. Geograph. recentior. mons Arabiae fel. ad ſinum Arabicum, ubi Cinaedocolpitae pop. incolebant. Ptol.

Cinae-

Cinędopolis Plin. lib. 5. c. 31. inſ. eſt ſin. Ceramici, in qua Alexand. Magnus probroſos reliquit.

¶ Cinędopolis inſula eſt Aſiæ minoris & Doridis regionis, in ſinu Ceramico, paulò à continente diſtans, verſùs Halicarnaſſum.

Halic. Cinętius, Onugnathos Ptol. i. e. Maxilla aſini, prom. Peloponneſi, contra Cytheram inſ. vicinam, *Xili*, teſte Nigro, apud Maleam prom. Alii *Capo di Malvaſia*, ſic a monembaſia urbe propinqua.

¶ Cinætius, ſeu Onugnathos, nunc *Xili*, promontorium Peloponneſi, in Laconia provincia, ex adverſo Cytheræ inſulae, medium inter Maleam promontorium ad ortum, & Cypariſſiam ad occaſum.

Liv. Ciniciæ, inſ. 2. Callaicorum, apud Bajonam opp. Vide Cicæ.

Plin. Cincomagus, Scingomagus Strab. *Seſans* vel *Sexans* opp. Gall. Narbonenſ. in Taurinorum ſeu Seguſiorum, confin. intra Alpes Cottias, inter Seguſium 4. leucis & Ebredunum urb. Delphinatus 8. in occid. ſeu in Africum.

¶ Cincomagus, ſeu Singomagus, *Sezanze*; oppidum olim, nunc pagus in Delphinatu; 2. leucis à Brigantio in ortum, prope Matronam montem. Vide Sincomagus.

Cincum, *Chinchon*, oppid. Hiſpan. Tarracon. inter *Plin.* Concham urb. & Madritum ſedem Regum occurrens, Comitat. apud Complutum, ab eo 2. leuc. diſtans, à Toleto 11. Pop. Cincenſes Plin.

¶ Cincum, *Chinchon*, caſtrum Caſtellae novæ, 6. leucis diſtat à Compluto Concham verſùs, prope amnem Tajunam, in Algarria tractu.

¶ Cineſius, *Mont Cenis*, pars Alpium Cottiarum, inter Sabaudiam & Pedemontium, in via Seguſio Mauriannam verſùs, in ipſa Sabaudia, ſed in conf. Pedemontii; Vide Ceniſius mons.

Cinga, *Senga* fluv. Hiſp. citer. per Ilergetes fluens *Cæſar.* ac Aragoniam à Catalaunia ferè ſeparans, Sicorique amni paulò infra Ilerdam urb. congrediens, ac cum eo in Iberum influens. Cujus mem. Luc. lib. 1.

Stridentes acuere tubę: quę Cinga pererrat
Gurgite.

Idem lib. 4.

Cinga rapax, vetitus fluctus, & littora curſu.

¶ Cinga, *Cihca*, fluvius Hiſpaniæ, in regno Aragoniæ. Oritur ex Pyrenæis montibus, ſupra Bielſam, in confin. Galliæ. Deinde auctus Eſſera & aliis fluviis, rigat urbes Ainſam, Barbaſtrum, Montionem, & Pra-*Caſ.* gam, & in Sicorim ſe exonerat, & cum ipſo poſtea In *Cic.* Iberum fluvium, ad Mequinentiam, in limite Cataloniæ.

Cingulum, *Cingoli*, olim urbs epiſc. nunc opp. minimè obſcurum Piceni, in colle, inter Auximum ad Bor. Septempedam ad auſtrum 12. mill. paſſ. ab Æſio 8. Pop. Cingulani Plin. qui mulos Cingulanos in pretios fuiſſe ſcribit.

¶ Cingulum oppidulum eſt Piceni, inter Æſim ad Boream, & Septempedam ad auſtrum, 12. milliaribus ab Auximo in occaſum, juxta Muſonem amnem, in ditione Summi Pontificis.

Ciniphii. Vide Cinyphii infrà in Cinyphus.

Cinium, *Cala longa*, teſte Pineto, opp. olim, nunc pag. majoris Balearis, in ora littorali.

¶ Cinium, *Cineu*, vicus Majoricæ inſulæ, cum portu tantiſper capaci, 5. leucis à Majorica urbe in ortum ut pluribus me docuit Joannes Paulus Ferragutius vir doctiſſimus, cui uti indigenae fides adhibenda eſt.

Ptol. Cinna, *Gintalup*, oppid. Hiſp. Tarracon. in Jaccetanis non in regno Caſtellae, ut in Theſ. Ling. Lat. legitur.

Lib. Cinna quoque, urbs Galatiae epiſc. ſub Archiep. An-*Conc.* cyrano, inde in auſtrum recedens.

¶ Cinna, urbs Galatiae meridionalis, prope Aſcanium lacum, & in limite Phrigiæ, longè ab Ancyra in auſtrum, Synnadæ proprior, in Aſia minori.

Ant. Cinniana, *Sitania*, teſte Emmanuele Barboſa, opp. *Val.* excisum Hiſp. in regno Portugallico, inter Bracatam *Max.* urb. & Araducam 6. leuc. in ort. diſtans.
Ptol.

Ciniſternæ, *Car*, teſte Marm. opp. Africæ, in ora inter Leptim magnam ad occ. & Trieron prom. ad ort. ultra Cinyphum fluv.

¶ Ciſternae, aliis Ciſterna, oppidum alias Africæ, nunc vicus tenuis regni Tripolitani, in ora maris Mediterranei, contra promontorium Mezratam dictum, & Syrtim majorem.

Plin. Cinthus, mons Deli tantae celſitudinis, ut mare Ægæum quoquè verſùs contegat. Vide Cynthos, ſic enim ſcribitur.

Cintylia, ſeu Cyntilia, *Chinchilla*, urbs Hiſp. Tarracon. in nova Caſtella, inter Toletum 34. & Alonem *Script.* *Hiſp.* 24. leuc. diſſita.

¶ Cyntilia oppid. eſt parvum intra montes, 5. leucis à Sucrone fluvio, & paulo minùs à confinio regni Murciæ.

Cinyphus, Cinyps Plin. & Melę, *Magra* Marm. fluv. *Herod.* Africę, ex Libyæ inter. deſertis oriens, & poſt lon-*Ptol.* gum decurſum in Syrtim parvam apud Tripolim urb. inter illam & Barachiam opp. in ort. diſtans influens.

Cinyps etiam Poetis. Claud. de laudib. Stilicon. lib. 1.

Quos vagus humectat Cinyps, & proximus hortis
Heſperidum Triton.

Hinc Cinyphius, a, um. Virg. lib. 3. Georg.

Cinyphii tondent hirci.

Hirci enim magni juxta hujus amnis ripas ſunt, quales non alibi, teſte Plin.

¶ Cinyphus, nunc Macer fluvius, *Macres*, oritur in regione Biledulgerid, in Fezzeno deſerto, & in mare Mediterraneum ſe exonerat, in regno Tripolitano & provincia Ezzaba, inter Tripolim novam & promontorium Mezratam, prope Leptim.

Cinyria, *Gondinar*, teſte Luſignano, opp. olim, nunc *Plin.* pag. Cypri mediterr.

Cios & Cius Plin. fluv. & opp. & emp. Phrygiæ fuit, de quo Palaemon. ex Dionyſ.

Qua Cius egregias decurrens murmurat undas.

Circæi, & Circeii, Circaeum Cic. Circejum Strab. *Plin.* urbs olim Latii, inter Aſturam & Tarracinam, in ora *& al.* littorali, à Tarracina 12. mill. paſſ. in merid. ſive in Afr. Antium verſùs 36. Locus nunc *Città Vecchia*, apud caſtrum S. Felicitatis nominatur. A Circe Oetae Regis filia, et Medeæ ſorore, ſic dicta. Hic Ulyſſes ab ea detentus, ſociis in bruta converſis, legitur.

¶ Circęi urbs fuit Volſcorum, In Latio, inter Aſturam & Terracinam, in ora littorali maris Tyrrheni. Nunc autem diruta jacet propter paludes Pomptinas. In ejus ruderibus eſt pagus S. *Felice* dictus, cum Turri, ad radices Circaei montis, 10. milliaribus diſtat a Terracina in occaſum.

Circaeum, et Circeum, mons & prom. *Monte Cir-* *Plin.* *cello*, mons Latii, (non Campan. ut in Theſ. Ling. *Mel.* Lat.) ad cujus radices Circaeum urbs, conſtructa erat. *& al.* Unde Circaea tellus. Ovid. lib. 15. Metam.

Et tellus Circæa, & ſpiſſi littoris antrum.

Littus Circeaeum oſtreis abundat, ut quidam Poeta ait:

Oſtrea Circęis, Miſeno oriuntur echini.

¶ Circœum, ſeu Circæus mons, *Monte Circello*, promontorium & mons alias Latii, nunc Campaniae Romanae, in mare Tyrrhenum excurrens, prope Circaei rudera, cum uno aut altero vico tantùm, propter cęli grovitatem & paludes Pomptinas, quibus circumcingitur verſùs Boream, ita ut a longè appareat in modum inſulae.

¶ Circaſſi, *les Circaſses*, populi Tartariae, in Aſia, juxta mare Caſpium. Perſaepe in ſylvis degunt & predas agunt. Eos pluribus deſcripſit Olearius in Itinere Perſico, uti & Herbertus: habitantque inter Caſpium mare & fluv. Rham & Tanaim ex parte. Proprios habent Principes; ſed ſubſunt dominio Magni Ducis Moſcoviae; & eorum urbs praecipua *Terki* dicitur; ibique alias Albania quibuſdam.

Circeſium, Circejum Capitol. Circuſium Ammian. *Eutr.* oppid. fuit Orhoenae reg. in Meſopotamia, ad Euphratem fluv. ubi Aborras amnis in illum influit Gordiani Imperat. tumulus.

¶ Circeſium, ſeu & Conſtantina, oppidum fuit Meſopotamiae, ad confluentes Chabore in Euphratem fluvium, 20. circiter milliaribus infra Tapſacum, è regione Arabiae deſertae. A quibuſdam nunc *Alchabur* dicitur.

¶ Circeſtria, *Circeſter*, & *Cirenceſter*, oppidum Angliae, in Comitatu Gloceſtriae, 10. milliaribus a Gloceſtria in ortum, juxta amnem Corinum.

Circi urbis Romae Maximus, in valle inter Palati-*P. Vict.* num & Aventinum colles, apud Velabrum, de quo Ovid. lib. faſtorum 6.

Qua Valabra ſolent in Circum ducere pompas.

Item lib. 2.

Quaque jacent valles Maxime Circe tuę.

Flaminius, ubi nunc aedes ſanctae Catharinae, & ubi

funes

ſunes fiunt ; al, *Piazza Navona* ; à Flaminio Conſ. ab Hannibale ad Thraſimenum lacum victo conſtructus. Agonis, circa medium urbis locus etiam vulgò *Agone* & *Piazza d'Agona* nominatur, & *Piazza Navona*. Heronis apud Vaticanum, ubi obeliſcus erectus conſpicitur vulgò *l'Aguglia di S. Pietro*.

¶ Circus Flaminius Romæ erat, in ea parte ubi nunc Palatium Mathæorum & monaſterium ſanctæ Catherinæ, vulgò *Santa Catarina de Funari*, Capitolioque proximus. Fuit dictus Flaminius, quod eſſet in Campo flaminio. Circus Agonalis erat ubi nunc *Piazza Navona*. Gallis, *la Place Navone*, platea Romæ, pulcherrima & oblonga in meditullio urbis : Circus autem Neronis erat ad radices montis Vaticani, ubi nunc platea S. Petri, *Piazza di S.* Pietro, ante Baſilicam S. Petri, ubi obeliſcus *la Guglia* dictus, uti & in aliis urbis locis. De his conſule Romam antiquam Famiani Nardini, recens il lucem editam.

Ptol. Circidius, *Pianellio* vel *Bovona*, teſte Leandro, fluv. Corſice, apud urbem Adiacenſem fluvia in ora occid. & in Caſalum ſin. influens.

¶ Circidius, fluvius Corſicæ, nunc *le Ripe* dicitur. Oritur prope Cruzanum vicum, & in mare Mediterraneum ſe exonerat juxta Sipeum, & inter Calvium ad Boream, & Sagonae rudera ad auſtrum, versùs Caſalum ſinum. Sed 25. milliaribus diſtat ab Adiacio in ſeptentrionem.

Circius apud Teſ. Ling. Lat. inſ. Myſiæ, pro Cyzicus ſcribitur.

Eycop. Ciris. *Caldana*, teſte Barrio, fluv. Brutiorum in Calabria. Vide Cyris; nam utriumque legitur. Hic apud Arponium opp. ortum ducit, & in ſin. Tarentinum brevi curſu deſinit.

¶ Ciris, ſeu, & melius, Siris, fluvius Lucaniæ, trans Appeninum, teſtibus Cluverio, Brietio, & Sanſone. Nunc *Sino* dicitur, in provincia Capitanatæ. Oritur ex Apennino monte, & paulò infra Turſiam urbem in ſinum Tarentinum ſe exonerat. Diſtat autem 24. milliaribus in Boream ab amne Caldana. Ad ejus oſtia fuit etiam antiquitus oppidum Siris dictum, ubi nunc turris S. Baſilij, *Torre di S. Baſilio* incolis.

Plin. Liv. Cirrha, * Cyrrha Ptol. *As propiti*, teſtibus Zardo & Nardo, opp. Phocidis marit. ad Parnaſſi mont. radices, Delphorum navale ad ſinum Criſſeum, à Delphis 60. ſtad. in auſtrum diſtans. Luc. lib. 3.

Phocaicas Amphiſſa manus, ſcopuloſaque Cyrrha.

Hinc Cirrhæus nom. gent. & Apollinis cognomen Claud. lib. 2. de rap. Proſerpin.

Cirrhaique Dei quamvis deſpexeris arces.

(* in manuſc. Seld.)

¶ Cirrha urbs eſt Græciæ, in Phocide, quam aliqui cum Criſſa confundunt. Sed eas Strabo & Ptolemæus diſtingunt. Sita eſt in ora ſinus Corinthiaci, qui etiam ab ea dictus eſt ſinus Cirrhæus, nunc *Golfe de Lepante*, diſtat 38. milliaribus ab ora proximiori Peloponneſi in Boream.

Pinta. Cirrheatum, villa in agro Arpinate, ubi Marc. Craſſus natus & educatus eſt.

Cirrhum. Vide Cyrrhus.

Mel. Strab. & al. Cirtha, ac Cirta, ut apud Cæſ. Liv. & Plin. *Conſtantina*, urbs Africæ olim archiep. & metrop. apud Ampſagam fluv. & fines Maugit. Cæſarenſ. regia quondam Maſſiniſſæ, à Cullu urbe marit. 48. mill. paſſ. in auſtrum, à Carthagine. 332.

¶ Cirtha, & Cirta urbs Africæ, in Numidia regione, ſed longè à Mauritania Cæſarienſi in ortum, nunc vulgò *Conſtantina* Europæis, *Coſantina* Arabibus, juxta Ampſagam fluvium. 60. milliaribus diſtat ab ora maris Mediterranei, 70. à Cullu in auſtrum, vix 300. à Carthagine in occaſum, & 250. à Julia Cæſaream in ortium eſtque nunc totius illius tractus regia, & ſedes Principis.

Ant. Ptol. Cirtiſa, & Certiſſa, *Oſech*; aliquibus videtur, opp. Pannon. infer. in Hungaria, à Cibali 24. mill. paſſ. Serbinum versùs.

¶ Cirtiſa, ſeu Certiſſa, Brietio & aliis eſt caſtrum *Czernick*, in colle, juxta amnem cognominem, inter Gradiſchiam & Poſegam urbes recentes, in Sclavonia, 7. milliaribus à Savo fluvio in Boream ; quanquam alij credant eſſe vicum *Ezech*, inter Poſegam & Savum. Subeſt dominio Turcarum.

Ptol. Ciſamus, *Chiſamopoli* Soph. al. *Chiſamo*, urbs epiſc. Cretæ. in ora littorea Boreali, apud oram. occid. penè deſerta, ab Apteria 40. ſtad. à Cydone ferè 20. mill. paſſ. in occ. Non longè abeſt Ciamum Prom. Pſacum Ptol. Vulgò *Capo Chemiſi*.

Ciſamus, *Chiſamo*, caſtrum eſt Cretæ inſulæ, in ora Boreali versùs occaſum, prope Cimarum promontorium, quod etiam *Capo Chiſamo* dicitur. Diſtat 10. milliaribus in occaſum à Ciamo promontorio, & totidem à Celio prom. *Capo Buſo* dicto.

Ciſſa, *Quiſto* vel *Quiſſa* ex tab. recent. flum. Cappad. Ptol. inter Xylinam & Apſarum oppida fluens, apud limites Colchorum. Ciſſa quoque Plin. inſ. parva eſt ante oſtia Timavi fluv. quæ malè in Theſ. Ling. Lat. in Mœſia locatur, calidorum fontium.

Ciſſe, *Ciſſi* adhuc, teſte Molet. opp. Maurit. Cæſarienſ. Polyb. in ora, inter Ruſcoviam ad occ. & Ruſcurium ad ort. Ptol. apud Serberis fluv. oſtium.

Ciſſus, opp. Thraciæ geminum, unum apud Tzurulum. urb. *Keſſe* dictum : alterum in conſ. Maced. vel in Macedonia, apud Amphipolim & Serras urb. *Cis*, teſte Leuncl. Heſyh.

Ciſſuſa, fons Bœotiæ, inter Thebas & Haliartum ubi Bacchum educatum fabulantur. Pluta.

Ciſtero, urbs epiſc. Gall. Narbonenſis. Vide Segeſterorum urbs. Prov.

Ciſtertium, *Ciſteaux*, pag. cum cœnobio, in Burgundia & territ. Cabillonenſi ; unde cœpit Ordo Ciſtercienſium. Rom. Marte-rol.

¶ Ciſtertium, ſeu Ciſtercium, *Ciſteaux*, ſitum eſt in territorio Divionenſi, 5. leucis à Divione in auſtrum, Rom. & totidem à Belna, 2. autem ab Arari fluvio, & à Fano S. Ioannis de Ladona. Eſt Abbatia regularis celeberrima. cujus Abbas eſt Præpoſitus generalis totius Ordinis Ciſtercienſis.

Citarini, pop. Siciliae a Cicerone in orat. in Verrem memorati; quorum opp. Citaria, ſeu Citaria Ptol. Cic. excisum in ora occid. inter, Drepanum & Panormum.

Citarius mons, Titarus Strab. *Xerolibado* Soph. mons Maced. Bermio monti contiguus. Ptol.

Cithaeron. *M. di Stives*, mons Bœotię clariſſimus Muſis ſacer, ex quo Aſopus fluv. profluit, inter Pindum Plin. ad occ. & Hymettum ad Eurum, Parnaſſo finitimus, Strab. ab eo ad 30. mill. paſſ. Thebas uſque perductus. De Ptol. quo Ovid. lib. 2. Metam. & al.

-*ſed ipſe*
Vadit ubi electus facienda ad ſacra Citheron.

¶ Cithaeron, mons Graeciae, in Bœotia, pars Pharnaſſi, ut putat Servius. Nunc etiam dicitur *Citherone*, Brietio teſte, inter lacum Copaidem, Megaram, & Thebas, versùs confin. Atticae.

Cithariſtes, Citariſta Anton. *Cap. de Garcel*, teſte Plin. Belleforeſtio, al. *Cap. de S. Sigo*, prom. Gall. Narbo- Mel. nenſis, in ora Provinciae, inter Telonem 42. & Maſſi- Ptol. liam 30. mill. paſſ. ex itin. Anton. Ubi numeri diſtantiae depravati, cùm inter Maſſiliam & Telonem vix 12. leuc. hoc eſt, mill. paſſ. 36. numerentur.

¶ Cithariſtes, ſeu Cilariſta, urbecula fuit Galliae Narbonenſis, in Provincia, media inter Maſſiliam & Telonem, 18. milliaribus ab utraque, nunc pagus Ceireſte dictus, *prope* Aranum amnem, una leuca ab ora maris Mediterranei, & ab urbe Civitate dicta, *la Ciotat*, quę crevit ex ipſius ruinis, ut auctor mibi eſt Hon. Bou. & ut didici ab incolis illius tractus, dum illas partes luſtrarem. Promontorium autem Cithariſtes in eo tractu eſt *Cap. de Laigle*, prope Civitatem.

Citbrum, Citron Strab. *Chitro* Soph. ſed Leuncl. *Zotrivar*, opp. geminum ; unum in Theſſalia *Zotrivar*, al- Theop. terum in Maced. *Citro*, quod & Pydna, urbs epiſc. olim ſub Archiep. Theſſalonicenſi, nunc metrop. in ora, à Theſtalonica, ad 40. mill. paſſ. in meridiem diſtans.

Citium, Cittium Plin. urbs olim Cypri epiſc. in ora Pluta auſtrali, inter Amarhuntem ad occ. & Thronos ad or- Ptol. tum adhuc *Chite* dicta, nunc pag. Cetium Strab. ſcribitur, & Cytium, & Cythium.

Citium quoque urbs eſt Miſniæ, *Ceitz* vulgò, quæ & Script. Mamilla, epiſc. ſub Archiep. Magdeburgenſi, prox. Germ. Naumburgo urbi, inde 2 leuc. Aldemburgum versùs diſtans. Cujus mem. Poeta Germ. lib. 4. itiner.

A dextra Citium linquentes, fortè ſubimus
Inde Pegam.

Vide Citizum.

Citizum, quod & Cecia apud ſcript. Germ. olim Ma-

Rom Mamilla, *Ceitz*, urbs Germ. apud Elſteram fluv. in Miſniae & Thuringiæ conſ. epiſc. ſub Archiep. Magdeburgenſi. ab Othone Imper. ædificata, ſedèque epiſc. a Joanne XIII. Pontif. Max. douata, quaſi media inter Naumburgum urb. Thuringiæ & Aldemburgum urb. Miſniæ ferè 3. leuc. diſſita. Vulgò *Czeitz*.

Citizum, *Zeitz*, urbs eſt Saxonię ſuperioris in Meſnia provincia, olim ſede epiſcopali decorata, quæ poſtea Naumburgum tranſlata fuit; eſtque ſub dominio Epiſcopi Naumburgeuſis. 5. leucis Germanicis diſtat a Lipſia in auſtrum.

Cittadella, *Cittadelli*, urbecula Hiſpanię, Minoricę inſulę præcipua. Vide Iamna.

Ptol. Cituorum inſula, *Citnatu* Hungaris, *Schut* Germanis, inſ. Danubij, in Pannonia ſuper. longa 8. leuc. Hungaricis, inter Poſonium urbem ad occ. & Crumerum arcem firmiſſimam contra Turcas ad ort. in qua Samaria opp. amplum, & pagi 60.

Cituorum inſ. in Pannonia, nunc inſula Danubij perampla, in Hungaria, inter Poſonium ad Boream, & Arrabonem ad auſtrum. Gemina eſt; maior & præcipua, quæ versùs Boream & ortum, vulgò *iſſe de Schut* dicitur. Circuitus eſt 20. leucarum circiter, longa 9. leucis & lata 4. Ibi arx Komara permunita, cum valido præſidio contra Turcas, in auſtrum inſ. & Sumaria, *Sumarein*, oppidum versùs Poſonium. Minor autem inſ. vulgo *le petit Schut*, eſt versùs auſtrum, & è regione Atemburgi & Arrabonis urbium ubi Danubius recipit Arrabonem; eſtque oblonga, lata autem vix 2. leucis. Dicitur aliter Schutia inſ.

Citus, *Zittiuar*, teſte Leuncl. apud Turcas, opp. Theſſalię, ſic apud Ortel. in Theſ. Geograph. ubi Citus ſcribit pro Citrum, & *Zettivar* pro *Zottiuar*, è contra, niſi error in Leuncl. cod. ſit.

Civaro, *Chambery*, teſte Cœnali, urbs Allobrogum,
Cit. Sabaudiè caput, & conventus reg. juridicus, media inter Maurianam urb. & Lugdunum paulò ſupra 15. leu. propior Granopoli, à Feneva 18. Quæ etiam Camerium Latinè dicitur, teſte Paradino, & Cambericum.

Civaro, *Chambery*, urbs eſt Allobrogum, Sabaudię caput, in planitie, ad amnem *Laiſe* dictum, inter Montem Melianum ad 3. leucas in auſtrum, & lacum Burgetium in Boreàm ad 2. leucas. 3. leucis diſtat à confinio Franciae versùs artem Barranam, 18. à Lugduno in ortum, 14. à Fano S. Joannis in Mauriana Valle; & 9. à Gratianopoli in Boream.

Givitas, *la Ciotat*, urbecula Galliae, in Provincia. cuius vina commendantur. Gaudet Portu commodo & capaci in ora maris Mediterranei: unde multi nautae periti: eſtque media inter Meſſiliam & Telonem. Vix uno milliari diſtat à Citariſta antiqua, nunc *Ceireſte*, & ex eius crevit.

Civitas Caſtellana. Vide Feſcennium.

Civitas Caſtelli. Vide Tifernum.

Civitas Ducalis, ſie vulgo in Aprutio, epiſc. inter Reaten 3. & Aquilam ort. 20. mill. paſſ.

Civitas Ducalis urbs eſt Aprutii ulterioris, juxta Vilium fluvium, nunc vulgò *Civita Ducale*, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Theatino, in regno Neapolitano, 7. milliaribus à Reate in ortem, & 15. ab Aquila: eſtque parvi circuitus, iu confinio ditionis Pontificiae.

Civitas Legionum, urbs Aibionis gemina: una, quae
Ant. & Divana, poſtea Ceſtria, *Cheſter*, in ora Vvalliae, ad oſtia Civaę fluv. Altera in Vveilia ad occ. à Landava urbe 10. mill. in Caeciam, *Caerleon*, vulgo, in agro Monumetenſi.

Civitas legionum in Albione duplex eſt, una, quae & Deva, ſeu Ceſtria, Legio xx. victrix, *Cheſter*. Vide Deva. Alia, quae Iſca Silurum, Legio 11. Auguſta *Caerleon*. Vide Iſca Silurum.

Civitas nova, Neuſtat, urbs Norici, In Auſtia, epiſc.
Prov. ſub Archiep. Saliſburgenſi à Vienna 8. leuc. in au-
Rom. ſtrum Gracium. Altera in ora Hiſtriae. Vide Æmonia.

Civitas nova, *Neuſtat*, urbs Germaniae, in Auſtria epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Saliſburgenſi ab anno 1468 Sedet ad amnen *Biſcavv*, 6. leucis à Vienna in meridiem & 12. ab Arrabone in occaſum. Vide Neoſtadium.

Civitas nova, *Civita nova*, oppidum amplium, Italiae, in Marchia Anconitana, in monte, non procul a mari Adriatico: eſtque Ducatus titulo inſignitum Caeſarinorum. 6. milliaribus diſtat a Laurento Firmum versùs, à quo 9. milliaribus tantum abeſt.

Civitas Plebis, *Cittadella Pieve*, urbs Italiae, in ditione Pontificia, & in agro Peruſino, 5. milliaribus a Cluſio in ortum, 6. a lacu Trabmeno, & 16. a Peruſia. Paucis conſtat incolis; eſtque parvi circuitus.

Civitas Regalis, *Civita Reale*, urbs regni Neapolitani, in Aprutio ulteriori, prope ſontes Velini fluvii, quatuor milliaribus a confinio ditionis Pontificiae, 1. autem ab Aquila urbe, ad radices Apeunine montis.

Civitas Regia. *Ciudad Reale*, urbs ampla Hiſpaniae, in Caſtella nova, probe Anam fluvium, in Campo Calatravae dicto. Deficit tamen in dies. Diſtat a Calatrava 3. leucis in auſtrum.

Civitas Regum, *los Reyes*, alio nomine *Lima*: urbs Americae meridionalis, caput Peruviae, archiepiſcopalis facta anno 1557. Condita autem fuit a Franciſco Pizarro anno 1535. in Limana Valle, vix uno milliari ab ora maris Pacifici, ubi portum habet munitum, *Callo* dictum. In ea degit Prorex Peruviae nomine Regis Hiſpaniae, diſtatque centum circiter leucis Hiſpanicis a Cuſco urbe in occaſum. Vide Lima.

Civitas Roderici, *Ciudad Rodrigo*, urbs Hiſpaniae. Vide Mirobriga.

Civitas Solis *Citta del Sole*. urbs Italiae munita in ea parte Romandiolae quae magno Duci Hetruriae paret, ad amnem *Fagnone*, in limite Romandio ae Pontificiae, 4. milliaribus a Foro-Livio, & 8. a Britimonio in occaſum, 40. autem a Florentia varsùs Boream & Ravenna, a qua diſtat tantum 16. miliaribus.

Civitas vetus, *Civitavecchia*, oppidum Italiae, in ditione Pontificia, 40. milliaribus a Roma, in ora maris Mediterranęi, Vide Centumcellae.

Civitas vetus, *Città vecchia*, ſeu *Medina* incolis, urbs Africae, Melitae inſulae alias praecipua, & in meditullio inſulae, in colle probè munita ac Equibus Melitenſibus, & alias obſeſſa a Turcis irrito conatu.

Cius, *Iſchia*. teſte Ortel, fluv. Thraciae, ſeu Myſiae *Plin.*
infer. in conſ. ex Rhodope monte manans, ac per Myſiam in Danubium influens: ad quem & Cium opp. teſte *& al.*
Anton. Sed Cium apud Anton ultra Doroſtorum & Axiopolim erat. Cuius item Plin. fluv. & opp. phrigiae. Vide Cios.

Cius, aliis *Cio* dictus, fluvius eſt Bulgariae. Oritur ex Rhodope monte, & in Danubium influit prope Duroſtorum oppidum.

Ciraza caſtellum erat paphlagoniae apud Amiſum urb. Stiphanae paludi, impoſitum.

Cladaus, Cladeus Pauſ. fluv. Elidis, in Peloponneſo, *Strab.*
qui apud Alten in Alpheum labitur.

Claeon fons eſt phrigiae, apud Celaenas, ſaxa egerens, ut ſcribit Plin. lib. 31. c. 2.

Clagenfurtum, *Clagenfurt*, oppidum amplum Ger- *P.Vill.*
maniae in Carinthia provincia, 2. milliaribus à Savo fluvio. Quod aliis eſt Claudia, aliis autem longè diſfert.

Clameciacum, *Clamecu*, oppidum Galliae, in Niver-
nenſi provincia, ad Icaunam fluvium, 9. leucis ab *Plin.*
Altiſſiodoro in auſtrum, & totidem circiter à Cha- *Swan.*
ritate in ortum: ibique reſidet Epiſcopus Bethleemenſis dictus.

Clampetia, *lo Cetraro*, opp. Brutiorum, in ora litor. citer. Calabriae. Vide Lampetia.

Clands, *Glan*, teſte Laz. fluv. Vindelicorum, in Bavaria, in Danubium decurrens, non in Iſtrum; ut in Dheſ. Ling. Lat.

Clanis *le Clain*, fluvius Calliae, in Pictavenſi regione. Pictavium rigat, & poſtea in Vigennam ſe e-
xonerat paulò ſupra Caſtrum Geraldi. Dicitur etiam *Steph.*
Clanius à quibuſdam.

Clanis, Glanis Plin. *la China*, fluv. & palus Hetruriae, ex agro Aretino in Tiberim unà cum Pelia, cui commiſcetur, paulò ſupra Oropitum urb. infra eandem urbem influens. Huius mem. Sil. lib. 8.

Et Clanis, & Rubico, & Senonum de nomine Sena.

Clanis palus, *le Chiane*, palus oblunga; & per aliquot milliaria extenſa, inter ditionem Summi Pontificis & Hetruriam; cuius pars auſtralis versùs Cluſium & Civitatem plebis efficit amnem Clanim, *Chiane*, qui in peliam fluvium ſe exonerat paulo ſupra Herbanum, in ditione Summi Pontificis. Pars autem Borealis, quae & maior, verſus montem Poltianum, & Aretium in Arnum fluvium labitur, in ditione magni Ducis Hetruriæ.

Cla-

Airg. Clanius, *l'Agno*, teſte Amar. Leone, fluv. campaniæ, ex mont. Tiphata oriens, ac juxta Acerras, et Atellam ſive Averſam, urbes, ac Linternum decurrens, Linternamque creans paludem in ora littorali. De quo Virg. lib. 2. Georg.

Vicina Veſevo
Ant. *Ora jugo, & vacuis Clanius non æquus Acerris.*

Clanum, opp. Gall. Narbon. Vide Glanum.

¶ Clara, *Clare*, oppidum Angliæ, in Suffolcia comitatu prope fluvium, et comitatum Eſſexiæ, 13 milliaribus a cantabrigia. Quod ab aliis clarentia dicitur; eſtque Ducatus titulo inſignitum.

¶ Clara, urbs Hiberniæ, comitatus cognominis caput, in connacia regione, in receſſu Sinei fluvij. Diſtat 18. milliaribus a Limerico in occaſum.

¶ Claraſcum, *Chieraſce*, Gallis *Quieraſque*, oppidum munitum Italiæ, in Pedemontio, notum pace ibi confecta anno 1631. Sedet ad Tanarum fluvium, ubi recipit Sturam. Aliis eſt carrea, vide ibi.

Claravallis *Clevaulx*, et Italis *Chiaravalle*, opp. Gall. celt. in Burgundiæ, Duc. apud Albam fluvium, et finis Lingonum. Alterum in Burgundiæ com. in Sequanis, ad Mubim. fluv. inter Veſuntionem metrop. S. et Mont. Bellicardum in Bor. vergentem 4 leuc.

¶ Claravallis, *Clairvaux*, monaſterium celeberrimum Ordinis ciſtercienſi, S. Bernardi pietate clarum in campania provincia, ad Albulam fluvium, 3. leucis a confinio Burgundiæ, medium inter calvomontium ad ortum, et Barium ad Sequanam in occaſum, 2 autem a Bario, ad Albulam in meridiem, in valle quæ antea Vallis Abſinthi dicta fuerat.

¶ Clarenna, oppidum vindeliciæ, nunc *Rain*, prope confluentes Lici in Danabium, in Ducatu Bataviæ inter Doaverdam, et Novoburgum, antea a Suecis malè habitum.

Serit. clarentia, *Clarence*. Albionis, ac comitis titul. Angliæ, in Suthfolcia reg. juxta Eſſexiæ confinia, ad clarentium fluvium fere medium inter Londinum et Norvicum, ad 45 mill. diſtans utrinque.

¶ Camden, et aliis idem cum *Clare* opr. ad Sturam fluv.

Clarenzia, *Clarenza*, urbs Græciæ, in Peloponeſo, Ducatus titulo alias clara, et nunc regiunculæ caput, ad mare Jonium, alias Dyme dicta, vide ibi.

Clariacum, *Clery*, Pag. Aurelianenſis agri, ab Aurelianis 4. leucis: Bleſas verſùs in occ. cujus fit mentio in vita S. Liphardi Abb.

¶ Clariacum oppidum eſt Galliæ, in provincia Aurelianenſi, inter Aurelias ad ortum, et Ralgentiacum ad occaſum, celebris æde beatæ Mariæ Virgini ſacra & miraculis clara, ubi ſepultus Ludovicus XI. Francorum Rex.

¶ Clariacum, *Clerac*, urbs Galliæ, olim munita, in Aquitania, & Aginnenſi tractu, ad Oldum fluvium, *Serip.* qui paulo intra cadit in Garumnam, 4 leucis ab Aginno & 3 a Neraco. Ibi Abbatia celebris Canonicis Lateranenſibus aſſignata ab Henrico IV. Francorum Rege.

Clarinea, poſtea Gandavum, *Gens*, vel *Gends*, urbs Belgii, in Flandria, maxima urbium Belgicarum, vide Gandavum.

Claritas Iulia, opp. Hiſp. Bæt. apud Aſpaviam, vide Attubi.

¶ Claromons, *Chiaramonte*, oppidum Siciliæ ſat lautum, intra montes, in Valle Neætiana, olim Gulphis dictum, 15 milliaribus a Terra nova in ortum, & totidem a Camarana in Boream.

¶ Claromontium, & Clarus, *Clemont*, urbs Galliæ, Alverniæ Provinciæ primaria, et epiſcopalis ſub Ar-
Plin. chiepiſcopo Bituricenſi, ampla, & bene culta. Sedet in colle, ad radices montium, in tractu Limania dicto, ad amnem *Areier*, qui poſtea in Elaverim ſe exonerat. Vix uno milliari diſtat a Monſerrantio, & fere 2 leucis à Rigoduno, 24 autem a Lugduno in occ. Crevit ex ruinis Gergoviæ. Ibi Concilium celebratum fuit an. 1005 ab Urbano II. Vide Gergovia.

¶ Claromontium, Clermont cognomento *en Beauvoiſis*, oppidum Galliæ, in Bellovaceoſi agro, comitatus titulo celebre 5 leucis diſtat a Bellovaco in ortum, & totidem a Silvaneſto in Boream, 7. autem à Compendio.

¶ Claromontium Lutevenſe, *Clermont de Lodeve*, urbs parva Galliæ, in Occitania inferiori, cum caſtro ad amnem *Lergue*, inter Piſcenas, & Lutevam.

¶ Claromontium, *Clemont* cognomento *en Argonne* urbecula Galliæ, alias munita, in Ducatu Barenſi, & Comitatus cognominis caput, in colle; nunc eius mœnia ſunt diſiecta. Diſtat 6 leucis à Virduno in occaſum, & 3 à Fano D. Menehildis. Sedet iuxta amnem *Ayr*, & eius ditio annexa fuit regno Franciæ hiſce ultimis temporibus.

Glaros, & Clarus, *Calamo* Soph. & Nig. inſ. maris Myrtoi, inter Coon & Leron proximas, a Coo 13. *Strab.*
mill. paſſ. in occ. à Delo 60 in ort. ipſa 40 circuitu. *Plin.*
Ex ea Chios longè diſtans in Bor. conſpicitur. *& al.*

Claros etiam (non Clarium, ut Theſ. Ling. Latina) opp. fuit Ioniæ, cum monte & luco Apollini ſacro, qui propterea Clarinæus cognominatus eſt, apud Colophonem urbem, teſte Æliano cum Pauſ. Cujus mem. Ovid. lib. 1. Metam.

Et Claros, & Cenedos, patureaque regia ſervit.

Clarus Pons, *Shirburn*, opp. Albionis, in Anglia, in * Somerſettenſi Com. a Sariſburia urbe 12 mill. paſſ. in occ. Bathoniæ urbi propior. Ubi olim ſedes fuit Sariſburienſis Epiſcopi. (* al. in agro Dorſettenſi, & ad maiorem utrinque diſtantiam.

¶ Clarus Funs, *Shirburn*: ſeu etiam *Sherborne*, op- *Strab.*
pidum eſt Comitatus, Dorceſtriæ, ad fontes amnis *Il*, in confinio Somerſetenſi provinciæ 12 milliaribus Anglicis diſtat a Dorceſtria in Boream, & 24 a Bathonia in auſtrum.

Claſſis opp. fuit Æmiliæ, apud Ravennam urb. ubi nunc *S. Apollinare* cœnobium, teſte Hieron. Rubeo licet Blondo *Cardiano* lacus; nunc dici ab omnibus videatur.

¶ Claſſis, locus Æmiliæ, nunc etiam *Claſſe* dicitur, ubi ſupereſt tantùm cœnobium D. Apollinari dicatum; ibique *Candano* amnis in mare Adriaticum ſe exonerat, vix 3. milliaribus a Ravenna in auſtr.

Claſtidium, *Chiaſtezo*, vel *Chiaſteggio*, opp. Gall. Ciſpadanæ, in Liguria, & agro Ticinenſi, a Ticino 12 mill. paſſ. diſtans, inter Placentiam 24 a Dertonam 16 in via quæ Genuam ducit & Alexandriam.

Claſton; *Andviar*, teſte Cluſio, urbs Hiſp. Bæt. ad *Patere,*
Bætim fluv. in Vandalitia, inter Cordubam ad occ. & Ubedam ad ort. 12 leuc. Sed *Andviar* al. Illiturgi eſſe videtur, vel locus non longè diſtans.

¶ Claſton, oppidum Hiſpaniæ, quid ſit, non bene *Ant.*
conſtat; forſan Caſtulo antiquorum, vide ibi.

Claterna, Cliterna Plin. *Quaderna*, opp. fuit Æmi-
liæ, medium ferè inter Bononiam & Forum Cornelij, u- *Priov.*
bi adhuc fluviolus & locus nomen retinet: ſic enim prædium cœnobii ord. Servorum Bononiæ appellatur. Mela Claternam in Piceno deſcribit. Claterna ſub Gratiano Imperatore everſa traditur. *Cic.*

Claterna, opp. olim Apuliæ Dauniæ, nunc *Campo* *Virg.*
Marino locus appellatur, teſte Nig. De priore Mantuan. in villa refriger.

Qua montana jugis undam Claterna ſonantem
Elicit.

In Theſ. Ling. Lat. malè ex Mela in Piceno locatur, & *Flaviano* indigitatur, cum ſit in Apulia, apud fines Frentanorum.

¶ Claterna, quæ nunc *Campo marino*, vicus Apuliæ, ad oſtia Fortoris fluvij, in provincia Capitanata, & in confinio Aprutii citerioris. Dicitur, & melius, Cliternia; diſtatque 2 milliaribus ab ora maris Adriatici.

¶ Clavaſium, *Chivano*, Gallis *Chivas*, oppidum Italiæ ſat munitum, in Pedemontio, iuxta Fadum fluvium ubi recipit Orcum, 12 milliaribus infra Turinum; et *Plin.*
13 ab Eropeam auſtrum.

Claudia, *klagenfurt*, teſte Luz. urbs Norici, in Ca-
rintia primaria, a Villaco 4 leucis Vitopoli propior, in- *Polyb.*
de 2 diſtans.

¶ Claudia eſt *Cluſen*, vicus haud procul ab oppido Marquarteſtein *in Bavaria, & lacu* Chiemſee, & forſan idem quod Claudium Ptol. Clureio teſte. *Ptol.*

Claudia, & Claudia caſtra, *Gloceſter*, urbs Albionis, in Anglia, ad Sabriam fluv. ab Herefordia urbe 23. mill. in ort. Oxonium verſùs, epiſc. ſub Archiepiſc. *Mel.*
Cantuarienſi.

¶ Claucia & Claudioceſtria, *Gloceſter*, aliis eſt Cleuum, vide ibi.

Claudia via, quæ a Milvio ponte inchoata, Fla-

miniæ jungebatur. Cujus mem. Ovid. lib. 1. de Ponto, eleg. 9.

Sueto. *Spectat Flaminia Claudia juncta via*

Claudiæ aquæ, fontes duo apud urbem Romam, unus Cæruleus, alter Curtius.

Fort. Claudiomagus vicus erat Gall. Celt. in finibus Biturigum, apud Turonum confinia: de quo Fort. in vita S. Mart. l. 3.

Incola quem vicum vocitavit Claudiomagum.

Ptol. Claudiomerium, *Cormes* teſte Mol. opp. olim, nunc pag. Hiſp. in Gallæcia, in finibus Artabrorum.

¶ Claudiomerium, oppidum Callaicorum Lucenſium quibuſdam eſt *Brandomil.* vicus Galleciæ, ad Lezarum amnem: aliis autem eſt *Muros*, oppidum illius provinciæ, ad oſtium Tamaræ fluvii, 6. leucis a Compoſtella in occaſum, & 8. à promontorio Finis terræ in auſtrum.

Ptol. Claudiopolis, *Caſtamena*, & *Caſtromena*, urbs Bithyniæ archiep. in mediterr. apud Sangarium fluv. ſub qua metrop. erant Heraclea Ponti, Tium; Pruſia, Flaviopolis, & Hadrianopolis. Sed illi Heraclea metrop. effecta ſucceſſit. Thev. eſt *Conique*, urbs inter Caſtamonam & Sinopen; ſed hæc in Paphlagonia.

¶ Claudiopolis urbs fuit Ponti, ad Elatam fluvium Dicta fuit etiam Bithynium, *Caſtomena*, nunc Caſtaldo. Sed longè diſtat a Sangario fluvio in ort. 30. autem milliaribus ab ora Ponti Euxini, & paulo amplius ab Heraclea Ponti in auſtrum.

Pauſ. Ptol & al. Claudiopolis etiam in Iſauria, quæ & Iſaura apud Ammian. & in Cilicia; epiſc. ſub Archiep. Seleucienſi, & nova Claudiopolis in Galatia, quæ an exſtent mihi incompertum eſt.

¶ Claudiopolis etiam urbs Aſiæ minoris in Cilicia ad radices Tauri montis, inter Comanam urbem & Cydnum fluvium. Sed quid ſit nunc, non conſtat.

Vet in Claudiopolis, *Klauſemburg* Germanis, & *koloſvvar* Hungaris, urbs Daciæ, in Tranſylvania, media ferè inter Albam Juliam, & Biſtritiam in Bor. diſtantem 6. leuc.

¶ Claudiopolis diſtat 14. milliaribus Germanicis a Varadino in ortum; eſtque urbs perampla & celebris, cum arce vetuſta. Ibi omnes Tranſylvaniæ conventus & judicia provincialia a Principe exercentur. Sedet ad amnem Klein Samos dictum, ſeu parvum Samum. Caput eſt Comitatus Clocenſis 9. leucis diſtat ab Alba Julia Boream verſùs, & totidem a Biſtricia.

Ptol. Claudivium, ſive, ut alii legunt, Claudionum *Ens* teſte Alſhamero, urbs Norici, in auſtria, ad Danubium, ubi is Aniſum fluv. excipit, a Lentia 4. leuc. in ort. apud Laureacum. Villanov. eſt *kloſternevvburg*, urbs Auſtriæ, ad Danubium, proxima Viennæ, ab ea 2. leur. in occ. diſtans. Pyramio eſt *Mezck*, opp. ad Danubium, fere medium inter Lentiam & Viennam ſupra 13. leuc. Lazio vero *klagenfurt*, de quo in Claudis: quod magis probo.

Plin. Claudius, mons Pannoniæ ſuper à Celeicenſibus in Stilia in ortum protenſus, variè ab incolis nominatus in Siria enim ad occ. *Vogel* & *Rochitzemberg*, ac *Im Zagor*, ad ort. in Hungaria *Motay*, *Monoczkle*, *kiſdarnocz*, & *Vvereneze*, teſte Laz. nominatur.

Ptol. Claudus, inſ. maris Cretici, contra Criumetopon prom. Vide Caudo.

Ant. ¶ Claudus, inſula maris Cretici, contra Criumetopon promontorium Cretæ in auſtrum. Dicitur etiam Claudos, nunc autem *Gozo*; eſtque parvi circuitus.

Clavena, & Clavenna P. Diac. *Chiavenna*, Italis, *Claven* vel *Cleven* Germ. opp. Rhætorum, haud procul à Lario lacu, ab eo 16. mill. paſſ. in Bor. medium ferè inter Comum & Curiam Rhætiæ urbem 55. mill. paſſ.

Clavenna, *Cheavenne* Gallis, caput Comitatus cognominis. Sedet ad amnem Mairam, & ab ea dicitur etiam lacus Clavennæ, inde vix 5. milliaribus diſtans qui poſtea cum Addua fluvio in Larium lacum ſe exonerat. Urbs autem diſtat 46. milliaribus à Como, 38. a Curia, & 18. à Rheno fluvio.

Claverium, ſeu Clavarum, *Chiavari*, oppidum Italliæ ſatis cultum, in ora Genuenſi orientali, & parum à mari diſſitum, ad oſtia fluvii Anthellæ, vulgò *Lavagna*, in planitie, 25. milliaribus à Genua, & 5. a Rapallo in ortum. Antea dictum fuit Burgus longus, ut ego pluries didici a Philippo Maria Bonino viro doctiſſimo, cui ut indigenæ fides adhibenda eſt, Civem, habuit Innocentium III. Pontificem Maximum.

¶ Clauſa, ſive Coveliacum, Tirolenſis Comitatus caſtrum, in alta rupe exciſſum vulgo *Clauſen*, ad Eyſocum amnem, inter Bolſanum & Brixinonem.

Clauſentum, *Sonhampton*, teſte Camd. opp. Albionis apud Ventam Belgarum, inter illam 10. & Regnum 20. mill. paſſ. ex itin. Anton. *Ant.*

¶ Clauſentum, urbs Angliæ, in littore, ad Triſantonis fluvij oſtia. Media eſt inter Ventam Belgarum ad Boream, & Vectim inſulam, in Antonia provincia; gaudetque portu percelebri & capaciſſimo in ora maris Brittannici, 20. milliaribus Anglicis a Regno ſeu Ciceſtria in occaſum, ad oſtia fluvii Antonis, nunc *Teſt* dicti.

Clauſtrini, pop. Daciæ Ripenſis, quorum opp. Ortel. dubitat an ſit *Glauſenburg*, cùm hoc longe diſtet à Ripenſi Dacia. *Lib. Not.*

Clazomenæ, Clazomene Plin. patria Anaxagoræ Cryna prius dicta, unde Apollo Grynæus appellatus, *Griene*, teſte Thev. al. *Urla*, urbs Joniæ marit. epiſc. ſub Archiep. Smyrnenſi, inter Smyrnam & Erythras proximas urbes. Ejus mem. Auſ. epigr. 123. *Strab. Ptol. & al.*

Et teris incluſas punica Clazomenas.

Non longè Clazomenia inſ. quæ & Maratuſſa; ubi primum Clazomenii habitarunt.

¶ Clazomenæ urbs fuit Aſiæ minoris, in Ionia, & in ora maris Ægæi & ſinus Smyrnæi, media inter Smyrnam ad ortum, & Chium ad occaſum.

Clene, fons Myſiæ Aſiat. ubi Rheæ Deæ ſacra fiebant. Cujus mem. Orph. in Argon.

E mediis manat; fontem vocat incola Clenen.

Clenus, *ta Clain* & *Clin*, fluv. Gall. ex montibus Lemovicum oriens, ac per Pictavos fluens, in Vigennam fluv. Pictavienſis reg. labens, qui & Clitis appellatur.

¶ Clenus fluvius, *le Clain*, oritur in confinio provinciæ Marchiæ Lemovicenſis, Pictavium urbem alluit, & poſtea in Vigennam cadit paulò ſupra Caſtrum Heraldi. Dicitur etiam Clanis, & a quibuſdam Clitis, ſed impropriè. *Tuan.*

Cleon, fons in Phrygia, apud Celænas, ſaxa egerens. Vide Clæon.

Cleonæ, Cleona Melæ, Cleone Plin. *Sanvaſili*, teſte Nigro, opp. olim, nunc pag. Argiæ reg. in Peloponneſo, inter Corinthum 10. & Argos 15. mill. paſſ. Mantiniæ ubi finitimum. Cujus mem. Ovid. lib. 6. Metam. *Plin. Strab. Pauſ. Ptol. & al.*

Meſſeneque ferax, Patraque, humileſque kleona.

Hinc Cleonæus nem. gen. Claud. lib. 1. in Ruſin.

Una Cleoneum paſcebat ſylva leonem.

Fuit & Cleone, op. Maced. inter Athon mont. & Pallenen.

Cleopatris quæ & Arſinoe. *Sues*, teſte P. Gyllio, *Batraru* al, urbs Ægypti, in intimo ſinus Arabici receſſu, à Peluſio 125. mill. paſſ. in ort. diſtans. *Strab.*

¶ Cleopatris, ſeu, & melius, Arſinoe, *Suez*, oppidum munitum Ægypti, in receſſus ſinus Arabici ſeu maris Rubri. Gaudet portu percommodo. Arabicè *Baraaru* dicitur; & diſtat 125. milliaribus a Peluſio in auſtrum: Sunt tamen qui credunt Arſinoen nunc *Azirut* dici, & diſtare 70. milliaribus a *Vuez* in auſtrum.

¶ Clepidava, oppidum Baſtarnarum, *kamieniec* teſte Cluverio, urbs Podoliæ munitiſſima, in edito ſaxo, in regno Poloniæ. Vide Camenecia.

Clepſydra, fons Ithomæ mont. apud Meſſenem urb. Peloponneſi, urbi imminentis. *Pauſ.*

Cleſis apud neotericos, *Chieſe*, Cluſius veterib. fluv Cenomanorum, per agrum Brixienſem fluens: De quo Bapt. Mantoan. *Mant.*

Pauperiore Vado Cleſis montanus ab ortu.

¶ Cleſis, *Chieſe*, fluvius Italiæ. Vide Clauſius.

Cleta, *Pietramala* & *Petramala*, teſte Barr. caſtellum Brutiorum, in Calabria citer. ad ſin Terinæum, & ad oſtium Sabbati fluv. inter Mamertum ſive Martoranum urb. unde 4. mill. abeſt, & Nuceriam ſive Terivam in auſt. al. 4. mill. *Lycop.*

Clevum *Glouceſter*, teſte Camd. urbs Britanniæ, ſive Angliæ, ad Sabrinam fluv. epiſc. ſub Archiep. Cantuarienſi, quæ & Claudia, & Glovernia dicitur, à Londino 80. mill. in occ. diſtans Herefordiam verſùs. Sed potius opp. exciſum eſt apud Glogeſtriam, & locus adhuc *Clev*, dicitur. *Ant.*

¶ Ci-

¶ Clevum. *Gloceſter* vulgò, urbs Dobunorum, in Anglia, Ducatus titulo inſignita, & caput regionis cognominis. Dicta fuit etiam Claudia, nunc Gloceſtria, & a Britannis *Caer Gloyi*, teſte Camdeno. Epiſcopalis facta fuit Henrico octavo Regæ. Diſtat 18. milliaribus à Vigornia in auſtrum, & 26. à Bathonia in Borcam; eſtque ampla & elegans.

Plin. Clibanus, M. *Viſardo*, teſte Barrio, mons magnæ Græciæ, in Calabria ulter. apud Siberenam urb. inter illam & Petiliam. Al. vero apud Lacinium prom. Sed Celſo Cittad. *Il Bollenti di Solano* dicitur, in ſummitate mont. Apennini, inter Coſentiam & Rhegium occurrens. Fuit & opp. Iſauriæ, teſte Plin.

Plin. *Ptol.* Clides, *Capo di S. Andrea* prom. Cypri, in ora orientali, ubi 4. inſulæ parvæ ejuſdem nominis ſunt, teſte Thev. Iu Theſ. Ling. Lat. ponuntur; ante Aſiam cum ſcribendum eſſet ante Cyprum.

¶ Cilipenus ſinus, *Golfe de Livonie*, ſinus maris Baltici, inter provincias Livoniam & Curlandiam excurrens, ad Rigam; unde dicitur etiam hodie *Golfo de Rigo*, & recipit fluvium Duinam.

Strab. Climax, mons Phœnicis, apud Byblum urb. à Tyro 100. ſtad. diſtans, *Baſſo di Cane* incolis dictus, teſte Nig. Climax quoque apud Strab. Auguſtia eſt mont. Tauri, apud Selgam urb. Piſidiæ. Eſt & mons Pamphyliæ, teſte Strab, niſi ſit idem cum ſuperiore,

¶ Cliſſa, *Cliſſa*, arx Dalmatiæ, in monte, valde munita, Slavè *Klis*, olim Audetrium, ut opinatur Ioannes Lucius cui ut indigenæ fides magis adhibenda eſt Diſtat 10. milliaribus à Spalato in Boream, & totidem ab ora maris Adriatici. Ante aliquot annos à Venetis capta, ipſis etiamnum ſubeſt.

Ptol. Cliternum, *Celano*, teſte Molet opp. Latii, in Marſis, apud lacrum Fucinum, inde ad 3. mill. paſſ. quod alii in ipſa lacus ripa interiiſſe ſcribunt, in finibus non Marſorum, ſed Æquicolarum, in Theſ. Ling. Lat. Cliternia dicitur ex Pomp. Mela, Cliternini pop. Plin.

¶ Cliternum Cluverio fuit oppidum Marſorum, prope Apenninum, & longè a lacu Fucino: Sanſoni autem oppidum Æquorum, verſùs Anienem. Sed quid ſit nunc, non conſtat.

Sidon. Clitis, *Clain*, fluv. Pictavorum, cum Vigenna in Ligerim, influens, qui & Clenus Turon. Vide ibi. De eo Sidon. in paneg. Majorano, ubi Clinis legendum videtur.

Clitis, Elaris, Atax, Vahalis, Ligerique bipenni
Excisum,

¶ Clitis, fluvius Galliæ, *le Clain*. Pictavium rigat Vide Clunis.

Strab. *Ptol.* Clitor, Cletor Xenoph. Clitorium Plin, Clitore Liv. *Clitorio* adhuc & *Gardichi* Nigro, opp. Peloponneſi, in Arcadia cum Clitorio fonte & flu. Stymphalo Mantiniæque finitimum. Stat. lib. 4. Theb.

Et rapidus Clitor, & qui tibi Phytio Ladon.

Aqua Clutorij fontis pota vini guſtum aufert, teſte Ovid, lib. 15, Metam.

Clitorio quicunque ſitim de fonte levarit,
Vina fugit; gaudetque meris abſtemius undis.

Plin. De qua re Plin. lib. 31. c. 2.

Sueton & al. Clirumnus, *le Vene*, fluv. Umbriæ, (non Mevaniæ. ut in Theſ. Ling. Lat. ubi Mevania cum ſit opp. ponitur reg. Umbriæ (apud Trebiam exoriens, ſtatimque totius emergens, juxta Mevaniam decurrens, ac in Tiberim labens. Boves epotus candidos facit, teſte Plin. Mem. illius Proper. lib. 2. eleg. 15.

Qua formoſa ſuo Clitumnus flumina luco
Integit.

Claud. de vict. Stilic.

Quin & Clitumni ſacras victoribus undas,
Candida qua Latijs prabent armenta triumphis.

¶ Clitumnus, *Clituno* etiam nunc dictus, fluvius eſt Italiæ, in Umbria. Oritur in loco dicto *Vene* ex tribus fontibus in clivo, infra vicum *Campello* dictum, 2. milliaribus à Trebia Spoletum verſùs, ut ego pluries vidi. Mevavium rigat, & in Tineam fluvium ſeu Topinum ſe exonerat, & cum ipſo poſtea in Tiberim labitur.

¶ Clivenſis Ducatus, *s'lands van Cleef* incolis, *pais de Cleves* Gallis, regio Germaniæ à Rheno fluvio bipartita. A Rhinoberga ad Moſam & Vahalim uſque extenditur; ſubeſtque dominio Electoris Brandeburgici Ibi urbes præcipua ſunt Clivia, caput provinciæ, Weſalia, Calcaria, Emmericum, Geneppum, & Duisburgum.

Clivia, Cleve, urbs Germ. infer. inter Moſam & Rhenum, Clivienſis Duc. caput. Arx Clivenſis ex antiq. inſcrip. ibi reperta, à clivo, in quo à Cæſ. condita fertur, ſic dicta; pendet enim verſùs Rhenum inſtar clivi. Abeſt à Col. Agripp. 16. leuc. in Bor. à Noviomago urbe primaria Geldriæ Duc. 5. Eumenius Rhetor Auguſto clivenſes hic loci memorat. *Eumn.*

Clivis Scauri, locus Romæ, ubi templum S. Andreæ Apoſtoli. *Priov.*

Clidus cucumeris, locus urbis Romæ. *Rom.*

Clocheria, *Clogher*, urbs Hiberniæ epiſc. in Ultonia reg. ſub Archiep. Armacano. *Martyrol.*

¶ Clocheria, ſeu Clogeria, ſita eſt in Comitatu Monaghano in colle, juxta amnem *Blakvvater*, 20. milliaribus Anglicis ab Armacho. Paucis nunc conſtat incolis. *Plin.*

Clodia Foſſa, poſtea Clugia, *Chieza*, urbs Venetiæ marit. epiſc. ſub Patriarcha Veneto; inter Venetias & Hadriam urb. 25. mill. paſſ. ad oſtium Bachilionis fluv. & Brundulum portum.

¶ Clodia Foſſa ſeu Foſſa Clodia, urbs eſt ditionis Venetæ, & in inſula parva maris Adriatici, cum portu, 25. milliaribus à Venetiis Loredum verſùs, & prope Brendulum inſulam. Crevit ex ruinis Metamauci; fuitque celebris victoria Genuenſium anno 1380. *Mel.* *Ptol.*

Clodianus, *Fluvian*, teſtibus Flor. & Varrerio, fluv. Hiſp. citer. in Catalaunia, inter Emporias & Rhodam opp. mari exceptus. *Prov.*

¶ Clodianus eſt *Llobregat*, annis Cataloniæ, teſtibus Sanſobe & Brietio. Oritur ex Pirenæis montibus prope Iuncariam oppidum, & in mare Mediterraneum ſe exonerat prope Rhodam arcem. *Rom.*

Clona, *Clon*, urbs Hiberniæ epiſc. ſub Archiep. Caſſilienſi, in ora auſtrali Momoniæ reg. marit. à Corcagia urbe 10. mill. paſſ. in merid. totidem à Liſmora.

¶ Clona, *Cloney*, urbecula Hiberniæ, in Momonia provincia & Comitatu Corcagienſi, 4. milliaribus a littore maris Vergivij, 15. à Liſmora in auſtrum, & totidem à Corcagia in ortum.

¶ Clonfertia, *Clonfert*, urbs Hiberniæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Tuamenſi. Sedet in Connacia provincia & Comitatu Gallivenſi, ad Sineum fluvium, qui paulo ſupra recipit Sukium fluvium. Diſtat 28. milliaribus Anglicis à Galliva in ortum, & 9. ab Atlona.

Cloſtra Romana opp. fuit Latii, in ora, apud Circeios & Nymphæum fluv. *Plin.*

Clota, Glota Tac. poſtea Cluda, *Cluid & Clyd.* teſte Hect. Boetho, fluv. Britaniæ ſecundæ, hoc eſt, Scotiæ, ex Grampio monte in occ. per Glaſguum urb. fluens. *Pto'.*

¶ Clota, *Clyd*, ſeu *Cluyd*, oritur in Cludeſdalia provincia, ubi Glaſcoviam rigat; deinde inter Lenoxiam & Cuninghamiam provincias labitur, & in mare Hibernicum ſe exonerat ad Clotæ ſeu Glottæ æſtuarium.

Cluanum, *Kiloom*, urbs Hiberniæ epiſc. ſub Archiep. Armacano, in Connacia reg. potius *Clon* eſſe videtur ſub Archiep. Caſſilienſi, in Momonia, Clona etiam Latinè dicta, ut ſuprà ſuo loco. *Script. Brit.*

¶ Cluda, *Cluyd.* fluvius Scotiæ meridionalis. Cludeſdaliam provinciam biſariam ſecat, Glaſcoviumque rigat, & dein in æſtuarium Glottæ. *Frithof Clyd* ab eo ſtictum ſe exonerat. Aliis eſt Glotta & Clota. Vide ibi.

¶ Cludeſdalia, aliis Glottiana, *Cluydeſdale*; provincia Scotiæ meridionalis in mediterraneis, Illi urbs præcipua Glaſcovium, archiepiſcopalis, ad Cludam fluvium.

Clugia, urbs Venetiæ littorea. Vide Clodia Foſſa.

¶ Cludera, *Clundert*, oppidum Belgij permunitum, in Brabantia, in ditione Hollandorum. Vix una leuca diſtat à mari & à Guillelmiſtadio, & 2. tantùm à Breda in occaſum; eſtque in inſula Rugenillenſi.

Clunia, *Corunna del Conde* Cluſ. & Flor. urbs olim præcipuas ac conventus juridicus Hiſp. Tarracon. in Arevacis, nunc pag. apud Durium fluv. Arandæ opp. finitimus. Licet Ambr. Mor. nunc *Civdad de Caſtro*, & alibi *Calaborra* locum indigitet. Prior ſententia probabilior eſt. *Plin.* *Liv.* *Plutia & al.*

Cluniacum, *Clugny*, pag. Gall. Celt. cum cœnobio, in Burgundiæ Duc. apud Matiſconam urb. inde Auguſto unum verſùs 5. leuc. ſive apud Auguſtodunum, à quo 2. leuc. abeſt, Tinurtium verſùs 18. *Martirol.*

¶ Cluniacum Abbatia eſt percelebris, & caput Ordinis Cluniacenſis, in Matiſconenſi agro, ad amnem *Groſne*, 4. leucis a Matiſcone in occaſum, 13. ab Auguſtoduno in auſtrum, & 6. a Carolüs, quot a Tinurtio circiter.

Clupea * Clypea Ptol. Quipia, teſte Marm. urbs Afri- *Plin.*

Solin. Africæ marit. apud Hermeam prom. olim epiſc. ſub Archiep. Carthaginenſi, à Siculis condita, teſte Sol. à Carthagine 85. mill. paſſ. in ortum. Luc. lib. 4.

Et Clupeam, tenuit ſtationis littora nota.

Hic ſcorpiones, ſicuti nec in Galata* inſ. non vivunt (* manuſc. Seld.)

Her. Cluſini fontes. *Bagni di S. Caſſiano*, teſte And. Bacio, balnea Tuſciæ, in territ. Cluſino, inter Aquulam opp. & Cluſium urb. ad 6. mill. paſſ.

Polyb. Strab. & al. Cluſium, *Chiuſi*, urbs Hetruriæ antiquiſſima, ac ex primis Tuſcorum coloniis, Porſenæque Regis ſedes, nunc penè ob aeris inſalubritatem deſerta, in colle, apud Clanim fluv. non longè decurrentem, epiſc. ſub Archiep. Senenſi, inde 40. mill. paſſ. à monte Politiano 12. in ort. Hinc Cluſinus nom. gent. Sil. lib. 5.

Hinc Cluſina petat, poſtremo ad mœnia Romæ.

¶ Cluſium ſedet prope Clanim paludem, in dominio magni Ducis Hetruriæ; ſed in confinio ditionis Pontificiæ & agri Peruſini. 5. milliaribus diſtat a Civitate Plebis, & 20. a Peruſia in occaſum, 10. autem a lacu Traſimeno; eſtque in ea regiuncula quæ *Val de Chiana* dicitur a Clani palude ei adjacente.

Plin. Cluſium novum, *Chiuſi*, opp. ſive caſtrum Hetruriæ, in agro Aretino, ubi & Cluſinus ager vulgò il Caſentino, apud montem Alvernum.

¶ Cluſium novum, *Chiuſi*, caſtrum eſt Hetruriæ, ad radices appenini, prope fontes Tiberis fluvij, & 4. milliaribus tantum ab Arno, in colle.

Polyb. Cluſius, *Chieſe*, flu. Cenomanorum, in Venetia reg. per agrum Brixianum ex lacu Idrio in Olim fluv. influens. Hic Cleſis à recentioribus nominatur Vide ibi.

Ptol. Patere ¶ Cluſius, fluvius Italiæ, ortus in Tridentina regione, per Edrinum lacum & Brixianum agrum fluit; ubi rigatis aliquot locis minoris notæ, in Ollium fluv. labitur juxta Canetum oppidum ditionis Mantuanæ, quod alias Bedriacum dictum.

¶ Clydeſdalia, *Cluydeſdale*, provincia Scotiæ meridionalis, à Clyda fluvio quaſi bifariam ſecta. Ibi urbs Glaſcovium, totius tractus primaria. Vide Cludeſdalia.

Clylipenus ſinus, Venedicus, Ptol. maris Baltici pars *Plin.* Pruſſiam Livoniamque alluens, quod Germanis *Friſchaff.* teſte Ortel. appellatur; vel *Pantzeruvick* al.

¶ Clylipenus ſinus, *Golfe de Riga* Cluverio. Vide Clilipenus.

Clyzomene, *Tegiur Zair*, teſte Leuncl. opp. Bithyniæ, inter Nicæam & Nicomediam ſitum.

Lib. Conc. Cnacalous, mons Laconicæ, apud Gythium opp. in ora: qui & Cnacadium.

Pauſ. Cnemis, Cnemides Melæ & Ptol. opp. Bœotiæ cum monte cognomine, in ora, Opuntii finitimum, ex quo Locri Epicnemidij cognominati: *Eretin* hodie nonnullis eſt.

Plin. Strab. Cnidus, Gnidus Plin. & al *Stadia*; *Capo Crio* teſte Soph. *Chio* al. urbs Cariæ, & prom. quod inter oram auſtralem & occiduam in mare velut peninſula procurrit contra Niſyrum inſ. urbs epiſc. ſub Archiepiſc. *Strab. Pauſ. & al.* Stauropolitano, olim ex primis, nunc *Stadia*. Ejus mem. Ovid. lib. 10. Metam.

Piſceſamque Cnidon, gravidamque Amathunta metallis.

Hic erat Veneris imago, opus Praxitelis inæſtimabile, ubi & ipſa Venus colebatur.

¶ Cnidus, urbs Doridis, in Caria, nunc *Gnido*, cum promontorio cognomine in peninſula, inter Ceramicum ſinum & mare Carpathium. 70. milliaribus diſtat ab Halicarnaſſo in occaſum. Vide Gnidus.

Cnoſos, urbs Cretæ exciſa. Vide Gnoſſus. Unde Cnoſius nom. gent. Virg. lib. 3. Æn.

Placemus, ventos & Cnoſia regna petamus.

¶ Coama, *Coame & Cuame*, fluvius Africæ meridionalis, in regno Menomorapæ, ex lacu *Zachaf*, & in Oceanum Æthiopicum ſe exonerat prope Zofalam urbem in Cafreria regione.

¶ Coanze, *Coanze*, fluvius Africæ, in parte meridionali regni Congi, versùs regnum Angolæ. Exit ex lacu *Zaire*, & in Oceanum Æthiopicum ſe exonerat prope urbem S. Pauli de Loanda.

Coatræ, ſeu Coactræ (non Coaſtræ, ut in Theſ. *Luc.* Ling. Lat.) apud Luc. pop. Ghoatram mont. inter Aſſyriam & Mediam (non in India, ut in Theſ.) incolentes, Luc. lib. 3.

Æthera tangentes ſylvas liquere Coatræ.

Sunt qui ſylvas tangentes æthera ob maximam arborum proceritatem accipiant. Alij verò ad mont. Choatram id referunt, quod veriſimilius eſt.

Cobiomagum locus erat inter Narbonem & Toloſam, in Gall. Narbonenſi. *Cic.*

¶ Cobiomagum, locus, nunc *Cabaignac* dictus; eſtque prope fontes amnis *Girou*, in Occitania, inter Toloſam & Carcaſſonem, in Auracienſi tractu, 3. leucis à Pontiopoli in occaſum.

¶ Coburgum, *Coburg*, oppidum Germaniæ, Ducatus titulo clarum, in Franconia, & in dominio Principum ex familia Saxonica, 6. leucis diſtat a Baberga in Borea, eratque olim pars Comitatus Hennebergenſis. Vide Melocabus.

Cocanicus, lacus Siciliæ, in ora auſtrali, apud oſtium Drilli fluv. inter Camarinam & Heracleam, cujus aquæ circa ripas æſtate in ſalem convertuntur teſte Faz. Sicque etiam hodie nominatur. *Plin.*

Coccygius, mons Argiæ, in Peloponn. ad Inachum fluv. qui & Dyccjus, teſte Plut. *Plut.*

Coccynum, *Cockle*, teſte Camd. opp. Britanniæ, in Anglia, in Duc. Lancaſtrenſi. *Ant.*

Cocconagra, *Cianganor*, teſte Mercat. urbs Sinarum marit. *Ptol.*

¶ Cocionagora, Sanſone teſte, fuit urbs Indiæ extra Gangem, ubi nunc forſan *Arrhem*, urbs inſulæ Sumatræ præcipua in ora Boreali.

¶ Cocermutium, *Cokermouth*, oppidulum Angliæ, in Cumbria provincia, ad Coceram amnem, 5. milliaribus Angelicis ab ora maris Hibernici.

¶ Cochinum, *Cochin*, urbs Aſiæ, in India, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Goano. Dicitur etiam Colchi, & Cottiara. Vide tibi. Eſt caput regni, in ora Malabarica, aliàs ſub dominio Luſitanorum; ſed recens capta à Batavis; ipſis etiamnum ſubeſt.

¶ Cocinchina, *Cocinchine*; regnum Aſiæ, in India ulteriori, ubi aliàs Sindi populi, juxta ſinum magnum qui nunc ab ea dicitur ſinus Cocinchinæ. Habet ab oriente ſinum prædictum, à meridie regnum Ciampæ, ab occidente Cambojam & Laos populos, & a ſeptentrione regnum Tunchini. Dividitur in ſex provincias; & aliquando Cocinchina cum Tunchino dicitur uno vocabulo regnum Annanum ſeu Annamiticum.

Cocinthum, & Cocynthum, *Capo di Stilo*, prom. magnæ Græciæ, Siculum ab Jonio mari diſſeparans teſte *Plin.* Plin. à Scylacio urbe 22. mill. paſſ. diſtans Vide Carcinum. Hinc Cocynthius nom. gent. Ovid. lib. 15. Met.

Saxa fugit: dextra prærupta * *Cocynthia parte.*

(* ubi tamen vulgatia exemplaria habent *Ceraunia*.)

Cocytus, fluv. Campaniæ exiguus, in Lucrinum lacum influens: qui à Poetis fluv. inferorum nominatur ſeu fingitur. De quo Virg. lib. 6. Æn. *Ant. Sil.*

Cocytuſque ſinu labens circumfluit atro.

Eſt & Cocythus fluv. Epiri. Hinc Cocythia ſacra, quæ Proſerpinæ apud inferos fiebant.

Codania, *Copenhagen*, urbs Daniæ regia, in Silandia inſ. quæ etiam Gaphnia Latinè nominatur, à Luceba urbe Saxoniæ 35. leuc. in Cæc.

¶ Codania, *Copenhagen*, urbs Daniæ. Vide Haphnia.

Codanonia, *Zeelandt*, inſ. maris Baltici, in regno Daniæ, teſte Ortel. quæ & Silandia dicitur, in ſinu Codano, à quo nomen accepit. Vide Hemodes. *Virg.*

¶ Codanonia, inſ. ſinus Codani, nunc Zelandia inſula, *Zeeland* incolis, totius Daniæ præcipua, inter Scaniam ad ortum, & Fioniam inſulam ad occaſum, ubi Haphnia totius Daniæ primaria, juxta Sundicum fretum. Vide Zelandia & Seladia.

Codanus ſinus, mare quod ex Oceano Germanico terras ingreditur, inter Cimbricam Cherſoneſum & Scandinaviam, longèque & latè inter ipſam Scandinaviam ad Bor. & Germaniam ad merid. diffunditur, appellaturque ab alijs Balticum, vulgò *Cuelth*. Alij *der Sunds* indigitant. *Mel.*

¶ Codanus ſinus, mare quod inter Scandinaviam & Cimbricam Cherſoneſum longè lateque terras ſubit ad inſtar ingentis ſinus, rigatque etiam oram littoralem Germaniæ & Poloniæ. Dicitur aliter Suevicum mare ſeu Balticum *die Belth* ſeu *Oeſtzee* Belgis, *la mer Baltique* Gallis, *Warczkovie more* Ruſſis: cujus partes ſunt Botnicus ſinus, & Finnicus ſinus; quanquam ſint qui credant Codanum ſinum eſſe tantùm illam partem maris Baltici quæ eſt inter Jutiam, Scaniam, & Norvegiam, ubi inſula Codanonia.

Coddura, *Gandavari*, teſte Caſt. qui multoties divinare videtur, urbs Indiæ citer. in ora littorea. *Ptol.*

¶ Cod-

¶ Coddura, urbs Indiæ intra Gaogem, verſùs oram ſious Gaogetici, nunc forſan *Condur*, oppidum regni Biſnagaris, aliquot milliaribus diſtans ob ora.

Liv. Codropolis opp. fuit in conf. Illyrici & Macedoniæ, apud Liſſum urb. termious) teſte App.) Imperij inter Auguſtum & Marc. Antonium diviſi.

¶ Codropolis, teſtis Joanne Lucio, locus in Carnis, qui nunc *Codriopo*, in Foro Julij, juxta amoem Stellam 18. milliaribus à Palma Nova in occaſum, & 12. ab Utina.

Cœle, anguſtiæ ſive fauces montium Theſſaliæ, & Epiri, circa Pindum & Oeten.

* Cœlemba, urbs Gedroſiæ, io Iodiæ conf. *Campaia* hodie dici videtur. (* lib. Græc. habetur Palat. Seld. manuſc.

Ptol. Cœleſyria, i. e. Cava Syria, pars Palæſtioæ, in qua Damaſcus, Cæſarea Philippi, Heliopolis, & aliæ urbes contineotur. *Boca* & *Bocalbalbec*, teſte Poſtello; ſic à *Balbec* urbe, quæ & Heliopolis à veteribus dicitur. Aliæ item urbes in Cœleſyria, ut pars eſt Syriæ, locantur; uti Antiochia, Hierapolis, Apamea, Laodicea & Palmira.

¶ Cœleſyria pars eſt Syrie, inter Syriam propr. Pheniciam, & Paleſtinam, quæ nunc ſimul cum Syria *Souriſtan* dicitur ab indigenis, & *Sourie* ab Europæis; ubi Damaſcus, Cæſarea Philippi, & Heliopolis. Sed Antiochia, Apamea, Laodicea, & Palmira ſunt in Syria propria, & longè à Cœleſyria in Boream.

Cœliobriga, urbs Cœlerinorum, in Hiſp. Tarrac. *Berganza* Coquo.

Strab. Plin. & al. ¶ Cœliobriga Celerinorum, *Barcelos*, urbs Hiſpaoiæ Tarraconenſis, & alias Callaicorum Braccariorum nunc oppidum Portugalliæ, Ducatus titulo inſigoitum, ad Cavadum fluvium, medium inter Braccaram Auguſtam & Oceanum Occident.

¶ Cœliomons, ſeu Cœlius mons, urbs Vindeliciæ olim, nunc vicus *Kelmuntz*, haud procul à fluvio Ilaro, & oppido *Munchrot*, in Suevia provincia Germaniæ, teſte Cluverio. Tribus leucis diſtat à Memioga in Boream Ulmam verſùs.

Ptol. Cœliomontana porta, *Porta di S. Giovanni*, una ex portis urbis Romæ, quæ & porta Latina nominatur, teſte Marliano; unde via Latina inchoabat.

Cœlius, *M. di S. Giovanni Laterano*, unus ex 7. urbis Romæ collibus, in quo baſilica Lateranenſis extructa eſt. De quo Ovid. lib. 3. faſt.

Cœlius ex alto qua mons deſcendit in aquum.

Plin. Cœlos. Cœla Amm. urbs Cherſoneſi Thraciæ, inter Cardiam & Eleam, ſive Elæum, ubi Lacedæmonij ab Atheoienſibus mari ſuperati, inſigni clade affecti ſunt.

¶ Cœlos portus oppidum fuit Cherſoneſi Thracicæ, ubi poſtea oppidum Alopeconneſus, prope inſulam Alope conneſum, in ora maris Ægæi.

Cœloſſa Strab. mons apud Phliuntem opp.

Strab. Martyrol. Rom. Cœmeteria urbs Romæ plura fuere: in quibus 1. Calepodij, via Aurelia, apud S. Pancratij templum 2. Commodillæ, via Oſtienſi, apud baſilicam S. Pauli 3. Domitillæ, via Ardeatina, apud Eccleſiam ſanctæ Petronillæ. 4. Priſcillæ, in eadem via, ubi etiam cœmeterium Baſilei 5. Balbinæ quoque io eademmet via. 6. Prætexti, in via Appia, apud S. Januarium. 7. Calliſti, extra portam Capeoam, ad baſilicam S. Sebaſtiani. 8. Cyriacæ, via Tiburtina, apud baſilicam S. Laurentij extra muros. 9. Praxedis, via Salaria, apud ſacram ædem S. Sylveſtri. 10. Inter duas lauros, via Lavicana, apud ſanctæ Balbinæ, cœmeterium ad Urſum pileatum dicebatur. 11. Ad Inſalatas quoque via Portuenſi, apud Eccleſiam S. Felicis. (*Vide Catacumba.*

¶ Cœnica, regio Thraciæ cis Rhodopen, ſic dicta à Cœois populis. Aliis eſt Cænica.

Ptol. Cœooneum *Laubenburg*, ſive *Lauuen urg*, teſte Villanov. urbs Germ. io Saxooia, ad Albim fluv. Ducat. tit. ornata, inter Luneburgum 4. & Lubecam 8. leuc. in Bor.

¶ Cœnoenum urbs fuit Germaniæ & Angilorum, ſub Vindilis, quæ etiam Laciburgium dicta fuit, teſte Brietio, nunc *Lauvembourg*, ut aliqui opinantur, urbs ad Albim, & Ducatus caput, io Saxonia inferiori, 8. leucis ab Hamburgo in ortum.

Ant. Coequoſa opp. fuit Gall. Aquitanicæ, ab Aquis Tarbellicis 16. mill. paſſ. Burdigalam verſùs 48. ex itin. Anton.

¶ Coequoſa Sanſoni eſt Taſta, ſeu Datii, ad Aturum fluvium, vulgò *Acq.* uode populi Cocoſates.

Cogamus, fluv. Ludiæ, ad Tmoli moot. radices decurrens. De quo Plin. lib. 5. c. 29. Plin.

Cogedus, *Rio di Codes*, teſte Aria Mont. ſed Varreriò *Congedo*, fluv. Hiſp. Tarrac. in Aragonia, apud Bilbilim urb. io Salonem influens. Cujus mem. Mart. lib. 1. Mar.

Tepidi natabis line Cogedi vadum.

Cogienſes pop. Venetiæ, quorum opp. *Conegliano* vel *Conegiano* amplum, quaſi Cogium, & Latino rec. Coneglaoum, medium inter Tarviſium urb. & Sacillum opp. quoque amplum 12. mill. paſſ. Plin.

Cogienſes, populi Italiæ, ſub Venetis, quorum oppidum Conelianum, *Conegliano*, in Marchia Tarviſina, juxta amnem Muttecam, 6. milliaribus a Ceneta Tarviſium verſùs.

¶ Coguretum, *Cegoreto*, ſeu, ut pronuntiaot Genuenſes, *Cogureo*, vicus Italiæ, in ora occidentali Geouenſi, celebris patria Chriſtophori Columbi, qui primus Europæorum Novum orbem ſeu Americam detexit anno 1492. Decem milliaribus diſtat a Savona io ortum Genuam verſùs.

Cojanca, *Valentia*, teſte Mariana, opp. olim nunc pag. Hiſp. Tarracon. in finibus Aſturum, apud Ovetum urb. in ejus agro.

¶ Cola, *Kola*, urbs & emporium Ruſſiæ, ad mare Septeotrionale. Fluvium habet cognominem & lacum in Lappia Moſcovitica, inter Wardhuſium & mare album.

¶ Cola, ſeu Colena, *Colyland*, inſula parva & oblonga maris Scotici, ioter Æbudas, & prope Mulam inſulam.

Colaicum, quod Cory & Calligicum Ptol. *Capo Comerin*. teſtibus Barrio ac Garcia, prom. auſtraliſſimum Iodiæ citer. contra Taprobanam inſ. quod potiùs eſt Comaria apud Ptol. ab oſteo Indi, ſive a Diu urbe 270. leuc. in merid. diſtans. Mercator *Capo di Colle* interpretatur Colaicum. (* manuſc. Seld. Plin. Ptol.

¶ Colaicum promontorium quid ſit, non cooſtat. Promontorium enim Comorinum dicitur, Comaria, & Comaria extrema Ptolomæo. Sunt qui credunt Colaicum ſeu Boli eſſe Malaccam urbem Aureæ Cherſoneſi, verſùs Sindas inſulas.

Colancorum, *Fridvvalde*, teſte Villanov. ex ejus conjectura, urbs Germ. in Marchia oova Brandeburgenſi, ab Angermunda 4. leuc. in auſtrum Francofurtum verſùs ad Oderam fluv. quæ & *Freienvvaldt*.

¶ Colancorum, Sanſone teſte, oppidum fuit Langobardorum Suevorum, ſub Vindilis, ubi nunc forſan Berlioum. Ptol.

¶ Berlin, ad Havelam fluvium, in media Marchia Brande burgica, & totius regionis præcipua, cujus ſuburbium *Coln*. etiamnum dicitur. Vide Berlinum.

Colania, & Coldana poſteriorib. *Coldingham*, teſte Camd. opp. Albionis, in finibus Damniorum ſeu in * Cornubia reg. citatur Ptol. apud quem non reperio hujuſmodi opp. (* Mercia reg. Scotiæ. Plin.

¶ Colaoia, oppidum Damoiorum, ounc in meridionali parte regoi Scotiæ, inter Tinnæ & Tuvæ fluviorum oſtia, in Marchia provincia.

Colapiani, pop. Pannoniæ ſuper in Liburoiæ conf. per quos Saus & Colapis amoes fluunt. *Korbaten* reg. teſte Nig. dicitur. Latinè verò Corbavia, Croatiæ finitima, vel eadem aliis.

Colapis, qui & Calapis alicubi legitur, *Culp*, & *Krup*. teſte Laz. ac etiam *Culpa*, fluv. Liburniæ, in Saum fluv. ad Segeſticam inſ. ubi Siſcia urbs antiq. & Zagabria, quæ illi ſucceſſit in epiſcopatu, influens. Strab. Plin.

Colarni, pop. Hiſp. Luſit. juxta Tagum fluv. incolentes, in Extremadura reg. quorum opp. Colarmum apud Ptol. interiit. Plin.

¶ Colatio locus fuit in Norico, ad Sanam fluvium, prope Celæjam, inter vicos *Altenburg* & *Presberg*, teſte Cluverio, & ſupra, in ſuperiori Carniola. Ejus vix ſuperſunt rudera.

¶ Colberga, *Colberg*, urbs Germaniæ, in Ducatu Pomeraniæ ulterioris, & in orà maris Baltici, cum arce munita, ſub dominio Electoris Brandeburgici, & aotea Epiſcopi Caminenſis, in Caſſubia regione ad oſtia fluvij Perſaoti. Diſtat 6. leucis a Coſtino in occaſum, & 3. a Treptavia in ortum. Capta fuit aono 1641. a Suecis poſt longam obſidionem, ſed poſtea reddita pace ad Monaſterium; & propter ſalis cocturam paulò infra urbem valde celebratur.

¶ Colceſtria, *Colcheſter*, urbs Angliæ, in Eſſexia provincia, ad amnem *Colne*, 6. milliaribus Anglicis ab ora

maris Germanici. Urbs eſt ampla, nota clade ipſi illata hiſce ultimis temporibus, & natalitiis divæ Helenæ. Antea Colonia dicta fuit. *Ptol.*

Colchi, *Canancina* Caſtal. al. *Cochin*, urbs & empor. Indiæ citer. in ora urbs regia ſub Luſitanis, inter Calecutum ad Bor. 19. & Coryprom. ad auſtr. 36 leuc.

Colchi urbs Indiæ intra Gangem videtur eſſe, *Cochin* urbs munita & caput regni cognominis, in ora Malabaris 25 leucis Hiſpanicis a Calecuto in auſtrum; & 44. à promontorio Comorino in Boream, antea ſub dominio Luſitanorum, nunc autem a paucis annis capta à Batavis, ipſis etiamnum paret. Duplex eſt, ſuperior & inferior, quæ ad mare. Dicitur etiam Cochinum.

Colchi item, pop. Aſiæ, *Mengrelle*, oram maris Euxini orientalem incolentes, quorum reg. Colchis. Ovid. lib. 2. triſt.

Iazyges, & Colchi, Metereaque turba, Getæque.

Colchus item in ſing. apud Hor. in Poet.

Colchus, an Aſſyrius, Thebis nutritus, an Argis.

Cic. Strab. & al. Unde & Colcha littora apud Flacc. & domus Colcha apud Ovid. 4. faſt.

Colchis, reg. Aſiæ, ad oram maris Euxini orientalem, inter Cappadociam ad auſtrum, & Sarmatiam ad Bor. Iberiæ & Albaniæ finitima ad ortum; *Mengrelia* nunc à Manralis pop. & Turcis *Caracomulis*, teſte Leuncl. cujus urbes olim primariæ, Phaſis, & Dioſcurias. Eſt & Colchis urbs Arm. majoris proxima Thoſpiæ, vulgò *Calpurt*, teſte Mol.

Colchis, regio Aſiæ, inter Pontum Euxinum ad occaſum, & Iberiam ad ortum, a qua ſeparatur Caucaſo *Strab. Ptol.* monte. Nunc dicitur *Mengrelia*: eſtque pars Georgiæ regionis. Ibi incolæ pro majori parte ſunt Chriſtiani, & ſubſunt dominio proprii Principis, quanquam aliàs ſub clientela Turcarum. Habet Armeniam ad auſtrum. Sed longè diſtat ab Albania.

Coldinga, *koldinguen*, urbs Daniæ, in Iutia meridionali cum arce *Arnſbourg* dicta, & portu in receſſu maris. Vix duabus leucis Germanicis diſtat à Fionia inſula, & 4 ab Haderslebia. Eſt ibi vectigal regium propter equos & boves, qui maxime numero per pontem in Holſatiam & ad Albim aguntur.

Strab. Colduli, pop. Germ. quorum opp. *Holstal* dicitur, teſte Laz. in Bohemia.

Ptol. Coletiani, pop. Pannoniæ, quorum urbs Colocia eſt, teſte Ranzano, vulgò *Colocz*, archiep. ad ulteriorem Danubij ripam, à Buda 14. leuc. in Eurum. Vide ad Statuas Coloſſas. Sed Coletiani à Ptol. in Pannon. ſuper deſcribuntur: Colocia verò in inferiore ſita eſt.

Coletiani populi fuere Pannoniæ ſuperioris, qui & aliis Coletani dicti, medij inter Vindobonam ad Boream & Pœtovionem ad auſtrum, ad pedes montium, & verſùs fontes Arrabonis fluvij, ubi nunc confinia Auſtriæ & Stiriæ.

Herod. Polyb. Pauſ. & al. Colias prom. eſt Atticæ, apud Phalerum vicum, & navale.

Colicaria, *Calacari*. teſte Mutiano, vicus Galliæ Togatæ in via inter Bononiam & Veronam occurrens, inter Mutinam urb. & Hoſtiliam opp. ad Padum 25. mil. paſſ. diſſitus, apud Gabellum fluv. à Mirandula ad 8 mill. plus minus.

Colippo urbs Luſitaniæ, apud oram inter Vlyſſiponem ad auſtrum, & Conimbricam ad Bor. exciſa, locus nunc *S. Sebaſtian*, teſte Gaſp. Varrerio nominatur apud Leiram urb. quæ illi in epiſcopatu ſucceſſit, (unde nova Colippo dici poteſt) ab Vlyſſipone 23 leuc.

Plin. Collatia urbs fuit Latij, in Sabinorum conf. ab urbe Romana 40 ſtadiis diſtans, ubi Lucretia matrona à Tarquinio Superbo per vim ſtuprata legitur. Nom. gent. Collatius, a, um. ut Collatius venter apud Plaut. in Curcul. pro magno & turgido in quem omnia edulia congeruntur. Sic enim ipſa urbs Sollatia dicta putatur, quod ad eam inſtaurandam pecuniæ vicinarum urbium conferrentur. Hinc porta Collatina, quæ nunc *Pinciana* dicitur. Cujus mem. Ovid. l. 2. faſt.

Accipit ærata juvenem Collatia porta.

Fuit & Collatina urbs Siciliæ à Decelia poſt reditum ab exilio exſtructa: cujus nullum cernitur veſtigium hodie.

Strab. Plin. Liv. & al. Collatia oppidum fuit Latij, ad Anienem fluvium, in via Tiburtina, prope confin. Sabinæ, cuius vix apparent rudera. Erat forſan ubi nunc Caſale, dictum *Corvaro*, aut in viciniis.

Collentum, inſ. Illyrici, quæ & Scardona nominatur a Ptol. & op. ejuſdem inſ. cujus pop. Collentini Plin. ſcribitur & Colentum unico *l*. ut in Theſ. Ling. Lat. *Plin.*

Collentum, urbs Dalmatiæ, versùs oram maris Adriatici. Nunc *Varcevo* dicitur, eaque fere media inter Iaderam ad occaſum, & Scardonam ad ortum, ſub dominio Venetorum.

Collina porta, quæ & Quirinalis & Salaria dicta eſt, una eſt Romæ portis; vulgo etiam *Salara*. Mem. Ovid. lib. 4 faſt. *P. Vict.*

Tempora frequentari Collina proxima porta.

Collis, *Colle*, urbs Hetruriæ epiſc. recens in colle, à Sena metropoli 12. mill. paſſ. Volaterras versùs.

Collis, *Colle*, urbs Thuſciæ. 15 milliaribus diſtat à Sena, & 4 a Poggio Bonitij, in colle, prope fontes Elſæ fluvij, in agro Florentino ſub dominio magni Ducis; eſtque parvi circuitus. *Prov. Rom.*

Collonſa, & Golvanſa quibuſdam, *Colonſa*, inſula maris Scotici, inter Æbulas, & prope Ylam inſulam.

Collops geminus magnus & parvus, urbs Africæ littor. in Maurit. conſ. Magnus idem cum Cullu. Vide ibi. Parvus opp. eſt orientalius, nunc *Larobo*, teſte Mol.

Colma, *la Colme*, fluvius Belgij, in Comitatu Flandriæ. Pars eſt Agnionis fluvij, & per Vinocilorgam oppidum labitur, deinde in Oceanum Germanicum ſe exonerat.

Colmaria, *Colmar*, urbs Germaniæ, in Alſatia provincia, ad Hellelum fluvium, ſub dominio Regis Galliæ, vide Columbaria. *Ptol.*

Colmartium, *Colmars*, oppidum Galliæ, in Provincia, ſatis munitum, ad Verdonem fluvium, versùs Alpes, & confinia Comitatus Nicienſis. Diſtat 6. leucis à Dinia in ort. & totidem à Sanilio in Bor.

Colocia, *Colocz*, Coloſſæ ſtatuæ Anton. urbs archiep. Pannoniæ inſer. ad ulteriorem Danubii ripam, à Buda 14 mill. Hungaricis in Eurum Taurunum versùs.

Colocia; ſeu Coloza, *Colocz*, antea ad Statuas Coloſſas dicta, urbs eſt archiepiſcopalis Hungariæ, cui ſubſunt octo Epiſcopi. Sedet Danubium, infra Vriam inſulam dictam ſub dominio Turcarum. Deficit in dies 6 leucis diſtat à Quinque Eccleſiis. Vide ad Statuas Coloſſas.

Coloe, *Barcena* Mercatori, *Barva* Rhamuſio, palus Æthiopæ; ex qua Aſtapus fluv. qui cum Aſtabora & Nilo Meroen inſulam efficit, effluit.

Coloma, *Colomey*, urbs Poloniæ, in Ruſſia nigra, & regiuncula Pocutia, ad amnem *Prat*, versus confinia Moldaviæ, & 6 leucis ab Halicia in auſtrum, ad pedes montium. Male habita fuit a Coſaccis paucis abhinc annis. *Prov. Rom.*

Colomeriæ, *Colomiers*, oppidum Galliæ, in Bria regione, ad Morinum amnem, cum palatio Ducis Longovillani 6. leucis diſtat à Meldis in auſtrum, Provinum versùs.

Colone, *Griſo* Soph. & Nig. opp. Peloponnenſi, in Meſſenia reg. *Ptol.*

Colone, ſcopulus Thraciæ, ad Boſporum Thracium *Cremnion*, teſte P. Gyllio.

Colonia, *Taxara*: urbs Cappadociæ, in Arm. minoris conſ. epiſc. ſub Archiep. Sebaſtienſi.

Colonia Archelais, urbs Cappadociæ epiſc. ſub Archiep. Mociſſio inter Parnaſum ad occ. 62 & Saſima ad ort. 49 mill. paſſ. ex Anton. itin.

Colonia, *Colona*, opp. Hetruriæ parvum, apud lacum Prilem, Roſeto urbi finitimum. Eſt & Colonia, vulgò *Cologna*, opp. amplum Venetiæ, in agro Veronenſi, à Vicentia urbe 10 vel 12 mill. paſſ. in merid. *Ptol. Apoll.*

Colonia item, *Colne* Talboto *Colcheſter* Came. opp. Albionis, in Eſſexia Angliæ reg. Al. *Sudbury*. Sed Camd. & Talboto fides eſto. *Lib. Conc. Ant.*

Colonia urbs fuit Trinobantum in Anglia, quæ nunc *Codcheſter* dicitur, Camdeno teſte; ubi natam fuiſſe ſanctam Helenam Conſtantini matrem affirmant cives. Gaudet caſtro antiquo; eſtque ad amnem *Colne* dictum, in Eſſexia provincia, 5 milliaribus tantùm à Suffolcia provincia, & 35 à Londino in Cœdiam. Vide Colceſtria. *Fron.*

Colonia, *Coulonge*, urbs alias Allobrogum, nunc vicus Galliæ, ad Rhodanum fluvium, in Breſſia provincia & Geſſia regiuncula, ad radices Iuraſſi montis, prope Clauſulas e regione Sabaudiæ, & 5 leucis infra Genovam, quam credunt aliqui fuiſſe alias Coloniam Allobrogum. *Ant.*

Col Agrippina, *Coeln* & *Coln* Germanicis, *Cologne* Gallis, *Cologna* Italis, urbs libera Germ. inſer. ad Rhenum, ampliſſima, archiep. (cujus Archiepiſcopus unus eſt ex Imperij Electoribus) ab Agrippina Neronis matre nominata, media ferè inter Magontiam ad auſtrum *Plin. Tac. Ptol.*

auſtrum, & Trajectum inferius ad Bor. 25. leuc. circiter.

¶ Colonia Agrippina urbs eſt Imperialis & Anzeatica, ſui juris. 8. leucis Germanicis diſtat ab Aquiſgrano in ortum, 18. à Magontia, & 16. à Treveri in Boream, 5. autem a Juliaco in ortum; eſtque omnium urbium Germanicarum maxima. Habuit alias pontem ad Rhenum. Regio adjacens cis Rhenum dicitur *Stift van. Coln.* incolis, *Dioceſe de Cologne* Gallis, cujus caput Bonna; ſubeſtque tota dominio Archiepiſcopi. Vide Agrippina Colonia.

¶ Colonia Allobrogum, *Geneve*, urbs eſt Galliæ Narbonenſis, quæ Geneva, & alias etiam Genavæ dicta fuit. Sedet juxta fluvium Rhodanum è lacu Lemano erumpentem. Vide Geneva.

Colonia Flavia, Vide Cæſarea Palæſtinæ.

Colonia Trajana, *Keyſerſeuverd*, opp. amplum Germ. infer. ad Rhenum inter Nueſium, & Teutoburgium 2. lepc. à Col. Agripp. ſupra 6. in Bor.

¶ Colonia Trajana, & Colonia Ulpia Trajana, nunc teſte Cluverio, vicus eſt Clivenſis Ducatus, *kellen* dictus, mill. paſſ. diſtans ab oppido Clivio, Emmericum versùs, & uno milliari a Rheno fluvio 10. leucis Germanicis infra *keiſerswert* oppidum in Boream.

Coloniæ Romanæ in Italia quo tempore deductæ ſunt. Excisis præponitur.

¶ Antennæ in Sabinis.
¶ Cænina in Latio.
¶ Cruſtumerium in Sabinis.

Deducta ſub Romulo anno urbis conditæ 4.

¶ Medullia in Latio.
Colonia.
¶ Cameria prope Albam in Latio.

Deducta an. 5.

¶ Fidenæ in Latio *an.* 13.
¶ Oſtia in Latio.
¶ Circæi in Latio.
Signia in Latio.

Deducta ſub Anco Marcio an. 239.

Velitræ in Latio *an.* 260.
¶ Corba in Latio *an.* 262.
¶ Antium in Latio *an.* 268.
¶ Vittellia in Latio *an.* 295.
¶ Ardea in Latio *an.* 312.
Lavicum vel Labici in Latio *an.* 336.
¶ Satricum in Latio *an.* 370.
Sutrium in Tuſcia *an.* 381.
Nepeta in Tuſcia *an.* 420.
Cales in Campania *an.* 420.
Tarracina vel Anxur in Latio *an.* 425.
Fregellæ in Latio *an.* 426.
Luceria in Apulia *an.* 440.
Sueſſa in Campania.
¶ Saticula in Samnio.
Pontia in inſula cognom. Latij.

Deducta an. 441.

Interamna in Latio, vel Samnio.
¶ Caſinum in Samnio.

Deducta an. 442.

Sora in Latio.
Alba in Latio.

Deducta an. 451.

Carſeoli in Latio *an.* 452.
Narnia in Umbria *an.* 455.
¶ Sinueſſa in Campania.
¶ Minturnæ in Latio novo.

Deducta an. 458.

Venuſia in Apulia *an.* 463.
Sena in Semnonibus in Umbria.
Hadria in Piceno.
Firmum in Piceno.

Deducta an. 465.

¶ Coſſa in Tuſcia.
¶ Pæſtum ſeu Poſidonium in Lucania.
Ariminum in Æmilia.
Beneventum in Hirpinis, vel Samnio.

Deducta an. 481.

¶ Caſtrum novum in Tuſcia *an.* 489.
Æſernia in Samnio *an.* 491.
Alſium in Tuſcia.
¶ Æſulum in Latio.

Deducta an. 507.

¶ Fregenæ in Tuſcia *an.* 508.

Brundiſium in Salentinis *an.* 510.
Spoletium in Umbria *an.* 513.
¶ Valentia in Brutiis *an.* 515.
Placentia in Gallia togata.
Cremona in Cenomanis.

Deducta an. 536.

Puteoli in Campania.
Salernum in Picentibus.
¶ Buxentum in Lucania.
Vulturnum in Campania.
¶ Linternum in Campania.
¶ Sipontum in Apulia.
¶ Tempſa in Brutiis.
Croton in magna Græcia.
¶ Pyrgi in Tuſcia.

Deducta an. 560.

Bononia in Æmilia *an.* 565.
Piſaurum in Semnonibus vel Umbria.
¶ Potentia in Piceno.

Deducta an. 570.

Mutina in Gallia Togata.
Parma in Æmilia.

Deducta an. 571.

¶ Saturnia in Hetruria.
¶ Aquileia in Carnis.

Deducta an. 573.

¶ Graviſcæ in Tuſcia.
Piſæ in Hetruria.

Deducta an. 574.

Luca in Tuſcia.
Auximum in Piceno.

Deducta an. 577.

¶ Fabrateria in Latio.
Tarentum in magna Græcia.
Scyllacium in magna Græcia.
¶ Neptunia in magna Græcia.
Certona in Liguria.

Deducta an. 630.

Nola in Campania *an.* 631.
Aricia in Latio.
Lavinium in Latio.
Abellinum in Hirpinis.
Ferentinum in Hernicis.
¶ Tarquinij in Tuſcia excis. in bello Marſico.
Eporedia in Salaſſis.

Deducta an. 636.

Alba Pompeja in Liguria *an.* 664.
Verona in Cenomanis.
A teſte in Venetia.
Brixia in Cenomanis.
Comum in Inſubria.
Laus Pompeja in Inſubria.

Deducta ſub Pompejo Strabone.

Aretium in Hetruria.
¶ Feſulæ in Hetruria.
Bovillæ in Latio.
¶ Sueſſula in Campania.
¶ Pompeij in Campania.

Deducta ſub Sylla.

Capua in Campania *an.* 695.
Bovianum in Samnio.
¶ Veij in Tuſcia.
Aufidena in Aprutio.
Caſilinum in Campania.
¶ Calatia in Campania.
¶ Lanuvium in Latio.
Forum Iulii in Carnis.
Hiſpellum in Umbria.

Deducta ſub Cæſare Dictatore.

Pola in Iſtria.
¶ Aquinum in Latio.
Faliſca in Hetruria.
Florentia in Hetruria.
¶ Formiæ in Latio.
¶ Teleſia in Samnio.
Tuder in Umbria.
Venafrum in Samnio.
¶ Aquaviv. in Samnio, vel Campania.
Volaterræ in Turſia.
¶ Vlubræ in Latio.

Deducta ſub Triumviris.

Rhegium in Brutiis.
Acerræ in Campania.

¶ Alatritum in Latio.
¶ Atella in Campania.
Auguſta Taurinorum in Gallia ſub Alpina,
¶ Thurii in magna Græcia.
Fanum Fortunæ in Umbria.
Nuceria in Piceno.
Privernum in Latio.
Ravenna in Æmilia.
¶ Tergeſte in Carnis.
Teanum Sidicinum in Campania.

Deducta ab Auguſto.

Atina in Latio, *à Merone Claudio.*
Anagnia in Latio, *a Druſo.*
Abella in Campania.
Æſis in Piceno.
Ancona in Piceno.
Aſculum in Piceno.

Deducta a Veſpaſiano.

¶ Capitulum in Latio.
Aſta Pompeja in Liguria.

Deducta a Tito.

Brixellum in Gallia Togata.
¶ Concordia in Carnis.
¶ Gabij in Latio.
Hiſtonium in Frentanis.
¶ Lucis Feroniæ in Hetruria,
¶ Lupiæ in Salentinis.
Neapolis in Campania.
Preneſte in Latio.

Deducta ſub Hadriano.

Regium Lepidi in Æmilia, *a Lepido.*
¶ Ruſellæ in Tuſcia.
¶ Caſſentinum in Hetruria.
Sæpinum in Samnio.

Deducta ſub Claudio Nerone

¶ Salpis in Hetruria.
Sena in Thuſcia.
Tolentinum in Piceno.
Verulæ in Latio.

Deducta ſub Nerva.

Coloniæ Romanæ extra Italiam ordine regionum

In Britannia.

Camalodunum.
Devana.
Eboracum.
Londinum.

In Luſitanica.

Auguſta Emerita.
Metallinum.
Pax gemina, Julia, & Auguſta.
Norba Cæſarea.
Scalabis.
Ulyſſipo.

In Bætica.

Acci.
¶ Aſta Regia.
Aſtigi.
¶ Atubi.
Corduba.
Hiſpalis.
¶ Italica.
¶ Ituci.
Marcia.
Tucci.
Urſo.

In Taraconenſi.

Aſturica.
Cabellio.
Forum Julii.
Maritima.
Narbo.
Nemauſum.
¶ Ruſcino.
Barcino.
Cæſarauguſta.
Carthago nova.
Celſa.
¶ Clunia.
Emporiæ.
Gracchuris.
¶ Juliobrica.
Salaria.
Taraco.
Valentia.

In Aquitania.

Lugdunum.
¶ Lutarburgium.

In Belgica.

¶ Auguſta Rauricorum.
Auguſta Trevirorum.
Equeſtris.
Julionum.
Trajana colonia.

In Narbonenſi.

Acuſio.
Aquæ Sextiæ.
Aruſio.
Arelate.
Avenio.
Biteræ.
Patræ.
Apros.

In Thracia.

Delvetus.
Flaviopolis.

In Aſia minore.

Toloſa.
Valentia.
Vienna.

In Celtica.

Cabilonum.
Lugdunum.

In Corſica.

¶ Aleria.
¶ Mariana.

In Sardinia

¶ Turris Libyſſonis.

In Sicilia.

Catina.
Syracuſæ.
Tauromenium.
Thermæ.
¶ Tyndaris

In Rhætia & Vindel.

¶ Auguſta Quintanor.
Auguſta Rhætorum, quæ & Auguſta Vindelicorum.
Auguſta Tiberij.
Auguſta Vindelicorum.
¶ Conſtantia.
¶ Curia.

In Norico.

Æmonia, *Inpodum.*
¶ Aurelianum.
Celeia.
¶ Laureacenſis.
Ovilabis.
¶ Solva.

In Pannonia.

¶ Aquavia.
¶ Carnutum.
Murſia.
Pœtovio.
Sabaria.
¶ Sirmium.
¶ Siſcia.

In Dacia.

Apulum.
(Perendaneſii.
Ulpia Trajana.
¶ Zamiſegethuſa.

In Illyrico & Dalmatia.

Æquum.
Epidaurus.
Iadera.
Narona.
¶ Salonæ.

In Macedonia.

¶ Bullis prope Aulonam,
Caſſandrea.
Dyrracæjum.
¶ Oreſtias.
Pella.
¶ Philippi.

In Epiro.

Buthrotum.
Nicopolis.

In Græcia.

Corinthus.
¶ Dyme.
Megara.
Ruuccoræ.
Saldæ.
Sige.
¶ Sitifi.
¶ Succubar.
Tipaſa.

In Africa proprie dicta.

Admederam, vel Ammapara.
Adramyttium.
Alexandria Troas.
Ancyra.
Antigonia Troas.
Antiochi Piſidiæ.
Apamea.
Archelais.
Cremna.
Germa.
Melitene.
Parium.
¶ Selinus, quæ Trajanop.
¶ Sinis.
Sinope.
Troas, quæ Alexandria & Antigonia.

In Syria & Paleſtina.

Ælia Capitolina.
Antiochia.
Berytus.
¶ Cæſarea, quæ Turris Stratonis.
Damaſcus.
Emiſa.
¶ Germanicia.
Heliopolis.
Laodicea.
Palmyra.
¶ Ptolemæis.
¶ Sebaſte.
¶ Sidon.
¶ Turris Stratonis, quæ Cæſarea.
¶ Tyrus.

In Meſopotamia.

Niſibis.

In Arabia.

Boſtra.

In Ægypto.

Heliopolis.
Pharos.

In Mauritania Tingitana:

Abyle.
Babba.
Banaſa.
Lixos.
Ruſardir.
¶ Silda.
Tingi.
Zilis.

In Mauritania Cæſarienſi.

¶ Aquæ calidæ.
Arſenatia.
¶ Bida.
Cartennæ.
Gilva.
Gunugi.
Icoſium.
Igilgili.
Iol, quæ Julia Ceſarea.
Oppidum novum.
Quiza.
Ruſazus.
Ruſconia.
Maxula.
Neapolis.
¶ Ocea ſive Oia.
Pontezita.
Ruſicada.
Sabrata.
¶ Sicca.
¶ Simitu.
Tabrace.
Adrumetum.
Aphrodiſium.
¶ Carthago.
Cirtha.
Cuina.
Culcua.
Cullu.
Giti.
Hippon regius.
¶ Lares.
¶ Leptis magna.
Tacape.
Tebeſta.
* Thænæ.
* Thyſdrus.
* Tiba.
* Tuburbis.
Tuburnica.
Tynudrumum.
* Uthina.
Zima.

Coloniæ Romanæ in Italia ordine Alphabetico, ſigno ¶ non exſtantibus præfixo) ex Livio, Paterculo, Frontino, & aliis. De quibus vide Lexicon noſtrum Geographicum & Epitomen Geographicam, ſi ſitum & uberiorem explicationem deſideras, uti & in aliis additionibus.

Abella in Campania.
Abellinum in Hirpinis.

Acer-

Acerræ in Campania.
Æſernia in Samnio.
Æſis in Piceno.
¶ Æſulum in Latio.
¶ Alatrium in Latio, dicitur & Aletrium.
Alba in Latio, quando Sora.
Alba Marſorum.
Alba Pompeja in Liguria.
Albingaunum Liguriæ.
Albintemelium Liguriæ.
Alſium in Hetruria.
Anagnia in Latio à Druſo.
Ancona in Piceno.
¶ Antennæ in Sabinis.
¶ Antium in Latio.
Anxur in Latio.
¶ Apuleſium.
¶ Aquaviva in Samnio.
¶ Aquileja in Carnis.
¶ Aquinum in Latio.
Ardea in Latio.
Aretium in Hetruria.
Aricia in Latio.
Ariminum in Æmilia.
Arunca. Vide Sueſſa.
Aſculum in Piceno.
Aſta in Liguria.
¶ Atella in Campania.
Ateſte in Venetia, quando Verona.
Atina in Latio.
Atria. Vide Hadria.
Aufidena in Samnio, vel Caracenis.
Auguſta Prætoria in Gall. Subalpina.
Auguſta Taurinorum in Gall. Subalpina.
Auximum in Piceno.
Beneventum in Samnio.
Bononia in Æmilia.
Bovianum in Samnio.
Bovillæ in Latio.
Brixellum in Gall. Togata.
Brixia in Cenomanis, quando Ateſte.
Brundiſium in Salentinis, cum Fregenis.
¶ Buxentum in Lucania, cum Puteolis.
¶ Cæditia in Latio, cum Sinueſſa.
¶ Cænina in Latio.
¶ Calatia in Camp.
Cales in Camp.
¶ Cameria in Latio.
¶ Capis in Latio.
¶ Capitulum in Latio.
Capua in Camp.
¶ Carſeoli in Latio.
Caſilinum in Camp.
¶ Caſinum in Samnio, quando Interamna.
¶ Caſſentinum in Hetruria.
¶ Caſtrum novum in Hetruria.
¶ Celena in Sabinis.
¶ Circæi in Latio.
Colonia.
Compſa in Lucania.
Comum in Inſubria.
¶ Concordia in Carnis.
Cortona in Hetruria.
Coſa in Lucania.
¶ Coſſa in Hetruria.
Cremona in Cenomanis, cum Placentia.
Croton in magna Græcia, cum Siponto & Tempſa.
¶ Cruſtumerium in Sabinis.
¶ Cumæ in Camp.
Dertona in Liguria.
¶ Ecetræ in Latio.
Eporedia in Gall. Subalpina.
Elernia. Vide Æſernia.
¶ Fabrateria in Latio.
¶ Fæſulæ in Hetruria.
Faliſca in Hetruria.
Fanum Fortunæ in Umbria, quæ Culon. Faneſtris.
Ferentinum in Latio.
¶ Ferentinum in Hetruria.
¶ Fidenæ in Latio.
Ficentia in Æmilia à Tiberio, quæ Col. Iul. Fidentia ſcribitur.
Firmum in Piceno, quæ Col. Aug. Firmanorum ſcribitur.
Florentia in Hetruria.
¶ Fœdatura, quando Florentia.
¶ Formiæ in Latio.
Forum Julium in Carnis.
Fregellæ in Latio.
¶ Fregenæ in Hetruria, quando Oſtia.
¶ Gabij in Latio.
¶ Graviſcæ in Hetruria.
Hadria in Piceno, quando Sena.
¶ Helvia Ricina in Piceno.
Hiſpella in Umbria.
Interamna in Samnio, ſeu in Latio.
Iſtonium in Frentanis.
Julia Fidentia, Vide Fidentia.
¶ Lanuvium in Latio.
Lavicum vel Labici in Latio.
Lavinium in Latio.
¶ Laurovinium in Latio.
Laus Pompeja in inſubria.
¶ Linternum in Camp. quando Vulturnum.
Luca in Hetruria.
Luceria in Apulia.
¶ Lucus Feroniæ in Hetruria.
¶ Lupia in Salentinis.
¶ Medullia in Latio.
¶ Minervium, quando Scyllacium in mag. Græcia.
¶ Minturnæ in Latio novo, quando Sinueſſa.
Mutina in Gall. Togat. quando Parma.
Narnia in Umbria.
Neapolis in Camp.
Nepeta in Hetruria.
¶ Neptunia in magna Græcia.
Nola in Camp.
¶ Norba in Latio, cum Setia & Priverno.
Novocomum in Inſubria.
Nuceria Picentinorum.
Nuceria in Umbria.
¶ Orientium.
¶ Oſtia in Latio, à Martio Rege, cum Fregenis, Caſtro novo, Pyrgis, Antio, Tarracina, Minturnis, & Sinueſſa.
¶ Pæſtum, ſeu Poſidonia, in Lucania, quando Coſſa.
¶ Pampia in Latio.
Parma in Æmilia, quando Mutina.
Piſæ in Hetruria.
Piſaurum in Umbria.
Placentia in Gallia Togata.
Pola in Iſtria, & quæ Pietas Julia.
¶ Pompeij in Campania.
Pontia in Latio, cum Sueſſa.
¶ Potentia in Piceno, cum Piſauro.
Præneſte in Latio.
Privernum in Latio.
Puteoli in Camp.
¶ Pyrgi in Hetruria, quando Antium & Caſtrum novum.
Ravenna in Æmilia.
Regium Lepidi in Æmilia.
Rhegium Julium in Brutiis.
¶ Ruſellana in Tuſcia.
Sæpinum in Samnio.
Salernum in Picentibus.
¶ Salpis in Hetruria.
¶ Saticula in Samnio, cum Sueſſa.
¶ Satricum in Latio.
¶ Saturnia in Hetruria.
Scyllacium in mag. Græcia.
Sena in Hetruria.
Sena in Umbria, apud Senones.
¶ Senviſſa in Latio.
Setia in Latio.
Sidicinum. Vide Teanum.
Signia in Latio, a Tarquinio, cum Circæis.
¶ Sinueſſa in Campania.
¶ Sipontum in Apulia, cum Buxento.
Sora in Latio.
Spoletium in Umbria, poſt Brunduſium.
Sueſſa in Campania, cum Pontia.
¶ Sueſſula in Camp.
Sutrium in Hetruria.
Tarentum in magna Græcia, quando Capua.

¶ Tar-

¶ Tarquinii in Tuſcia.
Tarracina. Vide Anxur.
Teanum Sidicinum in Camp.
¶ Teleſia in Samnio.
¶ Temeſa in Brutiis, quando Sipontum.
¶ Tergeſte in Carnis.
Thurii in magna Græcia.
Tuder in Umbria.
¶ Veij in Tuſcia.
Velitre in Latio.
Venafrum in Samnio.
Venuſia in Apulia.
Verona in Cenomanis.
Verulæ in Latio.
¶ Vibo Valentia in Brutiis.
¶ Vitellia, in Æquis Latu.
¶ Ulubræ in Latio.
Volateriæ, in Tuſcia.
Vulturnum in Camp.

Coloniæ Rom. extra Italiam ordine Alphabetico.

Abyle & Abyla, poſtea Septa, Maurit. Tingitanæ.
Acci, Hiſp. Bæticæ.
Acuſio, Gall. Narbonenſis.
Aſtmedera & Ammædara, Africæ.
Adramyttium, Phrygiæ.
Adrumentum & Hadrumentum, Africæ.
Ælia Capitolina Palæſtinæ, quæ Hieroſolyma:
Ælia Capitolina Palæſtinæ, quæ Hieroſolyma.
Æmonia. Iapodum.
Æquum, Dalmatiæ.
Agrippina Ubiorum, in Germ. inf.
Ala Flaviana Norici, in conf. Paononiæ,
¶ Aleria, Corſicæ.
Alexandria, quæ & Troas & Antigoniæ, Phrygi.
Ammædara. Vide Admedera.
Ancyra, Galatiæ.
Antigonia. Vide Alexandria.
Antiochia, Piſidiæ.
Antiochia, Syriæ ad Orontem.
Antipolis, Gall. Narbonenſis.
Apamea, Bithyniæ.
Aphrodiſium, in Africa apud Hipponem.
Apollonia Macedoniæ.
Apros, Thraciæ.
Apulum, Daciæ.
¶ Aquaviva, in Pannonia.
¶ Aquæ. Calidæ. in Maurit. Cæſarienſi.
¶ Aquæ Regiæ, Africæ.
Aquæ Sextiæ, in Gall. Narbon.
Arauſio, Galliæ Narbonenſis.
Archelais Cappad.
Arelatæ, Gall. Narbonenſis.
Arlenaria, Maurit. Cæſar.
¶ Aſta Regia, Hiſp. Bæticæ.
Aſtigi & Aſtigis, Hiſp. Bæticæ.
Aſturica, Hiſp. Tarraconenſis.
¶ Atubi, quæ & Claritas Julia. Hiſp. Bæticæ.
Avenio, Gall. Narbonenſis.
Aventicum, Gall. Belg.
Auguſta Aſturica. Vide Aſturica.
Auguſta Bracarum. Vide Bracara.
Auguſta Emerita, Hiſpaniæ Luſitanicæ.
Auguſta Firma. Vide Aſtigi.
Auguſta Gemella. Vide Tucci.
¶ Auguſta Quintanorum, Vindeliciæ.
¶ Auguſta Rauracorum, Germ. ſuper.
Auguſta Rhætorum. Vide Vindelicorum.
Auguſta Tiberij. Vindeliciæ.
Auguſta Trevirorum. Germ. ſuper.
Auguſta Vindelicorum, Rhætiæ.
¶ Aurelianum Norici, apud Lentiam.
Babba, quæ & Julia Campeſtris, Mauritaniæ Cæſarienſis.
Banaſa, quæ & Valentia, Maurit. Tingitanæ.
Barcino, Hiſp. Tarraconenſis.
Berytus Phœnicis.
¶ Bida, Maurit. Cæſar.
Biteræ, Gall. Narbonenſis.
Boſtra, Arabiæ petrææ.
Bracara, Luſitaniæ.
¶ Bullis, Maced.
Buthrotum, Epiri.
Cabellio, Gall. Narbonenſis.
Cabilonum, Gall. Celtiæ.
Cæſarauguſta, Hiſpan. Tarraconenſis.
¶ Cæſarea, quæ Turris Siratonis, Palæſtinæ.
Cæſarea Philippi, quæ & Paneas.
Camalodunum, Britanniæ.
¶ Capitulum, in Syria.
¶ Carnuntum, Pann. ſuper.
Cartennæ, Maurit. Cæſ.
¶ Carthago magna, Africæ.
Carthago nova, Hiſpaniæ Tarraconenſis.
Caſſandrea, Maced.
Catina, Siciliæ.
Celeja, Norici.
Celſa Hiſp. Taraconenſis.
Cirta, Africæ.
¶ Clunia, Hiſp. Tarraconenſis.
Conſtantia, Meſopotamiæ.
Conſtantia, Rhætiæ.
Conſtantia, Zili. Vide Zilis
Corduba, Hiſpaniæ Bæticæ.
Corinthus, Peloponneſi.
Cremna. Pamphiliæ.
Cuina, Africæ.
Culcua, Africæ.
Cullu, Africæ.
¶ Curia, Rhætiæ.
Cyrene, Cyrenaicæ.
Damaſcus Cœleſyriæ.
Devana Britanniæ.
Develtus Thraciæ.
¶ Dyma ſeu Dyme Achajæ in Peloponneſo.
Dyrrachium Macedoniæ.
Eboracum Britanniæ.
Emerita. Vide Aug. Emerita.
Emeſa & Emiſa, Syriæ.
Emporiæ, Hiſp. Tarraconenſis.
Epidamus. Vide Dyrrachium.
Epidaurus, Dalmatiæ.
Equeſtris, Gall. Belg. in Sequanis.
Felicitas Julia. Vide Olyſſipo.
Flavia. Vide Cæſarea Philippi.
Flaviopolis, Thraciæ.
Forum Julii, Galliæ Narbon.
Genua Urbanorum. Vide Urſo.
Germa, Galatiæ.
¶ Germanicia Syriæ ex nummo, quæ & Auguſta.
Gilva, Maurit. Cæſ.
Giti, Africæ.
Gracchuris, Hiſp. Tarracon.
Gunugi, Mauritaniæ Cæſarienſis.
Hadrumetum, Africæ.
Heliopolis, Ægypti.
Heliopolis altera, Syriæ ex num. argenteo.
Hippon Regius, Africæ.
Hiſpalis, quæ & Romulenſis, Hiſp. Bæt.
Iadera, Liburniæ.
Icoſium, Maurit. Cæſ.
Igilgili, Maurit. Cæſ.
Illici, Hiſp. Tarracon.
¶ Indicia, Cyrenes.
Jol, & Julia Cæſarea, Maurit. Cæſ.
¶ Italica, Hiſp. Bæt.
¶ Ituci, quæ & Virtus Julia, Hiſp. Bæt.
Juhonum, Gall. Belgicæ.
¶ Juliobrica Flavia, Hiſp. Tarracon.
Julium præſidium Hiſp. Luſit.
Laudicea, Syriæ.
¶ Lares, Africæ.
¶ Laureacum, in Norico.
¶ Lepris magna, Africæ.
Lixos, Maurit. Lingitanæ.
Lugdinium, Britanniæ.
Lugdunum, Aquitaniæ.
Lugdunum, Gall. Celt.
Lutarbugium, Tarbellorum.
Morcia, Hiſp. Bæt.
¶ Mariana, Corſicæ.
Maritima, Gall. Narbonenſis.
Maxula, Africæ.
Megara, Atticæ.
Melitene, Arm. min.
Metallinenſis, Hiſp. Luſit.

¶ Miſenum, in Syria.
Murſia, Pannoniæ.
¶ Narconenſis, in Syria.
Narbo Martins, Gall. Narbon.
Narona, Illyrici.
Neapolis in Africa.
Nemauſus. Galliæ Narbon.
Nicopolis, Epiri.
Niſibis, Meſopot.
Norba Cæſarea, Hiſp. Luſit.
¶ Ocea, Africæ.
Olyſſipo, Hiſp. Luſit.
Oppidum novum. Maurit. Cæſ.
¶ Oreſtias, Macedoniæ.
Ovilabis, quæ & Aurelia Antoniniana, Norici.
Pacenſis, ſeu Pax Auguſta, Hiſp. Luſit.
Palmyra, Syriæ.
Parium, Helleſponti.
Patræ, Achaiæ Peloppонneſi.
Pella, Maced.
¶ Perendaneſij, in Dacia.
Petovio, ſeu Pætovio, Pann.
Phatos, Ægypti.
¶ Philippi, Macedoniæ.
Pontezita, Africæ.
¶ Ptolemais, Phœniciæ.
Quiza, Maurit. Cæſ.
Ruſardir, & Ryſſadirum, Maurit. Tingit.
Ruſazus, Maurit. Cæſ.
¶ Ruſcino, Gall. Narbonenſis.
Ruſconia, Maurit. Cæſ.
Ruſicada, Africæ.
Ruſuccoræ, Maurit. Cæſ.
Ryſſadrium. Vide Ruſardir.
Sarabia, Pann.
Sabrata, Africæ.
Salaria, Hiſp. Tarracon.
Saldæ, Maurit. Cæſarienſis.
¶ Salonæ, Illyrici.
Scalabris. Hiſp. Luſit.
¶ Sebaſte, quæ & Samaria, Palæſtinæ.
¶ Selinus, quæ & Traianopolis, Ciliciæ.
¶ Sicca, in Numidia.
¶ Sidon, Phœniciæ.
Siga, Maurit. Cæſ.
¶ Silda, Maurit. cæſ.
¶ Simittu, Maurit. cæſ.
Sinope, Paphlag.
¶ Sinis Armeniæ min.
¶ Sirmium, Pann.
¶ Siſcia, Pannon.
¶ Sitiſi, Maurit. cæſar.
¶ Sittici ſeu Sittianorum col. Maurit. cæſ.
¶ Solva & Solvenſis col. Norici.
¶ Succubar, Maurit. cæſ.
Syracuſæ, Siciliæ.
Tabraca, Africæ.
Tacape, Africæ.
Tarraco, Hiſp. Tarracon.
Tauromenium, Siciliæ.
Tebeſſa, Africæ.
¶ Thenæ, Africæ.
¶ Thermæ, Siciliæ.
¶ Thyſdrus, Africæ.
¶ Tiba, Africæ.
Tingi, Maurit. Tingitanæ.
Tipa, Maurit. cæſ.
Toletum. Hiſp. Tarracon.
Toloſa, Gall. Narbonenſis.
Trajana colonia, Belgij.
Troas. Vide Alexandria.
¶ Tuburbis Africæ.
Tuburnica, Africæ.
Tucci, Aug. Gemella, Hiſp. Bæt.
¶ Turris Libyſſonis, Sardiniæ.
¶ Tyndaris, Siciliæ.
Tynndrumum, Africæ.
¶ Tyrus, Phœniciæ.
Valentia, Gall. Narbonenſis.
Valentia, Hiſp. Tarracon.
Vienna, Gall. Narbonenſis.
Ulpia Trajana, in Dacia.
Ulyſſipo. Vide Olyſſipo.
Volubilis, Maurit. Tingitanæ.
Urſo, Hiſp. Bæt.
Uſellis, Sardiniæ.
¶ Uthina, Africæ.
Utica, Africæ.
Zama. Africæ.
¶ Zarmiſegethuſa, Daciæ.
Zilis, quæ & Aug. Conſtantia, Maurit. Tingitanæ.

¶ Si quæ in his Catalogis minùs vel inter ſe, vel ipſi Lexico, Coloniarum præſertim deductionis aut exciſionis nomine, videantur convenire, nulli auctoris hujus incogitantiæ imputandum hoc erit, verùm ſcriptorum diſſonantiæ, quos in hoc opere variè, dum præ oculis poſuit, ſecutus eſt.

¶ Colonia Braudeburgica, *Coln*, oppidum Germaniæ, in Media Marchia Brandeburgica, ad Spreham fluvium ex adverſo Berlini, cujus verius pars eſt, ſeu ſuburbium amplum ad auſtrum.

Colophon, *Altoboſco* Alex. Zardo, ſed Nig. *Belvedere*, urbs Ioniæ marit. epiſc. ſub Archiepiſ. Epheſino, inter Smyrnam et Epheſum ad 20 mill. paſſ. vel 15. terra. Hinc Colophonius nom. gent. Ovid. lib. 6 Metam. ad initium. Ptol. Mel.

Clara, ſed arte fuit; pater huic Colophonius Idmon.

Colophonium aurum pro auro probatiſſimo in proverbio fuit apud Ariſtoph. ut Zenod. refert; quod aurum apud Colophonios optimum proveniret. *Calceamentum* verò *Colophonium* (quod erat ſola infimam pedis partem tantùm tegens) in ſtolidum, & incompoſitum, ac ruſticum proferri ſolet, qui per lutum tali utitur calceamento, quali colophonij utebantur. *Colophonium ſuffragium* adagium eſt ex epiſt. Plat. ad Dionyſ. de ſuffragio alicuius in re aliqua plurimum valentis, a colophoniis ortum, quod penes illos eſſet victoria quibus colophonii opem tuliſſent. Item *Colophonem addere*, pro ſummam rei manum imponere: quaſi olim ſine colophoniis negotia non conficerentur.

Colops, opp. Zeugitanæ prov. quondam urbs regia. Nunc *Giger* dicitur.

Coloſſæ, *Chone*, teſte Porhyrog. urbs Phrygiæ mag. olim epiſc. ſub Sardibus, nunc metrop. ad Lycum fluv. ubi in Meandrum influit, inter Leoadiceam & Hierapolim 20 mill. Paſſ. ultra Sardes 160 ſtad. in ort. teſte Xenoph. cis Celænas 960. Hinc coloſſenſes, ad quos D. Paul. Apoſt. Epiſtolam ſcripſit. Strab.

Coloſſæ urbs Phrygiæ erat, in confinio Gariæ, media inter Sardes et cabiram, 60. milliaribus ab Apamea in occaſum. Plin.

Colous lacus. (Vide Gygæus) à Sardibus 40 ſtad. diſtans.

¶ Colranum, *Colraine*, caſtrum Hiberniæ, Ultonia, comitatus cognominis caput, ad fluvium Bannum, 24. milliaribus Anglicis ab Antrimo in Boream, et 40 a mari. Paucis conſtat incolis.

Colubraria, *Moncolober*, teſte Ambr. Mor. ſed Cluſio *Dragonera*, inſ. maris Balearici, apud majorem Balearem, cui velut ſcopulus adjacet. Ante oſtia Sucronis fluvii conſpicitur. Nomen habet a copia colubrorum. Aliis eſt eadem Ophiuſæ, Ebuſo, et Carthagini novę propinquæ, vulgo *Formentera* Plin. lib. 3 cap. 5. Vuiſſ. chin.

¶ Colubraria vulgò *Mont Colibre* dicitur, eſtque inſula parva Hiſpaniæ in mari Mediterraneo, quæ velut ſcopulis jacet inter Maioricam ſeu majorem Balearem inſulam et oram Cataloniæ, 7 leucis Hiſpanicis ab oſtio Iberi fluvij in auſtrum, et 17 ab oſtio Sucronis in ortum.

Columbaria, *Colmar*, urbs libera Germ. ſuper. in Alſatia, inter Baſileam 5 et Argentoratum in Bor. diſtantem 9 leucis.

¶ Columbaria, *Colmar*, urbs eſt Imperialis et libera Alſatiæ, ad Hellelum fluvium; aliàs Argentuaria dicta, media ferme inter Argentoratum, et Baſileam, 3. leucis a Briſiaco in occaſum. Subeſt dominio Regis Franciæ ab anno 1548 pace ad Monaſterium confecta. Vide Argentuaria.

¶ Columbum, *Colombo*, urbes Indiæ citerioris cum arce probè munita, in inſula Ceylani, antea a Luſitania exſtructa; nunc autem ſub dominio Hollandorum a paucis annis. Sedet in parte occidentali inſulæ, 28 leucis a Candena urbe, in Africum, et 43 a Commaria promontorium in ortum.

Columella, quæ et columna regia, ſeu Rhegina, opp.

opp. olim, nunc vicus Brutiorum, in ora littorali Calabriæ, ad fretum Siculum, inter Cænidem prom. & opp. ac Rhegium urbem 4. mill. paſſ. vulgo *la Cathona*: unde ſolvitur in Siciliam.

Liv. Columen, poſtea Columna, *Colonna*, opp. olim Latii, apud Algidum, & Tuſculum, ab urbe Roma paulò ſupra 12 mill. paſſ. Prænelle verſùs, exciſum. Hinc nobiliſſima Colomnenſium familia profecta traditur.

Columna, *kolom*, urbs Moſcoviæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Moſcovienſi. Diſtat ab urbe Moſcua 38 mill. paſſ. in ortum, ad confluentes Moſcuæ fluvij in Occam.

Strab. Plin. Mel. Columnæ Herculis ſunt duo montes, unus Hiſp. Bæticæ, maximè in auſtrum procurrens, Calpe dictus, alter Mauritaniæ Tingit. qui Abyle & Alybe nominatur; inter quos fretum eſt ſupra 7. mil. paſſ. mare Mediterr. Oceano adnectens. Hos Herculem, tanquam metas itinerum, & orbis terminos, inſtar columnarum potuiſſe fabulantur. Hinc adagium; *Ad Herculis columnas*, apud Pind. & Ariſtoph. de eo qui ad ſummam ſapientiam pervenit; uti apud Nazianz. in Monodia de D. Baſilio.

Columnæ Herculis ſunt duo montes inter Hiſpaniam Beticam; & Mauritaniam, inter quos eſt Fretum Gaditanum, dictum ab ipſis etiam Herculeum: cuius latitudo eſt quatuor leucarum Hiſpanicarum inter Calpem & Abylam, longitudo autem ab oriente in occidentem eſt 12 leucarum ſimilium ab Abyla ad Cotem promontorium. Hiſpani tamen credunt Columnas Herculis fuiſſe in Gaditana inſula, ubi etiamnum oſtendunt turres duas dictas *Torres de Hercole*, prope Gades.

Colonium ſeu Harlecum oppidum eſt Angliæ, in Vallia regione, & Mervinia provincia, ad æſtuarium maius *Thuvith Maur*, in ora maris Hibernici, ubi alias Ordovices pop. Brietio teſte. Vide Harlecum.

P. Dia. Comacina, inſ. lacus Comaceni. Vide Larius. *Iſola Comacina* etiam vulgò, intrà lacum Larium, non valdè à Como diſtans, apud Sourium, & Stabium pagos.

Regin. Comacula, al. Comaclum, *Cumachio*, urbs Gall. Togatæ, in Romandiola, intra paludes, apud Caprasiam oſtium Padi, inter Ravennam 25 & Volanem alterum Padi oſtium 19. mill. paſſ. & Ferraria ſupra 30. in ort. ubi anguillarum, & aliorum piſcium maxima copia, epiſc. ſub Archiep. Ravennate.

Comacula, ſeu Comaclum, *Comacchio*, urbs eſt Italiæ, in Ducatu Ferrarienſi, & in ditione Pontificia intra paludes, quæ ab ipſa dicuntur *Valli di Comacchio*. Diſtat 3. milliaribus ab ora littorali maris Adriatici 20 à Ravenna in Boream, 12 à Volana in auſtrum. Eſt parvi circuitus, & deficit in dies ob cœli gravitatem, à paucis, iiſque pro maiori parte piſcatoribus, inhabitata.

Comagena, locus Norici, nunc vicus *Langenlaber* ad Confluentes amniculi *Anzeſpach* in Danubium in Auſtria, teſte Cluverio.

Strab. Plin. Comagene, Euphrateſia Procop. Syriæ reg. juxta Euphratem fluv. inter Ciliciam ad occ. & Meſopotamiam ad ort. Armeniæ minori ad arctos finitima, ubi Auguſta Euphrateſia urbs illius caput. *Azar* teſte Nigro. Hinc Comagenus nom. gent. Iuvenal. ſat. 6.

Tractato, Armenius; vel Comagenus aruſpex,
Hic enim aruſpices florebant.

Comagenum, *Hyburg*, teſte Lazio, *Haimburg*, aliis, opp. Pannoniæ ſuper, in Auſtriæ & Hungariæ confinio ad Danubium, ubi Comagenus mons, *kaunberg*, teſte eodem Lazio, Oppidum Hamburga Lat. rec. nominatur, à Poſonio urbe Hungarica 2. leuc. in occ. Viennam verſùs 8.

Ant. Lib. Comagenum, *Haynbourg*, oppidulum alias Pannoniæ ſuperiores, nunc Auſtriæ inferioris, ad Danubium fluvium, in confinio Hungariæ. 3. leucis diſtat à Poſonio, & 6. à Vienna in ortum, & è regione Morava fluvius in Danubium labitur.

Comana, Pontica cognomine, num. plur. *Com*, & incolis *Tabachzan*, teſte Nig. urbs Cappadociæ epiſcop. ſub Archiep. Neocæſarienſi, ad Irim fluv. Neocæſareæ finitima, ab ea in ortum recedens, ſive in Eurum.

Comana Pontica urbs fuit Cappadociæ, à qua regio adiacens Commanena dicta, ad Sarum fluvium, ubi Irim ſe exonerat, 45 milliaribus à Neocæſarea in Africum, & 70 à Sebaſtia in Circium, teſte Philippo à Via.

Comana altera, Cappadociæ (ad alterius differentiam) dicta, *Arminacha*, urbs Armeniæ min. in Cappadociæ, Ciliciæque conf. ad Sarum fluv. epiſc. ſub Archiepiſc. Melitenſi, inter Cæſaream ad Bor. 175 & Larandam ad auſtrum ad montes Taurum 65 mill. paſſ. ex itin. Anton. à Cecuſo ſupra 60 Hic Bellona Dea colebatur. *Strab. Plin. Pol. & al.*

Comanæ, Cappadociæ urbs, ſedet juxta fontes Sari fluvii; diciturque aliter Comana Cruſa, verſùs montem Taurum Cilicium, à quo diſtat circiter 46 milliaribus in Boream, & paulò amplius à confinio Cappadociæ à Cæſarea 8. circiter in Eurum.

Comania, *Comanie*, Aſiæ regio, inter Georgiam, & Taniam fluvium, ubi etiam Carcaſſi populi ſui pene juris, quidam tamen clientela Turcarum, & alii ſub dominio Muſchorum. *Her.*

Comara, *komaro*, & *komore*, urbs eſt munitiſſima Hungariæ, in extrema parte inſulæ Danubianæ, *Schut* cum arce triangulari, quæ alias Brigecio dicta fuit, in Pannonia ſuperiori. Caput eſt Comitatus cognominis. 4 leucis Germanicis diſtat à Javarino in ortum, & 2 tantum à Neuheſelio ſeu Novoſelio in auſtrum, 5. ſupra Strigonium. *Plot.*

Comaria, *Capo Comorin*, teſte Barrio, prom. Indiæ citer, auſtrale, à Cambaia urbe apud oſtia Indi fluv. 290 leuc. in merid. Goa Luſitanorum regia media. *Mel. Pil.*

Comaria, *Capo de Comorin*, promontorium eſt Indiæ, in Malabria regione, Maldicas inſulas reſpiciens, & Taprobanam, à qua tantùm 40 leucis abeſt in occaſum, 45 à Cochino in auſtrum, & 260 circiter etiam in auſtrum à Cambaia urbe, quæ longè diſtat ab oſtiis Indi fluvii. *Ptol.*

Comata Gallia, *la Francia* Vide Gallia. Sic en m Celtica dicitur. Cujus Luc. lib. 1. mem.

Crinibus effuſis toti prælate Comata. *Iuven.*

Comba, urbs Lybiæ mediter. epiſc. ſub Archiepiſc. Myrenſi, *Comba* adhuc.

Comba, urbs Lyciæ, 20 milliaribus diſtat ab ora littorali Glauci ſinus verſùs confinia Cariæ, 70 à Myra in occaſum. *Ant.*

Combos, Ombos Anton. Ombri Ptol. *Chana*, teſte Leone Afric. urbs Ægypti ſuper, ad Nilum fluv. inter Syenen ad merid. & Thmum ad arctos 24. mill. paſſ. *Chana*, ſive *Cana* al. eſt Coptos. Pop. Combith, qui, ut Steph. ſcribit, crocodilum venerabantur, ſicuti Lycopolitæ lupum. Vide Ombri. *Plin.*

Combos, urbs Ægypti. Vide Ombos.

Combretonum, *Bretenham* Camd. opp. Albionis, in Suffolcia Angliæ reg. inter Camulodunum & Sitomagnum 22. mill. paſſ. a Londino ſupra 74.

Combretonium oppidum fuit Icenorum, nunc pagus Bretenham. Diſtat 15 milliaribus Anglicis à Sitomago in auſtrum, & 50 circiter à Londino in Cæciam. *Liv.*

Comedia & Tragedia villæ duæ erant Plinii ad lacum Larium, ſic à comœdiis, & tragœdiis quæ ibi recitabantur, dictæ, apud Bellaſium pag. & prom. quarum prior apud radices prom. adhuc *Lenno* vulgò dicitur; altera non longè in monte non exſtat.

Comenſi lacus, *Lago di Como*, in Italia, vide Larius.

Comidava, *Dees*, teſte Laz. opp. Daciæ, in Tranſylvania. (manuſcr. Seld.) *Ber. inſ.*

Cominum, *Comine*, opp. Caracenorum, in Samnio, Aquiloniæ finitimum, exciſum. Locus ſeu vicus adhuc *Comino*, teſte Scip. Mazz. nominatur, inter Soram, Atinam, & lacum Fucinum.

Commercium, *Labathlan*, teſte Laz. pag. Pannoniæ ſuper, apud Strigonium urbem, inde 1. leuca diſtans.

Commercium, *Commercy*, urbecula Galliæ, in Barenſi Ducatu, ad Moſam fluvium, vix 3. leucis ſupra Fanum D. Michaelis, & 5. à Tullio in ortum. *Scrip. Gall.*

Commoni, populi Galliæ Narbonenſis, in Provincia, iuxta littus maris Mediterranei, olimque pars Salzorum, ubi urbes Maſſilia, Telo Martius, Olbia, & Forum Iulii.

Compendium, *Compiegne*, opp. Gall. Belg. clarum in Valleſia reg. primarium, ad Æſiam fluv. inter Sylvanectum ejuſdem reg. urbem 6. & Noviomum urbem Picardiæ 5. leuc.

Compendium urbs eſt ſatis ampla & culta, in provincia Inſulæ Franciæ, ad Oeſiam fluvium, ubi recipit Axonam, & in Valeſia regione. Diſtat 8. leucis à Silvanecto, 18 à Lutetia in Boream, & 5 à Novioduno in auſtrum

ctrum, gaudetque aliquando Regis ſeceſſu.

Bin. *Antiq.* Compita, *S. Archangelo*, vel *Savignano*, caſtrum Æmiæ, in Romandiola, medio itinere inter Ceſena, & Ariminum urbes occurrens.

Ant. Compitum, pag. exciſus Latii, in Hernicis, inter Pictas, & Ferentinum, ubi viæ Latina, & Lavicana coeunt. Caupona nunc ſub Anagnio, teſte Celſo Cittad. *Oſteria d'Anagni*.

Ptol. Complutica, *Compludo*, teſte Mor. olim opp. nunc vic. Hiſp. Tarraconenſis, in finibus Callaicorum. (man. Seld.)

Ant. *Ptol.* Complutum. *Alcana de Henares*, opp. præclarum & acad. ex vet. inſcript. Hiſp. Tarracon. in regno Caſtellæ novæ, ad Caraccam fluv. Madrito finitimum, inde 6 leuc. olim urbs epiſc. ſub Archiep. Toletano, à Toleto 15 leuc. Secontiam, & Cæſarauguſtam versùs. De quo Prudent. in periſteph. de ſanctis luſto, & Paſtore loci tutelaribus, in hymno 4.

Ferre Computum gremio juvabit
Membra duorum.

Complutum urbs eſt in planitie ſita, cum academia à Franciſco Ximenio Cardinali erecta.

Compoſtella, *Compoſtella* incolis, *Compoſtolſe* Gallis, urbs primaria Gallæciæ, in Hiſpania Tarraconenſi. Archiepiſcopalis facta fuit à Caliſto II. Papa loco Emeritæ Auguſtæ. Ibi requieſcit corpus D. Jacobi Apoſtoli. Crevit ex ruinis Iriç Flaviç 9 leucis diſtat à Dorunia in auſtrum, & 13 à promontorio Finis-terræ in ortum, prope amnem Sarelam dictum.

Compoſtella, *Compoſtella*, urbs nova Americæ ſeptentrionalis, in nova Hiſpania & provincia Xaliſci, non longè à mari Auſtrino, & 100 circiter milliaribus ab urbe Guadalaxara in occaſum.

Compſa, Coſſa Cæſ. Conſa Liv. *Conza*, vel *Cenſa*, urbs Hirpinorum (Lucanorum Ptol.) archiep. inter Aquamvivam 12 & Melphim 8 mill. paſſ. diſſita, à Neapoli ad 80 in via quæ Tarentum ducit, à Benevento ſupra 40 in ort. Populi Compſani Plin. Non procul ab Aufido fluv. in tumulo.

Ptol. *Patero.* Compſa, *Conza*, urbs alias Hirpinorum, nunc regni Neapolitani, in provincia Principatus ulterioris, prope fontes Aufidi fluvii, & ad radices montis Apennini, in confinio Principatus citerioris 18 milliaribus diſtat à Melphi in occaſum, 55. à Neapoli in ortum, & 26 a Salerno, totidemque a Benevento. Eſt parva, & ſenſim deficit.

Herod. Compſatus, fluv. parvus Thaciæ, apud Abderam urbem in lacum Biſtonidem influens.

Strab. *Plin.* *Ptol.* *& al.* Comum, quod inſtauratum Novocomum dictum eſt, *Como*, colon. & urbs inſubriæ, ad lacum Karium a Mediolano 25 mill. paſſ. in Bor. Curiam versùs urbem Rhætorum, epiſc. ſub Patr. Aquileinſi. Pop. Comenſes Liv. A Gallis cum Mediolano, Bergamo, Brixia, Tridento, Verona, & Vicentia conditum, teſte Pomp. Trogo. Mem. novi Comi Catull. carm. 36.

Veronam veniat, novi relinquens
Comi mœnia, Lariumque littus.

(in man. Sel.)

Comum, *Com*, oppidum amplum Perſiæ, in provincia *Hierach*, medium ferme inter Haſpahamum, & Casbinum.

Conacum, *Cognac*, urbs Galliæ, in Aquitania, & provincia Inculiſmenſi, ad Carentonum fluvium, Franciſci primi natalibus clara, quibuſdam Campinacum dicta.

Conadium, *Cenad*, urbs regni Hungariæ epiſcopalis. Vide Conadium.

Comcangium, *kendal*, teſte Camd. opp. Britanniæ, in Anglia, quod al, eſt *the Barony of Kendale* (Camdeni verba ſunt, Concangios olim de Candalia in Weſtmaria loquens ſtationem fuiſſe opinatus ſum, ſed jam rectiùs docuit dies. Alibi autem de *Haulton* verba habens, oppid. in confinio Ceſtrenſ. & Lancaſtrenſ. Comitat. ait, Nec ego alibi quærere auſim quàm in hoc tractu ſtationem illam Concangios, ubi Numerus vigilum, &c.

Concani, pop. Hiſp. Tarracon. quorum opp. fuit Concana, a Ptol. memoratum, in finitibus Aſturum. Horum mem. Sil. lib. 3.

Nec qui Maſſagetem monſtrans feritate parentem
Garnipedis fuſa ſatiaris Concane vena.

Hor. *Sil.* Concani populi fuere pars Cantabrorum, & eorum oppidum Boncana nunc videtur *Santillana*, urbs Aſturiæ versùs oram littoralem, & ex primis regionis. 15 milliaribus diſtat a continiis Briſcaiæ, teſtibus Brietio & Sanſone.

Concarneum, *Concorneau*, oppidum Galliæ cum arce, in Britannia minori, & in Cornubiæ tractu, 4 leucis diſtat à Coriſopito in ortum.

Conceptio, ſeu Civitas Conceptionis, *la Conception* urbs eſt Americæ meridionalis, in ora maris Pacifici, cum portu capaci, ipſa totius Ciles ex primis; eſt probè munita, quanquam varias experta fuerit vices ab Araucanis, & aliis Cilenſibus; paretque Hiſpanis.

Conceptio, *la Conception*, oppidum Americæ meridiolis, in Paraguaia regione, ubi amnis Vruaigus in Argenteum fluvium ſe exonerat, in ditione Hiſpanorum.

Concha, *Cuenca*, urbs Hipſ. Tarracon. in Caſtellæ nova, epiſc. ſub Archiepiſcop. Toletano, inde 29. leuc. in ort. Valentiam versùs, quaſi in medio, à Valeria olim urbe cui ſucceſſit 7. leuc. à Gothis condita, & ſede epiſcop. exornata, ab Hiſpanis an.ſal.1177. unà cum Alarconia opp. victis Mauris recuperata.

Concha ſita eſt in Montana regione, vulgò *la Sierra*, cuius caput exiſtit ad Sucronem fluvium, vix 10 leucis à confinio Aragoniæ in occaſum, 9 a Tago fluvio, & totidem ab alarconia in Boream. Sedet in colle inter duo flumina & montes. *Lib.* *Cono*,

Concha, *Conca*, urbs fuit Italiæ, in Romandiola, & in ora maris adriatici, ab aliquot ſeculis aquis obruta atque ſepulta, ita ut neque ejus appareant veſtigia.

Conchus, *Conches*, oppidum Galliæ, in Normannia provincia. Quatuor leucis diſtat ab Ebroicis in occaſum in eo tractu qui vulgò *Ouche* dicitur. Ejus ſuburbium vulgo Caſtellionum et amnum dicitur, ubi albatia celebris.

Concia, *Miranda*, teſte Iacob. Vaſconc. urbs Hiſp. Tarracon. in finibus Vectorum, ad Durium fluv. in regno Portugallico, in Caſtellæ vet. conf. inter Zamoram ab ort. & Brigantiam ad occ. 8 leuc. *Strab.*

Concordia, *Concordia*, urbs Carnorum, ad Romatinum fluv. apud oram Venetiæ reg. exciſa: cujus Epiſcopus in proximo opp. cui Romatibus portus, *Perto Cruaro*, nomen eſt, reſidet. epiſcop. ſub Patr. Aquilejenſi, media fere inter Aguileiam, & altinum ad 30 mill. paſſ. ab Hunnis cùm præd ictis urbibus everſa. Eius mem. Venan. Fortun. in vita S. Martini lib. 4 *Plin.* *Mel.* *Ptol.* *& al.*

Si petis illud iter, qua ſe Concordia cingit.

Concordia altera, *kocherberg*, teſtibus Siml. & Rhenano, opp. Germ. ſuper in alſatia, inter Argenroratum & Tabernam alſaticam, inde 3 hinc 2 leuc. diſtans. *Ant.* *Amm.*

Concordia, Cluverio teſte, eſt *Druſenheim*, oppidum ad confluentes Moterniamnis in Rhenum, in Alſatia inferiori, 2 leucis ab Hagenoa in ortum, et 3 infra argentinam.

Concordia item, pag. Gall. Togatæ, in Æmilia apud Mirandulam opp. inde 3 mill. paſſ.

Concordia, oppidulum Italiæ, et alias Galliæ Ciſpadanæ, nunc Longobardiæ, vulgò *Concordia*. Comitatus ſub Duce Mirandulano, prope Secium amnem 6 milliaribus, diſtat in occaſum a Mirandula. *Sil.*

Concordiæ regio. *t' land van Eendracht* Batavis, *pai: de Cencorde* Gallis, pars terræ auſtralis, in ultima parte Oceani Iudici, recens detecta a Batavis fortuito dum in Moluccas tenderent anno 1618 et ab ipſis ſic dicta: oramque littoralem luſtrarant, ſed in regionem ipſam non penetrarunt.

Concordiæ templum, in urbe Roma a Livia exſtructum in ſuo porticu tradit Sueton. Cuius mem. Ovid. lib. 6 faſt.

Te quoque magnifica Concordia dedicat ade.

Condæum, *Condè ſur Noireau*, ſic dictum, quia ad Norallum amnem ſedet, oppidum eſt Galliæ, in Normannia provincia et Baiocenſi tractu, inter Faleſam et Viram.

Condapolis, *Condapeli*, urbs eſt Aſiæ, in India et in regno Golcondæ, cum arce permunita, in ſummo monte, 20 leucis circiter diſtat ab urbe Golconda in ortum et 26 a ſinu Bengalę in occaſum.

Condate, *Renes*, vel *Rennes*, urbs Gall. in Britannia minore primaria. Vide Rhedones. Sunt qui *Rhedon* opp. finitimum interpretentur. *P. Vict.*

Condate, *Condè*, opp. Belgij, in Hannonia, ad Scaldim fluv. apud Valencenas urbem, 2 leucis inde, Tornacum urbem Flandricam versus 5 quot a Montibus.

Condaneitem, *Congleton*, teſtibus Camd. et Talboto. opp.

tv. opp. Britanniæ in Anglia, reg. Lancaſtrenſi, inter Mancunium et Mediolanum 18 mill. paſſ. Al. eſt in Com. Eboracenſi.

Turo. Condate, oppidum Cornaviorum, nunc *Congleton* oppidum Ceſtriæ Comitatus, ad amnem Danum, in limite Comitatus Staffordienſi, in Anglia. Diſtat 20 milliaribus a Beſtria urbe in ortum, et 16 a Stafordia in Boream.

Prov. Rem. Condate, *S. Martim*, pag. Gall. Celticæ, in agro et Diœceſi Turonenſi, apud Bleſas opp. inter Aurelianos et Turones, ubi D. Martinus deceſſit.

Condate quid ſit, non conſtat, forſan pro Condacenſi vico, juxta Ligerim fluvium, ubi D. Martinus deceſſit, Gregorio Turonenſi et aliis teſtibus, in confinio Turonum et Andegavenſium; ſed longè a Bleſis in occaſum, vide Candacenſis.

Condates portus Aquitaniæ, ad Duranium fluv. apud Liburniam opp. Portus adhuc nomen durat.

Scrip. Hiſp. Condatum, *Condè*, oppidum Belgii, in Hannonia, ad Scaldim fluvium; unde dicti Principes Borbonij, vide Condate.

Condercum, *Cheſter upon the Street*, teſte Camd. opp. Albionis, in Angliæ, et Scotiæ conf. apud Valium; ſive potius apud Vedram fluv. in epiſcopatu Dunelmenſi.

Condercum, oppidum aliàs Brigantum, nunc Diœceſis Dunelnenſis, in Anglia Boreali, *Cheſter upon the Street*, id eſt, urbecula ad viam publicam. Ad Vedram fluvium ſedet, media inter Dunelmum, et novum Caſtrum, 6 milliaribus Anglicis ab ora littorali et a Valo, 33 autem a confinio Scotiæ.

Condioianus pons, candidius Caſſiod. locus erat inter Ravennam, et Claſſem, teſte Rubeo. Ortel. putat nomen eſſe fluvij, qui *Candiano* nominatur, ſed hinc in Umbria eſt longè à Ravenna diſtans.

Condiviocum, urbs et emporium Gallæ Lugdunenſis, ad Ligerim fluvium verſùs oſtia, a quibus diſtat 15 leucis in ortum, et 18 ab Andegave in occaſum, Nannetarum primaria, vulgò *Nantes*, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Turonenſi. Eſt ampla et munita, cum caſtro, in Britannia minori. Vide Nannetæ.

Ptol. Condommum, ſeu Condomus, *Condom*, urbs Aquitaniæ non admodum antiqua, epiſc. ſub Archiep. Burdigalenſi, inter Vaſatas, et Auſcios, Agenno finitima, ad 4. leuc. diſtans. *Plin.*

Condonum ſedet juxta Baiſam fluvium, 2 leucis a Neraco, et 4. a Garumna fluvio, 3. a Lacturio, et 6 ab Auſciis in boream; eſtque caput agri Condomenſis inter Vaſatenſem tractum et Comitatum Arminiacum.

Condora, *Condore*, provincia Moſcoviæ, in Orientem extenſa verſùs Petxoram, et Tartariam deſertam ibi nullæ, urbes alicujus momenti, et regio tota ſylvis obſita.

Condriacum, ſeu Condrievium, *Condrieu*, oppidum eſt lepidum Galliæ, ad radices collis, in provincia Lugdunenſi, ad Rhodanum fluvium, duabus leucis infra Viennam, et ſeptem a Lugduno in meridiem, eſtque vino ſuo celebre.

Condruſi, pop. Belgij circa Moſam incolentes: quorum reg. *Convrotz* dicitur, nomen antiquum redolens, et urbs Huum, vel Hoium, *Huye*, *Huy*, et *Hoey*, inter Leodium et Namurcum 6 leuc. diſtans, teſte P. *Ptol.* Diſlæo.

Cone, inſ. Sarmatiæ, ſeu Myſiæ, ad oſtia Iſtri, cujus mem. Luc. lib. 3

& barbara Cone.
Sarmatias ubi perdit aquas.

Coneria, *Coner*, urbs Hiberniæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Armachano, in Ultonia provincia et comitatu Dunenſi, ad lacum *Cone*, nunc in vicum redacta.

Confluentes, *Coblentz*, ſive *Cobolentz*, urbs Germ. ſuper. infer. confinio inde incipientis; ad Moſellæ cum Rheno confluentiam, unde nomen accepit, media inter Bodobrigam et Antenacum 3 leuc. diſtans colon. A-

Strab grippinam verſùs, ſub Trevirenſibus, a quibus 13 leuc.

Ptol. abeſt in ortum.

Confluentes, alterum opp. Helvetiorum, ubi Rhenus Arolam fluv. excipit, medium ferè inter Baſileam et conſtantiam ſupra 7 leuc. Helveticas proximum Aquis duris et Badæ, et ipſum *Cobolentz* vulgò dictum.

Confluentes, *le Confluent*, tractus comitatus Ruſcinonenſi, verſùs montes Pyrenæos, et Ceretaniam, alias Hiſpaniæ, nunc Galliæ accenſitus, ubi oppidum præcipuum Villafranca, ad amnem Techim, 10 leucis à Perpiniano in occaſum. *Lib. Not.*

Congavata, *Roſe-Caſtle*, teſte Camd. opp. vel caſtrum Albionis, in finibus Brigantium, apud *Caudebet*, juxta Carleolum in Cumbria regione.

Congedus, fluv. Hiſp. Vide cogedus. Variè enim legitur. *Am.*

Congum, *Congo*, pars Africæ, in Æthiopia inferiori verſùs occaſum & oceanum Æthiopicum. Fuit antea regnum valde protenſum; nunc autem anguſtioribus reſtringitur limitibus, inter fluvium *Zaire* ad Boream, et regnum Angolæ ad auſtrum. Qui ſint termini ad ortum, non ſatis conſtat. Ibi Rex Chriſtianus habitat in urbe Banzo, quæ a Luſitanis dicitur urbs S. Salvatoris, *S. Salvador*. Regnum dividitur in ſex provincias. Sunt autem hæ, *Sondo*, *Lunda*, *Pango* verſùs Boream et fluvium *Zaire* dictum, & *Bamba*, *Pemba*, *Batta* verſùs auſtrum, ubi aliquot urbes ſubſunt dominio Luſitanorum, uti Loanda ſeu Civitas S. Pauli, Benguela, et Embaca juxta Coanzam fluvium.

Conimbrica, Conibrica Plin. *Coimbra*, ut pleriſque videtur, urbs Luſitaniæ epiſc. ſub Archiep. Bracarenſi, acad. inſignis, ad Mundam fluv. inter Ulyſſiponem ad merid. et Bracaram ad Bor. 27. leuc. Eſt autem gemina, vetus, et nova. Vetus *Condexa la veja* nominatur, pag. nunc, a nova 2. leuc. diſtans. De ea Poeta Luſitanus ſic,

Tranſit ubi virides excelſa Comimbrica campos
Reſpicit.

¶ Conimbrica, *Condeta la vieja*, oppidum olim Luſitanorum, in Hiſpania, nunc vicus Portugalliæ, in provincia inter Durium et Tagum, et ex ejus ruinis, et 3. ab ea leucis crevit Conimbrica nova, *Coimbra*, urbs ampla ad Mundam fluvium, 32 leucis diſtans ab Ulyſſipone in Boream, et 6 ab ora Oceani occidentalis.

Conitia, *konit*, urbs Poloniæ, in Pruſſia Regia, ad amnem *Bro*. Dicitur etiam, *Chognicze*; eſtque prope deſertum *Waldovv*, in confinio Pomeraniæ, 8. leucis a Culmia in occaſum.

¶ Conium, *Coſne*, oppidum lepidum Galliæ, in Nivernenſi provincia; prope Ligerim fluvium, 12 leucis infra Nivernum, et 6 infra Charitatem in Boream.

¶ Connacia, *Connaught*; provincia regni Hiberniæ in occidentali parte inſulæ, in ſex regiunculas ſeu Comitatus diviſa, habens ab oriente Lageniam, à ſeptentrione Ultoniam, et a meridie Momoniam. Ibi urbs præcipua Galliva.

¶ Connacum, *Cognac*, oppidum Galliæ, in Aquitania, et Inculiſmenſi agro, ad Carentonium fluvium, hiſce temporibus celebre propter obſidionem et natalitia Franciſci primi Francorum Regis. Dicitur aliter Conacum et Campinacum, vide ibi.

Conopeium, portus Paphlagoniæ, juxta Halys fluv. oſtium. Fuit & opp. ad Mæotidem, ubi lupos piſces ajunt prædæ parte conductos piſcatorum retia aſſervare; mercede verò fraudatos, retia et prædam populari, teſte Steph.

Conopon, quod et Diabaſis, inſ. parva Myſiæ infer. ad oſtium Iſtri Pſeudoſtomum, apud Peucen inſulam.

Conovium, *Convvez*, et *A'ber Convvey*, et *Caer hean* Britannicè, opp. Albionis. in Cambria; ſive in wallia, cum fluv. cognomine, ad ejus oſtium, medium inter Aſaphopolim, et Bangorium 10 mill. diſtans, apud Dictum opp.

¶ Conovium oppidum fuit Ordovicum, in Anglia, quod nunc proſtratum jacet; et inter ejus rudera eſt tenus viculus *Caerhean* dictus, id eſt, urbs antiqua ad Conovium, 4 milliaribus Anglicis ab ora maris Hibernici, in Arvonia Comitatu. Ex ejus ruinis crevit oppidum in viciniis, 4 milliaribus infra dictum *Aver Convvey*, id eſt, Conovij oſtium: quia ad oſtium Conovij fluvij ſedet, in ora ejuſdem Arcoviæ provinciæ, ſeu Comitatus Valliæ, 8 milliaribus a Bangorio in ortum, et 16 ab Aſapholi in occaſum. *Plin.* *Ant.*

¶ Conqueſtus, *le Conquet*, portus Galliæ; in Britannia minore et in intimo ejus receſſu, cum urbecula ſat culta, prope Fanum S. Matthæi in Finibus terræ dictum 5 leucis a Breſto in occaſum.

Conſa, vide Compſa. Pop. Conſanici Cic.

Conſaburum, et Conſabrum, *Conſuegra*, opp. Hiſp.

Tar-

Tarracon. in Caſtella nova, inter Toletum & Almagrum, ad 10. leue. utriumque. Pop. conſaburenſes Plin.

¶ Conſaburum, & Conſaburus oppidulum eſt Caſtellæ novæ, 7. leucis ab Ana fluvio diſtans, & 4. à Xiguela amne; eſtque caput Prioratus Caſtellæ Ordinis S. Joannis Hieroſolymitani ſeu Equitum Melitenſium, ſub quo tredecim ſunt municipia.

Ant. Conſedie, ſive, ut alij legunt, Coſedia, *Cuſſy*, teſte Sim. opp. Duc. Lucemburgenſis, vel *Bovillon*, teſte Ortel. quod Lat. rec. Bullonium dicitur, in confinio dicti Ducat. à Lucemburgo 14. leuc. in occ. Eſt & Conſedie in Gall. Lugdunenſi, in tab. Peutingerianis.

¶ Conſediæ, ſeu Coſedia, Sanſone & Brietio teſtibus, eſt Conſtantia, urbs Galliæ Lugdunenſis, nunc *Coutances*, in Normannia provincia. Vide Conſtantia caſtra.

Plin. *Ptol.* Conſentia, *Coſenza*, urbs Brutiorum archiep. Calabriæ citer. metropolis, ad Buſentum fluv. ab Auſoniis ante Oenotrorum adventum condita, inter Neapolim 160. & Rhegium ſupra 80. mil. paſſ.

¶ Conſentia, quæ & Coſentia, *Coſenza*, urbs, Brutiorum alias caput, nunc Calabriæ, in regno Neapolitano, & ex præcipuis regni. Caſtrum habet munitum juxta Cratidem fluvium, ubi recipit Buſentum. Ibi obiit Alaricus Vviſigothorum Rex. 12. milliaribus diſtat ab ora maris Tyrrheni, & 30. circiter à Roſſana versùs auſtrum.

Lib. Not. Conſilinum, *Stylo*, teſte G. Barrio, opp. mag. Græciæ marit. inter Locros & Scyllacium, à Caulonia 10. mill. paſſ. in Bor. à Hieracio 28.

Plin. Conſoranni, Conſuarani Plin. *Conſerans* vel *Coſerans*, pop. & urbs Aquitaniæ, apud ortum Garumnæ, & Pyrenæi montis radices, à Toloſa 15. leuc. in auſtrum quot ferè à Parpiniano in occ.] epiſcop. ſub Archiep. Auſcenſi, inde ſupra 16. leuc. diſtans.

¶ Conſorani, populi Galliæ, quorum regio *Conſerans* dicitur in Vaſconia, juxta Sallam fluvium, & in confinio Occitaniæ; extenditurque ad montes Pirenæos, prope Aragoniam & fontes Garumnæ. Ibi urbs præcipua; Fanum S. Licerii, dicta *S. Licer*, 12. leucis à Tholoſa, totidem ab Auſciis, 25. autem à Perpiniano. Vide Fanum S. Licerii.

Conſtantia, *Conſtantz*, & Italis *Conſtanza*, urbs Germ. libera, in Suevia, ad lacum Venetum, in Helvetiorum (quibus eſt fœderata) confinio, inter Curiam Rhætorum ad Merid. 13. & Baſileam ad Bor. 15. leuc. ab Ulma 12 Epiſc. ſub Archiep. Moguntino. Dicta priùs Ganodurum, (vide ibi) non Canodurum, ut in Theſaur. Ling. Lat. De ea lib. 6. itiner. ſic;

Et Conſtantina incolumes adlabimur urbi:
Quæ ſita in Helvetico littore tota iacet,

¶ Conſtantia, *Coſtance* Gallis, urbs Germaniæ libera, ſub clientela tamen domus Auſtriacæ. Eſt probe munita, ad lacum Conſtantienſem ſeu Venetum, ubi Rhenus ab eo effluit versùs Acronium lacum. Obſeſſa fuit à Suecis anno 1634. irrito conatu, 15. leucis diſtat ab Ulma in auſtrum, 18. à Baſilea in ortum, uti etiam 7. a Scaphuſta; aliaſque fuit ſub dominio Epiſcopi. In ea celebratum fuit Conſtantienſe Concilium Oecumenium 16. anno 1414. & quatuor ſequentibus pro pace Eccleſiæ reddenda.

Conſtantia urbs fuit Cœleſyriæ epiſc. ſub Archiep. Boſtrenſi.

Conſtantia Caſtra, *Conſtance*, vel *Conſtances*, urbs Gal. Celt. in Normania, apud oram littoralem, Abrincis finitima, priùs Auguſta, teſte Polyd. Virg. dicta, epiſc. ſub Archiep. Rothomagenſi, inde 42. leuc. in occaſum.

¶ Conſtantia caſtra, quæ & Coſediæ, nunc *Coutances*, urbs eſt Normanniæ, cujus ager *le Coutantin* dicitur, ubi alias Unelli populi. Sedet juxta amnem Bardum, 2. leucis ab ora maris Britannici, 8. ab Abringis in Boream, & 20. à Cadomo in occaſum.

¶ Conſtantienſis lacus, *Lac de Conſtante* Gallis, *Bodenzee* Germanis, *Lago di Coſtanza* Italis, lacus maximus inter Sueviam & Helvetios, a Conſtantia urbe, quam rigat, nomen trahens. Per eum labitur Rhenus fluvius. Longitudinis eſt 40. mill. paſſ. Dictus fuit antea Brigantinus, Venetus, & Podamicus; & rigat urbes Lindavium, Uberlingam, Buchorniam, Brigantium, & Merſoburgum.

Conſtantina, priùs Cirta, urbs Africæ mediter. apud Ampſagam fluv. in Maurit. confin. à Cullu 48. mill. paſſ. vulgò *Conſtantina*. Eſt & Conſtantina opp. Hiſp. Bæt. ab Hiſpali 12. leuc. Emeritam versùs in Bor. in Extremaduræ confinio.

¶ Conſtantina, *Conſtantine*, Gallis, urbs eſt Barbariæ, in mediterraneis & regni cognominis caput, unde etiam montes Conſtantine in illo tractu. Ab Arabibus Coſantina dicitur; diſtatque 70. milliaribus a Cullu in auſtrum, & centum circiter a Bugia in ortum.

¶ Conſtantina, *Conſtantina*, oppidulum eſt Hiſpaniæ in Vandalitia regione, prope montes Marianos, 12. leucis ab Hiſpali versùs Calatravam in Cæciam, & totidem a Corduba in occaſum.

Conſtantinopolis, priùs Byzantium, à Conſtantino Mag. inſtaurata, & Imperij, ſedes conſtituta, nova Roma dicta fuit, & provincia in qua eſt, id eſt, Thracia, Romania à Græcis uſque in præſentem diem dicta; ſedes etiam Patriarchalis. Hæc an. ſal. 1453. Pio II. Pont. Max. à Turcis capta, regia ipſorum effecta eſt, maxima urbium omnium Europæarum, media ferè inter Venetias ad occ. & Tabreſium Perſarum regiam ad ortum, ad mill. paſſ. 1390. utrinque diſtans. Ejus mem. Auſon. catalog. urbium.

Prima urbes inter, Divum domus, aurea Roma.
Conſtantinopoli aſſurgit Carthago priori.

¶ Conſtantinopolis, Turcis *Stamboul*, Gallis *Conſtantinople*, Italis *Conſtantinopoli*, Germanis *Conſtantinopel*, Thraciæ caput fuit, & cum prius a Severo Imperatore direpta fuiſſet, a Conſtantino reſtaurata, ampliata, & abſoluta fuit mirabili murorum artificio & ſumptuoſiſſimorum ædificiorum ſtructura. Ita Romanorum Imperatorum fuit ſedes, mox Græcorum poſt Imperii diviſionem, poſtremò poſt captam ipſam urbem a Mahumete ſecundo, Turcarum Imperatorem eam ſibi regiam conſtituerunt: unde nunc opulentiſſima, frequentiſſima, & populo numeroſiſſima eſt; ita ut ſit omnium Europæarum urbium maxima poſt Lutetiam Pariſiorum. Amplitudo urbis 14. milliaria complectitur, & utriuſque ſexus 700. hominum millia ferè numerantur. Portum habet commodiſſimum. Urbs eſt triangularis, viæ anguſtæ & inæquales. Septem colles includit. Palatium Principis vulgò *le Serrail* dicitur: ſedetque ipſa urbs prope Propontidem & Boſphorum Thracium, ex adverſo Aſiæ minoris. Galata autem ſeu Pera quaſi ultra æſtuarium potiùs eſt ſuburbium Conſtantinopoleos, ubi Latini ferè omnes commorantur. Eam accuratè deſcripſit Bellonius, uti & Petrus Gilius. Ei adjacet ex parte Aſiæ *Scutaret*, alias Chryſopolis. Conſtantinopoli habita ſunt quatuor Concilia generalia, primum nempe ſub Damaſo Papa primo anno 381. ſecundum ſub Vigilio Papa anno 553. tertium ſub Agathone Papa anno 680. quartum ſub Hadriano ſecundo Papa anno 689.

¶ Conſtantinovia, *Conſtantinovv*, oppidum Poloniæ, in Volhinia ſuperiori, ad fluvium Sculſum, versùs Podoliam, 5. leucis à Zaſlavia in auſtrum. Malè habitum fuit a Coſaccis hiſce ultimis temporibus.

Conſuanetes, Conſuante Ptol. pop. Tindelieiæ: quorum locus in Bavaria, ad Iſaram fluv. *Schvvindavv*, teſte Siml. nominatur. Aliis tractus illorum inter Landshutum urb. ipſorum, & Waſſerburgum & Pataviam urbes Bavariæ eſſe videtur. *Plin.*

Conſuarani. Vide Conſoranni.

Conteſtani, pop. Hiſp. Tarracon. in ora orientali: quorum reg. Conteſtania Plin. dicitur, & opp. Conteſtania quoque, vulgò *Concentayna*, teſtibus Cluſio & Benthero, in ora littorea regni Valentiæ, ab ea 14. leuc. in auſt. Alonas versùs, quaſi in medio, à Sætabi urbe 5. *Plin.* *Ptol.*

¶ Conteſtani populi fuere Hiſpaniæ, ubi nunc maxima pars regni Valentiæ, inter Turiam fluvium & Illicitanum ſinum: ubi urbes Carthago nova, Illicis, Alona, Setabis, Valentia, & Dianium, versùs oram littoralem maris Mediterranei. Eorum veſtigium manere in oppido *Concentayna*, in regno Valentino ſubdubitat Beutherus.

¶ Contiacum; *Conty*, municipium Galliæ, in Picardia & Ambianenſi agrò, Principatus titulo clarum: hinc Condæorum Principum ſtripis dicta. 4. leucis diſtat ab Ambiano in auſtrum.

Continuſa. Vide Cotynuſa. Sic enim ſcribitur. Unde malè in Theſ. Ling. Lat. Continuſa ſcriptum eſt. *Ptol.*

Con-

Strab. Contributa opp. erat Hiſpan. ad Anam fluv. Eboræ vicinum, Contrebia forſan Livio.

Strab. Plin. Convenæ, *Comingeois*, pop. & urbs Gall. Aquitan. apud Pyrenæorum montium radices: quorum reg. *Cominges* nominatur, urbs verò *S. Berrand*, de S. Bertrandi Epiſcopi urbis tutelaris nomine, epiſc. ſub Archiep. Auſcenſi, à Toloſa 10. leuc. in merid. & Libonotum.

¶ Convenæ, populi ad fontes Garumnæ fluvii, quorum præcipua urbs Lugdunum Convenarum, nunc Fanum *S. Bertrandi de Comminges*, urbs epiſcopalis tractus 16. leucis a Tholoſa, 12. ab Auſciis, in colle. Vide Fanum ſancti Bertrandi.

Convennos, *Sheppey*, vel *Shepey*, inſ. Albionis, Cantio adjacens, apud Thamiſis flum. oſtia, Vide Counos.

Baripp. Conventria, *Conventry*, urbs Albione epiſc. ſub Archiep. Cantuarienſi circa Angliæ umbilicum, à Lichfeldia urbe ad occ. cui ſedes epiſc. ipſius juncta fuit, 30. mill. in ort. Londinum versùs 74. diſtans.

¶ Conventria, *Coventre*, ſita eſt in Comitatu Warvicenſi, 20. milliaribus a Lichfeldia, & 6. a Warvico in Boream.

Converſanum, *Converſano*, urbs Italiæ, in regno Neapolitano & provincia Bariana, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Barenſi. Gaudet titulo Comitatus Gentis Aquavivæ, 5. milliaribus diſtans ab orâ maris Adriatici, & 14. à Bario in ortum Monopolim versùs, a qua diſtat tantum 8. milliaribus; eſtque parvi circuitus.

Coos, Cos Strab. Ptol. inſ. magis Ægæi, Cariæ adjacens, *Lango* vulgò. Unde Cous nom. gent. Prop. lib. 1. eleg. 2.

Quid juvat ornato procedere, vita, capillo;
Et tenues Coa veſte movere ſinus?

¶ Coos, *Lango*, inſula eſt Aſiæ minoris in mari Ægæo, versùs oram littoralem Cariæ, ab ea vix 20. milliaribus diſtans in occaſum. Parva eſt & oblonga. Alias ſuberat dominio Equitum Rhodiorum, ſeu S. Joannis Hieroſolymitani. Sed a Turcis expugnata, ipſis etiamnum ſubeſt. Urbeculam habet cognominem versùs ortum.

Strab. Copæ, *Stivo* Caſt. opp. Bœotiæ ad lacum, Aliarto, Orchomeno, & Lebadeæ proximum, (licèt Ortel. Copa pro Copæ ſcripſerit) apud Cephiſum fluv.

Strab. Copais, *Lago Stivo*, lacus Bœotiæ, à Copis opp. nomen habens, ac ab aliis opp. circumſtantibus aliter nominatus; nam ab Aliarto Aliartus, à Leuconia Leuconis dicitur: anguillis optimis abundans.

Plin. Cophantis, mons Bactrianæ ſemper ardens: de quo Plin. lib. 2. cap. 106.

Strab. Cophes, fluv. Indiæ citer. in Indum fluv. influens, Coas Ptol. qui potiùs in Arachoſia, quàm in India locatur, cùm fontes illius occidentaliores Indi fontibus ſint. *Sim.* cum opp. dicitur. Dionyſ. Afer.

Tertius hos ſequitur ſplendenti gurgite Cophes.

Steph. Copiæ, *Cupo*, teſte Liporio, opp. fuit magnæ Græciæ, in ora ſinus Tarentini, apud Thurios, nunc vicus.

¶ Copiapum, *Copiapo*, oppidum Americæ meridionalis, ad oſtia fluvii cognominis, in Chilenſi agro & juxta confinia Peruviæ, cum portu utcumque capaci, ſub dominio Hiſpanorum.

¶ Copranitza, *Copronicza*, urbs Sclavoniæ, cum arce munita, ſub dominio Auſtriacorum, vix duabus leucis à Savo fluvio, & 5. à Caniſia in auſtrum.

Coptos, *Cana*, teſte Rhamuſio, urbs & empor. Ægypti

Steph. Paluo. Ptol. ſive Thebaidis ad Nilum, quò merces ex India per ſinum Arabicum advectæ terra jumentis deferebantur, à Thebis 44. mill. paſſ. in Bor. Babylonem versùs, à Berenicè urbe ad ſinum Arabicum 258. ab Alexandria verò ſupra 300. ubi ſmaragdi inveniuntur. Mem. illius Stat. lib. 1. Theb.

Coptos & ariſoni lugentia flumina Nili.

¶ Coqueda. *Coket-Iſland*, inſula parva, in ora Angliæ, & in littore provinciæ Northumbriæ, oppoſita fluvio Coquedo, *Coket*; qui aliquot auctus rivulis, ibi ex adverſo in mare Germanicum ſe exonerat juxta Warvvorth oppidum.

Strab. Cora, opp. Latij, in finibus Volſcorum, antiquiſſimum, ante urbem Romam à Dardanis conditum, & de Coræ, Catilli, & Tyburti fratris nomine dictum; *Cori* etiam hodie dictum, inter Veliteras & Setiam, à Velitris 5. mill. paſſ. Pop. Corani Plin. quorum mem. Luc. lib. 7. ad ſolitudinem redacti.

Fabula nomen erit: Gabios, Veioſque, Coramque,
Pulvere vix tecta poterunt monſtrare ruina.

¶ Cora, *Cori*, oppidulum Volſcorum, in Latio, nunc in Campania Romana, ad pedes collis, ſub dominio utili populi Romani. 6. milliaribus diſtat à Veliteris in ortum, versùs Anagniam.

Coraceſium, Coracenſium Ptol. *Scandiloro*, teſte Nig. Strab.
urbi Pamphyliæ littoralis, quæ à Ptol. & Liv. Ciliciæ aſperæ tribuitur, inter Olbiam ad occ. 70. & Anemurium ad ort. ſupra 100. mill. paſſ. diſtans, * manuſc. Selden.

Coraceſius, mons ibi, pars Touri dicitur.

Coracium, mons Joniæ, Colophoni imminens, nunc ab ipſa urbe nominatus.

Coraconaſus, locus Arcadiæ, ubi Ladon fluv. in Alpheum excipitur.

Coralius, fluv. Phrygiæ magnæ. Vide Sangarius.

Coralli, pop. Myſiæ infer, in ora maris Euxini, Strab.
circa Iſtri oſtia incolentes, ut quibuſdam videtur; ſed ex Ovidio longiùs aberant ab Iſtro in arctos: ob frigus pellibus tecti, inſignes immanitate. De quibus lib. 4. de Ponto eleg. 8.

Littora pellitis nimium ſubjecta Corallis,

Coras, mons apud Tybur urb. de Coræ fratris Tyburti nomine dictus.

¶ Coras, *Lac de Coras*, lacus Aſiæ, in Tartaria vera, versùs partem Borealiorem, in regione *Mongul* dicta. Recipit Tartarum fluvium; eſtque valde extenſus, ut tradunt nonnulli.

Coraſiæ, Coraſſiæ Strab. *Cruſſie*, teſte Nig. inſulæ parvæ maris Ægei inter Icariam & Pathmon proxi- Plin.
mas, ab Icaria in occ. parum diſtantes.

Coraſius, mons Antiochiæ, in Syria, urbi magnæ imminens.

Corax, *Coraxas* in tab. recent. mons Ætoliæ inter Naupactum & Callipolim ad occ. conſiſtens. Strab.

Corax alter, mons Sarmatiæ, in Aſia, cum fluv. ejuſd. nom. in finib. Colchorum: ubi pop. Coraxi, & montes Coraxici, qui Caucaſi pars ſunt, & Heniochij etiam apud Plin. appellantur, Cyrum fluv. fundentes.

¶ Corax, *Algiery*, urbs Sardiniæ inſulæ, cujus portus olim Carcacodes dictus, ſeu Caracodes, eſtque peramplus in ora occidentali inſulæ ſeu in parte Boreali. Parva urbs eſt, ſed ſatis culta, & in loco peramœno ſita. Gaudet ſede epiſcopali ſub Archiepiſcopo Turritano, 16. milliaribus diſtat à Saſſari in auſtrum, & totidem a Boſa in Boream. Dicitur Algara a recentioribus.

Coraxi, pop. Colchidis, circa Coraxem mont. incolentes, ſeu Coraxicos montes habitantes: quorum urbs Plin.
Dioſcurias.

¶ Corbacum, *Corcach*, oppidum Germaniæ, in Haſſia, caput Comitatus Valdeccii, medium ferè inter Paderbornam & Marpurgum, 6. leucis Germanicis a Caſſula in occaſum, & ferè 3. Valdecco.

Corbaria vallis, *Corbiere*, locus Gall. Narbon. inter Arm.
montes Pyrenæos & Birſam fluv. ubi Carolus Mag. Saracenos magna clade affecit. Vide Cervaria.

¶ Corbaria vallis, aliter Cervaria, *Cervera*, oppidulum alias Galliæ Narbonenſis, nunc Cataloniæ, ad radices Pirenæorum & in ipſo confinio Comitatus Ruſcinonenſis, in ora littorali maris Mediterranei, 2. leucis ab Illibori in auſtrum Rhodam verſus. Vide Cervaria.

¶ Corbeja, *Corbie*, urbecula Galliæ, in Picardia regione, parva, ſed munita, ad Somonam fluvium cum Abbatia celebri, 4. leucis diſtat ab Ambiano in ortum, & 8. a Perona. Capta fuit ab Hiſpanis anno 1637. Sed paulò poſt fortiter recepta Gallis.

¶ Corbeja, *Corvey* incolis, *Corbie* Gallis, urbecula Germaniæ, in Weſtphalia regione, ad Viſurgim fluvium, cum Abbatia celebri fundata per Ludovicum pium Imperatorem. Diſtat 9. leucis a Paderbona in ortum, & 7. à Caſſula in Boream, juriſdictionem habens ſatis amplam.

Corbilum, urbs & empor. Gall. Celticæ, ad Lige- Polib.
rim, quæ Ortel. *Nantes*, urbs epiſc. Britanniæ mino- Strab.
ris eſſe videtur. Forte *Croiſil* opp. apud oſtia Ligeris. In Theſ. Ling. Lat. Corbilo legitur.

¶ Corbilum, ſeu, & melius, Corbilo, urbs fuit Gal-

Galliæ Lugdunenſis, ad Ligerim fluvium, Strabone teſte, quæ a multis creditur Condivincum, nunc *Nantes* in Britannia minori; ſed non bene conſtat.

Liv. Corbio, oppidum Hiſp. Tarracon. in Sueſſetanis: quod Ambroſio Mor. *Vique* eſſe videtur, in Catalaunia: ſed puto extinctum eſſe, ut alia pleraque.

Corbio, opp. alterum Italiæ, in finibus Æquorum, in Latio, quod Ortel. *Carboniano* caſtrum apud Sorianum opp. dici putat. Sed Sorianum opp. non in Latio, ſed in Hetruria eſt, in Faliſcorum conf.

Dionſ. ¶ Coraio, Brietio teſte, oppidum fuit Æquorum populorum, in Latio, ſupra Algidum, 15. milliaribus a Roma in ortum: & dirutum fuit a M. Horatio Pulvillo. Sed longè diſtabat a Carboniano, quod eſt in Hetruria.

¶ Corbolium. *Corbeil*, oppidum Galliæ, in Inſula Franciæ, cum ponte ad Sequanam fluvium, 7. leucis ſupra Lutetiam. Vide Joſedum.

Corbulo, opp. Hiſp. Bæticæ: quod aliquibus *Carpio* eſt, in Vandalia: inter Cordubam 5. & Illiturgim 7. leuc. diſſitum.

¶ Corbulonis Foſſa, in Batavia, quæ a Lugduno Batavorum Delphos defertur, atque inde ad vicum *Sluys* Moſæ jungitur. Vulgò *de Fliet*, Cluverio & aliis teſtibus

Corcagia, *CorcK*, urbs Hiberniæ, in Momonia, non obſcura, epiſc. ſub Archiep. Caſſilienſi, cujus Epiſc. Clonenſi propinquo junctus traditur; à Caſſilia ad 30. mil. in merid. Clonæ, & Roſſæ finitima, ad 12. mil. diſtans. Script.

Brit. ¶ Corcagia, caput Comitatus ſeu provinciæ cognominis, ſedet ad fluvium Saverenum, cum portu capaci, & commodo, quanquam aliquot milliaribus diſtet à mari; eſtque parva, ſed munita, 18. milliaribus a Roſſia, & 10. a Kinſalia tantum. Malè habita fuit ab Anglis paucis abhinc annis. Ab Anglis *korKe* dicitur, & *Korcach* indigenis.

Corcoras, *Gurck* fluv. Japodum, in Carniolæ, & Croatiæ conf. non longè ab Æmonia, apud Nauportum oriens, & in Saum ad Collem opp quod *Rain* nominatur, influens.

¶ Corcoras, *Gurck*, fluvius Japodum, ubi Latobici populi. Oritur ſupra Lugeam paludem in Carniola, aliquot leucis a Nauporto. Prætorium & Rudolphiverdam rigat, deinde in Savum fluvium labitur ad Noviodunum oppidum, ubi nunc Carniolam a Croatia ſeparat. Strab.

Corcyra, quæ & Phæacia Poetis, *Corfu*, inſ. notiſſima maris Jonij, Epiro adjacens, inde vix 12. mill. paſſ. diſtans, inter Ceraunios ſive Acroceraunios montes ad arctos, & Leucadem ad merid. 50. mill. paſſ. diſtans, à Japygio Salentinorum & Italiæ prom. propiore 70, cum urbe archiep. anno ab urbe condita 50. a Corinthiis colon. effecta, cum arce firmiſſima, ſub Venetis. Longa eſt inter Bor. & auſtrum 83. mill. paſſ. Pop. Corcycæi. Mem. illius Luc. lib. 2.

-ſeu vela ferantur

Plin. *In portus Corcyra tuos, ſeu læva petatur*

Strab. *Illyris Jonias vergens Epidamnus in undas.*

& al. Corcyra libera in proverbium abiit. Tanta enim Corcyræis libertas fuit, ut dicere ſolerent, *Caca ubi libet*. Hanc urb. al. ſcribunt an. Chriſtum natum 702. conditam, quo Capitolium Romæ.

¶ Corcyra inſula, *Corfu*, Gallis *Corfou*, vix 6. milliaribus diſtat ab ora Epiri, a parte Boreali, & 90. circiter a Lapigio promontorio Italiæ in Eurum. Ejus longitudo eſt 45. mill. Porcaccio teſte, & dividitur in quatuor partes Urbem habet cognominem promunitam, cum duplici arce in colle, armamentario, & portu capaciſſimo, Cherſoneſo; ſubeſtque dominio Venetorum ab anno 1382.

Corcyra Melana, id. e. nigra, *Curzola* Soph. & al. inſ. maris Hadriatici, Illyrico ſive Dalmatiæ adjacens, non longè ab Oæneo opp. & prom. Dalmatiæ, a Pharia inſ. 22. mill. paſſ. in ortum diſtans Melitam verſus longa 30. cum urbe ejuſd. nom. epiſc. ſub Archiep. Epidaurio.

Plin. ¶ Corcyra Melana Slavè dicitur *Karkar*, teſte Joanne Lucio.

Ptol. Corduba, colon cognomento Patricia *Cordova*, urbs Hiſp. Bæt. clariſſima ad Bætim fluv. epiſc. ſub Archiep. Hiſpalenſi, in Vandalia, media ferè inter Hiſpalim & Granatum 22. leuc. Aſtigi finitima, 8. diſtans, an. ſal. 1092. ab Hiſpanis cum Hiſpali, victis & ejectis Mauris, recuperata. Patria fuit Senecæ & Lucani. Ejus mem. Auſon. in catal. urbium.

Cordubanon, non arte potens tibi Tarraco certat.

Et Sil. lib. 3.

Nec decus auriferæ ceſſavit Corduba terræ.

Corduba item, mons Luſitaniæ, in regno Portugallico, & agro Portuenſi, qui *Corvan* vulgò dicitur, teſte Andr. Reſendio. Cujus ſit mentio in vita S. Roſendi.

Cordueni, Carduchi Xenoph. *Curdi* pop. Aſiæ, inter Armeniam, Meſopotamiam, & Mediam, Taurum mont. ubi is Niphates inter Armeniam majorem & Meſopotamiam dicitur, incolentes, armigeri. (Gordene, vel Cordune Ptol. regio ita ſita, & poſita. Geſ.

Cordulæ, Cordula Ptol. & Arrian, *S. Foca*, teſte Nig. & al. opp. & portus Cappadociæ paulò ultra Trapezuntem urbem. Script.

¶ Cordulæ, portus Colchidis ad mare Euxinum, circa Ceresum oppidum, teſte Ortelio. Aliis autem eſt oppidulum Heniochorum, ad Pritanis fluvii oſtia, 10. milliaribus ab Athenarum promontorio in ortum, & 25. ab Apſorri oſtiis in occaſum, Sanſone teſte, 100. autem milliaribus ultra Trapezuntem.

¶ Corea, ſeu *Corey*, regio eſt ampla & oblonga, cum regno cognomine, in Oceano Sinenſi, in Aſia, inter oram orientalem Sinarum, & Japoniam. Eam multi regno Sinarum tribuunt, & peninſulam faciunt. Sed vix ullam de ea habemus notitiam. De ea lege Martinum Martinium.

Coreſſus, *Corideres*, teſte Jo. Leuncl. mons Joniæ excelſus, cum opp. cognomine, apud Epheſum urb. ab ea 5. mill. paſſ. in ort. diſtans. Xenoph.

¶ Coretus ſinus pars Mæotidis paludis, prope Zenonis Cherſoneſum, in Taurica regione, & Bugem lacum, in Sarmatia Europæa. Ceſ.

¶ Corſinianum, *Pienza*, urbs Tuſciæ, in Senenſi territorio, dicta Pientia a Pio ſecundo Pontifice Maximo, quòd illic natus eſſet patre exulante, & ab ipſo etiam ſede epiſcopali donata fuit ſub Archiepiſcopo Senenſi. 9. milliaribus diſtat ab Ilcinio in ortum, & 3. a monte Politiano, eſtque parva, in colle. Strab.

Corfinium *S. Pelino*, urbs olim Pelignorum epiſc. in Aprutio, Sulmoni urbi proxima, 7. mill. paſſ. diſtans, nunc pag. ſeu vicus parvus. Pop. Corfinienſes Plin. Mem. illius Luc. lib. 2. Ptol.

At te Confini validis circumdata muris.

Tecta tenent.

¶ Confinium aliis eſt *Pentina*, vicus Aprutij citerioris, inter Sulmonem & Populium, quod crevit ex ejus ruinis, prope Appeninum montem. Ptol.

Corindiur, *Caribider*, ut Caſtal. videtur, urbs Indiæ citer. in ora littorea.

Corinium, *Caer Cory* Britannicè, & Anglicè *Ciceſtre*, teſte Lhuydo, urbs Albionis, in Anglia. Sed Camd. ſcribitur *Cirenceſter & Circeſter*, opp. apud Gloceſtriam urb.

¶ Corinium, oppidum Dobunorum alias, nunc *Cirenceſter*, Gloceſtrienſis Comitatus, in Anglia. Dictum fuit Durocornovium Antonino, id eſt, Cornovium aqua, exactè ad 15. a Gloceſtria lapidem in ortum, Mœnium ruinæ peramplum fuiſſe declarant; quæ duo utique milliaria in ambitu collegerunt. Nunc ægrè inhabitatur. Allnitur fluvio Corino, nunc *Churne*, & 22. milliaribus diſtat ab Oxonio in occaſum. Dicitur aliter Circeſtria. Vide ibi.

Corinium alterum, *Carino* nunc ex tab. recent. vel *Glinba* Nigro, opp. Illyrici, in Liburnia, proximum Enonæ & Vegiæ urbibus. In Theſ. Ling. Lat. pro Liburnia Dalmatia poſita eſt.

¶ Corinium, *Cori*, Saivi *karin*, teſte Joanne Lucio viro doctiſſimo, oppidulum eſt Dalmatiæ, in ditione Turcica, in monte, milliaribus a Novigrado in ortum uti & 20. mill. a Jadera, & 6. a Nadino, longius ab Enona, inter Nadium & Obrovacium.

Corinthus, *Corintho*, vel *Corinto*, & *Coronto*, a Turcis *Gereme*, teſte Leuncl. urbs Peloponneſi notiſſima, ad iſthmum, archiep. & metrop. præclara quondam Reſpubl. ab Alethe Luctatore anno ab orbe condito 3066. quo & alba Longa in Latio, ædificata, ab Argis 25. mil. paſſ. a Patris 78. in ort. a Lacedæmone 90. in Bor. ab Athenis 45. in Africum. Ephyre priùs dicta, a fronte. Pop. Corinthii Cic. Liv. Xenoph. & al. Hinc Corinthius, Ptol.

thius, & Corinthiacus nomen gentile ; ut Corinthiacus ſinus, vulgò *Golfo di Patras*, & *Golfo di Letanto*, & *Ripa de Oſtria*, Criſſæus etiam & Halcyonius a veteribus dictus. Mem. Corinthi Ovid. appellans eam bimarem, quòd ſit inter duo maria, Jonium ad occ. & Ægæum ad ort. lib. 4. faſt,

Adriacumque patens latè, bimaremque Corinthon.

Et lib. 15. Metam

Jamque Corinthiaci carpebam littora ponti,

Corinthii, adeo ſcortationibus & lenociniis dediti fuere, ut meretricibus maximum haberent honorem; cùm in publicis precibus Venerem orarent, ut meretrices augens ſervaret, auctore Athen. Unde proverbium ortum, *Corinthiari*, in eos qui vitam impudicam ducunt: & de muliere proſtituta dici ſolitum erat, *Corinthia videris*. Corinthi Laiis nobile ſcortum fuit, quo uti abſque ingenti pretio non licebat. Unde adagium apud Hor. & alios, *Non omnibus licet adire Corinthum*. Hæc cùm à Demoſtene 10000. drachmas poſceret, reſpondit ille, *Non emo tanti panitere*.

¶ Corinthus, *Coranto*, urbs Peloponneſi, in ea parte quæ ab ea Corinthia dicta fuit, & nunc *Duchè de Clarence*. Sita eſt in medio Iſthmi Corinthiaci ab ipſa dicti, habebatque Acracorinthum arcem in ſcopulo, & navalia duo, nempe Lecheum in ſinu Corinthiaco, & Ceuchreas in Sarano ſinu, 40. ſtadiis a Lecheo, nunc etiam ſatis ampla, ſed ſine muris, Paruit antea Venetis ex conceſſione Deſpotarum, Sed eis erepta fuit a Mahumete ſecundo Turcarum domino anno 1458, ipſiſque Turcis etiamnum ſubeſt cum tota regione.

Hali. Cariola, ſeu Coriolla, Corioli Liv. opp. erat Latii, in finibus Vulſcorum, apud Tarracinam, cujus nunc nullum extat veſtigium, Pop. Coriolani Plin. Corioli pro Coriola in Theſ. Ling. Lat. ſcriptum eſt,

Coriolanum, *Corigliano*, opp. præclarum magnæ Græciæ, in Calabria citer. apud oram ſin. Tarentini, inter Roſcianum, & Thurium, inde 6, hinc 8, mill, paſſ,

Ant. Coriovallum, *Valckenburg*, teſte Siml. opp. Germ. infer in Belgio, inter Juliacum, & Trajectum, a quo 2, leuc. abeſt, ab Aquiſgrano 3.

¶ Coriovallum, oppidum Eburonum, in Germania inferiori, & in Ducatu Limburgenſi. Dicit *Falckenburg*, Gallis *Fauquement*; ſubeſtque dominio Batavorum ab aliquot annis.

Coriſopitum, Curiſolitæ Cæſ; *Cornovaille*, urbs
Prov. Rom. Gall. Celticæ, in ora Britanniæ minoris, inter Venetos ad merid, & Brivatem ad Bor, inde 23, leuc. a Rhedonibus totidem in Notolibycum, epiſc. ſub Archiep. Turonenſi, cujus Epiſcopus Quinpercorentini opp. vicin. reſidet,

¶ Coriſopitum, *Quimper*, urbs eſt Galliæ, in parte occidentali Britanniæ minoris, quæ Cornubia dicitur; unde ſæpe urbs ipſa *Cornovaille* vocatur, aliquando etiam *Quimpererentin* a S. Corentino illius Epiſcopo. Sedet ad Oderam amnem, 3. leucis ab Oceano, inter Brivatem ſeu Bruſtum ad Boream 11. leucis, & Veneros ad ortum 23. a Rhedonibus autem abeſt 40, leucis circiter occaſum versùs.

Ptol. Coritavi, Coritani, pop. Albionis, in Anglia; quos Lhuydus Lincolnienſes eſſe autumat. (Camdeno Coritani plures Comitatus. Vide catalogum populorum Britanniæ.

¶ Coritani populi fuere Angliæ, inter Brigantes ad Boream, Cornavios ad occaſum, Catieuchlanos & Icenos ad auſtrum, & Oceanum Germanicum ad ortum, qui longiſſimè per mediterraneam inſulæ partem diffuſi, habitabant in illis regionibus, quæ nunc Northantonia Liceſtria, Rutlandia, Lincolnia, Nottinghamia, & Darbia vocantur. Horum præcipua Lindum.

Coritus, *Monte Corvo*, teſte Leandro, mons Um-
Halic. briæ, in Sabinorum conf. apud Caſſiam opp. Eſt & Coritus apud Caton. lib. de orig. mons Hetruriæ, pars Cimini montis.

Virg. Coritus, urbs. Vide Cortona, & Corytus.

¶ Coriundi populi Hiberniæ, ubi nunc pars Comitatus *Caterlog.* & agri Kikennienſis pars non minima, atque etiam ubi tractus Oſſiriæ ſuperioris & Ormondia, in Lagenia provincia, Camdeno teſte.

¶ Corlinum, *Corlin*, urbs Germaniæ, in Pomerania ulteriori, cum arce, alias ſub dominio Epiſcopi Caminenſis, nunc autem ſubeſt Electori Brandeburgico, pace ad Monaſterium. Sita eſt ad amnem Perſantam, & 3. milliaribus diſtat à Coslino in occaſum, & paulo minus à Colberga in auſtrum.

Cornabui, pop. Albionis, in Scotia: quorum reg. *Ptol.*
Cathnes & *Sutherland*, teſte Lhuydo. Illorum veſtigium *Cernico* vel *Gernico* arx eſt, teſte Buchanano Scoto ſcriptore. (Camdeno ſunt *Strah Narvern.*

¶ Cornabui, ſeu & Cornabii, populi fuere Scotiæ, in parte ſeptentrionaliori regionis, versùs Tarvedium promontorium & Orcades inſulas; ubi nunc pars Borealis Comitatuum *Strathnauern* & *Cathnes* teſte Camdeno.

* Cornacum, *karoſca* Laz. *Batha* Siml. opp. Pannoniæ infer. ad Danubium, inter Budam & Bononiam Lazio magis fido. (* Manuſc. Seld.

¶ Cornacum, *Zatha* Sanſone teſte, oppidum Pannoniæ inſerioris, ad Danubium fluvium, ubi recipit Val- *Ant. Ptol.*
ponem amnem paulò infra confluentes Dravi in Danubium, inter Teutoburgium & Bononiam, 5. leucis Germanici ab EſeKio in ortum, ſub dominio Turcarum.

Cornavii, pop. Albionis ad occ. in regno Angliæ, à Cornabuis, qui ſunt in Scotia: quorum reg. *Cornvvall* *Ptol.*
& Britannicè *Cernuo*, vel *kernavv*, uti Camden. & Latino rec. Cornubia dicitur, teſte Lhuydo, ultra Damnonios. Illorum metrop. Exonia urbs.

¶ Cornavii populi fuere Albionis in meditullio ferme Angliæ, inter Brigantes ad Bor. Caritanos ad ort. Dobunos ad auſtrum, & Ordovices ad occaſum, teſte Ptolemæo, Habitabant ubi nunc Comitatus Warvicenſis, Vigornienſis. Staffordienſis, Salopienſis, & Ceſtrienſis, teſte Camdeno, Longè autem diſtabant à Cornubia in Boream.

Cornelia, *Uvimpfen*, urbs Germ. in Suevia, inter *Ver.*
liberas, teſte Munſtero cum Bruſchio; media inter Hal- *Inf.*
lam & Heidelbergam 5. leuc. à Spira 6. in ort. proxima Helprunæ, Vvimpina Latino rec. dicta, ad Nicrum fluvium. *Phleg.*

Cornelia, *Imola*, urbs Aemiliæ. Vide Forum Cor- *Trallian,*
nelii.

¶ Cornetum, *Corneto*. Vide Cornuetum.

Corniculum opp. fuit Latii, ad Corniculos montes, apud Tybur urbem. *Kalic.*

Cornu Byzantii, ſeu Byzantiorum, quod & Chryſoceras Plin. & Sol. *Pera* noſtratibus. *Galaja* Turcis, ſuburbium Conſtantinopoleos, ab eo portu ſive ſinu *Dionis.*
maris anguſto diviſam: ubi Chriſtiani, quibus in urbe *Strab.*
habitare conceſſum non eſt, morantur. Vide Chryſo- *Plin.*
ceras.

¶ Cornu Bizantiorum, teſte Petro Gillio, eſt ſinus parvus maris, ſeu potius pars Boſphori Thracii, inter Conſtantinopolim & Galatam ſe ſe extendens ubi regium navale Turcarum à parte Galatæ. Dicitur aliter Chryſoceras, & in eam ſe exonerant Barbyſes & Cydaris fluvij.

Cornubia, *Cornvvall*, reg. Britanniæ ſive Albionis *Scrip.*
in Angliæ regno, occidentaliſſima, in qua Exonia, ſi- *Brit.*
ve Iſca, urbs metrop. & caput eſt. Vide Cornavij.

¶ Cornubia, *Corn oval* Anglis, *Cornuvaille* Gallis, provincia, Angliæ meridionalis, in occaſum maxime extenſa, inter Oceanum Britannicum & Oceanum Virginium versùs Antiveſtem in promontorium, ubi alias major pars Damnoniorum; populor. habetq; ad ortum Devoniam provinciam. Ibi tantum aliquot oppida parvi momenti. Paſtovia Bodmania, Fanum S. Stephani. Uxella, & portus Volemuthum dictus.

¶ Cornubia, *Cornovaille*, regio Galliæ, in Britannia minore versùs occaſum, cujus caput Coriſopitum. Vide ibi.

Cornuetum, *Corneto*, urbs Hetruriæ epiſc. in col- *Prov.*
le, apud oram littoralem, à qua 3. mill. paſſ. in ar- *Rom.*
ctos recedit, Graviſcis finitima, ab eis 10. mill. in ort. Romam versùs 50. à Viterbio & Monte Phyſcone (cujus epiſcopatui Cornuetanus copulatus eſt) 20. in merid. Sunt qui Corytum à Virgilio dictam volunt, ſed Corytus eſt Corton: & qui Caſtrum Inui eſſe putent; ſed Caſtrum Invi ſive Caſtrum nov. interiir, prout ex Anton. Aug. itiner. apertò colligitur. Eſt itaque urbs inter recentes, quæ Tarquiniis urbi exciſæ ſucceſſit; ſed egrè habitata, ob auſtros ſpirantes & inſalubres.

¶ Cornuetum, *Corneto*, urbs eſt Italiæ, ſub dominio Summi Pontificis, in ea parte Hetruriæ quæ dicitur provincia Patrimonii D. Petri, ad Martani fluvium, in-

ter

ter rudera Tarquinii & Graviſcæ urbium vicinarum, & prope limites Ducatus Caſtrenſis.

Strab. Ptol. Corocondame, (non Corocondames, ut in Theſ. Ling. Lat.) *Colomacorca* Mol. opp. Sarm. Aſianæ, ad Boſporum Cimmerium, inter Phanagoriam, & Hermonaſſam, ac inter Cimmerium prom. 460. & Sindiacum portum ad ort. 130. ſtad. à Phaſide urbe Colchorum 4000. in occ. tanta ferè eſt ora Sarmatiæ inter ort. & occ.

¶ Corocondame, quæ & Corocondama, oppidum eſt ad fauces Boſphori Cimmerij, & prope Hermonaſſam, in ora Ponti Euxini. Ab ea lacus adjacens dicitur Corocondamus lacus ſeu palus; effluitque ibi in Euxinum, 50. ſtadiis a Phanagoria in auſtrum, & 150. à Sindiaco portu in occaſum, Sanſone teſte.

Ptol. Corodamum, *Capo Rizalgate*, prom. Arabiæ fel. in ora ortiva, inter Syagrum ad Libonot. 70. & Aſadonem in Cæc. 82. leuc. Hiſp. ab Armuza inſ. & urbe ad 90. recedens.

¶ Corodamum, promontorium Arabiæ, vulgò *Cap de Razalgate* dicitur, diſtatque 150. leucis Hiſpanicis a Syagro promontorio.

¶ Coromandela, *Coromandel*, regio Indiæ citerioris, in regno Biſnagaris, juxta ſinum Gangeticum, versùs Narſingam & Negapatanum, & è regione Taprobanæ inſulæ, ubi quædam coloniæ & fortalitia Anglorum & Batavorum in ora littorali.

Ptol. Coromanis, Coromane Steph. *Carmon*, ſive *Corman*, teſte Molet. & in tab. recent. urbs Arab. fel. ad ſinum Perſicum, in intimo illius receſſu ad occ.

Corona, *Cronſtat*, ſeu *Kronſtadt*, & incolis *Braſſovv*, urbs Daciæ, ad Alutham fluv. in Tranſylvania, juxta limites Moldaviæ, ad Alba Julia 18. leuc. in Cæciam; quæ & Stephanopolis appellatur, vide ibi.

Script. Hung. ¶ Corona, urbs Daciæ mediterraneæ, quæ Patruiſſa antiquorum exiſtimatur a Brietio. Nunc urbs eſt Tranſylvaniæ ad Burciam amnem. Dicitur etiam Stephanopolis, & Braſſovia, Germanicè *kronſtadt*. Urbs eſt munita in regiuncula, quam Burczam vocant, vulgo *Bruczland*, ubi tria ſuburbia, quotum unum Bulgari, aliud Hungari, tertium Saxones incolunt, 12. leucis germanicis diſtat a Cibinio in ortum.

¶ Corona, *la Corunna*, capaciſſimus portus Hiſpaniæ in Gallæcia provincia, vide Caronium.

¶ Coronæburgum, *Cronenborg*, arx permunita Daniæ regni, in Zelandia inſula, juxta Helſingoram urbem, cum palatio ſuperbiſſimo, in anguſtiis Sundici freti, ex adverſo Helſinburgi Scaniæ. Illic penditur Regi Daniæ vectigal in ſingulos malos. Capta fuit a Rege Sveciæ anno 1659. ſed poſtea Danis reddita. Exſtructa fuit a Friderico II. anno 1577.

Strab. Plin. & al. Corone, (non Coronæ, ut in Theſ. Ling. Latin.) *Coron*, urbs Peloponneſi, in ora Meſſeniæ, inter Metonem ad Bor. & Meſſenen ad auſtrum, a Methone, 12. mill. paſſ. olim epiſc. ſub Archiep. Patrenſi, nunc metropolis, quondam Pedoſum, & Æpea vocata. Hic error in Theſ. Ling. Lat. tollendus; nam Coronen, à qua ſin. Coronæus, in Achaia locat, cum ſit in Meſſenia.

¶ Corone, urbs Peloponneſi, ſita ſub Thermatio monte, olim colonia Thebanorum, in ora ſinus Meſſanici, nunc epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Patracenſi, in provincia *Belvedere* dicta, egregiè munita, cum portu capaci. Alias paruit Venetis. Sed capta fuit a Balazete ſecundo, a quo tempore Turcarum dominio ſubeſt.

Coronea, Coronia Ptol. nunc quoque *Coronea* vulgò, urbs Bœotiæ, apud Heliconem mont. inter Theſpias, & Lebadeam, Orchomeno propior, epiſc. ſub Archiepiſc. Athenienſi. Hic talpæ haud vivunt; cum in tota Bœotia reperiantur. Maximè in agro Orchomenio, ut Plin. ſcribit lib. 8. cap. 58.

Plin. Strab. ¶ Coronea, urbs Græciæ, in Bœotia, loco ædita ſita prope lacum Copaidem, ubi Cephiſſum fluvium recipit, inter Cherroneas ad occaſum, & Copas ad ortum, 20. milliaribus a Theſpiis in Boream, & 10. ab Orchomeno in auſtrum. Nunc eſt pauci momenti, ſub Turcis, ſed non inter Theſpias, & Lebadeam.

¶ Coronia, *Landſcron*, urbs alias Daniæ, nunc Sveciæ, in Scania provincia, & in ora littorali freti Sundici cum portu è regione Huenæ inſulæ.

Ptol. Coronus, *Raſaraſi*, teſte Caſtal. mons Aſiæ, pars Tauri, inter Mediam ad occ. & Partiam ad ort. ſitus.

¶ Coropa, *Coropa*, provincia Americæ meridionalis, in Guaiana regione, inter lacum Parymeum & fluvium Amazonum, prope fluvium Coropatubam.

Coropaſſus urbs fuit Lycaoniæ, inter Philomelium Phrygiæ ad occ. 840. & Mayacam ad ort. 800. ſtadiis. Strab.

Corozain, opp. Paleſtinæ, in ora lacus Geneſaræ ad ortum, inter Capharnaum & Cedar 12. mill. paſſ. a Scythopili verò 8. in Cæc. ægrè habitatum. Bibl.

¶ Corregium, *Corregio*, oppidum Italiæ ſat amplum & cultum, in Longobardia, cum arce munita. Alias habuit Principes proprios; ſed nunc ſubeſt dominio Ducis Mutinæ cum eius ditione, inſerta agro Regienſi, 10. milliaribus diſtat a Regio Carpium versùs, 13. a Mutina in occaſum. Strab. Steph.

Corſeæ, ſive Corſiæ, inſulæ parvæ Joniæ adiacentes, contra Samum inſ. quas etiam Plin. Corſeas vocat, a Coraſiis diverſas.

Corſica, Cyrnus etiam Ptol. & Strab. a Cyrno Herculis filio nominata, teſte D. Iſid. lib. 14. etymol. Corſis Steph. *Corſica* vulgò, inſ. maris Liguſtici, & Tyrrheni, proxima Sardiniæ, freto 9. mill. paſſ. dumtaxat diviſa, ab eaque in Bor. recedens, a Populonio 60. mill. paſſ. in merid. a Vadis Volaterranis 62. a Liburno portu 70. longa 150. lata 50. circuitu 322. ſub Genuenſibus. Urbes in ea quondam claræ, & col. Rom. nunc exciſæ, Mariana, & Aleria. Hic catochites lapis, corporibus quibus admovetur firmiter adhærens, teſte Sol. Melle abundat. Matt. lib. 9. epig. 26. Strab. Plin. & al.

Hyblæis apibus Corſica mella dabit

¶ Corſica, Cyrnus antea dicta, *Corſica* Italis, *la Corſe* Gallis, inſula eſt Italiæ, in mari Tyrrheno, ſub dominio Reipublicæ Genuenſis. Separatur a Sardinia freto Taphros dicto, 6. mille paſſuum. Diſtat a Genua 100. circiter milliaribus in auſtrum, & 50. a Liburno. Longa eſt 105. mill. paſſ. lata 50. & eius ambitus eſt 500. milliarium. Dividitur inſula in quatuor partes, ſuntque pars Ciſmontana, ſeu Borealis, pars Orientalis, ſeu latus interius, pars Ultramontana ſeu Meridionalis, et pars Occidentalis, ſeu latus exterius.

Corſicæ urbes præcipuæ.

Adiacium, *Aiazzo*.	Calvium, *Calvi*.
Baſtia, *Baſtia*, caput inſulæ.	Curia, *Corte*.
Bonifacium, *Bonifacio*.	Fanum S. Florentii, *S. Fiorenzo*.

Corſiacum, *Pienza*, urbs Thuſciæ recens epiſc. ſub Archiepiſc. Senenſi, inter Mont. Politianum et Mont. Ilcinum proximas urbes 6. mill. paſſ a Sena 22. circiter diſtans, a Pio II. Pont. Max. epiſc. ſede ornata, de qua ſuo nomine dicta.

¶ Corſianum aliis omnibus Corſinianum, in agro Senenſi in colle ſub dominio magni Ducis Hetruriæ 26. milliaribus diſtat a Senis, & 10 a monte Ilcino in ortum. Volat.

¶ Corſoa, *Korſoë*, urbecula Daniæ, in ora occidentali Zeglandiæ inſulæ, quo primum appulit cum claſſe Rex Sueciæ Carolus Guſtavus anno 1658. Sedet juxta fretum Balteum, vulgò *die Blet* dictum; ex adverſo Fioniæ inſulæ & Neobergi urbis; gaudetque arce ſatis munita.

Corſtopitum, * *Morpit*, teſte Camd. opp ſeu pag. nunc Albionis, in Anglia, ad Tinam fluv. in Northumbria. Talboto eſt *Corbridge*: ſed Camdeno magis fidimus. (* Camdeno videtur *Corbridge* ſuper Tinam, cui *Morpeth*, vel *Morpet* eſt ad fluv. *Vvenſbeck*.

¶ Corſtopitum, *Morpit*, & *Merpeth*, oppidum Ottadinorum, in Anglia, quod forſan Morſtopitum dictum fuit, ut opinatur Camdenus, nunc caſtrum eſt in Northumbria, ad amnem *Wanſpeck*, qui 5. milliaribus Anglicis infra in Oceanum Germanicum ſe exonerat; & 10. milliaribus diſtat a Novo Caſtro in Boream Bervicum verſus. Ant.

* Cortacha, *Tarthao*, teſte Mercat. urbs Indiæ ulterioris ſive extra Gangem ad ſinum magnum, * Gr. cod. & Seld. manuſc. Ptol.

Cortenæum, *Courtenal*, urbecula Galliæ, in provincia Inſulæ Franciæ, & in Vaſtinienſi tractu; inter Senones & Montargium. Hinc dicti Principes noti in hiſtoriis Galliæ, ex quibus etiam Imperatores Conſtantinopolitani, extitere.

¶ Cortercalis ora, *la coſte de Cortereal*, pars Americæ ſeptentrionalis, quę aliter *Terre de Labrador* dicitur. Vocatur etiam Nova Brittannia; extenditurque ad arctos inter novam Franciam & Fretum Huſſonium, in ora littorali maris Borealis, vide Eſtotilandia & nova Brittannia. Lib. Not.

Corteriacum, *Cortryck*, Gallicè *Coutray*, urbs Belgii,

gii, in Flandria, ad Legiam fluv. inter Adenardem, & Hypras ad merid. 5 leuc. a Sornaco 6. in Bor. a Gandavo 8. in occ. ſive Africum. Corteriacenſes populi.

Ptol. ¶ Corteriacum urbs eſt permunita, cum arce 5. leuc. ab Inſulis. Capta fuit a Gallis anno 1646. & iterum anno 1667. Ipſis etiamnum ſubeſt. Territorium habet ſatis amplum, & verſùs Gandavum extenſum.

Corticata, opp. Hiſp. Bæt. in Vandaliæ & Extremaduræ conf. quod *Guadacanal* eſſe putatur aliquibus, inter Elerenam, & Cazallam 3. leuc. apud montes Marianos. Sed, teſte Morali, cui fides habetur, *Guadacanal*, non corticata; at Siſapone veteribus dictum fuit.

Ptol. Liv. ¶ Corticata, oppidulum Hiſpaniæ, in Andaluſia; verſùs montes. Nunc *Cortegana* dicitur, ut nonnulli opinantur, in confinio Extremaduræ, & verſùs fontes fluvij *Odier*. Diſtat tantum ſex leucis a confinio Portugalliæ, 14. autem a *Guadaranal* in occaſum.

Cortina in Theſ. Ling. Lat. pro Gortyna malè ſcribitur.

(Cortiza urbs eſt Ruſſiæ magnæ ſeu Moſcoviæ.)

Ptol. Corton, urbs Theſſaliæ, a Cratone 100. ſtad. teſte Steph.

Cortona, Virg. coritus, quas corytona, urbs Hetruriæ antiquiq. ex primis Tuſcorum, col. inter Aretium 15. & Peruſiam 25. mill. paſſ. epiſcop. ſub Archiep. Florentino, inde 50. mill. in monte excelſo conſtructa. Pop. cortonenſes Plin. ejus mem. Sil. lib. 8.

Strab. *Lectos Coræ viros, lectos Cortona ſuperbi.*
Tarchontis domus, & veteres miſere Graviſca.

Cortona, *Cortona*, urbs eſt in dominio Magni Ducis, in confinio ditionis Pontificiæ, & agri Peruſini. Diſtat 22. milliaribus a peruſia in occaſum, 8. a clani palude, & 4. a lacu Traſimeno, eſtque ſatis munita, ab antiquioribus Græcis croto dicta, cyatonium Polybio, a Pelaſgis erepta Umaris. Utrum autem dicta fuit coritus, aut corithum, non conſtat. Vide de his pluribus cluvium. Ei Epiſcopum dedit Joannes XXII. ſub Archiepiſcopo Florentino.

Prov. (Cortracum, urbs Flandriæ. Vide Corteriacum.)

Cornia, *Corelan*, vel *Colaran*, teſte Caſtal. urbs Indiæ citerioris.

¶ Corum. *Coro*, urbs Americæ meridionalis, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo S. Dominici. Eſt primaria provinciæ Venezuelæ, a qua etiam dicitur perſæpe Venezuela. Sed prope littoralem Oceani Borealis, fuitque alias miſere devaſtata, nunc autem utrumque reparata. Subeſt dominio Hiſpanorum.

Steph. Cory, inſ. maris Indici, in ſinu Argarico, quæ *Nicovar* eſſe, teſte Merc. videtur.

Cory quoque, prom. Indiæ citer. Auſtraliſſimum quod colaicum etiam Plin. dicitur, & Calligicum Ptol, vide Colaicum.

Corybantes, qui & Curetes, pop. cretæ, Idam mont. incolentes, nec non apud Achelonum fluv. in Acarnania, Iovem educaſſe traduntur. Hinc corybantius nom. gent. Virg. lib. 5. Æn.

Strab. *Hinc mater cultrix Cybele, Corybantiaque æra.*

Corycium antrum, Corycius ſpecus Melæ horrendum prom. Ciliciæ; juxta quod Corycus urbs *Coruch* Nig. *Carachiſar* Turcicè, teſte Leuncl. Ibi crocum optimum Provenit. Hinc corycius, ut quidam.

Corycium vidiſſe ſenem, qui pauca relicti
Jugera ruris erant.

Antri meminit Lucan. lib. 3.

Coryciumque patens exeſis rupibus antrum.

In Theſ. Ling. Lat. Coryceon prom. Ioniæ ex Plin. lib. 5. cap. 29. ſcribitur, ſed corycium prom. ciliciæ ſcribendum videtur.

Corycus, *Corcur*, *Curch*, & *Curcho* Nig. Chamuſio, & aliis. urbs ciliciæ, non Pamphyliæ, ut in Theſ. Ling. Lat. in ora; inter Zephyrium prom. ad occaſum & Seballen urb. ad ort. epiſc. ſub Archiepiſcopo Seleucienſi, inde 18. mill. paſſ. in auſtrum, a Tarſo 30. in occ. *Carachiſar* a Turcis dicta. Ibi mons eiuſdem nominis, optimum & plurium crocum gignens, teſte Strabone.

¶ Corycus, ſeu Corycum, urbs ciliciæ nunc *Churco* dicta, Rhamuſio & caſtaldo teſtibus in caramania regione, prope promontorium cognomine, 50. milliaribus diſtat a Tarſo, 25. a Pompeiopoli, in occaſum ex adverſo Cypri. Subeſt dominio Turcarum, gaudetque portu capaci.

Corycus item, mons & prom. cretæ, inter Ciſamum, & Phalaſarnam ad occid. *Cornico* ex tab. recent. cum cognomine: ſed in ora *Cambruſia* dicitur Nigro, *Cambraſia* pincto. Mons etiam eſt Joniæ, apud Teon urbem. Corycæi Coryci urbis, & montis incolæ malè audiebant, quod merces mercatorum in eorum portus advenientium explorarent, & piratis nunciarent; quod mercatores reſcientes, dicebant ſibi mutuò loquentes *Corycæus auſculcavit*; propterea cavendum eſſe. Idque in adagium tranſiit, teſte Suida. *Plin. Ptol.*

¶ Corycus mons eſt & promontorium cretæ inſulæ, in parte occidentali, & in territorio caneæ. A quibuſdam dicitur *Cornico*, uti & oppidum in viciniis cum portum ei adiacente ſunt tamen qui credant eſſe portum dictum *delle Garabuſe*, prope Ciſamopolim, in ora Boreali; ubi & corycæ inſulæ. Brietio teſte, aliquot milliaribus ab ora, cum arce munita, ſub dominio Turcarum a paucis annis.

* Coryne, *Antilodum*, teſte Nig. opp. Peloponneſi in Elide. (Cluvan. Seldeni.) *Potib.*

Coryphaſium, *Capo Zunchi*, teſte Nigr. prom. Meſſeniæ, apud Pylum. Ibi etiam opp. fuit ejuſdem nominis; cujus mem. Plin. in Theſ. Ling. Lat. eſt regio Laconiæ, ex Stephano.

¶ Coryphaſium promontorium peloponneſius eſt, in ora ſinus cypariſſij, prope pylum Meſſenicam, & è regione Sphalerræ inſulæ, medium inter Electam fluvium & Methonem. Plinio eſt etiam urbs Argiæ regionis, quam alias Iuachiam appellatam ait. *Pauſ. Palut.*

Coryphe, mons Ioniæ, circa Smyrnam urbem, & alter in Syria, inter Antiochiam & cerrhœam occurrens, qui à polyb. coryphæus appellatur.

Corytus, urbs, vide Cortona, & cornuetum. De ea Sil. lib. 5.

Areti Muros, Coryti nunc diruat arcem.

Ex quo loco liquet corytum eſſe cortonam urbem, Aretio proximam, non cornuetum.

Cos Coos Cic. & al. *Lanco* Soph. teſte, inſ. maris carpathii, cariæ adiacens, ab Halicarnaſſo urbe 15. mill. paſſ. in occ. recedens propior Myndo urbi, inter illam 5. & Niſyran. inſ. ad 7. mill. inter Rhodum, & chium in Bor. diſtantem ad 80. mill. circuitu 100. *Stanco* a Turcis dicta, cum epiſc. ſua Archiepiſcopo Rhodienſi, patria Apellis pictoris. Hinc cous nom. genr. Ovid. lib. 3. de arte amandi:

Si Venerem Cous unquam pinxiſſet Apelles,
Illa ſub æquoreis merſa lateret aquis.

Plin. Cos adeo ferax & pecoribus abundans eſt, ut proverbio diceretur, teſte Euſtach. lib. 14. Iliad. *Quem Cos non nutrit, hunc neque Ægyptus*, in eos qui nec pluſquam mediocri fortuna ſunt contenti. Coi diſerti fuere: chii verò loquaces. unde adagium *Chius Coum loqui non ſinit*, in eos qui multiloquio alios impediunt obſtrepentes.

¶ Cos, *Lango*, inſula, Aſiæ, verſùs oram littoralem cariæ. 70. milliaribus diſtat ab Halicarnaſſo, paulò minus a Myndo, cnido autem propior ad 30. milliaria, & 100. milliaribus a Rhodo. Oppidum haber cognomine quod etiam *Lango* dicitur: paruitque olim inſula Equitibus Rhodiis; ſed a Curſiis occupata, ipſis etiamnum ſubeſt.

Coſa, vide coſanum, *Coſano*, ſeu *Caſſano*, colon. & urbs Mag. Græciæ, in calab. citer. epiſcop. ſub Archiep. Roſſano, inde ſupra 20. mill. paſſ. in Bor. inter caſtrovillarium & oram ſin. Tarentini 6. mill. à Thurio novn 8.

¶ Coſa, teſte Gabriele Barrio, eſt *Caſſano*, urbs regni Neapolitani in calabria, in regione aſpera, ſub ditione Principis Alſiniani, eius Epiſcopus ſuffragatur Archiepiſc. conſentino 6. milliaribus diſtat ab ora ſinus Tarentini in occaſum, & totidem a confinio Baſilicatæ. Dicitur etiam caſſanum. *Martyrol. Liv. & al.*

Coſa altera; urbs Hetruriæ, quæ coſſa Strab. Plin. & coſſæ Ptol. coſæ verò Virg. lib. 10. Æn.

Quique urbem liquere Coſas, queis tela, ſagitta. *Ant.*

Hæc a murium è terra erumpentium multitudine deleta traditur.

¶ Coſaci, *CoſacKi*, Gallis *Coſaques*, populi Poloniæ regni; qui, primum extitiſſe dicitur ex inſula Boriſtenis fluvij, in cuius etiam oſtiis hodie vivunt, Turcis terribiles ſub nomine Ruſſonum. Ducem habent proprium, ſeu capitaneum generalem, ſub dominio Regis Poloniæ Habitant in Volhinia inferiori, quæ aliter Verania dicitur eorumque pars nunc eſt ſub clientela magni Ducis Moſ-

Moſcoviæ. Ritus Græcos ſervant, & nomen habent a voce Ruthenica *Coſac*, quæ ſignificat militem vagum. *Ptol.* Noti fuere hiſce ultimis temporibus ob frequentes ipſorum rebelliones contra Polonos.

Coſamba, *Satigan*; teſte Caſtal. urbs Indiæ citer. ſed divinat. ad oſtium Gangis occid. ab orientali 80. leuc. Hiſp. diſtans.

Coſanum *Caſſano*. urbs epiſc. mag. Græc. in confin. *Strab.* Lucaniæ, & calabriæ, vide Coſa.

Coſas, *Piſſa*, teſte Leand. fluv. Hernicorum, in Latio apud Fruſinonem decurrens, & in Lirim prolabens. Sed *Coſa* adhuc nominatur; uti ab incolis audivi, ac etiam teſto Celſo cittad. In Theſ. Ling. Lat. apud Fuſinum, pro Fruſinonem legitur.

Ant. Coſedia, vide conſedie.

¶ Coſſeldia, *Coesfeldt*, urbs germaniæ parva, ſed munita, in weſtphalia, & agro Monaſterienſi, ad fontes Borchelii, fluvij; ubi perſæpe commoratur Epiſcopus Monaſterienſis, diſtat a Monaſterio 7. leucis, & totidem a confinio Belgij, & Comitatus Zotahania in ortum.

Coſilinum. Vide conſilium.

¶ Coſtiacum; *Coſſiaco*, oppidum Italiæ, in Iſtria provincia, & ſub dominio Auſtriacorum, quod a germanis *kariſchon* dicitur, ad lacum cognominem, qui Arſiam fluvium effundit 2. leucis diſtat in Boream a Pætina, 3. autem a Vitopoli in occaſum.

¶ Coſlinum, *Coslin*, urbs eſt germaniæ; in Ducatu Pomeraniæ ulterioris, & in caſſubia tractu, in ditione Electoris Brandeburgici; & antea ſub dominio Epiſcopi caminenſi; qui inibi ſedem habebat 2. leucis diſtat a mari Baltico, & 4. a Belgardia in ortum.

¶ Coſmopolis, vide Argous portus. Ibi enim Por- *Leand.* caccius & Maginus ſuam coſmopolim finxere, in Ilva inſula Italiæ.

Coſobus, qui & caſſovius, & campus Merulæ, *Amelsfeldt* germanis, & *Coſſovvopolie* Sclavis; campus latiſſimus Pannoniæ, in Hungarie, apud Saum fluvium.

Coſſa, coſſæ Ptol. coſa Ant. coſæ Virg. col. & urbs Hetruriæ, (non Umbriæ, ut in Theſ. Ling Lat.) exciſa, apud Urbatellum opp. a portu Herculis 2. mil. paſſ. circiter diſtans. Locus adhuc nom. antiq. retinet; teſte Cittadino, licet Leander *Aſſidonia* dici velit *Strab. Plin.* a Tarquiniis urbe etiam exciſa 15. mill. paſſ. in occ. ab urbe Roma 60.

¶ Coſſa, & Coſæ, urbs fuit Hetruriæ, ex cuius ruinis crevit Anſedonia, *Anſedonia* vulgò, quæ a Carolo Magno Imperatore everſa; nunc diruta jacet, & in vicum redacta eſt in agro Senenſi, ſub dominio magni Ducis Hetruriæ, in maritimo tractu, in colle, prope oram littoralem & oſtia peſciæ fluvij. 6. milliaribus diſtat ab Urbatello in ortum, & paulo minus a portu Herculis 28. a Tarquiniis in occaſum, uti 70. a Roma, in confinio ditionis Summi Pontificis.

Plin. Coſſetania; reg. Hiſp. Tarracon. pop. coſetani Ptol. in catalaunia, quorum metrop. eſt Tarraco. Reg. *Campo di Tarragona* nominatur.

Ælia. Coſſinitus, fluv. Thraciæ, per agrum Abderitanum in ſtagnum Biſtonium influens.

Coſſium, *Bazas*, urbs Aquitaniæ epiſc. ſub Archiep. Auſcenſi, a Burdigala urbe 10. leucis Auſcos verſus Vaſates Auſon. & Vaſſei Plin. Vide ibi.

Ptol. Auſon. ¶ Coſſium, ſeu & Coſſio, urbs eſt Galliæ Aquitanicæ, Vaſatum primaria; unde recenti vocabulo dicitur Vaſatum, ſeu Vaſatium, *Bazas*. Sedet iuxta amnem *Lavaſane* 3. leuc. a Garumna fluvio in auſtrum, & 12. a Nerano. Ab ea regio adjacens dicitur *le Bazadois*, vaſatenſis tractus, in vaſconia provincia.

Coſſyra, Coſſura Melæ, & Flacco, coſyra Plin. coſura Strab. cui alibi coſſura, & corſura, *Pantalarea*, teſte Thoma Faz. inſ. maris Africi, una ex pelagiis, inter Siciliam, & Africam, a Lilybęo prom. 180. ſtad. a clupea opp. Africæ 190. Strabo ſcribit illam a Melita inſ. diſtare 500. ſtad. ab oſtio Selinuntis fluv. Siciliæ 600. Media eſt inter Lilybœum Siciliæ, & Hermæam Africæ prom. 60. mill. paſſ. utrinque diſtans. Mem. illius Ovid. lib. 3. faſt.

Fertilis eſt Melite ſterili vicina Coſyræ.

¶ Coſſyra, *Pantalarèa*, inſ. eſt Africæ, in mari Mediterraneo, verſùs Hermææ promontoriam, a quo diſtat 45. milliaribus in ortum, a Sicilia autem 90. in auſtrum circuitus eſt 25. mill. paſſuum circiter. Urbeculam habet & caſtrum, cum portu ſatis tuto. Pendet in preſenti a Sicilia, cum alias fuerit ſub dominio Regis Tunetani.

Coſyrus, inſ. Siciliæ, iuxta oſtium Selinuntis fluv. ubi nunc tres parvæ inſulæ conſpiciuntur, *Tre Fontane* dictæ.

Cotæna, *Cotena* adhuc ex tab. rec. opp. Armeniæ *Cic.* minoris, in conf. Cappadociæ. *Freno.*

¶ Cothuſium, *Cothus*, oppidum germaniæ, in Luſatia inferiori provincia, ad Suevum ſeu Spreham fluvium, ſub dominio Electoris Brandeburgici, dicitur aliter *Cotvvitz*. eſtque ferè medium inter Dreſdam & Francofurtum ad Oderam.

Cotes, *Eſparto* Marmol. & *Spartelle* Caſtal. opp. & prom. Maurit. Tingit. apud fretum Herculeum, paulò extra columnas, Ampeluſiæ prom. vicinum, Cottes Ptol. quod *Cabo Eſparto* Hiſpanis, & al. *Capo Spartelle* nominatur. In Theſ. Ling. Lat. nunc Tingi eſſe dicitur; cum diverſa ſint loca apud omnes.

¶ Cotes promontorium eſt Africæ, in Mauritania *Strab.* Tingitana, nunc *Cap Spartel*, dictum, Hiſpaniæ obver- *Mel.* ſum & iuxta Fretum Herculeum, 5. leucis Hiſpanicis *Ptol.* a Tingi in occaſum, prope Oceanum Atlanticum, ubi major eſt Freti latitudo.

Cothon, ſive cathon, uti alii legunt, inſ. parva ſin. Lacunici, apud Cytheram inſulam.

Cotia, ſylva Gall. apud Compendium opp. iuxta Iſa- *Strab.* ram, ſive fluvium. *Ptol.*

Cotia ſylva *la Foreſt de Villes Coverez* nunc dicitur a Villerio caſtro ſuperbo illic excitato, eſtque inter creſpiacum Valeſium & Sueſiones, ſeu in valeſio tractu, & versùs Firmitatem Milonis. Sed aliquot leucis diſtat a compendio & ab Oeſia fluvio; Brutio teſte. Lubinus tamen & quidam alii ex ſcriptis Gregorii Turonenſis credunt Cotiam ſylvam eſſe in eo tractu ubi nunc vicus *Soiſſ*, ad Axonam fluvium, ubi influit in Oeſiam, pro- *Plin.* pe compendium. *Pal. & al.*

Cotiæ Alpes, vide Cottiæ.

Cotiiæ lacus apud Feſtum. Vide Cutiliæ.

Cotoneum, *Codogno*, opp. Inſubriæ amplum, licet ſine mœnibus in agro Laudenſi, inter Laudem Pompeiam 13. & Placentiam 7. mill. paſſ. ſoli ubertate præditum.

¶ Cotoneum, *Codogno*, ſitum eſt in Ducatu Mediolanenſi & in limite agri Placentini; gaudetque titulo Comitatus Trivultiorum.

Cottiæ Alpes, *Moncenis*. Leandro, & *Mont Genebre* *Liv.* Iovio; montes exceſſi, inter Galliam & Italiam divor- *Ant.* tia facientes, ac Taurinos ab Allobrogibus, ſeu a Del- *& al.* phinatu potius ſeparantes. Has P. Diac. Dertonam, & Bobium uſque extendit, partemque illas Apennini facit. Has Theſ. Ling. Lat. cum Graiis & Pœninis confundit; cùm manifeſtò ſint diverſæ.

¶ Cottiæ Alpes, ſeu Alpes Cottiæ, montes ſunt excelſi, Delphinatum a Pedemontio ſeparantes. Extenduntur a monte Veſulo ad montem Ceniſium. Harum præcipui montes ſunt Genebra, *le mont Genevre*, Ceniſius *le mont Cenis*, Veſulus, *le mont Viſo*, habentque, ad auſtrum Alpes maritimas, & ad Boream Alpes Graias. *Strab.* Sed longe diſtat a Deatona & Bobio in occaſum.

Cottiæ, *Cozzo* pag. Inſub. in agro Ticinenſi, Candidæ opp. vicinus, a Ticino 28. mill. paſſ. diſtans, Caſalenſem urb. verſùs, inde vix 10. mill.

¶ Cotitæ; *Cozzo*, pagus eſt Ducatus Mediolanenſis, in agro vigevanenſi 2. mill. diſtans a Seſſia fluvio, & a confinio Montiſferrati. Dicitur etiam Cutiæ quibuſdam.

Cottiara, *Cochin*, teſte Caſt. urbs Indiæ citer. regia, in ora littorali, Luſit. ſubiecta, a Cory prom. Auſtrali 26. leuc. Hiſp. in Bor. Goam verſùs. Aliis eſt *Calecut*, urbs ejuſd. oræ regia Luſitaniſque vectigalis, prædicta Borealior, media ferè inter Goam regiam Luſitanorum, & Cory prom. quaſi 60. leuc. utrinque recedens.

¶ Cottiaria, urbs Indiæ citerioris, in ora, nunc forſan *Travancor*, ut videre eſt ex poſitione Ptolemæi. Diſtat 27. leucis Hiſpanicis in auſtrum a Cocino urbe, quæ alias Colchi dicta, et vix 10. leuc. ſimilibus a promontorio *Cory* ſeu Comorino in Boream; longius autem a Caleſiuto in meridiem.

Cotuantij, pop. Rhætiæ, quorum tractus *kotting*, teſte Laz. nominatur; licet alibi eos *kecchavv* dici etiam putet. *Plin.*

* Cotyæum. *Cutaye*, teſte Leuncl. *Cute* Turcis, *Ptol.* urbs Phygiæ, in Galatiæ conf. archiep. et regionis primaria apud montis Olympi radices, quaſi ex adverſo Pruſæ urbi Bithyniæ, a Nicea 40. mill. paſſ. in Eu-

rum Iuliopolim verſùs diſtaos, ſedes Præfeſti (* manuſcr. Sel.)

¶ Cotyæum, ounc *Cutaige* ſeu *Chiutaie*, urbs Aſiæ minoris, in Phrygia magna, et Bithyniæ confinio, longè antem a galaria, nunc ex primis totius regionis, et ſedes Præfecti Turcarum, Diſtat 65 milliaribus a Pruſa in ortum, et 70. Ab Adramyto.

Strab. Cotylom, ſeu Cotylus, mons Phrygiæ minoris parvus, inſtar collis, ab Idæ montis iugo 120. ſtad. diſtans ex quo Granicus, Æſapus, et Scamander effluunt, a Scepſi 25 mill. paſſ. diſtans.

Cotynuſa, vel Contiouſa inſ. vide gades.

Dionſ. Xenop. Coryora, Coryorum Plin. quæ et cytorum, *Caſtello*, teſte Nig. urbs Paphlagoniæ marit. in ora maris Euxini, in Bithyniæ coof. inter Amaſtrim urb. ad occaſum. et caraben prom. ad ort. ab eo 15. mill. paſſ. in occ. Tium versùs 45. Ibi mons cytorus, vide cytorum.

¶ Covalia, *kile*. provincia Scotiæ meridionalis, inter carrictam, cuninphamiam, et cludeſdaliam provincias, ubi Aerea urbs primaria, mercibus affluens, et com portu ſat commodo.

¶ Coubela, *Coubles*, arx Aſiæ, in India orientali, et in inſula Amboina, una ex Moluccis, in ditione Hollandorum.

¶ Coucum, *Couco*, regnum parvum Africæ, in Barbaria regione, cum urbe cognomine, iotra mootes, et in mediterraneis, 60. circiter milliaribus ab ora maris Africi, et inter regna Algerii et Bugiæ.

¶ Coveliacæ, locus Vindeliciæ, vulgo *kochel*, in Bavaria ſuperiori, non longè ab Iſaro fluvio, Cluverio teſte, 8. leucis germanicis diſtat a Monaceio in meridiem, et 6. a Schonga in ortum.

Lib. Dom. Coventria, *Coventry*, urbs Britanniæ ſive Albionis (vide Conventria) media inter Herefordiam et Lincolniam ad 50. mill. a Tigornia 20. Londinum verſùs.

¶ Coventria, *Coventry* et *Coventre*, urbs Angliæ, et in comitatu Warcicenſi. 6. milliaribus Anglicis a varvico in Boream, Dicitur melius conventria, vide ibi.

¶ Coulanum, *Coulan*, urbs Iodiæ citerioris, in ora Malabaris, ubi alias forſan Elancorum. Regem habet proprium, cui ſubeſt etiam regnum Travancoris in illo tractu. Ibi arx et emporium celebre, cum portu, 18. leucis Hiſpanicis infra cocinum in meridiem, et 24. a comorioo promontorio in Boream.

Ptol. Counos, *Canvey*, teſte Camd. licet al. *Shepey* inſ. Albionis Toliapi inſ. proxima, contra Thamiſis fluv. oſtia, a Londino regia Angliæ ſupra 50. mill. in ortum.

¶ Counos, ſeu et convenos ut vult cadenus, inſula eſt *Canvey* dicta, in provincia Eſſexia, ad Tameſis æſtuarium in Boream, ubi pars Trinobantum alias. Vix 20. milliaribus Anglieis diſtat a Londino in ortum, et 7. a Roſſa ſeu Roceſtria in Boream.

¶ Covordia, *Coeforden*, oppidum Belgii permunitum in Tranſiſalania provincia, caput Draotiæ tractus, in dominio Batavorum. Alias varias expertum eſt vices, Situm eſt prope paludes, io confinio weſtphaliæ, et ditionis Monaſterienſis, 13. leucis a Grooinga io auſtrum 11. ab Oldeſalia in Boream, et totidem a Zuvolia in ortum.

¶ Covuna, *kouuno*, urbs Polooiæ in Lithuaniæ Ducatu, ad fluvium chronum, ubi recipit Viliam, iu confinio Samogitiæ, et in palatinatu Trocenſi. 8. leucis diſtat a Troca, et 23 a Vilna in occaſum.

Craſira, *la Murana*, et *Maranella*, teſte Luca Peto, fluviolus territorii Romani, non longè ab urbe decurrens.

Cic. Front. ¶ Crabra, ſeu Aqua crabra, vulgò *la Marrana* dicitur. Oritur in Latio ex agro Tuſculano paulò ſupra criptam Ferratam, et poſtea in duo brachia partitur. Pars major in Anienem ſe exonerat, vix 2. milliaribus a Roma: pars minor per urbem Romam labitur, et ibi in Tiberim ſe exonerat.

Script. Polon. Cracovia, qoaſi Gracchopolis a Graccho conditore, *Cracovo*, urbs germ. Poloniæ regia, ampliſſima, ad Viſtulam fluv. tribus urbibus conſtans, epiſc. ſub Archiepiſc. Gneſnenſi, a Praga Bohemiæ 48. leuc. in ort. a vienna 44. in Boream.

¶ Cracovia, regni Poloniæ caput, novem leucis diſtat a confinio Sileſiæ in ortum, 11. a confinio Hungariæ io Boream, 44. a vienna in cæciam, 36. ab Uratiſlavia, 23. a Sandomiria in occaſum, et 40. a varſaviam in auſtrum, gaudet arce permunita; eſtque in ea parte Poloniæ quæ proprie Major Polonia dicitur.

Cragus mons Lycie, in ora, ubi et chimera mons ignivomus, & unde Taurus maximus Aſiæ mons uſque Seras extremos pop. ad ortum perductus initium ſumit, cui mons oppoſitus Anticragus nominatur, apud Limyrum fluv. & Andriacam urbem, *Monte di Coranse*, inter alia nomina, dictus. Ei Pinara, olim maxima, urbs ſubiacet. De quo Ovid. lib. 9. Metam. Strab. Mel. Ptol.

Jam Gragon, & Lymiren, Xantique reliquerat undas.

Vide Chimæra, & Taurus.

Crambuta *Grambuſia* adhuc dicta ex rab. recent. inſ. Ciliciæ, apud Corzcum prom. & Calycadni fluvij oſtia. Strab. Ptol.

¶ Granganora, *Cranganor*, urbs Aſiæ, in India citeriori, regionis cognominis caput, cum portu in ora Malabarica, 25. milliaribus à Cochino Calecutum versùs, in dominio Hollandorum. Ibi perſæpe commoratur Archiepiſcopus Angamalæ.

Cranon, Grannon Liv. *Ceres*, teſte Bellonio, urbs Theſaliæ, in Macedoniæ conf. à Cratone 100. ſtad. diſtans. Plin. Val. & al.

¶ Cranoſtavia, *Kranoſtavv*, urbs Poloniæ parva, ſed munita, in Ruſſia nigra, ad amnem *Wiepra*, ubi ſtagoum efficit. Eò rranslata eſt ſedes epiſcopalis Chelmeoſis, Diſtat a Chelma 5. leucis, & totidem a Lublino.

Craſtus opp. fuit Siciliæ, apud Sybarim, patria Epicharmi; ex quo intelligitur Stephanum hic nomine Siciliæ magnam Græciam intelligere, cum Sybaris ibi ſit, non in Sicilia.

Crateis, *Finmara de Moro*, fluv. Brutiorum, in Calabria ulteriore, in Scyllam apud Scyllæum opp. exiens. Sic à Cæoide opp. (*Fiumara de Moro* etiam dicto) quod alluit, nominatus. Ejus mem. Virg. in Ciri; ſcribitur enim & cum diphtongo. Plin.

Ipſi ſeu Lamia mater ſit, ſive Crateis.

Crater, *Golfo di Napoli*, ſinus Campaniæ, inter Miſenum & prom. Minerve concluſus, qui & ſin. Puteolanus nominatus, in cujus intimo receſſu Neapolis eſt De quo lib. 3. itin. Strab.

Tandem ad Craterem feſſi devenimus, unde &c.

Crathis, *Cratti* fluv. Calabriæ, in Brutiis ortus, & per eos & magnam Græciam fluens in ſinum Tarentinum, apud Thurios deſinens; per agrum enim conſentioum & Thurinum decurrit. Cujus aquæ multis morborum generibus proſunt, & hominum capillos molles candidoſque efficiunt, ſicuti aquæ Sybaris fluv. proximi criſpos & duriores, Ortel. Crathim cum Craræi confundit, non abſque manifeſto errore. De Crathi & Sybari Ovid. lib. 15. Metam. Strab. Plin. Theor.

Crathis, & hinc Sybaris veſtris conterminus oris,
Electro ſimiles faciunt auroque capillos.

¶ Crathis, ſeu Cratis fluvius, vulgò *Crate*, Magino teſte, fluvius eſt Calabriæ citerioris, in regno Neapolitano. Conſentiam rigat, & prope Biſinianum labitur. Hinc auctus fluvius Buſento, Turbido, Cotili, & aliquot aliis minoribus, in ſinum Tarentinum ſe exonerat.

Crathis etiam, fluv. Peloponneſi, per Achajam fluens & mons Arcadiæ, ex quo amnis hic profluit, ac in ſinum Corinthiacum juxta Ægas opp. influit. Strab. Pauſ.

Cratia, urbs Bithyoiæ. Vide Flaviopolis.

Craton, mons Siciliæ, qui & Nebrodes. Vide ibi. Ptol.

¶ Gratumnum, *Craon*, urbecula Galliæ, in provincia Andegavenſi, prælio ſuo memorabilis. Sita eſt ad amnem Oudonem, io limite Britanniæ minoris & Cenomanenſis provinciæ, 10. leucis ab Andegavo in Boream. Ptol.

Craugiæ, ioſulæ duæ parvæ, ſeu veriùs ſcopuli, Peloponneſi, in ora orientali apud Spiræum prom. & apud Epidaurum urbem Argiæ reg. Plin.

Creſennæ, Scritiſini Procop. Scritoſinni P. Diac. *Scricfinner*, pop. Scandinaviæ Boreales; quorum reg. *Scricfinia* Lat. eriam nominatur. Jorn.

Crema, urbs Cænomanorum, in Gallia Tranſpadana ac in Inſubrum coof. epiſc. recens ſub Archiep. Bononienſi, Laudi Pompejæ finitima, inde 10. mill. paſſ. Brixiam versùs diſtans, urbs Venetorum munitiſſima. Scrip. Bal.

¶ Crema, vulgò etiam *Cremo* dicta, alluitur Serio fluvio; eſtque caput Cremenſis agri, *Cremaſco*, ſub dominio Reipublicæ Venetæ, cum olim fuerit Ducum Mediolanenſium. Urbs ipſa diſtat à Cremona 24. milliaribus in occaſum, & totidem circiter à Breſcia diſtat.

Creme urbs fuit Ponti. Unde apud Steph. nom. gent. Cremeſius.

¶ Cremenecum, *Kramieniec*, urbs Poloniæ, in Volhinia ſuperiori, in colle, ad amnem *Ikuam*, 8. leucis a Luceo-

cebria in auſtrum; verſùs Ruſſiam nigram. Malè habita fuit a Tartaris hiſce temporibus.

Ziv. Halic. Cremera, fluv Tuſciæ, cum pago caſtrove parvo cognomine, in Tiberim (ex lacu apud Baccanas ortus) influens, ab urbe Roma 5. mill. paſſ. ut aliquibus videtur; ſed cùm cremeram caſtrum adluat in finibus Veientum, nomenque retineat antiquum, longiùs ab urbe in Tiberim labitur. Fabiorum cæde, et nulla alia re memorabilis, De quo Ovid. lib. 2. faſt.

Ut celeri paſſu Cremeram tetigere rapacem.

Cremera nunc *la Varca* ſeu *la Valca* dicitur; eſtque rivus parvus, qui in Tiberim fluvium ſe exonerat 5. milliaribus ſupra Romam, prope vicum *la Valca* dictum, ex adverſo caſtri Jubilei. Dicitur etiam *Baccano* a quibuſdam.

Polib. Plin. & al. Cremona, col. et urbs antiqua Cenomanorum epiſc. ſub Archiep. Mediolanenſi, ac in Duc. Mediolanenſi, apud Padum fluv. urbs ampla et bellicoſa, media inter Ticicum ad occ. & Mantuam ad ort. 40. mill. paſſ. a Mediolano 50. Placentiæ propior, inde 18. Brixiam verſùs 30. anno ab orbe condito 3905. urbis verò Romæ 545. ædificata, & col. Rom. effecta ſub T. Sempron. et Cornelio, Conſſ. everſa an. 285. a ſua conditione, cujus mem. Virg. in Bucol.

Mantua væ miſeræ nimium vicina Cremonæ.

Eſt & Cremona opp. carnorum, vulgò *Cormons*, Noreiæ ubi proximum.

Proco. Cremone, *Grone*, teſte Laz. opp. Illyrici, apud Salonas urb. exciſam.

¶ Crepa, *Crempen*, urbecula munita Daniæ regni, in Holſatiæ Ducatu et Stormaria regione, prope Storam fluvium, et vix uno milliari Germanico ab Albi fluvio, & paulò amplius a Gluſtadio, ſub dominio Regis Daniæ.

Scrip. Germ. Cremſa, et Cremiſium, *Krems*, urbs Auſtriæ, ad Danubium, ubi ponte trajicitur, apud Medelicum urb. inde 2. leuc. Viennam verſùs 11. De ea lib. 5. itin.

Provehimur Steinum, quo Cremſa jungitur urbi,
Iſtrum per medium pons ubi præbet iter.

Ovid. Cremyon, opp. Peloponnenſi, in agro corinthiaco, ubi Theſeus ſuem ingentem occidit, vide cromyon.

¶ Creolium, *Creil*, urbecula Galliæ, in *Valeſia* regione ad Oeſiam fluvium, cum ponte, vix 2. leucis a Silvanecto, & 5. a Claromontio in auſtrum, prope tractum Bellovacenſem.

Polib. Creonium opp. fuit Maved, apud Lychnidum lacum & urbem.

¶ Crepacorium, *Crevacore*, oppidulum Italiæ ſat munitum, in Vercellenſi agro, & ſub dominio Principis Maſſerani, cum arce.

¶ Crepiacum, *Creſpy*, oppidum Galliæ, Valeſiæ regionis primarium in provincia Inſulæ Franciæ. 13. leucis diſtat a Lutetia in Cæciam, 7 a Meldis in Boream, & 5 a compendio in meridiem.

Ptol. Creſpa, Crexa Plin. *Cherſo* inſ. maris Hadriatici, una Abſyrtidum, Abſoro iuncta ponte, Liburniæ adiacens.

Ptol. Creſa, Creſſa Plin. *Ponto Malfetan* Soph. opp. Cariæ (non Paphlagoniæ, ut in Theſ. Ling. Latin.) marit. contra Rhodum inſ. inde 20. mill. paſſ. in merid. recentem, inter Lorymam ad occ. et Phuſcam ad ortum.

¶ Creſentium, *Creſcentino*, oppidulum Italiæ, in Pedemontio, aliaſque munitum, prope Padum fluvium, & è regione Verrucæ, 20 milliaribus infra Taurinum.

Script. Gall. Creſciacum, *Creſſy*, oppidum Gall. Belg. in Picardia, inter Sueſſiones, et Laudunum ad 5. mill. Gall. ubi Galli ab Anglis ad 13. mill. cæſi.

¶ Creſſiacum, *Creſſy ſur Serre*, oppidum eſt Picardiæ, in Tiraſcia regione, ad Serram amnem, 2. leucis à Lauduno in Boream, et 3. à Fara in ortum; non autem inter Sueſſiones & Laudunum, neque ibi Franci alias ab Anglis victi, ſed in alio vico, Creſſiaco dicto, *Creſſy*, in Pontivio tractu Picardiæ, med. æ inter Abbavillam, & Hedinum, ſub Philippo Valeſio anno 1346.

¶ Creſſiacum, *Creſſy*, oppidum Galliæ, in Bria regione, ad Morinum amnem. Vix 3. leucis diſtat a Meldis in auſtrum, et 4. a Latiniaco.

Creſſæa, teſte Herodoto regio parva Macedoniæ eſt, ſinui Thermaico et Pallenæ proxima.

¶ Creſtidium, et Greſtum, *le Creſt*, urbs Galliæ, ad amnem cognominem in Delphinatu et agro Valentino, 5. leucis diſtat a Valentia, et totidem a Montilio Audomari, 6. autem a Dia in occaſum. Dicitur aliter Criſta Arnaldi.

Strab. Plin. & al. Creta, à Crete Rege dicta, *Candia*, inſ. maris cretici maxima; multis, teſte Sol. nominibus appellata, Aeria, Curetis, Hecatompolis, Marcaros, & Macaroneſos. Longa 270. mill. paſſ. lata 50. à Sicilia 562. in ort. à Malca prom. Peloponneſi 80. à Phycunte prom. Cyrenes 225. in Bor. Venetis, quamvis ab eis remotiſſima, paret. Nullum animal noxium præter phalangium auctore Plin. gignit. Caret & cervis, apris, & erinaceis, ſicuti Africa cervis & urſis, & Arabia ſuibus. Urbes olim claræ Gnoſſus, & Gortyna: inde Cydon, Lyctos, Lycaſtos, Phæſtos, Dictynna. Nunc Matium primaria, Cydon, & Rhllymna. Urbes 12. habuit epiſcopales, ex quibus manent, præter tres memoratas, Milopotamos, Cytæum, Cherſoneſus. A centum urbibus olim Hecatompolis dicta. De ea Virg. lib. 3. Æn.

Creta Jovis magni medio jacet inſula ponto.

Ejus etiam mem. Luc. lib. 3.

Jam dilecta Jovi centenis venit in arma.
Creta vetus populis, Gnoſſaſque agitare pharetras.

Hinc Cretæus, & Cretenſis nom. gent. & Creticus. Pop. Cretes apud Poetas, qui & Cres habent in numero ſingulari.

Phœbo gratiſſima dona
Cres tulit.

Cretani apud Plaut. in Curcul. & Cretenſes. Creſſius & Creſſus nom. gent. apud Poetas, idem quod Cretæus & Cretentis: Virg. lib. 8. Æn.

Tu Creſſia mactas
Prodigia,

Cretenſes tanquam perfidi habiti ſunt, locumque adagio dedere, ut quoties improbum cum improbo agere videmus, dici ſoleat, *Cretenſis cum Cretenſi*, vel *Cretenſis cum Æginta*. Unde illud, *Cum Cretenſi Cretiza* ſimile illi, *Cum Care Cariza*, apud Plutarch. in Lyſandro, & apud Diogen. non abſimile ei, quod dicimus *Cum vulpe vulpizandum*, hoc eſt; mendaciis cum mendacibus utendum, &c.

¶ Creta, inſula maris Mediterranei, nunc Candia, Gallis *Candie*. Olim Conſtantinopolitanis Imperatoribus paruit, ex quibus Balduinus Flandriæ Comes eam dedit Marchioni Montisferrati. Ab iſto vendita eſt Venetis anno 1194. magno auri pretio; quorumque hodiè imperium agnoſcit ex parte. Sed ab anno 1645. à Turcis bello tanta, ipſis paret pro majori parte; Venetis ægrè Candiam metropolim & aliquot fortalia littoralia ſervantibus.

Urbes Cretæ hujus temporis:

Agium, cujus ſedes Cydonienſi juncta eſt.	Lappa.
Arcadia,	Ledrenſis urbs. Vide Matium.
Camera, (*Camera.*)	* Matium, quæ Ledrenſis urbs, (*Candia.*)
(Caſtrum vetus, *Paleocaſtro.*	Milopotamos, olim Pantomatrium, (*Milopotamo.*)
Cherſoneſus, (*Spignalonga.*	* Rhitymna, (*Retimo.*)
Ciſamus, (*Ciſamopoli.*)	Subrita.
* Cydon, (*la Canea.*).	(Suda arx, *la Suda.*)
Cytæum, (*Sitia.*	
Hierapetra, (*Gierapetra.*)	

Pagi potius ſunt, exceptis tribus aſteriſmo ſignatis. Interiere Gnoſos, Gortyna, & aliæ complures.

¶ Crevantium, *Crevant*, oppidum Galliæ tepidum, in Burgundiæ Ducatu & Antiſſiodorenſi tractu, ad Icaunam fluvium, 4. leucis ſupra Antiſſiodorum. Ibi acriter pugnatum fuit inter Gallos & Anglos anno 1423.

Creuſa, Creuſia Strab. Creuſis Steph. *Livadia*, teſte Nig. opp. & navale Theſpienſium, in Bœotia; ſic dicta a Creuſa filia Creontis Corinthiorum Regis Cujus mem. Ovid. in epiſt. Medeæ Jaſoni. *Liv. Ptol.*

Quam tibi tum longè regnum dotale Creuſa;

Eſt autem in conf. Locrentium.

¶ Creuſa oppidum eſt Bœotiæ, in ora littorali ſinus Corinthiaci; in confinio Megaridis, 20. milliaribus circiter diſtat à Theſpiis in auſtrum, & 30. a Megara in occaſum, inter Bulim & Ægiruſam.

Crexa. Vide Creſpa.

¶ Crimæa, quæ Tartaria minor dicitur, *la petite Tartarie*, ſic nominatur ab urbe *krim*. in Taurica Cherſoneſo. Aliter dicitur *Tartarie du Crim.* ſeu & *Crimski* ab accolis; continetque totam Tauricam. Cherſoneſum Ibi urbes præcipuæ Theodoſia, Cherſoneſus, Crimæa, Precopia, & Baciaſaraum. Dicitur ab aliis regio Tartaniæ Præcopenſis: eſtque partim ſub dominio Turcarum verſùs meridiem, partimque ipſis tributaria. *Plin.*

¶ Crimæa, *Krim*, urbs eſt Tauricæ Cherſoneſi ſeu Tartariæ minoris, quæ totius Tartariæ minoris præcipua creditur.

Strab. Steph. Crimiſa, Crimiſſa Lycoph *lo Ciro*, teſte Barrio, opp. Oenotriorum, in magna Græcia, in ora Calabriæ inter Crotonem & Thuros, à Crotone 16. mill. paſſ. in Bor. Ibi etiam Crimiſſa fluv. juxta opp. decurrens; qui vulgò, teſte eodem Barrio, *Flumica* nominatur. Inde Crimiſſæus apud Strab.

¶ Crimiſa, oppidum alias magnæ Græciæ, nunc vicus *lo Ziro* dictus, in ora Calabriæ citerioris. 45. milliaribus diſtat à Thuriis, 10. a Cariathi in auſtrum, & 6. a Strongylo in Boream. Ei adjacet ad duo milliaria promontorium Crimiſſa dictum, *Capo dell' Alice*, in ſinum Tarentinum excurrens, 4. milliaribus à Japigio promontorio in occaſum; eſtque etiam in illo tractu Crimiſus amnis *Flumica*, qui in ſinum ſupradictum ſe exonerat aliquot milliaribus à Crimiſa.

Diod. Pluta Crinisus, Criniſſus Thucyd. & Æm. Probo, *Fiume di S. Bartolomeo*, ac etiam *Freddo*, teſte Faz. fluv. Siciliæ, per oram occid. & Boream apud Segeſtam urb. exciſam, & Segeſtanum empior. fluens. Hic Græci Timoleonte Duce inſignem de Carthaginenſibus victoriam reportarunt. Criniſi mem. Virg. lib. 5. Æn.

Troja Criniſo conceptum flumine mater
Quem genuit.

¶ Criniſus, ſeu & melius, Crimiſus, fluvius Siciliæ, in parte occidentali inſulæ, & in valle Mazare, nunc *Belici deſtro*, teſte Cluverio. Oritur circiter 25. milliaribus à Panormo in meridiem; & aliquot auctus fluviis, in mare Africum ſe exonerat in ora littorali inſulæ, inter Mazaram & Saccam. Fluvius autem S. Bartholomæi nunc dictus alias fuit Scamander.

Lycop. Criſſa *Rocha d' Angitola*, ſic à fluv. Angitula, teſte Bar. opp. Brutiorum, in Calabria ulteriore, inter Hipponium 5. & Laconiam 3. mill. paſſ.

Strab. Ptol. Criſſa, vel Criſa, *Claveos* ex tab. recent. opp. Phocidis, ad ſinum Corinthiacum, qui ex eo ibi Criſſæus nominatur, inter Cirrham & Anticirrham oppida propinqua, à Thermopylis ad ſin. Oetæum 62. mill. paſſ. in auſtrum recedens. Nomen habet à conditore, id eſt à Criſſo filio Phoci.

Ptol. Cirthea, *Critia* etiam vulgò, teſte Nigro, opp. Cherſoneſi Thraciæ, in mediterr. apud Madyton urbem, à Cardia 80. ſtadiis diſtans.

Mel. Ptol. Plin. Criumetopon, id eſt, frons arietis prom. geminum Unum Cretæ, in ora auſtrali, ubi occid. deſinit, *Capo S. Iani* Nigro, *Capo Leone* Pineto, a Phycunte prom. Cyrenes 225. mill. paſſ. in Bor. Nigro ſubſcribo. Alterum Tauricæ Cherſoneſi, in ora meridionali, Carambi prom. Paphlagoniæ oppoſitum, ab eo 250. mill. paſſ. diſtans, inter Cherroneſum urbem ad occ. 41. & Theodoſiam in ort. 122. teſte Plinio.

¶ Criumetopon, Cretæ promontorium, nunc *Capo Crio* dicitur, ut didici ex ultimis relationibus. Ei adjacet vicus, *S. Gio: de Capo Crio* dictus; ſicque forſan convenit Nigro. 40. milliaribus diſtat à Cydonia in auſtrum.

¶ Criumetopon, alterum Tauricæ Cherſoneſi promontorium, in Pontum Euxinum excurrens. Nunc *Inkermen* dicitur, Sanſone teſte. Diſtat centum ferme milliaribus à Theodoſia, & 120. à Carcina urbe in auſtrum.

Pauſ. Crius, fluv. Achajæ Peloponneſiacæ, ex montibus ſupra Pellenem oriens, & ſeſe in ſinum Corinthiacum apud Ægyras exonerans.

Ant. Crixia, *Croſetta*, & *Croſera*, pag. Liguriæ, inter Aquas Statiellas urb. Mont. Ferrati, & Albingaunum urb. oræ Liguſticæ occurrens, teſte Siml. ab Aquis 20. mill. paſs.

¶ Crixia, oppidulum Italiæ, in Liguria, nunc pagus Montisferrati, *Cofferia* dictus, prope fontes Bormiæ minoris fluvii, & ad radices Apennini, in confinio ditionis Genuenſis. 2. milliaribus à Milleſiino, & 10. à Savona in Boream diſtat.

¶ Croatia, veteribus Liburnia; nunc *la Croace* & *Croatie*, cujus populi a Germanis *Krabatten* dicuntur, provincia eſt antiqui regni Hungariæ, ſeu verius Sclavoniæ. Dividitur in Auſtriacam & Turcicam. Turcicæ præcipua eſt Vihitza, Auſtriacæ Fanum S. Viti. Alias Croatiæ, ſeu regnum Croatorum, extendebatur a flumine Dravo uſque ad mare Dalmaticum, dividebaturque in tres partes. Prima Croatia Savia ſive Interamnenſis dicta, inter flumina Dravum, Savum, & Danubium, aliquando etiam Græco dicta, ut Nicætas ſcribit, id eſt, Francorum regio, nunc Sclavonia. Secunda inter fluvios Savum & Boſnam, & inter montes Beblum & Albium, quæ Croatiæ nomen retinet. Tertia maritima, intra montes prædictos & mare Hadriaticum, quæ nunc in Dalmatia includitur, teſte Joanne Lucio.

Croca pro Cracovia à Poetis Polonis uſurpatur, ut lib. 7. itin. *Steph. Polon.*

Pandit, & ce'ſis ubi Croca tectis
Regia ſurgit.

Crociatonon, vel Crociatonum, Caracotinum Anton. teſte Welſero, opp. Gall. Celt. in Hormannia, ſeu in Perticenſi Com. *Chedover* vulgò, teſte Cœnali. Crociatonon verò Ptol. opp. eſt Venelorum, in ora littorali, Caracotinum Ant. in ora à Juliobona 10. mill. paſs. in occ. ex itin. *Ptol.*

¶ Crociatonon, ſeu Crociatonum, oppidum fuit Unellorum, nunc forſan *Carentan*, oppidum Normanniæ, in Conſtantienſi territorio, ut Sanſoni & Brietio placet. Vide Carentonium. Diſtat à Bajocis 12. leucis in occaſum.

¶ Crociliacum, *le Croiſil*, oppidulum in Galliæ, in Britannia ſuperiori, cum portu capaci & tuto, prope Guerandam urbem & oſtia Ligeris fluvii, 6. leucis a Venetiis in meridiem.

Crocolana, quæ & alibi Crorolana legitur, *Ancaſter* teſte Camp. opp. Albionis; in territorio Lincolnienſiſ. *Ant.*

Crocodilopolis, ſeu Crocodilorum urbs Ægypti ſuper. ſive Thebaidis, ad Nilum, inter Lycopolim & Ptolemaidem Hermii. Fuit & opp. Phœnicis, in Palæſtinæ conſ. apud Carmelum mont. & prom. plin. lib. 5. cap. 15. *Strab. Ptol.*

Crocodilus, mons & prom. Ciliciæ *Caibo* incolis, teſte Nig. dictus. De eo Plin. lib. 5. cap. 27. *Plin.*

Croja, olim Eribœa, urbs Macedoniæ, Albaniæ quondam regia, epiſc. ſub Archiep. Dyrrhachino, inde 50. mill. paſs. diſtans. Vide Eribœa. *Prov. Rom.*

Croia, olim Antigonia, ſeu ut alii malunt, Eriboea Albaniæ caput. Sedet juxta Liſanam fluvium. Cruam vocat Calcondylus, *Croie* Gallis *Croia* Italis. Erat antea permunita, in qua Georgius Caſtriotus dictus Scanderbegus Turcarum potentiam retudit. Sed poſt(ejus obitum à Turcis capta; ipſis etiamnum ſubeſt cum toto tractu. Vix 35. milliaribus diſtat à Dirrachio, & 25. ab ora proximiori maris Adriatici in ortum.

¶ Cromartium, *Cromarty*, oppidum Scotiæ Borealis, in Roſſia provincia cum portu commodo & ſinu cognomine, Diſtat. 6. milliaribus a Chanorico, & 8. a Dunroduno.

* Crommyum, *Cornacchietto* Mercat. ſeu *Capo Cornachetto* al. prom. Cypri, in ora Boreali, inter Lapithum & Solos, ab Anemurio prom. & urbe Ciliciæ 4. mill. paſs. in auſtrum diſtans. Ibi opp. ſive pag. ejuſdem nominis. (* man. Seld habet mediam ſyllab. cum *i*. *Strab. Cic. Ptol.*

¶ Commyum, promontorium Cypri, diſtat 64. milliaribus in auſtrum ab Anemurio promontorio Ciliciæ, 50. autem a proximiori littore ejuſdem regionis.

Cromna, Crummum Xenoph. opp. fuit Peloponneſi, apud Megalopolim urbem Arcadiæ. Eſt & opp. Paphlag. littorale Cytoro finitimum: de quo Val. Flac. lib. 5. *Steph.*

¶ Mox etiam Cromnam, atque jugo pallente Cytoron. Comana *nunc*, *teſte Olivario*.

¶ Cromna urbecula fuit Aſiæ minoris, in Bithyni & in confinio Paphlagoniæ, vix 10. milliaribus a Cytoro in occaſum Seſamum versùs, teſte Petro a Via.

Cromnyon, & Crommyon, Cromyon Ovid. locus erat Atticæ, ſive ager illius: de quo Ovid. lib. 7. Metam. *Strab. Pauſ.*

Quodque ſuum ſecurus arat Cromyona colonus.

Ubi alii Cremyona legunt, & opp. Pelopponneſi fuiſſe ajunt, apud Corinthum, ubi Theſeus ingentem ſuem agros vaſtantem interfecit, ut Ovid. ſupra narrat.

Cronium, *Grovenos*, teſte Nig. mons Peloponeſi, prius Cturos Plutarchæ, cum urbe cognomine in Elide. *Ptol.*

Cronium quod & Saturnium, Sarmaticum Ovid. & Ptol. Scythicum Melæ, mare Aſiam ad ſeptentriones *Orph. Diony*

alluens,

alluens, *Crobaſaf*, teſte Caſt. dictum. Sed apud Plinium Cronium eſt mare glaciale ultra Thulen inſ.

¶ Cronium, ſeu Chronium mare, pars Oceani ſeptentrionalis, inter Rubeam promontorium & Scythiam veram, & fluvium Paropamiſum, ex Plinii mente; eſtque etiam pars maris Concreti ſeu Glacialis, ſupra Aſiam. Nunc autem Petznricum mare, *de Petzoxorke*, ſeu Tranquillum, *Niaren more* vulgò dicitur.

¶ Cronus, *Niemen*, flnvius Poloniæ, in Lithuaniæ Ducatu. Vide Chronius fluvius.

¶ Croſna, *Croſno*, urbs Poloniæ, in Ruſſia nigra, in Caſtellania Premiſtienſi, juxta fluvios Iaſioldam & Viſlocam, versùs Carpathos montes, in confinio Poloniæ majoris. Ab aliis *Croſne* dicitur.

¶ Croſſa, *Croſſen*, urbs Germaniæ, in Sileſia provincia, Ducatus cognominis caput, in ditione Electoris Brandeburgici a multis annis, juxta Oderam fluvium ſedet, ubi recipit Boberam, 5. leucis ſupra Francofurtum in auſtrum, & totidem infra Saganum in Boream, 3. autem à Guba Arcem habet elegantem & forum ampliſſimum.

Plin. Crotalus, fluv. mag. Græciæ, in Calabria ulter, ex Apennino monte in ſinum Scyllaceum apud Scylletium urb. influens, *Coraci* incolis, teſte Barrio, dictus, navigabilis.

¶ Crotalus fluvius, ſeu Corax, *Corace*, in ſinum Scyllaceum, ſe exonerat 4. milliaribus à Scyllatio in Boream oriturque ex Apennino monte, in confinio Calabriæ citerioris. Sed Scylletium non rigat.

Strab. Plin. Croton, Croto Cic. Liv. *Crotone*, urbs magnæ Græciæ, in ora Calabriæ ulterioris, apud Lacinium prom. ab eo 12. mill. paſs. in Bor. recedens, olim potentiſſima, quæ cum Rheginis, Locrenſibus, Thurinis & Tarentinis maximè effulſit. epiſc. ſub Archiep. Sibereno, unde 12. mill. paſſ. abeſt in ort. à Scylletio, & Cathacio 40. Pop. Crotoniatæ. Hic Ortel. Crotonem cum Cortona urbe Hetruriæ confundit. Memin Crotonis Ovid. lib. 15. Metam.

Invenit Æſarei fatalia fluminis ora,
Nec procul hinc tumulum, ſub quo ſacrata Crotonis
Oſſa tegebat humus.

A Miſcello anno urbis conditæ 80. ædificata. Crotone tanta olim aeris ſalubritas fuit, ut in proverbium ceſſerit, *Crotone ſalubrius*, cum quid ſaluberrimum dicere volumus, apud Zenod. Tametſi id alii de crotone muſcæ genere, alii de gummi quodam, quod crotonem vocant, teſte Plin. dici volnnt. Apud Crotonem luporum copiam reperiri, & ab illis Milonem Crotoniatem devoratum, teſtatur Cælius Rhodig. in var. lect.

Croton, ſeu Crotona, urbs alias Brutiorum, in magna Græcia: & in ora maris Jonii, 6. milliaribus à Latino promontorio. Olim fuit perampla, Livio teſte; circuitus nempe 12. milliar. Flumine media eluebatur, & arce munita erat. Hinc nobiles Athletæ & pugiles, inter quos excelluit Milo, inde dictus. Nunc civitas eſt ampla, cum arce valida, ad oſtia Æſari fluvii, 7. milliaribus à Neeto flnvio & à confinio Calabriæ citerioris, 12. autem à Strongilo in meridiem.

Annal. Franc. Cruciniacum, quod & Stauroneſus, *Kreutznach*, al. *Crutznach*, opp. Germ. ſuper. in Palatinatu, apud Bingium, inde 2. leuc. a Moguntia verò 5. in Africum.

¶ Cruciniacum, *Creutznack* oppidum eſt Germaniæ in Palatinatu Rheni, ad Nabum ſeu Navam fluvium, cum caſtro ſatis munito, ferè 8. leucis a Vormatia in occaſum.

¶ Crumaviæ, *Crumavv*, vel etiam *Crumlavv*, urbs eſt Germaniæ, in Moravia provincia, cum arce ſplendida Ducatus titulo inſignita. 3. leucis diſtat a Brina in auſtrum, & totidem à Znoimo in Boream.

Ant. Crumerum Aſaum, quod & Legio prima Adjutrix, *Comaro*, ſeu *komar* Germ. opp. cum arce firmiſſima Pannoniæ ſuper. in Hungaria, in extremo inſulæ Cituorum ad ortum, adversùs Turcas, inter Poſonium ad occ. 8. & Strigonium ad ort. 6. leuc. diſſitum, Gemorra Latinè nunc, ut lib. 5. itin.

Ille Gomorrae præfecturam arcis habebat.
Cernere quam nobis luce ſequente licet.

Strab. ¶ Crucimerium quid ſit, non conſtat. Comaria enim urbs ſuperioris Hungariæ alias Brigæcio dicta fuit.

Cruci, Cruno Pau. opp. Peloponneſi, eum fluvio cognomine, inter Pyrum & Chaldim. Eſt & Crunos urbs Thraciæ marit. cum portn, in Myſiæ infer. conf. Vide Dionyſiopolis. Sic dicta ab aquis ſalientibus. De ea Mel. lib. 2.

Cruſa, *Cruſia*, inſ. parva Cariæ, in ſinu Ceramico, adjacens Pharmacuſæ, & Lypſo vicina, à Minya & Co 25. mill. paſſ. in Bor. diſtans. *Plin.*

Cruſtumeria, Cruſtumerium Plin. quod & Cruſtuminum, col. & opp. Sabinorum, apud Tiberim, contra Vejos col. Albanorum ante urbem Romam conditam, *Palumbara* nunc, ut multis videtur, à Tibure 6. mill. paſ. in occ. recedens. Aliis eſt *M. Ritondo*: quod pleriſque Eretum eſt opp. Sabinorum, apud Tiberim, ab urbe Roma 15. mill. paſſ. Pop. Cruſtumeri Virg. Cruſtumeri Halicarn. Cruſtimini Liv. Sed Cruſtuminum apud Plin. opp. eſt Thuſciæ, non Sabinorum ex quo videtur Cruſtiminum à Cruſtumerio diverſum. Virg. lib. 7. Æn. *Liv.*

Antrea, Cruſtumerique, & turrigera Antenna.

¶ Cruſtumeria, & Cruſtumerium, oppidum Sabinorum, prope Tiberim fluvium, ubi recipit Alliam. Nunc vicus *Marcigliane vecchio* dicitur 9. milliaribus diſtat à Roma in Boream Eretum versùs, a quo vix 4. milliaribus diſtat. Cruſtuminum autem oppidum Thuſciæ, quid ſit, non mihi conſtat.

Cruſtumium, opp. & fluv. Umbriæ Opp. exciſnm eſt, mora maris Hadriatici, in via Flaminia, inter Ariminum 15. & Piſaurum ad ort. 10. mill. paſſ. occurrens, nunc vic. *la Catholica* dictus, fluv. verò *Conca* nominatur, ex Appennino monte profluens, & ad vicum prædictum mari exceptus. Hinc Cruſtumius nom. gent. ut Cruſtumia pyra præſtantia apud Plin. & Colum. Virg. lib. 2. Georg. *Plin.*

Cruſtumiis, Syriiſque pyris.

Cruſtumii verò fluv. mem. Luc. lib. 2.

Cruſtumiumque rapax, & junctus Iſapis Iſauro.

¶ Cruſtumium ſeu Cruſtunus, & Cruſtumenlus, Conca fluvius eſt Italiæ. Fontes habet in Ducatu Urbini, prope Fanum S. Leonis, & aliquot auctus rivis, per Romandiolam labitur, ubi in mare Adriaticnm ſe exonerat, 6. milliaribus ab Arimino in ortum, & 4. à vico *Catholica* dicto. Credunt quidam Cruſtumeninm fuiſſe oppidum ad ejus oſtia, quod forſan *Conca*, urbs aquis abſorpta.

Cryon, fluv. Aſiæ propriæ per Lydiam in Hermum influens. *Plin.*

Crypta aurea, Grottaria, opp. mag. Græciæ. Vide Caſtrum Minervæ.

Crypta Neapolitana, *la Grotta di Napoli*, ſpecus ſub monte Pauſilypo, apud Neapolim, per quod Puteolos, via compendioſa itur, mill. paſſ. longa, lata, altaque 12. paſſ. ad cujus initium Virgilii ſepulchrum marmoreum cernitur. Eſt & Crypta Ferrata, *Grotta Ferrata*, cœnobium, ſive abbatia inſignis, apud Tuſculum. *Strab.*

¶ Crypta Ferrata. *Grotta Ferrata*, cœnobium percelebre Italiæ, in ditione Pontificia, & in Latio, 15. milliaribus a Roma, prope Tuſculum. Antea villa Luculli dicta fuit; eſtque juxta aquam Crabram.

Ctemenæ. *Griſano* Soph. opp. Maced. in Eſtiotide reg. cujus incolæ Dolopes ab Hom. teſte Steph. nominantur. *Ptol. Steph.*

Ctenos, *Saline* Nigro, portus Tauricæ Cherſoneſi, ubi olim ſalinæ fuernnt, teſte Strab. inter Cherſoneſum urbem ad occ. & Criumetopon prom. ad ort. Aliis *Zebibana* dicitur. *Strab. Ptol.*

¶ Ctenos, ſeu Ctenus, aliis fuit Eupatorium, portus Tauricæ Cherſoneſi, prope Cherſoneſum, in ora ſinus Carcinitis, 40. mill. paſſ. à Criumetopon. promontorio, & 25. a Dandaca, Sanſonæ teſte.

Cteſiphon pagus fuit Aſſyriæ ampliſſimus, in Tigridis altera ripa, è regione Seleuciæ urbis, à Parthis in odium Seleuciæ exſtructus, ab ea 3. mill. paſſ. tantùm diſtans olim urbs ep. à Partis Regibus habitatus, teſte Pl. *Plin. Ptol.*

¶ Cuba, *Cuba*, inſula Americæ ſeptentrionalis in longum valde extenſa, in ſinu Mexicano, & ex præcipuis totius Americæ, ad auſtrum Floridæ, & ſub dominio Hiſpanorum a 170. annis circiter, Eſt in mari Boreali; habetque ad ortum Hiſpaniolam inſulam, a qua 14. leucis diſtat & ad auſtrum Jamaicam, a qua 19. leucis diſtat. Illius urbes primariæ ſunt Havana, cum portu capaciſſimo, in parte ſeptentrionali inſu-

inſulæ, è regione Floridæ, & Fanum S. Jacobi, in parte auſtrali, cum quatuor aliis coloniis Hiſpanorum. Ejus longitudo eſt 200. leucarum Hiſpanicarum ab ortu in occaſum; latitudo autem vix 20. leucarum ubi magis lata. Alias Ferdinanda dicta fuit a Chriſtophoro Columbo, qui primus eam detexit; eſtque montibus ut plurimum aſpera.

Cubi, pop. Gall. Aquitan. Vide Bituriges.

Plin. Cubus Canopi, *Agia paraſceve* Græcis, teſte P. Gyllio, ſuburbium olim Byzantii, & locus delitiarum de quo Dionyſ. Byzant.

¶ Cubus Canopi vicus fuit prope Conſtantinopolim & è regione trans Chryſoceram ſinum, juxta amnem Ciſon, qui poſtea dictus fuit S. Laurentii Fanum nunc autem Agios Paraſceve, ut colligitur ex indagationibus Petri Gillii.

Ant. Cucci, Cuccæ lib. Not. opp. Pannoniæ infer. apud Danubium, in Hungaria, *Curuſca*, teſte Siml. inter Bononiam & Cornacum 3. leu. Sad Laz. Cornacum eſt *Curuska*.

¶ Cucci, ſeu Cuccium, oppidum fuit Pannoniæ inferioris, & Scordiſcorum populorum, in Savia regione, prope Danubium fluvium; quod nunc vulgo *Kereſka* dicitur, ſub dominio Turcarum.

¶ Cuculli, & Cucullæ, *kuchel*, oppidum Norici, ad fluvium Jovauum, & 14. mill. paſſ. ſupra oppidum Jovauum in auſtrum; nunc vicus in ditione Salisburgenſi, inter Gollingam & Hellelum oppida, teſte Cluverio.

Strab. Cuculum, *Scutula*, teſte Leand. opp. Marſorum, in Latio, nunc in Aprutio, apud Albam Marſorum, Taliequitium verſùs.

Cucuſſus, Cocuſum Anton. Cocuſſa D. Athanaſio, Cuſum Amm. urbs olim epiſc. in Armenia minore, in Ciliciæ Cappadociæ conf. à Laranda 18. mill. paſſ. in Bor. Cæſaream verſùs ſup. 200. à Comanis 39. in via inter Cæſaream & Anazarbum, D. Joannis Chriſoſtomi exilio clara.

Cuda, *Coa*, fluv. Luſit. in regno Portugallico, per agrum Ægitanum, ſive Guardienſem, in Durium fluv. apud Almendram pag. influens. Populi Cudani.

Cuſa, *Cuſa*, urbs eſt Aſiæ, in Chaldæa provincia, ſeu *Terach*, ad Euphratem fluvium ſita, antea ſub dominio Perſarum, nunc autem paret Turcis. Eſt in confinio Arabiæ deſertæ, 60. milliaribus a Baldato in occaſum, fuitque alias ampla, & aliquando etiam Califarum ſedes.

Script. Cujavia, urbs epiſc. Poloniæ, in Pruſſiæ ſeu Maſſoviæ conf. ad Viſtulam fluv. ſub Archiep. Gneſnenſi. Vide Vladislavia; eadem enim eſt.

¶ Cujavia, *Cujavie*, provincia eſt regni Poloniæ inter Pruſſiam ad Bor. & Poloniam inferiorem ad merid. in qua urbes Vladislavia & Breſtia. Vide ibi.

Steph. Cularo, Cularona lib. Not. al. etiam Calarona legen-
Plin. tibus, opp. fuit Gall. Celt. cum fluv. cognomine in agro Lugdunenſi.

¶ Curalo aliis eſt *Grenoble*, quæ & Gratianopolis poſtea dicta fuit, ad Iſaram fluvium; eſtque Delphinatus primaria, in Gallia Narbonenſi. Vide Gratianopolis.

Culcua, *Cucutina*, teſte Mar. op. Africæ med. in Numinia.

¶ Culembachium, *Culmbach*, oppidum Germaniæ, in Franconia, ad Mænum fluvium, qui paulò ſupra oritur. Arcem habet *Blaſſenburg* dictam, & territorium ſatis amplum Marchionis è familia Brandeburgica. Diſtat 6. leucis a Bamberga in ortum, & paulò minùs a Coburgo.

¶ Culemburgum, *Culembourg*, oppidum amplum Belgii, cum arce, in Ducatu Gheldriæ, ad ſiniſtram Leccæ ripam, ſub dominio utili ſui Comitis; & in tres partes diviſum eſt, in ditione tamen Hollandorum. Una leuca tantùm à Burat diſtat.

¶ Culiacunum, *Culiacan*, oppidum Americæ ſeptentrionalis, cum provincia cognomine, in nova Hiſpania, verſùs mare Auſtrinum & novum regnum Mexicanum, ſub dominio Hiſpanorum.

Ptol. Cullu, quæ & Collops magnus Ptol. *Col* Marm. *Alcol* Caſt. & *Collo* Nig. urbs Africæ olim epiſc. ſub Archiep. Carthaginenſi, marit. apud oſtia Ampſagæ & Mauritaniæ Cæſarienſis confinia, ex præcipuis olim Numidiæ purpura celebris, teſte Sol. à Cirtha 48. mill. paſſ. in Bor. inter Ruſicadam ad occ. 43. & Hipponem Regium in ort. 75. mill.

¶ Cullu, ſeu Cullus, *Colle*, urbs Africæ, in Numidia, ad amnem cognominem, in confinio Mauritaniæ Siliſenſis, & in ora littorali maris Mediterranei, Caudet portu capaci, & ab ea ſinus parvus ei adjacens dicitur *Colfe de Collo*. Sita eſt nunc in regno Bugiæ. 40. milliaribus diſtat ab oſtio Ampſagæ fluvii in ortum, & 60. & ab Igilgili.

Culmia, *Culm*, urbs Maſſoviæ, in regno Polonico ad Vitulam fluv. ſatrapia, & epiſc. ſub Archiep. Gneſnenſi, à Torunia urbe 3. leuc. in Bor. Danicum verſùs: olim ſub Archiep. Rigenſi.

¶ Culmia, *Culm*, urbs eſt Poloniæ, in Pruſſia regia provincia, 5. leucis Polonicis a Torunia urbe in Boream, & paulo minùs a Graudentio. Malè habita fuit Script.
hiſce poſterioribus temporibus, & deficit in dies. Ideo ſedes epiſcopalis tranſlata fuit Colmenium oppidum, 4. inde leucis diſſitum. A Culmia nomen habet Culmigeria tractus adjacens, vulgo *Colmiſchland* ab incolis dictus. Polib.

Cumacatum, urbs Arabiæ fel. apud Syagrum prom. Vide Metacum. Ptol.

Cumæ, *Cuma*, col. & urbs epiſc. Campaniæ in ora littorali, inter Linternum ad occ. 5. & Miſenum ad ort. 3. mill. paſſ. urbes exciſas, prorſùs everſa. Non Strab.
longè Cumanum, villa à Cic. commemorata, & an- Plin.
trum Cumanæ Sibyllæ, quæ & Cumæa à Virg. dici- Liv.
tur. Ab Eubœenſibus condita, & a Saracenis exciſa & al.
Epiſcopatus ejus Averſano copulatus eſt. Hinc Cumanus nom. gent. & Cumæus, Mem. Virg. lib. 6. Æneidos.

Et tandem Euboicis Cumarum allabitur oris.

Idem in eclog.

Ultima Cumæi venit iam carminis ætas.

Cumæ alteræ, Cyma Liv. Cume Ptol. Cyme Melæ, *Caſtri*, teſte Soph. ſed Nig. *Foja nova*, urbs Æolidis Plin.
marit. inter Myrinam & Phocæam urbes finitimas, à Pelope unà cum Magneſia anno mundi 3150. condita, teſte Iſid. epiſc. ſub Archiep. Epheſino. Cumani Aſiæ inter inſulſos & ſtupidos habiti ſunt, auctore Strab. Cùm enim pecunia mutuò accepta porticum conſtruxiſſent, nec illam ad præſcriptam diem reddidiſſent, à deambulatione ſub porticu prohibiti ſunt. Cùm autem plueret, præcone à credito ribus miſſo, ut porticum ſubirent admoniti ſunt. Unde in illos ortum adagium, *Cumani ſerò ſapiunt*, cùm non niſi poſt pluviam portum ſubiiſſent. Simile illi, *Serò ſapiunt Phryges*.

¶ Cumæ, ſeu Cuma, urbs Aſiæ minoris, in Æolide, & in ora ſinus Smyrnæi. Nunc *Foja nuova* dicitur, gaudetque portu capaci, cum arce. 26. milliaribus diſtat a Pergamo, & 34. a Smyrna in Boream, ibique malè habiti fuere Turcæ a Venetis, Duce Jacobo Riva, anno 1650.

Cumbria, *Cumberland*, regio Albionis, in regno Anglico, in ora occidua, inter Walliam ad merid. & Scotiam ad Boream. Script.

¶ Cumbria eſt Comitatus ſeu provincia Angliæ, in confinio Scotiæ, quæ ei inſidet a ſeptentrione, ab oriente habet Weſtmariam provinciam, ab occidente verò & meridie alluitur mari Hibernico. Ibi primaria urbs Carleolum.

Cumerum, *Monte Sant*, & *Monte Guaſco*, prom. Plin.
Anconæ urbis, in Piceno. Sic à Cæſare Guaſco Præfecto nominatum, & arte munitum à Pio urb. Pont. Max.

¶ Cumerum, ſeu & Cymerium quibuſdam, promontorium eſt & mons ſupra Anconam in mare Adriaticum excurrens, nunc *monte S. Ciriaco* dictum, ut ego didici ab incolis, dum illam urbem luſtrarem, non autem *monte Guaſco*, ut quidem malè crediderunt. Arcem habet ſatis munitam a Pio V. Pontifice Maximo extructam.

Cumillomagum, ſive, ut al. legunt, Camillomagum Ant.
Cigognola, caſtrum ſive pag. agri Ticinenſis, apud Blandinonam & Sellam opp. a Papia 12. ferè mill. paſſ. quæ olim iter erat.

¶ Cuminum, *Comino*, inſula eſt parva maris Siculi inter Melitam & Gaulum inſ. ſub dominio Equitum Melitenſium, ubi arx excitata a Vignacurtio Gallo magno Magiſtro.

Cunaxa, locus Aſſyriæ, ubi inter Artaxerxem Regem & Cyrum ejus fratrem dimicatum eſt à Babylone 500. ſtad.

Cune-

Cunetio, *Marlborovv*, teſtibus Camd. & Lhuydo, vel *kennet*, opp. Albionis, in Anglia cum fluv. cognomine, qui in Tamiſium labitur.

¶ Cunetio, *Marleborovv*, ſeu *Marlingeſborovv*, urbecula Belgarum, in Anglia & in Viltonia provincia, in colle declivi, cum fluvio cognomine, *kennet* vulgò 20. milliaribus a Verluccione, 24. ab Oxonia diſtans in auſtrum, teſte Speedo.

¶ Cuneum, *Coni*, urbs Italiæ probè munita, in colle, in Pedemontio, ad confluentias Geſæ in Sturam fluvium. Fortiter capta fuit a Gallis anno 1641. Duce Harcurtio. Subeſt dominio Ducis Sabaudiæ. 11. milliaribus diſtat a Foſſano in auſtrum, & totidem a Salutiis.

Strab. Liv. Hali. Cuneus reg. Strab. prom. Plin. Mel. ager in ora Luſit. meridionali, inter oſtia Anæ fluv. & Sacrum prom. ubi Pharus urbs epiſc. *Faro*, teſte Cluſ. inter Balſam 4. & Oſſonabam ad occ. 8. leuc. Prom. *Cape di S. Maria* appellatur. In agros tres urbes ſunt, teſte Mela, Myrtilis, Balſa & Oſſonaba adeo patens erat.

¶ Cuneus ager erat in ea parte Luſitaniæ meridinnalis, ubi nunc Algarbia, *Algarve*: tractus ſatis parvus, regio titulo inſignitus; ſub dominio tamen Regis Portugalliæ, inter Portugalliam & provinciam inter Tagum & Anam dictam ad Boream, Anam fluvium & Oceanum Atlanticum, ubi nunc urbes Silvis. *Silves*. Pharus; *Faro* Lagium, *Lagos*, & Tavira, *Tavia*. Cuneum autem promontorium eſt *Capo de S. Maria*, in eadem Algarbia, prope Farum urbem.

App. Cunei; vel Cunei, pop. Hiſp. Bæt. quorum urbs Cuniſtorgis fuit Coniſtorſis Strab. qui a Plin. Geltici Mirobrigenſes dicuntur, Celtici Bætici Ptol. circa Nieblam opp. teſte Mor.

Plin. Cuniculariæ, *Sanguenares* Pineto (ſed Dalechampio videtur altera *Bizze*, altera *Sparagia*) inſ. duæ Sardiniæ, inter illam & Corſicam.

¶ Cuniculariæ inſulæ Cluverio & Brietio ſunt *Iſole del Pullo*, in ora orientali Sardiniæ, versùs mare Tyrrhenum, in parte auſtrali ſinus Calaritani. Ibi etiam eſt Cunicularium promontorium corruptè, Cunium vulgò, *Capo del Pullo*, in parte orientali inſulæ Sardaniæ, 16. milliaribus a Calari in auſtrum.

¶ Cuninghamia, *Cuningham*, provinciæ Scotiæ meridionalis inter Covaliam & Leviniam, in ora Glottæ æſtuarii, ubi *Reinfreuu* & Irvvinum oppida præcipua.

Ptol. * Cunion charion, *Capo Ferrato*, teſte Nigro, prom. Sardiniæ, in ora meridinnali, versùs ort. apud Caralim urbem, ab ea in Eurum diſtans. (* Vide man. Seld.

¶ Cunion Charion, promontorium Sardiniæ, vulgò *Capo del Pullo*, & *Capo Pullo*. Vide Cunicularia ſupra.

Cuniſtorgis. Vide Cuni.

Cuperium *Cupri* vel *Tzupri*, teſte Leuncl. locus Thraciæ, apud Byzantium.

Prov. Rom. Cuperſanum, *Converſano*, urbs Apuliæ Peucetiæ, epiſc. ſub Archiep. Barenſi, inde 15. mil. paſſ. & totidem versùs Monopolim in ort.

¶ Cuperſanum, *Converſano*, urbs eſt nunc agri Bariani, in regno Neapolitano, dorſo montis affixa, 9. milliaribus a Monopoli in occaſum, 5. ab ora maris Hadriatici, ſub dominio utili gentis Aquæ vivæ. Dicitur etiam ſæpiùs Converſanum Vide ibi.

Cupra gemina in Piceno: una maritima, nunc *la Grotte* vel *Gritto*, pag. in ora littorali, cis oſtia Truenti fluv. teſte Leandro, vel S. *Benedetto*, pag. vicinus, inter Firmum urbem ad occ. & Truentum ad ort. Altera montana, *Ripa Tranſona*, urbs recens epiſc. ſub Archiep. Firmano, inter Firmum & Aſculum ad 12. mill. paſſ. à priore Cupra 3. in meridiem.

¶ Cuprimontium, *koperſberg*, oppidum Sueciæ, jure municipii donatum. Cupri fodinas habet præſtantiſſimas & magnæ utilitatis. Situm eſt non longè à lacu, in Geſtricia provincia, 50. milliaribus à Gevalia urbe in occaſum, & paulò ampliùs à mari Baltico.

Ptol. * Cuqueni, pop. Gall. Aquitanicæ, ad montium Pyrenæorum radices; quos Io. Villano vanus *Bearnenſes* interpretatur. (* man. Seld.)

¶ Cuqueni populi ab aliis dicuntur Convenæ, *Comminges*, in Aquitania, versùs montes Pyrenæos & fontes Garumnæ. Vide Convenæ.

Curalonenſes, vel, ut legit Belforeſtius, Cularonenſes, pop. inter Allobroges, qui Gratianopolitani putantur, ob veterem inſcriptionem marmoream Gratianopoli repertam. *Ptol.*

Curaſſoa, *Curacao* Hiſpanis, *Curaſſavv* Hollandis, inſula Americæ meridinnalis, in ora littorali Venezuelæ, alias in ditione Hiſpanorum. Sed capta fuit anno 1632. ab Hollandis, qui ea etiamnum potiuntur.

Curcum, *Cruch*, teſte Nig. cum aliis, opp. Liburniæ mediterr. Vegiæ tamen in ora, & Argyrunto finitimum.

¶ Curdi, populi Aſiæ pro majori parte, ſub dominio Turcarum, & in confinio Perſiæ. Eorum regio vulgò *Churdiſtan* dicitur; eſtque amplam admodum & fertilis.

Cures, urbs olim Sabinorum, Numæ Pompilii patria, à Medio Fidio Sabinorum Deo condita, nunc pag. *Torre* vel *Turre*, teſte Leandro dictus, ad Himellam fluv. à Reate 10. mill. paſſ. in occ. à Tybure ſuprà 20. in arctos, Interamnam versùs ſuprà 16. Al. eſt *Cureſe* pag. ejuſd. reg. apud cœnobium Farfenſe. Pop. Curenſes Plin. Horum mem. Virg. lib. 6. Æneidos. *Strab. Liv. Mali.*

Fundabit, Curibus parvis, & paupere terra.

Et Ovid. lib. 6. faſt.

Nomina terna fero, ſic voluere Cures.

¶ Cures aliis eſt *Veſcovio*, urbs primaria, Sabinæ antea, nunc oppidum, ubi etiam fuit epiſcopatus Sabinenſis Manleanum translatus. Sita eſt prope Himellam amnem, 3. milliaribus à Rheate in occaſum, & 11. ab Interamnia in auſtrum in ditione Pontificia.

Curetes, pop. Cretæ & Ætoliæ, Jovis educatores. Vide Corybantes. Cureti à Dionyſio Halicarn. Unde Curetis terra Ovid. lib. 8. Metam.

*Solvit, & egreſſus ratibus * Curetida terram*
Contigit.

Mem. & Virg. lib. 3. Æneidos.

Et tandem antiquis Curetum allabimur oris.

(* Alii libri *Creteida*.

Curia, & Italis *Coria* vel *Ceira*, urbs Rhætiæ primaria, ad Rhenum fluv. præterfluentem, inter Clavennam 11. & Brigantium ad Bor. 6. leuc. à Tiguro urbe Helvetiorum 9. in ort. à Conſtantia urbe Suevica 12. in Eurum, epiſ. ſub Archie. Moguntino. De ea lib. 6. itin. ſic. *Ant.*

Interea famulus, Rhætorum miſſus ad urbem,
Pontificemque, redis, Curia priſca, tuum.

¶ Curia, *Chur*, Gallis *Coire*, Italis *Coira*, ſita eſt prope Rhenum fluvium, inter Clavennam 4. leucis Helveticis ad merid. Brigantium 6. ab Bor. & Conſtantiam 8. diſtatque 8. leucis à Tiguro in Eurum.

Curia altera, *Corbridge* Camd. opp. Albionis, in Anglia, ac in Northumbria reg. *Ptol.*

¶ Curia, oppidum Ottadinorum, in Anglia nunc eſt, *Corbridge* dicitur, in Northumbria provincia, ad Tinam fluviam, in confinio Diœceſis Dunelmenſis, aliquot milliaribus ſupra Novum Caſtrum in occaſum.

Curia item, urbs Livoniæ, Curlandiæ reg. caput, epiſc. ſub Archiep. Rigenſi, antequam Livonia in Polonorum poteſtatem veniret, qui epiſcopatus omnes, excepro Venedenſi, extinxere.

¶ Curia, Curlandiæ urbs primaria, quænam ſit, non mihi conſtat. Curlandiæ enim caput eſt Goldinga; neque ulla eſt urbs Curia dicta in toto illo tractu. Vide Curlandia.

¶ Curia, *Corte*, urbs Italiæ, in meditullio Corſicæ inſulæ, ſatis culta, & ſaxo impoſita, prope Golum fluvium: ubi perſæpe commoratur Epiſcopus Alerienſis. 18. milliaribus ab Aleriæ ruinis in occaſum, & 25. à Calvio in ortum diſtat.

Curia picta, *Corbetta*, pag. agri Mediolanenſis, in Inſubria, teſte Alajato, à Mediolano 12. mill. paſſ. Novariam versùs, Abiato proximus. *Plin.*

Curianum, prom. Gall. Aquitan. apud oſtia Garumnæ, in merid. recedens, variè indigitatum; ab Helia Veneto *Cap. de Cordan* vel *Gordan*, à Scalig. *Cap. de Burz*, à Bellefor. *Cap. S. Marie*, à Mercatore *Sollac* Veneti magis arridet.

¶ Curianum, promontorium Aquitaniæ, Brietio & Sanſoni eſt *Cap. de Buch*, in illa parte Aquitaniæ, quæ *Ptol.*

nunc

nunc Gujenna propriè dicitur, in ora Oceani Aquitanica, 11. leucis ab oſtio Garumnæ in auſtrum, & 12. à Burdegala in occaſum: quanquam multi ſint qui credant eſſe *la ponte d'Arcachon*, ad oſtium ſinus Arcaſſonii, 4. leucis à Buzio in occaſum, in ora Oceani.

Ptol. Curicta, Curictæ Plin. inſ. maris Hadriatici, in Liburnico ſinu littori proxima, quæ teſte Hermol. *Vegia* dicitur, 100. mill. paſſ. ferè ambitu patens, inter Abſyrtides ad auſtrum, & oram Liburniæ ad Bor. ferè uno extremo Velceram opp. ad occ. altero Seniam urb. ad ort. attingens vix 6. mill. paſſ. diſtans, cum urbe epiſc. Aliis verò *Page* eſt, inter Arbam ad occ. & Jaderam ad ort. quod tamen Plin. & Strab. deſcriptioni adverſari videtur. De hac lib. 2. itin.

Hinc Curicta brevis, ſterilis Cardena minaxq; &c.

¶ Curricta, *Vegia*, inſula eſt in intimo receſſu ſinus Flanatici, paucis tantùm milliaribus diſtans ab ora littorali Liburniæ. Circuitus eſt 55. milliar. circiter, 5. milliar. à Senia urbe in occaſum diſtat; habetque Abſytides inſulas in occaſum, & Arbam in auſtrum. Ejus primaria urbs eſt Curictum, *Veglia*, in parte occidentali inſulæ. Alia loca ſunt *Volka*, *Beſcha* & *Verbenico*. Subeſt dominio Venetorum a multis annis. Dicitur etiam *Veglia* aliquando, & meliùs.

Ptol. Curicum, urbs Curictæ inſ. epiſc. in ora ejuſd. auſtrali, quæ vulgò *Veggia*, ſicuti & inſula vocatur, *Vegia* Germ. ſub Archiep. Iaderenſi, quæ etiam Vegia Latinè nominatur.

¶ Curicum, ſeu Curictum, Curictæ inſulæ urbs primaria *Vegia* vulgò, in ora occidentali inſulæ, contra Abſorum, ab ea 4. leucis Germanicis in ortum Seniam versùs, à qua totidem leucis diſtat. Gaudet arce & portu, ſub Venetis.

Plin. Curiga, (Vide Uculciniacum) opp. Hiſp. Bæticæ.

Curioſolitæ, *Cornouaille*, teſte Marliano, pop. & urbs Gall. Celticæ, inter civitates Aremoricas, in Britanniæ minoris ora, inter Venetos ad auſtrum, & Gobæum prom. ad Bor. epiſc. ſub Archiep. Turonenſi, à Rhedonibus 23. leuc. in Africum. Vide Coriſopitum.

¶ Curioſolitæ, populi Britanniæ, minoris, quorum tractus *Cornoualle*, & urbs Coriſopitum, *Quimper*, caput inferioris Britanniæ; versùs oram. Sedet inter Gobæum promontorium ad Boream, & Venetos ad ortum, a Rhedonibus autem 40. leucis diſtat in occaſum.

Plin. Curium, *Epiſcopia*, teſte Steph. Luſignano, *Carmia* Nig. urbs Cypri, in ora auſtrali, inter Paphum & Amathuntem; quæ & Curias Plin. licèt Curias apud Ptol. & Strab. prom. ſit Curio, ubi propinquum, *Capo delle Gatte* dictum. Urbs epiſc. eſt apud Græcos, à Thronis 70. ſtad. in occ. recedens.

¶ Curium, urbs Cypri, in ora occidentali inſulæ ubi in auſtrum tendit, nunc *Audimo*. 9. milliaribus à promont. Albo in auſtr. diſtat, 16. autem a Curia promontorio, quod nunc *Capo delle Gatte*, Gallis *Cap des Chartes*, in auſtrum maximè tendens, versùs Ægyptum. Diſtat autem Curium ferè 50. milliaribus à Piſcopia in occaſum.

¶ Curlandia, *Kurland*, & *Curlande*, Ducatus, olim Livoniæ pars, nunc ſui juris. Proprio Duci paret; eſtque inter Livoniam ad Boream, & Samogitiam ad meridiem. Ejus præcipua urbs eſt Goldinga. Habet ab occidente mare Balticum, à ſeptentrione ſinum Rigenſem, ab oriente Semigalliam, quæ eodem Duci Curlandiæ paret, & à meridie Samogitiam provinciam Poloniæ, in feudum tamen regni Poloniæ.

Ptol. Curnonium, * Carnanium lib. Nor. *Carnobio*, opp. Hiſp. Tarraconenſis, in regni Navariæ ac Aragoniæ confinio. Tametſi non deſunt, qui *Zuera* opp. à Cæſarauguſta 5. leuc. Oſcam versùs indigitent. (* Carnuntum forſan.

¶ Curnonium, ſeu Curnovium, oppidum Vaſconum in Hiſpania Brietio & aliis eſt nunc *Eſtella*, urbs regni Navarræ, ad Egam fluvium, 5. leucis ab Ibero fluvio & a confinio Caſtellæ, 12. a confinio Aragoniæ, & 7. a Pompelone in occaſum.

Ptol. Curobis, Curubis Plin. Ant. & D. Auguſt. *Calibia*, teſte Marm. urbs olim epiſc. ſub Carthag. Archiepiſc. in ora Africæ inter Clupeam & Hermæam prom. Pop. Curubitari, & Epiſcopatus Curubitanus.

¶ Curonenſis lacus, *Curiſch Haff*, lacus Poloniæ, in Pruſſia Ducali, in longum protenſus, juxta mare Balticum, ubi ſe exonerat, prope Memeliam arcem, recipitque Ruſnam & alios minores fluvios.

¶ Curretia, vel Currezia, *Courezo*, fluvius Lemovicum, in Gallia. Oritur decimo milliari ab urbe Tutelenſi, & irrigato ſtatim oppidulo Curretia; dein Tutelam prælabens, Brivam quoque præterfluit, quæ ob hoc Briva Curretia dicitur a Gregorio Turonenſi. Demum in Veſeram fluvium ſe exonerat.

¶ Curſolium, *Curſol*, oppidulum Galliæ, in Vivarienſi provincia, cum caſtro nunc disjecto, juxta Rhodanum fluvium, vix una leuca infra Valentiam. Dicitur ab aliis Cruſſolium, quod forſan rectiùs.

Curſula opp. Sabinorum, ad montem Coretum, à Reate urbe 80. ſtad. diſtans, quod *Caſſia* ſeu *Caſſi* nunc *Hali.* dici videtur, teſte Leandro, opp. amplum, Nurſiæ finitimum, inde 7. mill. paſſ. diſtans; licèt multò plus à Reate recedat. Orrel. hic Curſulam eum Carſula urbe Umbriæ, inter Narniam & Mevania excita, confundit.

Curta, *Curtá* adhue, pag. Pannoniæ infer. in Hun- *Ant.* garia, ad Danubium fluv. medius inter Crumerum ad occ. & Stringonium ad ort. 3. leuc. Al. Budam urb. regiam non ſine manifeſto errore interpretantur, niſi Curiam pro Curta accipiant; Curia enim *Hoffen* ſive *Off* Germanis eſt, quo nomine Buda appellatur vulgo.

Curubis. Vide Curobis.

Cuſa, *Vmarabea* Marm. & al. *Omirabi*, fluv. Mau- *Plin.* rit. Tingit, inter Atlantem minorem & Rutubim por- *Ptol.* tum in oceanum Atlanticum ſeſe exonerans.

¶ Cuſcum, *Cuſco*, urbs ampla Americæ meridionalis, & epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Limenſi, aliaſque totius Peruviæ primaria & regia ſedes, in planitie, prope colles, cum palatio ſuperbiſſimo. Nunc autem ſenſim deficit; & malè habita fuit a terræ motu hiſce poſterioribus annis. Paret autem Regi Hiſpaniæ; eſtque inter fluvios Incaynum & Apurimam.

Cuſi, *Cudelaſſ*, teſte Siml. pag. Pannoniæ infer. in Hungaria, ad Danubium, inter Bononiam 16. & Acu- *Ant.* mincum in Eurum 30. mill. paſſ.

¶ Cuſtrinum, *Cuſtrin*, oppidum Germaniæ permunitum, in nova Marchia Brandeburgica, cum arce intra paludes ad Oderam fluv. ubi recipit Uvartam. Vix 4. leucis diſtat a Francofurto in Boream, & paulò plus a Lanſperga in occaſum.

Cuſus, Chryſius Jornandi, teſte Rhenano, *Keres*, teſte Laz. & al. *keureux*. fluv. Daciæ, per Tranſylva- *Tac.* niam in Tibiſcum fluens. Vide Chryſius.

¶ Cuſus, Cluverio teſte, eſt fluvius *Wag*. in Danubium ſe exonerans ſupra Comitam arcem. Sanſoni autem eſt *Sebes Keres*, fluvius Tranſylvaniæ, qui fontes habet versùs Claudiopolim, rigatque Varadinum: deinde auctus aliquot fluminibus, in Tibiſcum labitur ad Czongradam oppidum, 4. leucis ſuprà Segedinum.

Cutiliæ, & Cutilia, *Lago di Contigliano*, lacus Sa- *Plin.* binorum in agro Reatino, Cotilia Feſto, cum opp. cognomine, quod *Contigliano* nominatur, à Reate 8. mill. paſſ. diſtans. In hoc lacu Macrob. lib. 1. Saturnal. cap. 7. inſulam eſſe ſcribit, quæ ſylvoſa innatat, nunquam in eodem loco permanens; teſte Plin. lib. 2. cap. 95.

Cutilium, opp. Sabinorum, apud Cutilias aquas (ſic enim lacus à Livio appellatur) *Contigliano* ca- *Liv.* ſtrum, à Reate 70. ſtad. quod Cotilia Feſto dicitur.

¶ Cutracum, *Coutras*, oppidulum Galliæ, in Aquitania & Petrocorienſi agro; ad confluentes Ellæ & Dramæ fluviorum prælio ſuo memorabile inter Gallos an. 1587. Diſtat 4. leucis à Liburnia in arctos, & 9. a Burdegala in Cæciam.

¶ Cuya, *Cuya*, provincia eſt Americæ meridionalis inter Chilem & Paraguayam regiones in longum extenſa, prope montes Andium, in ditione Hiſpanorum. Ibi oppidum præcipuum Mendoſa. A quibuſdam hæc provincia dicitur alio nomine *Chuquito*.

* Cyamon, *Capo Spada* Soph. *Cheſim* Mercat. prom. Cretæ, in ora Boreali apud occid. inter Cydonem urbem ad ort. & Dictymnam ad occ. Vide Ciamum; ſic enim etiam legitur. (* manuſ. Seldeni.

¶ Cyamon, promontorium Cretæ, nunc *Capo Spada*, maximè in arctos porrectum, versùs Peloponneſum. Vide Ciamum promontorium.

Cyane, Cyanes Sil. fons agri Syracuſani, in Sicilia, apud

Plin. apud urbem Syracuſas, *Piſma Sirini* vulgò, teſte Faz. in quam nympham converſam fabulatur Ovid. lib. 5. Metam.

Inter Sicelides Cyane pulcherrima nymphas.

De quo Sil. lib. 14.

Et Cyanes, & Anapus, & Ortygia Arethuſa.

Strab. Eſt & opp. Lyciæ apud Plin. lib. 5. cap. 27.

Plin. Ptol. Cyaneæ, quæ & Symplegades, *le Pavonare* nautis, inſ. duæ parvæ Thraciæ, apud os Boſphori Thracij, quæ Planetæ ab Herodoto, Syndromades à Theocrito, quod loco moveri putantur, appellatæ, ab incolis *Jarcazes* dictæ. Harum mem. Ovid. lib. 1. triſt. eleg. 9.

Tranſeat inſtabiles ſtrenua Cyanies.

¶ Cyaneæ inſulæ duæ, ſeu verius ſcopuli, ad os Boſphori Thracii, prope Pontum Euxinum; una Europæ, in Thracia, juxta Punium promontorium; altera Aſiæ, in littore Bithyniæ, prope Ancyræum prom.

Ptol. Cyanæus, Cyanos Plin. qui & Glaucus, *Cicabo*, teſte Nig. cum al. fluv. Colchorum, ex magnis amnibus ejus reg. ex montibus Coraxicis in Phaſidem influens.

Cybele, & Cybala Apollod. urbs Phrygiæ magnæ apud Celænas, ubi Cybele Dea colebatur.

Cybria, urbs Phrygiæ magnæ. Vide Cibyra. Eſt & opp. Lycaoniæ, non procul à Mæandro fluv. ut in Theſ. Ling. Lat. Sed hic fluv. non eſt in ea reg.

Strab. Cybiſtra, *Arminacha*, urbs Armeniæ minoris, epiſc. ſub Archiep. Tyanæo, à Tyanis haud valde diſtans, ad Tauri montis radices, in Ciliciæ conf. apud Cic. num. plur.

¶ Cybiſtra, ſeu Cibiſtra aliis, urbs fuit Cappadociæ versùs confinia Armeniæ minoris, aliquot milliaribus a Cæſarea Mezaca in auſtrum.

Plin. Cyclades, inſulæ maris Ægæi numero 50. ſic quaſi circulum facientes inter ſe dictæ, teſte Iſid. al. 54. quæ unà cum Sporadibus *l' Iſole dell' Arcipelago* à noſtratibus dicuntur. Ovid. lib. 1. de triſt. eleg. 9.

Cycladas Ægeas obſtupuiſſe pute.

(*Inſulæ præcipuæ Cyclades.*

Andros, Andro,	*Paros*, Paro.
Cia, Zea.	*Rhenia*, *Delo conjuncta*.
Delos, Sdille.	*Seriphus*, Serphone.
Micone, Micoli.	*Ciphnus*, Siphano.
Naxus, Naxia;	*Siros*, Siro.
Oliares, Quiniminio.	*Tinos*, Tine.

Cyclaminus ſinus. *Colfo di Sclania*, ſinus ad Boſphorum Thracium, teſte P. Gyllio.

Cycloboros, apud Steph. amnis ſive torrens Atticæ, adeo ob anfractus crebros ſtrepitans, ut *Cyclobori vox* in adagio contra clamoſos & obſtreperos eſſet.

Plin. Cyclopum ſcopuli, *Faraglioni*, teſte Faz. tres ſcopuli Siciliæ. Cyclopes autem pop. primi Siciliæ, teſte Diod. habitatores fuere. De quibus Ovid. lib. 14. Metam.

Arvaque Cyclopum, quid raſtra, quis uſus aratri.

Hos Vulcani miniſtros fuiſſe unoculos, & Jovi fulmina fabricaſſe fabulantur. *Cyclopum vita* ex Hom. lib. 9. Odyſſ. uti proverbium uſurpatur, ubi de vita prorsùs barbara, ac ſine ullis legibus diſciplinaque ſermo eſt, apud Strab. lib. 1. Sic *Cyclopis domum* apud Lucian. de munere tyranni, aut latronis; quod ſolent hi aut minùs aut ſero lædere.

¶ Cyclopum ſcopuli, *li Faraglioni*, ſcopuli ſunt parvi admodum, in ora orientali Siciliæ & Vallis Demonæ, 12. milliaribus a Catana in ortum.

Cycones, Odryſiis finitimi: quorum urbs Maronia.

Plin. Solin. Ptol. Cydaras, Plin. lib. 6. c. 22. eſt fluv. Taprobanæ inſulæ.

Cydarus, *Machleſia*, fluv. Thraciæ, apud Byzantium, in Ceratinum ſinum influens.

¶ Cydarus, ſeu Cydaris fluvius, hodie *Machlena*, ſimul cum Barbyſſo fluvio in ſinum Chryſoceram ſe exonerat paulò ſupra Conſtantinopolim, teſte Petro Gyllio.

Cydnus, *Caraſu*, teſte Leuncl. quod habeat aquas nigras, fluv. Ciliciæ Tarſum urbem præterfluens, in quo lavit Alexander, teſte Curtio. De quo Ovid. lib. 3. de arte amandi.

Vel Prope te nato Judice Cydne, croco.

Et Tibull. lib. 1. eleg. 8.

At te Cydne canam, tacitis qui leniter undis

Cæruleus placidis per vada ſerpis aquis.

Cydon, Cydonia Strab. Cydonis Ptol. *la Canea* Soph. & al. urbs Cretæ epiſc. ex primis illius, in ora Boreali, à Gortyna & Gnoſſo 7. mill. paſſ. in Corum diſtans, inter Rhitymnam ad ort. & Ciſamum ad occ. Hinc Cydonius nom. gentis, Ovid. lib 8. Metam. Strab. Plin.

Armaque, equoſq, habituſq, Cydoneaſque pharetras Noverat.

¶ Cydon, ſeu & ſæpius Cydonia, *Canea*, Gallis *la Canee*, antiquiſſimis temporibus dicta Apollonia, urbs eſt quadrata, & ex quatuor præcipuis Cretæ inſulæ, quæ in occaſum tendit, licèt ipſa ſit in ora Boreali inſulæ, cum portu capaci. Eſt probè munita, anteaque ſub dominio Venetorum ab aliquot ſeculis, ſed a Turcis obſeſſa & capta anno 1645. ipſis etiamnum paret cum majori parte Cretæ inſulæ. Ab ipſa pars occidentalis Cretæ dicta eſt territorium Caneæ. 80. milliaribus diſtat a Gortina, & 100. circiter à Gnoſſo.

Cydonea, inſ. ante Leſbum, cum fonte calido, qui verè tantùm fluit, teſte Plin. lib. 2. cap. 103. Ptol.

Cygnea, *Zuvvickavv*, urbs Miſniæ libera, & præclara, à Cygno Herculis filio, ut dictitant, appellata inter Curiam urbem Voitlandiæ primam, & Lipſiam Miſniæ, inde 7. hinc 8. leucis diſtans a Plavia 4.

¶ Cygnea, *Zuvickavv*, urbs Germaniæ, in ea parte Miſniæ provinciæ; quæ Voitlandia dicitur, ad Muldam amnem. Quatuor leucis diſtat ab Altenburgo in auſtrum, & 10. a Lipſia.

Cygnum: opp. Colchidis interius intra montes, circa ort. Phaſidis fluv. ex monte Moſchico. Cic.

Cylarabis gymnaſium erat Lacedæmoniorum, à Lacedæmone vix. 300. paſſ. diſtans. Strab. Plin. & al.

Cyliſtarnus, *Racanello*, teſte Barrio, fluv. magnæ Græciæ, per agrum Coſanum in ſinum Tarentinum influens, in Calabria citeriori.

¶ Cyliſtarnus, *Racanello*, fluvius eſt Calabriæ citerioris, in regno Neapolitano. Prope Caſſanum labitur, & in ſinum Tarentinum versùs Thurios ſe exonerar.

Cyllene, *Chiarenza* Soph. urbs Elidis, in ora occidua Peloponneſi, apud Araxum prom. inter illud & Chelonatam, apud oſtia Penei fluv. in monte ejuſdem nominis, ab Elide urbe 700. ſtad. ortu Mercurij clara.

¶ Cyllene, urbs Elidis, in Peloponneſo, *Antravida* Nigro. Sophianus credit eſſe nunc *Chiarenza*. Sed Clarentia magis eſt versùs arctos, ubi alias Dyme. Gaudet Cyllene portu ſatis capaci & commodo unde ſinus nomen habet apud Plinium. Celebris *eſt* apud Melam, ob genitum ibi Mercurium, quem tamen alii tribunt Cyllenio monti Arcadiæ; eſtque prope Selleim fluvium, longiùs a Peneo, 9. milliaribus ab Araxo promontorio in auſtrum 120. ſtadiis ab Elide urbe, & 200. ſtad à Chelonate promontorio in Boream.

Cyllene item, mons excelſus Arcadiæ, in quo cypreſſi abundè proveniunt, & ubi Mercurium natum tradunt. Ovid. lib. 5. faſt. Strab.

Hac enixa jugo cupreſſifero Cyllenes.

Et Virg. lib. 8. Æn.

Quem candida Maja
Cyllenes gelido conceptum in vertice fudit.

Hinc Cyllenius nom. gent.

Cyme. Vide Cumæ.

Cyminus, mons Thuſciæ, *Montagna di Viterbo*.

Virg. lib. 7. Æn.

Et Cymini cum monte lacum, lucoſque Capenos.

Vide Ciminus, variè enim ſcribitur.

Cynara, *Zenara* Nig. inſula maris Ægæi, inter Sporades. Unde Cyraneus nom. gent. Stat. lib. 6. ſylvarum. carm. 1. Plin.

Coricyæque coma, Cynareiaque germina, & altis.

Cynipheſ, fluv. Scythiæ Europææ, qui in Euxinum mare labitur. Ovid.

Cynips, fluv. Africæ. Vide Cinyphus. De quo Claud. lib. 1. de laude Stiliconis.

Quos vagus humectat Cynips, & proximus hortis Heſperidum Triton.

Juxta hunc fluv. capræ inuſitatæ ſunt magnitudinis, auctore Plin. ſicut & hirci, teſte Virg. in Georg. Strab.

Cynocephali, pop. Indiæ, in montibus degentes, quos capita canina habere fabulantur, teſte Aul. Gell. lib. 9. cap. 4.

Cy-

Polib. Ptol. Cynopolis, & Cynoſpolis, id eſt, urbs canum, urbs Ægypti ; ad Nilum fluv. inter Oxyrinchon & Hermopolim, non permanens.

Treg. Pomp. Cynoſarges apud Steph. locus erat Atticæ, ſed apud Sudam erat gymnaſium, in quo apud Athenas, extra portam nothi & ſpurij exercebantur : de quo Plutarcha in vita Themiſtoclis, qui ſpurius fuit. Inde adagium *Ad Cynoſarges*, quo dicto quis notabatur eſſe nothus. Reliqua duo gymnaſia erant Lycæum, & Academia intra urbem.

Ptol. Cynoſſema, prom. Cherſoneſi Thraciæ, apud Seſtum, oppoſitum Abydo urbi Aſiaticæ, ubi Hecubæ ſepulchrum monſtrabatur : quaſi canis (in quam verſam Hecubam fabulantur) ſepultura. Vide non rectè in Theſ. Ling. Lat. in Troade hic locus locatur.

Cynoſura, Doriſcum Plin. prom. Achajæ, in ora Atticæ, apud Aſopi fluvij oſtium, *Capo Sidro* ex tab. recent. cujus inter alios mem. Stat. lib. 4. Theb.

Divos, & Orchomenos pecorum, & Cynoſura ferarum.

Sed hæc Cynoſura, de qua Stat. cum Orchemeno in Peloponneſo apud Tegeam, & Erymantum eſſe videtur.

Cynthos, mons Deli inſulæ, in illius umbilico, valde excelſus : in qun Dianam venari Poetæ fabulantur, in quo etiam illa & Apollo nati feruntur. Virg. lib. 1. Æneidos.

Qualis in Eureta ripis, aut per juga Cinthi.
Exercet Diana choros.

Inde Cynthius nom. gent. Idem 3. Georg.

Nomina, Troſque parens, & Troja Cynthius auctor.

Ptol. Cyntilia, (vide Cintylia) *Chinchilla*, urbs Hiſp. Tarraconenſis.

Cynus urbs erat & emporium Locridis reg. in Achaia, navale Opuntiorum, apud Boagrij fluvij oſtium. Scribitur & Cynos : quo nomine & fluv. apud Plin. lib. 6. cap. 28.

¶ Cynus urbs erat Greciæ & Locrorum Opuntiorum, cum promontorio cognomine, juxta Euripum, inter Cnemides & Atalantam inſulam. Illic habitavit Deucalion.

Cypariſſi, Cypariſſia Strab. Cypariſſos Hom. *Arcadia* teſte Soph. urbs Peloponneſi, in ora Meſſeniæ littorea (non in Achaja, in Theſ. Ling. Lat.) ad oſtia Cypariſſeidis amnis, probè munita, à Meſſene 50. mill. paſſ. in Bor. Patras verſùs. Al. eſt *Bicorza*, opp. proximum. Hinc Cypariſſius ſinus Melæ, *Golfo di Arcadia*.

¶ Cypariſſi, ſeu Cypariſſæ, *Arcadia*, 35. milliaribus diſtat à Meſſene in occaſum; eſtque inter oſtia Electræ & Nedæ fluviorum.

Ptol. Cypariſſium, prom. non longè ab urbe Cypariſſia, *Capo Conello* Soph. ſeu *Cape S. Elia* Nigro. Mem. Cypariſſi Stat. lib. Theb. 7.

-veteremque revolvat
Phocida? quis Panopen? quis Aulida? quis Cypariſſon?

Plin. Pauſ. Cyphanta, opp. & portus Laconicæ, (non Achaiæ ut in Theſ. Ling. Lat.) in Peloponneſo, in ora ad ortum, proxim. Zaraci inde 6. tantùm ſtad. diſtans, *Eriches*, & portus *Porto delle botte* Nig. ſed Soph. *Stilo* nominatur.

¶ Cyphanta, portus Peloponneſi in ora Argolici ſinus, nunc *Stilo* dicitur, Sophiano teſte ; eſtque in Laconiacis Eurotam fluvium. Urbs autem Cyphanis in illo tractu, ſed in mediterraneis, *Eriches* dicitur, ut multi eſtimant. Diſtat à Sparte 28. milliaribus in ortum.

Cic. Strab. Plin. & al. Cyprus, inſula notiſſima maris Syrij, multis olim nominibus appellata, teſte Plin. Acamantis, Ceraſtis, Amathuſa, Aſpelia, Macaria, Cryptos, & Colinia ; longa 170. mill. paſſ. inter Acamantem prom. occid. & Clides prom. orientale, circuitu 430. Ciliciæ propior, ab Anemurio prom. vix. 50. mill. recedens, a Joppe urbe Palæſtinæ exciſa ferè 200. diù ſub Venetis, nunc Turcis parens, *Cipro* Italis, *Cupron* Turcis. Hinc Cyprius nom. gent. Ejus mem. Virg. lib. 1. Æneidos :

tum Belus opimam
Vaſtabat Cyprum, & victor ditione tenebat.

Urbes in ea Epiſcopales, poſt Leucoſiam metropolim, Salamis, Paphos, Curium, Amathus, & Ceraunia, ritus Latini ; Græci verò, Soli, Arzus, Leuca, & Carpaſium. In quibus olim claræ Amathus, Salamis, & Paphos.

Urbes Cypri epiſcopales.

Amathus	mochoſtus.
Arzus.	Leuca.
Capaſium.	* Leucoſia.
* Ceraunia.	Paphos vetus & nova.
Curium.	Soli, nunc pagus, ut cete-
* Fama Auguſta, olim	ræ aſteriſmo carentes.
Hamacoſtos & Am-	

Duas habet metrop. ſive archiepiſc. ſecundùm alios, unam Græcorum, quæ olim Salamis, ſeu Salamina, poſtea Conſtantia dicta eſt : cui Epiſcopi ſubſunt 14. Leucoſia, Citium, Tremitus ſive Trimithus, Tamaſſus, Paphos, Amathus, Carpaſium, Ciryma ſeu Cyrenea, Solea ſive Soloe, Arſinoe, Neapolis Nemeſi, Curias ſive Cureum, Cythera, Lapithus : Alteram Latinorum, quæ Leucoſia nominatur, cui parent Hamacoſtos, Paphos, & Neapolis, epiſcopatus Latini. Quanquam, exceptis Leucoſia, Hamacoſto, Cirynia, & Carpaſio, potiùs pagi quam urbis ſpeciem præ ſe ferant.

¶ Cyprus, *Cypre* Gallis, inſula eſt Aſiæ, in mari Mediterraneo, & inter mare Syriacum & mare Cilicium ab ortu in occaſum extenſa, vix 60. milliaribus diſtans ab ora Syriæ, & circuitus 550. mill. paſſ. circiter. Diviſa fuit alias in quatuor partes, nempe in Salaminam ad ortum, Paphiam ad occaſum, Lapithiam in Boream, & Amathuſiam ad auſtrum. Inſula poſt diviſum Imperium Romanum Græcis paruit. Sed anno 1181. Richardus Angliæ Rex, cùm copias contra Sarracenos ducens, tempeſtate ad inſulam dejiceretur, inſulani verò non admitterent, vi & armis eam occupavit, & cuidam Gallo Guidoni de Luſignano dicto dedit in regnum. Huic Reges ſucceſſerunt continua ſerie, uſque dum in Genuenſium clientelam pervenit. Deinde Veneti ex donatione Catharinæ Corneliæ eam rexerunt ab anno 1472. ad annum 1570. quo Turca Selimus, Venetos bello agreſſus, Cyprum ipſis eripuit anno ſequenti. Ab illo tempore ſubeſt dominio Turcarum ; & ab ipſis in undecim partes dividitur. Caput regni eſt Nicoſia, *Nicoſie*, in medio inſulæ, ferè rotunda ; ſecunda ab hac Famaguſta, *Famagouſte*, urbs permunita in ora orientali, cum portu capaci, tertia Ceraunia, *Cerines* ; quarta Paphos, *Baffo*, in ora occidentali. Reliquæ ſunt parvi momenti.

Cypſella, Cypſala Anton. Cypſelos Strab. *Chipſala* Soph. *Ipſala* verò Io. Leuncl. & *Chapſilar* Bellon. urbs Thraciæ mediterr. olim epiſc. ſub Archiep. Trajanopolitano, nunc metropolis, inter Trajanopolim ad occ. 29. & Apros ad ort. mill. paſſ. apud Doriſcum, & Serrhium mont. teſte Liv. A Cypſelo Ixionis filio. Unde Cypſelidæ pop. unico *l.* Virg. in Ceiri. *Plin. Mel. & al.*

Cypſelida magni florentia regna Corinthi.

¶ Cypſella, urbs Thraciæ, in illa regione, quæ antea Sapacia, & poſtea Europa dicta fuit, juxta Melam fluvium, nunc *Ipſala*, 14. milliaribus ſupra Apros in Boream verſùs montes.

Cyptaſia, *Careſa* Mol. & Thev. opp. Galatiæ, in Paphlagonia, Sinopæ urbi propinquum, ſeu finitimum. *Ptol.*

¶ Cyptoſia oppidum eſt Aſiæ minoris, in Paphlagonia regione, in ora littorali Ponti Euxini, prope oſtia Zaliſci fluvii, & 20. milliaribus à Sinope in Eurum, nunc *Careſa*, Caſtaldo teſte.

Cyra, mons Cyrenæ urbi imminens, teſte Trogo, unde urbi nomen videtur derivatum, M. *di Cyrene*. *Trog. Pomp.*

¶ Cyra, mons Africæ, Cyrenæ urbi imminens, nunc *Monte di Cairon* dicitur, Caſtaldo & aliis teſtibus. *Ptol.*

Cyreniaca, reg. Africæ, mari Mediterr. Africo expoſita inter Africam propriè dictam ad occ. & Marmaricam ad ort. quæ incipit à Syrti magna, & in Barbaria comprehenditur. In ea Pentapolis reg. quinque urbibus conſtans : quarum præcipua Cyrene. Hic baſiliſcus ſerpens generatur, de quo plura habet Sol.

¶ Cyrenaica, regio Africæ, in Libya exteriori, inter regionem Tripolitam ad occaſum, & Marmaricam ad ortum, nunc in ea parte Barbariæ quæ dicitur regnum Barcæ. In ea eſt Pentapolis provincia, quæ nunc *Meſrata* : ubi Cyrene totius tractus primaria.

¶ *Urbes Cyrenaicæ & Marmaricæ:*

Apollonia, Bonandrea, *portus*.	*Hammon, ſeu Ammon, ubi Jovis Ammonis Oraculum*, *Marmarica*, Canzaron di Mahoma.
Aptuchum, Langiſaria, *portus*.	*Oaſis magna*, Gademez.
Arſinoe. *Vide Turchira*.	*Oaſis parva*, Azagar.
Berenice, Bernicho.	*Parentonium*, *Marmarica*, Alberton, *portus*.
Cyrene, Cairoan.	*Ptolemais*, *quæ & Barce*, Barca.
Darnis, Doera,	*Teuchira*, *quæ & Arſinoe*, Trochara.

Strab. Plin. Ptol. & al. Cyrene, *Corene* Villanov. & al. urbs Cyreniacæ reg. archiep. & primaria, apud oram *littoream*, & Phycuntem prom. à littore 12. mill. paſſ. à Ptolemaide urbe ad occ. 84. mill. paſſ. ab Hammonis Oraculo 400. in Bor. ſic à Regina, quæ illam condidit, nominata: vel, ex aliorum ſententia, à Batto Rege anno mundi 3560. urbis verò Romæ 143. Olympiade 45. condita, & à Cyrene, Penei amnis filia, quam Apollos, amore ejus captus, in eam Libyæ partem tranſtulit, nominata. De fluvio Virg. 4. Geor.

Mater Cyrene, mater, quæ gurgitis hujus Jam tenes,

De urbe verò Luc. lib. 9.

Africa Cyrenes etiam nunc bruma vigebat.

Hic laſerpitium herba provenit; unde Cyrenæ laſerpitiferæ vocantur à Cat. Cyrenæi ad cœnam vocati ſolebant non ſolùm ipſi venire, ſed & alium ſecum ducebant: unde proverbium apud Athen. lib. 12. *Cyrenens videris*; ſolùm de voluptuoſis in conviviis, ſed etiam de ſtudioſis in edendis libris nunquam ſaturis. Hos eurribus uſos potiſſimum ſcribit Stephanus.

¶ Cyrene nunc *Cairoan* vulgò dicitur; eſtque in regno Barcæ, versùs Syrtim magnam: Sedet ad Doerum fluv. 10. leucis ab ora maris Mediter. in auſtr. 25. leucis Gallicis a Barce in ortum, 375. mill. paſſ. ab Ammonis templo in occaſum, licèt Plinio ſint 400. milliar. & 90. milliaribus a Phycunte promontorio in auſtrum. Sedet in colle, & deficit in dies Regio adjacens *Meſrata* dicitur a quibuſdam.

Lycoph. Cyris, *Caldana*, teſte Barrio, fluv. Magnæ Græciæ, in Calabria citer. apud Arponium opp. oriens, & in ſinum Tarentinum influens, Vide Ciris.

Plin. Cyrno, *Sirna* ex tab. Geograph. recent. inſula maris Ægæi, inter Sporades, à Gyaro 80. mill. paſſ. in auſtrum teſte Plin. Apud Virg. in eclog. 9.

Sic tua Cyreneas fugiant examina taxos.

Steph. Cyrnos etiam, inſ. eſt Japygiæ, Cyrnius nom. gent. Unde *Terra Cyrnia* apud Zenod. in proverbium abiit in eos, qui vitam infamem latrociniis tranſigunt, quales olim Cyrnienſes fuiſſe feruntur: vel de reg. latrociniis infami; ſic *Cyrnia jactura* de magnis diſpendiis. Cyrnus melle maximè abundans, olim propter latrones erat in acceſſa. De qua inſula Stephanus.

Polib. Strab. Ptol. Cyrnus, inſ. maris Ligufici, ſic a Cyrno Herculis filio dicta; unde Cyrnæus nom. gent. Vide Corſica, Claud. de laudibus Stilic. lib. 3.

Cyrnæis, Siculiſque jugis venata virago.

Ptol. Cyropolis, *Sammachi*, vel *Summachi*, & Perſis *Circombate*, Arabibus *Chyſeleth*, urbs ampla ac præclara Mediæ Atropatiæ, inter Artaxata 200. & Portas Ferreas 120. mill. paſſ. Vide Portas Caucaſias.

Claud. Cyrræi, pop. Æthiopiæ, juxta Nilum incolentes, quorum mem. Claud. loquens de Nilo in epigram.

Hunc bibit effranis Garamas, domiterque ferarum Cyrræus.

Ptol. * Cyrrha, urbs Phocidis. Vide Cirrha. Unde Cyrrhæi campi, & Cyrrhæi ſcopuli, ac antra Cyrrhæa, necnon & fontes Cyrrhæi. Mar. epigr. 76. lib. 1.

Quid tibi cum Cyrrha? quid cum Permeſſide nuda?

Pol. (* Manuſc. Seld.

* Cyrrhus, Cyrus Plinio, Strab. fluv. Albaniæ, provinciæ Aſiaticæ, ingens, per illam & Mediam Atropatiam in mare Caſpium fluens, variè indigitatus, *Cirech* Pineto, *Cur* Nigro, *Elcur* Rhamuſio, *Ser & Chiur* Theveto & Thom. Minadoi, ex montibus Coraxicis, teſte Mela ac Plin. oriens, ac cum Cambyſe fluens. (* man. Seld. Apud Ptolem, verò Cyrrhus & Cyrus diverſi ſunt fluvij; unus Albaniæ, alter Mediæ.

¶ Cyrrhus, ſeu, & melius, Cyrus, poſtea Cyrnus, *korr* vulgò, fluvius eſt Aſiæ, in Iberia. Oritur in confinio Armeniæ majoris ex Moſchicis montibus, & per Iberiam labitur, ubi recipit Iberum & Aragum fluvios, deinde & per Albaniam; ubi auctus Alazonio fluvio, in mare Caſpium ſe exonerat, 50. milliaribus ab Albana urbe in auſtrum, longiùs autem à Media Atropatia.

Cyrrhus & Cyrrhum, *Quars* hodie, & al *Carlo*, urbs Syriæ in Cyrrheſtica reg. epiſc. ſub Patriarcha Antiocheno. *Ant. Steph.*

Cyrus, urbs Syriæ archiep. à Cyro Rege condito- re nomen habens, ab Antiochia magna 60. mill. paſs. in Eurum & ort. eadem cum Cyrrho apud Ptol, ut videtur. *Proco.*

¶ Cyrus, urbs Syriæ, quæ aliter Cyrrhus & Cyrros eſt juxta fluvium Marſiam. 40. milliaribus diſtat a Zeugma & totidem ab Euphrate fluvio ad occaſum, 25. milliaribus infra Berroeam ſeu Alepum in auſtrum.

Cyrus, fluv. Perſidis, in ſin. Perſicum perſicum per Paſagardas urbem decurrens, Eſt & Cyrus Plin. fluv. Albaniæ. Vide Cyrrhus. *Strab.*

¶ Cyrus, fluvius Perſidis, dictus etiam Bagradas ſeu Agradatus, nunc *Tiſindon*, Sanſone teſte alluit urbes Lirgiam, Larium, & Darabegertum, ſeu Paſagardam antiquorum; & poſt longum curſum in mare Perſicum & in ſinum Armuzianum ſe exonerat, 20. circiter leucis Hiſpanicis ab Armuzio in ortum.

Cyſſum, *Siſſe*, opp. olim Hiſp. Tarracon. in finibus Ilergetum, apud Ilerdam urbem. *Liv.*

¶ Ciſſum, ſeu Ciſſa, oppidum Lacetanorum, in Hiſpania Tarraconenſi, nunc, ut multi exiſtimant; eſt *Camaraſa*, oppidum Cataloniæ, ad Secorim fluvium, 2. leucis Hiſpanicis ſupra Berguſiam, & 6. ſupra Ilerdam in ortum.

Cyta urbs fuit Colchorum, patria Medeæ, teſte Steph. quæ propterea Cytæis cognominata eſt: unde pop. Cytei vel Cytæi, Val. Flac. lib. 6. Argon. *Steph.*

Talia certatim Minyæ ſparſique Cytæi Funera miſcebant.

Cytæum, *Candia* Jovio, Nig. & pleriſque al, urbs Cretæ archiep. & metrop. præclara, in ora Boreali, optimè contra Turcas munita, ſub Venetis. Sed Belonio eſt *Sittia* vel *Citie*, opp. & Nicol. Soph. *Phraſcia*, oppidulum in eadem ora. *Plin. Ptol. & al.*

¶ Cytæum, Brietio & aliis teſtibus eſt *Sitia*, urbs epiſcopalis Cretæ, in ora Boreali, 60. circiter milliaribus a Matio in ortum, & ex præcipuis inſulæ: unde tractus adjacens dicitur territorium Sitiæ, *territorio di Sitia* Urbs eſt probè munita, antea ſub dominio Venetorum; ſed à Turcis capta ante aliquot annos, ipſis etiamnum ſubeſt cum tota regione; adjacente.

Cyteorum. Vide Cytorum, vel Cytorus.

Cyterium, *Criſano*, teſte Barrio, opp. Oenotriorum in Brutiis, & Calabria citer. in agro Conſentino, apud Pandoſiam urbem excifam, ab ipſa Conſentia 6. mill. paſſ. diſtans, apud montis radices. *Steph.*

Cythera, *Cerigo*, inſ. maris Ægæi ultra ſinum Laconicum, contra Maleam prom. cum urbe epiſc. ſub Venetis, inter Maleam Peloponneſi prom. & Cretam ad 30. mill. paſſ. licèt ex Plin. à Malea tantùm 5. recedat, circuitu 160. à Phalaſarna opp. Cretæ 40. De qua Virg. lib. 10. Æneidos: *Strab. Plin. & al.*

Eſt Amathus, eſt celſa mihi Paphos, atque Cythera,

Ovid. lib. 4. faſt.

Deſerit, & Veneri ſacra Cythera petit.

ubi num. plur. Cythera uſurpatur. Hinc Cytheriacus nom. gent. ut apud Mart. lib. 14. epig. 205.

Sume Cytheriacum medicatum nectare ceſton.

¶ Cythera, *Cerigo*, Gallis *Cerigues*, inſula eſt Græciæ, in ora Peloponneſi, cum urbecula cognomine, in colle ſita. Eſt prima Archipelagi inſula versùs occaſum: ſubeſtque dominio Venetorum ab aliquot ſeculis. Circuitus eſt 60. milliarium circiter, teſte Tomaſo Porcaccio. Portum habet Delphinum dictum, in parte auſtrali. Diſtat 5. milliaribus à Malea promontorio Peloponneſi, 15. ab Ægialia, & 45. ab ora proximiori Cretæ inſulæ.

Cythera quoque olim opp. nunc pagus Cypri, *Conucha*, teſte Steph. Luſignano. *Heſiod.*

Cythera etiam num. plur. ex lib. Conc. eſt urbs epiſc. Cypri ſub Archiep. Conſtantiæ, inter Illam & Cyreneam, inde 10. hinc 6. leucis, in ora Boreali, *Cithira* vulgò, nunc pagus. *Lib. Conc.*

Cythnus., *Cithno*, teſte Soph. etiam vulgò dicta inſ. maris Ægæi ſeu Myrtoi, apud Atticam & Eubœam priùs *Plin. Tac. & al.*

prius Ophiuſa & Dryopis dicta, teſte Steph. De qua Oſtid. lib. 5. Metam.

Deſerit, à dextra Cyntho Gyaroque relictis.

Hęc inſula ab Amphitryone adeo afflicta fertur, auctore Steph. ut in proverbium abierit apud Zenodot. *Cythnica* enim *calamitates* non niſi de magnis cladibus dicuntur.

¶ Cythnus, *Citno*, inſula maris Mirtoi, & una Cycladum, in mari Ægæo, versùs oram Atticæ, & inter Ciam & Seriphum inſulas, Tota montuoſa eſt, & raros habet accolas, ſub dominio Turcarum.

Cytorum, Cotyora Xenophonti, Cyteorum Ptol. urbs & mons Galatæ, in ora Paphlagoniæ, ad mare Euxinum. Urbs ſic à Cytoro Phryxi filio conditore dicta. Mons 63. mill. paſſ. teſte Solino, extenditur. *Caſtele*, urbs hodie, teſte Nig. nominatur, inter Amaſtrim ad occ. & Garambim prom. ad ort. à Tio urbe 63. mill. paſſ. Vide Conyora. Buxo abundat. Inde Cytoriacus nom. gent. Mem. Virg. lib. 2. Georg. *Plin. Solin.*

Et juvat undantem buxo ſpectare Cytorum.

Ovid. lib. 6. Metam.

Utque Cytoriaco radium de monte tenebat.

Cyzicus, *Cizico* Soph. urbs Myſiæ, in Aſia, archiep. ad Propontidem & Æſapi fluv. oſtium. *Spiga* etiam nominatur, in inſ. penè continenti juncta, urbs antiqua, an. orbis conditi 2953. poſt Romam verò 70. ædificata cum Mileto. Thevetus ait appellari *Zelia* antiquo nomine: cum Zelia fuerit diverſa à Cyzico teſte Strab. inde 12. mill. paſſ. diſtans. De Cyzico, Ovid. lib. 1. triſtium. *Cic. Plin. & al.*

Hincque Propontiacis hærentem Cyzicon oris,
Cyzicon Æmonia, nobiles gentis opus.

Cyziceni apud vet. timiditatis & mollitiei notantur: unde *Tinctura Cyzicena* proverbio dicitur apud Zenod. & alios, in eos qui aliquid indecorum metu faciunt, *Cyziceni ſtateres* quoque apud Suid. in proverbio ſunt, pro re ſculpta diligenter, ſicuti fuerunt nummi Cyziceni.

¶ Czaslavia, *Czaſſavv*, urbs *Bohemia* ſatis ampla ad amnem Crudimcam, in qua ſepultus fuit Joannes Ziſca Huſſitarum Dux. 3. leucis Germanicis diſtat à Caurzima, & 4. à Chrudima.

¶ Czenſtochova, *Czenſtochovv*, oppidum Poloniæ ſuperioris, ad Wartam fluvium, in colle, ſatis munitum, cum monaſterio, & fortiter propugnatum contra Suecos hiſce ultimis temporibus, Eſt in ipſo confinio Sileſiæ, & medium ferè inter Cracoviam & Siradiam.

¶ Czerinum, *Czehrin*: oppidum permunitum Poloniæ, in Ucrania ſeu Volhinia inferiori, ad amnem Taſminum, vix 2. leucis à Boriſthene fluvio, & 7. à Czyrcaſſia in auſtrum. Malè habitum fuit à Tartaris paucis ab hinc annis.

¶ Czernihovia, *Czernikovv*, urbs Poloniæ munita, in Lithuania & Severienſi Ducatu, nunc ſub dominio Moſcorum, ad Deſznam fluv. vix 2. leucis à limite Volhiniæ, & 5. à Boriſthene fluvio; & in ea tractus adjacens dicitur etiam ſæpe Ducatus Czernihovienſis.

¶ Czernobela, *Czernobel*, oppidum Poloniæ, in Ucrania, ſeu Volhinia inferiori, ad amnem Uſzam, qui paulò infra cadit in Pripetium, 18. leucis à Czernihovia in occaſum, 12. à Raeczica in meridiem, & 2. à Boriſthene fluvio.

¶ Czerſchia, *Czersko*, urbs parva Poloniæ, ad Viſtulam fluv. Palatinatus caput, in Mazovia prov. 10. leucis ſupra warſaviam in auſtrum. Hinc aliquando Maſovia dicitur etiam Palatinatus Czerſchienſis.

¶ Czyrcaſſia, *Czyrkaſſi*, urbs munita Poloniæ, ad Boriſthenem fluvium, in Ucrania ſeu Volhinia inferiori. Varias experta eſt vices hiſce ultimis temporibus, tam à Moſcovitis quam à Coſaccis & Tartaris. Diſtat 7. leucis à Czerino in Boream, & 18. à Bialaceria in ortum.

D.

DAÆ, Dahæ Plinio & aliis, Dai Herod. pop. Aſiæ, in Scythia, apud Caſpium mare incolentes, Maſſagetis finitimi: de quib. Luc. lib. 2. *Ptol.*

O ſuperi, motura Daas ut clade Getaſque.

Virg. lib. 8. Æneidos:

Indomitique Daæ, & pontem indignatus Araxes.

Dabrona, *Avon-mor*, teſte Mol. fluv. Hiberniæ, in Momonia reg. per Liſmorenſem agrum non procul ab urbe influens. (Camdeno Dabrona per Corcagienſem agrum fluit, per Liſmorenſem, verò *Broodvvater* nunc, olim *Aven-more*, id eſt, flumen magnum, dictus. *Ptol.*

¶ Babrona fluvius, ſeu & Daurona, fluvius Momoniæ, alias *Avenmore* dictus, nunc *Broodvvator*. Oritur in confinio Deſmoniæ Comitatus, & per Corcagienſem Comitatum fluens, Liſmoriam rigat, & deinde in mare Verginium ſe exonerat juxta Jogalliam, teſte Sanſone. Credit tamen Camdenus Dabronam nunc eſſe *Saveren* fluvium, & Corcagiam urbem alluere, quæ a quibuſdam Dabrona etiam dicitur.

¶ Dabulum, *Dabul*, urbs munita Aſiæ, in India citeriori, in regno Decani, ad oſtia fluv. *Alevache*, & in confinio regni Gutzaratæ. Gaudet portu capaci, in ora Oceani Indici, ſub dominio Luſitanorum; eſtque media inter Damanum ad Boream, & Goam ad auſtrum.

Dacæ, pop. Europæ, quorum reg. Dacia. Vide Daci qui & Davi. Hinc enim Davi genus ſervorum erant. *Virg.*

Dachinabades, *Indoſtan*, teſte Ortel. ſeu potius, ut aliis videtur. *Malabar*, reg. Indiæ citer ab oſtio Indi fluvii in auſtrum extenſa. *Arria.*

Daci, pop. qui & Dacæ, ipſi *Tranſylvani*, *Moldavi*, & *Valacchi* ſunt. Hinc Dacicus, & Dacus nom. gent. Horum meminit Virgilius libro 8. Æneidos: *Virg. Stat.*

*Indomitique * Dacæ, & pontem indignatus Araxes.*

Et Stat. lib. 4. ſylvat. carm. 2.

Cum modò Germanas acies, modò Daca ſonantem
Prælia.

Juvenal. ſat. 6.

Dacicus, & ſcripto radiat Germanicus auro.

(* Ita in nonnullis exemplaribus, in aliis Daæ.

Dacia, reg. Europæ ingens, quæ Danubio ad auſtrum & ortum, Carpate monte ad Bor. & Tibiſco fluv. ad occ. continetur, in tres regiones diviſa, in *Tranſylvaniam Moldaviam*, & *Valacchiam*, Aluta fluvio Tranſylvaniam à reliquis ſeparante. Urbes olim claræ, Salinæ, & Zarmigethuſa. *Ptol.*

Dacia mediterranea eſt ipſa *Tranſilvania*, quæ *Sidenburgen* Germanicè, à ſeptem urbibus, appellatur, inter Hungariam Tranſdanubianam ad occ. & meridiem ac Moldaviam & Valacchiam ad ortum, ſita. *Europ. & al.*

Dacia Ripenſis, quæ & Pannodacia, *Erdel*, reg. inter Alpes, à Tranſylvania ſeparante, ad arctos, & Danubium fluv. ad auſtrum contenta. *Lib. Not.*

Dacia Alpeſtris eſt ipſa *Valacchia*, cujus metrop. eſt Tergoviſcia ſive Tergoviſta, vulgò *Tervviſch*. Al. verò eſt tractus Daciæ, qui *Vaſcapu* dicitur, & inter Hungariam ad meridiem & occ. ac Tranſylvaniam intercedit.

(*Urbes clariores Daciæ.*

Acmonia.	*Phrateria.*
Alba Julia.	*Ramidava.*
Anguſtia.	*Tiriſcum, ſeu Taros.*
Marcodava.	*Zamiſogetuſa.*
Napuca.	*Zeugma.*
Nentidava.	*Zurobara.*
Patruiſſa.	*Zuzidava.*

¶ Dacia antiqua ultra Iſtrum fuit, quam Trajanus Imperator in provinciam redegit, Aurelianus autem habitatores ejus Iſtrum tranſtulit, & inter Mœſias collocavit. Hæcque Dacia cis-Iſtriana dividebatur in Daciam Ripenſem & Meditarraneam, ut in notitia utriuſque Imperii videre eſt; niſi hæc diſtinctio adhibeatur, ſumma ſæpe ambiguitas ſequitur.

Dactonium, *Ribadeo*, teſte Hen. Coquo, opp. cum Hiſp. Tarrac. in ora Boreali, in Gallæcia, in Calaicorum & Aſturum confinio, à Mindonenſi urbe 5. leuc. in ortum æſtivum. *Ptol.*

¶ Dactonium, oppidum Callaicorum Lucenſium in Hiſpania Tarraconenſi, nunc eſt *Monforte de Lemos*, oppidum Gallæciæ, ad fluvium *Cabe*, Brietio & Sanſone teſtibus. 10. leucis diſtat à confinio Aſturiarum in occaſum, totidem à limite Portugalliæ in Boream & 16. à Ripavia in auſtrum.

Dada, Adada etiam Latini Ptol. Adadata Strab. urbs olim Piſidiæ epiſc. ſub Archiep. Antiocheno Antiochiæ finitima. *Ptol. Lib. Conc.*

Dadaſtana opp. erat Aſiæ in Bithyniæ Galatiæque con-

Ant. Ptol. confinio, ab Ancyra 90. mill. paſſ. in occ. diſtans, Joviniaoi Imperat. morte memorabilis, totidem fere à Nicæa recedens in ortum.

Daddala. Vide Dædala, num. plur.

Pto. Liv. Plin. Dædala, *Vrlie*, mons & opp. Lyciæ, inter Telmeſum & Cryam. Sed opp. exciſum eſt, nomen à Dædalo ibi ſepulto habens, quod *Macri* dicitur Molet, ſed malè: cum Macris inſ. proxima ſit. Hinc Dædalus nom. gent. Lucret. l. 1. ſtatim ab initio:

Adventumque tuum tibi ſuaveis Dedala tellus.

Orof. Dædali, montes Indiæ citer. ſupra Nyſam urbem, apud Indum fluv. *Amy*, teſte Boccatio.

¶ Dagheſtania, *Dagheſtan*, provincia Aſiæ, prope mare Caſpium, cujus incolæ ſunt Tartari. Proprios habent Principes, inter ditiones Regis Perſiæ & magni Ducis Moſcoviæ. Regio extenditur ad 40. leucas Germanicas; eſtque pars Albaniæ antiquæ: Et ejus primaria urbs dicitur *Tarku*, Oleario teſte.

¶ Daghoa, *Dagho*, inſula Livoniæ, in mari Baltico, prope Oſilam, cui adjacet ad Boream, ad oſtium ſinus Rigenſis, ubi oppida *Paden* & *Dagerœrt*, in parte auſtrali, ſub dominio Regis Sveciæ.

¶ Daleburgum, *Daleborg.*, oppidum Sveciæ, in Weſtrogothia regione, & in Daſla provincia, juxta wenerum lacum, in ora occidentali lacus. 11. leucis Germanicis diſtat à Bahuſio in Cæciam.

¶ Dalecarlia, *Dalecarle*, provincia eſt regni Sveciæ, ampla. Habet ab occaſu & ſeptentrione Norvegiam, ab ortu Helſingiam, & à meridie Vermelandiam; eſtque versùs montes extenſa. Sed in ea nulla ſunt oppida alicujus momenti.

¶ Dalemum, *Dalem*, oppidum munitum Belgii, cum caſtro, in Ducatu Limburgenſi, ad Bervinam amnem, ſub dominio Hollandorum. 2. leucis diſtat à Leodio in Cæciam, 3. à Falcomonte in meridiem, & totidem ab Aquiſgrano.

¶ Dalia, *Dalie*, provincia Sveciæ, in Weſtrogothia regione, inter Bahuſiani præfecturam & wenerum lacum; ubi oppidum præcipuum Daleburgum. Alias contermina fuit Norvegiæ; nunc ejus limites ſunt aliquanto remotiores.

Ptol. Daliſandus urbs fuit Ciliciæ epiſc. ſub Archiep. Seleucienſi, Claudiopoli finitima.

Caſſio. Dalmana *Damna* Volaterrano, opp. Illyrici mediter. in Dalmatia. (Vide Delminium.)

Strab. Plin. Ptol. & al. Dalmatia, regio Europæ, Illyrici pars major ad ortum, inter Liburniam alteram Illyrici partem ad occ. Titio fluv. diſſeparante, & Macedoniam, Myſiamque ſuperiorem ad ortum. Drilone fluv. dividente, ad auſtrum mari Hadriatico ſive Illyrico terminante, ad Boream verò montibus à Paooonia diſcriminantibus: quæ vulgò magna ex parte *Schiavonia* dicitur: & apud litteratos *Dalmatia*, auro olim ſub Neronis principatu abundans. Urbes ejus olim claræ, Salona, Scardona, & Narona; nunc Epidaurus, Aſcrivium, & Scodra. Pop. Dalmatæ Plin. Liv. & al. Mare Dalmaticum Tac. & Illyricum. Hinc Dalmaticus & Dalmatius nom. gent. uti apud Stat. lib. 1. ſylv. carm. 2.

Robora Dalmatico fulgent ſatiata metallo.

Claud. de 3. conſ. Hon.

Sanguine, * *Dalmatias pariter proſtravimus alas.*

(* *Alii libri* Sarmaticas.)

¶ Dalmatia à Dalmio, vel Delmatia à Delminio civitate Illyrica, dicta fuit. Cum enim regnante Gentio Illyriorum Rege, Dalmitani ſe in libertatem vindicaſſent, vigintique oppida in ditione ſua haberent, ei regioni Dalmatiæ nomen impoſuerunt: Deinde aliis ſexaginta ſibi aſcitis, cum ad mare perveniſſent Dalmatæ, Tragnriniſque & Epetinis infeſti evaſiſſent, id occaſionem præbuit primi belli Dalmatici. Et tunc Dalmatia in provinciam redacta fuit à Comanis. Sed poſtea Dalmatæ Liburnis ab Occidente agrum ademerunt, Romanis verò Illyricum proprium; ita ut à Titio fluvio uſque ad Drilonem fines ſuos protulerint; & Liburnia etiam in Dalmatia incluſa fuit. Poſtea dilatata fuit poſt Imperii declinationem ab Ichia Dyrrachium uſque; poſterioribus autem temporibus à parte orientali reſtricta ad flumen Bolianam: taleſque fines nunc ſervat, teſte Joanne Lucio viro doctiſſimo, cui ut indigenæ fides adhibenda eſt.

Ptol. Dalminium in Theſ. Ling. Lat. Vide Delminium, uti ſcribitur.

¶ Damanum, *Daman*, urbs munita Aſiæ; in India citeriori, in regno Guzaratæ, in ora littorali ſinus Cambujæ. 20. leucis Gallicis circiter diſtat à Surata in occaſum, & 25. à Baſaimo in Boream, in ditione Luſitanorum, cum portu commodo. *Strab. Plin. Ptol.*

Damaſcus, *Damaſco* Europæis, *Sciam*, teſte Mimad. (qui ait Turcas eo nomine aliquando totam Syriam deſignare) *Scham*, teſte Leuncl. apud Turcas, urbs Syriæ archiep. in Cœleſyria clariſſima, ubi Turcarum Satrapa ſedem habet, ad Chryſorrhoam fluv. intermeantem, inter Hieroſolymam 180. & Chalybonem ſive Hierapolim, vel, ut nunc vocant, alteram Syriæ urbem maximam, Haleppum ad Bor. 300. mill. paſſ. diſſita, à Beryto 60. in ortum, à ſervo Abraham condita. De qua Luc. lib. 3. *& al.*

Et felix, ſic fama, Ninos, ventoſa Damaſcus.

Hinc Damaſcenus nom. gent. & Damaſcenæ reg.

¶ Damaſcus, *Damas* Gallis, urbs fuit clariſſima & ex antiquioribus Aſiæ. Nunc inhabitatur à paucis incolis, qui eam *Scham* vocant; ſubeſtque dominio Turcarum à 150. annis, cum antea pareret Sultano Ægyptiaco. Eſt media inter Hieruſalem ad auſtrum, & Antiochiam ad Boream. 240. milliaribus diſtat ab Aleppo in auſtrum; eſtque urbs archiepiſcopalis ſub Patriarcha Antiocheno.

Damaſcenus ager Cypri ab Ovid. lib. 10. Metam. memoratus:

Eſt ager, indigenæ Damaſcum nomine dicunt. *Strab.*

Damaſia, *Dieſſen*, teſte Lazio, oppidum Rhætiæ in Vindelicorum ac Licatiorum finibus, in Bavaria, apud Lansbergam opp. inde paulò ſupra leuc. 1. in ortum diſtans ab Auguſta 7. in meridiem, Schongam versùs fere 6. recedentem, à Monachio 6.

¶ Damaſia arx fuit Lycatiorum, quæ Cluverio, Brietio, & Sanſone teſtibus, fuit in Vindelicia, ad Lycum fluvium, ubi poſtea Auguſta Vindelicorum, *Ausbourg* vulgò, urbs ampla & Imperialis Germaniæ. *Dieſſen* autem oppidum antea pontes teſſenii dicebatur. Vide Auguſta Vindelicorum.

¶ Dambea regnum eſt Africæ, in Abyſſinia, juxta lacum cognominem teſte Iſaaco Voſſio, versùs fonte Nili fluvii & Agaos populos.

¶ Dambea, *Dambea*, lacus Africæ, in Abyſſinia, valde extenſus & celebris, ſic dictus, quod in regno Dambeæ ſitus ſit: undequaque montibus cinctus, ex quibus innumeri rivi & amnes labuntur. Ex his lacus iſte Dambeæ formatur; eſtque longitudinis 22. leuc. Germ. & latitudinis 15. & inſulas 21. continet, quarum præcipua appellatur *Dek*, quæ juſtæ eſt magnitudiois. Septem quoque ſunt aliæ, magnificis Religioſorum cœnobiis olim exornatæ; & per eum labitur Nilus fluvius, qui fontes habet in viciniis, teſte Iſaaco Voſſio.

¶ Damiata, *Damiete*, urbs archiepiſcopalis Ægypti, in ora maris Mediterranei, & ad oſtium rami orientalioris Nili fluvij; alias Peluſium, ut multi autumant ſeu, et meliùs, Thamiatis ex adverſo Peluſii, ex cujus ruinis crevit. Vide Thamiatis.

Damnia, regio Arabiæ. *Plin.*

Damnii, *Veſtmerland*, teſte Lhuydo, pop. Albionis, in Angliæ regno, in ſeptentrione, apud Scotiæ fines, & ad occ. incolentes, à Damnoniis, quos alii confundunt, diverſi. *Ptol.*

¶ Damnii populi fuere Scotiæ auſtralis, ubi nunc provinciæ *Sterling*, *Menteith*, & *Cluydeſdale*, Camdeno teſte; longè autem à Veſtmaria in Boream.

Damnonii, vel Dumnonii, pop. Albionis in occ. vergentes: quorum reg. gemina; Devonia, quaſi Damnonia, vulgò *Devonshire* Com. & Cornubia occidentalior, *Cornwall*, teſte G. Camdeno, eſt, qui Danmonis habet. Tametſi Cornubia Cornaviorum regio, & Devonia Damnoniorum duntaxat eſſe aliis videtur. Horum urbs Exonia. Sed ex Ptolomæo liquet Cornubiam quoque regionem Damnoniorum eſſe, cùm Damnonium promontorium in illa deſcribat. *Ptol.*

¶ Damnonii populi fuere Albionis, ubi nunc provinciæ Devonia, *Devonshire*, ſeu & *Denshire*, & Cornubia, quæ nunc *CornWa*, Gallis *Cornovaille*. Sed longè diſtabant à Cornaviis populis. Eorum urbes fuere Iſca, Voliba, & Uxella

Damnonium prom. *Cap. de S. Michel*, & *Cap. de S. Juſtin*, prom. Cornubiæ ad occ. quod & Ocrinum nominatur, ubi opp. divi Michaelis, à Cantio prom. orientali 320. mill. Anglicis recedens; tanta eſt Anglici regni longitudo inter ortum & occaſum. (Camdeno eſt *the Lizard point*, in parte auſtrali Cornubiæ.)

¶ Damnonium promontorium, quod & Ocrinum, *nunc*

Lezard point dicitur ab Anglis, *Cap. de Lezard* a Gallis, eſtque pars promontorii in occaſum vergens; quæ enim in orientem tendit, *The Manacles-Point* dicitur; eſtque promontorium Cornubiæ in auſtrum extenſum, 12. miliaribus Anglicis à Monte & arce divi Michaelis in auſtrum, & 17. à Bolerio promontorio in Eurum.)

Liv. Dampetia, *Torano*, teſte Barr. oppidum Brutiorum, in Calabria citeriori, Balbiæ proximum, & Rugiano inde 4. mill. paſſ. inter Tempſam ſeu Malvitum 7. & Beſidianum 10. quod & Dapetia legitur, Clampetia, ut videtur Plinio, & Lampetia Stephano.

¶ Dampetia, oppidum Brutiorum, in Calabria. Vide Clampetia.)

¶ Damvillerium; *Damvilliers*, oppidum munitum Belgii & Ducatus Lucemburgici, inſertum Lotharingiæ, 5. leucis a Virduno in arctos Malmedium versùs, à quo 4. leucis diſtat. Captum fuit à Francis anno 1637. & poſtea ipſis remanſit, pace ad Pyrenæos confecta.)

¶ Damum, *Dam*, oppidum permunitum Belgii, in Comitatu Flandriæ, recens exſtructum ad tutelam Brugarum. Vna leuca à Brugis diſtat Clauſulas versùs, & in confinio ditionis Hollandicæ, ſub poteſtate Hiſpanorum.)

¶ Damum, *Dam*, oppidum munitum Germaniæ, in Pomeraniæ Ducatu, ad Oderam fluvium, è regione Stetini, à quo una leuca diſtat in ortum; ſubeſtque dominio Regis Sveciæ.)

¶ Damutum, regnum Africæ, in Æthiopia ſuperiori, alias ſub dominio Regis Abyſſinorum, nunc autem ab eius imperio avulſum; ut tradit Voſſius; eſtque inter Gaſates & regnum Naream.)

Lib. Reg. Dan, *Belenas*, teſte Breitenbachio, opp. Palæſtinæ, in Cœleſyria, ad fontem Jordanis fluv. minorem, à Ptolemaide 14. mill. paſſ. à Paneade quarta milliarii parte diſtans.

¶ Dan, quæ & Laiſa, & Panias, & Cæſarea Philippi, erat in Tribu Nephthalim; & 35. milliaribus ab ora maris Mediterranæi & à Tyro in ortum, vix autem 8. a monte Libano.)

¶ Dan, Tribus Judææ in ora littorali maris Mediterranei. Habet ad ortum Trib. Judam, & ad auſtrum Tribum Simeonis. Ejus præcipua urbs eſt Joppe in ora littorali.)

Danai apud Poetas pro Græcis, à Danao Rege nomen habentes, poſtea Argivi. Virgilius lib. 2. Æneidos:

Sæpe fugam Danai Troja cupiere relicta.

¶ Dancalum, *Dancali*, regnum Africæ, in Æthiopia ſuperiori, in ora maris Rubri, è regione Arabiæ, & versùs fretum *Babel mandel* dictum.)

¶ Dandarii, populi Aſiæ, Mæotarum pars, & juxta paludem Mæotidem, Guillelmo Sanſone teſte.)

¶ Daneberga, *Daneberg*, oppidum Germaniæ, in Ducatu Luneburgenſi, Comitatus cognominis caput, ad Tetzam amnem, una leuca ab Albi fluvio, uti à Domitio in occaſum. Arcem habet munitam. Diſtat 5. leucis ab Vliza in ortum, & 7. a Luneburgo in Eurum.)

Plin. Daneon, portus ſinus Arabici, apud Arſinoen & Heroum urbem, ex quo Seſoſtris Rex Ægypti alveum ad Nilum uſque navigabilem perducere tentavit.

Ven. Fort. Jorn. Dani *Danamarcker*, populi Germaniæ, ad ſeptentriones, in Cimbrica Cherſoneſo & propinquis inſulis incolentes, qui & Nortmanni ab Eginartho vocantur: quorum regio Dania, *Denamarck*, regnum in prædicta Cherſoneſo & circumjacentibus inſulis contentum, nominatur. Danos cum Dacis Theſaurus Linguæ Latinæ non ſine errore manifeſto confundit. Cujus urbes, Haphnia regia & Roſchildia epiſcop. in Silandia, Lundis metrop. in Scandia, Othonia in Fionia, Sleſuicum, Ripæ, Viborgia, & Athuſia in Cimbrica, primariæ continentur. For. lib. 7.

Saxonis & Dani gens citò victa probat,

Ex lib. 6. Itiner.

Indigena quotquot Dania fortis habet,

¶ Dani populi fuere alias valde extenſi, utpotè qui Angliam & Scotiam pluries devaſtarunt, & etiam ipſis potiti ſunt per aliquot annos. Eorum regnum nunc Dania dicitur; eratque diviſum antea in tres partes, nempe in Cimbricam Cherſoneſum, ubi Jutia ſeptentrionalis, Jutia meridionalis, & Holſatia, provinciæ ſatis amplæ, in Inſulas, ubi Zelandia, Fionia, Lalandia, Falſtria, Langelandia, Boringia, & aliquot aliæ minoris notæ; & in Scaniam, ubi provinciæ Scania propria, Blekingia, & Hallandia. Nunc autem anguſtioribus reſtringitur limitibus, cum Scania, Blekingia, & Hallandia in Svecorum poteſtatem devenerint ante paucos annos. Habet ad auſtrum Germaniam versùs Holſatiam; ſed in aliis partibus circumcingitur mari Germanico & mari Baltico. Ejus primaria urbs & regia eſt Haphnia, ad Sundicum fretum ſita. Subſunt etiam Regi Daniæ regnum Norvegiæ, Islandia inſula, Schetlandicæ inſulæ, & ora littoralis Groenlandiæ.)

Urbes Daniæ clariores:

Aelburgum Cimbricæ, *Aelbourg*.
Arhuſia Cimbricæ, *Aruſen*.
Calmaria Scaniæ, *Calmar*, (*nunc Svecia*.)
Coldinga Cimbricæ, *Koldingen*.
* Corona Scaniæ, *Landſcroon*, (*nunc Svecia*.)
* Elſenoria Silandiæ, *Elſeneur*.
* Elſingoburgum Scaniæ, *Elſinburg*, (*nunc Svecia*.)
Haderſlebia Cimbricæ, *Haderſleben*.
* Haphnia acad. & regia Silandiæ, *Copenhagen*.
* Lundi Scaniæ, *Lunden*, *Lund*, (*nunc Svecia*.)
Malmogia Scaniæ, *Elbogen*, (*nunc Svecia*.)
Nicopia Cimbricæ, *Nicoping*.
* Ottonium Fioniæ, *Odenſee*.
Ripæ Cimbricæ, *Ripen*.
Ricopinga Cimbricæ, *Rincoping*.
* Roſchildia Silandiæ, *Roſchilt*.
* Sleſvicum, olim Heideba, Cimbricæ, *Schleſvvich*.
Varemburgum Silandiæ, *Uvarburg*.
Uvenſiſa Cimbricæ, *Vvenſyſſel*.
* Viborgia Cimbricæ, *Vviburg*.

¶ Dania, regnum Europæ, *Danemarck*, Vide Dani.)

¶ Dania nova, *nievv. Danemarck*, regio Americæ recens detecta, versùs terras Arcticas, a Munchio Dano. Vide Nova Dania.)

Danica ſylva. *Andreſu valdt* Anglicè, *Coad Andres* Britannicè, teſte Lhuydo, ſylva Albionis, in Anglia, inter Gloceſtriam & Briſtolium urbes. Quæ aliis *Dean Foreſt* nominatur, nomen antiquum redolens. Scrip. Brit.

¶ Danica ſylva nunc vulgò *Dean Foreſt* dicitur ab Anglis, *la Foreſt de Deane* à Gallis: & ante aliquot annos malè habita & vaſtata, deficit in dies.)

Danticum, *Dantzh* & *Dantzich*, urbs & emporium Pruſſiæ ad oſtia Viſtulæ, celeberrimum. Vide Gedanum. Malè in Theſauro Linguæ Latinæ in Polonia locatur. Scrip. Germ.

Danubius, *Donavv*, & *Tonavv* Germanis; *Danubio* Italicis, fluv. Germaniæ notiſſimus & maximus, per Svevos, Vindelicos, Noricos, Pannonios, Myſoſque in Euxinum mare delatus ac Iſter ab Axiopoli urbe Myſiæ appellatus, in ortum ferè ſemper fluens 60. & amnibus navigabilibus, teſte Plinio, auctus. Cujus mem. Flacc. lib. 8. Polib. Strab. Plin. Ai.

oſtia donec
Danubii, viridemque vident ante oſtia Peucen.

Auſon. quoque in epigram. 3.

Illyricis regnator aquis, tibi, Nile, ſecundus,
Danubius latum profero fonte caput.

¶ Danubius fluvis, *le Danube* Gallis, *Danubio* Italis & Hiſpanis, *Donavv* Germanis, oritur ex monte Abnoba, in Sylva nigra, & in comitatu *Bar* dicto, prope Villingam oppidum Sueviæ. Deinde rigat Dutlingam, Fridingam, Ehingam, Vlmam urbem, ubi recipit Ileram fluvium ab auſtro, uti & Mindelam paulò ſupra Dilingam & Bernicum ad Donavertam; poſtea relicta Svevia, per Bavariam labitur, ubi primum Licus fluvius in eum ſe exonerat juxta locum *Lechmund* dictum, Inde juxta Neoburgum & Ingolſtadium fluit; & auctus fluviis Almono juxta vicum *Kelheim*, Nabo, & Regno, ad Ratisbonam, rigat Straubingam, & recipit Iſaram fluvium rapidum ad *Deckendorf*, uti etiam Oenum fluvium magnum ad Patavium. Ibi relicta Bavaria & rigato Lintio Auſtriæ urbe, auctus fluviis Ilza, Tarauna, Enezo, & aliquot aliis minoribus, juxta Viennam urbem munitiſſimam labitur. Deinde recepto Morava fluvio, in Hungariam tendit; ubi actus Leitha, VVago, Arrabone, & Grana, rigat urbes Poſonium, Arrabonem, Komariam, Strigonium; & mutato curſu, à ſeptentrione in meridiem fluit. Hinc juxta Vacciam, Budam Hungariæ regiam, & Coloczam labens, Dravum fluvium recipit, uti etiam Tibiſcum, & Savum, qui juxta Taurunum ſeu Albam Græcam Danubio miſcetur. Deinde relicta Hungaria, jam Iſter dictus, & in ortum tendens, recipit fluvios Moſchum Alutam, Ciabrum, & Hieraſſum, quibuſcum auctus & aliis plurimis, inter Valachiam, Moldaviam & Bulgariam

labitur; & demum versùs Beſſarabiam ſe in Pontum Euxinum exonerat per ſex oſtia: quorum nomina ſunt Thiagola, Boreum, Falſum, Pulchrum, Narecium, & Sacrum, uti ab antiquis dicta fuere. Sed ex his oſtiis duo tantùm ſunt navigabilia, aliis ſenſim oblimatis aut, arena oppletis.)

Danvibus in num. Trajani legitur pro Danubius.

Ant. Danum, *Dancaſter* Camd. & al. opp. Albionis, in Anglia, inter Lindum 35. & Eboracum 37. mil. paſſ. ex itiner. Antonini.

¶ Danum, oppidum Brigantum, ad Danum fluvium, nunc eſt *Doncaſter* oppidum, quod Scoti *Doncaſtel* vocant, in Eboracenſi provincia. Diſtat 19. milliaribus Anglicis ab Eboraco in auſtrum, & 22. à Lindo in Circium. Nunc paucis conſtat incolis.)

¶ Danus, *Dun*, fluvius Eboracenſis provinciæ. Danum oppidum rigat, & poſtea in Humbrum ſe exonerat.)

Daona, *Done*; teſte Mercat. urbs Indiæ extra Gangem, ſed Daſana habet textus Græcus. Pop. Daonæ vel Doanæ Ptol. & Daones Steph. quorum urbs Daona eſt.

Ptol. ¶ Daona forſan eſt *Kecio*, urbs regni Tunchini, & Daonæ populi, ubi nunc Tunchinum regnum, juxta ſinum magnum, inter Sinas & Cocinſinam, ut ex poſitione conjicere licet. Sed nullum eſt oppidum *Done* in illo tractu.)

¶ Daorizi, populi illyrici, in Dalmatia, inter Ceraunios & Vardiæos.)

Strab. & al. Daphne (non Daphnes, ut in Theſ. Ling. Lat.) ſub urbium erat amœnum valde, cupreſſis conſitum Antiochiæ magnæ, in Syria, ſuper Orontem fluv. ab urbe 20. ſtad. diſtans; Licèt Liv. ſcribat 40. apud quàm Daphnes ſcribitur.

Herod. Steph. Daphne quoque, oppidum Ægypti apud Peluſium, inde 16. mill. paſſ. diſtans ex Antonini Itiner. apud quem Daphnus legitur. Daphne etiam regiuncula Theſſaliæ, per quam Peneus fluvius labitur, ubi Daphne nympha à Phœbo adamata. Ovidius lib. 1. Metamorphoſeon:

Primus amor Phœbi Daphne Peneja, quem non
Sors ignara tulit.

Plin. Daphnuſa inſ. parva maris Ægæi, inter Samum & Leſbum ſita, quæ & Thaluſa.

Plin. Ptol. Dara, & Daras *Drut* ex tab. recent. fluv. Carmaniæ qui in Bagradam fluvium Perſidis labitur. Eſt & fluvius inſulæ Caſcandri, apud Armuzios populos Plinio.

Strab. Val. Darabes, populi Bactrianæ provinciæ, Gangaridis finitimi: quorum urbs Darapſa. Eorum meminit Valerius Flaccus lib. 6.

Miſit in arma Darabs, acies quem maria circum
Gangaridum.

Ptol. Daradi, populi Libyæ interioris, circa Darat fluvium incolentes, qui Daratitæ à Plinio nominantur.

Daradus apud Ptolemæum eſt fluvius idem qui à Plinio darat nominatur.

Ptol. Daraniſſa, urbs Armeniæ majoris Zogocaræ finitima, & Artaxatis, quam Ortelius Analibam dici ab Antonio Aug. ſcribit: cùm Analiba ſit urbs armeniæ minoris, inter Satala & Melitenen occurrens.

Darantaſia. Vide Tarantaſia.

Darapſa. Vide Drepſa.

Ant. Plin. Darat, Daradus, ac Daratus Ptolemæo, *Canaga* Joan. Barroſio, *Zanaga* Maphæo, fluvius Libyæ interioris pars Nigritis fluvii maximi, apud Heſperium promont. (quod Caput Viride dicitur) in Oceanum Atlanticum exiens, inter illud 30. & Caput Album 380. mill. ultra Canarias, inſulas 250. In eo Crocodili generantur.

¶ Dara ſeu Daradus fluvius, nunc *Senega* dicitur; eſtque pars fluvii Nigri magis in Boream extenſa. In Oceanum Atlanticum ſe exonerat, 60. milliaribus ab Heſperio promontorio in ſeptentrionem. Hinc regio adjacens inter fluvium Gambeam & ipſum dicitur regnum Senegæ, Royaume de Senega, ubi populi *jalofes* dicti, Nigritia regione.

¶ Darbia, *Darbishire*, Comitatus ſeu provincia Angliæ in eo tractu ibi aliàs Coritani populi pro parte ſtabant inter provincias Nottingamiam ad ortum, Staffordiam ad occaſum, Liceſtriam ad meridiem, & Eboracenſem ad ſeptentrionem.)

Darbia, *Darby*, urbs Angliæ, Comitatus Darbiæ caput ad fluvium Derventionem, 10. milliaribus Anglicis à Nottingamia in occaſum, 17. à Liceſtria in Boream, 22. autem à Staffordia in ortum, eſtque ſatis parva,)

Steph. Plin. Dardæ, Derdæ Strab. pop. Indiæ citer circa loca di fluv. ſuperiora intra montes; Dardanes à Dionyſio Afro dicti; ubi aurifodinæ, teſte Plin. & argentifodinæ.

¶ Dardanellæ, *les Dardanelles*, arces ſunt firmiſſimæ Turcarum, juxta Helleſpontum, olim Seſtos & Abydos dictæ, nunc *Seſto & Avido*, mille paſſibus à ſe invicem diſcretæ, in quibus tormenta inuſitatæ amplitudinis & magnitudinis, mare abſtergentia. Quæcunque navis invitis cuſtodibus illac tranſit, dubio procul evertitur. Ex his Seſtos eſt in Europa & Abydos in Aſia, habentque validum Turcarum præſidium.)

¶ Dardanellæ aliæ, *les Dardanales de Lepante*, ſunt arces duæ probè munitæ, ad fauces ſinus Corinthiaci, prope Patras, ſic dictæ à ſitu, quia ſunt ex utraque parte freti, uti Dardanellæ Helleſponti; ſubſuntque dominio Turcarum. Dicuntur aliter *les Chaſteaux de Lepante* ab urbe in viciniis, & ſunt ubi alias Rhium promontorium & Anti-Rhium.)

Caſ. Strab. Plid. & al. Dardani, Dardanii Strab. pop. Myſiæ ſuper. quorum regio Dardania *Boſſen*, teſte Laz. *Raſcia* & *Servia* ex parte, teſte Soph. cum Cuſpiniano, & Volaterr. quod probabilius eſt. Dardani etiam, & Dardanidæ apud Virg. Troiani appellantur. Hinc Dardanus & Dardanius nom. gent. Virg. lib. 2. Æneidos;

Danais animos, vireſque ſecundas
Sufficit; ipſe Deos in Dardana ſuſcitat arma.

Ovid. lib. 1. de triſt lib. eleg. 9.

Dardaniamque petit auctoris nomen habentem.

¶ Dardania pars fuit Mœſiæ ſuperioris, ubi poſtea Dacea mediterranea, & nunc Servia versùs auſtrum, & Herzegovina. Ejus urbes præcipuæ fuerunt. Neſſus & Scupia. Sed diſtat à Raſcia provincia in auſtrum. Hinc Dardani populi dicti fuere in illo tractu.

Ptol. Mel. Dardanium, & Dardania, Dardanum Ptol. urbs Epiſc. olim Troadis littor à Rhœteo 70. ſtad. diſtans, apud Abydum, nunc arx contra Seſtum, quæ *Dardanello* nominatur, firmiſſima, ad arcendas cum adverſa arce claſſes à Propontide inter oſtia Simoentis & Scamandri fluminum, inter Abydum ad Bor. & Sigæum ad merid. 80. ſtad. teſte Strab. *Dardaniæ artes*, adagium apud Colum. lib. 10. pro magicis artibus. De qua re Plin. lib. 30. col. 1. & Apul. ac Euſeb. Sed hoc proverbium à Dardano quodam mago, non à Dardanis pop. ortum eſt. Eſt & Dardania inſ. quæ poſtea Samothracia dicta fuit teſte Plin. ex Callim.

¶ Dardania, regiuncula Aſiæ, in Trojano regno ad Boream Troadis, inter Helleſpontum & fontes Granici fluvii, ubi alias Dardania vetus, oppidum ad fontes Simoïs 12. milliaribus à Troja in Boream, & Dardanium promontorium, medium inter Trojam & Abydum, Sed aliquantulum diſtat ab Abydo, nec ab ea Dardanellæ dictæ ſunt.

Ptol. * Daretis, *Adilbegian*, teſte Caſtel. reg. Mediæ, in Aſſyriæ conf. ubi Daritæ pop. Herod. (* manuſc. Seld. Δαρῖται.)

Ptol. Dargomanes, fluv. Bactrianæ. Vide Dorgamanes.

¶ Darha, *Darha* provincia Aſiæ in regione Biledulgerid dicta, cum urbe primaria cognomine & fluvio etiam Darha dicto, inter Segelmeſſam regionem & regnum Maroci, ſub dominio Regis Tafiletæ.

Procop. Daria, poſtea Anaſtaſia, & Anaſtaſiopolis, ſic ab Anaſtaſio Imperator. nomata, urbs epiſc. Meſopotamiæ proxima Niſibi, ab ea 15. mill. paſſ. diſtans, ab Amida 60. in ort. quæ Daras ab Amm. Marcell. nominatur.

G. Ty. Daria, & Daras, vicus Syriæ ſeu Cœleſyriæ, apud Damaſcum, inde 5. mill. paſſ. *Taures* nunc, teſte Jo. Lydo, dictus.

¶ Dariene, *Darien* urbs Americæ meridionalis, in provincia Terræ firmæ juxta ſinum Urabæ & mare Boreale, alias munita ab Hiſpanis. Nunc paucis conſtat incolis.

¶ Darini, ſeu Darnii, populi fuere Hiberniæ, versùs Scotiam extenſi, inter Robogdios ad Boream, & Voluntios ad auſtrum & occaſum, in ora littorali maris Ivernici, ubi nunc Camitatus Dunenſis, in Vultonia. Vide & Darinum.)

Darium, *Eſtanford*, opp. Hiberniæ, in ora Boreali Ultoniæ, apud Rhobogdium prom. (Darnii Ptol. & in cod. Palat. Darini, ſunt pop. Hiberniæ Boreales, juxta Rhobogdios, quorum forſan opp. *Strangford* hodie, port. in Comit. Dunenſi.)

Ptol. Dariorigum, *Vannes*, teſte Cœnali, urbs Galliæ Celticæ in ora littor. Britanniæ minoris, Veneti Plin. Ve-

netia Cæſ. à Nannetibus in Bor. & Rhedonibus in occ, 16. leuc. Vide Veneti.

¶ Dariorigum, ſeu Veneti, *Vagnes*, urbs Galliæ Celticæ, in Britannia minori, & in ora Oceani Aquitanici epiſcopalis, ſub Archiepiſcopo Turonenſi. Diſtat 24. leucis à Nannetibus in occaſum & à Rhedonibus in Africum, 10. autem ab oſtio Ligeris.)

¶ Darmſtadium, *Darmſtad*, oppidum Germaniæ, in Palatinatu inferiori, & in Strada montana, 2. leucis à Rheno fluvio, & 3 à Francofurto ad Mœnum in auſtrum ſub dominio proprii Principis, qui inde dicitur Lantgravius Haſſo-Darmſtadienſis. Caſtrum habet ſatis munitum, & caput eſt regiunculæ adjacentis.)

Darnis. Vide Xephyrium.

¶ Daroca, *Daroca*, oppidum Hiſpaniæ, in Aragoniæ regno, ad fluvium Xilocam, ubi ſacra Corporalia. 5. leucis diſtat à Bilbili in auſtrum, & 12. à Cæſarauguſta in occaſum.)

Ptol. Darvernum, ſeu Durovernum, ut alibi legitur, ſed in cod. Græco Darvenum, *Dover*, opp. & port. Albionis in Cantio, contra Icium portum (*Calais* vulgò vocant) urbem Galliæ Belgicæ, inde mari 30. mill. paſſ. diſtans licèt multi inter quos Camden. Cantuariam urb. inde 12. mill. diſtantem eſſe putent.

¶ Darvernum, ſeu, & meliùs, Durovernum Camdeno, Sanſoni. Brietio, & aliis, eſt Cantuaria, *Canterbery*. Anglis *Canterbury*, urbs Archiepiſcopalis Angliæ, in Cantio, ad Stouram amnem, 6. milliaribus Angiicicis ab ora littorali, & 12. milliar. à Dubri portu, qui vulgò *Douvre* dicitur. Vide Durovernum.)

Ptol. Darus, fluv. Ponnoniæ ſup. (non infer ur quidam ſcribunt) per Stiriam fluens, qui vulgò *Muer* dici putatur, non *Mora*, ut in Theſ. Ling. Lat. Sed Darus potiùs Draus eſt. Vide ibi.

Plin. Daſcula, & Daſcuta, urbs Armeniæ majoris in Cappadociæ conf. ad Euphratem fluv. à Simyra (ab ortu Euphratis 12. mill. paſſ. diſtante) 75. teſte Plinio.

Ant. Ptol. Daſcula altera urbs Armeniæ minoris (non inf. ut in Theſ. Ling. Lat.) ad Euphratem fluv. inter Zimaram ad Bor. 60. & Melitenen ad merid. 50. mil. paſſ. *Arſingan*, teſte P. Gyll. cum aliis Aziris urbs eiuſd. reg. ad Euphratem ſit, Arſingan.

¶ Daſcuſa, ſeu & Daſouſa, urbs Armeniæ minoris in confinio majoris, ad Euphratem fluvium, media inter Zimaram & Melitenem, quæ nunc *Arſingan* dicitur, Petro Gyllio & aliis teſtibus. Aziris autem; quæ longiùs diſtat ad Borream, nunc *Erzerum* nomen habet, & 170. milliaribus diſtat à fontibus Euphratis fluvii. Sed quæ ſit Daſcuſa altera, urbs Armeniæ majoris, difficile eſt dictu.

Strab. Plin. Daſcylium, daſcylos Plin. *Daſquillo*, *Diaſquillo*, vel *Diaſchillo* Villan. & al. urbs Bithyniæ marit. ad Propontidem, inter Nicomediam ad arctos, & Apameam ad auſtrum ſibi proximam, epiſc. ſub Archiep. Apameno. Ibi lacus daſcylicus, ſeu daſcyliticus, Strabonius.

Bib. Daſem, ubi alii legunt Reſem ſeu Reſen, *Gebiagan* teſte Beniamin. Tudelenſi, urbs Babyloniæ inter Niniven & Chale.

Plin. Mel. Daſſaretæ, Daſſaritæ Daſſareni, & Daſſaritii, Steph. * Daſſaretii Ptol. Daſſarenſes Liv. pop. Illyrici, ſive Macedoniæ, in Illyric. conf. ex Plin. & Ptol. (non Thraciæ, ut in Theſ. Ling. Lat.) ad Lycum fluv. Horum urbs Lychnidus. (* man Seldeni Δεσσαρητιοι.)

¶ Daſſaretæ populi habitarunt circa lacum Lychnidem & Drilonum fluenta, intra Scardi montis juga, ut Livius ſcribit.)

Calin. & Spaem. Daſſarites lacus, *Lago de l'Ochrida*, in Maced. vel in Illyrico; pars enim Macedoniæ in Illyrico apud Liv. & alios computatur. Vide Lychnidus; eſt enim nomen lacus & urbis.

Regin. Datalaria, & Patalaria, *Pantalarea*, inſ. maris Africi, inter Siciliam & Africam. Quæ aliis eſt Coſſyra, & aliis Paconia. Vide ibi.

Suid. Dathus, ſive Datus, ut apud Suid. legitur, urbs fuit Maced. ſeu Traciæ, juxtà Strymonem fluv. Thaſiorum colonia ditiſſima ob venas auri, ut proverbio diceretur *Dathus bonorum*, pro magna rerum opulentia.

Ptol. Datii, populi Aquitaniæ, quorum urbs *Dax*, epiſc. ſub Archiep. Auſcenſi, inde 15. leuc. Bajonam verſùs propiorem, vix dimidio dicti intervalli diſtantem, quæ Aquæ Tarbellicæ nominatur.

¶ Datii populi fuere Galliæ, in Aquitania, quorum urbs Taſta, *Dax*, dicitur, ad Aturum fluvium, 25. leucis Vaſconicis diſtat ab Auſciis in occaſum, & 10. a Bajona ortum verſùs. Dicitur etiam à quibuſdam Aquæ Tarbellicæ.)

Daventria, & Davontria, *Deventer*, urbs Germ. inf. r ad Iſalam fluv. Tranſiſalanæ reg. caput, epiſc. ſub Arciep. Trajectenſi, inter Zutphenum urbem Geldricam ad occ. 2. & Suolim ad ort. 4. leuc. De ea lib. 4. Itinerarii.

En illis etiam vicina Daventria ripis
Oſtentare domos, & turres incipit altas.

¶ Daventria urbs eſt Germaniæ inferioris ſeu Belgii, intra Zutphaniam ad auſtrum, & Zuvoliam ad Bor. & 10. leucis ab Ultrajecto in ortum. Subeſt dominio Batavorum cum tota provincia ab anno 1591. eſtque probè munita, & in confinio Gueldriæ inferioris.)

Daulia, *Eladaſagni*, teſte Mol. urbs Maced. mediterr. Scampi finitima, ab ea in auſtrum parum diſtans. Ptol.

Daulis, Daula etiam Strab. & Liv. *Daulia*, urbs Phocidis, in Achaja, inter Delphos & Buliam, à Delphis 40. mill. paſſ diſtans, introrſum; epiſc. ſub Archiep. Athenienſi. Hinc Daulius nom. gent. Ovid. lib. 5. metam. Ptol.

Daulia Threicio Phoceaque milite rura
Ceperat.

Daulia cornix apud Zenodot. proverbialiter dicta de valde garrulo. Putatur autem idem Daulia cornix, quod philomela: apud Daulidem enim Phocidis ferunt Philomelam in avem mutatam, ac inde ortum adagium. Hinc Daulias Ovid. in epiſt. ad Liviam:

Deflet Threicium Daulias ales Itim.

Hic hirundines non nidificant, nec luſciniæ pariunt.

Daunia, quæ & Apulia Daunia, *Puglia piana*, & *Capitanata*, provincia regni Neapolitani, inter Aprutium ad occ. & Apuliam Peucetiam ad ortum, Aufido fluv. diviſam, ad Bor. pelago Jonio, vel Hadriatico ad auſtrum Apennio monte definita: de qua Virg. lib. 8. Æneidos: Polib. Strab. & al.

Gens eadem, quæ te, crudeli Daunia bello
Inſequitur.

Hinc Daunius nom. gentis.

¶ Daunia, ſeu Apuli Daunii, & Apulia Daunia, dicta fuit *Pugila piana* incolis, *la plaine de la Pouiille* Gallis, nunc autem *la Capitanata*. Ejus limites fuere ab occidente Frento fluvius, quo dividebatur à Frentanis, & mons Apenninus ab Hirpinis, a meridie Aufidus, fluvius, quo dividebatur à Peucetiis; à ſeptentrione verò & oriente mari Supero ſeu Adriatico alluebatur.)

Urbes & loca hujus temporis Apuliæ Dauniæ;
Apeneſtæ, poſtea Veſta *Vieſte*,
Aſculum, *Aſcoli*,
Bovinum, *Bovine*.
Larinum, *Larina*, vel *Larino*.
Leſina, *Leſina*.
Manfredonia, *Manfredonia*. Vide Sipontum.
Mons Corvinus, *Monte Corvino*.
Mons Garganus, *Monte Gargano*, vel *Monte di S. Angelo*,
Salapia, *Salpe*, (*nunc vicus.*)
Severopolis, *San Severo*.
Sipontum, *Siponto*, (*diruta jacet.*)
Thermulæ, *Termole*.
Troja, olim Ecæ *Troja*,
Vultura, & Vultuaria, *Volturara*.
Interiere Sipontum, Salpia, Argyripa, & Teanum, cum Herdonia.

Dautona, *Tiſer*, ſive *Rhain*, oppidum Pannoniæ ſuper. ad Saum fluv. ubi Corcoam excipit, in Croatiæ Carniolæque confinio. Andauronium à Ptolemæo dici autumat Lazius. Ant.

¶ Dautona, ſeu Andautonium, oppidum Saviæ, in Pannonia Inferiori, unde Andiantes populi. Diſtat 10. milliàribus à Savo fluvio in Boream, in eo tractu ubi nunc *Chaſina* oppidum, verſùs Colapis in Savum confluentias, in Sclavonia. Sed 9. leucis Germanicis diſtat ab oppido *Rain*, quod antiquitus Noviodunum dictum credit Sanſon.)

Dea, Die lib. Conc. *Die*, urbs Galliæ Narbonenſis, epiſcopalis ſub Arciepiſcopo Aquenſi, in Delphinatu, & finibus Vocontiorum, inter Vapingum 12. & Valentiam ad occaſum 10. leucis, cujus epiſcopatus Valentino nunc conjunctus eſt. Ant.

¶ Dea, *Die*, urbs eſt epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Vienenſi, ubi aliàs Vocontii populi. Hinc Dea Vocontiorum dicta fuit ab Antonino, & Dea Auguſta. Verſùs montes ſedet ad amnem dromam, 12. leucis a Gratianopoli in auſtrum.)

Dea quoque fluvius Albionis. Vide Deuva.

Debæ, populi Arabiæ, proximi Sabæis, ex genere Nomadum, per quos labitur flumen auri ſtrigilem deferens, auctore Strabone lib. 16. Qui a Propertio Debatæ nominantur, ut lib. 4. eleg.

Plin. *Si te Eoa juvat, Debatarumque aurea ripa, &c.*

Debba, *Dunſtaburg*, ſic a S. Dunſtano Epiſcopo dictum, oppidum Albionis, in Northumbria, in ora, inter Bervicinm ad Boream, & Tinnemuthum ad meridiam, Camden, *dunſtaburg*, Bebbam ita enim melius ſcribitur aliqui falsò ſuſpicati ſunt, quæ ſuperiùs ſedet, & pro *Bebbanburg* nunc *Bamborrovv* vocant.

* Deboma, *Dardaſſi*, teſte Mol. opp. Macedoniæ, Plut. Scampis & Dauliæ finitimum, vide manuſc. Seldeni.

Deborus, *dibrii* Soph. urbs Macedoniæ mediter. in Pæonia regione, ab Antigonia ſive Croja 70. mill. paſſ. diſtans, in Albania. Populi Doberienſes Plinio.

Debris, Bediron ptol. oppidum Garamentum, in Libya, ubi fons interdiu frigens noctu fervens teſtibus Plinio & Solino.

¶ Dæcanum, *Decan*, regnum Aſiæ ſatis amplum, in India citeriori. Habet ad occaſum Ocennum Indicum, ac Boream regnum Guzaratæ ad ortum Golcondæ, & ad meridiem regnum Bisnagaris, & eius Rex dicitur *Idalcan* Regni Primaria antea fuit Goa, emporium celeberri- Ptol. mum, in ora littorali, & urbs Archiepiſcopalis, quæ à 160. annis ſubeſt dominio Luſitanarum.

Decapolis, regio Palæſtinæ, in qua cum parte Galileæ urbes hæ ſunt Damaſcus, Scythopolis, Gadara, Philadelphia Rapharnaum. Ex quo liquore poteſt non eſſe eandem cum Cœleſyria, ſed partum Cœleſyriæ ſub hac contineri. Sic dicta a decem urbibus quibus conſtabat, ſic ab Hebræis enumeratis, Sephet, Tiberias, Nephta- Strab. li Ator, Cæſarea Philippi, Capharnaum, Bethſaida, Liv. Corozain, Bethſan, & Iotapata, hac tempeſtate iacen- Plut. tes.

Decaſtidinm, *S. Anna*, pagus Brutiorum, teſte Barrio, in Calabria ulteriore, inter Hipporum 22. & Regium 20. mill. paſſ. ex Itiner. Antonini.

Deceates & Deceites, deciates Plinio & Melæ non Deciæ, ut in Theſauro Linguæ Latinæ populi Galliæ Narbonenſis, quorum oppidum *Draguinien* vel *Draguignan*, in Provincia, teſte Cænali, non obſcurum apud Strab. Grimacum, hoc eſt, Graſſam urbem, inde Regium verſùs 7. leucis; a Nicæa 12. in Corum. Quod a Sthephano Decretum, quaſi Deciatum appellatur. Alii Itorum opp. ſeu pag. *le Bour de Duyſſans* eſſe malunt.

¶ Deceates, qui Datiatii quibuſdam, populi fuere Galliæ, in Provincia, verſùs oram maris Mediterranei, Ptol. ubi nunc Diœceſis Graſſenſis, in parte orientali Provinciæ, eorum primaria erat Antipolis. Aliquantulum autem diſtabant a Draguignano in ortum, longius autem a vico *le bourg d'Oyſans* dicto in Delphinatu.

Decempagi, *duoſe*, ſive *dieuze* Silm. opp. Germaniæ ſuper. ſive Galliæ Belgicæ; in Alſatiæ & Lotharingiæ confinio, inter Tabernas & Divodurum 20. mill. paſſ. ex Itiner. Antonini, cùm multò plura interſint: nam abeſt a Narceio 7. leucis, a Metis 9. Sarreponte 5. Narceium verſùs, ad lacum: quod etiam Duodeciacum nunc Strab. dicitur.

Ptol. ¶ Decempagi, *Dicuſe*, oppidum Galliæ Belgicæ in & al. Lotharingia, ad fluvium Selnam, ubi exit e lacu Duodeciaco, vulgò *le lac ou l'eſtang de Lindre*. Urbs eſt parva & male habita hiſce temporibus 10. leucis diſtat e limite Alſatiæ in occaſum, & totidem a Metis in Eurum 7. autem a Nanceio in ortum.

Decenſium, ſivitas Viennenſis, provinciæ, in Galliam; *die* Cænali, decia etiam dicitur.

Decetia, *deciſa*, oppidum Galliæ Celticæ, apud Ligerim fluvium, inter Molinum & Nivernas, a quibus 16. mill. paſſ. abeſt in meridiem, ex Itiner. Antonini.

¶ Decetia, *Deciſe*, oppidum Vadicaſſium, in Gallia, nunc provinciæ Nivernenſis, ubi amnis *atton* in Ligerim Ant. ſe exonerat 7. leucis diſtat a Molino urbe in Boream. & 8. a Niverno in Eurum. A Ligeri fluvio pro maiori parte cingitur, cum ponte lapideo.

Decimum, locus Latij ſic dictus, quod 10. mill. paſſ. ab urbe Roma diſtet via Lavicana, qua Roma Beneventum itur: qui locus adhuc *decimo* dicitur.

Deconus, fluvius Colchorum, qui ex Caucaſo monte emanans, in phaſidem fluvium maiorem excipitur.

Decumani populi, Galliæ Narbonenſis, quorum urbs eſt Narbona: unde *le Pais de Narbonne* dici vulgò poſſunt.

Decumates agri, regio germaniæ, ubi nunc ducatus Wirtembergenſis eſt teſte willichio, in Suevia.

¶ Deinſa, *deinſe*, oppidulum Belgij, in Flandriæ Scrip. Comitatu, & Correriacenſi tractu, ad Legiam fluvium Brit. 2. leucis a Gandano in occaſum: ſubeſtque dominio Plin. Francorum ab anno 1667. & al.

Delas, fluvius Babyloniæ, qui Apameam urbem unà cum Tigride circumfluit.

Delcos, delta Xenophonti, urbs Thraciæ epiſcopalis olim ſub Archiepiſcopo Heraclienſi, *dercon* nunc dicitur, teſte Petro Gyllio, a Byzantico 30. milliar. paſſ. diſtans.

¶ Delcos, ſeu delta: urbs Thraciæ, in Urbana regione, verſùs oram littoralem Ponti Euxini 30. milliaribus a Byzantio in Circium: hinc lacus delcos adjacens & fluvius cognominis.

¶ Delfzllium, arx ad Amiſiæ fluvij oſtium, in dominio Groningenſi, quæ Provinciarum ſęderatarum una, in Belgio. Dicitur & delfzilia, vide Arx delfzilia.

Delgovitia, *Godmundingham*, vel *Godmanham* teſte Camdeno pagus hodie Angliæ, in agro Eboracenſi, inter Derventionem 13. & prætorium ad occ. 25. mill. paſſ. ab Eboraco 20.

Delioli, *Poggio Reale* teſte Fabricio horti amœni, prope Neapolim urbem Campaniæ ubi palæpolis erat.

Delium oppidulum fuit Bæotiæ, in ora contra Chalcidem, apud Tanagram urbem ab ea 5. mill. paſſ. ubi Athenienſes a Thebanis victi.

¶ Delium oppidulum fuit græciæ in Bœotia, iuxta Euripum medium inter Chalcidem ad Boream & Tanagram ad auſtrum, verſùs oſtia fluvij Aſopi. Nunc in ruinis iacet.

Dellium *delly* urbs ampla Indiæ orientalis in Imperio magni Mogolis, regni cognominis caput, ad amnem geminum 100. milliaribus circiter ab Agra in Boream Laborium verſùs.

Delmata, & delmatia apud Ovidium in epiſtola ad Liv.

Armeniuſque fugax, & tandem delmata ſupplex. Strab.

pro dalmata niſi ſit error codicis.

¶ Delmenhorſtium *delmenorſt* oppidum & Comitatus germaniæ in ditione Comitis Oldenburgenſis antea: nunc autem ſubeſt Regi Daniæ ab obitu ultimi Comitis Oldenburgenſis. Sedet ad delmam amnem, qui paulò infra cadit in Viſurgim 3. leucis a Brema in occaſum & 4. ab Oldenburgo in ortum.

Delminium & dalminium *denna* teſte Sophiano *danna* Volaterrano *damnio* Nigro oppidum dalmatiæ mediterraneum Æquo proximum; quod dimala polybio & dalmana Caſſiodoro dici videtur. Sunt quibus delminium Almiſſa urbs epiſcopalis, apud oram littoream Vide Peguntium.

¶ Delminium teſte Joanne Lucio viro doctiſſimo eſt nunc *dumno*. Sunt qui credant eſſe Almiſſam, quod Sclavè *Omi* dicitur. Et eſt maritimum. ſed errant, quia Plin. Delminium eſt mediterraneum. Ant.

Delos *Sdiles* teſte Sophiano, inſula maris Ægei notiſſima & clariſſima, ac prima inter cyclades oraculo Apollinis quondam frequens multis olim nominibus appellata, Aſteria, Ortygia midia & Cynthon teſte Plinio. Sic a manifeſtatione dicta quod in diluvio Ogygis tempore quod Deucalionis 600. annis præceſſit prima inter alias ab aquis emerſerit. In ea erat Ptol. ædes Providentiæ ſacra teſte Macrobio lib. 1. Saturnal. In Delo, nec parere nec defunctos ſepelire neque canem alere fas erat teſte Thucydide lib. 4. Hinc Delius, & Deliacus, nomen gentis. Abeſt ab Eubæa 30. mill. paſſ. in ortum. Ejus meminit Ovidius lib. 2. de arte amandi:

Jam Samos a læva fuerant Naxoſque relicta
Et Paros, & Clario delos amata Deo.

Virg. lib. 6. Æneidos.

Delius inſpirat vates, aperitque futura.

¶ Delos, hodie *Sdilie*, totius Græciæ emporium erat; & ærarium græcorum. Ibi oppidum præcipuum Delos, poſtea novæ Athenæ Hadrianæ nunc *Sdilles*. Inſula nihil habet celebre præter antiquum nomen. Videtur hodie gemina, ob Rheniam ei conjunctam & pars quæ olim Rhenia erat. *Fermene* vocatur ab indigenis. Inſ. eſt parvi circuitus ſub dominio Turcarum & 60. milliaribus diſtat ab Eubœa in-

inſula in ortum. Sed ferè deſerta manet.

Strab. Plin. & al. Delphi, *Delfe* etiamnum, *Caſtri* Sophiano, & *Salona* Nigro, urbs Phocidis, in Achaia, ad Parnaſſum montem, oraculo Apollinis clariſſima, frumenti ferax, apud oram ſinus Criſſæi, a Criſſa 7. mill. paſſ. a Cirrha 10. epiſcop. ſub Archiepiſc. Athenienſi. Hinc Delphicus nomen gentis, ut Delphica Sibylla, de qua Chryſippus libro de divin. Juxtà Cephiſus amnis oritur, & Caſtalius fons non longè abeſt. De ea Ovidius libro 10. Metamorph.

In medio poſiti caruerunt præſide Delphi.

Lucret. lib. 6.

Nec res ulla magis, Phœbi quàm Delphica laurus
Terribili ſonitu flamma crepitante crematur.

De *Delphica umbra* apud Demoſthenem, Plutarcho referente, idem adagium eſt cum eo quod apud eundem legitur, *de aſni umbra*, hoc eſt, de re nihili. Cùm enim orante Demoſtene judices dormitarent, is fabulam de eo qui aſinum Athenis delphos onuſtum ducens, in maximo æſtu ſub aſini umbra æſtum declinare volebat, agatone ſibi obſiſtente, & dicente, ſe illi aſinum, non umbra aſini locaſſe, recitavit. Cui fabellæ cùm ſe judices attentos oſtendiſſent, & Demoſthenem rogarent ut totam fabulam referret, is, de umbra aſini, inquit, ſeu de umbra Delphica, audire cupitis, non cauſam in qua de vita hominis agitur. *Celphicus* quoque *gladius* apud Eurip. in tragæd. Ariſtotel. lib. 1. polit. in proverbio eſt, de re in diverſos uſus accommodabili; uti gladius, quo Delphis & victimas cædebant, & noxios interficiebant. Delphis oracula reddebantur annulo obſignata, ea lege, niſi poſt triduum reſignarentur, prævaricatoribus orbitas oculorum, vel linguæ jactura, vel manus obtruncatio pœna erat, ut ex Ariſt. refert Zend.

¶ Delphi, *Salona* Nigro, urbs fuit celebris propter Apollinis oraculum & templum, à Gallis direptum, Duce Brenno, nunc viculus dumtaxat in planitie 9. mill. diſtat ab ora ſinus Corinthiaci in Boream, ſubeſtque dominio Turcarum.

¶ Delphi, *delf*, urbs Hollandiæ nitida, in qua Guiltelmi Arauſiorum Principis ibi interfecti celeberrimum monumentum. Dicitur & Delfium; eſtque ex præcipuis Hollandiæ. (Strab.) Vix una leuca diſtat ab Haga Comitis, 3. a Lugduno Batavorum in auſtrum, & totidem fere a Roterodamo in occaſum, creſcitque in dies.

Delphicum Templum, locus Galliæ Narbonenſis, ubi nunc *les Trois Maries*, oppidulum, ut aliquibus videtur.

¶ Delphina inſula, *l'Isle Dauphine*, inſula maxima Africæ, in Oceano orientali ſeu Indico, quæ aliter Madagaſcaria inſula dicitur, vide ibi.

¶ Delphinatus, *le dauphiné*, Italis *delfinato*, provincia celeberrima regni Franciæ, cujus ultimus Princeps Humbertus provinciam hanc Regi Franciæ dedit, ea lege ut in poſterum primogenitus Regis filius nomen delphini inde geſtaret. Habet ab ortu Pedemontium, ab occaſu Rhodanum fluvium, quo dividitur ab occitania & Lugdunenſi provincia, a ſeptentrione breſſiam & Sabaudiam, & a meridie Provinciam. Ejus primaria urbs eſt Gratianopolis, ad Iſaram fluvium.

Delphinatus urbes præcipuæ.

Brigantium, Breganco.	*Gratianopolis*, Grenoble.
Creſtidium, *ſeu Criſta Arnaldi*, le Creſt.	*Montilium Audemari*, *ſeu Mons Æmarorum*, Montelimart.
Dia, die.	
Ebrodunum, Ambrun.	*Neomagus*, Nions.
Fanum S. Marcellini, S. Marcellini.	*Romanum*, Romans.
	Valentia, Valence.
Fanum S. Pauli, S. Paul Troiſchaſteaux.	*Vapincum*, Gap.
	Vienna, Vienne.

Plin. Ant.

Delphini portus, *Porto Fin*, vel *Fine*, pagus oræ Liguſticæ, a Genua urbe 17. mill. paſſ. in ortum diſtans.

Delphini portus, *Portofino*, pagus Italiæ, in ora orientali Liguriæ, cum portu tuto & arce munita, in clivo, ſub dominio Reipublicæ Genuenſis. Ei adjacet promontorium dictum *Capo di Portoane*; diſtatque 4. mill. a Capallo in occaſum.

Plin. & al. Delta, pars Ægypti, inter Nili foſſas extremas, hoc eſt Canopicam & Peluſiacam, mareque contenta, quæ incipit a Nili ſciſſione apud novam Babylonem, ſive ut nunc vocant Cairum, regio maximæ fertilitatis, 20000. olim oppid. teſte Plinio, conſtans; *Sabid* Ægyptus.

¶ Delta pars eſt Ægipti inferioris, inter brachia Nili fluvij, & versùs oram maris Mediteranei, inter Alexandriam ad occaſum, Damiætam ad ortum, & Cairum ad meridiem. Ibi nunc pars regionis Errif dictæ ab incolis, cum *Sahid* ſit Ægyptus ſuperior. (Ptol.)

Delta, *Menuti*, teſte Ortelio, ex tabul. recent. dicitur urbe munitiſſima, *diu* dicta ſub Luſitanis eadem cum Patala apud Plinium & Ptolemæum, ab Armuza 250. leucis Hiſp. in ortum diſtans.

¶ Delta, indiæ citerioris ad oſtia Indi fluvii quid ſit non conſtat; diu enim ab aliis Curace dicitur. (Cic.)

Delus inſula, vide delos ad quam Cicero ex Scyro inſula pervenit qui ex Pyræo eo adnavigavit per Zoſtera Ceum, & Scyrum. Vide libro 5. epiſt. 12 ad Atticum. Populi delii Cicer. delus minor apud Feſtum appellatur puteolana urbs ob templum ad ſimilitudinem deliaci ibi exſtructum.

Demetæ; *Weſt Wales*, & Brittannicè *dyfed*, populi Albionis ad occaſum quorum regio Wallia occidentalis appellatur ibi Meneva urbs epiſcop. in ora & Demetia. Regio vulgò *Dyfed* Britannice teſte Lhuydo; ſicut populi. Continet iuxta Camdenum Comitatus Cardiganiæ, Carmardeniæ & Penbrochiæ. (Ptol.)

¶ Demetæ populi Albionis qui & Dimetæ etiam dicti fuere, habebant ad Boream Ordovices, et ad ortum Silures: ſed ab occaſu & meridie mari Hibernico cingebantur Eorum urbs primaria erat Maridunum. (Strab. Plin. Liv.)

Demetias, *dimitriada*, urbs Theſſaliæ maritima epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Lariſſæo olim, nunc metropolis, ad ſinum Pagaſæum, Pagaſæ proxima, licèt Plinius eandem cum Pagaſa faciat, a Lariſſa ſupra 40. mill. paſſ. diſtans, inter Thebas Bęotiæ ad auſtrum, & Theſſalonicum ad Boream ad 100. mill. a Thebis phthiotidis dimidio circiter.

¶ Demetrias, urbs Theſſaliæ, in Magneſia regiuncula, juxta ſinum Pelaſgicum; fuitque aliquandiu regia Macedonum & navale. Vix 30. milliaribus diſtat a Thebis Phthiotidis in Cæciam.

Demetrium, ſeu Cemetrius, portus Samothraciæ, ad prom. ejuſdem.

¶ Demona Vallis; *Valle di demona*, pars Siciliæ ſic dicta; & aliter Vallis Nemoronſis, in Boream & ortum maximè tendens versùs Calabriam; ubi urbes Meſſana. Catania, Cephalæda, Pactæ, & Tauromenium, monte Ætna. (Plin.)

Demoneſus, Chaltitis Stephano, inſula propontidis, ante Nicomediam, non Chalcedonem, ut in Theſauro Linguæ Latinæ, *Chalcis*, teſte Petro Gyllio, cum urbe olim epiſcopali ſub Archiepiſc. Geraclienſi. Alij Demoneſon a Chalcite diverſam faciunt. Ibi cyanus lapis, chryſocolla, & aurum reperiuntur, teſte Stephano. (Turne.)

Democius, *Demochi*, urbs Theſſaliæ epiſcopalis olim ſub Archiep. Lariſſæo, nunc metropolis.

¶ Denbiga, *denbigh*, urbs Angliæ, in Vallia Boreali a quo regio adiacens Denbigenſis Comitatus dicitur, *Denbigh Sire*. Urbs ipſa 50. milliaribus Anglicis diſtat a Fano S. Aſaphi in auſtrum, 10. ab ora littorali maris Hibernici, & 15. a Ceſtria in occaſum. Paucis conſtat incolis, ad amnem Cludam.

Dendros, inſula parva Peloponneſi, in ſinu Saronico apud Spiræum promontorium.

¶ Deughini regnum, in Africa & in Nubia, versùs Nilum fluvium & confinia abyſſiniæ, teſte Iſaaco Voſſio. (Ant.)

Deobriga, *Punte d'Orbega*, oppidum hiſpaniæ Tarracon. excilum locus ſic dicitur teſte Morali, apud Aſturicam, ab ea 3. leucis. Deobriga altera, apud Ptolemæum, in Vettonum finibus fuit, in Luſitania.

¶ Deobriga, municipium Autrigonum, in Hiſpania Tarraconenſi, nunc forſan *Miranda de Ebro*, oppidum Caſtellæ veteris, ad Iberum fluvium, in confinio Biſcaiæ, 12. leucis a Pompeiopoli in occaſum. Sed longe diſtat a vico *Ponte d'Orbega* dicto. (Ptol.)

Deobrigula, oppid. Hiſpaniæ Tarraconenſis, in Autrigonibus; quod inter Viroveſcam & Sueſtaſium occurrebat. Deobrigulam habet Ptolemæus, in Murbogis, deobrigam in Autrigonibus.

Deodatum, *Tatta*, oppidum Pannoniæ ſuperioris, inter Veſprinium & Taurunum. (Mel.)

Deorum Currus, *Sierra Liena* Marmolio, & Flormons Libyæ interioris, in ora occidentali maris Atlan- (Ptol.)

ti-

tici. Aliis vero videtur *la punta di Lopez Gonzales*.

¶ Deorum currus, Sanſone teſte, eſt nunc promontorium Palmarum, *Capo das Palmas* Luſitanis, in ora occidentali Guineæ regionis, in Africa.

Ptol. Deorum inſulæ, Cicæ Plinio, ut videtur Ortel. *Islas de Baina*, teſte Mor. inſ. Hiſpaniæ, in Gallæcia, haud procul ab oſtiis Minii fluvii. Sed Cicæ diverſæ ab his nomen ſuum retinent, *Cize* dictæ, teſte Morali. Vide ibi. *Scri. Brit.*

¶ Deorum inſ. Hiſpaniæ, nunc *Iſſes de Bayonne* Gallis, ſunt in Oceano occidentali, in ora Gallæciæ, ante Baionam urbem munitam, 5. leucis ab oſtio Minii fluvii in Boream.

Deorum portus, *Mazzagran*, & Arabicè *Boreyia*, teſte Marm. Portus divini Ant. teſte Simlero, opp. Mauritaniæ Cæſarienſis (non Tingiranæ, ut habet Orretius) inter Quixam ſive Auranum, & Arſinariam.

¶ Deppa, *Dieppe*, urbs Galliæ probè munita, in Normannia provincia, cum portu capaci, in ora littorali maris Britannici, ad Acri fluvii oſtia, in Baletenſi tractu 10. leucis diſtat a Rothomago in Boream, & 18. a Portu Gratiæ in ortum; eſtque emporium celebre. *Scrip. Bris.*

Derangæ, in Theſauro Linguæ Latinæ, populi ex Plinio lib. 6. cap. 20 pro Erangæ, vide ibi.

Derbe derbia etiam Stephano, *Dervbſe*, teſte Leunclavio, urbs olim epiſc. Lycaoniæ, in Piſidiæ confinio, inter Anriochiam metrop. ad occaſum, & Iconium ad ortum, proxima Lyſtis: quam iacere Andreas Thevetus teſtatur. In Theſauro Linguæ Latinæ ponirur caſtellum, & portus Iſauriæ; cum Iſaria mare non attingat. *Strab. Plin.*

¶ Derbe, urbs Aſiæ minoris in Lycaonia, in Piſidiæ & Cappadociæ confinio, versùs montes, 40. mill. ab Iconio in auſtrum, & 30. ab Iſauria in ortum, ut 80. ab Antiochia Piſidiæ. Sed quid ſit nunc non conſtat.

Derbices; populi Aſiæ, ad fauces maris Caſpii, ut Strabo ſcribit; ad Oxum fluvium, teſte Plinio, incolentes. Sunt & populi Libyæ interioris, à Ptolomæo memorati. Derbicum Cauſiaſi incolarum mores miros Strabo libro 11. refert. Nam Stoicos ſequentes, delicta quamquis levia pæna capiris puniunt, terram venerantur, animal ſemineum non odunt, neque ſacrificant; maiores annis 70. iugulant, cognatos vorant obeuntes ultra id tempus, anus ſtragulant. *Lib. Con.*

Derce fons, vide pircenga. Derce pro dirce in Theſauro Linguæ Latinæ, vide Dirce.

Ptol. Durcos, *Delcon*, urbs Thraciæ epiſcopalis olim nunc metrop. ſub Patriarcha Conſtantinopolitano. Vide delta.

Dere, dire Straboni, *Zeila* Mel. & aliis, urbs & emporiam Æthiopiæ in prom. haud procul ab Anguſtiis ſinus Arabici; promontorium verò *Capo Caviſſin*, dicitur, teſte Ortelio.

Ceremiſtæ populi Illyrici mediterranei, quorum urbs *Drivaſto* putatus, a ſcodra 7. mil. paſſ. diſtans in auſtrum.

Plin. ¶ Deria, ſeu Derria, *Derry*, urbs parva Hiberniæ et Ultroniæ regionis, in inſula *Inis Owen*, in Comitatu Terconeliæ, epiſc. ſub Archiepiſcopo Armachano.

¶ Derpatum, ſeu Torpatum, *derpt*, urbs Livoniæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Rigenſi, ad fluvium Beccum, *EmbecK*, cum arce munita, in regiuncula Oldenpoa dicta inter lacus Werzerum, & Peibum, versùs Moſcoviam. Parat Succis multis ab hinc annis: eſtque munita.

Ptol. Derra, Derris Ptolemæo, *deterra* hodie ex tabulis recent. urbs Macedoniæ, ad ſinum Toronaicum, Toronæ vicina inde in Bor. poſitæ.

Derrhis, *deroas*, teſte Marmolio, promon. Marmaricæ. inter Parætonium & Alexandriam, derris etiam Melæ urbs Macedoniæ, inter Axium & Peneum flumina, in ora.

Dertona, Derton Stephano, derthon, & darthon Straboni, *Tortona*, colonia & urbs Liguriæ; (non Taurinorum, ut in Theſauro Linguæ Latinæ, cum a Taurinis ſupra 50. mill. paſſ. diſtet) ad Iriam fluvium non longè decurrentem, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo, & Duce Mediolanenſi, inter Ticinum 25. et Genuam ad meridiem 40. mill. paſſ. media inter Placentiam & Genuam, proxima Alexandriæ, ab ea 10. mill. in ortum. A Friderico Ænobardo Imperatore everſa, a Mediolanenſibus inſtaurata, nunquam ad priſtinam rediit magnitudinem, dicitur et Terdona.

¶ Dertona, *Tortone* Gallis, urbs eſt probè munita, ſub dominio Hiſpanorum, 8 milliaribus diſtat a confinio ditionis Genuenſis in Boream, & 45. a Placentia in occaſum. Sed non eſt media inter Genuam et Placentiam. Capta fuit a Gallis anno 1642. ſed poſtea recepta ab Hiſpanis anno ſequenti. Arcem habet validam.

Dertoſa, Dertoſſa Straboni, Dertuſa Plinio, *Tortoſa*, Catalaunia, apud Valentiæ regni conſ. epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Tarraconenſi, unde 11. leucis in occaſum Valentiam versùs 27. recedit. Populi dertuſani Plinio. *Ptol. Strab.*

¶ Dertoſa, *Tortoſe* Gallis, urbs alias Illercaonum, nunc Cataloniæ, ſatis munira, iuxta Iberum fluvium, qui 4. leucis Hiſpanicis infra in mare Mediterraneum ſe exonerat. Diſtat 4. leucis a confinio regni Vatentiæ, et 14. ab Ilerda in auſtrum. Capta fuit a Gallis anno 1649 ſed poſtea recepta ab Hiſpanis. Caſtrum habet ſatis firmum cum ponte ad Iberum fluvium. Sed deficit in dies. *Ant.*

Derventio, oppidum & fluvius Albionis, in Anglia: fluvius *dervvent* adhuc nominatur Anglicè, Britannicè *Dorgvvyn*, et in Trentam funditur; oppidum vero *derby*, præclarum, Comitatus Derbienſis metropolis, inter Linconiam ad ortum 35. & Salopiam ad occaſum 47. mill. Lichfeldiæ urbi finitimum, inde 14. mill. recedens in ortum. Fluv. alluit Margidum & Agelocum oppida, et in Abum excipitur. (Camdeno derventio eſt, oppidum in orientali parre Eboracenſis Comitatus, nunc *Auldby*, ad fluvium etiam Derventionem.

¶ Derventio, *darvvent*, fluvius Angliæ, in Eboracenſi provincia. In Oeſam fluvium effluit et cum ipſo poſtea in Abum æſtuarium cadit. Dervertio autem oppidum Pariſiorum in illo tractu nunc *Auldby* dicitur, id eſt, antiqua habitatio, teſte Camdeno. Eſt vicus dumtaxat, et duobus milliaribus infra, nempe ad locum *Stanfordbridge*, Haraldus Angliæ Rex Haraldum Norvvegum qui 200. navibus Anglicam infeſtabat, marna danorum ſtrage interfecit; et hoc prælium vix novem dies ante Guillelmi Normanni adventum confectum eſt. Derventio autem locus diſtat 50. milliaribus Anglicis a darbia in Boream. *Strab. Plin.*

¶ Defenſanum; *denſenzano*, oppidum Italiæ in dominio Veneto et in agro Brixiano in ora lacus Benaci. 10. milliaribus diſtat a Piſcaria in occaſum et 18. a Brixia in ortum; eſtque lepidum et cultum, in Planitie.

Deſerta Boiorum. *Wienervvaldt*, teſte Laylo, tractus Norici, olim a Vindelicis per Noricos Pannoniam uſque protenſus, teſte Strabone. *Mel.*

¶ Deſiderata, *la deſirade* Fraocis, *la deſeada* Hiſpanis, inſula Americæ Septentrionalis et una ex Antillis. Sic dicta fuit a Chriſtophoro Columbo qui primus eam detexit. cum iterum in Americam tenderet. Subeſt Francis; diſtatque 10. leucis ab inſula Guadalupia in orientem. Eſt parva, ſed fertilis et probè culta cum aliquot coloniis Francorum.

¶ Deſitiates populi fuere Illyrici in dalmatia teſte Sanſone. *Ptol.*

¶ Deſmonia; *deſmound Countie* provincia Hiberniæ in Momonia regione in auſtrum maximè excurrens Alluirur Oceano ab Occidente et meridiem ad ortum habet Corcagienſem Comiratum er ad ſoptentrionem Kerrienſem Comitatum. Ibi alias Iverni populi.

¶ Deſſavia; *deſſavv* oppidum munitum Germaniæ in Saxonia ſuperiori; Principatus Anhaltini caput ad Albim fluvium: ubi recipit Muluem medium inter Vitebergam ad ortum et Nagdeburgum ad Boream 4. leucis a Bernaburgo in ortum. Arcem habet nobilem.

Deva; *deva* etiamnum fluvius Hiſpaniæ Tarraconenſis per Valdulos in Oceanum Cantabricum ad oppidum cognomen fluens regione Guipuſcoa irrigata. *Ant.*

Deva fluvius Albionis per walliam in Berram fluens. *dyſy* teſte Lhuydo. Britannicè; *dea* vel *dee* vero Anglicè ad Ceſtriam urbem quæ ex eo devana nominatur mari exceptus. Incolis dicitur etiam *dyſſyrdvvy*.

Deva, quæ & Legio XXIII. (in aliis codicibus XX. Victrix) et devana, & urbs Legionum et tandem Lat. recenti Ceſtria *Cherleon & Ceſter* Anglice et *Legaceſter*; teſte Lhuydo urbs Albionis ad oſtia Devæ fluvii, in Angliæ Cambriæque confinio ex præcipuis Anglici regni; epiſc. ſub Archiepiſcopo Cantuarienſi a Conventria in medio Angliæ 60. mill. in occaſum Aſaphopolim versùs 21. Salopiæ proprior, (Camdeno vocatur Britannicè *Caer Legion*, *Caer-Leon-Vaur*, *Caer-Leon-ar Duſyr*, vel *Dvvy*, maioribus noſtris legea-

ceſter, hodie Cheſter, & weſtcheſter.

¶ Deva, *Cheſter*, urbs ampla Cornaviorum, in Anglia. Eſt emporium celebre, ad æſtuarium Devæ fluvij, in limite walliæ Borealis. Portu gaudet commodo. Urbs ipſa quadrata, caſtrum habet munitum, & 14. mill. Anglicis diſtat ab ora maris Hibernici in auſtrum.

Ptol. Devana, *Aberdone*, teſte Camdeno, & *Aberdeen*, urbs Britanniæ ſecundæ, in ora Scotiæ orientali, epiſcop. ſub Archiepiſc. Andreapolitano, in Boream ad 60. mill. recedens, ad Deæ fluvii oſtia, emporium regni & academia.

Ptol. ¶ Devana *Aberdeen* incolis, *Aberdon* Gallis, urbs alias Vernicorum populorum, in Albione ulteriori, nunc Scotiæ, in Marria provincia, ad oſtia fluvij Divæ. Dicta fuit etiam Divana, teſte Camdeno. Vide Aberdonia.

Devana altera, ſeu Deunana, vel ex antiqua inſcriptione, Divana legio xx. Victrix, colonia & urbs Albionis, in Bornaviis, quam Guill. Camdenus cum Deva (quæ Ceſtria eſt) confundit: *Doncaſtre* oppidum Villanovano, cui non ſatis fido, vide Deva.

Ptol. ¶ Devana, ſeu Divano, urbs Cornaviorum, eadem eſt quæ Deva, *Cheſter*. Vide Deva.

Plin. * Deucaledonius Oceanus, ſeu, ut in codice Græco legitur. Duecaledonius, *Mar-kalender*, mare Caledonium; quod Scotiam alluit. Vide manuſcr. Seldeni.

Develton ſtagnum, *Stagnara*, teſte Nigro ſtagnum ſeu palus, apud Develtum urbem.

Ptol. Develtus, Develton Plinio, Debelium, ſive Deſeltum Antonio, Dibaltum Amm. *Develto* Græcis, teſte Sophiano, & *Zogaria* Bulgaris, teſte Curopalate, urbs Chaciæ archiepiſc. mediterranea, ab Anchialo in ora 24. mill. paſſ. Hadrianopolim in meridiem versùs ſupra 60. a Bergulis fere 100. in Boriam, olim epiſcopalis ſub Archiep. Hadrianopolitano.

Script. Brit. Devia, ſeu Devvia, *Bladnoch*; fluvius Albionis in Scotia, apud Leucopibiam oppidum (quod nunc *whithern*, Lat. Candida Caſa urbs dicitur) in mare labens ad occaſum.

Devonia, *Neumarkt*, urbs Germaniæ, teſte P. Appiano, in Nortgoia regione, inter Ratiſponam 7. & Noribergam 5. leucis, totidem ab Amberga in urbe in occa. diſtans.

Ptol. Devonia, *Cevonshire*, regio & Comitatus Albionis in regno Anglico, inter Angliam & Cornubiam ad occ. Vide damnonii.

¶ Devonia provincia eſt in parte meridionali, Angliæ inter Cornubiam ad occaſum, & dorſetiam ad ortum; ubi alias pars occidentalis damnoniorum. Ejus *Script. Brit.* præcipua urbs eſt Exonia, versùs oram Oceani Britannici.

Deuriopum, deuriopus Straboni, duriopos Stephano, regia & oppidum fuit Macedoniæ, in Pæonia, ad Erigonem fluvium.

Devva, ſive etiam Deva, *Dee*, fluvius Scotiæ, in ora occidua, apud Carbantorigum oppidum (quod *Freiſ-Caſtle* vocant) ſeſe exonerans, mari exceptus.

Liv. ¶ Deva, *Dee*, fluvius Scotiæ meridionalis, in provincia Gallovidia. In mare Hibernicum labitur, 16. milliaribus Anglicis a Mudæa inſula in Boream, totidem a Carbantorigo in occ. & 12. a Leucopibia in ortum.

Devus, *Dyſi*, vel *Dovy*, fluvius Albionis, in wallia, cujus oſtia ad Aberdyſum vel Aberdovum oppidum.

Strab. Ptol. Dia, *Standia* Sophiano, inſula maris Cretici, ante Matium, ab ea in Boream ad 20. mill. paſſ. recedens. Dia quoque apud Stephanum opp. fuit Theſſaliæ mediterraneum, cujus populi dienſes a Plinio dicuntur. Dia item in libro Conc. *Die*, urbs Galliæ Narbonenſis epiſc. in Delph. Vide Dea. Hic Ortelius citat Plinium, apud quem Dia non legitur, nec Dea in Gallia.

Diabate; Diabete Stephano; *Aſinara*, teſte Leandro al. *la Zanara*, inſula parva Sardiniæ, in ora occidua, apud Gorditanum promontorium, & Titium oppidum.

Ptol. ¶ Diabate, inſula Sardiniæ, prope Hermæum promontorium, parva admodum. *Faluga* dicitur, Brietio & aliis teſtibus 20. milliaribus diſtat a Tilie in auſtrum, 15. a Gordiano promontorio etiam in auſtrum, uti & 28. ab Herculis inſula, quæ nunc *Zanara* dicitur.

Caſ. Diablintres, diablindi Plinio, Diaulitæ Ptolemæo, populi Galliæ Celticæ, in Armoricis, ſeu in Britannia minore; quorum tractus hodie *Diablerei*, apud oram Borealem, teſte Bertrando, nominatur: licèt Marlianus illorum oppidum eſſe *Leondoul* ſcribat; cum *Leondoul* potius diviſim legendum ſit. *Leon Doul*, quaſi Leona, & Dola ſint urbes horum populorum. Sunt qui Diablintres apud Cæſarem in Belgio reponant; quorum adhuc veſtigium manet *Linter* pag. in Brabantia, teſte Becano, ad Getam fluvium. Locus Cæſ. libro 3. de bello Gallico ambiguus eſt; nam poſt Naonetes, Oſiſmos, Ambiliares, Lexobios, Morinos etiam Diablintres & Menapios recenſet: ex quo alicui videri poteſt hos populos poſſe inter Celtas & inter Belgas cenſeri.

¶ Diablintres populi fuere Galliæ Lugdunenſis, qui & Aulerci Diablintres dicti, quorum tractus ſeu provincia nunc *le Perche* vocatur, inter Belſiam ad ortum & Ceno manenſem provinciam. Eorum caput eſt Noviodunum: vulgo *Nogent le Rotrou*. Sunt tamen qui credunt Diablintes, ſeu Diablintres fuiſſe in Britannia minori, prope Dolam urbem *Col*, ubi aliquot agri *les Diablerei* dicti, & familiæ *les Ciables*; quidquid ſcribat Marlianus eos fuiſſe iuxta Fanum S. Pauli, urbem Britanniæ minoris, vulgò *S. Paol de Leon*, quæ etiam *Leondoul* dicitur ab incolis.

Diacherſis, *Carcora*, teſte Marmolio, oppidum Cyrenaicæ regionis, in ora littorea ad boream, apud boreum prom. & Berenicem urbem. *Ptol.*

Diacopena, & Domolſena, vel Pimoliſena, regiunculæ Cappadociæ, inter Halym & Irim flumina.

Diagon, fluvius Peloponneſi, qui Piſæam regionem ab Arcadia dividens, & in meridiem decurrens, Alpheo excipitur. *Strab.*

Dianæ fanum, *Scutari*, oppidum, & prom. Bithyniæ, ad Boſphorum Thracium, Chalcedoni urbi proximum, ab ea in Boream paululum recedens, teſte Sophiano.

¶ Dianæ Fanum, oppidum Bithyniæ, in Aſia minori, quod poſtea Chryſopolis, nunc *Scutari*, e regione Conſtantinopoleos, ex altera parte Boſphori Thracii. *Pauſ.*

Dianæ fons, *Thomiſo*, teſte Faz. pagus Siciliæ, apud Camarinam urbem exciſam, ſeu *Paradiſo* fons ipſe hodie, teſte Aretio, dicitur, apud pagum prædictum. Huius fontis aqua vino non miſcetur, teſte Solino.

Dianæ oraculum, *Curiale*, teſte Mol. urbs Arabiæ felicis, in ora orientali, inter Didymos montes ad meridiem, & Corodamum prom. ad Boream.

Dianæ portus, *Stagno de Diana*, teſte Moleto locus Corſicæ, in ora orientali, inter Marianam, & Aleriam urbes exciſas, ad 15. mill. paſſ. diſtans. *Ptol.*

¶ Dianæ portus, *Stagno di Diana* incolis, *l' Eſtang de Diane* Gallis, ſtagnum eſt, ſeu potius lacus, prope Aleriæ urbis rudera; ſed longe à Mariana in auſtrum, juxta oram orientalem, ubi in mare Tuſcum ſe exonerat: Caret autem portum præſentia; eſtque aeris gravioris. *Sol.* *Ptol.*

* Dianium, Artemiſium Strab. oppid. Hiſpaniæ Tarraconenſis, in ora littorali, apud prom. cognomine, (quod Ferraria à Mela appellatur) *Denia*, in regno Valentiæ, ab ea 13. leucis in merid. Alonem versùs diſtans, olim urbs epiſc. ſub Archiep. Tolerano. Promontorium verò *Artemux*, cum pag. quod Artemiſium veteribus dictum eſt, teſte Beuth. Gandiæ oppido proximum. Dianium vero urbs antiquiſſima traditur, a Phocenſibus anno 1800. poſt diluvium condita. Vide manuſc. Seldeni. *Ptol.*

¶ Dianium, oppidum Conteſtanorum, in ora maris Mediterranei & ſinus Sucronenſis, cum portu cognomine. Eſt medium inter oſtia Sucronis fluvii & Artemiſium promontorium, quod ab ipſo Dianium promontorium dicitur; diſtatque 4. leucis in auſtrum ab oppido Dianio, oppidum verò 8. leucis diſtat a Sætabi in ortum, 9. ab Alone, & 5. a Gandia, ſub dominio utili Ducis Gandiæ, è gente Borgia. Dianium vero promontorium; quod & Ferraria & Artemiſium dicitur, nunc *Cabo Martin*, ſeu etiam *Punta del Emperador*, in mare Mediterraneum excurrit, inter ſinus Sucronenſem & Illicitanum, 9. leucis ab Alone in ortum, contra Ebuſum inſulam, a qua diſtat 10. leucis in occaſum; eſtque in regno Valentię. *Cic. Plin. Ptol.*

Dianum, *Giannuti*, teſte Nigro, inſula maris Tyrrheni, inter Curſicam & Coſanum littus, ſeu Argentarium montem, parva, & ob piratas deſerta, a monte Argentario & ab Ægilio inſula 10. mill. paſſ. recedens, quaſi trigonum æquilaterum faciens. Eſt & Dianium, ſeu Diana, *Diano*, caſtrum oræ Liguſticæ, inter Albingaunum 11. & Albintemelium 31. mill. paſſ. olei ferax. Dianium, vel Dianum, item oppidum Lucaniæ præcipuum, in Principatu citeriori, *Diano* vulgò, a Sa- *Plin.*

Salerno 36. mill. paſſ. in ortum, inter Polam & Padulam oppida 8. ſive 7. mill. Et Dianium aut Dianum *Diano*, oppidulum Liguriæ, in monte, apud Albam Pompejam, ab ea 2. mill. paſſ. vino abundans.

¶ Dianium inſula eſt in ora Tuſciæ, ſatis montuoſa, ditionis Senenſis, & ſub dominio magni Ducis. 9. circiter milliaribus diſtat ab Ægilio in ortum, & 6. tantum à monte Argentario in auſtrum.

¶ Diarbechia, *Diarbeck*, provincia Aſiæ, inter Euphratem & Tigrim fluvios comprehenſa, ubi alias Meſopotamia; ſubeſtque dominio Turcarum à plurimis annis. Vide Meſopotamia.

Ptol. Diarrhœa, *Zanara* Marmolio, portus Cyrenaicæ, apud Syrtes & Africæ confinia, inter Drepanum & Boreum promontoria.

Lib. Conc. Diaulia, Daulis Ptol. urbs Phocidis mediterranea, Delphis finitima, ab eis in ortum recedens, epiſcopalis ſub Archiep. Athenienſi. Vide Daulis.

Ptol. Diaulitæ, populi Galliæ Celticæ, in Britannia minore. Vide Diablintres.

Steph. Dicæa, Dicæ archia Plinio, Dicarchia vel Dicarchea Sil. Vide Puteoli. De ea Sil. lib. 13.

Forte Dicarchæa juvenis conſedit in urbe
Scipio.

Hinc Dicarchejus, nomen gentis. Sil. lib. 8.

Prole Dicarcheja, multo cum milite Grajo.

Lucilius.

Inde Dicaarchum populos, Delumque minorem,

Ubi Delus minor ſumitur pro Puteolana urbe. Eſt & Dicæa Plinio oppid. Thraciæ, apud Biſtonidem lacum & aliud apud Thermæum ſinum in Macedonia.

Ptol. Dictamnum, Dictynna Strab. *Dittana*, teſte Pineto oppidum Cretæ, in ora Boreali, inter Cydonem ad ortum & Ciſamum ad occaſum, apud prom. quod *Capo Spada* dicunt, à Phalaſarma 60. ſtadiis. Ibi mons Dictynnæus, & Dictynnæum prom. Straboni.

¶ Dictamnum oppidum Cretæ, nunc *Dittamo* dicitur, Brietio & aliis teſtibus; eſtque in territorio Cydoniæ & ſub dominio Turcarum ab aliquot annis.

Strab. Ptol. Dicte, qui & Dictæus mons Plinio, *Labirinto*, teſte Sophiano, ſed Bellon. *Laſthi*, & *Sethie*, mons Cretæ, in longum extenſus, inter Idam ad occaſum, & Samonium ad ortum, ad Ida 125. à Samonio 12. mill. paſſ. teſte Strabone, qui alibi ſcribit illum ab Ida 52. mill. paſſ. diſtare, quod verius eſt. Hinc Dictæus, nom. gentis. Ovid. lib. 3. Metamorph.

Se confeſſus eras, Dictæaque rura tenebat.

Illic Jovem, nutritum ferunt, qui propterea Dictæus cognominatur: Sic Dictæa nimpha.

¶ Dicte, ſeu Dictæus mons, *Laſthi* ſeu *Laſſiti* nunc dicitur; eſtque in parte orientali Cretæ inſulæ, inter Gnoſſum ad occaſum, & Samonium promontorium ad ortum, nunc ſub dominio Turcarum cum toto illo tractu à paucis annis. Dividitur in duo brachia, quorum alterum procurrit ad promontorium Samonium, aliud ad promontorium Siderum in Boream.

Lib. Not. Dictum, *Diganvvy*, teſte Camdeno, opp. Albionis, in ora walliæ littorali, apud Conovium oppidum & oſtia fluvii Conovii, inter Aſaphopolim & Bangorium ad occ. 10. mill. diſtans plus minùs.

¶ Dictum, *Diganvvey*, oppidum fuit Comitatus Denbighenſis, in ora littorali Uvalliæ, quod ante aliquot ſecula fulminis ictu deflagravit, & vix ejus cernuntur ruvera, teſte Speedo.

Strab. Dictynna, oppidum Cretæ, unde Dictynnæus, a, um, uti mons Dictynnæus. Vide Dictamnum.

¶ Didaci Roi inſula, *isla de Diego Roiz* Luſitanis, *Isle de Digarois* Gallis, inſula eſt Africæ, in mari Æthiopico, versùs Mauritiam inſulam, & ad ortum Madagaſcariæ, à Didaco *Coiz* Luſitano, qui primus eam detexit, nomen ſortita.

Ptol. Didattium, Dittatium, *Tachsfelden*, teſte Rhenano *Talenberg* Lazio, *Haſenburg* Villanovan & aliis, *Dosle* nunc Dola Latino recenti, urbs Sequanorum, in Burgundiæ Comitatu, regionis conventus, inter Veſuntionem ad ortum 7. & Divionem ad occ. 9. leucis diſtans. Hic mihi videntur divinare.

¶ Didatium, urbs Sequanorum, quid ſit nunc, non conſtat. Dola enim quibuſdam eſt Cruſini antiquorum & nullus eſt locus dictus *Tachsfelden* ſeu *Talenberg*, ſeu *Haſenburg* in toto Comitatu Burgundiæ.

Ptol. * Didaucana, *Candria*, teſte Leunclavio, oppidum bithyniæ mediterraneum. (* Seldeni man.)

Didyma, Didymæ Ovid. inſula maris Ægæi, inter Cycladas, Scyro, Andro, Oliaroque finitima. Ovid. lib. 7. Metamorph. *Steph.*

At non Oliaros, Didymaque, & Tenos, & Andros. *Ant.*

Didyme, *Saline*, teſte Fazello, (cui magis fido quam Leandro, qui *Panare* indigitat) inſula Siciliæ, una Æoliarum, circuitu 12. mill. paſſ. à Lipara 4. diſtans in Boream, vini & aluminis ferax, de qua Ovidius lib. 4. faſt. *Ptol.*

Himeraq; & Didymen Agrigentaq; Tauromenonq;

Didyme quoque oppidum erat inſulæ Gaditanæ, ab urbe 20. ſtadiis diſtans, teſte Strabone. *Strab.*

Didymotychos, prom. Thraciæ, quod Hebrus fluvius ambit, *Dimotur* hodie, teſte Leunclavio. Ibi urbs olim epiſc. ſub Archiep. Trajanopolitano, nunc & ipſa inter metropoles, ejuſdem nominis. *Leoni*

Didymus, mons Phrygiæ. Dide Dindymus.

¶ Diemeni regio, *Terre de Diemens* Gallis, *t' landt van Diemens* Batavis, pars terræ Auſtralis recens detecta hiſce ultimis temporibus, & ab Antonio Diemene Batavo qui primus eam luſtravit, nomen ſortita. Sed utrum ſit inſula aut continens, nondum conſtat. Dicitur etiam Antoni Diemeni regio. *Ptol.*

¶ Diepholtia, *Diepholt*, oppidum Germaniæ, in Uveſtphalia regione, ditionis adjacentis, ſeu Dielpholtienſis Comitatus caput, ſub dominio Ducis Brunſvicenſis, ad Huntium amnem, cum exit ex Dummera lacu, eſtque medium inter Bremam & Oſnabrucum. Sed malè habitum fuit ultimo bello Germanico.

Dierna, *Torrenburg* Germanis, *Torda* Hungaris, teſte Lazio, opp. præclarum Daciæ, in Tranſylvania, inter Albam Juliam 4. & Claudiopolim 3. leucis occurens: quod malè Nig. *Chelo* interpretatur. *Ptol.*

¶ Dierna, *Torda* incolis, *Thur* Germanis, oppidulum eſt nunc Tranſylvaniæ, ad amnem *Aranyos*. 3. leucis Germanicis à Claudiopoli in ortum, & 6. ab Alba Julia in Boream diſtat.

¶ Diecta, *Dieſt*, oppidum Belgii, in Brabantia, ad fluvium Demeram, in confinio ditionis Leodienſis. 4. leucis à Lovanio in ortum diſtat, 2. ob Arſcotio, ſub dominio utili Principis Auriaci, in ditione tamen Hiſpanorum; fuitque alias munitum.

Digentia, *Ric del Sole*, teſte Blondo, fluvius parvus Sabinorum, in agro Reatino oriens, ac in Tiberim per Fabarim & Fanum Dacunæ fluens. De quo Horatius lib. 1. epiſt. 18. *Hor.*

Me quoties reficit frigidus Digentia rivus. *Ant.*

Dila, portus Galliæ Narbonenſis, in Provincia, inter Maſſiliam 20. & Foſſas Marianas 12. mill. paſſ. ex Itinerario Antonini, cum multò major diſtantia inter Maſſiliam & Foſſas prædictas ſit.

¶ Dila, ſeu & Dilis, portus eſt Galliæ, in Provincia, in ora littorali maris Mediterranei, qui nunc *Port de Verdon* dicitur, teſte Honor. Bov. in eo tractu, ubi alias Deſuviates populi.

¶ Dilinga, *Dilinghen*, urbs eſt Germaniæ, in Suevia provincia, ad Danubium fluvium, cum academia in ditione Epiſcopi auguſtani, vix 4. leucis ſuprà Donavertiam in occaſum Ulmam versùs, & 3. à Burgovia in Boream. Parva eſt & malè culta.

¶ Dillemburgum, *Dillenburg*, oppidum Germaniæ, in Franconia, & in Vveteravia regione, ad Dillam fluvium cum caſtro munito. Hinc Comites Dillemburgici dicti è gente Naſſovia, 5. leucis diſtat à Marpurgo in occaſum, & 4. à Vetzlaria in ſeptentrionem.

Dimaſſus, mons Myconi inſulæ maris Ægæi. *Plin.*

¶ Dinantium, *Dinant*, oppidum Galliæ, in Britannia minori, ad Rinctum fluvium, alias munitum. 5. leucis à Macloviopoli in auſtrum diſtat.

¶ Dinantium, *Dinant*, oppidum Belgii, in ditione Leodienſi, ad Moſam fluvium, cum ponte, pluries captum & dirutum, nunc autem reparatum, in confinio Namurcenſis Comitatus. 12. leucis à Leodio, 2. à Carolomontium in Boream, & 4. ferè à Namarco in auſtrum diſtat.

Dinaretum, *Capo di S. Andrea*, prom. Cypri maxime orientale, Clides Ptolemæo dictum, quod Clides parvæ inſulæ circumſtant. Inter hoc, & Acamantem ad occaſum Cypri longitudo continetur.

¶ Dinchespila, ſeu Dinkeſpula. *Dinkeſpihel*, urbs Germaniæ, in Suevia provincia, juxta Vernitium amnem.

nem. Imperialis eſt & libera, ſed parva. Vix 4. leucis Germanicis diſtat à Nerolinga in Boream; & pluries capta fuit ultimo bello à Suecis, & etiam à Gallis, ſed poſtea reddita.

Strab. Lib. & al. Dindyma, Dindymus Plinio & aliis, mons Troadis ſeu Myſiæ, Cyzico urbi imminens, *Monte di Chizico* vulgò.

Strab. Dindyma, vel Didyma, mons Theſſaliæ, in quo Magnetes populi habitarunt, apud Magneſiam promontorium.

Herod. Arria & al. Dindymus, Dindyma num. plurali, montes Phrygiæ magnæ, ex quibus Sangarius, & Hermus, & Gallus; diverſis tamen in locis profluunt, Cybelus Diodoro, Adoreus Livio, in quibus Cybele mater deorum, Dindymene dicta, colebatur. Ovidus libro 4. Faſt.

Dindymon, & Cybelon & amœnam frondibus Idam.

¶ Dingla, *dingle*, urbs Hiberniæ, in Momonia & Comitatu Kerryenſis, cum portu; unde & ſinus *Bay of Dingle*, in quem cadit Mangus fluvius. 7. milliaribus diſtat à Corcagia in occaſum, & 25. ab Ardato in auſtrum.

Plin. Ptol. Dinia, *Digne*, urbs Galliæ Narbonenſis in Provincia apud fines delphinatus & Ebroduntiorum, epiſcopalis ſub Archiep. Ebrodunenſi inde 10. leucis in meridiem, inter Regium & Sanitium urbes propriores.

¶ Dinia, *Digne*, urbs Sontionum, in Gallia Narbonenſi, nunc in Provincia, ad amnem *Biſanc.* 7. leucis diſtat à Seguſterone in ortum, & a confinio Delphinatus, 9. à Regio in Boream uti 3. a Sanitio, versùs montes.

Ptol. Dinogetia. Dinogutia, diniguttia Antonino, *Danigu* ex tab. recent. urbs olim, nunc oppidum Myſiæ inferioris, in Beſſarabia, Nigro *Drimago*: quæ interpretatio aliis non probatur.

¶ Dinogetia, oppidum Mœſiæ inferioris, ſeu Scythiæ inferioris, nunc in Bulgaria, *drimago* dictum, ad Iſtrum fluvium, 25. milliaribus a Succidava in ortum, & 90. ab oſtiis Iſtri in occaſum.

Plin. Ptol. Diocæſarea, *Tiſaria* hodie ex tabulis recentibus, urbs Cappadociæ mediterranea, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Cæſarienſi, inde 45. mill. paſſ. diſtans. Dio cæſarea altera Ptol. urbs Ciliciæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Selucienſi, cui urbi eſt finitima.

¶ Diocæſarea urbs fuit Aſiæ minoris, in Cappadocia, versùs Lycaoniam, 50. milliaribus ab Iconia in Cæciam, & 65. à Cæſarea in occaſum. Nunc paucis conſtat incolis, ſub dominio Turcarum, in Caramania regione.

¶ Diocæſarea altera urbs fuit Ciliciæ Aſperæ, inter Philadelphiam & Aphrodiſiam, 20. milliaribus ab ora maris Mediterranei in Boream, & 10. à Seleucia in occaſum.

¶ Diocæſarea item, urbs Aſiæ minoris, in Phrygia combuſta, 20. milliaribus ab Apamea in Boream.

Dioclea, (vide doclea) urbs Illyrici, in Dalmatia.

Ptol. Dioclia quoque vel docela, urbs Phrygiæ magnæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Laodiceno, urbi Laodiceæ proxima, Midajo, & Amorio. (* ſicut & in man. Seldeni.

Ant. Diocletianopolis urbs fuit Macedoniæ mediterranea, inter Edeſſam & Theſſalonicam, ferè in medio, ad 30. mill. paſſ. diſtans utrinque. Fuit etiam Diocletianopolis urbs Palæſtinæ epiſc. ſub Patriarcha Hieroſolymitano, cujus fit mentio in libro Conciliorum.

¶ Diocletianopolis, quæ & Baſchat, urbs fuit Palæſtinæ, inter Hieroſolymam ad Boream, & Hebron ad auſtrum. Nunc in ruinis jacet.

Arria Diodori inſula, *Balmondol*, teſte Rhamuſio, in ora Arabici, quæ *Primera* Belleforeſtio dicitur. Diodori item inſ. apud Plin. & Ptol. intra ſinum Arabicum Æthiopiæ adjacens, niſi ſit eadem cum priore, quæ ab Adena Arabiæ emporio 30. leucis abeſt, media inter Arabiam & Æthiopiam. 5. leucis diſtans.

Diomedæa Stephano, major Diomedearum, (vide Tremerus & Trimerus. (*S. Maria de Tremiti*, à Gargano monte 15. mill. pals. al. 30.

Ariſt. Strab. Diomedeæ, inſulæ quinque maris Hadriatici, Apuliæa dicantes, ante Garganum montem, quarum nomina ſunt 1. *S. Maria de Tremiti*. 2. *S. Comino*. 3. *Garizzo*. 4. *Caprara*. 5. *Credazzi*, in quarum prima, quæ Tremetus Tacito dicitur, cœnobium Canonicorum, ſeu Clericorum regularium, qui inſulis his potiuntur; inſigne. In Theſauro Linguæ Latinæ duæ tantum ex Plinio recenſentur. *Ptol. & al.*

¶ Diomedæ inſulæ, *Iſole di Tremiti*, tres ſunt præcipuæ, nempe *Santo Nicola di Tremiti*, ubi cœnobium Canonicorum regularium Lateranenſium, cum arce probè munita; 2. eſt *San Domino*, oblonga, cum aliquot villis 3. *la Caprara*, incolis caret. 4. Additur, quæ dicitur *il Credaſcio*, ſed potius eſt ſcopulus parvus, inter Tremitum, & San Domino, utij & ſcopulus *Vecchia* dictus. Illæ inſulæ pendent à regno Neapolitano. Vide de his Ortelium.

Diomedis templum, *S. Giovanni*, non *Belforte*, ut Ortelius ſcribit, pagus Carnorum, apud Ortum Timavi fluvij, ab Aquileja 7. mill. paſſ. Tergeſtæ in ortum versùs. *Theop. Strab.*

¶ Diomedis promontorium; vel Sirtis nunc *Planca*, Italis *Pianca*, Slavè *Plocca*, teſte Joanne Lucio, eſt prope promontorium peninſulæ Hyllidis, in Illyrico: pro quo falſo ponit Niger Cavoceſtam. Vide Hieraſtamnæ.

Dion, *Capo della Fraſchea*, promontorium Cretæ, in ora Boreali, inter Cyteum ad ortum & Pandomatrium ad occaſum, urbes propinquas, cum urbe olim ejuſdem nominis, nunc pago. *Plin. Ptol.*

¶ Dion, promontorium Cretæ, nunc *Capo Saſſoſo* dicitur, & maximè in Boream excurrit, inter Matium ad ortum, & Rychimnam ad occaſum. 5. milliaribus diſtat in Circium a promontorio *della Fraſchia* dicto.

Dionyſia, inſula maris Lycii Tide Caretha. Dionyſia verò Ætoliæ adjacens. *Plin.*

Dionyſiades, *Dionyſſades*, teſte Ortelio, inſulæ parvæ Cretæ, oræ orientali adjacentes.

¶ Dioniſiades tres inſulæ ſunt inter partem orientalem Cretæ & Carpathum inſulam, ſatis parvi circuitus. Dicuntur autem *Dioniſſades*, *Cazucai*, & *Paxum ad ochea*. A paucis inhabitantur, ſub dominio Turcarum, propter piratarum frequentes excurſiones.

Dionyſias inſula maris Ægæi. Vide Donyſſa. *Plin.*

Dionyſii columnæ, locus Aſiæ, ad Emodum montem, ubi terminus fuit peregrinationis Bacchi. *Euſtat.*

Dionyſiopolis, quæ & Negara, & Nyſſa Iuſtino; urbs Indiæ citerioris, apud Indum fluvium, inter illum & Cophen, *Nerg* hodie dicta ex tabulis recentioribus.

¶ Dionyſiopolis, *S. Denys*, urbs eſt parva Galliæ, prope Lutetiam, in provincia Inſulæ Franciæ. Vide Fanum S. Dionyſii.

Dionyſiopolis altera, *Varna*, urbs Myſiæ inferioris, maritima, epiſcop. apud Thraciæ fines, inter Odeſſum & Timogittiam 24. mill. paſſ. ex Antonini Itin. paulò ultra Meſembriam urbem extremam Thraciæ, à Byzantio 250. mill. in Boream, antea Crunos, teſte Plinio, appellata. *Plin. Ptol.*

¶ Dionyſiopolis. *Varne* nunc, urbs eſt Bulgariæ, ad amnem Zyram, vulgò *Vacno* dictum versùs oram littoralem Ponti Euxini, celebris Hungarorum versùs infelici pugna, ubi & cæſus Hungariæ Rex à Turcis anno 1444. Paucis leucis diſtat a confinio Thraciæ, in Boream, ſed 180 milliaribus diſtat à Byzantio in Circium.

Dioſcoridis inſula, *Zocotera*, inſula maris Azanii, teſte Joanne Barrio, *Curia Maria* Rhamuſio, aliis *Abba Curia*, a Syagro promon. Arabiæ felicis 280. mill. paſſ. à propiore continenti Æthiopiæ & Arabiæ 100. circuitu verò 600. ubi aloes ingens copia. *Ptol.*

¶ Dioſcoridis Inſula, *Zocotora*, inſula Africæ, in mari Azanio, ubi deſinit Erithræum. 100. circiter milliaribus diſtat à promontorio: Aromatum in ortum habetque in longitud. 80. milliaria 26. autem in latitud. Subeſt dominio proprii Principis, eique adjacet altera inſula minor, dicta *Abbadal Curia* ab incolis, ſed parvi momenti.

Dioſcoros, *Dioſcori*, inſula parva magnæ Græciæ, cum Calypſo ante Lacinium promont. non Locrorum, ut ait Ortelius, ſed Crotoniatarum, inde 10. mill. paſſ. diſtans. Unde Lacinium promontorium Dioſcoriadis à Diodoro Siculo nominatur. *Plin.*

Dioſcurias, quæ & Sebaſtopolis Ptol. *Savatopoli*, urbs Colchorum, maritima, ab aurigis Caſtoris & Pollucis *Plin. Ptol.*

lucis condita, deque illorum nomine dicta, teſte D. Iſidoro lib. 15. orig. à Phaſide primaria Coſchidis urbe 80. mill. paſs. in Bor. recedens, olim admodum clara, cum 300. colonias diverſæ linguæ emiſerit; clara et. iam ſub Romanis.

¶ Dioſcurias, urbs Colchidis, ad oſtia Coraxi, ubi Ponti Euxini intimus receſſus, inter Phaſianum mare & Caucaſcum, prope Abaſcios populos, 9. milliaribus ab oſtiis Phaſi fluvii in Boream. Sed ante paucos annos ab aquis abſorpta periit; eratque epiſcopalis.

Ant. Ptol. Steph. Dioſopolis, urbs gemina, una Ægypti ſuperioris, ad Nilum fluvium, in Thebaide magna, inter Abydum & Tentyram ad auſtrum 28. mill. paſſ. non longè, parva. Altera Palæſtinæ, quæ & Lydda, vulgò *Rhama*, epiſc. ſub Patriarcha Hieroſolymitano, inde 30. mill. paſs. in occaſum, Ioppe 10. inter Cæſaream ad Bor. 40. & Aſcalonem ad merid. 32.

Ptol. Dioſpolis item, oppid. Bithyniæ, ad Pontum Euxinum & oſtia Sangarii fluvii, & Heracleam ad orr. *Porto Hallio*, teſte Theveto, ſed Nigro *Chio*, ſeu *Clo* quod mihi potius Hium quam Dioſpolis eſſe videtur.

¶ Dioſpolis, oppidum Bithyniæ, prope Heracleam Ponti, juxta ſinum Mariandinum, 30. milliaribus diſtat ab oſtiis Sangarii fluvii in Boream.

Plin. Dioſtecnoſia, fons mirus Andri inſulæ, in templo Liberi partis, qui nonis Januarii ſemper ſaporem vini redolebat, teſte Plinio lib. 20. cap. 103.

Cedr. Dipotamum, *Meſanacta*, & Tuſcicè *Cipnanos*, teſte Leunclavio, caſtrum Aſiæ, in Phrygia.

Luc. Dipſon fluvius eſt Ciliciæ, ex Tauro monte in mare Cilicium fluens: de quo Lucanus lib. 8.

*Tauroque videi * Dipſonta Cadentem.*

(Alii libri *Dipſanta*.

Eurip. Strab. Pauſ. & al. Dircefons Bœotiæ, & fluvius, Thebas alluens, ac in Iſmenium fluvium influens. Hinc dircæus nom. gentis De dirce Ovid. lib. 2. Metamorph.

Deflemere comis: quærit Bœotia Dircen.

Dircenna, fons Hiſpaniæ gelidiſſimus, apud Bilbilem urbem, in Salonem fluvium labens. De quo Martialis lib. 1. epig. 49.

Avidam rigens Dircenna placabit ſitim.

¶ Dirchovia, *Dirſchevv*, oppidum Poloniæ, in Pruſſia Regia, ad fluvium Viſtulam, 3. leucis Polonicis à Mariæburgo in occaſum, & 6. à Gedano in meridiem. Dicitur etiam Polonicè *Tſcenevv*; fuitque aliàs munitum, ſed nunc disjectæ ſunt ejus munitiones. Quibuſdam eſt Dirſavia.

¶ Dirgus, *Lough Dirgh*, lacus Hiberniæ, in Ultonia, & in Comitatu Dungalenſi. In ejus inſula eſt locus dictus *S. Patriks Purgatory*, id eſt, Purgatorium S. Patricii: de quo mira narrant indigenæ.

Turo. Diſpargum, *Duyſeburg*, urbs Germaniæ inferioris, ad Rhenum, inter Duſſeldorpium & Weſaliam, à Colonia Agrip. 7. leucis in Boream, in Ducatu Bergenſi.

¶ Diſpargum, ſive & Diſporum, urbs Tencterorum ad Rhenum fluvium. Quibuſdam eſt *Duyſbourg*, aliis eſt *Duſſeldorp*, urbs Ducatus Bergenſis primaria, in Germania.

Ptol. Diva, *Dee*, fluv. Britanniæ, in Scotia, per oram ad ortum fluens, & in mare ad Aberdoniam urbem deſinens, ubi alter fluvius Donus nomine (ex quo nomen eſt Aberdoniæ urbi) confluit.

Divana leg. xx. victrix. Vide Devana.

Ver. Turon. Divionum, Divie, *Dijon*, urbs Galliæ Celticæ, Burgundiæ Ducatus hac tempeſtate primaria, & conventus juridicus, inter Lugdunum 38. & Senonas in Bor. ſeu Circ. 30. leucis, à Dola conventu Burgundiæ Comitatus 9. in occaſum, Auguſtoduno 22. circa annum ſal. 220. condita traditur. Hic in baſilica auguſtiſſima hoſtia ſacra à Judæo cultro percuſſa, ſanguine conſperſa monſtratur.

¶ Divionum, *Dijon*, urbs aliàs Lingonum, nunc Burgundiæ caput & Parlamenti ſedes, ad fluvium *Ouche*, qui poſtea in Ararim ſe exonerat. Urbs eſt ampla, cum caſtro munito, 14. leucis ab Auguſtoduno in Cæciam, & totidem à Lingonibus in auſtrum.

Amm. Divitenſes, & Divitenſe monimentum ex veteri inſcriptione, Tuitium Ruperto abbati loci, *Deuſeth*, pagus Germ. infer. cum cœnobio ad Rhenum, & adverſo Coloniæ Agrippinæ.

Dium, *Stadia*, teſte Nardo, urbs Macedoniæ marit. *Liv.* in Pieria reg. inter oſtia Haliacmonis & Pharybi. Eſt & promont. Cretæ, apud Cyteum urbem, *Capo Franſchea* vulgò, in ora Boreali. Vide Dion.

¶ Dium, urbs Macedoniæ, ad oſtia Milis amnis, in ora littorali ſinus Thermaici. 15. milliaribus à Pydna urbe diſtat in auſtrum. Fuit aliàs probè munita: ejus incolæ Dienſes dicti.

¶ Dium, *Diu*, urbs eſt Aſiæ permunita & maritima, cum emporio, in inſula parva regni Cambaiæ. 60. leucis diſtat à Surata in occaſum; eſtque ad fauces ſinus Cambaiæ, in ditione Luſitanorum à centum quinquaginta annis circiter.

Divodurum, *Metz*, urbs Galliæ Belgicæ, in Auſtraſia ſeu Lotharingia, ad Moſellam, munitiſſima, *Ptol.* Cæſ. Mediomarrices, epiſc. ſub Archiep. Trevirenſi, inde 13. leuc. Nancejum versùs in merid. 11. Aliis eſt *Thionville*. Vide Theodonis villa, & Metæ.

¶ Divodurum Mediomatricum, *Metz*, urbs eſt ampla, intra fines Lotharingiæ comprehenſa, Metæ dicta a recentioribus. 10. leucis diſtat à Viroduno in ortum, 11. a Tullo in Boream, et 5. a Theodonis villa in auſtrum. Urbs ipſa ampla et dives, ſita eſt ad Moſellam fluvium, ubi recipit Selnam; fruſtra obſeſſa a Carolo V. Imperatore, anno 1552. ſubeſtque dominio Regiæ Franciæ ab eodem anno, cùm antea eſſet civitas libera. Arcem habet validam; habuitque olim Reges proprios ſub prima ſtirpe Regum Franciæ. Nunc Parlamenti ſedes eſt in hoc tractu. Regio adjacens dicitur *le pais Meſſin*, Metenſis tractus.

Divona, *Divice*, teſte Vineto, fons urbis Burdiga- *Ptol.* læ, in Aquitannia. Sed alii legunt Dujona. Auſon. de claribus urb.

Dujona Cellarum lingua fons addite Divis.

Diur, Vior Plinio, fluv. Mauritaniæ Tingitanæ in mare Atlanticum apud Mont. Solis urbem exiens, incolis *Teculer*, ut videtur Marmolio.

¶ Dixmuda, *Dixmude*, oppidum munitum Belgii, in Comitatu Flandriæ et in regiuncula Franconatu dicta, ad Imperiam fluvium, medium ferme inter Ipras et Oſtendam, ſub dominio Diſpanorum, quanquam pluries captum à Francis hiſce ultimiſtemporibus. 3. leucis diſtat a Novo portu in auſtrum Ipras versùs, in ipſo limite ditionis Francicæ.

Doberus, urbs Macedoniæ, intra montes, in Panoniæ ſeu Myſiæ confinio, quæ Deborus Ptol. dici vi- *Thuc.* detur.

¶ Dobrinum, Dobricinum, & Dobrizinum *Dobrzin*, oppidum eſt Poloniæ majoris, Dobrinienſis terræ caput, in Palatinatu Plocenſi, ſcopulo impoſitum, ad Viſtulam fluvium, et medium inter Plociam et Uladislaviam.

Dobuni, Bodunni Dioni, ut videtur, populi Alcio- *Ant.* nis, quorum urbs Claudia, vulgo *Glouceſtre*, teſte Lelando, et aliis, ab Herefordia 20. mill. in ort. quot à Vigornia in auſtrum Briſtolium versùs, regio *Glouceſtershire*. Sed apud Ptolemæum horum urbs eſt Corinium. (Regio Camdeno eſt *Glouceſtershire & Oxfordshire*.

¶ Dobuni, populi Angliæ, versùs Sabrinam fluvium et fontes Tameſis, ubi nunc Comitatus Glouceſtrienſis, et pars Comitatus Oxonienſis. Habebant ad ortum Catieuchlanos, ad Boream Cornavios, ad occaſum Siluros, et ad auſtrum Belgas et Atrebates. Eorum urbes fuere Glevum et Corinium.

Docimæum, quod et Docimia, et Docinium in li- *Plin.* bro Conciliorum, *Docimi*, urbs Phrygiæ magnæ, inter Synnadam et Eucarpiam proximas urbes, epiſcopalis ſub Amorienſi Archiep. Abeſt à Synnada 60. ſtadiis claret marmore, quod et Docimæum et Synnadicum nominatur.

¶ Docimæum, urbs Phryciæ magnæ, ad fontes Hermi et Sangarii fluviorum, 40. milliaribus a Synnada in Circium, et 30. ab Eucarpia diſtans.

Docirava, et, ut alij codices habent, Docirana, *Rana*, teſte Lazio, opp. Daciæ. *Ant.*

¶ Docirava Lazio eſt *Rana*, oppidum Hungariæ ſuperioris, prope fontes Tibiſci, et verſus montes Carpathos; aliis autem eſt *Zatmarbania*, oppidum Tranſylvaniæ, ad fluvium *Zeuſch*, versùs montes, et in ipſo limite Hungariæ, vix 5. leucis Germanicis a *Rena* in auſtrum, et 13. a Claudiopoli in Boream.

Ptol. Doclea, Dioclea Aurelio Victori, Diocletianos Cedre-

dreno, *Antivari*, urbs archiep. Illyrici, in ora Dalmatiæ, (non Liburniæ, ut in Theſauro Linguæ Latinæ) à Drivaſto 10. mill. duplo ferè a Scodro in auſtrum, ut aliquibus videtur. Sed, Nigro teſte, eſt *Medon*, oppidum ejuſdem tractus. Dioclea verò, patria Diocletiani Imperatoris, diverſa à Doclea videtur, cùm opp. fuerit Dalmatiæ apud Salonas urbem hinc longè diſtantem. Populi Docleates Plinio. Doclea verò urbs archiep. fuit; ſed everſa, dignitas Raguſæ recepta eſt anno ſalutis 990.

¶ Doclea, ſeu Dioclea, urbs epiſcopalis Illyrici, quæ quibuſdam eſt *Antivari*, Sanſoni autem eſt *Cataro*, ad Rhyzonicum ſinum.

Tac. Dodona urbs fuit Epiri epiſc. in Moloſſia regione, ſeu teſte Strabone, in Theſprotia, in Theſſaliæ confinio, ex quo Theſſalica cognominabatur, ſic à Dodone fluvio & fonte dicta, ubi ingens ſylva, & templum Jovis, & fons Joves faces extinctas accedens, & accenſas extinguens, qui propterea Dodonæus cognominatus eſt. Populi Dodonæi Plinio, & nomen gentis Dodonæus, & Dodonæjus, Poetis, & Dodonius apud Claud. Hoc tempore prorſùs everſa, ut ne locus quidem indicari queat. Ovid. lib. 8. Metamorph.

Contremuit, gemitumque dedit Dodonia quercus. Dodonæum æs proverbio dicitur apud Zenodotum de homine importunæ loquacitatis, à pelvi ærea Dodonæ in columna ſublimi, quam flagellum in manu pueri in altera columna proxima vento agitatum ſæpius percutiebat, fiebatque tinnitus importunus. Dodonis patron. apud Valer. Flaccum lib. 2.

Dodonida quercum.

¶ Dodona, ſeu, & melius, Dodone, urbs Græciæ in Epiro, & in regiuncula Moloſſia, juxta fluvium Dodone, qui poſtea cadit in Acheloum. 20. milliaribus diſtat ab Ambracio ſinu in ortum. Sed quid ſit nunc, non conſtat.

¶ Doeſburgus, ſeu Duſpurgus, *Doeſboek*, oppidum eſt munitum Belgii uniti, in Comitatu Zutphanienſi, ad Iſalam fluvium, vix 3. leucis ab Arenano in ortum, & totidem à Zutphania in auſtrum, ſub dominio Batavorum.

Greg. Dolenſis urbs, & Dola. *Col*, urbs Galliæ Celticæ, in Britannia minore, epiſc. ſub Archiepiſc. Turonenſi, exempta, tamen Pallij uſu donata. Neodunum, teſte Roberto Cœnali, veteribus dicta, à Rhedonibus 10. leucis in Boream diſtans. Eſt & Dola, *Dole*, urbs Sequanorum, conventus juridicus, & academia, de qua in libro 7. Itinerarij:

Ut fileam tibi, quot tribuit vel Dola magiſtros,

¶ Dola, *Dol*, urbs alias Rhedonum, in Armorica, nunc in Britannia minori, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Turonenſi; ſed non exempta. Duabus leucis diſtat a littore Oceani Britannici; eſtque in locis paludoſis, parvi circuitus, cum caſtro 4. leucis diſtat a Maclovio oli in ortum, & 10. a Rhedonibus in Boream.

¶ Dola Sequanorum, *Dole*, urbs eſt Comitatus Burgundiæ, antea primaria, & Senatus provinciæ ſedes alias, valdeque munita, ad fluvium Dubim. Sed cùm expugnata fuit a Rege Franciæ anno 1668. paulò poſt ejus munitiones omnino dirutæ fuerunt a Gallis. Diſtat 9. leucis a Divione in ortum, & 10. a Veſuntione in occaſum.

Ptol. * Doliche, *Techala*, teſte Mercatore, *Alchria* verò Villanov. opp. Macedoniæ, in Theſſaliæ confinio, apud Pytheum & Azorum; quæ tria oppida, cùm ſint proxima. Tripolim faciunt, teſte Livio. (* manuſc. Seldeni. Vide.

¶ Duliche, urbs Pelagoniæ præcipua, in Macedonia, versùs montes Cambuvios, hodie *Techala* dicitur teſte Brietio; ſenſimque deficit. 10. milliaribus diſtat ab Azoro in Boream.

Plin. Doliche, etiam Macris, & Ichthyoeſſa, inſula eſt maris Ægæi, à Naxo 17. mill. paſſ. diſtans, *Nicaro*.

Ant. Ptol. Steph. Dolicha altera, urbs Syriæ, in Comagene regione, apud Euphratem fluv. inter Germaniciam 30. & Zeugma 22. mill. paſſ. ex itin. Antonini, epiſc. olim ſub Archiep. Hieropolitano, nunc ſub Archiepiſc. Edeſſeno, nomen antiquum ſervans. Dolicha quoque Straboni inſula eſt, quæ & Dulichium. Vide ibi.

¶ Dolicha aliis urbs eſt ad Marſyam fluvium, qui poſtea cadit in Euphratem, 20. milliaribus a Zeugma in occaſum Antiochiam versùs, & totidem a Germanicia in ortum.

Dolichiſte, inſula Lyciæ, contra Chimæram montem. Plin.

Doliolum, *Monte teſtaccio*, teſte Nigro, tumulus in extremo montis Aventini, apud mœnia, urbis Romæ.

¶ Dollarius ſinus, *Dollaert*, pars Oceani Germanicis, inter dominium Groningæ & Friſiam orientalem extenſas, ad oſtia Amaſis fluvii, & prope Embdam urbem, ubi anno 1277. maris inundationis triginta tres pagi pariere.

Doloncæ, Dolonci Stephano, populi Thraciæ, circa Hebrum fluvium incolentes.

Dolopes, populi Theſſaliæ, in Epiri confinio, ſeu in Epiro, teſte Ptol. quorum regio Dolopia Strab. & Strab. Thucyd. *Onoblacha*, teſte Ortelio, inter Peneum ad Plin. ortum, & Acheloum ad meridiem. Virg. lib. 2. Æ- Liv. neidos: & al.

Myrmidonum, Dolopumve, aut duri miles Ulyſſis.

Hinc Dolopejus, a, um, adject. ut apud Valerium Flaccum lib. 2.

Vidiſſe putant Dolopeja buſta.

¶ Dombenſis tractus, *le pais de Dombes*, regiuncula Galliæ, inter Breſſiam provinciam & Ararim fluvium ſeu inter Matiſconem & Lugdunum, Principatus titulo gaudens, & proprio Dominio parens è familia Borbonia. Parva eſt, ſed fertilis; & ejus caput eſt Trevoltium, 5. leucis ſupra Lugdunum in Boream.

Dometiopolis, *domezopoli*, urbs Iſauriæ epiſc. ſub Archiep. Seleucienſi, quæ & Domitiopolis appellatur, & Steph. Titopolis, in Ciliciæ aſperæ confinio.

Dominæ, *Duenas*, opp. amplum Hiſpaniæ Tarraco- Script. nenſis, in Vaccæis, ad Piſoracam fluv. inter Palen- Hiſp. tiam 2. & Valiſoletum in meridiem 6. leucis, in Caſtella veteri.

¶ Dominica, *la Dominique*, inſula Americæ ſeptentrionalis, & una ex Antillis, ſub poteſtate Caribarum, ſic dicta, quia primùm detecta fuit alias die Dominica ab Hiſpanis. Circuitus eſt 20. circiter leucarum; ſedetque inter Guadalupiam ad Boream, & Martinicam ad Auſtrum, a qua vix diſtat 8. leucis; eſtque fertilis & rigua.

¶ Dominicopolis, ſive S. Dominici civitas, *S. Domingo*, urbs Americæ ſeptentrionalis, in Hiſpaniola inſula. Archiepiſcopalis facta a Paulo III. anno 1547. Sedet in parte auſtrali inſulæ; gaudetque portu commodo & arce munita. Exſtructa fuit a Criſtophoro Columbo anno 1494. ad oſtium fluvii *Ozama*; captaque fuit ab Anglis, Duce Franciſco Draco, anno 1586. ſed paulò poſt ab ipſis derelicta. Ab ipſa Hiſpaniola inſula dicitur perſæpe a Francis & Anglis, *l'isle S. Domingue*, ſubeſtque dominio Hiſpanorum.

Domitiana via, in Campania, à via Appia apud Stat. Caſilinum incipiens, inter Vulturnum & Puteolos per Linternum 20. mill. paſſ. extenſa, teſte Celſo Cittadino.

¶ Domitium, *Domitz*, oppidum permunitum Germaniæ, in Ducatu Megalopolitano, ad Albim fluvium ubi recipit Eldam amnem. Vix una leuca diſtat a Danneberga 8. leucis ſupra Lavemburgum.

Domocus, & Demonicus, *Domochi*, urbs Theſſaliæ Lib. priùs epiſc. ſub Archiep. Lariſſæo, poſtea cum Deme- Conc. triade & Thebis metropolis effecta, Lormiæ urbi finitiſſima, & Pharſalo.

¶ Donavertia, ſeu Vertia, *Donawert*, urbs Germaniæ, in Suevia provincia, cum ponte ad Danubium fluvium, ubi recipit Vernitium. Imperialis eſt, & alias libera; ſed a plurimis annis ſubeſt Duci Bavariæ.

¶ Doncanonium, *Douvncanon*, ſeu *Dunkanon*, caſtrum Hiberniæ, in Lagenia provincia & Comitatus Vexfordienſi infra Suirii & Byrgi confluentes, vix 6. milliaribus a Waterfordia in ortum.

¶ Doncheriacum *Donchery*, oppidum munitum Galliæ, in Campania provincia & Retelenſi tractu, ad Moſam fluvium, in confinio Ducatus Luxemburgici.

¶ Dongum, *Donge*, oppidum Aſiæ, in Japonia, in ora littorali illius partis, quæ dicitur *Xicoco*, in occaſum, Brietio teſte.

¶ Donluſa, *Dunluce*, caſtrum probè munitum Hiberniæ, in parte Boreali Ultoniæ regionis in Antrimenſi Comitatu, in rupe, ad oram littoralem, & foſſa a continente ſeparatum, ad oſtia amnis *Boyeſſ*.

¶ Donum Dei, *Dundee*, urbs Scotiæ Borealis, in An-

Anguſta provincia, ad Tavi æſtuarium. 6. milliaribus diſtat ab Andreapoli in Boream, & 12. a Perthia in ortum; eſtque ſatis munita.)

Virg. Donyſa, Donyſſa Melæ, Donuſa Tacito, inſula parva maris Ægæi, inter Icariam & Gyarium, marmore viridi abundans, neque ulla alia re memorabilis, *Donuſſa* vulgò. Eius meminit Virg. lib. 3. Æneidos:

Bacchantamque jugis Naxon, viridemque Donyſam.

Ptol. Ioſeph. Dora, Doros Steph. Doron Plinio, Dor, Hebræis, *Doriaite*, teſte Ravvolſio, opp. Palæſtinæ, in Phœniciæ conf. littorale, ad montis Carmeli radices, inter Ptolemaidem ad Boream, & Cæſaream ad meridiem.

¶ Dora, ſeu Dor, urbs fuit Terræ ſanctæ, in Tribu Manaſſe, in ora littorali, 5. milliaribus a Cæſarea in Boream, nunc diruta jacet.)

Mel. Dorcades, inſ. maris Atlantici. Vide Gorgones.

Beda. Dorceſtria *Dorcheſter*, oppidum geminum Albionis in Anglia: unum apud oram auſtralem, inter Vvintoniam ad ortum, & Exoniam ad occ. ſupra 30. mill. diſtantem, Comitatus, qui *Dorſetshire* vocatur, caput, ubi olim Durotriges populi, à Shireburna urbe 8. mill. in meridiem. Alterum *Dorsheſter* apud Oxonium, inde 7. mill. in ortum Londinum verſùs, ad Iſis & Tamæ amnium confluentiam, olim Epiſcopi ſedes, quæ Lincolniam tranſlata fertur.

¶ Dorceſtria, quæ & Dunovaria, & Durnovaria, & Durnum, urbs Durotrigum, in parte Auſtrali Angliæ, nunc *Dorcheſter*, urbs Dorcetiæ Comitatus primaria, ad fluvium Varum Frome, 4. milliaribus Anglicis diſtat ab ora maris Britannici, & 40. a Vintonia in occaſum, 30. autem à Vecti inſula etiam in occaſum.)

¶ Dorceſtria, *Dorceſter*, urbs aliàs, nunc vicus Angliæ, in Oxoniæ Comitatu, 9. milliaribus ab Oxonio in auſtrum, & totidem a Readingo in Boream, 2. milliaribus tantum ſupra Callevam Atrebatum.

Greg. Tur. Dorderacum, & Dordracum, *Dort*, & *Dordrecht*, urbs Batavorum, in Hollandia, ad oſtia Moſæ & Rheni, ex primis emporium celebre, à Lugduno 5. leucis in occ.

¶ Dorderacum, *Dordrecht*, urbs eſt Hollandiæ præcipua, & inſula aquarum inundatione anno 1421. a reliqua inſula ſeparata fuit. 7. leucis diſtat a Lugduno Batavorum in auſtrum, 3. a Roterodamo in Eurum, & 5. a Breda in Boream.)

Ptol. Dordomana, *Deizer*, teſte Andrea Theveto, & *Rezer* aliis, apud Perſas, urbs Parthiæ.

Dordonia, fluvius Galliæ Aquitanicæ, *Dordonne*. Vide Duranus.

Dores, populi (à Doro Neptuni filio, teſte Iſidoro lib. orig.) gemini. Alii Cariæ, in Aſia, in ora littorea ad occaſum, quorum regio Doris, & urbes Halicarnaſſus, Ceramus, & Gnidus. Alii in Achaja, quorum regio Phocidi & Bœotiæ confinis eſt. In qua urbes Lilæa, Bion, Cytinium, & Erineus. Vulgò *Val Livadia*, teſte Nardo. Sunt & Dores populi, & Doris reg. apud Herod. Liv. & Melam in Theſſalia, per quam Sperchius fluvius decurrit, quæ eadem videtur Doridi prædictæ in Achaja. Hinc Dorienſis, & Doricus, nomen gentis: Lucianus lib. 9.

Dorida tunc Maleam, & apertam Tænaron umbris,

Virg. lib. 2. Æneidos:

Panduntur portæ, juvat ire, & Dorica caſtra.

Ptol. Dores ſolebant, præſertim virgines, diſcinctæ & ſine tunica quandoque interdiu incedere; unde proverbium, *Doricè incedere*, in eos qui depoſitis veſtibus magna ex parte nudi incedunt. Sic apud Pauſaniam & Ælium Dionyſ. Iidem erant natura loquaces. Unde apud Theocritum. *Doribus Doricè loqui* adagium eſt in eos quorum oratio moribus & ingenio reſpondet, vel in loquaces natura.

¶ Dores populi fuere Achajæ in Græcia; unde regio Doris dicta fuit inter Phocidem ad ortum, & Epirum ad occaſum, verſùs montes & fontes Cephiſi fluvii. Dicta fuit etiam Tetrapolis, teſte Brietio, a quatuor urbibus, nempe Pindo, Erineo, Cytinio, & Bojo, quibus adjectæ fuerunt Lilæa & Sperchium.)

Ant. Ptol. Steph. * Dorgomanes, Orgomanes Marcell. *Obengir* ex tabulis recent. & Caſtaldo, fluv. ingens Bactrianorum, ex Paropamiſo monte profluens, Ochoque) non Oxo ut ſcribit Ortelius (congrediens, qui Dargomanes in codice Græco legitur, (* in man Seldeni, Δαργομάνης Δαρχαμάνης, & alibi

Dorion oppidum fuit Magneſiæ, in Theſſalia, apud quod Thamyras citharœdus muſas ad certamen provocaſſe fertur. Luc. lib. 6.

Ptaleos & Dorion ira
Flebile Pieridum.

Licèt in Theſauro Linguæ Latinæ, in Peloponneſo, citato Plinio, ponatur, lib. 4. cap. 5. ubi nihil de eo, & Dotion alibi dicatur in eodem Theſuaro.

Doris regio. Vide Dores. Hinc Dorii, & Dorienſes, & Dorius, nom. gentile apud Horatium lib. epod. ode 9. *Ptol.*

Hac Dorium, illis barbarum.

Doricus nomen gentis. Unde *Doriamuſa* proverb. apud Ariſtoph. in Cleonem, qui non aliud genus harmoniæ dicerat præter Doricæ, alludens ad, Δωτὶν quod munus ſignificat, eum munerum avidum denotans. Aliud adagium eſt, *Doricè Concinere*, apud Plat. in Lachete, in eos qui aliud verbis, aliud factis faciunt. In Theſauro Linguæ Latinæ ſcribitur juxta Maliacum ſin. Sed Doris Achajæ regio mediterranea eſt.

Doriſcum, Droſica Ptol. locus vel præfectura Thraciæ, in ora, apud Hebrum fluv. inter Cypſellam urbem & oſtia. Serrio monti proximus, ubi Xerxes Rex Perſarum exercitum, qui 170. myriadibus conſtabat, hoc eſt, decies ſepties centenis millibus militum, recenſuit. Eſt & promontorium Atticæ, à Piræo 42. mill. paſſ. recedens.

Dorius, fluv. Hiſpaniæ (vide Durius) apud Plinium (non Turius, ut in Theſ. Linguæ Latinæ.) *Virgil.*

Doroſtorus. Vide Duroſtolon.

Dorovernum. Vide Darvernum.

¶ Dorſetia, *Dorſetshire*, provincia ſeu Comitatus Angliæ auſtralis, verſùs oram maris Britannici, inter Devoniam ad occaſum, & Hantoniam ad ortum, à Borea autem habet Somerſetiam. Ibi alias Durotriges populi Provincia nunc primaria eſt Dorceſtria.)

Dorſta, *Dorſten*, urbs Germaniæ, in Weſtphalia provincia, ad Luppiam fluvium, in ditione Archiepiſcopi Colonienſis, & ſatis munita, in confinio Diœceſi Monaſterienſis & Ducatus Clivii. 5. leucis Germanicis diſtat à Veſalia in ortum; pluriesque capta fuit hoc ultimo bello ab Haſſis & Suecis.)

Dorventani, populi Albionis, qui, teſte Lhuydo Derbienſes, *the people of Derbyschire*, ſunt, quaſi Derventani; tametſi diverſi videntur; hi a Derventione, illi à Dorvento deducti. *Strab.*

Dorylæum, Dorylæum Straboni, Dorylaum Plinio.

¶ Dorylæum, ſeu Dorylaum, urbs Aſiæ minoris, in Phrygia magna, in confinio Bithyniæ, & inter Agrillium & Midajum, prope fontes Aſcannii fluvii.) *Liv. & al.*

* Doryleum Ptol. *Tzadurile*, teſte Leunclavio, urbs Phrygiæ Pacatianæ epiſc. ſub Archiep. Synnadenſi, inter Synaum & Midaium propinquas urbes, ad fluvium cognomen (man. Seldeni Δο...)

Dothaim opp. fuit Palæſtinæ, nunc pagus ſeu vicus Galileæ, à Naaſon 9. mill. paſſ. diſtans, in Samariæ confinio, Betbuliæque finitimum, à Samaria urbe 12. mill. in Boream recedens.

¶ Dothaim oppidum fuit Tribus Zabulon, 5. milliaribus a Bethulia in Boream, & 12. a mari Tiberiadis in occaſum, 30. autem a Samaria in Boream. *Script. Hiſp.*

¶ Dovæum, ſeu, Duæum, *Dovè*, oppidum Galliæ, in Andegavenſi provincia, trans Ligerim, ubi amphitheatrum penè integrum. 3. leucis diſtat a Salmurio in auſtrum, & 7. ab Andegavo in Eurum, prope amnem *Layen* dictum.)

¶ Dovarnena, *Dovarnenes*, oppidum Galliæ munitum in inferiori Britannia, in Cornubia tractu verſùs occaſum, a quo ſinus adjacens dicitur *Baye de Douarnenes*, gaudetque portu capaci. 4. leucis à Coriſopito in Circium, verſùs Gobæum promontorium, a quo 9. leucis diſtat in Eurum.)

* Doveona ſeu Dueona, non Doveana, ut legit M. Welſerus, *Dove* vel *Douve*, (non *Cahors*, urbs Cadurcorum, ut Pinetus interpretatur) pagus Aquitaniæ, inter Pictavos, & Andegavos, teſte Lipſio, à Ligeri fluvio 15. mill. paſſ. diſtans: quod tamen non probo. Nam Doveona a Ptol. in Aquitania & Cardurcis deſcribitur, longè a Ligeri & Andegavis diſtantibus. quare vel eſt ipſa Cadurcorum urbs, ut Pinetus ſcribit vel locus aliquis vicinus. (* Seldeni manuſcrit. K...) *Joſeph.*

¶ Doveona, ſeu Deveona, & Diolindum urbs Galliæ Aquitanicæ, in Cadurcis, quæ nunc *Cahors* dicitur Brietio & aliis teſtibus. Vinetus tamen negat Deveonam ſeu Doveonam eſſe Cadurcum, *Cahors*, ſed potius

tius

tius pagum vicinum *Donvelle* dictum una leuca infra ad occaſum. Longiſſimè autem diſtat ab Andegavis & à Ligeri fluvio in auſtrum.)

Bold. Drabus, fluvius Norici. Vide Draus. Hic auctor Theſauri Linguæ Latinæ errorem Strabonis ſecutus ſcribit Draum in Saum influere, cùm in Danubium exoneretur.

Men. Drachonus ſive Drahonus, ut alii codices habent, *Draum*, fluvius Galliæ Belgicæ per Auſtraſiam ſive Lotharingiam in Moſellam fluens: cujus meminit Auſonius edyl. 10.

Prætereo exilem Leſuram tenuemque Drachonum.

¶ Draconus, ſeu Dracon, nunc *Traen* dicitur Cluverio & aliis; eſtque amnis parvus agri Trevirenſis, qui elapſis, aliquot milliaribus, in Moſellam ſe exonerat, juxta Noviomagum, *Mumagen*, vicum, 3. leucis Germanicis infra Treviros.

Drachonus item, fluvius Auſtriæ, cum oppido cognomine, *Draun*. Vide Deras.

Procop. Dracon, fluviolus Campaniæ, in Picentium confinio, ex monte Veſuvio oriens, ac juxta Noceriam urbem fluens in Sarnum, *Dragone*.

Strab. Theoc. Draconon, oppidum & mons Icariæ inſulæ. Sed Plinio eſt inſula maris Ægæi, deſerta.

Ptol. Dracuina, *Tauburg*, teſte Lazio, oppidum Rhætiæ, in Svevia Ciſdanubiania. Sed aliis eſt *Ehingen*, oppidum Sueviæ, apud Danubium, medium ferè inter Ulmam ad ortum, & Redlingam ad occaſum 3. leucis. Sed hoc non in Rhætia, ſed in Germania eſt, cum ad ulteriorem Danubii ripam ſitum ſit. Lazio itaque ſubſcribo, cum & nomen vulgare arrideat.

¶ Dracunia, oppidum Rhetiæ in Vindelicia, nunc *Ehingen* dicitur, ſeu locus in ſuburbiis ex altera parte Danubii; eſtque oppidulum nullius momenti in Suev. provincia Germaniæ, 3. leucis ſupra Ulmam in occaſum.

Steph. Dracunteus, ſive Dracuntus, Dracontius Ptolemæo, *Chelbi*, teſte Nigro, inſula maris Africi, Africæ propriè dictæ adjacens.

¶ Dracunteus ſeu Dracontius, inſula parva Africæ, in mari Mediterraneo, nunc *Galata* dicta. 30. milliaribus diſtat ab ora regni Tunetani in Boream, & paulò ampliùs à Tabraca inſula. *Chelbi* autem ſeu *Chirbi* ſunt quatuor ſcopuli parvi admodum, longius in Boream versùs Bonum caput, à quo diſtant 45. milliaribus in Circium.)

Dragamutina, *Travemund*, teſte Ortelio, oppidum Germaniæ, in Saxoniæ Holſatiæque confinio, ad Travæ fluvii oſtium, Lubecæ urbi proximum, Treva Ptolemæo.

Aimo. ¶ Dragamutina, Slavorum urbs in Germania; quæ nunc *Travemund*, ſeu Travæ fluv. oſtium, ubi in mare Balticum ſe exonerat. Arx eſt Holſatiæ in Vagria regiuncula, in coſinio Ducatus Megalopolitani, 2. leucis a Lubeca in ortum. Dicitur etiam Treva.

¶ Draguinianum, *Draguinam*, urbs Galliæ, in Provincia, versùs montes, 5. leucis ab ora littorali maris Mediterranei in Boream, & totidem à Forojulio in occaſum, 7. autem à Fano S. Eutropii in Boream.

Lib. Conc. Drama, urbs Thraciæ, in Macedoniæ confinio, ſic vulgò, priùs epiſcop. ſub Archiep. Philippenſi, poſteà & ipſa metropolis effecta, apud Philippos & Chriſtopolium, teſte Curopalate.

Strab. Curt. & al. Drangæ, populi Aſiæ, quorum regio Drangiana Ptol. *Sigiſtin* Mercat. & Caſtaldo: in qua urbes olim claræ, Prophthaſia & Ariaſpe. Vide Prophthaſia à qua hodie nomen eſt regioni.

¶ Dravoburgum *Draburg*, oppidum Germaniæ in Carinthia inferiori, ad Dravum fluvium, in confinio Stiriæ, 10. leucis à Labaco in Boream)

¶ Drauſenus, *Drauſen*, lacus Poloniæ in Pruſſia regia propè Elbingam urbem, & 3. leucis a Mariæburgo in ortum, parvus, ſed oblongus. Sorgam amnem recipit, & poſteà in ſinum *Friſche Haff* ſe exonerat.

Plin. Draus, Dravus Melæ, Drabus Straboni, Darus Ptolemæo, *Dra*, & Italis *la Drava*, fluvius Norici ingens, qui ex montibus in tractu Salisburgenſi oriens, longo tractu per Noricum, Carinthiam, & Stiriam intermeans, & per Pannoniam fluens, Danubium ad Teutoburgium ingreditur. De quo Venantius Fortunatus in vita S. Martini lib. 4.

Per Dravum itur iter, qua ſe caſtella ſupinant.

¶ Dravus fluvius, *Dravu* incolis, *le Drave* Gallis, fluvius Germaniæ. Oritur ex Alpibus, in confinio Tirolis & Diœceſis Salisburgenſis, juxta vicum *Innichen* dictum; deindè in Carinthia auctus fluviis Geyla, Lavanto & Mura, inter Stiriam & Hungariam fluit; ubi Sala & allis minoris notæ receptis, in Danubium labitur paulò infrà Eſſechium, ad oppidum *Ervvdy*, alias Teutoburgium; diciturque *Trab* ab Hungaris.)

Drauſi, ſeu Thrauſi, populi Thraciæ: quos Herodotus libro 5. filios primum editos vehementer flere, tanquam varias calamitates perpeſſuros; morientes verò, tanquam his malis liberatos, cum gaudio ſepelire, refert. *Herod.*

Drentia, *Drent*, regiuncula Belgii, in parte ſeptentrionali Tranſiſalaniæ provinciæ, ſubeſt dominio Hollandorum, inter Friſiam occidentalem & inferiorem partem Diœceſis Monaſterienſis, ubi concordia, urbs in limite Germaniæ.

Drepanæ, inſulæ duæ parvæ Maris Ægæi, apud Lebinthum inſulam. *Steph.*

Drepanum, *Trapani*, urbs Siciliæ maritima, cum portu in ora ad Boream & occaſum, à Lilybæo 18. mill. paſſ. in Bor Panormum versùs 77. Eryci monti & urbi proxima ad 2. mill. paſſ. Ortelius loco urbis prom. nominat. Coralium ibi optimum piſcantur. Populi Drepanitani. Ejus meminit Virgilius lib. 3. Æneidos: *Ptol.*

Hic Drepani me portus, & illætabilis ora
Accipit.

Sic à curvitate in modum falcis dicta, ut Ovidius lib. 4. faſt.

Quinque locus curvæ nomina falcis habet.

¶ Drepanum urbs eſt Siciliæ, in valle Mazarana, ad radices montis S. Juliani, permunita, cum arce valida, la *Columbara* dicta, & portu capaciſſimo, cum alias fuerit in monte Eryce, ubi nunc viſuntur rudera dicta *Trapano del monte o vecchio*. 12. milliaribus diſtat à Lilybæo promontorio, & 60. a Panormo in auſtrum, uti & 22. a Mazara in Boream.

Drepanum, urbs altera in Bithynia, ad ſinum Aſtacenum, poſtea Helenopolis in honorem Helenæ Conſtantini magni matris appellata, epiſc. ſub Archiepiſcopo Nicomedienſi, media ferè inter Nicomediam ad Bor, & Nicæam ad meridem. *Amm. Nicep.*

Drepanum, promontorium tergeminum. Unum in Cyrenaica regione, in illius & Africæ confinio, ad Syrtim magnam, apud Automalam oppidum, *Punta Sabia* teſte Marmolio. Alterum Cretæ in ora Boreali, inter Sydonem & ſinum Amphimalim. *Capo Melechia* Molet. & aliis, apud Apteram urbem. Reliquum in ora Cypri occidua, apud Paphum urbem, *Capo* di Baffo. *Ptol.*

Dreſpa, Darapſa Straboni, Panda Plinio, urbs Sogdianæ regia quæ nunc *Mergian* dici traditur, teſte Caſtaldo. *Ptol.*

Dreſda, *Dreſen*, vel Dreſden, urbs Germaniæ, Miſniæ primaria, & ſedes Principis, apud Albim fluvium, inter Pragam ad meridiem 16. & Vitembergam ad Boream 13. leucis. De Dreſda ſic in libro 5. Itinerarii: *Scrip. Germ.*

Progredimur tandem Dreſdam, poſt otia longa,
Pons ubi cum pulchra ſaxeus arce jacet.

¶ Dreſda, *Dreſden* incolis, *Dreſde* Gallis, & *Dreſda* Italis, urbs eſt Germaniæ, Miſniæ provinciæ caput, ad Albim fluvium, à quo in duas partes ſecatur, & ſedes Ducis Electoris Saxoniæ. Arcem habet munitiſſimam, & armamentarium amplum, 3. leucis ſupra Miſnam in ortum, & 5. à confinio Bohemiæ.

Drillæ, populi Cappadociæ, in ora maris Euxini, inter Trapezuntios & Colchos, Macronibus finitimi, teſte Arriano in Periplo. Sed apud Xenophontem, inter Geraſuntem & Trapezuntem urbes. *Xenop.*

* Drilo, *Lodrino*, teſte Sophiano, *Drinax* Nigro, aliis *Drino*, aliis *la Bojana*, fluvius Macedoniam ab Illyrico dividens, ex cardo monte fluens, Dardanos attingens, ac in mare Hadriaticum apud Liſſum urbem immittens, nec longè à Scodra urbe decurrens. In Theſauro Linguæ Latinæ Dalmatiæ attribuitur. (Seldeni manuſcr. Δρίλων.) *Strab. Plin. Ptol.*

¶ Drilo, fluvius Illyrici, nunc *Drino*. Duo ſunt Drilones, alter qui ex Scardo monte ortus, Albus dicitur; *Drino Bianco*; alter verò qui ex Lichnide palude Niger dicitur, *Drino Nero*: qui ſimul coeuntes, antequàm ad mare perveniant, iterùm ſe dividentes inſulam efficiunt, & duobus oſtiis propè Liſſum urbem,

A eſ-

Aleſſio, in mare Adriaticum exeunt, Joanne Lucio & aliis teſtibus. Hinc ſinus Illyricus dictus fuit ſinus Drilonis à modernis, le *Golphe du Drin* à Gallis *Golfo dello Drino* ab Italis, quanquam aliqui imperiti dixerint illum *Golfo di Lodrino*, & ineptius finxerint ibi Lodrinum urbem, *Lodrino*, in eodem loco ubi Liſſus urbs.)

Procop. Drinopolis, *Drinovvar*, urbs Myſiæ ſuperioris, in Servia, episc. olim, nunc metropolis, ad Drinum fluvium.

Strab. Theoc. Drinopolis, ſeu ad Drinum, quæ fortè & Sidrona *Drinavvar*, urbs alias Illyrici, nunc Serviæ regionis; ad Drinum fluvium, & in confinio Boſniæ. 20. milliaribus diſtat a Savo fluvio in auſtrum, & 26. a Sarajo in ortum; ſubeſtque dominio Turcarum.)

Steph. Drinus, Dirinius Plinio & Vib. Sequeſt. fluvius geminus, ut videtur: unus Macedoniæ, (idem Driloni, ut aliquibus placet) ex Lychnido lacu emanans, & oblique fluens, in mare ad Liſſum urbem labens, *Boliana* Dalmatis dictus, teſte Nigro. Alter ex monte Scardo inter Illyricum & Myſiam ſuperiorem in Saum fluvium delatus, *Drino, la Drina*, & *Caradrina* appellatus.

¶ Drinus, fluvius Illyrici, *Drino*, ex Scardo monte ortus, & auctus aliquot fluminibus, Drinopolim rigat, & Boſnam a Servia diſterminat, & deinde in Savum fluvium ſe exonerat 15. leucis Germanicis ſupra Taurunum.)

¶ Drinus, ſeu Drinaius, *kiri* ab accolis dictus, potiùs rivulus, quàm fluvius fluit, ex orientali parte civitatis Scodræ; eſtque Clauſula Livii, teſte Joanne Lucio; quamvis Coriolanus Cippicus & Marianus Barletius ibi Drilonem olim fluxiſſe & Alveum mutaſſe ſcribant.)

Lib. Conc. Driſta, urbs Myſiæ inferioris, in Bulgaria.] Vide Tiriſtia.

¶ Drivaſtum, ſeu Trivaſtum, *Drivaſto*, urbs Albaniæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Antibarenſi. Subjacet Turcis, & paucis conſtat incolis, iuxta Labeatis paludem, 15. milliaribus a Scodra.)

Drocum, *Dreux*, quaſi Druides, oppidum amplum Galliæ Celticæ, in finibus Carnutum, a Carnutenſi urbe 7. leucis in Boream, ad Auram fluvium a Pariſiis 16. Comitatus. Vide Druides.

¶ Drocum, *Dreux*, urbs eſt Galliæ in Belſia provincia & in Carnotenſi tractu, ad amnem *Blaiſe*, qui paulò infrà cadit in Eburam. Caſtrum habet in colle antea munitum, nunc ſemidirutum. Ibi aliàs Druide, & Druides, & quibuſdam etiam Durocaſſes.)

¶ Drogheda, *Droghdagh*, ſeu & *Tredagh* quibuſdam, urbs Hiberniæ, in Ultonia provincia & Lugenſi Comitatu, ad Buvindam fluvium, versùs eius oſtia, vix uno aut altero milliari à mari Hibernico, cum portu ſatis capaci.)

Strab. Curt. & al. Dromoria, *Dromore*, urbs Hiberniæ in Vultonia regione, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Armachano.

¶ Dromoria urbs eſt Vltoniæ in Comitatu Dunenſi, ad fluvium Laganum, 29. milliaribus ab Armaco in ortum, & 18. ab Antrimo in auſtrum.

Dromos Achillis, inſula maris Euxini, ſive potiùs peninſula Sarmatiæ, apud oſtia Boriſthenis fluvii, inter illa & ſinum Carcinitem, ad 80. mill. paſſ. in longum extenſum, ab Achillea inſ. 25. mill. paſſ. *Fidoniſi* Nigro, Caſtaldo & aliis.

Droſica. Vide Doriſcum.

Liv. Druentius, Druentia Livio, Plinio, & aliis, *Durance*, & *Durenza* Italis, fluv. rapidus Galliæ Narbonenſis, ex Alpibus ex adverſo Padi oriens, ac per Delphinatum & Provinciam in Rhodanum labens. De quo Sil. lib. 3.

Turbidus hic truncis, ſaxiſque Druentia lætum,
Ductoris vaſtavit iter.

¶ Druentius fluvius, ſeu, et meliùs, Druentia la *Durance*, fluvius rapidiſſimus Galliæ. Oritur in Delphinatu, ubi Ebrodunum rigat, & versùs Vapincum labitur; deinde per Provinciam fluens, & rigatis Siſterone, Manoſca, Cabellione, et auctus aliquot aliis fluminibus, in Rhodanum ſe exonerat una leuca infra Avenionem in auſtrum. Sed propter rapiditatem non eſt navigabilis, & pontibus caret.

Herod. Druides, qui & Druidæ Strab. populi Galliæ Celticæ in finibus Carnutum, quorum oppid. *Dreux*, ad Anduram fluv, à Carnutibus 6. mill. Gallicis in Bor. à Pariſiis 16. anno poſt diluvium 410. conditum. De quibus Luc. lib. 1.

Sacrorum Druidæ poſitis repetiſtis ab armis.

Fuere etiam Druides in Mona inſula Britaniæ. Hi apud Gallos & Britannos, magi & ſacerdotes. De quibus Cicero lib. 1. de natura Deorum, & Cæſ. in Commentar. 6. de bello Gallico.

¶ Druides, ſeu Druidæ, populi Galliæ & pars Carnutum, ubi nunc Comitatus Drocenſis, in Belſia, *le Comtè de Dreux*: quorum oppidum primarium Drocum, ad amnem *Blaiſe*, 7. leucis a Carnuto. Fuere etiam Magi ſeu Sacerdotes, & ſæpiſſime ſacrificia habebant in roboribus ſacris, ubi nunc vicus *Rovures* dictus ſeu de Roboribus, ad Vegram amnem, dimidia leuca ab Ebura fluvio, & 3. leucis a Droco in Boream, 14. autem à Lutetia in occaſum.)

Druna, *Drone*, vel *Droſne*, teſte Iulio Scaligero, fluv. Steph. Galliæ Narbonenſis, ex Alpibus per Delphinatum fluens & in Rhodanum apud Valentiam urbem exceptus, ab ea 3. leucis. Auſon in Moſellan.

Te Druna, te ſparſis incerta Druentia ripis.

Vbi Drumma aliqui legunt.

¶ Druna, ſeu, & melius, Druma, *lo Dromé*, fluv. eſt Galliæ, in provincia Delphinatus. Oritur longè ab Alpibus, & 7. leucis à Vapinco in occaſum; rigatiſque Dia & Creſtidio urbibus, in Rhodanum fluvium cadit 3. leucis infra Valentiam in auſtrum.

Druſi Monumentum, *Eychelſtin*, moles teſtacea, in ſu- Ptol. burbio Moguntiæ urbis, ad Rhenum, in Germania ſuperiori.

Druſiana foſſa, pars Rheni poſt eius ſciſſionem in Ptol. Germaniæ inferiori dextra, *Yſel* nunc dicta, incipiens apud arcem Druſianam, vulgò *Doesburg*.

Druſipara, Driſipara Antonino urbs Thraciæ epiſcopalis ſub Archiepiſc. Hadrianopolitano, inter Bergulas, & Perinthum ad ortum, inde 16. hinc 34. mill. paſſ. *Miſini* hodie, teſte Sophiano.

Druſomagus, *Memmingen* ex antiqua inſcript. (li- Ptol. cèt Irenicus *kempten* eſſe velit!) urbs Germ. in Svetia, libera, inter Auguſtam & Lindavium 8. leuc. Lazius etiam *Augsburg* interpretatur. Sed vetus inſcriptio argumentum magis certum. Hic optima conficitur charta. In Theſ. Linguæ Latinæ *kempten* (quod Campidona eſt) indigitatur: quod minus probatur.

Dryas, fluvius Theſſaliæ, apud Anticyram inſulam Germ. in mare influens & apud Sperchium fluvium 20. ſtad. tantum diſtans.

Drymæa, oppidum Phocidis Daulidi finitimum, cujus regio etiam Drymea à Plinio nominatur. Xenop.

¶ Drymæa, oppidulum Achajæ, in Phocide mediterranea, in tumulo versùs montes, 20. milliaribus à Daulide in Boream, & 6. a Cephiſſo fluvio. Sed quid ſit nunc, ignorant ipſi indigenæ.

* Drymuſſa, inſula parva Joniæ Clazomenis urbi o- Plin. Ptol. biecta, & vicina.

Drynopolis, *Drinovvar*, urbs epiſcopalis Myſiæ. Vide Drinopolis.

Dryope, oppidum Peloponneſi, in Agria, apud Hermionem, quod hac tempeſtate minimè extat.

Dryopes, populi Epiri, teſte Plinio, quorum regio *Aldradina*, teſte Pineto, dicitur; ſeu Phocidis iuxta Parnaſſum montem, teſte Apollonio; & in Theſſalia juxta Oeten montem, teſte Strabone Virg. lib. 4. Æneidos:

Creteſque, Dryopeſque fremunt, pictique Agathyrſi.

Dryopis, regio Tetrapolis dicta.

Drys, locus in ſuburbio Chalcedonis urbis, *Rufinianæ*: Teſte Cedreno, dictus.

Dryuſa, inſula. Vide Samos.

Duacum, *Dovay*, urbs permunita Belgii, in Flandriæ Comitatu, ad fluvium Scarpam. Habet academiam anno 1562. inſtitutam. Capta fuit à Ludovico XIV. Francorum Rege anno 1667. & ipſi etiamnum paret pace ad Aquiſgranum confecta. 5. leucis diſtat a Cameraco & totidem a Lendio.

Duæ Columnæ, *Gambulo* vel *Gambalo*, teſte Gaud Amm. Merula, opp. haud obſcurum Inſubriæ in agro Ticinenſi, apud Viglebanum urbem, ab ea 3. mill. paſſ. Laumellum versùs diſtans: quod & Gambolatum Latino recenti dicitur.

Dubis, Alduaſdubis Cæſari, & Alduabis, (variè enim legitur) *le Doux*, fluvius Galliæ Belgicæ, ex Ptol. Jura monte per Sequanos, hoc eſt per Comit. Burgundiæ in occaſum in Ararim fluv. fluens. Ortelius malè fluvium Galliæ Narbonenſis illum ſcribit.

¶ Du-

¶ Dubis *le Doux*, fluv. aliàs Galliæ Lugdunenſis, nunc in Comitatu Burgundiæ. Oritur in limite Helvetiorum ex Jura monte; Deinde rigatis Veſuntione & Dola, in Ararim ſe exonerat prope Virdunum oppidum.

¶ Dublinienſis comitatus, *Countye Dublin*, provincia Hiberniæ in Lagenia ragione, juxta oram littoralem maris Hibernici. Ejus primaria urbs Dublinum, *Dublin*, in ora, totius inſulæ caput.

Dublinum *Dublin*, urbs Hiberniæ archiep. Laginiæ primaria, & capur accademia, ab Eugenio III. Pontifice Maximo metrop. effecta. Vide Eblana.

Auſon. ¶ Dublinum, *Doblin*, urbs Curlandiæ ſeu Semigalliæ Ducatus; in Polonia & in confinio Samogitiæ. Dicitur etiam *Dobelen*; diſtatque 6. leucis Germanicis à Mittavia in Africum.

Drubris, *Dover*, oppidum & portus Albionis in ora Cantii, è regione Icii portus, urbis Gallicæ, à Cantuaria Angliæ metropoli 12. mill. diſtans. Vide Darvernum. *Ant.*

Ducæ, populi Mauritaniæ Cæſarienſis, circa ortum Ampſagæ fluminis incolentes.

Ptol. ¶ Ducaledonii populi fuere Britanniæ magnæ, ubi nunc pars Scotiæ, versùs Tavum. Vide Caledony.

¶ Ducaledonius Oceanus. Vide Duecalidonius & Deucaledonus.

Duccala, *Duccala*, provincia regni Marroci, in ora littorali Oceani Atlantici, inter oſtia Ommirabihi & Tenſiſti fluvii, versùs Caput Cantinum. Ejus urbes præcipuæ ſunt Azafia & Azamurium.

Ducona in Theſ. Linguæ Latinæ ex Ptolemæo legitur: Sed apud Ptol. Doveona ſcribitur. Vide ibi.

¶ Duderſtadium, *Duderſtadt*, oppidum Germaniæ, ad amnem VVipper, caput regiunculæ Eiſchfeldiæ, inter Thuringiam et Ducatum Brunſviceuſem, ſub dominio Electoris Moguntini.

Plin. Dudini, populi Illyrici, quorum oppid. *Nadin* Pineto videtur, in Liburnia: Sed hoc Nedinum eſt Ptolemæi, apud Ouporum. *Ptol.*

* Duecaledonius Oceanus, et Duecaledonium mare, (vide Deucaledonium) mare quod Scotiam alluit. (* man Seldeni Δυκα λεδονιος.)

¶ Duellium, *Hohentvviel*, arx Germaniæ probè munita, in monte arduo poſita, in Svevia provincia, in ditione Ducis VVirtembergenſis, pluries obſeſſa ab Auſtriacis hiſce ultimis temporibus, irrito tamen conatu.

Dueona. Vide Dovena.

Duglaſium, *Duglas*, Gallis *Douglas*; caſtrum Scotiæ, in Lothiana provincia, in confinio Marchiæ, & versùs oram littoralem maris Germanici.

¶ Duglaſſium, *Douglas*, caſtrum Monædæ inſulæ Angliæ, in mari Hibernico, in parte orientali inſulæ, versùs Cumbriam.

¶ Duina, *Duna*, fluvius Poloniæ; dictus aliter *Duvina*. Oritur in Moſcovia regione, prope Volgam lacum; deinde per Lithuaniam labitur: ubi auctus aliis fluviis, Witebſciam & Polotzam urbes rigar, poſtea Duneburgum alluir in Livonia, & Rigam urbem regionis primariam, infra quam in mare Balticum & ſinum Rigenſem ſe exonerat ad arcem Dunemundam. A quibuſdam creditur Rubo fluvius Antiquorum.

¶ Duina, DWina, provincia Moſcoviæ, ſeptentrionalis; versùs oſtia fluvii Duinæ, ubi urbs præcipua Arcangelopolis, emporium celebre, prope mare Album.

¶ Duina fluvius, D*Wina*, ex præcipuis Moſcoviæ regionis. Oritur in Wologda provincia & ſupra urbem Wologdam, quam rigat: & poſt longum curſum auctus plurimis fluminibus, duplici oſtio in mare Album ſe exonerat paulò infra Arcangelopolim.

Auſo. Dujona, fons urbis Burdigalenſis, in Aquitania. Cujus meminir Auſonius de claris urbibus:

Dujona Celtarum lingua fons addite Divis.

Vide Divona; variè enim legitur. Miror quoſdam Duionum *Cahors* urbem, id eſt, Cadurcum, interpretari.

¶ Duisburgum, *Duiſbourg*, urbs Germaniæ, in Ducatu Clivenſi, ad Roeram fluvium, qui paulò infra cadit in Rhenum, antea libera & Imperialis, nunc ſub dominio Electoris Brandeburgici. 4. leucis diſtat a Veſalia in auſtrum, & toridem a Duſeldorpio in Boream.

¶ Dulcinium, *Delcigno*, urbs Illyrici, in ora maris Adriatici, ſub dominio Turcarum. Vide Olcinium.

¶ Dulendium, *Doulens* urbs Galliæ, in Picardia provincia, & in limite Arteſiæ, ad Altiliam fluvium, probè munita, 6. leucis ab Ambiano in Boream, & 7. ab Atrebato in occaſum diſtat. *Ptol.*

Dulgibini, Dulgumnii Ptol. populi Germaniæ, quorum urbs *Gottingen* eſſe videtur Althamero in Haſſiæ & Saxoniæ confinio, à Caſella 5. leucis Brunopolim versùs. *Tacit*

¶ Dulgibini, populi Germaniæ, inter Viadrum & Amaſiam fluvi erant, ubi uune Comit. Oldenburgenſis, Hoyenſis, Lingenſis, & pars Diœceſ. Monaſterienſis & Mindenſis, in Weſtphalia, teſte Cluverio.

Dulichium, inſula maris Jonii, una Echinadum, *Strab.* contra oſtia Acheloi fluvii, ab eis 15. ſtadiis, ab Araxo verò Peloponneſi prom. 100. Ithacæ propior. Hinc Dulichius nomen gentis. Virg. eclog. 6. *Plin.*

Dulichias vexaſſe rates, & gurgite in alto.

Et Ovidius lib. 1. triſt. eleg. 4.

Nec mihi Dulichium *domus eſt, Ithaceve Sameve.*

Hic Ulyſſes habitaſſe, vel imperaſſe fertur: unde Dulichius cognominatus. *Plin.*

Dulopolis hoc eſt, urbs Servorum, quæ & Acanthus, teſte Plinio, opp. Cariæ, in ora, contra Rhodum inſulam; quodam exſtet hoc tempore incertum. Vrbs item ad Indum fluvium, nomine Acanthus. Pior non Lydiæ, ut in Theſ. Linguæ Latinæ, ſed Cariæ, urbs eſt.

Dumbarum (quaſi caſtrum Baræ; ſeu Varæ, quæ æſtuarium eſt) oppid. Albionis, ſeu Britanniæ 2. ideſt, Scotiæ, in ora orientali, ad oſtia Loxæ fluvii, inter Bervicium ad meridiem, & Andreapolim ad Boream ſupra 12. mil. ab Edimburgo 20. in ortum. Vide Bara, & Vara. *Script.*

¶ Dumbarum, *Dunbar*, caſtrum eſt Scotiæ, in Lotbiana provincia, in ora maris Germanici, ubi Scoti grandi clade affecti ab Anglis anno 1650. die 23. Septembris.

Dumblanum, *Dunblain*, urbs Scotiæ epiſc. ſub Archiepiſcopo Andreapolitano, inde 25. mill. in occaſum, Glaſquum versùs 15. *Ptol.*

¶ Dumblanum, *Dumblain*, urbs Scotiæ meridionalis, in Taighia provincia, *Menteith*, ad Taichum fluvium, qui paulò infrà in Fortham cadit. 20. milliaribus diſtat ab Edimburgo in occaſum.

Dumium pagus erat cum cœnobio, apud Bracaram urbem archiep. Hiſpaniæ (cujus Abbas etiam Epiſcopus erat in Tegis curia, teſte Morali,) à D. Martino Epiſc. an. ſal. 565. condito: qui epiſcop. Bracarenſi unitus eſt. *Ptol.*

¶ Dummera, *Dummer Zee*, lacus Germaniæ, in Weſtphalia provincia. 4. diriones attingit, nempe Monaſterienſem, Oſnabrucenſem, Mindenſem, & Diepholtenſem, quæ ſubſunr dominio Ducum Brunſvicenſium. Hic lacus oppidum Diepholtiam rigat, & per ipſum labitur Hunta fluvius.

Dumna, *Hoy*, inſula Scotiæ adjacens, contra Orcada promont. Norvegiam versùs. (Camdeno potiùs *Fair Isle*, videtur, ubi oppidum *Dumo*.)

¶ Dumna inſula Scotiæ Boreali ferè adjacens, nunc *Hoy*, una Orcadum, juxra Picticum Fretum, & ad auſtrum Pomoniæ inſulæ, quidquid garriant alii in contrarium.

Dumniſſus, *Domniſſan*, locus Auſtraſiæ, ſive in Lotharingia, apud Moſellam, ab Auſonio in ſua Moſellana memoratus.

Prætereo ardentem ſitientibus undique terras
Dumniſſum.

¶ Dumniſſus eſt *Denſen*, vicus infra oppidum *Kirchperg*. 7. mill. paſſ. ſupra arcem Dumnum, in ditione Palatini Rheni, in Boream, & paulò ampliùs à Moſella in ortum, in confinio ditionis Trevirenſis, teſte Cluverio.

Dumnitonus, locus Aquitaniæ, apud Garumnam fluvium & Blaviam oppidum, teſte Vineto, qui *Domniſſan* nominari ſcribit; ſed Scaligero eſt circa Caput Bojarum in Medulis.

Dumnonii, populi Albionis, in regno Angliæ ad occ. Vide Damnonii, qui tamen diverſi ſunr: Dumnonii enim occidentaliſſimi ſunr, quorum regio eſt Cornubia, & urbes Iſca, Voliba, Vxela, Tamara.

¶ Dumnonii, populi Albionis. Vide Damnonii.

¶ Dumnotirum, *Dumnotyr*, caſtrum permunitum Scotiæ Borealis, in Marnia provincia, & in ora Oceani Germanici, 10. milliaribus Scoticis infra Aberdoniam in auſtrum, & 15. à Brechinia in ortum.

¶ Dumnus, *Thaun*, arx Germaniæ, ad Navæ Simeræque confluentes, in Palatinatu Rheni. Diſtat 16. mill. paſſ. a Bingio in occaſum, teſte Cluverio.

Du-

Ptol Dunax, mons Thraciæ, pars Rhodopes excelſior: quæ Livio Donuca appellatur.

¶ Dunbritonium, *Dunbriton*, caſtrum permunitum Scotiæ, quod & *Dunbarte* dicitur, in Levinia provincia, ad confluentes Levinii & Glottæ. 7. milliaribus diſtat à Glaſco in occaſum, & paulò amplius à Glottæ æſtuario.

Strab. Duncheldinum, *DunKelden*, quaſi caſtrum Caledonium, urbs Scotiæ epiſc. ſub Archiepiſc. Andreapolitano, inde 22. mill. plùs minùs diſtans, ad Taum fluvium, Pertho finitima, ad 6. mill. diſtans. Vide Caledonia.

¶ Duneburgum, *Dunenbourg*, arx permunita Livoniæ, ad Duinam fluvium, anteà ſub Polonis. Sed capta hiſce poſterioribus annis a Svecis, ipſis etiamnum ſubeſt. Sedet in limite Semigalliæ, vix 6. leucis Polonicis à confinio Lithuaniæ in Boream.

Script. Scot. Dunelmum, *Durham*, & *Dureſme*, urbs Albionis epiſcopalis ſub Archiepiſc. Eboracenſi, inde ad 50. mill. in Boream Bervicium versùs, opp. in ora Scotiæ, & Neocaſtrum urbem Northumbriæ regionis caput, apud oram, à Ceſtria opp. ubi priùs erat ſedes Epiſcopi Lindisfarnenſis ex Bebba, ſive Dunſtaburgo, (olim Northumbriæ regia, & primaria Lindisfarnæ inſulæ) eò, & tandem Dunelmum translata, 6. mill. diſtans.

¶ Dunelmum, *Durham*, urbs Angliæ ſeptentrionalis, ad Vedriam fluvium. 6. milliaribus Anglicis diſtat ab Oceano Germanico in occaſum, & 10. à Neocaſtro in auſtrum; & ab ea regio adjacens dicitur Epiſcopatus Dunelmenſis, *The BishopricK of Durham* ab incolis. Propè Dunelmum acerrimè pugnatum fuit inter Anglos & Scotos, ubi David Scotiæ Rex captus fuit à Philippa conjuge Eduardi III. die 20. Octobris anno 1346.

¶ Dunemunda, *Dunemund*, arx permunita, in Livonia ad oſtia fluvii Duinæ, 2. lapide à Rigo, iuxta ſinum Rigenſem, ſub dominio Svecorum.

¶ Dunenſis Comitatus, *Dovvne contie*, provincia Ultoniæ, in Hibernia, versùs oram orientalem, & ex adverſo Scotiæ, ubi urbs primaria Dunum.

¶ Dunfreja, *Dunfreis*, urbs Scotiæ meridionalis in Nithia provincia, ad fluvium Niddam, vix 3. milliaribus Anglicis ab ora Oceani Hibernici & æſtuarii Itunæ.

Bueni. Dunga *Dabul*, ut Caſtaldo videtur, urbs Indiæ citerioris, in ora littorea, à *Chaul* 25. leucis Goam versùs, ſub Luſitanis.

¶ Dunga, urbs Indiæ citerioris, juxta Barigazenum ſinum, eſt *Goga*, urbecula regni Guzaratæ, in ditione Magni Mogolis, ut colligitur ex ſitu; & 60. leucis Hiſpanicis diſtat à Dabulo in Boream.

¶ Dungalia, *Dunghall*, urbs Hiberniæ, in Ultonia, in ora littorali provinciæ versùs occaſum, cum portu percapaci. Ab ea regio adiacens dicitur *Countie Dunghall or Tyrconele*, Comitatus Dungalenſis, ſeu Tyrconenſis.

¶ Dungarvanum, *Dungarvan*, oppidum Hiberniæ permunitum, cum portu, in Vaterfordienſi Comitatu Lageniæ in ora littorali, 18. mill. paſſ. à Vaterfodia in occaſum.

Ptol. Dunium, *Dorcheſter*, urbs Albionis, in Anglia, in finibus Durotrigum, apud oram auſtralem, inter Wintoniam ad ortum, & Iſcam ſive Exoniam ad occaſum ad 36. mill. diſſita. Guil. Camdenus Durnium legendum monet, cùm codex Ptolemæi Græcus Dunium habeat. Videtur Durnovaria dici apud Antoninum aliquibus; ſed eſt altera Dorceſtria apud Oxonium.

¶ Dunium, ſeu Durnium, urbs Durotrigum, nunc *Dorcheſter*, urbs Angliæ, in Dorſetiæ Comitatu. Dicitur etiam Durnovaria, Sanſone teſte.

¶ Dunkeranum, *Dundalk* urbs Hiberniæ, in Ultonia regione & in Lugenſi Comitatu, cum portu capaci in ora maris Hibernici, ubi recipit Reſſanum amnem.

¶ Dunovertium *Dunoverti*, caſtrum probè munitum Scotiæ meridionalis, in Cantieræ peninſulæ auſtrali receſſu quod ab indigenis *Dounevarty* dicitur, ex adverſo Hiberniæ, à qua tantùm 14. milliaribus diſtat in Cæciam.

¶ Dunquerca *DuinkerKe* incolis, *Dunquerque* Gallis, *Doncherca* Italis, urbs permunita Belgii, in Comitatu Flandriæ, cùm portu capaci in ora littorali Oceani Germanici, 6. leucis à Caleto, & 3. à Gravelina in ortum, 5. à Novoportu, & 12. à Brugis in occaſum. Bis capta à Gallis, ipſis etiamnum ſubeſt à paucis annis. Ibi Hiſpani, Duce Joanne Auſtriaco, ingenti prælio victi & fuſi à Gallis anno 1658. Duce Turenio. Arcem habet capacem.

¶ Dunrodunum, *Dornok*, urbs Scotiæ ſeptentrionalis in Suterlandia provincia, in ora orientali Oceani Scotici, ubi æſtuarium *Fyrth of Dornok* dictum. 8. milliabus diſtat à Cromartio in Boream; gaudetque portu capaci, & eſt epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Sanctandreano.

¶ Dunſtaburgum, ſeu Bebba, *Dunſtaburg*, caſtrum Angliæ ſeptentrionalis, in ora Oceani Germanici, in Northumbria provincia, 18. milliaribus Anglicis à Bervico in auſtrum, & 22. à Novocaſtro in arctos.

Dunum, *Dovvn*, teſte Camdeno, urbs Hiberniæ epiſcopalis, ſub Armachano Archiep. inde non valdè ad oram orientalem recedens, à Connertho 15. mill. in Ultonia regione, Joannis Scoti viri doctiſſimi Ordinis Minorum patria. Hic corpora SS. Patritii Epiſcopi, Columbæ Abbatis, & Brigitæ Virginis condita ſunt: qua de re diſtichon erat hujuſcemodi. *Ptol.*

Hi tres in Duno tumulo tumulantur in uno,
Brigita, Patricius, atque Columba pius.

Dunum, *Chaſteaudun*, oppidum Galliæ Celticæ, in finibus Carnutum, non obſcurum, inter Carnutes ad ortum 15. & Vindocinum ad occaſum 11. leucis. *G.Turon.*

Dunum, *the creek at Dunesbay*, teſte Camdeno, ſinus Albionis, in ora Angliæ, Comitatus Northumbriæ ad ortum, apud oſtium Vedræ fluvii, à Dunelmo 10. mill. diſtans, (* Camdeno eſt in Comitatu Eboracenſi, juxta *Whitby* & viculum *Dunesley*.) *Ptol.*

¶ Dunum ſinus parvus eſt admodum in Eboracenſi provincia, ad oſtia fluvii *Tees*, prope caſtrum *Whitbye* & viculum *Dunsley* dictum, versùs confinia Diæceſis Dunelmenſis.

Duodeciacum, *Douze*, oppid. Auſtraſiæ in Alſatiæ confinio, (vide Decempagi) *Dienze* etiam incolis, ad Selnam fluv. & Lindrum lacum. *Froar.*

¶ Duodeciacum, *Dieuze*, oppidum Lotharingiæ, aliàs munitum. Diſtat 7. leucis à confinio Alſatiæ in occaſum. Quibusdam Duodeciacum ſeu ad Duodecimum eſt oppidulum Lotharingiæ, *Delme* dictum, medium inter Decempagos & Mediomatrices. Aliis eſt Duziacum; *Douz*, vicus Galliæ, prope Sedanum, in Campania.

Duplavonenſes, ſeu Duplavenenſes, Duplaulis Rhegin. Duplabilis Paulo Diacono, locus nativus ipſius Venantii Fortunati, in Venetia, apud Cenetam urbem. *Ptol.*

Dur, *Ledung*, fluv. Hiberniæ, in ora occidua, apud Traylium oppidum fluens, (Anonymum eſſe ait Camdenus.) *Ptol.*

Duraba, *Der*, teſte Moletio, urbs Babyloniæ regionis, ad Euphratem fluvium, cis Babylonem. *Strab.*

Duracii, & Duracium, *Deraz*, arx Aquitaniæ, apud Burdigalam urbem, inde 2. leucis. *Herod.*

¶ Duracii, ſeu Duracium aliis, eſt *Duras*, caſtrum Galliæ, in Aquitania & Agennenſi provincia, cis Garumnam, ad Drotium amnem, Ducali dignitate nuper inſignitum.

¶ Duracium, *Thoars*, urbs Galliæ, in Pictavenſi provincia, ad amnem *Tove*, Ducatus titulo inſignitum, cum recenti caſtro ſuperbiſſimo Tremolliæ Ducis. 6. leucis diſtat à Salmurio in auſtrum Rupellam versùs, in confinio Andegavenſis provinciæ.

¶ Durangum, *Durango*, oppidum Hiſpaniæ, in Biſcaja ſatis cultum, 4. leucis à Bilbao in ortum Placentiam versùs à quà 6. leucis diſtat, uti & 3. ab ora Oceani Aquitanici.

¶ Durangum, *Durango*, urbs Americæ ſeptentrionalis in nova Biſcaja provincia novæ Hiſpaniæ versùs Zacatecas, ad radices montium; & nuper epiſcopali dignitate donata fuit, ſub Archiepiſcopo Mexicano.

Duranus, & Duranius, ut alii codices habent, Dordonia Aimonio, *la Dordogne*, fluv. Galliæ Aquitanicæ; ex montibus Arvernorum, ac ex Dor & Donia fontibus ſcatens, ac in Garumnam fluvium apud Liburnam oppidum influens. De quo Auſonius in edyllio 10. *Prov. Rom.*

Concedes gelido Durani de monte volutus
Amnis.

¶ Duranius, *la Dordogne*, fluvius, fontes habet in Alvernia provincia. Uni nomen eſt *Dor*, alteri *Dogne*, uterque in monte Dorio, *Mont d'or*: Excipit verò Durantus poſt leucas aliquot ex eadem Alvernia amnem *Serre*,

qui rigat Orilliacum ; indè Lemovices ingreditur & Petrocorios, ubi recipit Vezeram & Coſerim, rigatque Martellum, Limolium, & Bergeracum, deinde Liburniam oppidum & Franciacum, inter quæ recipit Illam fluvium, & prope Burgum ad mare in Guienna propria in Garumnam fluvium labitur è regione roſtri Amborum, *bec, d'Ambez*, & cùm ipſa Girundam æſtuarium efficit uſque ad ejus oſtia in Oceanum Aquitanicum, ubi Corduenna turris, aliàs Andros inſula. *Steph.*

Duras, *Draun*, fluvius Norici, ex lacu in tractu Salisburgenſi effluens, ac per Auſtriam in Boream fluens, in Danubium inter Lentiam & Aniſum urbes labens. *Mel.*

Durbeta, *Dedu*, ut aliquibus videtur, oppidum Meſopotamiæ, apud Tigrim fluvium, ab Amida urbe ad 30. mill. paſſ. in ortum diſtans. Aliis *Moſul* urbs. Sed hæc plerìſque Seleucia magna putatur.

¶ Durdanum, *Dourdan*, oppidum Galliæ, in Inſula Franciæ, & in Hurepoeſio tractu, ad amnem *Orge*. 13. leucis diſtat à Lutetia Aurelias versùs, & vix 3. à Stampis in occaſum.

¶ Duremum, *Duren*, oppidum Germaniæ, in Ducatu Juliacenſi, ad Roeram amnem, celebre obſidione Caroli V. Vix 2. leucis diſtat à Juliaco in meridiem; olimque Marcodurum dictum fuit, ut Brietius opinatur.

¶ Dureſtallum, *Duretail*, oppidum Galliæ, in provincia Andegavenſi, ad Lædum fluvium, 4. leucis à Flexia in ortum, & 7. ab Andegavo in Cæciam.

Thuc. Duria, Doria Ptol. fluv. Gall. Subalpinæ, in Pedemontana regione, geminus: unus per Salaſſos in Padum fluv. apud Creſcentium opp. influens: alter per Seguſium & Taurinos decurrens, in eundem Padum exiens. Uterque vulgò *Doria*, & *Doira* nominatur; prior ex Graiis, alter ex Cottiis Alpibus profluens.

¶ Duria, ſeu Doria, *Doria* Gallis *la Doire*, fluvius geminus Pedemontii, major,qui,& *Doria Baltea* dicitur, oritur ex Alpibus Penninis, deinde Auguſtam Prætoriam rigat & Eporediam, & paulò infra vicum *Rivarotta* in Padum ſe exonerat inter Clavaſium ad occaſum, & Creſcentinum ad ortum. 3. leucis Gallicis ab utraque. Duria verò minor oritur ex Alpibus Cottiis, deinde Seguſium rigat & Avilianam, & vix dimidio milliari infra Taurinum in Padum fluvium cadit.

Strab. Duria, *Dorſetshire*, regio Albionis, in Angliæ regno, in * Cornubia, ſic à Durio fluvio dicta. (* latè ſumpta.)

¶ Duria, Angliæ provincia, quid ſit, non conſtat, & *Dorſetshire* dicitur Dorſetia à modernis ſcriptoribus, ab antiquis autem Durotriges, & recedit à Cornubia in ortum.

Plin. Durias, Turia Saluſtio & Vibio Sequeſ. Turium Plinio, teſte Ortelio, qui tamen fallitur, *Guadalaviar*, teſte Cluſio, fluv. Hiſpaniæ Tarraconenſis, per regnum Valentiæ (quam urbem alluit) in ſinum Sucronenſem fluens, Turulis Ptolem. Hic Ortelius fluv. hunc cum urbe quæ *Guadalajara* nominatur confundit. Tametſi quidam hanc urbem Turiam ex veteri inſcriptione vocent. Vide Caracca.

Ptol. Durii, *Dorno*, pagus Inſubrum, in Agro Ticinenſi, inter Ticinum 12. & Laumellum oppidum 8. mill. paſſ. obvium.

Plin. Durion, ſive Durrum, (non Durio, vt legit Ortelius) *Doyre*, teſte Jo. Poldo, pagus Galliæ Narbonenſis, apud Rhodanum flu. & Valentiam urbem, in Delphinatu, ubi Iſara Rhodano miſcetur. Aliis *Donzere*, caſtrum Epiſcopi Vivarienſis.

¶ Durion, ſeu Durio, Sanſoni & Brietio eſt *Siſteron*, Seguſtero, urbs Galliæ, in Provincia ad Druentiam fluvium. Vide Seguſtero.

Ptol. Durius, Durias alibi Straboni, Doria Ptolemæo, Dorius Appiano Alexan. Duria Claudiano *Duero*, fluvius maximus Hiſpaniæ, in Pelendonibus, apud Numantiam urbem exciſam oriens, per Vaccæos in occaſum, Aſtures à Vettonibus, & Calaicos à Luſitanis disjungens, in Oceanum occident. ad Portum urbem delatus. Cujus decurſus 120. leucarum eſt. De quo Claud. de laud. Serenæ :

Floribus, & roſeis formoſus Duria ripis.

Quod alii de Duria ſeu Turia fluvio Valentiæ accipiunt.

¶ Durius fluvius, *Duero* ab Hiſpanis, *Douro* à Luſitanis dictus, oritur in Caſtella veteri, versùs confinia Aragoniæ, ex monte Idubeda. Urbes alluit Oxomam, Arandam in Caſtella, Septimancas, Taurum, & Senticam in regno Legionis, uti & Mirandam, Lamecam, & Portum, in Luſitania; & auctus fluviis Piſoraca, Esla, Aguada, & Tormi, cùm aliquot aliis minoris notæ in Oceanum Atlanticum labitur paulò infra Portum urbem.

Durlacum, *Durlach*, urbs Germaniæ, in Marchia Badenſi, inter Badam ad meridiem 5. & Heidelbergam ad Boream 3. leuc. diſtans. Ibi ſedes Marchionum. *Arist. Ælia.*

¶ Durlacum, urbs Germaniæ culta, ad radices montis, ubi nobile palatium. Caput eſt Marchionatus Badenſis, familiæ Durlacenſis. 2. leucis diſtat à Rheno fluvio in ortum, 4. à Bada in Boream, totidem à Philippoburgo in auſtrum, uti 5. à Spira, & 8. ab Heidelberga.

Durnomagum, ſive Durnomagus, *Durnmagen*, pagus Germaniæ inferioris, ad Rhenum, apud Sunicos, medius inter Coloniam Agrippinam & Duſſeldorpium, vel Nueſium, ſupra 2. leucis utrinque diſtans.

Durnovaria, & Dornovaria, *Dorcheſter*, urbs Albionis, in Anglia, Oxonio finitima, ab altera Dorceſtria urbe, quæ Dunium Ptolemæo putatur, in Devonia regione longè diverſa, olim epiſc. Vide Dorceſtria.

Durnovaria, *Dorcheſter*, urbs eſt Angliæ, quæ etiam Dunium dicitur, alias Durotrigum primaria, nunc Dorſetiæ Comitatus caput, versùs oram littoralem maris Britannici, quæ recenti nomine Dorceſtria dicitur, ad Variam fluvium. Longè autem diſtat à Dorceſtria Oxonienſis Comitatus, quæ nunquam dicta fuit Durnovaria.

Durobris, vel Durobrus. Vide infra Durobrivæ. *Ant.*

Durobrivæ, & Durocobrivæ, ut alibi legitur, vel etiam Durobrovæ, *Horiford*, teſte Camdeno, opp. *Ant.* Albionis, in Anglia, inter Durolipontem 35. & Lindum 56. mill. paſſ. vel, teſte eodem Cand. *Dornford*, quod magis probo. Talboto verò eſt *Stanford*, oppidum ejuſdem tractus. Hic apud ſcriptores hæc loca confunduntur, Durocobrivæ, Durobrivæ, Durobrus & Durobrovæ. Sed Durobrivæ & Durocobrivæ idem ſunt *Dornford*, Durobrovæ *Dorneſter* vel *Caſter*, teſte Lhuydo, apud *Wandlesford*, Durobrus verò, teſte Camdeno, *Rocheſter*, hoc eſt, Roffa Latino recenti, urbs epiſcopalis inter Londinum & Cantuariam, ad 25. mill. diſtans. Licèt Talbotus *Maidſton* eſſe contendat. (* Camdeno Durobrivæ *Dornford* & *Caſter* duo viculi, non procul à *Wandlesford* vel *wans ford*, in confinio Comitatus Northamptoniæ & Huntingtoniæ, Durocobrivæ juxta *Flamſtead & Redburn* in Comitatu Hertfordienſi.) Durobrus vero & Durobrovæ, *Rocheſter*, urbs Cantii.

¶ Durobrivæ, ſeu Durocobrivæ Trinobantum, nunc eſt urbs *Hartford* dicta, ad Leam fluvium, & in Comitatu Harfordienſi, 15. milliaribus à Londino in Boream.

¶ Durobrivæ Catyeuchlanorum, oppidum, ad Avonam fluvium. Nunc omnino dirutum jacet. Locus ejus nunc oſtenditur inter vicos *Caſter*, Nortantoniæ Comitatus, & *Cheſterton*, Huntingdonienſis Comitatus, 3. milliaribus à Petriburgo in occaſum, & 22. milliaribus Anglicis à Duroliponte in Boream Lindum versùs.

¶ Durobrus, ſeu Durobrovæ, & Durobrivis, urbs Angliæ meridionalis, nunc *Rocheſter*, Latino recenti Roffa, urbs ampla & epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Cantuarienſi, in Cantio provincia, ad Medvveagum fluvium. 5. milliaribus Anglicis diſtat ab æſtuario Tameſis in auſtrum; eſtque media fermè inter Cantuariam ad ortum, & Londinum ad occaſum. Vide Roffa. *Ant.*

Durocaſſes, oppidum Galliæ Celticæ, apud *Dreux* eſſe videtur. Vide Drocum, & Druides. *Ant.*

Durocatalaunum. Vide Catalaunum. *Anton.*

Durocornovium, Corinium Ptol. *Circeſter*, teſte Camd. oppidum Albionis, in Anglia, medium inter Callevam & Arriconium 30. mill. paſſ. ex Antonini Itinerario, à Clevo ſive Gloceſtria 14.

¶ Durocornovium ſeu Corinium, *Cirenceſter* corruptè,

tè, *Circeſter*, urbs aliàs Dobunorum, in Anglia, nunc Comitatus Gloceſtriæ, prope fontes Tameſis fluvii. Vide Corinium.

Ptol. Durocottorum, Durocortum Cæſari. Vide Rhemi.

Ant. Durolevum, *Lenham* teſte Camdeno, *Charing* Talboto, opp. Albionis, in Cantio, inter Durobrim ſeu Roffam, & Davernum 12. mill. paſſ.

Ant. Durolipons, *Huntington*, teſte Talboto, oppidum Angliæ, inter Camboricum 25. & Durobrivas in Boream 35. mill. paſſ. Sed Camdeno eſt *Gormonceſter*, pagus vicinus, qui & *Godmancheſter* ſcribitur.

¶ Durolipons, ſeu potiùs Duroſipons, urbs fuit Catyeuchlanorum, in Anglia, quæ nunc eſt pagus *Godmancheſter* dictus, ad Uſam fluvium, ex adverſo Huntingdoniæ urbis, & in Comitatu cognomine; eſtque ferme media inter Camboricum & Durobrivam.

Ant. Durolitum, *Leiten* Camdeno, pagus Angliæ, inter Londinum & Cæſaromagnum 15. mill. paſſ. Sed aliis eſt *Oldford*, opp. Eſſexiæ regionis.

Tab. Peuti. Duroſtadium, *Duerſtede*, oppidum Germaniæ inferioris, in Geldriæ Ducatu. Vide Batavodurum.

Ptol. Duroſtolon, Doroſtorus Amm. Doroſtorum libro Concil. Doroſtena Jornandi, *Dora*, teſte Lazio, urbs Myſiæ inferioris, epiſc. olim, nunc pagus Bulgariæ, ab Axiopoli 30. mill. paſſ. diſtans ex Antonini Itinerario.

¶ Duroſtolon, ſeu Duraſtorus, urbs Mœſiæ inferioris ad Iſtrum fluvium. Nunc *Duroſte* dicitur à multis, ut colligitur ex relationibus.

Ptol. Durotriges, *Duruguèir*, vel DWr-GWyr, ut Camdenus, & Anglicè *Dorſetſhirmen*, teſte Lhuydo, populi Albionis, in ora Angliæ auſtrali, inter Wintoniam & Exoniam, quorum urbs Dunium, ſeu Doreſtria. Vide ibi.

¶ Durotriges populi fuere Angliæ, in ora meridionali, versùs Oceanum Britannicum: quorum tractus nunc Dorſetia provincia. *Dur-gweir* à Britannis, *Dorſeſhire* ab Anglis dicitur. Habebant ad ortum & Boream Belgas & ad occaſum Damnonios. Eorum primaria Dunum ſeu Durnovaria. Nunc Dorceſtria dicitur.

Ant. Durovernum, Darvenum Ptol. Durorvernum, & Darvernum aliis, variè enim legitur, urbs Albionis, in Cantio, quam plerique Cantuarium metropolim à Londino 45. mill. Anglicis diſtantem in Cantio eſſe volunt, vulgò *Caer-grant*, vel, ut Camdenus, *Caer Kent*, & *Cantevuarberi*, & *Cantebury*. Vide Darvernum.

¶ Durovernum, urbs Angliæ in Cantio, nunc Cantuaria, urbs ampla & Archiepiſcopalis, ad Sturam fluvium, *Cantebury* incolis, *Cantorbery* Gallis, & *Cantuaria* Italis, *CantWarabyrig* Saxonibus anteà dicta, 12. milliaribus Anglicis diſtat à Dubri in Circium, & 5. à mari Germanico in auſtrum. Vide Cantuaria.

Ptol. Durracium, *Durazzo*, urbs Macedoniæ. Vide Dyrrachium.

¶ Duſſeldorpium, *Duſſeldorp*, urbs Germaniæ, ad Rhenum fluvium, Ducatus Montenſis primaria, & Ducis Neoburgenſis, qui Ducatum hunc cum Juliacenſi tenet, ſedes, 5. leucis Germanicis infra Coloniam Agrippinam in Boream, & totidem à Juliaco in Cæciam; eſtque munita & culta.

Plin. Dya, inſula. Vide Naxos.

Polyb. Strab. Plin. & al. Dyme, *Dima* adhuc dicta, urbs Peloponneſi, in Achaja exciſa, inter Patras ad Boream 15. & Araxum prom. olim Stratos, & Cauconia, à Caucone; teſte Strabone proxima Oleno, ab ea 5. mill. in auſtrum. Populi Dymenſes Polybio. Eſt & Dymæ Ptol. Dime Antonino oppid. Thraciæ, à Traianopoli urbe 16. mill. paſſ. quod nunc jacet. De Dyma Stat. lib. 4. Theb.

Collis: at Ætnaa Cereri negat avia Dyme.

¶ Dymæ, urbs Peloponneſi, nunc *Clarenza* dicitur; Brietio & aliis teſtibus, prope oſtia Acheloi fluvii, & versùs mare Jonium; fuitque antea magni nominis & regionis caput, quæ ab ipſa Ducatus Clarentiæ dicta fuit *le Duchè de Clarence* Gallis, cum Peloponneſus Principes haberet proprios; gaudetque portu commodo, nunc autem ſub Turcis ſenſim deficit, & à paucis inhabitatur. Caſtrum habet ſatis munitum.

Ptol. Dymethus, *Torre*, teſte Aret. & Pineto, ſeu *Torre dell' Oliveto*, oppid. olim, nunc pagus Siciliæ in mediterraneis.

Ptol. Dyos, *Guir*, teſte Marmolio, fluv. Mauritaniæ Tingitanæ, per regnum Marochium in Oceanum Atlanticum apud Atlantem montem minorem, inter Salam & Cuſam amnes, ſeſe exonerans.

Dyra, fluvius Trachiniæ regionis, inter Achaiam & Theſſaliam, à Sperchio fluvio 20. ſtadiis diſtans, ubi Herculem ſeipſum vivum accenſo rogo concremaſſe ferunt. *Herod. Strab.*

Dyraſpes, fluvius Scythiæ Europææ, in Pontum Euxinum labens cum Boryſthene. De quo Ovidius lib. 4. de Ponto, eleg. 10. *Ovid.*

Cùmque Boryſthenio liquidiſſimus amne Dyraſpes.

* Dyrrachium, quod & Epidamnus, *Durazzo*, & *Drazzi* Turcis, urbs clariſſima Macedoniæ, archiepiſc. in ora occidua maris Jonii, inter Brundiſium urbem Italiæ ad occ. 220. & Theſſalonicam urbem Macedoniæ ad ortum, in ora maris Ægæi 280. mill. paſſ. tanta eſt Macedoniæ longitudo, ab Hydrunto 170. à Scodra 50. in auſtrum, anno mundi 3526. à capta Troja 126. una cum Lipara, Epidauro, & Sinope condita. Hinc Dyrrachinus adiect. apud Ciceronem in epiſt. ad Attic. Ejus mem. Luc. lib. 6. *Cæſar. Cic. Ptol. & al.*

Dyrrachii praceps rapiendas tendit ad arces.

Dyrrachium exilii locum ſibi Cicero elegit, ut ad Terentium lib. 14. epiſt. ſcribit. (* manuſc. Seldeni Δυρράχιον.)

¶ Dyrrachium, Gallis *Duras*, urbs eſt ampla, & olim pulcherrima Albaniæ maritimæ, ad oſtia fluvii *Argentaro* in mare Adriaticum. Hinc Principes Dyrrachini dicti Carlovitii, ex ſanguine Regum Franciæ. Portu gaudet capaci. 45. milliaribus diſtat à Liſſo in auſtrum, 70. ab Aulone in Boream, uti & 150. & Brunduſio in ortum, & 220. à Theſſalonica in occaſum.

Dyſis, *Duaſſo*, teſte Leonardo Aretino, pagus Piceni, apud Anconam urbem. *Ant.*

Dyſporum, *Duysburg*, urbs Germaniæ inferioris, apud Rhenum, inter Veſaliam & Duſſeldorpium urbes. Vide Diſpargum.

E

EBA, *Pitigliano*, ut nonnulis, cum Blondo videtur, oppidum præclarum Hetruriæ Comitatus, apud Suanam urbem, inter illam & Caſtrum ad meridiem 6. mill. paſſ. plus minùs diſtans. *Ptol.*

¶ Eba aliis eſt *Monte Merano*, caſtrum Thuſciæ, in agro Senenſi, versùs Albaniam fluvium, ut ex ſitu colligitur.

Ebdomum, ſuburbium Byzantii, à ſeptenario numero dictum. *Cear.*

Ebellanum, *Ayerbe*, teſte Hieronymo Zurita, oppidum clarum Hiſpaniæ, ad Gallicum fluv. in Aragonia, à Cæſarauguſta 13. leuc. in Boream, proprius Oſcæ, inde in occaſum ad 5. recedens. Al. *Biel* eſt oppid. ejuſdem tractus, à Cæſarauguſta tantundem fermè diſtans: quod magis probatur. Abeſt ab Oſca ferè 8. leucis in occ. Ibi ars ferraria exercetur. *Ant.*

¶ Ebellanum, oppidum Vaſconum, nunc eſt *Biel*, oppidulum Aragoniæ, ad amnem cognomen, versùs montes, & in Diœceſi Pampilonenſi. 6. leucis diſtat à Jacca in occaſum, 9. ab Oſca, & 12. à Cæſarauguſta in auſtrum. Dicitur etiam Ebellinum à quibuſdam.

Eblana, *Dublin*, teſte Stanihurſtio, urbs Hiberniæ archiepiſcopalis, in ora orientali, Laginiæ, regionis caput, & totius inſ. academia, inter Manapiam ſeu Waterfordiam ad meridiem, & Armacanam ad Boream ad 60. mill. *Ptol.*

¶ Eblana, *Dublin*, urbs eſt primaria Hiberniæ in Comitatu cognomine, ad oſtia fluvii Liſnii, cum portu commodo & caſtro permunito; eſtque emporium celebre. 25. milliaribus diſtat à Drogheda in auſtrum. Ab ea populi vicini dicti fuere Eblanii. Vide Dublinium.

Ebodia, *Aldernay*, & aliis *Ornay*, Camdeno *Alderney* & *Aurney*, inſula Oceani Britannici, ante Sequanæ fluminis oſtia, à quibus 30. leucis recedit in Boream, Albionem versùs. Auriniaca etiam dicitur. Ibi Charybdis quædam, & aquarum vertigo navigia abſorbens. *Haic.*

¶ Ebodia, *Ornay*; inſula parva maris Britannici, versùs oram Normanniæ & tractum Conſtantienſem. Vix diſtat 2. leucis à promontorio Haguæ in occaſum; eſtque longitudinis duarum leucarum circiter. Dicitur etiam *Aldernay* à quibuſdam, & fretum inter ipſam & proximam Galliæ continentem vocatur à nautis *le ras de Blan-*

Blanquert. Diſtat 5. leucis à Sarnia inſula in Boream, & 30. ab oſtio Sequanæ in occaſum; diciturque ab aliis Riduna inſula.

Strab. Plin. & al. Ebolum, *Eboli* vel *Evoli*, opp. amplum Lucaniæ, in Principatu citeriore, ultra Silarum fluv. à Salerno 18. mill. paſſ. in ortum diſtans, Campaniam urbem verſùs, 4. mill. inde diſtantem. Ortelius citat Ptolemæum, apud quem non reperitur.

¶ Ebolum aliis eſt Eburi, *Evoli*, oppidum aliàs Picentinorum, nunc regni Neapolitani, in provincia Principatus citerioris, Ducatus titulo clarum, 6. milliaribus diſtat ab ora littorali ſinus Salernitani in ortum, & 15. à Salerno etiam in ortum.

Eboniæ, Vide Ebudæ.

Cæſ. Ebora, Ebura Ptol. quæ & Liberalitas Julia à Plinio nominatur, *Ebora* vel *Evora*, urbs Luſitaniæ archiepiſc. & academia, in Portugalliæ regno, poſt Ulyſſiponem præcipua, inde 20. leucis à Pace Auguſta & Julia 10. olim epiſcopalis, ſub Archiep. Emeritenſi, poſtea ſub Archiepiſcopo Compoſtellano, demùm à Paulo III. Pontifice Maximo metropolis effecta. Hic error occurrit non diſſimulandus Theſ. Linguæ Latinæ locantis Eboram urbem Luſitaniæ in Latio ex Plinio, cùm Plinius loquatur de Latio quoad privilegia, non quoad ſitum.

¶ Ebora, *Evora* vulgò, urbs eſt ampla Portugalliæ, provinciæ inter Tagum & Anam caput, intra colles, Academiam habet ab Henrico Cardinali, poſtea Rege, inſtitutam, 16. leucis diſtat à Pace-Auguſta in occaſum, 20. ab Ulyſippone in ortum, & 8. ab Ana fluvio. Anno 1663. ipſa urbs expugnata à Joanne Auſtrio, fortiter recepta fuit à Luſitanis intra paucos dies.

¶ Ebora alta, *Evora monte*, caſtrum Luſitaniæ, in provincia inter Tagum & Anam fluvios dicta, in colle ſitum, 5. leucis ab urbe Ebora in ortum, & 2. ab Extremis. Ibi Hiſpani grandi clade affecti fuere à Luſitanis anno 1663.

Ptol. Ebora, Ebura Straboni, *Rotta* Mol. & aliis, opp. Hiſpaniæ Bæticæ, in Turdulis, apud oram, inter oſtia Bætis & Meneſthei portum, Xeræ urbi finitima. De Ebora urbe Poeta quidam Luſitanus,

Quid tibi felices Ebora, Rex maxime, cives,
Et validas memorem gentes?

¶ Ebora, ſeu Ebura, oppidum Hiſpaniæ Bæticæ, ad oſtia Bœtis fluvii. Nunc eſt *S. Lucar de Barameda*, Luciferi Fanum, oppidum celebre Hiſpaniæ, in Vandalitia, cum portu capaci. 3. leucis diſtat à Xera in occaſum, 6. à Gadibus in Boream, & 15. ab Hiſpali in Africum.

Autor. Eboracum, Eburacum Ptol. & Eboracum, *YorK*, & *Caer frocK*, vel *Caer-Effroc*, ut Camdenus, Britannicè, urbs archiepiſcopalis Albionis, caput Brigantium, media fermè inter Londinum regiam Angliæ ad meridiem, & Edimburgum regiam Scotiæ ad Boream, 150. mill. Anglicis diſtans. Ab Honorio Pontifice Maximo metropolis creata, illi Dunelmo, Carleolo, Ceſtriaque ſubjectis.

¶ Eboracum urbs eſt ampla Angliæ ſeptentrionalis, provinciæ Eboracenſis caput, & totius regni ſecunda, ad Urum amnem, *Ouſe*; ubi fuit aliàs Legio ſexta Victrix, Ducatus titulo gaudet. Hinc Eboracenſis Duces è domo Regia, in hiſtoriis celebres. Diſtat 120. milliaribus Anglicis à Londino, & paulò minùs ad Edimburgo 27. ab ora littorali Oceani Germanici, 35. a Lincolnia in Boream, & 40. à Dunelmo in auſtrum, teſte Joanne Speedo.

¶ Eboracenſis Comitatus, *YorKshire* provincia Angliæ ſeptentrionalis, inter mare Germanicum ad ortum, Lancaſtriam provinciam ad occaſum, Durbium & Lincolnenſem Provincias ad meridiem; & Diœceſim Dunelmenſem ad Boream. Dividitur in tres partes, nempè in Occidentalem ſeu *Weſtriding*, in Orientalem, ſeu *Eaſtriding*, & in Septentrionalem, ſeu *Northriding*; ibique fuerunt alias Brigantes populi pro majori parte, & Pariſii, teſte Camdeno.

Ebores, populi Galliæ Celticæ. Vide Eburovices.

Ptol. Eborodunum, Ebredunum Ant. & Eburodunum, Ebrodunum lib. Concilior. *Embrun* vel *Ambrun*, urbs Galliæ Narbonenſis archiep. in Delphinatu, in finibus Caturigum, ferè media inter Brigantium & Vapingum, 7. leucis circiter diſtans à Gratianopoli 23. à Vienna & Lugduno 37. Populi Ebroduntii Plinio.

¶ Eborodunum, ſeu, & meliùs, Ebrodurum, *Ambrun*, urbs & Delphinatus juxta Druentiam fluvium, verſùs montes & confinia Provinciæ. 34. leucis diſtat à Vienna in Eurum, & 8. à limite Pedemontii in occaſum, eſtque probè munita, in colle.

Ebrodunum alterum, *Yverdon*, oppidum clarum Helvetiorum, in finibus Berneſium ad lacum Neoburgenſem, in Equeſtrium & Sequanorum confinio, ſub Friburgo urbe, à qua 3. leucis in occaſum, à Lauſonio ferè 4. in Boream verſùs Montem Bellicardum.

¶ Ebrodunum, *Yverdon*, urbs fuit Verbigeni pagus, aliàs ampla, nunc oppidum ſatis tenue Bernenſis pagi, ad lacum Novicaſtri, ubi recipit Orbam fluvium, 3. leucis diſtat à confinio Comitatus Burgundiæ, in ortum.

¶ Ebrodunum, & Eburodunum, ſeu Robodunum, urbs eſt celebris & munita Germaniæ, in Moravia provincia, *Brin* dicta, ad fluvium *Swartzahe*, Cluverio teſte. Vide Robodunum.

Ebroicæ, & Ebroici, Eburaici, & Eburovices Cæſari & Plin. populi Galliæ Celticæ, quorum urbs *Evreux*, epiſc. ſub Archiep. Rothomagenſi, inde ſupra 8. leucis in auſtrum Pariſios verſùs, ad Anduram fluvium, in Normannia. Liv. Prov.

¶ Ebroicæ, ſeu Eburaici, & Ebroici, & Aulerci, Eburovices, populi Galliæ Lugdunenſis; nunc Normanniæ: quorum urbs Mediolanum Eburovicum, nunc *Evreux*, urbs epiſcopalis, ad Itonium fluvium, qui paulò infrà cadit in Eburam. Vide Eburovices.

Ebromagum, Hebromagum, & Hebromanum Auſon. *Brau*, pagus Aquitaniæ. Aliis *Bourg* oppidum. Crediderim Ebromagum eſſe *Bourg*, opp. inter Burdigalam & Blaviam, Hebromanum verò Auſonio eſſe *Brau* ſive *Bran*, pagus apud Liburnam opp. inde 3. leucis, à Burdigala 6. diſtans. Vide Hebromagum. Paulin.

¶ Ebromagum quid ſit, non conſtat. *Bourg* enim eſt Noviomagus antiquorum, & *Brane* eſt pagus Aquitaniæ ad Garumnam fluvium, una leuca ſupra Liburniam, & 6. à Burdegala in ortum, in Vazatenſi tractu.

Ebron. Vide Hebron, & Eleutheropolis urbs epiſcopalis Palæſtinæ, in Judæa, ſub Patriarcha Hieroſolymitano, inde 20. mill. paſſ. exciſa, In Theſauro Linguæ Latinæ pro urbe mons ponitur.

¶ Ebron, ſeu, & meliùs, Hebron, urbs eſt Palæſtinæ 20. milliaribus ab Hieroſolymis in auſtrum; ſed non eadem eſt cum Eleutheropoli, teſte Philippo de Via & aliis. Vide Hebron.

Ebrus fluvius Theſſaliæ, apud Lariſſam urbem decurrens. Ptol.

Ebudæ, Æbudæ Steph. Hebudes Plin. Hebrides, & Eboniæ aliis, inſulæ quinque Scotiæ ad occaſum adjacentes: quarum duæ Ebudæ propriè nominantur, una *Euſt*, & altera *Levis*, teſte Mercatore, 3. Ricina, & Richnea Plinio, *Argitti*, teſte Nigro, cui 4. *Lendroſia* Latino recenti, & 5. *Leeder* (Sed, ut mihi videtur Lendroſia eſt quæ vulgò *Leeder* appellatur) 4. apud Ptolemæum Maleos, nunc *Mula*, 5. Epidium, vulgò *Yla*, ſive *Ila*. Sunt qui Ebudam inſul. Hiberniæ dicant & *Selungiam* vocent. (Camdeno Ricina *Racline*, Epidium *Ila*, Maleos *Mula*, Ebuda orientalis *SKye*, occidentalis *Levves*.) Ptol. Steph.

¶ Ebudè ſeu Ebudes inſulæ, quæ quibuſdam Hebrides verſùs occaſum Scotiæ, nunc *Inch Galles*, ſeu *Weſternes*. dictæ, id eſt, occiduæ. Quadraginta quatuor vulgus numerat, ex quibus decem tantum præcipuæ, reliquæ aut parvi momenti, aut veriùs ſcopuli, ut liquet ex deſcriptione Thimothei Pont. ſuntque Ricina, *Raglins*, verſùs Hiberniam, Epidum, *Yle*, Jona, Jura, Maleos, *Mul*, Ebuda orientalior, *Skye*, Ebuda occidentalior, *Levvis*, deinde *Euſt*, *Turiſ*, *Col*, *Colonſa*, & aliæ aliquot minoris momenti, quas alias à Norvegis coemerunt Scoti, quibus etiamnum ſubſunt.

Ebura, Libora Ptol. Elbora libro Concilior. *Talavera*, urbs olim epiſc. Hiſpaniæ Tarraconenſis, ſub Gothis, ad Tagum fluv. in Caſtella nova, à Toleto 12. leucis in occaſum Ulyſſiponem verſùs, teſte Mariana. Malè in Theſauro Linguæ Latinæ ſcriptum eſt, quod hodiè *Ebora* dicitur. Liv.

¶ Ebura, quæ & Libora, oppidum Carpetanorum aliàs, nunc *Tala vera la Reyna* dicitur, ad Tagum, ubi recipit fluvium *Alberche*, Diſtat 6. leucis ab Eſcalona; in auſtrum, & 12. à Placentia. Vide Libora.

¶ Ebura, *Eure*, fluvius Galliæ. Oritur in Perticenſi provincia, è ſylva Logniaca; deinde per Belſiam labens Autricum Carnutum rigat, Novigentum regium, Juræum, uti & Paciacum & Loueriās; & po-

& poſtea in Sequanam ſe exonerat ſupra pontem Arcuenſem.

Ptol. Eburiaci, ſive Aulerci Eburaiei, populi & urbs Galliæ Celticæ, *Eureux*, Normannia à Rothomago & Lexoviis 8. leucis. Vide Ebroicæ.

¶ Eburaici, ſeu Aulerci Eburovices, populi Galliæ Lugdunenſis, quorum urbs mediolanum Eburovicum, nunc *Eureux*, in Normannia provincia. Vide Eburovices & Ebroicæ.

Eburobritium, *Evora de Alcobaca*, teſte Varrerio, & Vaſconcello, opp. Hiſpaniæ, Leuſitanicæ, in regno Portugallico, apud Colliponem, ſeu Leyriam urbem, Ulyſſiponem versùs.

Plin. ¶ Eburobritum aliis eſt *Alcobaca*, vicus nunc cum percelebri cœnobio Ordinis S. Benedicti, à Regibus Portugalliæ excitato in memoriam inſignis victoriæ, quam Joannes primus de Caſtellanis retulit ad Adjubarotam vicum, in viciniis. Vix 4. leucis diſtat à Leyria.

¶ Eburodunum, *Yverdun*, oppidum Helvetiorum, ad lacum Novioburgienſem, 7. mil. paſſ. ab Urba diſtans. Vide Ebrodunum.

Eburones, populi Belgii, Trevirorum clientes olim, qui nunc Leodienſes ſunt, quorum urbs hodie Leodium, ſeu Ligia, *Liege*, & Germ. *Luyck* ſive *Luttich* ad Moſam, inter Colon. Agrippinam, & Bruxellas ad occaſum 16. leucis ſita.

Caſ. Strab. ¶ Eburounes populi fuere Germaniæ inferioris juxta Moſam fluvium, inter Ubios & Menapios; dictique poſtea Tungri. Vide ibi.

Eburonia, *Bury* ſive *Beury*, urbs olim ex veteri inſcriptione, Auguſta etiam Eburonum dicta, cui Leodium (quæ nova Auguſta Eburonum dici poteſt) ſucceſſit, nunc pagus ad Vrtrim fluviolum, à Leodio vix milliario in auſtrum diſtans.

Dion. ¶ Eburonia urbs fuit Germaniæ inferioris, teſte Abrahamo Ortelio, Cluverius tamen libro 2. capite 15. putat Eburoniam non fuiſſe locum particularem; ſed univerſam Eburonum regionem.

Eburovices, populi & urbs Galliæ Celticæ, quorum urbs *Eureux*, (vide Ebroicæ) & oppida, *Vernon*, *l'Aigle*, *Paſſy*, *Iugler*, *Tilliers*, *Conches*, *Bretevil*, *Rugles*, *Beaumont* le *Roger*, & *Vernevil*, In Theſauro Linguæ Latinæ Eburonices pro Eburovices, fortè errore Typographi, legitur.

Caſ. ¶ Eburovices, ſeu Aulerci Eburovices, populi fuere Galliæ, ubi nunc *le Dioceſe d'Eureux*, in Normannia; habebantque ad Boream Velocaſſes, ad oceaſum Lexovios, ad auſtrum Aulercos Diablintes, & ad ortum Carnutes. Eorum caput Mediolanum Eburovicum, nunc *Evereux* dicitur.

Eburum, *Olmutz*, teſte Pyramio cum Appiano, & *Olmuntz*, urbs Germaniæ epiſc. olim ſub Archiep. Maguntino, nunc ſub Pragenſi, unde 28. leucis abeſt in ortum, urbs Moraviæ primaria, à Vienna 16. in Circium. Aliis eſt *Brin*, urbs eiuſdem regionis, poſt Olmucium præcipua, inter illam & Snoimam ad meridiem 5. leucis, ex aliqua nominis alluſione. Sed potiùs eſt *Barovva*, oppid. Bohemiæ, teſte Lazio, *Olmutz* autem Olomucium & Olomuncium Latino rec. nominatur. Unde Theſaurus Linguæ Latinæ hic cum aliis corrigendus eſt.

¶ Eburum, urbs Quadrorum, in Germania, nunc *Olmutz* dicitur; eſtque Moraviæ primaria, ad Moravum fluvium, permunita, & ante à Svecis expugnata. 6. leucis diſtat a Bruna versùs auſtrum, 20. a Vienna in Boream, & totidem à confinio Poloniæ.

Strab. Plin. Liv. & al. Ebuſus, Ebuſſus, ſive Ebyſſus Ptolemæo, Eboſia Statio, olim Pityuſa, *Yviza* vel *Yvica*, inſula maris Balearici, oræ Hiſpaniæ Tarraconenſis ad ortum adiacens, cum oppido eiuſdem nominis, inter Carthaginem novam & Baleares ad 50. mill. paſſ. à Dianio promontorio 57. licet Strabo eam à Ballearibus & à Dianio 700. ſtadiis diſtare ſcribat, circuitu 42. Hic multus ſalis proventus, & ficus optima, nec ullum animal noxium reperitur opp. antiquum valde, à Maharbale Carthaginenſi, teſte Beuthero, conditum. Meminit Ebuſi Silius lib. 3.

Jamque Ebuſum Phœniſſa movet, movet Artabrus arma.

In Theſ. Linguæ Latinæ pro *Yviza*, *Biza* malè legitur.

¶ Ebuſus inſula eſt Hiſpaniæ, & una ex duabus Pityuſis, in mari Mediterraneo, versùs oram regni Valentiæ & Dianium promontontorium, à quo 10. leucis Hiſpanicis diſtat in ortum, Maioricum, versùs, à qua etiam pari ſpatio diſtat in occaſum. Dicitur ab Hiſpanis *Yvica*, à Pallis *Eviſſe*, & ab Italis *Eviſſa*. Caſtrum habet etiam *Yvica* dictum, in parte auſtrali inſulæ cum aliquot villis, ſub dominio Regis Hiſpaniæ.

Ecæ, Ecana Alphano, *Troia*, urbs Apuliæ Dauniæ, epiſcopalis ſub Archiep. Beneventano, inde 36. mil. paſſ. in Boream, Sipontum versùs 30. inter Luceriam ad occ. & Aſculum in ortum 18. Hic Ortelius Ecanam cum Æquana, quæ in Picentibus eſt, longè hinc diſtans, confundit. *Ant.*

¶ Ecæ, ſeu Ecana, quibuſdam eſt, *Treja*, urbs provinciæ Capitanatæ, ad Chilonium fluvium, ad radices Apennini. 25. milliaribus diſtat à Benevento in ortum, 8. à Luceria in auſtrum, & 18. ab Aſculo in Circium.

* Ecbatana, *Tauris* And. Maſio, Nigro, Caſtaldo, & aliis, *Achatana Esbahan* incolis, urbs archiepiſc. Mediæ, regia hac tempeſtate Perſarum, quam illi à Turcis, occupatam ſuperioribus Annis recuperarunt, inter Byzantium ad oceaſum, ferè 1400. & Alenxandriam Ariæ in ortum 720. mill. paſſ. à Suſis 450. in Boream à Seleucia magna 750. teſte Plinio, licet non plura interſint quàm à Suſis imò pauciora intercedere videntur. (* *Ausbatana* in manuſcr. Seldeni.) *Plin. Strab. Ptol. & al.*

¶ Echatana quibuſdam eſt *Casbin*, urbs ampla in provincia *Ayrach* dicta, & antea Perſiæ regia poſt captum à Turcis Tauriſium, à quo diſtat 250. milliaribus ortum versùs, uti & à mari Caſpio in auſtrum, 320. à Suſis, & 450. à Seleucia magna in Cæciam. Sed multùm deficit à paucis annis.

Ecdippa, *Scandalio*, vel *Sandalio* Maſio & Nigro, *Caſtel Lamberto* Poſtello, (quod Maſio eſt Caſtrum Peregrinorum) oppidum Palæſtinæ, ſeu Phœnicis, in ora, inter Tyrum & Ptolemaidem. *Ptol.*

¶ Ecdippa, ſeu Ecdippos, Achaſib, & Acziba, oppidum Tribus Azer, vix 20. milliaribus a Ptolemaide in Boream, nuncque *Caſtel Lamberto* dicitur.

Ecelosta vel Etelesta, ut habet codex Græcus, *Medina Celi*, teſte Cluſio ex veteri inſcriptione, opp. Hiſpaniæ Tarraconenſis, in Caſtella nuova, apud veteris & Aragoniæ confinia, ducali honore inſigne, inter Bilbilim 12 & Secontiam 4. leucis, in via quæ à Cæſar auguſta Toletum & Madritum ducit, occurrens, Eclaſte (ut videtur) Plinio. *Ptol.*

¶ Ecelesta, oppidum Celtiberorum, nunc *Medina celi*, oppidum Caſtellæ veteris, versùs fontes Salonis fluvii, & 4. leucis à confinio regni Aragoniæ, uti & Caſtellæ novæ ad radices Montium. Ab aliis Etelesta dicitur, ſed forſan malè. Etelesta enim fuit oppidum Carpetanorum, ut quibuſdam placet.

Echedorus, Chidorus Herodoto, *Calico* Sophiano, *Granea* Nigro, & *Veratraſer* Caſtaldo, nec mirum, cum idem locus plura habeat nomina, fluvius Macedoniæ, in ſinum Thermaicum apud Theſſalonicam urbem influens, qui, teſte Herodoto, ab exercitu Xerxis eum aliis amnibus exſiccatus eſt, ut ad bibendum non ſuffecerint.

Echetra, Ecetra Livio, urbs Latii, olim caput Volſcorum: cujus hodie ne locus quidem indicari valet. *Halic.*

Echinades, *le Curzolari*, vel *Cozzulari* Sophiano & aliis, inſulæ quinque maris Jonii parvæ, ante os ſinus Corinthiaci, inter oſtia Acheloi fluvii Acarnaniæ, & Araxum promont. Peloponneſi, à Cephalenia 12. mill. paſſ. in ortum diſtantes, apud quas Turcæ à Chriſtianis victi ingenti clade claſſe amiſſa affecti ſunt, Pio V. Pontifice Max. Harum una Dulichium, alia Same nominatur. Echidnæ à Seneca, Echinæ à Stephano appellantur. Quanquam Echidnæ apud Ovidium diverſæ ab Echinadibus videntur. De quibus lib. 8. Metamorph. *Strab. Plin. & al.*

In totidem mediis, quot cernis Echinadas undis.

In Theſ. Linguæ Latinæ contra ſinum Ambracium ſtatuuntur: cum potiùs contra ſinum Corinthiacum ſint, ab Ambracio procul.

Echinus, urbs Phthiotidis maritima, in Theſſaliæ & Achajæ confinio, olim epiſc. ſub Archiepiſcopo Athenienſi, ad ſinum Pagaſæum, inter Lariſſam ad Boream, & Sperchiam ad meridiem, quæ Sophiano *Scarſia* nominatur, ſed Scarphia, teſte Ptol. in Achaja ad oſtium Boagrii fluvii nomen ſuum adhuc retinet. Hinc Echionius quidam nomen gentis derivant, ſed malè. Eſt & Echinus oppidum Epiri, in finibus Acarnanum, quod *To'gus* à Pineto dici putatur; de quo Polyb. Livius, & alii. *Polyb. Plin. & al.*

Echionii dicuntur Thebani, ab Echione Cadmi ſocio. Ovid. lib. 5. de triſt. elegia 3.

Victor Echionias ſi vir penetraſſet in arces.

Ant. Eclanum, Æculanum Appiano Alexandrino, *Lacemiano*, teſte Leandro, opp. Hirpinorum, in Principatu ulteriori, regni Neapolitani, ab Equotutico 25. mill. paſſ. ex Itinerario Antonini diſtans. Vide Æculanum.

¶ Eclanum, ſeu & melius, Æculanum, nunc eſt *Friſento*, urbs epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Beneventano, non procul à Tripalto fluvio, 15. milliaribus à Benevento in ortum, & 12. à Compſa in Boream.

Pluta. Ecnomus, *Poggio Muciacco* Thomæ Fazello, propugnaculum in ora Siciliæ, ad auſtrum, apud Gelam urbem,
Diod. ubi & Phalarium alterum propugnaculum.

¶ Ecnomus, mons Siciliæ, ora maris Africi, ad oſtia fluvii Himeræ, ad quem Dædalium Phalaridis caſtellum, ubi bos æneus ſervabatur. Hodie *Monte d' Alicata* dicitur, in valle Neætina & limite vallis Mazaræ, teſte Fazello; eſtque medius inter Gelam ad ortum, & Agrigentum ad occaſum, 15. milliaribus ab utraque.

Eclodurum, *Eſthal*, teſte Lazio, opp. Rhætiæ, inter Campodunum, & Curiam ad meridiem, in Svevia, à Campoduno 3. leucis, à Curia 7.

Pto. ¶ Eſtodurum, Sanſone teſte, eſt *LeutKirch*, urbs Imperialis & libera Germaniæ, in Svevia, ad amnem *Eſchaech* qui paulò infra cadit in Ilarum fluvium. 3. leucis diſtat à Memminga in auſtrum, & 6. à lacu Brigantino in ortum.

Edelberga apud literatos, & Poetas, Germanis *Heydelberg*, urbs Palatinatus caput. Vide Budoris.

¶ Edelberga, Heidelberga ſcribitur ab aliis, & melius. Vide ibi.

Eden, inſula Tigridis fluvii, infra Seleuciam magnam
Moſ. Meſopotamiæ urbem, 12. mill. paſſ. diſtans, circuitu
Mard. 10. *Gezerta*, teſte Maſio, dicta.

¶ Edenburgum, *Edembourg*, regni Scotiæ urbs regia itemque Senatus ſedes. Vide Alata caſtra.

Plin. * Edeſsa Edeſa Strab. olim Antiochia Oſrhoenorum,
Ptol. Callirrhoe à fonte dicta, teſte Procopio, & poſtea Ju-
& al. ſtinopolis, urbs archiepiſc. Syriæ, ad lævam Euphratis ripam, (ex quo etiam Meſopotamiæ tribuitur) *Rhoas & Rhoaſſe*, ac etiam *Rhoa* Nigro, *Orſa* Petro Gyllio & pleriſque aliis dicta, (variè enim nominatur) proxima Samoſatis, à quibus 12. mill. paſſ. recedit, à Zeugmate 45. in meridiem, à Hierapoli 42. in ortum, antiquiſſima, à Nembroth, teſte D. Iſidoro lib. 15. etymol. condita. De qua Venantius Fortunatus lib. 8.

Læta ſuis votis Hierapolis alma Philippum,
Producens Thomam munus Edeſſa pium.

(* man. Seldeni habet Ἀἰδεσα.)

¶ Edeſſa, urbs ampla Meſopotamiæ, ad fluvium Chaboram, nunc *Orſa*, ſeu & *Rohai*, & *Orrhoai* Arab. media eſt inter Aleppum ad occaſum, & Amidam ad ortum, longè ab Euphrate fluvio in ortum. 40. milliaribus diſtat à Samoſatha in ortum, uti & 45. ab Hierapoli. Urbs eſt etiamnum ampla & elegans, & ex præcipuis Diarbechiæ, ſub dominio Turcarum.

Bibl. ¶ Edetani, populi Hiſpaniæ Tarraconenſis, circa ſinum Sucronenſem, ubi nunc pars ſeptentrionalis regni Valentiæ.

Plin. Edom, Idumæa Plinio, Ptol. & aliis, regio Paleſtinæ ad meridiem, inter Judæam & Ægyptum, finis terræ Chanaan, quæ incolis *Daron*, teſte Guil. Tyrio, dicitur.

Edonus, mons Thraciæ Edon Virg. 12. Æn.

Ac velut Edoni Boreæ cùm ſpiritus alto
Inſonat Ægæo.

Ptol. Edron, *Porto Sabione*, teſte Nigro, portus Venetiæ, apud Foſſam Claudiam urbem, non apud Padum fluvium, ut malè in Theſ. Linguæ Latinæ legitur.

Ptol. Euros, inſula Hiberniæ, (vide Hedros) *Berdſey* Camdeno, inter Angliam & Hiberniam.

¶ Edros, ſeu Edri, nunc *Bardeſey* dicitur, id eſt, avium inſula. Angliæ adjacet, in ora littorali Valliæ Borealis & Arvoniæ Comitatus, vix 3. milliaribus Anglicis à Ganganoro promontorio, & 40. ab ora Hiberniæ in ortum. Eſt parvi circuitus.

Edulius mons, *Moncayo*, teſte Hieronymo Girava, mons
Ptol. Hiſpaniæ Tarraconenſis, in Celtiberis, ac in Aragoniæ & Caſtellæ veteris confinio, apud Montem Acutum oppidum.

¶ Edulius mons ab aliis Medulius dicitur. Durio fluvio imminet, & *Manduria* ab accolis dicitur, teſte Garibajo. Longè autem diſtat a *Moncaio*, qui Latinè Caunus mons dicitur. Sunt tamen qui credant Edulium montem eſſe *Montſerrat*, in Catalonia, prope Rubricatum fluvium.

Edus: *Sadedela*, teſte Auguſtino Juſtiniano, fluviolus *Vet. In*
Liguriæ, in finibus Genuenſium, in Portiferam fluv. influens apud Pontemdecimum.

Efflui, *Liiflanders*, populi Sarmatiæ Europææ, ad ſi- *Tac.*
num Venedicum: quos Latinò recenti Livones appellamus, & quorum regio Livonia dicitur, teſte Willichio.

¶ Ega, *Ega*, fluvium Hiſpaniæ. Oritur in Alava provincia, deinde per Navarram labitur ubi Eſtellam rigat, & in Iberum fluvium ſe exonerat è regione Calagurris.

¶ Egabro, vel Ægabro, *Cabra*, oppidum eſt Hiſpaniæ alias urbs epiſcopalis ſub Hiſpalenſi Archiepiſcopo. *Lib.*

Egara, *Terreſſa*, urbs olim epiſ. Hiſpaniæ Tarraco- *Donc.*
nenſis ſub Archiep. Tarraconenſi, nunc opp. Catalauniæ, inter Barcinonem & Minoriſſam, & Barcinone 4. leucis, cuius urbis exſtant aliquot veſtigia, & *S. Pedro de Tarraſſa* locus nominatur: ejuſque epiſcopatus Barcinenſi copulatus eſt.

¶ Egrara urbs fuit aliàs Laletanorum, nunc oppidulum Cataloniæ, *Terraſſa* dictum, versùs montes. Diſtat 6. leucis a Barcinone in Boream, & totidem à Minoriſsa in Eurum, 3. autem à Rubricato fluvio in ortum. De ea fusè tractavit Stephanus Baluzius in Diſſertatione ad Labbæum.

Egates, inſula maris Libyci ante portum Carginenſ. *Sil.*
quæ & Egatis, & Ægates, ſive Ægathes, variè enim *Plin.*
ſcribitur, *Gotham* vulgò. Vide Ægathas. De qua Sil. lib. 2.

Egatis, Libyæque procul fluitantia membra.

Hic ſal cæditur globis tranſlucentibus, teſte Plinio libro 31. cap. 7.

Egelaſte, *Yniesta* Cluſio & Comeſio, oppid. Hiſpaniæ *Strab.*
Tarraconenſis, in nova Caſtella, inter Concham urbem *Plin.*
& Moyam opp. 8. leucis. Quod aliis videtur idem cum Etelesta Ptolomæo.

Egelidus, *Freddano*, teſte Leandro cum Annio, fluvius Thuſciæ: de quo Virg. lib. 8. Æn.

Ut procul egelido ſecretum flumine vidit. *Virg.*

Sed errant, nam Egelido haud nomen proprium eſt amnis ſed è præpoſitio eſt, et gelido adjectivum nomen.

Egeria, Egeriæ Livio, lucus erat et fons prope Ro- *Virg.*
mam, extra portam Capenam, in via versùs Ariciam *Ovid.*
ubi Camœnæ qui hodie non extat. Scribitur etiam cum diphthongo Ægeria. Virg. lib. 7. Æn.

Eductum Egeriæ lucis Hymettia circum.

Sic ab Egeria nympha, de qua Ovid. lib. 15. Metam. *Thucy.*

Egeſta, Ægeſta Straboni ab Egeſto Trojano condita, *Feſt.*
Aceſta Virgilio, Segeſta Ciceroni, Plinio, Ptolemæo, et aliis, urbs Siciliæ exciſa, ad locum ſeu pagum, qui nunc *Barbara* nominatur, teſte Faz. in ora occidentali inter Drapanum 35. et Panormum 42. mill. paſſ. ab Elyma urbe etiam exciſa 12. mill. in meridiem. Non longè in littore Egeſtanum, ſeu Segeſtanum emporium nunc *Caſtel à mar*, teſte Arct. cum Fazello.

Eggyna urbs fuit Siciliæ: cujus meminit Cicero in *Cic.*
oratione in Verrem. Fortè Engyna ab Engyon dicta; *Regio.*
de quo vide ſuo loco.

Egidonà, *Eyder* ex tabulis Geographicis, fluv. Cimbricæ Cherſoneſi, Holſatiam à Jutia et Sleſvicenſi Ducatu ſeparans. (*Vide Eidera.*)

Egilium, *il Giglio*, inſula maris Thyrreni, apud Co- *Plin.*
ſanum littus, ab Argentario monte 12. mill. paſſ. recedens, quot à Dianio inſula, quæ et Ægilium, & Igilium, et Iginium nominatur, penè ob piratas deſerta. Vide Igilium.

¶ Egilium, ſeu Ægilium, inſula eſt parva maris Tyrrheni, aliàs ſub dominio Senenſium, nunc autem ſubeſt magno Duci Hetruriæ, vulgo *il Giglio*, ſeu *Iſola del Giglio*. Caſtrum habet cognomine ſatis munitum contra piratas, cum oppidulo. Vix 10. milliaribus diſtat à monte Argentario et ab ora Hetruriæ. Tota eſt montuoſa, et circiter complectitur 18. milliaria; pendetque in ſpiritualibus ab Abbate Trium Fontium, prope et extra mures Romæ. A Gallis autem *l' isle du Lys* dicitur.

Egircius, ſive Egirtius, ut alibi legitur, Egirſius et *Ven.*
Ægirſius Sidonio Apollinari. *Gers*, & *l' Egers*, fluvius *Fort.*
Aquitaniæ, in Garumnam fluv. paulò ſupra Agennum urbem influens, inter illam et Burgundigalenſem agrum. De quo Fortun. lib. 1.

Lubricat hic quoniam tenuato, Egircius hauſtu.

¶ Egirſius, ſeu et Gerſius, *le Gers* fluvius Galliæ in

Aquitania. Fontes habet in ſuperiori Arminiaco tractu, deinde Auſcios rigat & Lactorium, & paulò infra in Garumnam labitur è regione Agenni.

Lib. Conſ. Egita, *Guimaranes*, teſte Joanne Mariana, urbs olim Luſitaniæ, nunc opp. regni Portugallici, inter Bracaram & Lamacum, à Bracara 3. leucis, Damaſi Papæ patria, quem alii Tarracone natum tradunt. Scribitur & Ægita, quam alii eandem cum Igædita faciunt.

Plin. Mel. & al. Egnatia, Ignatia Strab. *Gnazzi* hodie, & *Nazzi*, urbs olim epiſcopalis Apuliæ Peucetiæ, in ora, exſtincta, apud Monopolim urbem quæ illi ſucceſſit, media ferè inter Barium ad occaſum, & Brunduſium ad ortum, ad 35. mill. paſſ. Falluntur, qui Egnatiam hodie *Iuvenatium* dici ſcribunt, veluti auctor Theſauri Linguæ Latinæ, cum Olivario, cùm hæ urbes maximè inter ſe diſtent lib. Prov.

¶ Egnatia, ſeu Gnatia, urbs Apuliæ Peucetiæ, in ora Maris Hadriatici, nunc vicus tantum regni Neapolitani in provincia Bariana, *Torre 'Anaſſo* vulgò. 5. milliaribus à Monopoli in ortum, & 30. à Brunduſio in Circium diſtat.

Liv. Prov. Egoliſma, Engoliſma Gregorio Turronenſi, Iculiſma, ſeu Inculiſma, ut alii legunt, apud Auſonium, *Angoulesme*, urbs Galliæ Aquit. epiſc. ſub Archiepiſc. Burdigalenſi, inter Burdigalam & Pictavos ad Boream 22. leucis, ac inter Santonas & Lemovicos ad ortum 11.

Liv. Prov. ¶ Egoliſma, ſeu, & melius, Engoliſma, caput eſt regions adjacentis, quæ vulgò dicitur Engoliſmenſis tractus, *l' Angoumois*. Sedet juxta Carentonium fluvium, eſtque Ducatus titulo inſignita: 14. leucis diſtat à Mediolano Santorum in ortum, & 22. à Lemovico in occaſum. Vide Engoliſma & Inculiſma.

Polib. Egonum, Vicus, *Vicovenza* pagus agri Ferrarienſis, Inde 16. mil. paſſ.

Ant. Egorigium Legio XXI. vicus Germaniæ inferioris erat inter Col. Agrippinam & Treviros.

Ptol. ¶ Egorigium nunc eſt vicus *Rur*, ad Gelbim fluvium, in ditione Trevirenſi, versùs confinia Ducatus Juliacenſis, teſte Cluverio, 8. leucis à Treviris in Boream, & totidem à Colonia Agrippina in auſtrum.

Egoſa, opp. olim Hiſpaniæ citerioris, in Catalaunia, nunc pagus *Gaudena*, teſte Mol.

¶ Egoſa, oppidum Caſtellanorum aliàs, nunc eſt *Caſtel follit*, oppidulum munitum Cataloniæ, in colle, juxta Fluvianum amnem. 6. leucis Hiſpanicis diſtat à Vico in Boream, & paulò ampliùs à Gerunda in Circium.

¶ Egra, ſeu Oegra, *Heb.* Bohemis, *Egra* Germanis, urbs permunita Germaniæ, in Bohemiæ regno juxta confinia Franconiæ, ad Egram amnem, pluries expugnata bello Germanico, & in ejus arce occiſus fuit Valſteinus Fridlandiæ Dux. 20. leucis diſtat à Praga in occaſum, & 12. a Pilſena.

Ptol. Egurri, Egovarri Plin. populi Hiſpaniæ Tarraconenſis, Aſturibus finitimi, quorum oppidum Forum Egurrorum, *Medina de Rio ſecco*, teſte Vaſæo. Vide Forum.

¶ Egurri, ſeu Forum Egurrorum, aliis eſt *Monteſurado*, oppidum Gallaciæ, ad Burniam, fluvium longe à methimna ſicca in occaſum.

Polyb. Eguſa, (vide Æguſa) inſula maris Africi inter Siciliam & Africam.

¶ Eidera, *Eyder*, fluvius Daniæ, qui à Reginone Epidora dicitur. Oritur ſupra Rensburgum, et Holſatiam Dithmarſiamque dividit à Sleſvicenſi Ducatu; deinde infra Tonningam in mare Germanicum ſe exonerat. Hinc regiuncula adjacens inter Tonningam et Huiſemum *Eiderſtede* dicitur, ſub dominio Ducis Sleſvicenſis.

Thuc. Herod. & Demoſth. Eion, urbs et emptor. Thraciæ ſive Macedoniæ, in confinio, ad oſtia Strymonis fluvii, poſtea *Rendina* à Græcis recent. dicta, epiſc. alias, nunc metropolis ab Amphipoli urbe 25. ſtadiis in auſtrum diſtans. Ex qua urbe Strymon fluvius Eionæus apud Plutarchum denominatur.

Ejone, *Eion* Stephano, *Punta di Matriga*, et Pineto *Capo di Croce*, promontorium Sarmatiæ Aſianæ apud Corocondamen oppidum, ad Boſporum Cimmerium.

¶ Eiſchfeldia, *Eischvelt*, tractus Germaniæ in Thuringia, ſub dominio Electoris Moguntini, juxta Ducatum Brunſvicenſem. Ibi oppidum præcipuum Duderſtadium.

¶ Eiſenacum, ſeu Iſenacum, *Eiſenach*, oppidum Germaniæ, in Thuringia provincia ad Neſſam amnem Ducatus titulo inſignitum, ſub dominio Ducum Saxoniæ Veimarienſium, cum arce, 4. leucis a Mulhuſia in auſtrum et 7. ab Erphordia in occaſum. Regiunculam adjacentem habet ſubiectam.

¶ Eiſſeba, *Eiſſeben*, urbs eſt parva Germaniæ, in Saxonia ſuperiori & in Comitatu Mansfeldienſi, ubi natus Martinus Lutherus unus ex Proteſtantium Doctoribus, qui ibidem etiam obiit. Una leuca cum dimidia diſtat a Mansfeldia oppido in Eurum, et 4. ab Halla in occaſum.

Eiſtatum, ſive Eichſtadium, *Eychſtat*, quaſi Quercopolis, urbs Germaniæ epiſc. ſub Archiep. Moguntino, in Bavaria trans Danubium, Ingolſtadio ad 3. leucas finitima. Vide Aureatum. *Prov. Rom.*

¶ Eiſtatum, *Eychſtat*, ſeu *Aichſtet*, urbs eſt in Bavaria ſuperiori, ad Allemannum fluvium, ſub dominio proprii Epiſcopi. 4. leucis diſtat à Donaverta in ortum, 2. a Neoburgo in Boream, & 8. Norimberga in auſtrum.

¶ Ekelenſordia, *Ekelenborg*, urbs Daniæ, in Ducatu Sleſvicenſi. Nomen ſibi adſcivit à diruta arce veteri *Ekelenſordt*, ex cujus ruderibus ſurrexit, ad brachium maris Baltici, hic in terram immiſſum ſedens, cum portu capaci. Sed mari cingitur pro maiori parte; eſtque ferè media inter Sleſvicum et Chilonium.

¶ EKeſium, *Ekeſio*, urbs eſt Sveciæ, in Smalandia provincia, versùs Oſtrogotiam. 5. leucis Svecicis a Vetero lacu in ortum diſtat.

Elea, *l' Alea* Mol. & tabulis Chorographicis, urbs Æolidis, in ora maritima, Pergamenorum portus, inter Pitanen & Myrinam ad merid. apud oſtia Caici fluvii, inde 12. ſtadiis, à Pergamo verò 120., à Pitane 42. a Teuthrania 70. ex Strabone patria Zenonis et Parmenidis. *Ptol. Mel. Steph.*

¶ Elæa & Elea, urbs Aſiæ minoris, in Myſia maiori, 25. milliaribus à Pergamo in occaſum. Hinc mare inter ipſam & Lesbum inſulam dicitur ſinus Elaiticus, Philippo à Via teſte; 20. milliaribus diſtat à Mytilene in ortum, in confinio Æolidis, cum ab aliis in ipſa Æolide ponatur.

Elæa quoque, promontorium Cypri, in ora ad ortum, inter Salamina & Carpaſſum, nunc *Riſo Carpaſſo* teſte Luſignano. *Ptol.*

Elææ, portus Epiri, inter oſtia Acherontis fluvii & Nicopolim urbem, *Parga*, teſte Mol. *Ptol.*

¶ Elææ portus quid ſit nunc, non conſtat; eratque prope oſtia Acherontis fluvii in auſtrum. Sed non eſt Perga, à qua diſtat circiter 20. milliaribus in meridem.

Elæon, mons Judææ, Hieroſolymis imminens, inde ſtadio diſtans, qui et mons Olivarum, & mons Olivetus in Evangelio apud Joannem & Matthæum dicitur. *Joſeph.*

* Elæus, *Critea*, teſte Nigro, opp. Thraciæ, in Cherſoneſo, in ora auſtrali, apud Maſiuſiam prom. contra Sigæum Aſiæ. Sed fallitur Niger; nam *Critea* Crithea eſt apud eundem Ptol. ab Elæo oppido diverſum, licèt proximum. (Elæus man. Scldeni.) *Strab. Ptol. Suid.*

Elæus item, *Docna* Molet. opp. Epiri mediterraneum, in Chaonia regione, Hecatompedo finitimum. *Ptol.*

Elæuſſa, inſula gemina Aſiæ parva, una Ioniæ, ante Smyrnam urbem, altera Ciliciæ, ante Corycum promontorium et urbem. Vide Elcuſa; nam & ſic legitur. *Plin.*

Elamitæ, pop Arabiæ felicis, cum oppido cognomine apud oram maritimam. *Plin.*

Elana, Ælana, ac Læna Plinio, Ilana Ioſepho, *Aila* teſte Nigro, urbs Arabiæ petiææ, ad ſinum Arabicum unde ſinus ibi Elaniticus à Plinio nominatur, et Ælaniticus, *Golfo di Eltor*, apud montis Sinay radices, ab Arſinoe, urbe in intimo ſinus Arabici receſſu ſupra 90. mill. paſſ. in Theſ. Ling. Elaniticus ſinus apud Gazam ponitur, cum Gaza ſit in ora maris Syrii, oppoſita ſinui Arabico. *Ptol.*

¶ Elana, ſeu, & melius, Ælana, nunc *Aila*, ſeu et *Eylan* quibuſdam, urbs cum portu, ad ſinum Arabicum ſub dominio Turcarum. Diſtat 120. milliaribus ab Arſinoe in ortum, & vix 30. ab urbe *Eltor* dicta in Boream. Villanovanus tamen credit eſſe *Eltor* urbem in auſtrum.

Elaphites *Iſole di Mezzo* ex tabulis Geographicis, inſulæ tres parvæ maris Hadriatici, ſive Illyrici, apud Melitam, ab ea 12. mill. paſſ. diſtantes, à quibus non longè Chia inſula parva, Melitæ propior, ab ea 3. mill. diſtans. De quibus vide Plinium. Harum prima *Calamota*, altera *Iſola di mezzo*, reliqua *Guippana*. *Plin.*

Elaphoneſus, *Marmora* teſte Curopalate, ob marmoris copiam, inſula Propontidis, quæ & Neuris & Pro- *Plin.*

Proconneſus, teſte Plinio, dicitur, apud Cyzicum urbem. Vide Proconneſus.

Ariſt. *Ælia.* Elaphus, Elatus Plinio, mons Aſiæ propriæ, apud Arginuſam, apud quem Alcibiades obiit, & cervæ abſciſſa, aure reperiuntur; & fluvius Arcadiæ eſt Pauſaniæ.

Elaphuſa, inſula parva maris Jonii, apud Corcyram *Plin.* ita parva, ut hodie nomine carere videatur.

Elatas, *Lime* Mol. & Theveto, fluvius Bithyniæ in- *Ptol.* ter Hippium fluvium & Heracleam Ponticam ad ortum, in mare Euxinum ſeſe exonerans. Hinc Elatæus nomen gentis. Ovidius lib. 12. Metamorphoſeon:

Clara decore fuit proles Elateja Canis.

Plin. Elatium, Elath Joſepho, oppidum Arabiæ, ſeu Syriæ in confinio, inter Damaſcum, & Petram urbem Arabiæ Petrææ metropolim.

¶ Elatium, urbs Decapolis, inter Iordanem fluvium ad occaſum, & Philadelphiam ad ortum, a qua vix 15. milliaribus diſtat, eſtque versùs confinia Arabiæ deſertæ, 90. milliaribus a Damaſco in auſtrum, & totidem à Petra in Boream.

Elatria, oppidum Epiri, in Theſprotia regione, ad *Strab.* fauces montium, quibus ad Tempe Theſſaliæ tranſitur, teſte Livio.

Plin. Elatus, mons Aſiæ. Vide Elaphus. Eſt, & mons Zacynthi Plinio.

Elaver, *Allier*, fluvius Galliæ Celticæ, ex montibus Arvernorum erumpens,ac non longè à Claromonte urbe decurrens, & ad Nivernas in Ligerim influens.

¶ Elaver fluvius, *l'Allier*, oritur in Diœceſi Mimatenſi, ſeu in Occitania, è vico Cendreſio, in radicibus Loſeræ altiſſimi montis Gabalorum, deinde inter Gabalos & Velaunos labens; Alverniam provinciam rigat & bifariam ſecat, uti & poſtea Borbonienſem provinciam, ubi juxta Molinum labitur, & tandem paulò infra Nivernas & in Hivernenſi provincia ad locum *Bec d'Allier* dictum in Ligerim fluvium cadit.

Elbii vicus, *Vico*, vicus parvus, apud lacum Ciminium *Ptol.* inter Viterbium 8. & Roncilonem oppidum, in via quæ Romam ducit 2. mill. paſſ. occurrens.

¶ Elbinga, *Elbing*, urbs eſt munita Poloniæ, in Pruſſia regia. HocKerlandiæ tractus caput, emporium celebre, non longè à mari Baltico, & in Hanzeatico fœdere prope lacum Drauſonum, ubi in ſinum *Friſch haff* dictum ſe exonerat ad Elbingam fluvium, in amœno ſitu. Pulchra eſt & elegans, duplexque, nempe nova & vetus. Anno 1239. hæc urbs condita fuit, & anno 1454. cum Gedano ab ordine Teutonico defecit, ac dejecta arce, Polonorum tutelæ ſe commiſit, ibi Academia erecta fuit anno 1542. ab Alberto Brandeburgenſi Pruſſiæ Duce. Capta fuit a Svecis anno 1629. uti etiam 1655. ſed poſtea reddita fuit Regi Poloniæ.

Ant. Elbora, *Talavara*, urbs Hiſpaniæ Tarraconenſis, ad Tagum fluvium. Vide Ebura.

¶ Elbovium, *Elbeuf*, oppidulum Galliæ, in Normannia provincia, Ducatus titulo inſignitum, ad Sequanam fluvium. 3. leucis ſupra Rothomagum in auſtrum diſtat.

Elcebus, *Schleſtat* Villanovano & aliis, urbs Germa- *Ant.* niæ ſuperioris, in Alſatia, libera apud Rhenum, inter Colmariam 3. & Argentoratum 6. leucis, à Baſilea 8. Seleſtadum Latino recenti.

¶ Elcebus, ſeu Helellus, oppidum Triboccorum, eſt nunc vicus *Elle*, in Alſatia inferiori; ab Ellum ſeu Helellum fluvium, vix uno millari à Beneſelda, 2. leucis Germanicis a Seleſtadio in Boream, 3. ab Argentina in auſtrum, & 4. ab Argentovaria & a Briſiaco in Boream.

Eldana, *Duennas*, teſte Goropio, oppidum amplum *Ptol.* Hiſpaniæ Tarraconenſis, in Caſtella veteri, inter Palentiam 2. & Valliſoletum in auſtrum 6. leucis à Burgis 15. in occaſum. Sunt quibus & Donea Latinè dicatur.

Elea, quæ & Cauconia, cuius populi Caucones Straboni, Elis Ptolemæo, regio Peloponneſi, inter Arcadiam & mare Ionium ad occaſum, in qua Elis urbs, *Belvedere* Mol. & aliis Populi Elienſes Polybio. Hinc Elæus nomen gentis Propertius libro 3. elegia 7. (*Vide Elis.*)

Sunt quibus Elaa concurrit palma quadriga.

Tab. Electra, fortè, ut videtur. Leuctrum Ptolemeo. *Iſtechia*, *Penti.* oppidum Pelopponneſi, in ora Meſſeniæ, cum flu- *Ptol.* vio cognomine, apud Laconiæ confinia.

¶ Electra oppidum fuit Pelopponneſi, in Meſſenia provincia, ad amnem cognominem. 15. milliaribus diſtat ab ora ſinus Cypariſſii, & totidem à confinio Elidis & Arcadiæ & 30. ferme a Laconia regione in occaſum. Sed differt à Leuſtro ſeu Leuſtra oppido Laconiæ.

Electrides, quæ & Gleſſariæ, inſulæ maris Germa- *Ant.* nici ex adverſo Scotiæ, tres, quarum una *Hetlant*, alterà *Scotlant* vel *Schetland*, reliqua *Fare*, teſte Ortelio, nominantur. Vide Gleſſariæ Gleſſaria. In Theſaur. Linguæ Latinæ inſulæ maris Adriatici dicuntur, cum apud Plinium maris Germanici ſint.

Electris, inſula parva apud Tarentum urbem Magnæ *Ant.* Græciæ, quæ & Febra, teſte Servio. Hic Ortelius Virgilium citat: apud quem non reperitur Electris: ſed Electra filia Atlantis.

¶ Electris inſula eſt ſinus Tarentini, in regno Neapolitano, quæ nunc vulgò *Monte Sardo* dicitur; eſtque parva & montuoſa, cum turri tantum & aliquot ædibus. 30. milliaribus diſtat a Taranto in auſtrum.

Elees, fluvius Lucaniæ in mare Tyrrhenum apud Veliam urbem excisam labens, *Eveli*, teſte Nigro, ſic ad oppidum, quod præterfluit dictus: longè tamen abeſt Ebolum oppidum de Velia.

¶ Elees, ſeu Elea, fluvius Lucaniæ, cis Apenninum *Ant.* montem. Nunc *Piſciota* dicitur, ad Veliam urbem, cui & nomen poſtea dedit, teſte Brietio. In mare Tyrrhenum ſe exonerat prope promontorium Palinurum, id principatu interiori: hinc Eleates ſinus & portus, qui & Velinus.

Elephantina, & Elephantis, inſula Ægypti; intra Nilum fluvium, cum urbe cognomine, quæ & Taben- *Ant.* na nominatur.

Elephas, *Fellas*, teſte Caſtaldo, mons Æthiopiæ, ſub Ægypto, apud ſinum Avalitem. In Theſ. Ling. Latin. pro Æthiopiæ Arabiæ legitur.

Elephus, mons Aſiæ, contra Lesbum inſulam, qui & Elatus ubi Alcibiades obiit, & cervæ aurum ſciſſam habent.

Elepla, *Niebla*, teſte Joanne Mariana, oppidum Hiſpaniæ Bæticæ apud oram Vandalitiæ, ab Hiſpali 9. leucis in occ. & Africum, olim ſub Gothis, urbs epiſcopalis. Vide Ilipa.

Eleus, inſula parva Ioniæ, apud Miletum urbem. *Ptol.*

Eleus, euntis apud Plinium, & Elæus Stephano, urbs Thraciæ ad Propontidem in Cherronneſo, Callipoli proxima, cujus incolæ Eleuntii dicuntur.

¶ Eleus, urbs Thraciæ, in intimo receſſu Thracicæ Cherſoneſi in auſtrum, prope Eolium promontorium; nunc *Critea*, versùs oſtium Helleſponti. Sed 30. milliar. à Propontide & à Gallipoli in auſtrum diſtat, uti 15. à Sexto in auſtrum pariter, & totidem a Sigejo promontorio in occaſum. Dicitur etiam Elæus. Vide ibi.

Eleuſa, *Eloſa* Sophiano, *Corcu* Nigro, inſula parva *Ant.* Ciliciæ, ante Corycum promontorium a quo nomen accipit. Elæuſſa Stephano, & Eleuſin Hegeſippo.

Eleuſa altera, inſula ſinus Saronici inter Peloponneſum & Atticam, ante Spiræum promontorium Salamini proxima, ad 2. ſtadia diſtans. Vide Eleuſis.

Eleuſa item, inſula Lyciæ, inter Rhodum inſulam & *Ptol.* Phœnicem montem Lyciæ à Rhodo. 120. tantum ſtadiis diſtans, *Simie*, ut ſcribit Benedictus Bordonius, quam circiter 30. mill. paſſib. à Rhodo diſtare ſcribit. Ex quo errare Bordonius deprehenditur; nam Syme eſt, quæ *Simie*, vulgò dicitur.

¶ Elenſa quibuſdam eadem eſt quæ Syme, inſula Aſiæ minoris & maris Lycii, in ora, inter Rhodum ad auſtrum & Lyciam ad Boream.

Eleuſina, pagus Ægypti, in ora, apud Alexandriam *Plin.* à qua 4. mill. paſſ. aberat, teſte Livio, Canopicam foſ- *Polyb.* ſam versùs, cui Leuſina ſcribitur. *Strab.*

Eleuſis, Eleuſin Ciceroni & Straboni, *Lepſina* Sophia- *Plin.* no, oppidum Atticæ maritimum, inter Megaram, ſeu *& al.* Nyſſæam, urbem, & Piræum portum Athenienſium: unde ſinus Eleuſinius, qui & Saronicus. De quo Ovidius lib. 4. faſt.

Forſ ſua cuique loco eſt: qui nunc Cerealis Eleuſis,

Eluſina Atticæ ſacrarium appellatur ab Apulejo, ob *Ptol.* religioſiſſimum Cereris fanum, ubi plurima ſacrorum ornamenta, quæ diviſim & diverſis temporibus oſtendebantur. Unde proverbium apud Senecam, *Eleuſina ſervat quod oſtendat*, contra eos, qui in una epiſtola aut oratione omne quod ſciunt efficiunt. Eleuſina ſacra apud Pauſaniam, Stephanum, & alios Athenis magno concurſu & celebritate Cereri fiebant, in quibus matronæ in curribus per jocum ſibi mutuo & liberè convitiari ſolebant; ut propterea inde illud emanarit adagium,

De plauſtro loqui, pro liberè quemlibet taxare. Quod alii ad poetas comicos referunt; qui de plauſtro perſonati non ſolum in alios comicos, ſed etiam in potentiores, atque in deos ipſos dicebant quæ vellent. pro libitu. Hinc Eleuſinus, & Eleuſinius a, um. ut Eleuſina Ceres, Eleuſina ſacra, Eleuſinum templum.

Eleutheræ Eleuthernæ Plinio, urbs fuit Cretæ mediterranea, proxima Gortynæ. Ovid.

Eleutheropolis, quæ & Hebron Judæis, urbs Palæſtinæ epiſcopalis, penè exciſa, inter Hieroſolymam 20. & Aſcalonem 24. mill. paſſ. a Lydda 18. in auſtrum.

¶ Eleutheropolis, urbs Palæſtinæ, differt ab Hebron, à qua diſtat 8. milliaribus in occaſum; uti & 20. ab Hieroſolyma Gazam versùs.

Eleutherus, *Valania*, teſte Pineto & Poſtelo, fluvius Phœnicis, apud Balaneas, à quibus nomen accipit, inter ipſas & Orthoſiam in mare decurrens.

¶ Eleutherus, fluvius Syriæ, oritur ex Libano monte, teſte Philippo de Via, & poſt longum curſum in mare Phœnicium ſe exonerat ad Balaneas, 30. milliaribus ab Orthoſia in Boream, & 25. à Laodicea in auſtrum.

Eleutherus alter, Siciliæ fluvius, *Admirati* Fazello, qui Orethus Vibio Sequeſtri dici videtur, Panormi urbis mœnia lambens.

¶ Eleutherus, fluvius Siciliæ, nunc *Bajaria* dicitur, Cluverio, Sanſone, & aliis teſtibus, & in mare Tyrrhenum ſe exonerat, milliaribus in ortum à Panormo & ab Oreto fluvio, qui nunc etiam *Oreto* dicitur.

Plin. Eleuthræ, pagus Bœotiæ, apud Plateas urbem; ubi Mardonius Dux Perſarum à Græcis prælio ſuperatus eſt, 30000. militum cæſis. Scribitur & Eleutheræ.

Plin. Elgis, *Elgin*, urbs Scotiæ epiſcopalis, Moraviæ regionis caput; ad oſtium Speæ fluvii, in ora orientali, inter Vervedum & Tarvedum promontoria, ab Aberdonia 27. mill. in Boream.

¶ Elgis, ſeu Elgia, *Elgin*, urbs parva Scotiæ ſeptentrionalis, versùs oram maris Germanici, & 3. milliaribus à littore, ad fluvium Loxiam; *Loſſye*. 6. milliaribus Scoticis diſtat ab oſtio Speæ fluvii in occaſum, uti 35. à Taxalo promontorio, & 42. à Beruvio promontorio in auſtrum.

Ptol. Elgovæ, populi Albionis, quorum regio, teſte Blacuodæo, Elgovia, & Lennoxia Latino recenti, vulgò *Lennox*, dicitur, In Scotia; in qua Lomundus lacus eſt ad Grampii montis radices. Hos alibi Ptolemæus Selgovas appellare videtur, quorum urbes Carbantorigum, Uxelum, Corda, Trimontium, Novantis finitimos. (*Camdeno ſunt magis ad auſtrum, ubi hodie* Lideſdale, Luſdale, EsKdale, Annaudale & Nidiſdale.)

¶ Elgovæ aliis ſunt Selgovæ, populi Scotiæ meridionalis ubi nunc provinciæ Nidiſdalia, EsKia, & Anandia, versùs confinia regni Angliæ. Vide Selgovæ.

¶ Elia, *Ely*, urbs eſt epiſcopalis Angliæ ſub Archiepiſcopo Cantuarienſi, in Cantabrigiæ Comitatu & in inſula cognomine, ad Uſam fluvium. Vide Elys.

Mel. Eliberri, Illiberis Plinio, Illiberis Livio, *Colibre* ſeu *Colivre*, oppidum Hiſpaniæ citerioris, in ora littorali Catalauniæ, ſeu Comitatus Ruſcinonenſis, in Galliæ Narbonenſis (in quà à Plinio locatur) confinio, ad oſtia fluvii cognominis, qui à Ptolemæo Illeris, à Strabone Illybirris appellatur. Olim urbs epiſcopalis apud Helenam urbem, quæ illi ſucceſſit. 2. leucis in meridiem diſtans. Hic Ortelius Ptolemæum citat, apud quem hæc urbs * non legitur: quæ enim Illiberis ab eo nominatur, in Bætica eſt. Eliberi autem urbs apud Plinium ea eſt, quæ Illiberis Ptolemæo dicitur, urbs olim archiepiſcopalis apud Granatum (quod illi ſucceſſit) exciſa, *Elvire*, vulgò. (* Reperitur in Ptolemæo etiam Illiberis in Gallia Narbonenſi.)

¶ Eliberis, urbs Turdulorum in Hiſpania Bætica, ad Singilim fluvium; quæ ab aliis Illiberis dicitur, nunc vicus *Elvira* dictus, in regno Granatenſi, prope urbem Granatum, *Granada*, quæ crevit ex ejus ruinis. Ibi Concilium Eliberitanum celebratum anno 305. Eliberis item, ſeu, & melius Illiberis, quæ & Caucoliberis, urbs eſt etiam Galliæ Narbonenſis, in ora littorali maris Mediterranei & ſinus Leonini, vulgò *Colliure*, Gallis *Collioure*, parva, ſed munita, cum portu capaci, in Comitatu Ruſcinenenſi & in confinio Cataloniæ, antea Hiſpaniæ annexa; ſed ab anno 1641. quo à Gallis capta fuit, ſubeſt dominio Regis Galliæ.

Eliocrata, vel Eliocroca, *Lorca*, teſte Cluſio & Mariana, urbs Hiſpaniæ Tarraconenſis, in finibus Baſtetanorum, ſive in regno Murcienſi, à Carthagine nova 25. mill. paſſ. ex Antonini Itinerario, ſed 12. revera leucis, à Murcia 14. versùs Baſti, olim epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Toletano; ſed ſedes Carthaginenſi unita eſt.

¶ Eliocrata, quæ & Ilorcis, nunc *Lorca*, ad fluvium Guadalentinum, in confinio regni Granatenſis. 10. leucis Hiſpanicis diſtat ab ora maris Mediterranei & ſinus Vergitani in Boream, & 10. à Baſti in ortum; eſtque ſatis parva.

Elipa, quæ Ilipa Plinio dici videtur, & Elepla in veteri inſcriptione, urbs olim Bæticæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Hiſpalenſi. Vide Elepha. Lib. Conc.

Elis regio Peloponneſi inter Arcadiam & Achajam, mareque Ionium ad occaſum, quæ & Elea Polybio & Straboni, & Cauconia dicta eſt; cum urbe ejuſdem nominis, hoc eſt, quæ Elis appellatur, *Belvedere* Nardo & Pineto, ubi byſſus multa provenit, teſte Pauſania, tenuitate Judaica præſtantior: regio verò *Ialea*. De qua Ovidius lib. 15. Metamorphoſeon: Strab. Ptol. Pauſ.

Piſa miſi patria eſt; & ab Elide ducimus ortus.

Patria fuit Phodonis Philoſophi Platonis amiciſſimi, teſte Gellio lib. 2. cap. 18. Elis item equis abundans fuit, teſte Propertio lib. 1. eleg. 8. Bibl.

Et quas Elis opes ante paratas equis.

Eleus nomen gentis, ab Elide vel Elea regione deductum, uti apud Ovidium lib. 5. Metamorphoſeon: Pauſ. Ptol.

Tunc caput Eleis Alpheias extulit undis.

Et Elæus, a, um adiect. Ovidius in epiſtola Leand. Heroni. Strap. Step.

Ut celer Elæo carcere miſſus equus.

¶ Elis regio eſt Peloponneſi, quæ nunc *Belvedere dicitur* ab urbe primaria cognomine, ſed latius patet; continet enim Elidem & Meſſeniam, Brietio & aliis teſtibus: ſubeſtque tota dominio Turcarum à ducentis fere annis. Elis autem urbs, Elidis primaria, ad Peneum fluvium, nunc etiam *Belvedere* dicitur; eſtque ampla, probè culta, & in loco peramœno ſita, Calloſcopium Græcis 15. milliaribus diſtat ab ora maris Jonii in ortum, & 24. à Dyme ſeu Clarentia in auſtrum.

Elis item, ſive Helis, locus Palæſtinæ, ubi Moſes 12. fontes invenit, *Bebbu* nunc, teſte Poſtello, & *Belbes*. Sed *Belbes* aut *Pelbes* Peluſium eſt, urbs Ægypti. Horeal.

Eliſſus, Iliſſus Plin. & aliis, fluvius Achajæ, per Atticam fluens, ac in mare ad Piræum portum exiens. Fluvius etiam Sicyoniæ regionis eſt, ex Arcadia oriens ubi Megalepolim urbem adluit, & in Alpheum decurrens. Vide Iliſſus. Scrip. Call.

¶ Eliſſus, fluvius Atticæ. Dicitur ab aliis Iliſſus. Vidæ ibi.

Elixus, fluvius Ceæ inſulæ, apud Careſſum fluens.

Ellopia, locus Eubææ inſulæ, ad Telethrium montem, ubi Hellopiæ aquæ calidæ Plinio & Solino, nunc pagus *Ellopia* etiamnum in tabulis Chorographicis dictus, in ora ad ortum, apud Cerinthum. Scrip. Belg.

Ellus, fluvius Phrygiæ magnæ, maximus omnium qui in Hermum influunt, Hyllus ab Homero & Strabone dictus, per Lydiam fluens. Eſt & Ellus fluvius Alſatiæ, à quo illa *Elſas* nominatur, ſed nomen eſt recens. Strab.

¶ Ellus, fluvius Aſiæ minoris, in Lydia. Dicitur ab aliis Hyllus; & paulò infra Tyatum ſeu Tyathiram in fluvium Hermum labitur. Vide Hyllus.

¶ Ellus, fluvius Germaniæ, dicitur, & melius, Hellus Ill. Oritur in Suntgovia prope Ferretam oppidum, deinde per Alſatiam provinciam labitur, ubi Mulhuſiam rigat, Enſisheimum, Colmariam, Seleſtadium, & Benofeldam poſtea etiam Argentinam, & paulò infrà in Rhenum fluvium, ſe exonerat.

Elna, fluvius Galliæ Belgicæ, per Picardiam apud Bononiam urbem fluens: cujus in vita S. Audomari Epiſcopi fit mentio. Plin. Sol.

¶ Elna, fluvius parvus Galliæ Belgicæ, aliter Liana dictus, *Liame*. Oritur in confinio Arteſiæ, & juxta Bononiam in mare Britanicum ſe exonerat.

Elno S. *Amand*, pagus Belgii, in Hannonia, ad Scarpum fluvium, inter Valencenas 3. & Tornacum 4. leucis, ubi Elnonenſe monaſterium, abbatia præcipua. De eo in vita S. Amandi. Lib. Preu.

¶ Elno, *S. Amand*, oppidum eſt Comitatus Flandriæ, ad fluvium Scarpam, qui paulò infra cadit in Scaldim; eſtque in confinio Hannoniæ, ſub dominio Regis Franciæ

ciæ ab anno 1667. Fuit aliàs munitum, ſed poſtea ejus munitiones disjectæ fuere.

Eleone, oppidum, Macedoniæ in Perrhæbia regione, in Theſſaliæ confinio, ad montis Olympi radices, & Eurotam fluvium.

Elongoſine, locus Armeniæ majoris, in monte, ad ortum Tigridis fluvii.

Elorona, & Eloronenſium urbs, Illuro Antonino, Oloronenſis urbs Sidonio Apollinari, *Oleron*, teſte Cœnali cum aliis, urbs Aquitaniæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Auſcenſi, inde ad 12. leucas in auſtrum recedens, intra Pyrenæi montis radices, à Tarba urbe 4. in Bearnenſi Principatu, Lapurdo & Epauno finitima.

¶ Elorona, ſeu Illuro, urbs Tarbellorum, in Aquitania ad Gabarum fluvium, in Bearnia provincia, ad radices Pyrenæorum. 4. leucis diſtat a Palo in occaſum, 6. à confinio regni Navarræ, 20. ab Auſciis in Africum, & 11. a Tarba in occaſum.

Plin. Elorum, Elorus Vibio Sequeſtri, Herolus Silio, fluvius Siciliæ, per oram ad ortum inter Syracuſas & Pachynum promontorium fluens, qui intus *Atellari* & circa oſtium *Abyſo*, teſte Fazello, nominatur. Elorum verò vel Elorus, oppidum ad oſtium amnis, exciſum jacet; manet turris, quæ *Sta in pace* dicitur, teſte Fazello, inter Syracuſas 24. & Pachynum 16. mill. paſſ. Fluvius apud oſtia ſtagnat ad mille paſſus, & orta in mare (forſan tempeſtate) ita intumeſcit, ut agros in morem Nili exundet. Populi Elorini Ciceroni. Silius libro 14.

Sidonia & Drepane, atque unda clamoſus Helorus.

Hinc Elorius nomen gentis, & Elorinus Ovidius 4. faſt.

Hinc Camarinam adiit, Thapſònque, & Eloria. Tempe.

Elorina autem ſtagna, ubi, teſte Solino, piſces manſueſcunt, ut etiam cibos de manibus hominum capiant, ſunt inter Elorum & Pachynum, apud Macharam urbem everſam: duo ſunt, quorum unum *Lago di Lupo*; alterum *Ravetti* apud Fazellum dicitur.

¶ Elorum, ſeu Elorus, *Accllaro* nunc dicitur; eſtque fluvius Siciliæ, in valle Neætina. Modicam rigat, & prope Neætum labitur, & paulò poſt in mare Jonium ſe exonerat, juxta rudera Elori urbis, 10. milliaribus a promontorio Pachino in Boream, & 30. a Syracuſis in auſtrum.

Plin. Elpenoris Tumulus, in Latio apud Circæios, in monte, ubi nunc pagus, ſeu vicus, & ſacra Ædes S. Felici dicata.

¶ Elſenora, *Elſenor*, urbs regni Daniæ, in Zeelandia Inſula, prope Sundicum fretum & arcem Coronæburgum, cum portu capaci, è regione Scaniæ & urbis Helſingoburgi.

¶ Elteri, & Elterium, *Alterdochan*, teſte Jacobo Delgado, cum Jacobo Vaſconcello, pagus Luſitaniæ, in regno Portugallico, apud Amæam urbem ad 2. leucas diſtans, à Monte Albano 8. Eboram versùs 20.

¶ Elteri, ſeu Abelteris, & Turres Albæ, oppidum alias Luſitaniæ, in Scalabitano conventu, nunc *Alter* dicitur, ſeu *a Aerra*, ut quibuſdam placet; eſtque vicus tantùm Extremaduræ Luſitanicæ, ad amnem *Zatas* dictum, medius inter Vlyſſiponem & Portum alacrem.

¶ Elvanga, *ElWang*, urbs Germaniæ, in Svevia regione, ad fluvium Jaxtum, ubi Præpoſitura nobilis, *la Prevoſtè d' Elvvang*, cujus dominus Imperii Princeps. 5. milliaribus Germanicis diſtat à Nerolinga in Boream & 2. à Dinchelſpila in occaſum.

Ptol. Eluſa, *Eleuſa* apud Mol. urbs Palæſtinæ mediterranea, In Idumæa, olim epiſcopali ſede ornata.

Scrip. Elvva, poſtea urbs S. Aſaphi ſive Aſaphopolis, S. *Aſaph*, urbs Albionis, in ora Walliæ littorali ad Boream, inter Ceſtriam ad ortum, & Bangorium ad occaſum, inde 30. hinc 28. mill. diſtans, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Cantuarienſi.

¶ Elvva, ſeu Aſaphopolis, *S. Aſaph*, urbs eſt Valliæ Borealis, in Comitatu Flintenſi, ſic dicta, quia ibi Elvus fluviolus in Cluidam ſe exonerat. 16. milliaribus Anglicis diſtat a Ceſtria in occaſum, & 20. a Bangorio in ortum. Vide Aſaphopolis & Fanum S. Aſaphi.

Amm. Eluza, Eluſa Sulpitio, Eluſates Cæſari, Eluſaberris Melæ, urbs Eluſatium libro Provin. Eluſo Paulino, Heluſa Sidonio, *Euſa*, *Eauſe*, & *Euſe*, *Elſa* Scaligero urbs Aquitaniæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Auſcenſi, licèt epiſcopatus nunc Auſcenſi ſit copulatus inter Auſcos 7. & Vaſatas ad occaſum 9. leuc. Cœnalis non rectè Laſcurram urbem interpretatur. In Theſauro Linguæ Latinæ ex Olivario *Aux* malè indigitatur pro *Elſa*.

¶ Eluſa, *Eauſe*, urbs Galliæ, in Aquitania, nunc in Arminiaco Comitatu & in confinio Condomenſis tractus, ad Geliſam amnem, alias ampla & epiſcopalis, nunc parva & obſcura, & antiquitate tantùm celebris, inter Vazates ad Boream & Auſcios ad Eurum, 5. leucis a Condominio in occaſum. Hinc populi adjacentes Eluſates dicti.

Elyma, *Canina* Sophiano, urbs Macedoniæ epiſcopalis, in Epiri confinio & Elymiotarum finibus, in Chaoniæ regionis, quoque confinio, ab Aulone & Chimæra ad 25. mill. paſſus in ortum diſtans. Ptol.

¶ Ellyma, ſeu Elymæa, urbs Macedoniæ, Elymiotarum caput, ad Celydnum fluvium, in Albania meridionali.

Elyma quoque, urbs Siciliæ, in ora Boreali & occidua, exciſa, à Segeſta 12. mill. paſſ. in ſeptentrionem diſtans, Panormum versùs 30. *Palſmita* nunc locus, teſte Fazello, nominatur. Sic ab Elymo Trojano conditore dicta, eodem tempore quo Segeſta ædificata.

Elymmais, regio; & Elymæi populi Livio, pars Perſidis ad occaſum, in Suſianæ regionis confinio, inter ſinum Perſicum ad meridiem, & Mediam ad Boream extenſa. Pli.

Elymiotæ, populi Macedoniæ: quorum regio *Placani*, teſte Caſtaldo, nominatur.

¶ Elymiotæ populi fuere Macedoniæ, versùs occaſum & mare Adriaticum, prope Taulantios. Ibi nunc pars auſtralis Albaniæ propriæ. Eorum primaria erat Elyma ſeu Elymæa, urbs mediterranea ad Celydnum fluvium, quæ nunc *Canina* dicitur.

Elys, *Ely*, inſula Albionis, in Anglia, inter duo flumina, circuitu 80. mill. paſſ. cum urbe epiſcopali ſub Archiepiſcopo Cantuarienſi, Cantabrigiæ urbi & academiæ proxima, olim Anglorum orientalium ſedes regia. Scrip. Call.

¶ Elys, ſeu, Elis, *Ely*, urbs eſt parva Angliæ, ad Vſam fluvium, in loco parum ſalubri, in Comitatu Cantabrigiæ, 14. milliaribus Anglicis ab Huntingdonia in ortum & 10. à Cantabrigia in Boream. Ab ea regio adjacens inter fluvios Avonam & Uſam, ac inter paludes *Whittleſey Mere* & *Ramſey Mere*, & partem Oceani Germanici, alias Metaris æſtuarium, dicitur Elienſis inſula, *The yle of Ely*, ubi aliàs Girvii populi. De ea plura habet Camdenus.

Elyſii, populi Germaniæ, quorum regio *Lauſnitz*, & Latino recenti Luſatia, teſte Petro Nivemontio. Sed Andreæ Vellejo *Alſen* inſula Daniæ eſſe videtur. At plerique priori adhærent ſententiæ. Sunt etiam quibus Sleſii eſſe videntur, & regio Sleſia. Tacit

¶ Elyſii, qui & Lugii Elyſii, populi Germaniæ versùs Sarmaticos montes, ubi nunc pars auſtralis parvæ Poloniæ, versùs Viſtulæ fontes. Eorum caput erat Carrodunum, nunc Cracovia, Poloniæ primaria longè autem a Luſatia in ortum protenſi erant, teſtibus Sanſone, Brietio, & aliis. Plin.

Elyſii quoque campi apud inferos à Poetis ficti. Virgilius lib. 1. Georgic.

Quamvis Elyſios miretur Græcia campos.

Emathia, regio Macedoniæ ad ortum, mare Ægæum attingens, inter Mygdoniam ad Boream & Pieriam ad meridiem, in qua Pella, Berrhœa, Ædeſſa, aliæque urbes complures. Sed aliquando pro tota accipitur Macedonia, præſertim apud Poetas. In priori acceptione *Pitioridia* à Lazio indigitatur. Sed hæc potius Phthiotis videtur regio Theſſaliæ. Hinc Emathius nomen gentis. Lucanus lib. 1. Liv.

Bella per Emathios plusquam civilia campos.

Virgilius lib. 1. Georgic.

Nec fuit indignum ſuperis, bis ſanguine noſtro
Emathiam & latos Æmi pingueſcere campos.

¶ Emathia, ſeu Æmathia, provincia eſt Macedoniæ, quæ etiam propria Macedonia dicitur. Habet ab auſtro Theſſaliam ab ortu Pieriam & ſinum Thermaicum, & à ſeptentrione Pelagoniam & Mygdoniam. Ejus primaria eſt Ædeſſa.

¶ Embda, *Embden*, urbs Germaniæ munita, & emporium celebre ad fluvii Amiſiæ oſtia, Friſiæ occidentalis caput, aliàs ſub dominio proprii Comitis, nunc in ditione Batavorum. 6. milliaribus Germanicis diſtat a Groninga in ortum, & 15. à Brema in occaſum.

Emelia, *Emeloy*, urbs Hiberniæ epiſcopalis ſub Archie-

chiepiſcopo Caſilienſi, in Momonia regione, Liſmorenſi urbi finitima.

¶ Emelia urbs eſt Hiberniæ, vulgò *Emmeley*, in Comitatu Tiperarienſi, ad amnem *Broodvater*, 15. milliaribus à Caſſilia in occaſum. Paucis conſtat incolis, & ſenſim deficit.

Plin. Pto'. & al. Emerita, quæ & Auguſta Emerita, *Merida*, urbs Luſitaniæ, olim ampla, archiepiſcopalis, & conventus Juridicus multarum urbium, ad Anam fluvium, in Extremadura; nunc penè deſerta, ſede archiepiſcopali Compoſtellam urbem Gallæciæ tranſducta; inter Metallinum 6. & Pacem Auguſtam 9. leucis diſſita, ab Auguſto condita, & Emerita dicta, veteranis militibus & emeritis ad incolendum tradita, teſte D. Iſidoro libro 15. etymolog. Hæc anno ſalutis 1230. unà cum Pace Auguſta, Caſtris Cæciliis, & aliis oppidis ab Hiſpanis, Mauris victis & ejectis, recuperata fuit. De ea Auſonius in catalogo urbium:

Jure mihi poſt has memorabere nomen Iberum
Emerita.

Hic granum rubrum provenit, quo vellera tinguntur, Tyrio ſplendori neutiquàm cedente, teſte Plin. lib. 9. cap. 41.

¶ Emeritæ nihil ſupereſt hodie præter ruinas & magna antiquitatis veſtigia. Subeſt Equitibus S. Jacobi *de Spatha* dictis; eſtque tantùm urbecula tenuis, tantiſper munita hiſce ultimis annis propter metum Luſitanorum.

¶ Emerita, *Merida*, urbs nova Americæ ſeptentrionalis, in nova Hiſpania & in provincia Jucatania, versùs Boream & ſinum Mexicanum, ſub Hiſpanis, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Mexicano.

Luſeb. Steph. Emiſa, * Emiſſa Ptolemæo, Hemeſa Plinio, *Hamſa* & Turcis *Haman*, teſte Bellonio, *Chemps* Poſtello & Ioannis kydo, *Camala* Nigro, urbs Syriæ archiepiſcopalis ſub Patriarcha Antiocheno, inter Arethuſam & Laodiceam 16. mill. paſſ. inter Antiochiam verò 34. & Damaſ. cum 19. ab Apamia 40. (habet * manuſcript. Seldeni *Emeſa*.)

¶ Emiſa, ſeu Emeſſa, vulgò *Hemz*, urbs Syriæ, ad Orontem fluvium, inter Laodiceam ad auſtrum & Arethuſam ad Boream. Diſtat 43. milliaribus à Damaſco in Boream, totidem ab Apamea in auſtrum, ſicuti 80. ab Antiochia, & 60. à Palmyra in occaſum.

Luc. Evang. Emmaus, quæ & Nicopolis, *Nicopol* adhuc dicta, teſte Poſtello, *Gotz* à Turcis & Arabibus appellata, teſte Ravvolfio, urbs Palæſtinæ epiſcopalis, in Judæa, ſub Patriarcha Hieroſolymitano, ab Hieroſolymis ſupra 7. mill. paſſ. Ioppen versùs 33. in occaſum. In Theſauro Linguæ Latinæ Emaus pro Emmaus legitur.

¶ Emmericum, *Emmerik*, urbs munita Germaniæ, in Clivenſi Ducatu, ampla & dives, ad Rhenum fluvium, una leuca à SchencKia arce in ortum, & paulò ampliùs à Clivia. Juris eſt Brandeburgici, ſed præſidium habet Batavorum.

Strab. Emodus, Hemodus Ptolemæo, Emodi numero plurali Plinio, *Moghali*, teſte Caſtaldo, *Iethra* Judæis, & *Cereſeth* Mengreliis, teſte Theveto, mons maximus Aſiæ, Tauri pars, Indiam à Scythia diſterminans.

¶ Emodus mons, ſeu Emodi montes, nunc *Dalanguer* aliis. Vide Taurus.

Plin. Emona. Vide Æmonia.

Script. Brit. Emonia, *Maid*, teſte Ortelio cum aliis, inſula Scotiæ ad ortum adjacens. (forſan *the May*, in freto Edinburgenſi.)

Lib. Conc. Emporiæ *Caſtel Aragoneſe*, urbs Sardiniæ marit. in ora occidua apud Borealem, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Turritano, ſive, ut nunc vocant, Saſſarenſi, à Saſſari & Algario 18. mill. paſſ.

¶ Emporiæ, aliàs Tibula, *Caſtel Aragoneſe*, urbs eſt munita Sardiniæ inſulæ & prima ab Aragoniis occupata, prope oſtia Termi fluvii, ab ea *Aragoneſe* etiam dicti 30. milliaribus diſtat in auſtrum ab ora proximiori Corſicæ inſulæ, 18. à Saſſari in Boream, & 34. ab Algario pariter in Boream, cum arce, & portu capaci.

Polib. Pto'. Emporiæ, Emporium Straboni & Stephano, *Ampurias*, urbs olim maxima & epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Tarraconenſi, nunc oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis, in ora littorea Catalauniæ, inter Barcinonem ad meridiem 8. & Gerundam ad arctos 6. ferà leucis: cujus meminit Silius lib. 3.

Phocaica dant Emporia, dat Tarraco pubem.

¶ Emporiæ, urbs aliàs Indigetanorum, nunc oppidum Cataloniæ, in ora littorali maris Mediterranei. Paucis conſtat incolis. 3. leucis diſtat à Rhoda in auſtrum, 6. à Gerunda in ortum, & 20. à Barcinone in Cæciam, non autem inter Barcinonem & Gerundam. Ab ea regiuncula adjacens *l' Ampurdan* vulgo dicitur.

Emporicus ſinus, *Golfo di Sella*, in Mauritania Tingitana, inter oſtia Subur fluvii & Atlantem minorem ubi Sala fluvius & urbs. *Ptol.*

¶ Emporicus ſinus aliis eſt *Golfo de Sala* Hiſpanis: *Golfe de Salé* Gallis, ubi Sala urbs & emporium *Salé*, *in regno Fezzano.*

Emporium, *Empoli*, oppidum præclarum Thuſciæ medium inter Florentiam & Piſas, 20. mill. paſſ. utrinque diſtans, haud procul ab Arno fluvio. *Script. Etruſ.*

¶ Emporium ſeu Empoliæ aliis, *Empoli*, oppidum eſt agri Florentini, ad Arnum fluvium. 20. milliaribus diſtat à Florentia in occaſum, & 30. à Piſis in ortum, ſub dominio magni Ducis Hetruriæ.

Emporium, *Ponte Nura*, ut videtur ex Livii verbis colligi, pagus Æmiliæ, apud Placentiam, ad 5. mill. paſſ. Parmam versùs in ortum diſtans, (*ad Nuram fluvium.*) *Liv.*

Emporia hujus temporis clara:

(*Agra Indiæ citerioris*, Agra.
Alba Græca Hungariæ, Belgrade.
Aleppum Syriæ, Alep.)
Alexandria Ægypti, (*Alexandrie.*)
Amſterodamum Hollandiæ, (*Amſterdam.*)
Antuerpia Brabantiæ, (*Anvers.*)
Arabia Arabiæ felicis, (*Laghi.*)
(*Arcangelopolis Moſcoviæ*, l' Arcangel.
Argentina Germaniæ, Strasbourg.
Armuzia Carmaniæ, (*Ormuz.*)
(*Aſpahamum Perſiæ*, Hiſpaham.
Aſtracanum Moſcoviæ Aſtracan.
Auguſta Vindelicorum Germaniæ, Augsbourg.
Bantanum Indiæ, Bantam.
Barcino Hiſpaniæ, Barcelone.)
Bardum Pomeraniæ, (*Bardt.*)
(*Baſilea Germaniæ*, Basle.
Batavia Indiæ, Batavia.)
Bergæ Norvegiæ, (*Bergues.*)
Bocenum Comit. Tirolenſis, (*Bolzan.*)
(*Brema*, *Germaniæ* Bremen.
Briſtolium Angliæ, Briſtol.
Brugæ Belgii Bruges.
Burdegala Galliæ, Bordeaux.
Calecutum Indiæ citerioris, Calecut.
Caletum Galliæ, Calais.
Calmaria Sueciæ, Calmar.
Cambaia Indiæ citerioris, Cambaia.)
Cantanum, olim Cattigara, Sinarum (*Cantan.*)
Carmana Carmaniæ, (*Cherman.*)
(*Cartagena nova Hiſpaniæ novæ*, Cartagena nuova.
Cartago nova Hiſpaniæ, Cartagena.)
Catiganum Indiæ cit. (*Chatigan.*)
(*Ceſtria Angliæ*, Cheſter.
Colonia Germaniæ, Cologne.
Conſtantinopolis Thraciæ, Conſtantinople.
Damaſcus Cœleſyriæ, (*Damas.*)
Dantiſcum Pruſſiæ. (*Dantzick.*)
(*Deppa Galliæ*, Dieppe.
Dominicopolis Americæ, S. Domingo.
Dublinium Hiberniæ, Dublin.
Dunquerca Galliæ, Dunquerque.
Edimburgum Scotiæ, Edimbourg.)
Elbinga Pruſſiæ, (*Elbing.*)
(*Embda Germaniæ*, Embden.)
Epidaurus Dalmatiæ, (*Raguſe.*)
Eſſedon Scythiæ, (*Chialis.*)
Francphordia Franconiæ, (*Francfort ſur le Main.*)
(*Gades Hiſpaniæ*, Cadis.
Gedanum Poloniæ. Vide Dantiſcum.)
Genua Liguriæ, (*Genes.*)
(*Glucſtadium Holſatiæ*, Gluckſtaldt.
Goa Indiæ citerioris, Goa.)
Gripſvvaldum Pomeraniæ, (*Gripſualdt.*)
(*Haſnia Daniæ*, Coppenhagen.
Havana Daniæ ſeptentrionalis, la Havana.
Hamburgum Saxoniæ, *Hambourg.*)
Hadrianopolis Thraciæ, (*Adrinople.*)
(*Helmia Sveciæ*, Stockholm.)
Hierapolis Syriæ. (*Vide Aleppum.*)
Hiſpalis Hiſp. Bæticæ, (*Seville.*)

Ico-

Iconium Lycaoniæ, (*Cogni.*)
(*Inſula Belgii*, l'Isle.)
Iſſedon. Vide Eſſedon.
(*Julia Cæſarea, ſeu Ruſucurum, Africâ*, Alger.
(*Leodium Germania*, Liege.)
Liburnus Italiæ, Livourne.
Lima ſeu Civitas Regum Peruvia, Lima ò los. Reyes.)
Lipſia Miſnio, (*Leipſik.*)
Leopolis Ruthenorum, (*Lembourg.*)
(*Loanda Africa*, S. Paul. de Loanda.)
Londinum Angliæ, (*Londres.*)
Lubecum Saxoniæ, (*Lubek.*)
Lugdunum Galliæ, (*Lyon.*)
(Lutetia Galliæ, Paris.)
Macaſſaria in inſulis Moluccis, Macaſſar.
Macaum Sinarum ; Macao.
Macloviopolio Gallia, S. Malo.)
Malacca Indiæ ulter. (*Malacca.*)
(*Manilla in inſulis Philippinis*, Manilla.
Marochium Africa, Maroc.
Maſſilia Gallia, Maſeille.
Meacum Japonia, Meaco.)
Meſſana Siciliæ, (*Meſſine.*)
Mediolanum Inſubriæ, (*Milan.*)
Metelburgum Zelandiæ, (*Midelbourg.*)
Methymna Campeſtris Hiſp. (*Medina del Campo.*)
(*Mexicum America ſeptentrionalis*, Mexico.
Moſcua Moſcovia, Moſcov.
Mozambicum Africæ, Mozambique.
Nangazachium Japonia Nangazachi.
Nannetæ Galliæ, Nantes.
Namquinum Sinarum, Nanquin.
Neapolis Campaniæ, (*Naples.*)
(*Nidroſia Norvegia*; Drontheim.)
Noriberga Germ. (*Nuremberg.*
Olyſippo Luſit. (*Liſbone.*)
(*Panama America*, Panama.
Panurmus Sicilia, Palerme.
Portus Portugallia, Porto.)
Pruſa Myſiæ Aſiaticæ, (*Burſia.*)
(*Quebecum nova Francia*, Quebec.
Regiomons Pruſſia, Konigsberg.
Revalia Livoniæ, Revel.
Rhodus Aſia minoris. Rhodes.)
Riga Livoniæ, (*Riga.*)
Roſtochium Ducat. Magnopolitani. (*Roſtock.*)
(*Roterodamum Hollandia*, Roterdam.
Rothomagum Gallia, Roven.
Rupella Gallia la Rochelle.
Sala Mauritana Tingitana, Salè.
Sancti Salvatoris Fanum, ſeu ſinus omnium Sanctorum Braſilia, la Bahya de todos os Sanctos.)
Satiganum Indiæ citer. (*Chatigan.*)
(*Siamum, India ulterioris*, Siam.
Smirna Aſia minoris, Smirne.)
Sundis Pomeraniæ, (*Stralſund.*)
(*Surata India citerioris*, Surate.)
Tanais Sarmatiæ, (*Aſac.*)
Teredon Babyloniæ, (*Baſſora.*)
Theodoſia Tauricæ, (*Caffa.*)
Theſſalonica Maced. (*Salonichi*,)
Toloſa Gallia, Toulouſe.
Trapezus, Aſia minoris, Trebizonde.)
Tripolis Syriæ, (*Tripoli de Sorie.*)
(*Valentia Hiſpania*, Valence.
Venetia Italiæ, (*Veniſe.*
Ulma Sveviæ. (*Ulme.*)
(*Uliſſinga Belgii*, (Fleſſingue.)
Wiſmaria Duc. Magnopolit. (*Viſmar.*)

Liv. Empulum, *S. Lupedio*, vel *S. Elpidio*, oppidum amplum Piceni, apud oram, à Firmo urbe 6. mill. paſſ. in occaſum Lauretum versùs. Sed Franciſco Pamphilio eſt caſtrum ejuſdem oræ, *Clavello* dictum.

Enarginum, *Orgon*, oppidum Galliæ Narbonenſis, in Provincia, ad Druentiam fluvium, apud Cabellionem 2. leucis Taraſconem versùs 4. ab Aquis Sextiis 7.

¶ Enarginum, ſeu Urgonium, *Orgon.*, oppidum eſt Galliæ, in Provincia, cum caſtro aliàs munito, nunc disjecto, in colle. 2. leucis diſtat à Cabellione versùs Aquas Sextias in ortum, & 6. à Taraſcone etiam in ortum, uti 7. ab Arelate.

Orph. Enaulus, fluvius Thraciæ, in Euxinum mare apud
Anchialum urbem fluens; quem Orteſius in Theſſalia
deſcribit pro Anauro. De eo ſic Orpheus: *Plin.*

Plena quoque Anchiales, & aquis præſulſus Enaulus.

Encheleæ, Enchelii Straboni, populi Illyrici, quorum oppidum & regionem *Eteſciam* vocat Pinetus. Ibi Cadmum cum uxore in ſerpentem verſum fabulantur. Encheliæ Lucanus lib. 3.

nomine priſco
Enchelia verſi teſtantes funera Cadmi.

¶ Enchuſa, *Enchuyſen*, urbs munita Belgii uniti, in Hollandia, in ora littorali ſinus Auſtrini, cum portu commodo: hinc optimi Naucleri. Vix diſtat 3. leucis ab Horna in ortum, uti 5. ab Alemaria, 4. ab ora proximiori Friſiæ, 6. autem ab Amſterodamo in Boream.

Enderum, *Ender* adhuc Caſtaldo, oppidum Illyrici, *Ptol.*
in Dalmatia, quod Nigro *Driveſto* dicitur: ſed ſitus
non congruit. Unde Endeudini populi Dalmatiæ, non
Liburniæ, ut in Theſauro Linguæ Latinæ.

¶ Enderum eſt *Endero*, oppidum Dalmatiæ, in mediterraneis, versùs Scardum montem, 50. milliaribus à Liſſo in Boream. Brietio & Sanſone teſtibus. *Ant.*

Endideium, *Neumarckt*, teſte Simlero, oppidum Rhætiæ, in Svevia.

¶ Endidejum, ſeu Endida, quibuſdam eſt Neumark, ad Atheſim fluvium, in Comitatu Tirolenſi. Aliis autem eſt Bolzanum, *Bolzano*, urbs Comitatus Tirolenſis, ad fluvium Eiſocum, qui mox cadit in Atheſim, & media inter Tridentum & Brixinonem.

Endigetes, Indigeti Sexto Avieno, Populi Hiſpaniæ *Ptol.*
citerioris, in ora Catalauniæ orientali, ubi Emriæ &
Rhoda oppida.

¶ Endigetes, populi Hiſpaniæ Tarraconenſis. Ab aliis Indigetes dicuntur. Vide ibi.

¶ Enecopia, *Enkoping.* oppidum Sveciæ, in Uplandia
provincia, prope lacum Melerum. 4. leucis Sveicis di-
ſtat ab Upſalia in auſtrum, & 7. ab Holmia in occa- *Ptol.*
ſum, versùs Aroſiam.

* Engada, Engadida Plinio, oppidum fuit Judææ, *Steph.*
in Palæſtina, proximum Sodomis, apud lacum Aſphal-
titem, ab Hieroſolymis 300. ſtadiis, teſte Joſepho, di-
ſtans (* manuſcripto Seldeni, Ἐγγαδδά.)

Engeriacum, quod & Angeriacum Turonenſi, S. *Scrip.*
Jean d'Angely, oppidum Aquitaniæ præclarum, in fini- *Gall.*
bus Santonium, à Santonis 5. leucis in Boream & Cæ-
ciam, à Rupella 11. in ortum.

¶ Engeriacum, *S. Jean d'Angely*, oppidum Santoniæ, ad Voltumnum fluvium, *la Boutonne*, alias à Reformatis munitum, ſed à Ludovico XIII. Rege ejus propugnacula disjecta fuere 2. leucis diſtat à confinio Pictavenſis provinciæ. *Turar.*

Engoliſma, urbs Aquitaniæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Burdigalenſi, inde 22. leucis in Boream, (vide Egoliſma) apud Charantonum fluvium Ibi, non longè, fons copiam aquarum in morem fluvii emittens, maximamque truttarum copiam gignens.

¶ Engoliſma, ſeu Inculiſma, *Angouleſme*, urbs eſt Aquitaniæ, aliter Ratiaſtum dicta a quibuſdam. Ab ea regio adjacens dicitur Engoliſmenſis provincia, *l' Angoumois*, ubi aliàs Ageſinates. 12. leucis diſtat à Mediolano Santonum in ortum, & 16. a Lemovico in occaſum. Habet caſtrum munitum, & gaudet titulo Ducatus.

(Engoliſmenſis ager, *l' Angoumois*, provincia Galliæ, in Aquitania; prope Carentonium fluvium inter Marchiam Lemovicenſem ad ortum & Santoniam ad occaſum. Urbem habet primariam Enculiſmam.

Engyum, Engion Silio, *Gange* Aretio, *Loguina* Fa- *Diod.*
zello, oppidum Siciliæ, in finibus Catanenſium, inter *Ptol.*
Acim & Portum Ulyſſis. Sed cum ex Diodoro Engyum,
ubi erat templum Dearum, ab Argyra 12. mill. paſſ.
diſtaret; non eſt in ora littorali, ſed potiùs eſt *Gange*,
pagus in mediterraneis, à Cretenſibus conditus poſt
Minois diſceſſum è Sicilia. Populi Enguini Ciceroni.
Aliis videtur *Enguni*, emporium frumenti, in ora
Leontinorum; quod Fazellus non reprobat. De eo Si-
lius lib. 14.

Romana petivit.
Fœdera Callipolis, lapidoſique Engion artus.

¶ Enheimum, *Ebenheim*, urbs Germaniæ, in Alſatia inferiori, parva, ſed libera & Imperialis, ad amnem *Ergel* dictum, 3. leucis ab Argentina in Africum, ſub clientela Regis Francorum, pace Monaſterienſi.

Enienſes, populi Phthiotidis in Theſſaliæ Græciæ- *Herod.*

que confinio, per quos Sperchius fluvius labitur.

Eningia, *Fiinlandt*, teſte Joanne Gotho, & Zieglero inſula maris Septentrionalis, teſte Plinio, (qua in re Plinius deceptus eſt, cùm Scandinaviam & Eningiam inſulas facit) ſeu veriùs pars Scandinaviæ, in ortum & Boream vergens; Latino recenti Finlandia.

¶ Eningia, ſeu meliùs Feningia, & Finnigia, pars Scandinaviæ, nunc provincia eſt regni Sveciæ, Finnia dicta *Finland*, inter Bothnicum Finnicumque ſinus poſita. Vide Feningia & Finnia, ſeu Finlandia.

Strab. Lib. App. & al. Enipeus, fluvius Theſſaliæ parvus, ex Olympo monte profluens, Pharſalumque urbem adluens, ac in Peneum Apidano mixtus delabens, quem *Titareſe* indigitant ſed malè; nam Titareſus fluvius eſt ab Enipeo diverſus. Hic Pompejus à Cæſare victus. Lucanus lib. 6.

Apidanus, nunquamque celer, niſi mixtus, Enipeus.

Ovidius lib. 3. amor. elegia 6.

Siccue ut ampleſti Salmonida poſſet Enipeus.

Eſt & Enipeus fluvius Peloponneſi, in Alpheum labens: Enipheus Straboni, qui ejus tempore Barnichius appellatur. Uterque apud Poetas triſyllabus.

Ptol. Eniſipia *Iſola de Colombi*, teſte Mercatore, inſula maris Africi, Ægypto ſeu Marmaricæ adjacens. Sed apud Ptolemæum non Eniſipia, ut ſcribit Ortelius, ſed * Ænesippa, & apud Strabonem Æneſipaſta legitur. (* Seldeni manuſcriptum Αἰνησιππα.)

Thuc. Eniſis, *Niſi* Fazello, fluvius Siciliæ in ora ad ortum, inter Meſſanam & Argenum promontorium mari exceptus, utrinque 12. mill. paſſ. diſtans; qui etiam à Græcis Chryſorrhoas appellatur, quod aurum deferat. Ibi oppidum cognomen, *Niſa* vulgò, olim ſic naturâ munitum, ut ab Athenienſibus expugnari non potuerit, teſte Thucidide.

¶ Eniſis amnis eſt parvus Siciliæ, in Valle Demonæ. In fretum Siculum cadit ex adverſo promontorii Leucopetræ Aretio & Fazello teſtibus. Vetuſti vocabuli neſcio quis auctor eſt, quamvis Thucydidi hoc tribuat Fazellus.

Strab. Eniſpe oppidum fuit Peloponneſi, Lycæo monti & Rhipæ finitimum; de quo Statius lib. 4. Thebaid.

Rhipeque & Stratie, ventoſaque donat Eniſpe,

Cic. Liv. Strab. & al. Enna, *Caſtro Jeanni*, teſte Fazello cum aliis, urbs Siciliæ, in monte, in inſulæ umbilico, inter Leondinos ad ortum 48. & Panormum ad occaſum 70. mill. paſſ. templo olim Cereris clara, ab Enno Syracuſano condita. Populi Ennenſes Ciceroni. Ejus meminit Ovidius lib. 4. faſt.

Grata domus Cereri, multas ea poſſidet urbes,
In quibus eſt culto fertilis Enna ſolo:

Hinc Enneus nomen gentis, ut Ennea virgo pro Proſerpina. Silius lib. 14.

Tum rapta præceps Ennea virgine flexis.

¶ Enna oppidum eſt Siciliæ, in valle Neætina. Illic Proſerpinam raptam fabulantur. Ejus arx etiamnum extat, & in ea diù hæſit Fedricus ſecundus. Ei adjacet lacus cognominis.

Ptol. Enona, *Nona*, urbs Liburniæ epiſcopalis ſub Jaderenſi Archiepiſcopo, 12. mill. paſſ. in occaſum, Seniam verſùs 45. ab ea in occaſum diſtantem, in ora littorali, cui Giſſa inſula objacet. In Theſauro Linguæ Latinæ in Dalmatia, à quâ longiſſimè abeſt, collocatur. De Enona in 2. lib. Itinerarii ſic:

Jam procul ex oculis longèque receſſit Enona.
Tum Flannena potens.

¶ Enona, ſeu, & meliùs Ænona, urbs aliàs Liburnorum, nunc in Dalmatia, in ora littorali, probè munita, & undique mari cincta, ſub dominio Venetorum. 9. milliaribus diſtat à Jadera in Boream, & 4. à Giſſa inſula. Vide Ænona.

Strab. Enope. Vide Gerenia.

Plin. Enoſis, inſula Sardiniæ contra Sulci portum & urbem excilam, *Iſola di S. Pietro*, teſte Plinio.

¶ Enoſis, inſula parva & oblonga, in ora auſtrali Sardiniæ, quæ etiam Sulcitana dicta; nunc eſt *Iſola di S. Antioco* incolis, S. Antiochi inſula Cluverio, & aliis: habetque in ambitu 25. millia paſſuum, ſed cum una aut altera villula tantùm, propter piratas. 4. milliaribus diſtat ab ora proximiori Sardiniæ, & 12. in ortum ab inſula S. Petri, quæ aliàs Hieracum ſeu Accipitrum inſula dicta fuit.

¶ Enſisheimum, *Enſisheim*, urbs Germaniæ, in Alſatia provincia, ad Helleſum fluvium, Vix 2. leucis diſtat à Neoburgo in occaſum, totidem à Mulhuſia in Boream, & 3. à Briſiaco in auſtrum, ſubeſtque dominio Francorum pace Monaſterienſi. Erat olim caput Lantgraviatus Alſatiæ ſuperioris, ubi camera & ſedes juridica Briſgaviæ & Sundgaviæ.

Entella urbs Siciliæ extincta à Federico Auguſto II. ab Entello Trojano Æneæ comite condita in monte, apud Caſtrum Veteranum, à lato oppido 12. mill. paſſ. à Panormo 27. à Thermis urbe in ora auſtrali 20. in Boream latum verſùs, mediaque inter Salemium ad occaſum & Julianam ad ortum 12. mill. nomen adhuc retinens. Silius lib. 14. Diod. Steph. Sil.

Entella Hectoreo dilectum nomen Aceſtæ. Ptol.

Entella quoque, fluvius Liguriæ, *Lavagna*, cum oppido cognomine, in ora Liguſtica, in Genuam & Segeſtam Tiguliorum, apud Clavarum oppidum amplum 2. mill. paſſ. diſtans, à portu Delphini 9. Populi Entellini.

¶ Entella, fluvius Italiæ, in Liguria, oritur ex monte Apennino, vix 10. milliaribus à Genua; recipitque amnem *Granveglia* dictum, & poſtea in mare Mediterraneum cadit inter Clavarum & Lavaniam, in ora orientali Genuenſi. Dicitur etiamnum perſæpe *Entella*, ut mihi pluribus ſignificavit Philippus Maria Boninus vir indigena.

Eoa, Oea Plinio & Melæ, oppidum Africæ, in ora littorali, apud Tripolim (ut vocant) Barbariæ, *Lepide*, teſte Marmolio, ſed fallitur; nam *Lepide* eſt Leptis, proxima Tripoli. Ptol.

Eordeæ, Eordi (Leordi etiam ſcribitur) Straboni, Heordæ Livio, Heordenſes Plinio, Eordetes Ptolemæo populi Macedoniæ, in Mygdonia: quorum urbes Scampis & Daulia, (Seldeni Manuſcripit. Ἐορδαῖοι.) Steph.

¶ Eordæa urbs fuit Macedoniæ, in Mygdonia provincia, unde regiunculæ nomen, quæ, teſte Brietio, nequaquam eſt cum Thracica confundenda; eratque prope Axium fluvium.

¶ Eordæi populi fuere Macedoniæ occidentalis, qui & Eordeatæ dicti. Eorum urbes Scampis, Lycus, & Daulia, verſùs Aoum fluvium. Habitabant ubi nunc pars Albaniæ mediterraneæ, quæ *Tamoriza* dicitur, teſte Joanne Laurenbergio.

Eous nomen gentis, apud Poetas præſertim, pro orientali, ſicuti Heſperius pro occidentali. Propertius lib. 2. elegia 3.

Sive illam Heſperiis, ſive illam oſtendet Eois.

Ovidius lib. 2. amor. elegia 6.

Pſittacus, Eois ales mihi miſſus ab Indis:

Eous Oceanus, Indicus Dionyſio, orientalis Oroſio, qui Aſiam ab oriente adluit, *Mar del Zur & Mare Pacifico*. Plin. Mel.

¶ Eous Oceanus ſeu Orientalis, vulgò *Ocean Oriental* ſeu *Indien*, aliter *mer de la Chine & du Iappon*, pars eſt Oceani verſùs ortum Aſiæ, prope Sinas, Iaponiam, & inſulas Philippinas. Sed longè diſtat in occaſum à mari Pacifico & à mari Auſtrino, *del Zur* dicto.

Epaunum, unde Epaunenſe Concilium, *Pau*, urbs Aquitaniæ, ad montis Pyrenæi radices, Bearniæ Principatus conventus juridicus, inter Eloronam & Laſcuram propinquas urbes ad 4. leucas, Ortelius Apamiam (quæ *Pamiers* vulgò dicitur) urbem indigitat, Palum quoque Latinè *Pau* appellatur. Lib. Conc.

¶ Epaunum, urbs Galliæ, quid ſit non conſtat. Sed non eſt *Pau*, urbs Benearniæ primaria, quæ Palum dicitur. Sunt qui credunt eſſe Apamiam, *Pamiers*, in Occitania. Labbæus autem exiſtimat eſſe *Ienne*, vicum Sabaudiæ, ad Rhodanum fluvium, 2. leucis à Bellico in auſtrum: & id probare nititur multis argumentis.

Epea oppidum fuit Peloponneſi, cujus populi Epei Straboni dicti ſunt: contra quos Neſtor bellum geſſit.

¶ Eperiæ, *Eperies*, urbs munita Hungariæ ad Tarczam fluvium, verſùs montem Carpathum & confinia Poloniæ, ſub dominio Imperatoris, uti Regis Hungariæ, in Sarienſi Comitatu. 6. leucis Germanicis diſtat à Caſſovia in Boream.

Epetium, *Spezze* Sophiano, oppidum Illyrici, in ora Dalmatiæ littorali, inter Salonas & Peguntium Epidaurum verſùs, nunc pagus apud Spalatum urbem (quod quidam ipſum Epetium eſſe putant ob vicinitatem, cum à Salonis 13. mill. paſſ. abſit.) Populi Epetini Plinio. In Theſ. Ling. Lat. in Liburnia malè locatur. Ptol.

¶ Epetium nunc *Zarnounıza* dicitur, teſte Joanne Lucio; eſtque ad oſtia fluminis cognominis. Fuit civitas prope Spalatum, ut ex tabulis Peutingerianis colligitur; cujus rudera adhuc cernuntur.

Ephe-

Diony Epheſiorum Portus, *Aphoſiatin*, teſte Gyllio, ad Boſporum Thracium, prope Byzantium.

Strab. Plin. Ptol. & al. Epheſus, *Efeſo* Sophiano, & *Figena* Turcis, urbs Joniæ maritima, archiepiſcopalis & metropolis ampliſſima, ſub qua 26. urbes epiſcopales ſunt, ab Amazonibus anno 40. à capta Troja condita, cujus Templum Dianæ ſacrum anno ab urbe condita 385. incenſum eſt, quo die Alexander Magnus natus eſt, ab Heroſtrato, ut hoc facinore famam ſibi compararet, Strabone lib. 14. auctore, olim clariſſima, & conventus juridicus Joniæ ac Lydiæ, nunc vilis effecta, inter Smyrnam ad Boream & Miletum ad meridiem 30. mill. paſſ. circiter diſtans. Hinc Epheſius, & Epheſinus nomen gentis. De hac Lucanus libro 8.

Ipſe per Icaria ſcopules, Epheſumque relinquens
Et placidi Colophona maris.

Epheſios notis quibuſdam magicis, ſeu litteris uſos, eiſdem quibus Crœſus uſus eſt, quòd vellent ſolitos conſequi, tradit Euſtathius. Unde adagium natum apud Diogenianum, *Epheſia littera*, de iis qui mira fælicitate gaudent, quæcunque optant conſequentes. Hic templum Dianæ fuit toto orbe celeberrimum.

¶ Epheſus, *Efeſo*, Gallis *Epheſe*, adhuc urbs Aſiæ minoris, in Jonia, in ora littorali maris Ægæi & ſinus Jonii versùs oſtia Cayſtri fluvii. Portu gaudet commodo & arce munita. 25. milliaribus diſtat à Samo inſula in ortum, 20. à Colophonte in meridiem, & 40. à Smirna in auſtrum; ſubeſtque nunc dominio Turcarum. Ibi celebratum fuit Concilium generale tertium anno 431. ſub S. Celeſtino primo Pontifice Maximo contra Neſtorium.

Bibl. Ephraim, *Gibel Ephra*, teſte Giſtello, mons (cum urbe, quæ nunc *Hapharcan*, teſte Maſio, dicitur) in Palæſtina, Samariam ſeparans à Galilæa.

¶ Ephraim, Tribus Judææ ſeu Terræ promiſſæ, & una ex duodecim, inter Tribum Beniamin ad auſtrum & Tribum Manaſſes ad Boream, ad occaſum terminatur mari Syriaco, & ad ortum fluvio Joardane.

Bibl. Ephrata, urbs Judææ, eadem cum Bethleem.

Plin. Steph. Ephyra, inſula ſinus Argolici, cum oppido cognomine; quam Stephanus proximam Melo facit: ſed hæc ab illa diverſa eſt.

Strab. & Pau Ephyre, Corinthus urbs, ſic à nympha dicta eſt. Et Ephyre pagus Sicyoniæ, ad Sellejuntem fluvium. Et alia ad Cyllenen montem, vicina Oenoæ ab Elide 120. ſtadiis, teſte Strabone. Meminit Ephyres Ovidius lib. 2. Metamorph.

Arges Amymonen, Ephyre Pyrenidas undas.

Hinc Ephyreus, & Ephyrejus nomen gentis. Virgilius libro 2. Georgicorum:

Illuſas auro veſtes Ephyrejaque æra.

Ephyris, opp. Laconiæ, teſte Herodoto.

Ptol. Epiacum, *Papcaſtle*, teſte Camdeno, oppidum Albionis, in Cumbria regione regni Anglici, in finibus Brigantum.

¶ Epiacum, oppidulum aliàs Brigantum, nunc Cumbriæ provinciæ. Sedet ad fluvium Derventionem. 3. milliaribus ab ora littorali maris Hibernici diſtat, 16. à Carleolo in occaſum, & totidem ferè à proximiori littore Scotiæ, in auſtrum.

Ptol. Epicaria, *Papadaros* apud Galeſium, in ſuo Dictionario, oppidum Dalmatiæ mediterraneum, apud fines Scodrenſium.

¶ Epicaria aliis eſt oppidum Albaniæ, medium inter Liſſum ad Boream & Dyrrachium ad auſtrum.

Thuci Plin. & al. Epidamnus, quæ & Dyrrachium, *Durazzo*, urbs archiepiſcopalis Macedoniæ maritima, poſt Trojæ excidium anno 130. condita. Miror in Theſauro Linguæ Latinæ Siciliæ appellari. Vide Dyracchium. Lucanus libro 10.

Ad campos, Epidamne, tuos, ubi ſolus apertis
Obſedit muris.

Populi Epidamnii Plauto, Epidamnenſis nomen gentis, apud Plaut. in Menæch. & Epidamneus. A damno hanc urbem dictam ſcribit Plautus ibidem.

Plin. Epidaphne cognominata eſt Antiochia magna, urbs Syriæ ad Orontem fluvium, à Daphne illius ſuburbio.

Plin. Epidarum, oppidum Cypri mediterraneum, quod nunc *Pitarevil* pagum dici teſtatur Stephanus Luſignanus.

Ptol. Mel. & al. Epidaurus, Epidaurum Plinio, *Raguſa*, vel *Raguſi*, & Turcis *Dobroniche*, urbs Dalmatiæ maritimæ, archiepiſcopalis & libera, emporium, cujus cives mercaturam in longinquas terras mari exercent, media inter Naronem ad occaſum & Liſſum ad ortum, 100. mil. paſs. utrinque diſtans, à Jadera 250. in ortum, inter Venetias 570. & Byzantium in ortum 822. eodem anno quo Dyrrachium condita. Lucanus lib. 2.

-Seu læva putatur
Illyris Jonias vergens Epidaurus in undas.

Hæc circa annum ſalutis 990. ob excidium Docleæ metropolis effecta eſt.

¶ Epidaurus, *Raguſe* Gallis, urbs eſt ſui juris & Reipublicæ caput, ritus Latini, in ora Dalmatiæ, ad mare Adriaticum, cum portu capaci. Probè munita eſt, cum arce valida S. Laurentii dicta; eſtque Turcis tributaria. Mirè conquaſſata fuit & deſolata horrendo terræ motu anno 1667. die 6. Aprilis, quo maxima pars civitatis periit 200. milliaribus diſtat à Jadera in ortum 50. à Narone in Auſtrum, vix 450. à Venetiis in ortum, & 700. à Byzantio circiter in occaſum. Reipublicæ Raguſinæ ſubſunt urbes Stagnum, Stabium, Tribinium, & Merca in viciniis, cum inſulis Melita, Auguſta, & aliquot aliis parvi momenti, in mari Adriatico.

Thucy Ptol. & al. Epidaurus altera, poſteà Monembaſia, *Malvaſia*, urbs archiepiſcopalis Peloponneſi, in Laconia, ad initium ſinus Argolici, cum inſula cognomine, teſte Plinio, propinqua, à Malea promontorio 30. mill. paſs. in Boream, à Sparta ad 60. in ortum.

¶ Epidaurus Limera, nunc *Malvaſia*, ubi nobile vinum creſcit. Portum habet capacem & munitum. Subeſt dominio Turcarum, & diſtat vix 50. milliaribus à Sparta & 65. à Scyllæo promontorio in auſtrum.

Strab. Plin. Mel. & al. Epidaurus item, urbs Peloponneſi, in ora Argiæ ad ortum, in littore, apud Spiræum promontorium & ſinum Saronicum, *Eſculapio* nunc Sophiano, ſic ab Æſculapii Fano dicta, *Pigiada* Nigro, & *Cherroniſi* Sophiano. Aliis Limera. Mirus error in Theſauro Linguæ Latinæ, hoc oppidum *Raguſi* indigitante. Sed *Cherroniſi* Cherroneſus eſt oppidulum vicinum, de quo Ptolemæus. Hinc Epidaurius nomen gentis. Ovidius lib. 7. Metamorphoſeon.

-tellus Epidauria per te
Clavigeram vidit Vulcani occumbere prolem,

Hinc Æſculapius, Epidaurius cognominatus eſt. Ovidius lib. 1. de Ponto, elegia 4.

Afferat ipſe licet ſacras Epidaurius herbas,

¶ Epidii populi fuere Albionis, in Scotia meridionali, versùs Hiberniam, ubi nunc *Cantyr* provincia, propè Clotæ æſtuarium.

¶ Epidium, inſula Albionis, in ora occidentali Scotiæ, & una Ebudarum, vulgò *Ile* dicitur. Habet duo caſtra & decem vicos; eſtque circuitus 24. milliarium Scoticorum. 20. milliaribus diſtat à littore Hiberniæ in Boream & 13. à proximiori ora Scotiæ in occaſum.

Ptol. Epidium, promontorium Albionis, in ora Scotiæ occidua, quod & Caledonium, *Cantire* Mercatori, ante quod Epidium inſula eſt, una Ebudarum, quæ *Ila*, teſte Camdeno, nominatur. Promontorium verò etiam *The mul of Cantire* ab incolis, teſte eodem Camdeno, dicitur.

¶ Epidium promontorium *The mul of Cantyr* dicitur eſtque auſtraliſſimum Scotiæ, in Cantira provincia. 10. milliaribus Scoticis diſtat ab ora proximiori, Hiberniæ in Cæciam.

Ant. Ptol. & al. Epiphania, *Mapia*, teſte Cuſpiniano, ſed Nigro *Aman* eſſe videtur, urbs Syriæ epiſcopalis ſub Patriarcha Antiocheno, ad Orontem fluvium, inter Antiochiam & Damaſcum, à quo 154. mill. paſs. recedit, Arethuſæ finitima, 16. mill. diſtans, inter Emeſam 32. & Chalcidem 59. ex Antonini Itinerario, proxima Lariſſæ, & Seleuciæ ad Belum.

¶ Epiphania, urbs Syriæ, media eſt inter Antiochiam ad Boream & Damaſcum ad auſtrum, 80. milliaribus utrinque, uti 18. à Lariſſa in auſtrum, & 70. Seleucia ad Belum.

Cic. Liv. & al. Epirus, Europæ, provincia, inter mare Jonium ad occaſum & Theſſaliam ad ortum, ac inter Macedoniam ad Boream & Achaiam ad ortum & meridiem. In Chaoniam, Theſprotiam, Acarnaniam, & Ætoliam (quæ potiùs Achaiæ regio eſt) regiones diviſa; quæ non unum habet nomen, alicubi enim *Larta*, & alicubi *Janna* nominatur. Falluntur qui Albaniam dici ſcribunt: cum Albania ſit Macedoniæ regio ad occaſum. In qua Apollonia, Dyrrachium, Liſſus, & Scodra, ac Eribœa. Unde error tollendus in Theſauro Linguæ Latinæ. Illam à Pyrrho Achillis filio nominatam ſcribit Iſidorus libro 14. Etymol. Urbes olim claræ, Nicopolis, Am-

Ambracia, Corcyra. Nunc præſtat Joanna, quæ Caſſiope veteribus dicta putatur, ſedes Satrapæ Turcarum. Populi Epirotæ. Hinc Epiroticus nomen gentis. Meminit Epiri Virg. lib. 3. Georgicorum:

Et patriam Epirum referat, forteſque Mycenas.

Ovid. lib. 13. Metamorphoſeon:

Rura petunt. Epiros ab his, regnatàque vati
Buthrotos Phrygio.

¶ Epirus regio Græciæ, quæ antea Reges habuerat proprios, poſtea Macedoniæ annexa fuit. Ejus partes fuere Chaonia, Theſprotia, Caſſiopæa, Acarnania, Amphilochia, Athamania, Dolopia, & Moloſſia, teſte Brietio. Nunc ſunt *Chimera* & *Larta*, non autem *Janna*, quæ eſt Theſſalia. Tota autem regio perſæpe dicitur Albania inferior à multis, ad differentiam ſuperioris, quæ propria eſt; ſubeſtque tota dominio Turcarum, exceptis Corcyra inſula & Parga oppido in continenti Torone aliàs dicto, quæ ſubſunt Venetis à quamplurimis annis.

Urbes Epiri hac tempeſtate.

Acheloum,	Chimæra, (*Chimera*.)
Actium, olim colon. (*Capo Figalo*.)	* Corcyra inſula & urbs, (*Corfù*.)
* Ambracia, (*Larta*.)	Dodona.
Anactoria, (*Vodiza*.)	Evoria, (*S. Donato*.)
Antigonia, (*Argyro caſtro*.)	* Joanna, & Joannina, metropolis & caput regionis, (*Joannina*.)
Argos, (*periit*.)	
Buthrotum, (*Butrinto*.)	* Leucas inſula & urbs metropolis, (*S. Maura*.)
Caſſiope. Vide Joannina, ſeu Joanna.	* Nicopolis, (*Preveza*.)

Xenop. Strab. & al. Epitalium, Thryon Homero, & Thryoeſſa, teſte Strabone, *Zanchio*, teſte Nigro, opp. Peloponneſi, in ora Meſſeniæ, apud Arpheum fluvium: quod Xenophon lib. 3. non Meſſeniæ, ſed Elidi tribuit. In Theſauro Linguæ Latinæ pro Meſſeniæ, Maſtitiæ legitur.

Exed. Plin. Xenop. Epium, oppidum Peloponneſi, in Arcadiæ regione, quæ Triphylia nominatur, inter Maciſtum & Heræam, teſte Plinio, quæ oppida exſtare non credo.

Ptol. Epla, *Love*, teſte Nigro, inſula parva ſinus Laconici.

Ant. Epoiſſius, Epoſium Gregorio Turonenſi, Epuſum lib. Notit. *Iveis*, teſte Ortelio, vel *Yvoix*, oppidum Belgii, in Ducatu Lucemburgenſi, ad Cherium fluvium non longè in Moſam influentem, à Maceriis urbe Gallica ad Moſam leucis 4. diſtans, à Bullonio oppido 4. in meridiem, à Lucemburgo urbe 12. in occaſum. Ivodium Latino recenti.

¶ Epoiſſus, ſeu Ivodium, *Yvoix*, oppidum Ducatus Luxemburgenſis, in ipſo confinio Campaniæ. Fuit aliàs permunitum, ſed ejus mœnia disjecta fuere ab Henrico ſecundo Rege Galliæ; deinde cum tantiſper reſtituta eſſent ab Hiſpanis, captum fuit à Gallis anno 1640. & ipſis etiamnum ſubeſt, pace ad Pyrenæos ſancita. Una leuca diſtat à Moſomio in ortum, ferè tribus à Stenæo in Boream, 3. à Malmedio in occaſum, & 8. à Maceriis in ortum, & Ducatus Cariniani Gallici titulo nuper inſignitum fuit.

Strab. Epomeus, Epopos Plinio, *Monte di S. Nicola*, teſte Julio Jazzolino, mons Pithecuſæ inſulæ ſinus Puteolani in Campania.

Vet. In Epona, nunc Epinaburgum, *Pinburg*, teſte Aventino. *Epenburg* aliis, ſeu *Biburg*, oppidum fuit, nunc vicus Vindeliciæ, in Bavaria. Apud Novam Civitatem, leuca 1. diſtans in ortum, Abuſinam propiùs accedens. Sed Marcus Welſerus ait id eſſe nomen Deæ, quæ ibi colebatur: cum utrunque poſſit eſſe verum, ut locus de Deæ nomine vocatus ſit. Non longè Artobrigæ rudera, inter Abuſinam & Kelhemium, in altera Danubii ripa, oppida, conſpiciuntur.

Vet. Inſ. Epora, Ripepora Plinio, *Montoro*, teſte Morali, oppidum Hiſpaniæ Bæticæ, à Corduba 10. leucis diſtans, apud Lucenam.

¶ Epora aliis eſt *Aldea del Rio*, oppidulum Vandalitiæ, ad fluvium Bætim, 8. leucis à Corduba in ortum diſtans.

Ptol. & al. * Eporedia, Eporredia Plinio, Eporadia Straboni, Eporædir Antonino, *Iurea* ſeu *Hiurea* (non *Hiaurea*, ut in Theſauro Linguæ Latinæ) ubi non ut vocalis, ſed ut conſonans profertur, urbs Galliæ Subalpinæ, in finibus Salaſſorum, ad Duriam fluvium, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Taurinenſi, inde 25. mill. paſſ. Auguſtam Prætoriam verſùs 30. inde in Circium diſtantem, à Vercellis quoque 25. mill. recedens. (* Εχοριδία habet manuſcrip. Seldeni.)

Epy. Vide Æpy. Statius lib. 4. Theb.

-Et ſummis ingeſtum montibus Epy.

Equabona, *Couna*, teſte Gaſparo Varrerio, cum Montano, oppidum Hiſpaniæ Bæticæ, in Vandalitia, à Corduba 12. mill. paſſ. ex Antonini Itinerario. Sed errant; niſi geminum ſit hujus nominis oppidum. Nam Equabona, quæ *Couna* nunc dicitur, pagus eſt Luſitaniæ, inter Ulyſſiponem & Cetobricam, ad 3. leucis diſſitum. *Ant.*

¶ Equabona, aliis Æquabona, oppidum fuit Luſitaniæ, nunc vicus *Couna* dictus. Vix 3. leucis Hiſpanicis diſtat ab Ulyſippone in auſtrum Cætobrigam verſùs, à qua pari ſpatio diſtat. Sed quid ſit Equabona Bæticæ, non conſtat.

Equeſtris Colonia, *Cologna*, & Gallis *Coloigne* oppidum Galliæ Belgicæ, in finibus Sequanorum, inter Allobroges ſive Sabaudiam, & Sequanos ſeu Burgundiam Comitatum, à Geneva 4. leucis diſtans, ab Orgelio urbe Burgundica 5. Aliis eſt *Dunoy*, in Sabaudia, in regione quæ *Chabeul* ſeu *Chablais* dicitur. Sed errant. Nam in Sequanis eſt, non in Allobrogibus. *Plin. Ptol. Ant.*

¶ Equeſtris Colonia, oppidum Sequanorum, variè ponitur. Cluverio enim & Brietio eſt *Nyon*, oppidum Lemano lacui adp. ſitum, in Romana ditione Bernenſis pagi, à Geneva 4. leucis in ortum Lauſanam verſùs, quod Nevidunum dicitur; eſtque in Gallia Lugdunenſi. Aliis autem eſt *Coulonges*, burgus Breſſiæ provinciæ, in Geſſia regiuncula, ad Rhodanum fluvium prope Clauſulas, *le Fort de l' Eſcluſe*, ex adverſo Sabaudiæ, 4. leucis à Geneva in occaſum Lugdunum verſùs, & 5. ab Orgeleto ſeu Orgetio in auſtrum: quod magis probatur.

Equilium, *Jeſol*, teſte Julio Faroldo, cum aliis, urbs Venetiæ epiſcopalis jam ſub Patriarcha Aquilejenſi, in ora littorali, ad oſtium Anaſſi fluvii, ab Altinatibus, ſeu ab Heraclienſibus condita, exciſa verò ab Hunnis ſub Berengario. Cui Urbs Nova ſuffecta eſt, inde 4. mill. paſſ. in ortum, à Venetiis verò 18. *Lib. Conſ.*

¶ Equilium, ſeu Æquilium, oppidum Venetorum, nunc viculus Marchiæ Tarviſinæ, *Jezol diſtrutto*, ubi tantum rudera viſuntur, ad oſtia Planis fluvii, inter paludes, 4. milliaribus à vico Civitate nova dicto in auſtrum, & 30. ab oſtiis Anaſſi fluvii in occaſum.

Equotuticum, *Foggia* Celſo Cittadino, oppidum non obſcurum Apuliæ Dauniæ, inter Luceriam ad meridiem & Sipontum ad Boream 18. mill. paſſ. Arpis urbi exciſæ proximum. Cujus meminit Horatius lib. 1. ſerm. ſat. 5.

Manſuri oppidulo, quod verſu dicere non eſt.

¶ Equotuticum, ſeu Equus Tuticus, oppidum fuit Hirpinorum, nunc Arianum, *Ariano*, urbs regni Neapolitani, in Principatu ulteriori, in colle, ad radices Apennini montis, & 12. milliaribus à Benevento in ortum, Sanſone & Brietio teſtibus, quidquid dicat in contrarium Celſus Cittadinus.

Eraconium Fluvium oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis fuit, in Callaicis, ab Aſturica 30. mill. paſſ. *Strab. Pauſ. Senec. & al.*

¶ Eractum, ſeu Heractum, oppidum Baſtarnarum, in Germano-Sarmatia, teſte Ptolomæo, nunc *Rovv*, oppidum Poloniæ, in Podolia provincia, ad amnem *Moravven* in Tyrum delabentem, teſte Cluverio.

Eraſinus *Raſine*, fluvius Peloponneſi, à Poetis memoratus, in Argia regione; (non in Achaja, ut in Theſauro Linguæ Latinæ) per quam ex Stymphalide palude in ſinum Argolicum decurrens, alicubi ſub terram conditus, rurſus, Plinio teſte, emergit. Eſt & alter hujus nominis fluvius, teſte Strabone, in Arcadia oriens, ac in ſinum Corinthiacum apud Buram oppidum influens. De priore Ovidius lib. 15. Metamorphoſeon:

Redditur Argolicis ingens Eraſinus in agris,

Alius item Straboni in Eubœa, apud Eretriam fluens.

¶ Eraſinus, fluvius Argiæ verſùs fontes Stymphalus dictus, poſteàquam cuniculo hauſtus eſt, rediens dicitur Eraſinus, *Eraſino* hodie; deinde in Inachum fluvium cadit, & cum ipſo in Argolicum ſinum.

Erbeſſus. Vide Herbeſſus, oppidum Siciliæ, olim Romanorum granarium. *Ptol. Polyb.*

Erbita, *Nicoſia* Aretio & aliis, urbs non obſcura Siciliæ, ab Enna paulò ſuprà 12. mill. paſſ. diſtans in occaſum & Circium, quot ferè à Trojanopoli in auſtrum. Sed Fazello eſt *Cittadella*, oppidum, ab Enna, *Cic. Plin. Ptol. & al.*

ad

ad 12. mill. paſſ. in auſtrum Plutiam versùs. Nigro verò eſt *Chiazza* oppidum, à Cittadella 6. mill. aliis *Plazza*. Cùm tamen *Plazza* Pautia veteribus dicta ſit. Scribitur & Herbita cum aſpirat. Populi Herbitenſes Ciceroni.

¶ Erbita, ſeu, & meliùs, Herbita, nunc *Nicoſia*, Cluverio ex Diodori Siculi ſitu, oppidulum Siciliæ, in colle, in provincia ſeu Valle Dæmone dicta, prope Simethum fluvium & Hæreos montes.

Pauſ. Ercyna, fluvius Bœotiæ, juxta Lebadeam urbem fluens.

Pluta. Pauſ. Tac. Ercynia, ſylva ingens Germaniæ. Vide Hercynia. Ercyna à Claudiano cauſa metri dicta in 4. conſ. Honorii:

Baſterna venere Duces; venit accola ſylva
Bructerus Ercyna.

¶ Erdini populi fuere Hiberniæ, in parte Boreali, ubi nunc Comitatus Cavonenſis & Fermanagenſis, in Ultonia; ubi etiam Erdinus lacus, *Loug Erne*, ex regione feraci factus.

Ptol. Erdonia, Herdonia Strabone, & in aliis libris Cerdonia, *Hordogna*, oppidum Apuliæ Dauniæ exciſum, diverſorium nunc nomen antiquum conſervans, inter Aſculum urbem & Ceriniolam oppidum 10. mill. paſſ. occurrens. Miror in re tam manifeſta errare Marium nigrum & Celſum Cittadinum, quorum prior Erdoniam *Cerignola*, alter *la Codogna* indigitat. Locus, inter Æcas ad occaſum 18. & Cannſium ad ortum 26. mill. diſtat. Vide Herdonia.

¶ Erdonia, ſeu Ardonea, oppidum aliàs Apuliæ Dauniæ, nunc vicus eſt provinciæ Capitanatæ, ad Cerbalum fluvium 10. milliaribus à Bovino in ortum, 8. ab Aſculo in Boream, & 15. à Cidiniola in occaſum.

Virgil. Erebus, fluvius inferorum, de quo Virgilius libro 6. Æneidos:

Erebi tranabimus amnem.

Tac. Ptol. Eremus Helvetiorum, *Kleckgow*, teſte Ægidio Scudo tractus Germaniæ ſuperioris, in territorio Baſileenſi, in Alſatiæ confinio.

Thuc. Strab. Mel. Ereſſus, *Cidonia*, teſte Nigro, urbs Lesbi inſulæ, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Mitylenenſi, quæ adhuc à Græcis *Eriſſi* nominatur, patria Theophraſti.

Eli. Eretænus, *Rerone*, teſte Leandro, fluvius Venetiæ, per agrum Vicentinum fluens, ac ad Vincentiam urbem Medoaco minori, ſeu Bacchilioni congrediens, optimaſque anguillas gignens.

Polyb. Liv. & al. Eretria, * Eretriæ Ptol. *Vatia* ex tabulis recentibus oppidum Theſſaliæ, in Phthiotide, Heracleæ, ſeu Trachini proximum. Eſt & Eretria urbs, olim clara & epiſcopalis Eubœæ, in ora, contra Oropum oppidum Atticæ, nunc *Rocho* Moletio, à Chalcide 20. mill. paſſ. in meridiem. Ab Eretrio Phaetotis filio, unoque ex Titanibus nomen habet. (*, *Ερετρίαι*, in manuſcripto Seldeni.)

Strab. Halic. Anto. & al. Eretum (non Eratum, ut in Theſauro Linguæ Latinæ) *Monte Ritondo* Volaterrano & Hermolao, oppidum Sabinorum, apud Tiberim, in via Salaria, ubi ea Nomentanæ conjungitur, ab urbe Roma 18. mill. paſſ. Cujus meminit Virgilius lib. 7. Æneidos:

Ereti manus omnis, oliviferaque Mutuſca.

¶ Eretum, *monte Ritondo*, caſtrum Sabinorum, in Italia, in ditione Pontificia, in colle, 2. milliaribus à Tiberi fluvio, & 12. à Roma in Boream. Palatium habet ſplendidum, eſtque Ducatus titulo inſignitum Maphæi Barberini Principis Præneſtes.

Erfordia. Vide Erphordia, quæ & Erfurtum dicitur. De ea libro 4. Itinererii Germaniæ:

Orta dies, adeò validos Erfordia muros
Oſtentat, ſpatii qua tantùm amplectitur una,
Quantum vicinis non in regionibus ulla.

Galen. Ergaſteria, vicus Troadis, in finibus Pergamenorum inter Pergamum & Cyzicum, inde 55. mil. paſ. teſte Galen.

Ptol. Ergravia *Ygualada*, teſte Marineo Siculo, oppidum amplum Hiſpaniæ citerioris, in Catalaunia, à Barcinone 9. leucis, inter Minoriſſam & Ilerdam, à Monte Serato 3. à Servaria 7. Licèt Ptolemæus illud cum Terraga in finibus Vaſconum deſcribat.

¶ Ergavia, oppidum Lacetanorum, quibuſdam eſt *Ygualada*, oppidum Cataloniæ, quod ab aliis Anabis dicitur, 12. leucis à Barcinone Ilerdam versùs. Quidam autem Ergaviam cum Ergavica confundunt.

Liv. Ptol. Ergavica, *Alcaniz* Moletio & aliis, oppidum amplum Hiſpaniæ Tarraconenſis, in Celtiberis & regno Aragonico, à Cæſarauguſta 16. leucis, olim urbs epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Tarraconenſi. Sed Morali eſt pagus *Penna eſcritta*, vel *Santaver*, in Regno Toletano. *Plin.*

Erginus, fluvius Thraciæ, in Propontidem inter Athyram & Bathinium amnes influens. *Mel. Ptol.*

* Eribœa, *Croja* Moletio & aliis, urbs Macedoniæ Archiepiſcopalis & Albaniæ regia ſive caput, in Parthiæis, cum monte cognomine, inter Dyrrachium, & Deborum (nunc Dibrim) in ortum vergentem ad 50. mill. paſſ. Aliis *Preſpa* dici putatur. (*, *Erybia* in Seldeni manuſcripto.) *Polit.*

Ericis portus l' *Erick*, & *Lerice*, oppidum Liguriæ, in ora, ad ortum poſtremum, ad portum Lunæ; ab ipſa Luna urbe apud oſtia Macræ exciſa 3. mill. paſſ. quot à Sarzana urbe, quæ Lunæ ſucceſſit, à Spetia 5. è regione Portus Veneris, à quo 3. mill. versùs Lunam in ortum abeſt, à Genua verò 60. in Theſauro Linguæ Latinæ cum Delphini Portu confunditur, ab hoc longè diverſus & diſtans. *Ptol. Anto.*

¶ Ericis portus, *Lerice*, caſtrum eſt cum portu in ora orientali ſinus Spetiæ, in ora orientali Genuenſi, 4. milliaribus ab arce S. Mariæ in ortum, uti 45. à Portu Delphino diſtans.

Ericuſa, Ericodes Ptolemæo. Ericuſſa Stephano, *Alicur* Leandro & aliis, inſula Siciliæ, una Æoliarum, à Lipara 15. mill. paſſ. in occaſum, circuitu minor, à Phœnicuſa 5. *Strab. Plin. & al.*

¶ Ericuſa, inſula maris Tyrrheni versùs Siciliam, 20. milliaribus diſtat à Lipara, & 7. à Phœnicuſa in occaſum, 30. autem ab Uſtica in ortum. Habet tantùm aliquot tuguria.

Ericuſa altera, inſula parva maris Jonii, apud Paxas, Corcyræ proxima. Cujus meminit Poeta quidam lib. 2. Itinerarii: *Plin.*

Aſſiduo colliſa vadis Ericuſa marinis.

¶ Ericuſa eſt inſula maris Jonii, quæ nunc *Pachſu* dicitur, ſeu Paxa major, ad auſtrum Corcyræ inſulæ, & vix 12. milliaribus ab ora littorali Epiri in occaſum, ſub dominio Venetorum, à quibus conceſſa fuit Pargenſibus Epirotis, ut in iis armenta ſua nutrirent.

Eridanus Græcis, Latinis Padus, fluvius Italiæ maximus, ex Veſulo monte in Alpibus Cottiis oriens, ac per Galliam Ciſalpinam, eam in Ciſpadanam & Tranſpadanam dividens, longo tractu fluens, in mare Adriaticum 7. oſtiis exonerat. De quo Ovidius libr. 2. Metamorphoſeon: *Polyb. Plin. & al.*

Excipit Eridanus, fumantiaque abluit ora,

Virgilius in Georgicis lib. 1.

Fluviorum Rex Eridanus, camposque per omnes.

¶ Eridanus, *Rodaun*, amnis Poloniæ, in Pruſſia Regia, ex lacu exoriens 25. mille paſſ. ſupra Dantiſcum: Ibi in Viſtulam fluvium cadit, & deindè paulò poſt cum ipſo in mare Balticum labitur, Cluverio & aliis teſtibus.

Erigonus, Erigon Straboni, *Viſtrizza* Sophiano, fluvius Macedoniæ ex Illyricis montibus profluens, ac per Pæoniam fluens, in Axium fluvium excipitur. *Liv. Ptol.*

¶ Erigonus, ſeu Erigon fluvius, oritur in Pæonia ſupra Deborum, deinde per Deſſaretios, Deuriopes, & Emathiam fluens, auctus Rhœdia & aliis multis fluviolis, infra Ædeſſam in Axium cadit.

Erimum, ſive, ut alii codices habent, Erinum, *Regina* teſte Barrio, oppidum Brutiorum, in Calabria citeriori, medium inter Conſentiam & Beſidianum, ad 10. mill. paſſ. diſſidens. Vide Herinum. *Steph.*

Erineus Erinæus Diodoro, una ex 4. urbibus Doridis, in Achaja, ſub monte Parnaſſo. Cæteræ Bœon. Cytinion metropolis & Lilæa.

Erineus, Orinus Ptolemæo *Miranda* Fazello & Aretio, & intus *Fiume di Noti*, fluvius Siciliæ, per Neetum & illius agrum fluens, ac in mare inter Syracuſas & Pachynum apud Longum promontorium exiens. *Plin. Ptol. Pauſ. & al. Thuc.*

¶ Erineus, *Miranda*, amnis eſt parvus Siciliæ, in valle Neætina. In mare Jonium ſe exonerat, 12. milliaribus à Neæto in Boream.

Eris fluvius Brutiorum, qui apud Terinam oppidum in Terinæum ſinum influit. Vide Ocinarus. *Lycop.*

Erithini, ſive Erythini, ſcopuli Ponti Euxini, apud oram Bithyniæ, in Paphlagoniæ confinio, qui *Farnaſu* nunc, teſte Bordonio, dicuntur. *Strab. Ptol. Steph.*

Ermæa, ſive Hermæa, inſula parva Sardiniæ, in ora orien- *Ptol.*

orientali, quæ *Molara* Pineto, & aliis *Tolara* nominatur.

Ermæa, ſeu, & meliùs, Hermæa inſula, quæ & Mercurii inſula, nunc *la Tavolara* dicitur; eſtque in ora orientali, ubi incipit Borealis, prope Columbarium promontorium. Satis eſt fertilis, ſed incolis caret propter frequentes piratarum excurſiones.

Plin. Ermione, Hermione Straboni & Thucydidi, *Caſtri* Sophiano, aliis *Maria*, oppidum Peloponneſi, in ora Argiæ, ad ſinum Argolicum, inter Naupliam urbem & Scyllæum promontorium. Virgilius in Ceiri.

Hinc ſinus, hinc ſpatio contra patet Ermionea.

Vide Hermione.

¶ Erno, *Lough Earne*, lacus Hiberniæ, in Vltonia & in Comitatu Fermanagenſi, qui ab antiquis Erdinus dictus fuit; eſtque duplex, & in confinio Connaciæ regionis.

Ant. Ernodorum oppidum fuit Galliæ Celticæ, in finibus Biturigum, (non Carnutum, ut ſcribit Ortelius) inter Avaricum 13. & Argentomagum 27. mill. paſſ. ex Antonini Itinerario.

¶ Ernodorum quibuſdam eſt *Iſſoudun*, urbs Galliæ, in provincia Bituricenſi, quæ Latino recenti Exelodunum dicitur.

¶ Ernolatia, oppidum Norici, ubi nunc vicus *Hall*, in Auſtria ſuperiori, ad fluvium *krems* dictum teſte Cluverio. 6. leucis Germanicis diſtat à Lentia in auſtrum.

Ioſeph. Eroge, locus Judææ circa Hieroſolymam, ubi mons ſciſſus eſt, & ad 4. ſtadia loco dimotus, teſte Ioſepho.

¶ Erpachium, *Erpach*, caſtrum Germaniæ, in Franconia & in tractu dicto Othonis ſylva; unde regiuncula adiacens dicitur Comitatus Erpachienſis, proprio parens Comiti, & ferè medium inter Rhænum, Mœnum & Necarum fluvios.

Erphordia, & Hercinophordia, *Erfurdt*, urbs maxima Germaniæ, Thuringiæ caput. Vide Bicurgium.

¶ Erphordia, ſeu Erfordia, *Erfurdt* incolis, *Erford* Gallis, urbs ampla & munita Germaniæ, ad fluvium *Ieram*, & regiunculæ ad inſtar, antea Mergisburgum dictum à Meroveo Francorum Rege, Academia ſua illuſtris & arce S. Ciriaci dicta, *Ciriaxburg*, antea ſui pene juris; ſed ab Electore Moguntino vindicata, ipſi ſubeſt ab anno 1664. ope Gallorum. Vix 3. leucis diſtat à Vimaria in occaſum, uti 5. ab Iena, 3. à Gotha in ortum, & 14. à Lipſia in occaſum.

Erpis, *Macarmeda*, teſte Marmolio, oppidum Mauritaniæ Tingitanæ mediterraneum.

Ptol. Erpis ſeu Herpis, oppidulum nunc eſt regni Fezzæ, in Errifis provincia, juxta fluvium Nocor dictum, ad pedes montium; & *Mernisa* à quibuſdam vocatur. *Macarmeda* autem eſt aliis oppidum Fezzanæ provinciæ. 6. leucis à Fezza in Cæciam.

¶ Erquicum, *Erquico* ſeu *Ercoco*, urbs Africæ munita, in Abaſſinia, in ora littorali maris Erithræi, cum portu capaciſſimo & admodum frequenti, 100. circiter leucis Gallicis à Suacheno in auſtrum; eſtque totius illius oræ emporium. Dicitur etiam ab aliis Arquicum, & aliàs Adulis dicta fuit.

¶ Errifis, *Errif*, provincia regni Fezzæ; in Africa, verſùs oram maris Mediterranei, inter Hasbatam provinciam ad occaſum & Garetam ad ortum. Ibi urbes alicujus notæ Gomera, Velitiaa, & Mezemma, in ora maris Mediterranei.

Ant. Erroris Inſula, *Alboran*, ſive *Albuſama*, teſte Ortelio, inſula maris Africi, inter Carthaginem novam & oram Mauritaniæ Cæſarienſis.

¶ Erroris inſula, *Alboraa* Europæis, inſula parva & oblonga Africæ, in ora regni Fezzæ & provincia Garretæ, ex adverſo promontorii Trium Furcarum, à quo vix diſtat 4. leucis in Boream, habetque tantùm aliquot vicos cum caſtro contra piratas.

Auſo. Erubris, ſive, ut alii codices habent, Erubrus, *Rober*, teſte Ortelio, fluvius Germaniæ ſuperioris, ſeu Galliæ Belgicæ, per Lotharingiam in Moſellam influens. Auſonius edyl. 10.

Te rapidus Gelbis, te clarus marmore Erubris.

Plin. Eryannus, qui & Eryanos legitur, fluvius Troadis, unus ex iis qui ex monte Ida profluunt.

Plin. Pauſ. & al. Erymanthus, *Dimizana*, teſte Nigro, fluvius, mons, & oppidum Arcadiæ, in Peloponneſo. Oppidum Tegeæ finitimum, mons cupreſſis abundat, fluvius ex monte ſcatens, in Alpheum defertur. De eo Virgilius libro 5 Æneidos:

Concidit, ut quondam cava concidit aut Erymantho,
Aut Ida in magna radicibus eruta pinus,

Mons apris abundat: ubi Hercules aprum illum immanem & furioſum interfecit.

Erythea ſive Etyhtria. Vide Gades.

Erythiæ, *Barlinguas* Henrico Coquo, inſulæ Luſitaniæ, in ora occidua, inter oſtia Tagi & Mundæ fluminum, 12. leucis utrinque, quas Mela Geryonem habitaſſe refert. Strab. Plin. Dioniſ. Mel.

¶ Eythiæ quid ſit, non conſtat *Barlinga* enim alias Londobris dicta fuit. Vide ibi.

Erythræ, *Colire* Nigro, *Stolar* aliis, urbs Ioniæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Epheſino, apud Argenum promontorium, inter Clazomenas & Teon proximas urbes Erythræa Stephano, Sibylla Erythræa celebris. Statius lib. 6. Theb. Strab. Plin. Ptol.

Talis erat: dites pecorum comitantur Erythræ.

Hinc Erythræus nomen gentis Claudianus in 6. conſ. Honorii:

Inter Erythræos ſurgentia colla ſmaragdos.

Fuerunt & Erythreæ oppidum Achaiæ, in Bæotia, ad Cithæronem montem & oppidum Theſſaliæ, ad Peneum fluvium: de quibus Strabo, Plinius, Thucydides.

Erythræum mare, quod Arabiam felicem ad ortum, inter duos ſinus, Arabicum & Perſicum, alluit, Rubrum à Latinis dictum: ab Erythro Rege Perſei filio nomen habens. In eo gemmæ leguntur pretioſæ. Tibullus libro 3. elegia 3.

Quidve in Erythræo legitur, quæ littore concha.

¶ Erythræum mare ſeu Rubrum, aliter Arabicus ſinus, Aſiam ab Africa ſeparat, & extenditur inter Arabiam ad ortum, & Trogloditicam & Ægyptum ad occaſum, nunc vulgò *mer Rouge & mer de la Mecque* Gallis, *mare Roſſo* Italis: Arabes vocant *Bahar Corzum*. Aliis autem Erythræum mare eſt pars Oceani, inter oram Carmaniæ & Aromata promontorium, inter ſinum Perſicum & ſinum Arabicum; diciturque nunc Oceanus Arabicus, *mer d' Arabie*. Strab. Arrian.

Erythron *Furcelli*, teſte Marmolio, pagus Cyrenaicæ, in ora, inter Apolloniam ad occaſum & Dardanidem ad ortum. Ptol.

Erythros, locus apud Tybur urbem Latii, qui & Rubra ſaxa nominatur, teſte Strabone. Strab.

Eryx, *monte di S. Guliano*, mons & urbs Siciliæ à conditore paulò ante Dædali adventum in Siciliam nomen habens, in ora Boreali & occidentali, apud Drepanum urbem, ab ea 2. mill. paſſ. diſtans introrſum. Ibi templum erat Veneris Erycinæ celeberrimum. Populi Erycini Ciceroni. Virgilius libro 5. Æneidos: Polyb. Strab. Thuc. & al.

Tunc vicina aſtris Erycino in vertice ſedes
Fundatur Veneri Idaliæ.

¶ Eryx oppidum fuit Siclæ, nunc vicus vallis Mazaræ, *Trapano del monte* dictus, ab incolas Drepanum tranſlato, à quo vix 3. milliaribus diſtat in ortum. Mons autem cui inſidet *monte di S. Juliano* dicitur.

Eſapus, fluvius Aſiæ. Vide Æſapus. Vnde Eſapius nomen gentis, uti apud Valerium Flaccum libro 3. Argon.

Ampycides petit adverſis Eſapia ſylvis.

Eſar, ſive Eſer Ptolemæo, fluvius Meroes inſulæ Æthiopiæ ſub Ægypto. Plin. Ptol.

* Esbus, *Sabaſant*, ut nonnullis videtur, oppidum Iudææ, inter Sabaſten urbem Samariæ, & Emmaum urbem Iudææ propiorem. Vide Eſebon; nam videtur idem. *Eſbus* adhuc Maſio. (* In manuſcripto Seldeni Σεβ[illegible].) Ptol.

Eſcamus, *Iſchar*, fluvius Myſiæ ſuperioris, in inferioris confinio, in Iſtrum per Bulgariam influens. Plin.

¶ Eſco, *Sconga*, oppidum Vindeliciæ, in Germania, ad Licham fluvium, 24. mill. paſſ. à Campoduno nunc in Bavariæ Ducatu, 9. leucis Germanicis ab Auguſta in auſtrum, & totidem à Monachio in Africum diſtat.

Eſcua, * Eſbua fortè Ptolemæo, vel Oſca (quod magis probatur) *Hueſca*, *Hueſcar*, & *Gueſcar*, urbs Hiſpaniæ Bæticæ, & in regno Granatenſi, apud fines Murcienſis regni, inter Baſti ad meridiem & Ventam Moralem ad Boream 7. leucis, ab Accis 11. in Theſauro Linguæ Latinæ non bene in Hiſpania Tarraconenſi reponitur. (* In Latino codice Eſcua, in Palatino * [illegible], quod in Seldeni manuſcripto * [illegible].)

¶ Eſcua, ſeu, & meliùs, Oſca, oppidum aliàs, Hiſpaniæ Tarraconenſis, in Baſtiranis, in confinio Bæticæ nunc *Hueſca* dictum, in regno Granatenſi, in confinio Caſtellæ novæ & Murciæ, inter Baſtim in Africum & Carcam ſeu Caravacum in Cæciam. Paucis conſtat incolis, ad pedes montis Oroſpedæ.

¶ Eſcuriale, ſeu Eſcuriacum, *l'Eſcurial*, vicus Hiſpaniæ, in Caſtella nova. 7. leucis à Madrito, ubi Philippus ſecundus Hiſpaniæ Rex magnificentiſſimnm monaſterium excitavit cum inſigni Eccleſia, S. Laurentio ſacra, quod die S. Laurentii anno 1557. Gallos ad Fanum S. Quintini viciſſet aperto marte. Uſus eſt opera Ludovici de Fuxio Pariſienſis Architecti eruditiſſimi, & in eo nihil ad divitias, ad ſplendorem, & ad ornamentum deeſt. Ibi etiam ineſt Regum Hiſpaniæ recentiorum Mauſolæum in ſumptuoſa Capella Pantheon dicta; ita ut ædificium illud ab Hiſpanis dicatur octavum orbis miraculum. Quod ſi Reges Galliæ toties ſplendidiſſima ædificia excitaſsent, quoties Hispanos & alios prælio ſuperarunt & inſigni clade affecerunt, quot miracula orbis eſſent in Gallia.

Bibl. Eſdrelon, *Campe di Faba*, teſte Brochardo cum Petro Lajeſtainio, campus Palæſtinæ, cujus Planicies longa eſt 30. mill. paſſ. lata 18. Circumſtant ilium Samaria ad auſtrum cum monte Ephraim, ad ortum lacus Geneſara, ad occaſum mons Carmelus, ad arctos mons Libanus.

Eſebon, fluvius Moabitarum, in Palæſtinæ & Arabiæ Petrææ confinio, & urbs Amorrhæorum, Esbuta Ptolemæo, ut aliquibus viderur, *Esbus* nunc, teſte Andrea Maſio. Sed hæc Esbus eſt Ptolemæi. H[illegible] Bibl.

Eſernia, Æſernia Ptolemæo, *Sernia*, Colonia Samnii, urbs epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Capuano, inde ſup. 40. mill. paſſ. in Comiratu Moliſino, inter Venatrum ad occaſum 10. & Bojanum ad ortum 20. à Teleſia fere totidem in Boream. Vide Æſernia. De ea Silius libro 8. Cic. Liv. Plin.

Et quot aut Rufra, aut quos Eſernio, quoſve
Oſcura incultis Herdonia miſit ab agris.

¶ Eſguillonium, *Eguilon* ſeu *Aiguillon*, quod forſan meliùs, oppidum eſt Galliæ, in Aquitania & in Agenneſi provincia, Ducatus titulo inſignitum, ad confluentes Oldi in Garumnam, 4. leucis infra Aginnum. Vide Aguillionum.

Eſia, (vide Æſia) *Oyſe*, fluvius Galliæ Belgicæ.

Ant. Eſigus, *Leliſe* Mercatori, oppidum Africæ, in Mauritania Cæſarienſi, inter Tipaſam & Cirtam ad 30. mill. paſſ. Sed Sigus habent alii codices.

Plin. Mel. Eſis (vide Æſis, ſic enin ſcribitur aliis.) Hic fluvius apud Ravennam (à qua plurimùm diſtat) malè in Theſauro Linguæ Latinæ locatur

Eskia, *EsKedale*, regiuncula Scotiæ, in confinio Angliæ, à fluvio Eska ſic dicta, prope Cumbriam provinciam, & inter Anandiam ad occaſum & Lideſdaliam ad ortum.

¶ Eslinga, *Esling*, urbs eſt Germaniæ Imperialis & libera, ad Neccarum fluvium, in Ducatu Wirtembergenſi una leuca à Srugardia in ortum. Eſt parvi circuitus & malè habita fuit ultimo bello Germanico. Dicitur etiam Ezelinga. Vide ibi. Strab.

Eſopis, ſupercilium montis, in quo Locri urbs magnæ Græciæ conſtructa erat. P. Vict.

Eſquiliæ, & Eſquilinus mons, *monte di S. Maria maggiore*, teſte Marliano cum aliis, unus ex 7. urbis Romæ collibus. Vide Exquiliæ: nam utroque modo apud Ovidium & alios auctores veteres ſcribitur & legitur. Ovidius lib. 6. faſt.

Ipſe ſub Eſquiliis, ubi erat ſua regia, caſus.

Procop. Eſquilina Porta, *Porta di S. Lorenzo*, teſte Marliano cum Andrea Fluvio & aliis, una ex portis urbis Romæ, quæ & Prænestina nominatur, quod ab urbe Roma Præneſte urbem uſque deducit. Appellatur etiam *Porta Maggiore*.

¶ Eſquilina, porta Romæ, nunc clauſa eſt, teſte Famiano Nardino; eratque inter Portam S. Laurentii & Portam Maiorem in Exquiliis.

Plin. Mel. Ptol. Eſſedones, qui & Iſſedones, populi Scythiæ extra Imaum montem. Vide Iſſedon: quæ eſt metropolis ipſorum. Hi cadavera Parentum diſcerpunt & aliis carnibus permiſta comedunt: oſsibus verò capitum auro ornatis pro poculis utuntur, teſte Solino. Illos Mela inter Mæotim paludem & Arimaſpos longo tractu incolentes locat. (* Ισσηδόνες in manuſcripto Seldeni.)

¶ Eſsequebia, *EſſeKebe*, fluvius Americæ meridionalis, & ex præcipuis Guianæ regionis. Oritur versùs lacum Parimæum; & auctus plurimis fluminibus, in mare Boreale, ſe exonerat in Caribana regione, & ad ortum Orenoci fluvii. Dicitur *Eſquib* ab Hollandis, qui aliquot Colonias habent in eo tractu.

Eſſui, populi Galliæ Celticæ, quos variè indigitant: Alii *Beſſin*, in Normannia, alii *Seez*, urbem eiuſdem regionis, alii *Eu*, oppidum Comitatus Picardiæ, alii *Aeth*, oppidum Hannoniæ. *Sed Aeth & Eu* cum ſint in Gallia Belgica, Eſſui verò in Celtica proximi Armoricis à Cæſare deſcribantur, nulla ratione Eſſui dici poſſunt: ſicuti nec *Retelois*, Comitatus in Campania. Caſ.

¶ Eſſui populi Galliæ, qui & meliùs Seſſui, populi fuere ubi Vagoritum, nunc Sagium, *Seez*, in Ducatu Normanniæ. Vide Seſſui.

Eſtella, Eſtella, urbs parva Hiſpaniæ, in regno Navarræ, cum caſtro, ad Egam fluvium, ubi recipit Urederum amnem. Ab ea regiuncula adjacens dicirur *Merindada de Eſtella*. 7. leucis diſtat à Calaguri in Boream & 6. à Pompejopoli in occaſum. Dicitur etiam Stella. Vide ibi.

¶ Eſthonia, *Eſten*, Livoniæ pars Septent. in Sveciæ Regno à plurimis annis. Ejus partes ſunt Eſthonia propria, Vicheslandia, Alentakia, Viria, Haria, Jervia, & Oldenpoa. Eius urbes Præcipuæ ſunt Fellinum, Revalia Pirnavia, Torpatum, Hapſelia, & Lehalium. Strab.

Eſtiones, vel Heſtiones, *Eſtnig*, & *Eſchenloch*, vel *Eſcenlog*, teſte Lazio, populi Helvetiorum, quos Ægidius Scudus *Eſteneberger* interpretatur: cui tanquam indigenæ magis fidendum videtur.

Eſtiones fuere populi Vindeliciæ, in valle Ilari fluvii, inter Brigantios & Licatios, quod veriſimilius, teſte Cluverio, nunc ubi pars Sveviæ, versùs lacum Brigantinum.

Eſtola, *Esla*, fluvius Hiſpaniæ Tarraconenſis, ex montibus Aſturum in meridiem per Legionem urbem fluens, ac in Durium apud Mirandam urbem Portugallicam immittens. Strab. Hiſp.

¶ Eſtola fluvius oritur in confinio Auſtriæ, deinde Legionem rigat & Beneventum; & poſtea aliquot auctus rivulis, in Durium ſe exonerat inter Senticam & Mirandam.

¶ Eſtotilandia, *Eſtotilande*, regio perampla Americæ ſeptentrionalis, versùs terras Arcticas & Fretum Hudſonium ad Boream Novæ Franciæ. Dicitur aliter Terra Laboraroris, *Terra de Labrador*, ſeu nova Britannia ab Anglis; eſtque tanrùm detecta versùs oram littoralem.

Eſulæ, Æſulum Paterculo, locus apud Tybur urbem in Latio, teſte Acrone, inter illud & Tuſculum. Eſt & Eſula, quæ etiam Aſyla apud Græcos, vulgò *Iſola*, urbs magnæ Græciæ litroralis, in ora Calabriæ ulterioris, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Sibereuenſi, inde 12. mill. paſſ. inter Crotonem & Lacinium promontorium, à Crotone 8. mill. in auſtrum. De Eſulis Horatius libro 3. carm. 29. Hor.

Ne ſemper udum Tybur, & Eſula
Declive contempleris arvum, &

Eſuris, *Xerez*, teſte Andrea Reſendio, olim oppidum, nunc pagus Hiſpaniæ Luſitanicæ, in Bæticæ confinio, apud oſtia Anæ fluvii, à Balſa urbe 4. leucis in ortum, apud Ayamontem oppidum. Ant.

¶ Eſuris quibuſdam eſt *Faro*, urbs munita Hiſpaniæ, in Algarvia, cum portu, prope Cuneum promontorium, 9. leucis Hiſpanicis ab oſtio Anæ in occaſum diſtans.

Ereleſta, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis, in Carpetanis. Vide Eceleſta, & Egelaſte. Ptol.

Eteonos, oppidum Bœotiæ, apud oſtia Aſopi fluvii quod & Scarphia, uti et hodie nominatur, Statius libro 7. Theb. Strab.

Qui Scolon, denſamque jugis Eteonon iniquis.

Fteta, forrè Egeta Ammiano, *Rocana* nunc, teſte Nigro, oppidum Myſiæ ſuperioris, in inferioris confinio. Ptol.

Etheleum, Æthalois Straboni, fluvius Aſiæ, terminus Myſiæ et Troadis. Plin.

Etocetum, *Vtokceſter*, vel *Vteſter*, teſte * Camdeno, oppidum Albionis in Anglia, à Benaventa 45. mill. paſſ. apud Staffordiam oppidum. (Camdenus de *Vteſter* erraſſe ſe fatetur, et tandem inveniſſe Etocetum eſſe locum iuxta Lichfeldiam, quem *the Wall* vulgariter vocant, à mœnium reliquiis ibi repertis.) Ant.

Etriculum, *Lataraco*, teſte Barrio, oppidum Brutiorum, in Calabria citeriori, inter Lampetiam et Dampetiam, et 6. mill. paſſ. quot à Marcopoli. Vide Hetriculum. Liv.

Erruria, Hetruris Plinio, Melæ, et aliis, quæ & Thuſcia ſive Tuſcia, (utroque enim modo ſcribitur apud

apud veteres) provincia Italiæ notiſſima ,& clariſſima; longa inter Macram à Liguria diſterminantem ad occaſum, & Tiberim fluvium ad ortum, à Latio, Sabinis& Umbria dividentem, 284. mill. paſſ. teſte Plinio, lata inter Apenninum montem, à Gallia Togata, ſive Æmilia, ad Boream diſtinguentem, & Tyrrhenum pelagus ad meridiem terminantem, vix 100. mill. ubi maximè Apenninus à littore recedit. De ea Virgilius libro 8. Æneidos:

Ergo omnis furiis ſurrexit Etruria juſtis.

¶ Etruria, quæ Hetruria, & Tuſcia, *Toſcana*, Gallis *la Toſcane*, pars eſt Italiæ. Subeſt pro majori parte dominio magni Ducis Etruriæ, ubi agri Florentinus, Senenſis, & Piſanus. Eius caput eſt Florentia ad Arnum fluvium, & anno 1569. ex Duce Florentiæ & Senarum creatus fuit magnus Dux Etruriæ, primus Coſmus Medices à Pio Papa quinto. Pars autem minor ſubeſt dominio Summi Pontificis, ubi provincia Patrimonii S. Petri, Ducatus Caſtrenſis, ager Orvietanus, & ager Peruſinus. Dicitur meliùs Hetruria. Vide ibi.

Tac. Etruriæ promontorium, Etruriæ caput Catoni, Argentarius mons Rutilio, *Monte Argentario*, mons Thuſciæ, in mare inter Portum Herculis & Telamonis contra Igilium & Dianium inſulas maximè porrectus, apud Coſam urbem exciſam.

Liv. Etruſci, Hetruſci Plinio, populi Etruriæ, iidem Tuſcis, & Etruſcus nomen gentis. Virgilius libr. 8. Æneidos:

Externos optate Duces. Tum Etruſca reſedit.
Hoc acies campo.

Liv. Etruſci campi, *Prato Magno*, ut Ortelius refert, tractus Tuſciæ fertilis, inter Fæſulas & Aretium, iuxta Arnum fluvium.

Ioſeph. Ettan, locus Palæſtinæ, Hieroſolymis proximus, inde 2. ſchœnis recedens, teſte Ioſepho.

Pauſ. Eva pagus erat Peloponneſi, in Argia regione, maximus, in Arcadiæ confinio, in qua à Stephano locatur. Eſt & montis nomen ad Pamiſum fluvium.

Ptol. Evandria, Evandriana Antonino, *Olivenza*, oppidum Hiſpaniæ Luſitanicæ, in regno Portugallico, ad Anam fluvium, Paci Auguſtæ finitimum. Sed Iacobo Vaſconcello eſt *Talavervola*, oppidum Luſitaniæ, in Extremadura, ab Emerita ſupra 8. leuc. Eboram verſùs.

¶ Evandriana eſt *Talavervelha*, oppidum aliàs Luſitaniæ, nunc Extremaduræ, Caſtellanæ, ad Anam fluvium, 8. leucis ab Emerita in occaſum, verſùs Eboram & Pacem Auguſtam.

Evandrius mons urbis Romæ, idem cum Palatino.

Clav. Steph. Evarcbus, fluvius Aſiæ, in Pontum Euxinum fluens, ac Cappadociam à Paphlagonia dirimens, apud Irim fluvium: cuius meminit Valerius Flaccus libro 6. Argon:

Quoſque Tarax, niveumque ferax, Evarchus olorum.

Sed apud Flaccum fluvius Scythiæ eſſe videtur, ſeu Sarmatiæ. In Theſauro Linguæ Latinæ Scythiæ Aſianæ tribuitur.

Strab. Plin. & al. Eubœa, quæ & Chalcis, & apud Poetas Abantis, *Negroponte*, inſula Græciæ ingens, Achaiæ ad ortum adjacens, ab ea anguſto freto diviſa, inter auſtrum & Boream in longum 150. mill. paſſ. extenſa, lata inter ortum & occaſum 40. circuitu 365. Vrbes quondam primariæ, Chalcis illius caput, Caryſtus, & Eretria. Hinc Euboicus nomen gentis. Virgilius libro 6. Æneidos:

Et tandem Euboicis Cumarum allabitur oris.

¶ Eubœa, *Negroponte* Italis, *Negrepont* Gallis, inſula eſt Græciæ Achaiæ ad Boream adiacens, ab ea anguſto freto Euripo dicto diviſa. Longitudinis eſt 130. milliarium circiter ab ortu in occaſum, latitudinis autem 30. & circuitus 300. Ejus urbs primaria Chalcis, *Negrepont*, Ponte jungitur continenti Achaiæ. Hæc inſula diu Venetis paruit, quibus aſſignata fuerat à Rabanio Carcerio ejus Duce, ne à Turcis occuparetur, à quibus tamen anno 1470. ſubacta eſt per Mahumetem ſecundum, qui in eam atrociſſimè deſævit, & ab eo tempore ſubeſt dominio Turcarum. Habet arcem permunitam & armamentarium inſtructiſſimum.

Urbes Eubœæ adhuc exſtantes:

Caryſtus, (*Cariſto.*)	Eretrea, quondam clara, (*Eretria.*)
Chalcis, metropolis & caput, (*Negroponte.*)	Oreum, (*l' Oreo.*)
	Portbmos, (*Portime.*)

Eubœa quoque oppidum fuit Siciliæ, in ora auſtrali, apud Pachynum promontorium, locus *Caſtellazio*, teſte Fazell. (quod aliis *Caſtellazo* & *Caſtelluzo*) dicitur. Aliis *Terra nova*; quæ potius Callipolis eſt, inter Camarinam & Gelam. Strab.

Euboicum mare, Euboicus ſinus Livio, Octæus ſinus Ptolemæo, Opuntius ſinus Melæ, *Golfe di Negroponte*, teſte Ortelio.

Eubonia, Monaœda à Ptolemæo, Monapia Plinio, Menavia Bedæ, *Man* vel *the isle of Man* Anglicè, *Menavv* Britannicè, incolis *Maning*, inſ. Albionis, inter Walliam & Scotiam, ac inter Cumbriam & Hiberniam. Gildas.

¶ Eubonia inſula, Gildæ, ab aliis Monœda ſeu Mona dicitur, l' *Isle de Man*; eſtque inſula oblonga Angliæ, aliàs regio titulo clara. Vide Monœda.

Eucapia, urbs Phrygiæ magnæ, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Synnadenſi, apud Synnadam, inter Docimæum & Lyſiadem, ubi racemi uvarum & magnitudine & feracitate ſpectabiles, unde urbi nomen eſſe videtur. Strab. Ptol. Steph.

¶ Eucarpia urbs eſt Aſiæ minoris, in Phrygia magna, ad Hermum fluvium, verſùs confinia Lydiæ, 50. circiter milliaribus à Synnada in occaſum, 30. à Docimæo in auſtrum, & 40. à Lyſiade. Sed non inter ipſas urbes. Quid ſit nunc, non conſtat.

Euchaita, numero plurali, urbs archiepiſcopalis Ponti Helenopolitani, ſeu Paphlagoniæ, in mediterraneis, olim epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Gangrenſi. Nicep. Calliſt.

Eudæmon Arabia, quæ Latinis Felix, *Ajman*, *Ajaman*, provincia ampliſſima Aſiæ. Vide Arabia felix. Nicep. Calliſt.

Eudoſes, populi Germaniæ, qui Altamero Miſnenſes putantur. Mel.

¶ Eudoſes populi fuere ubi nunc pars Pomeraniæ citerioris & urbes Sundis & Bardum, Cluverio teſte. Thuc.

Eudoxiopolis, urbs archiepiſcopalis Thraciæ, eadem Selymbriæ, ſic in Eudoxiæ Auguſtæ honorem dicta. Socr.

Evenus, qui & Lycormas, teſte Strabone, *Fidari* vel *Phidari* Nigro, fluvius Ætoliæ, ex Callidromo monte ſcaturiens, ac inter Ætolos & Locros mare Jonium petens, haud procul ab ore ſinus Corinthiaci, Calydonem urbem interluens. Oſtia inter Actium 670. & Molycriam urbem Ætoliæ 120. ſtad. Ovid. libr. 9. Metamorphoſeon: Strab. Plin. Ptol. & al.

Veneras Eveni rapidas Iovenatus ad undas.

Euganei, populi Venetiæ, quorum regio *la Marcha Trevisana & Trevigiana* nominatur, tametſi hæc magis pateat. Euganei verò colles in agro Patavino *li Menti di Padoa* dicuntur, apud Ateſte. Euganeus quoque nomen gentis. Silius libr. 8. Plin.

Tum Trojana manus, tellure antiquitus orti.
Euganea profugique ſacris Antenoris oris.

¶ Euganei populi fuere Galliæ Tranſpadanæ, in Italia: qui, teſte Brietio, habitabant ubi nunc agri Bergomenſis & Brixienſis inter lacus Larium & Benacum; & habebant ad auſtrum Cenomanos. Alii tamen credunt eos fuiſſe verſùs Atheſim fluvium & Vicentiam.

Eugeon, *Oggion*, oppidum Inſubriæ, à fertilitate, ſeu generoſitate dictum. Vide Oglonium.

Eugubium, *Gubbio*, *Gubio*, *Eugubio*, urbs Umbriæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Urbinate, inde 25. mil. paſſ. ad montis Appennini radices, in Ducatu Vrbinate, à Peruſia ad 20. mill. paſſ. in Cæciam, quot à Tiſerno in ortum. Iguvium veteribus. Lib. Conc.

¶ Eugubium, *Gubio*, urbs eſt Ducatus Urbini, in ditione Pontificia, ad radices Apennini montis, prope fontes Chiaſcii fluvii, 15. milliaribus diſtat à Peruſia, & paulò minus ab Aſſiſio in Boream; eſtque in confinio Marchiæ Anconitanæ: & malè dicitur *Eugubio* à quibusdam.

Evila, *Aila*, oppidum Arabiæ petrææ, ad ſinum Arabicum, & montem Sinai, & regio, quam Phyſon fluvius è Paradiſo egrediens irrigare traditur, & in qua aurum puriſſimum, & gemmæ prætioſiſsimæ naſci feruntur. Bibl.

¶ Evila quid ſit, non conſtat inter auctores. *Aila*, enim oppidim Arabiæ, ſeu *Ailan*, eſt Ælana antiquorum, aliis Evila ſeu Heuila eſt pars Arabiæ felicis. Plin. Ptol.

Eulæus *Tiritiri*, teſte Ortelio, & in tabulis Geographicis, fluvius Suſianæ, Suſa urbem regiam præterluens ac ex Mediæ montibus oriens, per Suſianam regionem, quam ab Elymaide dividit, in ſinum Perſicum defertur. Ulai apud Danielem. Strab.

Eumenia, *Einalhiſar*, Leunclavio, urbs Phrygiæ magnæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Laodiceno, Syna- Ptol. & al.

¶ Exiliſſa, ſeu Liſſa, *Ceuta* Hiſpanis, *Ciote* Gallis, urbs eſt Africæ, in Mauritania Tingitana, probè munita, & cum portu, ſub dominio Regum Hiſpaniæ; cum aliàs pareret Regibus Portugalliæ, à quibus expugnata fuerat. Sedet ad fretum Herculeum. Vide Septa.

Strab. Exitani, Hexi Melæ, *Velez Malaga*, urbs Hiſpaniæ Bæticæ, in regno Granatenſi, proxima Malacæ urbi, à qua 5. leucis in ortum recedit. Aliis eſt *Almunnecar*, urbs ejuſdem oræ littoralis, à Valetio 8 leucis in ortum. Carolus Cluſius *Salobrenna* indigitat; ſed hæc Selambina eſt Ptolemæi. Vide Sexitani.

¶ Exitani, oppidum Bæticæ, quibuſdam eſt Sexitanum, quod forſan meliùs: ubi nunc *Adra*, urbecula regni Granatæ, in ora maris Mediterranei. Vide Sexitani.

Exolidunum, *Yſſouldun*, oppidum præclarum Galliæ Celticæ, in finibus Biturigum, ab Avarico oppido 4. leucis in occaſum diſtans: quod quidam Uxellodunum à Cæſare appellari non bene autumant.

Val. Blac. ¶ Exolidunum, *Iſſeudun*, urbs Galliæ. Vide Exelodunum.

Exomatæ, Jaxamatæ, Melæ, Ixomatæ Polyæno, populi Sarmatiæ Aſiaticæ. Ortelius putat eoſdem populos eſſe Jaxamatas, & Exomatas; ſed apud Valer. Flaccum ſunt diverſi, qui Exomatarum meminit lib. 6. Argon.

Exomata, Torinique, & flavi crine Satharcha.

¶ Exonaba, fortè Oſſonaba, urbs olim epiſcopalis Luſitaniæ, Oſſonoba quibuſdam nunc *Stombar*, vicus in Algarbia. Aliis eſt *Silves*, cui ſubeſt Oſſonobenſis Eccleſia.

Script. Brit. Exonia, olim Iſca, *Exceſter*, urbs epiſcopalis Albionis, in Cornubia regione, (latè ſumpta) caput illius, ad Iſacam fluvium, ab Antiveſtæo promontorio occidentali 79. mill. paſſ. in ortum Wintoniam verſùs.

Exonia, olim Iſca Damnoniorum, urbs eſt Angliæ, in Devonia provincia, ad Iſcam fluvium, & aliquot tantùm milliaribus ab ora maris Britannici diſtat. Vide Iſca.

Ptol. Exopolis, *Begazar*, ſive *Bezagar*, teſte Moletio, urbs Sarmatiæ, ad Tanaim fluvium, ab oſtiis in ſeptentriones paulùm recedens.

Vict. Exquiliæ, mons Romæ, unus ex 7. collibus: qui & Exquilius mons. Vide Eſquiliæ; utroque enim modo apud Ovidium legitur. De quo lib. 6. faſt.

Iamque per Exquilias Romanam intraverat urbem.

Idem libro 3.

Qui nunc Exquilias nomina collis habet.

Sic ab excubiis, quæ ibi fiebant, dictus, teſte Ovidio.

Ptol. Scrip. Brit. Extenſio, Exoche in Græco codice, *Eaſton-neſſe* Camdeno, promontorium Albionis ſive Angliæ, in ora Suffolciæ regionis.

¶ Extrema, *Extremoz*, oppidum munitum Hiſpaniæ, in Portugallia provincia, inter Tagum & Anam, ad amnem Terram. 8. leucis ab Ebora in ortum, & totidem ab Helvis in occaſum diſtat.

¶ Extremadura, *Extremadura* Hiſpanis, *Extremadeure* Gallis, provincia eſt Hiſpaniæ, & regni Legionis pars, cui adjacet verſùs Boream. A meridie habet Andaluziam, ab occaſu Portugalliam, & ab ortu Caſtellam novam. Urbes habet præcipuas Pacem Auguſtam, Placentiam, Cauriam & Emeritam.

¶ Extremadura, ſeu Extremadura Portugalliæ, *Extremadura*, provincia eſt etiam Hiſpaniæ, in regno Portugalliæ, verſùs oſtia Tagi fluvii, cujus urbs primaria Ulyſſipo, totius etiam regni caput. Dicitur à Gallis *Extremadeure Portugaiſe*.

¶ Extuca, *Extuca*, provincia eſt regni Marroci, in ora Oceani Atlantici, verſùs Atlantem montem & confinia Biledulgeridiæ; eſtque pars regionis Sus dictæ.

Egign. Ezelinga, *Eslingen*, urbs Germaniæ, in Svevia, libera, apud Necarum fluvium, Stutgardiæ urbi primariæ Ducatus Wirtemburgenſis & Canſtadio proxima, inde 2., hinc 1. leuc. diſtans, inter Ulmam 10. & Heydelbergam 13. mill. Germanicis.

Ezerns, quæ Bœbe à Strabone dicta putatur, *Ezero* vulgò, urbs Græciæ, in Theſſaliæ & Achajæ confinio, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Lariſſæ. Vide Bœbe.

F

Plin. FABARIA, quæ & Burchana, *Borkum*, teſte Guillelmo Camdeno, inſula Friſiæ, in mari Germanico, contra oſtium Amaſii fluvii. In Theſauro Linguæ Latinæ apud Cimbricam Cherſoneſum ſtatuitur; ſed inde longè abeſt. Sic dicta à copia fabarum.

Fabaris, qui & Farſarus Ovidio *Farſaro*, fluvius Sabinorum, teſte Servio, qui ex Severo monte ortum ducens, in meridiem fluit juxta Farſenſe cœnobium, ac in Tiberim ad Felicianum oppidulum & montem Faliſcorum labitur. *Vir. Sidon.*

¶ Fabaris, ſeu Farſarus amnis, nunc *Farſa* dicitur. Oritur prope Mompeum, in eo loco qui dicitur *Capo Farſa*, & in Tiberim labitur, inter Caſtra Felicianum & Fianum.

Fabianus, pagus agri Sulmonenſis, ubi cum arva rigantur, herbæ aqua necantur, & fruges aluntur, teſte Plinio libr. 17. cap. 26. *Plin.*

¶ Fabiraum, *Bremen*, urbs anchiepiſcopalis Germaniæ, Anzeatica atque libera, ad Viſurgim fluvium, Ducatus titulo decorata ab anno 1648. & tota adjacens ditio juris Svecici effecta eſt pace Monaſterienſi. Vide Phabiranum.

Fabrateria, *Favateria*, Colonia & oppidum olim, nunc pagus Latii, inter Aquinum & Fregellas, ab Aquino 8. mill. paſſ. diſtans. In Theſauro Linguæ Latinæ malè in Campania locatur. Populi Fabraterni Plinio, Silius libro 8. *Strab. Ant. Patec.*

Hic Fabrateria vulgus: nec monte niveſo
Deſcendens Atina aberat.

¶ Fabrateria, nunc *Falvaterra*, pagus Volſcorum, in Latio, prope Lirim fluvium, in ditione Pontificia, & in ipſo confinio regni Neapolitani. 8. milliaribus diſtat ab Aquino in occaſum.

Fabrianum, *Fabriano*, oppidum ampliſſimum Piceni, ex maximis Italiæ, Sentino urbi exciſæ & Matellicatibus propinquum ad 6. mill. paſſ. à Camerino 14. Æſium verſùs 30. Hic optima charta.

¶ Fabrianum oppidum eſt, & unum ex 4. caſtellis Italiæ, in ditione Pontificia & in Marchia Anconitana, ad radices Apennini montis, in limite Ducatus Urbini, inter Sentini rudera ad occaſum, & Matelicam ad ortum, 14. milliaribus à Camerino in Boream. *Mart. Rem.*

Fabricus pons, *Ponte di quattro Capi*, teſte Andrea Fulvio, unus ex pontibus urbis Romæ, à Fabricio Conſule extructus. De quo Horatius libr. 2. ſatira 3. *Hor. Vict.*

Atque à Fabricio non triſtem ponte reverti.

Fagophagi, populi Germaniæ, Thuringis, & Haſſis, ſeu Cattis finitimi, necnon Franconiæ: quorum regio *Buchavv*, cujus caput eſt Fulda, urbs inter Herbipolim 13. & Caſellam 10. leuc. *Scrip. Germ.*

¶ Fajalis, *Faial*, inſula maris Atlantici, & una ex Azoribus ſeu Tertiariis, ſatis parva, ſed fertilis & bene culta, ſub dominio Regis Portugalliæ cum aliquot pagis & caſtris, 30. leucis Gallicis à Tertiaria diſtat in occaſum.

Falacrinum, vicus Sabinorum, locus nativus Veſpaſiani Imperatoris. Vide Phalacrina. *Ant.*

Falacrium, *Raſocolme*, teſte Fazello, promontorium Siciliæ, inter Pelorum promont. 12. & Mylas oppidum in auſtrum & Africum 24. mill. paſſ. in Theſauro Linguæ Latinæ *Melazzo* pro *Cappo di Melazzo* indigitatur; ſed malè, cùm adeo à Mylis diſtet. *Ptol.*

¶ Falæza, *Falaiſe*, oppidum Galliæ, in Normannia provincia, ad Antam amnem. 7. leucis à Cadomo in auſtrum diſtat, & 9. à Sagio in Circium. Juxta eſt Gibræum, *la Guibray*, ſuburbium nundinis ſuis celebre.

Falarienſes, populi Piceni, quorum oppidum Falaria exciſum, quod adhuc *Falerione* nominatur, teſte Pamphilo, apud Tignium oppidum, inter Firmum & Fanum S. Geneſii. *Plin.*

Falciana, *wels*, teſte Lazio oppidum Norici, in Auſtria, ad Dravum fluvium, non ad Danubium, ut ſcribit Ortelius, à Lintio urbe 4. leucis Saliſburgum verſùs. Vide Locus felix. *Lib. Not.*

¶ Falciana, ſeu Locus felix, oppidum Norici. Nunc *Walſe* dicitur; eſtque vicus Auſtriæ ad Danubium fluvium, 5. leucis infra Lentium in ortum; & differt ab oppido *Wels*, qui ad amnem *Traun* ſedet; eſtque Ovilabis antiquorum. 3. leucis à Lentio in auſtrum.

Falconis mons, Vallatum Anton. *Valckenburg*, oppidum Belgii, inter Aquiſgranum & Trajectum ad Moſam, à quo 2. leucis in ortum abeſt. *Sigeb.*

¶ Falconis mons, *Fauquemont* Gallis, oppidum eſt Ducatus Limburgenſis ſatis munitum, in ditione Hollandorum.

rum. 4. leucis diſtat ab Aquiſgrano in occaſum, juxtà amnem *Geul* dictum.

¶ Falcopinga, *Fallekoping*, oppidum Sveciæ, in Weſtrogothia provincia, 5. milliaribus Germanicis à Scara urbe in auſtrum, & 8. à Wenero lacu.

Liv. Rut. Ant. Faleria, Falerii Livio, urbs olim epiſcopalis exciſa Hetruriæ, in Faliſcorum finibus, apud Feſcennium, ſeu urbem Caſtellanam, à qua ad 7. mill. paſſus Viterbium versùs abeſt. Locus cum aliquot ædibus *Falere*: & Leandro *Folare*, adhuc dicitur. Scribitur & Phaleria, à Strabone & Ptolemæo Phalerium, & Phalaris Catoni, à Phalerio Argivo condita.

¶ Faleris, ſeu meliùs Falaris, urbs Hetruriæ olim fuit in eo ſitu ubi nunc civitas Caſtellana, *civita Caſtellana*. Poſtea uno milliari cum dimidio ab eo loco in planirie nova civitas condita fuit, ubi etiam hoc tempore ruinæ & veſtigia maxima viſuntur, quæ Falaris adhuc nomen retinent; *Falere*; & fortè deſtructa veteri civitate, remanſit ibidem templum Junonis Faliſcæ, cum luco; quò deſtructis poſtea Falaris illis novis incolas iterum ſe recepiſſe crediderim tanquam ad validum caſtellum; atque inde civitatis Caſtellanæ nomen loco indidiſſe, teſte etiam Luca Holſtenio.

Falernus, mons, & ager Campaniæ, inter Calenum & Sinueſſam, maximæ fertilitatis; ager enim frumenti, mons vini generoſiſſimi ferax eſt, Maſſico junctus. Tametſi ſunt qui Falernum montem Puteolis proximum faciant, & nomen antiquum retinere ſcribant. Hinc Falernus nomen gentis. Virgilius libr. 2. Georgicorum:

& quo te carmine dicam
Rhætica? nec cellis ideo contende Falernis.

Vini Falerni meminit Martialis libr. 13. ep. 105.

Attica nectareum turbatis mella Falernum.

Polyb. & al. Faliſca, Faliſcum Diodoro & Stephano, *Galeſe* nunc, Colonia & urbs epiſcopalis Hetruriæ, Faliſcorum metropolis, apud Tiberim fluvium, inter Feſcenniam, ſeu urbem Caſtellanam, & Hortam ad 4. mill. paſſ. Ortelius non ſine manifeſto errore *Monte Fiaſcone* indigitat; quæ urbs Mons Phyſcon appellatur, à finibus Faliſcorum longè diſtans.

Plin. Liv. Strab. & al. Faliſci, Phaliſci Ovidio, populi Hetruriæ, inter Ciminum montem & Tiberim fluvium incolentes: quorum urbes Faliſca, Faleria, Feſcennia, & Horta. Quos memorat Virgilius libro 7. Æneidos:

Hi Feſcenninas acies, æquoſque Faliſcos.

In Faliſcis fluvius eſt, qui boves candidos facit, teſte Plinio libr. 2. cap. 103.

Caton. Faliſcorum mons, & Soractes, mons Hetruriæ, in Faliſcorum finibus, ad Tiberim fluvium, *Monte Sant' Oreſto*, & *Monte di S. Silveſtro*, non *Monte Fiaſcone*, ut Theſaurus Linguæ Latinæ, & quidam, vocis ſimilitudine decepti, ſcribunt.

¶ Faliſcorum mons quibusdam eſt Soractes, nunc *monte S. Oreſte* dictus. Ibi oppidum *S. Oreſte* dictum, ad Tiberim fluvium in provincia Patrimonii S. Petri, & è regione Sabinæ provinciæ, 8. miliiaribus à civitate Caſtellana in auſtrum Romam versùs. Aliis autem, forſan, eſt urbs Mons Phiſco dicta, *Monteſiaſcone*, ad lacum Vulſinium.

¶ Falmutum, *Felmouth*, portus Angliæ capaciſſimus in ora auſtrali Cornubiæ provinciæ, & in intimo ejus receſſu, prope arcem *Pendenis* dictam. A quibusdam Volemuthum dicitur, & 30. milliaribus Anglicis diſtat à Plimuto in occaſum.

¶ Falſtria, *Falſter* inſula Daniæ, in mari Baltico, inter Lalandiam & Monam inſulas, ad auſtrum Zeelandiæ, à qua ſeparatur tantùm angoſto freto Viridi dicto, vulgò *Grone Sund*. Ibi oppidum *Nikoping*, cum arce munita. Subeſt dominio Regis Daniæ.

¶ Famaguſta, *Famagoſta*, urbs permunita Cypri inſulæ, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Nicoſienſi, à Turcis expugnata anno 1570. olim Arſinoe dicta. Vide ibi.

¶ Faneſtria, *Faneſtria*, vicus ditionis Pontificiæ, in Romandiola provincia, aliàs urbs epiſcopalis, nunc ferè in ruinis jacet.

¶ Fanshera, *Fanshere*, fluvius Africæ, in inſula Madagaſcaria, in Carcanoſſia tractu. In Oceanum ſe exonerat in parte auſtrali prope arcem Delphinam, teſte Flacurtio. Ei adjacet vicus *Fanshere* dictus, in mediterraneis.

¶ Fantinum, *Fantin*, regnum parvum Africæ, in Guinea regione & in ora aurea, ubi Cormentinum & aliquot arces Anglorum & Batavorum.

Fanum, vel Cella Canici, *Kilkenny*, urbs Hiberniæ, epiſc. ſub Archiepiſcopo Dublinenſi, inde ſupra 30. mill diſtans, Leighlino & Oſſeriæ propinqua, academia.

¶ Fanum Canici, ſeu Kilkennium, urbs ampla Hiberniæ in Lagenia provincia, ad Neorum fluvium, Comitatus cognominis caput, versùs Momoniam. 50. ferè mill. paſſ. diſtat à Dublino in Africum, eſtque ferè media inter Caſſiliam & Caterlogum: Vide Kilkennium.

Fanum Fortunæ, Fanum ſimpliciter Cæſari, Colonia Faneſtris Melæ, *Fano*, urbs Umbriæ, in ora Semnonum littorea, epiſcopalis, inter Piſaurum ad occaſum 5. & Senogalliam in ortum 15. mill. paſſ. diſſita, in Ducatu Urbinate, licèt ditionis Eccleſiaſticæ ſit. Plin.

Fanum Luciferi. Vide Luciferi Fanum.

¶ Fanum Luciferi, *S. Lucar de Barameda*, oppidum munitum Hiſpaniæ, cum portu, in Vandalitia provincia, ad oſtia Bœtis fluvii. 6. leucis diſtat à Gadibus in Boream, & 15. ab Hiſpali in Africum.

Fanum Martis, *Mars*, vel *Marche en Famine*, oppidum olim, nunc pagus Belgii, in Lucemburgenſi Ducatu & Leodienſis epiſcopatus confinio, inter Confediam 32. & ad Fines 27. mill. paſſ. ex Antonini Itinerario. Aliis pagus *S. Salvii*, in Hannoniæ & epiſcopatus Leodienſis confinio. Ant.

¶ Fanum Martis oppidum fuit Nerviorum, in Belgio, ubi nunc vicus *Fan*, in Hannonia, 11. mill. paſſ. à Valentinianis, Cluverio teſte. Aliis autem eſt vicus *Famars*, una leuca à Valentinianis in auſtrum.

¶ Fanum S. Ægydii, *S. Gilles*, oppidum Galliæ, in Occitania provincia, ubi S. Ægidius Eremiticam vitam duxit. Vix una leuca à Rodano fluvio in occaſum diſtat, & tribus ab Arelate; eſtque in dominio utili Equitum Melitenſium.

¶ *Fanum* S. Agathæ Gothorum, *S. Agata de Goti*, urbs eſt parva Italiæ, in regno Neapolitano, & in Principatu citeriori; epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Beneventano, in confinio Terræ Laboris, & media ferè inter Beneventum ad ortum & Capuam ad occaſum.

¶ Fanum S. Albani, *S. Albans*, oppidum Angliæ, in Comitatu Harfordienſi. Diſtat 6. milliaribus Anglicis ab Harfordia in occaſum, & 15. à Londino in Boream; eſtque Verolamium antiquorum. Vide ibi.

¶ Fanum S. Albini, *S. Aubin du Cormier*, oppidulum eſt Galliæ, in Britannia minori, prælio ſuo memorabile, prope fluvium *Coveſnon* dictum. 5. leucis diſtat à Rhedonibus in Boream, & totidem à confinio Normanniæ in auſtrum.

¶ Fanum S. Amandi, *S. Amand*, oppidum Belgii aliàs munitum, in Comitatu Flandriæ, & in Tornacenſi agro, cum Abbatia celebri, ad Scarpam fluvium 2. leucis diſtat à Valentinianis in Boream, & 3. à Tornaco in auſtrum; ſubeſtque dominio Francorum ab anno 1667. Dicitur etiam Elno à quibuſdam. Vide ibi.

¶ Fanum S. Andreæ, *S. Andrew*, urbs Scotiæ archiepiſcopalis, in Fifa provincia & in ora Oceani Germanici, cum arce aliàs permunita. Vide Andreapolis.

¶ Fanum S. Andreæ, *S. Andero*, urbs ampla & munita Hiſpaniæ, in Biſcaja provincia, cum arce & portu percapaci in ora littorali Oceani Aquitanici. 15. leucis Hiſpanicis diſtat à Bilbao in occaſum, & 7. à Santillana in ortum. Aliàs Flavionavia dicta fuit. Vide ibi.

¶ Fanum S. Angeli Longobardorum, *S. Angelo de Longobardi*, urbs eſt Italiæ, in regno Neapolitano & in provincia Principatus ulterioris, ad radices Apennini montis, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Compſano. 7. milliaribus diſtat à Compſa in Boream, & 20. à Benevento in Circium. Urbs eſt parva, & ſenſim deficit.

¶ Fanum S. Angeli in Vado, *S. Angelo in Vado*, urbs Italiæ, & ditionis Pontificiæ, in Ducatu Urbinate, juxta Metaurum fluvium, ad radices Apennini montis, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Urbini, ſed unita eſt cum Urbanea. Eſt in confinio ditionis Florentinæ, & 15. milliaribus diſtat ab Urbino in occaſum.

¶ Fanum S. Aſaphi, *S. Aſaph*, urbs Angliæ, in Vallia Boreali & in Comitatu Flintenſi, ad amnem *Cluyd*. Epiſcopalis eſt ſub Archiepiſcopo Cantuarienſi. Diſtat 3. milliaribus Anglicis à Denbighia in Boream, 5. ab ora maris Hibernici in auſtrum, & 8. à Flinto in occaſum.

¶ Fanum S. Audomari, *S. Omer*, urbs Belgii, in Comitatu Arteſiæ, probè munita, ad Agnionem fluvium,

Epiſcopalis eſt ſub Archiepiſcopo Cameracenſi. Vide Audomaropolis.

¶ Fanum S. Bertrandi, *S. Bertrand*, urbs Galliæ, in Aquitania, ad Garumnam fluvium, Convenarum caput, & ad radices Pirenæorum montium, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Auxitano; & aliàs Lugdunum Convenarum dicta fuit. Vide ibi.

¶ Fanum S. Brioci, *S. Brieu*, urbs Galliæ, in minori Britannia, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Turonenſi, in ora Boreali, cum portu in ſinu maris Britannici. 16. leucis diſtat à Macloviopoli in occaſum, 10. à Trecorio in ortum, 20. autem à Rhedonibus; eſtque ſatis munita.

¶ Fanum S. Chriſtinæ, *S. Chriſtina*, oppidulum Hiſpaniæ in regno Aragoniæ & ad fontes Aragonii fluvii, ad pedes Pyrenæorum & in confinio Galliæ. 4. leucis diſtat à Jacca in Boream.

¶ Fanum S. Chriſtophori, *S. Chriſtophle en Touraine* oppidum Galliæ, in Turonenſi provincia, ad pedes collis, in confinio Andegavenſis & Cenomanenſis provinciarum, 6. leucis diſtat à Turonibus in Boream.

Fanum S. Claudii, *S. Claude*, oppidum Sequanorum in Comitatu Burgundiæ, in limite Breſſiæ provinciæ & Geſſiæ tractus. 5. leucis diſtat à Geneva in occaſum, & 3. à Rhodano fluvio. Hinc mons Jura adjacens dicitus etiam mons S. Claudii.

¶ Fanum S. Clodoaldi *S. Clou*, burgus cultiſſimus Galliæ, cum ponte lapideo ad Sequanam fluvium, & peramœno ſeceſſu Ducis Aurelianenſis, duabus leucis infra Lutetiam in occaſum. Ibi obiit Henricus tertius Francorum Rex.

¶ Fanum S. Columbæ, *Sainte Colombe*, oppidulum Galliæ, in Lugdunenſi provincia, ad Rhodanum fluvium ex adverſo Viennæ Delphinatus, cui ponte conjungitur. 5. leucis diſtat à Lugduno in auſtrum Condrievium verſùs; eſtque veriùs Viennæ ſuburbium.

¶ Fanum S. Crucis, *Santa Cruz*, urbs munita Africæ in regno Marochii & in regione *Sus* dicta, in ora Oceani Atlantici, cum portu capaci. Dicitur aliter *Cap d'Aguer* & à Mauris *Darrumia*; & excitata fuerat à Luſitanis. Sed anno 1536. capta fuit à Rege Marochii, cui etiamnum ſubeſt.

¶ Fanum S. Crucis de monte, *Santa Cruz de la Sierra* urbs recens Americæ meridionalis, in Peruvia regione in provincia dicta *la Sierra*. Epiſcopalis eſt ſub Archiepiſcopo civitatis *de la Plata* dictæ. Maximè in ortum tendit; eſtque ad radices collis, in confinio Paraguajæ regionis. 80. leucis Hiſpanicis diſtat ab urbs Argentea ſeu *de la Plata* in ortum, & 60. ab Argenteo fluvio in occaſum, ſub Hiſpanis.

¶ Fanum S. Deſiderii, *S. Dizier*, urbs Galliæ munita in Campania provincia, ad Marronam fluvium, obſidione ſua celebris. Sedet in limite Barrenſis Ducatus. 6. leucis à Barro in occaſum, & tntidem à Victoriaco in ortum diſtat, 12. autem à Catalauno.

¶ Fanum S. Dionyſii *S. Denys* cognomento *en France*, urbs eſt parva Galliæ in provincia Inſulæ Franciæ, cum inſigni Abbatia, in qua viſuntur Regum Franciæ Mauſolæa. Sedet ad amnem *la Crou*, qui paulò infra cadit in Sequanam fluvium; diſtatque duabus leucis à Lutetia in Boream.

¶ Fanum S. Dominici, *S. Domingo*, urbs eſt ampla & archiepiſcopalis Americæ ſeptentrionalis, in parte auſtrali Hiſpaniolæ inſulæ, cum portu capaci. Vide Dominicopolis.

¶ Fanum S. Eutropii, *S. Tropez*, urbs munita Galliæ, in Provincia, cum portu capaci in ora littorali maris Mediterranei & ſinus Grimaldini. 5. leucis diſtat à Foro-Julio verſùs auſtrum, & 12. à Telone in ortum.

¶ Fanum S. Fidei de Bogota, *Santa Fè de Bogota* urbs eſt archiepiſcopalis Americæ meridionalis, in novo regno Granatenſi, prope fluvium Pati & lacum *Guatavita*, longè à mari remota, ſub dominio Hiſpanorum, & ad radices montis Bogotæ.

Fanum S. Fidei, *Santa Fè*, oppidum Americæ ſeptentrionalis, in novo regno Mexicano ante paucos annos ab Hiſpanis exſtructum, juxta fluvium Borealem *de Nort*, Paucis conſtat incolis.

¶ Fanum S. Fidei, *Santa Fè*, urbs parva Americæ ſeptentrionalis & novæ Hiſpaniæ, in provincia Verragua, media inter utrumque mare Boreale & Auſtrinum, 12. leucis ab urbe Conceptionis, ſub Hiſpanis.

¶ Fanum S. Florentii, *S. Fiorenza*, urbs Italiæ, in ora Boreali Corſicæ inſulæ, ſatis munita, cum portu & ſinu parvo ſub dominio Genuenſium, Canelata antiquis dicta, ut quidam autumant. 20. milliaribus diſtat à Sacro promontorio in auſtrum.

¶ Fanum S. Flori, *S. Flour*, urbs eſt epiſcopalis Galliæ in Alvernia provincia. Vide Floriopolis.

¶ Fanum S. Galli, *S. Gal*, oppidum Helvetiorum, cum Abbatia inſigni, cujus Abbas Imperii Princeps eſt, in Turgea tractu, & ex præcipuis Sociis Helvetiorum. Una leuca tantùm diſtat à lacu Conſtantienſi, & 4. à Lindavia in occaſum.

¶ Fanum S. Germani, *San Germano*, oppidum Italiæ, in Pedemontio & in Vercellenſi agro, alias munitum. 12. milliaribus diſtat à Vercellis in occaſum, Taurinum verſùs.

¶ Fanum S. Germani in Laya ſylva, *S. Germain en Laye*, burgus amplus Galliæ, cum palatio ſuperbiſſimo in colle, ad Sequanam fluvium ubi regius ſeceſſus. 4. leucis à Lutetia in occaſum diſtat.

¶ Fanum S. Ghisleni, *S. Ghislain*, oppidum munitum Belgii, in Hannonia provincia, cum Abbatia, ad Haynam fluvium. Una leuca cum dimidia diſtat à Montibus in occaſum, & 3. à Condato in ortum.

¶ Fanum S. Huberti, *S. Hubert*, oppidum Belgii, in Ducatu Luxemburgico, ſub dominio tamen proprii Abbatis ad amnem *Homme* dictum. 4. leucis Belgicis diſtat à Baſtonia in occaſum.

¶ Fanum S. Jacobi, *S. Iago de Chile*, urbs Americæ meridionalis, regni Chiles primaria, in mediterraneis, & ad radices Andium, ab Hiſpanis exſtructa, juxta fluvium Maipum. Epiſcopalis eſt ſub Archiepiſcopo *de la Plata* dicto. 15. leucis à mari Pacifico in ortum diſtat.

¶ Fanum S. Jacobi, *Sant Iago*, urbs Africæ inſulæ cognominis caput, in Oceano Atlantico, in inſulis Capitis viridis; eſtque munita & epiſcopalis ſub dominio Regis Luſitaniæ. Capta fuerat & vaſtata à Franciſco Draco Anglo anno 1585.

¶ Fanum S. Jacobi, *Sant Jago*, urbs Americæ ſeptentrionalis, in ora auſtrali Cubæ inſulæ; cum portu capaciſſimo, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo S. Dominici ſub Hiſpanis; deficitque in dies.

¶ Fanum S. Iacobi de Eſtero, *Sant Iago del Eſtero*, urbs Americæ meridionalis, & Tucumaniæ regionis caput, atque epiſcopalis, ſub Hiſpanis, iuxta fiuvium *Eſtero* dictum, 170. leucis Hiſpanicis à Potoſio diſtans.

¶ Fanum S. Iacobi de Guatimala, *San Iago de Guatimala*, urbs Americæ ſeptentrionalis, in nova Hiſpania, & in provincia Guatimala, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Mexicano. Vide Guatimala.

¶ Fanum S. Ioannis ad Tavum, *S. Iohnſtoune*, urbs Scotiæ, aliàs Perthia dicta à provinciæ cognomine, in qua ſedet, ad Tavum fluvium. 20. milliaribus Scoticis diſtat ab Edimburgo in Boream.

¶ Fanum S. Ioannis Angeriaci, *S. Jean d'Angely*, oppidum Galliæ, in Santonia provincia, aliàs munitum; ſed ejus munitiones diſjectæ fuerunt à Rege Ludovico XIII. Vide Angeriacum.

¶ Fanum S. Ioannis de Auro, *San Ivan del Oro* oppidum Americæ meridionalis, in Peruvia, intra montes, & in provincia Camata. 35. leucis Hiſpanicis diſtat à lacu Titicaca in ortum.

Fanum S. Ioannis de Portu divite, *San Ivan de Puerto ricco*, urbs Americæ ſeptentrionalis, inſulæ Portus divitis in mari Boreali caput. Jacet ad ſeptentrionalem partem inſulæ, cum portu capaci & arce Hiſpanorum; eſtque epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Dominicopolitano. Capta fuerat ab Anglis anno 1597. ſed poſteà ab ipſis derelicta & vaſtata.

¶ Fanum S. Ioannis de Ulva, *S. Ivan de Vlva*, arx triangularis Americæ ſeptentrionalis, in ora littorali novæ Hiſpaniæ, in inſula parva ei adjacente in mari Boreali, contra portum veræ Crucis, & ad ipſius tutelam, ab Hiſpanis exſtructa. Diſtat 80. leucis Hiſpanicis ab urbe Mexico in ortum.

¶ Fanum S. Ioanni Laudonenſis, *S. Jean de Laune*, oppidum Galliæ, in Ducatu Burgundiæ, ad Ararim fluvium, parvum, ſed munitum, & fruſtra obſeſſum ab Hiſpanis anno 1637. Diſtat 3. leucis ab Auxona in auſtrum. Dicitur & Laudona.

¶ Fanum S. Ioannis Luſii, *S. Jean du Luz*, oppidum Galliæ, in Vaſcitania, in regiuncula *Terre de Labour* dicta, juxta oſtium amnis *Urdacury*, ubi in Oceanum

Aqui-

Aquitanicum ſe exonerat, 2. leucis à confinio Hiſpaniæ & ab arce Fonte rapido in ortum. Ibi celebrata fuere anno 1660. ſponſalia Ludovici XIV. Francorum Regis Chriſtianiſſimi cum Maria Thereſia Auſtriaca. Dicitur aliter Luiſium. Vide ibi.

¶ Fanum S. Ioannis Maurianenſis, *S. Jean de Maurienne*, ſeu, & melius, *S. Jean*, ut ipſi incolæ dicunt, urbs eſt ſatis culta Sabaudiæ, ſine muris, in Mauriana valle, ad Arcum fluvium, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Viennenſi. 3. leucis diſtat à confinio Delphinatus in Boream, 5. à Monaſterio urbe Tarantaſiæ in auſtrum, & decem à Gratianopoli in ortum.

¶ Fanum S. Ioannis Pedeportuenſis, *S. Jean pied de port*, oppidum Galliæ permunitum, in Navarra inferiori, intra montes, ad amnem Nivum, vix una leuca à confinio Navarræ ſuperioris & à montibus Pyrenæis, & 8. à Bajona in auſtrum.

¶ Fanum S. Iuſtæ, *S. Juſta*, monaſterium Hiſpaniæ, in Extremadura provincia, 7. leucis à Placentia, in valle fertiliſſima, ubi Carolus V. relicto Imperio, ſolitariam vitam duxit, ibique obiit anno 1558. die 21. Septembris.

¶ Fanum S. Leonis, *S. Leo*, urbs eſt Italiæ, in ditione Pontificia & Ducatu Urbini, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Urbinate. Ejus Epiſcopus dicitur etiam Monsferetranus à regiuncula adjacente. Urbs ipſa parva, ſedet in colle, in limite Romandiolæ & Tuſciæ, prope amnem Ariminum, 15. milliaribus à Sarſina in ortum, & 5. tantùm à Fano S. Marini in occaſum.

¶ Fanum S. Licerii, *S. Licer*, urbs Galliæ, in Aquitania. Vide Conſerrani.

¶ Fanum S. Maclovii, *S. Malo*, urbs Galliæ, in Britannia minori, parva, ſed munita & dives, cum portu capaci, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Turonenſi. Vide Macloviopolis.

¶ Fanum S. Marci, *S. Marco*, urbecula Italiæ, in regno Neapolitano & in Calabria citeriori, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Coſentino. Vix 10. milliaribus diſtat à mari Tyrrheno in ortum, & 7. à Biſiniano, 16. autem à Coſentia in Boream.

Fanum S. Marini, *S. Marino*, oppidulum Italiæ; in monte excelſo ſitum, ſui juris, caput Reipublicæ cognominis, cui ſubſunt tantùm duodecim pagi ſeu villæ. Eſt inter Ducatum Urbini & Romandiolam versùs Ariminum amnem, 5. milliaribus diſtat à Fano S. Leonis in ortum, & 10. ab Arimino in auſtrum. Dicitur à quibuſdam Acermons.

¶ Fanum S. Marthæ, *Santa Marta*, urbs Americæ meridionalis, regionis ſeu gubernii cognominis caput, in ora littorali maris Borealis, cum portu & arce valida Hiſpanorum. Epiſcopalis eſt ſub Archiepiſcopo S. Fidei; fuitque aliàs ab Anglis & Batavis expugnata & vaſtata.

¶ Fanum S. Mathæi, *S. Mahè*, in finibus terræ dictum oppidulum Galliæ, in Britannia minori, in intimo receſſu ad occaſum, cum promontorio cognomine. Vide Gobæum.

¶ Fanum S. Maximini, *S. Maximin*, oppidum Galliæ in Provincia, versùs montes & ad fontes amnis Argentei, 6. leucis ab Aquis Sextiis in ortum, & 8. à Telone in Boream.

¶ Fanum S. Menchildis, *Sainte Menheould*, oppidum munitum Galliæ, in Campania provincia ad Axonam fluvium, 9. leucis à Catalauno in ortum, & totidem à Virduno in occaſum. Bis expugnatum fuit hiſce ultimis temporibus.

¶ Fanum S. Michaelis Archangeli, *l'Arcangel*, urbs & emporium celeberrimum Moſcoviæ, ad oſtia fluvii Duinæ in mare Album. Vide Arcangelopolis.

Fanum S. Michaelis, *S. Mihel*, urbs Lotharingiæ, ad Moſam fluvium, in Ducatu Barrenſi, media inter Tullum ad auſtrum, & Virdunum ad Boream.

¶ Fanum S. Michaelis, *S. Miguel*, oppidum Americæ ſeptentrionalis, in nova Hiſpania & provincia Mechoacana, 40. leucis Hiſpanicis diſtat à Mexico in occaſum.

¶ Fanum S. Michaelis, *S. Miguel*, oppidum novum Americæ ſeptentrionalis, in nova Hiſpania & in provincia Guatimala, in ora maris Auſtrini, & ad oſtia fluvii Lempæ, ſub Hiſpanis 60. leucis Hiſpanicis diſtat à Guatimala in ortum.

¶ Fanum S. Michaelis, *S. Miguel*, oppidum Americæ meridionalis, in novo regno Granatenſi, versùs montes, in ditione Hiſpanorum, Paucis conſtat incolis.

¶ Fanum S. Michaelis, *S. Miguel de Tucuman*, urbs Americæ meridionalis, in Tucumania regione, ad radices montium. Subeſt Hiſpanis, & 28. leucis diſtat à Fano S. Iacobi de Eſtero.

¶ Fanum S. Miniati Teutonis, *S. Miniato al Tedeſco*, urbs longa Italiæ, in Hetruria & in agro Florentino, in colle, prope Arnum fluvium, media inter Piſam ad occaſum & Florentiam ad ortum, recens in epiſcopalem ſedem erecta ſub Archiepiſcopo Piſano.

¶ Fanum S. Nicolai, *S. Nicolas*, burgus peramænus Lotharingiæ, ad Murtam fluvium, duabus leucis ſupra Nancejum in auſtrum, devotione erga ſanctum Nicolaum Mirenſem Epiſcopum celebri.

¶ Fanum S. Papuli, *S. Papoul*, urbs parva Galliæ, in Occitania provincia, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Toloſano. Dicitur & San Papulum, 5. leucis diſtat à Carcaſſone in Circium Toloſam versùs, à qua 9. leucis diſtat.

Fanum S. Pauli Leonini, *S. Paul de Leon*, ſeu *Leon*, & *Leondoul*, urbs Galliæ, in Britannia minori & in ora littorali maris Britannici, Epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Turonenſi. Vide Leonium & Staliocanus portus.

¶ Fanum S. Pauli Tricaſtinenſis, *S. Paul Troiſchaſteaux* urbs Galliæ, in provincia Delphinatus, Epiſcopalis ſub Achiepiſcopo Arelatenſi. Vide Auguſta Tricaſtinorum.

¶ Fanum S. Pontii Tomeriarum, *S. Pons de Tomires* urbs Galliæ, in Occitania parva, ſed epiſcopalis. Vide Tomeriæ & Pontiopolis.

¶ Fanum S. Quintini, *S. Quentin*, urbs munita Galliæ in Picardia, in Veromanduis, ad Somonam fluvium. Vide Quintinopolis.

¶ Fanum S. Quirici, *S. Quirico*, oppidulum Italiæ in colle, in Hetruria & agro Senenſi, prope Orciam amnem 3. milliaribus diſtat à Pientia in auſtrum, inter Radicoſanum & Senam.

¶ Fanum S. Remigii, *S. Remo*, oppidum Italiæ, in ora occidentali Genuenſi; eſtque lepidum & cultum, in valle feraci. 9. milliaribus diſtat ab Albintemelio in ortum; ſubeſtque dominio Genuenſium.

¶ Fanum S. Salvatoris, *S. Salvador*, urbs ampla Americæ meridionalis, & Braſiliæ regionis primaria juxta ſinum omnium Sanctorum, vulgò *Bahia de todos os ſantes*, à quo urbs ipſa dicitur etiam ſæpe *la Bahia*. Portu gaudet pertapaci & arce valida, in ora maris Braſilii; eſtque epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Oliſipponenſi. Sedet in edito colle. Capta fuit à Batavis anno 1624. Sed poſtea recepta à Luſitanis anno ſequenti, ipſis etiam ſubeſt.

¶ Fanum S. Sebaſtiani, *S. Sebaſtian*, Gallis *S. Sebaſtien*, urbs eſt Hiſpaniæ probè munita, in Guipuſcoa provincia, cum arce & portu capaci, in ora littorali Oceani, ad oſtia fluvii Menlaſci. Vix tribus leucis diſtat à confinio Galliæ in occaſum, & 12. à Pompejopoli in Boream.

¶ Fanum S. Sebaſtiani, *S. Sebaſtian*, urbs Americæ meridionalis, & Præfecturæ fluvii Januarii caput, in Braſilia, cum portu capaci & duplici arce, ſub Luſitanis.

¶ Fanum S. Stephani, *Kirkbyſteven*, oppidulum Angliæ, in Vveſtmaria provincia, ad Itunam fluvium, versùs montes, & in limite Eboracenſis provinciæ.

¶ Fanum S. Stephani, *S. Eſtienne*, ſeu & *S. Eſtiendo de Furans*, burgus ampliſſimus Galliæ, in Forenſi provincia, ad radices collis, & juxta amnem Furanium 2. leucis diſtat à Ligeri fluvio; & decem à Lugduno in Africum; eſtque carbonis terreſtris fodinis celebris. Vide Furanium.

¶ Fanum S. Venantii, *S. Venant*, oppidum Belgii, in Arteſia Comitatu, ad Liſiam fluvium, ſatis munitum, duabus leucis ab Aria in ortum Armenteriam versùs. Subeſt dominio Francorum ab aliquot annis, pace ad Pyrenæos confecta.

¶ Fanum S. Vincentii, *S. Vincente*, oppidum Americæ meridionalis, in Braſilia & in ora auſtrali maris Braſilii, cum portu capaci. Regio adiacens dicitur *Capitania di S. Vincente*, Gubernium S. Vincentii; ſubeſtque Regi Portugalliæ.

Fanum S. Viti, *S. Veit*, oppidum Germaniæ, in Carinthia ſuperiori, ad confluentias amnium *Wilitz* & *Glac*. 2. leucis diſtat à Clagenfurto GurKium versùs.

¶ Fanum S. Viti ad flumen, *S. Veit am Flaum*, oppidum Germaniæ, in Carniola inferiori, in ora maris Adriatici & ſinus Carnarii, ad oſtia fluvii Carnarii, ſub Auſtriacis.

¶ Fanum S. Yvonis, *S. Yves*, antea *Slepe*, oppidum Angliæ, in Comitatu Huntingdonia, ad Uſam fluvium, 2. milliaribus infra Huntingdoniam.

Fa-

Fanum Saturni, Cronium, locus inſulæ Gaditanæ, qui *Punta di S. Sebaſtiano*, teſte Ortelio, nominatur.

Fanum Vacunæ, *Vocone*, pagus Sabinorum, inter Cures 4. & Mandellam 8. mill. paſſ. à Fabari (nunc Farſa) & Nerulo 10.

¶ Fanum Vacunæ, *Vocone*, vicus eſt Sabinæ provinciæ in ditione Pontificia, intra montes, & in confinio Umbriæ, 10. milliaribus ab Interamnia in auſtrum, Cures verſùs, 15. autem à Nerulo.

Liv. Fanum Voltumnæ, oppidum Hetruriæ; quod variè interpretantur: quidam nunc *Maſſa* urbem eſſe putant, inter Roſetum, & Populonium, cui ſucceſſit, à Senis 40. mill. diſtans: alii ex eo, Longula, Vetulonio, & Turrena, oppidis vicinis, Viterbium urbem conſtructam tradunt.

¶ Fara, *la Fere*, urbs Galliæ permunita, in Picardia provincia, & in Tiraſcia tractu, ad Oeſiam fluvium, undique paludibus cincta, aliàs fortiter expugnata ab Henrico IV. Rege. 5. leucis diſtat à Fano S. Quintini in auſtrum Sueſſiones verſùs, & 4. à Lauduno in occaſum.

¶ Fara, *The Faire Yle*, inſula parva maris Caledonii, inter Orcades & Schetlandicas inſulas medio curſu interjecta, ubi tantùm caſtrum *Dumo* dictum.

¶ Fara Campaniæ, *la Fere Champenoiſe*, urbecula Galliæ, in Campania provincia, media inter Sequanam fluvium ad auſtrum & Matronam ad arctos, 8. leucis à Catalauno in meridiem.

¶ Farenſes, *Isles de Fero* ſeu *de Farre*, inſulæ Oceani Caledonii, ſupra Scotiam & Orcades verſùs Circium, quindecim numero, quarum præcipua ſunt, *Stromo*, *Sudro*, *Oſtro*, *Bordo* & *Sando*; ibique loca, *Lonen*, *Wage*, *Suvino*, & *Calſortgreve* dicta, ſub dominio Regis Daniæ.

¶ Farſa, *Farſa*, caſtrum Italiæ, cum Abbatia percelebri, in ditione Pontificia, & in Sabina, ad Farſarum amnem, 20. milliaribus diſtat à Roma in ſeptentrionem.

Ovid. Farfarus. Vide Fabaris, fluvius Sabinorum, de quo Ovidius libro 15. Metamorphoſeon:

Narque tulit præceps, & opaca Farfarus unda.

¶ Farima, *Farima* urbs Aſiæ, in ea parte Japoniæ quæ *Niphon* dicitur. 18. leucis Hiſpanicis à Meaco in occaſum, cùm provincia cognomine; cùm antea habuerit Reges proprios.

¶ Farnia, *Farne*, inſula parva Angliæ, in Oceano Germanico, in ora littorali Northumbriæ provinciæ, vix 3. milliaribus Anglicis à Bamburgo caſtro, 6. ab Inſula Sacra in auſtrum. & 12. à Bervico.

Farſalus, Pharſalus Appiano, urbs Theſſaliæ epiſc. olim ſub Archiep. Lariſſæo, nunc metropolis, in mediterraneis. Vide Pharſalus.

¶ Fartachium, *Fartach*, urbs Aſiæ, in Arabia felici, quæ ab aliis *Hadramut* dicitur; eſtque caput regni cognominis. 40. mill. paſſ. diſtat ab ora Oceani Indici, & 300. circiter à promontorio Aromatum in Boream.

Farvelum Caput, *Cap Farvvel*, promontorium Groenlandiæ auſtraliſſimum, verſùs novam Franciam maximè porrectum. 100. leucis Gallicis diſtat à Freto Forbiſherii in meridiem. A Gallis dicitur *Cap d'Adieu*.

Suet. Farum, vel Pharum, Fanum Regis, ut codices aliqui habent, locus Belgii, in ora maris Britannici, in Picardia, apud Bononiam urbem, à Carolo magno inſtauratus, *Tour d'Ordre* Gallis, *Oudeman* Anglis, teſte Ortelio.

Sil. Faſcellina oppidum fuit Siciliæ, in ora occidentali, apud Panormum, de quo Silius libro 14.

Mille Theatea ſedes Faſcellina diva.

¶ Fatigara, *Fatigar*, regnum Africæ, in Æthiopia, antea ſub dominio Regis Abaſſinorum, nunc autem in ditione Galarum, teſte Voſſio.

Plin. Fauces Laterræ, *la Crau près de Maugueil*, teſte Dalechampio, locus Galliæ Narbonenſis, ad Stagna Volcarum.

Liv. Plin. Ptol. & al. Faventia, *Faenza*, urbs Galliæ Togatæ, in Æmilia, epiſc. ſub Archiepiſcopo Ravennate, unde 20. mill. paſſ. abeſt, inter Forum Cornelii & Forum Livii media, 10. mill. diſtans; ubi vaſa fiunt coctilia. Cujus meminit Silius libro 8.

Arva coronantem nutrire Faventia pinum.

¶ Faventia, *Faience*, urbecula Galliæ, in Provincia; cujus figlina laudantur, dicta vaſa Faventina, *la vaiſſelle de Faience*. Sedet prope amnem Benſonem, diſtatque 5. leucis à Graſſa in occaſum, & totidem à Foro-Julio in Boream.

Capit. Fauſtinopolis, urbs Ciliciæ epiſc. ſub Archiepiſcopo Seleucienſi, inde 18. mill. paſſ. diſtans. Vide Anchiale.

Lib. Not. Febiana Caſtra, Phæbiana, vel Phæniana Ptolemæo, *Bebenhauſen*, teſte Pyramio, oppidum Rhætiæ, in Svevia, inter Ulmam & Cau Bureniam 3. leucis. Aliis eſt *Lauging*, oppidum Sveviæ ad Danubium fluvium, inter Ulmam ad occaſum 4. & Werdam ad ortum 3. Dillingæ proximum; ſed hoc non eſt in Rhætia, quæ cis Danubium eſt.

¶ Feldkirkia, *Feldkirk*, ſeu & *Vildkirch*, urbs parva Germaniæ, in Tirolenſi tractu, Comitatus cognominis, caput, ad Illum fluvium, qui paulò infra cadit in Rhenum, ſub dominio Auſtriacorum, & in confinio Helvetiorum. 2. leucis diſtat ab Abbatiſcella in ortum, eſtque media inter Curiam ad auſtrum & lacum Brigantinum ad Boream.

Ant. Felicis Lacus in Norico, lacus Auſtriæ, *Gemundersèe* ſeu *Draunsèe*, teſte Lazio, inter Salisburgum & Lentium, ex quo Drabonus fluvius egreditur. Sed Simlèro eſt *Nideren Vaulsèe*.

¶ Felicis lacus, ſeu lacus Fœlix, aliis eſt pagus Auſtriæ ſuperioris, nunc *Walsèe* dictus, prope Danubium fluvium, 5. milliaribus Germanicis infra Lintium in ortum Viennam verſùs; & à quibuſdam dicitur locus Fœlix, quod forſan melius.

Ant. Felicis Lacus, ſeu locus, ut alii codices habent, *Blindenburg*, oppidum Pannoniæ, in Hungaria, ad Danubium fluvium, inter Strigonium ad occaſum & Budam ad ortum, inde 3. hinc 4. leucis, quod etiam Hungaricè *Viſegrad* vel *Vizzegrad* appellatur, teſte Simlero.

¶ Felinum, *Felin*, urbs Livoniæ, ad Felam fluvium, in Eſtonia Provincia, cum caſtro, ubi proditus à ſuis anno, 1560. Guillelmus Furſtenbergius Magiſter Ordinis Teutonici. Nunc ſubeſt dominio Regis Sveciæ. 14. leucis diſtat à Revalia in auſtrum, & 15. à Pernavia.

Plin. Felſina, (vide Bononia) urbs Æmiliæ archiepiſcopalis, & academia, totius Romandiolæ maxima ac primaria, à Thuſcis condita anno ab orbe condito 3287. ante urbem Romam.

Ant. Feltria, *Feltre*, urbs Venetiæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Aquilejenſi, intra Alpes Tridentinas, non Rhæticas, ut ſcribit Ortelius, à Ceneta & Beluno 15. mill. paſs. inter Venetias 43. & Tridentum 50. Populi Feltrini Caſſiodoro, Fertini Plinio. Sed codex videtur depravatus. De qua exſtat diſtichon Julii Cæſaris:

Feltria, perpetuò nivium damnata rigore,
Atque mihi poſthac haud adeunda, vale.

¶ Feltria, *Feltre*, urbs aliàs Venetiæ, nunc Marchiæ Tarviſinæ, in Italia, ad Aſonem amnem, qui paulò infra cadit in Anaxum. Subeſt dominio Reipublicæ Venetæ, & 10. milliaribus diſtat à confinio ditionis Tridentinæ in ortum & 50. à Venetiis in Circium; eſtque epiſcopalis ſub Patriarcha Aquilejenſi.

¶ Femera, *Femeren*, inſula eſt parva Daniæ, in mari Baltico, in ora littorali Holſatiæ & wagriæ provinciæ, à qua tantùm 4. milliaribus diſtat. Dicitur etiam Fimeria. Vide ibi.

Tac. Fenni Phinni Ptolemæo, Finni Iornandi, *Fiinlanders*, populi Scandinaviæ, quorum regio Finlandia in ortum vergens, in Suecorum Moſchorumque confinio.

¶ Fenni, ſeu Finni, populi Scandinaviæ, quorum tractus nunc Finnia, ſeu Finlandia dicitur, *la Finlande*; populi autem *Finlanders*, Gallis *Finlandois*, ſub dominio Svecorum, & in Moſchorum confinio. Vide Finnonia.

¶ Ferdinandi Noronæ inſula, *ilha do Fernando Noronha*, inſula Americæ meridionalis, verſùs oram orientalem Braſiliæ, à Luſitanis detecta & munita, ipſis etiamnum ſubeſt. Parva eſt & malè culta, & 70. leucis diſtat ab ora proximiori Baſiliæ. Ei adjacet altera inſulula Ignium inſula dicta.

¶ Ferdinandi Pai inſula, *isle de Fernand Pao*, inſula Africæ, in ora Guineæ & in ſinu S. Thomæ, detecta à Luſitanis, quibus etiam patet.

Strab. Ferentanum, quod & Frentanum, oppidum Ferentanorum, in Apulorum confinio, quod plerique Francam Villam oppidum Aprutii eſſe putant, cùm hoc

in

in Marrucinorum ora ſit, inter Aternum & Ortonem ferè 6. mill. paſſ. longè à finibus Frentanorum, & à Frentano, quod Teano Apulorum proximum erat diſtans. Frentanum videtur hodie non exſtare. In Theſauro Linguæ Lat. Ferentum (quod in Thuſcia erat; & quod eſt Apuliæ oppidum) malè in Sabinis locatur, nec inde Ferentani populi dicuntur.

Cic. Ptol. Liv. Ferentia, Ferentium Plinio & aliis, licèt alii codices Ferentinum habeant, Ferentonum Tacito & Straboni, *Ferento* etiamnum, urbs Hetruriæ olim epiſcopalis, exciſa, cui Viterbium ad 5. mill. paſſ. diſtans ſucceſſit in epiſcopali cathedra, à Viterbienſibus anno ſalutis 1074. ob hæreſim everſa. Populi Ferentini Suetonio.

Ferentinum, *Fiorentino*, vel *Ferentino*, urbs Latii epiſcopalis, in finibus Herniorum, in colle, inter Anagniam 5. & Fruſinonem ad ortum 6. mill. paſſ. occurrens. Populi Ferentinates Plinio, & Ferentini aliis. Quos Silius libro 8. memor.

Sylla Ferentinos, Privernatumque maniples
Ducebat.

¶ Ferentinum, *Ferentino*, urbs eſt parva, in colle, 3. milliaribus ab Anagnia in ortum Verulum verſùs, & 6. à Fruſinone in Boream, 4. autem ab Alatro in occaſum, ſub dominio Summi Pontificis, & 8. milliaribus à confinio regni Neapolitani.

Ferentum, *Forenzo*, oppidum Apuliæ, in Lucaniæ confinio, inter Venuſiam & Acherontiam ad 9. mill. paſſ. diſſitum, cujus meminit Horatius libro 3. carm. od. 4.

-& arvum
Pingue tenet humilis Ferenti.

Tac. ¶ Ferentum nunc *Forenza* dicitur; eſtque tantùm caſtrum provinciæ Baſilicatæ, in regno Neapolitano, ad radices Apennini, 4. milliaribus ab Acherontia in Boream Venuſiam verſùs, à qua 9. milliaribus diſtat in Eurum.

Feritor, *Biſagno* vel *Beſagno*, fluvius parvus Liguriæ, ex proximis Apennini montibus per hortos juxtaque Genuæ mœnia in mare labens.

¶ Fermanagenſis Comitatus in Hibernia, *Countie Fermanagh*, in Ultonia regione, verſùs Connaciam, ubi lacus Erno, ex præcipuis inſulæ, ad Slanam fluvium. Diſtat 12. milliaribus Anglicis à Vexfordia in Boream.

¶ Fernæ, *Fernes*, urbs Hiberniæ inſulæ, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Caſſilienſi, aliis ſub Dublinenſi, in Lageuia provincia, & in Comitatu Vexfordienſi

Ant. Feronia, *Caſtel di S. Silveſtre*, teſte Andrea Maſſa, oppidum Hetruriæ, ad Soractem montem Faliſcorum, ad urbe Roma ad 18. mill. paſs.

Ptol. Feronia altera, Colonia & oppidum Hetruriæ fuit apud Capenates, in monte Cimino, ubi Lucus erat Feroniæ.

Hor. Feronia altera, oppidum Hetruriæ, in territorio Lucenſi, inter Lucam & Lunam ad occaſum inde 14. hinc 16. mill. paſſ. nunc *Pietra Santa*, ubi templum erat Feroniæ; ex qua, regiuncula apud Apennini montis radices Carferoniana dicta videtur.

Plin. Feronia item oppidum fuit Latii, in agro Pometino, Tarracinæ proximum & Circæis, à Tarracina ad 3. mill. paſs. diſtans, ubi lacus ab Horatio memoratus, *Lago di Ferona* adhuc dictus. De qua Horatius ſatyra 5. libr. 1.

Ora manuſque tua lavimus, Feronia lympha.

Feronia præterea, oppidum olim, nunc pagus Sardiniæ, *Ferona* in ora auſtrali, à Calari in occaſum recedens.

¶ Ferrandina, *Ferrandina* oppidum Italiæ, in regno Neapolitano, & in provincia Baſilicata, ad Baſientum fluvium, Ducatus titulo inſignitum. Crevit ex Vegiani ruderibus 12. milliaribus diſtat à Mateola in auſtrum, & 18. ab ora ſinus Tarentini in occaſum.

Strab. Ferraria, *Ferrara*, olim, ut aliquibus videtur, Forum Alieni, urbs Æmiliæ ad Padum, quæ ſub Ateſtinis Principibus adeo crevit, & exculta fuit, ut inter præcipuas Italiæ urbes cenſeatur, ampla, probeque munita, & epiſcopalis, exempta, cum priùs ſub Theodoſio juniore Imperatore Ferrariola ob parvitatem diceretur, epiſcopalis ſede à Vitiliano Pontifice Maximo exornata. De ea in libro 4. Itinerarii.

Curſùque ſecundo,
Conſpicimus quas fortis habet Ferraria turres.

¶ Ferraria, *Ferrara*, Gallis *Ferrare*, urbs eſt ampla, ad ramum Padi minimum, qui dicitur *Po morto*, à quo ductum eſt incile per ſex milliaria Francolinum uſque, commercii cauſa. Arcem habet permunitam; ſed deficit in dies, ex quo non habet Duces proprios. Subeſt Romano Pontifici ab anno 1598. cum tota provincia Farrarienſi. 28. milliaribus diſtat à Bononia in Boream Venetias verſùs; eſtque media inter Mirandulam ad occaſum & Comaclum ad ortum.

Ferraria quoque Hiſpaniæ promontorium, in ora littorali regni Valentini, apud Dianium, cum oppido, quod *Sigarra* vel *Segarra*, teſte Floriano, nominatur. *Tac.*

¶ Ferraria promontorium, ſeu Dianium, nunc *Cabo Martin* dicitur, excurrens in mare Mediterraneum verſùs Baleares inſulas, inter ſinum Sucronenſem & Ilicitanum. 3. leucis à Dianio in ortum, & totidem à *Sagra* vico diſtat.

Ferraria etiam, prom. Sardiniæ, quod *Capo Ferrari* vel *Ferrate* nominatur, à Calari urbe 13. mill. paſſ. in ortum recedens, ubi pagus *Carbone* dictus. Hujus meminit Antoninus Auguſtus in Itinerario: *Ptol.*

¶ Ferrariæ, *Ferrieres*, oppidum Galliæ, in Provincia, ad os ſinus Aſtromelæ, prope Maritimam. 7. leucis diſtat ab Arelate Maſſiliam verſùs.

Ferrariæ, *S. Pierre de Ferrieres*, teſte Ortelio, pagus Galliæ, in finibus Senonum. *Ptol.*

¶ Ferrariæ, *Ferrieres* pagus eſt Galliæ, cum cœnobio, in Vaſtinienſi tractu, in confinio Senonenſis provinciæ, 2. leucis à Montargio in Boream, & 25. à Lutetia in auſtrum.

¶ Ferrarius portus, *Porto Ferraio*, portus Italiæ, in Ilva inſula, in ora Tuſciæ, ſub dominio magni Ducis Hetruriæ. Vide Argous portus.

Ferratæ aquæ, *Ferrati* etiam vulgò, aquæ in Hetruria, apud Centum cellas, ex vicinis montibus profluentes, ſalubres, teſte Mercuriali.

Ferrea Porta, quæ & Caucaſiæ, ab aliis Ferreæ Portæ numero plural, *Derbent*, urbs præclara & emporium Albaniæ, ad Caſpium mare. Vide Caucaſiæ Portæ.

¶ Ferreta, *Ferrette*, urbs Germaniæ, in Alſatia, ad Hellelli fluvii fontes, caput Comitatus cognominis ſeu Sundgoviæ. Vix 3. leucis diſtat à Baſilea in occaſum; ſubeſtque dominio Regis Francorum pace Monaſterienſi. A Germanis *Pfirt* dicitur.

¶ Ferri inſula, *isle de Fer* Gallis, *isla de Hierro* Hiſpanis, inſula Africæ, in Oceano Atlantico, una ex Canariis, maxime in occaſum extenſa. Pluvialia aliàs dicta fuit. In ipſius parte occidentali Franci aſſignant primum Meridianum longitudinis ab anno 1634. jubente Ludovico XIII. cum peritiſſimos in hac arte adhibuiſſet conſultores.

Fertini populi, non in Iſtria, ut in Theſauro Linguæ Latinæ, ſed in Venetia. Vide Feltria, quæ eſt illorum urbs. *Euſeb. Steph.*

Feſcennia, Feſcennium Solino, Pheſcennium Catoni, *Citta Caſtellana*, teſte Erythræo, cum Ligorio, & aliis, urbs epiſcopalis Hetruriæ, Faleriæ Faliſcæque urbibus finitima, inde 6. hinc 4. mill. paſſ. plus minus diſtans, ab urbe Roma 28. Ocriculum verſùs. Hinc Feſcenninus, a, um. Virgilius libro 7. Æneidos: *Luc. Evang.*

Hi Feſcenninas acies, æquoſque Faliſcos.

Feſcenninum oppidum Campaniæ legitur in Theſauro Linguæ Latinæ ex Servio, ſed uterque decipitur.

¶ Feſcennia eſt *Galeſe*, oppidulum provinciæ Patrimonii S. Petri, ad Tiberim fluvium, Ducatus titulo inſignitum, medium inter Hortam ad Boream & civitatem Caſtellanam ad auſtrum, Brietio & aliis teſtibus. 25. milliaribus diſtat à Roma in Boream Tudertum verſùs, 4. autem ab Ocriculo.

Feſulæ, Feſula Silio, Fæſula Ptolemæo, *Fieſoli*, Colonia & urbs epiſcopalis Hetruriæ, exciſa, apud Florentiam, inde 2. mill. paſſ. in proximo colle, ubi manet Eccleſia cathedralis, cum aliquot ædibus & cœnobiis; una ex 12. primis Etruſcorum Coloniis, à Gothis everſa. De qua Silius libr. 8. *Scrib. Ptol.*

Affuit & ſacris interpres fulminis alis.
Feſula.

¶ Fetum, *Fetu*, regnum parvum Africæ, in Guinea regione, & in ora Aurea dicta, cum oppido cognomine, verſùs promontorium Corſum.

¶ Fezza, *Fez*, Hiſpanis *Fezza*, urbs Africæ clariſſima & perampla, regni Fezzani caput, in Barbaria, ſub dominio Regis Marrochi. Sed deficit in dies à multis annis, Eſt in provincia Fezza dicta, Quibuſdam

eſt

eſt Volubilis antiqnorum, & paucis abhinc annis ſubeſt Regi Tafiletæ cum regnis *Fezzæ* & Marochii.

¶ Fezzanum regnum, *royaume* de *Fez*, regnum amplum Africæ, in Mauritania Tingitana, nunc in Barbaria regione Marochii regno unitum à quamplurimis annis, inter ipſum ad auſtrum & fretum Herculeum ad Boream. Ad occaſum habet Oceanum Atlanticum, & ad ortum regnum Algerii. Eius provinciæ ſunt Hasbata, Errifis, Gareta, Algara, *Fezza*; Temeſna, & Chaus; & regni primaria eſt *Fezza*. Urbes tamen littorales regni ad Oceanunm & ad mare Mediterraneum pro maiori parte aliorum, ſubſunt dominio. Sed totum regnum ſimul cum regno Marochii à paucis annis ſubeſt Regi Tafiletæ.

¶ *Fezzena* regio, & Deſertum Africæ; in tractu Biledulgeridis, vulgò *Fezzen*, cum oppido cognomine, Sanuto & aliis teſtibus, trans montes, & prope Gademeſſam regionem.

Sic. Fibrenus, *Fiume della Poſta*, teſte Sanſelicio, fluvius Latii, in Lirim infra Arpinum influens, poſt Interamnam caſtrum. De quo Silius libr, 8.

Atqui Fibreno miſcentem flumina Lirim.

Ficana, quæ & Ficulnea, oppidum erat Latii ab urbe Roma 11. mill. paſs. via Oſtienſi diſtans.

Ficaria, *Serpentaria*, teſte Leandro, inſula parva Sardiniæ, oræ adiacens orientali, apud Carbonariam promontorium, à Calari urbe ad 30. mill. paſſ. in ortum diſtans, ubi ora in Boream flectitur.

¶ Ficaria inſula quibuſdam eſt *Serpentera*, Cluverio autem *Coltelazo*, in eodem tractu, utraque parva admodum, & 20. tantùm milliarihus à Calari in ortum.

Vet. Ficelia, qua & Voſavia, poſtea Weſalia, *Ober-Weſel*, teſte Rhenano, oppidum Germaniæ ſuperioris, ad Rhenum, medium inter Bingium & Bodobrigam, 3. leucis diſſitum; à Moguntia 7. Eſt & altera Weſalia in Germania inferiori ad Rhenum, in Ducatu Clivenſi, urbs libera & ampla, inter Duſſeldorpium ad meridiem 6. & Arenacum ad Boream 7. leuc. à Colonia Agrippina fere 12. A Clivia 4.

Fichiena, *Fichien*, provincia regni Sinarum, in parte auſtrali, versùs Oceanum Indicum & Cautanum provinciam. Urbem habet primariam *Fuceu Fu* dictam, teſte Martinio.

Script. Etruſ. Ficole quæ & Phycocle, & ut plerique legunt, ac in Martyrologio Romano, Phicode, *Cervia*, urbs Æmiliæ epiſc. ſub Archiepiſcopo Ravennate, inde in ora littorea 12. mill. paſs. Ariminum versùs 23. in ortum recedens, ubi ſalis ingens proventus, ceterùm ob aeris inſalubritatem à paucis habitata.

¶ Ficocle, *Cervia*, ſedet in ora maris Hadriatici, inter oſtia Savii fluvii & Rubiconis, 18. milliaribus à Foro Livii in ortum, & paulò minus à Sarſina in Boream; ſubeſtque dominio Summi Pontificis, in Romandiola provincia.

Liv. Fidenæ, Fidena Juvenali, Fidene Livio, *Caſtel Iubileo* teſto Nicolao Erythræo, Colonia & urbs olim Latii, ab Aſcanio Æneæ filio condita, teſte Solino, una cum Alba longa, & Antio ſed à Marco Emilio, quod à Romanis rebellaſſet, funditus everſa, nunc exiguum caſtrum, ab urbe 40. ſtadiis, teſte Halicarnaſſo, diſtans. Populi Fidenates Plino. Ejus meminit inter alios Virgilius libro 6. Æneidos:

Hi tibi Nomentum, Gabios, urbemque Fidenam.

In agro Fidenate non reperiri ciconias auctor eſt Plinius, quæ nce lacum Larium tranſvolvant.

Lib. Cent. ¶ Fidenæ, ſeu Fidena, nunc *Caſtel Giubileo* dicitur; eſtque vicus tantùm Sabinæ provinciæ, ad Tiberim fluvium, paucis conſtans incolis, 5. milliaribus ab urbe Roma Eretum versùs.

Frenl. Mel. Fidentia, quæ & Julia, in martyrologio Romano & veteri inſcriptione Julia Fidentia, *Borgo di S. Donnino* urbs Galliæ Togatæ, in Lombardia Ciſpadana, inter Placentiam 20. & Parmam ad ortum 15. mill. paſs. diù ſine Sede epiſcopali, quæ illi noſtra tempeſtate reſtituta fuit ſub Archiepiſcopo Bononienſi, Fidentiola Livio, nunc in Ducatu Parmenſi contenta. Populi Fidentini Plinio. De Fidentia libro 3. Itinerarii:

Veraque ſi memorant, olim Fidentia dicta.

Fidentiola verò, vulgò *Fiorenzuola* oppidum eſt inter Placentiam 12. & Fidentiam 8. mill. paſs.

¶ Figeacum, *Figeac* urbs eſt parva Galliæ, in Aquitania, & in Cadurcenſi provincia, ad amnem *Sele*, 9. leucis à Cadurco in ortum, in confinio Alverniæ.

Figulnenſis Porta, quæ & Viminalis, *Porta, di S. Agneſe*, teſte Marliano, & Fulvio, una ex urbis Romæ portis, per quam in Sabinos Nomentum uſque ibatur: quæ & Ficulnenſis. *Ptol.*

¶ Figulnenſis porta, quæ & Numentana, nunc *Porta Pia* dicitur, ſeu etiam *Porta di S. Agneſe*; eſtque in monte Quirinaldi, inter portam Salariam & Viminalem, Famiano Nardino, & aliis teſtibus & ut ego ipſe ſæpiſſime vidi. Dicitur melius Fieulnenſis. Vide Numentana porta.

¶ Fillecum, *Fillek*, oppidum munitum Hungariæ Auſtriacæ, in confinio ditionis Turcicæ, 5. leucis ab Agria in Boream, & totidem à Caſſovia in occaſum, iuxta amnem Gaium.

¶ Fimæ, *Fiſmes*, oppidum Galliæ, in Campania provincia, iuxta Vidulam fluvium, ubi recipit Noram, amnem, in Rhemenſi tractu, & in confinio Inſulæ Franciæ, 5. leucis à Rhemis in otum. Dicitur & ad Fines.

Fimeria, quæ & Cimbria parva apud Albertum Crantzium dicitur, *Femeren*, inſula Holſatiæ, ſeu Cimbrizæ peninſulæ ad ortum adiacens.

¶ Finalium, ſeu Finarium, *Finale*, oppidum Italiæ, in ora occidentali Genuenſi, Marchionatus cognominis caput. Aliàs Marchiones habuit proprios è gente Carretorum; ſed à 70. annis ſubeſt dominio Regis Hiſpaniæ. Arcem habet probe munitam cum duobus fortalitiis; eſtque medium iter Savonnam ad ortum & Albengam ad occaſum.

¶ Finalium, *Finale* cognomento *de Modena*, oppidum Italiæ, in ditione Ducis Mutinæ, ad Panarum fluvium, in limite Ferrarienſi, ſatis munitum. Diſtat tantùm 18. milliaribus à Ferraria in occaſum.

Fines & ad fines, *Tuyn*, oppidum Belgii, ad Sabim fluvium, in ditione Leodienſi, in Namurcenſi, & Hannoniæ Comitatuum confinio, inter Montes urbem Hannoniæ 4. & Carolomontium oppidum Namurcenſis Comitatus 7. leucis. Eſt & oppidum Germaniæ ſuperioris, in Helvetiis, quod *Pfin* nunc dicitur, pene jacens, apud Conſtantiam milliario Helvetico, Vitodurum versùs 2. ad Durium vel Taurum fluvium. Fines quoque oppidum Pannoniæ ſuperioris in Hungaria, quod *Samaguar*, teſte Lazio, nominatur, à Veſprino & Alba Julia 6. leucis in meridiem, Comitat. Coppano ptoximum 2. diſtans. *Ant.*

Finni, populi Scandinaviæ, quorum regio Scrifinia, vel Scrichnnia, & Finlandia dicitur. Vide Fenni. *Jorna.*

¶ Finnicum mare, *Golfe de Finlande*, ſive Finnicus ſinus, à mari Baltico ſecedens, inter Finnoniam & Livoniam, per ducenta & quinquaginta millia paſſuum ad Orientem ſe ſe extendit.

¶ Finnonia, ſeu Finnia, *Finlande*, regnum olim fuit, nunc regni tantùm Svecici pars, iuxta mare Balticum & ſinus Finnicum & Bothnicum. In plures provincias dividitur & partes, nempe in Finniam ſeu Finlandiam propriam; Caianiam, Tavaſthiam, Nylandiam, Careliam, & Savolaxiam. Finnia propria, quæ & nobilior & auſtralior, dividitur in ſeptentrionalem, cui caput Bjorneburgum, ad ſinum Bothnicum, & in meridionalem, cuius primaria uti & totius regionis eſt Aboa, ad oſtia fluvii *Aurojoki* in ſinum Finnicum, & è regione Alandiæ inſulæ.

¶ Fionia, *Fuinen*, inſula Daniæ, in mari Baltico, inter Jutiam ad occaſum, à qua ſeparatur exiguo freto, *Middelfart* ſeu *Cleyne Bele* dicto, & Selandiam ad ortum, à quo etiam ſeparatur freto *die Belt*. Ibi Ottonia, *Odensèe*, urbs primaria, & Neoburgum oppidum munitum, cum portu & arce. 4. milliaribus Germanicis à Selandia diſtat. Eius longitudo ab ortu in occaſum eſt 10. milliarium Germanicorum, latitudo tantùm octo; ſubeſtque Regi Daniæ. Sed antea male habita fuit à Svecis. A figura & ſitus amœnitate & elegantia nomen mutuatur. In ea cernuntur quatuor arces regiæ, *Neuburg*, *Hagenſchovv*, *Hinſgagel*, & *Eſcheburg*, pagi. 264. & cænobia ſex.

¶ Firæſi, populi, Scandinaviæ Ptolemæo. Eorum regio hodie dicitur *Fiering*, in regno Sveciæ teſte Brietio.

¶ Firandum, oppidum Aſiæ, in Iaponia inſula, in ea parte quæ *Ximo* dicitur, cum inſula cognomine, in ora littorali in occaſum & versùs Nangaſacum, Brieto teſte.

Fir-

Firmanorum Caſtellum, *Firmiano*, teſte Franciſco Pamphilo, caſtrum Piceni, Firmo urbi vicinum. Eſt & Firmanum, *Formiano* vel *Formignano*, oppidum Umbriæ apud Metaurum fluvium, à Foro Sempronii 8. mill. paſſ. in Ducatu Urbinate:

¶ Firmitas, ad Albulam, *la Ferè ſur Aubè*, oppidum Galliæ, in Campania provincia, ad Albulam fluvium, vix 4. leucis ſupra Barium in auſtrum, in confinio Burgundiæ.

¶ Firmitas Auculphi, ſeu ſubter Jotrum, *la Fertè ſous Jovare*, oppidum Galliæ, in Bria regione, Campaniæ annexa, ad Matronam fluvium, medium inter Meldas ad occaſum & Caſtrum Theodorici ad ortum.

¶ Firmitas Bernardi, *la Fertè Bernard*, oppidum Galliæ amplum, in Ceuomanenſi provincia, ad Huinam fluvium, versùs Perticenſem tractum. 12. leucis à Cenomano in ortum.

¶ Firmitas Milonis, *la Fertè Milon*, urbs Galliæ, in provincia Inſulæ Franciæ, inter Sveſſiones ad Boream & Meldas ad auſtrum ferè media.

Ptol. Proco. Firmium, Firmum Ciceroni, Straboni, *Fermo*, Colonia & urbs archiepiſcopalis Piceni, poſt Anconam in Marchia Anconitana urbs primaria, apud oram maris Hadriatici, media ferè inter Lauretum & Aſculum ad 25. mill. paſſ. ab Ancona 40. in ortum & Eurum. Populi Firmani Plinio, Firmiani Livio. (Aliis idem eſt Firmum cum Firmanorum Caſtello.)

¶ Firmium, *Fermo*, urbs eſt Italiæ, in ditione Pontificia, & in Marchia Anconitana. 18. milliaribus diſtat à Laureto in auſtrum, & 25. ab Aſculo in Boream, uti à Macerata in ortum.

Plin. Fiſcellus mons, *Monte Fiſcello* etiam vulgò, & *Monte di Noreia*, montis Appennini ramentum, in Umbria, juxta Piceni & Sabinorum confinia: ex quo Nar fluvius profluit, & ubi antrum Sibyllæ eſſe fertur, unde & *Monte di Sibilla* dicitur. Ejus meminit Silius lib. 8.

Quæ Fiſcelle tuas arces, Pinnamque virentem.

Ptol. * Fiſera, *Figeri* ſeu *Figari* Pineto, oppidum olim nunc pagus Corſicæ, in ora occidua & auſtrali, apud Marianum promontorium, inter Adiacium urbem & Bonifacium oppidum ad 30. mill. paſſ. inde in Boream. (* *ετεςα* in manuſcripto Seldeni.)

¶ Fiſa, *Fiſe* provincia ſatis ampla Scotiæ meridionalis, inter æſtuaria Tavi & Fortheam extenſa versùs Oceanum Germanicum. Ibi urbs primaria Andreapolis ſeu Fanum S. Andreæ. Pars eſt veteris Otoliniæ, & olim dicta fuit Roſſia, id eſt, peninſula. Ab occidente Ocellis montibus ſeparatur à Laudonia provincia; ejuſque circuitus eſt octuoginta quatuor milliarium.

¶ Fiſci campus, *Feſcamp*, oppidum Galliæ, in Normannia provincia, & in Caletenſi tractu, cum Abbatia & portu in ora littorali maris Britannici, inter Portum Gratiæ & Deppam.

Strab. Flamania Via, ab urbe Roma Ariminum uſque perducta, per Otriculum, Narniam, Spoletium, Forum Flaminii, Heluillum, Callem, Forum Sempronii, Fanum Fortunæ, & Piſaurum ex Itinerario Antonini Auguſti, à Flaminio Conſule, qui ad lacum Traſimenum ab Hannibale cæſus eſt, ſtrata. De qua Ovidius Libro 1. de Ponto, elegia 9.

Spectat Flaminiæ Claudia juncta viæ.

Diac. Flaminia etiam, regno Galliæ Togatæ, ſive Æmiliæ quæ nunc Romandiola, & vulgò *la Romagna* dicitur, à Paulo Diacono memnrata, non apud veteres. Cujus metropolis Ravenna, & Bononia recens metropolis primaria.

Plin. Flanaticus Sinus, Flanonicus Stephano, Polaticus Melæ, Liburnicus Oroſio, ſinus maris Hadriatici, inter Iſtriam & Liburniam, *il Quarnero*, Populi Flanates Plinio.

¶ Flandria, *Ulaenderen* incolis, *Flandre* Gallis, *Flandes* Hiſpanis, & *Fiandra* Italis, provincia Belgii maxima & cultiſſima, Comitatus titulo inſignita. Habet à ſeptentr. Oceanum Germanicum & Zelandiam, ab oriente Brabantiam, ab occidente Picardiam & Arteſiam, & à meridie Hannoniam; partiturque in tres partes, nempe in Flandriam Teutonicam ſeu propriam, quæ ad occaſum, in Flandriam Gallicanam, quæ ad meridiem, & in Flandriam Imperialem, quæ ad orientem extenditur. Antea tota ſuberat dominio Regis Hiſpaniæ; ſed à multo tempore pars Zelandiæ propinqua paret Hollandis, & media ferme pars totius provinciæ Regis Francorum agnoſcit imperium à paucis annis, cum Flandria Gallicana. Totius regionis caput eſt Gandavum.

Flandriæ urbes præcipuæ.

Aldenarda, Oudenarde, *in ditione Francorum*.
Aloſtum, Aelſt, *Gallis* Aloſt, *in ditione Hiſpanorum*.
Armentariæ, Armentiers, *Francorum*.
Axella, Axel, *Hollandorum*.
Baſſea, la Baſsèe, *Francorum*.
Bruga, Bruges *Hiſpanorum*.
Burburgus, Bourbourg, *Francorum*.
Clauſula, Sluys, *Gallis* l' Ecluſe, *Hollandorum*.
Cortracum, Cortricht, *Gallis* Courtray, *Francorum*.
Dammum, Dam *Hiſpanorum*.
Dixmuda, Dixmude, Hiſpanorum.
Duacum, Dovay, *Francorum*.
Dunquerca, Duinkerke, *Gallis* Dunquerque *Francorum*.
Furna, Veurnes, *Gallis* Furnes, *Francorum*.
Gandavum, Ghendt, *Gallis* Gand, *Hiſpanorum*.
Gerardimontium, Geertſberg. *Gallis* Grandmont, *Hiſpanorum*.
Gravelinga, Grevelinghen, *Gallis* Gravelines, *Francorum*.
Hulſtum, Hulſt, *Hollandorum*.
Inſula, Riſſel, *Gallis* Lille, *Francorum*.
Ipra, Iperen, *Gallis* Ipre *Hiſpanorum*.
Menina, Menin., *Francorum*.
Neoportus, Nieuport, *Hiſpanorum*.
Oſtenda, Oſtende *Hiſpanorum*.
Teneramunda, Dermonde, *Hiſpanorum*.
Tornacum, Dornick, *Gallis* Tournay, *Francorum*.
Vinobiberga, Vinoxberg. *Gallis* Bergues S. Vinoc, *Francorum*.

Flanona, & Flavona, ut alii habent codices, *Flanona* oppidum Iſtriæ, apud limites Liburniæ, ab Alvona oppido 4. mill. paſſ. in Boream, à Pola urbe 25. apud Arſiæ fluvii oſtia.

¶ Flanona ſeu Flavona, oppidum aliàs Liburniæ, nunc Iſtriæ, in ora maris Adriatici & ſinus Flanatici, ſub dominio Venetorum, cum portu ſatis capaci, 12 milliaribus diſtat ab oſtio Arſiæ fluvii in ſeptentrionem.

Flavia, colonia & urbs Palæſtinæ, eadem Neapoli urbi Samariæ, patria Juſtini Philoſophi & martyris. Juſtin. Mart. Vide Neapolis. Aliis Cæſarea Palæſtinæ eſſe putatur.

Flavia Æduorum, *Flavigny*, ut nonnullis videtur, oppidum Galliæ Celticæ, cum cœnobio, in Burgundiæ Ducatu, non in Sequanis, ut ſcribit Ortelius apud Semurium 2. leucis diſtans. Sed Flavia ex panegyrico Conſtantini Magni eſt ipſa Æduorum urbs Auguſtodunum, teſte Paradino; *Flavigny* verò Flaviniacum eſt, inter Divionem & Semurium. Script. Gall. Vet. Inſc.

Flavia Gallica, *Fraga*, teſte Varrerio, oppidum Hiſp. Tarraconenſis, in Aragonia, à Montione 4. leucis, ab Ilerda 2. à Cæſarauguſta 21. Ptol.

¶ Flavia Gallica ſeu Gallica Flavia, oppidum Illergetum, nunc *Fraga*, Gallis *Fragues*, oppidum munitum Aragoniæ, ad Cincam fluvium, in limite Cataloniæ. 3. leucis diſtat ab Ilerda in occaſum, & 18. à Cæſarauguſta in ortum.

Flavia Lambris, *S. Maria Finis terræ*, teſte Tarapha, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis, in ora Gallæciæ, apud Nerium promontorium, à Compoſtella 16. leucis. Sed hoc oppidum littorale eſt; Flavia Lambris verò mediterraneum, quod aliis *Fuenfria*, oppidum inter Villam Francam ad ortum 9. & Sarriam ad occaſum 6 leuc. à Compoſtella ad 27. diſtans in ortum. Ptol.

¶ Flavia Lambris Bædiorum, oppidum Callaicorum, quibusdam eſt *Fuenfria*, caſtrum versùs limites Aſturiæ. Aliis autem eſt Rivadavia, oppidum ad Minium fluvium versùs confinia Portugalliæ, 8. leucis ſupra Tyde in ortum.

Flaviana ala, & Flaviana caſtra, ac Flavianum, ſic à Flavio Tiberii Cæſaris præfecto Wien & Italis *Vienna*, teſte Lazio, *Vienne* Gallis, urbs epiſcopalis Pannoniæ ſuperioris, ad Danubium, Auſtriæ metropolis clariſſima, inter Pragam 36. & Budam in ortum 30. leucis. Vide Iuliobona, & Vindobona. Script. Germ.

Flavianum, quod & Flavinianum legitur, *Fojano*, oppidulum Hetruriæ, ad Tiberim, in finibus Faliſcorum ab urbe ad 24. mill. paſſ. Flavinium Virgilio lib. 7. Æneidos: unde Flavinius, a, um. Cat.

Hi Soractis habent arces, Flaviniaque arva.

Flavina apud Silium libr. 8.

Quique tuos Flavina Focos, Sabatia quique.

Fla-

Ptol. Flavias, quæ & Flaviopolis, *Fl'iopoli* ex tabulis recentibus, urbs Ciliciæ mediterraoea, olim epiſc. ſub Archiepiſcopo Seleucienſi, nunc vicus. (* in Seldeni manuſcripto [illegible].)

Flaviniacum, *Flavigny* oppidum Burgundiæ. Vide Flavia Æduorum.

Ptol. Flaviobriga, *Bermeo*, teſte Morali, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis, apud oram Oceani Cantabrici, ad Nervium fluvium, à littore 2. leuc. ubi Amanum portus Plinio. Sed aliis eſt *Bilbao*, quod à Bermeo 5. leucis in occaſum diſtat, à Burgis 30. in Boream, à littore 2. urbs Cantabrorum primaria. Sed Bilbaum anno ſalutis 1298. ædificatum eſt, teſte Joanne Mariana libro 15. cap. 3.

¶ Flaviobriga; urbs Autrigonum, in Cantabris quæ antea Portus Amanus: Nunc eſt *Bilbao*, urbs Biſcaiæ primaria, ad Neruam fluvium, qui 2. leucis infra in Oceanum Cantabricum ſe exonerat, eſtque ampla & elegans, emporiumque celebre, 14. leucis à ſano S. Andreæ in ortum.

Ptol. Flavionavia, quod & Flavion Avia ſeparatim ſcribitur, S. *Ander* Villanovano & Coquo oppidum præclarum Hiſpaniæ, in ora Cantabriæ, à Flaviobriga ſeu Bilbao 14. leuc. in occaſum.

Ptol. Flaviopolis, quæ & Cratia, urbs Bithyniæ, in ea parte quæ Honorias dicta eſt, epiſc. ſub Archiepiſcopo Gangrenſi, vel, ut alii ſcribunt, ſub Archiepiſcopo Claudiopolitano. Sic etiam Zela urbs Thraciæ dicta eſt; teſte Plinio.

Plin. Flavium S. *Andres*, teſte Lazio, urbs Norici epiſc. ſub Archiepiſcopo Salisburgeoſi, quæ & Lavantum, *Levandt*, ad fluvium cognominem, qui in Draum labitur, inter Vacorium & Græcium ad ortum 10. leuc. à Claudia 6. Quæ urbs aliis Solva à Plinio dicta putatur; vel non procul certè abeſt; cum Solva, teſte Lazio, iaceat.

¶ Flavium, *S. Andres*, urbs eſt Carinthiæ Ducatus, ſubeſt tamen Archiepiſcopo Salisburgenſi, ad Lavantum fluvium, qui duabus leucis infra in Dravum ſe exonerat. Diſtat 9. milliaribus Germanicis à Labaco in Boream, eſtque media inter Claudiam ad occaſum & Græcium ad ortum.

Flavium Arvenſe, *Alcolea*, teſte Morali, oppidum Vet. Inſcr. Hiſpaniæ Bæticæ, in Vandalia, ab Hiſpali 8. leucis diſtans.

Flavium Axalitanum, quod & Axalita, *Lora*, teſte Vet. In. Script. Morali, ac Cluſio, oppidum Hiſpaniæ Bæticæ, in Vandalia, apud Bætim fluvium, inter Hiſpalim 9. & Cordubam 13. leucis, olim municipium.

Ptol. * Flavium Brigantium, Brigantium Antonino & Dioni, Brigantia Oroſio, *Betanzos*, urbs Hiſpaniæ Tarraconenſis, in Callaicis, apud Carooium urbem, in ora, inde 3. leuc. diſtans, à Compoſtella 8. Sic Antoninus Beutherus, Henricus Coquus, & Joannes Mariana ſentiunt. At Morali, Taraphæ, & Villanovano eſt ipſa Compoſtella urbs, vulgò *Sant Iago*, & *S. Iago di Compoſtella*, à Caronio 10. leucis ferè in auſtrum diſtans. Floriano verò eſt ipſum Caronium. Sed cum apud Ptolemæum urbes diverſæ ſint Caronium & Brigantium, non rectè ſentit Florianus niſi ſit ipſius Caronii portus: & quoniam ex Ptolemæi deſcriptione Flavium Brigantium parum ab ora littorea recedit, ipſique Caronio propinquum, priori ſententiæ ſubſcribo. Sic autem à Veſpaſiano Imperatare, qui Flavius cognominatus eſt, dictum putatur. (* in manuſcripto Seldeni [illegible].)

Ptol. Flavona. Vide Flanona.

¶ Flensburgum, *Flensbourg*, urbs Daniæ, in Jutia & Ducatu Sleſvicenſi, ad ſinum parvum cognominem cum portu capaci & caſtro, 4. leucis Germanicis ab Alſena inſula in occaſum, totidem à Sleſvico ad Boream, & 9. ab Ottonia ad auſtrum; ſubeſtque Regi Daniæ.

¶ Fleſſinga; *Uliſſinghen* incolis, *Fleſſingues* Gallis, urbs Belgii, in Zelandia provincia, & in Valachria inſula, permunita, & cum portu commodo, in ditione Batavorum, & ſub dominio utili Principis Arauſicani. Vix una leuca diſtat à Middelburgo in occaſum, & 3. à Clauſulis in ortum, 7. autem à Gandavo in Boream.

¶ Fletio, *Flueten*, vicus, 5. mill. paſſ. ab oppido *Woerden*, in dominio Ultrajectenſi, ſub Batavis, medius ferè inter *Woerden* & Ultrajectum, teſte Cluverio.

¶ Flevo, ſeu Fletio quibuſdam, inſula Friſiorum, in Flevo lacu, ubi nunc, Ortelio teſte, inſulæ *Ens & Urk*, io ſinu *de Zuiderſee*. Cluverius autem putat à mari abſorptam fuiſſe, ubi ſunt nunc Brevia *het Brede ſant* dicta, inter Friſiam occidentalem & Vieringam inſulam, quod forſan meliùs. Mela.

Flevo, inſula Rheni, *t' Vlie*, & *Flie*, teſte Ortelio, dicitur, in oſtio ipſius Rheni, apud Hollandiam.

Flevum, Flevi lacus Tacito, *Suderſee*, & *Zuyderſee*, Plin. ſinus maris Germanici, inter Batavos & Friſios, in Mel. quem Rheni alveus orientalis cum Inſula apud Campenam urbem, inter illam & Volenhoviam oppidum, inſiuit. Sed Flevum Plinio eſt ipſius Rheni oſtium orientale. Tac.

Flevum Caſtellum, *Vollenhove*, teſte Cyro Spangebergio, oppidum Friſiæ occidentalis, ad Flevum lacum, à Campena urbe Tranſiſalanæ 2. leucis in Boream, à Stenvico oppido totidem in occaſum. Sed Becano eſt *Fledorp*, oppidum ejuſdem Friſiæ, in ora littorea ad Boream, apud Groningam urbem.

¶ Flevum Caſtellum aliis fuit, ubi nunc vicus *Ooſteynde* dictus, in parte Boreali inſulæ *Ulieland* dictæ, ad oſtium flevi lacus, ſeu maris Auſtrini, propè Rheni oſtium orientale, Flevum dictum, *het' Vlie*, vix 3. leucis in occaſum ab ora Friſiæ occidentalis, Sanſone & aliis teſtibus. Ant.

* Flexum, poſtea Poſonium ſeu Piſonium, *Preſburg* Ptol. Lazio & aliis, urbs Pannoniæ ſuperioris, in Hunga- Lib. ria, apud fines Auſtriæ, ad Danubium, conventus Hun- Not. garici regni poſt amiſſam Budam, inter Viennam ad occaſum 10. & Budam, ad ortum 20. leuc. occurrens. (* [illegible] in manuſcripto Seldeni.)

¶ Flexum quibuſdam eſt *Presbourg*, urbs Hungariæ Auſtriacæ primaria, cum arce, ubi nunc Reges Hungariæ inaugurantur. 3. leucis diſtat à confinio Auſtriæ, 7 à Vienna in ortum, & 26. à Buda in Circium. Aliis autem Flexum eſt *Ovvar*, oppidum Hungariæ, quod à Germanis *Altenbourg* dicitur, ad ramum inferiorem Danubii, ubi Leitam amnem recipit prope Schutiam inſulam, & 2. leucis à Poſonio in auſtrum: quod meliùs.

Flintum, *Flint*, caſtrum Angliæ, in Walliæ Principatu, ad Deam æſtuarium. Hinc regio adjacens dicitur Comitatus Flintenſis, *Flintshire*. Diſtat autem 9. milliaribus Anglicis à Ceſtria in occaſum. Ibi Rex Richardus ſecundus perfidia Henrici Percii Comitis Northumbriæ traditus, in manus Henrici Ducis Lancaſtriæ deveoit; inde captivus Londinum deductus, è regali ſolio depulſus eſt.

Florentia, *Fiorenza*, ſeu *Firenze*, ut ipſi Florenti- Ptol. ni ſcribunt, Gallicè & Anglicè *Florence*, Colonia & Ant. urbs archiepiſcopalis, Hetruriæ, quæ magno Duci paret, caput, ampla, & elegantiſſima totius Italiæ, Arno fluvio diviſa; olim libera, ac maximæ partis Hetruriæ domina, nunc vero Reipublicæ formam adhuc, ſub magno tamen Duce ex Medicæa familia, ſervans. Populi Fluentini Plinio, Florentini Tacito. Florentia à Syllæ militibus anno ab urbe condita 645. ædificata: Colooia poſtea à Cæſare Auguſto, Marco Antooio, & Marco Lepido eò deducta. A Martino V. Pontifice Maximo archiepiſcopalis effecta; Synodo generali, in qua Græci Latini circa fidem conſenſerunt, ſub Eugenio IV. Pontifice Maximo clara. De qua illud.

Nunc floret Florentia, qua ante Fluentia dicta eſt.

Et libro 13. Itinerarii:

Quo trajecto, altas monſtrat Florentia turres.
Hetruſcis caput.

¶ Florentia urbs eſt Tuſciæ primaria, duplici arce munita, cum palatio ſuperbiſſimo, ubi perſæpe magnus Dux commoratur; fuitque aliàs Reipublicæ peramplæ caput, donec tandem Mediceis urbis dominatus ceſſit auctorirate Caroli V. Imperatoris, qui anno 1530. Alexandrum Medicem generum ſuum primum Florentiæ Ducem creavit. Ditio Florentina eſt ſatis ampla, & juxta Arnum fluvium. A ſeptentrione ſeparatur à Bononienſi tractu monte Apennino. Ad meridiem habet Senenſem agrum, ad orientem Romandiolam, & ad occidentem agros Piſanum & Lucenſem. Florentiæ habitum fuit Concilium Oecumenicum ſive univerſale anno 1438. à Papa Eugenio IV. præſente Joanne Palæologo Imperatore Conſtantinopolitano.

Florentiola, *Firenzuola*, & *Fierenzuola*, oppidum Ant. geminum; unum in Thuſcia, apud Vatrenum fluvium in-

ſttra montes, inter Bononiam 30. & Florentiam 24. mill. paſſ. alterum in Gallia Togata, inter Placentiam 12. & Parmam 13. mill. à Fidentia Julia 8. Placentiam verſùs.

Turon. Floriacum, *Fleury*, pagus Galliæ Celticæ, in Burgundiæ Ducatu & territorio Divionenſi. Floriacum alterum ad Ligerim fluvium, in agro Aurelianenſi, pagus cum cœnobio, quod Floriacenſe nominatur, Bleſis proximum.

¶ Floriacum, *Fleury*, oppidulum eſt Ducatus Burgundiæ, ad Uſchum amnem, 3. leucis à Divione in occaſum. Floriacum alterum, *Fleury*, pagus eſt, 7. leucis ab Aureliis in ortum diſtans ubi celebris Abbatia Floriacenſis ſeu S. Benedicti, *S. Benoiſt ſur Loire* dicta, 25. leucis à Bleſis in ortum.

Ant. Floriana, oppidum Pannoniæ inferioris, nunc pagus, *S. Paul*, teſte Lazio, apud Danubium fluvium & Budam urbem.

¶ Florida, *la Floride* Gallis, *Florida* Hiſpanis, regio perampla Americæ ſeptentrionalis; ideo ſic dicta, quia detecta fuit ab Hiſpanis die Dominica Palmarum; eſtque versùs ſinum Mexicanum. Ibi Hiſpani poſſident arces S. Matthæi & S. Auguſtini, versùs oram littoralem, cum aliquot aliis parvi momenti. Angli verò à paucis annis occuparunt partem orientalem versùs montes Apalatæos & fluvium Maii; habentque multas colonias in illo tractu, teſte Briſtochio.

¶ Floripolis, ſeu Fanum S. Flori, *S. Flour*, urbs Galliæ, in Alvernia provincia, in monte edito, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Bituricenſi ab anno 1317. Quibuſdam eſt Indiciacus antiquorum. Sedet ad radices montis le *Cantal* dicti, ad amnem *Larder*, versùs Gabalos, 15. leucis a Claromonte in auſtrum, & 13. ab Anicio in occaſum.

Plin. Florius, *Ars*, teſte Moletio, fluvius Hiſpaniæ, in Callaicis, apud Nerium promontorium, in Oceanum labens: qui Vir Ptolemæo dicitur.

¶ Florum inſula, *Flores*, inſula ampla Aſiæ, in mari Indico, ab ortu in occaſum extenſa, inter Javam & Timoris inſulas, 40. leucis Hiſpanicis à Macaſſaria inſula in auſtrum, ſui juris, & ab Europæis nomine tantùm nota, & versùs oram Borealem.

¶ Florum inſula, *isla de Flores* Luſitanis, inſula maris Atlantici, & una ex Aſſoribus ſeu Tertiariis, ſed parva. 80. leucis Gallicis à Tertiaria in occaſum diſtat, ſub dominio Regis Portugalliæ.

Plin. Fluentini, populi Hetruriæ, Arno appoſiti: qui Florentini putantur. Unde & ipſa Florentia Fluentia dicta eſt.

Cæſar. Fluſates, populi Aquitaniæ: quorum oppidum *Foix*, Fuxum Latino recenti, Comitatus inſignis, inter Toloſam & Couſorannos, inde 9. hinc 6. leucis diſſitum. Sed ſunt qui Eluſates legendum velint: quorum urbs *Euſe* nominatur.

¶ Fluſates, populi Aquitaniæ, meliùs Eluſates dicti, prope Eluſam urbem, *Eauſe*. Vide Eluſates.

Script. Ital. Focaria, *Monte di Peſaro*, teſte Blondo, mons & promontorium Umbriæ, inter Piſaurum propinquum, & Fanum. Sic in antiquis Piſauri annalibus.

Plin. Focunates, *Foucigny*, vel *Foſſigny*, teſte Piugonio, populi & oppidum Sabaudiæ. Sed Simlero eſt vallis *Sulis* quæ & S. Bartholomæi nominatur, inter Tridentinos & Venetos. Illud manifeſtum, eos eſſe populos Alpinos, in Italia apud Plinium, non in Sabaudia quæ eſt in Galliæ & in Allobrogibus.

¶ Focunates populi ſunt, quorum tractus Foſſiniacum nunc dicitur, *le Fauſſigny*; in Ducatu Sabaudiæ, ad radices Alpium, & in confinio Valeſiæ regionis. Ejus primaria eſt Cluſæ.

¶ Foggia, *Foggia*, oppidum lepidum Italiæ, in regno Neapolitano, & in provincia Capitanata, tributo quod ibi ſolvitur celebre, vulgò *la Dogana di Foggia*, prope Cerbalum fluvium. Vix 8. milliaribus ab ora maris Adriatici, & 10. à Manfredonia in ortum diſtat.

¶ Fons Æthiopis erat in via qua ab Jeruſalem Gazam itur, nec longe ab Azoto, teſte Sanſone: & is eſt ad cujus aquas Eunuchum Candacis Reginæ Æthiopum baptizavit Philippus Diaconus, ut fidem faciunt ſacræ paginæ Act. cap. 8.

¶ Fons Bellaqueus, ſeu Fons aquæ pulchræ, *Fontainebleau*, burgus culriſſimus Galliæ, in provincia Inſulæ Franciæ, & in Hurepeſio tractu, cum palatio ſuperbiſſimo, à Franciſco I. & Henrico IV. Regibus extructo ubi peramœnus Regis ſeceſſus, in medio ſylvæ cognominis. Vix una leuca diſtat à fluvio Sequana, à Meloduno, & 14. à Pariſiis in auſtrum.

¶ Fons Ebraldi *Fonteurault*, oppidulum Galliæ, in Andegavenſi provincia, cum Abbatia percelebri Virginum, quarum Abbatiſſa etiam viris hujus Ordinis præeſt. Eſt in confinio Turonenſis provinciæ. Vix una leuca diſtat à Ligeri fluvio, 3. à Salmurio in Eurum, & 5. *Lib.*

à Chinonio in occaſum. *Cant.*

Fons Hortorum, fluvius Adonis, qui *Canis* nominatur, teſte Poſtello, qui per Phœniciam ex monte Libano, ſeu Antilibano, in mare Syrium apud Berytum decurrit.

¶ Fons Hortorum puteus eſt aquarum viventium, quæ fluunt impetu de Monte Libano.

Fons Jovis apud Dodonem in Epiro mirus, faces extinctas accendens, & accenſas extinguens. *Plin.*

Fons Rapidus, *Fuente rabia*, *Fonterabia*, oppidum cum arce finitiſſima adversùs Gallos Hiſpaniæ Tarraconenſis, in ora Vardulorum, apud Olarſonem oppidum exciſum, à Gothis anno ſalutis 625. conditum, inter Bajonem urbem Aquitaniæ, & Sebaſtianopolim oppidum 5. leucis diſſitum. *Script. Hiſp.*

Fons Rapidus, *Fontarabie* Gallis, oppidum eſt munitum Guipuſcoæ provinciæ, in ora maris Aquitanici, ad oſtia Bidaſſoæ fluvii, in ipſo limite Galliæ. 3. leucis à Sebaſtianopoli in ortum; eratque antiquitus in Aquitania, ut multi opinantur.

Nomina fontium aliquot apud veteres:

Acidalia, Bœotiæ, apud Orchomenon.
Aganippe, Bœotiæ, ad Heliconem montem.
Albuneus, in Latio, apud Tybur.
Arethuſa, apud Syracuſas, in Sicilia.
Callirhoe, apud Athenas, in Attica.
Caſtalius, Phocidis, ad Parnaſſi montis radices.
Clitorius, apud Clitorium urbem Arcadiæ.
Crunos, Atticæ.
Cyane, apud Syracuſas, in Sicilia.
Dirce, apud Thebas, Bœotiæ.
Dircenna, apud Bilbilim, Hiſpaniæ.
Gargaphie, apud Plateas, in Bœotia.
Hippocrene, ad Heliconem montem.
Libethros, Magneſiæ in Theſſalia.
Liriope, apud Theſpias, in Bœotia; ubi Narciſſus puer ſuffocatus.
Magæa, apud Syracuſas, in Sicilia.
Salmacis, Cariæ, apud Halicarnaſſum, qui & Salmax.
Virbius. Laconiæ, in Peloponneſo.

Fontanella, pagus Galliæ Celticæ, ad Sequanam fluvium, in territorio Rothomagenſi, cum cœnobio celeberrimo, à Rothomago 12. mill. paſſ. diſtans Pariſios versùs, *Fontanelle*. *Mart.*

Fontecli, *la Fondazza*, pagus olim Æmiliæ, nunc rus, cum caſtro parvo diruto, inter Placentiam & Parmam, à Placentia 13. mill. paſſ. poſt Florentiolam oppidum diſtans.

¶ Fonteneum, *Fontenay le Comte*, urbs Galliæ lepida, in Pictavenſi provincia inferiori, ad radices collis ad amnem Vendeam, dives effecta ob nundinas, 5. leucis diſtat à Marano in Boream, & 3. à Malleaco, 7. autem ab ora Oceani Aquitanici.

Fontes, pagus Inſubriæ, apud Aronam, qui & Fontanetum nunc dicitur, à multis fontibus ibi ſcatentibus dictus, ubi plures exſtant inſcriptiones antiquæ marmoreæ.

Fontes Aponi, *Bagni d' Abano*, balnea cum vico, in agro Patavino, quæ Plinio Aquæ Patavinæ dicuntur. Vide Aponus. *Suet.*

¶ Forbisherii, fretum, in Gronelandia. Vide fretum Forbisherii.

¶ Forchena, *Forchaim*, oppidum Germaniæ, in Franconia, ad confluentes Wiſenti & Regnitii fluviorum, ubi caſtrum permunitum, ſub dominio Epiſcopi Bambergenſis. 4. milliaribus Germanicis diſtat à Bamberga in meridiem Norimbergam versùs, à qua 5. leucis diſtat. Quibusdam eſt Trutavia.

Fordunum, *Fordon*, oppidum Scotiæ amplum, & Merniæ regionis primarium, ubi corpus D. Palladii Scotorum Apoſtoli præcipuè colitur, ab Aberdonia 15 mil. diſtans in Africum. *Script. Scot.*

Forentani, populi Apuliæ, ſive Lucaniæ in confinio, quorum oppidum Forentum, Ferentum, ut videtur *Plin.*

apud

apud Horatium *Forenzo*, à Venuſia 9. mill. in ortum Acherontiam verſùs recedens. (*Vide Ferentum.*)

Cic. Liv. Strab. Plin. Formiæ, quæ & Phormiæ, & Hormiæ Græcis, colonia & urbs epiſcopalis, antiqua Læſtrygonum ſedes, à Saracenis exciſa, in Latio novo, nunc verò in Campaniæ ora littorali, inter Cajetam ad occaſum 4. & Minturnas ad ortum 9. mill. paſſ. occurrens, ubi nunc *Moja* pagus elegans & amœnus, qui non ipſæ Formiæ, ſed potius Molæ Formianæ à Cicerone memoratæ, eſt. Sedes hujus urbis, prorsùs everſæ apud Molam, epiſcopalis Cajetam translata eſt. Cavendus eſt error hic Strabonis. Formias à Tarracina 400. ſtadiis diſtare ſcribentis, cùm neque 200. diſtent. Hinc ſinus Formianus, *Golfe di Gajetta*. Hujus urbis meminit Martialis lib. 10. epiſt. 30.

O temperatę dulce Formia littus.

Cic. ubi Formiæ numero ſingulari.

Formianum villa Ciceronis erat, in agro Formiano: cujus locus adhuc vulgò *Ciceron*, teſte Smetio, nominatur. Hinc Formianus, a, um. Horatius l. 1. carm. od. 20.

Temperant vites, neque Formiani
Pocula colles.

Ptol. Formio, *Riſano*, teſte Vergerio cum Leandro, fluvius Iſtriæ, in mare Hadriaticum inter Tergeſtum & Juſtinopolim influens: oſtia à Tergeſto 6. mill. paſſ. abſunt.

¶ Formio amnis eſt parvus Iſtriæ, in mare Adriaticum & ſinum Tergeſtinum cadens, 2. milliaribus à Juſtinopoli in Boream, & 6. à Tergeſte in auſtrum.

¶ Formoſa, *Formoſa*, Gallis *Belle Isle*, inſula Aſiæ in Oceano orientali Sinico, & inter Sinas & Luſoniam inſulam: cujus oppidum præcipuum eſt *Tayoan*, in ora. Ante aliquot annos tota paruit Hollandis, ſed ab ipſa ejecti ſunt à Sinis noviſſimè. Inſula eſt probè culta & valde fertilis.

Foroauguſtani, populi Hiſpaniæ Tarraconenſis: quorum urbs Libiſoſa.

¶ Foro-Julienſis ager, ſeu Foro-Julium, *Friuli* Gallis *le Frioul*, provincia Italiæ, in dominio Veneto. Vide Forum Julium.

¶ Forteventura, *Fortaventure*, inſula Africæ, in mari Atlantico, & una ex Canariis, versùs ortum & oram Africæ, Oppidum habet cognomine in ora auſtrali; aliaſque Caſperia dicta fuit. Subeſt Regi Hiſpaniæ cum aliis Canariis ſeu Fortunatis. 26. leucis Hiſpanicis diſtat ab ora Africæ.

Script. Scot. Forthea, *Fyrth*, vel *Frith*, fluvius ingens Scotiæ, Edimburgum regiam Scotorum præterluens, qui Loxa Ptolemæo dicitur (ut nonnullis videtur) Vide Bodotria.

¶ Forthea, *Forth*, fluvius Scotiæ meridionalis. Oritur in confinio Lennoxiæ provinciæ, deinde Striveli-num urbem rigat, & paulò infra multis auctus fluviis, in æſtuarium Bodotriam ſe exonerat, quod ab eo etiam Forthea dicitur, nunc *Fyrth of Forth*; extenditurque inter Fiſam & Laudoniam provincias. Non rigat Edimburgum; ſed ab ea urbe diſtat tantùm una leuca in Boream Forthea æſtuarium.

Lib. Not. Fortia Caſtra, *Sterzing*, teſte Lazio, vel *Sterzingen*, oppidum Norici, in Rhætiæ confinio, in Comitatu Tyrolenſi, non obſcurum, inter Brixinonem 4. & Oenipontem ad arctos vergentem 6. leucis, quod & Stiriacum etiam Latinè dicitur.

¶ Fortunæ Divinæ inſula, *Iland of Good Fortuyn* Anglis, inſula Americæ ſeptentrionalis, versùs terras Arcticas, & ad oſtium orientale Freti Hudſonis, detecta ab Anglis hiſce ultimis temporibus.

Strab. Fortunæ templum erat in Campania, inter Cales & Teanum urbes propinquas, 4. tantùm inter ſe mill. paſſ. diſtantes.

Plin. Ptol. & al. Fortunatæ inſulæ, maris Atlantici, quæ *Iſole Canarie* hodie, & Hiſpanis *Islas de Canaria*, dicuntur. Quarum nomina apud Plinium ſunt Ombrio, Junonia gemina, Capraria, Nivaria, & Canaria. Apud Ptolemæum vero Aproſitos, Heras, Pluitalia, Caſperia, Canaria, & Centuria. Abſunt à Gadibus in Notolibycum 230. leucis Hiſpanicis, in navigatione ad orbem novum occurrentes, ſub Hiſpanicis. Nunc 7. ſunt, una earum in duas fortè maris æſtu diviſa.

¶ Fortunatæ inſulæ, nunc Canariæ dictæ, *les Canaries*, Gallis, detectæ fuerunt à Joanne Betencurtio Gallo; & 20. aut 30. circiter leucis diſtant ab ora littorali Africæ, & regionis Biledulgerid. Earum orientalior eſt Forteventura; inſula autem Ferri eſt occidentalior. Vide Canariæ inſulæ.

Foruli, vicus Sabinorum, in rupe prærupta apud Marſorum confinia, adhuc vulgò *Forolo* dictus, apud Himellæ fluvii ortum. Cujus meminit Virgilius libro 7. Æneidos: *Strab. Liv. & al.*

Caſperiamque colunt, Foruloſque, & flumen Himellæ.

¶ Forum Adriani nunc eſt *Woorburg*, vicus in Hollandia, Cluverio teſte.

Forum Alieni, oppidum Æmiliæ, apud Padum fluvium, ubi nunc Ferraria urbs, *Ferrara*, teſte Joanne Bocatio, cum aliis, inter Bononiam 32. & Patavium in Bor. 48. ac inter Mantuam & Ravennam 50. à Verona vero 60. mill. paſſ. *Tac.*

Forum Appii, urbs Latii, olim epiſcopalis, in finibus Volſcorum, apud Pontinam paludem, inter Ariciam & Feroniam, ac inter tres Tabernas & Tarracinam, à qua 12. mill. paſſ. recedit, Romam versùs 48. prorſus exciſa. Locus *Cale nuove*, ſeu *Caſe nove* Celſo Cittadino, aliis *li Maruti* diverſorium: aliis verò ubi *Foſſa nuova*, monaſterium & abbatia: quæ loca omnia ſunt proxima. Populi Foroappii Plinio. Meminit Horatius libro 1. ſerm. ſat. 5. *Cic. Hor. Ant. Ptol. & al.*

-inde Forum Appi
Differtum nautis, cauponibus atque malignis.

¶ Forum Appii, urbs Volſcorum Cluverio, Brietio & aliis, eſt locus nunc *S. Donato* dictus, aliquot tantùm ædibus conſtans, intra paludes Pontinas, prope Aſturam amnem, & 5. milliaribus ab ora maris Mediterranei: quanquam aliqui credant fuiſſe ubi nunc *le Caſe nuove*, diverſorum inter Privernum & Setiam, juxta Pontinas Paludes.

Forum Auguſtum, ſive Forum Auguſti, in urbe Roma, ab Ovidio lib. 5. faſt. memor. *Ovid.*

Templaque in Auguſto conſpicienda Foro.

Vide infra, ubi fora urbis Romæ deſcribuntur.

Forum Aurelii oppidum erat Hetruriæ, medium inter Centum Cellas & Coſam, 25. mill. paſſ. utrinque diſtans, in ora apud Graviſcas, prorsùs exſtinctum. *Ant.*

Forum Bibalorum, *Fomillam*, teſte Moletio, oppidum fuit Hiſpaniæ Tarraconenſis, apud Aquiſlavienſes, nunc vicus in agro Aquarum Flaviarum, in regno Portugallico. *Ptol.*

Forum Calviſii, *Calviſano*, oppidum Cenomanorum in agro Brixiano, inter Brixiam 15. & Aſulam 10. mill. paſſ. diſſitum. *Pet. Ioſ.*

Forum Caſſii, *S. Maria Forcaſſi*, urbs olim epiſcopalis Hetruriæ, apud Vetrallam oppidum, quod nonnulli ipſum Forum Caſſii eſſe contendunt, inter Sutrium & Viterbium ad 7. mill. paſſ. *Ant.*

¶ Forum Caſſii, *S. Maria Forcaſſi*, vicus eſt parvus prope Vetrallam oppidum, in provincia Patrimonii S. Petri, in Hetruria, Summo Pontifici ſubdita. 7. milliaribus diſtat à Viterbo in auſtrum.

Forum Claudii, Clodii Plinio, *Tolfa nova*, oppidum Thuſciæ mediterraneum, apud oram auſtralem, inter Bracenum & Cornuetum, ab urbe Roma 38. mill. paſſ. in ortum, ubi aluminis minera. *Ant. Ptol.*

¶ Forum Claudii, oppidum Thuſciæ fuit, nuncque in ejus veſtigiis conſpicitur *Oriolo*. caſtrum provinciæ Patrimonii S. Petri, teſte Luca Holſtenio. 4. milliaribus diſtat à lacu Sabatino in occaſum, & 5. à Braciano in Circium; eſtque in Ducatu Braciani.

Forum Claudii alterum, *Tarantaiſe*, teſte Cœnali, urbs archiepiſcopalis apud Alpes Grajas, in finibus Allobrogum, ſeu in Sabaudia. Aliis eſt *Novaleſa*, oppidum cum cœnobio apud Alpes Cottias, à Seguſio 4. mill. paſſ. interius diſtans: quod magis probatur: hoc enim in Italia eſt, non in Gallia; & à Ptolemæo in Italia deſcribitur.

¶ Forum Claudii urbs fuit Centronum, in Gallia Narbonenſi, quæ nunc *Moutiers en Tarantaiſe*, urbs archiepiſcopalis & Tarentaſiæ caput, in Ducatu Sabaudiæ, ad Iſaram fluvium. 4. leucis diſtat à Fano S. Joannis Maurianenſis in Boream, & 8. à Camberiaco in ortum, Sanſone, Brietio, & aliis teſtibus. *Plin.*

Forum Clodii. Vide Claudii. *Plin. Ant.*

Forum Cornelii, Cornelium Ciceroni, quod & Syllæ *Ptol. & al.*

læ

Plin. Ant. Ptol. & al. læ Forum appellatur, *Imola*, urbs Æmiliæ ſeu Galliæ Togatæ, in Romandiola, apud Vatrenum fluvium, inter Bononiam 20. & Faventiam in ortum 10. mill. paſſ. epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Ravenate, inde 24. mill. Bononiam versùs. Populi Forocornelienſes Plinio, & Cornelienſes aliis.

Forum Cornelii urbs fuit Lingonum, in Gallia Ciſpadana, *Imola*, nunc in Romandiola, in limite agri Bononienſis & Ducatus Ferrarienſis, ſub dominio Summi Pontificis; eſtque culta & elegans, 16. milliaribus à confinio ditionis Florentinæ in Boream.

Ptol. Forum Decii fuit oppidum Sabinorum, cujus hodie nullum prorsùs exſtat veſtigium.

Plin. Forum Diuguntorum, ſive, ut habet textus Græcus, Jutuntorum, oppidum fuit Galliæ Tranſpadanæ: quod aliis eſt *Crema* urbs, aliis *Picighiton*, oppidum cum arce firmiſſima, in finibus Cenomanorum, ad Adduam fluvium, à Cremona 12. mill. paſſ. in occaſum Ticinum versùs.

¶ Forum Diuguntorum Cluverio, Sanſoni, & aliis eſt *Crema*, urbs permunita Galliæ Tranſpadanæ, antea Ducatus Mediolanenſis, nunc ſub dominio Reipublicæ Venetæ, ad amnem Serium, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Bononienſi. Habet ab oriente Cremonenſem agrum, uti ab occidente Laudenſem. Vide Crema.

Ant. Forum Domitii, *Fabregas*, teſte Varrerio, oppidum Galliæ Narbonenſis, in Occitana regione, inter Nemauſum 45. & Biteras 30. mill. paſſ. ex Itinerario Antonini, à Cæſerone 12. in ortum.

¶ Forum Domitii quibuſdam eſt *Fabregues*, oppidum ad Caulazonem amnem, in Occitania inferiori, 2. leucis à Monte Peſſulano in occaſum, & una tantùm à ſtagno Magalonenſi in Boream, à Nemauſo 30. mill. paſſ. in occaſum. Aliis autem, & meliùs, eſt *Frontignan*, oppidum ejuſdem tractus, ad ſtagnum Magalonenſe ſeu Lattaram, inter Biterras 30. mill. paſſ. & Nemauſum 45 à Cæſerone 20. in ortum, teſte Sanſone. Dicitur aliter Frontinianum; eſtque vino ſuo celebre.

Ptol. Forum Egurrorum, *Medina de Rio Seco* Villanovano & aliis, oppidum præclarum Hiſpaniæ Tarraconenſis, in regno Legionenſi, à Legione 15. leucis in auſtrum, à Valliſoleto 8. in Africum, Aſturicam versùs 14. vel certè non longè.

¶ Forum Egurronum, Sanſone teſte, erat oppidum Aſturum, ubi nunc caſtrum *Monte Furado*, in Gallæcia, ad fluvium Burviam, 12. leucis à Luco Auguſti in auſtrum Brigætium versùs.

Plin. Ptol. * Forum Flamii, *Forſlamme*, urbs Umbriæ epiſcopalis, à Longobardis everſa: locus adhuc nomen antiquum retinet, à Fulginio, quod illi in epiſcopali honore ſucceſſit, 3. mill. paſſ. Nuceriam versùs. Sunt qui Forum Flaminii nunc Fulginium dici putent, cum ex Plinio & libro Conciliorum urbes diverſas eſſe conſtet quæ eodem tempore epiſcopalem ſedem habuerunt. (* in manuſcripto Seldeni Φόρος Φλαμίνιυ.)

Plin. Forum Fulvii, quod & Valentinum, *Valenza*, oppidum amplum Liguriæ, impoſitum Pado fluvio, in Gallia Ciſpadana, ab Alexandria 7. mill. paſſ. in Boream Ticinum versùs, unde 27. abeſt.

¶ Forum Fulvii ſeu Valentinum, *Valenza*, Gallis *Valence*, oppidum eſt munitum Ducatus Mediolani, in colle ad Padum fluvium. Captum fuit à Gallis anno 1656. ſed poſtea redditum pace ad Pyrenæos confecta; eſtque medium inter Caſalem ad occaſum & Dertonam ad ortum.

Cic. App. Front. Forum Gallorum, *Caſtel Franco*, oppidulum Æmiliæ ſeu Galliæ Togatæ, in via Æmilia, inter Bononiam (in cujus agro eſt) 14. & Mutinam 6. mill. paſſ. occurrens.

¶ Forum Gallorum, *Caſtelfranco*, oppidulum eſt agri Bononienſis in ditione Pontificia, vix 2. milliaribus à confinio Munitenſi & à Scultenna fluvio, 8. autem à Mutina in ortum. Ei adjacet arx probè munita ab Urbano VIII. Barberino Pontifice Maximo exſtructa in tutelam illius tractus, & de ipſius nomine dicta arx Urbana, *Forte Urbano* vulgò, in ruderibus caſtri Leonis.

Ant. Forum Gallorum alterum, *Gurrea*, teſte Hieronymo Zurita, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis, in Aragonia, inter Cæſarauguſtam 5. & Jacam in Boream 14. mill. Hiſpanicis diſtans.

¶ Forum Gallorum quibuſdam eſt *Zuera*, oppidulum ad Gallegum fluvium, 5. leucis à Cæſarauguſta in Boream. Aliis autem eſt Luna, caſtrum ad amnem Bielum, 8. leucis a Cæſarauguſta versùs Boream & confinia Navarræ, 6. à Jacca in Africum.

Forum Julium, & Julii, *Frejus*, colonia Octavianorum Plinio, & urbs Galliæ Narbonenſis, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Aquenſi, unde & à Maſſilia 600. ſtadiis, teſte Strabone, abeſt in ortum, in ora Provinciæ littorali, inter Nicæam & Telonem 10. & 12. leucis. Forum item Julium Tacito & Ptolemæo *Cividal d' Auſtria* aliàs, nunc *Cividal del Friuli*, teſte Leandro, & Lazio, ac aliis, Colonia & urbs Carnorum, ab Utino 8. mill. paſſ. in Boream, ab Aquileja 22. in Circium, quod & Caſtrum Julienſe Diacono dicitur. Forum præterea Julium Plinio, qui populos Forojulienſes memorat, *Friuli*, & *Patria* à Venetis, quibus paret, *Friaul* Germanis, quæ & Carnia veteribus, regio eſt Italiæ, Venetiæ pars, inter Marchiam Tarviſinam, & Hiſtriam, ac Noricum contenta. Cujus Utinum caput eſt, & conventus juridicus. Ejus meminit Fortunatus in vita S. Martini libro 4. Plin. Strab. Ptol.

Inde Foro Juli de nomine Principis exi.

¶ Forum Julii, *Frejus*, urbs eſt Provinciæ in valle, intra paludes, dimidia leuca ab ora maris Mediterranei, 13. leucis à Telone in ortum, & 4. à Fano S. Eutropii in Boream, ad oſtia fluvii Argentei.

¶ Forum Julii item, urbs Carnorum, nunc *Cividal di Friuli* dicitur, ad Natiſonem fluvium, ſub dominio Reipublicæ Venetæ, & in agro Forojulienſi ab ea dicto, 15. milliaribus à Goritia in occaſum, & ad radices Alpium.

¶ Forum Julium autem, ſeu Forojulienſis provincia, pars eſt Italiæ, ubi aliàs Carni populi, nunc *Friuli*, & aliquando *Patria del Friuli*, Gallis *le Frioul*; totaque ſubeſt dominio Venetorum, exceptis Aquileja & Goritia, quæ parent Auſtriaco.

Forum Lebuorum, ſeu Lebevorum, aut Libycorum & Lebetiorum, (variè enim, Leandro, & Ortelio teſtibus, legitur, qui Plinium & Ptolemæum citant, apud quos neque Lebui, neque Lebetii leguntur,) *Borgo Lavizaro*, teſte Merula, & Leandro, oppidum Inſubriæ, in agro Novarienſi, à Novaria 5. mill. paſſ. diſtans, Caſalenſem urbem versùs. Fortè Forum Libicorum, quorum meminit Ptolemæus, vel Lebuorum, quos memor. Polybius. Polyb. Plin. Ptol.

¶ Forum Lebuorum, *Borgo Lavizaro*, vicus eſt Ducatus Mediolanenſis, in agro Novarienſi, & 5. milliaribus à Novaria in auſtrum Mortariam versùs diſtat.

¶ Forum Lepidi, urbs Italiæ, in Gallia Ciſalpina, *Regio* nunc, ſub dominio Ducis Mutinæ. Vide Regium Lepidi.

Forum Liciuii, ſeu Liciniforum apud Plinium, *la Pieve d' Incino*, teſte Leandro, oppidum olim Inſubriæ nunc pagus agri Mediolanenſis, à Mediolano 30. mill. paſſ. in Boream diſtans. Plin.

Forum Limicorum, *Puente de Lima*, teſte Floriano & *Ponte di Lima*, oppidum Hiſpaniæ, in finibus Bracarum, in regno Portugallico, ad Limium fluvium, à Bracara urbe 4. leucis in Boream diſtans. Ptol.

Forum Livii, *Forli*, urbs Galliæ Togatæ, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Ravennate, unde 16. mill. paſſ. abeſt, in via Æmilia, media inter Faventiam & Ceſenam urbes Romandiolæ, utrinque 10. mill. paſſ. diſtans. Populi Forolivienſes. Plin. Ant.

¶ Forum Livii, *Forli*, urbs eſt lepida, ditionis Pontificiæ, in Romandiola provincia, 12. milliaribus à Ravenna in auſtrum, 4. autem à Civitate Solis & à confinio Etruriæ in Boream. Aliàs Principes habuit proprios.

Forum Narbaſorum, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis, in finibus Aſturum, exciſum: locus *Arvas* hodie, teſte Morali, nominatur, inter Legionem & Ovetum. Ptol.

¶ Forum Narbaſorum, oppidum Callaicorum, in confinio Luſitaniæ, ad Durium fluvium, nunc forte *Terre de Moncorvo*, in Portugallia, ut dignoſcitur ex ſitu, Sanſone & Brietio teſtibus, 9. leucis ſupra Lamecam in ortum. Sed longè ab Aſturiis diſtat.

Forum Neronis, urbs Galliæ Narbonenſis, in Occitania, cujus populi Foronerorienſes, & Lutevani Plinio dicuntur. Vide Lu eva. Ptol.

¶ Forum Neronis, aliis eſt oppidum Provinciæ, cis Druentiam fluvium: quod quibuſdam eſt *Forcalquier*, Comitatus cognominis caput, in colle, medium inter

inter Seguſteronem ad Cæciam & Aptam Iuliam ad Africum, 2. leucis à Druentia fluvio, iuxta rivum *Laye* dictum.

Plin. Forum novum urbs fuit Sabinorum, apud Oretum oppidum exciſa. Eſt & Forum novum ex veteri inſcriptione oppidum Galliæ Togatæ, ſeu in Gallia Ciſpadana, & in territorio Parmenſi, ad Tarum fluvium, à Parma 10. mill. paſs. *Fornove* pagus.

¶ Forum novum urbs fuit Sabinorum, in eodem loco ubi nunc, urbe deleta, Eccleſia epiſcopalis ſupereſt, vulgò *Veſcovojo* dicta, teſte Luca Holſtenio, & ut colligitur ex veteri inſcriptione illius Eccleſiæ.

¶ Forum novum caſtrum eſt, 10. milliaribus à Parma in Africum. Dicitur vulgò à Gallis *Fornove*; eſtque locus memorabilis prælio Caroli VIII. Francorum Regis in confœderatos Italos, quos viribus longè impar devicit. Vix uno milliari diſtat à Taro fluvio. Aliàs Foronovanum dictum fuit.

lin, Forum Popilii, vel Pompilii, *Forlimpopoli*, urbs olim epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Ravennate, nunc oppidum (ſede epiſcopali Britinorium proximam urbem tranſlata) Æmiliæ, in Romandiola, inter Forum Livii 4. & Ceſenam in ortum 6. mill. paſſ. occurrens. Populi Foropopilienſes Plinio. Urbs à Grimoaldo Longobardorum Rege anno ſalutis 700. primùm, deinde ab Ægidio Cardinale Legato in Italia anno 1270. everſa eſt, ſedeſque epiſcopalis Britinorium recepta.

Ptol. Forum * Seguſianorum, *Feurs*, teſte Dalechampio, oppidum Galliæ Celticæ, Foreſtiæ regionis oppidum primarium, à Lugduno 8. leucis in occaſum Arvernos versùs. Sunt qui etiam Forum Sebuſianorum legunt, quod *Bourg en Breſſe* eſſe dicunt, oppidum Galliæ Celticæ, inter Lugdunum, & Matiſconam, cui propius eſt, regionis Brixiæ, inter Sabaudiam & Burgundiam, Comitatus caput. Sed apud Ptolemæum Forum Seguſianorum duntaxat legitur. (* Τεγουσιανῶν ni manuſcripto Seldeni.)

Forum Seguſianorum eſt *Feurs*, oppidum, Forenſis ſuperioris caput, ad Ligerim fluvium, 6. leucis à Rodumna in auſtrum, & totidem à Fano S. Stephani in Boream. Errant autem qui illud *Bourg en Breſſe* eſſe dicunt,
Strab. cùm ab eo 15. leucis diſtet in Africum.
Plin. Forum Sempronii, *Foſſumbron*, *Foſſomb·one*, *Foſſon-*
& al. *bruno*, urbs Vmbriæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Vrbinate, inde 10. mill. paſſ. diſtans, ad Metaurum fluvium, in Ducatu Vrbinate, inter Fanum 15. & Callium in auſtrum 10. mill. occurrens.

¶ Forum Sempronii, nunc *Foſſombrone*, prope Metaurum fluvium ſedet, 10. milliaribus ab Vrbino in ortum. Brietius tamen credit Forum Sempronii 5. inde diſtaſſe milliaribus, & ex ejus ruinis excitatum Foſſumbrunum.

Diat. Forum Statiellorum, *Villa de Fo*, oppidum olim, nunc pagus agri Alexandrini, in Liguria, inter Alexandriam 4. & Ovilias, patriam noſtram, 2. mill. paſſ. diſtans, haud procul à Tanaro fluvio.

Ptol. Forum Tibereii, *Keyſerſtul*, teſte Rhenano, oppidum Germaniæ ſuperioris, ad Rhenum fluvium, in Helvetia inter Scaphuſam 2. & Thermas ſuperiores 1. leuca diſſitum, à Baſilea 10. in auſtrum, Conſtantiam versùs, haud obſcurum.

¶ Forum Tiberii *Keiſerſtul*, oppidulum eſt Helvetiorum & Epiſcopi Conſtantienſis, medium inter Baſileam ad occaſum & Conſtantiam ad ortum, 5. leucis Helve-
Plin. ticis utrinque diſtans ad Rhenum fluvium.

Forum Truentinorum, oppidum Æmiliæ exciſum, apud Britinorium & Forum Popilii, ab eo 3. mill. paſſ. diſtans, à Britinorio 1. Cujus locus adhuc *Tro* incolis
Plin.] nominatur.
Plin. Forum Valentinum. Vide Forum Fulvii.

Forum Vibii, oppidum Galliæ Subalpinæ, ſeu, ut ſcribit Plinius, Galliæ Tranſpadanæ, in cujus agro Padus fluvius conditus, rurſus emergit, teſte Plinio. Quod oppidum Leander non ſine errore apertiſſimo *Villach* interpretatur, quæ urbs eſt Norici, in Carinthia. Eſt autem *Bibiena* nunc, oppidum Pedemontanæ regionis, à Taurinis ad 22. mill. paſſ. in occaſum. Populi Forovibienſes Plinio.

¶ Forum Vibii oppidum erat Taurinorum ad radices Alpium, nunc in Pedemontio. Quibuſdam nunc eſt *Bubiena*, vicus in valle Luſernæ, juxta Peleum amnem. Brietio eſt *Caſtel Fiori* aliis autem *Paiſana*, vicus in eo tractu, ad Padum fluvium,

Forum Voconii, oppidum Galliæ Narbonenſis, quod variè indigitant. Nam Pinetus illud *Chambery* urbem, caput Allobrogum, ſeu Sabaudiæ, interpretatur (quod potiùs eſt Civaro.) Alii *Frejus* urbem Provinciæ maritimam eſſe volunt. Sed ex Antonini Itinerario & ipſo Plinio, neque *Chambery*, neque *Frejus*, eſſe poteſt, cum à Foro-Iulio 12. ſive, ut alii codices habent, 22. mill.
paſſ. ex Antonini Itinerario diſtet. Conſulendi ſunt in Plin.
hac re regionis periti. Ant.

¶ Forum Voconii, oppidum Galliæ Narbonenſis, in Provincia. Nunc eſt *Draguignan*, urbs culta, intra montes, 4. leucis à Foro-Julio in occaſum, & 6. à Fano S. Eutropii in Boream, Sanſone teſte. Hon. Bov. tamen exiſtimat fuiſſe ubi nunc oppidum *le Luc*, in Provincia, 6. leucis à Fano S. Eutropii & à Foro-Iulio in occaſum, 4. autem à Draguignano in Africum.

Forum Vulcani, Campi Phlegræi Plinio & Solino, *la* Strab.
Solfatara, locus eſt Campaniæ, apud Puteolos, inde 2. mill. paſſ. Neapolim versùs diſtans, in morem ingentis theatri ignes perpetuos emittens, & ſulphur gignens.

Fora Vrbis Romæ ex P. Victore.

Forum Archimonii, ubi ædes S. Nicolai Archimonii.

Forum Auguſti, ubi nunc templum S. Adriani, Romano vicinum.

Forum Boarium, ubi templum S. Georgii, inter Romanum & Tiberim.

Forum Cæſaris, ubi porticus eſt Fauſtinæ Auguſti uxoris, Romano proximum; cuius meminit Ovidius lib. 3. triſti. elegia 1.

-hæc ſunt fora Cæſaris, inquit.

Forum Nervæ, apud Capitolium, inter ædes S. Hadriani & S. Baſilii.

Forum Olitorium, nunc *Piazza Montanara*, ad theatrum Marcelli, inter Capitolium & Tiberim.

Forum Palladium, apud Romanum, ubi ædes S. Andreæ in Pallata; cujus meminit Martialis libro 1. epiſt. 2.

Limina ques pacis, Palladiùmque Forum.

¶ Forum Palladium, Panvino & Famiano Nardino teſtibus, idem eſt atque Forum Nervæ.

Forum Fiſcarium, apud Tiberim fluvium & theatrum Marcelli, inter Boarium & Olitorium.

Forum Romanum, apud porticum Fauſtinæ inter Càpitolium & Palatinum, in quo Veſtæ templum erat

Forum Salluſtianum, apud hortos Salluſtianos, inter ædem S. Suſannæ & Sallariam portam.

Forum Suarium, apud vetus Columnenſium Palatium & montem Quirinalem.

Forum Traiani, proximum Foro Nervæ, inter Capitolium & montem Quirinalem.

Foſi, populi Germaniæ, Cheruſcis finitimi, *Dietmer-* Tac.
ſcher, teſte Althamero, & regio *Dietmerſch*. Sed aliis *Foſſevverde*, tractus Friſiæ occidentalis, ubi non longè Follete inſula, vulgò *Amelandt*, teſte Hieronymo Verrutio.

¶ Foſi populi fuere Germaniæ, à ſolo Tacito memorati, ſuntque Saxones, ubi nunc Holſatiæ pars Ditmarſia dicta. Sed longè à Friſia in Cæciam diſtat.

Foſſa Clodia, *Chioza*, urbs Venetiæ epiſcopalis ſub Plin.
Patriarcha Veneto, in ora, inter Hadriam & Venetias 25. mill. paſſ. vide Clodia Foſſa: quæ & Clugia poſtea dicta eſt. De qua lib. 3. Itinerarii:

Inde ſumus Clugiam velo remiſque profecti,
In qua Foſſa vetus mutavit Clodia nomen.

Foſſa Corbulonis, *Leck* teſte Ortelio, fluvius Batavo- Tac.
rum, in Hollandia, à Corbulone ex Rheno derivatus, ſpatio 23. mill. paſſ. Moſæ congrediens ad Crimpam pagum.

Foſſa Druſiana, *Yſel Yſſel*, fluvius Germaniæ infe- Tac.
rioris, in Ducatu Geldriæ, à Druſo ex Rheno deriva- Suet.
tus, & in Flevum ſinum perductus per Tranſiſalanam regionem. Seu veriùs pars Rheni, in Iſalam, fluvium foſſa deducta ad Druſoburgum oppidum quod *Doeſburg* hodie dicitur.

Foſſa Mariana, oppidum Galliæ Narbonenſis, ad foſ-
ſam quam Caius Marius ex Rhodano fluvio deduxit, Plin.
exciſum. Locus adhuc *Fos* nominatur: licèt Ortelius cum Mel.
aliis pleriſque *Aigues mortes* oppidum & alii *Camar-* Ant.
gue oppidum, non ſine errore interpretentur; ſicuti & auctor Theſauri Linguæ Latinæ.

¶ Foſſa Mariana, oppidum ad Foſſam cognominem, nunc vicus eſt *Fos* dictus, in Prov. in ora maris Mediterranei,

nei, una leuca à Maritima, & ſinu Aſtromela diſtans in occaſum, verſus oſtia Rhodani fluvii, à quibus 3. leucis diſtat in ortum, prope campos lapideos.

Plin. Foſſa Meſſanica, *Canal di S. Alberto*, locus quo naves ex Pado in mare Ravennam uſque, per paludem Paduſam, deducuntur.

Tac. Suet. Foſſa Noronis, *Licola*, teſte Sanfelicio, Foſſa quam Nero ex ſinu Baiano Hoſtiam uſque perducere tentavit.

¶ Foſſa nova, *Foſſa Nova*, monaſterium Ordinis Ciſtercienſis in Latio, 50. mill. paſſ. ab urbe Roma. In eo obiit S. Thomas Aquinas. Sedet in planitie, ad pedes montium. Vix 2. milliaribus à Priverno, & totidem à paludibus Pontinis diſtat, in via Roma Neapolim verſùs; eſtque adhuc omnino integrum, ut ego ipſe pluries vidi, cùm illas partes luſtrarem.

Ptol. Foſſæ * Papirianæ, *Fos-de-novo*, vel *Foſſel-novo*, teſte Leandro, oppidulum Hetruriæ clarum, apud Macram fluvium, inter Lunam & Apuam, à Sarzana urbe 7. mill. paſſ. ab Apua 18. à Maſſa 8. (* manuſcripito Seldeni *Papiniani*.)

¶ Foſſæ Papirianæ quibuſdam eſt *Carrara*, oppidum Tuſciæ, aliis *Viareggio*, in ora. Aliis autem, & meliùs eſt *Foſdinove*, oppidum Tuſciæ ſub proprio Marchione 3. milliaribus à Macra fluvio, 4. à Sarzana in Cæciam & inter Apuam & Maſſam.

Plin. Foſſæ Philiſtinæ, vel Foſſiones Philiſtinæ, *Foſſone*, teſte Georgio Fabricio, unum ex Padi fluvii oſtiis: quæ Foſſæ, Tartarus fluvius à Tacito nominantur, vulgò etiam *Tartare* interiùs dictus; qui unà cum Atheſi inter Carbonariam & Foſſam Clodiam, 10. mill. paſſ. inter utramque, exit in mare.

Prov. Rom. Foſſanum, *Foſſano*, urbs Liguriæ epiſcopalis recens ſub Archiepiſcopo Taurinenſi, in Pedemontana regione, inter Auguſtam Taurinorum 24. & Montem Vici 10. mill. paſſ. media inter Albam Pompeiam & Montem Vici.

¶ Foſſano urbs eſt Pedemontii, ad Sturam amnem, media inter Salutium ad occaſum & Montem Regalem ad Eurum, 9. milliaribus utrinque diſtans, 15. ab Alba in auſtrum, & 7. à Cuneo.

Ver. Inſcr. Foſſatum, *Foſſato*, oppidum Umbriæ, inter Eugubium & Saxoferratum, ad 14. mill. paſſ. diſſidens, inter Validum & Sigillum oppida proxima, à Nuceria 11. Fuit & locus Æmiliæ apud Ravennam, ubi Theodoricus Rex Odoacrem fugavit, qui *Foſſato* adhuc appellatur.

¶ Foſſatum oppidulum eſt ditionis Pontificiæ, in Marchia Anconitana, in monte Apennino, in confinio Ducatus Urbini. 12. milliaribus diſtat ab Eugubio in Eurum & 14. à Saxoferrato in auſtrum.

¶ Foſſiniacenſis tractus, *le Foſſigny*, aliter *le Faucigny*, prov. Ducatus Sabaudiæ, ad radices Alpium, inter Valeſiam & Genevenſem tractum, ubi oppidum primarium Clauſulæ. Ibi aliàs Focunates populi.

¶ Fraga, *Fraga*, Gallis *Fragues*, oppidum Hiſpaniæ, in regno Aragoniæ, ad Cincam fluv. in limite Cataloniæ, & 4. leucis ab Ilerda in occ. cum caſtro ſatis munito. Vide Gallica Flavia, ſeu Flavia Gallica.

Amm. Europ. & al. Franci, populi Germaniæ, quorum regio Franconia, ampla, quæ & Francia orientalis, ad Gallicæ Franciæ diſcrimen, nominatur: qui in Galliam trajicentes, illi nomen Franciæ indiderunt, fueruntque propterea Galli deinceps *Franceſi* dicti apud Italos & alios. Fuerunt & Franci in Germania inferiori, Sicambri, teſte Oroſio: quorum oppidum adhuc *Francker* in Ducatu Bergenſi, ſeu durat in Comitatu Marchenſi, teſte Henrico Iunio. In Friſia quoque habitaſſe Francos Procopius eſt teſtis, ubi *Franeker* urbs, apud oram illius Borealem, à Levardo urbe primaria 3. leucis diſtans. Horum meminit Claudianus de laudibus Stiliconis libro 2.

Qui mihi Germanos ſolas, Francòſque ſubegit.

¶ Franci populi fuere Germaniæ, ſub quibus comprehendebantur Bructeri, Chauci, Chamavi, Cheruſci, Chatti, Anſivarii, Dulgibini, Chaſuarii, Angrivarii, Salii, Tencteri, & Uſipii ſeu Uſipetes, populi Germaniæ, teſte Cluverio; occuparuntque totum tractum à mari ad Rhenum, Imperio Romano jam præcipitante.

Auſo. Francia occidentalis, (orientalis enim eſt provincia Germaniæ, & Franconia dicitur) pars Galliæ inter Ligerim & Sequanam, quæ propriè *la France* à Gallis nominatur, licèt apud Italos nomen Franciæ toti Galliæ, excepta magna Belgicæ parte, tribuatur.

¶ Francia, olim Gallia, regnum eſt Europæ potentiſſimum, vulgò la *France*, Hiſpanis & Italis *Francia*, Germanis *Frankreich* dicta: cujus incolæ *Franceis* dicuntur, Hiſpanis *Franceſes*, Germanis *Frankman*, & Italis *Franceſi*. Franciæ longitudo eſt leucarum Francicarum 250. ab occidente in orientem. Latitudo autem eſt 237. leucarum ſimilium à ſeptentrione in meridiem, teſte Brietio. Terminatur ab occidente Oceano Aquitanico, à meridie mari Mediterraneo & montibus Pyrenæis, quibus ab Hiſpania ſoparatur. A ſeptentrione habet mare Britannicum & partem Belgii Hiſpano ſubditam; & ab oriente ſeparatur à Germania Rheno fluvio, & ab Italia Alpibus. Francia aliàs plura complexa eſt regna, nempè Lutetiæ Pariſiorum, Sueſſionum, Aurelianenſe, & Metenſe, ſeu Auſtraſiæ, item regna Burgundiæ, Arelatenſe, Aquitaniæ, & Britanniæ minoris. Sed à pluribus ſæculis omnia in unum coaluerunt. Dividitur nunc in 40. provincias, quæ ad duodecim Præfecturas generales reducuntur. Caput regni eſt Lutetia, *Paris*, totius Europæ, & forſan orbis populoſiſſima & ampliſſima. Subſunt etiam Regi Franciæ Nova Francia, regio per ampla Americæ ſeptentrionalis, & plurimæ inſulæ ex Antillis in mari Boreali, cum aliquot locis in Africa & in Madagaſcaria inſula, atque à paucis annis magna pars Flandriæ & Hannoniæ provinciarum Belgii Francico regno acceſſit, uti etiam pars meridionalis Luxemburgenſis Ducatus.

Franciæ regni diviſio per Præfecturas generales:

Prima Præfectura, *Francica ſeu Inſula Francia*, l' Isle de France, *ſub qua provincia Inſula Franciæ & agri Bellevacenſis*, le Beauvoiſis, *Laudunenſis*, le Laonois, *& Saeſſionenſis*, le Soiſſonois.

Secunda, *Burgundica*, *continet Ducatum Burgundiæ*, la Bourgogne, & *Breſſiam*, la Breſſe.

Tertia, *Normannica*, *continet Normanniam*, la Normandie.

Quarta, *Aquitanica*, *continet Guiennam*, la Guienne, *Vaſconiam*, la Gaſcogne, *provincias*, *Santoniam*, la Saintonge, *Petrocoricenſem*, le Perigort, *Lemovicenſem*, le Limoſin, *Cadurcenſem*, le Quercy & *Rutenenſem*, le Rovergue.

Quinta, *Britannica*, *Aremoricam totam ſeu Britanniam minorem complectitur*, la Bretagne.

Sexta, *Campanica*, *continet Campaniam*, la Champagne, *& Briam*, la Brie.

Septima, *Occitana*, *continet Occitaniam*, le Languedoc, & *provincias Vivarienſem*, le Vivarais, *Gabalenſem*, le Givaudan, *Velaunos*, le Velay, *& Comitatum Ruſcinonenſem*, le Rouſſillon.

Octava, *Picardica*, *ſub qua Picardia*, la Picardie, *& Arteſia*, l' Artois.

Nona, *Delphinatus*, *ſub qua Delphinatus*, le Dauphinè.

Decima, *Provincia*, *ſub qua Provincia*, la Provence.

Undecima Lugdunenſis, *continet provincias Lugdunenſem*, le Lyonnois, *Bavievenſem*, le Beaujolois, *Forenſem*, le Forez, *Borbonienſem*, le Bourbonnois, *Alverniam*, l' Avvergne, *& Marchiam*, la Marche.

Duodecima, *Aurelianenſis*, *complectitur provincias Aurelianenſem*, l' Orleanois, *Bleſenſem*, le Blaiſois, *Perticenſem*, le Perchè, *Belſiam*, la Beauſſe, *Cenomanenſem* le Maine, *Andegavenſem* l' Anjou, *Turonenſem*, la Touraine, *Pictavienſem*, le Poictou, *Inculiſmenſem*, l' Angoumois, *Bituricenſem*, le Berry, *& Nivernenſem*, le Nivernois.

Quibus addenda eſt decima tertia, *qua continet Lotharingiam Francicam*, la Lorraine Francoiſe, *& Alſatiam*, l' Alſace.

De urbibus Franciæ videbis in voce Gallia.

¶ Francia nova, *Nouvelle France*, regio perampla Americæ ſeptentrionalis, à Francis detecta, juxta fluvium & ſinum S. Laurentii. Vide Nova Francia.

¶ Francia propria, ſeu Inſula Franciæ, *l' Isle de France*, provincia eſt regni Franciæ. Habet à ſeptentrione Picardiam, ab oriente Campaniam, ab occidente Normanniam & à meridie Belſiam & Aurelianenſem provinciam; continetq; Franciam regiunculam inter Lutetiam & Sylvanectum, agros Bellovacenſem, Sveſſionenſem, & Laudunenſem, Valeſiam, Vexinum Francicum & Hurepeſium. Totius provinciæ facilè primaria eſt Lutetia, *Paris*, quæ & regni caput exiſtit.

¶ Francia, *la France*, regiuncula eſt regni Franciæ ſic dicta, in provincia Inſulæ Franciæ, inter Lutetiam ad auſtrum & Sylvanectum ad Boream, versùs Fanum S. Dionyſii, Monmorancium, & Goneſſam; & extenditur tantùm ad aliquot leucas in illo tractu. Sed ejus periere limites.

Urbes Franciæ propriæ ſeu Inſulæ Franciæ clariores:

Bellovacum, Beauvais.
Compendium, Campiegne.
Crepiacum, Crepy en Valois.
Fanum S. Dionyſii, S. Denys.
Latiniacum, Lagny.
Laudunum, Laon.
Lutetia Pariſiorum, Paris.
Medunta, Mante.
Melodunum, Melun.
Nemeſiuum, Nemours.
Noviodunum, Noyon.
Piſciacum, Poiſſy.
Pontiſara, Pontoiſe.
Sylvanectum, Senlis.
Sueſſiones, Soiſſons.

¶ Francia parva, *Franza curta*, regiuncula Italiæ, in ditione Veneta & in agro Brixiano, ſic dicta à Francis, qui illic conſederunt poſt victum à Carolo Magno. Deſiderium Longobardorum Regem.

¶ Franchendalia, *Franckendal*, urbs recens Germaniæ, probè munita, in Palatinatu inferiori. Vix una leuca diſtat à Rheno, & 4. ab Heidelberga in occaſum, uti & à Spira in Boream. Aliàs capta fuit ab Hiſpanis, ſed poſtea reddita Electori Palatino pace Monaſterienſi.

¶ Franciacum, *Fronſac*, caſtrum Galliæ, in Aquitania & in agro Burdegalenſi, à Carolo Magno fundatum, & nunc Ducatus titulo inſignitum, ad Duranium fluvium, paulò infra Liburnam, & vix 5. leucis à Burdegala in ortum.

¶ Francicus ſinus ſeu Gallicus, *Baye de France*, ſinus eſt parvus Africæ, in ora Guineæ, prope promontorium Leænæ, vulgò *Sierra Liona*; ſic dictus à Gallis, qui primi illas oras luſtrarunt & inhabitarunt, anno nempè 1384.

Script. Germ. Francofurtum, & Francphordia, Helenopolis olim ex veteri inſcriptione, quaſi Francorum traiectus, *FrancKford*, Francfort, vel *Franckfurt*, urbs Germaniæ magnæ clariſſima, in Franconia, ad Mœnum fluvium, urbs libera & emporium celeberrimum, Moguntiæ finitimum, inde 4. leuc. in ortum. Eſt & Francfurtum ad Oderam *FrancKfurt*, urbs Germaniæ, in Marchia Brandeburgenſi, gymnaſio celebris, à Berlino, & Colonia, ubi ſedes Principis, 10. leucis in ortum. De Francfordia priore quidam Poeta Germanus libr. 5. Itinerarii ſic:

Mox turres offert Francfordia nobilis altas,
Urbs decus imperii, quæ primos Cæſar honores
Accipit.

¶ Francoſurtum ad Mœnum, Gallis *Francfort ſur le Mein*, urbs eſt ampla & elegans, ubi Dietæ Imperiales celebrantur pro electione Imperatorum Romanorum. Eius ſuburbium ex adverſo fluvii Saxonum domus dicitur, *Saxenhauſen*. 2. leucis diſtat ab Hanovia in occaſum, & 4. ab Aſciburgo. Francoſurtum autem ad Oderam *Francfurt am Oder*, urbs eſt mediæ Marchiæ Brandeburgicæ, in limite Sileſiæ & Luſatiæ, 4. leucis à Croſſa in Boream, & totidem à confinio Poloniæ, in occaſum diſtans.

tin Francones, qui aliis, præſertim Claudiano, Franci dicuntur, populi Germaniæ magnæ: quorum regio Francia orientalis, & Franconia, & incolis *FrancKenlandt* appellatur.

¶ Franconia, regio Germaniæ, quæ antea dicta fuit Francia orientalis, Gallis *la Franconie*; eſtque in provincia ampla, circa Mœnum fluvium extenſa. Habet à ſeptentrione Saxoniam & Thuringiam, ab oriente Palatinatum ſuperiorem, à meridie partem Bavariæ & Sveviam; & ab occidente Palatinatum inferiorem ſeu Rheni. Eius primaria eſt Herbipolis, *Wurtzbourg* ad Mœnum fluvium. Franconia autem eſt primus Imperii circulus, ſub quo ſunt epiſcopatus Herbipolitanus, Bambergenſis, & Eichſtatenſis, Principatus Hennebergenſis, Comitatus Holachienſis, Erbachius, Onoldinus, & Verthæmus, urbſque Norimberga cum aliis.

Urbes clariores Franconiæ.

Bamberga, *Bamberg*, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Moguntino.
Cocabus, *Coburg*, ſedes Ducis, (*aliàs, nunc Altemburgenſi Ducis.*)
Culmbachium, *Culmbach*.
Frantphordia ad Mœnum, Helenopolis, *Franckford*, libera, & emporium.
Herbipolis, *VVirtzburg*, epiſcopalis & academia ſub Archiepiſcopo Moguntino, caput regionis.
Moguntia, veteribus Mocontiacum, *Mentz*, archiepiſcopalis.
Noriberga, *Nurnberg*, in Nortgoiæ confinio, libera, & emporium.
Onolsbachium, *Onſpach*.
Rotenburgum, à fluvio Tuberum etiam dictum, *Rotenburg*, libera.
Svemphordia, *Schvveinfurdt*, quaſi Svevorum trajectus, libera.
Trutavia, *ForcKheim*, libera.
VVinshemium, *VVinsheim*, libera.
Sunt præter has, Karoloſtadium, Cronachium, Mergethum, Mons Regius, Aſchenburgum, & aliæ.

Francorum rivulus, *Refrancore*, vel *Riſranco*, pagus Liguriæ, inter Alexandriam & Aſtam, à qua 6. mill. paſſ. abeſt, (*Caſalem versùs, in agro Alexandrino.*) *Diac*

¶ Franequera, *FraneKer*, urbs Belgii, in Friſia occidentali, ubi accademia. Ab aliis dicitur Franicheria. 2. leucis diſtat à Leonardia in occaſum, & totidem ab Harlingua in ortum, & ab ora maris Germanici ſub dominio Hollandorum.

¶ Fraſcata, *Fraſcati*, urbs epiſcopalis Italiæ, in ditione Pontificia, in Latio. 12. milliaribus à Roma in ortum: ubi aliquot palatia Principum. Dicitur aliter Tuſculum. Hinc ejus Epiſcopus, qui ſemper eſt unus ex ſex antiquioribus Cardinalibus S. R. E. dicitur Epiſcopus Tuſculanus. Vide Tuſculum

Frateria, ſeu Phrateria, *Broſſa*, & Hungaricè *Zarzuara*, teſte Lazio, oppidum Daciæ, in Tranſylvania, ad Maryſium fluvium. *Ptol.*

Fratuertium, *Terza*, oppidum præclarum Apuliæ Peucetiæ, in Baſilicatæ, ſeu Lucaniæ confinio, inter Materam ad occaſum 12. & Caſtaniam ad ortum 6. mill. paſſ. In Theſauro Linguæ Latinæ proximum Hydrunto ſcribitur, à quo tamen longè diſtat, ferè 100 mill. paſſ. *Plin.*

¶ Fratuertium, *Terza*, ſeu, & meliùs, *la Terza*, vicus eſt Italiæ, in regno Neapolitano & provincia Hydruntina, medius inter Mateolam & ſinum Tarentinum.

Fratuolum, *Palo*, teſte Ortelio, oppidum Hirpinorum. *Ptol.*

¶ Fravenburgum, *Fravvemburg*, oppidum Poloniæ in Pruſſia regia & in littore Habi ſinus, *Friſch Haff*, ubi recipit amnem *Schon*, cum portu capaci. Ibi Eccleſia Cathedralis Varmienſis monti inſidet cum collegio Canonicorum; ibique obiit Nicolaus Copernicus Mathematicus celebris anno 1543. Vix quatuor milliaribus Germanicis diſtat ab Elbinga in Cæciam, Pilaviam versùs totidem.

Fraxinetum, *Fraſſineto*, oppidulum Liguriæ, ad Padum fluvium, inter Forum Fulvii & Caſalenſem urbes. *Luitp.*

Fraxinum, *Freſno*, oppidum Hiſpaniæ geminum unum in Bætica, & Vandalia, à Corduba 8. leuc. in Boream; alterum in Tarraconenſi, in Aragonia apud Bilbilim, inde 2. leucis, Cæſarauguſtam versùs 12. Eſt & Fraxinum oppidum Hiſpaniæ, in Caſtella veteri, ab Uxama 4. leucis Madritum versùs; & alterum in eadem Caſtella, apud Carpium, inde leuca una recedens. Fraxinum præterea apud Antoninum opp. olim, nunc pagus Luſitaniæ, in regno Portugallico, *Alpabano*, ſeu *Gaviano*, teſte Vaſconcello, inter. Tubucci, & Medobrigam ſupra 7. leuc. in via quæ Ulyſſipone Emeritam ducit.

Fregellæ, *Ponte Corvo*, teſte Carolo Sigonio cum aliis, colonia & urbs olim clara Latii, nunc oppidum in Campania, apud Lirim fluvium, Aquino finitimum, ubi Epiſcopus Aquinas reſidet, ab Aquino 8. mill. paſſ. inter Ceperanum 9. & Minturnas 20. licèt Aldus Manutius putet exciſum eſſe, & ex ruinis Ceperanum conditum eſſe. Nam Fregellas à L. Opimio excilas an- *Liv. Strab. & al.*

anno ab urbe condita 630. Livius refert. De qua urbe Silius libro 5

Strab. Plin. Pater. & al. *- hunc triſtes luxere Fregellæ.*

Fregenæ, Fregena Livio, colonia et oppidum Hetruriæ, in ora, inter Alſium et oſtia Tiberina, exciſum: locus nunc *Palo*, teſte Leandro, dicitur, ab urbe Roma 26. mill. paſſ. diſtans, inter Pyrgas ad occ. 120. et oſtia Tiberis ad ortum 140. ſtadiis, teſte Strabone Theſaurus Linguæ Latinæ in tractu Vmbriæ illas locat; cum longiſſimà ab Vmbria diſtent.

¶ Fregenæ, oppidum Latii exciſum, in ora maris Tyrrheni, erat ubi nunc *la Macareſe*, villa Ducis Matheii cum ſtagno cognomine, inter Alſium et oſtia Tiberina, quanquam alii credant fuiſſe ubi nunc turris S. Georgii, in ora littorali.

¶ Fremincuria, *Fremincourt*, caſtrum aliàs amplum Carnutum cum palatio Regum Galliæ primæ ſtirpis, ad Eburam fluvium, nunc vicus tantùm Belſiæ, una leuca à Droco in ortum; palatium autem dirutum iacet. Ibi aliàs altare Virgini parituræ dicatum, ubi ſacrificia habebant Druidæ, ut narrant incolæ illius tractus.

Strab. Plin. Liv. & al. Frentani & Ferantani, populi Italiæ, in ora, inter Marrucinos ad occaſum & Apulos ad ortum, quarum urbs Ferentanum, & Frentanum, Teano Apulorum proxima fuit, teſte Strabone. Ex quo liquet eam non eſſe oppidum, quod nunc Fraucam Villam dicant, inter Ortonam & Aternum, uti pleriſque videtur. Horum urbs eſt Anxanum. Meminit eorum Silius libro 8.

Marrucina ſimul Frentanis æmula pubes.

Hos proximos Dauniis & Picentibus facit Theſaurus Linguæ Latinæ. Sed à Piceno longè diſtant, multis populis interſitis.

Plin. Frento, *Fortore*, teſte Nigro, & Mazella, fluvius Frentanorum, illos ab Apulis Dauniis diſterminans, ac Larinum urbem alluens.

Scrip. Frequentum, *Fricenti*, urbs Hipinorum epiſcopalis ſub Archiepiſcopo, Beneventano, inde 16. mill. paſſ. diſtans, paulò remotior ab Abellino, apud Jeſualdum oppidum. Epiſcopatus ejus hodie Abellinati copulatus eſt. Populi Frequentinates Plinio. (*Vide Fricentum.*)

¶ Fretum Aniani, *Eſtrecho de Anian* Hiſpanis, *Deſtroit d' Anian* Gallis, fretum ampliſſimum Americæ ſeptentrionalis, aliàs inter Tartariam & fictitiam illam novam Albionem creditum à multis; ſed re diligenter excuſſa, compertum eſt Fretum Anianum eſſe inter terram Eſonis & partem ſeptemtrionalem Californiæ inſulæ; eſtque valdè latum.

¶ Fretum Babelmandelum, *Deſtroit de Babelmandel*, eſt ad fauces maris Rubri, inter Africam & Arabiam felicem. Nomen habet à fluvio cognomine à parte regni *Adel*. Dicitur etiam à quibuſdam Fretum Meccæ; eſtque ſatis anguſtum.

¶ Fretum Balambuanum, *Deſtroit de Balambuan*, eſt in Oceano Indico, in Aſia, inter inſulam Baly & partem orientalem Iavæ inſulæ, prope Balambuanum urbem.

Strab. Fretum Britannicum, Gallicum Solino, Marinorum Gratio, Oceani Tacito, Fretalis Oceanus Amm. mare inter Marinos & Britannos interfuſum, 21. mill. paſſ. patens, *Pas de Calais*, Gallis, Belgis *De Hoofden* teſte Ortelio, Anglis *the ſtreight of Callis*.

Fretum maris Caſpii, maris anguſtia ad ortum, in qua Oxus fluvius influit.

Fretum Cimmerium, *Stretto di Caffa*, teſte Caſtaldo, anguſtia maris ad Boſporum Cimmerium.

¶ Fretum Conſtantinopolitanum, *les bouches de Conſtantinople*. Vide Boſphorus Thracius.

¶ Fretum Daviſii, *Straet of Davis* Anglis, *Deſtroit de Davis* Gallis, fretum in terra Arctica, in ea parte Gronelandiæ quæ detecta fuit à Joanne Daviſio Anglo anno 1585. à quo etiam nomen accepit.

¶ Fretum Eſonis, *Deſtroit de Ieſſo*, fretum amplum inter Tartariam & terram Eſonis interfuſum, ſupra Sinarum regionem, & in littore Aſiæ, recens detectum à Batavis.

Fretum Euripi. Vide Euripus Chalcidicus.

Liv. Fretum Forbiſcherii, *Straet of Forbiſchers* Anglis, *Deſtroit de Forbiſher* Gallis, fretum terræ Arcticæ, versùs Gronelandiam, recens detectum, nempe anno 1577. à Martino Forbiſchero Anglo, & ab eo nomen ſortitum.

¶ Fretum Gallicum, *Pas de Calais*, fretum inter Galliam & Angliam, 6. leucis patens, inter Dubrim & Iccium portum, nunc *Viſſan*, & 7. inter Dubrim & Caletum. Dicitur etam a quibuſdam Fretum Britannicum.

¶ Fretum Gallipolitanum, *Deſtroit de Gallipoli*. Vide Helleſpontus.

Fretum Herculeum & Gaditanum Porthmos Græcis, teſte Plinio, & Limen maris interni, Fretum Columnarum Straboni, Fretum Oceani Livio, Oſtium Oceani Floro, Fretum Iberum Auſonio, Fretum Hiſpanum Claudiano, Traiectum Au. Hirtio, *Eſtrecho de Gribraltar*, & *Stretto di Gibraltar*, maris anguſtia, inter Hiſpaniam & Mauritaniam Tingitanam 9. mill. paſſ. patens. *Plin.*

¶ Fretum Herculeum, *Deſtroit de Gibraltar* Gallis, *Strette di Gibilterra* aliquando ab Italis dicitur; eſtq; inter Andaluziam provinciam Hiſpaniæ auſtraliorem & Mauritaniam Tingitanam, ſeu regnum Fezzanum. Eius longitudo eſt 12. leucarum Hiſpanicarum, latitudo verò quinque circiter.

¶ Fretum Hudſonis, *Deſtroit de Hudſons*, fretum Americæ ſeptentrionalis, inter terras arcticas ad Boream & Eſtotilandiam ad meridiem, ab Anglis detectum duce Henrico Hudſonio.

¶ Fretum Maereum, *Deſtroit de le Maire* Gallis, *Straet le Maire* Batavis, fretum Americæ meridionalis ad auſtrum terræ Ignium & freti Magellanici maximè extenſum, à Iacobo *le Maire* Batavo detectum anno 1616. A quibuſdam Hiſpanis dicitur Fretum S. Vincentii.

¶ Fretum Magellanicum, *Eſtrecho de Magellanes* Hiſpanis, *Deſtroit de Magellan* Gallis, fretum oblongum Americæ meridionalis, a Ferdinando Magellano Luſitano detectum anno 1520. inter terram ab ipſo Magellanicam dictam & terram Ignium. Tres habet anguſtias, eſtque tranſitu difficilis. Illud Hiſpani claudere voluerunt Anglis & Batavis magnis impenſis & arcibus in littore defixis, ſed irrito conatu.

¶ Fretum Malacenſe, *Deſtroit de Malacca* Gallis, *Straet van Malacca* Batavis, fretum Oceani Indici interpoſitum inter urbem & regnum Malaccam, in parte auſtrali peninſulæ Indiæ ultra Gangem & inſulam Sumatram, oblongum & ſatis amplum, ſic dictum ab urbe Malacca ei adiacente.

Fretum Mametinum, Hadriaticum, Oroſio, Siculum, & Siciliæ Plinio, Ciceroni, Tacito, Rheginum etiam Straboni, Syllæum Athenæo, Traiectum Auſonio, anguſtia maris inter Italiam, & Siciliam quæ *Fare di Meſſina* nominatur. *Strab*

¶ Fretum Manarium, *Deſtroit de Manar* ſeu & *de Chilao*, fretum maris Indici inter Taprobanam ſeu Ceylanum inſulam & oram Piſcariæ, in parte auſtrali peninſulæ Indiæ cis Gangem, ſatis latum, & à Manaria inſula ei adiacente ſic dictum, vel etiam à Chilao urbe Ceylani.

¶ Fretum Manilhæ, *Eſtrece de Manilha* Hiſpanis, fretum Oceani orientalis ſeu Indici in Philippinis inſulis inter partem auſtralem Luſoniæ inſulæ & Tendajam inſulam, ab urbe Manilha Luſoniæ, primaria ſic dictum.

¶ Fretum Mindoræ, *Eſtrecho de Mindora* Hiſpanis, fretum Oceani orientalis ſeu Indici, in inſulis Philippinis, inter partem occidentalem Luſoniæ, inſulæ & Mindoram inſulam & urbem.

Fretum Moſandani, *Deſtroit de Moſandan*, fretum ad fauces ſinus Perſici, contra Armuſiam urbem & inſulam, ſic dictum à promontorio cognomine ei adiacente in littore Arabiæ; eſtque ſatis anguſtum.

¶ Fretum Pictic um, *Pichtland* ſeu *Pentland Firth*, fretum inter Scotiam ſeptentrionalem & Orcades inſulas. Navigantibus eſt formidabile & periculoſum, neque niſi ſtatis temporibus, poſitis quanquam ventis, trajectui opportunum.

¶ Fretum Piecum, *Canal de Piecko*, fretum Aſiæ, in Oceano Eoo, inter inſulam terram Statuum dictam & partem terræ Eſonis, ab Hollandis detectum hiſce ultimis temporibus.

Fretum Ponticum: idem quod Boſporus Cimmerius.

¶ Fretum Sangaarium, *Deſtroit de Sangaar*, fretum ſupra partem Borealem Japoniæ, versùs terram Eſonis, recens detectum. Dicitur *Zungaar* à quibuſdam ab oppido adjacente, in Japonia.

Fretum Siculum, *il Faro di Meſſina*, Siciliam à Calabria ulteriori dirimens. Vide fretum Mamertinum.

Fretum Sundæ *Straet van Sunda* Batavis, *Deſtroit de la Sonde* Gallis, fretum eſt maris Indici, prope Bantamum, Iovam inſulam à Sumatra ſeparans.

¶ Fretum Sundicum *le Sund* Gallis, *de Sund* ſeu *Oreſund* Danis, anguſtiæ maris Baltici, in Dania, inter Scaniam provinciam Sveciæ ad ortum & Zelandiam, inſulam Daniæ ad occaſum, ubi Regi Daniæ vectigal ſolvitur in ſingulos malos.

¶ Fretum Taphros, *le Bocche di Bonifacio* Italis, *les bouches de Boniſacio* Gallis, fretum inter Corſicam & Sardiniam prope Boniſacium oppidum Corſicæ. Dicitur etiam à Sardis & à Nautis tractus *le bocche di Boizonaire*. Vide Taphros.

¶ Fretum Vegatium, *Deſtroit de Weigate*, quod etiam *Deſtroit de Naſſu* dicitur ab Hollandis, eſt inter Novam Zemlam ad Boream & partem ſeptentrionalem Moſcoviæ & provinciam Obdoram ad auſtrum, inter fluvios Petzoram & Obyum, & per illud diu quæſitus fuit tranſitus in Sinas & in Japoniam.

¶ Fretum Uriæ, *Deſtroit d' Vries*, fretum eſt Aſiæ, in Oceano orientali, inter terram Etonis ad ortum & terram Statuum ad occ. recens detectum à Batavis.

¶ Friberga, *Friberg*, urbs Germaniæ, in Franconia & in tractu Veteravia, olim Imperialis, nunc ſub dominio Electoris Moguntini. Deficit in dies; diſtatque 4. leucis à Francofurto in Boream Gieſſam verſùs.

Friburgum, *Freiburg*, urbs gemina: una in Helvetiis, Bernæ finitima, paulò ſupra 2. leucis in occaſum diſtans à Salodoro in occaſum, nunc ex 13. Helveticis conventibus: altera in Germania magna, in Briſgoja regione, academia, & ſedes Epiſcopi Baſilienſis, à Baſilia 7. leuc. in ortum diſtans, à Rotovilla 5. in Bor. Alia item non obſcura in Miſnia, Annabergæ finitima ut in libro 7. Itinerarii:

Accipior lauta Friburga; & luce ſequenti
Occidua montem venimus, Anna, tuum.

¶ Friburgum, *Friburg*, urbs eſt Helvetiorum, ad Sanam fluvium. 4. leucis diſtat à Saloduro in auſtrum, & totidem à Lauſana in Boream; eſtque conventus Catholicus.

Script. Germ. Friburgum alterum, *Friburg* cognomento *en Briſgavv*, urbs eſt Briſgaviæ primaria, in colle, 3. leucis a Briſaco in ortum diſtans, 8. ab Argentina in auſtrum, 7. à Baſilea in Boream, & totidem à Rotuila in occaſum ſub dominio Auſtriacum: ibique reſidet Capitulum Baſileenſe, ſed non Epiſcopus. In Miſnia autem nullum eſt Friburgum, ſed tantùm Fridberga.

¶ Fricentum, *Fricento*, urbs parva Italiæ, in regno Neapolitano, & Principatu ulteriori, prope Tripaltum fluvium, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Beneventano, ad radices Apennini, & media ferè inter Beneventum & Compſam. Vide Frequentum.

¶ Fridberga, *Fridberg*, oppidum Germaniæ in Saxonia ſuperiori & in Miſnia provincia, ad Multam amnem, verſùs montes Bohemiæ, 4. leucis à Miſna urbe in auſtrum. Fruſtra obſeſſum fuit à Svecis ultimo bello Germanico. Ibi ſunt Mauſolæa Ducum Electorum Saxoniæ.

¶ Friderica, *FrideriKs*, & *Fridericka*, urbs munita Americæ meridionalis, in Braſilia regione, in ora Gubernii Paraibæ, vulgò *Capitana de Paraiba*, verſùs oſtia fluvii Paraibæ, antea ab Hollandis exſtructa, & poſtea expugnata à Luſitanis, quibus etiamnum ſubeſt cum toto tractu.

¶ Fridericoburgum, *Friderichsbourg*, caſtrum & palatium Regum Daniæ, in Zeelandia inſula. Vix. 3. leucis Danicis diſtat à Coronæburgo in occaſum, & 5. ab Hafnia in Circium, colloquio inter Reges Sveciæ & Daniæ celebre hiſce ultimis temporibus. Arx olim *Ebelholt* nomen geſſit, monaſteriumque S. Spiritus fuit, cujus Joannes Pariſienſis anno 1201. mortuus, & in Sanctorum numerum relatus, Abbas fuiſſe perhibetur. Fridericus II. Rex Daniæ arcem exſtruxit, quam Chriſtianus IV. eius filius ſtatuis, picturis, ſimilibuſque artis operibus oxornavit.

¶ Fridericoburgum, *Friderichsbourg*, oppidulum tenue, cum arce munita Danorum recens exſtructa, in Guinea regione, & in ora Aurea, prope arcem Capitis Corſi, In cole ſedet.

¶ Fridericoſtadium, *Friderikſtadt*, urbs nova regni Norvegiæ, in ora ſinus Codani, in Præfectura Anſlogana, & 30. leucis Germanicis ab Anſloga in auſtrum, ſub dominio Regis Daniæ.

Frigidus, *Vipao*, fluvius Japodum, in Carniola regione, cum oppido cognomine, inter Aquileiam 36. & Æmoniam in Boream & Cæciam 40. mill. paſſ. ubi Theodoſius Imperator Eugenium tyrannum vicit. Frigidus alter, fluvius Tuſciæ in agro Aretino, *Freddo* vulgò, à Tibullo memoratus libro 4. eleg. 8. Ant.

Atque Aretino Frigidus amnis agro.

Friniana, *Frignano*, regiuncula Italiæ, in Ducatu Mutinenſi, ad radices Apennini montis, ubi Seſtola oppidum præcipuum.

¶ Friſia, *la Friſe*, duplex eſt, una orientalis, Germaniæ Comitatus inſignis, qui & Embdanus à primaria urbe Embda dictus; alia occidentalis, Belgii confœderati provincia, quæ & Friſia propriè dicitur.

Friſiabones, populi Germaniæ, inter Helium & Flevum oſtia Rheni: quos *Waterlandt* partem Hollandiæ Borealem Friſiis conterminam incolere Ortelius non audet affirmare. Plin.

¶ Friſiabones populos fuiſſe in Hollandia Cluverius negat, criditque eſſe ipſos Friſios. Solus enim Plinius de his locutus eſt, & forſan errore Scriptoris. Plin.

Friſii, populi Germaniæ, ad Oceanum, inter oſtia Rheni, & Viſurgis fluviorum, incolentes; quorum alii maiores, alii minores appellantur. Illorum regio *Ooſtfrieſen*, id eſt, Friſia orientalis, horum *Weſtfrieſen* id eſt, Friſia occidentalis, dicitur. Friſiones Sigeberto & aliis poſterioribus dicuntur. Plin. Tac. Ptol.

¶ Friſia occidentalis, ſeu, Friſia propria, vulgò *la Friſe occidentale* Gallis, provincia eſt Belgii fœderati. A ſeptentrione habet mare Germanicum, ab occidente ſeparatur ab Hollandia mari Auſtrino, ab oriente habet dominium Groningenſe, quo ſeparatur à Friſia orientali, & à meridie ei adiacet Drentia regiuncula, Tranſiſalaniæ pars. Ejus primaria eſt Leovardia. Notandum eſt Groningam & Damum non eſſe in Friſia propria, ſed in dominio, ſeu provincia Groningenſi.

¶ Friſia orientalis, *l' Oſt Friſe*, ſeu *la Friſe orientale* ſeu etiam *le Comtè d' Embden* provincia eſt Germaniæ in Weſtphalia, ſub dominio proprii Principis. Habet à ſeptentrione Oceanum Germanicum, ab oriente Comitatum Oldenburgenſem, à meridie epiſcopatum Monaſterienſem, & ab occidente ſeparatur à dominio Groningenſi Dullartio ſinu. Sedes Principis eſt Auricum, *Aurik*, cum Embda regionis primaria ſit in dominio Hollandorum. Sed notabis Javeriam, Oldemburgum, Rhydam, & Ovelgunam non eſſe ampliùs ſub dominio Principis Friſiæ orientalis, & Eſſenás, Ochtam, & Vitemundam eſſe tantùm oppidula.

Urbs Friſiæ orientalis:

Auricum, *Aurik*.
Embda, *Embden*, emporium & caput regionis.
Eſenæ, *Eſſens*.
Ieveria, *Iever*.
Norda, *Norden*.
Octha, *Oecht*.
Oldenburgum, *Oldenburg*, Comitatus.
Ovelguna, *Ovvelgun*.
Rhyda, *Rhyde*.
Stichuſa, *Stichuſen*.
Vitemunda, *Witemunde*.

Urbes Friſiæ Occidentalis:

Bolſuardum, *Boiſvvardt*.
Damum, *Dam*.
Docum, *Dorckum*.
Franicheria, *Franeker*.
* Groninga, *Groeningen*, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Trajectino, primaria.
Harlinga, *Harlingen*.
* Leovardum ſen Levardia, *Leeuvvarden*, epiſcopalis, ſub Archiepiſcopo Traiectino, conventus juridicus.
Stauria, *Staveren*.
Præter has, Hendilopia, Illum, Sneca, Slota, & Vorcum oppidula.

¶ Friſia occidentalis, *Weſt Friſe*, dicitur etiam perſæpe Hollandia ſeptentrionalis ab ipſis Batavis, ut liquet ex Guicciardino, Hondio, & aliis. Eius urbes ſunt Hornia regionis caput, Alcmaria, Edamum, Enchuſa, Medemblicum, Monachodamum, & Purmerenda; eſtque inter

Oceа-

Oceanum Germanicum, ad occaſum & mare Auſtrinum ad ortum.

Friſinga, *Freiſing*, urbs Vindeliciæ, in Bavaria, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Salisburgenſi, inter Monachium 8. & Landshutam in Gæciam 6. leucis ab Auguſta Vindelicorum paulò ſupra 8. in ortum, ad Moſacum fluvium non longè in Hiſaram labentem. Vide Fruxinum.

¶ Friſinga, *Freiſingen*, urbs eſt Bavariæ ſuperioris, 4. leucis à Monachio in Boream, & totidem à Landshuto. Africum, ſub dominio proprii Epiſcopi.

¶ Friſlandiam, *Friſland*, inſulam eſſe peramplam Oceani ſeptentrionalis, versùs Groenlandiam, quidam ſcripſere; ſed quæ ſit, à quibus detecta, & quo anno, cui ſubiaceat, & quas habeat urbes, neque conſtat inter ipſos qui de illa ſcripſere, ita ut cum de ea nulla ſit mentio inter recentes, nec quidquam dicant nautæ Angli, Batavi, Dani & Galli, meliùs eſt dicere nullam eſſe inſulam Friſlandiam dictam.

¶ Friſlaria, *Friſzlar*, urbs Germaniæ, in Haſſia regione, ad Ederam fluvium, in ditione tamen Electoris Moguntini, 4. milliaribus à Caſſella in auſtrum Marpurgum versùs, à qua 8. leucis diſtat, & 4. à Zigenhemo in ſeptentrionem.

Mel. Frons Africæ, *Capo de Buena Speranza*, incolis *Zanguebar*, teſte Marmolio. Verùm cum à Plinio & Mela poſt Cornu Heſperium in ora occidentali maris Atlantici deſcribitur ab aliis *Capo verde*, incolis *Tagazza*, eſſe putatur. Priori tamen ſententiæ ſubſcribo, quod caput bonæ ſpei revera Frons eſt Africæ, cum ſit promontorium illius auſtraliſſimum.

¶ Frons Africæ omnibus eſt Caput bonæ ſpei, *Cap de bonne eſperance*, in Cafreria regione, non autem in Zanguebaria, quæ magis ad ortum extenditur.

Frons Aſiæ, ora Aſiæ orientalis, quæ Oceano Eoo alluitur.

Horoſ. Frons Galliæ, quæ Oceano ad occaſum expoſita eſt.

Mel. Frons Germaniæ, ea pars quæ Danubiu adiacet.

Tac. Frons Hiſpaniæ, quæ Oceano occiduo obiecta eſt.

Plin. Frons Italiæ, ea pars Italiæ, quæ inter duo promontoria, Leucopetram, & Lacinium, in mare porrigitur.

Frontinianum, *Frentignan*, urbecula Galliæ, in Occitania provincia, ad lacum Lattaram, inter Agatam, & Montem Peſſulanum, cuius vina laudantur, aliàs Forum Domitii dicta, ut quibuſdam placet.

Liv. Fruſino, Fruſinum Straboni, Ptolemæo, & aliis, *Fra-*
Feſto. *ſelone*, urbs Latii olim epiſcopalis, nunc oppidum in Hernicis, in colle, poſt Ferentinum 6. mill. paſſ. ab urbe Roma Caſinum proficiſcentibus occurrens, apud Coſam fluvium, Verulo propinqua, Fruſinona colonia à Frontino dicta. Meminit illius Silius libr. 8.

Sueſſa, atque à duro Fruſino haud imbellis ararre.

Patria fuit Ormiſdæ & Silverii Summorum Pontificum. Phruſino, uti apud Græcos, legitur apud Palaut. in Captiv.

Fruſino *Fruſilone* dicitur; eſtque oppidum parvum in Campania Romana, inter Privernum ad auſtrum & Alatrium ad Boream, 44. milliaribus à Roma diſtans, versùs confinia regni Neapolitani.

Script. Fruxinum *Freyſingen*, teſte Rhenano urbs Vindeli-
Bav. ciæ, ad Hiſaram fluvium, in Bavaria, inter Auguſtam ad occaſum 8. & Landshutam ad ortum 6. ac inter Monachium ad auſtrum 8. & Ratiſponam ad Boream 11. leucis, in colle, apud Moſaci fluvii cum Hiſara confluentiam.

Fruxinum, ſeu Friſinga, *Freiſingen*, urbs eſt parva Bavariæ ſuperioris, ſed culta, ad Moſacum fluviolum 9. leucis diſtat à Ratisbona in auſtrum, & 4. à Monachio in Boream. Vide Friſinga.

Fucechius, *Lago di Fucechio*, lacus parvus Italiæ in Hetruria & in agro Florentino. A caſtro Fucechio nomen habet. 5. milliaribus diſtat à Fano S. Miniati in Boream, & 10. à lacu Bientina in ortum.

Strab. Fucinus, *Lago di Celano*, & *Lago di Marſo*, ac etiam
Plin. *di Tagllacozzo*, lacus Latii. in finibus Marſoſorum, ab
& *al.* oppidis circumſtantibus nominatus. Hinc Aqua Martia Romam perducta. Eius meminit Virgilius libro 7 Æneidos:

Te nemus Angitiæ, vitrea te Fucinus unda.

Diac. Fulcheria inſula, *Ghiara d' Adda*, regiuncula Ceno-
Sigon. manorum, inter Abduam & Serium fluvios, apud Cremam urbem recentem, in Laudenſis, Bergomenſis, & Cremonenſis agri confinio.

¶ Fulcheria inſula, *Ghiera d' Adda*, regiuncula Italiæ, in Ducatu Mediolanenſi, inter Adduam fluvium ad occaſum, & confinia territorii Bergomenſis, & Serium fluvium ad ortum, ſeu inter Caſſanum & Caravaggium oppida. Ibi Veneti inſigni clade affecti fuere à Ludovico XII. Fracorum Rege iuxta vicum *Agniadello* dictum. Vide Addua Glarea.

Fulda, *Fuld*, urbs Germaniæ, cum fluvio cognomine, *Scripo.*
à quo urbs nomen habet, in Franconiæ Haſſiæque con- *Germ.*
finio, inter Martisburgum ad occaſum 8. & Coburgum ad ortum 7. leuc. Fagiæ regionis caput, ac Abbatia celebris. Templum inſigne habet cum aurea rota, ut in libro 5. Itinerarii:

Nos Fuldam ingredimur; mirati templa rotamque
Auream, & Idæa reſonantem ſiſtra Cybeles.

Fulda, *Fuld* incolis, *Fulde* Gallis, urbs eſt lepida Germaniæ, in Franconia, & in Buchovia tractu. Hinc etiam aliquando Buchovia dicitur; eſtque ſub dominio proprii Abbatis, qui Imperii eſt Princeps, & cui etiam ſubeſt tractus, adiacens ſatis extenſus, Buchovia dictus, *Stifft fuld*, inter Franconiam, cuius pars eſt, Haſſiam, & Thuringiam: ubi aliquot oppidula & plurimi pagi. Vrbs ipſa diſtat 12. milliaribus Germanicis à Coburgo in occaſum & 10. à Caſſela in auſtrum. In ea ineſt Abbatia totius Europæ, nedum Germaniæ præſtantiſſima.

¶ Fulgeriæ, ſeu Fulgerium *Fougeres* urbs Galliæ, in Britannia minori, ad amnem *Coeſnon*, aliàs munita, versùs confinia Normanniæ. 8. leucis diſtat ab Abrincis in meridiem, & totidem à Dola.

Fulſinium, ſeu Fulcinium, ut alii legunt, oppidum *Ptol.*
Curictæ, inſulæ Liburniæ adiacentis. Populi Fulcinates ſeu Fulginates apud Plinium *WeleKa* dici videtur apud Vegiam, in ora auſtrali.

Fullinium, Fulcinium Appiano, Fulginia Silio, *Foligno* *Cot.*
vel *Fuligno*, urbs Vmbriæ epiſcopalis ad Tiniam fluvium intermeantem, inter Peruſiam ad occaſum 18. & Spoletium in Eurum 15. mill. paſſ. licèt Appianus Alexandrinus illam à Peruſia 160. ſtadiis diſtare ſcribit. Populi Fulginates Plinio. Dè ea Silius libr. 8.

Inginum, patuloſque jacens ſine mœnibus arves
Fulginia.

¶ Fullinium, ſeu Fulginium, *Foligno*, urbs eſt Parva Umbriæ, ſed culta, in valle, ad radices montis Apennini. 20. milliaribus diſtat à Peruſia in ortum, & 10. ab Aſiſio; ſubeſtque dominio Pontificis.

Funchala, urbs epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Ulyſſiponenſi, cum prius eſſet metropolis Iunoniæ inſulæ, quæ Madera nominatur.

¶ Funchala, *Funchal*, urbs eſt epiſcopalis & caput Maderæ inſulæ Africæ, in Oceano Atlantico, in parte orientali inſulæ, ſub dominio Regis Portugalliæ, 140. leucis Hiſpanicis diſtat à Sacro promontorio in Africum & 90. ab ora Africæ in occaſum.

Fundanus Lacus, *Lago di Fondi*, in Latio, apud Fun- *Plin.*
dos urbem Tarracinam versùs, ferè hoc tempore exſic- *Tac.*
catus; ubi quoque mons Fundanus, *Montagna di Fondi*.

¶ Fundanus lacus ſatis imminutus ad quatuor milliaria extenditur versùs Fundos, & in mare Mediterraneum ſe exonerat prope confinia regni Neapolitani, ut ego pluries vidi dum illas partes luſtrarem anno 1667. & perſæpe non minùs ac Pomptinæ Paludes aquis reſtagnantibus & paluſtribus omnino repletur, ut ex ſummo monte Anxuris, nunc *S. Angelo*, inſpicenti liquidò apparet.

Fundi, *Fondi*, colonia & urbs epiſcopalis Latii, in regni Neapolitani initio, primùm ex urbe Roma Nea- *Cic.*
polim proficiſcentibus occurrens, poſt Tarracinam 10. *Strab.*
mill. paſſ. media inter illam & Formias. Hinc Funda- *Mel.*
nus nomen gentis, & Fundana vina. Hanc memorat Silius libro 8.

Fundique, & regnata Lamo Caieta, domuſque.

¶ Fungeni, populi Africæ, in Æthiopia inferiori, versùs lacum *Zaire*. Subſunt imperio magni Macoci, teſte Iſaaco Voſſio.

¶ Fungia, *Fungie*, regnum Africæ, in Nubia regione quod aliter Bugitiæ regnum dicitur, versùs Nilum fluvium, teſte Voſſio.

¶ Furanium, *S. Eſtienne de Furens*, burgus Galliæ ampliſſimus, in Lugdunenſi Præfectura, & in Forenſi tractu,

ctu, ad Furanium amnem, ad radices collis, 2. leucis à Ligeri, & 10. à Lugduno in Africum diſtat. Illic eruitur maxima carbonis terreſtris copia. Dicitur etiam Fanum S. Stephani.

Ve Inſcri. Furconium, quaſi Forum Conæ, & Avia Ptolemæo, *Forcone*, urbs Veſtinorum olim epiſcopalis, exciſa, ex cuius ruinis & Amiterni coaluit Aquila urbs, inde 8. mill. paſſ. diſtans.

Scrip. Bel. Furnæ, *werne*, oppidum Belgii, in Flandria, apud oram littoralem inter Neoportum 2. & Bergas 4. leuc. ab Hypris urbe epiſcopali 6. in Boream.

¶ Furnæ, *Furnes* Gallis, *Werne* Belgis, urbs Flandriæ parva, ſed culta & munita, vix una leuca ab ora littorali maris Germanici, amplam habens iuriſdictionem. Ter capta à Gallis, tandem ipſis remanſit pace ad Aquiſgranum confecta. 3. leucis diſtat à Dunquerca in ortum, Neoportum verſus 2, & inter ipſam & Dunquercam victi fuere Hiſpani à Gallis anno 1658.

Plin. Fut, Phthut Ptolemæo, fluvius Mauritaniæ Tingitanæ, cum Phut oppido in ora littorali, inter Solis montem & Myſocaram portum in Oceanum Atlanticum ſeſe exonerans,

¶ Fuxium, *Foix*, urbs Galliæ in Occitania, aliàs munita, ad amnem *Lauriegue* dictum ad radices Pyrenæorum montium. Ab ea regio adiacens dicta fuit Fuxienſis Comitatus, *le Comtè de Foix*; hinc etiam domus Fuxienſis percelebris. In eo Comitatu ſunt etiam Apamæa, Taraſco, & Mirapincum. Vrbs ipſa Fuxium 6. leucis diſtat à confinio Galliæ & à montibus Pyrenæis in Boream vix 3. ab Apamæa, & 21. à Toloſa in auſtrum.

G

GAas mons videtur pars Tribus Ephraim, in tractu cognomine, in Palæſtina, cum Torrente Saas dicto.

¶ Gaba, urbs Palæſtinæ in Tribu Zabulon, penes Carmelum montem, & prope fines Ptolemaidis, qua à Ptolemaide Cæſaream iter eſt. Gabala videtur Ptolemæi, & Gamala & Gaba Joſephi, teſte Sanſone.

Plin. Ptol. ¶ Gabaa, urbs Tribus Iudæ. In Palæſtina deſcribitur, inter Accaim & Thamna.

Strab. Plin. Gabala, *Gibel*, teſte Guilielmo Tyrio cum aliis, urbs Syriæ cavæ maritima, inter Laodiceam ad Boream 18. & Balanæas ad auſtrum 24. mill. paſſ. archiepiſcopalis ſub Antiocheno Patriarcha.

Gabales, Gabali Cæſari, populi & urbs Galliæ Aquitanicæ, Velaunis & Arvernis finitimi, quorum regio *Givaudan*, teſte Poldo, vel *Givaudan*, & urbs Mimatum *Mande* dicitur, epiſc. ſub Archiepiſcopo Bituricenſi, inter Velaunos ad ortum & Ruthenos ad occaſum 5. leucis. * Gaballi Ptolemæo, Gabales vero Sidonio Apollinari carm. 24.

Tum terram Gabalum ſatis niveſam.

* (in manuſcripto Seldeni Σταβαλων.)

¶ Gabali populi fuere Galliæ, in Aquitania, nunc in Occitania, ubi provincia *le Givaudan* dicta, intra montes Cemenios, inter Velaunos & Helvios ad ortum, Ruthenos ad occaſum, & Alvernos ad Boream. Ibi primaria urbs Mimate ſeu Anderitum, vulgò *Mende*, ad Lotium amnem. 10. leucis diſtat à Fano S. Flori in auſtrum, 8. ab Anicio, & 13. à Rutena in ortum.

Plin. Gabalicus, pagus Galliæ Narbonenſis, in territorio Nemaſenſi, *Bagnolz* vel *Baignols* (non *Baulx*, ut apud Ortelium ſcribitur) inter Pontem S. Spiritus 4. & Nemauſum 10. leucis.

¶ Gabalicus pagus, in Occitania quid ſit, non conſtat. Quibuſdam eſt oppidulum *Bagnols*, ad amnem *Ceze*, una leuca à Rhodano fluvio, 2. à Ponte S. Spiritus in auſtrum, & 8. à Nemauſo in Boream. Sunt tamen qui credant Gabalicum pagum eſſe tractum ſeu provinciam *Givaudan* dictam, in Occitania, ubi aliàs Gabali populi.

Sidon. Gabalus, quæ & Gavalis poſterioribus, quibus etiam Gavalitana urbs & Mimatum, *Mande*, urbs epiſcopalis Galliæ Aquitanicæ, de qua ſupra (vide Gabales) inter S. Florum & Ruthenum urbes 5. leuc. cuius meminit Venantius libro 8.

Privatum Gabalus, Julianum Arvernus abundans.

Ubi Gabalus & Arvernus nomen gentis videntur.

Bibl. Gabaon, *Gabaa* etiam nunc, & *Caraandavid*, teſte Beniamino Tupelenſi, pagus Palæſtinæ, in Tribu Beniamin, inter Hieroſolymam & Machmas ad Boream, Saulis quoque à Saule Rege dictus. Meminit illius Sedul. libro 1.

Sol ſtetit ad Gabaon, mediique cacumine cœli.

¶ Gabaon urbs fuit Palæſtinæ, in colle, in ſecunda parte Tribus Beniamin, aliàs ampla, & una ex civitatibus Regalibus.

Gabara oppidum fuit Palæſtinæ, in Galilæa, amplum, teſte Ioſepho, apud Tiberiadem. Vereor ne pro Gadara Gabara ſcriptum ſit. Ioſeph.

¶ Gabarus, *le Gave*, fluvius Galliæ, in Aquitania & in Benearniæ Principatu. Duplex eſt Gabarus Palenſis *le Gave de Pau*, oritur ex montibus Pyrenæis in Comitatu Bigerrenſi; deinde per Benearnum labens, Palum & Orteſinum rigat, & in Aturum ſe exonerat 4. leucis ſupra Baionam. Gabarus autem Oloronenſis, *le Grave di Oleron* ortus etiam ex Pyrenæis, Oloronem & Navarreſium rigat, deinde in Gabarum Palenſem cadit, & cum ipſo in Aturum fluit.

Gabe, Gabala Ptolomæo, urbs Phœnicis, inter Byblum & Cæſaream Philippi, quæ *Margath* à Tyrio nominatur: ſed hæc Marathus eſſe videtur. Vide Marathus. Plin.

¶ Gabe, ſeu Gabala, urbs Syriæ, in ora littorali maris Syriaci, prope montem Anticaſſum. 40. milliaribus ab Antiochia in Africum, & totidem ab Antarado in Boream diſtat; ſed longè à Cæſarea Philippi, teſte Petro à Via.

Gabellus, poſterioribus Sicla, *Secchia*, teſte Carolo Sigonio, fluvius Galliæ Togatæ, Æmiliam ſecans, inter Mutinam & Regium urbes, quaſi in medio, apud Ruberiam arcem; ex Apennino monte in Padum influens, apud cœnobium S. Benedicti, agrum Mutinenſem à Regienſi ſeparat. Plin.

Gabellus, fluvius, *Secchia*, oritur ex monte Apennino, deinde Saxuolum rigat; & inter Mutinam ad ortum & Rubieram ad occaſum labens, aliquot leucis infra in Padum ſe exonerat prope cœnobium S. Benedicti, in ditione Mantuana.

Gabieni, populi Liguriæ, quorum oppidum Gabienum, *Gabiano* apud Padum fluvium, Ducatu Montisferrati, inter Caſalenſem urbem & Vercellas apud Tridinum, inde 4. mill. paſſ. Taurinum verſus. Aliis *Gabiano* Caſtra Gabieni dicuntur. Plin.

¶ Gabieni populi fuere quorum oppidum Gabienum eſt *Gabiano*, in colle, 3. milliaribus infra Verrucam in ortum Tridinum verſus, à quo diſtat 7. milliaribus, eſtque in confinio Pedemontii, non autem inter Caſalem & Vercellas.

Gabii colonia & urbs olim epiſcopalis Latii, antiqua, à Siculis condita, media inter urbem Romam & Præneſte, ad 12. mill. paſſ. utrinque diſtans (non 70. ab urbe Roma, ut in Theſauro Linguæ Latinæ) ubi Columna poſtea oppidum fuit: non *Gallicano*, ut multis videtur, Gallicanum enim Præneſtæ proximum, non medium inter illam & Romam: neque *Zagarolo*, Gallicano proximum. Gabina urbs Ovidio, Gabini populi Plinio, Gabina via Livio. De Gabiis Horatius libro 2. epiſtola 1. Plin. Liv.

ſanxerunt fœdera Regum

Vel Gabiis, vel cum rigidis æquata Sabinis.

Hinc Gabinus nomen gentis ut apud Virgilium libro 7. Æneidos:

quique arva Gabina

Junonis, gelidumque Anienem & roſcida rivis

¶ Gabii urbs fuit Latii, 12. milliaribus à Roma in ortum; in via Præneſtina, ubi nunc locus *Campo Sabio* dictus, cum aliquot ruinis inter Columnam & montem Portium, caſtra Campaniæ Romanæ. Credit tamen Holſtenius Gabios fuiſſe haud longè à diverſorio paludis circa Oſam fluvium, in iis collibus ubi nunc Caſtelli S. Iuliani rudera conſpiciuntur, ad ſiniſtram viæ Præneſtinæ Roma euntibus Præneſtem.

¶ Gabinium, *Gabin*, urbs Poloniæ inferioris, inter Vvladiſlaviam & Warſoviam, ad amnem Bſuram, in Palatinatu Ravæ, 3. leucis Polonicis à Ploſco in auſtrum diſtat.

Gabinſa porta, quæ & Gabina, & Metrodii porta, una ex portis urbis Romæ, nunc cauſa, inter Aſinariam & Latinam. Gabiuſa quoque aqua apud Romam & portam viamque Gabiuſam quæ nunc *Marona*, teſte Baccio, libro de thermis. Liv. Vill.

¶ Gabinſa porta urbis Romæ, quæ nunc clauſa; erat inter Portam Viminalem & Portam inter aggeres, longè

gè à Latina & Aſinaria, ut multis refert Famianus Nardinus, & ut ego pluries vidi.

Ptol. Gabrantonicorum portus, *Sureby*, teſte Camdeno, portus, & oppidum Albionis, in ora Angliæ orientali, apud Ocellum promontorium, inter oſtia Abi & Vedræ fluminum. Sed in codice Græco Ptolemæi Gabrantuicorum legitur.

Strab. Gabreta, Gabrita Ptolemæo, pars ſylvæ Bohemicæ ad occaſum, inter ipſam Bohemiam & Nortgojam divortia faciens, pars etiam Hercyniæ, ſicuti & Bohemica, *Prieſtetervvaldt*, teſte Lazio, inter Tetinam urbem Bohemiæ, & Sylvam Monachorum, oppidum Nortgojæ.

Lib. Not. Gabroſentum, *Gateshead*, teſte Camdeno, oppidum Albionis, in Angliæ regno, in agro Dunelmenſi. (Camdeno eſt *Gateshead & Nevvcaſtle*.)

Ant. Gabrumagum, *Grobming*, teſte Lazio, oppidum olim, nunc pagus Norici, in Auſtria, in Carinthiæ confinio inter Candollicam ad auſtrum & Laureacum ad Boream 76. mill. paſſ.

Gabrumagum, ſeu Gabromagus, oppidum Norici, nunc, teſte Cluverio, eſt vicus *Heylige Kreutz* dictus, circa Caput fluvii *Kreme*, in Auſtria inferiori, versùs montes.

Bibl. Gad, urbs Palæſtinæ, in Tribu Gad, quæ *Niphas* hodie, teſte Beniamino Tudeleuſi dicitur, exciſa, ac nunc vicus.

¶ Gad, una ex duodecim Tribubus Judææ, trans Jordanem fluvium. Habet ad Boream dimidiam partem Tribus Manaſſe, & ad auſtrum Tribum Ruben.

Polib. Steph. Suid. Gadara, Gadora Ptolemæo, Gadaris Straboni, Gaddara Plinio, urbs Palæſtinæ, in Cœleſyria, ad Geneſaram lacum, qui ab ipſa Gadarenus nominatur, teſte Strabone, proxima Tiberiadi, inde 60. ſtadiis, teſte Joſepho, à Scythopoli 16. mill. paſſ. diſtans: adhuc *Gadara* dicta, ſed exciſa, in ora lacus ad ortum.

¶ Gadara nunc *Gaddi* dicitur, ſedetque prope Gadaram amnem, ubi in lacum Geneſareth ſe exonerat, teſte Petro de Via.

Strab. Gaddir. Vide Gades.

Strab. Gadelonitis, regiuncula Cappadociæ occidua, juxta Halys fluvii oſtia.

¶ Gademeſſa, *Gademes*, regio Africæ, cum deſerto cognomine, in tractu Biledulgeridis, inter Fezzenum deſertum ad ortum & Guargalam ad occaſum. Habet etiam oppidum *Gademes* dictum, ad fontes fluvii Capſi.

Caſ. Plin. Mel. & al. Gades, Gadira Ptolemæo, quæ & Erythia Straboni, & Gaddir, ſive Gadir apud Pœnos, teſte Plinio, Cotinuſa olim, teſte Dionyſio, & Tarteſſos, teſte Strabone, *Cadiz* (non *Calize*, ut in Theſauro Linguæ Latinæ) inſula Hiſpaniæ Bæticæ, proxima continenti, contra Cæſarianam & Portum Mneſthei, cum urbe epiſcopali ejuſdem nominis ſub Archiepiſcopo Hiſpalenſi, inde 19. leucis, à Tyriis condita, Colonia Romana, inter oſtia Bætis & Calpen, inde 12. leuc. à Cæſariana 2. longa 12. mill. paſſ. lata 3. licèt multò longior & latior apud Plinium & Stabonem legatur, & 75. mill. paſſ. à Calpe diſtare à Plinio ſcriptum ſit. De Gadibus Claudianus libro de victoria Stiliconis:

Secum cuncta trahens à Gadibus uſque Britannum.

¶ Gades inſula eſt parva Hiſpaniæ, in mari Oceano & in ora Andaluſiæ, ab oriente in occidentem extenſa per tres aut quatuor leucas, vulgò *Cadix*, Anglis & Batavis *Calis Malis*, Italis autem *Cadice* dicta. Urbem habet cognominem parvam, ſed munitam, in parte occidentali inſulæ, cum arce, & portu capaciſſimo, ubi emporium celebre. 19. leucis Hiſpanicis diſtat ab Hiſpali in auſtrum, uti & 7. ab oſtio Bætis fluvii, & 15. à Calpe in Circium. Inſula autem jungitur continenti Ponte *la Puente de Suaco* dicto.

Plin. Gaditana Julia Colonia, ipſa Gadium urbs; hinc enim Gaditanus nomen gentis. Unde Gaditanus ſinus, *Golfo de las Yeguas*, teſte Ortelio, & Gaditanum fretum, idem cum freto Herculeo: (vide ibi) & Gaditani mores, Martialis, libro 6. epiſt. 71.

Et Gaditanis ludere docta modis.

Script. Brit. Gadiva, *Aberfravv*, teſte Camdeno, oppidum Monæ inſulæ; olim regia, in ora, contra Northvvalliam.

Ptol. Polib. Strab. & al. Gæa, Pontia, & Miſunos, inſulæ parvæ Africæ, ad Syrtim majorem, quæ *Solochu*, teſte Ortelio dicuntur.

Gæſatæ, populi Galliæ Narbonenſis, circa Rhodanum fluvium incolentes, qui cum Senonibus in Italiam advenientes, Romam oppugnarunt, & circa Padum in Æmilia ſeu in Romandiola conſedere, teſte G. Merula. In Pannoniam quoque profecti, nomen tractui cuidam *Gayſavv*, teſte Lazio, reliquere.

Gæſum, fluvius, vel potiùs ſtagnum Joniæ, inter Prienen & Miletum, juxta Mæandrum fluvium, inter illum & Trogylium promontorium, Geſſus Plinio & Melæ. *Herod.*

Gætuli, populi Libyæ interioris, vagi, nullo certo loco conſidentes, teſte Silio, & Mela; qui propterea variis in locis deſcribuntur. A Plinio in Cæſarienſi Mauritania, proximi Maſſæſylis, & alibi Autololes ab eo appellantur. Ptolemæus verò eos in Libya interiori apud Daras locat. Honorius inter Carthaginem, & Numidiam. Dionyſius Afer inter Marmarides, & Nigretes. De quibus Lucanus libro 4. *Plin. Mel. & al.*

Autololes, Numidæque vagi, ſemperque paratus
Incultus Getulus equo.

Scribuntur autem Gætuli & Getuli.

Gage, fluvius Lyciæ, ubi Gagates lapis, qui inde nomen accipit, invenitur, teſte Plinio. In Theſauro Ling. Lat. etiam fluvius Gagates appellatur; quod tamen apud Plinium non habetur. *Plin.*

Gagecome, *Gaivo*, teſte Leunclavio, oppidum Phrygiæ magnæ. *Cedre*

¶ Gago, *Gago* regnum Africæ, in Nigritia regione inter Nigrum fluvium ad Boream, & Guineam ad auſtrum. Urbem primariam habet cognominem, ſed malè cultam, ubi ſedes Regis.

Gaja, fluviolus Hiſpaniæ Tarraconenſis, cujus aqua à Scipionibus foſſa ſpatio 16. mill. paſſ. perducta eſt, ut Livius teſtatur. *Liv.*

Gaitia, *Iaitza*, urbs Illyrici, Boſſinæ primaria, ferè media inter Ouporum Oppidum Liburniæ & Poſſegam urbem Boſſinæ ultra Saum fluvium. 10. leucis à Bagnaluca, ubi ſedes eſt Satrapæ Turcarum. 7. in Africum & Libonotum. *Facen.*

Gaitia meliùs dicitur Jaitia, *Jaycz*, & *Jayeza*, urbs Boſſiniæ inferioris, ad fluvium Plenam, in monte, cum caſtro permunito, versùs confinia Croatiæ. Diſtat 7. leucis à Bagnaluca in occaſum, & totidem à Vihitza in ortum. Vide Jaitia.

Galactophagi, qui & Galactopotæ, populi Sarmatiæ, circa Mæoticam paludem, inter Nomades incolentes: ſic à lacte, quo degunt, dicti. *Hom. Colun.*

Galacum, oppidum Albionis. Vide Calatum. *Ant.*

¶ Galæ, populi Africæ, in Æthiopia, majorem partem Abaſſiniæ occuparunt à centum propè annis; ſuntque inter regnum Abaſſenum & regnum Monemugi extenſi. Eis ſubſunt provinciæ, *Bali*, *Fategar*, *Doaro*, *Ogge*, *Bizamo*, *Oiſate*, *Angote*, *Cambate*, & aliquot aliæ, quæ prius ſuberant imperio Abaſſinorum, teſte Iſaaco Voſſio. Vocantur *Giagues* à regni Congi incolis & à Luſitanis. Sed ſe ipſos vocant *Galas* ſeu *Imbangalas*; Regemque habent proprium, magnum Galam dictum, teſte Andrea Batelo Anglo. Sed de ejus urbibus & oppidis nulla mentio inter Scriptores.

Galapha, *Galafa*, teſte Marmolio, & *Gareis*, oppidum Mauritaniæ, Tingitanæ, quod Gala Antonino dici videtur, ſeu Cala, à Ruſuccurro urbe maritima Cæſarienſi ad 394. mill. paſſ. interiùs diſtans. *Ptol.*

Galatha, Calathe Ptolemæo, Calatha Antonino, ſive Galata, inſula maris Africi, à Tabraca urbe 32. mill. paſſ. cujus terra ſerpentes necat, teſte Plinio, & ſcorpiones, nomen retinet antiquum. Vide Calathe. *Plin. Mel.*

Galata item, Calata Ciceroni, Galeata Antonica, *Galati*, urbs Siciliæ mediterranea, inter Pactenſem urbem & Trajanopolim. Populi Galatani. Vide Calata. *Plin.*

¶ Galata, ſive Pera, *Pera*, urbs Thraciæ, ſeu verius ſuburbium Conſtantinopoleos, ubi Latini ferè omnes commorantur, in Boſphori ripa, primum à Genuenſibus culta.

Galathea, urbs Thraciæ, ubi tunica Domini noſtri Jeſu Chriſti diu aſſervata eſt, à Byzantio 150. mill. paſſ. diſtans, teſte Gregorio Turonenſi. *Turo.*

Galatia, urbs Campaniæ. (Vide Calatia) ſic à Silio dicta libro 11. *Sil.*

Jamque Atella tuas, jamque & Ga'atia abegit.

Galatia, *Chiangare* Caſtaldo, & Turcicè *Gelas*, teſte Leunclavio, provincia Aſiæ, quæ & Gallogræcia ſic à Gallis, (qui Galatæ à Græcis appellantur) eò profectis & commoratis, dicta, inter Bithyniam ad occaſum *Strab. Plin. Ptol. & al.*

ſium & Cappadociam ad ortum, cui Phrygia magna ad meridiem & Paphlagonia ad ſeptentrionem hærent. Populi Galatæ, Gallogræci, Tectoſagæ, & Toliſtobogi, ac etiam Trocmi. Urbes olim claræ, Ancyra, quæ hodie etiam præ ceteris floret, Satrapæ regionis ſedes, Germa, & Peſſinus. De Galatis Claudianus libr. 2. in Eutropium:

In Galatas, modò Bithynis incumbere fertur.

Am. Galava, *Kellenten* teſte * Camdeno, oppidum Albionis, in Anglia, inter Clanoventam 18. & Galacum 21. mill. paſſ. Mediolanum versùs. (* Camdenus dicit Gallanam Antonini eſſe *Walvvick*, in Northumbria.)

Gaſ. Galbæ Caſtra, *La Motte des Saraſins*, teſte Gabriele Simeone, vicus ſeu pagus Veragrorum, inter Agunum & Vicum ſancti Joannis, in Sabaudiæ & Valeſiæ confinio.

Liv. Galeagra, *Crela*, *Scala Graca*, teſte Aretio, locus Siciliæ apud Syracuſas juxta Portum Trogilorum.

Diod. Sil. Galeria, ſive Galatia, Galarina Stephano, Galerina Phavorino, *Gagliano*, teſte Aretio, oppidum Siciliæ mediterraneum.

Liv. & Vib. Seq. Galeſus, *Galaſo*, fluvius magnæ Græciæ, per agrum Tarentinum fluens, ac in ſinum Tarentinum à Tarento 5. mill. paſſ. deſinens. Cujus meminit Virgilius libro 4. Georgicorum:

Qua piger humectat flaventia culta Galeſus.

Galgala urbs fuit Palæſtinæ, apud Jordanem fluvium, & Macherunta caſtrum, Hierichonti etiam propinqua, inde 4. mill. paſſ. recedens in ortum.

Bibl. ¶ Galgala locus erat Palæſtinæ, prope Jordanem fluvium, & ubi poſt tranſitum Jordanis caſtramentati ſunt Iſraelitæ & Joſue, dum terram Chanaan ſibi vindicant, poſtea in Tribu Beniamin.

¶ Galibi, *Galibis*, populi Americæ meridionalis, in Guajana regione, versùs oram littoralem maris Borealis, inter Cajanam inſulam & fluvium Surinamum.

Strab. Plin. Galilæa, ſic vulgo, regio Palæſtinæ, inter oram maris Syri ad occaſum, & Geneſaram lacum ad ortum, ac inter Samariam ad meridiem, & Cœleſyriam ad ſeptentrionem contenta; ſic à populis præ cæteris candore præditis dicta, teſte divo Iſidoro. De ea Sedul. lib. 4.

Cœperat interea Dominus, Galilaa per arva
Progrediens.

Et Jacobus Sannazarus libro 2.

Jam pridem, Galilaa, tuos emenſus, & imas
Carmeli valles.

¶ Galilæa, regio celeberrima, & quæ ſeptentrionalem obtinet totius Judææ partem, quatuor amplexa Tribus, Aſer nempe, Nephthalim, Zabulon, & Iſachar, quarum duæ primæ Phœnicibus & Syris intermixtæ, ſeptentrioni etiam & Jordanis fontibus viciniores, ſub Galilæa Gentium, ſeu, & meliùs, ſub Galilæa ſuperiori; reliquæ ſub inferiori ut plurimum intelliguntur. Totius fines ſunt à ſeptentrione Syria ſive Phœnicia, interjacente Libano, à meridie Samaria & Carmelus mons, ab oriente Jordanis fluvius, & ab occidente mare Magnum ſeu Mediterraneum. In ea Salvator noſter Jeſus Chriſtus conceptus, educatus, & ut plurimum converſatus, innumera miracula patravit.

Ptol. Galindæ, *Salinde*; ut videtur, populi Sarmatiæ Europææ, in Pruſſia.

Plin. Gallæci, Callaici Straboni & Ptolemæo, Gallicii Eutropio, *Galegos*, populi Hiſpaniæ Tarraconenſis extremi ad occaſum & Boream incolentes, quorum regio Gallæcia Plinio, *Gallicia* Italis & Hiſpanis, de qua Silius libro 3.

Flammarum, miſit dives Gallætia pubem.

Hi in Theſauro Linguæ Latinæ finitimi Gallis (à quibus maximè diſtant) ſcribuntur.

¶ Gallæcia, *Galicia* Hiſpanis, *Galice* Gallis, pars eſt Hiſpaniæ maximè in occaſum extenſa, aliaſque titulo regni decorata. Habet ab occidente & ſeptentrione Oceanum Atlanticum, à meridie Portugalliam, & ab oriente Aſturias & regnum Legionis. Ejus primaria eſt Compoſtella, ſubeſtque tota dominio Regis Hiſpaniæ.

Urbes Gallætia.

Auria, *Orenſe*.	Flavium Brigantium, *Betanzos*.
Bajona, *Bajone*.	Iria Flavia, *Padron*.
Caronium, *Corunna*	Lucus, *Lugo*
Compoſtella & Compoſtellum, *Sant Jago*, (ſeu, & meliùs, *Compoſtella*.	Mindon, *Mondonnedo*.
	Tude, *Tuy*.

¶ Gallæcia nova, *nueva Galizia*, provincia novæ Hiſpaniæ, in America Septentrionali, versùs mare Auſtrinum. Sub ipſa ſunt provinciæ Xaliſcum & Guadalaxara; & ejus primaria urbs Guadalaxara dicitur.

Gallera, ſive Gallora, ut alii codices habent, locus ſeu vicus Thuſciæ, inter urbem Romam & Bracenum occurrens, ad Galloram fluvium, ab urbe Roma ad 14. mill. paſſ. diſtans. Utrumque *Galera* dicitur. *Ant.*

Galleſium, *Galeſe*, olim Faliſca, urbs epiſcopalis Hetruriæ, inter Feſcennium & Hortam in Boream recedentem, ad 4. & 5. mill. paſſ. diſtans, apud Tiberim fluvium, cujus epiſcopatus epiſcopatui urbis Caſtellanæ hodie junctus eſt.

¶ Galleſium urbecula eſt provinciæ Patrimonii S. Petri, ſub dominio pontificio. Ducatus titulo nobilis eſt, eoque gaudet familia Altempſiorum.

Galleti, populi Galliæ Celticæ, in ora maris Britannici, inter Normandiam & Picardiam incolentes. Vide Galletæ, ſeu Caletæ & Caleti, *le pais de Caulx*. *Plin.*

Galleva Atrebatum, oppidum Albionis. Vide Caleva. *Ant.*

Galli, *Francois*, populi notiſſimi, *Franceſi* Italis. Habitabant in ea regione ubi nunc regnum Franciæ. *Cæſ. & al.*

¶ Galli, populi Europæ notiſſimi, nunc Franci dicti, vulgò *Francois*, Hiſpanis *Franceſes*, Germanis *Franſman*, Italis *Franceſi*, & Turcis *Alfranques*, quo nomine dicuntur etiam omnes Europæi in Aſia.

Gallia, regio Europæ ampliſſima & notiſſima, Italis *Francia*, Anglis *France* appellata: quæ in duas primum dividitur, Ciſalpinam, (quæ Italiæ pars eſt, & Gallia Italica, ac Italia Gallica Appiano, Gallia citerior à Cæſare, Salluſtio, et Hirtio nominatur, inter Alpes, quibus à Tranſalpina diſcluditur, et mare Hadriaticum, quod inter Anconam et Timavum fluvium fluit, ac inter Apenninum montem et Alpes Rhæticas, et Julias ſeu Noricas contenta, ac in Ciſpadanam et Tranſpadanam apud Plinium diviſa) et Tranſalpinam, quæ in 4. (non in 3. ut in Theſauro Linguæ Latinæ) provincias diſtribuitur, Aquitaniam, Galliam Narbonenſem, Galliam Celticam ſive Lugdunenſem, et Galliam Belgicam. Aquitania apud Cæſarem Garumna fluvio à Narbonenſi et Celtica dividitur, ſed apud Plinium, Ptolemæum, et alios uſque ad Ligerim extenditur, Garumna fluvio in duas diviſa. *Cæſ. Plin. & al. omnib.*

(*Gallia regio eſt Europa ampliſſima & notiſſima. Duplex eſt, Ciſalpina nempe & Tranſalpina.*)

¶ Gallia Ciſalpina, quæ et Togata dicta, diviſa fuit in Ciſpadanam et Tranſpadanam. Gallia Ciſpadana vulgò nunc dicitur *Lombardia di qua del Po*, Italis, *Lombardie de deca le Po* Gallis, et Gallia Tranſpadana *Lombardia di la del Po*, Italis, *Lombardie de delà le Po* Gallis dicta. Dividuntur inter ſe flumine Pado. Galliæ Ciſpadanæ populi fuere Ligures, Anamani, Boii, Lingones, & Senones; Tranſpadanæ autem fuere Cenomani, Euganei, Inſubres, Orobii, Lepontii, Salaſſi, Libicii, Lævi, Taurini, et Seguſini. Hiſtri verò, Carni, et Veneti populi à quibuſdam Galliæ Tranſpadanæ accenſentur, et ab aliis omnino ab ea excluduntur, teſte Brietio. Eſt et Gallia Subalpina, quæ nunc Pedemontium dicitur; eſtque pars Galliæ Ciſalpinæ.

¶ Gallia vero Tranſalpina, quæ et propriè et verè Gallia eſt, nunc Francia dicitur, vulgò *la France*, uti etiam ab Anglis dicitur, Hiſpanis, & Italis *Francia*, Germanis *Franckreich*, eſtque regnum Europæ potentiſſimum, de quo pluribus in voce Francia.

¶ Gallia Aquitanica continebat totum tractum, ubi nunc ſunt Aquitania vera ſeu Gujenna cis Garumnam, Vaſconia, Benearnia, Pictavia, Santonia, Petrocorium, Ruthenenſis provincia, Bituricenſis, Lemovicenſis, et Cadurcenſis, cum Alvernia.

Urbes Gallia Aquitanica clariores:

Aginnum, Agen, *in Aginnenſi provincia.*
Albiga, Alby *in Occitania ſuperiori.*
Angeriacum, S. Jean d' Angely, *in Santonia.*
Anicium ſeu Podium, le Puy. *Vide Podium.*
Aqua Tarbellica, Dax, *in Vaſconia.*
Aturus, Ayre, *in Vaſconia.*
Aureliacum, Orilhac, *in Alvernia.*
Auſcii, Auch, *in Arminiaco tractu.*

Ea-

Bajona, Bajone, *in Vaſcitania.*
Bergeracum, Bergerac, *in Petrocorienſi provincia.*
Biturix, Bourges, *in Bituricenſi provincia.*
Blabia, Blaye, *in Guienna.*
Briva Curretia, Brive, *in Lemovicis.*
Broagium, Brovage, *in Samonia.*
Burdegala, Bordeaux, *in Aquitania propria ſeu Gujenna.*
Cadurcum, Cahors, *in Cadurcenſi provincia.*
Caſtrum, *Heraldi*, Chaſtellerault, *in Pictavia.*
Claremons, Clermont, *in Alvernia.*
Condomum, Condom, *in Condomenſi tractu.*
Conſorani, S. Licer de Conſerans, *in tractu cognomine.*
Eluſa, Eauſe, *in Arminiaco tractu.*
Engoleſma, Angouleſme, *in Engoliſmenſi provincia.*
Exeledunum, Iſſoudun, *in Bituricenſi provincia.*
Fanum S. Jeannis Pedeportuenſis, S. Iean Piedeport, *in Navarra inferiori.*
Figeacum, Figeac, *in Cadurcenſi provincia.*
Floriopolis, S. Flour, *in Alvernia.*
Fontenaum, Fontenay le Comte, *in Pictavia.*
Fuxium, Foix, *in Occitania.*
Gueretum, Gueret, *in Marchia.*
Iſſuria, Iſſoire, *in Alvernia.*
Lactorium, Lectoure, *in Arminiaco.*
Laſcura, Leſcar, *in Benearnia.*
Lemovices, Limoges, *in Lemovicenſi provincia.*
Liburnia, Libourne, *in Gujenna propria.*
Lodunum, Loudun, *in Pictavia.*
Lumbarium, Lombez, (*in Convenis.*)
Lucionum, Lucon, *in Pictavia.*
Lugdunum Convenarum, S. Bertrand de Comminges, *in Convenis.*
Malleacum, Maillezais, *in Pictavia.*
Mimate, Mende, *in Gabalis.*
Mons Albanus, Montauban, *in Cardurcenſi provincia.*
Mons Martiani, Mont de Marſan, *in Vaſconia propria.*
Neracum, Nerac, *in Vazatenſi provincia.*
Navarreſium, Navarrins, *in Benearnia.*
Niortium, Niort, *in Pictavia.*
Olorona, Oleron, *in Benearnia.*
Palum, Pau, *in Benearnia.*
Pamia ſeu Apamia, Pamiers, *in Occitania.*
Petrocorium, Perigueux, *in Petrocoricenſi tractu.*
Pictavium, Poictiers, *in Pictavia.*
Podium ſeu Anicium, le Puy, *in Velaunis.*
Portus Santonum. Vide Rupella.
Rigodunum, Riom, *in Alvernia.*
Rivi, Rieux, *in Occitania.*
Rupella, la Rochelle, *in Alnetenſi tractu.*
Ruthena, Rhodez, *in Ruthenenſi provincia.*
Santones, Saintes, *in Santonia.*
Sarlatum, Sarlat, *in Petrocoricenſi provincia.*
Tarba, Tarbes, *in Bigerrenſi regione.*
Tutela, Tulle, *in Lemovicenſi provincia.*
Vabre, Vabres, *in Ruthenenſi provincia.*
Vaſatum, Bazas, *in Vazatenſi provincia.*
Vaurum, Lavaur, *in Occitania.*
Verdunum ad Garumnam, Verdun, *in Gaurenſi tractu.*
Villafranca Ruthenenſis, Villefranche de Rovergne, *in Ruthenenſi provincia.*
Uſarchia, Uſerche, *in Lemovicenſi provincia.*)

Celtica Ligeri, Sequana, Arari, fluviis, Oceanoque occiduo & Boreali terminatur, in 5. regiones partita; Burgundiam Ducatum, in qua Divio caput eſt; Franciam, in qua Lutetia; Normandiam, in qua Rothomagus; Britanniam minorem, in qua ſunt Rhedones; & Belſiam geminam, cis Ligerim, in qua ſunt Carnutes, Cenomani, & Andegavi, ac trans Ligerim, in qua Turones, Bituriges, & Aureliani.

¶ Gallia Celtica ſeu Lugdunenſis Ligeri, Sequana, Matrona, & Rhodano fluviis, & Vogeſo monte præter propter definiit Auguſtus. Tres enim primi fluvii tranſcenduntur pluribus in locis, & Caletæ, Meldæ, Pariſii, Tricaſſes, Lingones, Sequani fuere in Celtica, uti & Helvetii, ſed non Bituriges. Ibi nunc ſunt provinciæ Francia, Campania ex parte, Normannia, Britannia minor, Burgundia, Helvetii, Breſſia, Lugdunenſis, Nivernenſis, Belſia, Andes, Cœnomani, & Turones, teſtibus Sanſone & Brietio; quanquam Cluverius crediderit Helvetios fuiſſe in Gallia Belgica.

Urbes Galliæ Celticæ clariores:

Abrincæ, *Auranches*, (in Normannia.)
Alenconium, *Alencon*, (in Normannia.)
Ambaſia, *Amboiſe*, (in Turonia.)
* Andegavi & Andes, *Angers*, (in Andegavia.)
Antiſiodorum, *Auxerre*, (in Burgundia.)
Auguſtodunum, quod & Hedua, *Autun*, (in Burgundia.)
* Aureliæ, & Aureliani, *Orleans*, (in Aurelianenſi provincia.)
(*Auxona*, Auſſone, *in Burgundia Ducatu.*)
Bajocæ, olim Bajocaſſes, *Bajeux*, (in Normannia.)
(*Bellica*, Belay, *in Breſſia.*)
Belna, *Beaulne*, (in Burgundia.)
Bleſæ, *Blois*, (in Bleſenſi tractu.)
Briocum, *S. Brieu*, (in Britannia minori.)
Brivates, *Breſt*, (in Britannia minori.)
(*Burgus*, Bourgen Breſſe, *in Breſſia.*)
Cabillonum, *Chalon ſur Saone*, (in Burgundia.)
Cadomus, quaſi domus Caii, *Caen*, (in Normannia.)
(*Calidobeccum*, Caudebec, *in Normannia.*)
Calvomontium, Chaumont en Baſſigny (*in Campania.*)
Carnutes, *Chartres*, (in Belſia.)
(*Caroburgus*, Cherbourg, *in Normannia.*)
Caſtilio, Chaſtillon ſur Seyne, *in Burgundia.*
Caſtrodunum, Chaſteau Dun, (*in Belſia.*)
Cenomani, *le Mans.* (in Cenomanis.)
Conſtantia Caſtra, *Couſtances*, (in Normannia.)
(*Coriſopitum*, Quimper, *ſeu* Quimpercorentium, *in Britannia minori.*)
Deppa, Dieppe, (*in Normannia*)
Dinanium, *Dinan*, (in Britannia minori.)
* Divio, *Dijon*, (in Burgundia.)
(*Dola*, Dole, *in Comitatu Burgundiæ.*)
Dolus ſeu Dolis, *Dol*, (in Britannia minori.)
(*Drocum*, Dreux, *in Belſia.*)
Ebroicæ, olim Eburovices, *Evreux*, (in Normannia.)
Falleſia, & Promontoriola, *Falaiſe*, (in Normannia.)
(*Flexia* la Fleche, *in Andegavenſi provincia.*)
Giſortium, Giſors, *in Normannia.*
Graium, Gray, *in Comitatu Burgundiæ.*
Juliobona, *l'Isle benne*, (in Normannia.)
(*Latiniacum*, Lagny *in Bria.*)
Lauſanna, Lauſanne, *in Helvetiis.*
Leona, *S. Pol de Leon*, (in Britannia minori.)
Lexovii, *Liſieux*, (in Normannia.)
Lingonæ, veteribus Lingones, *Langres*, (in Campania.)
(*Lochia*, Loches, *in Turonenſi provincia.*)
Lugdunum, *Lion*, (in Lugdunenſi provincia.)
(*Lutetia*, Paris, *in provincia Inſula Franciæ.*
Maclovium, priùs Aletha, *S. Malo*, (in Britannia minori.)
Matiſcona, *Maſcon*, (in Burgundia.)
Mauritania, *Mortaigne*, (in Perticenſi provincia.)
(*Meduana*, Mayenne, *in Cenomanis.*)
Medunta, Mante, *in Inſula Franciæ.*
Melda, Meaux, *in Bria.*
Melodunum, Melun, (*in Inſula Franciæ.*)
Molinum, *Molins*, (in Borbonienſi provincia.)
Mons Argus, *Montargis*, (in Vaſtinio tractu.)
Mons Briſonis, *Monbriſſon*, (in Forenſi provincia.)
* Nannetes, *Nantes*, (in Britannia minori.)
Nivernæ, & Nivernum, *Nevers*, (in Nivernenſi provincia.)
(*Nogentum*, Nogent le Retrou, *in Perticenſi provincia.*)
Oſimi ſive Oſiſmii. Vide Trecorium.
Oximum *Hyeſmes*, (in Normannia.)
(*Pons arcuenſis*, Ponte de l'arche, *in Normannia.*)
Pontiſara, Pontoiſe, *in provincia Inſula Franciæ.*
Portus Graciæ, Haure de Grace, (*in Normannia.*)
Quinpercorentinum, oppidum Britanniæ præcipuum Oſiſmorum, Epiſcopi ſedes, *Quimpercorentin.* (Vide Coriſopitum.)
(*Remorentinum*, Remorentin, *in Selonia tractu Aurelianenſis provinciæ.*)
* Rhedonæ, veteribus Rhedones, *Rennes*, (in Britannia minori.)
(*Rodumna*, Rouanne, *in Forenſi provincia.*)
* Rohomagus, *Rouen*, (in Normannia.)
Sagium & Sajum, ſeu Saii, olim Seſuvii, *Seez*, (in Normannia.)

(Sa-

(*Salina*, Saliſs, *in Comitatu Burgundiæ*.
Salmurium, Saumur, *in Andegavenſi provincia*.
Salodarum, Soleurre, *in Helvetiis*.
Senones, Sens, *in Burgundia*.
Tigurum, Zurich; *in Helvetiis*.
Treca, Troyes, *in Campania provincia*.)
Trecorium, olim Oſiſmi, *Treguier*, (in Britannia minori.)
* Turonæ, veteribus Turones, *Tours*, (in Turonia.
Veneti, & Venetia, *Vannes*, (in Britannia minori.)
(*Vernolium*, Vernevil, *in Normannia*.
Vernenium, Vernon, *in Normannia*.
Veſulum, Veſoul, *in Comitatu Burgundiæ*.
Veſuntio, Beſancon, *in Comitatu Burgundiæ*.)
Vindocinum, *Vendoſme*, (in Belſia.)
(*Vira*, Vire, *in Normannia*.)

Narbonenſis, quæ & Braccata, in 4. etiam diſpeſcitur; Occitanam, in qua Toloſa, Provinciam, in qua Aquæ Sextiæ, Delphinatum, in quo Granopolis, & Sabaudiam, in qua Cambericum.

Vrbes Galliæ Narbonenſis clariores:

Agatha & Agathopolis, *Agde*, (in Occitania.)
Alba Helviorum, quæ & Vivario, *Viviers*, (in Vivarienſi provincia.)
Anneſiacum, *Anneſi*, (in Sabaudia.)
(*Annonaum*, Annonay, *in Vivarienſi tractu*.
Antipolis, Antibes, *in Provincia*.)
(*Aquæ mortuæ*, Aigues mortes, *in Occitania*.)
Apta, *Apte*, (in Provincia.)
* Aquæ Sextiæ, *Aix*, in Provincia.)
Arauſio, *Orange*, (in Provincia.)
Arelate & Arelatum, *Arles*, (in Provincia.)
* Avenio, *Avignon*, (in Provincia.)
(*Belloquadrum*, Beaucaire, *in Occitania*.)
Biteræ, *Beſiers*, (in Occitania inferiori.)
(*Brigantium*, Briancon, *in Delphinatu*.)
Cabellio, *Cavaillon*, (in Provincia.)
Carcaſo, *Carcaſſone*, (in Occitania.)
Carpentoracte, *Carpentras*, (in Provincia.)
Caſtra, *Caſtres*, (in Occitania ſuperiori.)
(*Caucoliberis*, Collioure, *in Comitatu Ruſcinonenſi*.
Civaro, *Chambery*, (in Sabaudia.)
(*Civitas*, la Cioutat, *in Provincia*.
Creſtidium, *ſeu Criſta Arnaldi*; le Creſt, *in Delphinatu*.)
Dea & Dia, *Die*, (in Delphinatu.)
Dinia, *Digne*, (in Provincia.)
(*Draguignanum*, Draguignan, *in Provincia*.)
Ebredunum, *Ambrun*, (in Delphinatu.)
Electa, *Aleth*, (in Occitania.)
(*Fanum S. Eutropii*, S. Tropez, *in Provincia*.)
Forum Julium, *Frejus*, (in Provincia.)
(*Forum Neronis* Forcalquier, *in Provincia*.)
* Geneva, *Geneve*, (in confinio Sabaudiæ.)
Glandeva, *Glandeve*, (in Provincia.)
Granopolis & Gratianopolis, *Grenoble*, (in Delphinatu.)
Graſſa, olim Griniacum, *Graſſe*, (in Provincia.)
(*Helena*, Elne, *in Comitatu Ruſcinonenſi*.)
Helvii. Vide Alba Helviorum.
(*Limoſum*, Limoux, *in Occitania*.)
Luteva, *Lodeſve*, (in Occitania.)
Magalone, *Maguelone*, (in Occitania.)
(*Maritima*, Martueges, *in Provincia*.)
Maſſilia, *Marſeille*, (in Provincia)
Mauriana, *S. Jean de Maurienne*, (in Sabaudia.)
(*Monmelianum*, Monmelian, *in Sabaudia*.)
Mons Peſſulanus, *Montpellier*, (in Occitania inferiori.)
(*Montilium Audemari*, Montelimart, *in Delphinatu*.)
* Narbo, *Narbonne*, (in Occitania.)
* Nemauſus, *Niſmes*, (in Occitania.)
Nicæa, *Nice en Provence*, (aliàs in Provincia.)
Papuli Fanum, *S. Papoul*, (in Occitania ſuperiori.)
(*Perpinianum*, Perpignan, *in Comitatu Ruſcinonenſi*.
Piſcena, Pezenas, *in Occitania inferiori*.)
Pons S. Spiritus, Pont S. Eſpirit, *in Occitania inferiori*.
Pontiopolis, olim Thermæ, *S. Pons de Tomiers*, (in Occitania inferiori.)
Regium, *Riez*, (in Provincia.)

G A

(*Romanum*, Romans, *in Delphinatu*.)
Sanicium & Sanecia, *Senez*, (in Provincia.
Siſtarica, *Ciſteron*, (in Provincia.)
Tarantaſia, *Meuſtier en Tarentaiſe*, (in Sabaudia.)
(*Taraſco*, Taraſcon, *in Provincia*.)
Telo & Telona, *Toulon*, (in Provincia.)
* Toloſa, *Tholouſe*, (in Occitania ſuperiori.)
Tricaſtra, *S. Paul de trois Chaſteaux*, (in Delphinatu.)
(*Tunonium*, Tonon, *in Sabaudia*.
Turnonium, Tournon, *in Vivarienſi tractu*.
Valentia, Valence, *in Delphinatu*.)
Vapingum, *Gap*, (in Delphinatu.
Vaſio, *Vaiſon*, (in Provincia.)
Vencia, *Vence*, (in Provincia.)
(*Vienna*, Vienne, *in Delphinatu*.)
Vivarium, ſeu Alba Helviorum, *Viviers*, (in Vivarienſi tractu.)
Vtica, *Vſez*, (in Occitania.)

Belgica, cæteris major, Sequana, Arari, ad occaſum ex parte, Rhodano ad meridiem, Rheno ad ortum, Oceano ad Boream terminata, in plures dividitur: Picardiam, Belgium, Auſtraſiam, Campaniam, Burgundiam Comitatum, Germaniam ſuperiorem, in qua Helvetia, Alſatia, & Palatinatus, & Germaniam inferiorem, in qua Trevirenſes, Colonienſes, Juliacenſes, & Clivenſes. Ex quibus Aquitania & Celtica in regno Gallico totæ continentur: Narbanenſis verò non tota, cum Comitatus Venuſinus ſive Avenionenſis Summo Pontifici, Principatus Auraſicenſis ſive Arauſionenſis proprio Principi, & Sabaudia proprie Duci pareant. Belgicæ minor portio Galliæ Regi ſubjecta eſt, Picardia, & Campania. Belgium (in quo 17. regiones, numerantur) Regi Hiſpano ſubeſt; una cum Burgundiæ Comitatu. Auſtraſia proprium habet Ducem. Helvetia in 13. conventus liberos dividitur. Alſatia magna ex parte Auſtriacorum Principum eſt, ex parte libera, & ex parte Epiſcopi eſt Argentoratenſis, Palatinatus Comitis Electoris eſt. Trevirenſes ſuo ſubduntur Archiepiſcopo. Colonienſes ſunt liberi. Juliacenſes & Clivenſes proprio parent Duci. Leodienſes, qui ad Belgium pertinent, multis oppidis proprium Epiſcopum dominum agnoſcunt. In tota Gallia, quæ Regi Gallio paret, archiepiſcopatus 15. ſunt, epiſcopatus 104.

¶ Gallia Belgica cæteris non eſt major. Terminatur ab oriente Rheno fluvio, à ſeptentrione partim Rheno, partim Oceano Germanico, ab occaſu mari Britannico & Gallia Celtica, à qua etiam terminatur in auſtrum. Nunc in plures provincias dividitur, nempe in Picardiam, Campaniam ex parte, Lotharingiam, Alſatiam, Germaniam cis Rhenum, & partem auſtralem Belgii, quæ partim Regi Franciæ, partim Regi Hiſpaniæ, ſubeſt. Belgium enim versùs Boream, fuit ſub Germania comprehenſum. Ex his partibus.

Gallia Aquitanica toti Regi Franciæ ſubeſt, uti & Gallia Narbonenſis, excepta Sabaudia, & Gallia Celtica, ſeu Lugdunenſis, exceptis Helvetiis & Sequanis; & ex Gallia Belgica, major pars ipſius imperio ſubeſt nempe Picardia, Campania, Alſatia, Arteſia, pars Flandriæ, & Hannoniæ, cum parte Lotharingiæ. Colonienſes autem, Trevirenſes, Clivenſes, Juliacenſes, & Leodienſes ſunt in Germania, & propriis parent Principibus; Altera verò pars Belgii auſtralis Hiſpanum agnoſcit dominium, dempta tantùm aliqua parte, quæ ſubeſt dominio Hollandorum.

Vrbes Galliæ Belgicæ, clariores nunc ſunt:

(*Abbavilla*, Abbeville, *in Picardia*.)
Ambiani & Ambianum, *Amiens*, (in Picardia.)
(*Atrebatum*, Arras, *in Arteſia*.
Avenna, Aveſne, *in Hannonia*.)
Auguſta Veromanduorum, olim epiſc. nunc Abbatia; *Vermand*, (in Picardia.)
(*Barrum Ducium*, Barle Duc, *in Barenſi Ducatu*.)
* Bellovaci, *Beauvais*, (in inſula Franciæ.)
(*Bethunia*, Bethune, *in Hannonia*.)
* Bononia, *Bologne*, (in Picardia.)
(*Caletum*, Calais, *in Picardia*.
Caropolis, Charleville, *in Campania*.)
Catalauni, *Chalons ſur Marne*, (in Campania.)
Compendium, *Compiegne*, (in Inſula Franciæ.)
(*Corbia*, Gorbie, *in Picardia*.

Cor-

(*Corbia*, Corbie, *in Picardia*.
Cortracum, Courtray, *in Flandria*.
Duacum, Dovay, *in Flandria*.
Dunquerca, Dunquerque, *in Flandria*.)
Durocottorum. Vide Rhemi.
(*Fara*, la Fere, *in Picardia*.
Furna, Furnes, *in Flandria*.
Gravelinga, Gravelines, *in Flandria*.)
Guiſia ſeu Giſia, *Guiſe*, (in Picardia.)
(*Hamum*, Ham, *in Picardia*.
Hedinum, Hedin, *in Arteſia*.)
Ianvilla, *Ioinville*, (in Campania.)
(*Inſula*, Liſle, *in Flandria*.)
Laudunum, *Laon*, (in Inſula Franciæ.)
(*Maceria*, Maiſieres, *in Campania*.
Marſalium, Marſal, *in Lotharingia*.)
* Metæ, olim Mediomatrices, *Metz*, (in Lotharingia.)
(*Mons S. Vinoci*, Vinoxbergue, *in Flandria*.
Monſtrolium, Montrevil, *in Picardia*.
Moſomium, Mouſon, *in Campania*.)
* Nancæjum, *Nancy*, (in Lotharingia.)
Noviodunum & Noviomum, *Noyon*, (in provincia Inſulæ Franciæ.)
(*Perona*, Perone, *in Picardia*.)
Quinctinopolis, *S. Quentin*, (in Picardia.)
(*Retelium*, Retel, *in Campania*.)
* Rhemi, quæ & Durocottorum, *Reims*, (in Campania.)
Sedanum, *Sedan*, (in Campania.)
Silvanecti & Silvanectum, *Senlis*, (in Inſula Franciæ.)
Sueſſionæ, veteribus Sueſſiones. *Soiſſons* (in Inſula Franciæ.)
(*Theodonis villa*, Thionville, *in Ducatu Luxemburgico*.
Ternacum, Tournay, *in Flandria*.)
* Tullum, *Toul*, (in Lotharingia.)
Virodunum, *Verdun*, (in Lotharingia.)
Plin. (*Gallia Braccata eadem fuit quæ Narbonenſis*.)
Mel. Gallia Comata, eadem cum Tranſalpina.
(*Gallia Comata in tres partes diviſa fuit, in Aquitanicam, Belgicam, & Celticam*.)
Sex. Ruf. Gallia Novempopulana vel Novempopulonia, pars Aquitaniæ, inter Garumnam fluvium, montes Pyreneos & Oceanum contenta, ſic à novem populis in illa
Plin. præcipuis dicta, vulgò *la Guaſcogna Gaſcoigne*.

Gallia Subalpina, pars Ciſalpinæ Alpibus ſubjecta, quæ regio Pedemontana, & principatus Pedemontanus dicitur, vulgò *Piedmont*; in qua Auguſta Taurinorum, conventus juridicus, & ſedes Principis, qui Sabaudiæ Dux eſt, ibi reſidens, cùm principatus longè major, magiſque Sabaudia excultus ſit.

Urbes Galliæ Subalpinæ, id eſt, principatus Pedemontani:

* Aſta, *Aſti*.	Eporedia, *Iurea*.
* Auguſta Taurinorum, *Turino*.	Foſſanum, *Foſſano*.
	* Mons Vici, *Mondovi*.
Auguſta Prætoria. *Aoſta*.	Salutiæ, *Saluzzo*.
	* Vercellæ, *Vercelli*.

Plin. Cæſ. Cic. Gallia Togata, pars Galliæ Ciſalpinæ, à Placentia Anconam uſque protenſa, (licèt alii alios terminos faciant) in qua Emilia & pars Umbriæ, in ora Senonum, Hadriatico mari expoſita, inter Apenninum montem ad meridiem & padum fluvium ad Boream perſtricta. De Gallia inter alios Juvenalis ſatira 15.

Gallia cauſidicos docuit facunda Britannos.

Hinc Gallicus nomen gentis. Ovidius libro 4. faſt.

Cur igitur Gallos, qui ſe excidere, vocamus,
Cùm tantùm à Phrygia Gallica diſtet humus?

Plin. Galliani ſaltus, qui & Aquinates, teſte Plinio, *Galeata* pagus Æmiliæ, in agro Forolivienſi Meldulæ oppido & Civitellæ oppidulo ad 2. mill. paſſ. vicinus.

Gallica Flavia. Vide Flavia Gallica.

Ptol. Varr. Gallicæ paludes, quæ & Stagna Hadriatica, *Lagune di Venetia*, intimus maris Hadriatici receſſus, apud Venetam urbem, quæ intra illas condita, ab omni hoſtili invaſione tuta eſt.

Pluta. Gallicanus mons, Gallicanus ſaltus Ciceroni, mons Campaniæ, idem cum Maſſico & Gauro, teſte Blondo cum aliis, (cum pago, qui *Caſcano* dicitur) Sueſſæ urbi finitimus, *Garro* hodie, inter Sueſſam, & Sinueſſam urbes.

¶ Gallicum fretum, *pas de Calais* Gallis, *The ſtreight of Calis* Anglis, *de Hoofden* Belgis, fretum eſt inter Galliam & Angliam, 6. leucis Gallicis latum, nempè inter Iccium portum, *Wiſſan*, & Dubrim. Dicitur etiam fretum Morinorum, & mare Germanicum ſeparata à Britannico. Vide Fretum Gallicum.

Gallicum, oppidum & fluvius Hiſpaniæ Tarraconenſis, in Aragonia, Oppidum idem eſt cum Gallica Flavia: fluvius *Gallego* nominatur, in Iberum influens inter Cæſarauguſtam & Oſicerdam. Ant.

¶ Gallicum oppidum quid ſit, non conſtat: Si idem cum Gallica Flavia, eſt *Fraga*; ſi Forum Gallorum, eſt *Zuera* ſeu *Gurrea*, ſeu *Luna*. Vide ibi. Gallicus autem fluvius quibuſdam eſt *Gallego*; qui ortus ex Pyrenæis montibus, in Iberim fluvium ſe exonerat juxta Cæſarauguſtam.

Gallicum mare, quod Galliam Narbonenſem alluit, inter Ibericum ſeu Balearicum, & Liguſticum, teſte Plinio. Plin.

¶ Gallicum mare dicitur nunc ſinus Leoninus ſeu Lugdunenſis, *le Golfe de Lyon*, Italis *Golfo di Lione*; eſtque pars maris Mediterranei, inter Liguriam ad ortum & Cataloniam ad occaſum, nautis formidabilis. Ejus autem pars orientalis dicitur *mer de Provence*, versùs oram littoralem provinciæ.

Gallicus Oceanus, mare quod Galliam Celticam & Aquitanicam alluit, inter Britanniam & Cantabricum, ſeu inter oſtia Sequanæ, & Pyrenen promontorium. Plin.

Gallicus ſinus, Salſus Melæ, mare inter Templum Veneris, ſive Aphrodiſium, Pyrenæi montis promontorium, in Hiſpaniæ Galliæque confinio & Narbonenſis. Strab.

Gallinaria inſula, *Iſola d' Albenga*, inſula parva Liguriæ, apud Albigaunum urbem maris Liguſtici, non Tuſci, ut malè ſcribit Ortelius. Varr. Colu. & al.

¶ Gallinaria inſula, *l' Iſoletto d' Albenga*, parva eſt admodum, & veriùs ſcopulus, in ora occidentali Liguriæ, prope & ante Albingaunum, cum turri tantùm, ut ego pluries vidi.

Gallinaria ſylva, *la Peneta di Patria*, teſte Sanfelicio, nemus Campaniæ apud Cumas, inter cas & Linternum: quam falsò quidam Triviæ lucum eſſe putant. Cic. Strab.

¶ Gallindæ, populi Germano-Sarmatiæ, & Venedorum pars, Sanſone teſte, inter Venedos proprios & Agathiſeos. Aliis ſunt Galindæ.

¶ Gallio, *Gaillon*, caſtrum Galliæ, in Normannia provincia, verſus Sequanam fluvium, ubi Cartuſia nobilis Borbonia dicta, & peramœnus Archiepiſcopi Rothomagenſis ſeceſſus, in caſtro ſplendido, à Georgio Cardinali Ambaſiano excitato, ad radices collis, 5. leucis ab Ebroico in ortum & 7. ſupra Rothomagum in auſtrum.

Gallipidæ, populi Sarmatiæ, inter Hypanim & Boriſthenem fluvios, in quibus Exampeus locus, fons & fluvius, qui amaras ſuas aquas in Hypanim evomit, fluviùmque dulciſſimum reddit, teſte Sanſone.

Gallipolis, Callipolis Melæ, *Gallipoli*, urbs Salentinorum maritima, (non magnæ Græciæ, ut ſcribit Ortelius) epiſc. ſub Archiepiſcopo Hydruntino, inde 30. mill. paſſ. in Auſtro libycum, in ora, inter Tarentum 50. & Iapygium promontorium in ortum 30. in peninſula, muniſſima, & ab aggreſſionibus tuta. Plin. Mel.

Gallitæ, *Ghileſtre*, populi & oppidum Alpium maritimarum, ubi Cottiæ incipiunt, in Delphinatu, ad Druentiam fluvium, Ebreduno urbi finitimum 3. leuc. in ortum diſtans, à Brigantio 8. Plin.

¶ Galliva, ſeu Duaca, *Galway* Anglis, *Galliva* incolis, urbs Hiberniæ, in Connacia provincia, Comitatus Gallivenſis caput, ad Auſobæ fluvii æſtuarium *Bay of Galway*, ubi lacus *Garble* in illud ſe exonerat, eſtque ſatis munita, & emporium celebre.

¶ Gallivenſis Comitatus pars eſt Connaciæ regionis Hiberniæ, in ejus parte occidentali, vulgò *Countie of Galway*; habetque ad ortum Sineum fluvium, ad Septentrionem Majum Comitatum, ad auſtrum Comitatum Clarenſem, ab occaſu autem clauditur Oceano; eſtque mirè feſtilis. Ejus caput eſt Galliva.

Gallogræci, populi Aſiæ, qui Galatæ Græcis dicuntur: quorum regio Galatia, & Gallogræcia, eadem cum Galatia, teſte Strabone. Liv. Flore.

Galloligures, populi Galliæ Narbonenſis, quorum regio *la Provence* nominatur, qui inter Ligures vicinos ſunt & Gallos. Tametſi Provincia magis pateat quàm Galloligures. Strab.

Gal-

Vet. Trad. Gallorum Area, *Gallera*, & *Callerato*, oppidum amplum Inſubriæ, ſine mænibus, in agro Mediolanenſi, à Mediolano 24. mill. paſſ. Sextum versùs & egreſſum Ticini fluvii ex lacu Verbano, quod & Glareatum Latinè dicitur.

Script. Scot. Gallovidia, *Gallovvay*, regio Scotiæ, in ora occidua, ubi Victoria oppidum & Caſa Candida urbs epiſcopalis.

¶ Gallovidia, ſeu Galdia *Gallovvay*, Provincia eſt Scotiæ, in ora occidua, ubi incipit meridionalis, è regione Hiberniæ & Monedæ inſulæ, à quibus tantùm 15. milliaribus Scoticis diſtat. Ubi urbs præcipua Caſa Candida, *Withera*, & Wigthonium oppidum, & in eo tractu fuere antea Novantæ. Terminatur autem à meridie mari Hibernico, ab occaſu æſtuario Glottæ, à ſeptentrione Carictа & Kila, & ab oriente Nithia; extenditurque ab ortu in occaſum ad 60. mill. paſſus & ad occaſum anguſto Iſthmo continenti adnectitur peninſula, quæ hodiè *The mull of Gallovvay*, hoc eſt, roſtrum Gallovidiæ appellatur, aliàs Novantum Cherſoneſus.

Strab. Gallus, *Garippo*, teſte Plinio, fluvius Bithiniæ ingens ex Celænis montibus Phrigiæ magnæ oriens, Peſſinuntemque urbem alluens, atque in Sangarium, teſte Martiano Capella, labens. De quo Ovidius libro 4. faſt.

Inter, ait, viridem Cybelen altaſque Celænas,
Amnis it inſana, nomine Gallus, aqua.

Illius aquæ largè potæ in furorem vertere feruntur; parcè vero ſanitatem conferre.

Ptol. Galorum, *Garipo*, ſi fides eſt Moletio, oppidum Paphlagoniæ, in ora maris Euxini, inter Sinopen & Amiſum, apud Halys fluvii oſtia.

Plin. Steph. & al. Gamala, Gamela Joſepho, quæ & Cedar, (quæ etiam Camela legitur) urbs fuit Palæſtinæ, in Gaulanitide regione, ad lacum Senechonitidem, contra Tharichæas, à terra abſorpta, teſte Plinio.

Plin. Gamala altera, In Cæleſyria. Vide Gabala, eadem enim putatur.

Ptol. * Gamanodurum, *Gamartingen*, teſte Lazio, oppidum Norici, in Bavaria & tractu Salisburgenſi. (* Ptolemæo Γαυχνόδυρον. In manuſcripto Seldeni Γαυχνόδυρον.)

¶ Gamanodurum quibuſdam eſt *Lamerding*, oppidulum Salisburgenſis ditionis, ad fontes fluvii *Ens*, in confinio auſtriæ. Aliis eſt *Judenburg*, oppidum Stiriæ ſuperioris, ad Muram amnem.

Script. Brit. Gamapius vicus, *Genape*, teſte Ortelio, pagus Belgii, in Ducatu Brabantiæ, apud Nivigellam oppidum, inde leuca 1. Gamlacum verſus 6. diſtans. De quo in vita S. Eligii Epiſcopi fit mentio.

Gamapius vicus, *Genape*, caſtrum eſt ſatis munitum Brabantiæ, ad fontes Dilæ fluvii, 2. leucis à Nivigella in ortum, & 3. à Gemblaco in occaſum, 5. autem à Bruxellis in auſtrum; captumque fuit à Gallis anno 1668. ſed poſtea redditum.

Aimo. Gamaringa, *Gemar*; teſte B. Rhenano, pagus Alſatiæ, in Germania ſuperiori apud Seleſtadium urbem: cujus fit mentio in diplomate Caroli Magni.

¶ Gambia, *Gambia*, fluvius eſt notiſſimus Africæ, in Nigritia regione, ſeu verius unus ex tribus ramis præcipuis Nigri fluvii, versùs promontorium Viride in oceanum Atlanticum ſe exonerans. Ei adjacet regnum Gambea dictum, longe ab ora in ortum.

Tac. Gambrivii, Gamabriuni Straboni, populi Germaniæ, quorum urbs Hamburgum, teſte Peucero cum Junio, eſt, urbs ampliſſima Saxoniæ, ad Albim fluvium, in Holſatiæ confinio, à Lubeca 10. leucis in occaſum, altero Saxoniæ emporio. Sed id potiùs conjectura quam argumento certo aſſeritur.

Vet. Trad. Gamundium, quaſi gaudium mundi, *Caſtellaccio*, tete Merula, vel *Caſtellazzo*, oppidum amplum Liguriæ, in agro Alexandrino, apud Bormiam fluvium, ab Alexandria 4. mill. paſſ. diſtans, unus ex 4. locis ex quibus Alexandria urbs coaluit.

¶ Ganacia, *la Ganache*, oppidum Galliæ, in provincia Pictavienſi inferiori, in confinio Britanniæ minoris, & 3. leucis ab ora littorali Oceani, Aquitanici, diſtans in ortum.

Ganda, poſtea Gandavium, & olim ex veteri inſcriptione Clarinea, *Gent*, & Italis *Gant*, urbs maxima Belgii, Flandriæ primaria, Lyſa fluvio intermeante, Caroli V. Imperatoris natale ſolum, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Machliuienſi, unde, & ab Antuerpia, & Bruxellis, & Metelburgo, 10. leucis abeſt, a littore 4. Populi Gorduni, teſte Jacobo Meyero. 12. mill. paſſ. ambitu patet, 20. pontibus conſtans.

¶ Gandavum, vulgo *Ghendt*, Gallis *Gand*, Hiſpanis & Italis *Gante*, urbs eſt Flandriæ caput, ad Scaldim fluvium, qui inibi Liſam recipit. Urbs eſt ampliſſima ſed immenſa in urbe ſunt ſpatia ædificiis & cultoribus vacua. Arcem habet munitam, cum Hiſpanorum præſidio, deficitque in dies. Ejus epiſcopatum inſtituit Paulus IV. anno 1559.

¶ Gandavenſis Agger, *t' zas van Ghendt* incolis *le ſas de Gand* Gallis, arx probè munita Belgii, in Comitatu Flandriæ, ab Hiſpanis excitata, & ab Hollandis capta anno 1644. quibus etiam ſubeſt cum portu capaci, 4. leucis diſtat à Gandava in ortum.

¶ Gandia, *Gandia*, urbecula Hiſpaniæ, in regno Valentino cum Ducatu antiquo gentis Borgiæ, & academia in ora maris Mediterranei & ſinus Valentini. Diſtat 8. leucis à Valentia in auſtrum, & 6. à Sativa in ortum.

¶ Gangani, populi Hiberniæ, fuere in parte occidentali inſulæ, ubi nunc Comitatus Clarenſis, in Connacia, Sanſone teſte. Brietius tamen & Camdenus credunt eos fuiſse ubi nunc Comitatus kerrienſis, in parte Occidentali Momoniæ, in confinio Connaciæ.

Ganganorum promontorium Albionis, in ora Walliæ occidua, inter Meneviam urbem, & *Abercouvey* oppidum, ubi Cardiganum & kilgarenum oppida. Vide Canganorum. *Ptol.*

¶ Ganganorum ſeu Canganorum promontorium quibuſdam eſt *Lhein*, Speedo autem & aliis eſt *Braichypult point*, promontorium, in parte auſtrali Arvoniæ provinciæ, in ora Walliæ, 35. milliaribus Anglicis à Conovio in Africum.

¶ Gangara, regnum Africæ, in parte orientali Nigritiæ, versùs Nigrum fluvium & Bornum lacum, inter regnum Caſſenam ad occaſum, & regnum Borni ad ortum. Urbem habet primariam cognominem, teſte Joanne Leone.

* Gangara, urbs Albaniæ, in ora maris Caſpii inter oſtia Cyrrhi & Albani fluviorum; quæ Nigro eſt *Abachu* vel *Backu*, mari nomen tribuens. Sed *Abachu* aliis eſt Albana urbs, à qua nomen eſt regioni. A Gangara Gangarides populi, quorum Valerius Flaccus libro 6. Argon. meminit: *Ptol.*

-acies quem Martia circum
Gangaridum, potaque Gerus quos efferat unda.

Sunt & Gangaridæ populi Aſiæ, inter Indos, teſte Quinto Curtio, apud Gangem. (* Γαισαρα in Seldeni manuſcripto.)

Gange, Ganges Straboni, *Bengala* Caſtaldo, urbs Indiæ ulterioris, ad oſtia Gangis fluvii, ſupra 50. mill. paſſ. diſtans, maxima, emporium, & regia, Gangi fluvio impoſita. Non longè Gangarides populi, bello quondam clari, teſte Iſidoro, qui malè in Theſauro Linguæ Latinæ inter Aſſyrios & Indos collocantur; cum inter Indiæ populos numerantur. *Ptol.*

Ganges, *Ganga* Caſtaldo & aliis, fluvius maximus Indiæ ulterioris, illam à citeriori diſterminans, (quarum citerior India intra Gangem à Ptolemæo appellatur, ulterior India extra Gangem) ex Emodis montibus profluens, ac in meridiem in Oceanum Indicum duobus oſtiis extremis 80. leucis Hiſpanicis inter ſe diſtantibus exiens: ab Euphrate 5021. mill. paſſ. diſtans, teſte Plinio. Phyſon in ſacris litteris unus ex 4. fluviis qui ex Paradiſo fluunt dicitur, teſte D. Hieronymo & Iſidoro. In eo anguillæ inuſitatæ magnitudinis tricenorum pedum reperiri tradit Plinius libro 9. cap. 3. cum Solino. Cujus meminit Ovidius in Ibin. *Strab. Plin. Ptol. & al.*

Dum tepidus Ganges, frigidus Iſter erit.

Hinc Gangeticus nomen gentis, ut Gangetica tellus; quæ regio circa Gangem fluvium, nunc *Regno di Bengala*; Pontanus in libro Uraniæ:

Dona ferunt auro gravida, & Gangetica bacca.

Hinc Gangerides populi. Virgilius libro 3. Georgicorum:

Gangaridum faciam, victoriſque arma Quirini.

¶ Ganges, *le Gange*, fluvius, oritur ex monte Imao, ſeu, ut placet quibuſdam, ex monte *Dalanguer*, dicto, in confinio Tartariæ, & in tractu *Kakakes* dicto, deinde per ditiones Magni Mogolis labens, Prayam & Gourum urbes celebres rigat; & auctus fluviis kanda,

Per-

Perſelio, Semena, & Tziotza, aliiſque plurimis ditionis magni Mogolis, ibi in ſinum ab eo Gangeticum dictum ſe exonerat quinque oſtiis. Sed quid fuerit aliàs Phyſon, non conſtat inter auctores.

Ptol. Gangeticus ſinus, *Golfo di Bengala*, ſinus Indiæ, pars ſinus magni, qui inter Indiam citeriorem & ulteriorem interſitus eſt, in longitudinem ſupra 600. leucas Hiſpanicas, in latitudiuem 400.

Oroſ. Gangines, populi Æthiopes, ad occaſum oram maris Atlantici incolentes: quorum regio *Guinea*, teſte Ortelio, nominatur.

Strab. Plin. Steph. Gangra numero plurali, & Gangre, *Cangria*, teſte Leunclavio, nunc urbs Paphlagoniæ archiepiſcopalis, amplaque metropolis, in mediterraneis, *Kiengara* à Turcis, licèt Bellonius eam etiam *Totia* appellari ſcribat, quaſi Theodoſia; in Concilio enim Epheſino Theodoſia Grangrorum nominatur.

¶ Gangus ſinus, *Gang Golfe*, ſinus eſt magnus Oceani Eoi, in Aſia, per Sinas latè extenſus, inter provincias Nanchinam, Pechinam, & Xantunam ad occaſum, & regnum Coream ad ortum. Dicitur aliter *Enſoada de Nanquin* à Luſitanis, ſinus Nanchinenſis. Vide ibi.

¶ Gannatum, ſeu Gannapum, *Gannat*, oppidum Galliæ, in provincia Borbonia, ad amnem Anchalotum, in confinio Alverniæ, & una leuca à Monpenſiero, medium inter Claromontium ad auſtrum & Molinum ad Boream.

Lib. Conc. Gannum, *Gaino*, urbs Thraciæ littoralis, in ora Propontidis, inter Myriophytum ad auſtrum 10. & Redæſtum ad Boream 25. mill. paſſ.

¶ Gannum, ſeu Ganos, urbs Thraciæ, in Corpialica provincia. Nunc *Gonga*, dicitur Sanſoni & aliis; eſtque inter Redæſtum ad Boream 15. milliaribus, & Biſanthe ad auſtrum totidem.

Ptol. Ganodurum, poſtea Conſtantia in Conſtantii Imperatoris honorem dicta, *Coſtentz*, & Italis *Conſtanza*, urbs Germaniæ ſuperioris, in Svevia, ad lacum Acronium, qui ex ipſa Conſtantienſis nominatur, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Moguntino, in Helvetiorum, quibus eſt fœderata, confinio, cujus epiſcopatus maximè patet; inter Auguſtam ad ortum 18. & Baſileam ad Circium 15. leuc. à Tiguro 6. Ulmam versùs 11. à Curia 13. Argentoratum ad Boream versùs 15.

¶ Ganodurum quid fuerit, non conſtat inter auctores. Quidam enim credunt eſſe Lauſenbergam, ad Rhenum, ſupra Auguſtam Rauracorum. Alii autem exiſtimant fuiſſe Conſtantiam, ad lacum Brigantinum, in Svevia, quæ 15. leucis diſtat à Baſilea in ortum, 18. ab Auguſta iu Africum, uti ab Argentorato in Eurum.

¶ Gantum, *Gant*, oppidulum eſt Galliæ, in Benearno, quarto miliiari ab urbe Palenſi, in Diœceſi Laſcurrenſi, in quo natus eſt Petrus de Marca Archiepiſcopus Pariſienſis.

¶ Gaoga, *Gaoge*, quæ aliter *Kaugha*, teſte Sanuto, urbs Africæ, juxta lacum, regni & deſerti Gaogæ caput, in Nigritia, inter Nubiam ad ortum & regnum Borno ad occaſum.

Herod. Plin. Strab. & al. Garamantes, populi Libyæ interioris, à Garamante Apollinis filio, qui Garamam urbem condidit, dicti, teſte Iſidoro, circa ortum Cinyphi fluvii incolentes, Syrtimque parvam attingentes: quorum regio longa 150. lata 25. mill. paſſ. teſte Strabone, nunc *Guanguara*, *Lempta*, *& Tharegau* appellatur, ab Hammonis oraculo itinere 15. dierum, teſte Plinio, diſtans. Apud hos, Dipſades ſerpentes maximi reperiuntur, nullaque ſunt matrimonia, mulieres habentes communes teſte Solino. Illorum metropolis eſt Garama urbs, apud ortum fluvii antedicti. Meminit ipſorum Virgilius libro 6. Æneidos:

-ſuper & Garamantas & Indos
Proferet imperium.

Et Lucanus libro 9.

Syrtibus haud ultra Garamantidas attigit undas.

Vib. ſeq. Garamas, mons Aſiæ, pars Caucaſi, in finibus Iberum, ex quo Phaſis fluvius Colchorum effluit.

¶ Garazua, *Garazu*, oppidum Americæ meridionalis, in Braſilia regione & in Præfectura Paranambuci, 5. leucis Germanicis ab Olinda in Boream. Dicitur à quibuſdam *Iguruzu*, ſed malè.

¶ Garda, *Garde*, urbs fuit Gronelandiæ, aliàs epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Nidroſienſi. Erat in ora littorali, & emporium celebre, in parte orientali Gronelandiæ, ſub dominio Regum Norvegiæ. Sed ab uno aut altero ſæculo ejus etiam periere ruinæ.

¶ Gardeleba, *Gardeleben*, oppidum Germaniæ, in ſuperiori Marchia Brandeburgica, ad amnem Meldam. 7. leucis diſtat à Magdeburgo in Boream, in confinio Ducatus Brunſvicenſis.

Gareta, *Garet*, provincia regni Fezzæ, in Barbaria, in ora maris Mediterranei, versùs Mulviam fluvium, & in confinio regni Algerii, ubi etiam Gareti montes versùs auſtrum. Dividitur in tres partes, nempe in planitiem, ubi urbes & oppida, in montes, & in deſerta. Ejus urbes præcipuæ ſunt Tezzota, Meggea, Caſaza, & Melilla. Sed duæ ultimæ ſubſunt Hiſpanis.

Garganus mons, *Monte Gargano*, & *Monte di S. Angelo*, (quo nomine etiam urbs recens in eo ſignificatur, à Siponto 5. mill. paſſ. diſtans) mons Apuliæ Dauniæ, ambitu, teſte Plinio, 200. mill. ubi Garganum promontorium apud Strabonem, inter Sipontum & Hyrium. De quo Lucanus libro 5. *Plin. Strab. Ptol. & al.*

Apulus Hadriacas exit Garganus in undas.

¶ Garganus mons, Gallis, *le Mont Gargan* vel *S. Ange* dictus, vix habet 80. milliaria in circuitu, cum latè ſumitur, id eſt, cum illa parte Apuliæ Dauniæ, quæ in Adriaticum mare excurrit. Sic dicitur ab apparitione S. Michaelis. Propriè autem mons S. Angeli eſt, in quo ſitum oppidum S. Angeli, *Monte S. Angelo*; diſtatque 5. milliaribus ab ora maris Adriatici, & totidem à Manfredonia urbe in Boream, 15. autem ab Hyrio in auſtrum.

Gargaphia vallis, & Gargaphius fons, ab Herodoto in Bœotia memoratur, circa Plateas urbem, ubi Actæon à canibus inter venandum laceratus fertur. Gargaphie fons Plinio nominatur. De qua Ovidius libro 3. Metamorphoſeon:

Vallis erat piceis & acuta denſa cupreſſo,
Nomine Gargaphie.

Apud Vibium Sequeſtrum malè legitur Garga fons Eubœæ: legendum enim eſt Gargaphia, in Bœotia.

Gargara, mons & oppidum Troadis, in ſummitate montis Idæ, apud Ilium urbem, Pergamis proximum, ubi Planities maximæ ubertatis. De qua re Ovidius libro 1. de arte amandi: *Ovid. Stat. Strab. Plin.*

Gargara quot ſegetes, quot habet Methymna racemos
Æquore quot piſces, fronde teguntur aves.

De Gargaris vide Macrobium libro 5. Saturnal. cap. 20. Hinc Gargarius lacus, juxta Idam montem, unde Scamander & Simois effluunt. Gargara urbem agrum omnium frugum feraciſſimum habuiſſe ferunt, ut propterea, quoties immenſam rerum copiam ſignificari volumus, *Gargara* dicamus, uti apud Macrobium libro 5. Saturn. Significat & proverbialiter magnam hominum ſtrepentium multitudinem, apud Cratinum & Suidam.

Gargetus, ſeu Gargettus, pagus Atticæ, apud Athenas, Epicuri patria, qui inde Gargetius appellatur, apud Ciceronem & alios. Ibi Gargetias fons. *Pluta.*

Gariannonum, *Yarmouth*, teſte * Camdeno, oppidum Albionis, in ora Angliæ ad ortum, ad Garieni fluvii oſtium, emporium Norvico urbi propinquum, à Londino 97. mill. in Cæciam diſtans. (* Camdenus putat potiùs fuiſſe ubi *Burgh Caſtle*, in altera ripa, 2. inde mill. paſſ. *Yarmouth* tamen ex Gariannoni ruinis emerſiſſe.) *Lib. Not.*

Gariſina, locus Palæſtinæ, apud Sepphorin oppidum, 20. ſtadiis inde recedens, qui Garizim mons Samariæ excelſus eſſe videtur. *Joſep.*

¶ Garizim, & Hebal, ſive Gebal, montes ſunt Palæſtinæ, inter ſe vicini, prope Samariam, in Tribu Ephraim, teſte Sanſone.

Garites, populi Aquitaniæ, circa Garumnam incolentes, quorum urbs Aginum, & regio *Agennois*, teſte Orontio & Marliano. *Caſ.*

¶ Garites populi Galliæ in Aquitania fuere, teſte Brietio, ubi nunc *le pais de Gaure*, ad Egirſium amnem inter Auſcios & Lactorium, aliquot leucis tantùm ab Aginno in auſtrum.

¶ Garneſia, *Garnesey*, inſula maris Britannici, versùs oram littoralem Galliæ & Ducatus Normanniæ, Anglici tamen juris. Vide Sarnia.

Garoceli, populi Galliæ Narbonenſis, Alpini, quorum regio *la Val de Morienne* eſt Vigenereo, vel, teſte

Mar-

Marliano, & Scudo, *Paeſi di Mont Cenis*, hoc eſt, incolæ montis Cicerum.

Caſ. ¶ Garoceli fuere inter Alpes, & inter Brigantium & Seguſium, ſub Brigantiis, ubi nunc mons Genebra, *le mont Ginevre*, in ultimo limite Delphinatus, versùs Italiam, teſte Sanſone, quanquam alii credant fuiſſe in Mauriana valle, ad radices montis Ceniſii.

* Garryenus, *Yare & Gerne* Camdeno, fluvius Albionis, per oram Angliæ orientalem inter Abum & Jumanium fluens, ac in mare apud Norvicum urbem exiens: ad cujus oſtium Garienonum, ſeu Garryenum Ptol. oppidum & emporium, vulgò *Yarmouth*. Cujus Pontanus meminit ſic:

Albus, & incertas volvens Gariennus arenas.

(* Seldeni manuſcriptum habet Γαρίαινος.)

¶ Garryenus, *Yare* fluv. Icenorum, nunc Norfolciæ Comitatus, in Anglia. Norvicum urbem illius tractus primariam rigat; deinde auctus fluvio *Wauney*, in Oceanum Germanicum ſe exonerat 14. milliaribus infra Norvicum ad Garianonum oppidum.

Gaſaura oppidum fuit Cappadociæ, inter Coropaſſum & Mazacam urbes occurrens, inde 120. hinc 680. ſtadiis diſtans. Strab.

¶ Gartia, *Gartz*, oppidulum Germaniæ, in Pomerania, ad Oderam fluvium, 3. leucis ſupra Stetinum in auſtrum, è regione Griffenhagæ, ſub dominio Regis Sveciæ pace Monaſterienſi. Aliàs munitum fuit, & pluries captum ultimo bello Germanico. Nunc ejus munitiones disjectæ ſunt, & ſolo æquatæ ab anno 1638.

Garumna, *la Garonne*, fluvius Aquitaniæ maximus; ex Pyrenæis montibus oriens, ac regionem in duas dividens, primùm in Boream, inde in occaſum curſum dirigens, Oceano infra Burdigalam urbem exceptus. Caſ. Super quo Toloſa, Agennum, & Burdigala urbes Plin. præcipuæ ſunt. Ejus meminit Claudianus libro 2. in Ruf. Mel. & al.

Quoſque rigat retro pernicior unda Garumna.

¶ Garumna, fluviorum qui è Pyræneo exeunt maximus, oritur in montibus Auræ, in confinio Aragoniæ, non procul ab oppidulo Salarda; deinde per Convenas fluens, Fanum S. Beati, Lugdunum Convenarum, Valentinam, & S. Gaudentium rigat, uti & poſtea Rivos, Muretum, & Toloſam urbem Occitaniæ primariam. Hinc auctus aliquot fluviis, Tarnum recipit infra Moſſiacum, Ægirſium, è regione Agenni, prope quam urbem Aquitaniæ labitur. Ad Aguillionem recipit etiam Lotium & Baiſam ex adverſo; inde rigatis Tonino, Marmanda, Regula, & Cadilliaco, prope Burdegalam labitur, & paulò poſt recipit Duranium fluvium, cum quo 15. leucis infra in Oceanum Aquitanicum ſe exonerat. Ejus oſtium æſtuarium magnum efficit inter Solacium Medulorum & Rojanum Santonum, ubi Andros inſula aliàs, & nunc tantùm turris Corduenna ſeu Pharus, *la Tour de Cordovan*, inter quam & Santoniam eſt exitus, dictus Paſſius Aſinarius.

Garumni, populi Aquitaniæ, circa Garumnam fluvium incolentes, in quibus præcipui ſunt Toloſates, Caſ. Aginates & Burdigalenſes.

Gaſorus, Gazorus Stephano, *Leſterovori*, teſte Moletio, urbs Macedoniæ, Amphipoli proxima, epiſcopa- Ptol. lis ſub Archiepiſcopo Philippenſi, quæ nunc Græcis Alectryopolis dicitur.

¶ Gavanodurum, aliis Juvavum & Juvavia, *Saltzburg*, urbs archiepiſcopalis Germaniæ quibuſdam, aliis autem Gavanodurum & Gabanodurus idem eſt; eſtque *Lamerding*, oppidulum ditionis Salisburgenſis, ad fontes fluvii *Ens*, in confinio Stiriæ & Auſtriæ ſuperioris, ſeu, ut alii credunt, *Judenburg*, oppidum Stiriæ ſuperioris, ad Muram fluvium.

Gaudianum, *Gozano*, pagus non incelebris agri No- Vita S. varienſis, apud Hortanum lacum, inter Novariam ad Julia. 20. mill. paſſ. & Hortam 4. circiter. Ibi corpus S. Juliani Diaconi, & ſacra ædes ab eo exſtructa.

Gaudos, *Porto Caboſo*, teſte Moletio, inſula maris Plin. Cretici, apud oram Cretæ occiduam, parva, contra Ptol. Hierapytnam. Eſt & Gaudos inſula maris Africi, apud Melitam. Vide Gaulos.

Gaugamela, urbs Perſidis, teſte Stephano, ſeu, teſte Plin. Ptolemæo, & aliis, urbs Aſſyriæ, proxima Arbelis, Plut. teſte Arriano, Gangamela Straboni. & al.

¶ Gaviratium, *Ghivira*, oppidum Italiæ, in Ducatu Mediolanenſi, vix 6. milliaribus à lacu Verbano in ortum. Ei adjacet lacus parvus Gaviratius dictus, *Lago di Ghivira*, qui per Botiam foſſam cadit in Verbanum.

Gavis colonia & oppidum fuit Sabinorum, ab urbe Roma 13. mill. paſſ. teſte Frontino, quod Fluvius Cardulus apud Eretum fuiſſe teſtatur.

¶ Gavium *Gavi*, oppidum munitum Italiæ, in ditione Genuenſi, intra montem Apenninum, juxta amnem Lemum, in limite Montisferrati & Ducatus Mediolanenſis; eſtque medium ferè inter Genuam ad auſtrum & Dertonam ad Boream. Front.

Gaudales ſeu Galaules, populi Æthiopiæ, antè Auloles, teſte Oroſio, dicti, à Silio memorati.

Gaulos, Gaudos Straboni, *il Gozo*, teſte Fazello cum Sil. aliis, inſula maris Africi, apud Melitam, anguſto freto ab ea diviſa. 5. mill. paſſ. Siciliam versùs diſtans, Oroſ. circuitu 30. mill. patens. Ibi oppidum, in quo vetus Plin. inſcriptio, Gaulitica plebs. Serpentes non fert, & pul- Mel. vis etiam alibi injectus illos necat & fugat, teſte So- & al. lino, quod & contra ſcorpios præſtat.

¶ Gaulos, *le Goze* Gallis, *Gaudiſch* indigenis, & *Gaudeſch* Arabibus, inſula eſt Africæ, in mari Mediterraneo, ad occaſum Melitæ, & prope ipſam, versùs promontorium Mercurii, ſatis parvi circuitus, ubi arx in monte edito, cui adjacet burgus amœnus; ſubeſtque dominio Equitum Melitenſium, cum antiquitus penderet à regno Tunetano.

Gaumellum. Vide Laumellum. Tametſi quidam Gaumellum, *Biella*, oppidum amplum in Pedemontana regione, ab Eporedia 10. mill. paſſ. à Vercellis 25. Ptol. diſtans, interpretantur.

Gauni, ut quidam legunt, populi Alpini, in finibus Inſubrum, *Val di Gana*. Vide Naunes.

Gauſennis. Vide Cauſennis.

Gaurium, Gaureleon Livio, portus Andri inſ.

Gaurus, Gaurani montes Plinio, *Monte Barbaro*, teſte Loffredo, mons Campaniæ, apud Puteolos urbem. Xenop. Eſt & Gaurus mons Campaniæ, Maſſico, Gallicano, Plin. & Falerno junctus, *Gerro & Garro* incolis dictus in Liv. occaſum vergens, Maſſico in ortum extenſo, Falerno verò in Boream versùs Calenum. Hinc Gauranus nomen gentis. Lucanus libro 2. meminit Gauri montis apud Puteolos:

-vel ſi convulſo vertice Gaurus
Decidat in fundum penitus ſtagnantis Averni.

Et Statius libro 3. ſylv. carm. 1.

Spectat ab Icario nemoroſus palmite Gaurus.

Gaza, ſic à Cambyſe Rege Perſarum dicta, quòd in Bibl. Ægyptum proficiſcens, theſaurum ibi repoſuerit, urbs Ptol. Palæſtinæ olim epiſcopalis, una ex quinque urbibus Philiſtinorum, nunc *Azza, & Gazara*, Aſcaloni proxima & oræ littorali, inde 16. mill. paſſ. Raphiam versùs 22. ab Ælana ad ſinum Arabicum 150. à Berſabee 20. in occaſum. De ea Lucanus l. 3.

Gazaque, & arbuſtis palmarum dives Idume.

Hinc Gazeticus, a, um: ut vina Gazetica apud Sidon.
Vina mihi non ſunt Gazetica, Chia, Falerna.

¶ Gaza urbs fuit magna Palæſtinæ, in Tribu Judæ & ex quinque Satrapiis Philiſtinorum Ægyptum versùs ultima. Hujus urbis ambas portæ fores abſtulit, & in montem vicinum detulit Samſon. Sed poſtea dolo victus, & oculis erutis, Gazam ductus, ibi concuſſis columnis domus, tria hominum millia ſecum oppreſſit. Nunc urbs *Gazere* dicitur à Gallis, & *Gaza* ab Italis; habetque Principem proprium ſub clientela Turcarum. Sed parva eſt & malè culta.

Gaza item urbs Mediæ, quæ Agaza Ptolemæo; in Strab. Atropatia, olim regia, teſte Strabone, ab Ecbatanis 450. ſtadiis, nunc *Ozian*, teſte Moletio.

Gazæorum portus, *Porto Betto*, teſte Moletio, qui Ptol. & Majuma, à Conſtantino urbs epiſcopalis effecta, Conſtantiaque dicta, à Gaza 30. tantùm ſtadiis diſtans, poſt Aſcalonem, & Anthedonem, in ora Palæſtinæ, versùs Ægypti limites. Bibl.

Gazara, *Gazer*, urbs Palæſtinæ, in Judæa, exciſa, ab Hieroſolymis 25. mill. paſſ. ab Emmao 20. in Boream Cæſaream versùs.

Gaziura, *Gazura*, urbs Cappadociæ, in Paphlago- Strab. niæ, Plin.

niæ confinio, ad Irim fluvium, exciſa, nomen tamen
Ptol. antiquum retinens, teſte Theveto.

Gazorus, *Carat*, teſte Moletio, vel *Garat*, oppidum Paleſtinæ, apud Jordanem fluvium, Callirrhoæ, & Libiadi urbi olim epiſcopali finitima.

¶ *Gebenna urbs*, Geneve. *Vide Geneva*.

Plin. Gebenna mons (non urbs, ut in Theſauro Linguæ
Caſ. Latinæ, ubi cum Geneva urbe confunditur, licèt alibi ſe corrigat) qui & Gebennici montes Melæ, Gebennæ Lucano, quo nomine etiam oppidum ſignificat. Mons, qui Cemmenus Straboni variè nominatur: *Montagnes d'Auvergne* apud Arvernos, *Monte di Civennes* apud Helvios & Velaunos quos ab Arvernis ſeparat, (licèt auctor Theſauri Linguæ Latinæ ſcribat pro Helviis Helvetios longiſſimè hinc diſtantes, idque in voce Geneva) aliàque habet nomina pro locorum diverſitate in longum maximè extenſus, inter Rhodanum & Garumnam flumina: oppidum verò etiam *Cevennes* dicitur, in Occitaniæ regionis confinio, ad montis Gebennæ radices, inter Lutevam & Ruthenos, inde 8. leue. hinc ſupra 12. ab Vzetia ſupra 10. Montium meminit Auſonius in catalogo urbium:

Interiuſque premunt Aquitanica rura Gebenna,

Oppidi Lucanus libro 1.

Gens habitat cana pendentes rupe Gebennas.

¶ Gebenna mons ſeu Cemmenius, & Gebennici montes, vulgò *les Sevennes*, ſeu *& les monts des Sevennes*, montes Galliæ in longum protenſi, inter Galliam Aquitanicam & Narbonenſem, per triginta leucas, nempe à Luteva circiter uſque ad fontes Ligeris fluvii, in Vivarienſi tractu, in confinio Occitaniæ, Ruthenenſis provinciæ, Gabalorum, Velauniorum, & Vivarienſis. Sed non extenduntur uſque ad Rhodanum fluvium, neque ad Garumnam aut ad Alverniam provinciam. Sunt autem hi montes fertiles & bene culti, ubi quamplurimi pagi & villæ & aliquot etiam oppida. Hinc dicitur Cemmenius tractus, *le païs de Sevennes*. Sed ubi ſit oppidum *Sevennes* in illo tractu, neque ipſi norunt indi-
Script. genæ.

Ptol. Gedanum, *Dantzich* & *Danzig*, urbs & emporium Pruſſiæ, ad oſtia Viſtulæ. Vide Gythones.

¶ Gedanenſis ſinus, *Golfe des Dantzich*, pars eſt maris Baltici, versùs oram littoralem Pruſſiæ regionis Poloniæ, & Gedanum, ubi aliàs Venedicus ſinus. Ejus pars eſt Puſcenſis ſinus, *Pautskervick* dictus. Vide Venedicus.

¶ Gedanum, ſeu Dantiſcum quibuſdam, *Dantzick* Germanis, *Gdansk* Polonis, urbs eſt Poloniæ, & Pruſſiæ regiæ caput, perampla & probè munita, ad Viſtulam fluvium, qui una leuca infra in ſinum Gedanenſem, *Golfe de Dantzick*, & in mare Balticum ſe exonerat. Portu gaudet capaci & commodo; eſtque emporium celeberrimum. Urbs ipſa eſt Hanzeatica, & quamplurimis gaudet privilegiis. 5. leucis Germanicis diſtat à Mariæburgo in Circium, 7. ab Elbinga in occaſum, & 15. à Thorunio in Boream. Caput eſt Pomerelliæ tractus. Antea pagus erat, anno 1295. in urbem mutatus à Primiſlao Polono. Hinc anno 1343. urbs mœnibus cincta fuit, teſte Philippo Cluverio, & anno 1454. certis conditionibus ſe Caſimiro Poloniæ Regi ſubjecit. Versùs meridiem & occaſum cingitur aliquot montibus bellicis operibus munitis ab anno 1656. contra Svecos. Urbs ipſa irrigatur amnibus Rodauno & Motlava; eſt-
Strab. que duplex; nempe antiqua & nova.

Plin. Gedroſia, *Circan* Caſtaldo, *Geſt* Mercatori, *Guzarate*
Ptol. Moletio, provincia Aſiæ, inter Carmaniam ad occaſum & Indiam ad ortum, Arachoſiæ, ad Septentriones finitima, ad meridiem Oceano terminata, cujus urbes olim claræ Cuni, Muſarna, & Arbis. Populi Gedroſii Straboni, Gedroſi Plinio & Melæ; quos Nauracos dici Maſſæus tradit. Hos memor. Dionyſius de ſitu orbis:

Gedroſi poſt hos tendunt orientis ad ignem.

¶ Gedroſia provincia fuit Perſidis, ubi nunc *Circan* & *Macran*, provinciæ Perſiæ, inter Carmaniam ad occaſum, & confinia ditionis Magni Mogolis, & oſtia Indi fluvii ad ortum, prope Oceanum Indicum. Ibi urbs præcipua *Macran* dicta, versùs oram littor.

¶ Gehon fluvius fuit, de quo mentio in ſacris paginis. Credit Sanſon eum eſſe in Armenia majori, & in mare Caſpium ſe exonerare. Sed quid ſit nunc, non conſtat. Credunt quidam eſſe Araxem.

Strab. Gela, *Alicata*, teſte Fazello, urbs Siciliæ olim epi-

ſcopalis, in ora auſtrali, ad Gelæ fluvii oſtia, inter Thuc.
Agrigentum ad occaſum 24. & Camerinam ad ortum Ptol.
36. mill. paſſ. Populi Gelenſes Ciceroni, Gelani Plinio, & al.
Geloi Virgilio. Apud Gelam ſtagnum tetro odore accedentes abigens; & fontes duo, unus fœcunditatem, alter ſterilitatem, teſte Solino, adducens. Poſt Syracuſas à Rhodiis ædificata traditur, poſt Romam anno 61. Hinc Gelous nomen gentis. Virg. lib. 3. Æneid.

Apparet Camerina procul, campique Geloi.

Ibidem de Gela:

Immaniſque Gela fluvii de nomine dicta.

Gelæ, Geli Ptolemæo, *Gilan* Caſtaldo, populi Me- Plin.
diæ, in Parthiæ confinio: quorum urbs ex regni Perſici præcipuis, quæ & *Gheilan*.

Gelas, Gela Virgilio & Ovidio, Himera, Ptolemæo, Plin.
Salſo, teſte Fazello, fluvius Siciliæ maximus, ex Ne- Diod.
brodide monte apud Petram oppidum oriens, ac in meridiem ad Gelam urbem fluens in mare. Cujus meminit Claudianus de raptu Proſerpinæ libro 2.

Pantagiam, nomenque Gelam qui præbuit urbi.

Et Virgilius:

Immaniſque Gela fluvii cognomine dicta.

Gela autem, de qua ſuprà, urbs ad oſtia Gelæ fluvii, everſa eſt, ubi nunc *Alicata*, quæ ex illius ruinis conſtructa traditur, novaque Gela dici poteſt. Locus *Cherza* etiam appellatur.

¶ Gela urbs Siciliæ, Cluverio & aliis teſtibus, eſt Terranova, nunc *Terranuova*, urbecula ſatis culta, in valle Neætina, in ora littorali maris Africi, Ducatus titulo inſignita, gentis Cordubæ, cum arce & portu ſatis tuto. 30. milliaribus diſtat ab Agrigento in ortum, & 35. à Syracuſis in occaſum, ad oſtia fluvii Gelæ, qui ab ea dicitur *Fiume di Terranuova*, & fontes habet prope Perguſam lacum, longè à Nebrodide monte in Eurum. Ejus autem oſtia diſtant in occaſum 18. milliaribus ab oſtiis fluvii Salſi, qui ab antiquis Himera dictus fuit.

Gelbis, fluvius Galliæ Belgicæ, *Kil*, teſte Marlia- Auſon.
no, apud Treviros, in Moſellam contra Rigodulum pagum à Treviris 1. leuca diſſitum influens, apud Ockram oriens, Croneburgum & Gerreſtenium oppida ac Kylburgum alluens. De quo Auſonius in Moſellan:

Te rapidus Gelbis, te marmore clarus Erubris.

Gelboe, mons Palæſtinæ, in Galilæa, in Samariæ Bibl.
confinio, inter Sebaſten & Tiberiadem occurrens, ſitus inter Thabor montem ad occaſum & Geneſaram lacum ad ortum, adhuc nomen ſervans, & ſterilitatem; à Scythopoli 6. mill. paſſ. diſtans, (*in Tribu Iſachar*.)

Gelduba, *Geldub*, teſte Ortelio, oppidum olim Ger- Plin.
maniæ inferioris, ad Rhenum, clarum, ubi Legio 9. Ant.
nunc pagus obſcurus apud Coloniam Trajanam & Noveſium, à Colonia Agrippina 7. leucis in Boream. Sed Simlero eſt *Gelb*, pagus à Nueſio & Rheno fluvio 4. mill. paſſ. in occaſum diſtans, ubi optimum ſiſer, teſte Plinio, provenit. Gelduba quoque apud Uſuardum in martyrol. oppidum Myſiæ in confinio Thraciæ memoratur.

¶ Gelduba, oppidum Ubiorum, in Germania; nunc eſt vicus *Gelb*, in ditione Archiepiſcopi Colonienſis, teſte Cluverio; eſtque ad Rhenum 9. mill. paſſ. infra Noveſium in Boream, & 2. mill. ſupra oppidum *Ordinghen* in auſtrum.

Geliſa, fluvius Aquitaniæ, Eluſatium urbem allu- Script.
ens, teſte Scaligero ex vita S. Paterculi. Aquit.

Gellus, Vergellus Valerio Maximo, fluvius Apuliæ, ſuper quo Hannibal pontem ex cadaveribus apud Flore.
Cannas interfectorum fecit; ex quo illum non longè abeſſe liquet.

Gelon & Clæon, fontes duo vicini, apud montes Plin.
Celænarum, in Phrygia magna.

Geloni, populi Myſiæ inferioris, inter Thraces & Virgil.
Getas, ſeu potiùs in Scythia Europæa, apud Boriſthe- Sol.
nem fluvium incolentes, Neuris finitimi, à Gelono & al.
Herculis filio dicti, quos Mela proximos Turcis & Agathyrſis facit. De quibus multa apud Plinium & Solinum leguntur. Solebant ſe pingere, ut in prælio terribiliores apparerent; ſanguinemque equinum potabant, Horum meminit Lucanus lib. 3.

Maſſagetes quo fugit equo, volucreſque Gelonos.

Gelones apud Horatium libro 2. carm. ode 9.

Intraque præſcriptum Gelonos
Exiguis equitare campis.

Gelonium, ſtagnum Siciliæ, apud Gelam urbem, Solin.

odo-

odore ſuo tetro accedentes expellens, teſte Solino. Apud Ambroſium Calepinum Geloum pro Gelonium legitur.

Steph. Gemblacum, ſeu Gemmelacum, ut alii legunt, *Gemblours*, oppidum Belgii, cum cœnobio præclaro, in Brabantia, in Haſbaniæ confinio, inter Namurcum urbem 4. & Nivigellam oppidum 5. leuc. à Bruxellis 8. in ortum, quot à Lovanio in meridiem. Geminiacum Antonino.

Plin. Gemella Auguſta, cujus populi Gemellenſes Plinio, oppidum Hiſpaniæ Bæticæ. Vide Tucci.

Script. Gall. Gementicum, & Gemeticenſis ſaltus, ac Gemeticenſe cœnobium, vicus Galliæ cum monaſterio in Normannia, à Pauliaco 10. mill. paſſ. diſtans, ex vita S. Philiberti Abbatis.

¶ Gementicum, ſeu Gemeticum, eſt *Jumieges*, Abbatia percelebris ad Sequanam fluvium, 5. leucis infra Rothomagum in occaſum, & 2. à Calidobecco in auſtrum.

Ant. Geminiacum. Vide Gemblacum, eſt enim idem, licèt aliis ſit *Soigny*, oppidum Hannoniæ, in Brabantiæ confinio, inter Montes & Hallam 3. leucis.

Gemminus Lacus, *Germinago*, pagus agri Mediolanenſis, apud Verbanum lacum, à Mediolano 38. à Lucano & Vareſio oppidis 8.

¶ Gemunda, *Gemund*, oppidum Germaniæ, in Franconia, ad Mœnum fluvium, ubi recipit, Salam, in ditione Epiſcopi Herbipolitani. Diſtat 4. leucis ab Herbipoli in Boream Fuldam verſùs, & 5. à Schvvinfurto.

¶ Gemunda, *Gmund*, oppidum Germaniæ, in Auſtria inferiori, ad lacum *Traun zée* dictum, in confinio ditionis Salisburgenſis, verſùs montes.

Cæſ. Genabum, Genabus Lucano, *Gyen*, oppidum, præclarum Galliæ Celticæ, in finibus Aurelianenſium, ad Ligerim fluvium, ab Agendico oppido Senonum 2. caſtris, à Meloduno 18. leucis, ab Aurelia totidem in ortum. Lucanus libro 1.

Inclyta Cæſareis Genabus diſſolvitur alis.

¶ Genabum quibuſdam eſt *Gien*, urbs cum ponte ad Ligerim fluvium, 12. leucis ab Aureliis in ortum, & 20. ab Agendico. Aliis autem omnibus eſt *Orleans*, Aureliæ, urbs ampla & dives, ad Ligerim fluvium, 32. leucis à Lutetia in auſtrum, Aurelianenſis Ducatus ſeu provinciæ caput, & epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Pariſienſi. Vide Aureliæ.

Hung. Genadium, quod & Cenadium, *Chonlad*, & *Chonad* Hungaris, *Gyngiſch* Germanis, teſte Lazio, urbs Hungariæ, in finibus Iazygum, trans Danubium, Moryſſenæ regionis caput, non longè ab eo loco ubi Tibiſcus Maryſium fluvium excipit, inter Segedinum ad occaſum 2. & Lippam ad ortum 8. leuc. quot à Temeſvaria in Circium, à Tauruno 14. in Boream, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Colocenſi, inde 12. in ortum.

¶ Genadium, ſeu, & meliùs, Cenadium, *Chenad*, urbs eſt Hungariæ, Comitatus Chonadienſis caput, ad Maryſium fluvium, qui paulò infra cadit in Tibiſcum, 3. leucis diſtat à confinio Tranſylvaniæ; ſubeſtque dominio Turcarum à multis annis.

Hor. Genuani, populi Vindeliciæ, ſic ab Horatio libro 4. carm. Naunes Plinio. Vide ibi: quorum fluvius *Glon* cum adjacente tractu, teſte Aventino, dicitur. Vide Breuni.

¶ Genehoa, *Genehoa*, regnum Africæ, in Nigritia, in ora Oceani Atlantici, verſùs oſtia fluvii Senegæ & promontorium Arſinarium. Habet à ſeptentrione regnum Gualatam, & ad ortum regnum Tombutum. Ejus primaria urbs Genehoa etiam dicitur; eſtque juxta fluvium Senegam, longè ab ora Oceani.

¶ Genepum, *Genep*, urbs parva Germaniæ, cum arce ferè adjacenti & permunita, in Ducatu Clivenſi, ad Moſam fluvium, ubi recipit Nierſam. Antea capta fuit ab Hiſpanis, ſed poſtea recepta à Batavis anno 1641. Habet etiamnum præſidium Batavicum, quanquam juris ſit Brandeburgici 2. leucis diſtat à Clivia in occaſum, & 6. à Vrſalia.

Plin. Geneſara, *Genezareth*, prout ab Hebræis & in Evangelio dicitur, in quo & mare Tiberiadis, & mare Galilææ nominatur, lacus Palæſtinæ in finibus Galilææ, in quem Jordanis fluvius ingreditur, apud Capharnaum, & apud * Bethſaidam egreditur, longus 16. mill. paſſ. latus 6. ſic appellatus à Geneſara oppido, quod poſtea Tiberias appellatum eſt. Illum circumſtant in ripa ad occaſum Capharnaum, Tiberias, Scythopolis, & Bethſaida; in altera ad ortum Gadara, Geraſa, Corozain, & Cedar. Geneſar apud Sedulium libro 3.

Geneſar inde ſoli Domino venientis ſoleni,
Infirmos traxere ſuos.

* Ferrario in Geographia Poetica apud Scythopolin (vel *Bethſan*) * Idem ibidem quod & Bethſaida.

¶ Geneſara, ſeu Geneſareth, lacus Palæſtinæ, nunc *mer de Tabaire* dicitur, teſte Philippo de Via. Geneſareth autem oppidum nunc vicus eſt parvus, nomen antiquum ſervans.

Geneva, *Geneve*, & *Ginevra* Italis, *Genff*, urbs Allobrogum, juxta Sabaudiam, & Helvetiam ad egreſſum Rhodani fluvii ex lacu Lemanno; Urbs clara libera & Imperialis; olim epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Vienneſi, unde 29. leucis abeſt, inter Sedunum ad ortum 18. & Lugdunum ad occaſum 23. De ea quidam Poeta ſic: Cæſ.

Geneva pulchra, potens, Geneva pulchra, ſitu.

¶ Geneva, vulgò *Geneve*, Germanis, *Genff*, urbs eſt Allobrogum, ad fines Sabaudiæ, ſatis ampla & probè munita; ſubiit olim dominio Epiſcoporum, ſub Imperii Romani clientela, nunc libera & pagis Tigurinenſi & Bernenſi Helvetiorum primariis confœderata. Diſtat 15. leucis à Camberiaco, & 7. ab Anneciaco ad Boream; & ab ea lacus Lemanus dicitur *Lac de Geneve*, lacus Genevenſis. Ei adjacet ex altera parte fluvii Rhodani ſuburbium amplum, vulgò *S. Gervais*, quod veriùs eſt pars urbis: ibique Rhodanus cum exit ex lacu Lemanno, traiicitur duobus pontibus ligneis. Urbs ipſa ſedet in planitie perampla, & gratiſſima. Vet. In.

Gennus, *Bayonne*, ſeu *Bajona* Italis, urbs Aquitaniæ maritimæ, in Hiſpaniæ confinio. Vide Aquæ Auguſtæ.

¶ Gentilliacum, *Gentilly*, vicus Galliæ, uno milliari diſtans à Lutetia: ubi quondam Concilium celebratum, anno nempe 767. ſub Paulo primo Pontifice maximo.

Genua, Janua recentioribus, *Genova*, incolis *Zena* Gallis *Gennes*, urbs Liguriæ clariſſima, archiepiſcopalis emporium, & Reſpublica, totius oræ Liguſticæ & Corſicæ inſulæ domina, ex primis Italiæ urbibus; cujus cives ditiſſimi totius orbis ſunt, urbes & oppida multa in alienis terris poſſidentes. Abeſt ab urbe Roma 245. mill. paſſ. in occaſum, à Mediolano 85. à Venetiis 234. in meridiem, à Florentia 135. Excidium à Magone Carthaginenſi anno urbis conditæ 549. paſſa, à Romanis inſtaurata eſt. Ab Innocentio II. Pontifice Maximo metropolis effecta. Aliquando ſub Ducibus Mediolani, poſtea in libertatem reſtituta, illam tuetur, Populi Genuenſes, & Genuates ex veteri inſcriptione ænea. Strab. Plin. Plin. & al.

¶ Genua, *Genova* vulgò, etiam incolis, quanquam perſæpe *Zena* pronuntient, urbs eſt perampla, & in modum Theatri leniter in collem aſſurgens, cum portu capaci, ſed parum tuto. Creſcit in dies: cujus cives ditiſſimi multa poſſident in Regno Neapolitano & in Hiſpania 300. ferè milliaribus diſtat à Roma, 160. à Florentia in occaſum, uti & 234. à Venetiis etiam in occaſum. Anno Chriſti 935. incenſa fuit à Sarracenis, omnibus civibus aut jugulatis aut abductis. Sed reducti ſunt ope Ducis Veneti, urbe magnificentiùs reparata. Viæ ſunt anguſtæ & tenebroſæ. Portum ejus claudit moles 600. paſſuum, è cujus regione excurrit promontorium cui impoſita Pharus operis elegantis, vulgò *la Lanterne*: ubi aliàs caſtrum permunitum nunc disjectum. Urbs ipſa à paucis annis probè munita eſt ſed circuitus amplioris.

¶ Genuenſis ditio, ſeu Genuenſis Reſpublica, *Stato della Republica di Genova* incolis, *l' Eſtat de la Republique de Gennes* Gallis, regio eſt Italiæ; ubi aliàs major pars Liguriæ, verſus oram littoralem maris Mediterranei, à qua terminatur ad auſtrum, uti ab oriente Hetruria, à ſeptentrione Ducatibus Parmenſi, Mediolanenſi, & Montisferrati, ab occaſu autem Nicæenſi Comitatu. Ejus longitudo ab ortu in occaſum eſt 140. milliarium, latitudo parva admodum & valdè anguſta quamplurimis in locis. Dividitur in duas partes nempe in oram orientalem, *Riviera di Levante*, & in oram occidentalem; *Riviera di Ponente*; eſtque utraque ora littoralis mirè fertilis & culta accedente incolarum induſtria; & cum tot villis magnificis, præſertim verſùs Genuam, ut ferè una urbs dici queat. Ejus caput eſt Genua. Subeſt etiam dominio Reipublicæ Genuenſis Corſica inſula, *la Cor-*

Corſe, uti & Capraria, *la Capraja*, inſula maris Tyrrheni, de quibus vide ſuo loco.

Genuenſis Reipublicæ urbes:

Albingaunum, Albenga.
Albintemelium, Vintimiglia.
Brugnetum, Brugneto.
Genua, Genoa, & Genova.
Naulum, Noli.
Savona, Savone.
Serezana, Sarzana.

Plin. Genua altera Hiſpaniæ Bæticæ. Vide Urſo.

Genunii, populi Britanniæ ad occaſum, nunc *Northuvales*, teſte Camdeno, ex adverſo Hiberniæ.

Pauſ. Caſ. & al. Genuſus, Genuſuus Livio, fluvius Macedoniæ, in mare Jonium influens, inter Apolloniam & Dyrrachium, apud Apolloniam, qui *Vajuſsa* nonnulis eſſe videtur. De quo Lucanus libro 5.

Tellus quam volucer Genuſus, quam mollior Apſus.

Plin. Mel. Georgi, populi Aſiæ, in Iberia, (qui & Sarmatiæ attribuuntur) *Giorgiani*, à quibus Iberia & magna pars Armeniæ *Giorgiana* nominatur.

¶ Georgia, *la Georgie*, pars eſt Aſiæ ſatis ampla, ab incolis *Gurgiſtan* dicta, inter Pontum Euxinum, & mare Caſpium extenſa, propriis parens Principibus, aliquando in clientela Perſarum. Dividitur in tres partes, nempe in Georgiam propriam, Iberiam antiquis, nunc *Gurgiſtan*, ubi urbes *Ceri*, *Baſſachinc*, *Teſlis*, & *Derbent*, in Mingreliam, *Mingrelle*, incolis *Odiſci*, quæ antiquis, Colchis ubi Phaſis urbs, *Fazzo*, & in Zuiriam, *la Zuirie*, quæ ab antiquis Albania dicta fuit, ubi urbes *Stranu* & *Zitrach*; ſuntque Chriſtiani pro majori parte in Mingrelia & in Georgia propria.

Ptol. Gephyra, *Sirmiu*, teſte Nigro, oppidum Syriæ, Antiochiæ magnæ finitimum, ab ea in ortum recedens.

Diac. Agat. Gepidæ, qui & Gepides, & Gepidi, populi Sarmatiæ Europææ, inter Getas & Dacos adnumerati: quorum regio Gepidia, in Dacia, à Jornande vocatur: ſic à pugna pedeſtri, in qua exercebantur, teſte Iſidoro libro 9. etym. dicti.

Ptol. Geræa, oppidum Luſitaniæ, quod nonnulli *Caceres* oppidum amplum Extremaduræ, inter Emeritam & Placentiam urbes 12. leuc. diſſitum, indigitant.

Strab. Ptol. * Geræſtus, Gereſtum Plinio, Geraſtus Demoſtheni, oppidum Eubœæ, apud Gereſtum promontorium & Caryſtum urbem: quod promontorium in ora meridionali & occidentali contra Atticam porrigitur, ab Andro 10. mill. paſſ. in occidentem recedens, inter Caryſtum ad occaſum & Caphareum ad ortum: *Gereſte* adhuc in tabulis recentibus (* *Γερεσο's* in manuſcipto Seldeni.)

¶ Gereſtus urbs eſt Eubœæ inſulæ, in Græcia, in parte merdionali inſulæ, ubi incipit orientalis, 15. milliaribus diſtat à Caryſto in auſtrum, & 25. à Caphareo; ſed non eſt inter utrumque.

Plin. Thuc. Pauſ. Gerania, mons & promontorium Megaridis regionis Achajæ, inter Megara & Corinthum, locus olim Atheninſium, valdè adversùs Corinthios, teſte Thucydide, munitus.

¶ Gerardi mons, *Geerts berg* incolis, *Grandmont* Gallis, oppidum Belgii, in colle, in Flandria Imperiali, ad fluvium Teneram, 3. leucis ab Aldenarda, & 5. à Teneramunda. Pluries captum fuit à Gallis hiſce ultimis temporibus.

Ptol. Joſep. Geraſa, Galaſa Plinio, urbs Cœleſyriæ apud ulteriorem lacus Geneſaræ ripam, Gadaræ vicina, epiſcopalis olim ſub Archiepiſcopo Boſtrenſi, Philadelphiæ quoque finitima, nomen antiquum retinens, ſed exciſa. Populi Geraſeni. De quibus Juvencus libro 2.

Jam meracenorum ſteterat ſub littore puppis.

¶ Geravia, *Geravv*, tractus Germaniæ, in Palatinatu Rheni, inter Rhenum & Mœnum fluvios, ubi Darmſtadium oppidum, à quo hic tractus dicitur *le Lantgraviat de Darmſtadt*, ſub dominio proprii Principis è domo Haſſica.

¶ Gerboredum, *Gerberoy*, oppidum Galliæ, in provincia Inſulæ Franciæ & in agro Bellovacenſi, 5. leucis à Bellovaco in Circium, in confinio Picardiæ.

Strab. Ptol. Pauſ. Gerenia, Gerania Plinio, *Paſava*, teſte Nigro, oppidum Laconicæ, in Peloponneſo, Cardamylæ proximum, quod & Enope Homero, Caſtaldo *Sidariſo*, Moletio *Betania*.

Polyb. Steph. Gerenia, quæ & Geruinum Stephano, oppidum fuit Apuliæ Daunoiæ, apud Phiternum fluvium, inter Teanum & Larinum jacens, ad 8. mill. paſſ. diſtans. Locus adhuc *Cerione* nominatur. Vide Geryon. Nam Gerunium potiùs nunc *Cirignola* oppidum eſſe videtur.

Caſ. Gergobia, & Gergovia, Gergon Livio, *Gergoje*, teſte Gabriele Simeone, oppidum Arvernorum exciſum, in monte, ad Elaverem fluvium ſubtus fluentem, a Claromonte urbe 2. leucis in auſtrum diſtans.

Gergobia altera, quæ & Gergobina, *Molins*, teſte Paradino, cum Belleforeſtio, oppidum Galliæ Celticæ præclarum, & Borbonii Ducatus Primarium & caput, ad Elaverem fluvium, inter Varennas 6. & Nivernas ad Boream 13. leucis. Sed Vigenereo eſt *Montluſon*, oppidum, vel *Nery*, pagus proximus, ubi thermæ.

¶ Gergolium, *Iargeau*, oppidum Galliæ aliàs munitum, ad Ligerim fluvium, cum ponte, in Aurelianenſi provincia, 4. leucis ſupra Aurelias in ortum Floriacum versùs.

Val. Flac. Geri, populi Albaniæ, in Aſia, ſic à Gero, vel Gerrho (ut apud Ptolemæum) fluvio dicti.

Ant. Gerinæ, oppidum Æolidis mediterraneum, inter Pergamum 25. & Thyatiram 33. mill. paſſ. diſſitum.

Ptol. Ant. Cerma, *Girmaſti*, teſte Leunclavio, urbs Galatiæ archiepiſcopalis, in Bithyniæ & Phrygiæ confinio, à Peſſinunte 16. mill. paſſ. in ortum, Ancyram versùs 89. Sed hæc potiùs ad Caicum fluvium ſita videtur, cui nomen tribuit, inter Peſſinuntem ad ortum, & Pergamum ad occaſum.

Caſ. Plin. Strab. Ptol. & al. omnib. Germania, provincia Europæ maxima, cognomento Magna, ad aliarum Germaniarum (de quibus infrà) differentiam, Rheno fluvio, qui in Boream decurrit, à Gallia, Danobio, qui fluit in ortum, à Rhætia, Vindelicia, & Norico (quæ regiones hodiè in Germania computantur) montibus, qui Carpatis ſunt pars, à Iazygibus Matanaſtis (quorum regio nunc Hungaria Tranſdanubiana dicitur) & à Sarmatia Viſtula diſcreta; Oceano Germanico & mari Baltico cæterum ad Arctos definita. Ea dividitur in Moraviam, Bohemiam, Nortgojam, Sveviam, Fraconiam, Haſſiam, Weſtphaliam, Friſiam, Saxoniam, Holſatiam, (cui Jutia, ſive Cimbrica Cherſoneſus ad Arctos adiungitur,) Megalopolitanum Ducatum, Pomeraniam, Poloniam majorem & minorem, (licèt hodiè non ſolùm ditione, ſed & idiomate diviſæ, extra Germaniam cenſeantur) provincias limitaneas: interiores autem, Sleſiam, Marchiam Brandeburgenſem, (quæ triplex eſt) Luſatiam, Miſniam, Thuringiam, & Voitlandiam. Noſtra verò, tempeſtate plures alias regiones, quibus Germanica, lingua communis eſt, complectitur: hoc eſt, Geldriam, Cliviam, Juliam, Palatinatum Alſatiam, Helvetiam, Rhætiam Bavariam ſeu Vindeliciam, Noricum, hoc eſt Auſtriam, Stiriam, Caroiolam, Carinthiam, & Tirolenſem Comitatum. Sunt in Germania archiepiſcopatus 7. Colonienſis, Trevirenſis, Maguntinus, Veſuntinus, Saliſburgenſis, Pragenſis, & Magdeburgenſis, epiſcopatus 40. regna 2. Bohemiæ, & Daniæ; Ducatus 13. Auſtriæ Stiriæ, Bavariæ, Wirtenbergenſis, Franconiæ, Voitlandiæ, Saxoniæ, Brunſvicenſis, Luneburgenſis, Holſatiæ, Lavvenburgenſis, Magnopolitanus, Pomeraniæ, Landgraviatus 2. Haſſiæ, & Alſatiæ; Marchionatus 2. Brandeburgenſis & Badenſis, Comitatus magni 4. Palatinatus, Tirolenſis, Mansfeldenſis & Oldenburgenſis, *Germania & Alemagna* Italis, *Teutſchlandt* Germanis, Anglis *Germany* dicta. Populi Germani, ſic à mutua qua ſe proſequuntur benevolentia dicti, quaſi fratres. Germaniæ meminit Virgilius eclog. 1.

Aut Ararim Parthus bibet, aut Germania Tigrim.

Germanorum Claudianus de laudibus Stiliconis libro 2.

Qui mihi Germanos ſolus, Grancoſque ſubegit.

¶ Germania, *l'Allemagne* Gallis, *Alemana* Hiſpanis, una ex præcipuis Europæ partibus. Antiquitus ſeparata fuit à Gallia Rheno fluvio, à Norico & Vindelicia Danubio, à Sarmatia Viſtula fluvio. Nunc autem valdè diverſos habet limites. A ſeptentrione habet mare Balticum & Jutiam meridionalem, ab oriente terminatur Hungaria, Pruſſia Regia, & Polonia ſuperiori & inferiori, quæ pro majori parte ſunt cis Viſtulam fluvium: A meridie ſeparatur ab Italia Alpibus, ab occidente Friſia occidentali, Gueldria, Tranſiſalania, & Groningia, quæ antea erant in Germania, & nunc ſunt in Belgio. Sed viciſſim ditiones Clivenſis, Juliacenſis, Leodienſis, Colonienſis, Trevirenſis, Palatinatus Rheni pro parte, & Helvetia, quæ antiquitus erant in Gallia, nunc in Germania cenſentur, Alſatia nunc ſubeſt dominio Francorum. Bohe-

mia inſerta eſt in Germania cum eius partibus Sileſia & Moravia. Sed Polonia & Dania Reges habent proprios, neque ullo modo ſub Germania continentur. Helvetii autem cum Rhætis ſunt ſui juris, nec Germanicum agnoſcunt imperium. Eius longitudo à confinio Lotharingiæ uſque ad limites Hungariæ eſt 120. milliarium Germanicorum, ſeu 180. leucarum Francicarum. Latitudo autem à mari Baltico uſque ad Alpes in confinio Foro-Iulii eſt 126. milliarium Germanicorum, ſeu 190. leucarum Francicarum. Nunc tota Germania dividitur in regnum Bohemiæ & Circulos; ſuntque eo ordine:

Germaniæ Circuli:

Circulus Franconiæ, *le Cercle de Franconie*, ſub quo Epiſcopatus Herbipolitanus, Bambergenſis, & Eichſtatenſis, & tota Franconia comprehenduntur.

Circulus Bavariæ, *le Cercle de Baviere*, ſub quo Bavariæ Ducatus, Palatinatus ſuperior, & Archiepiſcopatus Salisburgenſis, cum Epiſcopatu Paſſavienſi & Ducatu Neoburgenſi.

Circulus Auſtriacus, *l Cercle d' Auſtriche*, ſub quo Auſtria, Stiria, Carinthia, Carniola, Comitatus Tirolenſis, & Epiſcopatus Tridentinus cum annexis.

Circulus Svevicus, *le Cercle de Suabe*, ubi Svevia tota, Ducatus Virtembergenſis, & Marchionatus Badenſis & Burgoviæ.

Circulus Rhenanus, *le Cercle du haut Rhin*, in quo Alſatia, Ducatus Bipontinus, Haſſia, & Epiſcopatus Spirenſis, cum Abbatia Fuldenſi, Veteravia, & Comitatu Valdecenſi.

Circulus Electorum Rheni, *le Cercle des quatre Electeurs du Rhein*, ſub quo ditiones Electorum Moguntini, Trevirenſis, Colonienſis, & Palatini Rheni.

Circulus VVeſtphaliæ, *le Cercle de VVeſtphalie*, ſub quo Ducatus VVeſtphaliæ, Juliacenſis, Clivenſis & Montenſis, Comitatus Marchiæ, Friſiæ orientalis, Oldenburgenſis, & Hoyenſis, & ditiones ſeu Epiſcopatus Monaſterienſis, Leodienſis, Oſnabrugenſis, Paderbornenſis, & Mindenſis Principatus.

Circulus Saxoniæ ſuperioris, *le Cercle de la haute Saxe*, in quo Ducatus Saxoniæ, Miſnia, Thuringia Principatus Anhaltinus, Marchionatus Brandeburgicus, & Pomerania, cum Rugia inſula.

Circulus Saxoniæ inferioris, *le Cercle de la baſſe Saxe*, ſub quo Ducatus Brunſvicenſis, Luneburgenſis, Megalopolitanus, Bremenſis, Magdeburgenſis, Lavemburgicus, & Holſatiæ, Diœceſis, Hildeshemienſis, & Principatus Halberſtadienſis & Verdenſis; ſuntque hi omnes in Germania.

Circulus Burgundicus, *le Cercle de le Bourgne*, eſt extra Germaniam propriam, continetque Comitatum Burgundiæ & ſeptemdecim provincias Belgii; habetque tantùm votum in dietis, cum agitur de rebus Imperii Germanici. Vnde colliges regnum Bohemiæ non comprehendi in Imperio, ſed tantùm eſſe intra Germaniam, & viciſſim Circulum Burgundicum comprehendi in Imperio Germanico, ſed tamen eſſe extra Germaniam. Inſtitutus autem fuit Circulus Burgundicus à Carolo V. Imperatore, ut ſic ditiones ſuas Belgii & Comitatus Burgundiæ ſervaret auxilio Germanorum.

Germaniæ Principes:

Imperator, ſub quo nunc Regnum Bohemiæ cum annexis, Sileſia, & Moravia. Eidem etiam ſubſunt Auſtria cum Stiria, Carinthia, Carniola, Comitatu Tirolis, Briſgovia, Burgovia, & annexis.

Archiepiſcopus Elector Moguntinus, ſub quo ditio Moguntina, Erfordia, & tractus Eiſſeldia.

Archiepiſcopus Elector Trevirenſis, ſub quo ditio Trevirenſis.

Archiepiſcopus Elector Colonienſis, ſub quo ditio Colonienſis & Ducatus VVestphaliæ.

Dux Elector Bavariæ, ſub quo Bavaria, cum Palatinatu ſuperiori.

Dux Elector Saxoniæ, ſub quo Ducatus ſeu Electoratus Saxoniæ, cum Luſatia ſuperiori & Miſnia, cum Epiſcopatu Miſnenſi, & Comitatu Mansſeldienſi.

Dux Elector Brandeburgicus ſub quo Marchia tota Brandeburgica, Ducatus Pomeraniæ ulterioris, Pruſſiæ, Madeburgienſis, Halberſtadienſis, Mindenſis, Clivenſis, & Croſſenſis, Comitatuſque Marchiæ & Ravensbergenſis.

Princeps Elector Palatinus, ſub quo Palatinatus inferior ſive Rheni.

Archiepiſcopus Salisburgenſis, ſub quo ditio Salisburgenſis.

Epiſcopus Monaſterienſis, ſub quo ditio Monaſterienſis.

Epiſcopus Leodienſis ſub quo ditio Leodienſis.

Epiſcopus Herbipolitanus, qui & Franconiæ Dux, ſub quo ditio Herbipolitana.

Epiſcopus Bambergenſis, ſub quo ditio Bambergenſis

Epiſcopus Paderbornenſis, ſub quo ditio Paderbornenſis.

Epiſcopus Oſnabrucenſis, ſub quo ditio Oſnabrucenſis.

Sunt etiam Epiſcopi Aiſtetenſis, Argentoratenſis, Auguſtanus, Baſileenſis, Conſtantienſis, Paſſavienſis, Spirenſis, & Vormacienſis, cum eorum ditionibus adiacentibus.

Duces Luneburgenſes & Brunſvicenſes, ſub quibus Ducatus Brunſvicenſis & Luneburgenſis, Comitatuſque Diepholtenſis, Danebergæ, & Hoyæ.

Dux VViterbemgenſis, ſub quo Ducatus VVirtembergenſis.

Dux Neoburgenſis ſub quo Ducatus Neoburgenſis, Juliacenſis, & Montenſis.

Lantgravius Haſſo Caſſellanus, ſub quo maior pars Haſſiæ, ditiones Marpurgenſis, Heropheldia, Smalcaldia, & pars Comitatus Schaumburgenſis.

Duces Megalopolitani duo, ſub quibus Ducatus Megalopolitanus, & tractus Suerinenſis & Ratzeburgenſis.

Duces Holſatiæ plurimi, ſub quibus maior pars Holſatiæ.

Principes Anhaltini quinque, ſub quibus Principatus Anhaltinus.

Dux Bipontinus, ſub quo Ducatus Bipontinus.

Princeps Friſiæ orientalis, ſub quo Friſia orientalis.

Dux Saxoniæ Lavemburgenſis, ſub quo Ducatus Lavemburgenſis.

Dux Saxoniæ Hallenſis, ſub quo Halla & pars ampla Thuringiæ.

Dux Saxoniæ Merſoburgenſis, ſub quo tractus Merſoburgenſis et Luſatia inferior.

Dux Saxoniæ Maumburgenſis, ſub quo ditio Naumburgenſis, maxima pars Voigtlandiæ, et Principatus Hennebergenſis.

Dux Saxoniæ Alterburgenſis, ſub quo Ducatus Altemburgenſis et Coburgenſis.

Duces Saxoniæ Veimarienſes, ſub quibus Ducatus Veimarienſis & Eyſenacenſis.

Sunt etiam plurimi alii principes minores in Germania, de quibus ſuo loco dicemus. Inſuper Rex Franciæ poſſidet in Germania Alſatiam cum Sundgovia, uti etiam Briſacum & Philippoburgum. Rex Svetiæ habet Pomeraniam citeriorem, Ducatus Bremenſem & Verdenſem, Rugiam inſulam & Viſmariam urbem. Rex autem Daniæ poſſidet magnam Holſatiæ partem & Comitatus Oldemburgenſem & Delmenhorſtenſem à paucis annis.

Ptol. Germania ſuperior pars eſt Galliæ Belgicæ, à Magna Rheno diſcreta, in qua Helvetia, Halſatia, & Palatinatus continentur; ab inferiore (de qua mox) Moſella diſtincta, ad occaſum Iura & Vogelo montibus à reliqua Gallia ſeparata.

¶ Germania ſuperior pars fuit Galliæ Belgicæ verſùs Rhenum fluvium, ubi nunc Alſatia, Briſgovia & Palatinatus inferior, non autem Heluetia, quæ erat in Gallia Lugdunenſi.

Potol Germania inferior & ipſa Belgicæ Galliæ portio eſt, iuxtà Rhenum fluvium, à Moſella (qua à ſuperiore dividitur) uſque ad Oceanum in Arctos porrecta: in qua ditio Trevirenſis, Colonienſis, Iulia, Clivia, Geldriaque Ducatus, et Hollandia Comitatus computantur.

¶ Cermania inferior antiquitus erat etiam Galliæ Belgicæ portio verſùs Rhenum et Moſam fluvios, eo in tractu ubi nunc ditiones Colonienſis, Iuliacenſis, Clivenſis, Gueldria, et pars Orientalis et Borealis Brabantiæ et ditionis Leodienſis, non autem tractus Trevirenſis.

¶ Germania inferior propriè dicta à recentioribus quæ aliter Belgium, Gallis, *le Pais Bas* incolis *nederlant* dicitur, & in ea ſunt 17. provinciæ. Ejus pars Borealis ſeu trans Rhenum erat aliàs in Germania, pars autem Auſtralis et cis Rhenum erat portio Galliæ Belgicæ; nunc à Germania omnino ſeparatur. Ex his pars quæ in ſeptentrionem tendit, ſubeſt Reipublicæ provinciarum, fæderatarum, nempè Groningia, Friſia occidentalis, Tranſiſalana, Zutphania, Gueldria inferior, Ultraiectum, Hollandia, Zelandia, et maior pars Limburgi cum aliquot locis Flandriæ et Brabantiæ, pars autem Auſtralis Belgii ſubeſt partim Regi Hiſp. uti Brabantiæ maior pars, Flandriæ pars, Namurcenſis Comitatus, Meclinia, Marchionatus S. Imp., Gueldriæ pars ſuperior, Luxemburgenſis Ducatus pro maiori parte, pars item Hannoniæ, & aliqua portio

Ar-

Arteſiæ & Limburgi, & partim Regi Franciæ, uti media Flandria, pars Hannoniæ & Luxemburgi & tota ferè Arteſia. De his pluribus ſuo loco. Germania inferior, dicitur ab Hiſpanis *Paeſes Baxos*, & ab Italis *Paeſi Baſſi*, uti & ipſius pars Septentrionalior dicitur communiter *la Holande* à provincia præcipua, & pars meridionalior *la Flandre*, à provincia ſic dicta.

Germaniæ regionis per circuitum quę mare attigunt.

Pomerania, (*Pomeranie*, incolis, Pomern.)
Magalopolitana, (*Meclebourg*, incolis *MeKlenburg*.)
Saxonia inferior, (*Baſſe Saxe*, incolis *Nider Sachſen*.)
Friſia orientalis, (*Friſe orientale*, incolis *Ooſt Friſsen*.)

Meditarranea.

Clivia, (*Cleves*, incolis *Clef*.)
Iulia, (*Iuliers*, incolis *Gulick*.)
Eyſalia, (*Eiſfald*.)
(Palatinatus inferior ſeu Rheni, *Bas Palatinat*, incolis *die Pfaltz* ſeu *Nider Pfaltz of der Rhin*.)
Alſatia, (*Alſace*, incolis *Elſaſſ*.)
Helvetia, (*les Suiſſes*, incolis *Svvitzerlandt*.)
Rhætia, (*les Griſons*, incolis *Grauvvbuntenner*.)
Tirolenſis Comitatus, (*le Tirol*.)
Carinthia, (*la Carinthie*, incolis *Carnten*.)
Stiria, (*la Stirie, incolis Steyer*.)
Auſtria, (*l' Auſtriche*, incolis *Oeſterreich*.)
Moravia, (*la Moravie*, incolis *Mahren*.)
Sileſia, (*la Sileſie*, incolis *Schleſien*.)
Marchia nova, (*la nouvelle Marche*, Incolis *nievv Marck*.)

Interiores.

Marchia media & vetus, (*moyenne Marche & vieille Marche*, Germanis *Mittel MarcK & alt MarcK*.)
Luſatia, (*Luſace*, incolis *Lausnitz*.)
Bohemia, (*la Boheme*, incolis *Boheim*.)
Bavaria, (*la Baviere*, incolis *Bayern*.)
Nortgovia, (*Nortgovv*.)
Svevia, (*la Suaube*, incolis *Schuvaben*.)
Franconia, (*Franconie*, incolis *FrancKenland*.)
Haſſia, (*la Heſſe*, incolis *Heſſen*.)
Weſtphalia, *la weſtphalie*, incolis *Weſtphalen*.)
Saxonia ſuperior, (*la haute Saxe*, incolis *ober Sachſen*.)
Miſnia, (*la Miſnie*, incolis *Melſsen*.)
(Thuringia, *la Thuringe*, incolis *Thuringen*.)
Saxonia inferior, (*la baſſe Saxe*, incolis *Nider Sachſen*.)

(*Germaniæ inferioris Provinciæ.*

Arteſia, l'Artois.
Brabantia, le Brabant.
Flandria, la Flandre.
Friſia occidentalis ſeu propria, la Friſe occidentale.
Groninga dominium, la Seigneurie de Groningue.
Gueldria, la Gueldre.
Hannonia, la Hainaut.
Hollandia, la Hollande.
Limburgicus Ducatus, le Duchè de Limbourg.
Luxemburgenſis Ducatus, le Luxembourg
Marchionatus S. Imperii, le Marquiſat du S. Empire.
Mechlinia dominium, la Seigneurie de Malines.
Namurcenſis Comitatus, le Comtè de Namur.
Tranſiſalana, l' Ouer Isler.
Vltraiecti dominium, la Seigneurie d' Vtrecht.
Zelandia, la Zelande.
Zutphania, le Camtè de Zutphen.)

Urbes Germaniæ liberæ & Principum clariores. aſteriſmo majores indicante.

Amberga, *Amberg*, (in Palatinatu Rheni.)
* Argentoratum, *Straſburg*, (in Alſatia inferiori.)
Auguſta Tiberii. Vide Ratiſpona.
* Auguſta Vindelicorum, *Augſpurg*, (in Svevia.)
Bamberga, *Bamberg*, (in Franconia.)
* Baſilea, *Baſel*, *Basle*, (in Helvetiis.)
* Berlinum, *Berlin*, (in Marchia Brandeburgica.)
* Berna, *Bern*, (in Helvetiis.)
Bipontum, *Zuueibrucken*, (in Palatinatu inferiori.)
Borbetomagus. Vide VVormacia.
Brandeburgum, *Brandeburg*, (in Marchia Brandeburgica.)
Brema, olim Phabiranum, *Bremen*, (in Saxonia inferiori.)
(Briſacum, *Briſach*, in Briſgovia.)

* Brunopolis, *BraunſvvycK*, *vel Brunſuvick*, (in Duc. Brunſvicenſi.)
* Caſſella, olim Stereontium, Haſſiæ primaria, *Caſtel.*
Coburgum, *Coburg*, (in Franconia.)
* Colonia Agrippina, *Coeln & Coln*, (in Diœceſi Colonienſi.).
Conſtantia, *Coſtantz* & *Coſtnitz*, (in Svevia.)
Curia, *Chur & Coira*, (in Rhætia.)
Curia altera, *Hoff*, (in Voitlandia.)
* Dreſda, *Dreſden*, (in Miſnia.)
Durlacum, *Durlach*, (in Svevia.)
* Egra, *Eger*, (in Bohemia.)
Embda, *Embden*, (in Friſia orientali.)
* Erphordia, olim Bicurgium, *Erfurdt*, (in Thuringia.)
Fanum Galli, *S. Gal*, in Helvetiis.
Francphordia, *FrancKfort am oder*, (in Marchia Brandeburgica.)
Friburgum, *Freiburg*, (in Briſgovia.)
Glogavia magna, *Groſſ Glogavv*, (in Sileſia.)
Gorlitium, *Gorlitz*, (in Luſatia.)
* Grypſualdum, *Gripſvvald*, (in Pomerania.)
Guſterovia, *Guſtrovv*, (in Ducatu Megalopolitano.)
Halberſtadium, *Halberſtat*, (in Saxonia inferiori.)
Halla, *Hall*, (in Saxonia ſuperiori.)
* Humburgum, *Hamburg*, (in Saxonia, inferiori.)
* Heidelberga, olim Budoris, *Heidelberg*, (in Palatinatu Rheni.)
Helenopolis, poſtea Francphordia, emporium liberum Franconiæ, *Franckfort am Main*, (in Franconia.)
* Herbipolis, *VVirtzburg*, (in Franconia.)
Iena, & Iſenacum academiæ Thuringiæ, *Iena*, & *Iſenach*.
Ingolſtadium, aliquando Chryſopolis, *Ingolſtadt*, (in Bavaria.)
Lipſia, olim Lupphurdum, *Leipſick*, (in Miſnia,)
* Lubeca, *Lubeck* (in Holſatia.)
Luneburgum, *Lunenburg*, (in Saxonia inferiori.)
* Magdeburgum, olim Parthenopolis, *Magdenburg*, *Meidenburg*, (in Saxonia inferiori.)
Mansfeldia, *Mansfelt*, (in Saxonia inferiori.)
* Martisburgum, olim Amaſia, Haſſiæ academia & primaria regionis, *Marpurg* (in Haſſia.)
Miſna, *Meiſsen*, (in Miſnia.)
* Mogontiacum, quæ & Magontia, ac Moguntia, *Mentz*, (in ditione Moguntina.)
* Monachium, *Munchen*, (in Bavaria.)
* Monaſterium, olim Minigroda, *Munſter*,) Myningrode Munſtero (*in VVeſtphalia*.
Neoburgum, *Nevvburg*, (in Brunſvicenſi Ducatu.)
* Neroberga, & Noriberga, & Norica, *Nurnberg*, (in Franconia.)
Nerolinga *Nerdlingen* (in Svevia.)
Noriberga, & Norica. Vide Neroberga.
Olomucium, Iulius mons aliquibus, *Olmutz*, (in Moravia.)
* Praga, olim Marobudum, ut creditur: *Prag*, (in Bohemia.)
* Ratiſpona, & Reginopolis, *Regenſpurg*, (in Bavaria.)
Rhedopolis, poſtea Roſtochium, *Roſtock* (in Ducatu Megalopolitano.)
Rotovilla, *Rotvveil*, (in Svevia.)
Salodorum, *Solothurn*, (in Helvetiis.)
* Spira olim Nemetes, & Neomagus, *Speyr*, (in Palatinatu Rheni.)
* Stetinum, *Stetin*, (in Pomerania.)
Stutgardia, *Stutgard*, (in Svevia.)
Sundis, *Straelſundt*, (in Pomerania.)
Suſatum, *Soeſt*, (in VVeſtphalia.)
Suvenitium, *Shivveinitz* (in Sileſia.)
Tigurum, *Zurick* (in Helvetiis.)
Tremonia, quæ & Dortmania, *Dortmond*, (in Veſphalia.)
Treviri, *Trier*, (in Trevirenſi ditione,)
Tubinga, aliquando Auguſta *Tubingen*, (in Svevia.)
Vangiones. Vide VVormacia.
* Verona poſtea Berna.
* Veſuntio, aliquando Chryſopolis, *Beſanzon*, (in Comitatu Burgundiæ.) Hujus nempe Archiepiſcopus eſt Imperii Princeps. Miræus.
Vimaria, aliàs Vinaria, *VVeimar*, (in Thuringia,)
* Viſmaria, *VViſmar*, (in Ducatu Megalopolitano)
* Vitemberga, quaſi Vitarum mons, *VVittenberg*, (in Saxonia inferiori.)

* Ulma, *Ulm*, (in Svevia.)
Volgaſtum, *Wolgaſt*, (in Pomerania.)
* Uratislavia, *Breslavv*, (in Sileſia.)
Wormacia, *Worms*, (in Palatinatu inferiori.)
Zuica, olim Cygnea, *Zuvickauu*, (in Luſatia.)

Urbes Norici, Auſtriam, Stiriam, Carinthiam, Carniolam, partem Bavariæ & Comitatus Tirolenſis continentis.

Andreapolis, quæ & Lavantum, S. *Andres*, (in Carinthia.)
Aniſium, *Ens*, (in Auſtria ſuperiori.)
Aſtaris, *Steyr* (in Auſtria ſuperiori.)
Brixina, & Brixinum, *Brixien*, (antea in Rhætia.)
Candolica. Vide Vitopolis.
Celeja, *Cilley*, (in Stiria.)
Cetium, *Zeiſſelmur*, (in Auſtria.)
Chiema, *Chiemsèe*, (in Bavaria.)
*Claudia, *Clagenfurt*, (in Carinthia.)
Cremeſium, *Krems*, (in Auſtria.)
Draburgum, *Draburg*, (in Carinthia.)
Fanum S. Viti. Vide Vitopolis.
* Flaviana, quæ & Juliobona, Vienna poſtea, *Wien*, Auſtriæ caput, Academia, & epiſcopatus ſub Archiepiſcopo Salisburgenſi.
* Gracium, ſive Græcium, olim Savaria, *Gratz*, (antea in Pannonia.)
Gurcum, *Gurek*, (in Carinthia.)
Juliacum, olim Vacorium, *Villach*, (in Carinthia.)
Juvavia. Vide Salisburgum.
* Labacum, *Labach*, (in Carniola.)
Lavantum. Vide Andreapolis.
Leitæ pons, ſeu Lytipons, *Pruck*, (in Auſtria.)
* Lencia, *Lintz*, (in Auſtria.)
Medelicum, *Melck*, (in Auſtria.)
Muræpons, *PrucKlan der Muer*, (in Stiria.)
Neoburgum geminum, *Neuburg*, (in Bavaria.)
Nova urbs, *Neuſtat*, (in Auſtria.)
* Oeni pons, *Inspruck*, (in Comitatu Tirolis.)
* Patavia, *Paſſavv* (in Bavaria.)
Petovio & Petovium, *Petauv*, (antea in Pannonia, nunc in Stiria.)
* Salisburgum, olim Juvavia, *Saltzburg*, (in ditione Salisburgenſi.)
Secovia, *Seckauu*, (in Stiria.)
* Tridentum, *Trento*, *Trient*, (antea in Rhætia, nunc in Tirolenſi Comitatu.)
Vidonis Curia.
* Vienna *Wien*, (quæ antea erat in Pannonia.)
Vitopolis, *S. Veit*, (in Carinthia.)

¶ Ex his urbibus aliquot fuere aliàs in Rhætia, & quædam in Pannonia, ſicque extra Noricum: nunc autem omnes in Germania cenſentur.

¶ Germania, urbs Meſiæ inferioris circa Thraciam, aliàs metropolis, & patria Beliſarii.

Ptol. Ant. & al. * Germanicia, *Adata*, teſte Manaſſe, urbs Syriæ, in Euphrateſia regione, epiſcopalis ſub Patriarcha Antiocheno, apud Amanum Montem, ab Edeſſa 84. mill. paſſ. in occaſum per Zeugma, & Dolicham, à qua 27. abeſt. Quæ & *Mereex*, teſte Lennardo Sidonita, appellatur. (* Γερμανικα in Seldeni manuſcripto.)

Plin. Germanicopolis, urbs Phrygiæ magnæ, Juliopoli finitima, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Seleucienſi.

Plin. Germanicum mare, Oceanus Germanicus, Ptolemæo mare occiduum quod Germaniam, alluit, inter oſtia Rheni & Albis flum. in quo Gleſſariæ inſulæ & Thule.

¶ Germanicum mare, ſeu Oceanus Germanicus, *mer d' Alemagne*, ſeu *l' Ocean Cermanique*, variis iterum nominibus diſtinguitur. Nam Flandri ſeptentrionalem Oceanum vocant *Noortzèe*, Dani in Cimbrica Cherſoneſo occidentalem *weſtzee*, qua effunditur in vaſtum ſinum per Hollandiam, *Zuyderzèe* ſeu meridionalem. Jam verè à variis variè promovetur in Orientem & Boream. A quibuſdam terminatur ad promontorium Schanuvium. In ſeptentrionem excurrit, ad promontorium Boreale, *Noort*, *caep*, atque hinc ſpargitur in oras Norvegicam & Anglicam.

¶ Germanicus, locus Germaniæ, nunc vicus *Foburg*, ad Danubium fluvium, ubi recipit Ilmium fluvium, in Bavaria, teſte Cluverio.

Ptol. Germanopolis, *Ginopoli*, teſte Moletio, urbs Paphlagoniæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Gangrenſi, quam quidam ac eandem Germanicopolim faciunt: ſed illa in Phrygia ad meridiem, hæc ad ſeptentriones vergit.

¶ Germano-Sarmatia, regio Europæ, inter Sarmatiam Europæam ad ortum, Germaniam ad occaſum, & Daciam ad meridiem, ubi hodiè regnum Poloniæ pro maxima parte. Vide Sarmatia.

Germia, *Kermen*, teſte Leunclavio, urbs Thraciæ, Hadrianopoli finitima, hac tempeſtate clara, & ſedes Præfecti. Lacon.

Gerne, lacus Apuliæ Dauniæ ingens, circuitu 30. mill. paſſ. patens, *Lago di Varano*, teſte Mazzella, anguillis abundans, juxta quem Gapina & Iſchitella oppida ſunt. Plin.

¶ Gerre quibuſdam eſt lacus Varani, in regno Neapolitano & provincia Capitanata, verſùs montem Garganum ad Boream, & oram littoralem maris Adriatici. Circuitus eſt 16. milliar. circiter.

Geron, fluvius Peloponneſi, apud Pylum oppidum fluens. Strab.

¶ Gerra, *El Catif*, urbs Aſiæ, in Arabia, & in ora ſinus Perſici. Hinc ſinus urbi adjacens aliquando etiam ſinus Geraicus dictus fuit.

Gerrha, & Gerrum, *Maſeli*, teſte Moletio cum Ortelio, urbs Ægypti maritima, apud Palæſtinæ confinia, inter Caſſium & Peluſium, propinquas urbes. Strab. Plin. Ptol.

Gerrhus, Gerus Valerio Flacco, fluvius Albaniæ, in Caſpium mare influens, ubi Geri populi ultra Albanam urbem in Boream & Caſii fluvii oſtia. Cujus meminit Flaccus libro 6. Argon. Ptol.

Gargaridum, potàque Gerus quos efferat unda.

Eſt & Gerrus fluvius Sarmariæ Europææ, in ſinum Carcinitem influens, *Sem* Peucero. De quo Herodotus libro 4. Septimus eſt ab Iſtro.

Gertigos, *Vamba*, teſte Morali, cum Beuthero, oppidum Hiſpaniæ, nunc pagus in regno Portugallico, & in Igeditania regione. Script. Hiſp.

¶ Certrudeberga, ſeu S. Gertrudis mons, *Certruydenberg* incolis, *mont Sainte Gertrude*, Galliis, urbs Belgii permunita, in Hollandia meridionali & in ora Mervæ, in confinio Brabantiæ, 2. leucis à Breda in Boream, & vix 3. à Dordracu in Eurum ſub Batavis. Ptol.

Gerva, (licèt codices Latini Terva habeant) *Trebilium*, *teſte* Leunclavio, urbs Armeniæ majoris, Zurzuæ ac Matuſtanæ urbibus finitima.

¶ Gerulata, *Kerlburg*, oppidulum ad Danubii ripam, in Hungaria, tribus leucis à Poſonio, teſte Cluverio. Plin. Ant.

Gerunda, *Girona*, urbs Hiſpaniæ citerioris, in Catalaunia, apud oram littoralem, media ferè inter Ruſcinonem ad Boream & Barcinonem ad meridiem ſupra 13. leuc. diſtita, à Gerione anno poſt diluvium 513. una cum Colliberi condita, teſte Beuthero, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Tarraconenſi, inde 24. leuc. in Boream. De ea Prudentius in Periſteph. Ptol. & al.

Artubus ſacris locuples Gerunda.
Noſtra geſtabit Calagurris ambos,
Quos veneramur.

¶ Gerunda, *Girone* Gallis, urbs fuit Auſetanorum, in Hiſpania Tarraconenſi, nunc Cataloniæ, ad amnem Sambrocam, *Ter*; eſtque dives & munita, & Ducatus titulo inſignita, 7. leucis ab ora maris Mediterranei in occaſum, & 8. à confinio Galliæ & Comitatus Ruſcinonenſis in auſtrum, 16. autem à Barcinone.

Gerunium, & Gerenia, *Cirignola*, ut pleriſque videtur, oppidum Apuliæ Dauniæ, inter Aſculum & Canuſium, inde 21. hinc 14. mill. paſſ. diſtans, (ubi Galli ab Hiſpanis ſub Ferdinando Rege anno ſalutis 1503. ingenti prælio ſuperati ſunt) apud Aufidum fluvium, à Luceria 200. ſtadiis, teſte Polybio. Aliis jacere putatur inter Teanum & Latinum. Vide Gerenia. Polyb. Steph.

Geruſa, urbs Sarmatiæ littoralis, in Aſia, quæ *S. Giorgio* nunc dici putatur. Ptol.

Geryon, urbs Apuliæ, apud Fiternum fluvium, inter Theanum & Larinum, exciſa. Liv.

Geryonis oraculum, *S. Pietro*, locus apud Patavium, ſic hodie, teſte Scardionio. Svet.

Geſodunum, *Gaſtental*, teſte Lazio, oppidum Norici, in Auſtria, quod alii Ipſium indigitant, oppidum ad Danubium, inter Medelicum 3. & Aniſum ad occaſum 6. leuc. quod potiùs Usbium eſt. Ptol.

¶ Goſodunum quibuſdam eſt Lentia, *Lintz*, oppidum cultum Auſtriæ ſuperioris, ad Danubium fluvium, 6. leucis à Patavia in ortum Viennam verſùs, & 8. ſupra Ipſium in occaſum.

Geslaces, *Schekel*, teſte Lazio, mons Pannoniæ ſuperioris, in Stiria, in Hungariæ confinio. Trebe. Ptol.

Geſ-

Geſſatæ, populi Galliæ Togatæ, in Æmilia, inter Rhenum fluvium & ora maris Hadriatici, qui & Boii, quorum regio nunc Romandiola eſt, non tamen tota: ubi Bononia, Forum Cornelii, Ravenna, & Comaclum. Vide Gæſatæ.

¶ Geſſeoæ, *Geſſeins*, oppidulum aliàs Tricaſſium, in Gallia Lugdunenſi, nunc vicus Campaniæ provinciæ, ad Albulam fluvium, 2. leucis infra Barium ad Albulam dictum in Boream, & 9. à Trecis in ortum.

Suet. Ant. Ptol. Geſſoriacum, Geſoriacum Antonino, * Giſoriacum Ptolemæo, olim navale Morinorum, nunc urbs Galliæ Belgicæ littoralis, in ora Picardiæ, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Remenſi, ob excidium Tarvaunæ, inde 6. leuc. in ortum diſtantis, effecta, à portu Icio (ſeu Calato, ut nunc vocant) 6. in auſtrum diſtans, *Bologne à la mer*, ſeu *Bologna al Mare*, ut vocant Itali. Tametſi, Marco Welſero teſte, eſt Caletum, ſeu *Calais*; & aliis *Gravelinga*, oppidum à Caleto 3. leuc. in ortum. (* habet Seldeni manuſcriptum Τισορ;ιακον.)

Geſſoriacum nunc eſt Bononia, *Boulogne*, quæ ad alterius differentiam dicitur *Bulogne ſur mer*; eſtq; urbs permunita, & in duas partes diviſa, cum portu capaci, ad oſtium amnis Lianæ. Hinc regio adiacens dicta fuit Geſſeriacum pagus, nunc Bononienſis tractus, *le Boulenois*. Vide Bononia.

Plin. Mel. Geſſus, Gæſus Herodoto, fluvius Ioniæ, apud Trogylium promontorium mari exceptus.

¶ Geſtricia, Sveciæ regni inter Nordlandias provincias una Ferri fodinis abundat, vulgò *Geſtricie*. Habet ad occaſum Dalecarliam, & ad ortum ſinum Bothnicum. Ibi oppida, Gevalia in ora littorali, & Coperberga in mediterraneis.

Strab. Plin. Getæ populi Daciæ, (non Thraciæ, ut in theſauro Linguæ Latinæ) in Scythiæ confinio, qui & Daci, & Gothi, nunc *walacher*, teſte Bonfinio: aliis potiùs *Moldavi*, hi enim Scythis magis propinquaot. Thucydides autem illos Æmi montis in Myſia inferiori incolas facit. Hinc Geticus nomen gentis. Horum meminit Ovidius libro 4. triſt. eleg. 10.

Iuncta pharetratis Sarmatis ora Getis.

Et libro 5. eleg. 12.

Nam didici Geticè Sarmaticèque loqui.

¶ Getara, Ptolemæo Gagara, urbs olim Albaniæ, nunc *Zitracu*, in Zuiria regione Georgiæ.

Bibl. Geth, Getta Plinio, *Ybelin* Poſtello & Brochardo, urbs exciſa Palæſtinæ, una ex 5. urbibus Philiſtinorum, inter Aſcalonem & Gazam à Joppe 12. mill. Accaron versùs: nunc pagus, olim epiſcopalis, & Diocæſarea dicta.

¶ Geth, urbs Palæſtinæ, una ex quinque Satrapiis Philiſtinorum, in Tribu Iuda, & ex qua fuit Goliath, quem David funda percuſſit. In colle ſedet, in ora maris Syriaci, & in confinio Tribus Dan, teſte Sanſone.

Bibl. Gethſemani, vicus Iudææ, apud Hieroſolymam. Cujus Iuvencus meminit libro 4.

Nominis Hebræi ſunt Gethſamaneida rura.

Laen. Getia, *Cosżaruck* Turcis, teſte Leunclavio, oppidum Illyrici, in Albania, in Macedoniæ & Dalmatiæ confinio, circa Scodram urbem.

Vergil. Getuli, populi Africæ circa Syrtes, à Getis orti, teſte Iſidoro. Hinc Getulus a, um, adiect. uti apud Virgilium libro 4. Æneidos:

Hinc Getulæ urbes, genus inſuperabile bello.

Vide Gætuli. Hinc & Getulicus, a, um, adiect. apud Iuvenalem ſatyra 8.

Agnoſce procerem: ſalve, Getulice, ſeu tu.

¶ Gevalia, *Gevals*, urbs primaria Geſtriciæ provinciæ, in Svecia, ad oſtium fluvii cognominis, in ora littorali ſinus Bothnici, vix 4. leucis Germanicis à confinio Uplandiæ in arctos.

Gevini, populi Germano-Sarmatiæ, Baſtarnorum pars, versùs Peucinos.

¶ Gezaira, *Ghezaira*, tractus Africæ, in Barbaria, & una ex tribus partibus præcipuis regni Algerii, inter Bugiæ provinciam ad ortum & Tenezam ad occaſum. A ſeptentrione clauditur mari Mediterrraneo, & à meridie montibus, teſte Ioanne Leone. Eius primaria eſt Algericum, quæ ab Arabibus Gezaira etiam dicitur.

¶ Ghamma *Ghammas*, fluvius peramplus Tartariæ magoæ, qui poſt longum curſum in mare Kaimachitarum dictum ſe exonerat, teſte Sanſone.

¶ Gibræum, *la Guibray*, ſuburbium urbis Falæſæ, nundinis celebratiſſimum, in Normannia inferiori, Vide Falæſa,

¶ Gibraltaria, *Gibraltar*, antea *Gibal Tarif*, urbs parva Hiſpaniæ, ſed munita, ſic dicta a Duce Mauro. Sedet ad Fretum Herculeum, quod ab ea vocatur nunc *Deſtroit de Gibraltar*. Antea dicta fuit Calpe, & 4. mill. paſſ. ab ea diſtant Heracleæ rudera, vulgo *Gibraltal Vieio*. Vide Calpe.

Gichthis, Gita Antonino, *Galfanacar*, teſte Moletio, oppidum Africæ littorale, apud Tacapam urbem, in ora, contra Gilbam inſulam. *Ptol.*

Giennium, ſeu Gienna, priùs Oningis *Iaen*, urbs Hiſpaniæ Bæticæ, in Vandalia, epiſc. ſub Archiepiſcopo Hiſpalenſi, à Ferdinando Rege anno ſalutis 1243. deditione recepta, inter Cordubam ad occaſum & Acci ortum 14. leuc. ab Vbeda 5. in meridiem, versùs Granatum 14. *Script. Hiſp.*

¶ Giennium, ſeu Gienna, *Iaen*, urbs eſt Hiſpaniæ, in Vandalitia, ad amnem *Frio*. Sed quid fuerit antea non conſtat inter auctores ipſos Hiſpanos. 9. leucis diſtat à Granata in Boream.

¶ Gieſſa, *Gieſſen*, urbs parva Germaniæ, in Franconia & in Haſſia regione, cum academia recenti, ad Lanum fluvium, ſub dominio Landgravii Haſſo Darmſtadienſis, & partim etiam Landgravii Haſſo Caſſelani. 4. leucis à Marpurgo in meridiem, & 2. à Vetzlaria in ortum diſtat.

Giganeum, *Garbenda* Moletio, oppidum Colchidis, in ora, apud Cyaoeum fluvium, *Savaropoli* Nigro. Sed hoc Seballopolis eſt, à Giganeo diverſa, & in Boream diſtans. *Ptol.*

Gigartum, Gigarta Plinio, oppidum fuit Phœnicis, a Libanum montem. *Strab.*

Gigas, mons ſeu promontorium Myſiæ, in Aſia apud Abydum & Dardanum. *Steph.*

Gigia, *Gyon & Guyon*, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis, in ora Aſturum, apud Trileucum promontorium inter Abulas ad occaſum 5. & Vecum ad ortum 9. leuc. ab Oveto 6. in Boream. *Ptol.*

¶ Gigia, *Giion*, oppidulum eſt Hiſpaniæ, in Aſturia, in ora Oceani Cantabrici, prope Scythicum promontorium, *Cabo de las Penas*, cum portu utcumque capaci; & 18. leucis Hiſpanicis diſtat à Trileuca promontorio in ortum.

¶ Gihlova, ſeu Iglava, *Iglavv*, urbs parva Germaniæ, in Moravia provincia, juxtà confinia Bohemiæ, ad Gihlovam ſeu Iglam amnem, 8. leucis a Znoimo in occaſum, & 10. a Bruna.

¶ Gilania, *Gilan*, provincia regni Perſiæ, in ora auſtrali maris Caſpii, quod ab ea periæpe dicitur *mer de Gilan*; ibique erat aliàs pars Hyrcaniæ. Ejus primaria urbs eſt Gilanum, *Gilan*, ad amnem Abiſirvium, in mediterraneis.

Gilfil, *Geila*, teſte Lazio, fluvius Daciæ, in Tranſyivania.

¶ Gilola, *Gilolo*, inſula ampla Aſiæ in mari Indico & in Archipelago Moluccarum, inter Macaſſariam inſulam ſeu Celebes ad occaſum, & Terram Papuorum ad ortum. Urbem habet primariam cognominem in ora occidentali, è cujus regione ſunt quinque inſulæ Moluccæ. Regem etiam habet proprium. Sed in illius ora occidentali ſunt aliquot ſortalitia Europæorum.

Gindes, fluvius Albaoiæ, in Aſia, qui io Cyrum influit. Alter in Meſopotamia, qui ex Armeniæ montibus oriens, in Tigrim excurrit, teſte Oroſio, qui illum ſecundæ magnitudinis facit poſt Euphratem. Vide Gyndes, ſic enim ſcribitur. Prioris meminit Tibullus libro 4. carm. 1. *Iorna. Herod.*

Profluit, aut rapidus Cyri dementia Gindes.

¶ Gingis, *Gingi*, urbs eſt ampla Peninſulæ Indiæ intra Gangem, provinciæ cognominis caput, aliàs ſub Rege Biſnagariæ, nunc proprio Principi ſubeſt. Eſt permunita, cum arce in ſcopulo, 60. milliaribus à ſinu Gangetico in occaſum. Ab ea ditio adjacens dicitur *l'Eſtat du Naique de Gingi*; eſtque inter regnum Biſnagariæ ad Boream, ſinum Gangeticum ad ortum, montes Malabariæ ad occaſum, & ditionem *Taniaor* ad meridiem.

Gingunum, ſeu Gingunus mons, *monte Cerugnone*, teſte Leandro, oppidum Umbriæ, in Ducatu Urbinate, inter Urbinum ad ortum 12. & Montem Ferettanum ad occaſum 8. mill. paſſ. occurrens. Ortelius hic Gingunum ſcribit: ſed Gingunus apud Strabonem legitur. *Strab.*

¶ Gingunum, *Monte Cerugnone*, ſeu *Monte Cenagnone*, mons eſt parvus cum vico cognomine, 5. milliaribus

buſà Fano S. Leonis, Urbinum verſùs, in ditione Pontificia, & 6. à confinio ditionis magni Ducis Hetruriæ.

Ptol. Gir, fluvius Libyæ interioris, *Nigir* Mercatori, *Canaga & Gambea* Barroſio, *Gir* Marmolio, cui & *Zenega*, per terram Nigritarum fluens: qui potiùs Nigir eſt Ptolemæo, nomen antiquum retinens; Gir verò, etiamnum *Gir*, teſte Marmolio, & Nigrite fluvio Borealior.

Ptol. Gira, urbs; & metropolis Libyæ interioris, per quam Gir fluvius fluit, quem Claudianus ditiſſimum vocat, quod aurum gignat, libro de laudibus Stiliconis:

Heſperidum Triton, & Gir ditiſſimus amnis.

Ant. Girba, Lotophagitis Ptolemæo, Mirmex Polybio, Menynx Straboni & Plinio, *le Gerbi*, teſte Fazello, inſula Africæ, apud Leptim, ſeu Tripolim urbem, cum urbe olim epiſcopali ſub Archiepiſcopo Carthaginenſi, 4. tantùm mill. paſſ. à continenti Africæ.

¶ Girba, *l' isle des Gerbes* Gallis, inſula eſt parva Africæ, in mari Mediterraneo, ad os Syrtis minoris, ſeu ſinus Capſi, longè à Tripoli ſeu Lepti in occaſum; eſtque media ferè inter Adrumetum ad occaſum & Zoaram ad ortum: fuit antea ab Hiſpanis occupata, & duplici arce munita; ſed poſtea expugnata fuit à Turcis cum inſigni clade Hiſpanorum. Dicta fuit aliàs Lothophagitis ab antiquis; eſtque in regno Tripolitano, & vix uno milliari à continenti Africæ, cui ponte jungitur

Girgium, ſeu Gieorgia, *Girgio*, urbs Ægypti ſuperioris, iuxta Nilum fluvium, caput provinciæ, vulgò *Caſſifat de Girglo* dictæ.

¶ Giringbomba, ſeu & Giribuma, regnum eſt Africæ in Æthiopia inferiori, cui ſubſunt quindecim regna; eſtq; iuxta flumen *Gingiro* ſeu *Giring*, & eſt conterminus regni Macoco, teſte Iſaaco Voſſio.

Ptol. Giſira, *One*, teſte Caſtaldo, oppido Africæ mediterraneum, apud Ulizibram urbem.

¶ Giſorium, *Giſors*, oppidum Galliæ, in Normannia, ad fluvium Eptam, 14. leucis à Lutetia in Circium diſtat. Dicitur & Cæſortium. Vide ibi.

Plin. Giſſa, *Pago*, teſtibus Hermolao, Volaterrano, & aliis, inſula maris Illyrici, Liburniæ adiacens, inter Arbam ad occaſum & Enonam ad ortum, ab Arba 10. mill. paſſ. Enonæ propior, longa 25. mill. paſſ. cum oppido cognomine, & pago, qui adhuc *Giſſe* dicitur.

¶ Giſſa, *Pago*, inſula eſt parva maris Adriatici, in ſinu Flanatico, ſub dominio Venetorum, in ora Liburniæ, à qua vix 3. milliaribus Italicis diſtat. Circuitus eſt ferè 60. milliarium, & 4. milliaribus tantùm ab Enona diſtat.

Ptol. * Gitlin, Gilva Antonino, *Zezil*, & *Izli*, teſte Marmolio, oppidum Mauritaniæ Cæſarienſis mediterraneum; inter Victoriam & Vagas urbes, (* manuſcriptum Seldeni habet Ἰελοι.)

Strab. Gitta, Getta Plinio, Gittha Ioſepho, pagus Palæſtinæ, in Samaria, à Samaria urbe 6. ſchœnis diſtans, patria Simonis Magi.

¶ Glamorgania, *Glamorganſhire*, provincia Angliæ, in Vallia meridionali, iuxta Sabrinæ æſtuarium. Ab aliis dicitur Morganutia. Habet ab oriente Monumethenſem Comitatum, & ab occidente Mariduoenſem Comitatum; eiuſque primaria eſt Cardiſſa.

Lib. Conc. Glandata, & Glandatenſis urbs, & Glandatena libro dignit. Glanatica libro provin. *Glandeſve*, urbs Galliæ Narbonenſis, in Provincia, exciſa, cuius tamen manet epiſcopatus, in Alpibus maritimis, inter Sanicium ad ortum ac Diniam ad occaſum 7. leuc.

¶ Glandata ſeu Glanteva Capillatorum, *Glandeves*, urbs fuit Galliæ Narbonenſis, in Provincia, ad Varum fluvium, verſùs Alpes & confinia ditionis Sabaudicæ. Nunc in ruinis jacet; manet tantùm caſtrum in colle. Epiſcopus autem, qui ſuffragatur Archiepiſcopo Ebrodunenſi, commoratur in oppido Intervallio, *Entrevaux*, vix 2. milliaribus ab ea diſtante, in ipſo limite Comitatus Nicææ.

Ptol. Glandomirum, *Mondonnedo*, teſte Henrico Coquo & Villanovano, urbs Hiſpaniæ Tarraconnenſis, in Callaicis, epiſc. ſub Archiepiſcopo Compoſtellano, à Caronio 12. leuc. in ortum, à Luco 9. Vide Mindon.

¶ Glandomirum, Sanſone teſte, eſt *Puente Brandomil* nunc, ad amnem Lezarum, in Gallæcia, vix 6. leucis Hiſpanicis ab Artabro promontorio in ortum, & 20. in occaſum à Mindonia, *Mondonnedo*, quæ Ocelum antiquitus fuit dicta, Sanſone, Brietio, & aliis teſtibus.

Glanicus, fluvius Campaniæ apud Acerras. Vide Clanius. *Plin.*

Glanis, *la Chiana*, fluvius & palus Hetruriæ. Vide Clanis. Eius meminit Silius libro 8. *Plin.*

Et Glanis, & Rubico, & Senenum de nomine Sena.

Sed plerique codices Clanis habent.

Glannibanta, Clanoventa Antonino, ut videtur nonnullis, *Bainbrig*, teſte Camdeno, oppidum Albionis olim, nunc pagus Comitatus Eboracenſis. (Camdenus putat eſſe locum aliquem ad flumen *wentsbeck*, in Northumbria.) *Lib. Not.*

Glanum, oppidum Galliæ Narbonenſis, in Provincia inter Olbiam & Cithariſten promontorium, teſte Mela; Glanum Livii cognominatum à Plinio, ex quo liquet errare Robertum Cænalem, illud *Lodeſve* urbem (quæ extra Provinciam eſt in Occitania) indigitantem; multoque magis eos, qui *Gap* urbem Delphinatus eſſe affirmant, ut in Theſauro Linguæ Latinæ. *Plin. Ptol. Mel.*

¶ Glanum aliis eſt *les Baux*, oppidulum cum caſtro in Provincia, 4. leucis ab Arelate Cabellionem verſùs, Sanſone & Hon. Bauch. teſtibus.

Glareatum, *Gallera*, oppidum amplum agri Mediolanenſis, in Inſubria, abſque mænibus, à Mediolano 24. mill. paſſ. Sextum & Angleriam verſùs. Vide Gallorum area: nam variè hoc oppidum nominatur. *Merul.*

¶ Glarona, *Glaris*, oppidum Helvetiorum, & unus ex 13. pagis ſeu Cantonibus. Paucis conſtat incolis Catholicis & Reformatis, ad radices montium, & quatuor pagis ſe conjunxit anno 1351. Hinc regiuncula adjacens Glaronenſis pagus, *le Canton de Glaris*, dicitur, & altiſſimis undique montibus cingitur, uti Limago fluvio ad ortum, Rhætia ad meridiem, & pagis Sylvanienſi & Suitio ad occaſum.

Glaſcònia, *Glaſenbury*, urbs olim Albionis, in Anglia, nunc pagus cum cœnobio, teſte Camdeno, in territorio Londinenſi Cantuariam verſùs & oſtia Thameſis (Agri Somerſettenſis.) Vide Avalonia. *Script. Brit.*

¶ Glaſconia, *Glaſſenburye*, pagus eſt Comitatus Somerſetenſis, in Anglia meridionali. 10. milliaribus Anglicis diſtat ab æſtuario Sabrinæ in ortum, 15. à Bathonia in Africum, & 20. à Dorceſtria in Boream.

Glaſquum, *Glaſcovv*, urbs Scotiæ archiepiſcopalis, ad Glotam fluvium, ab Edimburgo regio 25. mill. in occaſum, ab ora occidentali & oſtia Glotæ 12. *Script. Scot.*

¶ Glaſquum, ſeu Glaſcovium, *Glaſco*, urbs eſt Scotiæ meridionalis, in Glotiana provincia. 16. milliaribus diſtat ab ora occidentali Scotiæ, & in limite Cuninghamiæ regionis. Academiam habet anno 1454. inſtitutam.

¶ Glatium *Glatz* Germanis, *Gladſco* Bohemis, urbs Germaniæ, in Bohemiæ regno, Comitatus Glatenſis caput, inter Bohemiam propriam & Sileſiam, cum arce munita, ad Niſſam fluvium. 22. milliaribus Germanicis diſtat à Praga in ortum, & 11. ab Vratiſlavia in auſtrum.

Glauci inſula Glauconenſus Plinio, inſula Bæotiæ, penè continenti illius iuncta, apud Anthedonem, patria Glauci hiſtrionis celebris. *Pauſ.*

* Glauconis, inſula maris Africi, apud Melitam. Vide Gaulos (eadem enim eſt.) Hæc tamen deeſt in codice Græco Ptolemæi, licèt illum Ortelius citet. (* Γλαυκωνος in manuſcripto Seldeni.) *Ptol.*

¶ Glaucus, ſinus Aſiæ minoris, in Caria, nunc *Golfo di Macre* dicitur Gaſtaldo & aliis.

Glaucus, fluvius Peloponnenſi, penes Patras fluens, *Rio di Patraſſo*. Glaucus item Straboni & Plinio fluvius Colchidis, *Ocabo*, teſte Moletio. Vide Cyaneus, eſt enim idem. *Pauſ.*

Glaudiomagum, Claudiomagum, pagus Galliæ, in finibus Biturigum. Vide Claudiomagus.

Glemona, *Gemona*, oppidum amplum Carnorum, apud Norici confinia, ab Vtino 15. mill. paſſ. in via quæ Villacum urbem Carinthiæ ducit. *Fortu.*

¶ Glemona, *Gemona*, oppidulum eſt Italiæ, in Forojulienſi provincia, ſub dominio Venetorum, prope Tiliavemptum fluvium, & 4. milliaribus Germanicis ab Alpibus & à confinio Germaniæ. *Diac.*

¶ Glendelacum, *Glendalagh* ſeu *Glandeloure*, urbs fuit Hibeniæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Dublinenſi, nunc vicus Lageniæ, in Comitatu Dublinenſi.

Gleſſaria, quæ & Auſtravia, peninſula Pruſſiæ, ad ſinum Balticum, ubi Sambia regio & Sambienſis Epi- *Plin.*

Epiſcopus, ac Mons Regius urbs præclariſſima in Iſthmo illius, à Dantiſco ad 30. milliaria Germanica. Ea *Sudau*, teſte Irenico cum Eraſmo Stella. Ibi olim Sudeni populi à Ptolemæo memorati. Aliis (quos inter Camdenus) Gleſſaria eſt *Leſſe*, inſula apud Cimbriam Cherſoneſum, inter illam & Holandiam. Ortelio videtur *Ameren*, inſula Oceani Germanici, ubi Electrides oræ Friſiæ orientalis adjacentes. Ego verba Plinii perpendens, nulla ratione priorem ſententiam probo; alteram puto veram: nam Plinius Gleſſariam & Electrides in mari Germanico, non in Baltico, ac inter Cimbricam & Britanniam deſcribit. Dicitur autem Gleſſaria, à gleſſo, quod ſuccinum ſignificat; plumbum etiam optimum & cryſtallum gignens, teſte Solino.

¶ Gleſſaria inſula, quæ & Auſtrania, eſt inſula *Strandt* dicta ſeu, & meliùs, *Nertſtrandt*, ante littus Cimbrorum, in mari Germanico, teſte Cluverio, prope *Huſum* urbem Ducatus Sleſvicenſis ſeu Jutiæ meridionalis. Vix eſt circuitus 25. mill. paſſ. & in ea ſunt tantùm aliquot pagi.

Script. Brit. Gleſſoburgum, *Gleſſenburg*, oppidum Albionis, in Anglia. (Forſan *Glaſſenbury*, de quo ſupra.)

Herod. Strab. Pauſ. Gliſas vel Gliſſas, (variè enim ſcribitur) oppidum Bœotiæ, ad Thermodontem fluvium interluentem, Coronæ proximum, vino celebre.

Script. Brit. Gloceſtria, *Glouceſter*, urbs Albionis epiſcopalis, in Anglia. Vide Clevum, & Claudia caſtra.

¶ *Gloceſtrienſis* Comitatus, *Gloceſter Shire*, provincia Angliæ, a Gloceſtria urbe primaria ſic dicta, ad Sabrinam fluvium. Habet ab oriente Oxonienſem Comitatum & ab occidente Monumetenſem; ejuſque circuitus eſt 140. milliarium.

¶ Glogavia maior, *Glogau* ſeu & *Gros Glogau*, urbs Germaniæ, in Sileſia provincia, ad Oderam fluvium, probè munita, cum arce; eſtque Ducatus Glogavienſis caput. Vix 2. leucis diſtat à confinio Poloniæ, 13. ab Uratislavia Boream verſùs, & a Sagavo.

¶ Glogavia minor, *Klein Glogavv* Germanis, *le petit Glogau* Gallis, oppidum Germaniæ, in Sileſia ſuperiori, in Ducatu Oppolienſi, 4. leucis ab Oppolio in auſtrum, & totidem à Niſſa in Eurum diſtat.

Tac. Glota, Clota Ptolemæo, Cluda poſterioribus, *Cluyd*, fluvius Scotiæ ingens, per Glaſquum urbem in occaſum fluens. Vide Clota.

Ant. Glota, *Arran*, teſte Camdeno, inſula Britanniæ, oræ Scoticæ ad occaſum adjacens, contra Rerigonium oppidum.

¶ Glota, inſula Scotiæ meridionalis, nunc eſt *Arren*, inſula Glotæ æſtuarii, a paucis annis Ducatus titulo inſignita. Oppidum habet *Arren* dictum; eſtque circuitus 28. milliarium Scoticorum, inter provincias Cantiram ad occaſum, Cuninghamiam ad ortum, & Argateliam ad Boream, 28. milliaribus Scoticis à Rerigonio in Boream.

Glotiana, *Clydeſdale*, provincia Scotiæ meridionalis, ſic dicta à Glota fluvio, qui eam mediam ſecat. Eſt inter Lothianam & Teviotiam ad ortum, inter Kiliam & Cuninghamiam ad occaſum. Ibi Glaſquum urbs primaria. Vide Cludeſdalia.

Script. Brit. Glovernia, urbs Albionis. Vide Clevum.

¶ Glucſtadium, *Gluckſtadt*, oppidum Daniæ, in Holſatia, recens munitum à Chriſtiano IV. Rege anno 1629. in Stormaria provincia, in dextra Albis fluvii ripa ab iis qui ſecundo flumine deſcendunt, ubi is recipit amnem *Rhyn* dictum, 6. leucis infra Hamburgum in Circium, & 2. ab Itzehoa in auſtrum, è regione Ducatus Bremenſis.

Strab. Gnatia, urbs Apuliæ Peucetiæ exciſa. Vide Egnatia. Sic Horatius libro 1. ſerm. ſat. 5.

Bari mœnia piſcoſi, dehinc Gnatia lymphis.

Script. Ptol. Gneſna, urbs Poloniæ majoris archiepiſcopalis, inter Poſnaniam ad occaſum 7. & Toruniam ad ortum 12. leuc.

¶ Gneſna, *Gneſna* Polonis & Italis, *Gniſen* Germanis, *Gneſne* Gallis, urbs eſt Poloniæ majoris ſeu inferioris, In Palatinatu Caliſienſi, olim regia ſedes & Poloniæ primaria. 7. leucis diſtat à Caliſia in Boream. Dicta fuit aliàs Limioſaleum; eratque olim totius regionis caput, condita à Lecho Rege, inter paludes, 6. milliaribus Germanicis à warta fluvio in Boream. Sed anno 1613. ferè tota civitas ingenti conflagravit incendio; deficitque in dies, Vide Limioſaleum,

Gnidus, urbs & promontorium Cariæ. Vide Cnidus. Sic Lucanus libro 8.

-ſpirat de littore Coo
Aura fluens; Gniden inde fugit, clarumq; relinquit.

Hinc Gnidius nomen gentis. Martialis libro 13. epiſt. 63.

Tradita ſi Gnidia ſunt tibi ſacra Deæ.

Gnoſſus, & Gnoſos, & Cnoſſos Straboni, *Ginoſa*, *Plin.* urbs Cretæ quondam primaria, & regia, apud Idam montem, epiſcopalis, nunc exciſa, & pagus inter Gortynam & Lyctum, à quo 120. ſtadiis abeſt, à littore 25. à Gortyna 100. Populi Gnoſſii. Hinc Gnoſſius nomen gentis, & Gnoſius. Ovidius libro 3. Metamorphoſeon:

Gnoſius Ichnobates, Spartana gente Melampus.

Sic Gnoſiacus, a, um. Ut Gnoſiacum merum apud Lucanum.

¶ Goa, *Goa*, urbs Aſiæ, in India citeriori, in inſula parva cognomine, ad oſtia fluvii *Mandova*, in ora littorali. Archiepiſcopalis facta à Paulo IV. Ibi degit Prorex Luſitanus; eſtque emporium celebre amplum & dives; & quanquam careat mœnibus, habet tamen aliquot arcus in inſula & quaſi in ejus ſuburbiis. Antea ſuberat dominio Regis Decani; ſed ex quo expugnata fuit ab Alfonſo Albuquerquio, à Luſitanis fortiter ſervatur. Aliàs Cherſoneſus dicta fuit, ut multi exiſtimant.

Gobæum, *Cap. S. Mahè* promontorium Galliæ Cel- *Ptol.* ticæ, in ora Britanniæ occidentali, ubi ora Borealis incipit, contra Senam inſulam, inde 4. leucis in occaſum diſtantem. Non longè *le Four* oppidum, à Leona urbe in occaſum 10. leucis diſtans: quod & Gobæum appellatur.

¶ Gobæum promontorium, *S. Mahè*, ſeu & *Cap. S. Mahè*, ab Abbatia S. Matthæi. Dicitur etiam in Finibus terræ. Diſtat 17. leucis à Leona urbe; eſtque prope Conquetum portum, *le Conquet*, 4. leucis à Breſto in ortum, & 5. ab Uxanto inſula.

Gobannium, *Abergevenny*, teſte Camdeno, oppidum Albionis, in Anglia & Walliæ confinio, inter Iſcam Legionem & Magnas 22. mill. paſſ. ex Antonini Itinerario.

Gobanium, *Albergevenny & Albergevennevu*, oppidu- *Ant.* lum eſt Angliæ, in Comitatu Monumetenſi & in limite Walliæ, ad Iſcam fluvium; fuitque alias oppidum Silurum. 15. milliaribus diſtat ab Iſca Legionis in Boream.

¶ Gojamum, *Goiame*, regnum Africæ, in Æthiopia ſuperiori, verſùs Nilum fluvium, è lacu Dambeæ erumpentem, ubi aliquot oppida parvi momenti; eſtque inter regna Bizamum & Bagamedrum, teſte Iſaaco Voſſio. Subeſt dominio Regis Abaſſinorum.

¶ Golconda, *Golconda*, regnum Aſiæ, in India citeriori, prope ſinum Gangeticum. Habet à ſeptentrione Imperium Magni Mogolis, ab occaſu regnum Decani, & à meridie regnum Biſnagariæ. Dicitur aliter regnum Orixa; eſtque amplum, & extenditur ad 200. leucas Gallicas juxta oram ſinus Gangetici in ortum. Ejus primaria urbs & ſedes regia eſt Golconda, *Golconde*, Perſis *Hidraband*, urbs ampla & elegans, 60. leucis à portu Maſulepatano in Boream, & 50. ab ora proximiori ſinus Gangetici in Circium. Aliæ urbes regni præcipuæ ſunt Condapolis, Condavera, Orixa, Maſulepatanum & Narſingapatanum.

¶ Golnovia, *Golnovv*, urbs Anzeatica Germaniæ, in Pomeraniæ Ducatu, ad Ihnam amnem, alias ampla & probè culta, nunc autem incendiis miſerè deformata & ultimo bello Germanico. A paucis inhabitatur, ſub dominio Svecorum pace Monaſterienſi.

¶ Gomera, *l' Isle Gomere*, inſula Africæ, in mari Atlantico, & una ex Fortunatis inſulis, inter Teneriffam & Ferri inſulas. Oppidum habet cognomine, cum portu capaci; aliaſque Theode dicta fuit, Petro duval teſte.

Gomorrha urbs fuit Iudææ, in ora lacus Aſphaltitis, *Plin.* Sodomis propinqua, unà cum illis de cœlo tacta, ac in aquis ſubmerſa. Hinc Gomorrhæus. De ea Sedulius:

Et facta immundus fœda Gomorrha cinis.

Gomphi, *Genſi* ex tabulis recentibus, oppidum Theſ- *Caſ.* ſaliæ, apud Epiri confinia, primòque inde venien- *Strab.* tibus occurrens, Gonno finitimum, à Lariſſa ſupra *Ptol.* 40. mill. paſſ. in occaſum. Ejus meminit Statius libro 4. ſylv.

Et

Et crebris iter alligare Gomphis.

Strab. Steph. Gonni, Gonnus Ptolemæo, *Goniga* Moletio & aliis, oppidum Macedoniæ, in Perrhæbia regione, inter Dolicham & Atracem, à Lariſſa ſupra 20. mill. paſſ. in occaſum, Gonocondilos, ut videtur, Livio Gonos, & Gonuſſa Lycophroni : Sunt qui idem Gonoeſſam eſſe putent : ſed hæc in Ætoliæ finibus erat, à Seneca in Troade memor.

An cares nunquam Gonoeſſa vento?

Ptol. Gontiana, *Gemaa*, teſte Marmolio, aliis *Giumba*, oppidum Mauritaniæ Tingitanæ mediterraneum..

¶ Goplus, *Gople*, lacus Poloniæ majoris, in Cujavia provincia. Vide Guplo.

¶ Gorcomium, *Gorcum*, urbs opulenta Hollandiæ & probè munita, in Belgio. Vide Gorichemum.

Ptol. Gordene, Gorduena Straboni, Plutarcho, Corduena Dioni, *Curdi*, teſte Caſtaldo, regio Armeniæ majoris, in Meſopotamiæ confinio.

Godenia. Vide Gordynia.

Plin. Plin. Ptol. * Gordiæus mons, *Nimbarum* Petro Gyllio, *Gibel Noe* Theveto, *Weriphont* Georgianis, mons Armeniæ majoris excelſus, ex quo Tigris fluvius erumpit, & ſuper quo arca Noche quievit. (* in manuſcripto Seldeni eſt Γορδυαια.)

Plin. Ptol. Gorditanum, *Capo Argentar* Nigro, *Capo Lugudori* Pineto, promontorium Sardiniæ, in ora Boreali, contra Corſicam.

¶ Gorditanum promontorium eſt, *Capo di Montefalcone*, in ora occidentali Sardiniæ versùs Boream, & Herculis inſulam, vix 10. milliaribus à vico *Argentara* in Septentrionem, & 20. à Saſſari in occaſum.

Xenoph. Gordium, urbs Phrygiæ magnæ, ad Sangarium fluvium, ubi Alexander Magnus Gordium nodum cum diſſolvere non poſſet, diſcidit, oraculo eluſo. *Gordius* autem *nodus* ut apud Plutarchum in Alexandro legitur, in proverbio habetur, quoties vinculum arctiſſimum & indiſſolubile ſignificare volumus; ſimile illi, *Herculeus* *Caſ.* *nodus* apud Senecam in epiſt. ad Lucenum.

Gorduni, nunc Gandavenſes, populi Belgii, quorum urbs Gandavum, *Gent*, Flandriæ atque totius Belgii maxima, ad Lyſam fluvium, ab Antuerpia 10. leucis in occaſum.

¶ Gorduni, populi Galliæ Belgicæ, fuere ſub Morinis, ad Legiam ſeu Liſam fluvium, ubi nunc Cortracum urbs Flandriæ, Sanſone teſte. Gandavenſes autem ſunt *Strab.* ubi alias fuere Centrones.

Gordus, Juliogordus Ptolemæo, Gordiu come & Juliopolis Plinio, urbs Phrygiæ magnæ, Gordio finitima.

Steph. Gordynia, Gordenia Plinio & Ptolemæo. Cordynia Melæ, *Gorza* Moletio, & *Gorza paſari*, oppidum Macedoniæ, in Æmathia, Ædeſſæ & Berrhœæ finitimum.

Rutil. Gorgon, Urgo Plinio & Melæ, *la Gorgona*, inſula maris Tyrrheni, media ferè inter oſtia Macræ, & Corſicam, 60. mill. paſſ. diſtans, Capraria proxima, à Portu Liburno 30. mill. recedens in meridiem, duplo à Portu Ericis, parva, circuitu 4. mill. penè ob piratas deſerta, ſub Genuenſibus. Meminit illius Rutilius libro 1.

Aſurgit ponti medio circumflua Gorgon.

¶ Gorgon, *la Gorgona*, inſula eſt parva Italiæ, inter oram Thuſciæ & Corſicam, alias ſub dominio Piſanorum, nunc autem magno Duci Hetruriæ paret. In ea eſt tantùm vicus cum turri. 25. milliar. diſtat à Liburno in occaſum, & 40. ab oſtio Maciæ in auſtrum; eſtque tota montuoſa.

Strab. Mel. Gorgones, Gorgades Plinio, *Iſole di Capo Verde*, vel *Iſlas de Cabo Verde* Mercatori, inſulæ maris Atlantici, Libyæ interioris oræ occiduæ adjacentes, contra cornu Heſperii, à continenti bidui navigatione in occaſum diſtantes, ab inſulis Fortunatis ad 300. leucas in meridiem, ſic à Gorgonibus, quæ illas inhabitaſſe feruntur, dictæ.

¶ Gorgones, ſeu Gorgades, & Heſperides inſulæ dicuntur nunc inſulæ Capitis viridis, *les iſles du Cap Verd*, in mari Atlantico, versùs Africam & promontorium Viride. Subſunt nunc dominio Regis Portugalliæ; ſuntque decem numero. Vide Capitis viridis inſulæ & Heſperides.

¶ Gorgonſola & Gorgongiola, *Gorgonzola*, oppidulum Italiæ, in Ducatu Mediolanenſi, ad Incile *Marezana*, in dominio utili Principis Trivultii, 12. milliaribus à Mediolano in ortum.

¶ Gorichemum, *Gorkum*, urbs Belgii, in Hollandia meridionali, ad Moſam fluvium, ubi recipit Lingam. Eſt probè munita, & alias fortiter expugnata fuit à Batavis, quibus etiamnum ſubeſt. Diſtat 3. leucis à Dordraco in ortum, & 2. à Viana in auſtrum.

¶ Goritia, *Goritz* Germanis, *Goritia* Italis, urbs munita Italiæ, in Foro-Julio, ad Sontium fluvium, Comitatus ſeu regiunculæ cognominis caput, ſub dominio Auſtriacorum, & confinio Venetorum, inter Alpes & ſinum Tergeſtinum, vix 4. leucis Germanicis ab Aquileja in Boream, & totidem à Palma in ortum.

Gorlitium *Gorlitz*, urbs Germaniæ, Luſatiæ ſuperioris caput, & permunita, inter paludes, antea ſub dominio Regis Bohemiæ, nunc autem paret Electori Saxoniæ. Sedet juxta Niſſam fluvium, 4. leucis à Budiſſina in ortum, & 2. à confinio Bohemiæ.

Gornanum, *Ganzer*, oppidulum Daciæ, in Tranſyl- *Ptol.* vania, Claudiopoli urbi finitimum.

¶ Gornacum, *Gournay*, oppidum Normaniæ, ad Eptam fluvium, 5. leucis ſupra Cæſortium, & una ſupra Novum Mercatum in Boream.

Gornacum, *Gournay*, oppidum Galliæ Belgicæ, in Picardia, Compendio propinquum, 4. leucis in Cæciam *Ivoni.* recedens, inter Bellovacos 10. & Noviomum ad ortum 6.

Gornacum, *Gournay* cognomento *ſur Aronde* ab amne Aronda, ad alterius Normannici differentiam, oppidulum eſt provinciæ inſulæ Franciæ, in confinio Picardiæ, 4. leucis à Compendio in Circium Ambianum versùs.

Gorſio, Gurſio, ut alibi legitur, *Cork*, Lazio teſte *Ant.* oppidum Pannoniæ inferioris, in Hungaria, ad Zaruvichium fluvium, inter Albam Regalem & Quinque Eccleſias ferè medium.

* Gortyna, *Cortyn* Sophiano & aliis, urbs Cretæ *Strab. Ptol.* quondam clara & epiſcopalis, nunc exiguus pagus, Gnoſſo finitima, ab Ida monte 10. mill. paſſ. ab ora littorea 12. Hinc Gortyneus, & Gortyniacus nomina gentis. Meminit Lucanus libro 3.

Docta, nec Eois peior Gortyna ſagittis.

Ovidius libro 7. Metamorphoſeon:

Nec Gortyniaco calamus levis exit ab arcu.

(* in manuſcripto Seldeni Γορτυνα.)

Gortyna altera oppidum fuit Arcadiæ, in Peloponneſo *Pauſ.* ad Gortynium fluvium, teſte Pauſania.

Goslaria, *Goslar*, urbs Saxoniæ non ignobilis, libera, ſive (ut ajunt) Imperialis, inter Halberſtadium *Script. Germ.* & Embeccam 6. leucis diſtita. De qua libro 7. Itinerarii:

Quaque ſcatet multis Coslaria clara metallis,
Embecca & Cereris pocula ſana coquit.

¶ Goslaria urbs eſt Saxoniæ inferioris, in Ducatu Brunſvicenſi, ad fontes Okræ amnis, ſui tamen juris. Vix 5. milliaribus Germanicis ab Hildeſio in Eurum diſtat.

¶ Goſtinia, *Goſtinin*, urbs & Caſtellania Poloniæ majoris, in Palatinatu Ravenſi. Nobilitatur carcere & morte Demetrii Suiſcii magni Ducis Moſcoviæ. 2. leucis diſtat à Viſtula fluvio & à Ploſco in auſtrum. Arcem habet ſatis munitam.

¶ Gota, *Goto*, inſula Japoniæ, in Aſia, cum urbe cognomine, in ora regionis *Ximo*, inter Corcam ad auſtrum, & Amacuſam ad ortum.

Gotha, urbs Germaniæ, in Thuringia, ex præci- *Script. Germ.* puis, à Gothis anno ſalutis 923. condita, ab Erphordia 4. leuc. in occaſum.

Gothæ, arx olim firmiſſima, ſolo nunc æquata cernitur. De illa mentio eſt in libro 5. Itinerarii Germanici:

Ni ſtarent veteris proxima tecta Gothæ.

¶ Gotha, *Gotha*, urbs eſt parva Germaniæ, in Thuringia, media ferè inter Erfordiam ad ortum & Eiſenacum ad occaſum, In ditione Ducis Weimarienſis è Domo Saxonica. Ejus arx diruta fuit ſub Ferdinando primo Imperatore.

¶ Gotheburgum, *Gotheborg & Gotembourg*, urbs Sveciæ permunita, cum portu, in Weſtrogothia provincia, & in ora maris Baltici, ubi obiit Carolus IX. Sveciæ Rex anno 1660. 3. milliaribus Germanicis à Bahuſio in auſtrum diſtat.

¶ Gotheburgum, *Gotembourg*, oppidum Americæ ſeptentrionalis, in nova Svecia, prope fluvium Auſtrinum, vix 10. milliaribus Germanicis ab ora maris Borea-

realis, antea à Svecis extructum, ſed poſtea à Batavis captum & deinde ab Anglis expugnatum.

Steph. Diac. Gothi, & Gothi (ſic enim alicubi legitur) *Polouci*, teſte Matthæo Michovienſi, populi Sarmatiæ Europææ, Boreale latus maris Euxini incolentes, priùs Gætæ, teſte D. Iſidoro libro 9. orig. De quibus Auſonius. Horum metropolis & urbs archiepiſcopalis Gothia, antequam à Turcis occuparetur. Auſonius ep. 3.

Hinc poſſem victos inde referre Gothos.

Regio Gothia nunc *Oſia*, inter Tyram & Boryſthenem.

Gothia regio, pars Scandinaviæ, Daniæ (non Daciæ, ut in Theſauro Linguæ Latinæ) & Sveciæ finitima.

¶ Gothia, *la Gothia* ſeu *Gotland*, pars eſt auſtralis regni Sveciæ, inter Sveciam propriam, Norvegiam, & Mare Balticum. Dividitur in tres partes, nempè in Occidentalem, *Weſtro gotland*, Orientalem, *Oſtrogothland*, & Meridionalem; *Sudgotland*. Gothiæ Occidentalis provinciæ ſunt Weſtrogothia, *Weſtrogothland*, Dalia, *Dalie*, & Vermelandia, *Vermeland*. Gothiæ Orientalis provinciæ ſunt Oſtrogothia, *Oſtrogothland*, Smalandia, *Smaland*, Oelandia inſula, *Oeland*, & Gotlandia inſula, *Gothland*. Gothiæ autem meridionalis provinciæ ſunt Scania, *Schonen*, Hallandia, *Halland*, & *Belkingia*, Bleking. Et hæ tres ultimæ provinciæ priùs erant Danici juris, nunc ſubſunt Dominio Regis Sveciæ.

Tac. Gothini, populi Germaniæ, terga Marcomannis vertentes, & ferrum effodientes. Horum urbs in Bohemia, *Kuttenberg*, Latino recenti Cutnæ, inter Pragam ad occaſum & Littomeſcum in ortum 8. leuc. diſtans, ubi aurifodinæ.

¶ Gothini populi fuere Germaniæ, versùs Viadrum fluvium & ad ortum Marcomannorum, ubi nunc pars Sileſiæ provinciæ, propè Uratislaviam, teſtibus Sanſone & Brietio.

Agat. Gothiſcandia, *Gothlandt*, regio Scandinaviæ, in ora auſtrali, in regno Svecorum olim, nunc ad Daniæ Regem ſpectans, inter Sveciam & Daniam.

¶ Gothiſcandia, ſeu Gotlandia, pars regni Sveciæ ad auſtrum, quæ eadem eſt cum Gothia. Vide ibi.

¶ Gothlandia, *Gothland*, inſula eſt regni Svecici, in mari Balthico. 16. leucis diſtat ab ora littorali Oſtrogothiæ in ortum. Ejus longitudo à ſeptentrione in meridiem eſt 12. leucarum Svecicarum circiter, latitudo autem 5. leucarum ab ortu in occaſum; ibique oppidum Visbia, *Wisby*, alias urbs ampla, & emporium celebre.

Claud. Gothunni, populi Sarmatiæ Europææ, ex Gothis & Hunnis permixtis nominati. Quorum meminit Claudianus libro 2. in Eutrop.

Eſt opus: Oſtrogothis colitur, mixtiſque Gothunnis.

¶ Gottinga, *Gottinghen*, urbs Germaniæ, in Ducatu Brunſvicenſi, ad Leinam fluvium, 3. leucis à Duderſtadio in occaſum versùs Haſſiam, & 10. ab Hildesheimo in auſtrum.

¶ Gottorpium, *Gottorp*, arx Daniæ valida, in Jutia, exiguo ab urbe Sleſvvicenſi intervallo, ſedes Ducum Sleſvvici & Holſatiæ, qui hinc Duces Gottorpienſes perſæpe dicuntur.

¶ Gouda, *Goude*, urbs Belgii uniti, in Hollandia, media fermè inter Ultrajectum ad ortum & Hagam ad occaſum, 5. leucis utrinque, & 3. à Roterodamo.

¶ Goura, *Gourè*, arx eſt Africæ, in Nigritia regione, & in ora Oceani Atlantici, recens exſtructa & munita à Batavis, 3. leucis diſtans à promontorio viridi; eſtque in inſula parva littori ferè juncta.

¶ Gourum, *Gouro*, urbs Aſiæ, in India, in regno Bengalæ, ad Gangem fluvium, 200. circiter milliaribus à Bengala urbe in Boream, & totidem à ſinu Gangetico, ſub dominio Magni Mogolis.

Goziura, urbs. Vide Gaziura.

Script. Ptol. Gracchupolis, poſteà Cracovia, teſte Antonio Bonfinio, *Crackovv*, urbs Poloniæ minoris, epiſcopalis & regia ampliſſima. Vide Carrodunum. Ejus mentio fit in libro 7. Itinerarii ſic:

Hic ubi Sarmatico ſe jactat in orbe Viliſcum,
Milia quod Gracchi diſtat ab urbe duo.

Ptol. Gracuris, Gracchuris Feſto, *Agreda*, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis Caſtellæ veteris, in Aragoniæ confinio, teſte Morale & Cluſio, inter Turiaſonem 4. & Suriam ad occaſum 8. leuc. à Graccho poſt victos Celtiberos anno urbis 571, orbis verò 3939, ædificata, ſeu, auctore Feſto, (qui Ilurcim priùs dictam ſcribit) inſtaurata.

¶ Gracuris quibuſdam eſt *Agreda*, oppidum Aragoniæ, ad amnem *Queiles*, & in ipſo confinio Caſtellæ veteris. Sunt tamen qui credant Agredam eſſe Auguſtobrigam antiquorum, & Gracurim eſſe *Cagurria*, in Navarræ regno, propè Iberum fluvium & Vianam oppidum.

Gradiſca, *Gradiſck* Germanis, *Gradiſca* Italis, arx permunita Italiæ, ad Sontium fluvium, in Foro-Julio & in Comitatu Goritienſi, ſub dominio Auſtriacorum, & in confinio ditionis Venetæ, media fermè inter Aquileiam in auſtrum & Goritiam in Boream, 2. leucis à Palma in ortum.

¶ Gradiſcia, *Gradiſck*, urbs Pannoniæ probè munita, in Sclavonia, ad Savum fluvium, in ditione Turcarum, & in limite Croatiæ, 8. milliaribus Germanicis à Zagrabia in ortum. Antiquis fuit Servitium, Brietio & aliis teſtib.

Gradus, *Grado*, inſula Venetiæ, ſeu Carnorum, apud Aquileam urbem, inde ſupra 6. mill. paſſ. diſtans in auſtrum, continenti proxima, cum urbe cognomine, ubi Patriarcha poſt excidium Aquileiæ ſedem diù tenuit; cum autem Aquilejam rediiſſet, Gradenſes ſibi Patriarcham alterum, qui Gradenſis dictus eſt, adſcivere: cujus ſedes poſtremò Venetias translata fuit. Sicque Patriarcham olim Gradenſis nunc Venetus nominatur. *Regin. Egina. Diac.*

¶ Gradus, *Grado*, urbs Italiæ, in Foro-Julio, in inſula parva ſita, in ora littorali maris Adriatici. Ædificata fuit ab Aquilejenſibus, unde Patriarchatus diviſus fuit in Gradenſem & Aquilejenſem, & ille poſtea Venetias translatus fuit. 80. milliaribus diſtat à Venetiis in ortum, & 12. ab Aquileia in auſtrum. Urbs eſt parva admodum, ſubeſtque dominio Venetorum.

Grææ Alpes, Grajæ Plinio & aliis, Grajus mons Tacito & Senecæ, *Monte di S. Bernardo minore*, & *Monte di Giove*, teſte Leandro, montes in finibus Salaſſorum quibus ex Italia in Centrones, & Allobroges in Gallia Narbonenſis tranſitur. *Ptol.*

¶ Grææ Alpes, ſeu, & meliùs, Alpes Grajæ, ſunt inter Sabaudiam & Pedemontium, versùs Auguſtam Prætoriam & Tarentaſiam tractum, excurruntque à monte Ceniſio uſque ad Summum Penninum, vulgò *Monte Jove*, Gallis *Mont Joux*, aliter *le grand S. Bernard*, ubi incipiunt Penninæ.

Græca via, quæ & Herculea, teſte Cicerone, in Campania apud lacum Lucrinum erat. *Cic.*

Græcia, quæ Achaja, & Hellas teſte Plinio, *Romechi* incolis Turcis, ſeu *Rumelia*, & *Horomeli*, teſte Leunclavio, provincia ampla Europæ, Theſſaliæ ad Boream, & Epiro ad occaſum, Peloponneſo ad auſtrum finitima, in plures regiones diviſa, Atticam, Bœotiam, Phocidem, Doridem, Locros. & Megaridem. Populi Achæi, & Achivi, Argivi, Danai, Dolopes, Dores, Dryopes, Graii, Grajugenæ, Hellenes in univerſum, & Græci. Jones etiam, Myrmidones, & Pelaſgi inter Græcus cenſentur. Meminit Græciæ Virgilius libro 11. Æneidos: *Plin. & al.*

Dardanus, & verſis lugeret Græcia fatis.

¶ Græcia, *la Grece* Gallis, *Grecia* Hiſpanis & Italis, cum latè ſumitur, continet Græciam veram & Regnum Macedonicum, ubi Macedonia, Theſſalia, & Epirus; ſed ſtrictè ſumpta, continet tantùm Græciam veram ſeu propriam ubi Achaja, ſeu Hellas, Peloponneſus, & inſulæ. Provinciæ Achaiæ fuere Ætolia, Attica Bœotia, Phocis, Doris, Locri, & Megaris. Provinciæ Peloponneſi fuere, Achaja propria, Arcadia, Argia, Corinthia, Elis, Laconia, Meſſenia, & Sicyonia. Inſulæ Græciæ ſunt Cephalenia, Corcyrus, Creta, Cyclades, Cythera, Delos, Eubœa, Zacynthus, & aliæ minores: & hæc de Græcia antiqua. Græcia autem recens ſubeſt dominio Turcarum, & ab ipſis *Romeli* dicitur; eſtque valdè extenſa. Continet enim Thraciam, vulgò *Romanie*, Macedoniam etiam ſic dictam Livadiam, *la Livadie*, quæ eſt Achaja antiquorum, & Moream ſeu Peloponneſum, cum inſulis ſupradictis.

Græcorum metropoles in Europa, antiquioribus & majoribus aſteriſmo prænotatis.

* Achrida, (*Ochrida*, Macedoniæ.)
Aegina, Atticæ inſula, (*Engia.*)
Ænos, (*Eno*, Thraciæ.)
Anchialus, (*Anchialo*, Thraciæ.)

Apros,

Apros, (*Aprio*, Thraciæ.)
Archadiopolis, quæ & Bergulæ, Thraciæ, (*Bergar.*)
* Atheoæ, (*Setines*, Atticæ.)
Athyra, (Thraciæ.)
Barna, Tiberiopoli juncta. Vide Varna.
Bergulæ, (*Bergas*, Thraciæ.)
Berrœa, (*Veria*, Macedoniæ.)
Bizya, (*Vize*, Thraciæ.)
Bryſis, (Thraciæ.)
Bydena, (*Vidin*, Mœſiæ ſuperioris.)
Byzaotium. Vide Conſtantinopolis.
Cherſona, (quid ſit, non conſtat.)
Chriſtianopolis, olim Megalopolis, Peloponneſi (*Leontari.*)
Chriſtopolis, olim Neapolis, Macedooiæ, (*Chriſtopoli.*)
* Conſtantinopolis, (*Stamboul*, Thraciæ.)
Corcyra, (*Corfou*, in ora Epiri.)
* Corinthus, (*Coranto*, in Peloponneſo.)
Cypſella, (*Capſilar*, Thraciæ.)
Demetrias, (*Dimitriada*, Theſſaliæ.)
Dercos, Thraciæ, (*Deicon.*)
Didymothichos, (*Dimotuc*, Thraciæ.)
Druſipara, (*Miſini*, Thraciæ.)
Dryſtra, olim Tiriſta, (*Driſta.*)
* Dyrrachium, (*Durazzo*, Macedoniæ.)
Euripus, & Chalcis, (*Negropont*, Eubœæ.)
Garella, & Gotthia, in Sarmatia, (quid ſit non conſtat.)
Hadrianopolis, (*Andrinople*, Thraciæ.)
* Heraclea, ſeu Perinthus, (*Heraclea*, Thraciæ.)
Joannina, olim Gaſſiope, (*Joannina*, Epiri.)
Juſtiniana, (eadem quæ Achrida.)
Lacedæmon, (*Miſithra*, Peloponneſi.)
* Lariſſa, (*Larizza*, Theſſaliæ.)
Lemnos, (*Stalimini*, inſulæ cognominis.)
Leucas, (*Santa Maura*, Epiri.)
Macræ, olim Panormus, Macedoniæ, (*Macri.*)
Madita, (*Maiton*, Thraciæ.)
Maina, olim Tænarum, Laconicæ, (*Maino.*)
Maronea, (*Marogna*, Thraciæ.)
Megalopolis, ſeu poſtea Chriſtianopolis, in Peloponneſo, (*Leontari.*)
Meſembria, (*Meſembor*, Thraciæ.)
Monembaſia, olim Epidaurus, (*Malvaſia*, Peloponneſi.)
* Naupactum, (*Lepante*, Ætoliæ.)
Nauplia, (*Napoli de Romanie*, Peloponneſi.)
Nice, prius Nicæa, Macedoniæ, (*Nice.*)
Pagaſæ, (*Volo*, Theſſaliæ)
Paronaxia, ex Paro & Naxo inſulis, (*Naxia*, maris Ægæi.)
* Patræ, (*Patras*, Peloponneſi.)
Pharſala, (*Farſa*, Theſſaliæ.)
* Philippi, (*Filippo*, Macedoniæ.)
* Philippopolis, (*Filippopoli*, Thraciæ.)
Phalla, & Bulla, cum Sugdæa, in Myſia.
Rhoſia, poſtea Leopolis, Rutheniæ, (*Luvovv.*)
Ruſium, olim Topiris, (*Roſio*, Thraciæ.)
Sardica, (*Sophie*, Thraciæ propriæ.)
Selymbria, (*Seliurea*, Thraciæ.)
Serræ, olim Apollonia, (*Serre*, Macedoniæ.)
* Sophia, (*Sophie*. Vide Sardica.)
(Scupia, *Scopia*, Mœſię ſuperioris.)
Thebæ geminæ, una Bœotiæ, (*Stivos*,) altera Theſſaliæ, (*Zitoa.*)
Theodoſia, olim (Tazus, *S. Theodoſio*, metropolis Tauricæ, (*Caffa.*)
* Theſſalonica, (*Salonichi*, Macedoniæ.)
* Trajanopolis, (*Trajanopoli*, Thraciæ.)
Varna, olim Dionyſiopolis, Myſiæ, (*Varne.*)
Xanthia, Thraciæ, antè ſub Trajanopoli.
Zichnæ, Macedoniæ, antè ſub Serris, (*Zichne.*)

Græci peſſimè apud veteres audiunt, quaſi perfidiæ notati, ut apud Euripidem in Iphigenia, *Græcia non novit fidem*. Apud Auſonium tamen *Græca fides* eſt in adagio pro certa & indubitata, cum ait epiſt. 10.

Non Pœna, ſed Græca fide.

Sic apud Plautum in Aſinar. act. 1. ſcen. 3.

Græca fide mercamur.

hoc eſt, præſente pecunia.

Strab. Plin. & al. Græcia Magna, regio Italiæ, apud oram ſinus Scyllacii, & Tarentioi, inter Brutios ad meridiem & Salentinos ad Boream, io longum extenſa: cujus pars nunc in Calabria ulteriore, pars verò major in citeriore continentur. Ejus meminit Ovidius libro 4. faſt.

Itala nam tellus Græcia major erat.

¶ Græcia magna pars fuit Italiæ meridionalis, ſub qua Lucaoia, Meſſapia, & Brutii comprehendebaotur, ubi nunc ſunt Calabria citerior & ulterior, Baſilicata, pars auſtralis Principatus citerioris, terra Bariana, & terra Hydruntina, provinciæ regni Neapolitani, à mari Tyrrheno, uſque ad Adriaticum.

¶ Græcium, ſeu Gracium, *Gracz*, urbs Germaniæ probè munita; Stiriæ Ducatus caput, ad Murum fluvium cum caſtro planè regio, ubi aliàs Archiducum ſedes. 13. milliaribus Germanicis diſtat à Vienna in auſtrum, & 5. à Dravo fluvio. Vide Graiacum infra. *Tuch.*

Græi, populi Macedoniæ, in Myſiæ confinio, apud Strymonis fontes incolentes.

¶ Græum, *Gray*, urbs Burgundiæ Comitatus, ad Ararim fluvium, in tumulo, alias munitiſſima & Caſtro firmata. Sed capta fuit anno 1668. à Ludovico XIV. Rege Franciæ, & paulo poſt ejus munitiones disjectæ fuerunt, & Caſtrum ejus dirutum. 6. leucis diſtat à Dola io Boream, & 9. à Divione in ortum; eſtque parva, ſed culta.

Gragus mons. Vide Cragus. Horatius libro 1. carm. ode 21.

Sylvis, aut viridis Gragi.

Grajacum, *Graitz* ſeu *Gratz*, urbs Pannoniæ ſuperioris, in Norici coofinio, ad Savariam fluvium, quæ propterea Savaria veteribus dicta putatur, Stiriæ regionis caput, & ſedes Principis, à Vienna in auſtrum, & Leotia in Eurum 27. leucis; trigonum enim æquilaterum hæ tres urbes faciunt. Appellatur etiam Græcium & Græcia, ut in libro 5. Itinerarii Germanici: *Lib. Nor.*

Mittit equis uſos Græcia clara viros.

Grajæ Alpes. Vide Grææ, de quibus Petronius Poeta.

Alpibus aeriis, ubi Grajo nomine pulſa.

Grajus mons, *Monte di S. Bernardo*, ſic à cœnobio opulento, in quo peregrini excipiuntur, dictus. Vide Alpes Grajæ & Grææ. Abeſt ab Auguſta Prætoria ſupra 20. mill. paſſ. *Tac.*

Grampius mons, *Grantebain* à Scotis dictus, mons Scotiæ ingens illam in citeriorem & ulteriorem dividens, inter oſtia Deæ fluvii ad ortum, & Lomundum lacum ad occaſum extenſus. *Tac.*

Granata nova, ſeu novum regnum Granatenſe, *nuevo Reyno de Granada*, regio ampla Americæ meridionalis, in mediterraneis, inter Popajanum & Pariam, cujus caput Fanum S. Fidei de Bogota. Vide novum regnum Granatenſe.

¶ Granata nova, ſeu novum regnum Granatenſe vel Mexicanum, *nouveau royaume de Grenade*, regio Americæ ſeptentrionalis ſic dicta, & recens detecta. Vide nova Granata, & novum regnum Granatæ, ſeu novum regnum Mexicanum.

¶ Granata, *Grenade*, oppidum Galliæ, in Aquitania, ad Garumoam fluvium, in Gaurenſi Comitatu, 3. leucis infra Tholoſam io Boream Verdunum verſùs.

¶ Granata, *Grenada*, urbs nova Americæ ſeptentrionalis in Nicaragua proviocia novæ Hiſpaniæ, verſùs mare Auſtrinum, & juxta lacum Nicaraguem, ſub Hiſpanis.

¶ Granata, *Granade*, inſula Americæ ſeptentrionalis, & una ex Antillis verſùs auſtrum & Americam meridionalem tendens, ab Hiſpanis aliàs ſic dicta, inter inſulam S. Vinceotii ad Boream, & inſulam Tabaci ad ortum, ſub dominio Francorum à paucis aonis. Ejus longitudo eſt 10. leucarum, & latitudo ferè totidem.

¶ Granatenſe regnum *Reyno de Granada* Hiſpanis, pars Hiſpaniæ meridionalis, ſic dicta à Granata urbe primaria, ubi reges Maurorum ultimi diù viguerunt: ſed tandem ab eo regno deiecti fuere à Ferdinando primo; & poſtea omnes Mauri illius eſpulſi à Philippo III. ideòque totus hic tractus ferè deſertus. Habet ab occidente & ſeptentrione Vandalitiam, ab ortu regnum Murciæ; & à meridie mare Mediterraneum. Ejus urbes ſunt mranatum, *Granada*, Acci, *Gaudix*, Baſti, *Baza*, Malaca, *Malaca*, Arunda, *Ronda*, & *Almeria*, Almeria.

Granatum, quod nova Illiberis dici poteſt, urbs Hiſpaniæ Bæticæ ampliſſima, apud Illiberim urbem exciſam, archiepiſcopalis, & regni Granatenſis caput, ab Hiſpanis 36. leucis in ortum diſtans, anno ſalutis 1492. ab Hiſpanis, victis Mauris, recepta, ab Alexandro VI. Pontifice Maximo metropolis creata. Vide Illiberis. Academia *Script. Hiſp.*

Digitized by Google

mia eſt, & conventus juridicus, inter alios ſecundum ſibi locum vendicans.

¶ Granatum, ſeu Granata, *Granada* Hiſpanis, *Grenade* Gallis, urbs eſt perampla Hiſpaniæ, in regno cognomine, ad Darum fluvium; eſtque diviſa in quatuor partes, quarum prima Granata, ſecunda Alhambra, ubi palatium regium, tertia Alveſim, & quarta eſt Antiquerula. Aliàs eius circuitus erat 12. mill. paſſ. eratque cultiſſima & populoſiſſima. Sed deficit in dies, ex quo illinc ejecti ſunt Mauri ſub Philippo III. Rege Hiſpaniæ.

¶ Grandimontium ſeu Grandis mons, *Grandmont*, cœnobium amplum Galliæ, in provincia Lemovicenſi, caput Ordinis Grandimontenſis, fundati à S. Stephano Abbate, qui obiit anno 1056. Diſtat 6. leucis à Lemovicio in Cæciam. *Scrip. Gall.*

Grandis, oppidum ſeu pagus Galliæ Belgicæ, in Lotharingia, circa Tullum urbem.

Scripſ. Germ. Granduicus ſinus, qui & Album mare, *witt Zee*, teſte Ioanne Gotho, mare inter Corellios & Moſchos: de quo Saxo Grammaticus.

Luit. Grani Palatium, & Grani Thermæ, & Grani Aquæ Regioni & aliis. Vide Aquiſgranum.

Ptol. Graniacum promontorium, *Capo di Amance* Pineto & Moletio, promontorium Corſicæ, in ora Auſtrali, inter Adiacium & Boniſacium.

¶ Graniacum, ſeu Granianum, *Capo d' Erbicara* dicitur nunc, teſte Brietio; eſtque in ora orientali Corſicæ verſùs auſtrum & prope Portum veterem, longè ab Adiacio in ortum, & 15. milliaribus à Boniſacio in Boream.

Strab. Mel. Q.Cu. & al. Granicus, *Lazzara*, teſte Nigro, fluvius Troadis, ſeu Phrygiæ minoris, ex Ida monte in Propontidem influens, inter Parium & Lampſacum, ab ortu Scamandri 20. ſtadiis, à Scepſi 120. Hic Primùm inter Alexandrum Magnum & Perſas non procul à Cyzico à 32. mill. peditum, & equitum 400. Macedonum pugnatum eſt; & in ea pugna 600. millia Perſarum cæſa ſunt, teſtibus Plutarco & Iuſtino.

Granicus nunc *Granico* dicitur, Sanſone & aliis teſtibus. In Propontidem ſe exonerat, medius inter Cyzicum ad ortum, & Lampſacum ad occaſum.

Plin. Granius, Grunus Arriani, fluvius Suſianæ, in ſinum Perſicum decurrens.

Iorna. Granni, populi Pannoniæ ſuperioris, juxta Granium fluvium incolentes, circa Strigonium urbem, quæ *Gran* dicitur, accepto nomine vel à populo vel à fluvio.

Sidon. Apol. Granopolis, Gratianopolis D. Auguſtino, Acuſio Ptolemæo, *Grenoble*, colonia & urbs Galliæ Narbonenſis, in Allobrogibus & Delphinatus, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Viennenſi, inde 15. leucis, quot à Lugduno, diſtans, Delphinatus caput, & conventus juridicus, ad Iſaram fluvium, à Gratiano Imperatore inſtauratore nominata. Fuit & Gratianopolis urbs Africæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Carthaginenſi, ex libro Conciliorum.

¶ Grannapolis, ſeu, & meliùs, Gratianopolis, *Grenoble*, ſedet ad Iſaram fluvium, ubi recipit Dracum amnem; eſtque probè munita, in Griſivodana valle, 13. leucis à Vienna in ortum, & 7. à Monmeliano in Africum, ad radices montium. Eſt parva, ſed culta & elegans.

¶ Granſonium, *Granſon*, oppidulum Helvetiorum, juxta lacum Novi Caſtri. Subeſt Bernatibus & Friburgis, cum Præfectura adiacente. Ibi iterum victus Carolus Burgundiæ Dux ultimus. Vna leuca diſtat à Novo Caſtro in auſtrum, & 3. à Friburgo in occaſum. *Beda*

Granata, *Cambridge* Anglicè, *Caer-grant* Britannicè, teſte Leandro cum aliis, urbs Albionis, in Anglia, academia præclara, à Londino 45. mill. in Boream, Eliæ proxima, 10. mill. diſtans: nunc Latinè Cantabrigia, Comitatus ab Oxonio altera Angliæ academia 45. mill. in ortum.

Script. Hiſp. Granua, *Gran*, fluvius Hungariæ Tranſdanubianæ, ex Quadorum finibus oriens, & in Danubium ex adverſo Strigonii urb. cui nomen communicat, influens.

Prov. Rom. Graſſa, *Graſſe*, olim Grinnicum, urbs Galliæ Narbonenſis, in Provincia, apud Antipolim, (cui in epiſcopali ſede ſub Archiepiſcopo Ebredunenſi ſucceſſit) inde 3. leucis, à Nicæa 7. Deceates verſùs.

¶ Graſſa, *Graſſe*, urbs eſt Provinciæ, 3. leucis ab Antipoli in occaſum, 2. ab ora maris Mediterranei, & 7. à Nicæa in occaſum, diſtans. Erant aliàs in illo tractu Deceates populi. *Ant.*

Gratia, Cratia Ptolemæo videtur, urbs Bithyniæ mediterranea, epiſc. ſub Archiepiſcopo Claudiopolitano, inter illam ad occaſum 24. & Ancyram ad ortum 116. mill. paſſ.

¶ Gratiæ Portus, *Havre de Grace*, urbs permunita cum valida arce, in Normannia. Vide Portus Gratiæ. *Proco.*

Gratiana, *Gradiſcha*, teſte Lazio, vel *Gradiſcia*, oppidum Pannoniæ Saviæ, in Boſſinæ confinio, medium inter Zagabrim ad occaſum & Poſtegum ad ortum 8. leucis Hungaricis. *D. Aut.*

Gratianopolis, *Grenoble*, urbs Galliæ Narbonenſis. Vide Grannopolis. Apud hanc urbem fons eſt aquam copioſè, quando ſterilitas imminet, emmittens. Apud Granopolim urbem Africæ fons accenſas faces extinguit, & extinctas accendit, teſte D. Auguſtino libro de civitate Dei.

¶ Gratianopolis, *Grenoble*, urbs Galliæ, Delphinatus caput, & Parlamenti ſedes, ad Iſaram fluvium, in valle, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Viennenſi. Dicitur à quibuſdam Grannopolis. Vide ibi.

¶ Gratioſa, *Gracioſa* Luſitanis, *la Gracieuſe* Gallis, inſula eſt maris Atlantici, & una ex Aſſoribus inſulis, parva & culta. 15. leucis Gallicis diſtat à Tertiaria in Boream; ſubeſtque dominio Regis Portugalliæ.

¶ Graudentium, *Graudentz*, Pruſſiæ Polonicæ oppidum amœnum & munitum, ad Oſſæ in Viſtulam influentis oſtium. Dicitur à Polonis *Grudzancz*. Diſtat 9. leucis à Torunio in Boream, & 11. à Mariæburgo in auſtrum. Arcem habet; diciturque etiam Grudentum.

¶ Gravelina, *Gravelines* Gallis, *Grevelingen* Flandris, arx Flandriæ permunita, in ora littorali, & ad Agnionis fluvii oſtia, medio itinere inter Caletum ad occaſum & Dunquercam ad ortum, 3. leucis utrinque, & una à Burburgo. Capta fuit à Francis anno 1658. à quo tempore ipſis ſubeſt, pace ad Pyrenæos confecta.

¶ Graveſinda, *Graveſend*, oppidum Angliæ, in Cantio, cum caſtro & portu ad Tameſii æſtuarium, 5. milliaribus Anglicis à Roſſa, & 24. à Londino in ortum.

Gravia, *Grave*, urbs Belgii, in Ducatu Brabantiæ, ad Moſam fluvium, 2. leucis à Neomago in meridiem, & totidem à Gennepio in occaſum; eſtque permunita, & ſub dominio Hollandorum à plurimis annis, in confinio Gueldriæ; eſtque caput regiunculæ adiacentis, dictæ *le pais de Cuik* Gallis, *Kuickland* Belgis, Cuicana regiuncula. 4. leucis diſtat à Buſcoduco in ortum.

Gravii, populi Hiſpaniæ Tarraconenſis, in Callaicis: quorum urbs eſt Tyde, ad Minium fluvium. Vide Tyde Silius libro 3.

Et quos nunc Gravios violato nomine Graium.

Gravina, ſic vulgò, urbs Apuliæ Peucetiæ, in Lucaniæ confinio, epiſcopalis ſub Mateolano Archiepiſcopo, inde 12. mill. paſſ. Barium verſùs 34. à Monte Peluſio 12. Ducatus. *Prov. Rom.*

Gravionarium, *Bamberg*, teſte Petro Appiano, urbs Germaniæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Moguntino, in Franconia, ad Mœnum fluvium, ubi Rednitium excipit, à Noriberga 8. leucis in Boream, ab Herbipoli 9. in ortum, quaſi Babenberga, à Baba filia Othonis Imperatoris, qui eam condidit, nomen habens; ex quo liquet Appianum errare, cum ſit urbs recens. Scribitur & Pamberga.

Gravionarium, ſeu Bamberga, ſedet ad Rednitium fluvium, qui paulò infra cadit in Mœnum, teſte Brietio; ibique fuerunt aliàs Hermanduri populi. *Ptol.*

Graviſcæ, *Monte alto*, urbs olim & colonia Hetruriæ, teſte Paterculo, nunc oppidulum inter Centumcellas 15. & Portum Herculis ſupra 40. mill. paſſ. ex Intinerario Antonini, à Pyrgis 180. ſtadiis in occaſum, teſte Strabone. Hic corallium piſcari ſolebat. Populi Graviſcani. De Graviſcis Virgilius libro 10. Æneidos: *Ant. Ptol.*

Æt Pyrgi veteres, intempeſtaque Graviſce.

¶ Graviſcæ, urbs Hetruriæ exciſa, ex cuius ruinis crevit Cornetum, *Corneto*, urbs in viciniis, in colle, in provincia Patrimonii S. Petri, ad Martam fluvium, qui paulò infrà in mare Mediterraneum ſe exonerat; eſtque epiſcopalis. Vide Cornuetum.

¶ Grima, *Grim*, oppidum Germaniæ, in Miſnia provincia, ad Muldam fluvium, 3. leucis à Lipſia Miſnam verſùs diſtat, ſub dominio Ducis Electoris Saxoniæ.

¶ Grinario, *Knaringen*, oppidum Germaniæ, in Vindelicia, non longè à Danubio, in Marchionatu Burgaviæ, in Svevia, ad amnem *Cagnlach*, vix uno milliari à Burgavia in occaſum Ulmam verſùs, teſte Cluverio

Tac. Grinnes, populi Germaniæ inferioris, in Batavis, quorum oppidum *Grin*, teſte Rhenano. Sed Divæo, Iunio, & aliis *Rhenen* oppidum, ad Rhenum fluvium, in Hollandiæ Geldriæque confinio, inter Noviomagum 3. & Traiectum 4. leucis, à Batavoduro 2. in auſtrum.

Sidon. Grinnicenſis urbs, & Grinnicenſes populi, à Grinnico urbe Galliæ Narbonenſis, nunc *Graſſe*, teſte Belleforeſtio, Antipoli vicina. Vide Graſſa.

¶ Gripſuvaldia, *Griſpvvaldt*, urbs munita Germaniæ in Pomeraniæ Ducatu. Dimidia leuca à mari Baltico diſtat, cum portu ſatis commodo; eſtque media inter Sundam ad Boream, & Volgaſtiam ad ortum. Habet academiam anno 1456. à Wratiſlao IX. Pomeraniæ Duce fundatam, & poſt diuturnam obſidionem capta fuit anno 1631. à Svecis, quibus etiamnum ſubeſt pace Monaſterienſi.

Griſones, *les Griſons*, populi Germaniæ, intra Alpes, & ad fontes Rheni & Oeni, ubi aliàs Rhæti Alpini dicti, in Rhœtia. Tota regio montibus horret. Sunt autem ſui iuris, & poſt varia inter ſe fœdera Griſones tandem omnes ſociati ſunt anno 1471. & eum omnibus Helvetiis perpetuum fœdus percuſſerunt anno 1491. Griſones habent ad Boream partim Sveviam, & partim Helvetios, uti ad occaſum, ad ortum Comitatum Tirolenſem, & ad meridiem dominium Venetum & Ducatum Mediolanenſem. Illius regionis ſunt ſex partes, nempè Fœdus ſuperius, *la Ligue Griſe*, Germanicè *Oberpunt*; Fœdus Cathedrale ſeu domus Dei, *la Ligue de la maiſon de Dieu* vel *la Cadée*, Germanicè *Gotthuſpunt*, Fœdus decem iuri dictionum, *la Ligue des dix droitures*, Germanicè *Zehen Gerichtespunt*, & Griſonum ſubditi, nempe Vallis Tellina, *la Val Teline*, Comitatuſque Clavennenſis & Bormienſis, *les Comptez de Chiavenna & de Bormio*.

Griſonum urbes:

Bormium, Bormio.
Clavenna, Chiavenna.
Curia, Coire & Chur.
Magia, Meyenfeld.
Morbenium, Morbegno.
Sondrium, Sondrio.
Tiranum, Tirano.

¶ Grodna, *Grodno*, urbs eſt Poloniæ, in Lithuania & in Palatinatu Trocenſi, ad Memelum fluvium, partim in colle, & partim in planitie ſita, cum arce in editiori loco: ubi ſæpe celebrantur comitia Lithuaniæ. Capta fuit à Moſchis anno 1655. & ab ipſis miſerè vaſtata. 20. milliaribus Germanicis diſtat à Vilna in Africum, & 7. ab Auguſtovia; aliaſque Ducatus titulo inſignita.

Vet. Inſc. Groninga, ſic lapis Romæ habet antiquus à Caroli Magni tempore, *Gruningen* & *Groeningen*, urbs clara Germaniæ, ac Friſiæ occidentalis primaria, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Traiectenſi, ſub Philippo II. Hiſpaniæ Rege & Belgii dominio effecta, inter Levvardiam alteram Friſiæ urbem præcipuam ad occaſum, & Embdam urbem Friſiæ orientalis in ortum 7. leucis, à Monaſterio urbe Weſtfalica 22. De ea libro 4. Itinerarii:

Non Amaſis, quæ numen habet, viridemque Groningam
Dicemus, &c.

¶ Groeninga, *Groningue* Gallis, urbs eſt ampla Belgii, provinciæ dictæ dominii Groningenſis caput, inter Friſiam orientalem ad ortum & Friſiam occidentalem ad occaſum; ſed non in Friſia provincia. Gaudet accademia paucis ab hinc annis inſtituta & ſubeſt dominio provinciarum confœderatarum Belgii, arcem habens permunitam.

¶ Grolla, *Grol* incolis, *Grolle* Gallis, urbs Belgii uniti, in Comitatu Zurphanienſi, parva ſed permunita, ad Slincam fluvium, ab Hollandis expugnata anno 1617. ipſis etiamnum paret. Eſt in confinio Weſtphaliæ, & ditionis Monaſterienſis. 4. leucis à Zutphania in ortum.

Groneburgum, *Groneburg*, nunc Tavaſtia, *Tavaſthus*, locus præcipuus Tavaſtiæ provinciæ Finlandiæ, in Svecia, in mediterraneis. Vide Tavaſtia.

¶ Gronelandia, ſeu regio viridis, *Groenlandt*, pars eſt ampliſſima terræ Arcticæ ſupra Islandiam inſulam, ab Enrico Ruſo detecta anno 982. & poſtea à Norvegis & Danis perſæpe luſtrara versùs oram littoralem; unde & ipſis tributaria fuit. Epiſcopos etiam habuit aliquot per quatuor ſæcula; ſed poſteà à Norvegis intermiſſa fuit navigatio. Nunc eius pars auſtralis detecta fuit versùs oram tantùm à quibuſdam nautis Baffinio, Forbishero, Munchio, & aliis. Sed nihil certi de ea dici poteſt.

Groſſetum, urbs epiſcopalis Hetruriæ, in ditione Senenſi, ad Vmbronem fluvium, ab ora littorali 7. mill. paſſ. Senas verſus ad 40. Vide Roſetum. Prov. Rom.

¶ Grotkavia, *Grotkaun*, urbs Germaniæ, in Sileſia ſuperiori, Ducatus cognominis caput, media inter Niſſam ad auſtrum, & Briegam ad Boream; eſtque ſatis parva.

Grotunni, populi ſeptentrionales, quorum meminit Claudianus in 4. conſ. Honorii: Claud.

Auſi Danubium quondam tranſnare Grotunni.

Sed puto Gothunni, ſeu Gotunni, legendum eſſe. Vide ibi.

¶ Grubenhaga, *Grubenhagen*, oppidum Germaniæ, in ditione Brunſvicenſi, Ducatus titulo inſignitum, versùs montes, & prope Leinam amnem, 3. leucis à Gottinga in Boream, & 4. à Corbia in ortum.

Grudii, populi Belgii, quorum urbs eſt Lovanium, teſte Divæo, Leodio, cum aliis, *Loeven* incolis, urbs ampliſſima totius Brabantiæ, & accademia præclariſſima, ad Dyliam fluvium, à Bruxellis 4. leucis in ortum, quot à Machlinia. Nam hæ tres urbes trigonum æquilaterum efficiunt, (aliis eſt *Brugge*, urbs Flandriæ.) De ea multa metricè apud Iacobum Sluperum. De populis libro 4. Itinerarii: Caſ.

Finibus excedens Grudiis, mox imbre cadente
Excepit Bruxella, ſacras ubi Cæſaris arces
Vidimus.

¶ Grudii populi Galliæ Belgicæ ſub Morinis fuere, ubi nunc Brugenſes, *ceux de Bruges*, in Comitatu Flandriæ.

Grumentum, urbs Lucaniæ mediterranea, exciſa, teſte Barrio, Lagariæ urbi etiam exciſæ propinqua, à Saponaria oppido haud valdè diſtans: ex quo errant, qui *Groppoli* Grumentum indigitant; cum *Groppoli* oppidulum ſit in ora ſinus Pæſtani, Grumentum verò magis ad ſinum Tarentinum, quam Pæſtanum accedat. & al. Liv.

¶ Grumentum urbs fuit epiſcopalis Lucaniæ, nunc caſtrum, *Agromento*, ad Acirim fluvium, paulò ſuprà *Turſi*, oppidum in Baſilicata provincia regni Neapolitani, teſte Luca Holſtenio.

Grynia, Grynium Xenophonti & Straboni, oppidum Æolidis, à Cyro Gongylo dono datum, ubi Apollo colebatur, inde Grynæus dictus. Plin.

Grynium, oppidum Phrygiæ, Alcibiadi à Pharnabazo donatum. Idem videtur cum ſuperiori. Hinc Grynæus nomen gentis. Virgilius libro 4. Æneidos: Diod.

Sed nunc Italiam magnam Grynæus Appolo.

Vide Clazomenæ.

¶ Guadalaxara, *Guadalaiara*, oppidum Hiſpaniæ, in Caſtella nova, Algarriæ tractus primarium, ad *Henares* amnem, leucis à Compluto in ortum, & 9. à Madrito.

¶ Guadalaxara, *Guadalaiara*, provincia Americæ ſeptentrionalis, in nova Galitia parte novæ Hiſpaniæ, inter provincias Zacatecas ad Boream, Mechoacanum ad ortum, & Xaliſcum ad occaſum.

¶ Guadalaxara, *Guadaliara*, urbs ampla Americæ ſeptentrionalis, in nova Hiſpania, in provincia Guadalaxara dicta. Eſt Iuridica ſedes illius tractus, ſub Hiſpanis. 40. leucis Hiſpanicis diſtat ab ora maris Auſtrini in Boream, prope lacum cognominem; eſtque epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Mexicano.

¶ Guadalupia, *la Guadaloupe*, ſeu *la Gardeloupe*, inſula Americæ ſeptentrionalis, una ex Antillis, & ex præcipuis totius tractus, ſub poteſtate Francorum ab anno 1635. Ibi multæ coloniæ & arces. Inſula eſt valdè rigua & fertilis; habetque in circuitu 50. circiter leucas. Diſtat à Dominica 12. leucis in Boream, & 6. à Marigalanta, 15. autem ab Antiqua inſula in meridiem. Abantiquis illius tractus accolis vocabatur *Caruaumeira*. Vrbem habet ſatis cultam & tres arces in ora littorali.

¶ Guadela, *Guadel*, urbs Aſiæ, in Perſia, in ora ſinus Armuziani, cum portu frequenti & capaci, in provincia Kherman dicta.

¶ Guadicia, *Guadix*, urbs Hiſpaniæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Hiſpalenſi. Vide Acci.

¶ Guaiaquilum, *Guayaquil*, oppidum Americæ meridionalis, in parte Boreali Peruviæ in ora littorali maris Pacifici, cum portu capaci è regione Punæ inſulæ. 50 leucis Hiſpanicis diſtat à Quito in auſtrum.

¶ Guaira, *Guaira*, provincia Americæ meridionalis, quæ pars eſt paraguajæ regionis inter partem auſtralem Braſiliæ ad ortum, et Paraguajam propriam ad occaſum,

ſum. Ejus primaria urbs dicitur etiam Guaira ſeu Civitas regia, *Guaira* ſeu *Ciudad real ò Oliveros*. Sedet juxta fluvium Paranam, ſub dominio Hiſpanorum.

¶ Gualata, *Gualata*, regnum Africæ, in Nigritia, versùs Oceanum Atlanticum. Habet à ſeptentrione Zanhagam deſertum, ab ortu Tombutum regnum, & à meridie Genehoam regnum.

¶ Guamanga, *Guamanga*, urbs Americæ meridionalis, in Peruvia, media inter Civitatem Regnum ad occaſum & Cuſcum ad ortum, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Limenſi.

¶ Guanucum, *Guanuco*, oppidum Americæ merid. in Peruvia, versùs lacum Chincacocham & fontes fluvii Xauxæ, ad pedes montium, ſub Hiſpanis.

Guardaſtallum, ſive Guardiſtallum apud ſcriptores mediæ ætatis poſtea Vaſtalla, & Guaſtalla, uti & vulgò dicitur, oppidum Galliæ Ciſpadanæ, ad citeriorem Padi fluvii ripam, medium inter Mantuam & Regium Lepidi, utrinque 18. mill. paſſ. diſtans, elegans, & minimè obſcurum, à Ferrando Gonzaga Principe, & primo illius Duce, nuper à Ferdinando II. Imperatore creato, auctum, noviſque mœnibus ſeptum, ac aliquot cœnobiis (in quibus unum pro monialibus nuper magnificentiſſimè exſtructum eſt, oxornatum, ita ut ſola dignitas epiſcopalis propediem illi conferenda deſideretur.) Hic ſub Paſchali II. Pontifice Maximo Concilium habitum eſt anno virginalis partus 1116. ut in 2. P. Decretal. Gratiani capite 16. legitur.

Prou. Tac. Guardia, urbs gemina: una Luſitaniæ, in regno Portugallico, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Vlyſſiponenſi Igæditæ urbi exciſæ, cui ſucceſſit, propinqua, inter Cauriam & Lamacum 14. leucis, Viſeo propior, 10. diſtans vulgò *Guarda*: altera in Frentanis & Aprutio, ſive in Comitatu Moliſio, urbs epiſcopalis ſub Archiepiſcopo in Beneventano, Anxano urbi finitima, inde 8. mill. paſſ. in Eurum diſtans, Gardia Alferia cognomine.

¶ Guardia, *lac de Guarde*, lacus Africæ in Nigritia per quem tranſiit Niger fluvius, inter regna Gagum & Canum.

¶ Guargala, regnum & deſertum Africæ, in regione Biledulgeridis, cum oppido cognomine, inter Gademeſſam ad ortum & Tegortinam ad occaſum, versùs montes & Zaharam tractum.

¶ Guaſtum Amonium, *Guaſto di Amone*, oppidum amplum Italiæ, in regno Neapolitano & in Aprutio citeriori, in ora littorali maris Adriatici. Vnde Marchiones *del Vaſto* dicti, è gente Avalo, prope oſtia fluvii Trigni. Dicitur & Vaſtum Amonium.

¶ Guatimala, ſeu Fanum S. Jacobi de Guatimala, *Sant Iago de Cuatimala*, urbs ampla Americæ ſeptentrionalis, in nova Hiſpania & in provincia Guatimala dicta, iuxta fluvium Mitatagm, ubi conventus iuridicus totius regionis, ſub Hiſpanis, vix 15. leucis Hiſpanicis ab ora maris Auſtrini; eſtque epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Mexicano.

¶ Guatimala, *Guatimala*, provincia novæ Hiſpaniæ, in America ſeptentrionali, iuxta mare Auſtrinum ad meridiem, habet ad Boream Honduram provinciam, ad ortum Nicaraguam, & ad occaſum Soconuſcum. Ejus primaria dicitur Guatimala, ſub dominio Hiſpanorum.

¶ Guaxaca, *Guaxaca*, provincia novæ Hiſpaniæ, in America ſeptentrionali, à mari Boreali ad mare Auſtrinum extenſa, inter provincias Tlaſcalam ad occaſum & Chiapam ad ortum. Ejus primaria urbs eſt Anticaria, ſub Hiſpanis, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Mexicano.

¶ Guba, *Guben*, oppidum Germaniæ, in Luſatia inferiori, ad fluvium Niſſam, 5. leucis à Francofurto in auſtrum, & 4. à Cothuſio, ſub dominio Ducis Saxoniæ Merſoburgenſis.

¶ Guber, *Guber*, regnum Africæ, in Nigritia, cum urbe primaria cognomine, inter Guineam ad auſtrum, & Nigrum fluvium, & lacum Guardiæ ad Boream, teſte Marmolio.

¶ Gueldria, *la Gueldre*, una ex ſeptemdecim Germaniæ inferioris provinciis, Ducatus titulo clara, euius pars ſeptentrionalis ſeu inferior ad Batavos ſpectat, meridionalis verò ſeu ſuperior, *le haut quartier de Gueldre*, ad Hiſpanos, cum Gueldria urbe primaria; eſtque valde extenſa à ſeptentrione uſque in meridiem, nempe à mari Auſtrino uſque ad Ducatum Iuliacenſem, ſed non æquè lata: & ejus pars fuit aliàs Comitatus Zutphanienſis.

Gueldriæ urbes clariores:

Arenacum, Arnheim, *ſub Batavis*.
Bommellia, Bommel, *ſub Batavis*.
Elburgum, Elburg, *ſub Batavis*.
Gueldria, Gueldre, *ſub Hiſpanis*.
Hadervicum, Hardervick, *ſub Batavis*.
Neomagus, Nimegue, *ſub Batavis*.
Ruremunda, Ruremonde, *ſub Hiſpanis*.
Venloa, Venlo, *ſub Hiſpanis*.

¶ Gueldria, urbs Belgii, vulgò *Gueldre*, provincia cognominis primaria, ad Nierſam amnem, media inter Rhinobergam ad ortum & Venloam ad occaſum; eſtque egregiè munita, ſub dominio Hiſpanorum, vulgò *Gelre* incolis; eſtque in Gueldria ſuperiori.

¶ Gueldria, arx Aſiæ, in ora ſinus Bengalæ, in India citeriori & in ora Coromandelis & regni Narſingæ, nuper ab Hollandis extracta & munita.

¶ Guenga, *Guenga*, fluvius Indiæ citerioris, oritur in regno Decani, versùs montes Gatæ, deinde per regnum Golconde labitur, & in ſinum Gangeticum ſe exonerat.

¶ Gueranda, *Guerande*, urbs Galliæ, in Britannia minori, & in Comitatu Nannetenſi, versùs oram littoralem Oceani Aquitanici, inter oſtia Ligeris & Vidanæ fluviorum, ubi ſalinæ, prope Crociliacum portum, & 14. leucis infra Nannetas in occaſum.

¶ Gueretum, *Gueret*, urbs Galliæ, in Marchia Lemovicenſi, ad fluvium Gartempam 12. leucis diſtat à Lemovico in ortum.

Gugerni, *Giuliers*, teſte Rhenano, & Divæo, populi Germaniæ inferioris, quorum regio Iulia, Ducatus & urbs Iuliacum, inter Coloniam Agrippinam 6. & Trajectum ad Moſam 7. leucis. Vide ibi. *Plin. Tac.*

¶ Gugerni populi fuere iuxta Rhenum fluvium, infra Coloniam, poſtea Sicambri dicti, teſte Cluverio; erantque ubi nunc Cliviæ Ducatus.

¶ Guiana, *Guiane*, provincia Americæ meridionalis, quæ à quibuſdam Guaiana dicitur. Eſt in mediterraneis, versùs lacum *Parime*, ad auſtrum provinciæ Caribanæ. Ibi nullæ Europæorum coloniæ. Sunt tamen qui illam extendunt ad oram Caribarum iuxta mare Boreale, inter oſtia fluviorum Amazonum & Orinoci, ubi quædam coloniæ.

¶ Guillelmi Scouteni inſula, *Willem Schouten eylandt* inſula Oceani orientalis ſeu Indici versùs auſtrum, in ora Boreali terræ Papuorum, ſic dicta à Guillelmo Scouteno Batavo, qui primus eam detexit anno 1617.

Guimaranum, *Guimaranes*, oppidum Hiſpaniæ, in regno Portugalliæ, & in provincia inter Durium & Minium, Ducatus titulo inſignitum. 4. leucis diſtat à Braccara in ortum, versùs montes.

Guina, *Guines*, oppidum Galliæ, in Picardia provincia, & in recuperata ditione, ut vulgò ajunt, prope Caletum urbem, vix 2. leucis ab ea in auſtrum, & totidem ab ora Oceani: Comitatumque ſeparatum facit. Eſt intra paludes.

Guinea *la Guinee*, regio Africæ perampla, inter Nigritiam ad Boream & mare Atlanticum ad Auſtrum, & inter regnum Congi ad ortum & montem Leonis ad occaſum. Regio eſt abundans & fertilis, ab ortu in occaſum valde extenſa, & ab Europæis admodum frequentata. Dividitur in tres partes, nempe in Guineam propriam, in Maleguetam, quæ ad occaſum, & in regnum Benini ad ortum. In Guinea propria, quæ media eſt inter Malaguetam & Beninum, ſunt quamplurima coloniæ Anglorum, Danorum, Hollandorum, & Svecorum, cum arcibus aliquot. Loca autem præcipua in ora ſunt arx S. Georgii de Mina, arx Naſſovia, arx Capitis Corſi, Commendum, Anta, Fetum, & Cormertinum. Guinea autem propria dividitur in oram Auream, *la Coſte d'or*, oram Dentium, *la Coſte des Dents*, & in oram Maleguettæ, *la Coſte de Maleguette*. Vide ora Aurea. Detecta autem fuit Guinea primo anno 1365. à Gallis, qui in illius ora habuerunt aliquot colonias.

¶ Guinea nova, *nouvelle Guinèe*, pars Aſiæ recens detecta. Vide nova Guinea.

¶ Guipuſcoa, *Guipuſcoa*, quibuſdam Ipuſcoa, provincia eſt Hiſpaniæ, alias regno Navarræ annexa, ſed à trecentis annis ab eo revulſa & Biſcaiæ attributa, quam habet ad occaſum, uti Alavam ad auſtrum, Oceanum Aquitanicum ad Boream, & Navarram ad ortum cum parte Galliæ, à qua ſeparatur Bidaſſoa amne. In ea urbes præcipuæ ſunt Toloſa, *Toloſa*, regionis caput,

Fa-

Fanum S. Sebaſtiani, *S. Sebaſtien*, & Fons rapidus, *Fontarabia*.

¶ Guiſe, *Guiſe*, oppidum Galliæ, in Picardia provincia, & in Tiraſcia tractu, ſatis munitum, cum caſtro, ad Oeſiam fluvium, versùs confinia Hannoniæ. Fruſtra obſeſſum fuit ab Hiſpanis anno 1650. Hinc Duces Guiſii è domo Lotharingica.

Ptol. Gulus, fluvius Mauritaniæ Cæſarienſis, inter Igilgili & Aſarath oppida, in mare Africum exiens.

Ant. Lib. Not. Guntia, *Guntzberg*, teſte Rhenano, oppidum Rhætiæ, in Svevia, apud Danubium, ubi Guntiam fluvium, vulgò *Guntz*, excipit. Sed hoc *Guntzburg* eſt, ab Auguſta Vindelicorum 6. leucis, Gepingam versùs totidem: *Guntzberg* verò longè abeſt à Danubio, ad ortum Guntiæ fluvii, inter Auguſtam & Lindaviam 8. leucis.

Plin. Gunugi, Gunucis Antonino Canuccis Ptolemæo, *Capo di Tenes* Moletio, oppidum Mauritaniæ Cæſarienſis, apud promontorium Apollinis & Caſtra Germanorum, inter Lat. Caſtellum, & Iuliam Cæſaream 24. mill. paſſ. ex Antonino à Iulia Cæſarea in occaſum.

¶ Guplo, *Guplo*, lacus parvus Poloniæ, in Palatinatu Breſtienſi, 6. leucis à Breſtia in occaſum, & 8. à Lancicia in Boream. Longitudinis eſt 6. leucarum circiter à ſeptentrione in meridiem, latitudinis autem dimidiæ leucæ; diciturque aliter Gophus. Ei adiacet Kruſvichia arx, ubi Popielus II. Poloniæ Princeps à muribus devoratus fuit.

Gurcum, *Gurck*, urbs Norici, in Carinthia, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Salisburgenſi, ante annos 550. *Rom. Prov.* epiſcopali ſede exornata, à Villaco urbe 6. leucis in Cæciam diſtans.

Ptol. Gurulis, *Gurula*, oppidum olim Sardiniæ geminum, vetus & novum, circa inſulæ medium, utrumque excilum. Sic Moletio & aliis.

¶ Guſtrovium, *Guſtrovv*, urbs Germaniæ, in Ducatu Megapolitano, & Ducum ſedes, cum arce ſplendida, 7. leucis diſtat à Viſmaria in ortum, & 4. à Roſtochio in auſtrum.

Ptol. Gutæ, populi Germaniæ ſeptentrionales, quorum regio Gothia, *Gotlandt*, in regno Svecorum, ut Ortelio videtur: ſed hæc non in Germania, at in Scandinavia eſt. Fortè populi eò ex Germania traiecto mari demigrarunt.

Gutkovia, *Gutkouu*, oppidum Germaniæ, in Pomerania citeriori, ad Penam fluvium, Comitatus cognominis caput. Vix 3. leucis diſtat à Gripſualdia in auſtrum & 4. à Volgaſtia in occaſum, ſub dominio Svecorum.

Marly. Gutta iugiter manans, *le Tre Fontane*, teſte Marliano & Fulvio, Abbatia via Oſtienſi, ab urbe Roma 3. mill. paſſ. diſtans, apud cœnobium S. Pauli: qui locus etiam Aquæ Salviæ, teſte Baronio, nominatur.

¶ Gutta iugiter manans, locus uno milliari à S. Pauli cœnobio. Dicitur etiam Abbatia SS. Vincentii & Anaſtaſii, ſeu trium Fontium, ad Aquas Salvias, 2. mill. paſſ. ab urbe Roma, ubi S. Paulus Apoſtolus martyrio coronatus.

Plin. Guttalus, fluvius Germaniæ, Oceanum Germanicum exiens: quem variè indigitant. Althamero eſt *Oder*, per Sleſiam, Marchiam, & Pomeraniam, in Balticum fluens. Henrico Iunio eſt *Al*, fluvius Pruſſiæ, ad Montem Regium urbem, in mare labens. Sed cum Guttalus in Oceanum, non in Mediterraneum mare, quale Balticum eſt, deferatur, in errore verſantur manifeſto. Potiùs eſt qui Iadua Ptolemæo dicitur, vulgò *die Jade*; is enim in Oceanum, ſeu mare Germanicum inter Amaſium & Viſurgim fluvium exit. *Oder* verò Ptolemæo Viadrus dicitur.

Plin. Guttones, populi Germaniæ, qui iidem cum Gutis, ſeu Guttis, Ptolemæo eſſe videntur.

¶ Guzarata, *Guzarate*, regnum Aſiæ, in India intra Gangem. Aliàs Reges habuit proprios, nunc autem ſubeſt imperio Magni Mogolis. Dicitur etiam perſæpe regnum Cambaiæ à Cambaia urbe ipſius primaria; eſtque inter ſinum Indi fluvii ad Boream, & regnum Decani ad auſtrum, versùs oram Oceani Indici. Eius urbes præcipuæ ſunt Cambaia, Surrata, Amedebatum, Dium, & Damanum.

Strab. Plin. & al. Gyaros, *Ioro* ex tabulis Geographicis, non *Stapodia* Nigro, nec *Stenoſa* Caſtaldo, (hæ enim longiùs diſtant) inſula maris Ægæi, una Cycladum, inter Ceam & Scyrum teſte Cicerone, occurrens. De qua Ovidius lib. 7. Metamorphoſeon:

Et Gyaros, nitidaque ferax Peparethus oliva,

Gyaros inſula erat deſerta, ac prorsùs inculta, uti Cornelius Tacitus ex Tiberii perſona teſtatur; idcirco locum adagio præbuit, ut cum facinus aliquod pœna non mediocri dignum dicere volumus, *Gyaro dignum* dicamus; ut apud Iuvenalem ſatyra 1.

Aude aliquid brevibus Gyaris & carcere dignum.

Quia in eam inſulam facinoroſi deportabantur. Incolas huius inſulæ à muribus fugatos ſcribit Plinius, ſicuti & apud Troadem.

¶ Gyaros nunc *Caloiro* dicitur, teſte Andrea Theveto in opere manuſcripto de inſulis libro 4. cap. 41. ubi figuram eius exhibet; quam opinionem ſequitur Lucas Holſtenius ex tabulis Nauticis Batavorum.

Gyas, *la cava di Giorgia*, teſte Aretio, pars agri Syraculani, in Sicilia. *Pluta.*

¶ Gyſhornia, *Gyſhorn*, urbs Germaniæ, in Ducatu Luneburgenſi, ad Alleram fluvium, 3. leucis à Brunſvico in Boream, & 5. à Cella in ortum.

Gygæus, lacus Lydiæ, qui & Colous, apud Exuſtam & Sardes urbes, inde 40. ſtadiis diſtans: iuxta quem Halyattis erat ſepulchrum. Meminit illius Propertius libro 3. eleg. 20. *Herod. Strab. & al.*

Et qua Gigæi viſenda eſt ora Cayſtri.

¶ Gygarium, locus Ciciliæ, in Aſia minori, circa Pondadum, ad Amani montis anguſtias, videtur ex Curopalate. Sed quid ſit nunc, non conſtat.

Gygas, promontorium Phrygiæ, ſeu Troadis, apud Dardanum urbem. *Strab.*

Gymneſiæ, inſulæ maris Iberici, ſive Balearici quæ & Baleares. Vide ibi. *Plin.*

¶ Gymnetas vocat Crates Pergamenus Indos quoſdam, qui centenos annos excedant. Non pauci eos Macrobios appellant, teſte Plinio. Fuere etiam Gymnete in Hiſpania Taraconenſi, unde Gymneſiis inſulis nomen. *Dioſ. Plin.*

Gimnetes, populi Æthiopiæ, ſub Ægypto ſic dicti, quod nudi incedant, teſte Plinio.

Gymnoſophiſtæ, *Legues* vel *Iogues*, teſte Maphæo, populi Indiæ citerioris, qui *Nayri* etiam appellantur, in diverſis urbibus ſparſi in ſylvis habitabant, nudi incedentes, (unde nomen habent) à venere abſtinentes, & ſolem immotis oculis intuentes. De quibus Cicero libro 5. quæſtionum Tuſculan. & Plinius libro 7. cap. 2. *Plin. Sol.*

Gynæcoratumeni, populi Sarmatiæ, circa Tanais oſtia incolentes, cum Amazonibus connubia certis pactis ineuntes, teſte Plinio, ut mares viris, fœminæ matribus cederent. *Plin.*

Gynæcopolis, urbs & nemus fuit Ægypti. Sic dicta, quod à mulieribus condita, vel inhabitata eſſet. *Strab. Plin.*

Gyndes, Gindes Tibullo, Senecæ, Oroſio & Ammiano, fluvius Armeniæ, poſt Euphratem maximus, ex Mantienis montibus in Armenia profluens, & in Tigrim per Opin urbem influens. Vide Gindes. Illum Cyrus exercitum contra Babylonios retardantem multis foſſis imminuit. *Hero.*

Gipſara, *Tordunes* Moletio, portus Mauritaniæ Cæſarienſis, inter Mega promotorium & Sigam urbem. *Ptol.*

Giras, mons Teni inſulæ maris Ægæi.

¶ Girei populi fuere Arabiæ felicis, teſte Plinio.

Gyriſoenni, populi Hiſpaniæ Tarraconenſis in Bæticæ confinio, quorum urbs Giennium ſeu Gienne, vulgò *Iaen*, teſte Morali cum Mariana, urbs clara Vandaliæ, in Bætica, à Corduba 14. leucis in ortum, quot à Granato in Boream. *Heſyc. Pluta.*

Gyrton, Gyrtone Ptolemæo, Phlægyiæ olim Straboni & Andreis Pauſaniæ, *Tachi volicari*, teſte Nardo, urbs Macedoniæ, in Stymphalia regione, Lychnido finitima, inde in Eurum recedens. *Plin. Liv. Steph.*

Gyrus, mons Ætoliæ apud Acheloum fluuium, Calydoni urbi prominens, unde & ipſe Calydon, ſeu mons Calydonis nominatur. *Plut. Xenop.*

Gythites, *Genamani*, teſte Ortelio, inſula oræ Æthiopiæ, ſub Ægypto, ad ortum adiacens.

Gythium, *Gytheum* Ciceroni, *Paleapoli* Nigro & Theveto, oppidum Laconicæ, in ora, apud navale Lacedæmoniorum 40. ſtadiis diſtans, à Sparta verò urbe 240. in auſtrum, apud oſtia Eurotæ fluvii, unde ſinus Gytheates Plinio nominatur. Fuit & oppidum Macedoniæ, de quo Livius in bello Macedonico. Cuius incolæ Gytheatæ apud eundem Livium appellantur. *Polyb. Ptol.*

Gythones, populi Sarmatiæ Europeæ, apud oſtia Viſtulæ incolentes: quorum urbs Gedanum, *Danzick*, eſſe videtur, urbs clariſſima, & emporium celeberrimum Pruſſiæ, in regno Polonico, à Poſnania 34. leucis, à *Ptol.*

Cra-

Cracovia 80. in Boream, à Monte regio ad 30. in Africum.

Ptol. Gyzis, *Golfo degli Arabi*, teſte Caſtaldo, portus Marmaricæ, in ora, inter Paratonium ad occaſum & Alexandriam Ægypti ad ortum.

H

HAB Palæſtinæ urbs, Guillelmo Tyrio teſte.

¶ Habaſſia, ſeu Abaſſia, & Abaſſinia, *l'Abiſſinie*, ſeu *le païs des Abyſſins*, regio eſt Africæ, ubi aliàs maxima pars Æthiopiæ ſuperioris. Vide Abaſſinia.

Belg. Habor, *Chabor* teſte Beniamino Tudelenſi, fluvius Palæſtinæ.

Ptol. ¶ Habus *Frich Haff*, ſinus eſt parvus maris Baltici, per Pruſſiam extenſus, inter Regiomontem ad ortum, & oſtia Viſtulæ Elbingamque ad occaſum.

Habus, Humbrus poſterioribus, fluvins maximus Albionis, per agrum Eboracenſem fluens. Vide Abus.

Hacotina, Antonino teſte, Armeniæ urbs, circa Euphratem fluvium, qua Taurum montem perlabitur. Simlerus tamen legit Locotena.

Hademarium, *Hademar*, oppidum Germaniæ, in Franconia provincia, & in regiuncula Weteravia, Principatus titulo inſignitum, gentis Naſſoviæ, prope Lanum fluvium, 4. leucis à Confluentiis in ortum, & 7. à Moguntia in Boream.

¶ Haderslebia, *Haderſleben*, urbs Daniæ, in Jutia Boreali & in Ducatu Sleſvicenſi, versùs oram littoralem maris Baltici & Fionam inſulam, cum portu ſatis capaci. Pluries capta fuit à Svecis ultimo bello Danico, ſed poſtea reddita. Ei adiacet arx, Hansburga dicta, à Joanne Holſatiæ Duce extructa.

Sil. Hadranum, Adranum aliis, *Aderne*, oppidum Siciliæ clarum, ad montis Ætnæ radices, à Catina 16. mill. paſſ. diſtans. Vide Adranum. Populi Hadranitani Plinio. Meminit Hadrani Silius libro 14.

Hadranum Hergentumque ſimul, telaqua ſuperba
Lanigera Melite.

Liv. & al. Hadria, Adria Plinio, Melæ, Atria aliis, *Atri*, colonia & urbs Picenorum, in Aprutio, colli aſpero impoſita, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Teatino, Aterno in epiſcopali dignitate ſubrogata, Hadriani Imperatoris patria, nunc oppidum. Vide Atria. Altera Hadria, quæ & Atria & Adria, Atria Ptolemæo & Plinio, *Adri*, urbs Venetiæ mari abſorpta (cum olim diſtaret à littore) à piſcatoribus culta, epiſcopalis ſub Archiep. Ravennate, ferè media inter Ravennam ad auſtrum & Venetias ad Boream 50. mill. paſſ. diſtans, quot à Ferraria. Epiſcopus in Rhodigii oppido reſidet. Hinc mari Hadriatico nomen. Vide Adria (variè enim ſcribitur) & Atria. Sumitur & pro mari. Lucanus libro 2.

— cùm totus adria vires.

Ubi animadverte Hadriam pro mari eſſe generis maſculini, pro urbe feminini.

¶ Hadria, ſeu Adria, *Adria* vulgò, nunc oppidulum eſt tenue, ditionis Venetæ, in territorio Rhodigino, juxta fluvium Tartarum. 20. milliaribus diſtat a Rhodigio in ortum, 30. à Ferraria, et 50. à Ravenna in Boream. Ægre inhabitatur ob aeris gravitatem.

Vet. Inſc. Hadrianę, *Eliopeli*, teſte Ortelio, urbs Lyciæ mediterranea ex antiqua inſcriptione; quam Aldus Manutius adfert.

Proc. Hadriani moles, & Hadriani ſepulchrum, aut Manſolæum, *Caſtel S. Angelo*, locus Romæ, apud Tiberim fluvium, à Summis Pontificibus in arcem firmiſſimam converſus: in quem ex Vaticano via occulta per ædes interſitas itur.

¶ Hadriani moles, *le Chaſteau S. Ange* Gallis, arx eſt permunita urbis Romæ, juxta Tiberim fluv. et Pontem Ælium, nunc S. Angeli dictum. Alias dicta fuit arx Creſcentii, quod is eam tenuerit. His ultimis temporibus novis operibus bellicis munita fuit ab Urbano VIII. Pontifice Maximo, ad tutelam urbis.

Spart. Hadriani murus, Vallum Antonino, *The Wall of the Picts*, & *The Echotis BanK*, hoc eſt, Vallum Scotorum & Pictorum, murus ingens inter Britanniam. 1. & 2. hoc eſt, inter Angliam & Scotiam, ab Hadriano Imperatore ad barbaros arcendos, ne in primam Britanniam incurrerent, conſtructus.

¶ Hadriani murus per 80. millia paſsuum perductus fuit, ubi poſtea Carauſius tempore Diocletiani novum reædificavit, ſeptem Caſtellis munitum, inter Cludi & Caruni fluviorum oſtia. Ejus reliquiæ viſuntur in agro Sterlingenſi, teſte Speedo.

Ptol. Hadrianopolis, Oreſta Lampridio, Uſcudava ſeu Uſcudama Ammiano *Andernopoli*, & Turcis, *Endren*, teſte Busbeqnio, urbs Thraciæ maxima, Hebro fluvio diviſa, Turcarum regia ante captam Conſtantinopolim, à qua 130. mill. paſſ. abeſt in occaſum, Philippopolim versùs 50. à Cariopoli 60. à Turcis capta anno ſalutis 1402. ſedeſque regni electa, archiepiſcopolis & metropolis ſub Patriarcha Conſtatinopolitano. De ea in libro 2. Itinerarii:

Manſimus hic una tantummodo nocte, futuro
Eſt Hadrianopolis clara petita die.

Fuere aliæ hujus nominis urbes: una in Ætolia, epiſcopalis ſub Archipiepiſcopo Naupactenſi, alia in Piſidia epiſcopali ſub Archiepiſcopo Antiocheno, & alia in Bithynia & Honoriade, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Claudiopolitano.

Hadriatica ſtagna, & Atrianorum paludes, *Stagni di Venetia*, paludes maris Hadriatici, (intra quas Veneta urbs, inter orbis miracula adnumeranda, conſtructa mirabiliter fuit) quæ Septem maria etiam dici putantur. Cerv.

¶ Hadriatica ſtagna prope Venetias, nunc *le Lagune di Venetia* dicuntur; ſuntque in intimo receſſu maris Hadriatici, intra aliquot inſulas & continentem; extenduntur que à ſeptentrione in meridiem. Dicuntur etiam Gallicæ paludes ab antiquis. Plin.

Hadriaticum mare, quod & Atriaticum, & Superum Plinio, Hadrianum Lucano, Adriaticum Straboni, Tacito & Melæ, Hadriaticus ſinus Plinio, Hadria quoque Poetis, & Adria, mare quod Picenum, Galliam Togatam ſive Æmiliam, Venetiam, Carnos Iſtriam, & Illyricum alluit, Jonio Tyrrhenoque conterminum, *Golfe & Mare di Venetia*, quod à ſolis Venetis navigari ſolet, ipſi enim maris illius tenent imperium.

¶ Hadriaticum mare, ſeu ſinus Venetus *le Golfe de Veniſe* Gallis, *Golfe di Venetia* Italis, pars eſt maris Mediterranei, inter Italiam & Illyricum. Ab omnibus navigari ſolet. Sed in illo Veneti non ſinunt ulla navigia bellica præter ſua. Dicitur etiam à Romanis *mare Adriatico*. Ejus partes ſunt ſinus Illyricus, *Golfe du Drin*, ſinus Rhizonicus, *Golfe de Cattaro*, ſinus Carnarius ſeu Flanaticus, *Golfe de Garnario*, ſinus Tergeſtinus, *Golfo de Trieſte*, ſinus Naronenſis, *Golfe de Narenza*, ſinus S. Crucis *Golfe de Sainte Croix*, & ſinus Sipontinus, *Golfe de Siponte*; eſtque plurimis inſulis refertum versùs oram littoralem Illyrici. Illud circumſtant Albania, Dalmatia, Morlachia ſeu Croatia auſtralis, pars Carniolæ, uti Iſtria, provincia Foro-Julii, Marchia Tarviſina, Ducatus Venetus, peninſula Rhodigina, ditionis Venetæ, Ducatus Ferrarienſis, Romandiola, Ducatus Urbinas, & Marchia Anconitana, ditionis Pontificiæ; Aprutium, Capitanata, ager Barianus & Ager Hydruntinus, provinciæ regni Neapolitani, atque inter Aulonem Albaniæ ad ortum & Hydruntum ad occaſum mari Mediterraneo miſcetur; ibique dicitur *Bocca del Golfo di Venetia*, ſeu os ſinus Veneti, ubi ejus latitudo eſt tantùm 60. milliarium; ſed extenditur à Circio in Eurum ferè ad 700. milliaria.

Hadrumetum, Hadrumentum Plinio & Tacito, urbs Africæ littoralis. Vide Adrumetum. Mel.

Habudæ, inſula Albionis. Vide Ebudæ.

Hægalos, mons Atticæ ſylvoſus, Athenis proximus, Parnique monti vicinus: quos montes Statius libro 12. Theb. memor. Pauſ.

Dives & Hegalos nemorum, Parneſque benignus. Plut.

Hæmimontum, regio Thraciæ, juxta Hæmum montem, cujus Hadrianopolis & Anchialus urbes præcipuæ. Amm.

Hæmon, fluviolus Bœotiæ, Chæronæam ſive Coroneam urbem alluens, qui & Thermodon Plutarcho & Herodoto dicitur, in Cephiſum influens. Strab.

Hæmus, mons Thraciæ maximus, illam à Myſia inferiori dividens, varia habens apud incolis nomina à Turcis *Balkan*, à Sclavis *Cumeniza*, ab Italis *Catena del Mondo*, & *Monte Argentare*, *kriviczne* incolis, teſte Lazio, & *Coſtegnazzo* alibi, teſte Cuſpiniano, *Praſobe* Laonico. Hujus pars Scombrus ab Ariſtotele & Scomius à Thucydide (unde Strymon, Neſſus, & Hebrus flumina effluunt) appellatur. Adeò excelſus, ut ex jugis utrumque mare, Euxinum & Hadriaticum, conſpiciatur; in longum protenſus, & ad Meſembriam ur- Plin. Mel. & al.

urbem deſinens. De eo Virgilius libro 2. Georgicorum:

Taygeta: O, qui me gelidis in vallibus Hæmi.

Horatius libro 1. car. ode 12.

Vib. *Aut ſuper Pindo, gelidove in Hæmo.*

Hinc Hæmonia regio juxta montem. Vide Æmus.

Hæſuſa, fluvius Macedoniæ, in Jonium mare apud Apolloniam influens. Fortè qui nunc *Vaiuſſa* dicitur. Sax.

Gram. Hafnia & Haphnia, *Koppenhagen*, & *Copenhagen* urbs Silandiæ inſulæ maris Baltici, regia & academia Danici regni, à Roſtochio urbe in ora Germaniæ 23. leucis in boream mari diſtans, à Lubeca urbe Saxoniæ 34. in Cæciam.

¶ Hafnia, *kiobenhaven* Danis *koppenhagen* Germanis, *Kopenhaven* Belgis, *Compenhage* Gallis, urbs eſt Daniæ regia, ampla, & permunita, cum arce recenti & portu capaciſſimo, juxta Oreſundicum Fretum, *Oreſund*, & è regione Scaniæ provinciæ. Fruſtra obſeſſa fuit à Rege Sveciæ hiſce poſterioribus annis. Habet academiam celebrem, & diſtat 4. leucis Danicis à Roſchildia in ortum, 3. ab ora littorali Scaniæ & 4. à Coronæburgo. Caput eſt Selandiæ inſulæ, teſte Pontano, *Stagelburg* ab initio vocata fuit, poſtea *Axelhuys*: nomenque ſenſim mutatum fuit, in *kiobmanſhaven*, quod portum mercatorum ſignificat, anno circiter 1161. Ei adjacet ad ortum Amagria inſula, cui ponte ligneo jungitur.

Haga, Batavorum pagus nobiliſſimus, de quo libro 4. Itinerarii Germanici:

Mox pagus multas ſuperans ſplendoribus urbes.
Nobilis Haga ſubit: denſum nemus imminet illi.

¶ Haga Comitis, *Sgraven hage* Batavis, *la Haye* Gallis, præcipuus totius Hollandiæ burgus, et urbis ad inſtar, ubi fieri ſolent comitia provinciæ, & etiam totius Belgii confœderati. Ibi palatium aliàs Comitis Hollandiæ, vix una leuca ab ora Oceani Germanici diſtat, inter Lugdunum Batavorum ad Boream et oſtium Moſæ ad auſtrum.

¶ Haga Turonica, *la Haye en Touraine*, oppidum Galliæ, in Turonenſi provincia, ad Crauſiam amnem, in ipſo confinio Pictavienſis provinciæ. Diſtat 10. leucis à Turon. in auſtrum, totidem à Pictavio in Cæciam, et 4. à Caſtro Heraldi.

Hagenoja, *Hagenavv*, urbs Germaniæ ſuperioris, libera, in Alſatia, inter Argentoratum ad meridiem et Sebuſium ad Boream 4. leuc. Scrip. Germ.

¶ Hagenoa, *Haguenavv*, urbs Germaniæ libera et Imperialis, in Alſatia inferiori, ad amnem *Mater*, vix duabus leuc. à Rheno fluvio, alias ſub clientela domus Auſtriacæ, nunc Regis Francorum pace Monaſterienſi. 3. leucis diſtat ab Argentina in Boream, et 4. à Tabernis in ortum. Muro cincta fuit anno 1164. à Friderico Ænobardo Imperatore, qui ibi etiam palatium Cæſareum condidit; eſtque ex quatuor Imperii pagis ſeu vicis.

Porphyr. Hagia, *Aialuni*, teſte Leunclavio, ſive *Aialuai*, id eſt, urbs S. Joannis, urbs Cariæ, juxta limites Lydiæ.

Hagnaus, *Hayne*, fluvius Hannoniæ, cujus fit mentio in vita S. Landelini Presbyteri.

¶ Hagnaus, ſeu, et meliùs, Henius, *Haiſne*, fluvius parvus Belgii, in Comitatu Hannoniæ. Oritur in confinio Namurcenſis tractus, deinde prope Binchium et Montes labitur, ubi Trullam excipit, et poſteà ad Condatum in Scaldim ſe exonerat.

Bibl. Hajalon, *Val de Luna*, teſte Tudelenſi, pagus Palæſtinæ, juxta Nicopolim urbem.

¶ Hailbruna, *Hailbrun*, ſeu et *Hailbron*, urbs Germaniæ libera et Imperialis; in Ducatu Wirtembergenſi, ad Necarum flu. Diſtat 2. leucis à Vimpſena in auſtrum, et 8. à Spira in ortum; eſtq; ſatis munita et culta.

¶ Hairum, *Hair* deſertum Lybiæ, in regno Targa, et in ejus parte auſtrali, versùs Nigritiam; extenditurque ad centum leucas circiter inter Ignidum deſertum ad ortum et Zuenzigam regnum ad occaſum.

Script. Germ. Hala, *Hall*, urbs Saxoniæ clara, ubi ſal fit, inter Torgam 7. et Lipſiam 5. leucis. De qua libro 5. Itinerarii:

Hala urbs eſt doctis, divitibuſque potens.

Ptol. Halænus, fluvius Albionis, in ora Angliæ orientali, ſeu in Northumbria, inter Vedram & Boderiam fluens, *Alne*, teſte Camdeno, non *Aven*, ut ſcribit Ortelius, fluvius in ora auſtrali, in Cornubia qui Alaunus dicitur Ptolemæo. (Videtur potiùs Halænus) in manuſcripto Seldeni *αλανος* etiam) juxta Ptolemæum eſſe in ora auſtrali et occidentali, inter Iſacam et Magnum portum, Ortelio & aliis *Aven*; Alaunus autem in ora Boreali et orientali inter Vedram & Boderiam *Alne* Camdeno, Vide Alaunius & Alaunus.

Halale, vicus Ciliciæ, in radicibus Tauri montis, poſtea Fauſtinopolis dictus, et colonia effectus à Marco Aurelio Antonino Imperatore, ac de Fauſtinæ uxoris nomine, quæ ibi obiit, appellatus. Vide Fauſtinopolis. Capit. Marc.

Halani, populi Sarmatiæ, Perſis finitimi, Ortelio referente. Fortè Alani, populi Sarmatiæ Europææ. Vide ibi.

¶ Halara, *Halar*, urbs Islandiæ inſulæ, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Nidroſienſi, in parte Boreali inſulæ, ſed ſine mœnibus, et paucis conſtans incolis, ſub dominio Regis Daniæ. Dicitur ab aliis Hola. Vide ibi.

¶ Galberſtadienſis Principatus, *Principautè de Halberſtad* Gallis, *Furſtenthumb Halberſtad* Germanis tractus eſt parvus Germaniæ, in Saxonia inferiori, antea ſub proprio Epiſcopo ex conceſſione Caroli Magni Imperatoris, qui epiſcopatum fundaverat, nunc ſub electore Brandeburgico pace Monaſterienſi. Terminatur à ſeptentrione Ducatu Brunſvicenſi, uti etiam Magdeburgenſi, & à meridie Principatu Anhaltino; eſtque ab ortu in occaſum extenſus per 9. milliar. Germ. Ejus caput eſt Halberſtadium.

Halberſtatum, & Halberſtadium olim Pheugarum Ptolemæo, teſte Petro Appiano, *Halberſtat*, urbs Germaniæ, in Saxonia, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Maguntino, media inter Brunopolim & Magdeburgum. 7. leucis utrinque diſtans, ſede epiſcopali, quæ priùs erat Salingſtadii, anno ſalutis 819. decorata. De ea libro 5. Itinerarii Germanci:

Poſt Halberſtadium, nimis antiquiſſima ſedes
Præſulis in magno frigore viſa, pater.

¶ Halberſtadium, quaſi Alberti urbs *Halberſtad*, urbs eſt in Saxonia inferiori, ad amnem *Hotheim*. 7. leucis diſtat à Magdeburgo in occaſum, & 8. à Brunſvico in auſtrum. Olim ſuberat dominio proprii Epiſcopi; ſed pace Monaſterienſi epiſcopatus in Principatum mutatus eſt, ſub dominio Electoris Brandeburgici, cui nunc paret cum tota ditione adjacente.

Halcyoniæ, inſulæ duæ Macedoniæ, apud Pallenem peninſulam, quarum una Pallene, altera Phoſtonia à Suida & Stephano dicitur; vel circa Halcyonen, oppidum Theſſaliæ, ad ſinum Maliacum. Suid.

Halcyonium ſtagnum, & mare. Vide Alcyonium.

Hales, fluvius Joniæ frigidiſſimus, apud Colophonem fluens; qui Halens Lycophroni, & Haleſus Plinio dici videtur. Pauſ.

Haleſia, urbs Siciliæ olim epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Syracuſano, in ora Boreali & occidentali, exciſa, ubi nunc *Caronia* caſtrum, teſte Fazello, inter Aluntium 12. & Cephaledium in auſtrum 30. mill. paſſ. Alæſa Ptolomæo. Populi Haleſini Ciceroni & Plinio. In agro Haleſino fons erat ad ſonum tibiarum exſultans, teſte Solino. Ibi fluvius Haleſus ex Haleſo monte proximo Ænæ. Vide Alæſa. Cujus nominis & alius in Lydia, ex Tmolo monte penes Colophonem fluens: de quo Plinius. De Siculo Colum. libro 11. Cic. Plin. Strab. & al.

Et quos Sicanii flores legiſtis Haleſi.

Haleſius, mons Arcadiæ, in Peloponneſo, cum fluvio cognomine. Strab. Pauſ.

Haletes, fluvius Lucaniæ, juxta Veliam urbem fluens ab ea 3. mill. paſſ. in mare delabens.

¶ Hali Germani ſunt apud Plinium libro 4. capite 12. in vetuſtioribus codicibus, teſte Ortelio; in recentioribus autem pro eo. Alii legunt appellativè. Thuc.

Halia oppidum erat Peloponneſi, in Argia regione, apud Trœzenen urbem.

Haliacmon, fluvius Macedoniæ. Vide Aliacmon. De quo Claudianus de Bello Getico:

Et fruſtra rapidum damnant Haliacmona Beſſi.

Hujus aquæ pecora candida juxtà paſcentia faciebant.

Haliartus, oppidum geminum: unum Peloponneſi, in ora occidentali, *Arcadia* hodiè: alterum Bœotiæ, juxta Copaidem lacum (vide Aliartus.) De quo Statius lib. 7. Theb. Hom. Liv. Plut. & al.

Gargaphia, quorumque novis Haliartus ariſtis
Invidet.

Halicarnaſſus, Halycarnaſſus Plinio, Halicarneſos Herodoto, *Meſi*, vel *Meſſi*, Sophiano *Caſtel di S. Pietro* Nigro, urbs Cariæ maritima, ad ſinum Ceramicum, olim regia, & epiſcopalis, ſub Archiepiſcopo Stauropolitano, inter Jaſum ad Boream, & Gnidum ad auſtrum, ferè 30. mill. paſſ. diſtans. Non longè Salmacis fons eſt, qui, auctore Ovidio libro 4. Metamorphoſeon, bibentes molles & effeminatos redebat. Cic. Strab. & al.

Ha-

Halicia, *Halitz*, oppidum Poloniæ, in Ruſſia Nigra & in tractu Pocucia dicto, ad Tyram fluvium, cum arce munita. Aliàs urbs fuit magni nominis, & primaria regni Halicienſis dicti. Poſtea etiam habuit Duces ſuos. Nunc deficit in dies.

Steph. *Thuc.* Halicyæ, urbs Siciliæ exciſa, apud Rayalbutum caſtrum, olim inter præcipuas urbes habita, à Centuripis 6. mill. paſſ. Populi Halicyenſes Ciceroni & Plinio.

Script. Germ. Halla, ſeu Hala, *Hall*, urbs Germaniæ multiplex, à ſale nomen habens. Una in Tirolenſi Comitatu, ad Oenum fluvium, apud Oenipontem, vix 2. leucis diſtans. Alia Sueviæ, urbs libera, inter Nordlingam & Wimpinam, inde 8. hinc 4. leuc. Alia Saxoniæ ſuperioris, ad Salam fluvium, inter Torgam & Lipſiam, inde 7. hinc 5. leucis diſſita. De ea libro 4. Itinerarii:

Hunc ubi tranſieram, fumantibus Hala ſalinis
Cernitur urbs oculis facta propinqua meis.

¶ Halla Sueviæ, *Schwabiſche Hall* Germanis, *Hall en Souabe* Gallis, urbs eſt parva Sueviæ, ſed libera, ad Cockerum amnem, in confinio Ducatus Wirtembergenſis. 8. leucis diſtat à Nerolinga in Circium, & 6. à Wimpina in ortum; plurieſque capta fuit hiſce poſterioribus temporibus. Sita eſt inter præruptos montes, & à ſalinis initium & nomen adepta eſt. Dividitur autem à Cockero fluvio in duas partes, nimirum in urbem & ſuburbium, quæ ambæ ponte conjunguntur.

¶ Halla Saxoniæ ſuperioris, *Hall*, urbs eſt ſatis culta, in Miſnia, ſub domino proprii Ducis. 5. leucis diſtat à Lipſia in Boream, uti 3. ferè à Merſeburgo, & 10. à Magdeburgo in auſtrum; fuitque pluries capta & recepta ultimo bello Germanico. Ejus Dux, qui ideo Dux Saxoniæ Hallenſis dicitur, poſſidet etiam territorium adjacens cum media parte Thuringiæ & aliquot locis in Ducatu Magdeburgenſi: cujus pars etiam exiſtit Halla Saxoniæ, quæ ſic dicitur propter quatuor fontes ſalis qui in ea ſunt; & pagus initio fuit *Dobredor* dictus, qui anno 981. ab Othone II. Imperatore in urbem converſus eſt.

¶ Hallandia, *Hallandt*, provincia antea regni Daniæ, nunc autem regni Sveciæ ab anno 1645. pace ad Bramsbroam. Habet ab oriente & ſeptentrione Weſtrogothiam, ab occidente ſinum Codanum, & à meridie Scaniam. Ibi urbes ſunt Falcoburgum, *Falkenburg*, Helmoſtadium, , *Helmſtad*, Laholmia, *Laholm*, & Varburgum, *Varburg*; eſtque pars Sub Gothiæ ſeu Gothiæ meridionalis. Extenditur autem à ſeptentrione in meridiem per 600. millia paſſuum juxta ſinum Codanum. Sed ejus latitudo ab ortu in occaſum vix eſt 15. mill. paſſuum.

Plin. *Mela.* Halmydeſſus, Almydiſſus Ptolemæo, Salmydiſſus Xenophonti, *Stagnara* Moletio, oppidum Thraciæ, in ora maris Euxini, inter Thiniæ & Philiæ promontoria, atque inter Byzantium & Apolloniam.

Plin. *Call.* Halmyris, *le Lac de noſtre Dame du Danube*, teſte Pineto, lacus Myſiæ inferioris, quem efficit Danubius fluvius, inter Iſtropolim & oſtia, ambitu 63. mill. paſſ.

Nicet. Halonæ, *Selbazar*, teſte Leunclavio, à Turcis dictum, oppidum Joniæ, in Cariæ confinio, apud Mæandrum fluvium.

Plin. Halone, inſula Propontidis, ante Cyzicum urbem, apud Proconneſum.

Plin. Halonneſus, inſula maris Ægæi, inter Samothraciam ad occaſum & Cherſoneſum Thraciæ ad ortum, 15. mill. paſſ. diſtans, parva. In ea olim ſolæ fœminæ, interfectis omnibus maribus, habitaſſe refert Pomponius Mela.

Strab. Halonneſus altera, inſula maris Ægæi, Magneſiæ ſeu Joniæ adjacens, apud Erythras, inter Corycum & Argenum promontoria.

Cic. Haluntium, *S. Filadelfo*, oppidum Siciliæ quondam clarum, in ora ad occaſum & Boream, exciſum, cui oppidum S. Philadelphi ſuffectum eſt. Populi Haluntini Ciceroni. Vide Alontium.

Mela. Halycidon, *Peccais*, teſte Poldo, portus Maſſilienſium, in ora Galliæ Narbonenſis, ſive ipſemet portus Maſſilienſis.

¶ Halycidon eſt ipſemet portus Maſſilienſis, *le port de Marſeille*, teſte Hen. Bouche. *Peccais* autem eſt arx cum Salinis magni proventus; ad oſtia Rhodani, in Occitania, & in limite Provinciæ.

Strab. *Plin.* *Ptol.* Halys, *Lali* Nigro, *Caſilirmar* Petro Gyllio, & interiùs *Otmagiuchi*, & Turcis *Aytozn*, teſte Leunclavio, fluvius Aſiæ ingens, ex Tauro monte profluens, Paphlagoniam à Cappadocia dirimens, & in Euxinum mare non longè ab Amiſo ſe exonerans: Archelaidem urbem interluit. De quo Valerius Flaccus libro 5. Argon.

Tranſit Halys, longiſque fluens anfractibus Iris.

Eſt & Halys fluvius Lydiæ, cujus meminit Herodotus & Ovidius libro 4. de Ponto eleg. 10.

Influit, & crebro vertice tortus Halys.

Hic Crœſo fatalis fuit.

¶ Halys, qui Calis quibuſdam, fluvius eſt Aſiæ minoris. Fontes habet in Galatia, ubi juxta Gangre labitur; & rigatis aliquot urbibus tum Galatiæ tum Paphlagoniæ, ibi in ſinum Amiſenum cadit, 20. milliaribus ab Amiſo in occaſum.

Halyzia, Halyzea Ciceroni, Plinio, Alyzia Straboni, Azylia Ptolomæo, *Natalico* Sophiano, oppidum Epiri, in ora, inter Leucadem & Acheloum fluvium, à Leucade 15. mill. paſſ. teſte Cicerone. Hic Lacedæmonii ab Athenienſibus navali pugna victi, teſte Xenophonte. *Xeno.*

¶ Halyzia nunc, teſte Luca Holſtenio, eſt *Alcipo*, oppidum ad dextram Acheloi fluvii ripam; cùm omnes auctores id in Acarnania ponant, Natalico autem eſt ad ripam ſiniſtram in Ætolia. Franciſcus Sangallus *Trigerdon* nunc vocari ſcribit, ubi magna ſuperſunt antiquitatum veſtigia.

Helyzones, populi Scythiæ Europææ (non Paphlagoniæ, ut in Theſauro Linguæ Latinæ) qua & Halezones, ſic dicti quòd undique mari circundentur, teſte Herodoto libro 4. *Herod.*

Hamæ oppidum fuit Campaniæ, in monte, apud Cumas urbem exciſam, ubi ſylva adhuc nomen retinens, *Selva de Hami*, à lacu Tripergolino parum diſtans, à Cumis 3. mill. paſſ. *Liv.*

Hamænici, populi Sarmatiæ Europææ, in ora Mæoticæ paludis, inter oſtia Boryſthenis & Tanaïs incolentes (Forſan Hamaxici, quos ita poſitos habet.) *Strab.*

Hamaxobii, Hamaxobitæ Melæ, populi Scythiæ Europææ, circa Mæoticam paludem habitantes. Hamaxobitæ etiam dicuntur, quos Vadianus inter Moſchos recenſet. Hamaxobii ſunt appellati, quòd vitam non in domibus, ſed in plauſtris degant, durè ſordideque viventes, ut proverbio dici queant, qui vitam hujuſmodi ducunt, *Hamaxobii*. Hamaxa enim apud Græcos plauſtra ſignificant: unde *Hamaxiaa* proverbialiter, quaſi plauſtralia Latinè dicuntur de rebus magnis & amplis, uti ſunt plauſtra. *Herod.* *Strab.* *Ptol.*

¶ Hamaxobii populi fuere Sarmatiæ Europææ versùs confinia parvæ Scythiæ, ubi nunc pars meridionalis Moſcoviæ. Sed à palude Mæotide remoti erant.

Hamburgum, *Hamburg*, quaſi Hammonia urbs, urbs ampliſſima, libera, & emporium celebre Germaniæ, in Saxonia, ad Albim fluvium, in Holſatiæ confinio, à Lubeca urbe 10. leucis in occaſum, olim archiepiſcopalis urbs; ſed ſedes Bremam, inde 20. leucis diſtantem, tranſlata eſt, ab Hammone ſive Hammone nomen habens, unde & Hammonopolis apud literatos dicitur. Unde in libro 4. Itinerarii Germanici ſic: *Script. Sax.*

Hammoniſque domos, non propugnacula Brema.

Sed apud alios alia eſt etymologia: ut in libro 7. Itinerarii:

Navigio Hamburgum veloque ſubvivimus urbem:
Jupiter Hammonis cultu hanc feciſſe celebrem
Creditur; aſt nomen dedit illi veriùs Hama.
Luctatur terris longè notiſſimus illis.

¶ Hamburgum, *Hambourg* Gallis, urbs eſt præclara & munita Holſatiæ, atque ex præcipuis Hanzeaticarum, 16. milliaribus Germanicis diſtat à Brema in Boream, & 6. à Stada in ortum. Gaudet portu ſatis capaci, & huc uſque navigia ſubvehuntur per Albis æſtuarium. Ibi Alſtera amnis in Albim cadit eſtque emporium celeberrimum, 18. milliaribus Germanicis diſtans ab Albis oſtio in ortum. Creſcit in dies amplitudine & numero civium; eſtque libera & ſui ferè juris.

Hamela, *Arun*, fluvius Albionis, per oram Angliæ Auſtralem apud Ciceſtriam urbem & Arundeliam oppidum influens. Eſt & urbs Germaniæ, in Saxonia, ad Viſurgim fluvium, in Weſtphaliæ confinio *Hamelen*, inter Hildeſiam 6. & Pederbornam 8. leuc. *Script. Brit.*

¶ Hamela, *Hamelen*, urbs eſt Saxoniæ inferioris, in Ducatu Bruſvicenſi, inter Hildeſium ad ortum & Pader-

derbornam ad occaſum. Ibi grandi clade affecti Auſtriaci à Svecis, ſub dominio Ducis Hannoveræ.

Hammæum littus, Ammonium Prolomæo, promontorium Arabiæ felicis: apud Arabiæ emporium, in ora maris Indici ſeu Rubri, *Capo d'Aden* Moletio. Ibi auri metalla, teſte Plinio.

Plin. *Solin.* Hammanienſes populi Africæ, inter Naſamones & Troglodytas: ubi domus ex ſale fiunt, (tanta ibi ſalis eſt copia, & magnitudo) teſte Solino, qui etiam ibi carbunculum gemmam reperiri teſtatur.

Prov. *Rom.* Hammaria, *Hammeron*, urbs Scandinaviæ, in Norvegia, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Nidroſienſi, à Bergis 30. leucis in ortum, Aſlogam versùs 15. quæ & Hammaria & Hameria.

¶ Hammaria, *Hammer* ſeu *Lillo Hammer*, urbecula eſt Norvegiæ, in Præfectura Aggerhuna, in confinio Dalecarliæ provinciæ Svecicæ. 30. leucis diſtat a Bergis in ortum, & 25. ab Aſloga in Boream.

Plin. Hammonii, Ammonii Ptolemæo, populi Arabiæ fælicis, ad Ammonii ſive Hammonium littus incolentes.

Plin. Hammonis fons, Vibio Sequeſtri lacus, noctu fervens, interdiu rigens, in Marmarica, apud Hammonis oraculum.

Hamptoni curia, *Hamptoncourt*, caſtrum Angliæ, in Midleſexia provincia, cum palatio ſuperbiſſimo Regum Angliæ, à Thoma Cardinali Volſæo alias excitato, & ab Henrico VIII. perfecto, ad Tameſim fluvium, 8. milliaribus ſupra Londinum in occaſum.

¶ Hamum, *Ham*, urbs Germaniæ, in Weſtphalia, ad Luppiam fluvium, in Comitatu Marchiæ, & in confinio Diœceſis Monaſterienſis. 5. leucis Germanicis diſtat à Monaſterio in auſtrum Arensbergam versùs, in dominio Electoris Brandeburgici. Dicitur etiam Hamma à quibuſdam; eſtque urbs Hanzeatica.

¶ Hamum, ſeu Hametum, *Ham*, urbecula Galliæ permunita, in Picardia provincia, in Veromanduis, ad Somonam fluvium, media ferè inter Peronam ad Boream & Noviodunum ad auſtrum, 4. leucis à Quintinopoli.

¶ Hannebontum, *Hennebont*, oppidum Galliæ, in Britannia minori, aliàs permunitum, ad Blabiam fluvium, 4. leucis ab ora Oceani Aquitanici, & 3. à Blabia oppido in Boream.

Hannonia, *Henault* vel *Hainault* Gallis, *Henegow* Germanis, regio & Comitatus Belgii, quam Scaldis

Script. *Bel.* fluvius interluit; olim Saltus Carbonarius; inter Arteſiam ad occaſum & Brabantiam ad ortum, ac inter Campaniam partemque Picardiæ ad auſtrum, & Flandriam ad Boream, ab Hania fluvio nomen habens. De ea libro 4 Itinerarii.

Hannonia totigi fines, ubi Gallica lingua
Principium capit

¶ Hannonia, *le Hainault* Gallis, *Hannonnia* Hiſpanis & Italis, provincia eſt ampla Belgii, quam Scaldis fluvius alluit ex parte, & Henius amnis bifariam ſecat. Terminatur ab oriente partim Comitatu Namurcenſi & partim Brabantia, a ſeptentrione Flandria, ab occidente partim Flandria & partim Arteſia, à meridie autem Picardia; ſubeſtque ex parte Regi Franciæ, & ex parte Regi Hiſpaniæ. Ejus primaria eſt Montes.

Urbes Hannoniæ:

Anguianum, Angujen, *ſub dominio Hiſpanorum.*
Athum, Ath, *ſub dominio Francorum.*
Avenna, Avelnes, *Francorum.*
Binchium, Binche, *Francorum,*
Bochanium, Bouchain, *Hiſpanorum.*
Condatum, Condè, *Hiſpanorum.*
Landrecium, Landrecies, *Francorum.*
Mariaburgum, Mariembourg, *Francorum,*
Malobodium, Maubeuge, *Hiſpanorum.*
Montes, Mons, *Hiſpanorum.*
Philippevilla, Philippeville, *Francorum.*
Quercetum, le Quenoy, *Francorum.*
Valentiana, Valenciennes, *Hiſpanorum.*

¶ Hannovera, *Hannover*, urbs Germaniæ, in Ducatu Brunſvicenſi, egregie munita, ad Leinum fluvium, & Ducum ſedes, 3. leucis infra Hildeſium in Boream Novoſtadium versùs, & 6. à Brunſvico in occaſum. Ejus Princeps, qui Catholicus eſt & ex Ducibus Brunſvicenſibus, poſſidet mediam partem Ducatus Brunſvicenſis cum territoriis Calemburgico & Grubenhagenſi: ubi urbes Hannovera, Hamela, Embeca, Neoſtadium, Gottinga, Northeimum, & Oſteroda.

¶ Hanovia, *Hanaw*, oppidum permunitum Germaniæ, in Franconia, medium inter Francofurtum ad occaſum & Aſciburgum ad ortum. Proprio Comiti paret. Sedet ad Kintium fluvium, qui paulò infrà cadit in Mœnum; & varias hoc bello expertum eſt vices.

¶ Hantonia, *Hantshire*, provincia eſt ſeu Comitatus Angliæ meridionalis. Terminatur à meridie mari Britannico & Vecti inſula, ab occaſu Dorcetia & Viltonia, à ſeptentrione Bercheria, & ab oriente Suſſexia; eſtque ſatis ampla & culta. Ejus caput eſt Vintonia, *Vinchester*, ſuntque etiam in ea Suthamptonia, *Southampton*, oppidum lautum, Portus oſtium, *Porthmouth*, & *Rumſea*, *Rumſey*, in mediterraneis.

Hanzeaticæ ſeu Anzeaticæ urbes, *les Villes Anzeatiques*, urbes ſunt Germaniæ pro majori parte, quæ commercii cauſa convenerunt poſt piratica Danorum & Normannorum bella, fædus inter ſe inierunt; collatiſque pecuniis, etiam claſſes inſtruxerunt, & multa bella geſſerunt. Sed nunc urbium illarum fama multùm imminuta eſt. Sic dictæ fuere aut à veteri voce Germanica Hanſa, hoc eſt, *Aſſemblèe*, aut a nomine Teutonico Hanſa, hoc eſt, immunitas, quia illæ urbes multis privilegiis gaudebant. Porro in quatuor provincias diſtinguuntur, Lubecenſem ſcilicet, Colonienſem, Brunſvicenſem, & Gedanenſem; habentque ſibi ſociatas urbes ſexaginta quatuor, nimirum Vandalicas ſex, Pomeranicas ſeptem, Boruſſicas ſex, Livonicas tres. Saxonicas tredecim, Weſtphalicas decem, Clivicas ſeu Marchicas ſex, Tranſiſalanas tres, Gueldricas ſeptem, Friſicas tres. Lubeca, *Lubeck*, caput eſt totius Anzeatici fœderis. Habet autem junctas ſibi civitates Vandalicas quinque, Hamburgum nempe, Ruſtochium, Wiſmariam, Straliundam, & Luneburgum, ac præterea Pomeranicas, Stetinum, Anclamum, Golnoviam, Gripſvaldiam, Colbergam, Stargardam, & Stolpam. Colonia Agrippina, *Cologne*, quæ anno 1481. Hanzeaticarum urbium numerum auxit, primaria eſt ſecundæ regionis civitas; habetque ſibi ſociatas urbes Clivenſes & Marchicas, Veſaliam, Duiſburgum, Emericum, Warburgum, Unnam, Nammam; tum Weſtphalicas, Monaſterium, Oſnaburgum, Tremoniam, Suſatum, Herfordiam, Paderborniam, Lemgoviam, Bileſeldiam, Lippiam, & Coſfeldiam; tum Gueldricas, Noviomagum, Zutphaniam, Ruremundam, Arenacum, Venloam, Elburgum, Hardervicum; & Tranſiſalanas, Daventriam, Campos, Zuvollam; ac denique Friſicas, Groningam, Bolſverdiam & Staveram, Brunſvicum, *Brunſwick*, primaria tertiæ provinciæ Hanzeaticæ civitas, habet ſub ſe urbes Saxonicas, Magdeburgum, Goſlariam, Embecam, Gottingam, Hildeshemium, Hannoveram, Ulam, Buxtehudam, Stadam, Bremam, Hammelam, & Mindam, Gedanum, *Dantzick*, primaria Pruſſiæ civitas, habet ſub ſe Regiomontem, Colmariam, Torunium, Elbingam, Brunsbergam; Livonicas quoque urbes, Rigam, Dorpatum, & Revaliam. Eſt & in Norvegia Berga, *Berguen*, juris Hanzeatici.

¶ Haoax, *Haoax*, fluvius Africæ, oritur è vaſtis montibus in Abaſſinia, in confinio provinciarum Xaoæ & Ogges auctuſque undis alterius fluminis dicti Machi, orientem versùs excurrit in regnum *Adel*, quod vulgò à Luſitanis appellatur regnum *Zeila*, cujus metropolim, dictam *Auca Gurrele*, præterlabitur. Dicitur hic aquarum mole nihilo minor eſſe Nilo, & 600. millia paſſuum curſu ſuo conficit; & quod Ægyptiis Nilus, id ipſum regno Adelis præſtat fluvius Haoax, teſte Iſaaco Voſſio.

Haphnia, *Copenhagen*, urbs Silandiæ primaria, Daniæ regia, & academia, à Varburgo, urbe ejuſdem inſulæ, 15. leuc. Elſenorum urbem emporium ejuſdem in ora versùs 6.

¶ Haphnia urbs eſt Selandiæ inſulæ & Daniæ regni primaria. Diſtat 9. leucis à Varingburgo in Boream Elſenorum versùs; fuitque obſeſſa per aliquot menſes a Rege Sveciæ hiſce poſterioribus annis, irrito tamen conatu. Dicitur etiam Hafnia. Vide ibi.

¶ Hapſelia, *Hapſel*, urbs Livoniæ, in Eſtonia provincia & Vickeslandia regiuncula, ad ſinum parvum cognominem in ora maris Baltici. Fuit antea epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Rigenſi. 2. leucis Svecicis diſtat à Lehalio in Boream, & 11. à Revalia in occaſum; ſubeſtque Regi Sveciæ.

¶ Har-

¶ Harburgum, *Harbourg*, oppidum Germaniæ, in Ducatu Luneburgenſi, ad Albim fluvium, 2. leucis ab Hamburgo in auſtrum, & 6. à Luneburgo in occaſum.

¶ Harcurtium, *Harcourt*, oppidulum Galliæ, cum caſtro, in Normannia provincia & in Ebroicenſi tractu, vix 5. leucis ab Ebroico in Circium, 2. à Bellomontio in Boream. Hinc dicti Principes Lotharingi & Comes bello Perecelebris hiſce ultimis temporibus.

Tab. Peut. Hardebones, *Hardervvych*, oppidum Germaniæ inferioris, in Geldria, & ora ſinus Flevi, inter Arenacum & Campenam 5. leuc.

¶ Hardervicum, *Hardervvyck*, urbs munita Belgii, in Gueldria Batavica, & in Veluvia tractu, cum portu ſatis commodo ad interiorem ſinum maris Auſtrini, & Anzeatica, cum academia, 7. leucis diſtat ab Vltraiecto in Cæciam, & 6. à Daventria in occaſum. A quibuſdam dicitur Hardebones. Vide ibi.

¶ Harflevium, *Harfleur*, oppidum Galliæ, in Normania provincia & in Caletenſi tractu, ad Sequanæ æſtuarium. 3. leucis diſtat ab Honflevio in Boream, & vix 2. à Portu Gratiæ in ortum.

¶ Harfordia, *Harford*, urbs Angliæ, ad Leam amnem, 15. milliaribus à Londino in Boream Cantabrigiam verſùs. Ab ea regio adiacens dicitur Harfordienſis Comitatus, *Hartfordshire*, inter Cantabrigenſem Comitatum ad Boream & Mideleſexiam Comitatum ad auſtrum.

Ergi net. Hariſtallium, *Herſtel*, oppidum ſeu pagus Germaniæ, in Haſſiæ & Thuringiæ confinio.

¶ Hariſtallium, ſeu Heriſtellium, locus celebris in Hiſtoria Caroli Magni, auctoribus Eginarto, Reginone, & Aimoino, qui eum ad Wiſeram amnem deſcribunt. Hodie adhuc locus *Herſtel* ſupereſt ad Weſeram ſeu Viſurgim. Aliud Heriſtallium eſt apud ſcriptores ejuſdem Caroli Magni in ripa Moſæ fluminis, non procul à Leodio. Hic hodie pagus eſt qui nomen quoque retinet.

Scrip. Belg. Harlemum, *Haerlem*, urbs Batavorum, in Hollandia, Epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Trajectenſi, inde 9. leuc. in Bor. ab Amſtelodamo 3. à Lugduno 8. in ortum, maxima urbs. De qua libro 4. Itinerarii: Nocte iterum pulſa, Harlemum contendimus: illic, &c.

¶ Harlemum, *Harlem*, urbs eſt munita Belgii, in Hollandia Boreali, ad amnem Sparam, ubi ars Typographica putatur excogitata. Capta fuit & miſerè devaſtata ab Hiſpanis primo bello Belgico, nunc autem ſubeſt Reipublicæ provinciarum unitarum. Diſtat 5. leucis à Lugduno Batavorum in Boream, 3. ab Amſtelodamo in occaſum, 1. ab ora maris Germanici, & 9. ab Vltrajecto in Circium. Ab ea lacus adiacens dicitur *Haerlemerzée*, ſeu lacus Harlemi.

¶ Harlepolium, *Hartlepoole*, oppidum Angliæ Borealis, in ora littorali Diœceſis Dunelmenſis, 10. milliari- Anglicis à Dunelmo in Eurum, & 5. à confinio Eboracenſis provinciæ in Boream.

Tab. Peut. Harlingi, *Harlingen*, oppidum Friſiæ occidentalis, in ora littorali, à Levvardia urbe 3. leue. in occaſum.

¶ Harlingi, ſeu, & meliùs, Harlinga, urbs eſt Belgii & Friſiæ occidentalis, poſt Leovardiam primaria, munita, & expugnatu difficilis, quia circumpoſita regio inundari poteſt. Gaudet portu ſatis capaci in ora maris Auſtrini, & ſub dominio provinciar. unitarum Belgii.

Bibl. Harma, ſive Horma, *Ramas*, teſte Tudelenſi, oppidum Palæſtinæ, in Tribu Iuda.

Steph. Harma, vicus erat Bœotiæ, in finibus Tanagræorum, id nominis ſortitus à curru Amphiarai eo loci, excuſſo Amphiarao, inani delato. Alius ejuſdem nominis fuit in Attica, ubi Adraſtus curru confracto opera Arionis ſervatus eſt. Vnde, euntibus ex eo loco obſervantibus fulgur, ut eo viſo ſacra Delphos mitterent, ortum eſt adagium, *Vbi per Harma fulgur*, de iis quæ ſerò & admodum raro eveniunt. Auctor eſt Strabo libro 9.

¶ Harmaſtis, urbs Aſiæ, in Iberia, quæ & Armactica dicta, eſt nunc *Cori*, ex præcipuis totius Georgiæ, teſte Sanſone.

Thuc. Harmatus, oppidum Troadis, in Æolidis confinio, in ora, contra Methymnam urbem Lesbi. Populi Harmatopolitæ Plinio.

Harpadium, *Arpaia*, oppidum Hirpinorum, in Campaniæ confinio, ubi Furcæ Caudinæ, (vide Hirpinum) Ab Avella 4. mill. paſſ. intra montes.

Thuc. Strab. Harpagia ſive Harpagium, locus Myſiæ, in Aſia, apud Cyzicum urbem, Pario propior, ubi Ganymedem à Jove raptum Poetæ fabulantur: ſic à rapina dictus,

Harpaſa, urbs Cariæ, ad Harpaſum fluvium, apud Prienen & Mæandrum, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Stauropolitano. Non procul cautes ingens, digito mobilis, immobilis verò toto corpore, teſte Plinio libro 2. cap. 96. Plin. Liv. Ptol.

Harpinnates, fluvius Peloponneſi, per Elidem fluens & Harpinnum oppidum alluens. Pauſ.

Harpis, *Liceſtomo*, teſte Nigro, oppidum Myſiæ inferioris, ad Lycoſtomum Iſtri oſtium. Plin.

Harponium oppidum Lucaniæ, apud Vicenumum. Vide Arponium; ſcribitur enim cum & ſine aſpiratione. Diod.

¶ Harria, *Harrie* ſeu *Harnland*, provincia Livoniæ, in Eſtonia, in ora littorali ſinus Finnici, ubi Revalia, *Revel*, totius Eſtoniæ caput, ſub dominio Svecorum.

¶ Hartzeroda, *Harezerode*, caſtrum Germaniæ, in Saxonia ſuperiori & in Principatu Anhaltino, ad Selkam amnem, 12. mill. paſſ. à Northuſia in Cæciam Magdeburgum verſùs, ubi ſedes unius ex quinque Principibus Anhaltinis.

Harudes, populi Galliæ Tranſrhenani, Sequanis finitimi, quorum urbs *Coſtentz* à Cœnali putatur: cùm Conſtantia ſit in Svevia, à Sequanis longè diſtans. Cæſ.

¶ Harvicum, *Harvich*, oppidum eſt munitum Angliæ, cum portu percapaci, in Eſſexia provincia, in ora Oceani Germanici, ubi Stura fluvius in eum ſe exonerat, prope confinia Suffolciæ.

Hasbania, *Haſpengavv*, regio Brabantiæ, ſub ditione Leodienſi: cujus caput eſt Fanum S. Trudonis, oppidum, *S. Truyen*. Sig.

¶ Hasbata, *Hasbat*, provincia regni Fezzæ, in Africa, magis in Boream tendens verſùs fretum Herculeum, ubi urbes Tingis, Cepta, & Arzilla.

¶ Haſcora, quæ & Eſcura, *Haſcora*, provincia eſt regni Marochii, inter provincias Ducalam ad Boream, Marochiam ad meridiem, & Tedleſam ad ortum. Ejus urbs præcipua Elmandina dicitur.

¶ Haſpahamum, ſeu Aſpahamum, *Hiſpaham* ſeu *Haſpaham*, urbs Aſiæ, Perſiæ nunc præcipua, ampliſſima & ſplendida, cum ſuperbiſſimo Palatio regio & tribus amplis ſuburbiis, in provincia *Hyerach* dicta. Ibi commoratur Perſarum Rex; creſcitque in dies. Sunt qui credant dictam fuiſſe Hecatompilon antiquitus; eſtque ferè media inter Tabriſium ad Boream & Armuzium ad auſtrum.

Plin. Haſſi, ſeu Baſſi, ut alii legunt, populi Belgii, quorum oppidum *la Baſſée* dicitur, in Arteſia, in Flandriæ confinio, ab Atrebatenſi urbe 8. leucis in Boream, à Bethunia 3. in ortum.

¶ Haſſi, ſeu Baſſi, quibuſdam ſunt populi Belgii, ubi nunc oppidum *la Baſſée*, in Flandriæ Comitatu et in confinio Arteſiæ, alias munitum; 5. leucis ab Atrebato in Boream, ſub dominio Regis Franciæ pace ab Aquiſgranum ſancita.

¶ Haſſia, *Heſſen* Germanis, *la Heſſe* Gallis, provincia eſt Germaniæ, in Circulo Rheni, inter Weteraviam ad occaſum et Weſtphaliam ad ſeptentrionem, Franconiam ad meridiem, & Thuringiam ad ortum. Ejus Principes Lantgravii dicuntur; ſuberatque antea tribus Principibus Lantgraviis, nempe Caſſelenſi, Marpurgenſi & Darmſtadienſi. Sed deficiente Marpurgenſi, ſine prole, Caſſelenſis majorem partem ditionis conſecutus eſt, & Darmſtadienſis minorem tantùm recepit.

¶ Haſſiæ Caſſelenſis Lantgravio ſubſunt Haſſia propria ubi Caſſela, Comitatus Zigenemenſis, Abbatia Heroſeldenſis, pars orientalis Comitatus Valdecenſis, pars Borealis principatus Marpurgenſis, quatuor Præfecturæ Comitatus Scaumburgenſis in Weſtphalia, prope Mindam, & Smalcada urbs Principatus Hennebergenſis, cum aliquot locis Veteraviæ.

Haſſiæ Caſſelenſis urbes:

Caſſella, Caſſel.
Eſcuvega, Eſchvvege.
Heroſelda, Hirſchfeldt.
Marpurgum, Marpurg.
Rotenburgum, Rotenburg.
Smalcalda, Smalkalden.
Waldecum, Valdek.
Zigenemium, Ziegenhaim.

¶ Haſſiæ Darmſtadienſis Lantgravio ſubſunt pars minor ſeu auſtralis Principatus Marpurgenſis, ubi Gieſſa & Butzbachium, & Geravia, ubi Darmoſtadium.

Haſta, urbs Liguriæ, ad Tanarum fluvium, epiſcopalis

palis ſub Archiepiſcopo Mediolanenſi, (vide Aſta) ſic à Claudiano, de 6. conſ. Honorii.

- nec plus Pollentia rebus
Contulit Auſonii aut mœnia vindicis Haſtæ.

Claud. ¶ Havana, *la Havana*, portus celeberrimus & capaciſſimus Americæ ſeptentrionalis, in Cuba inſula verſùs Boream, & è regione Capitis Floridæ, ubi appulunt claſſes Hiſpaniæ. Oppidum ei adiacet permunitum, dictum *la Havana* ſeu *S. Chriſtoval de la Havana*, cum valido Hiſpanorum præſidio & arce.

Prov. Rem. Havelburgum, *Havelburg*, urbs Germaniæ, in Marchia Brandeburgenſi, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Magdeburgenſi, inde 10. leuc. in Cæciam, ad Havellam fluvium.

¶ Havelburgum, meliùs dicitur Havelberga, *Havelberg*, urbs epiſcopalis Germaniæ, in ditione Electoris Brandeburgici, ad Havelam fluvium, qui uno milliari infrà cadit in Albim; eſtque 10. leucis infra Magdeburgum in Boream, & 8. a Brandeburgo in Circium.

Beda. Hauguſtaldium, Hauguſtaldia aliis, urbs olim epiſcopalis Angliæ, ſub Archiepiſcopo Eboracenſi, nunc pagus agri * Eboracenſis. Vide Auguſtaldia. (* Lindisfarna.)

Procop. Hebdomum ſuburbium erat Byzantii, ab eo 7 mill. paſſ. diſtans.

Bibl. Hebræi populi notiſſimi Palæſtinæ, ab Heber pronepote Sem, teſte D. Iſidoro. Vide Iudæi. Statius libro 5. ſylv. carm. 1.

Thura, Palæſtini ſimul Hebraique liquores.

Script. Scot. Hebrides, inſulæ Albionis, oræ Scotiæ occiduæ adjacentes, * *Illis* vulgò. Vide Ebudæ. Harum ſedes epiſcopalis in oppido S. Columbi eſſe ſolet ſub Archiepiſcopo Glaſquenſi. (* *Illa* quidem vulgò dicitur Epidium, vna Hebridum.)

Auſon. Hebromagum, ſive, ut aliis videtur, Hebromanum, pagus Aquitaniæ, *Embrau* ſeu *Brau* Vineto, apud Blaviam oppidum, vel *Bourg*, teſte Scaligero, oppidum à Burdigala, 4. leucis, ad Durani fluvii cum Garumna confluentiam, è regione Pauliaci. Vide Ebromagum. Eſt autem Ebromagus ſive Hebromagus pagus ab Hebromano diverſus, in Gallia Narbonenſi, inter Carcaſonem 5. & Toloſam 10. leuc. occurrens. De Hebromano Auſonius epiſtola 24.

Hebromani jam teſta ſubit, jam prædia fratris.

Lib. Reg. Hebron, Eleutheropolis Antonino, *Calil*, teſte Iuſto Gyſtellio, incolis & aliis *Ebron*, urbs Palæſtinæ olim epiſcopalis, nunc pagus ab Hieroſolymis 20. mill. paſſ. in meridiem & Africum Aſcalonem verſùs.

¶ Hebron, urbs Palæſtinæ, antea Cariath Arbe, id eſt civitas quatuor, quod quidam Græca voce Tetrapolim interpretati ſunt: civitas antiquiſſima, 7. annis ante Tanim Ægypti condita, ſub Chananæis, urbs regia, poſtea in Tribu Iuda, & Levitis data, totius Tribus maxima, & Davidi Regis per ſeptem annos regia, tempore Chriſtianorum epiſcopali ſede inſignita; qua tandem deſtructa, nova Hebron in vicino loco conſtructa eſt.

Strab. Plin. Mela. & al. Hebrus, *Mariza* Leunclavio & aliis, fluvius ingens Thraciæ, ex Hæmo monte oriens, ac in Ægæum mare Philippopoli, Hadrianopoli, & Traianopoli urbibus abluitis, inter Maroniam & Ænon urbes, exiens. Virgilius libro 4. Georgicorum:

Gurgite cum medio portans Oeagrius Hebrus.

Hebudæ, inſulæ Scotiæ. Vide Ebudæ.

Suid. Hecates inſula parva maris Ægæi, apud Delum, quæ & Pſammite; ſic ab Hecate maga, ut videtur, dicta, de qua Ovidius libro 7. Metamorphoſeon:

Ibat ad antiquas Hecates Perſeidos aras.

Hecatombæum, locus Achaiæ, in Peloponneſo, circa Dymam urbem, ab hecatombe ſacrificio. Polyb.

Plut. Ptol. Hecatompedum, *Sovoto* Sophiano, urbs Epiri, in Chaonia regione, Ephyræ urbi finitima.

Euſta. Hecatompolis, Cretæ inſula, ſic dicta à centum urbibus, quibus ſub Minoe Rege conſtabat. Sicuti & Laconica, teſte Strabone.

Polyb. Strab Plin. Q. C. & al. Hecatompylos, *Hiſpahan* Caſtaldo, *Iex* Theveto, & *Iexdi*, urbs Parthiæ maxima & regia, à 100. portis dicta, inter Ecbatana ad occaſum 150. & Alexandriam Ariæ in ortum 565. mill. paſſ. diſtans. Sic etiam Thebæ urbs Ægypti dicta, à numero portarum; ſicuti Thebæ Bœotiæ Heptapylos à 7. portis.

Strab. Herod. Steph. Hecatonneſi, inſulæ plures parvæ maris Ægæi, inter Leſbum & Troadis oram, numero 20. teſte Strabone 40. apud Timoſthenem, ſed 100. nomen ipſum indicat; potiùs ſcopuli quàm inſulæ.

¶ Hecla, *Hecla*, mons Iſlandiæ peramplus & ignivomus, ex quo non tantùm ignes, ſed etiam fulgura emicant permixta quaſi fulminibus. Eſt in parte meridionali inſulæ, quæ ab indigenis *Sudlendingafiordung* dicitur, verſùs urbem *Scalholt* epiſcopalem.

Hectodurum, *Eſthal*, teſte Lazio, oppidum Rhætiæ, in Svevia, inter Campodunum 3. & Curiam in auſtrum 7. leucis. Vide Ectodurum; nam & ſic ſcribitur. Ptol.

¶ Hectodurum, ſeu Ectodurus, aliis eſt *LeutKirck*, oppidulum Sveviæ, 3. leucis à Campoduno in occaſum, in ditione Auſtriacorum.

Hedena, *Hesdin*, oppidum cum arce permunita Belgii, in Arteſia, in finibus Picardiæ, ab Atrebatibus 11. leucis in occaſum, à Fano Divi Pauli 4.

¶ Hedena, *Hedin*, arx eſt permunita Arteſiæ, ad Quantiam fluvium, in limite Picardiæ. Capta fuit anno 1639. à Rege Franciæ, cui etiamnum ſubeſt. Diſtat 7. leucis ab Abbavilla in Boream, & 4. a Monſtrolio in ortum, intra paludes. Excitata fuerat alias ab Hiſpanis contra Gallos, a quibus pluries capta, tandem ipſis ceſſit pace ad Pyrenæos ſancita.

Hedeta, quæ & Leria, *Liria*, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis, in regno Valentiæ ab ea 4. leucis in occaſum, à Sagunto 2. Populi Hedetani & Sedetani Plinio & Livio. Ptol.

¶ Hedeta, ſeu Edeta, *Liria*. oppidum Celtiberorum aliàs, nunc caſtrum eſt regni Valentiæ, ad Turiam fluvium.

Hedimeles, mors Atticæ, cuius meminit Iuvenalis ſatyra 6. Iuven.

*Quo tener * Hemideles operam dedit, hoc tenet, hoc ſe Solatur.*

(* Niſi Hedimeles vel Hedymeles in hoc verſu ſit nomen citharœdi.)

Hedonacum, vicus Bœotiæ ubi, Narciſſi fons qui & Donacum legitur. Pauſan.

Hedones, regio Thraciæ, in Macedoniæ confinio, ubi Hedones populi Stephano. Ptol.

Hedros. Vide Edros. Andros Plinio, & Andium Antonino. inſula Hiberniæ deſerta, *Liſter* incolis. Aliis e inſula Oceani Britannici, *Enbly*, & Anglicè *Berdſey* teſte Camdeno. Ptol.

¶ Hedros, ſeu Edros, & Adros, eſt *Berdſey*, inſula parva Angliæ, in ora Walliæ Borealis & Arvoniæ provinciæ.

Hedua, quæ & Auguſta Heduorum, & Auguſtodunum, *Autun*, urbs Galliæ Celticæ, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Lugdunenſi, in Burgundiæ Ducatu. Populi Hedui Plinio, Ædui Cæſari. Hos Theſaurus Linguæ Latinæ Arvernis finitimos non bene facit. Vide Auguſtodunum. De Heduis Andreas Alciatus in emblem. Sidon.

Bituricis vervex, Heduis dat ſucula nomen.

Hedyllum, mons Bœotiæ, a Parnaſſo Cephiſo fluvio diviſus. Hedilius Plutarcho. Suid.

¶ Hedyphon Straboni, Babyloniæ regionis fluvius, fortè Hedypnus Plinii, quem ſcribit in Eulæum recipi. Steph.

Hegaleos, mons Atticæ nemoroſus, cuius meminit Statius in libro 12. Thebaidos:

Dives & Hegaleos nemorum, Parneſque benignus.

Hegetmatia, *Lignitz* Villanovano, urbs Germaniæ, in Sileſia, ex primis poſt Vratiſlaviam, à qua 6. leucis in occaſum recedit. Gorlitium verſus 9. Ptol.

Hegonis, *Egeſpotamos* Nigro, aliis *Fainam*, promontorium Macedoniæ, inter Theſſalonicam & Caſſandream, apud oſtia Chabrii fluvii, qui *Egeſpotamos* ibi dicitur. Ptol.

¶ Hegovia, *Hegovv*, tractus eſt Germaniæ, in Svevia regione, inter lacum Cellenſem ad ortum & Sylvam Nigram ad occaſum, vix ad 6. milliaria Germanica extenſus, ubi ſunt Lantgraviatus Nellemburgicus, ſub Auſtriacis, cum oppido *Stocack* dicto, Duellium, *Hohent Wiel*, ſub Duce Wirtembergico, & aliquot alia loca.

Hegua, Ægua Straboni, Ategua Cæſari & aliis, oppidum Hiſpaniæ Bæticæ. Vide Ategua. Plin.

Heideba, *Schleſvvick*, teſte Crantzio, urbs Holſatiæ, ſeu Cimbricæ Cherſoneſi, in Holſatiæ & Iutiæ confinio, Ducatus, & urbs epiſcopalis anno ſalutis 948. ſub Archiepiſcopo Lundenſi effecta, ad * Eydoram fluvium, ab Hamburgo & Lubeca, urbibus maximis Saxoniæ, 16. leucis in Boream diſtans (* potiùs ad Sliam fluvium.) Sax.

¶ Heideba, *EleſvvicK*, Crantzio, urbs eſt Daniæ, in Iutia Gram.

tia

Gram. tia meridionali, Ducatus Sleſvicenſis caput, ad Sliam fluvium, qui in mare Balticum ſe exonerat aliquot leucis infra. 4. leucis diſtat à Rensburgo & à confinio Holſatiæ in Boream, totidem à Flensburgo in auſtrum, 5. autem ab Huſumo in ortum. Ei adjacet Gottorpia arx, ubi Ducum ſedes è ſtirpe Regum Daniæ & Ducum Holſatiæ.

Script. Germ. Heidelberga, *Heidelberg*, urbs Germaniæ, in Svevia, apud Franconiæ limites, Palatinatus præcipua, & academia anno ſalutis 1346. erecta, intra montes, proxima Spiræ, inde 3. leucis in ortum diſtans.

¶ Heidelberga, *Heidelberg*, urbs eſt Germaniæ, in Circulo Rheni & Palatinatus inferioris, ſeu Rheni caput, ad Neccarum fluvium, in confinio Sveviæ, à qua vix 4. leucis diſtat. Caſtrum habet probè munitum in colle, ubi ſedes eſt Principis Electoris. 3. leucis diſtat à Spira in Cæciam. Pluries capta & miſerè devaſtata fuit ab Hiſpanis & aliis durante ultimo bello Germanico. Nunc autem reparatur in dies, eſtq; ſatis magnifica & elegans cum ponte ligneo ad Neccarum; ibique inſtituta fuit Academia anno 1346. à Roberto Comite Palatino.

¶ Heilsberga, *Heilsberg*, oppidum Poloniæ in Pruſſia regia, cum arce, ad fluvium *Alle*, in qua ſedes Epiſcopi Varmienſis. Anno 1240. condita eſt, & 8. milliaribus Germanicis diſtat à Regio monte in meridiem.

¶ Hela, *Heila*, oppidulum eſt Poloniæ, in Pruſſia regia, ad apicem ſinus *Pautzkervvick* dicti, & pro majori parte à mari Baltico circumdatur, anno 1572. hoc oppidulum incendio oborto conflagravit, poſtea utcumq; reparatum fuit. Diſtat 4. milliaribus Germanicis à Gedano in Boream.

Helectrides inſulæ. Vide Electrides.

¶ Hellelus, *Ill*, fluvius Germaniæ, oritur propè Ferretam, in Sundgovia; deinde per Alſatiam ſuperiorem labens. Mulhuſium, Enſisheimum, Colmariam, Schleſtadium, & Benofeldam, rigat, uti & Argentinam, infra quam Rheno miſcetur.

Oroſ. Zoſ. Aur. Vict. Helena, *Elna*, urbs Hiſpaniæ citerioris maritima, in Catalauniæ & Galliæ Narbonenſis confinio, apud Ruſcinonem, ſeu, ut nunc vocant, Parpinianum, 2. leucis diſtans, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Narbonenſi, inde 11. leuc. in auſtrum Gerundam versùs totidem, apud Caucoliberim, cui in epiſcopali ſede ſucceſſit.

¶ Helena, *Elna*, Gallis *Elne*, urbs eſt parva Galliæ Narbonenſis, & Comitatus Ruſcinonenſis, in colle, ad amnem *Tech*, antea ſub dominio Regis Hiſpaniæ, nunc autem Franciæ adjecta ab anno 1640. Aliàs erat epiſcopalis, ſed anno 1604. ejus Epiſcopatus Perpinianum translatus fuit à Clemente VIII. Vix diſtat una leuca ab ora maris Mediterranei, & 3. leucis Gallicis à Perpiniano in auſtrum Caucoliberim versùs, à quo pari ſpatio diſtat.

Prot. Helena altera, quæ & Helenopolis, urbs Bithyniæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Nicomedienſi, apud oram Propontidis, & oſtia Draconis fluvii, ſic à Conſtantino Magno in Helenæ matris honorem dicta.

Strab. Plin. & al. Helene, quæ & Macris Steph. *Macroniſi* Sophiano, inſula maris Myrtoi, Eubœæ proxima, inter Sunium Atticæ promontorium ad occaſum, & Ceam inſulam ad ortum 5. mill. paſſ. ſita, ſic ab Helena ibi à Paride ſtuprata, teſte Mela. Sed Macris ab Helena diverſa 3. mill. paſſ. abeſt, à Sunio promontorio 7.

Euſta. Helenium, Helenios Stephano, inſula parva Ægypti apud Canopum urbem.

Script. Germ. Helenopolis, *Franckfurt*, teſte Munſtero, urbs Germaniæ clariſſima, & emporium Germaniæ totius celeberrimum, urbs libera Franconiæ ab Mœnum fluvium, à Magontia urbe 4. leucis diſtans in ortum, à Spira 12. Helenopolis altera Bithyniæ. Vide Helena.

¶ Helenopolim olim dictam ſcribit Munſterus eam Germaniæ urbem, quam hodie *Francfurt am Main* appellant; ſed quando aut à quibus non addit. Urbs eſt ad Mœnum fluvium, eleganter extructa, cum ponte lapideo inſigni, cui ab altera fluminis ripa annexa eſt urbecula *Saxenhauſen*, eidem obediens. Duabus hæc urbs in annonundinis & Imperatorum electionibus nobilem ſe reddit. Vide Francofurtum.

In Authentic. Helenopontus & Hellenopontus, regio Bithyniæ quæ & Pontus dicitur Ptolemæo, inter Bithyniam & Paphlagoniam, mari Euxino oppoſita. Sed Helenopontus in libro Conciliorum magis patet, Paphlagoniam cum parte Cappadociæ complectens, cum Amaſea metropolis in ea reponatur.

Ovid. Helerni lucus circa urbem Romam & Tiberim fluvium erat. Ovidius 6. faſt.

Adjacet antiquus Tiberino lucus Helerni.

Cæſ. Heleuteri, populi Aquitaniæ, Cadurcis proximi, quorum oppidum *Orillac*, urbi S. Flori propinquum. Horum regio Vigenereo, *Vivarets* dicitur. Sed hæc regio apud Rhodanum fluvium longè diſtat à Cadurcis (quibus hi populi ex Cæſare erant finitimi) Ruthenis & Velaunis interſitis.

¶ Heleutheri aliis populi erant ubi nunc Albigenſis tractus, *l'Albigeois*, cujus urbs primaria Albiga, longè ab Oteliaco, in auſtrum diſtans, Brietio & Sanſone teſtibus.

Plin. Helia, inſula parva Siciliæ, apud Drepanum urbem, in ora occidua. Helia item Bedæ, & Elia, *Ely*, urbs epiſcopalis Angliæ, ſic ab anguillis (quas Angli *Eeles* vocant) dicta, quarum ibi ingens copia, ob multas aquas, quibus uti inſula continetur. Cantabrigiæ proxima.

Polib. Pauſ. & al. Helice, *Niora* Moletio, oppidum Peloponneſi, in ora Achajæ, Buræ proximum, ab Ægio 40. ſtad. diſtans, aquis abſorptum, teſte Ovidio libro 15. Metamorphoſeon:

Si quæras Helicen & Buram Achaidas urbes,
Invenies ſub aquis.

Strab. Plin. Pauſ. Helicon, & aliàs Helycon, *Helicona*, mons Bœotiæ, à Poetis decantatiſſimus, Muſis ſacer, Parnaſſo vicinus, inter illum & Thebas, qui incolis *Eialia* dicitur. Sed Helicon Thebas attingens locus eſt. Ejus meminit Ovidius libro 2. Metamorphoſeon:

Virgineuſque Helicon, & nondum Oeagrius Æmus.

Hinc Heliconius, a, um, adiect. & Heliconides, ac Heliconiades Muſæ. Statius libro 7. Thebaid.

Horrent Tyrrhenos Heliconia plectra tumultus.

Pauſ. Helicon item, fluvius Macedoniæ, Dium urbem præterfluens, qui Ptolemæo Pharybus, Libro Baphyrus, & Lycophro Bephyrus dici videtur, *Faribo*. Helicon quoque Ptolemæo fluvius Siciliæ, *Olivieri*, teſte Fazello, vel *Oliverio*, inter Mylen & Tyndarium fluens.

Arri. Ptol. Heliopolis, quæ & Thebæ Diodoro Siculo, Solis oppidum Plinio, *Bethſemes*, & Arabicè *Bahalbeth*, urbs Ægypti epiſcopalis, teſte Guillelmo Tyrio, apud Babylonem, ab Iſraelitis, cùm eſſent in Ægypto, condita, teſte Divo Iſidoro libro 5. etymolog. Hic Mithras Rex primus obeliſcos erexit, Solique dicavit, auctore Plinio libro 36. capite 8. Fuit & * Heliopolis oppidum Ciliciæ, patria Chryſippi Philoſophi, Solino. (* Sic vetera Solini exemplaria plerumque habent, at corruptè pro Soloe: in proclivi erat ut quis pro urbs Soloe legeret urbs Solis, hoc eſt, Heliopolis.)

Plin. Ptol. & al. Heliopolis altera, *Balbec* Poſtello, *Marbech* Leunclavio, urbs Phœnicis, ad Libanum montem, inter Laodiceam 60. & Damaſcum 70. mil. paſſ. ab Abyla 32. ex Itinerario Antonini, olim epiſcopalis, poſtea metropolis effecta ſub Patriarcha Antiocheno.

¶ Heliopolis urbs fuit Aſiæ minoris, in Phrygia, apud Michaelem Glycum 4. ſtatuam hinc avexiſſe Conſtantinum Imperatorem & Conſtantinopoli columnæ impoſuiſſe idem addit.

Heliopolis item, urbs Germaniæ, id eſt, Solis oppidum, Soltvedelia, nunc *Soltwedel*, in Marchia, inter Gardilebiam 5. & Olzeniam 6. leuc. versùs Luneburgum.

Stat. Hiliſus, fluvius Peloponneſi, ſive Atticæ, ut aliis videtur, à Statio libro 4. Theb. memor.

Lambit, & anfractu riparum incurvus Heliſos.

Caſ. Plin. Tac. Helium, *die Wael*, teſte Ortelio, oſtium Rheni occidentale, in quo Moſa cum Rheno in Oceanum effunditur. Sed *die Wael* Vahalis fluvius eſt pars Rheni, quæ Moſæ commiſcetur.

¶ Helium, oſtium Rheni, quod & Occidentale ſeu & Moſæ oſtium, erat juxta Helium caſtrum, in parte auſtrali Bataviæ, ubi Brilla urbs ſita eſt; vocaturque nunc *Die Maes* incolis, *la Meuſe* Gallis, teſte Ortelio.

Strab. Hellas, oppidum Theſſaliæ, inter Pharſalum & Melitæam. Eſt & regio eadem Græciæ apud Strabonem & Plinium. Populi Hellenes, ab Hellene Deucalionis filio dicti.

¶ Hellas aliquando ſumitur à quibuſdam pro tota Græcia, veriùs autem fuit pars Græciæ, quæ aliter Achaia dicta fuit: ſub qua fuere Attica, Megaris, Bœotia, Phocis, Locri, Ætolia, & Doris. Terminabatur à ſeptentrione Macedonia & Theſſalia, ab oriente mari Ægæo, ab occidente mari Jonio, & à meridie ſinu Corinthiaco & ſi-

nu Saronico. Hæc regio nunc *Livadie* dicitur; ſubeſtque tota dominio Turcarum.

Vrbes Helladis, ſive Achajæ exſtantes:

* Ægina, (*Engia.*)
Aquila, olim Calydon, (*Aſton.*)
Athenæ, (*Setines,*)
Aulis, (intercidit.)
Calydon. Vide Aquila.
Coronea, (*Corene.*)
Daulis, (*Daulia.*)
Delphi, poſtea Salona.
Elatia, olim epiſcopalis Phocidis.
Marathon, (*Marathona.*)
Megara, (*Megara.*)
* Naupactum, (*Lepanto.*)
Opus, olim epiſcopalis cùm ſtaret, (*in ruinis jacet.*)
Salona, olim Delphi, epiſcopalis Phocidis, ſub Naupacto, (*Salona.*)
Tanagra Bœotiæ, olim epiſcopalis, (*Anateria.*)
Thebæ, (*Stives.*)
Thermopylæ, (*non eſt urbs, ſed locus.*)
Theſpiæ, (*Teſpe.*)

Strab. Hellenes *Pontevedra*, teſte Mariana, populi & oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis, in ora occidentali Callaicorum, à Tyde urbe 8. leucis recedens.

Hellenopolis. Vide Helenopolis.

Xeno. Strab. Plin. Helleſpontus, *Stretto di Gallipoli* Caſtaldo, *Braccio di San Giorgio* Volaterrano, anguſtia maris inter Seſtum urbem Thraciæ in Europa, & Abydum urbem Phrygiæ in Aſia, apud Xenophontem 8. ſtadiis, apud Plinium 7. tantùm diſtantes. Hujus & Propontidis longitudo 188. mill. paſſ. eſt, teſte Plinio. Quod fretum variè nominatur. Seſtiacum pelagus Auſonio, cui etiam Freta Abydi, Fretum Abydenum Appiano, Alexandrino, Pontus Phryxæus, Lucano, Phryxæa æquora Valerio Flacco, Phryxi ſemita Statio, Athamanticis fluentum Apollonio, Ægæum fretum Pacuvio. Nomen habet ab Helle filia Athamantis Regis Thebarum, quæ ibi decidens ſubmerſa eſt.

¶ Helleſpontus, fretum ſeu anguſtiæ maris, inter Thraciam & Aſiam minorem. Extenditur à ſeptentrione in meridiem per 45. ferè milliaria, nempe à Propontide uſque ad mare Aegæum. Maximè autem reſtringitur ad auſtrum inter Seſtum & Abydum arces permunitas Turcarum, quæ vulgò *les Dardanelles* dicuntur. Fretum autem vocatur *Deſtroit de Gallipoli* ab urbe Callipoli ei adjacente, ſeu etiam *le bras de S. George*, Belgis *S. Joris arm.* Dicitur adhuc aliquando *les bouches des Dardanelles* à quibuſdam.

Ptol. Helleſpontus quoque, regio Aſiæ, pars Myſiæ, mari prædicto expoſita; in qua urbes ſunt Cyzicus, Parium, Lampſacus, Abydus, cum Dardano. Populi Helleſpontii Plinio. Hinc Helleſpontiacus, & Helleſponticus nomen gentis, ut Helleſpontiaca Sibylla, quæ vixit Solonis, & Cyri temporibus, teſte Lactantio. Ovidius libro 4. faſt.

Perque urbes Aſiæ longum petit Helleſpontum.

Virgilius libro 4. Georgicorum:

Helleſpontiaci ſervet tutela Priapi.

Plin. Hellviones, Helvæones Ptolemæo, ſive, ut alii legunt, Æluæones, Helluſii Tacito, Helli Ammiano, populi Germaniæ, quorum locus *Heil*, in ora ad ſinum Venedicum apud Dantiſcum urbem, teſte Willichio.

¶ Hellevîones, ſeu Hilleviones, populi fuere Scandinaviæ, Cluverio, Brietio, & aliis teſtibus, ubi nunc Hallandia provincia Sveciæ, prope fauces ſinus Codani, longè à Dantiſco in occaſum. Ortelius eos putat quos Dalecarlos hodie vocant. Hilleviones enim Cimbrica lingua, quæ Scandinavica eſt, Monticolam ſignificat. Habitant enim hi ad Sevonem montem, Riphæis non minorem, ut inquit Plinius.

Plin. Hellopes, *Lopeſia*, teſte Pineto, populi Epiri, circa Dodonam, quorum regio Hellopia Straboni, vulgò *Lopeſia*.

Vet. In. Heilum, ſic in codice Theodoſiano, *Ell*, vicus Germaniæ ſuperioris, in Alſatia, ad Hellum fluvium ſive Ellum, apud Colmariam urbem, Elegia ſcriptoribus mediæ ætatis.

¶ Hellum aliis eſt Helellus & Elcebus, *Ello*. Vicus eſt Alſatiæ inferioris, versùs Argentinam, uno milliari à Benofelda. Vide Elcebus.

Scrip. Germ. Helmeſtadium, *Helmſtat*, urbs Germaniæ, & academia Saxoniæ, media inter Magdeburgum ad ortum & Brunopolim ad occaſum, 6. ferè leucis diſſidens, Halberſtadio propior: Hemopolis apud literatos.

¶ Helmeſtadium, *Helmſtat* ſeu & *Halemſtat*, urbecula eſt parva & vix alicujus nominis, alias ſub proprio Abbate; nunc autem paret Duci Brunſvicenſi ab anno 1490. eſtque in limite Ducatus Magdeburgenſis, medio inter Magdeburgum & Brunſvicum itinere.

¶ Helmeſtadium, *Helmſtede*, urbs munita, cum portu, in Hallandia provincia, & in ora littorali ſinus Codani, versùs limites Scaniæ. Subeſt dominio Regis Sveciæ ab anno 1645. pace ad Bromsbroam confecta.

Helorus, Elorus Athenæo, Eleſporus Polybio, Ellepores Æliano, fluvius parvus magnæ Greciæ, inter Cauloniam & Scyllacium fluens, ubi Græci à Dionyſio victi.

Helorus, & Helorum, urbs Siciliæ everſa, cum fluvio cognomine. Vide Elorus. *Sil.*

Helos Pteleon, & Dorion, tria oppidula Laconicæ, ad ſinum Laconicum proxima; quorum meminit Statius libro 4. Thebaid. *Strab. Pauſ. Tac.*

Quos Helos, & Pteleon, Getico quos flebile vati Dorion.

¶ Helſingfordia, *Helſingfors*, urbecula Sveciæ, in Nylandia parte Finlandiæ, in ora littorali ſinus Finnici, ubi recipit amnem Wandam. Gaudet portu utcumque capaci.

¶ Helſingia, *Helſingie*, provincia Sveciæ, inter Dalecarliam ad occaſum, Jemptiam & Medelpadiam ad Boream, & ſinum Bothnicum ad ortum, ubi oppidum præcipuum *Xudvvikſuvaldia*.

¶ Helſingoburgum, *Elſinborch*, oppidum munitum Scaniæ provinciæ, cum portu juxta Sundicum fretum, & è regione Zeelandiæ inſulæ & Elſenoræ urbis, antea ſub dominio Regis Daniæ; ſed ab anno 1660. factum eſt Svecici juris pace ad Roſchildam.

Helvæ, *Elvas*, urbs Luſitaniæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Eborenſi, inde 8. leuc. in Boream, à Pace Auguſta 3. in regno Portugallico.

Helvæ, *Elvas*, urbs eſt Hiſpaniæ, in Portugallia, quæ à Caſtellanis *Yelves* dicitur. Probè munita fuit hiſce ultimis temporibus, & ſedet juxta amnem Caiolam, una leuca tantùm ab Ana fluvio, in provincia intra Tagum & Anam. Fruſtra obſeſſa fuit anno 1659. ab Hiſpanis, qui ibi etiam grandi clade affecti fuere à Luſitanis. Dicitur & Elva; diſtatque 12. leucis ab Ebora in ortum. *Tac.*

Helvecones. Vide Ælvæones.

Helvetii, *Schvvitzer*, vel *Schvveitzer*, & Italis *Svizzeri*, populi Germaniæ ſuperioris quorum regio ampla Helvetia, *Schvvitzerlandt*, Rheno fluvio circumfluente ad auſtrum & ortum, ac Jura monte à Sequanis diſſeparante, continetur, in 13. conventus juridicos diviſa; qui ſunt Tigurum, *Zurich*, Berna, *Bern*, Baſilea, *Baſel*, Schaphuſia, *Scafhauſen*, Tugium, *Zug*, Luceria, *Lucern*, Salodorum, *Solourn*, Friburgum, *Friburg*, Svitia, *Svvitz*, Uria, *Uri*, Tranſylvania, *Undervvald*, Glarona, *Glaritz*, & Abbatiſcella, *Appenzeel:* ex quibus 4. poſtremi potiùs pagi ſunt quàm urbes. Helvetiæ meminit Ludovicus Maſurius in ſupplemento hodiœporico: *Caſ. Plin. Tac. & al.*

Immanesque lacus, & quas Helvetia valles
Gens ſub prærupta plurima rupe colit.

Et lidro 4. Itinerarii:

Helvetios Italis dirimit mons aſper ab oris,
Pars Adula, &c.

¶ Helvetii populi fuere Galliæ Lugdunenſis, à qua poſtea decerpti fuere, & Germaniæ attributi. Diviſi fuerant olim in Tigurinos, Tugenos, Ambrones, & Urbigenos. Ab his regio Helvetia dicta fuit. Habet ab oriente & ſeptentrione lacum Brigantinum & Rhenum fluvium, quo ſeparatur à reliqua Germania, ab occidente Comitatum Burgundiæ, & à meridie Lemanum lacum & Valeſiam. Helvetii quanquam in Germania, ſunt tamen ſui juris, nec quicquam pendent ab Imperatore. Dicuntur *les Suiſſes* à Gallis, & eorum regio Helvetia, *la Suiſſe*; eſtque lacubus & montibus plena. Dividitur in tredecim conventus ſeu pagos, vulgò *les treize Cantons*, quorum ſeptem habent urbes cognomines, nempe Tigurum, Berna, Baſilea, Scaphuſia, Lucerna, Salodurum, & Friburgum; Tugium autem, Glarona, Abbatiſcella, & Svitia ſunt vici, uti & Stantia, *Stantz*, in Undervaldienſi pago, & Altorfium, *Altorf*, in pago Uritano: Ex his verò pagis ſeptem ſunt Catholici, nempe Lu-

Lucerna, Friburgum, Salodurum, Tugium, Urium, Undervaldium, & Svitia; quatuor Reformati, Tigurum ſcilicet, Berna, Baſilea, & Scaphuſia; & duo mixti, nimirum Glarona & Abbatiſcella. Helvetiis confœderati ſunt Rhæti, Valeſii, Epiſcopi Conſtantienſis & Baſileenſis, Abbas S. Galli, cum aliquot aliis: Sed Rhæti & Valeſii ſunt extra Helvetiam.

Helvetii antea pro majori parte ſuberant Ducibus Auſtriæ; ſed cum duriùs vexarentur ab Alberto Auſtrio Rodolphi Imperatoris filio, Svitii, Urii, & Undervaldii fœdus inter ſe inierunt anno 1308. uti poſtea in perpetuum anno 1315. dictique omnes Svitii à pago in quo primùm pro libertate pugnatum eſt. Iis junxerunt ſe Lucernates anno 1332. Tigurini anno 1351. Glaronenſes anno 1352. Tugii eodem anno 1352. Bernates, qui anteà juris erant, aliis uniti fuere anno 1352. Friburgenſes adſcripti fuere fœderi anno 1481. unà cum Soloduriis. Baſileenſes ſe fœderi Helvetico conjunxere anno 1501. uti Scaphuſiani; demùmque Abbatiſcellenſes fœderi etiam juncti fuere anno 1513. Et hi omnes conficiunt tredecim pagos.

Helvetiorum autem ſocii ſunt Rhæti ſeu Griſones *les Griſons* ab anno 1498. quo perpetuum fœdus cum omnibus Helvetiis percuſſerunt; Valeſii, *ceux de Valais*, qui anno 1533. fœdus feceront cum ſeptem pagis Catholicis, Abbas S. Galli fæderi acceſſit anno 1454. uti poſtea Conſtantienſis Epiſcopus, Mulhuſium, *Mulhauſen*, in Alſatia, anno 1515. omnibus pagis ſe conjunxit, uti Rotevilla, *Rotvveil*, in Svevia anno 1519. Bienna, *Bienne*, recepta eſt ut fœderata anno 1547. Geneva, *Geneve*, primò cum Friburgenſibus, deinde cum Bernatibus, & tandem cum Tigurinis Helvetiorum primariis, fœdus iniit; & Neocomium, *Neuſchaſtel*, cum Bernatibus, Lucernatibus, & Friburgenſibus.

¶ Helvetiorum dominio ſubſunt aliquot oppida ſeu ditiones, nempe Raperſvila, *Raperchſvvil*, quatuor minoribus pagis, Bada, *Baden*, Bremogarta, *Bremgarten*, Mellinga, *Mellingen*, & Surſejum, *Zurzach*, octo veteribus pagis; Turgea, *le Turgouu*, Comitatus Rorenſis, *le Comtè de Reure*, & Sarunetes, *le Comtè de Sargans*, ſeptem antiquiores pages agnoſcit dominos, uti Rheguſci, *le Rhintal*, quibus etiam præſunt Abbatiſcellenſes, Bilitionum, *Belinzona*, ab Uriis, Svitiis, & Undervaldiis regitur. Quatuor autem Præfecturæ Italicæ, videlicet Luganenſis, *de Lugano*, Locarnenſis, *de Locarno*, Mendriſiana, *de Mendriſio*, & Madiana, *de Madia*, in poteſtatem Helvetiorum tranſierunt anno 1512. & his imperant omnes Helvetii, præter Abbatiſcellenſes, qui nondum uniti erant fœderi.

Urbs Helvetiis fœderata:

Conſtantia, *Coſtentz*, *Coſtnitz*.
Curia, *Chur*, *Coira*.
Geneva, *Geneve*, (*Genff*.)
Lauſonium, *Loſanne*.
Molhuſia, *Molhauſen*.
(Neocomum, *Neuſchaſtel*.)
Rotovilla, *Rotvveil*.
Sedunum, *Sitten*, (*Sien*.)
Fanum S. Galli, *S. Gall*.

Ant. Helvetum, *Schleſtadt*, teſte B. Rhenano, cum Villanovano, urbs Germaniæ ſuperioris libera, in Alſatia, inter Colmariam 3 & Argentoratum in Boream 6. leucis, Elcebus Ptolomæo, poſtea Seleſtadium.

¶ Helvia Recina, *Recina Rovinata*, urbs fuit Italiæ, in Piceno, cujus tantùm ſuperſunt rudera, ad Potentiam fluvium erat, versùs Maceratam; & ex ejus ruinis crevit Recinetum urbs in viciniis.

Cæſ. Helvii, Helvi Plinio, Elvi Straboni, *Alby*, teſte Orontio, populi & urbs Aquitaniæ, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Biturricenſi, inter Toloſam 14. & Ruthenos 12. leuc. Elicoci Ptolemæo, poſterioribus Albiga, aliquando Alba Helvorum, ſive Helviorum.

¶ Helvii populi fuere Galliæ Narbonenſis, ubi nunc Vivarienſis provincia, *le Vivarais:* quorum caput Alba Auguſta, ſeu Alba Helviorum, nunc Vivario dicitur, *Viviers*, urbs epiſcopalis, ad Rhodanum fluvium, inter Valentiam ad Boream & Avenionem ad auſtrum, in Occitania, longè autem ab Albiga in ortum.

Helvillum, ſeu Helvillus, pagus Umbriæ, inter Forum Flaminii 27. & Callem. 23. mill. paſſ. Nuceriæ urbi proximus, qui hodie non exſtat.

Iuv. Helvina, *Elvino*, fons Latii, in agro Aquinate, qui ſic appellatur, teſte Joanne Scopa.

Plin. Helvinum, *Piomba* Nigro & Leandro, fluvius Piceni, non Samnitum, ut ſcribit Ortelius, qui Matrinus Straboni & Ptolemæo dici videtur, inter Aternum & Vomanum fluens.

¶ Helvinum, ſeu Helvinus, nunc *Salinelli* dicitur, teſte Brietio; eſtque in Aprutio ulteriori provincia regni Neapolitani In mare Hadriaticum ſe exonerat longè à Matrino fluvio, qui *Piomba* vulgò dicitur.

(*Hemaſini*, *Dalmatia gens apud Plinium*.)

Strab. Hemoroſcopium, *Cabo de S. Martin*, teſte Mariana, promontorium Hiſpaniæ Tarraconenſis, in regno Valentiæ, apud Dianum: ſed Beuthero eſt *Atalaya de Sertorie*.

¶ Hemeroſcopium promontorium, *Cabo Martin*, idem eſt quod Dianium Artemiſium & Ferraria promontorium. Vide ibi. Ejus pars media & magis in ortum excurrens vulgò, *Punta del Emperador* dicitur.

Plin. Hemeſa, urbs Syriæ epiſcopalis ſub Patriarcha Antiocheno, ab Arethuſa 16. mill. paſſ. Vide Emiſſa.

Ptol. Hemichara, oppidum Siciliæ mediterraneum, quod *Niceſia* Nigro eſſe videtur. Sed *Macari* potiùs eſt urbs exciſa. Vide Macara.

¶ Hemichara, aliis Imacara, nunc eſt *Traina*, oppidum vallis Nemorenſis, in Sicilia, in colle, teſtibus Cluverio, & Brietio.

Mel. Hemodes, Scandiæ Ptolemæo, inſulæ 7. ſinus Codani, Cimbricæ Cherſoneſo ad ortum adjacentes, quarum nomina ſunt, *Seelandt*, *Fuynen*, *Langlandt*, *Muen*, *Falſter*, *Lalandt*, & *Femeren*: Quarum maxima Codanonia appellatur à Mela, & vulgò *Seelandt*, Scandia Ptolemæo, & Scandinavia Plinio, tametſi hæc non inſula ſed ingens peninſula, Norvegiam, Svediam, Finlandiam, & aliàs ſeptentrionales regiones complectens, putatur.

¶ Hemodes inſulæ, quæ Hemodæ, & Æmodæ etiam dicuntur, à quibuſdam creduntur inſulæ Daniæ intra fauces ſinus Codani ſeu maris Baltici. Exiſtimat autem Cluverius fuiſſe ubi nunc Schetlandia inſula, *Schetlandt*, ſupra Scotiam & Orcades inſulas ad Boream, quod etiam probat Sanſo. Sunt ſeptem, quarum præcipua Mainlandia dicitur, ſub regno Daniæ, teſte Golnitio. Vide Schetlandia.

Hemodus, mons Indiæ. Vide Emodus.

Proco. Hemopſueſtia, Mopſos Plinio, urbs Ciliciæ. Vide Mopſueſtia.

Strab. Heneti, Eneti Sthephano, populi Paphlagoniæ, in ora Boreali maris Euxini incolentes: à quibus Veneti populi Italiæ orti, & populi Germaniæ Herulis proximi, de quibus Poeta quidam Germanus libro 4. Itinerarii:

Nos ducibus, qui nunc Herulos Hevetoſque gubernant.

Plin. Ptol. & al. Herniochi, *Caitachi* ex tabulis recentibus, populi Sarmatiæ Aſiaticæ, circa Coracem montem, Caucaſi partem, & oram maris Euxini, poſt Colchos in occaſum incolentes, à Lacedæmoniis oriundi; apud quos montes Heniochii, qui & Coraxici, teſte Plinio, dicuntur, ex quibus Cyrus ingens fluvius per Albanos fluit. Hos memor. Valerius Flaccus libro 6.

Miſerat ardentes (mox ipſe ſecutus) Alanos,
Heniochoſque truces.

¶ Heniochi populi fuere Aſiæ, in ora Ponti Euxini, ubi hodie Avogaſia, regio Circaſſiæ.

¶ Henius, *Hayſne*, fluvius parvus Belgii, in Hannonia provincia. Oritur ſupra Binchium; deinde in occaſum prope Montes labens, Fanum S. Ghisleni rigat, & ad Condatum in Scaldim influit; ſicque Hannoniam biſariam ſecat.

¶ Henneberga, *Henneberg*, caſtrum Germaniæ, in Franconia, in colle ſitum, juxta amnem *Strevv*, à quo regio adjacens dicitur Principatus Hennebergenſis. Diſtat 8. milliaribus Germanicis à Fulda in ortum, & 7. à Suvinfurto in Boream; ſubeſtque dominio Ducis Saxoniæ Naumburgenſis.

¶ Hennebergenſis Principatus, *Furſtenthumb Henneberg*, tractus eſt Germaniæ, in Franconia regione, inter Haſſiam ad occaſum, Thuringiam ad Boream, & ad ortum, ditionemque Herbipolitanam ad meridiem, ad novem milliaria Germanica extenſus ab ortu in occaſum. Ejus oppida præcipua ſunt Mainunga, *Mainungen*, Smalcada, *Smalkalden*, & Themaria, *Themar*; aliaſque Principes habuit proprios: ſed deficiente maſcula ſtirpe per obitum Georgii Erneſti ultimi Principis anno 1583. Principatus devolutus eſt ad Ducem Saxoniæ; nuncque ſu-

ſubeſt Duci Saxoniæ Naumburgenſi : ſed Smalcaldæ & dominium Franchenſteniſubſunt Lantgravio Haſſio Caſſellano.

Strab. Heorta, ſive Eorta, *Hardberg*, teſte Lazio, oppidum Pannoniæ inferioris, in Scordiſcis.

Plin. Sol. Hephæſti mons, & Hephæſtium, oppidum Lyciæ, apud Chimæram montem, cujus terra tæda accenſa tacta ſubitò flagrat, teſte Plinio.

¶ Hephæſti, urbis ediſcopalis in Ægypto, meminit Concilium Epheſinum tertium.

Plin. Ptol. * Hepheſtias, *Cochino*, teſte Hugone Favolio, oppidum Lemni inſulæ maris Ægæi. (* Υφαιστιας in Seldeni manuſcripto.)

Strab. Steph. Dioni. Heptacometæ, Moſynœci Straboni, Melæ, & Dionyſio, Moſyni Orpheo & Plinio, Byzeres etiam Stephano, populi Sarmatiæ Aſianæ, inter Euxinum mare, Scythicum montem, ſeu Caucaſum, ac Colchos habitantes.

Strab. Heptapolis, & Heptanomos, regio Ægypti, quæ 7. urbibus ſeu nomis conſtabat.

Plin. Heptaporos, fluvius Troadis, ex Ida monte profluens, qui Dracon à Procopio dici videtur, teſte Ortelio.

Halic. Heptaydaton, Septem aquæ Ciceroni, locus Latii, apud Fucinum lacum, & Maruvium oppidum, ab eo 40. ſtadiis diſtans.

Pauſ. Hera, oppidum Æolidis, medium inter Erythras & Chium, quod Argennum, à Ptolemæo dici autumat Ortelius. Sed hoc in Jonia eſt, non in Æolide.

Ptol. Heraclea, *Heraclia*, teſte Bellonio, urbs Syriæ, ad Tauri montis radices & Ciliciæ confinia, ab Adana 40. mill. paſſ. ab Iconio 75. in ortum diſtans.

Strab. Plin. & al. Heraclea, *Policoro*, teſte Pyrrho Ligorio, urbs exciſa magnæ Græciæ, apud ſinum Tarentinum, inter Thurios ad meridiem 41. & Tarentum in Boream 42. mill. paſſ. à Roſciano 56. à Cæliano 28. Hujus navale etiam Heraclea à Strabone vocatur, ab ipſa urbe 24. ſtadiis diſtans, hodie *Amendolara* oppidum, teſte Barrio, dicitur.

¶ Heraclea, quæ & Siris antea, urbs fuit magnæ Græciæ, in Lucani, ad Aciris fluvii oſtia. Ejus nunc vix ſuperſunt rudera.

Xeno. Strab. Ptol. & al. Heraclea Ponti, *Penderachi*, urbs Bithyniæ regionis, Mariandynorum metropolis, ab Hercule, teſte Mela, condita, in ora maris Euxini, ab ore illius, ſive à Boſporo Thracio 200. mill. paſſ. in ortum diſtans, teſte Plinio, Sinopen verſùs, ab oſtio Sangarii fluvii 62.

¶ Heraclea Ponti, urbs Aſiæ minoris, in Bithynia. Nunc ſubeſt dominio Turcarum; diſtatque tantùm 120. milliaribus à Boſphoro Thracio, & 40. ab oſtio Sangarii fluvii in ortum.

Ptol. Amm. & al. Heraclea Thraciæ, quæ & Perinthus Ptolemæo, *Heraclia*, teſte Leunclavio, & *Pantire*, urbs archiepiſcopalis & metropolis ampliſſima, in ora Propontidis, inter Byzantium 64. & Callipolim in auſtrum ad 60. mill. paſſ. à Reſiſto 25. Herculea urbs à Claudiano libro 2. in Ruf.

Donec ad Herculei perventum nominis urbem,

De ea quidam Poeta:

- qua magna Perinthus
Ante fuit, priſcum mutavit Heraclea nomen.

Plin. Liv. Ptol. & al. Heraclea Macedoniæ, *Xevoſna* Moletio & Nardo, urbs epiſcopalis, inter Lychnidum ad occaſum 45. & Ædeſſam ad ortum 69. mill. paſſ. Eſt in Macedonia Heraclea altera, Sintica cognomine, à Ptolemæo memorata, orientalior & Borealior, quæ *Cheſeſia* ſeu *Cheſia* Nigro nominatur.

Strab. Plin. Ptol. Heraclea Phthiotidis, quæ & Trachinia Plinio, *Comaro*, teſte Pineto, urbs Trachiniæ regionis, in Phthiotidis & Theſſaliæ confinio, apud oram littoream, inde 20. ſtadiis, & Thermopylas, ab eis 40. ſtadiis, ubi tranſitus in Theſſaliam ex Græcia difficilis.

¶ Heraclea Phthiotidis urbs fuit regni Macedoniæ, in Theſſalia & provincia Phthiotide, prope fluvium Aſopum. Ad hanc ſe combuſſit Hercules, ut pluribus narrant hiſtorici.

Ptol. Strab. Plin. Heraclea ad Lathmon, quæ & Carica nominatur à Plinio, & Lathmus à Strabone, à vicino monte, *Palatia* Caſtaldo & Moletio, urbs Cariæ, *Ergel* à Turcis dicta, teſte Leunclavio, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Stauropolitano, inter Pyrrham & Miletum 12. mill. paſſ. apud oſtia Mæandri fluvii. Apud Heracleam urbem Lydiæ, vel Joniæ, lapis ille, quo aurum & argentum probamus, gignitur, qui *Heraclius lapis* nominatur, eſtque in proverbio, cum aliquem acri ingenio præditum dicere volumus.

Heraclea ad Lathmon urbs fuit Cariæ, in ora littorali maris Ægæi & ſinus Lathmiaci, inter Miletum & oſtia Mæandri fluvii, 30. autem milliaribus ab Epheſo in auſtrum. Ab aliis dicitur Heraclea ad Latinum*, in Sintica regione, & hodie *Bagna Bebuſco*, ſeu *Bilibuſca* vocatur; ſubeſtque Archiepiſcopo Sardicenſi, teſte Luca Holſtenio.

Heraclea Cretæ, Heraclium Straboni & Ptolemæo, *Mirabello*, teſte Pineto, oppidum & navale Gnoſſiorum, in ora Boreali. Aliis eſt *Setia*, una ex 4. urbibus epiſcopalibus Cretæ: quæ potiùs Cytæum eſſe videtur quam Heraclea. *Plin.*

Heraclea Siciliæ, quæ & Minoa Livio, oppidum exſtinctum, in ora Auſtrali, medium inter Agrigentum, & Thermas ad occaſum 20. mill. paſſ. Locus nunc *Capo bianco*, teſte Fazello, dicitur. A Minoe Rege conditum, & à Carthaginenſibus everſum. Aretius verò putat eſſe *Terram novam*, oppidum ejuſdem oræ inter Gelam & Camarinam. Sed ex Livio & Ptolemæo ſitus repugnat: nam à Ptolemæo, inter oſtia Hypſæ & Iſburi fluviorum ab Agrigento in occaſum diſtans deſcribitur. Populi Heraclienſes Ciceroni. *Cic. Liv. Ptol.*

Heraclea Galliæ, *S. Gilles*, teſte Joanne Poldo, oppidum Galliæ Narbonenſis, in Occitania regione, inter Arelate & Nemauſum, 4. leucis ferè diſtans. Sed hoc adverſatur Plinio, qui ſcribit illam exſtinctam eſſe apud oſtium Rhodani, & Foſſas Marianas. *Plin. & Ant.*

¶ Heraclea, urbs Lybicorum, in Gallia Narbonenſi, quibuſdam eſt *S. Gilles*, in Occitania, inter Taraſconem & Aquas mortuas. Aliis autem eſt vicus *les Saintes Maries* dictus, ad oſtia Rhodani fluvii.

Heraclea Tauricæ Cherſoneſi, Heracleum Straboni & Ptolemæo, urbs in ora Boreali, ad Mæoticam paludem, quæ adhuc *Heraclia*, teſte Bonacciolo, nominatur. *Plin.*

Heraclea Syriæ, *Italica*, teſte Bonacciolo, urbs in Cyrrheſtica regione, Heraclium Straboni. *Ptol.*

Heraclea etiam urbs triplex in Ægypto. Una magna cognomine ad Nilum, quæ Herculis urbs magna appellatur à Ptolemæo, altera Herculis parva, apud Bubaſticum fluv. & Bubaſtum (urbem: tertia in ora apud Heraeleoticum oſtium Nili, ab ea ſic appellatum, Canopo finitima. *Ptol.*

¶ Heraclea urbs fuit Hiſpaniæ Bæticæ, juxta Fretum Herculeum, & ad radices montis Calpe: cujus rudera nunc *Gibraltar viejo* dicuntur, cum portu ſatis capaci, 4. mill. paſſ. à Gibraltaria urbe.

Heraclea Italiæ, urbs olim epiſcopalis, in ora Venetiæ, à D. Magno Epiſcopo Opitergino exſtructa, & ipſa exciſa, cui urbs nova etiam everſa ſucceſſit. *Diac.*

Heracleopolis, Heracleæ navale, oppidum [magnæ Græciæ, in ora ſinus Tarentini, ad Siris fluvii oſtia, juxta Amigdalariam oppidum, *Amendolara*, ab Arce Imperiali oppido 12. à Turſio 20. mill. paſſ. Fuere aliæ hujus nominis urbes in Ægypto, ad Nilum fluvium, quarum una apud Peluſium, altera apud oſtium Canobicum, tertia ad Nilum extra Delta. *Strab.*

Heracleum, *Capo di Limon* Moletio, & aliis, promontorium Cappadociæ, apud Themiſcyram urbem, inter illam & oſtia Thermodontis. *Ptol.*

Heracleum, promontorium cum fluvio & oppido cognomine, *Cacari* Mercatori, in ora Colchorum, à Dioſcuriade ſeu Sebaſtopoli 80. mill. paſſ. diſtans. *Plin.*

Heraclius, fluvius Phocidis, juxta Bulidem oppidum fluens, qui ex ea hodie nominatur, *Fiume di Bulia* dictus, ex tabulis recentibus. *Pauſ.*

Heræa, *Ravoli*, teſte Moletio, oppidum Arcadiæ, in Peloponneſo, Megalopoli propinquum, ad Alphæum fluvium. *Polyb. Pauſ. Ptol.*

¶ Heræum oppidum fuit Sardiniæ, teſte Ptolemæo. Heræum item urbs Thraciæ, teſtibus Pauſania, & Stephano. Eam juxta Perinthum fuiſſe videtur ex Herodoto.

Heræus portus, *Calamolo* & *Mole di S. Giovanni Calamole*, teſte Petro Gyllio, portus Bithyniæ, ad Boſporum Thracium. *Proco.*

Heras & Helii, id eſt, Junonis & Solis, inſulæ duæ, quæ & Autolales Ptolemæo, in Oceano Atlantico, quarum una ex Fortunatis, *Madera* dicitur, ut videtur Ortelio, Plinio Junonia. (Ptolemæus habet Heras Helii quæ & Autolala.) *Ptol.*

Heratia, *Herachia* ex tabulis recentibus, inſula ma- *Plin.*

ris

Digitized by Google

ris Ægæi, una Sporadum, Schinuſſæ proxima, ab ea parum in ortum recedens.

Plin. Herbanum, *Orvieto*, urbs Hetruriæ epiſcopalis, in monte apud Peliæ & Glanis cum Tiberi confluentiam à Peruſia 30. mill. paſſ. in meridiem, inter Tudertum, & Viterbium 20. ab urbe Roma 50. Vide Oropitum & Vrbs vetus.

¶ Herbanum *Orvieto*, urbs eſt epiſcopalis Hetruriæ, ſub dominio Summi Pontificis, ſitu munitiſſima, quia undequaque rupibus & præcipitiis vallata eſt. Hinc regiuncula adiacens dicitur Ager Orvietanus, *Territorio d'Orvieto*. Sedet prope Peliam fluvium, ubi Clanim excipit, vix 4. milliaribus à Tiberi fluvio, 12. ab Aquula & 18. circiter à Tuderto.

Plin. Herbeſſus, Erbeſſus Ptolemæo, Erbeſſum Polybio, *Grutto*, teſte Fazello, Nigro *Bicari*, oppidum olim Siciliæ, nunc pagus, apud Suteram oppidum 8. mill. paſſ. diſtans, ab Agrigento 24. in Boream à Naro 18.

¶ Herbeſſus, nunc *le Grotte* vulgò, locus eſt parvus vallis Mazaræ, in Sicilia, prope Halicum amnem intra montes 25. mill. paſſ. à Biccaro in Eurum.

Polib. Liv. Ptol. Herbeſsus altera, urbs Siciliæ, & ipſa everſa, inter Syracuſas & Leontinos: locus *Pantalica*, teſte Fazello, à Syracuſis 24. mill. paſſ. apud Sertinum oppidum, inter Neetum ad meridiem & Leontinos ad Boream. Populi Herbeſſenſes Plinio. Scribitur & Herbeſus. Sil. lib. 14.

Non Herbeſos iners, non Naulocha pigra pericli.

¶ Herbeſſus altera, in Sicilia, nunc *Palazuolo* dicitur, teſtibus Cluverio & Brietio; diſtatque 20. milliaribus à Syracuſis in occaſum, verſùs montes, & 18. à Leontinis in auſtrum.

Script. Germ Herbipolis, quaſi Herebipolis, *wirtzburg*, quaſi Muſtopolis, olim Marcopolis, & Pæapolis, teſte Irenico, & Artaunum Ptolemæo, teſte Petro Appiano, urbs Germaniæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Moguntino, inde 29. leucis in ortum diſtans, accademia, & primaria urbs Franconiæ, ad Mœnum fluvium, à Bamberga 10. in occaſum, inter Noribergam 13. & Francphordiam 15.

Hi ſunt, Herbipolis, qui te docuere magiſtri.

Ex veteri inſcriptione:

Dequ' Epeſtes *Græce nomine dicta polis.*

¶ Herbipolis, *Wurtzburg* incolis, *Herbipoli* Italis, urbs eſt Germaniæ, Franconiæ præcipua, cum caſtro permunito ex adverſa parte fluminis Mœni, *Marienberg* dicto. Eius Epiſcopus ditiſſimus eſt etiam Dux Franconiæ, & amplam habet iuriſdictionem in regione adiacenti, iuxta Mœnum fluvium. Vrbs autem ipſa amœna & populoſa eſt, accademiæ quoque nomine celebris.

¶ Herbipolitanus Epiſcopatus, *Biſthumb Wurtzburg* incolis, *Eveſchèe de Wurtzbourg* Gallis, provincia eſt Germaniæ, in Franconia regione, conceſſa Epiſcopo Herbipolitano unà cum Ducatu Franconiæ à Carolo Magno. Mœnn fluvio in duas partes ſcinditur; extenditurque per milliaria Germanica à ſeptentrione in meridiem; ſed non æquè lata eſt ab ortu in occaſum, vixque aliquando ad 10. milliaria ſimilia extenditur. Terminatur ab oriente epiſcopatu Bambergenſi, ab occaſu ditione Moguntina & Fuldenſi Abbatia, à ſeptentrione Principatu Hennebergenſi, & à meridie ditione Anſpachienſi. Eius urbes ſunt Herbipolis, *Wrtzbourg*, tractus primaria, Ochſenfurtum, *Ochſenfurt*, Gamundia, *Gemund* Regis curia, *Konigshoven*, & Haſfurtum, *Haſfurt*, ad Mœnum fluvium.

Cic. Herbita, *Cittadella*, teſte Fazello, urbs Siciliæ exciſa, inter Ennam 12. & Plutiam in Eurum 6. mill. paſſ. Populi Herbitenſes Ciceroni. Sunt quibus *Nicoſia* eſſe videtur, ſed ſitus repugnat. In Theſauro Linguæ Latinæ pro *Nicoſia* legitur *S. Nicolaus*.

¶ Herbita nunc eſt *Nicoſia*, Cluverio teſte; eſtque oppidulum intra montes, in valle Dæmone, 12. mill. paſſ. ab Enna in Boream, & 9. à Traina in occaſum.

Plin. Mel. Herculaneum, Herculanum Ciceroni libro 7. epiſtol. ad Atticum, *Terre del Greco*, teſte Sanſelicio, oppidum Campaniæ, in ora littorali, inter Neapolim 8. & Stabias 10. mill. paſſ. ſed Pandulpho Collenutio eſt *la Terre dell' Annontiata*, oppidum eiuſdem oræ, à Neapoli remotius, hoc eſt, 12. mill. paſſ. Vrbs Herculea ab Ovidio libro 15. Metamorphoſeon dicta:

Herculeamque urbem, Stabiaſque, & in otia natam Parthenopen.

¶ Herculaneum, ſeu Herculanium, oppidum Campaniæ eſt *Torre del Greco*, vicus cum caſtro, in ora ſinus Neapolitani, 5. milliaribus à Turri Annunciatæ, quæ magis tendit ad auſtrum. Sed non eſt ipſa Turris Annunciatæ, teſtibus Brietio, Sanſone, & aliis.

Herculaneus vicus apud Sublacum, ab urbe Roma 62. mill. paſſ. (*Aliis eſt Herculaneus rivus.*) *Front.*

Herculea via, in Campania, inter Avernum lacum & mare apud Puteolos. *Prop.*

Herculeum fretum, *deſtroit de Gibraltar* Gallis, *Eſtrecho de Gibraltar* Hiſpanis, *Stretto di Gibilterra* Italis, fretum eſt quo mare Mediterraneum Oceano jungitur inter Hiſpaniam ad Boream & Mauritaniam ad auſtrum, ubi ejus latitudo eſt quinque leucarum circiter, inter montes Calpen & Abylam, ubi magis reſtringitur; eius autem longitudo ab ortu in occaſum eſt 12. leucarum Hiſpanicarum. Illud circumſtant à parte Hiſpaniæ Gibraltaria & Tariffa, à parte autem Mauritaniæ ſeu Africæ Septa, Alcaſaria, & Tingis.

Herculeum promontorium, *Capo di Spartivento*, teſte Barrio, promontorium Brutiorum, in Calabria ulteriore, inter Leucopetram 36. & Zephyrium in Boream verſùs Locros 13. mill. *Strab.*

Herculeum promontorium Albionis, in ora Cornubiæ Boreali, medium inter Briſtolium urbem ad ortum & Bolerium promontorium ad occaſum, ad 70. mill. *Hertlend*. Vide Herculis promontorium. *Ptol.*

¶ Herculeum promontorium, ſeu Herculis promontorium, in Anglia meridionali, nunc *Hartland point* dicitur; eſtque in Comitatu Devoniæ & in ora maris Verginii, in limite Cornubiæ. 34. milliaribus Anglicis ab Exonia in Circium diſtat, teſte Ioanne Speedo.

¶ Herculeum Tybur, *Tivoli*, urbs Italiæ, ad Anienem fluvium; ut ibi legitur ex inſcriptione antiqua. Vide Tybur.

Herculeus lacus, *Lago di Leontini*, teſte Fazello, lacus Siciliæ, apud Leontinos. *Diod.*

Herculia, *Altofen*, teſte Lazio, vel *Alt Offen*, oppidum Pannoniæ inferioris, à Buda 2. leucis in occaſum Strigonium verſùs, ad Danubium fluvium. *Ant.*

Herculis caſtra, *Erkelens*, oppidum Germaniæ inferioris, in Ducatu Geldriæ, in Iuliæ Ducatus confinio, inter Iuliacum 3. & Ruremundam urbem Geldriæ 4. leucis à Colonia Agrippina 8. Ruremundam verſùs. *marc.*

¶ Herculis caſtra, ſeu Herculeum, *Erkelens*, oppidum fuit Vbiorum, nunc autem Gheldriæ ſuperioris, inſertum tamen Ducatui Iuliacenſi, alias munitum ab Hiſpanis. Sedet ad Ruram fluvium, vix tribus milliaribus Germanicis à Iuliaco in Boream, Gueldriam verſùs ſex.

¶ Herculis civitas, magna & parva cognominata, Ptolemæo, in Ægypto.

Herculis columnæ, locus Friſiæ citerioris, inter Groeningam & Covordiam ad occaſum, *Duvelscutz*, teſte Ortelio. *Tac.*

¶ Herculis columnas credunt Hiſpani fuiſſe in Gaditana inſula Hiſpaniæ Bæticæ, & in eius parte occidentali, prope Gaditanam urbem, ubi etiamnum oſtendunt duas turres *Columnas de Hercoles* dictas.

Herculis fanum, pagus Hetruriæ, in ora, inter oſtia Arni fluvii, & Feroniæ Lucum ad occaſum, *Librafatta*, teſte Moletio. *Ptol.*

¶ Herculis Fanum fuit in Hetruria, inter oſtia Anſeris fluvii, & Feroniæ lucum, ubi nunc pagus *Maſſacicuccoli*, in ora lacus cognominis; ibique viſuntur ruinæ templi dicti *Tempio d'Ercole* etiamnum ab indigenis. Eſt in ditione Reipublicæ Lucenſis, ſed in limite territorii Piſani, 9. milliaribus à Luca in occaſum, & 5. à pago *Librafatto* in Circium.

Herculis fanum, locus Gadium inſulæ Hiſpaniæ Bæticæ, vulgò *Caſtille*, teſte Ortelio, in ora ad ortum. *Strab.*

Herculis fanum, portus Melitæ inſulæ, *Marzaſirocco*, teſte Q. Heduo. *Ptol.*

Herculis inſula, *Aſinara*, teſte Ortelio, inſula Sardiniæ, in ora occidua, ubi duas Herculis inſulas Plinius habet. Ea *Linaria*, teſte Franciſco Fara, cui magis habenda fides tanquam indigenæ. *Plin. Ptol.*

Herculis portus, Geminus: unus in Hetruria, oppidum cum arce & portu, *Porto Ercole vel Hercole*, apud montem Argentarium, & Coſam urbem exſtinctam, ab Antonino Auguſto in Itinerario memoratus à portu Telamonis 12. mill. paſſ. alter pagus Brutiorum in ora Calabriæ ulterioris, à Plinio memoratus, *le Formicole*, teſte Barrio, inter Vibonem, & Tropeam urbem. *Plin. Ant.*

¶ Herculis portus, *Porto Ercole*, oppidulum eſt agri

Senen-

Senenſis, in Hetruria, cum arce, in ditione Hiſpanorum, in parte orientali montis Argentarii, 5. milliaribus ab Orbetello in auſtrum. Portu gaudet utcunque capaci. Herculis autem portus in Bruttiis quibuſdam eſt ipſa urbs Tropæa, in Calabria ulteriori, in ora maris Tyrrheni, Brietio & aliis teſtibus, ſeu, & meliùs, ſub ipſa urbe Tropæa, teſtibus Cluverio & Luca Holſtenio.

Herculis Monœci portus, oppidum cum arce firmiſſima, in ora Liguriæ, Nicææ finitimum, inde 7. mill. paſſ. in ortum diſtans, *Monaco* vulgò, proprio patens Principi, cum Hiſpano præſidio. Virgilio Arx Monœci libro 6. Æneidos:

—atque arce Monœci
Deſcendens.

¶ Herculis Monœci portus, *Monaco* incolis, *Mourgues* Gallis, oppidum eſt parvum, ſed permunitum, in rupe, proprio parens Principi, è gente Grimalda, qui inde eiectis Hiſpanis anno 1641. recepit præſidium Gallicum. Gaudet palatio ſuperbiſſimo & portu capaci. Ditionem habet valde anguſtam in littore, ubi tantùm Mentonium, *Menton*, oppidulum, & vicus *Roccabruna* dictus.

Herculis promontorium, geminum: unum in Mauritania Tingitana, *Capo Cantin*, teſte Mercatore, in Oceanum Atlanticum excurrens, inter Myſocaram portum & Tamuſigam urbem: alterum Albionis, in Cornubiæ ora Boreali, *Hortlond* vulgò & *Hartland point*. Vide Herculeum.

Herculis Pyrgos ſeu turris, *Camera Torre*, teſte Marmolio, oppidum Cyrenaicæ maritimum, in ora, inter Drepanum & Boreum promontoria, apud Diarthœam portum.

Herculius, fluvius Phocidis, juxta Bulim fluens. Vide Heraclius.

¶ Hercuniates, populi Pannoniæ inferioris, inter Dravum & Danubium fluvios.

Tac. Flo. Hercynia, Hercina Claudiano, ſylva Germaniæ maxima, longa itinere 60. dierum, teſte Mela, lata 9. teſte Cæſare: cujus partes ſunt Bacenis, Bohemica, Gabreta, Martiana, & Semana, multis in locis exciſa, ubi urbes, & oppida, & pagi nunc ſunt. Varia habet nomina pro locorum varietate. Nam in Briſgoja apud Friburgum, *Schvvartzvvaldt*, ideſt, ſylva nigra appellatur; apud Heidelbergam, *Vdenvvaldt* vel *Odenvvaldt*, id eſt, Othonia ſylva; inter Herbipolim & Bambergam, *Steygervvald*, *Stuligervvaldt*, id eſt, ſylva regia; ad Confluentiam Loriæ cum Mœno, *Wveſtervvaldt*; circa Magontiam, Francphordiam, & Alciburgium, *Speshart*; in Thuringia juxta fines Franconiæ & Voitlandiæ, *Thuringervvaldt*; in ComitatuMansfeldenſi in Saxoniæ faucibus, *Auff der Hartz*; in Bohemia, *Behemervvaldt*. Saltus Germanici in univerſum à Livio nominatur. De ea Claudianus de victoriis Stiliconis ſic:

Prominet Hercyna confinis Rhætia ſylva.

Et de laudibus Stiliconis libr. 1

Ut procul Hercyna per vaſta ſilentia ſylva.

¶ Hercynia, ſylva Germaniæ, alias ampliſſima fuit; nunc autem multò anguſtioribus reſtringitur limitibus, & Bohemiam propriam circumdat. Hinc hodie à Thuringis *Thuringervvaldt*, & à Bohemis *Behemervvaldt* appellatur, a Gallis autem *Foreſt de Boheme*. Dicta fuit etiam Orcynium & Hercynium nemus, & ab ea montes adiacentes dicti fuere Hercynii montes qui & Sudeti.

Liv. Herdonia, oppidum Apuliæ exciſum. Vide Erdonia. Populi Herdonienſes Plinio. Ejus meminit Silius lib. 8.

Obſcura incultis Herdonia miſit ab agris.

¶ Herdonia, urbs alias epiſcopalis Apuliæ, nunc oppidulum *Ardona*, inter Cerbarum & Carapellam fluvios, teſte Luca Holſtenio. Cluverius malè Cedognam exiſtimat.

Prov. Rom. Herefordia, *Hereford*, urbs Albionis, in Angliæ Walliæque confinio, trans Sabrinam, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Cantuarienſi, inter Londinum ad ortum 110. & Meveniam ad occaſum ſupra 90 mill. ad Lugum fluvium (ad Vagam potiùs, vulgò *Wye*.) Olim Ariconium.

¶ Herefordienſis Comitatus, *Hereford Shire*, provincia Angliæ, ſic dicta ab Herefordia urbe primaria, in confinio Walliæ meridionalis, quam habet ad occaſum, uti Monumethiam ad auſtrum, Vigorniam ad ortum, & Salopiam Comitatum ad Boream; ibique alias fuere Catieuchlani populi ex parte.

Ant. Herenatium, oppidum Germaniæ inferioris, in Ducatu Geldrenſi, vel in Clivenſi, quod Ortelio *Gech* oppidum videtur, à Clivenſi urbe ferè 2. leucis in euſtrum, à Calcaria paulò minùs in occaſum recedens Genepiam verſùs. Aliis videtur idem cum Arenaco urbe Geldrica. (*Vide Arenacum*.)

Herenopolis, urbs Ciliciæ, quæ & Neronias. Vide Irenopolis. Vet. in

Hereus mons, *Artiſinio*, teſte Fazello, mons Siciliæ, qui & Tavis, ex quo Chryſas fluvius oritur, ab Enna in occaſum & à Nicoſia in auſtrum 10. mill. paſſ. diſtans. Vib. Seq.

¶ Herigem urbs fuit epiſcopalis ſub metropoli Emiſſena, teſte Guillelmo Tyrio.

Herinum, *Regina*, teſte Barrio, oppidum Brutiorum, in Oenotriis & Calabria citeriori, inter Conſentiam & Beſidianum medio occurens itinere. Aliis eſt *Reina*, oppidum eiuſdem Calabriæ, inter Conſentiam 16. & Lampetiam 10. mill. paſſ. Quod magis probo. Steph.

Herius. *Vilain*, teſte Ortelio, fluvius Galliæ Celticæ, in Britannia minore, inter Rhedones, Nannetes, & Venetos fluens; qui Vigelania à Latinis recentibus vocatur. Ptol.

¶ Herius, fluvius Galliæ Lugdunenſis, quid ſit non conſtat; & non temerè dubitat Ortelius utrum ſit *la Vilaine*, fluvius parvus, qui ab aliis dicitur Vidana ſeu Vicenonia; alluitque Rhedones urbem Britaniæ minoris primariam.

Hermæa, Mercurii promontorium Plinio & Livio, *Capo Bon* Mercatori, Fazello, Caſtaldo, & aliis, & *Capo di Nubia* Olivario, promontorium Africæ, in ora, inter Carthaginem & Hadrumettum, in mare valde contra Appollinis promontorium Sardiniæ porrectum, à Maritima inſula Siliæ 700. ſtadiis diſtans, teſte Antonino. Ptol.

¶ Hermæa, ſeu Mercurii promontorium, nunc *Capo Bon* ab omnibus dicitur. In mare Mediterraneum verſùs Pantalaream inſulam maximè excurrit; diſtatque 70. circiter milliarium à Tuneto in Boream.

Hermæum promontorium, *Neocaſtro* Petro Gyllio, *Geniebiſar* Turcis, teſte Leunclavio, promontorium Thraciæ, ad Boſporum, ultra Byzantium. Eſt & promontorium Sardiniæ Ptolemæo, in ora occidentali, quod *Maraſſo* vulgò dicitur Hermæum apud Philoſtratum in Sophiſt. accipitur pro theſauro in ædificiis reperto, & pro lucro ingenii & fortuitò invento. Soze.

¶ Hermæum, promontorium Sardiniæ inſulæ, nunc *Capo della Caccia* dicitur à Magino & aliis; eſtque prope Algaram urbem in occaſum.

Hermæum, locus Myſiæ, in Aſia, ad Helleſpontum, inter Parium ad Boream & Lampſacum ad meridiem, inde 70. hinc 200. ſtadiis diſtans. Polyel

Hermanduri, Hermunduri Plinio, populi Germaniæ, qui à pleriſque *Meiſner* indigitantur, & quorum regio Miſnia eſt, ad Saxoniæ Ducem ſpectans, inter Bohemiam ad auſtrum & Saxoniam ad Boream contenta. Plin. Tac.

¶ Hermanduri, populi Germaniæ, qui, & meliùs Hermunduri dicti, habitabant ubi nunc Voigtlandia pars auſtralis Thuringiæ, & pars ſuperior Franconiæ, teſtibus Sanſone, Brietio, & aliis.

¶ Hermanni ſaxum, *Hermanſtein*, ſeu etiam *Erenbreitſtein*, arx Germaniæ firmiſſima, ad Rhenum fluvium, in colle, oppoſita Confluentiis, ubi Moſella in Rhenum labitur. 8. leucis diſtat à Moguntia in Circium, & 10. a Colonia in auſtrum, ſub dominio Electoris Trevirenſis, nota longa obſidione ſua anno 1636. Dicitur etiam Hermanſteinum.

¶ Hermannopolis, *Hermanſtadt*, urbs ampla Tranſylvaniæ. Vide Cibinium.

Herminius, Erminius Dioni, *Monte Armiro*, mons Luſitaniæ, teſte Andrea Reſendio, in quo Medobriga urbs exciſa, Amæa, ſive Portus Alacris, ut nunc vocant, urbes 3. Marvanum & Alacretum oppida. Aliis eſt *Monte della Strella*, in ora Luſitaniæ. Et Ioannes Mariana Herminios populos & montes inter Durium & Minium fluvios locat. Sed Reſendio indigenæ magis fidimus. A. Hir

Hermione, *Maria*, teſte Moletio, oppidum Peloponneſi, in ora Argiæ, inter Naupliam & Scyllæum promontorium, unde ſinus Hermionicus apud Strabonem, qui & Saronicus, vulgò, *Golfe d Engia*. Ejus meminit Virgilius in Ciri. Strab. Pauſ. Polib.

Hinc ſinus, hinc ſtatio contra patet Hermiona.

¶ Hermione oppidum fuit in ora ſinus Argolici qui ab eo

ea aliquando ſinus Herminiocus dictus fuit, vulgò *Golfe de Napli de Romania*, ſed diſſitum à ſinu Saronico. Nunc dirutum jacet.

Plin. Hermione etiam vocabatur templum ibidem Cereri & Proſerpinæ ſacrum, ad quod confugientes tuti erant. Unde *Hermionis vice* apud Zenodotum proverbialiter pro aſylo accipitur, ex Ariſtophane in Babyloniis.

Hermiones, populi Germaniæ (quos Mela ultra Cimbros & Teutonas deſcribit, cùm ultra Cimbros nulli ſint) qui, teſte Tacito, multos ſub ſe Germaniæ populos continebant, Svevos, Hermunduros, Cheruſcos, Cattos, & Nariſcos, cum aliis. Horum regio Pomerania eſſe putatur à Vadiano: ſed id Taciti verbis repugnat.

Hermiones populi fuere Germaniæ valde potentes, & ex quinque præcipuis populis illius regionis; habebantque ſub ſe Cheruſcos, Chattos, Hermunduros, Alemannos, Armalauſios, Marcomannos, Quados, Gothinos, Oſios, & Lugios. Sed longè diſtabant ab eo tractu ubi nunc Pomeraniæ Ducatus.

Bibl. Hermon, Hippos Ptolemæo, mons Palæſtinæ geminus: major, qui pars eſt Libani orientalis, apud ortum Jordanis fluvii, alter minor, apud montem Gelboe, & Chiſonium torrentem, teſte Maſio, qui etiam Sanir, & Seon appellatur, teſte Poſtello, in Galilæa, ad cujus radices Naim urbs exciſa, ſeu deſerta, hodie ſita viſitur.

Plin. Mel. Hermonaſſa, Hermonactus Ptolemæo, *Moncaſtro*, teſte Nigro, *Bialogred* Moldavis, & *Beligrad* Turcis, urbs Myſiæ inferioris, ad oſtium Iſtri Boreale, quæ etiam *Neſter Alba* Turcis dicitur, teſte Leunclavio, qui decipitur: nam *Neſter Alba*, altera *Bialogrod*, (hoc eſt, caſtrum album) urbs eſt ad oſtia Tyræ, quæ Turcis *Akerman* dicitur; ſedes Præfecti regionis, Hermonaſſa altera Ptolemæi urbs eſt Sarmatiæ Aſianæ, apud Cimmerium promont. & Boſphorum, *Madaquo*, teſte Moletio, *Matriga* Nigro dicta. Tertia apud Strabonem & Ptolemæum in ora Cappadociæ, in Ponto Ptolemoniaco, inter Polemonium ad occaſum & Ceraſuntem ad ortum, *Lavona* nunc, teſte Nigro.

Strab. Plin. Hermopolis, *Beneſuaif*, teſte Joanne Leone, urbs Aegypti, ad Nilum fluvium, inter Cynopolim & Antinouin, urbs probè habitata, ubi lini optimi copia, à Babylone, ſive Cayro (ut nunc vocant) 120. mill. paſſ. in meridiem diſtans; Hermetis urbs & Hermupolis Ptolemæo dicta. Hic Pan & Hircus colebantur. Meminit & Sozomenus in hiſtoria eccleſiaſtica.

Plin. Hermunduri. Vide Hermanduri.

Hero. Strab. Hermus, *Sarabat* Caſtaldo & aliis, fluvius Aſiæ, per Lydiam & Æolidem ex Phrygia magna fluens, apud Docimæum, ac in Aegæum pelagus inter Phocæam & Smyrnam una cum Pactolo labens, auro clarus. De quo Virgilius lib. 2. Georgicorum:

Nec pulcher Ganges, atque auro turbidus Hermus.

¶ Herndalia, *Herndall*, tractus Norvegiæ regni, cis Sevum montem, juxta Jemptiam provinciam, Svecis conceſſus à Daniæ Rege anno 1645. pace ad Bromſebroam confecta: & ex ea pendent adjacentes ditiones, ſcilicet Nomedalia, Hellegelandia, Froſtena, Indera, Heroa, & aliæ, antea ſub Præfectura Nidroſiana, nunc Svecici juris.

Strab. Liv. & al. Hernici populi, & Hernicus ager Plinio, Hernica terra Ovidio, Hernica ſaxa Virgilio, regio Latii (non Campaniæ, ut in Theſauro Linguæ Latinæ) *Campagna di Roma*, teſte Platina, ſed nomen Campaniæ latiùs patet, plura alia loca complectens, ac ferè totum Latium. In Hernicis autem ea eſt pars Latii, in qua Anagnia, Ferentinum, Fruſino, Verulum, Alatrium, cum aliquot aliis oppidis ſunt. Hos à Pelaſgis, quorum colonia fuerunt, ortos ſcribit Macrobius lib. 5. Saturnalium, ab Herno eorum Duce nomen habentes. Meminit præter Virgilium, Ovidium, & Silium, etiam Juvenalis ſatyra 14.

O pueri Marſus dicebat, & Hernicus olim,
Veſtinuſque ſenex.

Hernici à ſaxis dicuntur, teſte Feſto, Herna enim à Marſis ſaxa appellantur.

¶ Hernici populi fuere Italiæ, in Latio, versùs montes, & ad fontes Liris & Anienis, ubi urbes Anagnia, Alatrium, Verulæ, & Ferrentinum; erantque ſatis reſtricti inter Volſcos, Æquos, & Marſos, ubi nunc pars Campaniæ Romanæ, ſub dominio Summi Pontificis & in confinio regni Neapolitani.

Joſeph. Herodium, caſtellum Judææ, inter Hieroſolymam Hiericuntem, apud Thecuam oppidum, *Thecuah*, teſte Poſtello, ab Hieroſolymis 60. ſtadiis, teſte Joſepho.

¶ Heroſelda, *Hirſchfeld*, oppidum Germaniæ, in Haſſia provincia, ad Fuldam fluvium, antea Abbatia celebris, & ſub dominio proprii Abbatis cum tractu adjacente, nunc ditione Lantgravii Haſſo-Caſſellani pace Monaſterienſi. 5. milliaribus Germanicis diſtat à Fulda urbe in ſeptentrionem, & 7. a Caſſela in meridiem.

Heropolis, Heroum urbs Plinio, *Heroo*, adhuc, urbs Ægypti ad intimum ſinus Arabici receſſum, apud Arſinoen urbem, à Peluſio urbe in ora Ægypti 125. mill. paſſ. in ortum. *Ptol.*

¶ Heropolis quibuſdam eſt *Suez*, aliis autem, & meliùs, *Heroo* ſeu *Herova*, oppidum prope oram ſinus Arabici, 90. milliaribus à Peluſio in auſtrum. *Jorna.*

Herta turris, *Erdevvdy*, teſte Lazio, locus cum cœnobio, in Pannonia inferiori, in inſula intra Danubium, apud rudera Teutoburgi urbis exciſæ, inter Bathiam & Bononiam 5. leuc. à Murſa 3. in ortum, à Quinque Eccleſiis 10.

Heruli, populi quos Jornandes ex Scandinavia egreſſos ad Mœoticam habitaſſe ſcribit, poſteaque Longobardos appellaros, teſte Aimoinio, in Pannonia ac Norico, & deniùm in Italia conſediſſe. Horum quoque regio Mechelburgia Ducatus putatur; ut in lib. 4. Itinerarii: *Amm. Trib.*

...os Ducibus, qui nunc Herulos Henetoſque gubernant.

¶ Hervordia, *Herworden*, urbs eſt Imperialis & Hanzearica Germaniæ, in Weſtphalia regione, & in Comitatu Ravensbergenſis, ſub dominio Electoris Brandebrgici, 10. milliaribus Germanicis à Monaſterio in ortum Mindam versùs.

¶ Herzegovina, *Herzegovine*, provincia Dalmatiæ, antea Chulmia dicta, cujus caput eſt Naro, *Narenza*, pars eſt regni Serviæ. Subeſt tota dominio Turcarum, eſtque versùs ſinum Naronenſem.

Heſa, vel Hæſa, urbs fuit Siciliæ, de qua Silius lib. 14.

Venit ab amne trahens nomen Gela, venit & Heſe. *Virgil.*

Heſperia, Hiſpania & Italia à Poetis appellatur, ab Heſpero Rege Atlantis fratre, vel ab Heſpero ſtella Veneris: Græci enim ſic Italiam vocant, quod illis ſit ad occaſum, Itali verò eadem de cauſa Hiſpaniam Heſperiam appellant. Virgilius Italiam magnam Heſperiam vocat. Horatius Heſperiam ultimam dicit Hiſpaniam. Hinc Heſperius nomen gentis. Ovid. l. 4. faſt. *Hor.*

Nunc adit Heſperios, Rhenum, Rhodanumque, Padumque.

Virgilius lib. 3. Æneidos de Heſperia:

Epeiro Heſperia, quibus idem Dardanus auct r.

Heſperia etiam Melæ urbs Cyrenaicæ, quæ & Berenice.

Heſperides, quæ & Gorgones, *Iſole di Capo verde*, inſulæ maris Atlantici contra Heſperium cornu promontorium a Luſitanis detectæ, & coli cœptæ: colonia deducta in urbe divi Jacobi, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Ulyſſiponenſi. Sed apud Divum Iſidorum lib. 14. origin. diverſæ ſunt à Gorgonibus. Vide Gorgones. Virgilius lib. 8. Æneidos: *Plut. Mel.*

Corniger Heſperidum fluvius regnator aquarum.

Heſperides, quæ & Gorgades, vulgò *iſlas de Cabo Verde* Luſitanis, *les iſles du Cap Verd* Gallis, inſulæ ſunt Africæ, in Oceano Atlantico, 130. leucis diſtantes in occaſum ab Arſinario promontorio ſeu Capite Viridi; ſuntque decem numero, omnes à Luſitanis detectæ, et ſub dominio Regis Portugalliæ. Ibi maxima ſalis copia. Earum præcipua eſt S. Jacobi inſula in ejus parte auſtrali, et cum aliquot aliis oppidulis. Aliæ ſunt inſulæ Sanctæ Luciæ, *Santa Lucia*, probè culta et ampla, ad Boream S. Jacobi, S. Nicolai inſula, *San Nicolao*, ampla etiam et culta, prope ſanctam Luciam, inſula S. Vincentii. *S. Vincente*, circuitus 90. mill. paſſ. uti inſula S. Antonii, *iſla da Sant Antonio*, utraque ſatis culta. Minores verò ſunt inſulæ Salis, *do Sal*, Boni viſus, *do Boa viſta*, Maii, *do Mayo*, Ignium, *do Fuego*, et Brava, *Brava*. Sunt autem qui credant Gorgades fuiſſe inſulas Capitis Viridis, Heſperides autem fuiſſe quæ nunc Cuba Hiſpaniola, et aliæ inſulæ in America ſeptentrionali et in mari Boreali; versùs ſinum Mexicanum, cùm dixerint antiqui Heſperides diſtare itinere 40. dierum ab ora Africæ. Sed de his nihil certi dici poteſt.

Heſperidum horti in Africa, quos Solinus (cum Virgilio et Plinio) apud Lixum urbem Mauritaniæ Tingitanæ, ubi fuerat Antæi regia, deſcribit. Plinius verò alibi ad Syrtim magnam, et Tritonem fluvium, ſicuti et Claudianus, Ptolemæus autem; etiam cum Plinio ali- *Plin. Mel.*

Mela. *Ptol.* alibi, in Cyrenaica regione, apud Berenicem urbem. De quibus mira Poetæ fabulantur. Virgilius libro 4. Aeneidos.

Heſperidum templi cuſtos, epulaſque draconi.

* Heſperii, populi Æthiopiæ, in ora occidua, ubi Manicongum reguum, qui *Pangelonges* à Luſitanis, teſte Barroſio, dicuntur, (* in manuſcripto Seldeni Eſπέρα.)

Strab. *Plin.* ¶ Heſperii Æthiopes, populi Africæ, in Æthiopia inferiori fuere, ubi nunc regnum Congi, *Congo*, cum annexis regnis Loangij & Anzicanorum in illo tractu, teſte Sanſone.

Plin. *Mela.* Heſperii alii, populi Libyæ, in ora, ad Oceanum Atlanticum, ad Lethæum fluvium, apud Heſperium promontorium, *Biſnegbo* & *Mandangan* à Luſitanis dictum.

Heſperium cornu, *Capo bianco* Mercatori, ſed Hiſpanis, quibus magis credendum, quod locum pluries inviſerint, *Cabo verde*, in ora maris Atlantici, contra Heſperides inſulas, ultra oſtia Nigritis fluvii ad 30. leucas Hiſpanicas diſtans in auſtrum.

¶ Heſperium cornu, Brietio & Sanſone teſtibus, eſt *Bibl.* *le Cap de Sierra Liona*, 70. circiter leucis diſtans in auſtrum ab oſtio meridionali Nigri fluvii, in parte orien- *Joſeph.* tali Guineæ regionis, ubi quædam coloniæ Europæorum.

Heſron, quod & Haſor, *Antiopa*, teſte Brochardo, oppidum Palæſtinæ, in Judæa.

Heſſeni, populi Palæſtinæ: apud quos mira eſt colum- *Liv.* barum copia, teſte Tibullo.

¶ Hetlandicæ inſulæ, ſeu Schetlandicæ, *Schetland*, in Oceano Ducaledonio. Vide Schetlandicæ.

Hetriculum, *Latarace*, teſte Barrio, oppidum Brutiorum, in Calabria citeriori, apud Dampetiam, ſive *Polyb.* Toranum, ut nunc vocant, in S. Marci Diœceſi, à *Plin.* Marcopoli 6. mill. paſſ. quot à Torano, Lampetiam *Liv.* verſùs totidem. *& al.*

Hetruria, regio Italiæ præcipua. Vide Etruria, variè enim ſcribitur. De qua Cornelius Gallus elegia 1.

Ergo his ornata eſt meritis Hetruria noſtris.

¶ Hetruria, ſeu Etruria, pars eſt Italiæ ſatis ampla, inter mare Tyrrhenum ad occaſum & meridiem, montem Apenninum ad ſeptentrionem, & Tiberim fluvium ad ortum comprehenſa. Ejus pars major, quæ ad occaſum extenditur, nunc *la Toſcana* dicitur, Gallis *la Toſcane*: cujus partes ſunt quatuor, nempe ditio Florentina *il Florentino*, ditio Piſana; *il Piſano*, ditio Senenſis, *il Saneſo*, quæ parent magno Duci Hetruriæ, & ditio Lucenſis, *il Lucheſe*, quæ Rempublicam ſeparatam facit. Minor Hetruriæ portio, & quæ magis extenditur ad ortum, ſubeſt Summo Pontifici; & in ea ſunt provincia Patrimonii S. Petri, *la provincia del Patrimonio*, Ducatus Caſtrenſis, *lo Stato di Caſtro*, territorinm Urbevetanum, *l' Orvietano*, & territorium Peruſinum, *il Perugino*.

Hetruria urbes nunc exſtantes:

Acula, Aquapendente, *in ditione Summi Pontificis*.
Aretium, Arezzo, *in ditione magni Ducis*.
Balneoregium, Bagnarea, *Summi Pontificis*.
Centumcella, Civitavecchia, *Summi Pontificis*.
Cluſium, Chiuſi, *magni Ducis*.
Collis, Colle, *magni Ducis*.
Cornuetum, Corneto, *Summo Pontificis*.
Cortona, Cortona, *magni Ducis*.
Fæſula, Fieſoli, *magni Ducis, ferè in ruinis jacet*.
Faliſca, *poſtea Galeſium*.
Feſcennia, Città Caſtellana *Summi Pontificis*.
Florentia, Fiorenza, & Firenze, *magni Duci ſedes*.
Galeſium, Galeſe, *oppidulum Summi Pontificis*.
Groſſetum, Groſſeto, *magni Ducis*.
Hortanum, Horta, *Summi Pontificis*.
Liburnus portus, Livorno, *magni Ducis*.
Luca, Lueca, *ſui juris Reſpublica*.
Maſſa, Maſſa, *magni Ducis, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Senenſi*.
Maſſa, Maſſa, *Ducis cognominis*.
Miniatopolis S. Miniato, *magni Ducis*.
Mons Ilcinus, Montalcino, *magni Ducis*.
Mons Phyſcon, Monte Fiaſcone, *Summi Pontificis*.
Mons Politianus, Monte Pulciano, *magni Ducis*.
Nepeta, Nepi, *Summi Pontificis*.
Oropitum, & urbs vetus, Orvieto, *Summi Pontificis*.
Peruſia, Perugia, *academia ditionis Pontificia*.
Pientia, ante Corſinianum, Pienza, *magni Ducis*.
Piſa, Piſa, *magni Ducis*.
Piſtoria, Piſtoria, *magni Ducis*.
Plebs, Cività della Pieve, *Summi Pontificio urbecula*.
Plumbinum, Piombino, *Principis proprii*.
Radicoſanum, Radicoſani *magni Ducis*.
Sarſana, Sarzana, *ditionis Genuenſis*.
Sena, Siena, *magni Ducis*.
Suana, Soana, *magni Ducis*.
Sutrium, Sutri, *Summi Pontificis*.
Tuſcania, Toſcanella, *Summi Pontificis*.
Viterbium, Viterbo, *Summi Pontificis*. *Plin.*
Volaterra, Volterra, *magni Ducis*. *Strab.*
Urbetellum, Orbitello, *ſub Hiſpanis*.

Hetruſci, populi Hetruriæ, qui & Tuſci, ſive Thuſci. Virgilius libro 9. Æneidos:

-addant ſe protinus omnes *Mela.*
Hetruſci ſocios.

Qui Etruſci quoque ſcribuntur.

Hexi, Sexi Plinio, Sexi Ptolemæo, Sexitania Athenæo, *Velez Malaga*, teſte Henrico Coquo cum aliis, urbs Hiſpaniæ Bæticæ, apud oram littoralem, inter Manobam & Selambinam oppida, à Malaca urbe 5. leuc. Illiberim ſive Granatum verſùs. Floriano autem *Ptol.* eſt *Motril*, oppidum apud Selambinam, inde leuc. 1. *Lib.* Malacam verſùs recedens. Populi Exitani Straboni. *Conc.*

* Hexamilium, *Hexamili*, urbs Thraciæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Heraclienſi, ad Iſthmum Cherroneſi, contra Caridiam, quæ & Lyſimachia, à Gallipoli urbe 6. mill. paſſ. iu Boream diſtans. (* in Seldeni manuſcripto Εξαμιλιον.)

Hexapylum, locus Siciliæ eminens apud Syracuſas, *Liv.* qui hodie *Mongibelliſio* teſte Fazello, nominatur. *Plut.*

¶ Heylon, urbs epiſcopalis ſub ſede Boſtrenſi teſte Guillelmo Tyrio.

¶ Heziongaber, in ſacris literis, portus maris Rubri, in ſinu Elanitico, quo Reges Hebræi utebantur ad navigationes, teſte Divo Hieronymo, Eſſia dictus.

Hibernia, Juverna Melæ, Iverna Ptolemæo, Jerna *Caſ.* Straboni, & Stephano, ac Claudiano, Scotia Iſidoro, Iris Diodoro, Inſula ingens Oceani Britannici, ab Albione in occaſum ad 20. mill. paſſ. recedens, *Irlande* Cermanis, *Irlanda* Italis, *Ireland* Anglis, *Erin* Britannis, *Yverdhon* incolis. (Camdenus verò, incolis *Erin*, & Britannis *Yverdon*.) Et *Gwydhill*, non minor Anglia, cujus Regi paret, licèt diverſis Comitibus, tanquam Regulis, ſit ſubjecta. Urbes quondam claræ Ivernis & Rhæba. Nunc clarent Dublinum, Waterfordia, & Armacha. Ejus meminit Claudianus de laudibus Stiliconi libro 2.

Munivit Stilico, totam cum Scotus Iernam.

Ea in 4. regiones diſtribuitur, Laginiam ad ortum, in qua Dublinum metropolis, Momoniam ad meridiem, in qna Caſſilia, Ultonium ad Boream, in qua Armacha, & Connaciam ad occaſum, cujus metropolis eſt Tnama. 50. olim epiſcopatus habuit, nunc ad 35. Hæc Hibernia ab hyberno tempore, quod ibi longum eſt, dicta putatur.

¶ Hibernia inſula, *Irlande* à Gallis dicta, cujus incolæ *Iriſh* ab Anglis dicuntur, & *Irois* ſeu etiam *Irlandois* à Gallis: inſula eſt ampla Europæ, in Oceano occidentali, prope Angliam & ad ejus occaſum, ſed multò minor ipſa. Protenditur à ſeptentrione in meridiem; vixque 30. milliaribus Anglicis ſeparatur ab Anglia ſeu à Vallia meridionali mari Verginio, 15. autem à Scotia auſtrali. Subeſt ab aliquot ſæculis Regibus Angliæ, qui dicti fuerunt Hiberniæ domini jam inde ab Henrico ſecundo uſque ad Henricum octavum, qui primus Hiberniæ Rex dictus eſt. Dividitur in quatuor partes, ſub qua ſunt triginta tres Comitatus ſeu regiunculæ. In Momonia regione, *Mounſter*, ſunt Comitatus Limericenſis, *de Limerick*, Kerrienſis, *de Kerry*, Corcagienſis, *de Cork*, Waterfordienſis, *de Waterford*, Deſmonienſis, *de Deſmond*, & Typerienſis, ſeu S. Crucis, *de Typerari* ſeu *Holy Croſſ*. In Lagenia regione, *Leinſter* ſunt Comitatus Midia orientalis, *d' Eaſt Meath*, Midia occidentalis, *de weſt Meaht*, Kilkennienſis, *de Kilkenny*, Catherloghenſis, *de Caterlogh*, Comitatus Regis, *Kings Countie*, Comitatus Reginæ, *Queenes Countie*, Kildarienſis, *de Kildare*, Vexfordienſis, *de Vexford*, & Dublinienſis, *de Dublin*. In Connaccia regione, *Connaught* ſunt Comitatus Claræ, *de Clare*, Galvvajenſis, *de Galway*, Maii, *de Maie*, Slegi, *de Slego*, Letrimenſis, *de Letrim*, Roſcomenſis, *de Roſcomen*, & Longfordienſis, *de Longford*. In Ultonia regione, *Ulſter*, ſunt Comitatus Dunga-

galiæ ſive Tyrconellenſis, *De Denghal* aut *de Tyrconell*, Tyronenſis ſuperior, *Upper Tyrone*, Tyronenſis inferior, *Nether Tyrone*, Fermanaghenſis, *de Fermanagh*, Cavanenſis, *de Cavan*, Colranenſis, *de Colrane*, Monaghanus, *de Menaghan*, Antrimenſis, *d'Antrim*, Dunenſis, *de Dovvne*, Luthenſis, *de Louth*, & Armachanus, *d'Armagh*. Hibernia multò minor eſt Anglia; extenditurque a ſeptentrione in meridiem per 250. mill. paſſ. ſed ab ortu in occaſum non excedit 120. mill. paſſ. ubi magis lata. Totius regni præcipua urbs eſt Dublinum, *Dublin*, in ora orientali inſulæ. Alluitur Hibernia ab occaſu mari Occiduo, à ſeptentrione mari Deucaledonio, & à meridie mari Verginio. Dicta fuit etiam à Ptolemæo Britannia minor, & Iſidorus atque Beda Scotiam eam appellarunt à Scotis illius incolis, unde & Scotiæ nomen cum Scotis ipſis in Britanniam penetraſſe volunt. Hiberni autem peſſimè habiti ſunt hiſce ultimis temporibus ab Anglis, qui totam inſulam ferro flammaque devaſtarunt, & maiorem incolarum partem in Virginiam Americę ſeptentrionalis regionem traſportarunt.

Urbes Hiberniæ inſulæ (olim 50.) epiſcopales.

Achara, epiſcopalis, Connaciæ, ſub Archiepiſcopo Tuamenſi, (*Achonry*, waræo.) Semiruta.
Alachda, Epiſcopalis, Connaciæ, ſub Archiepiſcopo Tuamenſi, (*Kill alla* eidem.)
Ardacha, epiſcopalis, Ultoniæ, ſub Archiepiſcopo Armachano, *Ardagh*.
* Armacha, archiepiſcopalis, Ultoniæ *Armagh*.
(Atlona, *Atlone*, in Connacia.)
* Caſſilia, archiepiſcopalis, Momoniæ, *Cashel*.
Clocherium, *Clogher*, (Vltoniæ.)
* Clona, Epiſcopalis, Momoniæ, ſub Archiepiſcopo Caſſilienſi, *Cloney*.
Clonfertum, epiſcopalis, Connaciæ, ſub Archiepiſcopo Tuamenſi, *Clonefert*.
Cluanum, *Kiloem*, (Lageniæ.)
Connertum, Epiſcopalis, Ultoniæ, ſub Archiepiſcopò Armachano, *Conner*.
* Corcagia, *Cork*, (Momoniæ.)
* Deræ, epiſcopalis, Ultoniæ, ſub Archiepiſcopo Armachano, *Derry*.
(Drogheda, *Drogbdagh*, in Ultonia.)
Dromora, epiſcopalis, Ultoniæ, ſub Archiepiſcopo Armachano, *Dromore*.
* Duacum, *Kilmacogh* Waræo, aliis *Galvvay*, Connaciæ.
* Dublinum, olim Eblana, *Dublin*, (Langeniæ.)
* Dumbroſa, Connaciæ.
* Duncheranum, olim Ivernis, emporium Momoniæ, *Dunkeren*.
* Dundalcum, epiſcopalis Ultoniæ, ſub Archiepiſcopo Armachano *Dundalk*.
* Dungallum, Comitatus Ultoniæ, *Donegall*.
* Dunum, *Dovvne*, (Vltoniæ.)
Emelia, *Emeley*, vel *Avvn*, (Momoniæ.)
Fernum, epiſcopalis, Lageniæ, ſub Archiepiſcopo Dublinenſi, *Fernes*,
Glandelacum, *Glandilaugh*, (Lageniæ.)
Kilmora, epiſcopalis, Ultoniæ, ſub Archiepiſcopo Armachano, *Kilmore*.
Kilchennium, epiſcopalis & academia, Laginiæ, ſub Archiepiſcopo Dublinenſi, *Kilcenny*.
* Kildaria, *Kildare*, (Lageniæ.)
* Kilmalocum, epiſcopalis, Momoniæ, ſub Archiepiſcopo Caſſilienſi. *Kilmalock*.
* Langlinum, *Leighlin*, (Lageniæ.)
* Limericum, & Lubricum, *Limerick*, (Momoniæ.)
Liſmora, epiſcopalis, Momoniæ, ſub Archiepiſcopo Caſſiliæ, *Liſmore*.
Media, Comitatus, *Methe*, ſedes Epiſcopi *Navan*.
* Olſinum, epiſcopalis, Connaciæ, ſub Archiepiſcopo Tuamenſi, aliis Helſenia, *Elphen*.
Oſſeria, *Offery*, (Lageniæ.)
Rapotum, *Rebogh*, (Ultoniæ.)
Roſcomia, *Roſcomen*, (Connaciæ.)
* Roſſa, epiſcopalis, Momoniæ, ſub Archiepiſcopo Caſſilienſi, *Roſſe*.
(Rupes Ferguſii, *Knock fergus*, in Ultonia.)
Tuama, *Toam*, (Connaciæ.)
* Waterfordia, olim Manapia, epiſcopalis, Momoniæ, ſub Archiepiſcopo Caſſilienſi, *Waterford*.
(Vexfordia, *Vexford*, in Lagenia.)

¶ Sed notandum ex his urbibus Achadam, Alachdam, Clocherium, Clonfertum, Cluanum, Connertum, Dumbroſam, Emeliam, Glandelacum, Oſſeriam, Rapotum, & Tuamam eſſe tantùm minuta oppidula & caſtra a plurimis annis.

¶ Hielmerus, *Hielmer*, lacus Sveciæ, inter Sudermanniam & Noriciam provincias, ſeu inter Orebrum & Torſiliam urbes.

¶ Hienipa, Hiſpaniæ Bæticæ oppidum, nunc vulgò *Alcala de Guadaria* dicitur, teſte Roderico Caro in antiquitate Hiſpalis.

Hiera, Latinè Sacra, inſula Siciliæ, una ex 7. Æo- *Plin. Mela.* liis, *Vulcano*, teſte Fazello, ignes emittens, Liparæ vicina, ab ea 4. mill. paſſ. recedens, priùs Theraſia, teſte Plinio, dicta.

Hiera altera, quæ ab Antonino Maritima dicitur, *Ptol.* vulgò *Maretamo*, inſula Siciliæ contra Drepanum urbem ab ea in occaſum ad 30. mill. paſſ. diſtans. Thymo abundant.

Hiera item, *Giera* vulgò, inſula maris Cretici, ſeu *Plin.* Myrtoi, quam Plinius inter Theram & Theraſiam emerſiſſe ſcribit. Nonnullis *Suda* dici putatur; ſed hæc Cretæ proprior eſt.

Hiera, *Capo delle Chelidonie*, promontorium Lyciæ, *Strab.* inter Antiphellum & Andriacam urbes, contra Chelidonias inſulas tres parvas, à quibus denominationem habet.

Hiera, fluvius Bithyniæ, illam à Galatia ſecernens: *Plin.* qui & Hierus. Cujus meminit Virgilius libro 9. Æneidos:

Quos Iovis eduxit luce ſylveſtris Hiera.

Hiera petra, Hierapytna Straboni & Plinio, Hiera- *Ptol.* pydna Dionyſio, *Gierapetra* Sophiano, urbs Cretæ in ora Auſtrali, inter Hieronoros, id eſt, Sacrum montem & Erythræum promontorium. Sed Hierapytna apud collem Idæ, nomine Pytnam, teſte Strabone. Plinius verò illam ſtatuit in ora occidentali, contra Gaulon inſulam.

¶ Hiera pietra, ſeu Sacra petra, *Giera petra*, urbs eſt parva Cretæ inſulæ, cum portu in ora auſtrali inſulæ, & in territorio Sitiæ, cum promontorio cognomine, 20. milliaribus diſtat à Sitia in Africum, & 60. ab urbe Candia in Eurum; eſtque epiſcopalis. Sed à paucis annis ſubeſt dominio Turcarum cum tota ferè Creta inſula.

Hieracium, *Gieraci*, urbs magnæ Græciæ. Vide Locri.

Hieracum inſula, *S. Pietro*, teſte Leandro, inſula Sar- *Ptol.* diniæ, Plumbeæ proxima, contra Sulci urbem exciſam, ac Sulcitanæ inſulæ finitima.

Hierapolis, quæ & Bambyca, urbs Syriæ archie- *Strab. Plin. Ptol.* piſcopalis ſub Patriarcha Antiocheno, in Cyrreſtica regione, quæ *Haleppo*, teſte Bellonio cum aliis, dicitur urbs maxima, ex primis Turcici Imperii, à Damaſco itinere 10. dierum diſtans in Boream, ab Edeſſa 50. mill. paſſ. De Haleppo diverſa eſt ſententia. Alii enim Hierapolim eſſe ſcribunt: alii Berrhœam, inter Antiochiam & Hierapolim 30. mill. paſſ. diſſitam; quæ ſententia Cedreni & Zonaræ teſtimonio nititur: alii Chalybonem, vocis alluſione ducti, in quibus Poſtellus & Ravvolfius, eſſe putant: quam urbem Ptolemæus Borealiorem facit Hierapoli & Berrhœa, ac aliquantò orientaliorem. Quòd ſi Haleppum triduo ab Antiochia in ortum recedit ut Bellonius teſtatur, potiùs Chalybon erit quàm Hierapolis, aut Berrhœa, quæ Antiochiæ proprior eſt. Sed Cedreni & Zonaræ, qui ſub Imperatoribus Græcis ſcripſere, auctoritas me movet. Si diſtantiarum numeri apud Antoninum Auguſtum in Itinerario certi eſſent, facilè lis hæc habita diſtantiæ ratione tolleretur.

¶ Hierapolis, quæ & Bambyce, nunc *Alep* dicitur, Italis *Aleppo*, Sanſone & Brietio teſtibus; eſtque urbs Syriæ maxima & emporium celeberrimum; in quod quotidiè confluunt mercatores ex tota Europa; quamquam multi credant Aleppum eſſe ubi aliàs Berrhœa ad Marſyam fluvium, & Hierapolim fuiſſe ubi nunc *Strab.* *Tedith*, oppidum illius tractus. Sed de his non eſt fa- *Plin.* cilè ſtatuere. *Ptol.*

Hierapolis altera, Phrygiæ magnæ urbs archiepiſcopalis ſub Patriarcha Conſtantinopolitano, proxima Laodiceæ, ab ea 6. mill. paſſ. Tripolim versùs 12. diſtans, à Philadelphia urbe Lydiæ 45. in meridiem, quæ *Seldeſcheher* à Turcis, teſte Cruſio cum Leunclavio, nominatur. Ibi puteus amplus nebulas noxias exhalans,

lans, teſte Strabone, Populi Hierapolitæ Plinio. Hujus meminit Venantius Fortunatus lib. 8.

Læta ſuis votis Hierapolis alma Philippum,
Producens.

¶ Hieraſſon, urbs epiſcopalis Arabiæ, ſub Becerra teſte Guillelmo Tyrio.

Ptol. Hieraſus, Geracus Ammiano, *Pruth* Martino Cromero, & Mercatori, *Seret* Lazio, (cui ſubſcribendum puto; nam qui *Pruth* nunc dicitur, Porata Herodoto eſt) fluvius Daciæ, per Moldaviam in Iſtrum fluens, ſicuti & Porata 20. mill. paſſ. circiter diſtans.

Strab. Plin. Ptol. Hiericus, Hierico in ſacris literis, urbs Palæſtinæ, in Judæa, à Jebuſæis condita, & à Jeſu Nevo everſa, adhuc nomen antiquum ſervans, Palmis abundans, ab Hieroſolymis 20. mill. paſſ. in ortum recedens verſus Jordanem fluvium, à quo 6. mill. abeſt.

¶ Hiericus, *Hierico & Irico*, civitas eſt Palæſtinæ notiſſima in veteri Teſtamento, quòd Joſue eam ſepties circumiens cum arca Domini, muri ejus firmiſſimi corruerint, et urbs diruta fuerit. Erat in Tribus Beniamin, 150. ſtadiis ab Hieroſolymis in ortum Jordanem fluvium verſus ſexaginta, teſte Sanſone.

Ptol. Hierocæſarea urbs fuit Lydiæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Sardiano.

Strab. Plin. Hierocepia, *Bourg de Hierochipe*, teſte Stephano Luſignano, oppidum Cypri excifum, in ora occidentali, inter Paphum & Acamantem, quam Plinius inſulam facit contra Paphum novam.

Hierogerma, *Girmaſti* ex tabulis Geographicis, urbs Phrygiæ minoris inter Scepſim & Ilium, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Cyziceno, quæ & Germa in libris Conciliorum nominatur. Ἱερὰ Γέρμη Ptolemæo.

Plin. Hieromiace, fluvius Cœleſyriæ, Gadaram urbem præterfluens & in Geneſaram lacum excurrens.

Ptol. Hieron Orcs, *Monte Sacro*, teſte Pineto, promontorium Cretæ, in ora auſtrali, apud Hierapytnam.

Plin. Hieron Stoma, hoc eſt, Sacrum oſtium, unum ex oſtiis Iſtri, in Myſia inferiori auſtrali, apud Peucen inſulam.

Polib. Plin. Hieroneſus, inſula Siciliæ, eadem Hieræ, ut videtur.

¶ Hieros, ſinus Aſiæ, juxta Aradi urbem, teſte Stephano.

Strab. Plin. Liv. & al. Hieroſolyma, urbs Palæſtinæ, in Judæa, notiſſima, olimque clariſſima, teſte Plinio inter urbes orientales, à Joppe & littore maris Syrii in ortum 40. mill. paſs. recedens, inter Damaſcum & Babylonem Ægypti, inde 160. mill. paſs. hinc 300. ab Alexandria 40e. *Gieruſalem* Italis, *Gotz* Turcis, teſte Leunclavio, ſeu *Guzumobarech*, *Godz* Minadoi, *Jeruſalem* Anglis, olim urbs archiepiſcopalis, poſtea patriarchalis effecta quinque Archiepiſcopis ſibi contributis Tyrio, Cæſarenſi, Nazareno, Boſtrenſi, & Petrenſi. Vetus urbs porsùs jacet; nova nulla alia re, quam Domini noſtri Jeſu Chriſti ſepulchro (quod olim extra urbem erat) memorabilis, à Turcis mœnibus ad arcendos Arabes cincta. Apud Poetas Solyma nominatur. Vide ibi.

¶ Hieroſolyma et Jeruſalem, Jebus urbi nomen fuit, cum Iſraelitæ terram promiſſam ingrederentur, eamque in Tribuum deſcriptione ponit Joſue in Tribu Beniamin. Oboleſo Jebus nomine poſtea Jeruſalem ab Iſraelitis dicitur, & à Græcis Jeroſolyma, quæ totius Judææ metropolis munitiſſima eſt Straboni, longè clariſſima urbium Orientis, non Judææ modo. A Tito Imperatore Romano everſa fuit; deinde ab Ælio Adriano Imperatore reſtaurata. Ælia etiam dicta fuit a quibuſdam, nunc *Jeruſalem* Gallis, *Chutz* Turcis; eſtque Terræ ſanctæ præcipua. Subeſt dominio Turcarum a 160. annis, cum antea pareret Soldano Ægypti. Sed parvi eſt circuitus, vix decem mille incolas continens; deficitque in dies propter incurſiones Arabum.

Ptol. Hierus, *Orbo*, teſte Ortelio, fluvius Corſicæ, in ora ad orientem, cum pago cognomine, & ſtagno in ore apud Aleriam urbem exciſam. Sed Moletio *Saleſante* fluvius vicinus nominatur.

¶ Hierus ſeu Sacer, fluvius parvus Corſicæ, qui nunc *Orbo* dicitur, in mare Tuſcum labitur, 12. milliaribus ab Aleria in auſtrum.

Strab. Hignatia via, quæ & Egnatia, Via militaris Ciceroni, a mari Jonio ad Helleſpontum uſque per Macedoniam perducens longa 530 mill. paſs. teſte Strabone, tantùm eſt intervallum inter Dyrrachium ad occaſum & Callipolim urbem Thraciæ in ora Helleſponti ad ortum,

Hii, inſula Scotiæ adjacens ad occaſum, quæ *Iona* hodie, teſte Camdeno, nominatur. Populi Hienſes. *Bede.*

Hilara, *Iler*, fluvius Rhætiæ, in Svevia juxta Memingam urbem fluens, ac in Danubium apud Ulmam urbem labens. *Scrip. Germ.*

¶ Hilatenſe oppidum fuit in Africa propria, verſùs Carthaginem, teſte Divo Auguſtino epiſt. 262.

¶ Hildeshemienſis Epiſcopatus, *Biſtumb Hildeſheim* incolis, *Eveſchè d'Hildesheim* Gallis, tractus eſt Saxoniæ inferioris, ſub dominio proprii Epiſcopi, qui ſolus Catholicus in tota Saxonia. Fundatus fuit Epiſcopatus à Ludovico Pio Imperatore; habebatque antea juriſdictionem majorem, nunc multùm imminutam pro majori parte Ducatu Brunſvicenſi cinctam; ſed ad ortum terminatur Principatu Halberſtadienſi, & à ſeptentrione Ducatu Luneburgenſi. Extenditur ab ortu in occaſum ad 10. milliaria Germanica; & ejus urbes ſunt Hildeshemum, tractus caput, Peina, Poppenberga, & Vinthulia.

Hildeſia, *Hildesheim*, urbs Germaniæ, in Saxonia, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Moguntino, à Brunopoli 6. leucis in occaſum diſtans, epiſcopali ſede donata ſub Ludovico Pio Imperatore, Aſcalingium Ptolemæo dicta, teſte Petro Appiano, levi tamen conjectura. *Scrip. Germ.*

¶ Hildeſia, *Hildesheim*, urbs eſt Saxoniæ inferioris, ad amnem *Innerſte*, ſub dominio proprii Epiſcopi. 7. leucis diſtat a Zella in auſtrum, & 6. ab Hamelia in ortum. Ejus Epiſcopus ſolus eſt Catholicus in tota Saxonia. Dicitur etiam Hildeshemium & vix 6. mill. paſſ. diſtat à confinio ditionis Brunſvicenſis.

Himba apud ſcriptores Scotiæ inſula eſt maris Hibernici, una Acmodum, (de quibus, ubi ſint, & qui hac tempeſtate vocentur, non una eſt ſcriptorum ſententia) Ihonæ finitima, ab ea 10. mill. paſſ. recedens.

Himella, *Aggia*, teſte Ligorio, ac etiam *Himella*, fluvius Sabinorum, ex Severo monte per Cures fluens, ac in Tiberim apud Ocriculum, ab eo 3. mill. paſſ. ferè Manlianam verſùs prolabens. De quo Virgilius lib. 7. Æneidos: *Vib. ſeq.*

Caſperiamque colunt. Foruloſque, & flumen Himellæ,
Et Tyberim, Fabarimque bibunt.

¶ Himella, fluvius parvus Sabinæ. In Tiberim labitur 6. milliaribus infra Maglianum.

Strab. Liv. Mel. Himera, Gelas Plinio & Diodoro, *Salſo*, fluvius Siciliæ, ex præcipuis, qui ex Nebrodide monte apud Petram oppidum oriens, in auſtrum fluit, mareque apud Gelam urbem ſubit. Sic vulgò dicitur, quod ſalſas aquas habet, ficut alter ſequens dulces.

Himera alter, non longè a priore ex eodem monte manans, in occaſum & Boream decurrens, & ad Thermas Himeræ in mare ſeſe exonerans, & ipſe ingens, qui proptetea *Fiume grande* vulgò, teſte Fazello, nominatur, & in ora apud oſtia. *Termine*, nomine a Thermis urbe accepto. Solinus hunc dulcem, alterum amarum hauſtu eſſe teſtatur. Ejus meminit Silius libro 14.

Armavere ſuos, qua mergitur Himera ponto.

¶ Himera, fluvius Siciliæ, nunc *Termini* dicitur. Vallem Dæmone ſeparat à Valle Mazaræ, & in mare Tyrrhenum ſe exonerat ferè 25. milliaribus à Panormo in ortum. *Cicer. Steph.*

Himera, urbs Siciliæ, apud oſtia Himeræ fluvii & Thermas, extincta, a Zanclæis condita, & ab Hannibale Carthaginenſi everſa, patria Steſichori Poetæ; ex qua Thermæ urbs vicina cognominatur. Himeræus Criſon curſor adeò celebris eſt apud Platonem in Sociate, ut in proverbio fuerit, *Criſonem Himeræum præcurrere*, quoties de maximo curſore ſermo erat.

¶ Himeria urbs fuit epiſcopalis Meſopotamiæ, in Oſrhoena regione, & ſub Archiepiſcopo Edisſeno, teſte Guillelmo Tyrio.

¶ Hippadis pelagus, pars Oceani Æthiopici, verſùs Africam, inter Dioſcoridis inſulam & Aromata promontorium ad Boream, & Menuthiam inſulam ad auſtum: et vulgò *mer d'Ethiopie* dicitur, ſeu etiam *mer de Zanguebar* à regione adjacente.

Hiolcos. Vide Jolcos.

Hiona, *Chilca*, inſula Scotiæ, oræ occiduæ adjacens, una Hebridum, ſive Ebudarum, clariſſima, in qua Sodora urbs epiſcopalis cæterarum, in qua cœnobium Benedictinorum, Regum ſepultura inſigne, à littore in occaſum 12. mill. diſtans. (Vide Hii, nam idem videntur eſſe.) *Scrip. Sax.*

¶ Hip-

¶ Hippanis, *Bog*, fluvius Poloniæ. Vide Hypanis.
Hipparis, Iporus Ptolemæo, *Camarina*, teſte Fazel-
Pind lo, nomine ab urbe quam alluit accepto, fluvius Sici-
liæ, per oram auſtralem fluens.
Hippi, *Capo di Sorta*, teſte Marmolio, promontorium
Africæ, ad Syrtim magnam, apud Villam Philæni,
Ptol. in Cyrenaicæ confinio.
Hippi, inſulæ 4. parvæ, velut ſcopuli, Ioniæ apud
Erythras urbem adjacentes.
Hippici, montes Sarmatiæ Aſianæ, Tauri montis
portio, *Mazariſci* incolis Mercatori.
Hippius, mons Phrygiæ minoris, apud Ilium.
Hippo, quæ et Vibo, Hipponium Straboni, cui et Vibo
Servio. Valentia, Vion Valentia Ptolomæo, Vibon, et Valen-
Plin. tia Stephano, *Monte Leone*, teſte Barrio, cum aliis,
Plut. colonia et urbs Brutiorum, in Calabria ulteriore, apud
Mel. ſinum Hipponiatem, inter Conſentiam 38. et Rhegium
50. mill. paſs. Nigro eſt *Bivona*, oppidulum in ora ſi-
nus propinquum, quod Hippo vetus dici poteſt, & *Mon-
te Leone*, Hippo nova, vel Hipponium novum, in colle
vicino exſtructum; olim urbs epiſcopalis ſub Archie-
piſcopo Rhugino, ſede epiſcopali Militum urbem pro-
ximam ad 5. mill. paſſ. trauſlata.
¶ Hippo, nunc *Monte Leone*, urbs eſt in colle, 4.
milliaribus ab ora maris Tyrrhæni & ſinus Hipponiatis;
paucisque nunc conſtat incolis. Ejus navale Bevona diceba-
tur, uti et hodie. Sed non poteſt dici Hippo vetus. 20.
milliaribus diſtat à mari Jonio in occaſum.
Hippocrene, fons Bœotiæ, apud Heliconem mon-
tem, qui et Caballinus apud Perſium dicitur, haud pro-
Plin. cul à Thebis. De quo plura apud Plinium, & Soli-
Perſ. num. Ovidius libro 5. faſt.

Dicite, quæ fontes Aganippides Hippocrenes.

Sic dictus, quòd ab ungula Pegaſi equi productus traditur.
Hippocura, urbs Indiæ citerioris maritima, que *Onor*,
urbs regia, ſub Luſitanis, in ora, inter Sintacorum et
Ptol. Cory promont.
¶ Hippocura aliis ex conjectura eſt *Liſpor*, oppidum
munitum Indiæ cis Gangem, in regno Decani et in tra-
ctu *Balagato*, in mediterraneis, 70. leucis Hiſpanicis ab
ora littorali maris Indici in ortum, versùs ſinum Gan-
geticum 60. tantùm.
Hippola, teſte Pauſania, urbs fuit Laconica, mari
Strab. proxima, olim, ob portus commoditatem, mercimonio
pollens, unde ortum adagium, *Non navigamus ad Hip-
polaitas*, in eos qui parvos mercando quæſtus faciunt,
ſeu in pauperes mercatores.
¶ Hippola urbs fuit Peloponneſi, in Laconia, in ora
littorali ſinus Meſſeniaci, et ad radices Taygeti montis
12. milliaribus à Tænario promontorio in occaſum. Jam di-
ruta erat tempore Pauſaniæ.
Hippomolgi, populi Thraciæ, teſte Theodoreto: ſed,
Hom. teſte Euſtathio, Sarmatiæ Europææ, qui et Galacto-
phagi dicuntur.
Hippon Regius cognomine, *Bona*, urbs Africæ ma-
Strab ritima, olim epiſcopalis, cui Divus Auguſtinus Epiſco-
Plin. pus præfuit, inter Aphrodiſium coloniam et Tabracam,
Mel. à Carthagine 228. mill. paſſ. in occidentem, à Cirtha
& al. 94. in Boream et Cæciam, à Tabraca ſupra 100. in oc-
caſum, Cullu versùs 76. hodie quoque non obſcura. E-
jus meminit Silius libro 3.

Tum Vaga, & antiquis dilectus regibus Hippon.

¶ Hippon ſeu Hipporegius, Gallis *Bone*, etiamnum
urbs eſt munita, cum ſinu parvo cognomine et portu
capaci, in ora regni Conſtantinæ; ſicque ſub dominio
Regum Algerii. Parva eſt et malè culta, arcem habens
in colle; et ab Africanis *Bened el Vgneb* dicitur, teſte
Marmolio.
Ptol. Hippon quoque Diarrhytos cognomine, altera ejuſ-
Ant. dem oræ urbs, inter Tabracam ad occaſum et Uticam
ad ortum, inde 60. hinc 36. milll. paſſ. ab Hippone
Regio ad 1600. in ortum, quæ à nonnullis *Biſerta* nunc
dici putatur, ab Utica in occaſum 36. mill. paſſ. diſtans.
Hæc Vaga à Silio diei videtur in priùs citato verſu.
¶ Hippon Diarrhytos urbs fuit Africæ, nunc caſtrum
regni Tunetani, in Africa et in ora maris Mediterra-
nei, eum portu percommodo: quod à quibuſdam *Biſer-
ta vecchia* dicitur, ab aliis autem *Razamilara*, in ora
inter Uticam ſeu Biſertam ad ortum, et Tabracam ad
Plin. occaſum; paucisque conſtat incolis.
Hipponiates ſinus, qui et Napitinus, et Terinæus Pli-
nio et Thucydidi dicitur, ſinus Brutiorum; in Cala- *Strab.*
bria inter citeriorem et ulteriorem intercedens, ſic ab *Ptol.*
Hipponio urbe dictus, vulgò *Golfo di S. Euſemia.* Ap-
pellatur etiam Vibonenſis a Plinio.
Hipponium, promontorium Brutiorum, ad Hippo-
niatem ſinum, & apud Hipponium urbem, de qua vi- *Luycop*
de Hippo. *Salobron*, teſte Barrio. De urbe Ovidius
lib. 15. Metamorphoſeon:
* *Hipponidaque domos regis, Temeſeſque metalla.*
(* alii codices habent *Hippotadeque*, Æolum intelligentes.)
¶ Hipponon, Ægypti urbs Antonino, quæ fortè Hip-
pon in libro Notitiarum.
Hippopodes, populi ſeptentrionales, ſic dicti, quòd pe- *Mel.*
des habeant equinos, ut Solinus fabulatur, inſulas quaſ- *Sol.*
dam incolentes. De quibus & Plinius lib. 4. cap. 13.
¶ Hipporeæ, populi Æthiopiæ, ſub Ægypto, apud Pli-
nium. *Ant.*
Hipporum, *Folo*, teſte Barrio, oppidum Brutiorum,
in Calabria ulteriore, ab Altano 10. mill. paſſ. diſtans
apud Scunnum, ſeu Roſarnum oppidum.
Hippos, Hippon Plinio, urbs fuit Cœleſyriæ, apud *Ptol.*
Dion, epiſcopalis ſub Patriarcha Hieroſolymitano, haud
procul à lacu Genelara.
Hippuris, inſula una Cycladum. Vide Anaphe, cui *Plin*
eadem eſt. *Mel.*
¶ Hippuriſcum, Cariæ inſula, teſte Stephano. *Hom.*
Hira oppidum fuit Peloponneſi, *Pylo* proximum. Eſt
& mons Meſſeniæ Stephano et Suidæ.
Hirminius, et Hirminium, fluvius Siciliæ, in oram *Plin.*
fluens auſtralem, qui *Mauli*, ac etiam *Raguſe*, (ab op-
pido quod alluit) teſte Fazello, dicitur.
¶ Hirminius, fluvius Siciliæ. Ab anonymo non im-
perito vocatur *Maguni*, teſte Ortelio. *Strab.*
Hirpini, *Principato ultra*, teſte Leandro, popu- *Plin.*
li et regio Italiæ, in regno Neapolitano, inter Samni- *& al.*
tes; quorum caput eſt et metropolis Beneventum; cete-
ræ urbes, Compſa, Abellinum, Frequentum, aliæque
plures recentes. Horum meminit Silius libro 8.
Lucanis excita jugis, Hirpinaque pubes. *Coc.*
Hirpinum, ſive Irpinum, (utroque enim modo ſcri-
bitur) oppidum, Hirpinorum, quod poſteà Harpadium
appellatum fuit, nunc *Arpaja* vel *Harpaja* excitum,
teſte Volaterrano cum Blondo, in monte, apud Abel-
lam oppidum, apudque Caudinam vallem.
¶ Hirri populi Germaniæ, qui Cluverio teſte, habita-
bant ubi nunc Ducatus Livoniæ. Aliis autem videtur
habitaſſe ubi Hilandia hodiè, in Finlandia provincia
Sveciæ. Horum tantùm Plinius meminit.
Hirtha, quaſi Hirchia, inſula Scotiæ, una Hebridum,
extrema, in Boream vergens, ſic ab hircorum copia *Script.*
magnitudine dicta, à Scotia versùs Thulen recedens. *Scot.*
Hiſara, fluvius Vindelitiæ et Galliæ Narbonenſis. Vide
Iſara.
Hiſarci, ſive Hiſarſi, ut habent alii codices, populi
Inſubriæ Alpini, quorum pagus adhuc *Iſarſo* & *Arciſate* *Plin.*
pagus alius vicinus, nominatur, teſte Caſtilionæo, &
Merula.
Hiſpalis, Iſpalis Ptolemæo, Hiſpal Silio, quæ et co- *Plin.*
lonia Romulenſi Plinio, *Sevilla*, et Italis *Siviglia*, An-
glis *Sevil*, urbs Hiſpaniæ Bæticæ archiepiſcopalis, et
caput Vandaliæ, ad Bætim fluvium, urbs ampliſſima,
et emporium celebre, inter Cordubam ad Boream 22.
et Gades ad meridiem 19. leuc. à Granato 36. in occa-
ſum, Ulyſſiponem versùs 63. à Toleto Hiſpaniæ totius
umbilico 72. in auſtrum, anno ſalutis 1248. à Ferdi-
nando Rege, Mauris ejectis, unà cum Cæſariana & Aſ-
ſidonia recuperata. Ab Hercule Libyco, Gerionibus vi-
ctis, condita fertur. Ejus meminit Silius lib. 3.
Et celebre oceano, atque alternis æſtibus Hiſpal.
Hic accademia ampla, et totius Vandalitiæ conventus
juridicus.
¶ Hiſpalis, *Seville* Gallis. 20. leucis Hiſpanicis di-
ſtat à Corduba in occaſum, & 55. tantùm ab Ulyſſipo-
ne in Eurum, uti totidem à Toleto versùs auſtrum, 16.
autem ab ora Oceani. Caſtrum habet antiquum, ſedet-
que in regione feraci: & in adverſa ripa fluvii Bœtis
habet ſuburbium amplum, *Triana* dictum.
¶ Hiſpalis Aura, *Sevilla dell'Oro*, urbs nova Ameri-
cæ ſeptentrionalis, in parte Boreali inſulæ Jamaicæ, in
ſinu Mexicano, cum portu, ſub dominio Anglorum à
paucis annis, cùm antea ſubeſſet Hiſpanis; eſtque ſa-
tis parva et malè culta. *Cic.*
Hiſpania, & Hiſpaniæ numero plurali, apud Poe-

Ceſ. & al. omni.

tas Heſperia ultima, provincia Europæ ampliſſima & notiſſima, Galliæ contigua, ab ea Pyrenæis montibus ſeparata, & in auſtrum recedens, à tribus lateribus Oceano & mari Mediterraneo inſtar peninſulæ circumflua; nam Oceanus ad Boream, ad occaſum et ad meridiem, Meriditerraneum etiam ad meridiem et ad ortum illam adluunt. Cujus peninſulæ iſthmus eſt Pyrene mons, 80. leucis Hiſpanicis inter duo maria inter occaſum & ortum excurrens; *Spagna* Italis, *Spain* Anglis, *Eſpagne* Gallis. Ea apud veteres primùm in duas Hiſpanias, citeriorem & ulteriorem, Ibero fluvio diviſas; poſteà in tres, Tarraconenſem, Bæticam, et Luſitaniam, partita: quarum quælibet plures continet regiones; ſed maxima Tarraconenſis, quæ reliquas ſimul acceptas magnitudine ſuperat. Olim ſub uno Rege Gothis imperantibus fuit, poſteà à Mauris occupata, multis paruit Regibus, & à Chriſtianis recuperata, 4. habuit Reges, Legionis, ſeu Caſtellæ, Navarræum, Aragonium, et Portugalliæ. Noſtra ætate rurſus ad monarchiam ſub uno Rege Philippo II. rediit. Corio bovino figura ſimilis, ac quadrilatera parem fermè latitudinem longitudini habet, 800. mill. paſſ. Sed apud Strabonem longa 6000. ſtadiis, lata 5. legitur. Populi Hiſpani. Hinc Hiſpanus, et Hiſpanius nomen gentis. Claudianus libro 2. in Rufinum:

Cuncta ſibi: regit Italiam, Libyenque coercet.
Hiſpanis Galliſque jubet.

Ovidius libro 16. Faſt.

Fecit, & Hiſpanam ſanguine tinxit humum.

¶ Hiſpania pars eſt Europæ percelebris, vulgò *Eſpaña* dicta ab incolis. Antea ſub Philippo ſecundo Rege ad unam Monarchiam redierat poſt obitum Henrici Regis Portugalliæ. Sed ſub Philippo quarto iterum Portugallia ab ea avulſa eſt ab anno 1640. et regnum ſeparatum facit ſub proprio Principe. Tota Hiſpania nunc dividitur in quatuordecim partes, quæ poſtea reducuntur ad tres coronas ſeu tria regna. Caſtellæ et Aragoniæ regna cum ſuis appendicibus, & pertinentiis ſubſunt Regi Catholico, Portugallia autem cum Algarbia parent proprio Regi è gente Brigantina. Partes Hiſpaniæ ſub corona Caſtellæ ſunt Caſtella vetus, *Caſtilla la vieja*, Caſtella nova ſeu regnum Toletanum, *Caſtilla la nueva*, Vandalitia, *Andaluzia*, Granata, *Granada*, Murcia, *Murcia*, regnum Legionenſe, *regno de Leon*; quibus adjunguntur Aſturiæ, *las Aſturias*, et Extremadura, *l'Eſtremadura*, Galæcia, *Galizia*, et Navarra, *Navarra*, quibus adjungitur Biſcaja, *Biſcaia*. Sub corona Portugalliæ ſunt Portugallia, *Portugal*, et Algarbia, *Algarve*. Sub corona autem Aragoniæ ſunt Aragonia, *Aragon*, Catalonia, *Cataluna*, Valentia, *Valencia*, et Majorica, Minorica, et Ebuſus, *Mallorca*. Antea etiam ex hac pendebat Comitatus Ruſcinonenſis; ſed à paucis annis ab ea revulſus, Galliæ acceſſit, à qua alias disjunctus fuerat, cùm ſit pars Galliæ Narbonenſis.

Hiſpaniæ Regis dominio ſubſunt etiam extra Hiſpaniam regnum Neapolitanum, in Italia *la Royaume de Naples*, uti regnum Siciliæ, *la Sicile*, et inſula Sardinia, *la Sardaigne*: Hæc autem pendent a corona Aragoniæ.

Hiſpaniæ Regi ſubſunt etiam extra Hiſpaniam, uti Regi Caſtellæ, pars auſtralis Belgii, ubi partes provinciarum Flandriæ, *la Flandre*, Brabantiæ, *Brabant*, Hannoniæ, *Haynaut*, Luxemburgenſis *Luxembourg*, Limburgi, *Limbourg*, Namurcenſis, *Namur*, & munita pars Gueldriæ, *Gueldres*, et Artehæ, *Artois*. Subſunt etiam Comitatus Burgundiæ, *le Franche Comtè*, Ducatus Mediolanenſis, *le Duchè de Milan*, Marchionatus Finalii, *le Marquiſat de Final*, in ora Liguſtica, Status præſidii, ubi Orbatellum, *Orbetello & ſes annexes*, in Hetruria, uti etiam cuſtodia Plumbini, *Piombino*, et Portus longus, *Porto longone*, in Ilva inſula; uti in Africa, urbes ſeu oppida Septa, *Ceuta*, Oranum, *Oran* Portus magnus, *Marſalquivir* et Rupes Velia, *Penon de Velez*, et inſulæ Canariæ, *les Canaries*: In Aſia autem Philippinæ inſulæ, *les Philippines*, ex parte tantùm.

Hiſpaniæ Regi ſubeſt etiam major pars Americæ, nempè hæ regiones, nova Hiſpania cum annexis provinciis, *la nouvelle Eſpagne*, Florida ex parte, *partie de la Floride*, et inſulæ Cuba, *Cuba*, Hiſpaniola, *Hiſpaniola* ſeu S. Domingue, et S. Joannis Portus divitis, *S. Juan de Puerto ricco*, cum adjacentibus, Terra firma latè ſumpta, *la Terre ferme*; in America meridionali, cum annexis, regnum Popagyani, *le Popayan*, novum regnum Granatenſe, *nouveau Royaume de Grenade*, Peruvia, *le Perou*, regnum Chiles, *le Chili*, ex parte, & Paraguaja, *le Paraguay*, cum provinciis adjacentibus.

Hiſpaniæ pars eſt etiam regnum Portugalliæ, proprio parens Regi, cui ſubſunt Portugallia & Algarbia, in Hiſpania; extra Hiſpaniam autem ejus dominio ſubſunt Braſilia, regio Americæ meridionalis, *le Brezil*, inſulæ Azores ſeu Tertiariæ, *les Azores*, Madera, *l'iſle de Madere*, & inſulæ Capitis Viridis, *les iſles du Cap Vert*, in Oceano Atlantico, uti aliquot arces in regno Congi, & in ora Zanguebaris, in Africa, cum aliquo tractu Malabariæ, in India intra Gangem, ubi etiam plurimæ arces. Sed de his fuſiùs in voce Portugalliæ.

Vrbes Hiſpaniæ Tarraconenſis hujus temporis:

* Abula, *Avila*, Caſtiliæ veteris.
Albaracinum. Vide Lobetum.
Alcaratium, *Alcaraz*, (Caſtellæ novæ.)
Alone, *Alicante*, Valentiæ.
Aſturica, *Aſterga*, Aſturiæ. (*Aliis eſt regni Legionis.*)
Auguſta Bracarum. Vide Bracara.
Auria, ſive Aurienſis, *Orenſen*, Galliciæ.
Auſa, & Auſona. Vide Vicus.
Balagurium, *Balaguer*, Catalauniæ.
Barbaſtrum, olim Buttina, *Balbaſtro*, Aragoniæ.
Barchino, ſeu Barcino, *Barcelona*, Catalauniæ.
Belſinum, *Beria*, Aragoniæ.
Bigerra, *Vil ena*, Caſtiliæ novæ.
Bilbilis, *Calatayud*, Aragoniæ.
Bracara, ſeu Bræcara, *Braga*, Portugalliæ.
Brigantia, *Braganza*, Portugalliæ.
* Burgi, olim Maſburgi, *Burgos*, Caſtiliæ veteris.
* Cæſarauguſta, *Saragoza*, Aragoniæ.
Calagurris, ſeu Calagurrium, *Calahorra*, Caſtiliæ veteris.
Caronium, *Corunna*, Galliciæ.
Cartago nova, *Cartagena*, Murciæ.
Celſona, *Selſona*, Catalauniæ.
Civitas Regalis, *Ciudad Real*, Caſtiliæ novæ.
Complutum, *Alcala de Henares*, Caſtiliæ novæ.
Compoſtellum, olim Janaſum, *S. Iago*, Galliciæ. (*Aliis omnibus eſt* Compoſtella.)
Concha, *Cuenca*, Caſtiliæ novæ.
Concia. Vide Miranda.
Cyntilia, *Chinchilla*, Caſtilæ novæ.
Daroca, *Daroca*, Aragoniæ.
Dertuſa, *Tortoſa*, Cataluniæ.
Dominicopolis, *S. Domingo de la Calzada*, Caſtiliæ veteris.
Eliocrata, *Lorca*, Murciæ.
(Fanum S. Sebaſtiani, *S. Sebaſtien*, Guipuſcoæ.)
* Flaviobriga, *Bermeo* vel *Bilbao*, Biſcajæ.
* Flavionavia, *S. Ander*, Aſturiæ. (*Aliis eſt Biſcaja.*)
Flavium Brigantium, *Betanzos*, Galliciæ.
(Fons Rapidus, *Fuenterabia*, Guipuſcoæ.)
Gerunda, *Girona*, Catalauniæ.
Iaca, *Iacca*, Aragoniæ.
Ilerda, *Lerida*, Catalauniæ. (*Aliis* Lleyda.)
Ituriſſa, *Toloſa*, Guipuſcoæ, vel *Sangueſa*, Navarræ.
Juliobriga, *Logrenno*, Caſtiliæ veteris.
* Legio, *Leon*, Legionenſis regni.
Lobetum, poſteà Albaracinum, *Albaracin*, Aragoniæ.
Lucus, *Lugo*, Galliciæ.
Lucus Aſturum, nunc Ovetum propè ædificatum. Vide ibi.
* Madritum, *Madrid*, Caſtiliæ novæ. (*Vrbs regia.*)
Majorica. Vide Palma.
Methymna campeſtris, *Medina del campo*, Caſtiliæ veteris.
Mindon, *Mondonnedo*, Galliciæ.
Minoriſſa, *Manreſa*, Catalauniæ.
Miranda, olim Concia, *Miranda*, Portugalliæ.
Murgis & Murcia, *Murcia*, regni cognominis.
(Nagara, *Najara*, Caſtiliæ veteris.)
Opta, *Huertes*, Caſtiliæ novæ, (*caſtrum tantùm.*)
Orcelis, Oriola poſtea, *Orihuela*, Murciæ.

Ot-

Orgella. Vide Urgella.
Oſca, *Hueſca*, Aragoniæ.
Ovetum, *Oviedo*, Aſturiæ.
Oxoma. Vide Uxama.
Palentia, olim Palantia, *Palentia*, Legionenſis regni.
* Palma, poſteà Majorica, *Mallorca*, inſulæ cognominis.
Placentia, *Placencia*, Caſtiliæ veteris. (*Eſt in Extremadura; eratque aliàs in Luſitania.*)
* Pompelon, *Pamplona*, Navarræ.
(Rhoda, *Roſos*, Catalauniæ.)
Rodericopolis, *Ciudad Rodrigo*, Caſtiliæ veteris. (Eſt regni Legionis; eratque aliàs in Luſitania.)
* Salmantica, *Salamanca*, Caſtiliæ veteris. (*Eſt regni Legionenſis; eratque aliàs in Luſitania.*)
Sarabis. Vide Taurum.
Secontia. Vide Seguntia.
Segobia, *Segovia*, Caſtiliæ veteris.
Segorbia, *Segorve*, Valentiæ.
Seguntia, quæ & Saguntia, & Secontia, ac Segontia, *Siguenza*, Caſtiliæ novæ.
Sentica. Vide Zamora.
Setabis, *Xativa*, Valentiæ.
Stella, *Eſtella*, Navarræ.
Tarraco, *Tarragona*, Catalauniæ.
Taurum, olim Sarabis, *Toro*, Caſtiliæ veteris. (*Eſt regni Legionenſis.*)
Tiariulia, quæ & Terulium, ac Turulium, *Teruel*, Aragoniæ.
* Toletum, *Toledo*, Caſtiliæ novæ.
Tude, *Tuy*, Galliciæ.
Turiaſo, *Tarazona*, Aragoniæ.
Tutela, *Tudela*, Navarræ.
* Valentia, *Valencia*, regni cognominis.
Valliſoletum, *Valladolid*, Caſtiliæ veteris.
Vergi, *Vera*, Granatenſis regni.
Vicus, olim Auſa, vel prope, *Vich*, Catalauniæ.
Urgella, *Vrgel*, Catalauniæ.
Uxama, *Oſma*, Caſtiliæ veteris.
Zamora, olim Sentica, *Zamora*, regni Legionenſis.

Vrbes Hiſpaniæ Bæticæ hujus temporis ſub Archiepiſcopo Hiſpalenſi.

Acci, *Guadix*, Granatenſis regni.
Alcala Regalis, *Alcala Real*, ejuſdem.
Almeria, olim Portus magnus, *Almeria*, ejuſdem.
Anticaria. Vide Singylia.
Arcenſis colonia, *Arcos*, Andaluziæ.
Artigi, *Albama*, Granatenſis regni.
Arunda, *Ronda*, ejuſdem.
Aſindon & Aſidonia, *Medina Sidonia*, Andaluziæ.
* Aſtigi, *Ecya*, ejuſdem.
Barbeſula, *Marbella*, regni Granatenſis.
Baſti, *Baza*, ejuſdem.
Biatia, *Baeza*, Andaluziæ.
* Cæſariana, *Xeres de la Frontiera*, Andaluziæ.
Calpe, *Gibraltar*, ejuſdem.
* Corduba, *Cordova*, ejuſdem.
Eliberis nova (vetus enim interiit.) Vide Granatum.
Fanum Fidei, *Santa Fe*, regni Granatenſis.
Fanum Luciferi, *S. Lucar de Barameda*, Andaluziæ.
Gades & Gadira, *Cadiz*, ejuſdem.
Giennium, *Iaen*, ejuſdem.
* Granatum, *Granada*, regni cognominis.
* Hiſpalis, *Sevilla*, Andaluziæ.
Illiturgis nova, *Anduiar*, ejuſdem.
Loxa, *Loxa*, Granatenſis regni.
Magnus Portus. Vide Almeria.
* Malaca, *Malaga*, regni Granatenſis.
Menoba, *Bezmiliana*, ejuſdem. (*Eſt tantùm caſtrum.*)
Orſona. Vide Urſo.
Oſca, *Hueſcar*, ejuſdem, vel Caſtillæ novæ. (*Eſt regni Granatenſis.*)
Sexi, *Velez Malaga*, ejuſdem. (*Eſt regni Granatenſis.*)
Singylia, quæ & Anticaria, *Antequera*, Andaluziæ, (*Eſt regni Granatenſis.*)

Ubeda, *Vbeda*, Andaluziæ.
Urſo, quæ & Genua Urbanorum, *Oſſuna*, ejuſdem.

Vrbes Hiſpaniæ Luſitanicæ, quarum aliquæ ſunt extra Portugaliam.

Ægita nova, ſive Igedita. Vide Guardia.
Amæa, poſtea Portus Alacris. Vide ibi.
Balſa, *Tavila*, Algarbiæ.
Cauria & Caurium, *Coria*, Extremaduræ (Caſtellanæ.)
(Cætobrix, ſeu Setabalia, *Setuval*, Portugalliæ.)
* Cornibrica, & Conimbrica, *Coimbra*, Portugalliæ.
* Ebora, *Evora*, ejuſdem.
Emerita, *Merida*, Extremaduræ (Caſtellanæ .)
Guardia, ſeu Guarda, *Guarda*, Portugalliæ.
Helvæ, ſive Helviæ, *Elvas*, ejuſdem.
Irenopolis, olim Scalabis, & epiſcopalis, *Santaren*, ejuſdem.
Julia Myrtilis. Vide Myrtilis.
Lacobrica, *Lagos*, Algarbiæ.
Lamacum, *Lamego*, Portugalliæ.
Lancia, poſtea Viſeum. Vide ibi.
Leria, ſeu Leiria, pro Colippone, *Leira*, Portugalliæ.
Myrtilis, *Mertola*, ejuſdem. (*Caſtrum eſt.*)
(Norba Cæſarea, *Alcantara*, Extremaduræ Caſtellanæ.)
(Oliventia, *Olivenza*, Portugalliæ.)
* Olyſſipo, *Lisbona & Lisboa*, ejuſdem: (*Portugalliæ regia.*)
Oſſonaba nova. Vide Sylva.
* Pax Auguſti, *Badaiox*, Extremaduræ (Caſtellanæ.)
Pax Julia, *Beia*, Portugalliæ.
Pharus, *Faro*, Algarbiæ.
Portus Alacris, olim Amæa, *Portalegre*, Portugalliæ.
* Portus Calenſis, *Porto*, (unde nomen regno Portugalliæ) ejuſdem.
Rodericopolis, extra Portugalliam, in Caſtella veteri, ſub Archiepiſcopo Compoſtellano, *Ciudad Rodrigo*, (Eſt in regno Legionenſi.)
Sylva, ſeu Sylvæ, *Silves*, Algarbiæ.
Turris Julia, olim Caſtra Julia, & Julium præſidium, *Trugillo*, Extremaduræ (Caſtellanæ.)
Viſeum, olim Lancia, *Viſeo*, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Bracarenſi, Portugalliæ.
Xera, *Xeres de Badajox*, Extremaduræ Caſtellanæ.

Regiones Hiſpaniæ extremæ.

Catalonia, (*Catalunna.*)
Aragonia, (*Aragon.*)
Navarra, (*Navarra.*)
Guipuſcoa, (*Guipuſcoa.*)
Biſcaja, (*Viſcaja.*)
Aſturia, (*las Aſturias.*)
Gallæcia, (*Galizia.*)
Portugallia, (*Portugal.*)
Algarbia, (*Algarve.*)
Vandalitia, (*Andaluzia.*)
Granata, (*Granada.*)
Murcia, (*Murcia.*)
Valentia, (*Valencia.*)

Interiores.

Extremadura, (*Extremadura.*)
Caſtella nova, (*Caſtilla nueva.*
Caſtella vetus, (*Caſtilla vieja.*)
Legionenſe regnum, (*Reyno de Leon.*)
De Hiſpania Claudianus de libro Syrenæ ſic:

Quid dignum memorare tuis, Hiſpania, terris
Vox humana valet?

¶ Hiſpania nova, *nueva Eſpanna*, Gallis *nouvelle Eſpagne*, regio præcipua Americæ ſeptentrionalis, & alias regnum fuit ampliſſimum. Vide nova Hiſpania.

¶ Hiſpaniola, *Hiſpaniola* inſula perampla Americæ ſeptentrionalis, *Ayti* dicta ab incolis. A Chriſtophoro Columbo detecta fuit anno 1492. & poſteà ab Hiſpanis dicta & exculta. Dicitur etiamnum, & ſæpius à Gallis, Anglis & Batavis, *S. Domingue*, à Dominicopoli ejus primaria. Sita eſt in mari Boreali; habetque ad occaſum Cubam & Iamaicam inſulas, ad Boream Lucajas inſulas,

& ad ortum Antillas & inſulam S. Jaonnis de Portu divite. Ejus longitudo eſt 140. leucarum Hiſpanicarum ab ortu in occaſum; latitudo autem eſt 48. Subeſt partim dominio Hiſpanorum, qui in ea plures habent colonias, uti etiam Galli in parte occidentali inſulæ versùs Cubam inſulam. Dominicopolis, urbs ipſius primaria, ſedet in parte auſtrali inſulæ. Alias tota inſula diviſa fuit in quatuordecim provincias. Ejus urbes ultra Dominicopolim ſunt Conceptio de Vega, *la Conception*, Zeibum, *Zeibo*, Fanum S. Jacobi, *Sant Jago*, Portus Argenteus, *Puerto de la Plata*, Azua ſeu Compoſtella, *Compoſtella*, & mons Chriſti, *monte Chriſto*.

Plin. Hiſpanum mare, quod & Ibericum Ptolemæo & aliis, ac Balearicum dicitur, Mare Mediterraneum, quod Hiſpaniæ latus orientale partemque Auſtralis adluit.

Plin. Hiſpellum, Iſpellum Straboni, Iſpelum Ptolemæo, Hiſpella colonia in veteri inſcriptione marmorea, *Spelle* & *Spelio*, urbs Umbriæ olim epiſcopalis nunc oppidum amplum in colle, apud Fulginium, inde 3. mill. paſſ. in occaſum Peruſiam versùs, ubi theatrum, & alia antiquæ illius magnitudinis exſtant veſtigia. De eo Silius libro 8.

Hiſpellum & duro monti per ſaxa recumbens
Narnia.

(* Ισχολον eſt in manuſcripto Seldeni.)

¶ Hiſpellum, nunc *Spelle*, caſtrum eſt Umbriæ, in ditione Pontificia. 3. milliaribus diſtat à Fulginio in Circium Aſſiſium versùs. Dictum fuit aliàs Colonia Iulia Hiſpella, ut in inſcriptione antiqua in Goltzii Theſauro.

Plin. Hiſtonium, Iſtonium Ptolemæo, Hiſconium in veteri inſcriptione, *il Vaſto, & il Guaſto d'Aimone*, colonia & urbs olim, nunc oppidum præclarum apud oram Frentanorum, ad Trinium fluvium, inter Anayamum urbem ad occaſum & Thermulas, inde 18. hinc 10. mill. paſſ. quot ab Ortona. Marchionem habent antiquum.

Ptol. Hiſtria, Iſtria Plinio, Straboni, Melæ, & aliis, regio Italiæ extrema, Illyrico ad ortum confinis, Arſia fluvio diviſa, in mare velut peninſula inter Carnos ad occaſum & Liburniam ad ortum excurrens, à Norico montibus diviſa ad Arctos, longa 122. lata 40. mill. paſſ. ex Plinio Populi Iſtri Plinio, *Iſtria* etiam vulgò Italis, & *Hyſtereych* Germanis. Venetis paret. De Hiſtris Lucanus libro 4.

Detegit orta dies ſtantes in rupibus Hiſtros.

¶ Hiſtria, quæ & Iſtria, Gallis *l'Iſtrie*, pars fuit Galliæ Tranſpadanæ, in Italia. Nunc ſubeſt dominio Reipublicæ Venetæ, exceptis aliquot locis, quæ parent Imperatori, uti Archiduci Auſtriæ. Ejus longitudo eſt 60. milliarium circiter, latitudo autem 40. ab ortu in occaſum. Vide Iſtria.

Hitus, Comagenæ oppidum, inter Catamanam & Niſum, teſte Simlero.

Seu. Aur. Fl. Vopiſc. Hiulca, palus Pannoniæ inferioris, in Hungaria, apud Cibalim urbem, quam Probus Imperator circa Sirmium ſiccari juſſit, teſte Flavio Vopiſco. *Polina* hodie dicitur.

¶ Hodanum, *Houdan*, urbecula Galliæ, in provincia Inſulæ Franciæ & in Belſia, ad Vegram amnem, 12. leucis à Lutetia in occaſum Drocum versùs, à quo 4. leucis diſtat, in tractu feraci.

Prov. Rom. Hola, urbs Thulæ inſulæ, in Oceano Caledonio, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Lundenſi, cum tota inſula noſtra tempeſtate Regi Daniæ parens, cùm priùs Norvegiæ ſubeſſet.

¶ Hola, *Halar* incolis, urbs eſt epiſcopalis Islandiæ inſulæ, in parte Boreali inſulæ & in ora littorali, prope ſinum *Skagafiord* dictum. Subeſt dominio Regis Daniæ tanquam Regi Norvegiæ, eſtque parvi circuitus.

¶ Holachius, *Hohenloe*, ſeu etiam *Holach*, tractus Germaniæ, in Svecia regione. Dicitur Comitatus Holachienſis, eſtque in Ottonia ſylva, inter Franconiam propriam & Ducatum Wirtembergenſem, ſub proprio Comite. Ibi *Oringen*, oppidum primarium.

¶ Hollandia, *la Hollande*, Hiſpanis & Italis *Olanda*, una ex ſemptemdecim provinciis Germaniæ inferioris, cum titulo Comitatus, ſub dominio Statuum Provinciarum unitarum Belgii, qui ab ea perſæpe dicuntur Status Hollandiæ, *les Eſtats d'Hollande*. Provincia eſt ampla, mirè rigua, & fertilis. Clauditur ab occidente mari Germanico, uti à ſeptentrione mari Auſtrino, quod habet ad orientem, & dominium Ultrajectinum, & ad meridiem Zelandiam & Brabantiam ex parte.

Hollandia in plures partes dividitur, quæ peculiaria nomina ſortiuntur, ut Kennemariam, Waterlandiam, Amſtelandiam, Goelandiam, Vornanas inſulas, Schielandiam, Delflandiam, quæ & Maſelandia, Rhenolandiam ac ſimiles. Sed maximè communis & alicujus uſus diviſio eſt in Auſtralem Hollandiam, *Sud Hollande*, ubi aliàs Batavi populi, & in Septentrionalem, *Nort Hollande*, quæ & WeſtFriſia dicitur. Eam pluribus deſcripſit Ludovicus Guicciardinus. Ab Hollandia provincia Belgium unitum vulgò dicitur *la Hollande* apud exteros: Et ſub Hollandia, ſeu, & meliùs, ſub Belgio unito, ſunt etiam Comitatus Zelandiæ, *la Zelande*, Comitatus Zutphaniæ, *le Comptè de Zutphen*, dominium Ultrajecti, *la Seigneurie d'Utrecht*, Tranſiſalania, *l'Over Iſſel*, Friſia occidentalis, *la Friſe*, dominium Groningæ, *la Seigneurie de Groningue*, & Gueldria inferior, *la baſſe Gueldre*, uti etiam pars Borealis Brabantiæ Ducatus, minuta pars Flandriæ, Trajectum ad Moſam, *Maeſtricht*, aliquot loca Ducatus Limburgi & Cliviæ, Rhenoberga, *Rhinberg*, in ditione Colonienſi, & Embda, *Embden*, in Friſia orientali.

Hollandorum etiam ſeu Statuum Belgii uniti dominio ſubſunt in Africa Mina & aliquot fortalitia in ora Guineæ regionis & Nigritarum; in America ſeptentrionali novum Belgium, *le nouveau Pais-Bas*; & aliquot inſulæ Antillæ, uti & Curaſca in ora Venezuelæ; in Aſia autem eis ſubſunt Malaca, *Malaca*, in India extra Gangem, Batavia, *Batavia*, in Iava inſula, inſulæ Moluccæ propriæ in mari Indico pro majori parte, uti inſulæ Amboina & Banda in eodem tractu aliquot arces in ora ſinus Bengalæ, Columbum, *Colombo* arx Taprobanæ inſulæ, & Cocinum, *Cochin*, Cananora, *Cananor*, & aliquot portus in ora Indiæ intra Gangem.

Urbes Hollandiæ præcipuæ:

Alcmaria, Alcmaer.
Amſtelodamum, Amſterdam.
Briela, Briel.
Delphi, Delpht.
Dordracum, Dordrecht *ſeu* Dort.
Enchuſa, Enchuyſen.
Gertrudenberga, Gertruydenberg.
Gouda, Goude.
Haga Comitis s' Gravenhage *ſeu* la Haye.
Harlemum, Harlem.
Horna, Hoorne.
Lugdunum Batavorum, Leyden.
Roteredamum, Rotterdam.

¶ Hollandia nova, *nouvelle Hollande*, regio America ſeptentrionalis, ab Hollandis antea inhabitata & culta. Vide Nova Hollandia.

¶ Hollandia nova *nieuv Hollandt* Belgis, *nouvelle Hollande* Gallis, regio perampla terræ auſtralis, recens detecta ab Hollandis, nempe anno 1644. & ab ipſis nomen ſortita. Sedet ad auſtrum novæ Guineæ & inſularum Moluccarum, in Oceano Indico. Sed vix detecta eſt versùs oram littoralem. Ejus partes ſunt terra Concordiæ & terra Petri Nuitii in parte occidentali illius regionis.

Holmi, Olmi Plinio, urbs Ciliciæ aſperæ, quæ & Seleucia; quò Holmienſes tranſlati ſunt, teſte Strabone, qui ab Antiochia Piſidiæ 115. mill. paſſ. in ortum diſtabant. *Xenop. Strab.*

¶ Holmi, ſeu Seleucia Hormia, urbs fuit parva Ciliciæ aſperæ, in ora maris Cilicii, & ad oſtia Calycadri fluvii; diſtabatque 20. milliaribus à Corycio in occaſum.

Holmia, *Stockolm*, ſeu *Stockholm*, urbs Scandinaviæ, regia Sveciæ, intra ſtagna (ut Venetiæ in Italia) extructa, cum arce firmiſſima. *Sax. Gram.*

¶ Holmia, *Stockholm*, urbs eſt ampla & caput regni Sveciæ, Uplandia provincia, ad fauces lacus Meleri, in confinio Sudermaniæ, cum arce & palatio planè regio. Sed non eſt intra ſtagna, ut Venetiæ. 8. leucis Svecicis diſtat ab Upſalia in auſtrum, & 5. ab ora maris Baltici in occaſum. Sed 80. milliaribus Germanicis diſtat à Gedano in Boream; & à Rhutenis Stecolna dicitur.

¶ Hol-

¶ Holſatiæ Ducatus, *Holſtein* incolis, *Holſace* Gallis, *Holſatia* Hiſpanis & Italis, provincia eſt Germaniæ, in Saxonia inferiori, nuncque in Daniæ regno comprehenſa, cùm partim Regi Daniæ ſubjaceat, & partim Duci Holſatiæ Sleſvicenſi. Terminatur à ſeptentrione Ducatu Sleſvicenſi ſeu Jutia meridionali, ab occaſu mari Germanico, ab ortu mari Baltico & Ducatu Lavemburgenſi, à meridie autem Ducatu Bremenſi & Ducatu Luneburgenſi, à quibus ſeparatur Albi fluvio. Dividitur autem in quatuor partes, nempè in Ditmarſiam, *Dithmarſen*, Holſatiam propriam, *Holſtein*, Stormariam, *Stormaren*, & Wagriam, *Wageren*. Ejus urbes præcipuæ ſunt Lubeca, *Lubeek*, & Hamburgum, *Hambourg*, quæ Imperiales ſunt, ſeu liberæ, & Hanzeaticæ. Regi Daniæ ſubſunt Glucſtadium, Krempa, Brunsbutela, Meldorpium, Rensburgum, Pinneberga, cum toto Comitatu, Segeberga, & alia loca minoris notæ. Duci autem Holſatiæ Sleſvicenſi parent Chilonium, Lunda, Heyda, Oldenburgum, Bordesholmia, & alia oppidula.

Holſatia urbes:

Brunsbutela, Brunsbuttel, *in Dithmarſia*.
Chilonium, Kell, *in Holſatia propria*.
Crempa, Krempen, *in Stormaria*.
Glucſtadium, Gluckſtadt, *in Stormaria*.
Hamburgum, Hambourg, *in Stormaria*.
Itzehoa, Itzehoe, *in Holſatia propria*.
Lubeca, Lubeck, *in Vagria*.
Lunda, Lunden, *in Dithmarſia*.
Meldorpium, Meldorp, *in Dithmarſia*.
Oldenburgum, Oldenborg, *in Vagria*.
Oldesloa, Oldesloe, *in Vagria*.
Pinneberga, Pinnenberg, *in Stormaria*.
Plona, Ploen, *in Vagria*.
Rensburgum, Rensborg, *in Holſatia*.

Homelea, *Humble*, teſte Ortelio, fluvius Albionis, in ora Angliæ auſtrali contra Vectim inſulam in mare influens.

Plin. *Ptol.* Homeritæ, *Regno di Aden* Caſtaldo ex tab. Geographicis, populi & regio Arabiæ felicis in ora ad ortum, extra fauces ſinus Arabici. Quorum regia Arabiæ emporium.

Ptol. Homile, Homolium Plinio, Straboni, Livio, oppidum Magneſiæ, in Theſſalia, in Macedoniæ confinio, *Lamina*, teſte Moletio, dictum, quod aliis Lamia eſſe videtur, non Homile.

Strab. *Virgil.* Humole, mons Theſſaliæ excelſus, Othry monti vicinus, centaurorum ſedes, ubi Homolium erat, teſte Plinio, Omole Straboni, Humolus Stephano, Omolium Livio, mons & Pelii pars, cujus incolæ Homoles Euripidi dicuntur. De quo Virgilius lib. 7. Æneidos:

Deſcendunt centauri, Homolen Othrynque nivalem
Linquentes.

Thebis Phthioticis propinquus imminet. Hinc Homolais, Statius lib. 7. Thebaid.

Sphynge: per ingentes Homolaidas exeat Aemon.

Plin. Homolium apud Plinium oppidum eſt Magneſiæ. Vide Homole.

Homona, Homonada Tacito, oppidum fuit Iſauriæ, in Pamphylia, Selgæ finitimum. Populi Homonadenſes.

¶ Honamia, *Henam*, provincia eſt Borealis regni Sinarum, inter provincias Chuquamum ad meridiem & Scianſium ad ſeptentrionem. Urbem primariam habet cognominem, *Henam Fu* dictam. Dividitur autem in duas partes fluvio *Carameran* dicto. Aliæ ejus urbes præcipuæ ſunt Naniamum, *Nanian Fu*, Gianianum, *Gianian Fu*, Gininum, *Ginin Fu*, Chaifunum, *Chaifun Fu*, Huquanum, *Huquan Fu*, Ciantea, *Ciante Fu*, & Quaichinum, *Quaichin Fu*, teſte Martino Martinio.

¶ Hondura, *Honduras*, provincia ampla novæ Hiſpaniæ, in America ſeptentrionali, juxta mare Boreale & ſinum Honduræ dictum, inter ipſam & Jucataniam. Habet ad occaſum Guatimalam, & ad auſtrum Nicaraguam provincias. Subeſt dominio Hiſpanorum. Ejus longitudo eſt 200. leucarum circiter ab ortu in occaſum, latitudo verò 100. ferè leucarum; eſtque ſub Præfectura Guatimalæ. Ejus primaria urbs eſt Valliſoletum, *Valladolid*, incolis *Commajagua*, epiſcopalis ab anno 1558. Aliæ urbes ſunt Gratia Dei, *Gracias à Dios*, Fanum S. Petri, *San Pedro*, Fanum S. Joannis portus Equorum, *S. Ivan de puerto de Cavallos*, Trugillum, *Trugilho*, & Fanum S. Georgii, *S. Jorge de Olancho*.

¶ Honduræ ſinus, *Golfo de Honduras*, pars maris Borealis, in America, inter Honduram provinciam ad meridiem, & Jucataniam ad Boream; eſtque plurimis inſulis refertus: & ejus intimus receſſus ad occaſum dicitur *Golfo de Guanajos*.

¶ Honflorium, ſeu Honflevius, *Honfleur*, urbs Galliæ, in Normannia provincia, in ora littorali maris Britannici, & ad æſtuarium Sequanæ, ex adverſo Hartlevii, à quo diſtat 3. leucis in auſtrum, & quatuor à Portu Gratiæ.

Honorias, regio Aſiæ, pars Ponti; in qua Heraclea, Tium, Claudiopolis, Cratia, & Hadrianopolis urbes, *Volli* ſive *Bolli* hodie ex tabulis recentibus. *Lib. Not.*

¶ Honoſca, urbs maritima Hiſpaniæ Tarraconenſis, inter Iberum fluvium & Carthaginem novam, teſte Livio: nunc fortè *Villa Joyoſa*, ut credit Ortelius.

Hoplias, qui & Hoplites, & Iſomantos, fluvius Bœotiæ, juxta Coroneam urbem in Phliarum fluvium influens. *Plut.*

Hor, mons Arabiæ petreæ, in finibus Edom. Vide Or. *Bibl.*

Horatii Flacci villa, *S. Giovanni in Campo Oratio*, teſte Blondo, locus erat propè urbem Romam. *Vict.*

Horbatii, populi Illyrici, in Norici confinio: quorum regio *Crabaten* ſeu *Krabaten*, Latino recenti Corbavia, teſte Lazio, dicitur. *Scrip. Germ.*

Horchianus vicus, *Vitorchiano*, & *Vicerchiano*, oppidum ſeu caſtrum Hetruriæ, inter Viterbium & Polymartium, inde 8. hinc 4. mill. paſſ. diſtans, ſic ab Horchia Dea ibi culta. *Tab. Vet.*

¶ Horchanus vicus, *Vitorchiano*, nunc caſtrum eſt provinciæ Patrimonii Divi Petri, vix 6. milliaribus à Viterbio in Cæciam, & totidem à Tiberi fluvio in auſtrum; ſubeſtque dominio Summi Pontificis.

Hordacha, fluvius Thuringiæ, in Germania, *Herdach*: cujus meminit Venantius Fortunatus. *Fort.*

Hordonienſes, populi Apuliæ Dauniæ, quorum urbs Hordonia, aliis Herdonia & Erdonia, exciſa. Vide Erdonia. *Plin.*

Horeb, mons Arabiæ petreæ. Vide Oreb.

Horeſti, populi Britanniæ 2. ſeu Scotiæ, quorum regio *Mernia*, & *Anguſia*, vel *Anguis*, teſte Hectore Boetho, juxta oram ortivam, ubi Duncheldinum urbs, Deidonum oppidum & Brechina urbs, Camdeno verò eſt *Eskedale*. Sed Boetho indigenæ credimus. (De iisdem iterum.) Horeſti ultra Taum fluvium ſiti ſunt: quorum nunc regio *Anguſia* dicitur; in qua Brechinum, *Brechin*, urbs epiſcopatus, & Orrea, olim regia, nunc oppidum, *Ferfair*. Ibi etiam oppidum Alectum, poſteà Deidonum dictum vulgò *Dondèe*. *Bibl. Tac.*

Horiſius, fluvius Phrygiæ minoris, juxta Troadem urbem fluens. *Plin.*

Horma, *Coria* Moletio, (quo argumento neſcio) oppidum Macedoniæ, Albanopoli finitimum. *Ptol.*

Hormiæ. Vide Formiæ.

Horminius, mons Bithyniæ. Vide Hyppius, & Ormenius. *Strab. lib.*

¶ Horna, *Horne*, oppidum Belgii, in Gueldria ſuperiori, vix una leuca à Moſa fluvio, cum caſtro lepido Comitis proprii, à quo regio adjacens dicitur Comitatus Hornenſis, *le Comtè d'Horne*. Una leuca diſtat a Ruremunda in occaſum, 6. à Trajecto ad Moſam in ſeptentrionem, ſub dominio Hiſpanorum.

Horna, *Hoorne*, urbs munita Belgii uniti, in Comitatu Hollandiæ, cum portu capaci in ora maris Auſtrini; eſtque emporium celebre, 4. leucis ab Alcmaria in ortum, & 6. ab Amſteludamo in ſeptentrionem, 3. autem ab Enchuſa in occaſum.

¶ Hornanum caput, *Cap de Horne*, Gallis, *Horne Caep* Belgis, promontorium Americæ meridionalis, in terra Ignium. Vide Caput Hornanum.

Horta, oppidum agri Novarienſis, apud lacum Hortanum, (aliis Verbani pars eſt) à Novaria 24. mill. paſſ. cujus meminit Paulus Diaconus.

¶ Horta, *Orta*, oppidulum eſt agri Novarienſis, in Ducatu Mediolanenſi, cum lacu parvo cognomine. 5. milliaribus diſtat ab Arona, & totidem à lacu Verbano in occaſum, 7. autem à confinio Pedemontii.

Hortatum, Orta Paulo Diacono, *Horti* & *Orta*, urbs Hetruriæ, in Faliſcis, apud Tiberim fluvium, ex adverſo Ocriculi, ab eo 4. mill. paſſ. diſtans in occaſum, à Faliſca 4. in Boream, à Viterbio 14. in ortum, *Plin.*

epiſcopatus Feſcenniæ epiſcopatui, unde 9. mill. abeſt, junctus eſt.

¶ Hortanum, *Orta*, urbs aliàs Hetruriæ, nunc oppidum provinciæ Patrimonii S. Petri, in colle, propè Tiberim fluvium, ubi recipit Neram amnem. Subeſt dominio Summi Pontificis, & deficit in dies.

Hoſtia (Vide Oſtia) urbs Latii, ad oſtia Tiberina, prorsùs exciſa.

Hoſtilia, *Hoſtia*, producta 2. ſyllaba, oppidum amplum Venetiæ, ad Padum, in agro Mantuano, inter Mantuam 30. & Ferrariam 20. mill. paſſ. contra Reverum oppidum, in altera Padi ripa.

Hoſtilia etiamnum *Oſtiglia* dicitur; eſtque oppidulum medium inter Mantuam ad occaſum & Ferrariam ad ortum, hinc 33. hinc 25. milliaribus diſtans.

Hoſtunium, *Hoſtuni*, urbs Salentinorum, in terra Hydruntina, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Brundiſino, inde 15. mill. paſſ. diſtans, à Monopoli 20. à Celio 8.

¶ Hoſtuninm, *Oſtuni*, urbs eſt parva Regni Neapolitani, in provincia Hydruntina, 2. milliaribus ab ora maris Adriatici, inter Brunduſium ad ortum & Monopolim ad occaſum.

¶ Hoya, *Hoye*, urbs Germaniæ, in Weſtphalia, ad Viſurgim fluvium, regiunculæ adjacentis dictæ Comitatus Hoyenſis caput, ſub dominio Ducis Brunſvicenſis. 2. leucis diſtat à Ferda in auſtrum, & 3. à Neoburgo in Boream.

¶ Hoya, *Hoy*, inſula Oceani Caledonii & Orcadum meridionalior versùs Piticum fretum. Vix 3. milliaribus diſtat à Mainlandia inſula Orcadum præcipua in auſtrum. Per 8. milliaria in longum porrigitur, & in latum per quinque, ſuntque in ea montes excelſi.

¶ Hradium Reginæ, *Koningſgretz Germanis*, *Kralowvibradec* Bohemis, urbs Bohemiæ, ad Albim ſita, & recens Epiſcopatu decorata ab Alexandro VII. Pontifice Maximo. Dicitur etiam Reginogradecium. Vide ibi.

¶ Hudſonii ſinus, *Hudſon Bay* Anglis, *Golfe de Hudſon* Gallis, ſinus peramplus Americæ ſeptentrionalis versùs Terras Arcticas, ab Henrico Hudſonio detectus anno 1612. Maximè in auſtrum tendit versùs Novam Franciam.

¶ Hudſonium Fretum, *deſtroit de Hudſon* Gallis, *ſtrait of Hudſon* Anglis Fretum, Americæ Septentrionalis oblongum & ſatis latum, ab Henrico Hudſonio Anglo detectum anno 1612. & ab ipſo ſic dictum, inter terras Arcticas ad Boream, & Eſtotilandiam ad auſtrum.

¶ Huduvicſuvaldum, *Hudwikſwalds*, Helſingiæ urbs, in Svecia, ad Bothnicum ſinum, in littore, versùs Medelpadiam provinciam.

¶ Huena, *Ween*, inſula parva maris Baltici in Sundico freto, *Oreſund*, media inter Scaniam & Zelandiam inſulam. Pendet à Selandia, & ideo ſubeſt Regi Daniæ. Ibi arx Uraniburgus excitata fuit à Tychone Brahe Mathematico percelebri ſub Chriſtiano IV. Rege.

Tas. Hujonum, vel Juhonum, ut alii codices habent, *Hoye*, oppidum præclarum Belgii, ad Moſam fluvium, in finibus Eburonum, medium inter Leodium & Namurcum, 5. leucis utrinque diſtans.

¶ Hujonum, *Hoey* incolis, *Huy* Gallis, oppidum eſt Leondienſis ditionis. Dicitur alter Huum & Huyum. Vide ibi.

¶ Hullum, *Hull*, antea Petnaria, urbs probè munita Angliæ, in Eboracenſi provincia, ad Abi fluvii oſtia, ubi recipit Hullum amnem. Armamentarium habet inſtructiſſimum: & prima contra Carolum primum Regem rebellavit hiſce ultimis montibus Angliæ.

Hulſtum, *Hulſt*, urbs eſt parva, ſed probè munita Belgii, in comitatu Flandriæ, & Vaſiæ tractus caput. Capta fuit ab Hollandis anno 1645. ipſiſque etiamnum ſubeſt. Diſtat 4. leucis ab Antuerpia in occaſum, una cum dimidia ab Axela in ortum, & 4. à Gandavo in Cæciam.

¶ Huma ſive Uma, *Uma*, oppidum Sveciæ, ad oſtium fluvii cognominis; in Bothnia occidentali, & propè ſinum Bothnicum. Hinc tractus adjacens dicitur *Uma Lapmark*; eſtque pars Lapponiæ Sveciæ.

¶ Humana, *Humana rovinata*, urbs fuit Italiæ, in Piceno, cujus nunc tantùm ſuperſunt rudera, in ora maris Adriatici, vix 6. milliaribus à Laureto in Boream Anconam versùs.

Hungaria, *Ongaria*, provincia Europæ, Pannoniam cis Danubium, & Jazyges trans Danubium complectens, regnum amplum, inter Auſtriam, Stiriam, & Moraviam ad occaſum, Serviam ad ortum, Illyricum ad meridiem, Poloniamque ad Septentriones contentum: cujus maxima pars à Turcis occupatur; Rege, qui ex familia Auſtriaca eſt, Jaurinum, Poſlonium, Veſprinium, Tirnaviam, Nytriam, Caſſoviam, Varadinum, ex urbibus poſſidente. In ea Buda regia, metropoles 2. Strigonium & Colocia, epiſcopatus 8.

¶ Hungaria regnum eſt Europæ ſatis amplum, quod vulgò indigenis *Magiar* dicitur, *Wegierska* Slavis, *Hungerland* Germanis, *Hongrie* Gallis, *Ongaria* Hiſpanis & Italis. Habet à Septentrione Poloniam ſuperiorem & Ruſſiam nigram, ab Oriente Tranſylvaniam, ab occidente Moraviam, Auſtriam, & Stiriam, & à Meridie Croatiam, Boſniam, & Serviam, à quibus ſeparatur Savo fluvio, uti à Polonia Carpatho monte. Olim numerabantur in Hungaria 37. Comitatus ſeu provinciæ, qui poſteà ad 54. contracti ſunt. Illius Reges eliguntur in Dietis regni. Sed à centum quinquaginta annis maxima ejus pars ſubeſt dominio Turcarum, nempe pars quæ magis ad auſtrum tendit, cum Buda regni primaria; minor verò portio ad Boream ſubeſt dominio Regis, qui in præſentia eſt Imperator: ſed urbes Hungariæ ſuperioris versùs fontes Tibiſci & Poloniam gubernantur à Magiſtratibus eodem modo ferè quo civitates liberæ Germaniæ. De urbibus Hungariæ Præcipuis vide in voce Pannonia.

Comitatus ſeu provinciæ Hungariæ:

Abanvivarienſis, d'Abanvivar, *ſub Auſtriacis*.
Albenſis, d'Ekekes Feyervar, *ſub Turcis*.
Arvenſis, d'Arva, *ſub Auſtriacis*.
Barſienſis de Bars, *ſub Turcis*.
Barzodienſis, de Barzod, *ſub Auſtriacis*.
Bathienſis, de Bath, *ſub Turcis*.
Biborienſis, de Debreczin, *ſub Turcis*.
Biſtricienſis, de Biſtricz, *ſub Auſtriacis*.
Bodrogenſis, de Bodrogh, *ſub Turcis*.
Caſtriferrenſis, de Sarvvar, *ſub Auſtriacis*.
Cepuſienſis, de Czepuſs, *ſub Auſtriacis*.
Chonadienſis, de Chonad, *ſub Turcis*.
Comarienſis, de Komara, *ſub Auſtriacis*.
Gevinarienſis, de Gevvinar, *ſub Auſtriacis*.
Hewecenſis, de Hevvecz, *ſub Turcis*.
Hontenſis, de Sag, *ſub Turcis*.
Javarinenſis, de Gevver, *ſub Auſtriacis*.
Liptovienſis, de Lypcze, *ſub Auſtriacis*.
Moramaruſienſis, de Moramaruſs, *ſub Auſtriacis*.
Muſonienſis, de Muzon, *ſub Auſtriacis*.
Nitrienſis, de Neytracht, *ſub Auſtriacis*.
Novigradienſis, de Novigrad, *ſub Turcis*.
Orodienſis, Czongrad, *ſub Turcis*.
Pelyſienſis, Pelicz, *ſub Turcis*.
Peregienſis, de Peretzaz, *ſub Auſtriacis*.
Peſtenſis, de Peſt, *ſub Turcis*.
Poſegienſis, de Poſega, *ſub Turcis*.
Poſonienſis, de Poſon, *ſub Auſtriacis*.
Riſienſis, de Kreiſs, *ſub Auſtriacis*.
Sagorienſis, de Sellia, *ſub Turcis*.
Saladienſis, de Salavvar, *ſub Turcis*.
Sarienſis, de Saraz, *ſub Auſtriacis*.
Semlynienſis, de Semlyn, *ſub Auſtriacis*.
Sigetenſis, de Szygeth, *ſub Turcis*.
Simigenſis, de Zegzard, *ſub Turcis*.
Sirmienſis, de Szerem, *ſub Turcis*.
Sopronienſis, de Sopron, *ſub Auſtriacis*.
Strigonienſis, de Gran, *ſub Turcis*.
Temeſvenſis, de Temeſvar, *ſub Turcis*.
Tolnenſis, de Tolna, *ſub Turcis*.
Terantalienſis, de Thurtur, *ſub Turcis*.
Ternenſis, de Torna, *ſub Auſtriacis*.
Tranſchinienſis, de Tranſchyn, *ſub Auſtriacis*.
Turocenſis, de Ovvar, *ſub Auſtriacis*.
Valkonienſis, de Valpon, *ſub Turcis*.
Varadienſis, de Varadin, *ſub Auſtriacis*.
Varanienſis, de Baranyuar, *ſub Turcis*.
Veſprimienſis, de Veſprim, *ſub Auſtriacis*.

Ugo-

Vgoghenſis, de Ugoza, *ſub Auſtriacis*.
Vnghenſis, de Unghvvar, *ſub Auſtriacis*.
Zabolcenſis, de Chege, *ſub Turcis*.
Zagrabienſis, de Zagrabia, *ſub Auſtriacis*.
Zatmarienſis, de Zatmar, *ſub Auſtriacis*.
Zolnocenſis, de Zolnock, *ſub Turcis*.

Ex his Comitatibus ſeu partibus Hungariæ viginti ſex tantùm ſubſunt Turcis, reliqui omnes Auſtriacum agnoſcunt dominium. Sed Comitatus ditionis Turcicæ multò majores ſunt & ampliores aliis. Notandum eſt etiam majorem partem Comitatus Cepuſienſis cum 12. oppidis eſſe ſub dominio Regis Poloniæ à 200. annis. Aliàs unà cum Hungaria parebant etiam Regi Hungariæ Tranſſylvania, quæ ab ea ſeparata fuit a Joanne Rege anno 1541. habetque Principem proprium; Valachia, nunc proprio Principi parens ſub clientela Turcarum, uti etiam Moldavia; Sclavonia propriè dicta, cujus maxima pars ſubeſt nunc domino Turcarum, minor verò ad occaſum Imperatori paret; Croatia, cujus pars eſt Turcici juris ad ortum, & Auſtriaci ad occaſum; Dalmatia, quæ pro majori parte ſubeſt Turcis, exceptis aliquot urbibus in ora littorali, quæ Venetis ſubſunt, & quas eis vendiderant Reges Hungariæ. Servia quoque, & Boſſena Hungariæ Reges agnovere dominos antequam jugum Ottomanicum reciperent. Nunc Hungariæ regnum complectitur tantùm Hungariam propriam cum Sclavonia & Croatia; dividiturque in ſuperiorem & inferiorem Danubio fluvio. Hungaria inferior ſeu Cis. Danubiana eſt inter Danubium & Savum versùs meridiem & occaſum, Hungaria autem ſuperior ſeu Trans-Danubiana eſt inter Danubium fluvium & Tranſſylvaniam Poloniamque versùs ortum & Boream. In ea autem quatuor Comitatus versùs Carpathem montem & Tibiſcum fluvium ſubſunt Principi Tranſſylvaniæ, in clientela tamen Auſtriacorum. Hungariæ verò Auſtriacæ caput eſt Poſonium, *Presburg*, in ſuperiori; & Hungaria propria extenditur ab ortu in occaſum ad 65. milliaria Germanica, & à ſeptentrione in meridiem ad 60. milliaria ſimilia.

Agat. *P. Dia.* Hunni, qui & Huni, & Abares ſive Avares, teſte Paulo Diacono, dicuntur, populi Sarmatiæ, juxta Mæoticam paludem olim incolentes, unde egreſſi, in Pannonias primùm, (quibus Hungariæ nomen ab his inditum traditur) deinde in Gallias migrarunt. De quibus Claudianus libro 1. in Rufinum:

Hunnorum laturus olim, &c.
Eſt genus extremos Scythiæ vergentis in ortus
Trans gelidum Tanaim.

Prudentius libro 2. contra Sym.

Denique Romanus, Daca, Sarmata, Vadalus, Hunnus.

¶ Hunni, populi aliàs circa Mœotidem paludem inhabitantes, poſteà in Pannonias migrarunt. Eorum pars, Attila Duce, in Gallias venit; ſed cum ibi grandi clade affecti fuiſſent in Catalonicis campis à Meroveo Francorum Rege & Ætio Romanorum Duce, in Pannonias redire coacti ſunt.

Lib. Not., Hunnum, *Seaven-ſhale*, teſte Camdeno, oppidum Albionis, in Northumbria, ab Hunnis, ut videtur, nomen habens.

¶ Huntingtonia, ſeu Hontingtonia, *Huntington*, urbs Angliæ ad Uſam fluvium, media inter Bedfordiam ad occaſum & Eliam ad ortum, 10. milliaribus à Cantabrigia in Caurum. Ab ea regio adjacens dicitur *Huntingtonshire*, Comitatus Huntingtonienſis.

¶ Huquania, *Huquan*, provincia ampla regni Sinarum, quæ etiam Chuquania dicitur à quibuſdam, *Chuquam*. Habet à ſeptentrione Honaniam provinciam, uti a meridie Chiamſiam, Quianſiam ad ortum, & Suchienam ad occaſum: Ejus autem præcipua urbs eſt Uchanum, *Vchang Fu*.

¶ Huquanum, *Huquan*, urbs ampla regni Sinarum in Honamia provincia, versùs confinia Pechinæ provinciæ, teſte martino Martinio.

Euleg. Hurdaſpalenſe cœnobium, *Vrdax*, teſte Morali, monaſterium cum pago apud Bajonam urbem, in Hiſpaniæ Aquitaniæque confinio, intra Pyrenæos montes.

¶ Hurdaſpalenſe cœnobium, *Vrdax* & *Vrdache*, eſt in regno Navarræ, intra Pyrenæos montes, vix una leuca à confinio Galliæ, & 5. à Bajona in meridiem.

Bibl. Hus, urbs parva in Auſitide regione, in Syriæ Arabiæque confinio, *Omps*, teſte Thoma Minadojo, patria Job.

¶ Huſenum, ſeu Huſumum, *Huſum*, urbs Daniæ, in parte occidentali Holſatiæ, in ora maris Cimbrici, ad ſinum Heverum, cum arce præclara Ducum. 5. leucis diſtat à Sleſvico in occaſum, & 2. à Fridericopoli in Boream. Probè munita fuit à paucis annis.

¶ Huum, *Huy*, oppidum Germaniæ inferioris, ad Moſam fluvium, in Leodienſi ditione, medium inter Leodium ad ortum & Namurcum ad occaſum; fuitque ſæpe everſum, cum caſtro in monte, 5. leucis à Leodio. Dicituraliter Huyum, ſeu Hujonum.

Huya inſula eſt parva Oceani, cum cœnobio olim præclaro, à littore Scotio orientali parum diſtans, à Bervico urbe paulò ſupra 6. mill. paſſ. recedens, ab Edimburgo ad 45.

¶ Huya inſula quid ſit non conſtat, niſi forſan ſit *Holy Iland*, ſeu inſula Sacra, littori Angliæ & Northumbriæ provinciæ ferè adjacens. 6. milliaribus à Bervico & à confinio Scotiæ in auſtrum Bamburgum versùs.

Hyadetæ, *Heyſſant*, inſulæ maris Britannici, ante Gobæum promontorium Galliæ Celticæ, in Britannia minore, à Foro & Conguſto oppidis maritimis 4. leucis in occaſum diſtantes. *Strab.*

¶ Hyadetæ inſulæ in ora Britanniæ minoris quæ ſint, non conſtat. *Heyſſant* enim ſeu *Oveſſant* eſt Uxantos, prope Gobæum promontorium, leucis à Conqueſto & Fano S. Matthæi. Forſan meliùs eſſet Siadæ inſulæ, quæ, Camdeno teſte, ſunt *les ſept Isles*, ſeptem Inſulæ dictæ, in ora Boreali Britanniæ minoris, versùs Trecorium.

Hyæa urbs fuit Locrorum Ozolorum in Græcia, apud Stephanum. Hujus etiam meminit Thucydides.

¶ Hyala urbs Indiæ intra Gangem, ad Indi fluminis oſtium, teſte Diodoro.

Hyampolis, *Jampoli* in tabulis recentibus, quæ & Anemoria Straboni, oppidum Phocidis, in Bœotiæ confinio, Chæroneæ & Coroniæ finitimum: ubi Hyampolus vertex montis apud Parnaſſum, à Plutarcho memoratus. Meminit Hyampolis Statius lib. 7. Thebai. *Strab.* *Ptol.* *& al.*

Et valles Lebadea tuas, & Hyampolim acri
Subnixam ſcopulo.

Altera Hyampolis in Bœotia apud Orchomenum à Ptolemæo deſcribitur, niſi eadem ſit priori in Phocidis & Bœotiæ confinio.

Hybla minor, oppidum Siciliæ exciſum, inter Catinam & Centuripas, ubi nunc *Judica*, locus, teſte Fazello, & ipſe dirutus, in monte, Centuripis propior. Aliis eſt *Mellili* vel *Melilli*, à Megara urbe exciſa apud Auguſtam 4. mill. paſſ. diſtans. Imò aliis eſt Megara ipſa, quæ, teſte Thucydide, Hybra priùs, & Megara poſteà dicta eſt. Mellis copia memorabilis. *Tuch.* *Diod.* *Ptol.*

¶ Hybla minor, quæ & Heræa aliis, eſt *Raguſa*, oppidum Siciliæ, in valle Neætina, 15. milliaribus diſſitum ab ora maris Africi, teſte Brietio.

Hybla major, *Avola*, teſte Erythæo, oppidum Siciliæ apud Neetum, inter illud & Raguſiam oppidum. *Pauſ.* *Tuch.*

¶ Hybla major, teſte Brietio, nunc eſt *Paterno*, oppidum Siciliæ, ad radices montis Æthnæ, prope Simethum fluvium, 10. milliaribus à Centuripe ad ortum, & 17. à Catania in occaſum.

Hybla parva, oppidum Siciliæ exſtinctum, in finibus Gelenſium, inter Claromontem & Buterium oppida, non longè à Buterio. Populi Hyblæi Thucydidi, Hyblinſes Plinio. Martialis lib. 11. epiſtola 102. *Steph.*

Cum dederis Siculos mediis à collibus Hybla
Cecropios dicas tu licet eſſe favos.

Ovidius lib. 5. de triſtitia:

Et careat dulci Trinacris Hybla thymo.

¶ Hybla parva, quæ & Megara, urbs fuit Siciliæ in ora orientali. Ejus rudera viſuntur ad oſtia Allabi fluvii, inter Auguſtam ad Boream & Syracuſas ad auſtrum, teſte Brietio: quanquam alii credant eam fuiſſe ubi nunc vicus *Mirilli* in illo tractu, ſed à mari tantiſper remotus.

Hyccara, *Carbolongi* & *Garbolangi*, ſeu *Carini*, teſte Fazello, urbs Siciliæ, olim epiſcopalis, à Sicanis condita, ſed everſa, ubi nunc Carinum oppidum, quod ſub Divo Gregorio Magno ſedem epiſcopalem habuit, inter Panormum & Elymam, à Panormo 12. mill. paſſ. diſtans. Vetus autem Hyccara nunc *Muro Carini* nominatur apud Carinum. *Plut.* *Diod.*

Hyccarum, oppidum Siciliæ, quod *Bicari* ſeu *Vicari* *Steph.*

cari eſſe videtur, inter Panormum & Agrigentum, à Thermis Himerenſibus 24. mill. paſſ. (Habet Stephanus & Hyccaram & Hyccarum, oppidum Siciliæ, verùm priùs ait eſſe patriam Laidis.)

¶ Hydæ, Lydiæ urbs, in Aſia minori, circa Tmolum montem Straboni & Stephano : forſan eadem cum Sardibus.

Strab. Plin. Q. Cu. Hydaſpes, fluvius Aſiæ geminus : unus per Suſianam apud Suſam urbem fluens delicatiſſimus; de quo Virgilius libro 4. Georgicorum:

Lydia, nec populi Parthorum, aut Medus Hydaſpes.

Alter Indiæ, terminus itineris Alexandri Magni cum Aſiam ſubjugaret, in Indum influens apud Nyſam urbem: cujus incolæ Hydaſpii à Trogo appellantur. De illo Lucanus libro 3.

Qua rapidus Ganges & qua Nyſæus Hydaſpes.

¶ Hydaſpes, fluvius Indiæ citerioris, nunc *Rouvey* dicitur, ut quidam credunt. Lahorium urbem illius tractus primariam rigat, & deinde in Indum fluvium labitur.

Hydia, *Cadra* Fazello, oppidum Siciliæ excíſum, in finibus Leontinorum, ubi adhuc turris ſic dicta. Aliis eſt *Franco fonte*, caſtrum à Paliconia 11. mill. paſſ. Licodiam verſùs diſtans. Nigro *Fontana murata* dicitur.

Hydra, inſula Africæ, in mari Mediterraneo, circa Carthaginem.

Strab. Ptol. Hydra, promontorium Æolidis, inter Myrinam & Phocæam urbes. Fuit etiam oppidum hujus nominis Ætoliæ, teſte Strabone, & apud Poetas monſtrum, hoc eſt, ſerpens 7. conſtans capitibus, vel 50. ut ipſi fabulantur; quorum uno reſciſſo, duo pullulabant, ab Hercule ad Lernæam paludem in Argia regione interfectum: unde & Lerna de paludis nomine dictum eſt. De quo Virgilius libro 6. Æneidos:

Quinquaginta atris immanis hiatibus Hydra.

Nicet. Hydralis, *Belgrade*, teſte Gyllio, fluviolus apud Byzantium in Barbyſem influens.

¶ Hydruntina terra, *Terra di Otranto*, provincia eſt regni Neapolitani, ferè in modum peninſulæ extenſa ad ortum, inter ſinum Tarentinum & mare Adriaticum, ubi aliàs Salentina & Japigia. Ejus primaria fuit Hydruntum, nunc autem Alotium: & in ea etiamnum plurimi Græci commorantur in parte auſtrali.

Terræ Hydruntinæ urbes:

Aletium, Lecce, *provinciæ caput*.
Alexanum, Aleſſano.
Brunduſium, Brindiſi.
Caſtellaneta, Caſtellaneta.
Caſtrum, Caſtro.
Gallipolis, Gallipoli.
Hoſtunium, Oſtuni.
Hydruntum, Otranto.
Mateola, Matera.
Neritum, Nardo.
Tarentum, Taranto.
Vria, Oria.

Hydruntum, Hydrus Straboni & Ptolemæo, *Otranto*, urbs Salentinorum, archiepiſcopalis, olim major & primaria, ex qua ipſa Salentinorum regio *Terra d'Otranto* nominatur, in ora extrema, à Brundiſio 50. mill. paſſ. in ortum Dyrrachium verſùs, à quo mari 170. mill. abeſt, à Japygio prom. 19. in Boream: ubi mons & fluvius ejuſdem nominis. Mons verò, qui Hydrus dicitur, urbi imminens, *Capo d'Otranto* nominatur, ſicuti & fluvius Hydrus appellatur. De urbe Lucanus libro 5.

Et cunctas revocare rates, quas avius Hydrus,
Antiquuſque Taras.

¶ Hydruntum, *Otranto* incolis, *Otrante* Gallis, urbs eſt permunita regni Neapolitani, à qua provincia adjacens terra Hydruntina dicta fuit, in ora maris Adriatici, cum caſtro & portu capaci, ſub dominio Hiſpanorum cum toto tractu. Aliàs expugnata fuit à Turcis & miſerè devaſtata anno 1480. Sed poſtea fortiter recepta fuit à Chriſtianis. Diſtat 45. milliaribus à Brunduſio in auſtrum, 20. ab Aletio etiam in auſtrum, & 24. à Gallipoli in ortum.

Hydruſſa, inſula maris Ægæi. Vide Andros, & Cea.

Strab. Plin. Plin. Hyela, *Boniſacio*, ſeu *Bonfatti*, teſte Barrio, oppidum Brutiorum, in Calabriæ citerioris ora, inter Blandam 2. & Lampetiam ad ortum 10. mill. paſs. Hyela quoque Straboni urbs Lucaniæ maritima, exciſa. Vide Velia.

Hygris, *Sabardi*, teſte Villanovano, *Tabardi* Moletio, oppidum Sarmatiæ Europææ; in ora maris Euxini, ſeu Mæotidis, inter oſtia Tanais & Gerri fluminum. *Ptol.*

Hyla, Hylas Solino, Capellæ, & aliis, fluvius Myſiæ Aſianæ, Pruſiadem, ſive Pruſam urbem alluens, ubi fons & lacus, ab Hyla puero ibi ſubmerſo dictus. De quo Virgilius libro 3. Georgicorum: *Plin.*

Cui non dictus Hylas puer, aut Latonia Delos?

Hyla quoque, & Ila, inſula Scotiæ ad occaſum adjacens, una Ebudarum, Novanto promontorio una cum Mula, Cumbra, & Ihona proxima, ab Hibernia 30. mill. in Boream diſtans. *Script. Scot.*

¶ Hyla, ſeu Ila, *Yle*, Inſula eſt Scotiæ ferè rotunda, ad auſtrum Juræ inſulæ, circuitu 45. milliarium Scoticorum circiter; vixque 14. milliaribus diſtat à Scotia & à Cantira provincia in occaſum, 20. autem à parte Boreali Hiberniæ. In ea ſunt tantùm aliquot caſtra cum oppido *Kilcholmkil* dicto. Scribitur etiam Ila inſula, & 25. milliaribus diſtat à Mula inſula in auſtrum, & 48. à Novanto promontorio in Circium.

Hylea, ſive Hylæa, regio parva Sarmatiæ, in Aſia, ad oram maris Euxini, cujus meminit Valerius Flaccus libro 6. Argonaut. *Herod. Plin.*

Movit & Hylea ſupplex cum gente Syenen.

¶ Hylæa regio eſt Scythiæ Europææ, ſeu parvæ Scythiæ in qua Georgi ſeu Agricolæ Scythæ, verſùs Boriſthenem fluvium & Nomades, ſeu Pecuarii Scythæ verſùs Pontum Euxinum & ſinum Carcinitem, teſte Sanſone.

Hylias, *Trionto*, teſte Barrio, fluvius magnæ Græciæ inter fines Thuriorum & Crotoniatarum fluens, à Roſciano 12. mill. paſs. oſtio Chrimiſam verſùs diſtans. *Thucy.*

¶ Hylias, fluvius magnæ Græciæ, quid ſit nunc non conſtat. *Trionto* enim fluvius Calabriæ citerioris eſt Tracis antiquorum, teſte Brietio.

¶ Hyllaicus portus fuit Græciæ, in Peloponneſo, juxta Meſſenem, teſte Herodoto.

Hyllis, *Capo Olm*, *Capo Ciſta*, teſte Nigro, promontorium Liburniæ, in ora maris Hadriatici, in illud inſtar peninſulæ porrectum; quod & promontorium Diomedis Plinio dicitur: (aliis *Sablon* cum Sabioncello oppido) circuitu 100. mill. paſſ. inter Phariam ad occaſum & Melitam ad ortum proximas inſulas, Corcyræ nigræ finitimum: ſed non Liburniæ ut ſcribit Ortelius, at Dalmatiæ promontorium eſt. Hylli populi Stephano. *Plin.*

¶ Hyllis, peninſula Illyrici, adjacens regioni Bulinorum, circuitus 30. mill. paſſ. nunc *Sabioncello* dicitur, nulla in ea civitatum veſtigia, ſed tantùm rudera Prætorii maritimi ab Antonino & Peutingero memorati, in portu Hyllico Apollonii, nunc *Mirara*, vel *S. Arcangelo*, teſte Joanne Lucio. Extenditur autem hæc peninſula ab ortu in occaſum, eſtque in Dalmatia, inter Phariam ad Boream, Melitam ad auſtrum, & Corcyram nigram ad occaſum; ſub dominio Reipublicæ Raguſinæ.

Hyllus, fluvius Lydiæ, in Hermum influens: qui & Phrygius à Strabone & Livio appellatur, ex Phrygia ortum ducens. *Strab. Pauſ.*

¶ Hylophagi populi fuere Æthiopiæ, teſte Diodoro.

Hylycus, fluvius Argiæ, qui & Taurius, ſive Taurus Athenæo dicitur, inter Hermionem & Trœzenen in mare fluens. *Pauſ.*

¶ Hymani, Liburnorum populi apud Plinium.

Hymettus, *Monte di Sethines*, mons Atticæ, Athenis proximus, melle abundas, quo cum Hyblæo certat, juxta quem Helice oppidum erat. De eo Martialis libro 13. epiſt. 101. *Strab. Plin. Ptol. & al.*

Hoc tibi Theſei populatrix miſit Hymetti.

Hymettius, a, um, ab Hymetto deducitur: unde Hymettia mella, & mella Attica adeò præcipua, ut abierint in adagium apud Martialem & Lucianum, etiam pro ſuavi eloquentia.

¶ Himettus, mons Atticæ, olim dictus etiam fuit Cecropius, nunc *Himetto* vulgò.

¶ Hymmas, vicus Antiochiæ Syriæ, apud quem victam Zenobiam ſcribit Jornandes. Uno *m* quoque ſcriptum reperitur.

¶ Hynidos, Aſiæ minoris oppidum, in Caria, teſte Plinio: fortè Idymos Ptolemæi.

¶ Hynilon, urbs Aſiæ epiſcopalis ſub ſede Amidenſi, teſte Guillelmo Tyrio.

Hyp-

Herod. Hypacyris, Pacyris Plinio, *Deſna*, teſte Peucero, fluvius Scythiæ Europææ, qui cum Gerro fluvio in Carcinitem ſinum Mæotidis influit apud *Czernigovv* urbem.

¶ Hypacyris, ſeu Pacyris, & Carcinites, fluvius, unà cum Gherro fluvio in ſinum Carcinitem cadit propè Carcinem urbem. Sed quid ſit in præſentia non conſtat. *Plin.*

Hypea, inſula una ex tribus quæ Stœchades dicuntur, & oræ Galliæ Narbonenſis adjacent, inter Telonem & Maſſiliam, *Pomige*, teſte Dalechampio, *Pomegue*.

¶ Hypha, ſeu Hypata, Sanſone, Brietio, & aliis teſtibus, eſt *l' Iſle du Levant*, ſeu *l' iſle du Titan*; eſtque una Olbienſium inſularum ſeu Stoechadum, in Provincia, *les iſles de Hieres*. 12. leucis diſtat à Telone in ortum, uti 24. à Maſſilia etiam in ortum, & 5. à Fano S. Eutropii in auſtrum, uti etiam 3. leucis ab ora Provinciæ, ſed vix dimidia leuca ab altera inſula *Portecros* dicta ad occaſum.

Strab. Ptol. Hypæpa, *Depa*, urbs Lydiæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Epheſino ſive Sardiano, inter Tmolum montem & Cayſtrum fluvium ſita, Thyatiræ proxima. Hypæpæ Ovidio & Pauſaniæ numero plurali libro 11. Metamorphoſeon:

Tmolus in adſcenſu: cliveque extenſus utroque,
Sardibus hinc, illinc parvis finitur Hypæpis.

Ptol. Hypania, *Accumba*, teſte Nigro, oppidum Peloponneſi, in Elide regione, Epina Straboni, vel Hypana eidem, & Epion Stephano, oppidum Triphyliæ.

Ariſt. Herod. Plin. & al. Hypanis, *Bog* Mercatori & Ludovico Decio, fluvius Sarmatiæ Europææ, per Volhiniam & Podoliam regiones regni Polonici in Euxinum mare decurrens, inter oſtia Boryſthenis, & Dromum Achillis inſulam, ad Daſſoviam urbem. Cujus aquas amaras, Ovidius libro 15. Metamorphoſeon refert:

Quid? non & Hyſpanis Scythicis de montibus ortus?

Errant, qui Hypauim *Bug* ſeu *Buch* indigitant, fluvium Rhutenorum apud Oleſcham urbem orientem, perque Brieſtiam, Melnicum, Nurum, Proſtymam, Camenetiam, & Viſchegrodam, urbes regni Polonici, in Viſtulam influentem; cum in Euxinum mare ex Ptolemæo, Plinio, & aliis Hypanis deferatur. A capite ad oſtia 48. mill. paſſ. numerantur. Eſt & Hypanis alter, qui Herodoto & Plinio Panticapes dicitur, teſte Ortelio. De quo fortè Virgilius libro 4. Georgicorum:

Saxoſumq; ſonans Hypanis, Myſuſque Caicus.

¶ Hypanis, *Bog*, fluvius Poloniæ. Oritur in Podolia ſuperiori, quam ſeparat à Volhinia ſuperiori; deinde rigatis Chmielnico, Braclovia, uti aliquot aliis urbibus & Podolia inferiori in duas partes ſecta, in Boriſthenem, & paulò poſt cum ipſo in Pontum Euxinum ſe exonerat. Eſt autem diverſus à fluvio *Bug*, qui in Viſtulam cadit infra Varſoviam. Curſus Hypanis fluvii eſt circiter 200. milliarium ab occidente in orientem.

Plin. Sol. Hypanis item fluvius ab Ariſtotele lib. 5. de hiſtoria animalium apud Cimmerium Boſporum memoratur: juxta quem animal quoddam volatile gignitur, Ephemeron appellatum, quòd non ultra diem vivat, in meridie languens, & ad occaſum ſolis moriens.

Ariſt. Apu. Heliod. Sil. Hypaſis, Hypanis Straboni & Propertio, Plinio & Quinto Curtio Hydaſpes, fluvius Indiæ citerioris, in Indum influens. Vide Hydaſpes.

Hypata urbs fuit Theſſaliæ quondam regionis primaria, ad ſinum Maliacum, ad radices montis Oetæ.

Hypatis, *Caminei*, fluvius Siciliæ, qui idem Iporo Ptolemæo videtur, & Hypari Pindero: de quo Silius libro 14.

Hypatis, ac facilem ſuperari gurgite parvo.

Strab. Pauſ. Hypatus, mons Bœotiæ, Thebis imminens: qui *Monte di Stives* incolis dicitur.

Ariſt. Orp. Plin. & al. Hyperborei, populi & montes, qui & Riphæi, ultra Scythiam, teſte Ariſtotele, *Comenopojas*, id eſt, zona mundi, teſte Mercatore, cum Herbeſtenio, vel *Doffrini & Doffrafiel*, teſte Olao Magno, in Boreali Scandinaviæ regione. * Veteres hos circa Tanais fluvii fontes deſcribunt; cum ibi maxima ſit planities. De his ubi ſint, & cur ſic dicantur, conſule Macrobium libro 2. de ſomnio Scipionis capite 7. Meminit Hyperboreorum inter alios Virgilius libro 3. Georgicorum:

Qualis Hyperboreis Aquilo cum denſus ab oris
Incubuit.

¶ Hyperborei montes nunc *Cameni pojas* dicuntur, & eorum vertex *Stolp*; ſuntque in parte ſeptentrionali Ruſſiæ Albæ ſeu Moſcoviæ, versùs Obyum fluvium & Duinam. Hyperborei autem populi Sarmatiæ fuere, ubi nunc *Petzora* provincia, in parte ſeptentrionali Moſcoviæ, versùs Weigatium fretum & Obyum fluvium, teſtibus Herbeſtenio, Mercatore, & Ortelio. Sed longè diſtant à Tanais fontibus, ubi hodie nullos eſſe montes docent teſtes oculati & fide digni. Longè etiam diſtant in ortum à Monte *Doffrins* dicto, antiquis Svevo, inter Sveciæ & Norvegiæ regna. Hyperborei autem ab omnibus ſtatuuntur versùs Boream, ſed ſitu valde inconſtanti, Ptolemæo ſunt in Sarmatia Aſiatica, Pomponio ultra Amazones, Plinio ultra Aquilonem, & Pauſaniæ ſupra Arimaſpios.

Hyperea, & Hyperia, fons geminus: unus in Theſſalia, apud Pharſalum, Helladem, & Phthiam oppida, ſeu, teſte Plinio, apud Pheras & Atracem; alter in Meſſenia regione Peloponneſi. Valerius Flaccus libro 4. Argon. *Strab. Plin.*

Flevit & offuſis revocans Hyperia lacertis.

Hyperia, fons Theſſaliæ, apud Pheras oppidum, teſte Sophocle. Aliis Hyperea. Vide ſupra. *Strab. Plin.*

Hyppius, Hypius Stephano, fluvius & mons Bithyniæ. Fluvius *Lippo* in tabulis recentibus nominatur, Hypiam oppidum alluens apud Heracleam Ponti, in mare Euxinum inter Sangarium & Lycum flumina ejuſdem oræ exiens. Mons verò, qui & Horminius, ſive Ormenus dicitur, *Armendag*, teſte Leunclavio, appellatur apud Turcas.

Hypræ, *Ypri*, *Ypres & Yperen*, urbs Belgii epiſcopalis Flandriæ ſub Archiepiſcopo Machlinienſi, epiſcopalis effecta ob excidium Tarvannæ urbis Arteſiæ, unà cum Bononia, & Audomaro, ab Inſula 6. leucis in Boream, à Gandavo 13. in occaſum.

Hypræ, ſeu Ipræ, Yperen incolis, *Ipres* Gallis, *Ipri* Italis, urbs eſt Belgii, in Comitatu Flandriæ, ſatis munita, biſque capta à Gallis hiſce poſterioribus temporibus, ſed poſtea reddita Hiſpanis, quibus etiamnum ſubeſt. Sedet in planitie, 8. leucis à Novoportu in auſtrum, & 6. à Cortraco in occaſum, propè amnem Ipram. Ab ea regiuncula adjacens dicitur tractus Iprenſis, *le quartier d' Ipres*, ſub quo ſunt Caſtellaniæ Iprenſis, Caſſelenſis, & Baleolenſis, in Flandria Teutonica. *Script. Belg.*

Hypſa, *Belici* vel *Bilici*, teſte Fazello, fluvius Siciliæ, in oram fluens auſtralem, inter Thermas & Selinuntem urbes. Aretio eſt *Lapriſſa*. Sed Fazelli interpretationem magis probo. Fortè Hyſpa Silio. *Polyb. Ptol. Plin.*

¶ Hypſaltæ, populi Thraciæ, teſte Plinio, Hypſelitæ dicti Stephano.

Hypſela, *Alaſcebar*, teſte Leunclavio, oppidum Pamphyliæ, in Ciliciæ confinio, ſive è contra, Pergæ finitimum, teſte Strabone, unde potiùs in Pamphylia quam in Cilicia reponendum eſt. Hypſile verò apud Ptolemæum oppidum fuit Ægypti. *Strab.*

Hypſipylæa terra, Lemnos, inſula maris Ægæi, appellata ab Hypſipyle Regina, teſte Ovidio libro 3. Faſtorum. *Ovid.*

Hypſus, quæ & Hypſopolis, *Ypſu*, teſte Leunclavio, nunc urbs Phrygiæ magnæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Synnadenſi: quæ Turcis *Alaſchehyr*, teſte eodem Leunclavio, dicitur. *Lib. Conc.*

Hyrcania, regio Aſiæ, Hyrcano mari inter Mediam ad occaſum & Margianam ad ortum adjacens, varia habens nomina; *Diargument* Mercatori, *Strava* Mariæ Angiolello, *Caſſon* Giravæ, (quo nomine & Hyrcania urbs et metropolis appellatur) *Hyrach* Erythræo, *Maſandran* Minadojo, *Corcan* Nigro. Quæ nomina non totius, ſed partialium regionum ſunt. Urbs olim claræ Hyrcania, unde nomen regioni, & Amaruſa. Ibi pantheras gigni teſtatur Solinus. Populi Hyrcani, Virgilius libro 7. Æneidos: *Strab. Ptol. & al.*

Hyrcaniſve, Arabiſve parant, ſeu tendere ad Indos.

Regio ſummæ fertilitatis, maximè vini & frumenti, ob ejus planitem. Hic pantheri et tigres.

In Theſauro Linguæ Latinæ malè locatur: non enim habet mare ad ortum, ſed ad ſeptentrionem, neque conterminatur Armeniæ, neque Albaniæ.

¶ Hyrcania provincia fuit Perſidis, ubi nunc *Tabareſtan*, *Gilan*, & *Gorgian*, partes Perſiæ, quarum prima extenditur versùs mare Caſpium. *Gorgian* autem diſtat à mari, cum urbe primaria cognomine, quæ creditur Hyrcania urbs antiqua. Subeſt utraque provinciæ do-

dominio Perſarum. Hyrcania autem antiquitùs terminabatur à ſeptentrione mari Caſpio ſeu Hyrcano ſic ab ea dicto, ab ortu Margiana, ab occaſu Media, et à meridie Parthia; eratque propriè pars Parthiæ latè ſumptæ.

Strab. Plin. & al. Hyrcanum mare, quod et Caſpium, variè hodiè nominatur, pro regionum adjacentium diverſitate: *Abachu* juxta Albaniam, *Gurgiam* vel *Giorgian* juxta Iberiam, *Gullan* vel *Guilae* juxta Mediam, *Maſſandran* juxta Hyrcaniam, *Coruſun* juxta Margianam, *Terbeſtan* juxta Sogdianam, *Ganna* ad Boream juxta Scythiam. Cujus ambitus 575. mill. paſſ. eſſe traditur. Ejus meminit Propertius libro 2. elegia 23.

Num jam, dura, paras Phrygias nunc ire per undas;
Et petere Hyrcani littora nota maris?

¶ Hyrcanum mare ſeu Caſpium nunc vulgò dicitur *mer de Bacu*, ab urbe cognomine in Media, et *mer de Sala* et Salacinit, ab urbe ſic dicta in Tartaria. A Ruſſis dicitur *Gualentza more*, ab Armenis *mer de Gorgian*, à Perſis *Datie Gueylani* ſeu *mer de Gueylan* et *de Tabareſtan*, uti etiam *mer de Chovvarezem*, à provincia Perſidis contermina Siruvaniæ ab oriente, & ab Arabibus *Curzum* aut *Bohar Curſum*, quod nomen habet commune cum ſinu Arabico, et mare clauſum ſignificat. Varia ejus nomina leges apud Texeiram libro 1. Extenditur à ſeptentrione in meridiem ad ſexcenta millia paſſuum, nempè ab ora Olgariæ ad oram Chilaniæ; ſed ab ortu in occaſum ad 300. tantùm ut tradunt recentiores, qui illud navigarunt, quod meliùs convenit cum ſententia Agrippæ in Plinio: cum alii antiqui ac multi recentiores et Joannes Perſa etiam illud extenderint ad 800. millia paſſuum in longitudinem. Terminatur à ſeptentrione regno Aſtrachani, ſub Moſchis, et Olgaria ſeu Calmuchiis Tartariæ populis, ab ortu Mauralnaharia regione, ab occaſu Circaſſis et Tartaris Dagheſtaniæ dictis, uti Sirvania provincia Perſiæ, à meridie autem Chilania Tabareſtania et Choraſania etiam Perſiæ provinciis; et in illud ſe exonerant plurimi fluvii, uti Rha, Rhymnicus, Jaxartes, Oxus Araxes, et alii. De his pluribus Olearius.

Herod. ¶ Hyrcanus ſinus pars eſt maris Caſpii ſeu Hyrcani, in meridiem extenſus inter Hyrcaniam et Margianam.

Hyrgis, fluvius Scythiæ Europææ, in Tanaim influens: qui incolis *Seoſna* appellatur, teſte Mercatore.

Steph. ¶ Hyria oppidum erat Iſauriæ, ad Chalycadnum fluvium, Seleuciæ urbi vicinum. Populi Hyrienſes Plinio & Livio.

Ovid. ¶ Hyria oppidum erat Ciliciæ, 15. milliaribus ſupra Seleuciam in Boream.

Hyriæ, ſive Hyries, lacus Hyriæ Bœotiæ regionis, circa Aulidem, cum oppido cognomine olim apud Homerum, Strabonem, Plinium, et alios. De quo Ovidius libro 7. Metamorphoſeon:

Steph. *Inde lacus Hyries videt, & Cycneja Tempe.*

Ptol. Hyris, promontorium Bythyniæ, ad Boſporum Traciæ, circa Chalcedonem urbem, quod & Euron appellatur.

Hyrium, Hyria Herodoto, *Rhodo*, teſte Nigro, cum aliis, oppidum Apuliæ Dauniæ maritimum, ad Gargani montis radices, in ora occidentali, ubi Urias ſinus apud Melam, vulgò *Golfe di Rhodo*, inter Leſinam urbeculam ad accaſum 15. et Apeneſte in Cæciam 8. mill. paſſ. Populi Hyrini Plinio. De eo Dionyſius Afer de ſitu orbis:

Uſque Hyrii ſummum ſe tendit Iapygis ora.

¶ Hyrium, ſeu Hurium, oppidum Apuliæ Dauniæ, nunc *Rodia* dicitur; eſtque oppidulum parvi momenti in Capitanata provincia regni Neapolitani, in ora maris Adriatici, ad Boream montis Gargani. 25. milliaribus diſtat a Leſina in ortum, et 15. ab Apeneſte.

Hyrmine, Hyrmina Stephano, oppidum erat Peloponneſi, in Elide.

Strab. Hyſiæ, oppidum fuit Bœotiæ, ad montis Citharonis radices.

Plin. Pauſ. Hiero. Hyſpa, fluvius Siciliæ. (Vide Hypſa) cum oppidulo apud Motucam, inde 6. mill. paſſ. in ortum, vulgò *Sparaſurno*. De fluvio Silius libro 14.

Strab. Sil. *Nec non qui putant Hyſpamque Alabumque ſonantem.*

Hyſſus, portus & fluvius Cappadociæ, circa Ceraluntem urbem fluens.

Arian. Ptol. ¶ Hyſſus, ſeu Hyſſi, portus erat in Cappadocia, in ora ponti Euxini, 15. milliaribus à Trapezunte in occaſum, & 40. circiter à Ceraſunte in ortum; eſtque ad oſtia Hyſſi fluvii, quanquam aliqui eum ponant 15. milliaribus à Trapezunte in ortum.

¶ Hyta, *Hyth*, portus Angliæ, cum caſtro munito, in Cantia provincia, & ad fretum Gallicum, medius inter Ripam & Dubrim.

Hytanis, *Tab* ex tabulis Geographicis neotericorum, fluvius Carmaniæ, in ora, inter oſtia Bagradæ fluvii Perſidis, & Armuzam urbem ad ortum: qui Andanius Ptolemæo dici videtur. Plin. Sol. Capel.

I

JABADII, *la Giava* vel *Iava*, teſte Nigro, inſula gemina maris Eoi, ſive indici, Indiæ ulteriori adjacens, major & minor, aureæ Cherſonneſo finitima, à Malaca urbe regia Luſitanorum navigatione 15. dierum in auſtrum diſtans, ab Aurea freto diviſa. Major 3. mill. paſſ. circuiti fertur, minor 2. Mercator novam Guineam interpretatur. Ptol.

¶ Jabadii Inſulæ quæ ſint, non bene conſtat, Sanſon Japoniæ inſulas interpretatur, in mari Eoo, ad ortum Sinarum. Vide Japonia.

Jabruda urbs erat Syriæ, Laodiceæ Scabioſæ proxima. Ptol.

¶ Iacatra, *Jacarra*, urbs Indiæ, in Java inſula, quæ ab Hollandis expugnata, Batavia dicta eſt ab ipſis; eſtque urbs ampla & permunita. Vide Batavia.

Jacca, *Jacca* etiamnum dicta, urbs Hiſpaniæ Tarraconenſis, epiſcopalis Aragoniæ, ſub Archiepiſcopo Cæſarauguſtano, inde 19. leucis in Boream, ad montium Pyrenæorum radices, ab Oſca 7. in occaſum, à Pompejo magna condita putatur; ab aliis longè antè à Baccho ædificata traditur. Populi Jaccetani, ſeu Jacetani. Ptol.

¶ Jacca, *Iaca*, urbs eſt Aragoniæ, ad Aragonium fluvium. 16. leucis diſtat à Cæſarauguſta, & 6. à confinio Galliæ, uti à Pyrenæis montibus. Arcem habet ſitu munitam 8. leucis Hiſpanicis diſtat ab Oſca in ſeptentrionem.

¶ Jacobipolis, *Jameſtovvne*, urbs Americæ ſeptentrionalis, in Virginia, ab Anglis excitata, & ſic dicta à Jacobo Rege magnæ Britanniæ, juxta fluvium Pouvatanium, aliquot milliaribus à mari remota.

¶ Jacobi ſinus, *James bay*, ſinus Americæ ſeptentrionalis, ſeu potiùs pars ſinus Hudſonii, maximè in auſtrum extenſa versùs novam Franciam: & in ora novæ Valliæ meridionalis; ſic dictus à Thoma Jacobo Anglo, qui primus illas oras luſtravit anno 1631.

Jactum, fluvius Liguriæ, ex Apennino monte in Padum ante Tanarum influens, qui *Grana* aliquibus eſſe videtur, per montem Ferratum fluens. Sed hic potiùs rivi quàm fluvii nomen meretur. Plin.

Jader, *Salona*, teſte Nigro, fluvius Illyrici, juxta Salonas urbem exciſam, à qua nomen accipit, decurrens. Sed potiùs fluvius eſt apud Jaderam veterem fluens: Jader enim nomen eſt non tam fluvii quàm urbis. De eo Lucanus lib. 4. Luc. Vib. Seq.

Et tepidum in molles Zephyros excurrit Jader.

¶ Jader, *Salona*, Slavis *Solin*, fluvius Illyrici, teſte Joanne Lucio. Labitur propè Salonæ ruinas, quatuor millaribus à Spalato diſtans, uti etiam ex Tabulis Peutingerianis.

Jadera, *Zara*, urbs Liburniæ archiepiſcopalis & caput, in ora littorali, probè adversùs Turcas finitimos munita, ſub Venetis, inter Polam Hiſtriæ urbem ad occaſum 160. & Epidaurum urbem Dalmatiæ ad ortum 200. mill. paſſ. Populi Jadertini Plinio, & Hiadertini Hirtio. Sub Jaderenſi metropoli urbes continentur Senia, Enona, Abſorus, Arba, Vegia, & Scardona: quarum prior Auſtriacis Principibus paret. A Venetiis 225. mill. paſſ. mari abeſt. In Theſauro Linguæ Latinæ non rectè Apolloniæ vicina dicitur. Plin. Ant. Ptol.

¶ Jadera, *Zara* Italis, *Zadar* Slavis, urbs eſt Illyrici, Liburniæ caput, & permunita, undique mari circumdata. Centum circiter milliaribus diſtat a Pola, & 40. à Sibenico in occaſum. Aliàs ſuberat Regi Hungariæ; & regiuncula adjacens dicitur *Contado di Zara* Comitatus Jaderæ.

Jadua, Guttalus Plinio, Iada Reginoni, *die Jade*, fluvius Germaniæ, in ora Friſiæ orientalis, inter Amaſium & Viſurgim in Oceanum Germanicum ſeſe exonerans, ingenti ſtagno ſinûve in ore procreato. Ptol.

¶ Jadua, *Jade*, fluvius parvus Germaniæ, in Weſtphalia

phalia & Comitatu Oldenburgico, propè oſtia Viſurgis in Oceanum ſe exonerat, ſeu potiùs in ſinum inundatione maris factum, & ab eo *die Jade* dictum. Ei adjacet caſtrum Jada.

¶ Jaſanapatanum, *Iaſanapatan*, urbs Indiæ, in parte ſeptentrionali Ceylani inſulæ, cum arce, ſub dominio Hollandorum. Caput eſt regni cognominis; & 60. milliaribus diſtat ab ora proximiori Coromandelis in ortum.

Ptol. Jagath, *Targa*, teſte Marmolio, oppidum Mauritaniæ Tingitanæ, intra fretum Herculeum, Abylæ uni ex columnis Herculis propinquum.

¶ Jages, *les Iacques*, populi Africæ barbari & inculti, in Æthiopia inferiori. Latè in hoc tractu vagantur inter lacum amplum, in imperio Monemugi & confinia Congi. Sed nullas habent urbes.

Jakotynum, *Iakotyn*, oppidum Poloniæ, in Ucrania regione, & in Palatinatu kyovienſi, trans Boryſthenem, cum arce munita, juxta fluvium *Supoi*, 8. milliaribus Germanicis ſupra Elmiazoviam in Boream, & 11. à Kiovia in ortum.

¶ Jala, *Iala*, urbs Indiæ in parte orientali Ceylani inſulæ, aliquot milliaribus diſtans ab ora littorali, & regni cognominis caput. Sed paucis conſtat incolis ob aſperitatem regionis.

Strab. Jalyſus, * Jalyſſus Ptolemæo, Jalyſum Plinio, *Uxllica*, teſte Nigro, oppidum olim, nunc pagus Rhodi inſulæ, à Rhodo urbe 60. ſtadiis diſtans, teſte Strabone. Hic imago, Protogenis opus, erat adeo pulchra, ut Demetrius Rex illius potiundæ cauſa bellum Jalyſiis intulerit, teſte Aulo Gellio libro 15. capite 31. Vide Lindus, & Telchines, (* Ἰαλυσσὸς in Seldeni manuſcripto.)

¶ Jama, *Iamagorod*, arx Sveciæ permunita, in Ingria, & in margine fluenti, *Iamiſche Beck* nuncupati, qui Imperii Moſcovitici clavis, cum tota Diœceſi ſibi ſubjecta anno 1617. beneficio pacis in Svecorum poſſeſſionem venit: è regione arcis transfluentum quoddam municipium Ruſſi, ſed Svecorum juris, inhabitant. 3. milliaribus Germanicis diſtat à Narva Livonica.

¶ Jamaica, *la Iamaica*, inſula ampla Americæ ſeptentrionalis, in mari Boreali. 20. leucis diſtat à Cuba inſula in auſtrum, & 25. ab Hiſpaniola in occaſum. Ejus circuitus eſt centum leucarum Hiſpanicarum, longitudo 40. & latitudo 18. leucarum ſimilium circiter. Antea fuerat dominio Hiſpanorum; ſed ab anno 1654. capta ab Anglis, ipſis etiamnum paret pro majori parte. Ejus urbs ſunt Hiſpalis, *Sevilla*, in parte ſeptentrionali inſulæ, Mellila, *Mellila*, in eodem tractu ad ortum Hiſpalis, & Oriſtanium, *Oriſtagni*, ad meridiem, cum aliquot coloniis Anglorum.

¶ Jamaiſotia, *Iamayſoit*, regio Japoniæ, in parte occidentali inſulæ Niphoniæ, ſub qua ſunt duodecim provinciæ, ſeu regna, ut ipſi vocant, nempe Aquia, Bingum, Bitcum, Fochium, Idzuum, Inaba, Javamum, Mimalaca, Nangatum, Suvum, & Tajemum, teſte Brietio.

¶ Jamama, *Iamama*, urbs eſt Arabiæ felicis regionis cognominis caput, ad fluvium *Aſtan*, propè confinia Arabiæ deſertæ. 250. milliaribus diſtat à ſinu Perſico in occaſum verſùs Meccam.

¶ Jamba, *Iamba*, urbs Indiæ cis Gangem, provinciæ cognominis caput, in ditione Magni Mogolis. Vix 80. milliaribus diſtat à Gange fluvio in ortum Lahorium verſùs.

¶ Jambum, *Jambis*, urbs Indiæ, in parte auſtrali Sumatræ inſulæ, inter fretum Malaccæ in ſeptentrionem & Palimbanum in meridiem. Aliquot milliaribus diſtat ab ora littorali, & valdè frequentatur ab Hollandis.

¶ Jameſium, *Iametz*, oppidulum Lotharingiæ probè munitum, in confinio Luxemburgenſis ditionis, ſub dominio Regis Francorum ab aliquot annis. Sedet inter Monmedium ad Boream & Danvillerium ad auſtrum, vix 2. leucis utrinque, & paulò amplius à Stenæo in ortum.

Jamiſſa vel Jameſa, Thameſis Cæſari, fluvius Albio-
Ptol. nis, ex primis Angliæ, per Oxonium & Londinium regiam fluens in ortum. Vide Thameſis.

Jamna, *Cittadella*, teſte Gerundenſi, oppidum minoris
Plin. Balearis, Jamno Plinio & Melæ.

Mel. ¶ Jamna, *Cittadella*, oppidum eſt Hiſpaniæ, minoris
Ptol. Balearis inſulæ ſeu Minoricæ caput, in ora occidentali è regione Balearis majoris, cum portu utcumque capaci & recens munitum fuit.

Jamna altera, Jamnis Plinio, Jamnia Antonino, Jametorum portus Ptolemæo, *Zania* Maſio & aliis, urbs Palæſtinæ maritima, inter Joppen ad Boream & Azotum ad meridiem, proxima Gazæ, ab Azoto & Aſcalone 200. ſtadiis, à Joppe 10. mil. paſſ. Aſcalonem verſùs ſupra 20. Strab. Mel.

Janaſum, *Sant Jago* Villanovano & aliis, urbs Hiſpaniæ Tarraconenſis, hodiè Gallæciæ primaria, archiepiſcopalis, & academia, ac conventus provinciæ juridicus, Latino recenti Compoſtellum ſive Compoſtella appellata: quæ ex Chronicis Hiſpaniæ urbs recens eſt, ab Alfonſo Rege circa Caroli Magni tempora exſtructa; Iriæ Flaviæ urbi proximæ littorali ſubrogata, & archiepiſcopali poſteà ſede, quæ Emeritæ erat, decorata.

¶ Janaſum, eſt *Compoſtella*, urbs Callaicorum Lucenſium, in Hiſpania, teſte Brietio. A quibuſdam confunditur cum Flavio Brigantio.

¶ Jancoma, *Iancoma*, regnum Indiæ extra Gangem, ſub dominio Regis Peguani.

Janiculenſis pons, unus ex Romæ pontibus, nunc *Ponte Siſto*, teſte Fulvio cum aliis, ſic dictus à Janiculo.

Janiculum urbs Roma primùm, ſive arx illius dicta. Vigil. Quod ubi fuerit, docet Macrobius libro 1. capite 7. Saturnal. De eo Ovidius libro 1. faſtorum:

Arx mea collis erat, quam vulgus nomine noſtro
Nuncupat, hæc ætas Ianiculumque vocat.

A Jano, teſte Virgilio, nomen habens. Malè in Theſauro Linguæ Latinæ Janiculum oppidum Romæ vicinum ſcribitur.

Janiculus mons, *Montorio*, teſte Marliano & Fulvio, P. Vict. unus ex 7. urbis Romæ collibus, uſque ad pontem Milvium extra porrectus, teſte Cæſare Baronio in annalibus, ubi Eccleſiæ S. Petri in Montorio, & S. Honophrii. De quo Ovidius ſupra in Janiculum, & Virgilius lib. 8. Æneidos:

Ianiculum huic, illi fuerat Saturnia nomen.

¶ Janovitium, *Ianovvitz*, oppidulum Germaniæ, in Bohemia, propè Caurzimam urbem, ubi Auſtriaci fuſi et grandi clade affecti fuere à Svecis, Duce Torſtenſonio, anno 1645. Diſtat 6. milliaribus Germanicis à Praga in Africum verſùs Moraviam.

Janua, *Geneva*, urbs clariſſima Liguriæ, à veteribus Genua. Vide ibi.

¶ Januarius *Rio de Ianeiro*, fluvius ingens Americæ Luit. meridionalis, in Braſilia regione, dictus a Gallis *Ganabra*; pradn. & in Oceanum Braſilicum ſe exonerat maximè ad auſtrum regionis, ubi portu gaudet capaciſſimo. Hinc provincia adjacens dicitur *Capitania de Rio de Ianeiro*, Præfectura fluvii Januarii ſubeſtque tota dominio Regis Luſitaniæ: et propè ejus oſtia ſedet fanum S. Sebaſtiani, urbs munita.

¶ Janvilla, *Ioinville*, urbs Galliæ, quibuſdam Joanvilla. Vide ibi.

¶ Japara, *Japara*, urbs Indiæ, in ora Boreali Javæ inſulæ, cum portu capaci. Eſt regni cognominis caput Centum milliaribus diſtat à Materano in Eurum, & 250. à Batavia in ortum.

¶ Japidia, regio Illyrici, triplex fuit, prima à fontibus Timavi amnis uſque ad Iſtriam, ſecunda ab Arſia fluvio uſque ad Tedanium flumen, tertia Inalpina, in montibus Albio & reliquis Alpibus ſupra Iſtriam ſe extendentibus teſte Joanne Lucio.

Japodes, Japydes Ptolemæo, populi Illyrici, in Li- Strab. burniæ, Hiſtriæ, Carnorumque, ſeu Noricorum confinio, *krainer*, vel *Craner*, teſte Lazio, & interiùs *Iappenavv*. Ibi. Japodum oppidum, teſte Servio, Japyx, Plinio, Regio Japydia. Japis, Virgilius libro 3. Georgicorum:

Caſtella in tumulis, & Iapidis arva Timavi.

¶ Japonia, ſeu Japonicæ inſulæ, *le Iapon* Gallis, *Iapan* Hiſpanis & Batavis, regio ampla Aſiæ, in mari Orientali ſeu Sinico, tres inſulas complectens, nempe Niphoniam, Ximum & Xicocum; in quibus ſunt ſexaginta octo regna, ſeu potiùs provinciæ, teſte Brietio, nempe quatuor in Xicoco inſula, decem in Ximo inſula, quæ ad occaſum tendit, & quinquaginta quatuor in Niphonia inſula, quæ ampliſſima eſt & cæteris major, maximè ad ortum & ſeptentrionem tendit. Tota regio admodum fertilis, abundans, et culta eſt, cum pluri-

mis

mis urbibus magni momenti. Totius regionis caput & primaria urbs eſt Meacum, *Meaco*. Sed ab aliquot annis ſedes regia Iendum, *Iendo*, translata eſt. Ad Boream ſeparatur à terra Æſonis freto Sangario; & vix diſtat centum milliaribus à Corea regione in ortum. Ejus major longitudo à Cæcia in Africum vix eſt 750. mill. paſſ. latitudo autem, ubi major eſt, à ſeptentrione in meridiem ooo excedit 300. mill. paſſ. Nunc autem cum inſulis adjacentibus dividitur in ſeptem partes ſeu regiones, quarum nomioa ſunt Ximoa ſeu Saycoca, *Ximo*, Tocoeſia ſeu Xicoca, *Tocoeſi*, Iamaiſotia, *Iamaiſoit*, Ietſenga, *Ietſengo*, Ietſegena, *Ietſegen*, Quantoa, *Quanto*, & Ochia, *Ochio*: Et 68. regna in his regionibus contenta ſubſunt dominio Regum viginti & unius, qui tamen illa omnia poſſident uti feuda, et ſub clientela Imperatoris Japoniæ, teſte Carone.

Iaponiæ regna ſeu partes minores:

Amacuſa, Amacuſa, *in Ximoa regione*.
Aquia, Aqui, *Iamaiſotia regione*.
Aquita, Aquita, *in Ochia regione*.
Ava, Ava, *in Ochia*.
Ava, Ava, *in Tocoeſia regione*.
Ayzua, Ayzu, *in Ochia*.
Bigena, Bigen, *in Ietſenga regione*.
Bingum, Bingo, *in Iamaiſotia*.
Bitcum, Bitchu, *in Iamaiſotia*.
Bugenum, Bugen, *in Ximoa*.
Bungum, Bungo, *in Ximoa*.
Caium, Cai, *in Quantoa regione*.
Canga, Canga, *in Ietſegena regione*.
Canzula, Canzula, *in Ochia*.
Cavachum, Cavachi, *in Ietſenga*.
Chicuanum, Chicujen, *in Ximoa*.
Chicungum Chicungo, *in Ximoa*.
Conzucum, Conzuque, *in Quantoa*.
Deva, Deva, *in Ochia*.
Farima, Farima, *in Ietſenga*.
Figenum, Figen, *in Ximoa*.
Finda, Finda, *in Ietſegena*.
Fingum, Fingo, *in Ximoa*.
Firandum, Firando, *in Ximoa*.
Fitacum, Fitaqui, *in Ochia*.
Fiunga Fiunga, *in Ximoa*.
Fochium, Foqui, *in Iamaiſotia*.
Idzuum, Idzu, *in Iamaiſotia*.
Idzuum, Idzu, *in Quantoa*.
Idzumum, Idzumi, *in Ietſenga*.
Iechinum, Iechen, *in Ietſegena*.
Ietchuum, Ietchu, *in Ietſegena*.
Inaba, Inaba, *in Iamaiſotia*.
Ingum, Ingo, *in Ietſegena*.
Ivamum, Ivami, *in Iamaiſotia*.
Ixum, Ixe, *in Ietſegena*.
Iyum, Iyo, *in Tocoeſia*.
Micava, Micava, *in Quantoa*.
Mimalaca, Mimalaca, *in Iamaiſotia*.
Minum, Mino, *in Ietſegena*.
Mulaxium, Mulaxi, *in Ochia*.
Nanbum, Nambu, *in Ochia*.
Nangatum, Nangato, *in Iamaiſotia*.
Nivata, Nivata, *in Quantoa*.
Notum, Noto, *in Ietſegena*.
Quinocunum Quinocuni, *in Ietſegena*.
Sangamum, Sangami, *in Quantoa*.
Sanuquium, Sanuqui, *in Tocoeſia*.
Satcuma, Satcuma, *in Ximoa*.
Surunga, Surunga, *in Quantoa*.
Suvum, Suvo, *in Iamaiſotia*.
Taiimum, Taiima, *in Iamaiſotia*.
Tamb, Tamba, *in Ietſenga*.
Tatomum, Tatomi, *in Quantoa*.
Teſa, Tola, *in Tocoeſia*.
Tzuconum, Tzuconi, *in Ietſenga*.
Vacaſa, Vacaſa, *in Ietſenga*.
Vomum, Vomi, *in Ietſegena*.
Voſumum, Voſumi, *in Ximoa*.
Vovarum, Vovari, *in Ietſegena*.
Voxum, Voxu, *in Ochia*.
Vtum, Vto, *in Ximoa*.
Xima, Xima, *Ietſenga*.
Ximola, Ximola, *in Ochia*.
Ximotucum Ximotcuque, *in Ochia*.
Xinanum, Xinano, *in Quantoa*.
Yamatum, Yamato, *in Ietſenga*.
Yamaxirum, Yamaxiro, *in Ietſenga*.

Iaponiæ urbes præcipuæ:

Amacuſa, Amacuſa, *in regno cognomine*.
Amanguchium, Amanguchi, *in Suvo regno*.
Arima, Arima, *in regno Figeni*.
Ava, Ava, *in regno cognomine*.
Bungum, Bungo, *in regno cognomine*.
Dongum, Dongo, *in regno Iyo*.
Farima, Farima, *in regno Farima*.
Firando, Firando, *in regno cognomine*.
Meacum, Meaco, *in regno Yamaxiro*.
Nangaſacum, Nangaſachi, *in regno Figeni*,
Oyama, Oyama, *in regno Ietchuo*.
Ozaca, Ozaca, *in regno Cavacho*.
Sacaium, Sacay, *in regno Idzumo*.
Surunga, Surunga, *in regno cognomine*.
Vomura, Vomura, *in regno Figeni*.
Yendum, Yendo *in regno Mulaxio*.

Iapygia, regio Italiæ, quæ et Salentina, et Peucetia, et Meſſapia, Apulia, Calabriaque dicta eſt: confunduntur enim apud aliquos hæc oomina, ut putat Ortelius, cùm tamen ſynonyma non ſint, nec in Salentinorum peninſula contineantur: Apulia enim et Peucetia extra Salentioos ſunt. Ea nunc, Apulia excluſa, *Terra d' Otranto* nominatur, in qua Calabria in ora Boreali collocatur, Meſſapia in auſtrum vergit et occaſum, Salentini et Iapygia in ortum. Populi Iapyges Plinio, Meſſapii, et Salentini. Eſt et Japygia pars Apuliæ Dauniæ, in qua Garganus mons, Ovidius libro 15. Metamorphoſeon:

Thurinoſque ſinus, Temeſenque, & Iapygis arva.
Linquit Iapygiam leviſque Amphiſia remis.

Nomen ab Japyge vento apud aliquos habere videtur, vel ab ea ventus Caurus per eam fluens Iapyx dictus fuit. *Ptol.*

Iapygium promontorium, *Capo di S. Maria* Salentinorum promontorium etiam, vel * Salentine Ptolemæo, Acra Iapygia Plioio, promontorium in mare valdè excurrens ab Hydrunto 20. mill. paſſ. in auſtrum, à Tarento 80. in ortum, ab Acrocerauniis montibus Epiri 50. tanta eſt maris Jonii ibi latitudo. (* Σ[illegible] habet manuſcriptum Seldeni.) *Ptol.*

* Iarganum, *Capo di S. Maria*, teſte Leunclavio, cum Sophiano, promontorium Phrygiæ miooris, noo magnæ, ut ſcribit Ortelius, inter Aſſum et Scepſim urbes (* Iap[illegible] in Seldeni manuſcripto.) *Scrib. Gall.*

Iargolium, *Iargeau* vel *Gergeau*, oppidum Galliæ Celticæ in Belſia regione, inter Aurelianos et Caſtrum novum 2. leucis diſſitum.

¶ Iargolium, *Iargeau*, ab aliis dicitur Gergolium; eſtque oppidum Aurelianenſis provinciæ in Solonia tractu, cum ponte ad Ligerim. 4. leucis diſtat ab Aurelis in ortum. Fuit aliàs munitum, ſed nunc ejus munitiones disjectæ ſunt.

¶ Iarnacum, *Iarnac*, oppidulum Galliæ, in Inculiſmenſi provincia, ad Carentonum fluvium, prælio ibi dato memorabile, medium ferè inter Inculiſmam ad ortum et Santones ad occaſum.

¶ Iaromitia, *Iaromitz*, quibuſdam Iaromierſa, oppidum Germaniæ, in Bohemia, ad Albim fluvium, 2. milliaribus Germanicis ſuprà Reginogradecium in Boream, et 12. a Praga in ortum.

¶ Iaroslavia, *Iaroslavv*, oppidum celebre et amœnum Poloniæ, in Ruſſia Nigra, cujus arcem Sanus fluvius alluit, ubi famoſæ nundinæ celebrari ſolent quotannis die 15. Auguſti pro feſto Aſſumptionis beatæ Virginis Mariæ. Anno 1625. pro majori parte incendio deflagravit.

¶ Iaroslavia, *Iaroslavv*, urbs eſt ampla Ruſſiæ ſeu Moſcoviæ, provinciæ cognominis caput, cum arce lignea diſtatque 45. milliaribus Polonicis à Moſcua in Boream, ad Volgæ ripam. Dicitur etiam Ieroslavia. Vide ibi.

¶ Iaroslaviæ Ducatus *Duché de Jaroslavv*, provincia eſt Moſcoviæ ſatis ampla, inter Vologdam ad Boream et Roſtoviam ad meridiem, versùs Volgam fluvium. Aliàs Principes habuit proprios, quos Ioannes Baſilides Ruſſorum Monarcha Principatu ſpoliavit.

Ia-

Ptol. Iarſath, *Tedeles* vel *Tedelez* Caſtaldo, *Gien* aliis, oppidum Mauritaniæ Cæſarienſis maritimum, inter Saldas urbem & Audum promontorium.

Dion. Iaſonium, locus propè Byzantium in Thracia, *Diplociana* Græcis, & *Biſitas* Turcis, teſte Petro Gillio.

Strab. Ptol. Jaſonium, ſeu Iaſonius, mons ingens Mediæ, ad lævam portarum Caſpiarum, pars Tauri montis.

Ptol. Iaſonium item, promontorium, cum fluvio cognomine apud Plinium, in Cappadocia, inter Polemonium & Cytcorum, *Capo di S. Thomaſo* Moletio.

Ptol. Iaſpis, Aſpis Antonino, *Aſpe*, teſte Hieronymo Zurita, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis, in Conteſtanis & regno Valentiæ, ab Alonis urbe 3. leucis in Boream diſtans Valentiam verſùs.

¶ Iaſpis, ſeu, & meliùs, Aſpis, *Aſpe vieje* dicitur; eſtque oppidulum regni Valentini, 3. leucis ab Alone in occaſum Murciam verſùs, & una leuca tantùm ab Illici in Boream.

¶ Iaſſa, locus in deſerto, ubi Iſraelitæ caſtramentati ſunt, ut legimus in libro Numer. capite 21.

* Iaſſii, Iaſii Plinio, populi Pannoniæ, circa Draum fluvium incolentes. (* *Iasxoi* in Seldeni manuſcripto.)

¶ Iaſſum, *Iaſſy*, urbs Daciæ, in Moldavia, aliquando Principis ſeu Vaivodæ ſedes, ad amnem *Pruth*, cum arce munita, aliàs à Coſaccis capta 50. mill. paſſ. diſtat à Suckova in ortùm, & 30. tantùm à confinio Poloniæ in auſtrum; ubi forſan aliàs Auguſtia, ad Hieraſſum fluvium.

Ptol. Iaſſus, Iaſus Athenæo & aliis, *S. Pietro*, urbs Cariæ maritima in ora occidentali, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Stauropolitano, apud Halycarnaſſum urbem, ad ſinum, qui ex ea Iaſſius, & Iaſius nominatur, *Golfo di S. Pietro*. Populi Iaſſæi, Straboni. Ovidius lib. 3. amor. elegia 10.

*Videras * Iaſium Cretaa diva ſub Ida.*

In Theſauri Linguæ Latinæ malè Iaſum ſcribitur, & quòd ſit inſula dicitur. (* ni potiùs ſit *Iaſius* hoc loco proprium viri nomen.)

¶ Iaſtus aliis urbs Ioniæ, in limite Cariæ, & in ora maris Ægæi, ad ſinum Iaſſicum, media inter Epheſum ad ſeptentrionem & Mindum ad meridiem, 40. milliaribus utrinque, 15. à Mileto, & 55. ab Halycarnaſſo in Boream.

¶ Iaſtus, fluv. Scythiæ intra Imaum, teſte Ptolem.

Ubi. ſeq. Iatamana, lacus lunæ, in Athamania reg. Theſſaliæ, ubi fanum nympharum, & fons ſarmenta inflammans, teſte Antigono.

Ptol. Iatinum, *Meaulx*, urbs Galliæ Belgicæ, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Rhemenſi, ad Matronam fluvium, à Lutetia Pariſiorum 10. leucis in ortum, Rhemos verſùs 20. Vide Meldæ, ſic enim apud Cæſarem & alios dicitur.

¶ Iatinum, *Meaux*, urbs aliàs Galliæ Lugdunenſis, nunc Briæ provinciæ Campaniæ annexæ. Epiſcopalis eſt ſub Archiepiſcopo Pariſienſi. Sæpius Meldæ dicitur, Vide ibi.

Jornandi. Iatrus, Ieterus Plinio, *Iſchar*, & *Abiz* ex tabulis Geographicis, fluvius Myſiæ, apud Nicopolim urbem, in Danubium influens, teſte Iornande. Iatrus aliis, nunc *Ieter*, nominatur, apud Ternobum urb.

¶ Iatur, urbs Indiæ intra Gangem, teſte Ptolemæo.

¶ Iava, *Iava*, inſula perampla Aſiæ, in mari Indico, & una ex inſulis Sindæ, Ptolemæo teſte. Ab oriente in occidentem extenditur ſpatio 200. leucarum. Ad occaſum habet Sumatram inſulam, à qua ſeparatur freto Sundæ. Ad ortum ei adjacent aliquot minores inſulæ. Ad auſtrum habet Oceanum auſtralem, & ad Boream inſulam Bornei, a qua tamen diſtat 45. milliaribus Germanicis. In ea ſunt novem regna, nempè Bantami, Iacatræ, Iaparæ, Tubani, Iortani, Paſſarvani, Panarucani, Palimbuani, quæ ſunt in ora Boreali inſulæ, & Materani, in ora auſtrali, cujus Rex totius inſulæ eſt potentiſſimus; habentque urbes cognomines. Tota inſula dives eſt aromatum proventu & abundantia; ideoque valde ab Europæis frequentatur, præſertim ab Anglis & ab Hollandis, qui inibi habent Bataviam arcem permunitam. Sed pars auſtralis inſulæ nondum luſtrata fuit ab Europæis; eratque aliàs una ex tribus inſulis Sindæ, ut Sanſon probare nititur.

(*Iava inſulæ urbes præcipuæ*:
Balambuanum, Balambuan.
Bantamum, Bantam.
Batavia, aliàs Iacatra, Batavia.
Duama, Duama.
Iapara, Iapara.
Iortanum, Iortan.
Materanum, Materan.
Panarucanum, Panarucan.
Paſſarvanum, Paſſarvan.
Sarabea, Saraboy.
Sura, Sura.
Tubanum, Tuban.)

Iauna, fluvius. Vide Icauna.

Iaurinum, *Giavarin* Italis, & *Rab* Hungaris, urbs Pannoniæ ſuperioris, in Hungaria, munitiſſima adverſùs Turcas, ad Arabonem fluvium, ubi is Danubio congreditur, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Strigonenſi, à Poſonio 10. leucis in auſtrum, à Vienna 13. in Eurum Veſprinium verſùs. Vide Arabo, ſive Arrabo. Drev. Rom.

¶ Iavarinum urbs eſt parva, ſed munita, in confinio Auſtriæ. Capta fuit à Turcis anno 1591. ſed poſteà recepta mirabili audacia à Domino de Vaubecourt nobili Gallo, ſubeſt etiamnum Auſtriacis. A Germanis *Gevver* dicitur, & à Gallis *Iavarin*. Diſtat 5. milliaribus Germanicis à Comora in occaſum; eſtque in limite ditionis Turcicæ, & è regione Schutiæ inſulæ.

¶ Iauria, quibuſdam Iauravia, *Iavver*, urbs parva Germaniæ, in Sileſia, Ducali titulo inſignita, à qua pendet tractus adjacens. Vix duabus leucis diſtat à Lignitio in auſtrum, & 6. ab Uratiſlavia in occaſum.

Iaxamatæ, populi Sarmatiæ, ad Mœoticam paludem, Mel. apud Tanaim fluvium, Exomatis & Satharchis finitimi, quorum meminit Valerius Flaccus libro 6. Argonaut.

* *Iaxamatas venatus alit, nec clarior ullis.*

(* alii libri habent Exomatas: & forſan iidem ſunt. Vide Exomatæ.)

Iaxartæ, *Turqueſtan* vel *Turcheſtan*, teſte Nigro, Ptol. populi Sogdianæ; ſeu Scythiæ, intra Imaum, in Sogdianæ confinio: unde Turcæ profecti feruntur.

Iaxartes, *Cheſel* Nigro, & aliis, qui & *Organz* à Plin. Barbaris, & à Scythis *Schyttim*, teſte Bonfinio, fluvius Ptol. ingens Sogdianorum; qui in occaſum fluens, mari Caſpio excipitur. Iaxtes Claudiano, vel idem, vel ejuſdem tractus: de Probi & Olybr. Conſulatu:

-ſic nobis Scythicus famulatur Iaxtes.

¶ Iaycza, *Iaycza*, urbs Illyrici, in Boſnia regione, ad fluvium Plenam, & alias regni caput. In monte ſedet, cum caſtro munitiſſimo, in ditione Turcarum à centum quinquaginta annis. Eſt in limite Croatiæ, ubi forſan Æmate. Vix 8. milliaribus Germanicis diſtat à Dravo fluvio in auſtrum, & 15. à Iadera in Eurum. Ibi aliàs ſedes Principum Boſniæ.

¶ Iazitha, Lybiæ interioris oppidum, teſte Ptolemæo.

Iazyges, populi Sarmatiæ Europææ, *Iaz*, teſte Wer- Strab. nhero; quos Martinus Cromerus *Iaſuinges* vocat, populi Ptol. Pruſſiæ, in regno Polonico. Iazices apud Valerium Flaccum libro 6. Argonaut.

Neurus, & expertes canentis Iazices ævi.

Ovidius libro 1. de Ponto eleg. 3.

Aut quid Sauromatæ faciant, aut Iazyges acres.

Iazyges, qui & Iaziges Mœotæ dicti, populi fuere Sarmatiæ Europææ, verſùs paludem Mœotidem, inter Naubaros ad occaſum & Roxolanos ad ortum. Eorum oppida fuere Lianum, Acra, & Cnema, teſte Guillelmo Sanſone, ubi nunc pars Tartariæ minoris.

Iazyges Metanaſtæ, *Ongaria di la Dal Danubio*, po- Ptol. puli & regio Europæ, inter Moraviam Germaniæ regionem ad occaſum, & Tranſylvaniam regionem Daciæ ad ortum, ac inter Pannoniam ad meridiem, Danubio diſſeparante, & regnum Polonicum ad Boream, Carpate monte intercedente: ubi olim Bormanum urbs primaria, nunc Varadinum, Agria, Caſſovia, Hic Theſaurus Linguæ Latinæ corrigendus eſt, qui Iaziges ſeptem caſtra, hoc eſt, Tranſylvaniam nunc dici teſtatur.

¶ Iazyges Metanaſtæ populi fuere Daciæ latè ſumptæ, valde extenſi inter Danubium fluvium ad occaſum & meridiem, Carpathum montem ad ſeptentrionem, & Daciam propriam ad ortum: ubi nunc Hungaria ſuperior ſeu trans Danubium, *la haute Hongrie*, quæ pro majori

ri parte ſubeſt dominio Auſtriacorum, præſertim verſùs Boream.

Cedre. Cret. & al. Iban, *Wan* nunc, teſte Lenclavio, urbs Mediæ, in Armeniæ majoris confinio, ſive è contra, archiepiſcopalis & metropolis Baaſpracaniæ regionis, ad lacum ingentem, qui ex ea denominatur, inter Bithlim ad occaſum 150. & Arxata (*Coy* nunc dicitur) ad ortum 50. mill. paſſ. à Tabreſio 125. in occaſum diſtans.

¶ Iban, *Van*, urbs Armeniæ, in confinio Mediæ, parva eſt, ſed munita; cum caſtro, ſub dominio Turcarum à centum propè annis, & in limite Perſiæ. Aliquot milliaribus diſtat à lacu in meridiem.

Liv. Avie. Ibera, *Flix*, teſte Antonio Auguſtino, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis, ad Iberum fluvium, apud Carthaginem veterem, medium ferè inter Cæſarauguſtam & Dertuſam.

¶ Ibera, oppidum Illercaonum, quibuſdam eſt *Flix*, caſtrum munitum in Catalonia. Aliis autem eſt ipſa Dertoſa, *Tortoſa*, urbs epiſcopalis Cataloniæ, paulò ſupra oſtia Iberi fluvii. Vide Dertoſa.

Strab. Plin. Ptol. Iberia, *Giorgiana*, Nigro & aliis, regio Aſiæ, inter Colchidem ad occaſum & Albanim ad ortum, Armeniæ majori ad meridiem contermina, ad Boream montibus Caucaſeis definita. Populi Iberes Straboni, Iberi Virgilio, *Giorgiani* vulgò: quamvis *Giorgiana* regio magnam Armeniæ partem complectitur. Urbes quondam claræ Artaniſſa, & Armactica. Virgilius libro 3. Georgicorum:

Aut impacatos à tergo horrebis Iberos.

¶ Iberia, regio Aſiæ, nunc *Gurgiſtan* dicitur ab incolis, & *Georgie* à Gallis. Ibi urbes aliàs celebres Armotica ſeu Harmaſtis, nunc *Cori*, & Artauiſſa, nunc *Baſſachinc*. Dividitur ab Albania Caſpio monte ad ortum, & à Colchide Moſchicis montibus. Subeſt dominio proprii Principis, ſub clientela tamen Regis Perſarum.

Iberia item Hiſpania apud Strabonem & Plinium dicitur, ſive ab Ibero Rege, ſive à fluvio: populi Iberi. Sic Claudianus de laudibus Serenæ:

Sola novum Latiis vectigal Iberia rebus
Contulit.

Caſ. Strab. Plin. Juv. & al. Iberus, *Ebro*, fluvius Hiſpaniæ Tarraconenſis maximus, illam in citeriorem & ulteriorem dividens, ex montibus Aſturum & Cantabrorum gemino fonte oriens, ac per Caſtellam veterem, Aragoniamque, Navarram quoque attingens, inter Cataloniam & Valentiæ regnum delatus, apud Dertuſam urbem pelago excipitur. Cujus oſtia à fontibus 450. mill. paſſ. teſte Plinio, diſtant à Varia, ubi nunc Logronium urbs, navigabilis. De quo Silius libro 7.

Nomina Noſtra tremens & ripas ſervat Iberi.

¶ Iberus, *Ebro* incolis, *Ebre* Gallis, fluvius eſt ex præcipuis Hiſpaniæ. Oritur in Caſtella veteri, in confinio Aſturiæ, & ex montibus Aſturiæ, juxta vicum *Fuentibre* dictum. Deinde partem Borealem Caſteliæ veteris rigat & Navarræ regnum, uti & urbes Calagurim & Tudelam: poſteà Aragoniæ regnum bifariam ſecans, juxta Cæſarauguſtam labitur, recipitque fluvios Salonem, Cogedum, Gallœcum, Martinum, Secorim, cum quibuſdam aliis; tandem per partem occidentalem Cataloniæ fluens, ibi paulò infra Dertoſam in mare Mediterraneum ſe exonerat. Supra Variam recipit Argam fluvium; ideoque aliquot leucis infra Lintrium capax eſt, ſed non ad Logrunum. Antiquiſſimè dividebat Hiſpaniam in citeriorem & ulteriorem; ſed poſteà Hiſpania ulterior ad ſolam Bæticam reſtricta fuit.

Sex. Ant. Iberus alter, *Rio Tinto*, fluvius Hiſpaniæ Bæticæ, per Vandaliam fluens inter Bætim & Anam, teſte Floriano, qui etiam *Axech* appellari eum ſcribit, in oſtio leucæ latitudinem habens, inter oſtia Bætis 12. & Anæ 3. diſtans.

Plin. Iberus item, fluvius Iberiæ regionis Aſiæ, ex Caucaſo monte in Cyrum fluvium majorem defluens. Eſt & Iberus nomen gentis, & ab Iberia Aſiæ, & ab Iberia Europæ deductum. Vigilius libro 9. Æneidos:

Pictus acu chlamydem, & ferrugine clarus Ibera.

¶ Ibirtha, urbs Arabiæ felicis, teſte Ptolemæo.

Ant. Ibliodunum, oppidum Galliæ Belgicæ, inter Virodunum 15. & Divodurum 8. mill. paſſ. in Auſtraſia, nunc pagus *Benyl* eſſe videtur, vel *S. Benoiſt*, aut *Benoys*.

¶ Ibliodunum, ſeu Ibliodurus, oppidulum fuit Mediomatricum, quod nunc à quibuſdam *la Beuville* dicitur. Aliis autem eſt *Conſlans* cognomento *en Iarniſy*, oppidulum Ducatus Lotharingiæ, ad Ornam amnem, 8. leucis à Virduno Divodurum verſùs: quod meliùs convenit poſitioni Antonini.

Ibriones, Briones Paulo Diacono, populi Germaniæ, quos Marcus Welſerus inter Lycum & Oenum flumina in Bavariæ finibus ſtatuit. Aliis videntur eſſe *Prynner*, incolæ montis Pyrenæi, in Ducatu Tirolenſi. *Ierna.*

Icaria, Icaros Plinio, Melæ, Solino, *Nicaria*, inſula maris Ægæi, (quod ibi ex ea Icarium nominatur) inter Delum ad occaſum 50. & Samum ad ortum 35. mill. paſſ. à Naxo 17. à Micono 37. cum urbe cognomine epiſcopali ſub Archiepiſcopo Rhodio, inter Rhodum & Samum. Sic ab Icaro, quem volantem ibi deciſſe amiſſis alis fabulantur, dictus, 300. ſtad. ambitu patens. De qua Ovidius libro 4. faſt. *Strab. Plin.*

Tranſit & Icarium, lapſas ubi perdidit alas
Icarus.

Et libro 1. triſtium.

Icarus, Icariis nomina fecit aquis.

Icarium mare Ptolemæo, *Mare di Nicaria*, teſte Caſtaldo.

¶ Icaria inſula eſt maris Ægæi, inter Samum ad ortum & Naxum ad occaſum 60. milliaribus, ſeu inter Chium ad Boream 40. milliaribus, & Pathmum ad auſtrum 25. longiùs autem à Delo in ortum; ſed non inter Rhodum & Samum. Subeſt dominio Turcarum à duobus ſeculis circiter; eſtque ſatis parva. Antea autem ſuberat Juſtinianis Genuenſibus, Chii inſulæ dominis.

Icarium, Ichara Plinio & Ptolemæo, inſula ſinus Perſici, oſtio Euphratis objecta, *Carai* ex tabulis Geographicis recentibus, & *Carge*. Vide Ichara. *Strab. Arian.*

¶ Icarta, urbs Indiæ intra Gangem, teſte Ptolemæo.

Icarus, fluvius Scythiæ, in Oxum fluvium Sogdianorum influens: quo nomine etiam Icaria inſula a Stephano appellatur, & * mons Atticæ, teſte Plinio. (*aliter Icarius.) *Plin. Sol.*

¶ Icaruſa, fluvius Sarmatiæ Aſiaticæ, apud Cercetas, teſte Plinio.

Icauna, & Jauna, ut alii legunt, *Yonne*, fluvius Galliæ Celticæ, apud Antiſiodorum urbem fluens, & fines Senonum, ac in Sequanam ad Montem Regium oppidum influens. De eo in vita S. Germani Epiſcopi Antiſiodorenſis fit mentio.

¶ Icauna, *l'Yonne*, fluvius. Oritur in Burgundiæ Ducatu apud Auguſtodunenſes è montibus Morundiæ, *de Morvant*, propè caſtrum Chinonium. Urbem luſtrat Clameciuin in provincia Nivernenſi, deinde Crevantium oppidum, ubi recipit Curam amnem, & poſteà Antiſſiodurum urbem Burgundiæ, ubi primùm Lintrium capax eſt. Hinc receptis Semno & Armancione fluminibus juxta Jogniacum & Senones urbes labitur; & demum ad Monaſteriolum ſeu Montem Regium, ut volunt quidam, *Montreau faut Yonne*, in Campania provincia Sequanæ fluvio miſcetur. *Strip. Gall.*

Iccius & Icius portus, Itius Straboni, Itium promontorium Ptolemæo, Portus *Cales* Italis, *Calais* Gallis, urbs Galliæ Belgicæ, Picardiæ extrema, ex adverſo Britanniæ, inde 30. mill. paſſ. tantùm diſtans, à Bononia urbe 7. leucis in Boream, à Gravelinga oppido Flandriæ 3. in occaſum. Promontorium verò *Petreſſe*, inter Bononiam & Icium. Sed Camdenus putat eſſe *Vitſan* vel *Whitſan* pagum, à Caleto 3. leucis Bononiam verſùs.

¶ Iccius portus Morinorum, unde breviſſimus in Britanniam trajectus magnam litem concitavit. Quidam cum Geſſoriaco confundunt. Ortelius probare nititur eſſe Audomaropolim, quæ anteà dicebatur *Sitiu*. Quamplurimi credunt eſſe Caletum. Sed ego cum Camdeno & indigenis illius tractus exiſtimo eſſe locum Caleto vicinum, & in Comitatu Bononienſi in Picardia, quem indigenæ *Viſſent* vocant, Angli *Witſan*, Flandri, *Iſſen*, & nautæ *Eſſeu*, nomine parum mutato. Nunc eſt caſtrum tenue, cum portu in ora maris Britannici & ad Fretum Gallicum, 3. leucis à Caleto in occaſum, 4. à Bononia in Boream, & 6. ab ora proximiori Angliæ in Africum. Icium verò promontorium eſt *Blaneſt*, cum vico cognomine, in ora propè Icium portum, 3. leucis à Bononia. *Caſ.*

Iceni,

Tac. Iceni, Icini Antonino, populi Albionis, quorum regio *Eſſex*, in Anglia, teſte Lhuydo. Sed Camdeno & Lelando eſt *Norfolk*, regio proxima. Polydorus autem Virgilius ſcribit Icenos populos accolas eſſe Sabrinæ fluvii, eoſque hodie eſſe Salopienſes, Vigornienſes, Gloceſtrienſes, & Herefordienſes. Sed ex Itinerario Antonini longè ab his diſtant Iceni. Icenorum regio Trinobantibus finitima eſt, ab eis in Boream recedens. In ea ſunt Suffolcia, Norfolcia, (in qua Norvicum urbs epiſcopalis in ora littorali ad ortum) tractus Cantabrigienſis & Huntingdonenſis, teſte Camdeno.

¶ Iceni, populi Albionis, in ora Orientali & ad mare Germanicum, à Ptolemæo Simeni dicti, & à Cæſare Cenimagni. Habitarunt ubi poſteà Eaſt-Angliæ regnum, & nunc provinciæ Suffolcia, Norfolcia, Cantabrigia, & Huntingdonia, teſtibus Camdeno, Sanſone, & Brietio. Eorum caput erat Venta Icenorum; habebantque ad occaſum Cathieuchlanos.

Ptol. Iceſia, *Panaria*, teſte Fazello, inſula Siciliæ, Didymæ proxima & Liparæ, ab ea 8. mill. paſſ. in ortum recedens, circuitu 6. Thermiſſa Straboni, ob aquas calidas. Nigro eſt *Saline*; ſed Fazello Siculo credimus.

¶ Ichana, Siciliæ oppidulum Stephano & Plinio, cujus

Plin. incolæ Ichanenſes.

Ichara, inſula ſinus Perſici, ante Euphratis oſtia, *Carai*, non *Baharen*, ut Maphæus putat, inſula ejuſdem ſinus, unionum piſcatione clara; hæc enim ferè media eſt inter Armuziam & oſtia Euphratis, ferè 200. leucis Hiſpanicis diſtans. Vide Tylos.

Strab. Ichnæ oppidum erat Macedoniæ, ad Axii fluvii oſtium.

Plin. Ichnuſa. Vide Sardinia, eadem enim eſt. Silius lib. 12.

Herod. *Inde Ichnuſa priùs Graiis memorata colonis.*

Ichthyophagi, populi Sinarum: & apud Agatharchi-

Ptol. dem populi oræ inter Carmaniam ad occaſum & Gedroſiam ad ortum: apud Plinium verò inſula Arabiæ felicis, in ora orientali. Sic ab eſu piſcium dicti.

¶ Ichthyophagi populi fuere Sinarum, in eo tractu ubi nunc provinciæ Sciantonenſis & Nanquinenſis, in parte orientali regni Sinarum, teſte Sanſone.

Ichthys, *Iardan*, teſte Andrea Theveto, promontorium Peloponneſi, in ora occidua, inter Chelonatem ſinum & oſtia Alphei fluvii. De quo libro 2. Itinerarii ſic:

Conduntur Sphagia, & piſci cognominis Ichthys.

Iciani, *Ichorough*, teſte Camdeno, oppidum Albionis, in Norfolcia regione Angliæ, in Simenis Ptolemæo, ſeu in Iceois Tacito. Sed, teſte Talboto, eſt *Thetford*, oppidum ejuſdem tractus.

* Icium, vel Iccium promontorium, *Blanchneſt*, teſte Becano, promontorium Galliæ Belgicæ, in ora Picardiæ, inter Bononiam & Caletum ſive Icium portum, contra Cantium promontorium Britanniæ. (* Ιϰιον ex manuſcripto Seldeni.)

Ptol. Icius portus. Vide Iccius, utroque enim modo legitur, & Itius, ut libro 1. Itinerarii:

Hic igitur, quo nunc conſiſtimus, Itius olim
Nomen ab itando portus habebat, ait.

Cic. Xenop. Plin. & al. Iconium, *Cogni & Cogni*, urbs Lycaoniæ archiepiſcopalis & caput, inter Cappadociam & Ciliciam, quo nomine & ipſa regio hodie nominatur, ab Heraclea ad Taurum montem 45. mill. paſſ. in occaſum. Sub hac metropoli ſunt Derbe, Lyſtra, Laranda, Canna, Baratha, Perta, Amblada, & Homonada.

¶ Iconium, *Cogni*, urbs Aſiæ minoris, in Lycaonia, etiamnum ampla eſt & probè munita, Caramaniæ latè ſumptæ caput, & ubi degit totius regionis Præfectus, ſub dominio Turcarum. Diſtat centum circiter milliaribus ab ora maris Pamphylii in Boream.

Plin. Mel. Icoſium, *Acor*, teſte Caſtaldo & Moletio, colonia & urbs Mauritaniæ Cæſarienſis maritima, inter Tipaſam & Ruſconiam, ſic dicta, quòd à 20. Herculis comitibus condita ſit, teſte Iſidoro libro 15. originum. Epiſcopalis erat ſub Archiepiſcopo Cæſarienſi. Nigro eſt

Plin. *Oran*, ſed hæc longè hinc diſtat in occaſum.

Ictumulum, Ictomulum Straboni, *Victimolo* hodie, locus agri Vercellenſis, ubi quondam aurifodinæ, intra montes.

Auſon. Iculiſma, *Angoulesme*, urbs Aquitaniæ epiſcopalis. Vide Egoliſma, & Engoliſma; tot enim modis appellatur.

Icus, inſula maris Ægæi, apud Eubœam, teſte Stepahano, & teſte Strabone, apud Magneſiam.

¶ Icus Inſula eſt parva maris Ægæi, propè Pelaſgicum ſinum, inter Eubœam ad auſtrum & Peparethum ad Boream, vinginti circiter milliaribus utrinque diſtans. Strab. Liv.

Ida & Ide, mons geminus: unus Phrygiæ, ſeu Troadis, in Aſia, apud Trojam, altiſſimus, cujus cacumen Gargarus apud Strabonem nominatur, à Troja 3. mill. paſs. ex quo 15. amnes effluunt. De quo Ovidius libro 13. Metamorphoſeon: Hor. Strab.

Ante retro Simois fluet, & ſine frondibus Ide
Stabit.

Alter Cretæ, qui & Idæus Plinio, *Pſiloriti* incolis, teſte Bellonio, ceteris inſulis celſior, & utplurimum nive conſperſus. Prior inter Abydum & Æſapum fluvium apud Cyzicum protenditur.

¶ Ida mons eſt Troadis, in Aſia minori, Paridis judicio celebris, altiſſimus totius Helleſponti, ut tradit Diodorus, apud quem ejus deſcriptio. Pluribus fontibus irriguum facit Athenæus, 1. à quo nempè origiginem ſumunt quindecim ad minimum flumina, at fama quam natura majora, & quorum plurima Plinius ſuo tempore exaruiſſe tradit; adeò ut non immeritò Horatius Idam aquoſam vocet.

Idæus, ſinus Troadis, à monte Ida dictus, qui & Adramyttenus, *Golfo di Landramiti*, inter Myſiam & Leſbon inſulam, Idæus & mons Cretæ qui & Ida, & Phrygiæ, de quo Virgilius libro 3. Æneidos: Strab.

Mons Idæus ubi, & gentis cunabula noſtra. Plin.

Idalium, *Bourg Dalim*, teſte Stephano Luſignano, oppidum olim, nunc pagus Cypri, ad Idalum montem. Cujus meminit libro 10. Æneidos Virgilius: Steph.

Eſt Paphos, Idaliumque tibi, ſunt alta Cythera.

Eſt & hinc Idalius, a, um: ut Idaliæ domus apud Virgilium ibidem.

Idea, Idæa Straboni, oppidum erat Lydiæ, apud montem Sipylum: quod abſortum, in paludem verſum eſt, quæ Sale dicitur, teſte Plinio. Pauſ.

Ideſſa urbs fuit Colchidis, in Iberiæ confinio, quæ Phryxium & Phryxi urbs dicta eſt, teſte Strabone. Strab.

¶ Ideſſa urbs, quæ & Phryxi, urbs fuit Iberiæ, ad radices Moſchici montis, & in confinio Colchidis, Sanſone teſte.

¶ Idicra urbs fuit Mauritaniæ Cæſarienſis, ut colligitur ex Itinerario Antonini Auguſti.

Idienſis oppidum ſeu pagus fuit Hiſpaniæ Bæticæ, in conventu Cordubenſi. Locus adhuc *Idia*, teſte Morale, nominatur. Vet. Inſ.

Idomenæ, Idomene Ptolemæo, oppidum erat Macedoniæ, in Æmathia, inter Doberum & Atalantam, Europo proximum. Populi Idomenenſes Plinio, Gortyniis finitimi ſeu Gordiniis. Thucy. Steph.

¶ Idrinum, *Idro*, oppidum Italiæ, in ditione Veneta & in agro Brixiano, juxtà lacum Edrinum, versùs confinia ditionis Tridentinæ.

* Idubeda, mons Hiſpaniæ Tarraconenſis, à Pyrenæis ortus, & in regnum Luſitanum uſque perductus, varia pro locorum diverſitate ſortitus nomina. Nam primùm *Sierra d'Atienza* dicitur, inde *Sommo Sierra* vel *Sumo Sierra*, poſtea *Puerto de la Tablada*, ulteriùs *Palomera d'Avila*, poſtquàm *Puerto de Guadarama*, *Puerto del Colmenar*, & *del Pico*, demùm *Puerto de Tornavacas*; in Luſitania verò *Monte della Strella*, teſte Olivario. (* *Idubeda* eſt in manuſcripto Seldeni.) Strab. Mel. Ptol. & al.

¶ Idubeda, mons Hiſpaniæ, extenditur ab Ibero fluvio uſque ad Luſitaniam, et primùm in caſtella veteri dicitur *montes d'Occa* ab urbe Auca antiquiſſima, cujus rudera etiamnum viſuntur; deinde *Sierra la Hez* & *Sierra d'Vrbion*, versùs Rivogiam provinciam; hinc in confinio Caſtellæ novæ, et Caſtellæ veteris, *Sierra d'Atienza*, & *Sommo Sierra*; poſteà *Sierra d'Avila* in Caſtella veteri, iuxta urbem cognominem, *Montes de Toledo*, in Caſtella nova, & tandem in Extremadura *Sierra de Pico* & *Sierra de Tornas vavas*, in ipſo limite Portugalliæ. Sed per Portugalliam non extenditur, quidquid dicat Olivarius.

Idubeda quoque, fluvius Hiſpaniæ Tarraconenſis, per regnum Valentiæ fluens, et in mare Balearicum inter Iberum et Turiam prolabens, *Rio de Millas*, teſte Beuthero. At Naugerio *Zema* dicitur. Nomen habet à monte, à cujus radicibus in Celtiberis oritur. Plin.

Idu-

Strab. Plin. Idumæa, Edom in ſacris literis, ab Edom filio Eſau teſte Divo Iſidoro, nomen habens, Idume Lucano, regio Palæſtinæ, inter Arabiam petræam & Ægyptum, incipiens ab occaſu Jordanis fluvii, *Bidumi* adhuc incolis nominatur. Populi Idumæi Plinio. Lucanus libro 3.

Gazaque, & arbuſtis palmarum dives Idume.

Et Martialis libro 2. epiſt. 2.

Frater Idumæos meruit cum patre triumphos.

¶ Idumæa, aliàs Edom, regio vicina Judææ ad meridiem, Judæam inter, & Arabiam, & Ægyptum; & ipſa aliquando Judææ pars, aut ſaltem Judææ ſubdita; extenditurque versùs oram littoralem maris Mediterranei. Nunc regio eſt valdè ſterilis & arenoſa, ſub dominio Turcarum.

Ptol. * Idumania, *Stone* (nonnullis, forſan pro *Steur*) at *Blackvvater*, teſte Camdeno, fluvius Albionis, per Eſſexiam Angliæ regionem orientalem fluens, inter Thameſin & Garyenum. Qui & Iumanius dicitur.

Ptol. (* Ερδυλανιος in libro manuſcripto Seldeni.)

Idunum, *Iudenburg*, (non *Vdine*, ut ſcribit Ortelius, urbs Carnorum, longè diſtans à Norico) oppidum Norici, in Carinthia, apud fines Stiriæ, medium inter Neomarchum & Leubiam oppida 6. leucis, à Vacorio 21. Viennam versùs. *Idenavv* putatur Aventino, in Bavaria, apud Ditmaningum oppidum, à Burchauſia oppido 2. leuc. ſed ſitus apud Ptolemæum haud congruit.

¶ Idunum, oppidum Ambiſontiorum, in Norico nunc, teſte Sanſone, eſt *Windiſch Matray*, oppidulum ditionis Saliſburgenſis, ad amnem Inſulam, qui paulò infrà cadit in Dravum. Vix 10. mill. paſſ. diſtat ab Alpibus, & paulò minùs à confinio Carinthiæ Ducatus, ſed longè à Stiria provincia, & circiter 25. milliaribus Germanicis in occaſum à Judenburgo urbe Stiriæ, ad Muram fluvium.

Bibl. Iebuſæi, populi Palæſtinæ, in Judæa, ſic à Iebus filio Chanahan dicti, a quo Hieroſolyma condita eſt, teſte Divo Iſidoro libro orig. unde illa Jebus priùs appellata, teſte Divo Hieronymo.

Strab. Iella vel Ietleia, *Stradella*, oppidum Galliæ Ciſpadanæ, in agro Ticinenſi, medium ferè inter Placentiam & Dertonam ad 20. mill. paſſ. a Ticino 10.

¶ Iemptia, *Iempterland*, provincia alias Norvegiæ, nunc Sveciæ, antea ſub dominio Regis Daniæ, ſed anno 1645. effecta eſt Svecici juris pace ad Bromſbroam confecta. Habet ad ortum Angermanniam, ad meridiem Medelpadiam, ad occaſum Helungiam, & ad ſeptentrionem Norvegiam. Ibi nullæ, urbes, ſed tantùm tria caſtra, *Reſſundt*, *Docre*, & *Lidh* dicta.

Ptol. Iena, *Kray* apud Ortelium, videtur æſtuarium Albionis, in Angliæ Scotiæque confinio, in ora Cumbriæ occidentali. Eſt & Iena urbs & accademia Thuringiæ, ad Salam fluvium, unde & Salana ab aliquibus appellatur inter Coburgum ad meridiem 11. & Naumburgum ad Boream 4. leuc. De qua in libro 5. Itinerarii:

Iamque urbs eſt oculis Iena relicta meis.

¶ Iena æſtuarium eſt Scotiæ meridionalis, volgò *Crèe Fyrth*, ad oſtia fluvii *Crèe*, in Gallovidia provincia, ad ortum Lucopibiæ urbis, & è regione Monedæ inſulæ, in mari Hibernico, non autem in confinio Angliæ.

¶ Jena, *Iena*, urbs eſt parva Germaniæ, ſed culta, in ditione Ducis Saxoniæ Weimarienſis. 3. leucis diſtat à Weimaria in ortum, & 6. ab Erfurto, 9. autem à Lipſia in occaſum. Accademiam habet anno 1555. erectam; & in ea commoratur unus ex Ducibus Weimarienſibus.

¶ Iendum, *Jendo* ſeu *Yendo*, urbs ampla, & ex Iaponiæ primariis, in Niphonia inſula, ubi ſedes regia Imperatoris Japponiæ ab aliquot annis. Eſt in Quantoa regione, 120. mill. paſſ. à Meaco in ortum, teſte Sanſone. Dicitur etiam *Iedo*, habetque palatium ſuperbiſſimum recens exſtructum, & undique deauratum.

¶ Iendus, *Iende* ſeu *Paiende*, lacus Sveciæ, in Finnia regione & Tavaſthia provincia, à ſeptentrione in meridiem extenſus, propè Savolaxiam provinciam.

¶ Ienekopia, *Ienkoping*, urbs Sveciæ, in Smalandia, Oſtro-Gothiæ regionis provincia. Tota lignea eſt, nec muris clauſa, ad meridiem lacus *werher* poſita. A quibusdam *Jonekoping* dicitur; & 16. leucis Svecicis diſtat ab ora maris Baltici in occaſum, & in confinio Weſtrogothiæ.

¶ Ieniſcea, *Ieniſcey*, fluvius Moſcoviæ Borealis, propè Tingoeſios populos, peramplus & longè major Obio. Ab ortu habet excelſos montes, inter quos & ignivomos quoſdam ſulphur identidem ejicientes, ab occaſu planum inſigniter fertile; inundatque campos ad 70. circiter leucas verno tempore hic fluvius, non ſecus quàm Nilus Ægyptum, teſte Iſaaco Maſſa.

¶ Ienupara, *Iennpar*, urbs Indiæ cis Gangem, cum regno ſeu provincia cognomine, in ditione Magni Mogolis, ad amnem *Coul*, ferè media inter Dellium ad auſtrum & Lahorium ad Boream, 130. milliaribus utrinque; eſtque versùs montes.

Ierabrica, *Alanquera*, teſte Andrea Reſendio, oppidum Luſitaniæ, inter Vlyſſiponem ſupra 7. & Scalabim ſupra 5. leuc. ad Tagum fluvium. Aliis eſt *Povos*, pagus non longè diſtans. Videtur Arabrica Ptolemæo. Sed hæc *Abrigada* vel *Povos* eſt. Ant.

Ierna, *Ierne* adhuc vulgò, fluvius Hiſpaniæ Tarraconenſis, in Gallæcia, apud Celticum promontorium fluens. Straboni mons eſt, à quo fortè fluvius ſcaturit. Mel.

Iernus, *Droſes*, ut videtur aliquibus, fluvius Hiberniæ, in ora Connaciæ, apud Dyngam oppidum in mare labens. (Camdeno *Maire* videtur, in Deſmonia Comitatu Momoniæ.) Ptol.

¶ Jereslavia, *Ieroslavv*, urbs Moſcoviæ, Ducatus cognominis caput, cum arce, ad Volgam fluvium. 40. mill. paſſ. diſtat à Roſtuvia in Boream, & 140. à Moſcua, 150. autem à Novogrado parva in occaſum.

¶ Ieruſalem, *Jeruſalem*, urbs, alias Judææ caput, nunc Terræ ſanctæ præcipua, ſub dominio Turcarum. Vide Hieroſolyma.

¶ Ieſonis, regio. *terre d' Ieſo*, pars terræ Arcticæ recens detecta, ad Boream Japoniæ. Vide Eſonis terra.

Ieſrab, urbs Arabiæ, quæ nunc *Medina Talnabi*, teſte Poſtello, patria Maumethis pſeudoprophetæ. Anual. Turc.

Ieſrael, *Zaracin* hodie, teſte Poſtello, vel *Zaracin* aut *Zerecin*. urbs olim, nunc pagus Galilææ, in Tribu Juda, patria Naboth, Iezrael Joſepho, apud montem Gelboe, & campum magnum Eſdrelon, à Bethſan 6. mill. paſſ. in occaſum, non Judææ, ut ſcribit Ortelius. Bibl.

¶ Jeſrael, ſeu, & meliùs, Iezrael, urbs fuit Tribus Iſachar, in limite Tribus Manaſſe & in Galilæa. Iezrael etiam urbs fuit ſexta in octava parte Tribus Iudæ, inter Juta & Jucadam.

¶ Ieſſelmera, *Ieſſelmere*, ſeu & *Giſlemere*, urbs ampla Indiæ, provinciæ cognominis caput, in ditione Magni Mogolis, intra montes. Vrbs ipſa diſtat 120. milliaribus a fluvio Indo in ortum, & totidem à confinio regni Guzaratæ in Boream.

¶ Ieſualum, *Ieſual*, regnum Indiæ extra Gangem, ſub dominio Magni Mogolis, inter Vdeſsæ regnum ad ortum & Patnam ad occaſum. Ibi urbs præcipua, Rajapora.

¶ Jeſupolis, *Jeſupol*, oppidum munitum Poloniæ, cum arce, in Podolia & in limite Pocuciæ, in ſiniſtra Biſtris fluentis ripa.

Ietas, Ietæ Stephano, *Iate* nunc, oppidum Siciliæ, in monte, penè jacens, inter Salemium 16. & Corileonem 18. mill. paſs. Alcamo oppido propinquum, à Chriſtianis, inde Saracenis ejectis ſub Friderico II. Imperatore, exciſum. Populi Ietini Ciceroni, Jetenſes Plinio. Oppidum à Panormo 15. mill. paſs. abeſt, Mazaram verſùs 30. ab Entella 12. in Boream, apud Julianum oppidum, in monte prærupto, ubi magna aquarum copia. De eo Silius libro 14. Sil.

Sidonies Arabeja ferox, & celſus Jetas.

¶ Ietas ſeu Jcetæ, *Jato*, caſtrum eſt Siciliæ, in valle Mazarana, juxta Crimiſſum fluvium, 16. milliaribus ab Alcamo in auſtrum, & paulò minùs à Juliano. Sed 30. ferè milliaribus à Panormo in auſtrum diſtat.

Ieterus, fluvius Myſiæ, ex Hæmo monte fluens. Vide Jatrus. Plin.

¶ Ietſegena, *Jetſegen*, una ex quinque regionibus ſeu partibus Niphoniæ inſulæ, in Japonia: ſub qua ſunt decem provinciæ ſeu regna, teſtibus Sanſone & Brietio, ſcilicet Canga, Finda, Jechuenum, Jetchuum, Ingom, Ixium, Minum, Notum, Voarium, & Vomium. Habet ad ortum Quantoam regionem, & ad occaſum Ietſengam.

¶ Ietſenga *Jetſen*, regio Niphoniæ inſulæ, in Japonia, ſub

ſub qua duodecim continentur provinciæ ſeu regna, teſte Brietio; nempè Bigenum, Cavachum, Farima, Idzumium, Jamaxirum, Jamatum, Quinocunum, Tamba, Tzunocunum, Vacaſa, & Xima. Ejus primaria eſt Meacum, urbs perampla & totius Japoniæ caput. Dicitur etiam illa regio *Jesſengo* à quibuſdam; habetque ad ortum Jetſegenam & ad occaſum Jamailotiam regiones.

Lib. Conc. Igædira, Idigita legit Joannes Mariana, *Idanbia la veja* Morali, *Idanbas* Varrerio, *Edania* Vaſæo, (quæ nomina idem referunt) urbs olim epiſcopalis Luſitaniæ ſub Archiepiſcopo Emeritenſi, nunc vicus urbi Guardenſi (quæ illi in epiſcopali dignitate ſubrogata eſt) finitimus, ad 6. leucas diſtans in auſtrnm. Populi Igæditani.

¶ Igædita, *Idanha à Velha* incolis, urbs eſt parva Luſitaniæ, à confinio Extremaduræ, vix 2. leucis diſtans in occaſum, uti 6. à Cauria, & totidem ab Alcantara in Boream. Ei adjacet caſtrum *Idanha à nueva*, quod Igædita nova dici poteſt.

Tac. Igeni, populi Albionis, quos Northumbros eſſe ferunt.

Scrip. Brit. Igenia, *Tegengil* ex tabulis Angliæ, oppidum Albionis, in Cambria, ſeu Wallia, apud urbem Aſaphenſem, & Varim oppidum. (Camdenus dicit partem regionis (ſcilicet Flintenſis Comitatus) vocari Britannis *Teg-engle*, id eſt, formoſam Angliam.)

Plin. Ptol. Igilgili, *Gigel*, teſte Marmolio, vel *Giger*, urbs olim epiſcopalis, nunc pagus Mauritaniæ Cæſarienſis, in ſinu Numidico, inter oſtia Audi & Guli fluviorum, in Africæ confinio. Populi Igillitani, & Epiſcopus Igillitanus apud Victorem Uticenſem. Abeſt à Saldis urbe Africæ 70. mill. paſſ. in occaſum.

¶ Igilgili ſeu Igilgilium, *Gigeri*, urbecula parva Africæ, in ora maris Mediterranei, cum portu ſatis capaci. Olim erat in Mauritania Sitifenſi, nunc in regno Algerii. Diſtat à Ruſucuro circiter 140. milliaribus in ortum, & 60. à Bugia urbe ſeu Salde in ortum, 20. autem circiter ab oſtio Ampſagæ in occaſum. Capta fuit à Gallis anno 1664. ſed paulò poſt ab ipſis derelicta.

Rutil. Igilium, Iginium Melæ, Egilium Plinio, *Il Giglio*, inſula maris Tyrrheni, apud montem Argentarium, ab eo 12. mill. paſſ. à Coſa urbe extincta 90. ſtadiis. De ea Rutilius libro 1.

Eminus Igilii ſylvoſa cacumina miror.

¶ Igilium, *Il Giglio* incolis, *l'Isle du Lys* Gallis, inſula eſt parva & montuoſa maris Tyrrheni, cum caſtro & oppidulo, ſub dominio magni Ducis Hetruriæ; ſed in ſpiritualibus pendet ab Abbate Trium Fontium, propè & extra Romam.

Ptol. Igmanus, fluvius Aquitaniæ. Vide Sigmanus, ſic enim apud Ptolemæum legitur.

Strab. Ignatia, urbs Apuliæ exciſa. Vide Egnatia.

¶ Ignium regio, *tierra del Fuego* Hiſpanis, *terre des Feux* Gallis, pars Americæ meridionalis, & inſula ampliſſima inter Freta Magellanicum & Mæreum, ſic dicta à Ferdinando Magellano, qui primus eam detexit. In ea nulla eſt urbs, & ab Europæis luſtrata fuit tantùm verſùs oram littoralem; ejus autem promontorium auſtrale dicitur Caput Hornanum, *Cap. de Horn.*

Cic. Iguvium, poſteà Eugubium, *Gubio*, urbs Umbriæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Urbinate, unde 20. mill. paſſ. abeſt in auſtrum ſeu Euronotum, ad Apennini montis radices, Peruſiam verſùs totidem, in Ducatu Vrbinate, lanificio clara. Populi Iguvini, & Iguini Plinio, Inginium Silio dici videtur. (* Inginini in nonnullis codicibus.)

¶ Iguvium, urbs aliàs Umbriæ, nunc Ducatus Urbini, in ditione Pontificia. Sedet in amœna planitie, 28. milliaribus ab Urbino, 15. à Peruſia in ortum, & 12. ab Aſſiſio in Boream.

Script. Scot. Ihona, & Jona, *Chilca*, inſula Scotiæ. Vide Hiona, variè enim ſcribitur.

¶ Ihora, *Ihor*, urbs Indiæ ulterioris, in Cherſoneſo aurea & in tractu Mallaccæ, regni cognominis caput, cum portu propè promontorium Sincapuræ. Ejus Rex potens eſt in illis partibus, pluriesque Malaccam tentavit irrito tamen conatu.

Ptol. Ila, *Wiſſo*, teſte Camdeno, fluvius Albionis, in ora Scotiæ ad ortum, apud Viruvium promontorium & * Andreapolim urbem mari exceptus. Eſt & Ila inſula ejuſdem Scotiæ, in ora occidua, una Ebudarum, Novanto promontorio objecta. (* in Cathaneſia Comitatu ponit Camdenus, longè hinc in Boream diſtanti.)

¶ Ila, *Wiſſo*, fluvius eſt parvus Scotiæ Borealis, in Comitatu Cathaneſia, ubi in Oceanum Germanicum ſe exonerat inter Beruvium promontorium ad ſeptentrionem & Varar æſtuarium ad meridiem.

¶ Ila, *Ile*, inſula eſt Scotiæ & Æbudarum meridionalior, quæ ab aliis Epidium inſula dicitur, propè promontorium Epidium, teſtibus Camdeno, Sanſone, & aliis. Vide Epidium inſula.

Ilacuris, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis, in finibus Carpetanorum & novæ Caſtellæ; quod Moletius *Caros de los infantes* dici teſtatur: quod apud alios non legi. Ptol.

¶ Ilargus, *Iler*, fluvius Germaniæ. Sueviam ſecat, & poſteà in Danubium cadit ad Ulmam. Fontes habet in confinio Comitatus Tirolenſis, ſupra *Oberdorf* caſtrum, & Campidunum rigat.

¶ Ilcuſſum, *Ilkuſch* & *Ilcuſſia*, oppidum Poloniæ minoris, in Palatinatu Cracovienſi. 5. milliaribus Polonicis diſtat à Cracovia in occaſum Slaucoviam verſùs; eſtque in tractu Severienſi Ducatu dicto, & celebre ſodinis argentum plumbo mixtum ſuppeditantibus.

Ildum, *Salſadella*, oppidum ſeu pagus Hiſpaniæ Tarraconenſis, in ora regni Valentiæ, ab Indibili 24. mill. paſſ. Ant.

¶ Ildum ſeu Ildus, oppidum Ilercaonum, nunc pagus eſt *Salſadella* dictus, in parte Boreali regni Valentini, vix 8. milliaribus, ab ora maris Mediterranei, & 32. à Segobriga in Eurum.

Ilercaones, Ilercaonenſes Livio, Illurgavonenſes Cæſari, populi Hiſpaniæ Tarraconenſis, circa Dertuſam urbem & Iberum fluvium. Ptol.

¶ Ilercaones populi fuere ubi nunc pars Cataloniæ provinciæ trans Iberum, & pars ſeptentrionalis regni Valentiæ; habebantque Sedetanos & Edetanos ad occaſum.

Ilerda, *Lerida*, urbs Hiſpaniæ Tarraconenſis, in Catalannia, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Tarraconenſi, inde 12. leuc. in occaſum, quot ferè à Dertuſa, inter Barcinonem ad ortum & Cæſarauguſtam ferè media, ad 20. leucas diſſita, accademia, inter duo flumina Sicorim & Cingam paulò infrà confluentes, ab Ibero 160. ſtadiis. Ea anno ſalutis 1143. ejectis Mauris poſt Dertuſam recuperata eſt. Populi Ilerdenſes. Lucanus libro 4. Cæſ. Plin. Ptol. & al.

...ſuper hunc fundata vetuſta
Surgit Ilerda manu: placidis prælabitur undis.

¶ Ilerda, *Lleida* Hiſpanis, *Lerida* aliis, urbs eſt permunita Cataloniæ, ad Secorim fluvium, pluries capta, & tentata hiſce ultimis temporibus. Diſtat 17. leucis Hiſpanicis à Tarracone verſùs Boream, uti & 15. à Dertuſa, 25. autem à Barcinone.

Ilergetes populi Hiſpaniæ citerioris, circa Ilerdam urbem incolentes: quorum oppida Ilerda, Oſca; urbes, Burtina, Bergidum, Berguſia, Celſa. Nonnulli Urgellam urbem caput Ilergetum faciunt ex alluſione nominis. Plin. Ptol. Plin.

Ilienſes, populi Sardiniæ, circa medium illius incolentes, quorum tractus *Ilena*, teſte Pineto. In Theſauro Linguæ Latinæ Populi Corſicæ nominantur; cum Sardiniæ ſcribendum eſſet. Liv.

Ilingæ, populi Germaniæ, qui Elyſii Tacito eſſe videntur. Horum urbs *Leignitz*, teſte Ortelio, eſt in Sleſia, inter Gorlitium urbem Luſatiæ ad occaſum 9. & Uratislaviam metropolim Sleſiæ ad ortum 6. leuc. diſſita. Ptol. Liv.

Ilipa, *Calamea en la Serena*, teſte Morale, oppidum Luſitaniæ, in Extremadura, à Metallino & Zephyra 12. leuc. ab Emerita 18. in auſtrum. Ilipa quoque oppidum Hiſpaniæ Bæticæ, quæ Elepla in libro Conciliorum appellatur, olim urbs epiſcopalis, nunc oppidum *Niebla*.

Iliſſus & Illiſſus, fluvius Atticæ, (cum oppido cognomine) per fines Athenienſium fluens, ipſas Athenas ex adverſo Cephiſi alluens, mari ad Piræum exceptus. Eſt & fluvius Imbri inſulæ, teſte Plinio. De Iliſſo Atticæ. Statius libro 12. Thebai. Plat. Plin.

Celavit Geticos ripis Iliſſus amores.

Iliturgis, in nonnullis codicibus Ilurgis, Illiturgis Plinio, Iliturgi Livio, *Lietor*, teſte Mariana, urbs Hiſpaniæ Bæticæ, exciſa, apud Bætim fluvium, à Scipione unà cum Caſtulone, quòd ad Pœnos defeciſſent, everſa, apud *Anduiar* urbem, ad Bætim, in Vandalia, inter Cordubam ad occaſum & Ubedam ad ortum 12. leucis diſtan- Ptol.

diſtantem, ab ea 3. leuc. Alii *Jaen* & alii *Aldea el Rio* eſſe putant. Sed prior ſententia vera.

¶ Iliturgis ſeu Illiturgis, Beticæ urbs Plinio, cui Forum Julium cognominatur. *Anduiar el vieio* vocat Ambroſius Moralis, 3. mill. paſſ. ad *Anduiar*, & addit à Ptolemæo corruptè Ilurgis vocari.

Hom. Virgil, & al. Ilium, quod & Troja, urbs Phrygiæ minoris, inter Idam montem & oram littoralem, à qua 1500. paſſ. diſtat, à Græcis everſum, poſteà reædificatum, & epiſcopali ſede ornatum ſub Archiepiſcopo Cyziceno, modò jacens, & *Troja* adhuc dictum, teſte Sophiano, à Dardano urbe 13. mill. paſſ. diſtans. Virgilius libro 2. Æneidos:

Ilium, & ex imo verti Neptunia Troja.

Hinc Ilius & Iliacus, nomen gentis. Virgilius libro 7. Æneidos:

Dardanus Iliaca primus pater urbis, & auctor.

Apud Horatium libro 4. ode 9. & apud Ovidium libro 14. Metamorphoſeon Ilios & Ilion fœminini generis leguntur:

Non ſemel Ilios vexata, &c.

¶ Illa, *Lille*, fluvius Galliæ, in Aquitania. Oritur in Lemovicenſi provincia; deinde per Petrocorios labens, ibi Veſunam regionis primariam rigat & Muſſidanum oppidum: poſtea ad Cutracum Dormiam fluvium recipit: & denique juxta & infra Liburniam in Duranium fluvium ſe exonerat.

Plin. Illarco, *Alarco*, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis Caſtellæ novæ, medium ferè inter Toletum & Valentiam. Tametſi ſitus apud Plinium haud congruere videtur.

Ptol. Illiberis, Plinio Eliberi & libro Conciliorum urbs Hiſpaniæ Bæticæ, (non Tarraconenſis, ut ſcribit Ortelius) archiepiſcopalis, exciſa, *Elvire* nunc locus dicitur, à Granato, quæ illi ſucceſſit, & nova Illiberis dici poteſt, 2. leucis diſtans. Populi Iliberini Plinio, Eliberitani in libro Conciliorum. Eſt & Illyberis Straboni, Eliberri Melæ, Illiberis Plinio, oppidum Galliæ Narbonenſis, in ora littorali, nunc ad Hiſpaniam ſpectans, apud Helenam urbem. Vide Eliberri. In Theſauro Linguæ Latinæ geminus error eſt: quòd Illiberis aliis Liberia dicatur; & quòd ſit *Granata*, ſi de urbe Galliæ Narbonenſis loquimur: eundem errorem habet in voce Illyberis.

¶ Illiberis, *Collioure*, urbs Galliæ Narbonenſis, antea Hiſpaniæ annexa, ſed poſteà Galliæ reddita. Meliùs dicitur Caucoliberis. Vide ibi. Illiberis autem ſeu Elliberis nunc *Elvire* dicitur, pagus propè Granatum. De Illiberis nomine, ſitu, & antiquitatibus vide Mendoſam ad Concilium Illiberitanum, qui duplicem in Hiſpania fuiſſe docet. Apparet autem ex lapidibus antiquis habuiſſe cognomen Florentiæ.

Plin. Illici, Illice Melæ, Ilicias Ptolemæo, ut videtur aliquibus, *Elche*, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis, ad Sorabim fluvium, in regno Valentiæ, inter Oriolam 5. & Alonem 4. leucis, olim urbs epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Toletano, nunc oppidum non obſcurum, Marchionem habens. Nonnullis eſt *Alicante*. Theſaurus Linguæ Latinæ, Olivarium ſecutus, haud bene *Alicante* interpretatur.

¶ Illici *Eche*, ſeu etiam *Leiche* quibuſdam, oppidum fuit Conteſtanorum, nunc autem regni Valentini, versùs oram maris Mediterranei, à qua tantùm 4. leucis diſtat. Dictum fuit etiam Illicias ſeu Ilicias.

Ptol. Illicias vel Ilicias, aliis *Lucena*, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis, in ora regni Valentiæ. Aliis eſt idem quod Illici: *Lucena* enim oppidum eſt inter Segorbiam urbem & oppidum ſancti Matthæi, longè à ſitu Illiciæ diſtans.

Ptol. Illicitatus portus, apud Alonem urbem Hiſpaniæ Tarraconenſis, & Illicitanus ſinus apud Melam *Golfo d'Alicante* nominatur.

Ptol. Illipula, (oppidum Hiſpaniæ Bæticæ geminum) major & minor, Major, quæ Ilipa Plinio, *Pennaflor*, teſte Morali, oppidum ad Bætim, ubi Singulim fluvium excipit, medium inter Cordubam & Hiſpalim, utrinque 11. leuc. vel *Palma* inter Cordubam 8. & Andugaram 4. leuc. Minor in Turdetanis eſt apud Luſitaniæ confinia, Ilipa Livio. Vide Ilipa. In Theſauro Linguæ Latinæ pro oppido mons ſcribitur.

¶ Illipula, quod & Illipa major, oppidum fuit Turdetanorum, nunc Vandalitiæ, vulgò *Penaflor*, in colle, paulò infrà confluentes Singulis in Bœtim fluvium.

Illiturgis. Vide Iliturgis. *Plin.*

Illurcis, urbs Hiſpaniæ Tarraconenſis, poſteà Gracchuris à Graccho dicta. *Feſto.*

Illuro, *Alora*, teſte Morali, oppidum olim, nunc pagus Hiſpaniæ Tarraconenſis, in Catalaunia, qui Diluron Ptolemæo dici videtur, inter Blandam, & Betullonem Barcinonem versùs in occaſum. *Plin. Mel.*

¶ Illuro, quod & Diluron, oppidum fuit Laletanorum, nunc oppidulum Cataloniæ, quod multis eſt *Arenys*, in ora maris Mediterranei, medium inter Barcinonem ad occaſum & Blandam ad ortum, quanquam non deſint qui credant eſſe *Mataro* in illo tractu.

Illyricum, Illiris Ptolemæo, Illyria Stephano, regio ampla Europæ, mari Hadriatico ad meridiem expoſita, à Septentrionibus Pannoniæ contermina, Savo fluvio ſeparante, inter Hiſtriam ad occaſum & Macedoniam ad ortum, ad 800. mill. paſſ. longa, lata, ubi maximè, 225. Sed apud recentiores longitudo minor deprehenditur. In duas regiones dividitur, Liburniam ad occaſum, & Dalmatiam ad ortum. Vulgò *Schiavonia* in univerſum appellatur. Populi Illyrii Polybio, Illyrici aliis. Pix Illyrica commendatur. Ovidius, libro ſecundo de arte amandi:

Nigrior Illyrica cui pice ſanguis erat.

¶ Illyricum antiquum proprios habuit Reges; terminabaturque Titio flumine & montibus Scardo & Ceraunis. Illyrico autem à Romanis occupato, ejus pars quæ intra Drilonem fluvium & montes Ceraunios continebatur, tractu temporis in Macedonicum nomen tranſiit, & Epirus nova dicta fuit. Sed Illyricum regnum reſtrictum fuerat inter flumina Naronem & Drilonem: poſteà tamen extendebatur uſque ad Carnos; ita ut comprehenderet Illyricum proprium, Dalmatiam, Liburniam, tres Iapidias, Carnos, & Iſtriam. Illyricum autem proprium erat ea regio quæ intra amnes Naronem & Drilonem ſita, victo Gentio ejuſdem Rege, à Romanis in provinciam redacta fuerat. Sub Auguſto Iapidia prima cum Iſtria & Carnis Italiæ additæ fuerunt. Sed poſtea Imperio Romano diviſo in Orientale & Occidentale, Illyricum etiam ſimili modo diviſum fuit. Illyricum occidentale habebat has provincias, Noricum Mediterraneum, Noricum Ripenſe, Pannoniam ſuperiorem, Pannoniam inferiorem, Saviam, Valeriam, Dalmatias, quæ cum Præfecto Italiæ parerent, & exinde Dalmatiæ uti Italiæ proximæ, inter Italicas provincias aliquando cenſitæ fuerunt. Illyricum orientale habebat Diœceſes Macedoniam & Daciam. Sub Macedonia erant Achaja, Macedonia, Theſſalia, Creta, Epirus vetus, & Epirus nova. Sub Dacia erant Dacia Mediterranea, Dacia Ripenſis, Mœſia prima, Mœſia ſecunda, Dardania, & Prævalitana, quæ Præfecto Prætorii Illyrici parebant. Quamobrem auctores quando Illyricum nominant, utplurimum de Illyrico orientali intelligendi ſunt. Illyricum hodiernum apud auctores Latinos continet Dalmatiam, Croatiam, Boſniam, & Sclavoniam. Ab Italis verò uno nomine *Schiavonia* dictum fuit, & *Eſclavonie* à Gallis. De his fuſiùs Joannes Lucius Tragurinus vir doctiſſimus in ſuo opere de regno Dalmatiæ.

Urbes Illyrici:

Abſorus ſeu Apſorus, *Oſero*, (ſub Venetis.)
Æquum, *Clucci*, (ſub Turcis.)
Almiſſa, olim Piguntiæ, *Amiſſa*, (ſub Turcis.)
Andecrium, *Moſtar*, (ſub Turcis.)
(Andecrium, ſeu, & meliùs, Andetrium, eſt *Cliſſa*, Slavè *Kliſſ*, ſub Venetis.)
* Antibarum, *Antivari*, (ſub Turcis.)
Arauzona, *Oſtroviza*, (ſub Turcis.)
Arba, *Arbo* (Slavis *Rab*, ſub Venetis.)
* Aſcrivium, *Cataro*, (ſub Venetis.)
Bianona, *Urana*, (ſub Venetis.)
Bulva, poſteà Butua, *Budoa*, (ſub Venetis.)
* Caſtrum novum, *Caſtel novo*, (ſub Turcis.)
* Cneanis, (*Knin* forſan, ſub Turcis.)
Corcyra melana, *Curzola*, (ſub Venetis.)
Corcum, *Cruch*, (ſub Turcis.)
Delminium, *Denna*, (ſub Turcis.)
Doclea. Vide Antibarum.
Drivaſtum, *Drivaſto*, (ſub Turcis.)
Enderum, *Endor*, (ſub Turcis.)
Enona, *Nona*, (ſub Venetis.)
Epetium, poſtea Spalatum.

(Epe-

(Epetium, nunc *Zarnouviza*, fuit propè Spalatum, ſub Venetis.)
* Epidaurus poſteà Raguſium.
Flavona, *Fianona*, (ſub Venetis.)
* Iadera, Zara ,(ſub Venetis.)
Liſſus, *Aleſſio* ſub (Turcis.)
Marcana, *Marcana*, (ſub Raguſæis.)
Modruſſia, olim Tediaſtum, *Modruſch*, (ſub Auſtriacis.)
Narona, *Narenza*, (ſub Turcis.)
Nedinum, *Nadin*, (ſub Turcis.)
Olchinium. Vide Ulcinium.
Olliricum ob mare, (ad mare forſan, vel oppidum maritimum,) quod ſit non conſtat.
Onæum. Vide Stagnum. (*Aliis* eſt Sabioncello, *ſub Raguſæis*.)
Ouporum, *Obrovazo*, (ſub Turcis.)
Peguntium & Piguntiæ, *Almiſſa*, (ſub Turcis. J
Pharia, *Leſina*, (ſub Venetis.)
Polatum, *Polati*, (ſeu *Pulati*, ſub Turcis.)
* Raguſium, *Raguſi*, (ſui juris Reſpublica.)
Rhiſinium, *Rudine*, (ſub Turcis.)
Rizana, *Riſano*, (ſub Turcis.)
* Salo, et Salona, ſic vulgò, olim epiſcopalis Liburniæ, apud Spalatum, (*Nunc deſtructa jacet, ſub Turcis*.)
Soloniana, *Czernicz*, (ſub Auſtriacis.)
(Saloniana aliis eſt *Moſtar*, ſub Turcis.)
Sanadria (ubi ſit non conſtat.)
Scardona, *Scardo*, vel *Scardona*,(ſub Turcis.)
* Scodra, *Scutari*, (ſub Turcis.)
Senia, *Segna*, *Zeng*, (ſub Auſtriacis.)
Sibenicum, olim Sicum, *Sebenico*, (ſub Venetis.)
Sidrona, *Belas*, (ſub Turcis.)
Sirbia, (provincia eſt.)
* Palatum, olim Epetium, *Spalatro*, (ſub Venetis.)
Stagnum,olim Onæum, *Stagno*, (ſub Raguſæis.)
Suacium, *Suatim*, (ſub Turcis.)
Tarſatica, poſteà Fumium, *Terſacz*, vel *Fiume*,(ſub Auſtriacis.)
Thermidava, *Dagno*, (ſub Turcis.)
Tinia, *Tina*, (ſub Turcis.)
Tragurium, *Trau*, (ſub Venetis.)
Tribunia, T*ribigna*, (ſub Turcis.)
Vegium, *Veggia & Vegla*, (ſub Venetis.)
Velcera, *Bacharin*, (ſeu *Bucariza*, ſub Auſtriacis.)
Ulcinium, *Dolcigno*, (ſub Turcis.)
Zacolmia (provincia eſt, non urbs.) :

¶ De aliis urbibus non conſtat ubi ſint, nec quæ ſint. De iſtis autem notabis quod multæ ſint parvi momenti & vix alicujus nominis in præſenti. Polatum non eſt urbs, ſed nomen regiunculæ. Curcum, Riſinium, Nedinum, Æquum, Mercana, et Tribunia ſunt tantùm caſtra.

Sunt in Illyrico archiepiſcopatus 4. Jadérenſis, Spalatenſis, Raguſinus, et Antibarenſis: ſub quibus, Epiſcopi 22. numerantur. Illyricum Epiro conterminum non ſine manifeſto errore ſcribitur. In Theſauro Linguæ Latinæ.

¶ Illyricus ſinus dictus fuit antiquitùs mare Univerſum, quod eſt inter Italiam & Illyricum uſque ad intima ſinus ejuſdem, quod deinde Liburnicus ſinus, poſteà ab Atrienſibus Tuſcis intima ſinus colentibus Adriaticum mare, quod non extendebatur ultra Epidamnum ex parte Illyrici et montem Ariona ſive Garganum ex parte Italiæ; reliquum verò uſque ad fauces ſinus Jonium mare dicebatur: ipſumque Adriaticum mare dictum fuit Dalmari cum mare poſt declinationem Imperii. Tandem ſinus integer dictus fuit ſinus Venetus, *Golfe de Veniſe*. De his fuſiùs Joannes Lucius.

¶ Illyricus ſinus, ſinus maris Adriatici, in Illyrico. qui vulgò *Golfo dello Drino* dicitur, *Golfe de Drin* Gallis, à Drilone fluvio ibi ſe exonerante. Illic notandum quoſdam ignaros ſcribere *Golfo de Lodrino*, et fingere Lodrinum urbem; ſed toto cœlo errant, cum nulla ſit urbs Lodrinum dicta in illis partibus; & in eo loco ubi finxere Lodrinum ſita eſt urbs Liſſus, *Aleſſio*, ut videre eſt apud omnes qui de illis partibus ſcripſere.

¶ Ilmenus lacus, *lac d' Ilmen*, lacus Moſcoviæ, in Principatu Novogardiæ magnæ. Urbem cognominem rigat, et per fluvium Voldgam in Ladogam lacum ſe exonerat.

Ilorci, *Lorca*, teſte Morali, urbs Hiſpaniæ Tarraconenſis, ad Taderum fluvium, olim epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Toletano, in regno Murcienſi, à Murcia regni primaria 14. leucis Baſti versùs diſtans. Aliis eſt *Lorqui*, oppidum ejuſdem regni, ad Straberum fluvium. Luri, à Livio nominatur, ubi Cneus Scipio cum Romanis à Pœnis cæſus eſt, & ſepultus: qua de re vide Livium & Plinium. Ego poſteriori ſententiæ ſubſcribo; nam *Lorqui* non *Lorca*, ad Taderum ſive Staberum fluvium, ubi victi Romani fuerunt, eſt, inter Murciam 3. & Cæcam oppidum 4. leucis diſſitum.

¶ Ilorci ſeu Eliocroca quibuſdam, oppidum fuit Baſtitanorum, nunc regni Murciæ, in parte meridionali Hiſpaniæ, ad amnem *Guadalentin*. 12. leucis à Murcia in occaſum, vixque 3. à confinio regni Granatenſi diſtat.

Ilua, Æthalia Straboni, *Elba*, inſula maris Tyrrheni, contra Populonium urbem Herruriæ, à qua 10. mill. paſſ. abeſt, circuitu 125. ferro abundans. Populi Iluates Livio. De qua Virgilius libro 10. Æneidos: *Plin. Mel. Ptol.*

-aſt Ilva trecentos
Inſula, inexhauſtis chalybum generoſa metallis.

¶ Ilva inſula paret Principi Plumbini, ſub clientela tamen Hiſpanorum, qui ibi habent Portum longum, *Porto longone*, arcem probè munitam in colle: & magnus Dux Herruriæ ibi tantùm gaudet portu Argoo, *Porto Ferraro*, oppido permunito. A Gallis dicitur, *l' isle d' Elbe*. Ejus circuitus eſt 40. milliarium Italicorum circiter, ut ego pluries vidi; ſuntque tantùm in ea quinque parrochiæ, ultra Argoum portum & portum longum arces.

Ilumberitani, populi Hiſpaniæ Tarraconenſis, & citerioris, qui Lumbritani adhuc, teſte Marinæo Siculo, nominantur, & oppidum *Lombier*, in Navarra, inter Pompelonem 6. & Sueſtaſium 4. leuc. occurrens. *Plin.*

Ilurgavonenſes, populi Hiſpaniæ, citerioris, Auſetanis & Lacetanis finitimi: quorum urbs *Urgel* eſſe videtur.

¶ Ilurgavonenſes populi qui fuerint, non conſtat inter auctores. Urgela enim urbs erat Lacetanorum. Forſan erant Ilercaones. *Cæſ. Liv.*

Ilurgis, Ilurgia Polybio & Appiano, *Illora* Morali & aliis, oppidum Hiſpaniæ Bæticæ, in regni Granatenſis & Vandalitiæ confinio, à Malaca urbe 7. leucis Hiſpalim versùs, Carthamæ propinquum. *Ptol.*

Iluro, Elorona Sidonio, *Oleron*, urbs Aquitaniæ, intra montis Pyrenæi radices, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Auſcenſi, inde 12. leuc. in auſtrum, à Tarba 4. Palo vicinior, in Bearniæ Principatu. *An*

¶ Iluro, *Oleron*, urbs Galliæ, in Aquitania, ad Gabarum Oloronenſem fluvium. Diſtat 20. leucis ab Auſciis in occaſum, 10. à Tarba pariter in occaſum, uti & 4. à Palo, 5. autem a confinio Hiſpaniæ.

Ilybirris, Illeris Ptolemæo, Illebernis Athenæo, fluvius Galliæ Narbonenſis, *Tec*, teſte Varrerio, idem Thici apud Melam, qui ad Caucoliberim oppidum mari excipitur, in Catalauniæ confinio. *Strab.*

¶ Ilza, *Ilz & Iſilz*, urbecula Poloniæ minoris, in Palatinatu Sandomirenſi, cum arce Epiſcopi Cracovienſis, ad radices montis Calvi.

Imacharenſes, ſive ut alii legendum putant, Hycarenſes, populi Siciliæ, quorum urbs Hycara, vel Hyccara, nunc *Carini* oppidum. Vide Hyccara. Aliis eſt *Bichari*, Calatavulturo finitimum, 6. mill. paſſ. diſtans à Caſtro novo 15. à Thermis Himerenſibus 24. *Cic. Plin.*

¶ Imacharenſes populi fuere Siciliæ, quorum oppidum Imachara, nunc *Traina*, in valle Dæmone & propè Simethum fluvium, teſte Cluverio, longè ab Hycara in ortum.

Imaus, Emaon Arriano, mons Scythiæ (non Indiæ, ut in Theſauro Linguæ Latinæ) maximus, Tauri pars, qui Scythiam apud Ptolemæum dividit in citeriorem & ulteriorem, ſive ut is loquitur, in Scythiam intra Imaum & Scythiam extra Imaum. Imaus autem Ptolemæo ab Imao Strabonis & Plinii diverſus eſſe videtur: nam ex Ptolemæo is à Tauro monte deciſus, in Boream ad mare Glaciale uſque porrigitur; apud Plinium verò & Strabonem in ortum uſque ad mare Eoum extenditur. Hic varia hodie apud incolas nomina habet, *Altai*, teſte Caſtaldo, *Iniſa* Mercatori. Ille, hoc eſt, apud Ptolemæum, *Dalanguer & Navagros*, eodem Caſtaldo teſte. De quo Pontanus libro 5. Uran. *Strab. Plin. Ptol.*

Caucaſia, & ſuperioris jam jam calcandus Imaus.

¶ Imaus, mons Aſiæ maximus, per Scythiam longè latèque extenſus, uti etiam versùs Indiam ſeptentrionalem

lem, quam ſeparat à Scythia. Varia nunc pro locorum diverſitate ſortitur nomina. In Tartaria deſerta vocatur *Moregbar*, in Tartaria vera *Be'gian* atque etiam *Althai*, ubi dicunt eſſe ſepulchra Regum Tartariæ, & in India vera ſeu in Imperio Magni Mogolis *Dalanguer* dicitur, & *Naugracut* à quibuſdam, versùs fontes Gangis fluvii, in parte Boreali Indiæ veræ.

Strab. Imbarus, portio montis Tauri, in Armenia majore apud Strabonem, ſed apud Plinium in Cilicia.

Gall. mat Strab. Imbraſus, Imbraſsus Plinio, teſte Ortelio, cum Imbraſus apud Plinium legatur, fluvius Sami inſulæ, ex quo illa Imbraſia dicta eſt. De quo Virgilius libro 12. Æneidos:

Imbraſidas Glaucum, atque Ladem, quos Imbraſus ipſe
Nutrierat Lycia.

Liv. Imbrinium, locus Samnii, quem aliqui eundem cum Simbrivio Taciti eſſe putant; ſed errant: hoc enim in Samnio, illud in Latio eſt.

Strab. Plin. Ptol. Imbros Imbrus Livio, *l' Embro*, *Lembro* Sophiano, inſula maris Ægæi, oræ Thraciæ adjacens, inter Lemnum ad occaſum et Cherroneſum Thraciæ ad ortum, inde 22. hinc 72. mill. paſſ. quot circuitu patere traditur, cum urbe cognomine, terra Imbria Ovidio libro 1. triſtium elegia 9.

Venimus in portus, Imbria terra, tuos.

Ant. Imbrii populi Imbrum inſulam incolentes, et Lemnii apud Dionyſium Halicarnaſſum et Heſychium proverbio ſunt in eos qui judicium vel aliam rem ſubterfugientes, abſentiam cauſantur: uti qui ſe in Imbrum vel in Lemnum navigaſſe dicebant.

Immanicellum, & Immacellum, & Manicelum, (tot modis legitur) pagus Liguriæ agri Genuenſis, qui *Immaticen* Auguſtino Juſtiniano dicitur, à Genua 6. mill. paſſ. apud ædem S. Vrciſceni, vel Urcicinii.

¶ Imola, *Imola*, aliàs Forum Cornelii, urbs eſt ditionis Pontificiæ in Italia et in Romandiola provincia, ad Vatrenum fluvium, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Ravennate. Vide Forum Cornelii.

¶ Imperialis, *Imperiale*, urbs Americæ meridionalis, in regno Chiles, juxta fluvium cognominem, 4. leucis Hiſpanicis diſtans ab ora maris Pacifici. Ante paucos annos excitata fuit ab Hiſpanis, quibus etiam ſubeſt.

Ant. Imum Pyrenæi, *S. Jean pie du port*, oppidum Aquitaniæ, in monte Pyrenæo, in confinio Hiſpaniæ, olim urbs epiſcopalis Hiſpaniæ, inter Pompelonem 14. & Bajonam 6. leuc.

¶ Imum Pyrenæi, ſeu Imus Pyrenæus, oppidum eſt Galliæ, quod nunc dicitur Fanum S. Joannis Pedeportuenſis, *S. Jean pied de Port*, oppidum Navarræ inferioris, ad Nivam amnem, cum caſtro munito, ſub dominio Regis Franciæ. Vix 2. leucis diſtat à confinio Hiſpaniæ, 9. à Pompelone in Eurum, et 8. à Bajona in auſtrum.

Plin. Inachium, oppidum Peloponneſi, ad Inachum fluvium, in Argia regione. Vide Coryphaſium, unde Inachia regio, quam pro tota Peloponneſo accipi ſcribitur in Theſauro Linguæ Latinæ, cum pro Argia tantùm accipiatur.

¶ Inachium, oppidum Peloponneſi. Quid ſit nunc non conſtat.

Ptol. Inachorium, oppidum olim Cretæ, nunc pagus in ora occidentali, inter Cherſoneſum parvam et Criumetopon promontorium, *Inachori* vulgò ex tabulis recentibus.

Strab. Plin. Pauſ. & al. Inachus, *Planizza* Sophiano, fluvius Peloponneſi, per Argiam regionem, quæ ex eo Inachia apud veteres nominatur, fluens, et in ſinum Argolicum inter Naupliam et Praſiam exiens, ab Inacho Argivorum Rege nomen habens. Virgilius libro 7. Æneidos:

Cœlataque amnem fundens pater Inachus urna.

Strab. Inachus alter, fluvius Acarnaniæ, in Acheloum influens. De quo Ovidius libro 1. Metamorphoſeon:

Inachus unus abeſt, imoque reconditus antro.

Hinc Inachius nomen gentis. Ovidius libro 5. Faſtor.

Vigil. Ovid. *Littus ad Inachium pulvis inanis eam.*

Inarime, Arime Homero, Ænaria Plinio & aliis, Pithecuſæ Straboni, Pithecuſſæ Stephano et Appiano, *Iſchia*, inſula Campaniæ in ſinu Puteolano, cum urbe cognomine epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Neapolitano, inde 18. mill. paſſ. diſtans, circuitu 18. Prochytæ vicina, ab ea avulſa, fretoque anguſto diviſa, ante Miſenum promontorium. Ibi ingens coturnicum copia. De ea Ovidius libro 14. Metamorphoſeon:

Inarimen, Prochytenque legit, ſteriliquo locatas
Colle Pithecuſas, habitantum nomine dictas.

Vib. ſe. Inatamana, lacus Lunæ, et fons in Athamania regione, in Epiri et Theſſaliæ confinio, ligna injecta accendens, et bibentes in inſaniam vertens, teſte Antigono libro de mirabilibus.

Ant. Incarus, *Cari*, teſte Ortelio, locus & portus Galliæ Narbonenſis, inter Maſſiliam & Foſſam Marianam, ubi Carus legendum puto, à Maſſilia 12. mill. paſſ. ex Itinerario Antonini.

¶ Incarus, *Cary*, pagus eſt Provinciæ, cum portu tantiſper capaci, in ora maris Mediterranei. Tribus ferè leucis diſtat à Maſſilia, in occaſum Maritimam versùs.

Liv. Incibilis, Indibilis Antonino, *Chelva*, teſte Floriano, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis, in ora regni Valentiæ, à Dertuſa 24. mill. paſſ. in occaſum Valentiam versùs, ſeu 27. apud Livium, à Valentia 20. leucis, apud Terulium urbem et Sinarcam oppidum.

¶ Incibilis, ſeu Indibilis, quæ etiam Tiara Julia, oppidum aliàs Ilercaonum, nunc *Trayguera*, in regno Valentiæ, ad amnem *Servol*, versùs confinia Cataloniæ, & vix 10. milliaribus ab ora maris Mediterranei. 20. leucis Hiſpanicis diſtat à *Chelva* in Eurum.

Ant. Incitaria portus erat Hetruriæ, inter Portum Herculis 9. et Almianam fluvium 3. mill. paſſ.

Auſon Inculiſma, urbs Aquitaniæ. Vide Iculiſma, et Egoliſma, ac Engoliſma; tot enim modis appellatur.

¶ Inculiſma, *Angouleſme*, urbs Galliæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Burdegalenſi. Sedet ad Carentonium fluvium, cum caſtro munito. Ducatus titulo fulget, eſtque Inculiſmenſis provinciæ caput, 12. leucis à Mediolano Santonum in ortum diſtans. Dicitur et Engoliſma. Vide ibi.

¶ Inculiſmenſi provincia, *l' Angoumois*, provincia Galliæ, in Aquitania, versùs Carentonium fluvium, inter Lemovicos ad ortum et Santones ad occaſum. Habet ad ad Boream Pictones & ad auſtrum Petrocorios. Ejus primaria eſt Inculiſma. Dicitur etiam Engoliſmenſis provincia. Vide ibi.

Strab. Plin. & al. omni. India, regio Aſiæ ampliſſima, inter Indum fluvium ad occaſum, à quo nomen habet, et Serum ad ortum, à Sinis ſeparantem, in longum extenſa, Oceano Indico ad meridiem et Emodis aliiſque montibus ad Boream à Scythia ſecernentibus, terminata; à Gange fluvio in duas diviſa, citeriorem et ulteriorem; citerior intra Gangem à Ptolemæo nominatur, *Indoſtan* incolis, cujus pars auſtralis *Malabar* dicitur; ulterior, extra Gangem, non unico hodie nomine dicta. Sola India mittit ebenum et ebur, ſolaque Pſittacum avem gignit, teſte Plinio et Solino. Populi Indi, Italis *Indiani*. Hinc Indicus nomen gentis. Ovidius libro 4. Metamorphoſeon:

Decolor extremo qua cingitur India Gange.

Hujus ora 60. diebus & noctibus, teſte Mela, navigatur.

¶ India, *l' Inde* Gallis, *India* Hiſpanis et Italis regio eſt Aſiæ ampliſſima, quæ etiam perſæpe dicitur Indiæ orientales, *les Indes orientales* Gallis, *Ooſt Inde* Belgis, et *las Indias orientales* Hiſpanis, ad differentiam Americæ, quæ à multis, licèt inpropriè, dicitur India occidentalis. India hæc orientalis quæ vera eſt et propria, dicitur ab incolis *Indoſtan*; habetque ad ortum regnum Sinarum; ad ſeptentrionem Tartariam, ad occaſum Perſiam, et ad meridiem Oceanum Indicum. Dividitur nunc in tres partes præcipuas, nempè in Indiam versùs ſeptentrionem ſeu Imperium Magni Mogolis inter Gangem et Indum, in Peninſulam Indiæ intra Gangem ſeu ad occaſum, & in Indiam extra Gangem ſeu ad orientem. In parte ſeptentrionali ſeu Imperio Magni Mogolis ſunt 37. regna aut provinciæ amplæ. In Peninſula Indiæ intra Gangem ſunt quatuor partes præcipuæ, nempè regna Decani, Golcondæ, & Narſingæ ſeu Biſnagariæ, cum Malabaria: ſub quibus plurima alia regna minoris famæ. In India extra Gangem ſunt tres partes præcipuæ, nempè regna Peguanum ad Boream, Siamum ad meridiem, & Cocinſinæ ad ortum: ſub quibus etiam quamplurima regna comprehenduntur.

¶ Indiæ pars ſeptentrionalis, quæ propriè India, *l' Indoſtan*, ſeu Imperium Magni Molgolis, *l' Eſtat du grand Mogol*, tota ſubeſt Mogolis Imperio à centum quinquaginta annis tantùm. Terminatur à ſeptentrione Tartaria

ma-

magna & regno Thibeto, ab occaſu regno Perſiæ, ab ortu fluvio Coſmino, quo à reliqua India extra Gangem dividitur, à meridie ſinu Gangetico & Peninſula Indiæ intra Gangem. Sed aliquot regna trans Gangem fluvium & versùs Chiamæum lacum & confinia Sinarum Reges habent proprios. Mogolis regia eſt Agra, *Agra*; & ei ſubſunt 37. regna.

Indiæ propriæ ſeu Imperii Magni Mogolis Regna:

Agra, Agra,
Attochium, AttocK.
Bacarium, Bakar.
Bachiſcum, BaKiſch.
Bandum, Bando.
Bengala, Bengola.
Berarum, Berar.
Bucara, Buchar.
Cabulum, Cabul.
Cacharum, KaKares.
Candaharia, Candahar.
Candiſium, Candis.
Canduana, Kanduana.
Caſſimera, Caſſimere.
Chitorium, Chitor.
Dellum, Delli.
Gorum, Gor.
Guzarate, Guzarate.
Haiacanum, Hajacan.
Jamba Jamba.
Ienupara, Jenupar.
Ieſſelmera, Jeſſelmere.
Ieſvalum, Jeſval.
Malvaum, Nalvay.
Mevatum, Mevat.
Multanum, Multan.
Narvaam, Narva.
Naugracutium, Naugracut.
Patna, Patna.
Pengabum, Pengab.
Pitanum, Pitan.
Sambalium, Sambal.
Siba, Siba.
Soretum, Soret.
Tatta, Tatta.
Udeſſa, Udeſſa.

Urbes præcipuæ Indiæ propriæ ſeu Imperii Magni Mogolis:

Agra, Agra.
Amedebatum, Amedabat.
Aſmera, Aſmeere.
Attochium, AttoK.
Bandum, Bando.
Barocum, Baroche.
Bengala, Bengala.
Breampora, Breampore.
Cabulum, Cabul.
Cambaja, Cambaja.
Candaharia, Candahar.
Chatiganum, Chatigan.
Damanum, Daman.
Dellum, Delli.
Gualeorum, Gualeor.
Gurum, Gouro.
Holobaſſia, Holobaſſe.
Ienupara, Ienupar.
Laborium, Lahor.
Multanum, Multan.
Surata, Surate.
Tatta, Tatta.

¶ Peninſula Indiæ intra Gangem, *la presqu' isle de l' Inde deçà le Gange*, terminatur à ſeptentrione Indiæ propria ſeu Imperio Magni Mogolis, ab ortu ſinu Gangetico, ab occaſu autem & à meridie mari Indico. In ea ſunt quamplurima regna.

Regna Peninſulæ Indiæ intra Gangem:

Auriola, Auriole, *in Malabaria*.
Badara, Badara, *in Malabaria*.
Balagatta, Balagate, *in Decano*.
Baticala, Baticala, *in Malabaria*.
Batimena, Batimena.
Bipurium, Bipur, *in Malabaria*.
Biſnagaria, Biſnagar.
Calecoulanum, Calecoulan, *in Malabaria*.
Calecutum, Calicut, *in Malabaria*.
Cananorium, Cananor, *in Malabaria*.
Changanara, Changanar, *in Malabaria*.
Chombæum, Chombais, *in Malabaria*.
Choromandelum, Choromandel *in Biſnagaria*.
Cochinum, Cochin, *in Malabaria*.
Cota, Cota *in Malabaria*.
Coulanum, Coulan, *in Malabaria*.
Cranganora, Cranganor, *in Malabaria*.
Cunchanum, Cunchan, *in Decano*.
Cucuranum, Cucuran, *in Malabaria*.
Curiga, Curiga, *in Malabaria*.
Decanum, Decan.
Golconda, Golconde.
Gorzopa, Gorzopa, *in Canara*.
Mangatum, Mangate, *in Malabaria*.
Marta, Marte, *in Malabaria*.
Mouticum Moutique, *in Malabaria*.
Mutertum, Muterte, *in Malabaria*.
Narſinga, Narſinga, *in Biſnagaria*.
Onorium, Onor, *in Canara*.
Orixa, Orixa, *in Golconda*.
Panhapelum, Panhapel, *in Malabaria*.
Panurum, Panur, *in Malabaria*.
Porcanum, Porca, *in Malabaria*.
Punhalum, Punhali, *in Malabaria*.
Tamulum, Tamul, *in Biſnagaria*.
Tanorum, Tanor, *in Malabaria*.
Tienlicum, Tienlique, *in Biſnagaria*.
Travancorium, Travancor, *in Malabaria*.
Tutucorinum, Tutucorin, *in ora Piſcaria*.
Trivilaria, Trivilar, *in Malabaria*.

Sunt etiam regna ſeu principatus ampli Gingis, *de Gingi*, Maduræ, *de Madure*, & Tamorii, *de Taniaor*, aliàs ſub regno Biſnagariæ.

Ex his notandum eſt regna Malabariæ pro majori parte eſſe parvi admodum circuitus, ita ut vix Principatus Europæ exæquent: & regna Badaræ, Bipurii, Chombæi, Cucurani, Curigæ, Mangati, Moutici, Panuri, & Tanori ſunt ſub clientela Regis Calecuti.

Urbes Peninſulæ Indiæ intra Gangem:

Andanagara, Andanagar, *in regno Decani*.
Angamala, Angamale, *in Malabaria*.
Barcelora, Barcelor, *in Canara*.
Calecutum, Calecut, *in Malabaria*.
Cananorium, Cananor, *in Malabaria*.
Candegrium, Chandegry, *in Biſnagaria*.
Caulum, Chaul, *in regno Decani*.
Cochinum, Cochin, *in Malabaria*.
Condapolis, Condapoli, *in Golconde regno*.
Coulanum, Coulan, *in Malabaria*.
Cranganora, Cranganor, *in Malabaria*.
Dabulum, Dabul, *in regno Decani*.
Doltabadum, Doltabad, *in regno Decani*.
Gingis, Gingi, *in Biſnagaria*.
Goa, Goa, *in regno Decani*.
Golconda, Golconda, *in regno cognomine*.
Madura, Madure, *in Biſnagaria*.
Maliapura, Maliapur, *in Biſnagaria*.
Mangalora, Mangalor, *in Canara*.
Maſulepatanum, Maſulepatan, *in regno Golconda*.
Narſinga, Narſinga, *in Biſnagaria*.
Negapatanum, Negapatan, *in Coromandelia*.
Viſapora, Viſapor, *in regno Decani*.

¶ Peninſula Indiæ extra Gangem, ſubeſt plurimis Regibus, uti major pars Indiæ extra Gangem. Sed regna in ejus parte Boreali contenta, inter Sinas nempè ad ortum & ditionem Magni Mogolis ad occaſum, vix nomine nota ſunt Europæis. Peninſula autem ipſa terminatur ab oriente ſinu Siami, ab occaſu ſinu Gangetico, à ſeptentrione India extra Gangem, & à meridie freto Sundæ, quo dirimitur à Sumatra inſula; aliaſque Aurea Cherſoneſus dicta fuit. Regna autem tàm peninſulæ quàm illius partis Indiæ extra Gangem, quæ non pen-

pendet à Magno Mogole, communiter reducuntur ad tres partes, quòd aliàs pro majori parte ab ipſis penderent.

(*Regna Indiæ extra Gangem:*
Abdiara, Abdiara, *ſub Peguano regno.*
Arracanum, Arracan, *ſub Peguano regno.*
Avu, Ava, *ſub regno Peguano.*
Bacaium, Bacay, *ſub regno Peguano.*
Brama, Brama, *ſub regno Peguanó.*
Cablan, Cablan, *ſub regno Peguano.*
Camboia, Camboja, *ſub regno Siami.*
Canaranum, Canarane, *ſub regno Peguano.*
Caorium, Caor, *ſub regno Peguano.*
Caſſubum; Caſſubi, *ſub regno Peguuno.*
Cacomaum, Chacomas, *ſub regno Peguano.*
Ciampaa, Chiampaa, *ſub Cocinſinu.*
Cocinſina, ſeu Annamiticum regnum, la Cochinchine.
Comeraum, Comotay, *ſub regno Peguano.*
Iangoma, Iangoma, *ſub regno Peguano.*
Ihorium, Ihor, *ſub regno Siami.*
Iuncalanum, Iuncalaon, *ſub regno Siami.*
Lanianum, Laniang, *ſub regno Siami.*
Largaraum, Largaray, *ſub regno Peguuro.*
Ligorium, Ligor, *ſub regno Siami.*
Malacca, Malacca, *ſub regno Siami.*
Mandranella, Mandranele, *ſub regno Peguano.*
Manarium, Manar, *ſub regno Peguano.*
Marſinum, Marſin, *ſub regno Peguano.*
Martavunum, Martavan, *ſub Regno Siami.*
Moantaum, Moantay, *ſub regno Peguano.*
Pahanum, Pahang, *ſub regno Siami.*
Panum, Pan, *ſub regno Siami.*
Patanum, Patane, *ſub regno Siami.*
Peguanum, Pegu, *in regione cognomine.*
Peru, Pera, *ſub regno Siami.*
Pronum, Pron, *ſub regno Peguano.*
Quedu, Queda, *ſub regno Siami.*
Siamum, Siam, *in regione cognomine.*
Singora, Singora, *ſub regno Siami.*
Tanaſſerium, Tanaſſerim, *ſub regno Siami.*
Tangum, Tangu, *ſub regno Peguano.*
Tazataum, Tazatay, *ſub regno Peguano.*
Tavaum, Tavay, *ſub regno Peguano.*
Tincum, Tinco, *ſub regno Peguano.*
Tipoura, Tipoura, *ſub regno Peguano.*
Toraum, Toray, *ſub regno Peguano.*
Tranſiana, Tranſiane, *ſub Regno Peguano.*
Tunchinum, Tunchin, *ſub Cocinſina.*
Vilepum, Vilep, *ſub regno Peguano.*)

(*Indiæ extra Gangem urbes præcipuæ:*
Arracamum, Arracam, *in regno cognomine.*
Canaranu, Canaraue, *in regno cognomine.*
Carpa, Carpa, *in regno Brama.*
Iuncalanum, Iuncalaon, *in regno cognomine.*
Ihorium, Ihor, *in regno cognomine.*
Judia, Judia, *ſeu Odia, in regno Siami.*
keccium, keccio, *in regno Tunchini.*
Leuvecum, Leuveck, *in regno Camboiæ.*
Ligorium, *Ligor*, *in regno cognomine.*
Malacca, Malacca, *in regno cognomine.*
Martavanum, Martavan, *in regno cognomine.*
Patanu, Patane, *in regno cognomine*
Peguum, Pegu, *in regno cognomine.*
Quedu, Queda, *in regno cognomine.*
Tanaſſerium, Tanaſserim, *in regno cognomine.*)

¶ Sunt etiam in Aſia quamplurimæ inſulæ, nempè Borneum, Celebes ſeu Macaſſaria, Ceylanum ſeu Taprobana, Gilolum, Iava, Maldivæ, Moluccæ, Sumatra, et aliæ: quæ omnes ſunt in Oceano Indico. Sed de his fuſiùs ſuis in locis.

Inſularum Indiæ regna præcipua:
Acemum, Achem, *in Sumatra inſula.*
Balambuanum, Balambuan, *in Juua inſula.*
Baticalu, Baticala, *in Taprobana inſula.*
Bendarmaſſia, Bendarmaſſen, *in inſulu Bornei.*
Bornenm, Borneo, *in inſulu cognomine.*
Campera, Camper, *in Sumatra inſulu.*
Candea, Candy, *in Taprobana inſula.*
Cauripana, Cauripana, *in Celebis inſula.*
Ceitavaca, Ceitavaca, *in Taprobana inſula.*
Chilaum, Chilao, *in Taprobanu inſula.*
Cionium, Cion, *in Celebis inſulu.*
Columbum, Columbo, *in Taprobana inſula.*
Getiganum, Getigan, *in Celebis inſula.*
Gilolum, Gilolo, *in Gilolo inſulu.*
Iafanapatanum, Iaſanapatan, *in Taprobanu inſula.*
Ialu, Iala, *in Taprobuna inſula.*
Iambium, Iamby, *in Sumutra inſulu.*
Iapara, Japara, *in Iavu inſula.*
Iortanum, Iortan, *in Iava inſula.*
Loloda, Loloda, *in Gilolo inſulu.*
Macaſſaria, Macaſsar, *in Celebis inſulu.*
Maldivurum, des Maldives, *in inſulis Maldivis.*
Materanum, Materan, *in Iava inſulu.*
Palimbanum, Palimban, *in Sumatra inſula.*
Panarucanum, Panarucan, *in Java inſula.*
Paſſarvanum, Paſsarvan, *in Iava inſula.*
Pedirium, Pedir, *in Sumatra inſula.*
Sanguinum, Sanguin, *in Celebis inſula.*
Solorium, Solor, *in Moluccis inſulis.*
Supara, Supara, *in Celebis inſula.*
Ternatum, Ternate, *in Muluccis inſulis.*
Tidorium, Tidor, *in Moluccis inſulis.*
Trinquilemala, Trinquilemale, *in Taprobana inſula.*
Tubanum, Tuban, *in Iavu inſulu*

¶ Indiæ occidentales, *les Indes occidentales* Gallis, *weſt Inde* Belgis, pars orbis recens detecta, quæ aliter, & meliùs dicitur America. Vide ibi.

Indibilis, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis. Vide Incibilis.

Indiciacus, olim pagus Arvernorum, nunc urbs S. Flori epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Bituricenſi, in Gallia Aquitanica, inter Arvernos ſeu Claromontem 14. et Ruthenos 10. leuc. De quo in vita S. Flori Epiſcopi.

¶ Indicum mare, *mer des Indes*, pars eſt Oceani orientalis, Indiæ utriuſque oram intra et extra Gangem alluens, uti etiam Ceylanum inſulam, Maldivas Sumatram, Javam, aliaſque inſulas quamplurimas. Vide Oceanus Indicus.

Indigeti, ſeu potiùs Endigeti in codice Græco, Indigetes Plinio, Endiceti Stephano, populi Hiſpaniæ citerioris, in ora Catalauniæ, inter oſtia Sambrocæ fluvii et templum Veneris incolentes: quorum oppida Emporiæ et Rhoda. Sunt et Indigetes Dii ex hominibus facti, vel Dii tutelares apud Ethnicos. Virgilius libro 1. Georgicorum:

Dii patrii Indigetes, & Romule, Veſtaque mater.

¶ Indigeti, ſeu Indigetes, populi fuere Hiſpaniæ, in confinio Galliæ Narbonenſis, ubi nunc tractus *l'Ampourdan* dictus, in Cataloniæ Principatu et in limite Galliæ et Comitatus Ruſcinonenſis.

Indoſcythia, regio Aſiæ, Indiæ citerioris pars, circa Indi fluvii ortum. *Ariſt.*

Indus, Indiæ fluvius maximus et notiſſimus: ex Paropamiſſo monte Tauri parte excelſiſſima oriens, *Strab. & al* longoque decurſu in meridiem fluens, ſeque in Oceanum duobus oſtiis exonerans, Baracenque inſulam efficiens. Variè hodiè nominatur: *Indu* Caſtaldo, *Hiind* Nigro, *Diul* circa oſtia, teſte Garcia, & *Inder* ab incolis Cambaienſibus. Ovidius libro 3. Faſtor.

Et domitas gentes, thurifer Inde, tuas.

Abeſt ab Ecbatanis in ortum 2019. mill. paſſ. à Gange fluvio in occaſum 978. teſte Plinio, qui etiam ſcribit Alexandrum Magnum Indum per 11250. mill. paſſ. navigaſſe: quod ſanè mirum videri poteſt, ſi in numeris non ſit error.

¶ Indus, fluvius Aſiæ, *Sindo* incolis, *Inde* Gallis, *Indo* Hiſpanis et Italis. Oritur in provincia Caſſimera, in dominio Magni Mogolis, versùs confinia Tartariæ; deinde per provincias Attochium, Multanum, Bucoriam, et Tattam labens, urbibus cognominibus rigatis auctus fluviis *Send, Behar, Nilad, Ravèe, Coul*, et aliis in Oceanum Indicum ſe exonerat quinque oſtiis propè Tattam, inter regnum Guzaratæ et confinia Perſiæ, juxta ſinum Indicum ab eo dictum.

Induſtria oppidum erat Italiæ Ciſpadanæ, ad Padum fluvium, apud Bodincomagum. Vide ibi. *Plin.*

Ineſsa, Inueſsa Straboni, Eineoſia Diodoro Siculo, oppidum erat Siciliæ, inter Centuripas et Megaram, ſed Centuripis vicinum; quod *Maſcali* aliquibus videtur. *Tucy.*

¶ Ineſſa, ſeu Ineſſum, poſteà Æthna, oppidum Siciliæ, quod nunc, teſte Brietio, eſt cœnobium S. Joannis de Arenis, in valle Dæmone, ad radices montis Æthnæ in auſtrum, inter Adranum ad occaſum et Cataniam ad ortum.

In-

Plin. Infernates & Supernates, populi Italiæ, qui mare inferum & ſuperum accolunt.

Plin. Inferum mare, *il mar Toſco, & il mar Tirreno*, idem cum Tyrrheno: quod ab oſtio Macræ fluvii uſque ad fretum Siculum protenditur. Tuſcum quoque nominatur.

Plin. Ingævones, populi Germaniæ (quos Hermolaus Ingriones Ptolemæo dici putat) ſub Hermionibus, una cum Iſthævonibus, Hermunduris, Cheruſcis, & Cattis comprehenſi: qui nunc in Saxonia continentur.

Strab. Ingauni, populi Liguriæ, quorum urbs Albingaunum, in ora Liguſtica, à qua & ipſi Albingauni apud Vopiſcum nominantur.

¶ Ingelheimum, *Ingelheim*, oppidum Germaniæ, ad Rhenum fluvium, in Palatinatu inferiori, inter Moguntiacum ad ortum & Bingium ad occaſum. Ibi natus S. Carolus magnus Francorum Rex & Imperator celeberrimus.

¶ Ingeris, *Indre*, fluvius Galliæ, oritur in Bituricenſi provincia: ibi Chatream alluit & Caſtrum Rodulphi; indeque Turones ingreſſus, Caſtilionem ad Ingerem & Lochiam lambit, infraque Monbaſonium demum Ligeri miſcetur paulò poſt Carum fluvium.

Sil. Inginium, & Inginum, urbs Umbriæ, quæ *Gubio* eſſe videtur. Vide Iguvium, & Eugubium. De ea Silius libro 8.

Inginum patuloque jacens ſine mænibus arvo.

Ingolſtadium, *Ingolſtadt*, quaſi Anglorum urbs, academia Bavariæ clariſſima, ad ulteriorem Danubii ripam, proxima Aichſtadio, 3. leucis diſtans in meridiem, Auriapolis etiam dicta. Ingolſtadium Poeta Germani Lycæum Bojum appellant: ut libro 4. Itinerarii:

* *Ocyus egrediens, Boii loca culta Lycæi.*
In patriam capio, mox rediturus, iter.

¶ Ingolſtadium urbs eſt permunita Germaniæ, in Bavariæ Ducatu, à Guſtavo Adolfo Svecorum Rege fruſtrà tentata. Aliàs pagus erat, ſed à Ludovico Bavaro in urbem converſus, cum ponte ad Danubium. Vix tribus leucis infra Neoburgum in ortum, & ſeptem circiter à Ratiſbona in occaſum diſtat.

¶ Ingria, provincia regni Sveciæ, Livoniæ adjacens, *Ingermanland* vulgò, ſeu & *Ingrie*, Ruthenis *Iſera*, inter Moſcoviam ad ortum & Livoniam ad occaſum, propè Ladogam lacum & Finnicum ſinum. Paruit Ruſſis priuſquam Svecici fieret juris. Ibi oppidum præcipuum, Notteburgum, in ora lacus Ladogæ.

Ptol. * Ingriones, populi Germaniæ, quorum ſitus, teſte Pyramio, eſt *Speſhart*, ſylva inter Thuringiam & Voitlandiam. (* in Seldeoi manuſcripto Iγγριωνες.)

Plin. Inguini, populi Umbriæ, quorum urbs Iguvium. Vide ibi.

¶ Inhambanum regnum, *royaume d' Inhambane*, regnum eſt Africæ, in Æthiopia inferiori, inter regnum Monomotapæ ad Boream & Cafreriam regionem ad meridiem. Ejus primaria urbs *Tonge* dicitur.

¶ Inhamiorum, *royaume d' Inhamior*, regnum eſt parvum Africæ, in Cafreria regione Æthiopiæ inferioris, & verſùs Cuamam fluvium & confinia regni Monomotapæ, cujus clientelaris eſt.

Steph. Inia ſeu Inias, *Caroloi*, teſte Barrio, oppidum Brutiorum, in agro Conſentino, à Conſentia urbe 4. mill. paſſ. Meneciniæ proximum. Alii legunt Ixias.

Ant. Inicerum, & Incerum ex aliis codicibus, *Cernich*, teſte Lazio, oppidum Pannoniæ, ad Saum fluvium, apud Velicam Regalem, inter Zagabriam urbem ad occaſum & Gradiſcam oppidum ad ortum 6. leucis Hungaricis.

¶ Inicerum, *Czernik*, oppidulum eſt Hungariæ meridionalis, ad amnem cognominem, vix 3. leucis à Savo fluvio in Boream, ſub dominio Turcarum, medium inter Poſegam ad ortum & Gradiſchiam ad occaſum, ſed longè à Velica & à Zagrabia.

¶ Innernium, *Innerneſſe*, oppidum munitum Scotiæ Borealis, in Moravia provincia, cum portu ad Moraviæ æſtuarium, è regione Canonici, & verſùs Oceanum Germanicum. Diſtat 50. milliaribus Scoticis ab Aberdonia in occaſum.

Hom. Strab. Inopus, fluvius Deli inſulæ, quem ex Nilo occulto meatu ſubtus mare fluere fabulantur.

Plin. Polyb. Strab. Plin. & al. Inſubres populi Galliæ Transpadanæ, inter Seſſitem & Adduam flumina contenti: quorum regio *Ducatu* ſeu *Statu di Milano* ſolet appellari; ſed Ducatus Mediolanenſis magis patet, partem Liguriæ complectens, quæ ab illis Pado ſecernitur: Alexandria enim, Dertona, & Bobium, urbes Liguſticæ, in Ducatu prædicto cenſentur. Regio Inſubria apud Livium & alios appellatur; à Liguria Pado, à Venetia Addua, à Gallia Subalpina ſeu Pedemontano Principatu Seſſite fluvio diviſa. Eſt etiam Inſubria pagus agri Mediolanenſis, ad Oronam fluviolum, *Seprio* vulgò, teſtibus Caſtilionæo & Merula, inter Mediolanum 18. & Vareſium 12. mill. paſſ. occurrens.

Urbes Inſubriæ:

Comum, quod & novum Comum, *Come*.
Cremona, in Cenomanis, ſic vulgò, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Mediolanenſi.
Laus Pompeja, *Lodi*.
* Mediolanum, *Milano*.
Novaria, *Novara*.
* Papia, quæ & Ticinum vetus, *Pavia*, epiſcopalis, & Accademia.
Viglebaoum, *Vigevano*.

Inſula ſive Inſulæ, *l' Iſle* Gallis, *l' Iſla* Italis, *Ryſſel* Belgis, urbs Belgii præclara mercimonio, in Flandriæ primis habita, inter Tornacum 5. & Duacum 8. leuc. ab Hypris 6. in meridiem, in Arteſiæ & Hannoniæ confiniis. Script. Belg.

¶ Inſula, ſeu, & meliùs, Inſulæ, *Lille* Gallis, urbs eſt ampla Belgii & Flandriæ Gallicanæ caput, ad amnem *Deule*. Fortiter expugnata fuit anno 1667. à Ludovico XIV. Francorum Rege, cui poſtea ceſſit pace ad Aquiſgranum confecta, à quo tempore Gallici Juris effecta eſt cum toto tractu adjacente ſeu Caſtellania ſatis ampla. Arcem habet nuper excitatam. 5. leucis diſtat ab Hypris, & 6. à Duaco, 4. autem ab Arteſiæ limite.

¶ Inſula, *Iſola*, urbs parva regni Neapolitani, in Calabria ulteriori, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Siberinenſi, in ora maris Jonii, propè Lacinium promontorium, 15. milliaribus diſtat à Sanſeverina in auſtrum.

Inſula Arpinas, vulgò adhuc *Iſola*, oppidulum Latii, apud Arpinam oppidum, intra Fibreni fluvii alveos; cujus meminit Cicero epiſtola 1. ad Atticum libro 12. Cic.

¶ Inſula Arpinas, oppidum aliàs Volſcorum, nunc caſtrum eſt tenue regni Neapolitani, *l' Iſola*, in provincia Terræ Laboris, in inſula parva Liris fluvii, vix 3. milliaribus ab Arpino in occaſum, & totidem à confinio ditionis Pontificiæ, 5. autem à Sora in auſtrum. In hac inſula celebre fuit aliàs monaſterium S. Dominici: unde locus ſive inſula nunc vulgo *S. Domenico di Sora* dicitur; ubi Eccleſia ſupereſt cum exiguo hoſpitio, teſte Luca Holſtenio.

¶ Inſula Atlantis Platoni, quid ſit non certò conſtat. Sed Sanſon pluribus probare nititur eandem eſſe regionem quæ nunc recens detecta ab Europæis, ab ipſis vocata fuit America, ſeu aliter Indiæ occidentales, quod etiam plurimis conjecturis non caret. Regio eſt perampla, & valdè à ſeptentrione in meridiem extenſa ſub duarum ampliſſimarum peninſularum forma. Sed an ſit continens aut inſula verſùs partem Borealem, nondum conſtat. Vide America.

¶ Inſula Bocardi, *l' iſle Bouchart*, oppidum Galliæ, in inſula Vigennæ fluvii, in Turonenſi provincia & in limite Pictavenſi. Septem leucis diſtat à Cæſaroduno Turonum in Circium, Mirabellum verſùs.

¶ Inſula Franciæ, *l' iſle de France*, provincia Franciæ ſatis ampla, & una ex præcipuis regni Præfecturis, inter Picardiam ad Boream, Campaniam ad ortum, Normanniam ad occaſum, & Belſiam ad auſtrum. In ea comprehenduntur agri Bellovacenſis, Noviomenſis, Sveſſionenſis, Laudunenſis, Valeſium, Veximus Francicus, Francia propriè dicta, Hurepeſium, & Vaſtinienſis tractus, cum minori parte Briæ. Ejus præcipua urbs eſt Lutetia, *Paris*, totius regni caput & ſedes regia.

¶ Inſula Jordani, *l' Iſle en Jourdain*, urbs parva Galliæ, in Aquitania, ad Savam fluvium, in Ariminiaco tractu. 5. leucis diſtat à Toloſa in occaſum Auſcios verſùs.

Inſula ſacra, *Meza Paludoſa*, teſte Leandro, inſula Latii, quam apud Oſtiam urbem exciſam, inter illam & Portum, Tiberis fluvius diviſus efficit. Inſula item Tiberina, quæ & Lycaonia, Romæ, vulgò *di S. Bartholomeo*, ſub monte Aventino. Cujus meminit Ovidius libro 1. Faſt.

¶ Inſula S. Columbani, in Scotia occidentali, propè Mulam, parva eſt admodum, ſed ſatis culta, *Cholmkill* dicta, in qua caſtrum Sodora dictum, ubi degit Epiſcopus inſularum occidentalium Scotiæ; ibi etiam Regum tumuli,

muli, in quorum primo ſunt corpora Scotiæ Regum 48. in ſecundo Regum Hiberniæ quatuor, & in tertio Regum Daniæ, ubi Reges octo. Inſula verò, quæ Rona etiam dicitur, ferè adjacet promontorio auſtrali Mulæ inſulæ, vix ab eo uno milliari Scotico diſtans.

P. Dia. Inſula S. Julii, *Iſola di S. Giulio*, intra lacum Hortanum, ubi Horta oppidum Novarienſis Epiſcopi, à Novaria 24. mill. paſſ.

Inſularum maris Ægæi ordo, ſitus, diſtantia, & magnitudo, uti apud neotericos:

Cythera, *Cerigo*, 60. mill. paſſ. circuitu, cum urbe Archiepiſcopali, à Malea promontorio Peloponneſi 5. mill. paſſ. à Creta 60.

¶ Inſula Cythera circuitus eſt 50. mill. paſſ. & 18. diſtat à Malea promontorio. Portum habet capacem Delphinum dictum; ſubeſtque dominio Venetorum.

Creta, *Candia*, longa inter occaſum & ortum 225. mill. a Peloponneſo 65 in ortum & Eurum recedens, circuitu 600. urbs archiepiſcopalis Matium, epiſcopales Cydon, Rhithymna, Cytæum, Milopotamus, Cherſoneſus, Hierapetra, & aliæ aliquot apud Græcos.

¶ Inſula Creta, *la Candie* Gallis, *Candia* Italis, totius Ægæi latiſſima eſt, & ab ortu in occaſum extenſa, ſed multò minor à ſeptentrione in meridiem, maximè versùs Sitiam, ubi multùm reſtringitur, & vix ad aliquot milliaria dilatatur. Tota montuoſa eſt & valdè aſpera. In quatuor partes dividitur; eratque antea ſub dominio Venetorum, nunc autem Turcis paret à paucis annis. Venetis ægrè Sudam & Spinamlongam arces littoreas ſervantibus. Vide Creta.

Carpathus, *Scarpanto*, circuitu 60. mill. paſſ. à Creta 20. recedens. Ibi Epiſcopus Græcus.

Rhodus, *Rhodi*, à Carpatho in ortum 70. mill. paſſ. circuitu 100. Urbes duæ, Rhodus & Lindus. Metropolitam habet. A Caria 20. mill. paſſ. abeſt.

Cos & Coos, *Lango*, à Rhodo in Boream 70. mill. paſſ. circuitu 100. In ea Metropolita ritus Græci.

¶ Inſula Cos, *Lango*, nunc caſtrum habet munitum; eratque aliàs ſub dominio Equitum Rhodiorum ſeu S. Joannis Hieroſolymitani. Patria fuit Hippocratis Medici celeberrimi.

Aſtypalæa, *Stampalia*, à Co 50. mill. paſſ. circuitu 60. Non Epiſcopum, ſed Legatum habet. Circumſtant hæ tres:

Syme, *Simie*, circuitu 25. mill. paſſ. à Rhodo 20.

Leros, *Lero*, circuitu totidem ferè mill. paſſ. Cariæ proxima.

¶ Inſula Leros, *Lero*, urbem habet & Duas arces. Tota montuoſa eſt; & ſuberat olim Equitibus Rhodiis.

Niſyros ſeu Nyſiros, *Niſaro*, circuitu pariter 25. mill. paſſ. proxima Gnido urbi.

Pathmos, *Palmoſa*, circuitu 30. mill. paſſ. ab Aſtypalæa 70. Ibi cœnobium S. Joannis Evangeliſtæ, & ſpecus, ubi is Apocalypſim ſcripſit.

Samos, *Samo*, circuitu 80. mill. paſſ. à Pathmo 20. proxima Joniæ.

Icaria, *Nicaria*, circuitu 70. mill. paſſ. à Samo 18. Longè aliter diſtans apud veteres. Legatum habet loco Epiſcopi. (Dicitur etiam *Nicouri* à quibuſdam.)

Amorgus, *Amurgo vel Morgo*, circuitu 36. mill. paſſ. ab Icaria 40. Circumſtant inſulæ parvæ, Crula, *Cruſia* & Furni. Præeſt Legatus.

Anaphe, *Nanfio* & *Nafi*, circuitu 25. mill. paſſ. ab Amorgo 30. Ibi Legatus pro Epiſcopo reſidet.

Theraſia, *Santorini*, circuitu 40. mill. paſſ. ab Anaphe 18. Habet Epiſcopum Latini, & Græci ritus. Tametſi Theraſia modica inſula eſt proxima, adhuc nomen retinens. Fortè gemina eſt; magna, quæ *Santorini*, duabus urbibus conſtans, & parva, quæ nomen antiquum retinet. Hæ nuper emerſiſſe feruntur, hoc eſt, una abhinc 100. annis, altera 50. Ibi mare profundiſſimum, & ingentes ſtrepitus exaudiuntur.

¶ Inſula Theraſia, *Santo Erini*, dicitur Gallis *ſaint Erini*; eſtque parva, ſed probè culta, 18. mill. paſſ. ab Io inſula diſtat.

Ios, *Nio*, circuitu 60. mill. paſſ. à Theraſia 18. Ibi Legatus reſidet.

Sicinus, *Sicino*, circuitu 25. mill. paſſ. ab Io 5. Legatos habet.

Philocandros, *Policandro*, circuitu 38. mill. paſſ. à Sicino 6. Ibi Legatus moratur.

Melos, *Milo* circuitu 60. mill. paſſ. à Phicandro 25. Ibi Archiepiſcopus Latinus & Græcus.

¶ Inſula Milos, *Milo* 12. mill. paſſ. diſtat à Philocandro; eique adjacet altera inſula Antimilus dicta, ad 10. milliaria.

Cimolos, *Cimolo*, (aliis *Polino*) circuitu 20. mill. paſſ. proxima Melo, vix 2. mill. paſſ. diſtans.

Siphnos, *Siſano*, circuitu 40. mill. paſſ. à Cimolo 8. Ibi Epiſcopus Latinus, & Legatus Græcus.

¶ Inſula Siphnos, *Siſane*, 8. mill. paſſ. diſtat à Seripho in meridiem; & probè culta eſt, cum urbe ſatis ampla in colle.

Seriphus, *Serfo*, vel *Serphone*, circuitu 30. mill. paſſ. à Sipho 12. Legatum habet.

¶ Inſula Seriphus, *Sirfino*, ſeu *Serfonte*, inſula eſt probè culta, 6. mill. paſſ. diſtans à Theramnia inſula.

Theramnia, *Thermnia*, circuitu 60. mill. paſſ. à Seripho 12. Ibi geminus Epiſcopus, Latinus, & Græcus.

¶ Inſula Theramnia, *Teramia* ſeu *Fermenta*, circuitus eſt 25. mill. paſſ.

Hydra, *Idra* circuitu 30. mill. paſſ. à Theramnia 30.

¶ Inſula Hydra circuitus eſt viginti mill. paſſ.

Poros, *Poro*, circuitu 15. mill. paſſ. ab Hydra 40.

Salamis, *Coluri*, circuitu 18. mill. paſſ. a Poro 15.

Ægina, *l'Engina*, circuitu 40. mill. paſſ. à Salamine 6. Habet Archiepiſcopum.

Helena, & Macris, *Macroniſo*, circuitu 30. mill. paſſ. totidem ab Ægina diſtans in ortum.

Cea & Cia, *Zea*, circuitu 80. mill. paſſ. ab Helena 25. Ibi geminus Epiſcopus, Latinus & Græcus.

¶ Inſula Cea, *Zea*, circuitus eſt 35. mill. paſſ. & probè culta, 25. mill. à Tura inſula diſtans.

Eubœa, *Negroponte*, circuitu 300. mill. paſſ. à Cea 30. Duas urbes epiſcopales habet, Chalcidem & Caryſtum. Atticæ ponte jungitur; ſub quo mirus eſt maris fluxus & refluxus.

Scyros, *Sciro* circuitu 60. mill. paſſ. ab Eubœa in Boream 40. cujus Epiſcopus Archiepiſcopo Athenienſi ſubeſt. Magneſiæ adjacet.

¶ Inſula Scyros, *Sciro* ſeu *S. George de Sciro*, circuitus eſt 70. mill. paſſ. & 28. diſtat ab Eubœa inſula.

Scopelos, *Scopulo*, circuitu 30. mill. paſſ. quot à Scyro diſtat.

¶ Inſula Scopelos, *Scopoli*, 5. milliaribus diſtat à Sciatho; eſtque ſatis culta.

Sciathos, *Schiato*, circuitu 20. mill. paſſ. Epiſcopum habet.

¶ Inſula Schiathos, *Schiatti*, deſerta eſt, & incolis caret.

Lemnus, *Lemno*, & *Stalimene*, circuitu 65. ab inſulis parvis inter ipſam & Sciathon ad 30. mill. paſſ. recedens. Ibi Epiſcopus Græcus.

¶ Inſula Lemnus, *Stalimini*, circuitus eſt 120. mill. paſſ. 50. diſtat à monte Atho, & urbem habet cognominem in parte occidentali inſulæ.

Thaſos, *Taſſo*, circuitu 30. mill. paſſ. totidem diſtans a Lemno in Boream.

Samothrace, *Samandrachi*, circuitu 30. mill. paſſ. quot abeſt à Thaſo in ortum, ſub Metropolita Imbri.

Imbros, *l'Embro*, circuitu 60. mill. paſſ. à Samothrace 12. Metropolitam habet.

Tenedos, *Tenedo*, circuitu 20. mill. paſſ. ab Imbro 25. in ortum. Ibi Legatus reſidet.

Lesbos, *Metelin*, circuitu 200. mill. paſſ. à Tenedo 60. in meridiem. Ibi duæ urbes cum duobus Epiſcopis & uno Metropolita.

¶ Inſula Lesbos, *Metelin*, habet in circuitu 140. mill. paſſ.

Chios, *Scio*, circuitu 100. mill. paſſ. à Lesbo 40. in auſtrum. Habet Epiſcopum Latinum & Archiepiſcopum Græcum.

Pſyro, *Pſara*, circuitu 18. mill. paſſ. à Chio 12. in occaſum.

¶ Inſula Pſyræ, duæ ſunt: una maior ad ortum, *Piſſera* dicta, circuitus 20. mill. paſſ. cum caſtro munito: alia ad occaſum, à prima 4. mill. tantùm diſtans in occaſum, dicitur *Antipiſſera*, & circuitus eſt 10. mill. paſſ.

Andros, *Andro*, circuitu 100. mill. paſs. à Pſyra in occaſum 80. Duos habet Epiſcopus, unum Latinum, alterum Græcum.

¶ Inſula Andros, *Andria*, circuitus 40. mill. paſs. & probè culta, 4. mill. paſs. à Teno in occaſum.

Tyra, *Tura*, circuitu 18. mill. paſs., ab Andro 12. Ibi Epiſcopus Latinus.

Syros, *Siro*, proxima Tyræ, 6. mill. paſs. diſtans, cujus pop. & Epiſcopus, Latini ritus eſt.

Te-

Tenos, *Tina*, à Syro 18. mill. paſſ. proxima Andro, circuitu 70. mill. paſſ. ſub Venetis, cum Epiſcopo Latini ritus.

¶ Inſula Tenos, *Teno*, circuitus eſt 35. mill. cum arce permunita in monte, ſub Venetis.

Myconos, *Micole*, circuitu 30. mill. paſſ. à Teno 12. in auſtrum diſtans, ſub Metropolita Naxio.

¶ Inſula Myconos, *Miceli*, circuitus eſt 20. mill. paſſ. ſub Venetis.

Naxos, *Naxia* & *Nixia* vel *Nicſia*, circuitus 100. mill. paſſ. a Mycono 30. Ibi Metropolita Græci ritus, & Epiſcopus Latinus.

¶ Inſula Naxos, vulgò Naxia dicta, ampla, eſt & perculta, 20. mill. paſſ. ab Amorgo in Boream; habetque urbem primariam ad occaſum, & Archiepiſcopum ritus Latini.

Paros, *Pario*, circuitu 40. mill. paſſ. ſub Naxo, inde 4. mill. paſſ. diſtans in auſtrum. Non longè, mill. paſſ. diſtat Antiparos inſula, circuitu 18.

Schenuſa, *Scinuſa*, & Heraclea, *Raclia*, inſula circuitu 15. mill. paſſ. à Paro ſupra 21. mill. paſſ.

Tota itaque harum inſularum præternavigatio 1245. mill. paſſ. continet.

Inſulæ aliquot hiſce ultimis temporibus detectæ:

¶ Inſula Admiralis, *iſla de Amirante* Luſitanis, *Admiraleitz Eylandt* Batavis, inſula parva Africæ, in mari Æthiopico, & versùs ſinum Melindæ, & ad Boream Madagaſcariæ, inter Syrtes & Brevia.

¶ Inſula Anniboni, *l'iſle d'Annoben*, inſula Africæ, in mari Guinea & in ſinu S. Thomæ. Diſtat circiter 35. leucis Hiſpanicis ab inſula S. Thomæ ad auſtrum; fuitque detecta à Luſitanis, quibus etiam ſubeſt. In ea ſunt tantùm aliquot vici cum turri.

¶ Inſula Anticoſta ſeu Aſſumptionis, *iſle Anticoſti ou l'Aſſomption*, ſita eſt in America ſeptentrionali, in nova Francia & in ſinu S. Laurentii, inter Terram novam inſulam ad ortum & Canadam ad occaſum. Ejus longitudo continet 35. leucas, latitudo verò 7. circiter; ſubeſtque dominio Francorum, qui in ea aliquot habent colonias. Dicitur *Natiſcotec* ab incolis illius tractus. Detecta fuit primùm à Jacobo *Quartier*, & 15. leucis diſtat à continenti.

¶ Inſula Arenæ *iſle de Sab'e*, inſulula eſt Americæ ſeptentrionalis versùs oram novæ Franciæ, circuitus 15. leucarum, & 30. leucis Gallicis diſtans ab inſula promontorii Britonum in auſtrum. Aliàs culta fuit à Francis, ſed poſtea ab ipſis derelicta ob penuriam aquarum.

¶ Inſula Arimoa, *Arimoa Eylandt* Belgis, inſula eſt parva maris Indici, in terra Auſtrali & in ora ſeptentrionali regionis Papuorum ſeu Nigrorum, à qua vix diſtat 6. leucis in Boream. Detecta fuit à Guillelmo Scouteno Batavo anno 1616.

¶ Inſula Aſcenſionis, *ilha d'Aſcemcan* Luſitanis, inſula eſt Americæ meridionalis versùs Braſiliam, à qua centum circiter leucis Hiſpanicis diſtat in ortum, nempe à Præfectura Spiritus ſancti; totaque montuoſa eſt & inculta, & ei adjacet altera inſula minor.

¶ Inſula Avium, *iſla de Aves*, inſula eſt parva Americæ, in mari Boreali & versùs oram Venezuelæ regionis, inter inſulam Rupium ad ortum & inſulam Boni aeris ad occaſum. Ei adjacent ſeptem aliæ inſulæ minutæ admodum.

¶ Inſula Avium, *ilha de Aves* Luſitanis, *iſle des Oyſeaux* Gallis, inſula eſt parva Anchidolii maris, ſeu maris Pacifici, inter inſulas Latronum ad Boream, & novam Guineam ad auſtrum.

¶ Inſula Barnevelti, *Barneveldt Eylandt*, inſula parva Americæ meridionalis, à Batavis detecta anno 1616. In mari Magellanico ſita eſt, ad auſtrum terræ Ignium & ad ortum promontorii Hornani. Ei adjacet alia inſula minor: montuoſæ ſunt admodum & deſertæ.

¶ Inſula Batonia, *Baton iſle*, ſeu & *Buton*, inſula eſt oblonga Aſiæ, in mari Indico, & ad ortum Macaſſaris. Extenditur à Borea in auſtrum per 20. leucas Hiſpanicas.

¶ Inſula Boni aeris, *Bonaire*, inſula eſt parva Americæ meridionalis, inter inſulam Avium ad ortum & inſulam Curaſaum ad occaſum, in mari Boreali, & versùs oram Venezuelæ regionis, à qua vix 20. leucis Hiſpanicis diſtat in ſeptentrionem; ſubeſtque dominio Hiſpanorum. Ejus circuitus eſt 16. leucarum.

¶ Inſula Borbonia, *l'iſle Bourbon*, aliàs Maſcarenhæ, inſula eſt maris Æthiopici fertilis admodum & abundans versùs ortum Madagaſcariæ, a Francis inhabitata, & hiſce ultimis temporibus culta. Ibi terra perpetuò ardens. Centum ferè leucis Gallicis diſtat à Madagaſcaria inſula. Ejus circuitus eſt 60. leucarum; & in ejus meditullio ineſt lacus ad radices montium, ex quo oriuntur ſeptem fluvii.

¶ Inſula Ciampella, *Pulo Ciampello* Indis, inſula eſt Indiæ ulterioris, in ora regni Cocinſinæ, cum altera ei adjacente, *Pulo Catan* dicta, ſeu Catana inſula; ſuntque parvi circuitus, teſte Brietio.

¶ Inſula Delphina, *l'iſle Dauphine*. Vide Madagaſcaria.

¶ Inſula Didaci Roizii, *iſla de Diego Roiz* Luſitanis, *l'iſle de Digarrois* Francis, inſula eſt parva Africæ, in mari Æthiopico, inter Syrtes, longè à Mauritia inſula in ortum, & longiùs à Madagaſcaria. Detecta fuit à Luſitanis.

¶ Inſulæ Divandurae, *Divandurow*, inſulæ parvæ Aſiæ in Archipelago Maldivarum. Subſunt dominio Regis Cananoræ, in Malabaria; & diſtant 30. leucis à Malecutia, una ex Maldivis inſulis in Boream. Sunt quinque.

¶ Inſula Ferdinandi Noronhæ, *ilha di Fernando de Noronha*, inſula eſt Americæ meridionalis, in mari Braſilico ſatis parva, & vix circuitus 4. leucarum. 70. leucis Hiſpanicis diſtat in ortum à proxima continente Braſiliæ, nempè à præfectura Fluvii magni, eſtq; ſatis culta à paucis annis. Ei adjacet alia inſula minor, dicta inſula Ignis.

¶ Inſula Ferdinandi Pai, *ilha de Fernando Pao* inſula Africæ, in mari Guineæ & in ſinu S. Thomæ, circuitus 26. leucarum circiter, ſub dominio Luſitanorum, cum aliquot pagis & arce. 40. milliaribus diſtat ab ora regni Benini in auſtrum, & paulò minùs ab ora regni Biafræ in occaſum.

¶ Inſula Fortunæ divinæ, & *Iland of Good Fortuyn*, inſula ampla Americæ ſeptentrionalis, propè fretum Hudſonium in ortum, ab Anglis detecta dum illas partes luſtrarent; eſtque pars terræ Arcticæ.

¶ Inſula Fortunæ divinæ, *Goede Fortuyn Eylandt*, inſula eſt parva & oblonga Oceani Indici, propè oram occidentalem Sumatræ inſulæ, à qua 30. leucis Germanicis diſtat in occaſum, uti & 20. à Naſſavia inſula.

¶ Inſula Guillelmi Scouteni, *Willems Schouten Eylandt*, inſula eſt Oceani Indici maximè ad ortum & auſtrum, propè oram littoralem Terræ Papuorum, in nova Guinea, versùs mare Pacificum. Detecta fuit à Batavis anno 1616.

¶ Inſula Hornia, *Hoornſe Eylandt* Batavis, inſula parva maris Pacifici, ſed fertilis, à Jacobo Maereo detecta anno 1616. Diſtat circiter 1600. leucis Germanicis ab ora Peruvii in occaſum Aſiam versùs.

¶ Inſulæ Joannis Ferdinandi, *Iſlas de Ivan Fernandez* Hiſpanis, inſulæ duæ ſatis parvæ, ſed fertiles Americæ meridionalis, in mari Pacifico & versùs oram regni Chiles: ex quibus orientalior & minor dicitur *iſla de Fuera* major autem, quæ & orientalior, dicitur *Iſla de Tierra*; ſuntque probè cultæ.

¶ Inſula Joannis Majeni, *Janſz Mayen Eylandt*, inſula Oceani Borealis, versùs Spitzbergam & terras Arcticas, à Batavis detecta anno 1616.

¶ Inſulæ Latronum, *Ilhas de los Ladrones* Luſitanis, *Iſles des Larrons* Gallis, inſulæ quamplurimæ inter Oceanum orientalem & mare Pacificum, quæ aliter dicuntur *Ilhas de las Velas*, ubi Archipelagus S. Lazari; ſuntque viginti majores numero à ſeptentrione in meridiem poſitæ, & dictæ *la Deſerte*, *l'Angloiſe*, *Manao*, *Chemochoa*, *Gregua*, *Pagan*, *Artomagan*, *Guagan*, *Cheregnan*, *Natan*, *Sepan*, *Matan*, *Volia*, *Betaba*, *Bacim de Bidima*, *des Matelots*, *des Roches* ſeu *Arrecifes*, & *Pulo Vilani* ſuntque ſui juris, & vix ab Europæis luſtratæ, ac nomine tantùm notæ.

¶ Inſula Madagaſcaria ſeu S. Laurentii, *l'iſle de Madagaſcar*. Vide Madagaſcaria.

¶ Inſula Maonis, *Pulo Maon* Indis, *iſle Maon* Gallis, inſula eſt parva & oblonga Indiæ, in ſinu Gangetico, inter Syrtes & brevia, & propè inſulam Andemaonis. Diſtat circiter 45. leucis Germanicis ab ora regni Peguviæ in occaſum.

¶ Inſulæ Martyrum, *Ilhas dos Martyres*, inſulæ tres parvæ Oceani orientalis ſeu Archipelagi S. Lazari, pro-

pè

pè inſulam Avium, inter inſulas Latronum ad Boream & novam Guineam ad auſtrum.

¶ Inſula Melicutia, *Malicut*, inſula parva Aſiæ in mari Indico, & una ex Maldivis inſulis. Diſtat 40. leucis ab aliis Maldivis in Boream, & 30. à Divandura in auſtrum. Circuitus eſt 5. leucarum circiter; & ſubeſt dominio Regis Cananoræ, in Malabaria.

¶ Inſula Mauritia, *Mauritz Eylandt* Belgis, *l'isle Maurice* Gallis, inſula eſt Africæ, in mari Æthiopico, ad ortum Madagaſcariæ, & inter Borboniam ad occaſum & Didaci Roiſii inſulam ad ortum. Paucis abhinc annis à Batavis culta & munita fuit. Centum ferè leucis diſtat à Madagaſcaria in ortum. A Luſitanis *do Cirne* nominatur; & ejus circuitus eſt leucarum ferè quadraginta, teſte Heberto. Fertilis eſt admodum, abundatque omnibus ad vitam neceſſariis, 37. leucis Germanicis diſtans à Borbonia inſula.

¶ Inſula Muſcarum, *l'isle des Mouches* Gallis, *het Vlieghen Eylandt* Batavis, inſula parva maris Pacifici, à Jacobo Mareo detecta anno 1616. & ſic dicta à muſcarum copia ibi reperta.

¶ Inſula Naſſavia, *Isle de Naſſau* Gallis, inſula eſt Aſiæ in mari Indico, versùs oram occidentalem Sumatræ inſulæ, & ad auſtrum inſulæ Fortunæ divinæ.

¶ Inſula Nera, *Pulo Nera* incolis, inſula eſt Aſiæ in mari Indico, & una ex inſulis Bandæ, in Moluccis. Subeſt dominio Hollandorum ab aliquot annis; eſtque magni proventus propter aromata.

¶ Inſula Piſcatorum, *Ilha dos Peſcadores*, inſula parva Oceani Sinici, versùs oram inſulæ Formoſæ, alias à Luſitanis detecta & denominata. Nunc autem ſubeſt dominio Hollandorum.

¶ Inſula Principis, *Princen Eylandt* Batavis, inſula eſt parva Aſiæ, in Oceano Indico, in ora occidentali Javæ inſulæ, & ad fretum Sundæ, versùs Sumatram inſulam.

¶ Inſula principis, *Ilha de Principe*, inſula Africæ, in mari Guineæ & in ſinu S. Thomæ, inter inſulam Ferdinandi Pai ad Boream & inſulam S. Thomæ ad auſtrum, 35. leucis Hiſpanicis ab ora regni Biafræ in occaſum, oblonga & ſatis culta. Oppidum habet cum aliquot pagis; ſubeſtque dominio Luſitanorum.

¶ Inſula Promontorii Britonis *l'isle du Cap Breton*, inſula eſt Americæ ſeptentrionalis, in nova Francia, ſatis ampla & culta, ab ortu in occaſum extenſa, inter Terram novam inſulam ad ortum & Accadiam ad occaſum, in ſinu S. Laurentii, cum aliquot coloniis Francorum. Dicitur etiam à quibuſdam *l'isle des Bretons*, inſula Britonum.

¶ Inſula Rona, *Pulo Ron*, inſula parva Aſiæ, in Oceano Indico, & una ex inſulis Bandæ, in Moluccis, ſub dominio Anglorum ab aliquot annis. Fertilis eſt propter Aromatum proventum.

¶ Inſula S. Andreæ, *Isla de S. Andero*, inſula parva Americæ ſeptentrionalis, in mari Boreali, versùs oram Nicaraguæ provinciæ novæ Hiſpaniæ, à qua 25. leucis diſtat in ortum, & 8. leucis Hiſpanicis ab inſula Sanctæ Catharinæ in auſtrum. Ejus longitudo eſt tantùm 4. leucarum.

¶ Inſula S. Bartholomæi, *l'isle S. Barthelemy*, inſula eſt oblonga Americæ ſeptentrionalis, & una ex Antillis inſulis, ſub dominio Francorum, inter inſulas S. Martini ad Boream & S. Chriſtophori ad auſtrum.

¶ Inſula S. Catharinæ, *l'isle de Sainte Catherine*, inſula eſt parva Americæ ſeptentrionalis, in mari Boreali versùs oram novæ Hiſpaniæ & provinciam Honduram, à qua diſtat 20. leucis Hiſpanicis in ortum. Portum habet commodum & arcem; ſubeſtque dominio Anglorum à paucis annis.

¶ Inſula S. Chriſtophori, *l'isle de S. Chriſtophle*, inſula eſt Americæ ſeptentrionalis, in mari Boreali, & una ex Antillis, aliàs à Caribis habitata nunc autem ſub dominio Francorum & Anglorum ab anno 1628. ubi plurimæ arces cum pagis. Fertilis eſt & abundans, ſed montuoſa nimis; & ejus circuitus eſt 36. leucarum circiter.

¶ Inſula Sanctæ Crucis, *l'isle de Sainte Croix* Gallis, *Ay Ay* incolis, inſula eſt Americæ ſeptentrionalis, in mari Boreali, & una ex Antillis, inter inſulam S. Chriſtophori ad ortum & inſulam Portus Divitis ad occaſum, ſub dominio Francorum ab aliquot annis.

¶ Inſula S. Euſtachii, *l'isle de S. Euſtache*, inſula eſt parva Americæ ſeptentrionalis, versùs oram Borealem inſulæ S. Chriſtophori, & una ex Antillis, ſub dominio Hollandorum cum aliquot villis. Montuoſa eſt, & vix 9. leucarum circuitus, in mari Boreali.

¶ Inſula Sanctæ Helenæ, *l'isle Sainte Helene* Gallis, inſula eſt parva Africæ, in mari Æthiopico, à Joanne de Nova Luſitano detecta anno 1502. die ſanctæ Helenæ ſacra. Circuitus eſt 13. leucarum circiter, longiſſimè à quacunque alia inſula remota, inter Africæ continentem ad ortum & Braſiliam ad occaſum, ſed Africæ vicinior, 500. tantùm leucis diſtans ab ora regni Congi. Tota ferè montuoſa eſt, & portu gaudet commodo; eſtque fertilis & abundans omnibus ad victum neceſſariis; ita ut dicta fuerit Taberna maris, quod omnes naves illuc ex Indiis redeuntes in ipſa ſe reficerent per aliquot dies. Sed à paucis annis occupata fuit ab Anglis, qui in ea habent arcem.

¶ Inſula nova Sanctæ Helenæ, *nouvelle isle de Sainte Helene*, inſula eſt parva Africæ, inter Æthiopiam inferiorem & regnum Benguelæ ad ortum, & inſulam Sanctæ Helenæ, ad occaſum.

¶ Inſula S. Joannis, *Isla de S. Ivan*, inſula eſt Aſiæ, in Oceano Indico, & una ex Philippinis inſulis, propè Mindanoam inſulam in ortum, & ab ea tantùm tenui freto ſeparata versùs Tendajam. Aliàs ſuberat Hiſpanis, nunc ſui juris eſt.

¶ Inſula S. Joannis, *Isle de S. Jean*, inſula Americæ ſeptentrionalis, in nova Francia, in intimo receſſu ſinus S. Laurentii, versùs Acadiam. Satis ampla eſt, & à Francis culta à plurimis annis.

¶ Inſula S. Joannis Portus Divitis, *Isla de S. Ivan de puerto ricco*, inſula eſt ampla Americæ ſeptentrionalis, ſub dominio Hiſpanorum, in mari Boreali & ad ortum Hiſpaniolæ inſulæ. Vide Portus divitis inſula.

¶ Inſula Sanctæ Luciæ, *Isla de S. Lucia* Hiſpanis, *Isle de ſainte Alouzie* Gallis, inſula eſt Americæ, in mari Boreali, & una ex Antillis inſulis, ſub dominio Francorum à paucis annis. Oblonga eſt, & à ſeptentrione in meridiem extenſa, inter Martinicam inſulam ad Boream & inſulam S. Vincentii ad auſtrum, à qua vix 10. leucis diſtat, & 14. à Martinica.

¶ Inſula Sanctæ Mariæ, *Isle de Sainte Marie* Gallis, *Noſſi Hibrahim* incolis, teſte Flacurtio, inſula eſt parva Africæ, ſed oblonga, in ora orientali Madagaſcariæ, ubi in arctos tendit; & ab ea vix 10. milliaribus diſtat. Extenditur autem ad 60. milliaria.

¶ Inſula S. Martini, *l'isle di S. Martin*, inſula eſt Americæ ſeptentrionalis, in mari Boreali, & una ex Antillis inſulis, inter Anguis inſulam ad Boream & S. Bartholomæi inſulam ad auſtrum, ſub dominio Francorum. Novem leucis diſtat ab inſula S. Criſtophori in Boream.

¶ Inſula S. Michaelis, *Isla de S. Miguel*, inſula parva Aſiæ, in mari Indico & propè oram Borealem inſulæ Bornei, versùs Paragojam inſulam, à qua vix 20. leucis Hiſpanicis diſtat.

¶ Inſula S. Thomæ, *Ilha de S. Thome* Luſitanis, inſula eſt ſatis ampla Africæ, in mari Guineæ, & circuitus 50. leucarum Gallicarum circiter, ferè rotunda, ſed culta & abundans, ſub dominio Luſitanorum, cum urbe Pavoaſano, inſulæ primaria & epiſcopalis. 45. leucis diſtat in ortum à proximiori continente Africæ & à promontorio Lupi Gundiſalvi, & 35. ab inſula Principis in auſtrum. Detecta fuit à Luſitanis anno 1405. die 23. Decembris S. Thomæ ſacra, à quo nomen ſortita eſt. Capta fuerat ab Hollandis anno 1641. ſed poſteà fortiter recuperata à Luſitanis. ipſis etiam ſubeſt, arcem habens quadrangularem permunitam.

¶ Inſula S. Vincentii, *Isle de S. Vicent*, inſula Americæ, in mari Boreali, & una ex Antillis inſulis. ſub Caribis populis, inter inſulas ſanctæ Luciæ ad Boream & Bequiam ad auſtrum.

¶ Inſulæ ſeptem fratrum, *As ſete Irmanos* Luſitanis, inſulæ Africæ ſeptem numero, parum inter ſe diſtantes, in mari Æthiopico, inter Syrtes & brevia, longiſſimæ à continenti Africæ in ortum, & mediæ ferè inter Madagaſcariæ inſulam & Maldivas inſulas. A Luſitanis detectæ fuerunt, ſed incolis carent.

¶ Inſula Serrana, *Isla Serrana*, inſula Americæ ſeptentrionalis, in mari Boreali. Parva eſt, inter Syrtes, & media ferè jacet inter Jamaicam inſulam ad Boream & provinciam Nicaraguam, in nova Hiſpania ad auſtrum; ſed inculta eſt & Naufragiis infamis.

¶ In-

¶ Inſula Statuum, *het Staten Eylandt* Batavis, *l'isle ou païs des Eſtats* Gallis, inſula eſt Americæ meridionalis & Terræ Magellanicæ, inter fretum Maereum ad occaſum & fretum Brouverii ad ortum, detecta à Batavis anno 1616. & ab ortu in occaſum extenſa, eſtque è regione Mauritii tractus & regionis Ignium.

¶ Inſula Talaya, *Isle de Talaya*, inſula parva Aſiæ, in mari Indico, & ferè media inter partem auſtralem Mindanoæ inſulæ in Philippinis & partem Borealem Giloli inſulæ.

¶ Inſula Terræ novæ, *Isle de Terre neuve* Gallis, *Isla de Terra nueva* Hiſpanis, inſula eſt ampliſſima Americæ ſeptentrionalis, in nova Francia, ferè in modum figuræ triangularis, & circuitus 500. leucarum Gallicarum, propè ſinum S. Laurentii. Portubus ampliſſimis abundat; eſtque ſatis culta, quamquam plurimis ſylvis referta. In ea nullæ urbes, ſed tantùm aliquot parvæ coloniæ Francorum, uti Placentia & ſinus Mortuorum; eſtque piſcatione valdè celebris.

¶ Inſula teſtudinis *l'Isle de la Tortue* ſeu *la Tortue* Gallis, *la Tortuga* Hiſpanis, inſula eſt parva Americæ ſeptentrionalis, in mari Boreali, montuoſa; ſed portu gaudet commodo. Vix aliquot milliaribus diſtat ab ora Boreali Hiſpaniolæ inſulæ ſeu S. Dominci in occaſum, & 35. tantùm leucis Hiſpanicis à parte orientali Cubæ inſulæ. Arcem habet munitam, & ſubeſt dominio Francorum ab aliquot annis.

¶ Inſula Teſtudinis, *isla Tortuga* Hiſpanis, inſula Americæ meridionalis, in mari Boreali & in ora Venezuelæ regionis, ſub Hiſpanis. Vix 26. leucis Hiſpanicis diſtat ab ora continentis Americæ in Boream, & 14. tantùm à Margarita inſula in occaſum.

¶ Inſula Vaja, *Pulo Way*, inſula parva Aſiæ, in Oceano Indico, & una ex inſulis Bandæ, in Moluccis, ſub dominio Hollandorum.

¶ Inſulæ Vnionum, *Islas de Perlas*, inſulæ Americæ meridionalis, in mari Auſtrino & in ſinu Panamæ. Diſtant 12. leucis à Panama urbe in auſtrum; ſuntque duæ majores, dictæ *del Rio* & *Tararequi*, cum circa viginti minoribus, quæ veriùs ſunt ſcopuli.

¶ Inſula Vulcani, *Brandendeberg* Batavis, *Isle de Vulcain* Gallis, inſula eſt Aſiæ, in mari Indico & propè oram littoralem novæ Guineæ, ſic dicta, quia ſæpe ignes evomit.

¶ Aliæ inſulæ propriis in locis deſcriptæ ſunt.

¶ Inſulæ, *Ilheos* Luſitanis, *les Isles* Gallis, urbs parva Americæ meridionalis, in Braſilia, cum portu in ora littorali. 30. leucis diſtat à ſinu omnium Sanctorum in auſtrum, ſub Luſitanis; & ab ea adjacens provincia dicitur *Capitania des Ilheos*, Præfectura Inſularum.

¶ Inſulana Caſtellania, *Chaſtellenie de Lille*, ſeu etiam *province de Lille*, tractus eſt Belgii, in Flandria Gallicana dicta. Dividitur in quinque partes; eſtque ſatis extenſus. Tota illa Caſtellania ſubeſt dominio Regis Galliæ ab anno 1667. & in ea ſunt urbes, Inſulæ, *Lille*, quæ ejus primaria eſt, Baſſea, *la Baſſée*, Armentariæ, *Armentieres*, uti oppida Lanojum, *Lanoy*, Cominum, *Comines*, Varnetonium, *Varneton*, Viroviacum, *Veruvick*, & Seclinum, *Seclin*, in regione feraci.

Cic. Intemelium & Intimelium, ut alii legunt, urbs Liguriæ maritima, inter Albingaunum 40. & Nicæam ad occaſum 17. mill. paſſ. (Vide Albintemelium) epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Mediolanenſi. Populi Intemelii Livio.

Strab. Plin. Interamna, *Terni & Terani*, urbs Umbriæ epiſcopalis, ad Narem fluvium, in planitie, inter Spoletium 12. & Narniam 6. mill. paſſ. in via quæ Romam ducit occurrens. Populi Interamnates Ciceroni, & Nartes Plinio. Hujus urbis (quæ & colonia Latinorum, & municipium fuit ſplendidiſſimum) antiquitatem & nobilitatem, rudera, reliquiæque ædificiorum, ac innumeræ penè antiquæ & marmoreæ inſcriptiones teſtantur. Ubi adhuc nobiliſſima & antiquiſſima Caſtellorum familia (ex qua Pontifices aliquot, & Antiſtites ſancti, ac Principes Narniæ regionis prodiere,) adhuc viget.

Liv. Interamna altera, Latii colonia, in confinio Samnii, ad Lirim fluvium, *Iſola*, teſte Blondo cum aliis, apud Arpinum, ab eo 3. mill. paſſ. diſtans, à Sora 5. in meridiem, totidem à Bovillis in ortum, ubi Liris Melphem fluvium excipit, una ex 12. coloniis quæ Romanis auxilium adversùs Hannibalem denegabant, teſte Livio. Populi Interamnates Ciceroni.

¶ Interamna oppidum fuit Volſcorum, in Latio, aliquot milliaribus infra Inſulam ad meridiem, cujus nunc veſtigia viſuntur, propè vicum *Ponte Corvo*, in regno Neapolitano & in provincia Terræ Laboris, ad Lirim fluvium, teſte Brietio; quanquam alii credant fuiſſe paulò ſuprà ubi nunc caſtrum *l'Iſoletta* dictum, aliquot milliaribus ab Aquino in occaſum: & Lucæ Holſtenio eſt *Torre di termine* in illo tractu, ubi multa antiquitatis veſtigia.

Interamnia *Teramo*, (non *Teranio*, ut in Theſauro Linguæ Latinæ) urbs Prægutiorum, in Aprutio, epiſcopalis, inter Batinum & Vomanum flumina, ac inter Aſculum ad occaſum ſupra 20. & Teate ad ortum 24. mill. paſſ. cujus Epiſcopus Aprutinus nominatur. Ptol.

¶ Interamnia, *Teramo*, urbs aliàs Samnitum, in Prætutiano agro, nunc urbs regni Neapolitani, in Aprutio ulteriori. Diſtat tantùm 13. milliaribus ab Aſculo, & 14. ab ora maris Adriatici in occaſum.

Interamnium, *Ponferrada*, teſte Henrico Coquo, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis, in Gallæcia, apud fines regni Legionenſis, inter Aſturicam ad ortum 14. & Villam Francam oppidum Gallæciæ ad occaſum 5. leuc. Sed Morali eſt *Fuente Encelada*, oppidum ejuſdem regionis, Interamnium Flavium Antonino, ab Aſturica 30. mill. paſſ. in occaſum Lucum Auguſti verſùs. Ant. Ptol.

¶ Interamnium, oppidum antea Aſturum, nunc oppidum eſt regni Legionis, *Ponferrada* dictum, teſte Sanſone & aliis, in confinio Gallæciæ.

Intercatia, *S. Maria di Rebilla*, teſte Morali, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis, in finibus Aſturum & Vaccæorum, exciſum; locus inter Valliſoletum & Aſturicam ad occaſum in medio, ad 10. leucas diſtans, viſitur. Populi Intercatienſes Plinio. Strab. Plin. Ptol. App.

Interciſa, *Rachzkevvi*, teſte Simlero, olim oppidum, nunc pagus Pannoniæ ſuperioris, in Hungariæ Stiriæque confinio, libro Notitiæ in Valeria Ripenſi, in ipſa Stiria. Eſt & locus Umbriæ, uti ſpecus, in montis rupe excavatus, ad Candianum fluvium: *il Furlo* dicitur, inter Callium & Forum Sempronii mill. paſſ. 9. intercedens. Ant.

Internum mare, idem quod Mediterraneum.

Interocrea, *Interdoco*, teſte Pandulfo Collenutio, oppidum Sabinorum, in agro Reatino, nunc in Aprutio, ab Aquila 15. mill. paſſ. in occaſum, quot fermè à Reate. Interocrium Antonino. Strab. Plin.

¶ Interpromium vicus ſeu locus fuit regionis Marrucinorum, ad Aternum fluvium, in Italia, in via Valeria, quæ Corfinio Teate Marrucinum ducebat, ut videre eſt in vetuſtis Itinerariis Antonini & in Tabulis Peutingerianis; eratque ad Aternum fluvium, ſub oppidulo S. Valentini ultra anguſtias Populi oppidi, teſte Lucio Camarra.

¶ Intervallium, *Entrevaux*, oppidulum Galliæ, in Provincia, ad Varum fluvium, & ad radices montium, in ipſo limite ditionis Sabaudicæ & Comitatus Nicæenſis, uno tantùm milliari à ruderibus Glandatenſis urbis; ideòque ejus Epiſcopi ſedes eſt. 3. leucis diſtat à Boleo in occaſum, 5. à Vintio in Circium, uti 8. à Nicæa & ab ora maris Mediterranei.

Inteſtinum mare, idem quod Mediterraneum. Flor.

Intuergi, populi Germaniæ, quorum urbs Heydelberga, teſte Peucero, proxima Spiræ, inde vix 4. leucis diſtans in ortum. Ptol.

Invectus, fluvius Latii, per lacum Fucinum tranſiens, qui aliis Juvencus legitur. Videtur autem invectus participium eſſe, non fluvii alicujus nomen. Plin.

Inui Caſtrum, oppidum Hetruriæ, quod hodie non exſtat. Vide Caſtrum Inui. Erat in ora, inter Centumcellas ad occaſum & Pyrgos ad ortum, inde 5. hinc 8. mill. paſſ. diſtans. Virgilius libro 6. Æneidos: Virgil.

Pometios, Caſtrumque Inui, Bolamque, Coramque.

Inutrium, *Mittenvvaldt* (non *Inſpruch*, ut in Theſauro Linguæ Latinæ) teſte Aventino, oppidum olim Vindeliciæ, nunc pagus Bavariæ, apud Hilaræ amnis ortum, Parthano proximus ad 2. leucas, à Monachio 10. in auſtrum Oenipontem verſùs. De quo in libro 4. Itinerarii ſic: Ptol.

Excipimur laute clementer ab hoſpite Inutri.

Inycus, *Longobardo*, teſte Fazelio, oppidum olim, nunc pagus Siciliæ in ora auſtrali, apud Camarinam urbem excìſam, ab ea 10. mill. paſſ. in ortum verſùs Pachynum promontorium. Camicus etiam Stephano. Aliis eſt *il Molinaccio*, locus à Camarina 10. à Motuca urbe 15. Pauſ. Steph.

¶ Iny-

¶ Inycus, aliis forſan Inicum. oppidum erat Siciliæ, ad oſtia Crimiſſi fluvii, è regione Selinuntis, & 20. circiter milliaribus à Mazara in ortum, longè autem à Camarina in occaſum, teſte Brietio.

Lib. Conc. Joanna, Joannina Cedreno, *Janna* Leunclavio, urbs archiepiſcopalis & Epiri primaria, ubi ſedes Præfecti Turcarum, ad lacum, olim * Caſſiope; inter Ambraciam ad occaſum & Triccam urbem Theſſaliæ in ortum, à qua 40. mill. paſſ. (* Duplex deſignatur Caſſiope: altera maritima, altera mediterranea, quarum hæc *Janna*, illa forſan *Joannina*, uti Brietius, indigitatur.)

Joannipolis verò, urbs Myſiæ inferioris, *Jambol* nominatur.

¶ Joanvilla, *Joinville*, oppidum Galliæ, in Campania provincia, ad Matronam fluvium, Principatus titulo clarum Guiſiorum. 8. leucis diſtat à Calvomonte in Boream, & 6. à Fano S. Deſiderii in auſtrum.

¶ Ioja, *Gioja*, oppidum regni Neapolitani, in agro Bariano, versùs montem Apenninum, in ditione Ducis Atrini. 16. milliaribus diſtat à Bario in auſtrum, & totidem à ſinu Tarentino in Boream.

Strab. Plin. & al. Iol, quæ poſteà Julia Cæſarea, teſte Plinio, dicta eſt, *Alger*, & incolis *Gezair*, teſte Ludovico Marmolio cum aliis, olim Meſgana à conditore, urbs Mauritaniæ Cæſarienſis metropolis & regia, in ora littorea egregiè munita, à Quiza urbe ejuſdem oræ ſub Hiſpanis 128. mill. paſſ. in ortum, Carthaginem versùs 733. à Carthagine nova Hiſpaniæ 187.

¶ Jol, quæ poſteà Julia Cæſarea, nunc eſt *Tenez*, urbs regni Algerii, in ora maris Mediterranei & in provincia Teneza dicta. Sedet ad radices montis, gaudetque caſtro munito & portu commodo, teſte Nicolao Sanſone. Diſtat 125. milliaribus ab Algerio in occaſum, & 90. ferè à Quiza urbe in ortum.

Strab. Plin. Ptol. Jolcos, oppidum Theſſaliæ, ad ſinum Pagaſicum, in finibus Pelaſgiotarum, proximum Demetriadi urbi, ab ea vix milliari diſtans, à Pagaſis 30. ſtadiis, ab Ormenio 20. à Pharis 120. *Jaco* nunc. Inde Jolciacus nomen gentis. Ovidius libro 7. Metamorphoſeon:

Victor Jolciacos tetigit cum conjuge portus.

Lucanus libro 3.

Theſſalus Æmoniam vomer proſcindit Jolcon.

¶ Jolcos oppidum fuit Theſſaliæ in Magneſia, & ad ſinum Pelaſgicum ſeu Pagaſicum, ad radices Pelii montis, Sanſone & aliis teſtibus.

Ptol. * Jomnium. Lomnium Antonino, *Caſſen*, teſte Moletio, oppidum olim Mauritaniæ Cæſarienſis, in ora, nunc pagus inter Ruſuccurrum ad occaſum vicinum, & Ruſazum ad ortum, inde 17. hinc 38. mill. paſſ. Saldas versùs. (* *Iomnor* eſt in manuſcripto Seldeni.)

¶ Jomnium ſeu Jonium municipium, oppidum Africæ, nunc eſt *Temen*, 7 leucis diſtans ab Algerio in ortum, & in regno Algerii, teſte Sanſone.

Jona, ſeu Ihona, ut apud Scriptores Scoticos, inſula eſt, una Hæbudum, à littore occiduo Scotiæ ad 12. mill. paſſ. diſtans, ubi inſigne Benedictinorum cœnobium, & Regum Scotiæ ſepultura.

¶ Jona, inſula Scotiæ, meliùs dicitur Rona, *Rona*, ſeu inſula S. Columbani, *Cholmkill*. Vide ſupra Inſula S. Columbani.

Strab. Plin. Ptol. Jonia, regio Aſiæ maritima, in ora maris Ægæi, inter Æolidem ad Boream & Cariam ad meridiem, Mæandro fluvio eas ſeparante, *Sarchiom*, teſte Leunclavio, (in qua olim Epheſus urbs clariſſima, cum Miletio, nunc Smyrna omnibus præſtat, ſedes Præfecti) Lydiæ ad ortum contermina. *Quiſcum* vel *Quiſcon* à Turcis hodiè Jonia appellatur. Hinc Jonius & Jonicus nomen gentis. Populi Jones. De Jonia Ovidius libro 6. Faſtorum:

Nec Latium norat, quam præbet Jonia dives.

Claudianus libro 2. in Eutrop.

Proxima Bithynos: ſolem qua condit, Jonas.

Martialis libro 13. epigramm. 58. attagenas Jonicas commendat:

Inter ſapores fertur alitum primus,

Jonicarum guſtus attagenarum.

¶ Jonia, regio Aſiæ minoris, ſeparatur ab Æolide Hermo fluvio, rigaturque fluviis Caiſtro & Meandro, qui per eam labitur; ſed non ipſam dividit à Caria, cum Miletus ſit ultra Meandrum, & juxta oram littoralem extenditur. Ejus urbes præcipuæ fuere Epheſus, Miletus, Smyrna Colophon, Erythræ, Leuca, Lebedus, Clazomene, Hippi, & Heraclea. Nunc vulgò *Sarchan* dicitur, Ortelio, Sanſone & aliis teſtibus; ſubeſtque dominio Turcarum.

Sol. Xenop. Jonica, regio ſeu tractus magnæ Græciæ, in Italia, circa Crotonem urbem.

Strab. Plin. Ptol. & al Jonium mare appellatur, non quod Joniam alluit, ſed quod inter Siciliam & Græciam interfuſum, Macedoniam, Epirum, Achaiam, & Peloponneſum ad occaſum attingit: *il mar Gionio* Italis. De quo Virgilius libro 5. Æneidos:

Ioniòque mari, Maleæque ſequacibus undis.

In Authenti Jonopolis, *Ginopoli* ex tabulis recentibus, urbs Paphlagoniæ mediterranea, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Gangrenſi, inde in Boream diſtans apud oram.

Script. Hiſp. Ionoſia, *Villa Yoioſa*, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis, in regno Valentiæ, ad ſinum Illicitanum, ab Jonibus, ut eſt traditio antiqua loci, conditum, inter Gandiam oppidum ad occaſum 11. & Alonem ad ortum 7. leuc.

¶ Jonoſia quibuſdam fuit oppidum Conteſtanorum, nunc autem pagus *Villa Loyſa* dictus, in ora auſtrali regni Valentiæ, 4. leucis diſtans ab Alone in Eurum, & 6. à Gandia in auſtrum.

Script. Belg. Jopilia villa, *Jupilo*, teſte Ortelio, pagus Belgii, in agro Leodienſi, ad Moſam fluvium, non procul à Leodio: cujus fit in vita S. Lamberti Epiſcopi mentio.

Plin. Mel. Ptol. Joppe, Jope Straboni, *Zaffa & Iaffa*, urbs Palæſtinæ maritima, excisà omnium antiquiſſima, olim epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Cæſarienſi, inde 20. mill. paſſ. in auſtrum recedens, ab Hieroſolymis 40. in occaſum, Lyddæ proxima, 10. mill. diſtans, ante diluvium univerſale condita; cujus hodie nil exſtat, niſi turris & diverſorium excipiendis peregrinis, qui ex Europa Hieroſolymam tendunt. De qua Arator libro 1.

Te quoque laude potens, cœleſtibus inclyta ſignis

Carminibus Joppe canimus.

¶ Joppe, nunc *Iaffa*, urbs erat Palæſtinæ & Tribus Dan Septentrionalior, cum portu in ora maris Mediterr. 35. milliar. à Cæſarea in auſtrum, & paulò minùs ab Hieroſolymis, 6. autem à Lydda in occaſum, & 47. ab Aſcalone in Boream, ſita in edito ſaxo, & ſub urbe portus in quem ligna & lapides è Libano, mari indeq; Jeroſolymam terreſtri itinere deferebantur ad Templi ſtructuram.

Ptol. Jopſica, *Cliſſa* ſeu *Scliſſa* Moletio, oppidum Liburniæ littorale, inter Seniam & Vegiam. Sed errat Moletius: Lopſica enim ſcribitur à Ptolemæo & à Plinio Ioſpica. Cliſſa verò urbs eſt cum arce munitiſſima Dalmatiæ, apud Salonas inde 5. mill. paſſ. diſtans, in monte.

¶ Jopſica urbs fuit Liburniæ. Vide Lopſica. Sed longè diſtat Cliſſa in Cæciam.

Strab. Plin. & al. Jordanis, *Giordano* Italis, fluvius Palæſtinæ maximus, in Cœleſyria, apud Cæſaream Philippi gemino fonte oriens, in auſtrumque per Geneſaram lacum fluens, ac tandem in Aſphaltitem lacum deſinens. De quo Sedulius libro 1.

Sex quaſi luſtra gerens placidam Jordanis ad undam Venit.

¶ Jordanis, *le Jourdain* Gallis, fluvius, oritur ex duobus fontibus, Ior & Dan dictis, ad radices montis Libani; & 4. mill. paſs. ſupra Cæſaream Philippi: deinde in auſtrum per Samachonitem lacum ſeu aquas Meron fluens ad Capharnaum per lacum Geneſaram ſeu mare Galilææ & Tiberiadis labitur; rigatiſque aliquot urbibus, in mare Mortuum ſeu Aſphaltitem lacum deſinit, Tribus Ruben & Gad cum dimidia Tribu Manaſse ab aliis ſeparans Maximus eſt & penè unicus Terræ ſanctæ ſeu Judææ fluvius, cum reliqui omnes potiùs torrentes quàm fluvii dicendi ſunt; fuitque primùm limes Terræ promiſsæ.

¶ Jortanum, *Jortan*, urbs Indiæ; cum portu in ora Boreali Javæ inſulæ. Caput eſt regni cognominis. 50. milliaribus diſtat à Paſsarvano in occaſum, & 70. ferè à freto Balambuani.

Ptol. Jorum, *Novigrad*, teſte Moletio, oppidum Macedoniæ, Deboro finitimum & Aloro, in Pæonia regione, à Caſtoria urbe 20. mill. paſs.

Strab. Plin. & al. Jos, *Nio*, teſte Stephano cum aliis, inſula maris Ægæi, apud Theram, teſte Strabone, Homeri ſepulchro, teſte Plinio, memorabilis, olim Phœnice, ut ait Plinius, una Sporadum, à Naxo 14. mill. paſs. in Eurum, ipſa circuitu 25. quot à Thera recedit.

¶ Ios inſula eſt, & una Sporadum, inter Naxum ad Boream & Theram ad auſtrum. 50. milliaribus diſtat à Naxo, & 64. circiter ab ora Boreali Cretæ Inſulæ in ſeptentrionem; habetque oppidum etiam *Nio* dictum in parte Boreali. *Caſ.*

Ioſedum, poſteà Corbolium recentioribus, *Corbueil* vel *Corboil*, teſte Marliano cum aliis, oppidum Galliæ Celticæ, ad Sequanam fluvium, apud Pariſios, à Lutetia 6. leucis in auſtrum, Melodunum verſùs 14.

¶ Ioſedum, *Corbeil*, oppidum fuit Pariſiorum, nunc tractus Hurepeſii, in provincia Inſulæ Franciæ, 6. leucis à Lutetia, Melodunum verſùs 4. cum ponte lapideo ad Sequanam. Vide Corbolium.

¶ Ioſſelinum ſeu Jocelinum, *Jocelin*, oppidum Galliæ, in minori Britannia, ad Ouſtam amnem, in meditullio provinciæ; & 16. leucis à Rhedonibus in occaſum diſtat, totidemque à Fano ſancti Brioci in auſtrum. *Steph.*

Joſeph. Iotapata, *Syria*, teſte Breitenbachio, oppidum Palæſtinæ, ſic à conditore nominatum. In Theſauro Linguæ Latinæ in Syria locatur. *Ptol.*

Iotape, *Lombardo*, teſte Nigro cum aliis, urbs Ciliciæ maritima, inter Coraceſium Pamphyliæ urbem ad occaſum, & Seleuciam Ciliciæ ad ortum, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Seleucienſi, Selinunti proxima orientaliori. *Ant.*

Ioviacum, *Kegol*, teſte Lazio, arx Norici, in Auſtriæ Bavariæque confinio. Simlero autem *Aſſach*, oppidum inter Pataviam & Lintium. Variè legitur, nam & Loviacum, & Laviacum, & alicubi etiam Laciacum. Porrò Laviacum, *Lauffen*, oppidum Norici in territorio Salisburgenſi putatur, à Salisburgo 3. leucis in Circium: Joviacum verò, *Aſſach*, inter Ovilabim oppidum Auſtriæ 27. & Bojodurum urbem exciſam apud Pataviam 38. mill. paſſ. ex Itinerario Antonini: Laciatum autem inter Ovilabim & Juvaviam; hoc eſt, Salisburgum, inde 32. hinc 28. mill. paſſ. occurrit.

Ioviacum quid ſit non conſtat. Quidam credunt eſſe *Aſchavv*, vicum Auſtriæ ſuperioris juxta Danubium fluvium: Alii putant eſſe *Francken mark* aut *Starnberg*, oppida Auſtriæ verſùs Bavariam. Cluverius tamen credit Laciacum eſſe *Gmunde*, oppidum ſuperioris Auſtriæ ad lacum cognominem. *Vel. In*

Iovis fanum, locus Luſitaniæ, in regno Portugallico, apud Terranum oppidum Eborenſis Diœceſis, ubi Ecclesia ſanctorum Juſti & Paſtoris, teſte Reſendio.

Iovis fons, in Epiro, apud Dodonam urbem exciſam, in meridie ſemper deficiens, teſte Plinio libro 2. capite 103. *Plin.*

Iovis Hammonis fons, in Marmarica, apud Hammonis oraculum, idem patiens quod Jovis fons in Epiro. *Plin.*

Iovis mons, *Monivi*, teſte Varrerio, *Monte Judaico* Gerundenſi, mons Hiſpaniæ Tarraconenſis in ora apud Barcinonem urbem.

Mel. ¶ Iovis mons *Menivic* nunc dicitur, eſtque mons Cataloniæ propè & extra Barcinonem ad occaſum, ubi arcem excitare voluerant Hiſpani hiſce ultimis temporibus.

Liv. Iovis templum, in Macedonia, ad oſtium Bephyri fluvii.

Iovis Urii fanum, locus Aſiæ, in ora Bithyniæ, ad Boſporum Thraciæ, ubi nunc arx *Jeron*, teſte Petro Gyllio, apud Chryſopolim. *Aria.*

Iporeenſe municipium, *Conſtantina*, teſte Morali & Mariana, oppidum Hiſpaniæ Bæticæ, in Vandaliæ & Extremaduræ confinio, in Turdulis & Bæturia, inter Hiſpalim 14. & Elerenam oppidum Extremaduræ 5. leuc. *Vetin. Ptol.*

Iporus, fluvius Siciliæ in ora auſtrali. Vide Hipparis.

Ippoleum, promontorium Scythiæ Europææ, inter oſtia Hypanis & Boryſthenis: in quo templum Cereris erat. *Herod.*

Ipra, urbs Belgii. Vide Hypræ.

¶ Ipuſcoa, *Guipuſcoa*, provincia Hiſpaniæ, & pars Biſcajæ, cum anteà fuerit pars regni Navarræ. Ibi erant aliàs Varduli & Cariſti populi. Habet ad Boream Oceanum Cantabricum, ad occaſum Biſcajam veram, ad auſtrum Alavam provinciam, & ad ortum Navarram cum modica parte Galliæ. Ejus urbes præcipuæ ſunt Toloſa, *Toloſa*, Placentia, *Placentia*, Fanum S. Sebaſtiani, *S. Sebaſtian*, & *Fons rapidus*, Fuenteravia.

Metap. Irenæum, monaſterium in Bithyniæ ora, ad fauces maris Euxini, Byzantio & Chalcedoni proximum: quod & Acœmetum ab Evagrio nominatur.

Irene, *Sidra* Sophiano, inſula Peloponneſi in ſinu Argolico. Vide Calauria: cui eadem eſt. *Step.*

Irenopolis, urbs gemina: una in Cilicia mediterranea, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Anazarbeno, olim ſub Seleucienſi: altera in Babylonia, archiepiſcopalis ſub Patriarcha Antiocheno. Cujus in Conciliis fit mentio. *Ptol.*

¶ Irenopolis urbs fuit Aſiæ minoris, in Cilicia, quæ & Neronias poſteà dicta fuit, teſte Philippo de Via, ad Sarum fluvium & ad radices montis Tauri Cilicii, media inter Tarſum ad auſtrum & Cocuſum ad Boream, 60. autem milliaribus ab Anazarbo in occaſum. *Ant.*

Iria, *Voghera*, teſte Merula, oppidum præclarum Liguriæ, in Gallia Ciſpadana, Antonino Vicus Iriæ, inter Dertonam 10. & Placentiam 30. mill. paſſ. à Ticino 15. Dertonam verſùs. *Plin.*

Iria quoque, fluvius Liguriæ, ex Apennino monte apud Antiliam, & Dertonam, & Caſtrum novum, cujus mœnia disjecit, fluens, ac in Padum poſt 5. mill. paſſ. labens. Hic & Seripia Latino recenti dicitur, vulgò *la Scrivia*, amnis valdè Neocaſtrenſibus pernicioſus. *Jorn. adi & Diac.*

Iria Flavia, *el Padron*, teſte Morali, urbs olim epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Bracarenſi, nunc oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis maritimum, in ora Gallæciæ, à Compoſtella, quæ illi ſucceſſit, 4. mil. Hiſpanicis in occaſum diſtans. Malè S. *Maria finis terræ* eſſe ſcribitur in Theſaro Linguæ Latinæ.

¶ Iria Flavia, *el Padron*, ſeu *Padron*, urbs fuit Callaicorum Lucenſium, ad Ullam amnem, & anteà epiſcopatus, ad Compoſtellam poſteà translatus. Nunc oppidum eſt parvum Gallæciæ, 6. leucis Hiſpanicis ab ora Oceani in ortum, & 4. à Compoſtella in auſtrum; quanquam ſint qui credant fuiſſe ipſam Compoſtellam. *Ptol.*

Iris, *l'Irio*, teſte Nigro, & interiùs *Caſalmach*, fluvius Cappadociæ ingens, per Amaſiam urbem in Pontum Cappadocium influens, ex Argio monte ortum ducens. De quo Valerius Flaccus libro 3. *Strab. Plin.*

Tranſit Halys, longiſque fluens, anfractibus Iris.

¶ Iris, fluvius Aſiæ minoris, oritur in Cappadocia, & in confinio Armeniæ minoris ſupra Sebaſtiam, deinde propè Comanam Ponticam Varum fluvium recepit, uti & Ceraunum. Hinc juxta Amaſiam labitur; & auctus Lyco fluvio & aliquot aliis, in Pontum Euxinum ſe exonerat inter Themiſcyram ad ortum & Amiſum ad occaſum, 25. milliaribus utrinque. Dicitur autem nunc *Caſalmach* incolis, *Caſolmach* verò, Caſtaldo teſte.

Irpini, & Irpinum. Vide Hirpini & Hirpinum. *Ptol.*

Vrbes Irpinorum in regno Neapolitano:

Abellinum, *Avellino*.
Agatha, *Sant' Agata de Goti*.
Angelopolis, *Sant' Angelo di Lombardi*.
Arianum, *Ariano*.
Biſacia, ſic vulgò, & *Biſazza*, epiſcopatus unitus Angelopolitano ſub Archiepiſcopo Compſano.
Compſa, *Conza*, vel *Conſa*.
Frequentum, *Fricenti*.
Laquedonia, *Lacedogna*, *Cedogna*.
Mons Maranus, *Monte Marano*.
Mons Viridis, *Monte Verde*.
Nuſcum, *Noſca*.
Vicus, *Vico della Baronia*.
Vulturaria, *Valturaria*.

Irus & Iros, mons Indiæ, in Gedroſiæ confinio, apud oſtia Indi fluvii: cujus meminit Arrianus in Periplo. Irus apud Homerum mendicus fuit; unde adagium, *Iro pauperior*. De quo Ovidius: *Arria.*

Irus & eſt ſubitò, qui modò Crœſus erat. *Herod.*

Is, fluvins Suſianæ, in Euphratem influens. Eſt & urbis nomen Stephano. *Steph.*

Iſaca, qui et Iſca, fluvius Albionis, in Damnoniis, ſeu * Cornubia regione Aoglici regni, in auſtrum fluens per urbem cognominem. Fluvius *Ex*, urbs verò *Exceſtor*, teſte Camdeno, Latino recenti Exonia, urbs epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Cantuarienſi, Cornubiæ metropolis, media inter Wintoniam urbem ab ortum et Antiveſtæum promontorium ad occaſum 79. mill. diſtans. Vide Exonia. (Latè ſumpta: aliter enim Devoniæ Comitatus eſt.) *Ptol.*

¶ Iſaca, ſeu, et meliùs, Iſca, *Ex*, fluvius Angliæ. Oritur in confinio Somerſetenſis Comitatus, propè Sabrinæ fluvii æſtuarium; deinde per Devoniæ Comitatum fluens, et auctus aliquot fluviis minoribus, ibi Iſcam Damnoniorum,

niorum, *Exceſter*, provincia primariam rigat, & 8. milliaribus Anglicis infrà in mare Britannicum cadit juxta caſtrum *Exmouth* dictum. Vide Iſca.

¶ Iſachar, una ex duodecim Tribubus Iſrael, inter Tribum Zabulon ad Boream & dimidiam Tribum Manaſſe eis Jordanem ad auſtrum, ubi Carmelus mons, ad Jordanem uſque, ubi lacus Geneſareth, extenditur, & auſtralem obtinet Galilææ inferioris partem.

¶ Iſadeni, Hunnica natio, teſte Procopio.

¶ Iſaflenſes videntur Mauritaniæ populi apud Ammianum.

¶ Iſagurus, Indiæ intra Gangem oppidum Ptolemæo, Ithagurus interpretibus.

¶ Iſala, qui & Sala, *Iſſel*, fluvius Belgii ſeu potiùs ramus Rheni fluvii, qui paulò infra Arenacum in duo brachia ſcindens & hunc efficit fluvium, qui ad arctos tendens Duisburgum, Zutphaniam, Daventriamque urbes rigat, & infra Campenſem urbem in ſinum Auſtrinum ſe exonerat. Sunt tamen qui credant Iſalam ſeu Saldam, *Alt Iſſel*, fluvium eſſe Germaniæ, qui per Weſtphaliam fluens & Comitatum Zutphanienſem, ad Duisburgum recipit alveum Rheni per foſſam olim à Druſo deductam ab Arenaco Duisburgum uſque, & cum eo in ſinum Auſtrinum cadit: quod ſatis probabile. Vide Sala.

Ptol. Iſamnium, *Saint Johns Foreland*, teſte Camdeno. Hoc *Portmuck* Mercatori, & aliis * *Capſtat*, promontorium Hiberniæ in ora orientali, inter Eblanam urbem & Logiæ fluvii oſtium (* corruptè forſan pro *Cap Saint Jean*.)

¶ Iſamnium, promontorium Hiberniæ, in parte orientali Ultoniæ, vulgò à nautis *Saint Johns Foreland* dictum, & *le Cap S. Jean* Gallis, *S. Johns point* Anglis, eſt in peninſula *Lecale* dicta, in Comitatu Dunenſi, & vix 5. mill. paſſ. à Duno diſtat.

Ant. Iſannavaria, *Stonyſtratford*, teſte * Camdeno, oppidum Albionis, in Anglia, inter Lactodurum & Tripontium 12. mill. paſſ. à Londino, 73. in Boream Lindum versùs. (* Camden. in Britannia ſua hoc modo: Hanc vero (de *Wedon*, in agro Northamptonienſi, olim regia Merciorum Regis, verba faciens) eſſe quod in Antonini Itinerario Banavenna, Bennavenna, & Bennaventa dicitur, & ſemel corruptè Iſannaventa: (alii legunt Iſanavantia, Iſanavatia, & tandem Iſanoavaria) etſi nulla ſuperſint expreſſa nominis veſtigia, niſi exiſtimarem, veritati ſanè vereor ne illuderem; etiamſi antea contra ſenſerim.)

Strab. Plin. Iſapis, *il Savio*; fluvius Æmiliæ, in Romandiola, ex Apennino monte ſupra Sarſinam urbem oriens, ac juxta Ceſenam urbem ejus mœnia radens, delatus, in mare Hadriaticum apud Cerviam exiens, qui & Sapis Plinio. De eo Lucanus libro 2.

Cruſtumiumque rapax, & junctus Iſapis Iſauro.

Sed hic fluvius eſt Umbriæ, apud Urbinum in Iſaurum influens, qui *Albs* vulgò, teſte Leandro, dicitur. Ortelius manifeſto labitur errore, Iſapim fluvium circa Ariminum deſcribens. Vide Sapis.

Cic. Plin. Iſara, Iſar Ptolemæo, *l'Iſere*, fluvius Galliæ Narbonenſis, per Allobroges in Rhodanum apud Valentiam urbem delatus, Mauriana, Camberico, Gratianopolique urbibus irrigatis. De eo Lucanus libro 1.

Hi vada liquerunt Iſara, qui gurgite ductus, &c.

¶ Iſara fluvius, *l'Iſere*, oritur in Sabaudiæ Ducatu & in provincia Tarantaſia ex monte Iſerano inter Alpes; deinde Monaſterium Tarantaſiæ caput rigat: Hinc auctus Arco fluvio, juxta Monmelianum labitur; & per Delphinatum fluens, ibi Dracum ad Gratianopolim haurit; & poſteà rigatis Fano S. Marcellini & Romano oppidis, paulò ſupra Valentiam urbem in Rhodanum fluvium ſe exonerat. Sed Camberium non rigat neque Fanum S. Joannis in Mauriana valle, ut ego pluries vidi dum illas partes luſtrarem.

Strab. Iſara, alter fluvius Vindeliciæ, per Bavariam fluens, ex Alpibus inter Oenipontem & Inutrium oriens, ac per Monachium, Friſingam, Landshutum, Dingelfingum, Landaviamque urbes in Danubium contra Deckendorfium oppidum fluens, & ipſe *Iſer* vulgò dictus.

¶ Iſara, *Iſer*, fluvius Vindeliciæ. Dicitur etiam Iſarus. Oritur 3. milliaribus Germanicis ab Oeniponte in occaſum, in confinio Comitatus Tyrolenſis, & paulò ſupra Landshutum Ambram fluvium recipit.

Iſara quoque, fluvius Galliæ Belgicæ, *Oyſe*. Vide Eſia.

Plin. Iſarci, populi Alpini, in Inſubria. Vide Hiſarci.

¶ Iſarci, Alpinæ gentes Plinio, ab Auguſto Imperatore devictæ. Hiſarci legit Caſtillionius, cui hodiè *Iſarſo* municipium, aut aliud vicinum *Arciſare*. Schudus putat Miſauci legendum, & addit eſſe hodie *Maſexerthal*. Janus Pincius in ſuo de origine Tridentinæ urbis libro locum deſcribit in vertice Pyrenæi Germaniæ montis, quem vulgò *Aiſocho* nominant ab Iſarco, ut ipſe exiſtimat.

Ptol. Iſauria, regio Aſiæ, pars Galatiæ auſtralis, Piſidiæ finitima: ubi Iſaura urbs, quæ & Claudiopolis, teſte Ammiano, dicta eſt, & in libro Conciliorum Iſauropolis, *Saura*, nunc, teſte Theveto, urbs epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Seleucienſi. Populi Iſauri. Meminit horum Claudianus libro 1. in Eutropium:

Indomitos curru Servilius egit Iſauros.

Iſaurus, *la Foglia* fluvius Umbriæ Tranſapenninæ, ex Apennino monte deſcendens, per agrum Urbinatem fluens, & ab Piſaurum urbem mari Hadriatico exceptus, qui & Piſaurum Plinio dicitur. Alter hujus nominis fluvius eſt magnæ Græciæ, Neetho vicinus, per agrum Crotoniatem in mare delatus; cui *Donato*, teſte Barrio, nomen eſt.

¶ Iſaurus, *Foglia*, fluvius Umbriæ, meliùs dicitur Piſaurus. Vide ibi.

Ptol. ¶ Isburus, *Mayhaſoli*, teſte Fazello, fluvius Siciliæ, per oram Auſtralem inter Heracleam & Thermas in pelagus fluens.

¶ Isburus fluvius nunc *Calatabellota* dicitur, teſtibus Brietio, Sanſone, & aliis. In mare Africum ſe exonerat inter Mazaram ad occaſum & Agrigentum ad ortum, 35. ferè milliaribus utrinque.

Ptol. Iſca, *Exceſter*, & *Caer Suyk* Britannicè, teſte Lhuydo, (*Caer-iſk Pen-Caer*, teſte Camdeno,) urbs Albionis epiſcopalis, caput Cornubiæ, ad Iſacam fluvium quæ Iſca Dumnoniorum ad alterius differentiam dicitur. Vide Iſaca, & Exonia.

¶ Iſca, quæ & Iſaca quibuſdam, *Exceſter*, urbs fuit Damnoniorum, nunc Comitatus Devoniæ caput, diciturque à recentioribus Exonia. Urbs eſt epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Cantarienſi. Diſtat 8. milliaribus Anglicis ab ora maris Britannici, 79. milliaribus ſimilibus diſtat ab Antiveſtæo promontorio, & à Vintonia. Iſca autem fluvius, *Ex* dictus, ipſam rigat, & poſteà in mare Britannicum labitur.

Ant. Iſca Legio 2. Auguſta, oppidum Albionis, *Carleon*, teſte Camdeno, id eſt, Urbs Legionum, in Wallia, agri Monumetenſis, apud Landavam urbem, ab ea 10. mill. diſtans. Alia porrò Iſca, Exoniæ finitima, *Leskard*, & ipſa Urbs Legionum, ſeu Legio Auguſta aliis dicitur.

¶ Iſca, Legio 2. quæ & Iſca Silurum, urbs fuit Silurum ad Iſcam, nunc oppidum Monumethenſis provinciæ, ad Oſcam fluvium, vix 4. milliaribus Anglicis diſtans ab æſtuario Sabrinæ, & 14. à Monumethia.

Ptol. Iſchalis, *Ilceſter*, teſte Lhuydo, & Camdeno *Ivelceſter* aliis *Ilcheſter*, oppidum Albionis, in finibus Belgarum, & in Somerſettenſi regione, inter Bathoniam & Exoniam ad 35. mill. diſſitum, Welliæ finitimum.

¶ Iſchalis, ſeu Iſcalis, oppidum Belgarum, nunc Somerſetenſis Comitatus, *Ilcheſter* vulgò, ad amnem *Il*, eſt in confinio Dorſetiæ Comitatus, 12. milliaribus Anglicis à Wellia in auſtrum, 24. à Bathonia, 30. ab Exonia, & medium inter mare Britannicum & Sabrinæ æſtuarium, 15. milliaribus Anglicis utrinque.

¶ Iſchia, *Iſchia*, inſula Italiæ, in mari Tyrrheno, in ora regni Neapolitani & Terræ laboris, aliàs Inarime & Ænaria dicta. Eam pluribus deſcripſit C. Nepos Gallus, cujus accuratam delineationem habemus in tabulis Joannis Antonii Magini. Vix 2. milliaribus Italicis diſtat ab ora Terræ Laboris, uti à promontorio Miſeno, & una tantùm à Prochyta inſula. Ejus circuitus eſt 20. milliarium; & ei adjacet ad ortum urbs parva, ſed permunita in ſcopulo, Iſchia etiam dicta, quæ ponte tantùm jungitur Inſulæ, ut egomet vidi anno 1667. eſtque epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Neapolitano. Vide Ænaria.

Strab. Ptol. Iſchopolis, *Tripoli*, teſte Moletio, oppidum Cappadociæ maritimum, inter Hermonaſſam & Ceraſuntem ad ortum.

¶ Iſchopolis, quæ & Iſchiopolis, & Tripolis Plinio, urbs fuit Cappadociæ 20. milliaribus ab Hermonaſſa in ortum, & 70. ferè à Trepezunte in occaſum. Nunc etiam *Tripoli* dicitur, in provincia *Geneeh* dicta, teſte

Caſtaldo ; & ſubeſt dominio Turcarum cum toto tractu.

Plin. Iſcia, inſula Brutiorum oræ adjacens. Vide Oenotrides, eſt enim una Oenotridum.

¶ Iſcina, Africæ propriæ urbs Ptolemæo & Antonino.

Script. Germ. Iſenacum, *Iſenach*, urbs & accademia Thuringiæ, in Haſſiæ confinio, inter Erphordiam & Caſellam; ſic à ferro dicta, vel ab Iſide, ut quidam Poeta Germanus ait libro 5. Itinerarii :

... poſitam hinc in vallibus urbem,
A ferro dictam vulgò; ſed ab Iſide doctis:
Iſnacum dicunt, urbs geſtis clara vetuſtis.

Et libro 7.

Ante oculos montes, Iſenacumque videmus,
Quæ fuit Haſſorum regia clara Ducum.

¶ Iſenacum, *Eyſenach* incolis, urbs eſt parva, ſed culta Germaniæ, in Thuringia, ad amnem Neſſam, qui paulò infra à Verra excipitur, in confinio Haſſiæ. Subeſt Duci Weimariæ, quamquam ipſa Ducali titulo fulgeat. 7. leucis diſtat ab Erfurto in occaſum, & 4. à Mulhuſia in auſtrum. Dicitur etiam Eyſenacum.

¶ Iſendicum, *Iſendick*, oppidum premunitum Belgii, in Flandriæ Comitatu, in ora littorali contra Birfletum, & in ditione Hollandorum à plurimis annis. 3. leucis diſtat à Clauſulis in ortum, & totidem ab Aggere Gandavenſi in occaſum.

¶ Iſiacorum portus circa Daciam & in ora littorali Ponti Euxini, teſte Arriano in Periplo.

Plin. Iſidis inſula, Iſidis portus Plinio, Iſidis templum Straboni, *Paſcoa*, teſte Belleforeſtio, inſula ſinus Arabici, Æthiopiæ continenti ferè adjuncta, in ſinu Avalite. Eſt & Iſidis templum apud Strabonem, oppidum Ægypti ad Nilum, propè Copton urbem.

Ant. Iſiniſca, *Iſin*, teſte Marco Welſero, oppidum Vindeliciæ olim, nunc pagus Bavariæ, ad fluvium cognominem, qui Iſiniſcus Antonino dicitur : Simlero autem eſt *Iſen* ſeu *Yſne*, oppidum Sveviæ, in Rhætia, inter Campidonam ad ortum 3. & Wangam ad occaſum 2. leuc. Sed errat Simlerus, quia Iſiniſca cum fluvio non in Svevia, ſed in Bavaria apud Friſingam urbem eſt, ut rectè Welſerus indigena adnotavit, vulgò *Ilzm* vel *Iſm*, à Landsbuto 6. leuc. in meridiem, à Friſinga 4. in ortum.

¶ Iſiniſca, ſeu Iſuniſca teſte Welſero, eſt *Iſen*, caſtrum ditionis Friſingenſis, ad amnem *Iſm*, 6 leucis à Monachio in ortum, forſan ex nominis ſimilitudine, uti & Abrahamus Ortelius poſt eum. Sed Cluverius, Sanſo, & alii putant Iſiniſcam eſſe Monachium, urbem amplam, Bavariæ primariam Iſaro fluvio impoſitam, cum ſuperbiſſimo palatio Ducum : quod probabilius. Vide Monachium.

¶ Iſis, Colchidis fluvius navigabilis, teſte Arriano in Periplo.

¶ Iſium, Ægypti ſuperioris urbs apud Stephanum & Antoninum.

Regin. Iſla, *Yſel*, ſeu *Yſſel*, fluvius Germaniæ, per Friſiam fluens.

¶ Iſlandia, *Iſlande*, inſula maris Septentrionalis, ad Regem Daniæ ſpectans, ampliſſima, inter Norvegiam, ex qua pendet, & Gronelandiam ſeu Terram Viridem, & ab ortu in occaſum extenſa. Dividitur in quatuor partes, nempè in Orientalem, quæ *Auſtlendingafiordung*, dicitur ab incolis, in Occidentalem ſeu *Veſtlendingafiordung*, in Septentrionalem ſeu *Nordlendingafiordung*, & in meridionalem ſeu *Sudlendingafiordung*. Ejus urbes præcipuæ ſunt Hola, & Schalotum, & Beſteda arx, ubi Prorex Inſulæ commoratur, & ab antiquis Thule dicta fuit. Ejus longitudo eſt 200. leucarum Gallicarum, latitudo verò centum circiter. Satis culta eſt & fertilis versùs oram littoralem, ſed in mediterraneis valdè montuoſa & inculta.

Virgil. Herod. Plin. & al. Iſmarus, mons Thraciæ, apud Hebrum fluvium & Maroneam urbem, teſte Plinio, cujus accolæ Cicones Homero dicuntur, ubi & palus, & Iſmara vel Iſmarum urbs quondam fuit. Virgilius libro 10. Æneidos :

Et tres, quos Idas pater, & patria Iſmara miſit.

Hinc Iſmarius nomen gentis. Ovidius libro 10. Metamorphoſeon :

Gentibus Iſmariis, & noſtro gratulor orbi.

Montem hunc partim aſperum, & partim olivetis ac vitibus cultum, incoluit Orpheus.

Sophoc. Ptol. Iſmenus, Iſmenius Plinio, Straboni, & Pauſaniæ fluvius Bœotiæ, (cum oppido cognomine & monte) circa Dircen fontem Thebas alluens, & apud Saganeum oppidum in mare exiens, non procul ab Aulide, ex monte Cithærone ſcatens. De quo Ovidius libro 2. Metamorphoſeon :

Et celer Iſmenos, cum Phocaico Erymantho.

Hinc Iſmenius nomen gentis. Ovidius libro 13. Metamorphoſeon :

Hoſpes ab Aoniis Therſes Iſmenius oris.

Accipitur autem Iſmenius pro Thebanus, & Iſmenides mulieres pro Thebanæ.

¶ Iſmenus, fluvius Bœotiæ, etiamnum *Iſmeno* dicitur, teſte Brietio, & in Euripum labitur.

¶ Iſmuc, Africæ oppidum, diſtans à Zama viginti mill. paſſ. Hujus ager nihil venenati ferre poteſt, ut tradit Vitruvius.

¶ Iſna, *Iſne*, urbs Germaniæ parva, ſed Imperialis, in Svevia provincia & Algovia tractu, juxta amnem Argum ſuperiorem, 4. leucis à Campiduno in occaſum & à Lindavia in ortum.

¶ Iſondæ, Sarmatiæ Aſiaticæ gens, teſte Ptolemæo.

¶ Iſonæ, Aſſyriæ oppidum, teſte Ptolemæo.

Iſontius, *l'Iſonzo*, fluvius Carnorum, qui Natiſo Straboni, per Norejam ex Alpibus Juliis profluens, & ſecus Gradiſcam oppidum in mare Hadriaticum inter Aquilejam urbem, & Timavum fluvium exceptus, apud quem Theodoricus Rex Gothorum Odoacrem vicit & fugavit, teſte Caſſiodoro. Caſſio.

¶ Iſontius, *Liſonzo*, meliùs dicitur Sontius fluvius. Oritur, in Carniola, & auctus aliquot amnibus & Natiſone fluvio, rigatiſque Goritia & Gradiſca, in ſinum Tergeſtinum labitur. Vide Sontius.

¶ Iſpa, Armeniæ minoris urbs, teſte Ptolemæo.

Iſpinum, *Spinario* Moletio, aliis *Fuente Duenna*, oppiddum olim, nunc pagus Hiſpaniæ Tarraconenſis, in finibus Carpetanorum.

¶ Iſpinum, oppidum Carpetanorum, nunc quibuſdam eſt *Yepes*, vicus Caſtellæ novæ, 6. leucis Hiſpanicis diſtans à Toleto in ortum Concam versùs.

Iſporis, pagus Africæ, apud Syrtim magnam, cis Aras Philænorum, *Ibacha* Moletio, aliis *Naim*. (Vide Oeſporis, ſic enim ſcribitur.) Ptol.

¶ Iſrael, nomen hoc nunc totam Hebræorum gentem, nunc partem tantùm demonſtrat, totam ante Salomonem, partem poſteà, teſte Sanſone: poſt Salomonem enim Hebræorum regnum, quod et Iſrael, in duas diviſum partes, una Judæ nomen aſſumpſit, altera nomen Iſrael retinuit, quod in hoc ultimum ex duodecim Tribuum Iſrael decem receſſerint, in primo duæ tantùm remanſerint ſub nomine Judæ, propter Tribum Judam regiam et omnium nobiliſſimam; et ex hac totius regni diviſione, qui primum Hebræi et Iſraelitæ in univerſum appellati, ii tandem in Iſraelitas et Judæos diviſi ſunt, & aliquando hi ſub illo, aliquando illi ſub altero nomine comprehenſi ſunt.

Iſſa, Hiſſa Cæſari, *Liſſa* Sophiano et Bordonio, inſula maris Illyrici, apud Tragurium, unde ea 15. mill. paſſ. Phariam versùs recedit, ulterius 10. mill. diſtantem in meridiem, circuitu 80. mill. Hæc Liburniæ adjacet, non Dalmatiæ, ut in Theſauro Linguæ Latinæ. Iſſa quoque Dionyſio Halycarnaſſæo inſula parva Latii, apud Marruvium, à Septem aquis 40. ſtadiis diſtans. Polyb. Plin. Mel.

¶ Iſſa Inſula fuit Liburniæ, et poſtea Dalmatiæ, quæ à Porphirogenita *Jeſa*, Slavis *Wis*, et ab Italis *Liſſa* dicitur, in mari Illyrico, teſte Joanne Lucio. Subeſt dominio Reipublicæ Venetæ.

¶ Iſſa, Lesbi inſulæ urbs, quæ Himera et Pelaſgia dicta fuit, teſte Stephano.

¶ Iſſatis Parthorum urbs, oppoſita quondam Medis, teſte Plinio.

Ptol. Iſſedon, Eſſedon Stephano, urbs gemina : una Scythiæ extra Imaum montem, quæ *Succuir*, teſte Caſtaldo, nunc appellatur; altera Sericæ, quæ *Cambalu* magni Chamis (ut vocant) Tartarorum Regis ſedes, dicitur.

¶ Iſſedon urbs fuit duplex Scythiæ. Iſſedom Scythica fuit in Scythia extra Imaum, ubi nunc urbs *Caracoram*, in Siſiana regione Tartariæ magnæ : Iſſedon Serica urbs fuit ampla Iſſedonum, in Serica regione, ubi hodie *Suchur* ſeu *Synchun*, urbs regni Tanguti, in Tartaria magna.

¶ Iſſorium, *Iſſoire*, ſeu Iſſodorum, urbs eſt Galliæ, in Alvernia provincia, ad Elaverem fluvium, 5. leucis à Claromonte in auſtrum, et 9. à Fano S. Flori in Boream.

Iſſus,

Plin. Ptol. Iſſus, Iſſum Straboni, quæ & Nicopolis, teſte Stephano, dicta eſt, *Aiazza* ſeu *Aiaſſa*, teſte Nigro cum aliis, urbs Ciliciæ extrema, in Syriæ confinio, ad ſinum qui ex ea Iſſicus, *Golfo dell'Aiazza*, nominatur, ab Antiochia magna ad 60. mill. paſſ. in occaſum diſtans: ubi Darius Rex primò fuſus fuit ab Alexandro Magno, teſte Quinto Curtio, unde Nicopolis dicta: epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Tarſenſi. Ab Amiſo urbe Paphlagonica 1500. ſtadiis, inter Pyrami fluvii oſtia, & Zeugma ad Euphratem 400.

Iſſus, nunc *Laiazzo*, urbs Ciliciæ, ad mare Mediterraneum & Iſſicum ſinum, qui ab eo *Golfo de Laiazzo* dicitur, propè montem Amanum. Differt à Nicopoli urbe, & ab ea 15. milliaribus diſtat in occaſum, 35. ab oſtio fluvii Pyrami in ortum, & 56. à Zeugma in occaſum, 60. autem ab Antiochia in Boream.

Strab. Plin. Ptol. & al. Iſter, Danubius, fluvius maximus Germaniæ, qui ut primùm Illyricum attingit, Iſter appellari incipit, teſte Strabone & Plinio, ſed, teſte Appiano Alexandrino, non niſi poſt Savi cum ipſo confluentiam ad Taurunum urbem, Ptolemæo verò poſt Axiopolim Myſiæ inferioris urbem; cujus oſtia ab ore Ponti apud Byzantium ad 500. mill. paſſ. teſte Plinio, in Boream diſtant, eaque 7. ſunt, quibus Iſter in mare Euxinum effunditur, ab oſtio Boryſthenis 250. mill. in auſtrum. De quo Ovidius libro 2. Metamorphoſeon:

Thermodoonque citus, Gangeſque, & Phaſis, & Iſter.

¶ Iſter fluvius, qui & Danubius, in Pontum Euxinum labitur per ſex oſtia, ut volunt Plinius & Ptolemæus, & per ſeptem, ut vult Ammianus Marcellinus, qui ait ſeptimum eſſe paluſtri ſpecie. Ejus autem oſtia diſtant tantùm centum milliaribus ab oſtiis Boryſthenis fluvii in auſtrum, & 250. à Conſtantinopoli in Boream. Nunc autem tantùm habet duo oſtia navigabilia, aliis arena obductis, ut mihi narrarunt nautæ qui illas oras luſtrarunt paucis abhinc annis.

Plin. Iſthævones, qui & Buſacteri minores Ptolemæo dici videntur, populi Germaniæ, quos Gemma Friſius *weſtfalen* indigitat.

Strab. Plin. & al. Iſthmus multiplex: 1. Peloponneſi, qui & Corinthiacus, quo Peloponneſus reliquæ Græciæ connectitur, 40. ſtadiis inter ſinum Corinthiacum ad occaſum & Saronicum ad ortum patens, quem Nero perfodere fruſtra tentavit, unde proverbium, *Iſthmum fodere*. 2. Cherroneſi Thraciæ, inter Cardiam ſeu Lyſimachiam, & Macrontichon. Vterque *Hexamili* Nigro & Volaterranno. 3. Ægypti, inter mare Mediterraneum, ubi Peluſium, & ſinum Arabicum, ubi Vrbs Heroum, Dorſum Arabiæ Ptolemæo dictus, *Sur* vulgò, teſte Goropio, 300. ſtadiis ex Plutarcho patens, Plinio 125. mill. paſſ. quo Ægyptus Palæſtinæ & Arabiæ petrææ iungitur. 4. Tauricæ Cherſoneſi, de quo Xenophon, & Ptolemæo *Zacala*, teſte Ioſepho Barbaro, 37. ſtadiis ex Xenophonte patens, quo Taurica Sarmatiæ continenti copulatur. In eo Taphiæ urbs, *Precop*, Tartarorum regia. 5. Acanthæus, in Macedonia, qui Athon montem continenti jungit, à Xerxe Rege, teſte Æliano, per foſſus. 6. Italiæ, inter ſinum Scylletum, & Hipponiatem, longus apud Ariſtotelem dimidii diei itinere, apud Strabonem 111. ſtadiis, apud Plinium 20. mill. paſſ. apud Solinum 40. mill. quod verius eſt. 7. Aſiæ, inter Tarſum & Amiſum 1500. ſtadiis, teſte Strabone, Aſia nuſquam anguſtiore. 8. Græciæ, inter Criſſæum ſinum & Oetæum, ubi Thermopylæ, 508. ſtadiis ex Strabone patens. *Aimo.* Hinc Iſthmiacus nomen gentis, Claudiano de 4. Conſulatu Honorii:

Et puer Iſthmiaci jampridem littoris exſul.

¶ Iſthmus Italiæ, in parte Boreali Calabriæ ulterioris Magino & aliis, eſt tantùm 20. milliarium ab ortu in occaſum, propè Squillacium.

¶ Iſthmus Panamæ, *Iſthme de Panama*, tractus Americæ, quo ſeptentrionalis America jungitur meridionalis; eſtque tantùm leucarum Hiſpanicarum ſeptemdecim à Borea in meridiem, nempè à Portu Belo ad Panamam urbem. Totus tractus extenditur etiam ab ortu in occaſum per 30. leucas, diciturque propriè *Tierra Firma*, & eſt ſub dominio Hiſpanorum.

Herod. Iſtiæotis, regiuncula Theſſaliæ, inter Oſſam & Olympum montes jacens.

¶ Iſtiæotis, provincia Theſſaliæ. Eſtiotis dicitur à Ptolemæo, Heſtiæotis à Strabone, & Eſtiætis à Suida; eſtque in mediterraneis, ubi urbes Tricca, Gomphi, Itome & Pheca.

Iſto, mons Corcyræ inſulæ, cujus incolæ Iſtones Polyæno dicuntur.

Iſtonium, *Hiſte*, teſte Moletio, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis, in Caſtella nova, inter Villam excuſam & Cervariam ſupra 2. leuc. interque Toletum 18. & Valentiam in ortum ad 40. *Turcy. Ptol.*

Iſtri, populi Italiæ extremi, Liburnis finitimi, quorum regio Iſtria, & Hiſtria, ſic ab Iſtro fluvio, quo Argonautæ vecti, huc venere, teſte Plinio, dicti.

¶ Iſtria, *Iſtria* incolis, *Iſtrie* Gallis, *Hyſterreich* Germanis, pars fuit Galliæ Tranſpadanæ, in confinio Illyrici, nunc provincia Italiæ, ſub dominio Venetorum. Terminatur à ſeptentrione Carniolæ Ducatu, à quo ſeparatur Alpibus, *monti della Vena* dictis. Ad ortum habet ſinum Flanaticum, ad occaſum ſinum Tergeſtinum, & mare Adriaticum, ſeu ſinum Venetum, uti etiam ad meridiem; extenditurque à Circio in Eurum ad 60. milliaria: ſed non eſt æquè lata; & in ea Tergeſte, Petena, Piſinum, Coſliacum, & aliquot alia loca in parte orientali ſubſunt dominio Auſtriacorum. *Cic. Ptol.*

Vrbes Iſtriæ ex ordine occurrentes;

Tergeſtum, *Trieſte*.
Iuſtinopolis, *Cavo d' Iſtria*.
Vrbs nova, pro Æmonia, *Città nova*.
Parentium, *Parenzo*.
Pola, ſic vulgò, epiſcopalis ſub Patriarcha Aquileienſi.
Petena, *Pedena*.
Omnes ſub Venetis, exceptis prima & poſtrema, (*quæ ſubſunt Auſtriacis*.) *Herod.*

Iſtriani, populi Myſiæ inferioris, quorum regio *Beſſarabia*, & urbs Iſtropolis, circa Iſtri fluminis oſtia, ubi & Iſtrianorum portus.

¶ Iſtriani populi fuere Mœſiæ inferioris, in provincia Scythia dicta, quorum regio nunc Bulgariæ pars eſt ad ortum & Boream, juxta oſtia meridionalia Iſtri fluvii, & aliquot milliaribus in auſtrum à Beſſarabia provincia quæ trans Iſtrum jacet.

¶ Iſtriana, Arabiæ felicis urbs, iuxta ſinum Perſicum, teſtibus Ptolemæo & Stephano.

Iſtrianus, *Calamita*, teſte Nigro, fluvius Tauricæ Cherſoneſi, inter Corax promontorium ad occaſum & Theodoſiam urbem ad ortum, haud procul ab ea fluens. *Ptol.*

¶ Iſtrianus fluvius nunc *Karaſu* dicitur, ſeu *Endel*, Sanſone teſte, & in Pontum Euxinum ſe exonerat propè Theodoſiam. *Mel.*

Iſtrici, populi Scythiæ Europææ, circa oſtia Axiacis fluvii, & Euxinum mare incolentes: quorum urbs Axiace, nunc *Oczacovv*.

¶ Iſtrium Meſopotamiæ urbs apud Nicetam.

Iſtropolis, Iſtros Straboni, * Ptolemæo, Iſtria Arriano, *Stravico* Caſtaldo & aliis, oppidum Myſiæ inferioris, in ora maris Euxini, apud oſtium Iſtri auſtrale, à Sacro oſtio 500. ſtadiis, Tomos verſùs in auſtrum 250. ex Strabone, Nigro eſt *Groſſea*, oppidum vicinum. (* Iſτρόπολις in manuſcripto Seldeni.) *Plin.*

¶ Iſtropolis urbs fuit Mœſiæ inferioris, in tractu Scythia dicto, ad Pence ſeu Sacrum oſtium Iſtri fluvii, quæ nunc à quibuſdam *Proſtaviza* dicitur, in parte orientali Bulgariæ, 60. ſtadiis ab ora Ponti Euxini, & 200. ferè à Tomis in Boream diſtat. Subeſt autem dominio Turcarum à duobus ſeculis cum toto tractu adjacente, qui in dies ſterilis et incultus efficitur propter frequentes incurſiones Tartarorum Dobrucenſium.

Iſtula, fluvius Germaniæ, iſtam à Sarmatia ſeparans. Vide Viſtula. De eo libro 1. Itinerarii ſic: *Ptol.*

Danubiuſque pater, vagus Albis, & Iſtula, quique. *Aut.*

Iſurium, *Aldburg* vel *Aldborrovv*, teſtibus Camdeno et Lhuydo, oppidum Albionis, in Anglia, in Comitatu Eboracenſi, inter Eboracum 18. et Caturractonium 24. mill. paſſ. ex Itinerario Antonini. *Ptol.*

¶ Iſurium, oppidum Brigantum, nunc eſt vicus *Borough bridge* dictus, ad Vrum fluvium, in provincia Eboracenſi, 12. milliaribus Anglicis ab Eboraco in Cæciam, et 16. à Caturactonio in Africum.

Iſus oppidum fuit Bœotiæ, in Atticæ confinio, apud Anthedonem. *Strab.*

Caſ. Cic. Plin. & al. omnib. Italia, regio Europæ clariſſima, penes quàm ſub Romanis orbis terræ fuit imperium, à boum multitudine & magnitudine, teſte Varrerio & Aulo Gellio libro 11. capite 1. dicta: (item Feſto: Italia dicta, quòd magnos italos, hoc eſt, boves habeat, vituli enim Itali dicti ſunt) vel ab Italo Siciliæ Rege, Siculi fratre, teſte Iſidoro li-

br.

bre originum, longa inter Alpes Graias & Rhegium 1020. mill. paſſ. teſte Plinio. Inter Varum autem & Arſiam flumina per Alpinm radices 742. ſed recta via per Vada Sabatia 420. quæ maxima illius latitudo eſt. Hæc Alpibus à Gallia, Germania, & Norico ſeparata, in arcum quodammodo ſeſe conformantibus, ceterum mari Liguſtico, Tyrrheno, Auſonio, Ionio, Hadriaticoque contunditur. Plura habet apud veteres nomina: nam olim Auſonia, Cameſena, Oenotria, Heſperia, Ianicula, Saleumbrona, Saturnia, & aliis nominibns dicta, apud Catonem, Polybium, Plinium Halycarnaſſum & Gellium. Non ultra Ariminum olim extendebatur: reliquum enim inde ad Alpes Gallia Ciſalpina, in Ciſpadanam & Tranſpadanam diviſa, dicebatur. Numero urbium omnibus provinciis præſtat: nam urbes, qnibus episcopalis ſedes affixa eſt, ſupra 300. habet; quot in Hiſpania, Gallia, & Germania ſimul acceptis hand comperies, etiam ſi regnnm Polonicum & Belgium omne computaveris. Vrbes hac tempeſtate clariſſimæ, Roma, Neapolis, Mediolanum, Venetiæ, Genua, Bonenia, Florentia, Verona, qnibns adiicere libet Brixiam & Patavium. *Italia* etiam vulgò, & Sclavonicè *Vloska* dicitnr. Populi Itali. Inde Italus nomen gentis. Virgilius libro 3. Æneidos:

Et ſæpe Heſperiam, ſæpe Itala regna vocare.

Et Libro 11.

Tros, Italuſve mihi pariter det ſanguine pœnas.

Ab Italia non ſolum Italus, ſed etiam Italicus nomen deducitur; ut *Italica Menſa*, proverbialiter dicta de menſa lauta.

Regiones Italiæ, quæ mare & Alpes attingunt:

Inſubria.	Salentini.
Gallia Subalpina:	Apulia Peucetia.
Liguria.	Apulia Dannia.
Hetruria.	Aprutium.
Latium.	Picenum.
Campania.	Senones.
Picentes.	Æmilia.
Lucania.	Venetia.
Brutii.	Carni.
Magna Græcia.	Hiſtria.

Interiores:

Hirpini,	Sabini.
Samnium.	Vmbria.

¶ Italia, regio Europæ notiſſima, *Italia* vulgò ab incolis dicta, uti ab Hiſpanis, *Italie* Gallis, *Welſchlands* Germanis, *Wolska ziemia* Polonis. Appenino monte in duas veluti partes dividitur. Regio eſt admodum fertilis & culta, & versùs ſeptentrionem & Longobardiam mirè rigua, innumeriſque referta civitatibus. Sed notandum omnes penè urbes Italiæ ſede Epiſcopali decoratas fuiſſe à Romanis Pontificibus, præſertim in Hetruria & in regno Neapolitano, ubi etiam tam frequentes ſunt, nt plurimæ jaceant in ruderibus, & earum Diœceſes non extendantur ultra ipſas civitates. Quod ſi contigiſſet etiam in Gallia, Germania, & alibi, omnes urbes ſede epiſcopali donari, in ſolo Belgio eſſent quinquaginta civitates epiſcopales ad minus; & ſic data ratione in ceteris Europæ occidentalis partibus. Ideirco Italia præſtat tantùm aliis regionibus numero civitatum epiſcopalium, non autem numero urbium. Ejus maxima longitudo ab Auguſta Prætoria ad promontorium Herculeum *Capo di Spartivento*, continent 720. mill. paſſ. latitudo autem maxima à Populonio ad Pontem Fellæ eſt 280. mill. paſſ. dividi autem poteſt in tres partes, nempè in Italiam ſeptentrionalem, quæ Gallia Ciſalpina, in Italiam meridionalem, quæ aliàs propriè Italia, & in inſulas Italiæ. In ſeptentrionali parte Italiæ ſunt dominium Reipublicæ Venetæ, *Stato di Venetia*, Pedemontium cum annexis, ſub Duce Sabaudiæ, *il Piemonte*, dominium Reipublicæ Genuenſis ſeu Liguria, *il Genoveſato*, ſeu *Riviera di Genova*, Ducatus Mediolanenſis, *Stato di Milano*, & editiones Principum Longobardiæ, nempè Ducatus Mutinenſis, *Stato del Duca di Modena*, Ducatus Parmenſis, *Stato del Duca di Parma*, Ducatus Mantuanns & Montis Ferrati, *Stato del Duca di Mantova*, cum regiunculis Ducnm Mirandulæ & Guaſtallæ, & aliquot aliis minoribus. In parte meridionali Italiæ ſunt ditio Pontificia, ſeu ditio Eccleſiæ, *Stato della Chieſa*, regnum Neapolitanum, *Regno di Napoli*, ditio magi Ducis Hetruriæ ſeu Tuſcia, *Stato del gran Duca di Toſcana*, dominium Reipublicæ Lucenſis, *il Lucheſe*, Ducatus Maſſæ, *Ducato di Maſſa*, Principatus Plumbini, *Prencipato di Piombino*, & ditiuncula Reipublicæ S. Marini, *territorio di S. Marino*. Inſulæ autem Italiæ ſunt Sicilia, *la Sicilia*, Sardinia, *la Sardegna* & Corſica, *la Corſica*, cum aliquot aliis minoribus. Dividitur autem Italia à Germania Alpibus ad Boream, uti ad occaſum à Gallia; ad ortum autem habet mare Hadriaticum & mare Ionium, uti ad meridiem mare Siculum, mare Tyrrhenum, & mare Liguſticum.

Italiæ Principes:

Pontifex Maximus, ſub quo ditio Pontificia, in qua ſunt hæ provinciæ, Campania Romana, Sabina, provincia Patrimonii S. Petri, Vmbria, Marchia, Anconitana, Ducatus Caſtrenſis, Territoria Orivetanum, Peruſium, & Civitatis Caſtelli, Ducatus Vrbini, Romandiola, Bononienſis ager, & Ducatus Ferrarienſis.

¶ Rex Hiſpaniæ, ſub quo regnum Neapolitanum, Sicilia, Sardinia, Ducatus Mediolanenſis, Marchionatus Finarii in Liguria, & aliquot arces in ora Thuſciæ.

¶ Veneti ſeu Reſpublica Veneta, ſub qua Iſtria, Foro-Julium, Marchia Tarviſina cum annexis, Ducatus Venetus, & territoria Patavinum, Rhodighinum, Vicentinum, Veronenſe, Brixianum, Bergomenſe, & Cremenſe.

¶ Ducatus Sabaudiæ, ſub quo Principatus Pedemontanus cum annexis, Comitatus Nicææ, Marchionatus Salutiarnm, dominium Vercellenſe, Ducatus Auguſtanus, Comitatus Aſtenſis, & minor pars Dncatus Montis-Ferrati.

¶ Magnus Dux Hetruriæ è gente Medicea, ſnb quo major pars Hetruriæ, nempè ditiones Florentina, Piſana, & Senenſis, cum Petiliano & Apua, & aliqua parte Romandiolæ & Vallis Magræ; atque inſulæ Gorgona, Igilium, Gianutum, Mons Chriſti, & aliæ minores, in mari Tyrrheno, uti Argous portus in Ilva inſula.

¶ Gennnonſes ſeu Reſpublica Genuenſis, ſnb qua ntraque ora Liguſtica, Corſica inſula, & Capraria inſula.

¶ Dux Mantuanns, è gente Gonzaga, ſub quo Ducatus Mantuanus & major pars Ducatus Montis-Ferrati.

Dux Mutinenſis è gente Eſtenſi, ſub quo Ducatus Mutinenſis & Rhegenſis, Principatus Carpenſis & Correginſis, cum Friniana & majori parte Carſeronianæ.

¶ Dnx Parmenſis è gente Farneſia, ſub quo Ducatus Parmenſis & Placentinus, ditio Buſſetana, & Principatus Vallis Tari pro majori parte.

¶ Lucenſes ſeu Reſpublica Lucenſis, ſub qua ditio Lucenſis in Hetruria.

¶ Dnx Maſſæ è gente Cibo, ſub quo Ducatus Maſſæ & Principatus Carrariæ in Hetruria. Sed ejus ditio eſt parvi circuitus, uti & ſequentes ditiones.

¶ Dux Mirandulanus è gente Pica ſub quo Ducatus Mirandulæ & Comitatus Concordiæ.

¶ Dux Guaſtallæ, è gente Gonzaga ſub quo Ducatus Guaſtallæ, cum Luzara & Suzara.

¶ Dux Sabulonetæ nunc è gente Guzmana, ſub quo Ducatus Sabulonetæ, ſub clientela Regis Hiſpaniæ.

¶ Princeps Caſtilionis è gente Gonzaga, ſub quo principatus Caſtilionis Stiveriarnm.

¶ Princeps Sulphurini è gente Gonzaga, ſub quo Principatus Sulphurini.

¶ Priceps Monœci è gente Grimalda, ſub quo Principatus Monœci in ora Liguriæ, ſub clientela Regis Galliæ.

¶ Princeps Maſſerani è gente Ferreria Fliſca, ſub quo principatus Maſſerani & Marchionatus Crepacorii.

¶ Priceps Plumbini è gente Ludoviſia, ſub quo Principatus Plumbini & Ilva inſula, ſub clientela tamen Hiſpanorum.

¶ Comes Novellariæ è gente Gonzaga, ſub quo Comitatus Novellariæ.

¶ Reſpublica S. Marini, ſub qua tantùm territorium S. Marini, inter Romandiolam & Ducatum Urbini.

¶ Marchio Foſdinovi è gente Malaſpina, ſub quo Marchionatus Foſdinovi in valle Magræ.

¶ Marchio Montenſis è Montenſium familia, ſub quo Marchionatus Montis Sanctæ Mariæ, inter Ducatum Urbini & ditionem Florentinam inſertus.

¶ Marchio Spigni è gente Carenta, ſub quo Marchionatus Spigni, versùs montem Ferratum & ad radices Apennini.

¶ Notandum eſt etiam Imperatorem poſſidere in Italia Aquileiam & Comitatum Goritiæ in Foro-Iulienſi provincia, cum Tergeſte, Pedena, & Piſino in Iſtria. Regi Galliæ ſubeſt etiam Pinarolium, urbs permunita Pedemontii, cum territorio adiacente. His adnumerari poteſt Epiſcopus Tridentinus, cui ſubeſt ditio Tridentina ad radices Alpium, quamquam à quibuſdam ponatur in Germania, quod Imperii Princeps ſit, & ſub clientela Comitum Tirolis. Habent etiam Helvetii in Italia quatuor Præfecturas Italicas dictas, nempè Luganenſem, Locarnenſem, Mendriſianam, & Madianam, quæ anteà partes erant Ducatus Mediolanenſis, & ipſis ſubſunt ab anno 1512.

(*Italiæ urbes præcipuæ*:

Acheruntia, Acerenza, *in regno Neapolitano*.
Æſis, Ieſi, *in ditione Pontificia*.
Agrigentum, Gergenti, *in Sicilia*.
Aiacium, Aiazzo, *in Corſica*.
Albingaunum, Albenga, *in ditione Genuenſi*.
Aletium, Lecce, *in regno Neapolitano*.
Alexandria, Aleſſandria, *in Ducatu Mediolanenſi*.
Amalphis, Amalfi, *in regno Neapolitano*.
Ancona, Ancona, *in ditione Pontificia*.
Anxanum, Lanciano, *in regno Neapolitano*.
Aquila, l' Aquila, *ibidem*.
Aquilea, Aquileia, *in Foro-Iulio, ſub Auſtriacis*.
Arahorea, Oriſtagni, *in Sardinia*.
Argous portus, Porto Ferraio, *in Hetruria*.
Ariminum, Rimini, *in ditione Pontificia*.
Aſculum, *Picenum*, Aſcoli, *ibidem*.
Aſta, Aſte, *in Pedemontio*,
Auximum, Oſimo, *in ditione Pontificia*.
Barium, Bari, *in regno Neapolitano*.
Barulum, Barleta, *ibidem*.
Baſtia, Baſtia, *in Corſica*.
Beneventum, Benevento, *in regno Neapolitano & ſub dominio Summi Pontificis*.
Bergomum, Bergamo, *in ditione Veneta*.
Biſidianum, Biſignano, *in regno Neapolitano*.
Bononia, Bologna, *in ditione Pontificia*.
Bonifacium, Bonifacio, *in Corſica*.
Brixia, Breſcia, *in ditione Veneta*.
Brunduſium, Brindiſi, *in regno Neapolitano*.
Caieta, Gaeta, *ibidem*.
Calaris, Cagliari, *in Sardinia*.
Camerinum, Camerino, *in ditione Pontificia*.
Cantazara, Cantazaro, *in regno Neapolitano*.
Capua, Capoa, *ibidem*.
Caſale, Caſale, *in Ducatu Montis Ferrati*.
Catana, Catania, *in Sicilia*.
Centumcella, Civita vecchia, *in ditione Pontificia*.
Ceſena, Ceſena, *ibidem*.
Compſa, Conza, *in regno Neapolitano*.
Comum, Como, *in Ducatu Mediolanenſi*.
Coſentia, Coſenza, *in regno Neapolitano*.
Crema, Crema, *in ditione Veneta*.
Cremona, Cremona, *in Ducatu Mediolanenſi*.
Dertona, Tortona, *ibidem*.
Drepanum, Trapani, *in Sicilia*.
Eporedia, Yvrea, *in Pedemontio*.
Eugubium, Gubio, *in ditione Pontificia*.
Fanum, Fano, *ibidem*.
Faventia, Faenza, *ibidem*.
Ferraria, Ferrara, *ibidem*.
Firmum, Fermo, *ibidem*.
Florentia, Firenze, *in Hetruria*.
Forum Livii, Forli, *in ditione Pontificia*.
Fulginium, Foligni, *ibidem*.
Gallipolis, Gallipoli, *in regno Neapolitano*.
Genua, Genova, *in ditione Genuenſi*.
Goritia, Goritia, *in Foro-Iulio, ſub Auſtriacis*.
Gravina, Gravina, *in regno Neapolitano*.
Hydruntum, Otranto, *ibidem*.
Imola, Imola, *in ditione* Pontificia.
Interramna, Terni, *ibidem*.
Iuſtinopolis, Capo d'Iſtria, *in ditione Veneta*.
Lauretum, Loreto, *in ditione Pontificia*.
Laus Pompeia, Lodi, *in Ducatu Mediolanenſi*.
Liburnus, Livorno, *in Hetruria*.
Lucca, Lucca, *ibidem*, *ſed ſui juris*.
Macerata, Macerata, *ditionis Pontificiæ*.
Manfredonia, Manfredonia, *in regno Neapolitano*.
Mantua, Mantova, *in Ducatu Mantuano*.
Mateola, Matera, *in regno Neapolitano*.
Mazara, Mazara, *in Sicilia*.
Mediolanum, Milano, *in Ducatu Mediolanenſi*.
Meſſana, Meſſina, *in Sicilia*.
Mons-Regalis, Monreale, *ibidem*.
Mons Regalis, Mondovi, *in Pedemontio*.
Mortaria, Mortara, *in Ducatu Mediolanenſi*.
Mutina, Modena, *in ditione Mutinenſi*.
Narnia, Narni, *in ditione Pontificia*.
Neapolis, Napoli, *in regno Neapolitano*.
Nicaa, Nizza, *in ditione Sabaudica*.
Nola, Nola; *in regno Neapolitano*.
Novaria, Novara, *in Ducatu Mediolanenſi*.
Nuceria, *Paganica*, Nocera, *in regno Neapolitano*.
Orvietum, Orvieto, *in ditione Pontificia*.
Padua Padova, *in ditione Veneta*.
Palma, Palma nuova, *ibidem*.
Panormus, *Palermo*, *in Sicilia*.
Parma, Parma, *in ditione Parmenſi*.
Peruſia, Perugia, *in ditione* Pontificia.
Pitin, Pedena, *in Iſtria*, *ſed Iuris Auſtriaci*.
Pinarolium, Pinerol, *in Pedemontio*, *ſed juris Gallici*.
Pinna, Civita di Penna, *in regno Neapolitano*.
Piſa, Piſa, *in Hetruria*.
Piſaurum, Peſaro, *in ditione Pontificia*.
Piſcaria, Peſchiera, *in ditione Veneta*.
Piſtoria, Piſtoia, *in Hetruria*.
Placentia, Piacenza, *in ditione Parmenſi*.
Pola, Pola, *in ditione Veneta*.
Praneſte, Paleſtrina, *in ditione Pontificia*.
Ravenna, Ravenna, *ibidem*.
Reate, Rieti, *ibidem*.
Regium, Regio, *in regno Neapolitano*.
Rhegium Lepidi, Reggio, *in ditione Mutinenſi*.
Roma, Roma, *in ditione* Pontificia.
Roſſanum, Roſſano, *in regno Neapolitano*.
Salernum, Salerno, *ibidem*.
Salutia, Saluzzo, *in ditione Sabaudica*.
Sancta Severina, S. Severina, *in regno Neapolitano*.
Saſſaris, Saſſari, *in Sardinia*.
Savona, Savona, *in ditione Genuenſi*.
Sena, Siena, *in Hetruria*.
Senogallia, Senigaglia, *in ditione* Pontificia.
Serezana, Sarzana, *in ditione Genuenſi*.
Spoletum, Spoleto, *in ditione* Pontificia.
Surrentum, Sorrento, *in regno Neapolitano*.
Syracuſa, Saragoſſa, *in Sicilia*.
Tarentum, Taranto, *in regno Neapolitano*.
Tarviſium, Trevigi, *in ditione Veneta*.
Taurinum, Torino, *in* Pedemontio.
Tergeſte, Trieſte, *in Iſtria*, *ſed juris Auſtriaci*.
Terracina, Terracina, *in ditione* Pontificia.
Theate, Chieti, *in regno Neapolitano*.
Ticinum, Pavia, *in Ducatu Mediolanenſi*.
Tifernum Tiberinum, Città di Caſtello, *in ditione Pontificia*.
Tranum, Trani, *in regno Neapolitano*.
Tridentum, Trento, *in ditione cognomine*.
Tropea, Tropea, *in regno Neapolitano*.
Tudertum, Todi, *in ditione Pontificia*.
Tybur, Tivoli, *ibidem*.
Velitra, Veletri, *ibidem*.
Venetia, Venetia, *in ditione Veneta*.
Vercella, Vercelli, *in Pedemontio*.
Verona, Verona, *in ditione Veneta*.
Vicentia, Vicenza, *ibidem*.
Viterbum, Viterbo, *in ditione Pontificia*.
Volaterra, Volterra, *in Hetruria*.
Vrbinum, Vrbino, *in ditione Pontificia*.
Vtinum, Vdine, *in ditione Veneta*.

Italica, *Sevila la vieja*, teſte Morali, colonia & urbs *Plin.*
fuit Hiſpaniæ Bæticæ, apud Bætim fluvium, Hiſpali *Ptol.*
vicina, patria Silii Poetæ, trium Auguſtorum quoque natale ſolum, Traiani, Hadriani, & Theodoſii ſenioris, à Scipione Africano condita, teſte Ioanne Mariana. Aliis eſt *Alcala del Rio*, oppidum inter Hiſpalim 4. & Caſtrum Album 3. leuc. olim urbs epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Hiſpalenſi.

Ita-

Plin. Itani, *Aytona*, populi & oppidum Hiſpaniæ citerioris, in Catalaunia, ab Ilerda urbe 3. leucis in auſtrum Octogeſam verſùs. Marchionem habet antiquum.

¶ Itani populi fuere Hiſpaniæ Tarraconenſis circa Pyrenæi montis radices, teſte Plinio; ſed longè ab Ilerda.

Herod. Ptol. Itanus, *Paleocaſtro* Sophiano & aliis, oppidum Cretæ, apud Itanum promontorium, (de quo Plinius) in ora auſtrali, ubi orientalis incipit, inter Ampelum & Samonium promontorium.

Ovid. Itargus, fluvius Germaniæ, Viſurgis Ptolemæo. De quo Ovidius ad Liviam:

Decolor infecta teſtis Ibargus aqua.

Steph. Suid. Itea, *Segura* Laonico, urbs Phrygiæ, ſeu potiùs Paphlagoniæ, unde Othomana familia, latè in Aſia, Europa, & Africa imperans, originem duxiſſe fertur, ab ora maris Euxini 250. ſtadiis in auſtrum recedens.

Strab. Plin. Ptol. & al. Ithaca, *Iſola del Compare* vel *Val di Compare*, & à Turcis *Phiachi*, teſte Leunclavio, dicta, inſula maris Jonii, Cephaleniæ propinqua, ab ea 5. mill. paſſ. verſùs Ætoliam & Peloponneſum diſtans, ab Araxo promontorio 12. in occaſum, ipſa circuitu 25. patens, (cui Ulyſſes imperavit) cum urbe cognomine, Alalcomene à Plutarco, Alcomenæ à Stephano dicta: ubi lepores non vivunt. Ovidius libro 1. triſtium elegia 4.

Nec mihi Dulichium domus eſt, Ithaceve, Samove.

Hinc Ithacus nomen gentis. Virgilius libro 3. Æneidos:

Sum patria ex Ithaca, comes infelicis Ulyſſei.

Hinc Ithacejus, a, um; ut Ithaceja conjunx apud Poetas, id eſt, Penelope.

¶ Ithaca, *Val di Compare*, Græcis *Theachi*, inſula eſt inter Cephaleniam ad occaſum & Echinadas ad ortum. Dicta fuit Nericia à Dionyſio Afro; fuitque Ulyſſis patria. Nunc ſubeſt dominio Turcarum; ſuntque tantùm in ea aliquot vici, 30. circiter milliaribus diſtat ab Araxo promontorio in occaſum.

Plin. Capol. Ithaceſiæ, inſulæ tres parvæ Brutiorum, contra Vibonem, ad ſinum Hipponiatem: quarum una *Braxea*, altera *Praca*, reliqua *Torricula*, teſte Barrio, vel *Turricula* nominatur.

Strab. Pauſ. Diod. & al. Ithome, arx Meſſeniæ, in monte illi imminente, non ſecus ac Acrocorinthos Corintho: quas arces Demetrius Phalereus Philippo Macedoni capiendas ſuadebat, ſic enim bovem, hoc eſt, Peloponneſum, utroque cornu teneret. Ea nunc *Orobegin*, Nigro teſte, dicitur. De quo Statius libro 4. Theb.

Plenaque Meſſena: montanaque nutrit Ithome.

¶ Itrum, *Itri*, oppidulum regni Neapolitani, intra montes ſitum, in provincia Terræ Laboris, medium inter Fundos ad occaſum & Formias ad ortum, aliquot tantùm milliaribus ab ora maris Tyrrheni. Quibuſdam eſt Mamurrhæ antiquorum.

Plin. Ituci, colonia & urbs Hiſpaniæ Bæticæ, quæ & Virtus Julia, teſte Plinio, interiit.

Ptol. Ituna, *Eden & Eiden* Camdeno, fluvius ſive æſtuarium Albionis, per Cumbriam, regionem Angliæ ad occaſum Scotiæ conterminam apud Carleolum urbem, nec procul à Solveo fluvio Scotiæ in mare fluens.

¶ Ituna, *Eden*, fluvius Angliæ. Oritur in Weſtmaria provincia; deinde per Cumbriam fluens, ibi Carleolum rigat, & paulò infrà ſe exonerat in mare Hibernicum & Itunæ æſtuarium, quod nunc *Solevvey frith* dicitur, id eſt, Solveum æſtuarium, inter Angliam & Scotiam.

Strab. Ituræa, quæ & Trachonitis, *Bacar*, teſte Guillelmo Tyrio, regio Palæſtinæ, Cœleſyriæ finitima, ſeu pars illius. Populi Ituræi. Ituræus etiam nomen gentis apud Poetas. Lucanus libro 7.

Tunc & Ituræi, Medique, Arabeſque, ſoluti.

Vide Trachonitis, quæ regio Syriæ eſt, in Arabiæ confinio, apud Alſadomum montem.

¶ Ituræa, quæ & Peræa, regio parva Palæſtinæ, ſeu Judææ, trans Jordanem fluvium, & inter Samariam & Arabiam. Ituræi ipſi erant gentes cum Tribubus Gad & Ruben immixtæ.

Mel. Ptol. Iturìſſa, *Toloſa*, oppidum præclarum Hiſpaniæ, in finibus Vaſconum, Guipuſcuæ regionis primarium, inter Victoriam urbem 12. & Fontem Rapidum 7. leuc. à Pompelone urbe 12. in Corum. Aliis eſt *Sangueſa*, oppidum Navarræ amplum, à Pompelone 7. leucis in ortum. Sed hoc potiùs Sueſtaſium quàm Iturìſſa eſſe videtur.

¶ Iturìſſa, oppidum Vaſconum, in Hiſpania, ab aliis Nemeturìſta dicitur, & quibuſdam eſt *Sangueſa*, urbs Navarræ ſuperioris. Aliis autem, teſte Brietio, eſt *Olite*, urbs etiam Navarræ, ad amnem *Cicados*, qui paulò infrà cadit in Aragonium fluvium. 7. leucis diſtans à Calaguri in ortum, & 6. à Pompelone in auſtrum.

Virgil. Ityræi populi. Vide Ituræi. Virgilius libro 2. Georgicorum:

Cornus: Ityraos taxi curvantur in arcus.

Sunt qui Ityræus ab Ityra urbe Parthiæ deducant, ita ut arcus Ityræi & Parthici idem ſint.

Ptol. Itys, *Aſſin*, teſte Camdeno, fluvius Albionis, in ora Scotiæ occidua decurrens, inter Tarvedrum & Epidium promontoria, qui aliis eſt *Hen*, contra Ricinam inſulam in mare exiens. Fuit & Itys filius Terei Regis, in phaſianum avem converſus; cujus fabula apud Ovidium.

¶ Itzehoa, *Itzeho*, urbs parva Daniæ, in Holſatia propria, ad Storam amnem, & in ipſo limite Stormariæ. Vix 2. milliaribus Germanicis diſtat ab Albi fluvio & à Glueſtadio urbe in Eurum.

¶ Ivanogroda, ſeu Ruſſica Nerva; *Ivanogorod*, arx Ingriæ permunita, ſub dominio Svecorum. Vide Narva.

Jucatania, *le Jucatan*, regio Americæ ſeptentrionalis, in modum Peninſulæ in mare Boreale excurrens inter ſinum Honduræ ad ortum & ſinum Mexicanum ad occaſum; eſtque pars Novæ Hiſpaniæ latè ſumptæ. Habet ad auſtrum provincias Chiapam & Veram pacem. Ejus circuitus eſt 230. leucarum Hiſpanicarum circiter. In ea ſunt quatuor urbes, nempè Emerita, regionis caput, Valliſoletum, Campecia, & Salamanca; ſubeſtque dominio Hiſpanorum.

¶ Juda, una ex duodecim Tribubus Iſrael, ceteris longè major, & in qua maxima pars Judææ regionis propriè. Habet ad ortum mare Mortuum, ad Boream Tribum Beniamin, ad occaſum Tribus Dan & Simeon, & ad auſtrum Idumæam regionem; extenditurque etiam ad mare Syriacum verſùs Satrapias Philiſtinorum. Centum & quindecim urbes primùm obtinuit, & diviſa fuit in undecim partes.

Strab. Plin. Ptol. & al. Judæa, regio notiſſima Palæſtinæ, inter Samariam ad Arctos & Idumæam ad auſtrum, mare Syrium ad occaſum, & Arabiam petræam ad ortum, Iordane fluvio Aſphaltiteque lacu diſcreta, attingens: in qua Hieroſolyma urbs clariſſima. Huic ſoli balſamum, omnibus odoribus prælatum, ferre à natura conceſſum eſt, teſte Plinio libro 12. capite 5. Populi Iudæi, *Giudei* Italis, *Ievves* Anglis, *Chifous* Turcis, teſte Gyllio. Hinc Iudaicus nomen gentis, ut Iudaicum mare, id eſt, Syrium, quæ Iudæam alluit. De Iudæa Lucanus libro 2.

Incerti Iudæa Dei, molliſque Sophene.

Iuvencus libro 4.

Iudæamque petit, qua pinguia rura ſilentur.

Claudianus libro 1. in Eutrop.

Nutrit Iudaicis qua pingitur India velis.

De Iudæis Horatius libro 1. ſerm. ſatyra 9.

Hodie triceſima ſabbata. Vin' tu.
Curtis Iudæis oppedere?

¶ Iudæa, ratio Syriæ meridionalior, parva, ſed nobiliſſima, quæ antiquiſſimis temporibus dicta fuit Terra Chanaan, poſteà Terra Promiſſionis, & Palæſtina. Tempore Romanorum dicta fuit Iudæa, nunc autem à Chriſtianis dicitur Terra Sancta, *la Terre Sainte* Gallis; quam uam Iudæa ſtrictiùs ſumpta complectatur tantùm Tribus Iudam, & Beniamin. Tota autem regio ſubeſt dominio Turcarum, ſed deficiunt incolæ in dies propter frequentes incurſiones Arabum. Aliàs diviſa fuit Iudæa in duodecim Tribus, quarum nomina & ſitum videbis in voce Tribus, quæ omnes etiam in unicum, tandemque in duo regna deſcriptæ ſunt ſub nominibus Iſrael & Iuda: Iudæa autem omnis Chriſti ætate diviſa fuit in partes ſex, in Galilæam, Samariam, & Iudæam propriè dictam, quæ cis Iordanum fluvium & ad mare Mediterraneum, & in Trachonitidem, Ituream ſive Peræam, & Idumæam, quæ trans Iordanem & in mediterraneis poſitæ ſunt. Iudæi autem, qui & Hebræi, *Iuifs* Gallis, *Iudeos* Hiſpanis, *Iuden* Germanis, gens quæ quondam Palæſtinam habitavit, nunc autem per totum orbem terrarum diſperſa vagatur, nuſquam proprium locum poſſidens, ubique & apud omne genus hominum odioſa & tributaria; ſed à Gallis, Anglis & Hiſpanis ejecta.

¶ Iudenburgum, *Iudenburg*, urbs Germaniæ, in Stiria ſuperiori ad Muram fluvium, quibuſdam Sabatinca antiquorum, in Norico, 9. milliaribus Germanicis diſtat à Græ-

Græcio in occaſum, & vix 2. à confinio Carinthiæ, ſub dominio Auſtriacorum,

¶ Judia, *Judia*, ſeu etiam *Odiaa*, urbs Indiæ, regni Siami caput, quæ Samara de antiquorum creditur à quibuſdam. Ampla eſt & cultiſſima. 30. leucis circiter diſtat ab ora Oceani Indici in Boream, ad amnem Menanum, ferè 130. leucis Gallicis ab urbe Peguvia in meridiem; eſtque ſedes Regis Siami à pluribus annis, & emporium celebre, in planitie perampla.

¶ Ivenna, *Jaunſtein*, oppidum Germaniæ, in Carinthia inferiori, versùs montes, 2. tantùm milliaribus Germanicis à Volcmaria in auſtrum, & in limite Carniolæ.

Ptol. Ivernia, inſula, *Irlanda*. Vide Hibernia, uti à Cæſare nominatur.

Ptol. Ivernis, *Dunkeran*, teſte Camdeno, urbs Hiberniæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Caſſilienſi, in Momonia, apud oram meridionalem & occiduam, olim primaria, nunc verò non obſcura, à Corcagia 60. mill. in occaſum, à Galiva ſupra 60. in auſtrum, à Caſſilia ſupra 70. Sed Duncheranum urbs eſt maritima, Ivernis autem apud Ptolemæum mediterranea. Aliis propterea *Ganaforda* videtur.

¶ Ivernis, *Dunkeran*, teſte Camdeno, *Donekyne* incolis, urbs eſt, Comitatus Deſmoniæ caput, ad æſtuarium Jerni fluvii, vulgò *Maire Flud*, 25. milliaribus circiter ab Oceano, uti 45. à Corcagia, 60. à Caſſilia in Circium, & 70. à Galliva. Portu gaudet capaci, ſed ſenſim deficit. Ibi aliàs etiam Iverni populi.

Ptol. Juſicum ſeu Juphicum, *Saſſoferrato*, ut aliquibus videtur, oppidum Umbriæ præcipuum, apud Sentinum oppidum exciſum, Fabriano oppido Piceni ampliſſimo vicinum, inter ipſum & Pertiam 7. mill. paſſ. à Foſſato 4.

Tac. Jugantes, populi Britanniæ, *Ugaint* adhuc, teſte Camdeno, dicuntur, in Angliæ ora, apud Cantium. (An Cantiani ſunt, quos Britanni *Y-Caint* vocare ſolebant, an corruptè pro Brigantes ſcribantur, ſubdubitat Camdenus.)

¶ Jugo, *Jugon*, oppidulum Galliæ, in Britannia minori, juxta amnem *Arguenon*. 7. leucis diſtat à fano S. Brioci in ortum Rhedones versùs, & 5. tantùm ab ora maris Britannici.

¶ Jugra ſive Juhra, *Juhorski*, provincia eſt ſeptentrionalis Moſcoviæ, propè mare Boreale, & inter Petzoram provinciam & Condoram. Sunt tantùm in ea aliquot portus in ora littorali, quanquam à quibuſdam ponatur in eo tractu Juhora oppidum.

Vet in. Jugum Ceretanorum, *Puyg Cerdan*, oppidum Hiſpaniæ citerioris, in Catalaunia, ad Pyrenæi montis radices, à Ruſcinone ſive Parpiniano 12. leuc. Orgellam versùs.

¶ Jugum Ceretanorum, *Puigcerda* incolis, *Puygcerdan* Gallis, oppidum eſt Cataloniæ, ad Secorim fluvium, intra montes, Comitatus Cerctaniæ caput. 14. leucis diſtat à Parpiniano in occaſum, uti una leuca à Julia Libyca, & 6. ab Orgela in ortum; eſtque in ipſo limite Galliæ.

¶ Juhones, populi Germaniæ fuere, ubi poſtea Bructeri, & nunc pars Veteraviæ & Diœceſis Trevirenſis Cluverio & aliis.

Tac. Juhonum, *Hoye*, colonia & oppidum etiamnum amplum Belgii, ad Moſam, inter Leodium & Namurcum urbes. Vide Hujonum.

¶ Ivinıacum, *Joigny*, oppidum Galliæ, aliàs Burgundiæ, nunc Campaniæ provinciæ, in colle, ad Icaunam fluvium, cum caſtro Comitis & ponte. 6. leucis diſtat ab Antiſſiodoro in Boream.

Scrip. ¶ Jula, Arabiæ felicis urbs, teſte Ptolemæo.

Germ. Julia, *Giuliers*, regio Germaniæ inferioris, Ducatus titulo inſignis, inter Coloniam Agrippinam & Trajectum ad Moſam, ſub qua Eyſalia regio ad meridiem magna ex parte continetur, ad Boream Geldriæ conterminа. In qua Juliacum urbs primaria. (*Vide Juliacenſis Ducatus.*)

Marti. Julia, quæ Plinio & Antonino Fidentia, *Borgo di S. Donino*, urbs Galliæ Togatæ, inter Placentiam 20. & Parmam 15. mill. paſſ. quæ diù ſine ſede epiſcopali fuit, noſtra tempeſtate ei reſtituta, ſub Archiepiſcopo Bononienſi.

¶ Julia, *Borgo S. Donino*, quæ & Fidentia ſeu Fidentiola dicta fuit, urbs eſt oblonga, ſub dominio Ducis Parmæ, in regiuncula Statu Buxeti dicta, 15. milliaribus diſtat à Cremona in meridiem. Ibi ſanctus Domninus martyrio occubuit anno 303. teſte Baronio.

¶ Julia, *Giula*, urbs munita Tranſylvaniæ, quæ aliàs Ziridava dicta fuit, ut opinatur Sanſo. Sedet juxta amnem *Fekier Keres*, & propè Sarcadium lacum, 20. milliaribus à Waradino ad meridiem, & totidem à Segedino in Eurum. Capta fuit à Turcis 1566. & ab ipſis oppignorata fuit Principi Tranſylvaniæ.

Vet. Inſc. Julia Apulum Ptolemæo, urbs Daciæ, Tranſylvaniæ primaria. Vide Alba Julia.

Script. Germ. Julia, *Geyl*, teſte Mercatore, fluvius Norici, per agrum Salisburgenſem decurrens. In Theſauro Linguæ Latinæ oppidum Norici nominatur: cum apud Plinium Julia oppidum ſit Galliæ Togatæ.

Plin. Mel. & al. Julia Cæſarea, urbs Mauritaniæ Cæſarienſis primaria, priùs Jol, à Juba Rege condita, poſteà in Cæſaris honorem Julia Cæſarea dicta. Hic Carolus V. Imperator anno ſalutis 1541. urbem expugnaturus, inſignem cladem, maris tempeſtate diutina amiſſa claſſe ingenti, pertulit. Vide Jol.

¶ Julia Cæſarea, urbs Mauritaniæ, nunc, teſte Sanſone, eſt *Tenez*, urbs regni Algerii, in ora maris Mediterranei & in provincia Teneza dicta. Sedet ad radices montis, & portu gaudet commodo uti & caſtro. 125. milliaribus diſtat ab Algerio in occaſum, & ferè 90. à Quiza urbe in ortum. Malè autem interpretantur Algerium plurimi recentiores, ut Sanſon docet pluribus in deſcriptione Africæ.

Plin. Julia Campeſtris, *Beni Tendi*, teſte Marmolio & aliis, *Banitude*, urbs Mauritaniæ Tingitanæ mediterranea, à Lixo 40. mill. paſſ. in ortum diſtans, quæ & Auguſti colonia, Babba Plinio dicitur.

Latin. Pacat. Julia clauſtra, locus intra Alpes Julias, quo ex Carnis in Noricum tranſitur, *la Chiuſa* vulgò, à Glemona oppido Carnorum 14. in Boream Villacum versùs, ab Utino 30.

Plin. Julia fama, quæ & Seria Plinio dicitur, oppidum Hiſpaniæ Bæticæ, apud Anam fluvium, in Luſitaniæ confinio, *Seria* adhuc, teſte Floriano, & Tarapha dicitur, nunc pagus apud Ayamontem oppidum.

Plin. Julia felix. Vide Berytus.

Plin. Julia liberalitas. Vide Ebora.

Ptol. Julia * Libyca, *Llıvıa*, teſte Floriano, vel *Liavia*, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis, in Aragonia, apud montis Pyrenæi radices, à Cæſarauguſta 90. leuc. in Boream versùs Aquitaniam diſtans: quæ *Ivſa* aliis dicitur. (* λιωυνκ in Seldeni manuſcripto.)

¶ Julia Libyca eſt *Llivia*, oppidum Comitatus Ceretaniæ, in Catalonia, ad Secorim fluvium, Livia dicta in libro Juliani Toletani de expeditione Wambæ Regis Gothorum: mœnium Livianorum mentio apud Sidonium, qui ſe illic exilium toleraſſe ſcribit. Diſtat 15. leucis in occaſum à Parpiniano, & una leuca à Jugo Ceretanorum ſeu *Puigcerda* in ortum; eſtque in ipſo confinio Galliæ.

Ptol. Plin. Julia Myrtilis, *Mertola*, oppidum Hiſpaniæ Luſitanicæ antiquum & præclarum, apud Anam fluvium, in regno Portugallico, inter Pacem Juliam & Sylvam urbem 9. leuc. Serpæ & Mauræ finitimum, ad 4. & 5. leucas diſſidens.

¶ Julia Myrtilis, ſeu & myrtilis tantùm, *Mertola*, oppidulum eſt Luſitaniæ trans Anam, versùs confinia Algarviæ, ſatis munitum, in tractu montuoſo, 25. leucis Luſitanicis diſtat à Pace Auguſta in auſtrum, 9. à Maura, & 4. à Serpa, 3. autem à Sylvi in ortum; ſubeſtque dominio Regis Portugalliæ.

¶ Julia nova, *Giulia nova*, oppidum regni Neapolitani, in Aprutio ulteriori & in ora maris Adriatici. 20. circiter milliaribus diſtat ab Aſculo Piceno in ortum, & 18. à Penna in Boream.

Plin. Julia pietas, (vide Pola.) urbs Iſtriæ.

Plin. Julia reſtituta. Vide Segeda.

Plin. Julia Traducta. Vide Tingi.

¶ Juliacenſis Ducatus, *Duché de Juliers*, provincia Germaniæ inferioris, inter Rhenum ad ortum & Moſam ad occaſum. Rura fluvio in duas partes dividitur; ſubeſtque Duci Neoburgenſi è familia Bavarica, cum antea habuerit Duces proprios & potentiſſimos. Terminatur à ſeptentrione Gueldria ſuperiori, ab ortu Diœceſi Colonienſi, ab occaſu Ducatu Limburgenſi, à meridie Eiffalia & Diœceſi Trevirenſi. Dicitur ab incolis *Hertzogthumb van Gulick*. Ejus primaria eſt Juliacum, *Juliers*, urbs permunita.

Tac. Amm. Juliacum, *Gulick* & *Giulick*, urbs Germaniæ inferioris, Juliæ Ducatus caput, inter Coloniam Agrippinam 6. & Trajectum ad Moſam in occaſum 8. leuc. ab Aquiſgrano in Cæciam 4. Incolæ Juliaceoſes: qui Gugerni a veteribus dicti putantur.

¶ Juliacum, *Gulick* incolis, *Juliers* Gallis, urbs eſt munita, ad Ruram fluvium, & Juliacenſis Ducatus caput, cum arce fortiſſima. Pluries capta & recepta fuit, & tandem ad Hiſpanis reddita Duci Neoburgenſi virtute pacis Pyrenæorum anno 1660.

¶ Julienſes, Carnorum populi in Italia, teſte Plinio, in Julio Carnico, ad radices Alpium.

Strip. Germ. Julinum, *Wollin*, urbs olim Germaniæ ampla & clara, ut ejus rudera adhuc teſtantur, in ora Pomeraniæ, in inſula continenti vicina, nunc tantùm pagus, olim urbs epiſcopalis, cui Caminum urbs in eadem ora ad 2. leucas in ortum diſtans ſucceſſit, à Stetino 8. in Boream.

¶ Julinum, *Wollin*, urbs aliàs ampla Germaniæ, nunc autem oppidulum tenue Pomeraniæ, in inſula Julinn dicta nunc *Wolliniſche Werder*, juxta ramum Oderæ *Diwenow* dictum; quo ex palude *Groſs Haff* egreditur, vix 3. milliaribus Germanicis ab ora maris Baltici in meridiem, & 7. à Stetino. Fuit aliàs emporium celebre, nunc arce gaudet munita, & ſubeſt dominio Svecorum pace Monaſterienſi.

Ant. Ptol. Juliobona, *Honfleu*, teſte Petro Divæo, vel *Honfleur* oppidum Galliæ Celticæ, in Normannia, apud oſtia Sequanæ fluvii, contra Hareflu ctum oppidum, à Rothomago urbe 17. leuc. in Boream diſtans. Sed Turnebo eſt *Villebon*, pagus finitimus, aliis l'*Islebonne*

¶ Juliobona, oppidum Caletum alias, nunc autem urbs Normanniæ, *Honfleur* dicta à quibuſdam. Brietio autem, Sanſoni, & aliis omnibus eſt *Lillebonne*, urbs parva propè Sequanæ æſtuarium, 6. leucis a Portu Gratiæ in ortum Rothomagum versùs, a qua 8. leucis recedit in Cæciam.

Ptol. Juliobona altera, *Wien*, & Italis *Viena*, urbs Pannoniæ ſuperioris, ad Danubium, Auſtriæ caput, & adversùs Turcas optimè munita, amplaque, in Norici & Ponnoniæ confinio, quæ Antonino Vindobona, & veteri inſcriptioni Ala Flaviana. Vide ibi.

Plin. Ptol. Juliobriga, urbs Hiſpaniæ Tarraconenſis, in finibus Cantabrorum, quæ Cluſio & Taraphæ *Logronno* nominatur, urbs ad Iberum, in Caſtellæ veteris & Navarræ confinio, inter Nagaram 4. & Calagurrim 8. leuc. Floriano autem eſt *Oliva*, oppidum Navarræ, & Henrico Coquo eſt *Aquilar del Campo*. Sed omnes hallucinantur. Nam Juliobrica a Plinio in Cantabris apud fontes Iberi fluvii deſcripta eſt, quæ nunc *Fuente d'Ivero*, oppidum vel non longè jacens.

¶ Juliobriga, oppidum Cantabrorum, nunc quibuſdam eſt *Fuente d'Ebro*, vicus ad fontes Iberi fluvii. Aliis autem eſt *Val de Vieſſe*, vicus ad Iberum, 5. leucis Hiſpanicis ab ejus fontibus in ortum, & in Caſtella veteri, 20. circiter leucis a Logunno in occaſum.

Script. Gall. Juliodunum, *Ludun* teſte Paradino, oppidum Galliæ Celticæ haud obſcurum, in finibus Pictavorum, medium inter Ambaciam ad ortum & Luxionam ad occaſum 24. leuc. inter Pictaves vero & Semurium 7. Andegavos versùs.

¶ Juliodunum, *Loudun*, urbs eſt Galliæ, in Pictavenſi provincia, in colle, a qua regiuncula adjacens dicitur *le Lodunois*. 6. leucis diſtat à Salmurio in auſtrum, 10. a

Ptol. Pictavio in Boream, & 18. tantùm ab Ambacia.

Juliola, *Longoſardo* Nigro, ſeu *Lugoſardo* aliis, oppidum Sardiniæ exiguum in ora Boreali, ex adverſo Bonifacii oppidi Corſicæ.

¶ Juliola, oppidulum Sardiniæ, nunc eſt *Caſtro Doria*, in ora occidentali, ubi incipit Borealis. 10. milliaribus diſtat a Tibula in ſeptentrionem versùs Fretum Taphros, Cluverio, Brietio, & aliis teſtibus.

Ptol. Juliomagus, Andes Cæſari, Andegavi Plinio & aliis, urbs Galliæ Celticæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Turonenſi, inde 30. leuc. in occaſum, Nannetes versùs, 16. Ducatus & accademia, & Andegavenſis regio-

Vet. Inſc. nis caput, *Angers* vulgò.

Juliomagus altera, *Pfullendorff*, teſte Rhenano, urbs Germaniæ, in Svevia Ciſdanubiana, inter Conſtantiam 5. & Tubingam urbem Ducatus Wirtembergenſis trans Danubium in Boream 6. leuc.

¶ Juliomagus, oppidum Germaniæ quibuſdam, eſt vicus *Pfullendorf*, Cluverio autem eſt *Dutlingen*, oppidum

Sveviæ, ad Danubium fluvium, ditionis Virtembergenſis, 5. milliaribus Germanicis à Scafuſia in Boream, uti 7. à Conſtantia etiam in Boream, & 7. à Tubinga in meridiem.

Plin. Ant. Ptol. Juliopolis, urbs Bithyniæ, ſeu Phrygiæ magnæ, in confinio, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Sardiano, inter Dadaſtanam ad occaſum 26. & Ancyram Galatiæ in ortum 65. mill. paſſ. ex Itinerario Antonini.

Strab. Juliopolis, à priore, ut videtur, diverſa, urbs Bithyniæ, apud Olympum montem, ex Gordo vico urbs effecta, teſte Strabone. Juliogordus Ptolemæo, *Begaſar* hodie, urbs clara, ab Ancyra 100. mill. paſſ. in occaſum recedens.

¶ Juliopolis, urbs Bithyniæ, quæ etiam Gordiucome dicta fuit, & nunc *Begaſar*, teſte Caſtaldo. Eadem eſt cum ſuperiori, ut opinatur Ortelius cum aliis.

Ant. Julium Carnicum, *Zuglio*, oppidum olim Carnorum, intra Alpes Julias, ſeu Norici, urbs quondam præcipua, teſte Ptolemæo, nunc pagus. Vide Carnicum Julium. Quidam Goritiam eſſe putant, ut apud Theſaurum Linguæ Latinæ, ubi pro *Goritia* ſcriptum eſt *Golitia*.

¶ Julium Carnicum quibuſdam eſt *Zuglio* incolis, *Zoil* Germanis, vicus Forojulienſis provinciæ, propè fontes Buti amnis, ad radices Alpium, 4. milliaribus à Ponte Fellæ in occaſum. Sed nulla ibi via ſtrata eſt. Lazius autem credit Julium Carnicum eſſe *Pontafella*, id eſt, Pons ad Fellam amnem, oppidum medium in Foro-Julio, & medium in Carinthia ſitum, 6. milliaribus Germanicis ab Urino in Boream, & 7. à Villaco in auſtrum, ubi tranſitus Alpium: quod probabilius; 5. autem milliaribus diſtat à Juliis clauſtris in Boream.

Plin. Julium præſidium, quod & Scalabis Plinio, Scalabiſcus Ptolemæo, *Santaren*, urbs olim clariſſima Luſitaniæ, & conventus multarum urbium, nunc oppidum ampliſſimum ad Tagum, ab Ulyſſipone 13. leuc. in ortum Toletum versùs. Aliis eſt *Trugillo*, urbs Luſitaniæ, in Extremadura. Sed Morali, Varrerio, Olorio, & aliis, *Santaren* indigitantibus, credendum.

¶ Junamenſis regio, *Iunam* ſeu *Junnam*, provincia eſt ampla regni Sinarum, ſupra Tunquinum regnum, & maximè ad occaſum extenſa, versùs Indiam extra Gangem. Ejus urbes ſunt Junamum, *Iunam*, Mealcanum, *Mealcan*, Linganum, *Lingan*. & Talium, *Tali*.

¶ Junamum, *Junam* ſeu *Junnam Fu*, urbs ampla regni Sinarum, & provinciæ cognominis caput, in mediterraneis, & juxta lacum parvum cognominem, teſte Martino Martinio.

¶ Juncalaonum, *Juncalaon*, urbs Indiæ ulterioris cum portu in ora ſinus Gangetici & in ditione Regis Siami; diſtatque centum milliaribus ab urbe Ligoria in occaſum, & 400. circiter ab urbe India regni primaria in auſtrum.

Ant. Plin. Juncaria, *Jonquera*, oppidum Hiſpaniæ citerioris, in Catalaunia, inter Helenam 5. & Gerundam in meridiem 8. leuc. occurrens, Ficeriæ propinquum ad 3. leucas. * Jugaria Ptolemæo in codice Græco. Ibi campus Juncarius, teſte Strabone (* in nonnullis exemplaribus Ιουγκαρια, in Seldeni manuſcripto.)

¶ Juncaria, *Junquera* incolis, *Jonquére* Gallis, oppidulum eſt Cataloniæ, in regiuncula *Ampurdan* dicta, ad radices montium Pyrenæorum, & juxta tranſitum *le col de Pertus* dictum; eſtque inter Helenam ad Boream & Gerundam ad meridiem, in ipſo confinio Galliæ & Comitatus Ruſcinonenſis, & 3. leucis ab ora maris Mediterranei.

Junganni, populi Ligures, corruptiſſimè pro Ingauni in Theſauro Linguæ Latinæ ſcribuntur.

¶ Juniuladiſlavia, *Inowladiſſow* Germanis *Inowloez* Polonis, urbs parva Poloniæ majoris, Palatinatus Juniuladiſlavienſis caput, in Cujavia, ad Noteſium fluvium, cum arce alias munita, 7. milliaribus Germanicis ab Uladiſlavia in occaſum, & vix 2. à Guplo lacu in Boream.

Aim. Junna, *Juine*, teſte Ortelio, ſed mihi *Yonne* videtur, fluvius Galliæ Celticæ, qui ex Burgundia Ducatu per Senonas in Sequanam fluvium defertur.

Plin. Junonia, Heras Ptolemæo, *Madera*, teſte Nigro, inſula una ex Fortunatis, Hiſpaniæ propior, à Gadibus 164. leucis Hiſpanicis in meridiem, versùs Autololam 100. diſtans, ſic à lignorum copia ab Hiſpanis nominata. Sed ex Plinio Junonia 750. mill. paſſ. recedit, ver-

ſùs Fortunatas 250. ex quo nequit eſſe quæ *Madera* nunc dicitur; niſi quis dicat duas eſſe apud Plinium hujus nominis inſulas, quarum remotior 270. mill. paſſ. diſtet, propior verò ſit *Madera*. Vide Heras & Helii.

¶ Iunonia, inſula una ex Fortunatis, quæ & Iunonia major, vulgò *Forteventura*, una ex Canariis inſulis, maximè ad ortum extenſa. Ejus longitudo eſt 25. leucarum, & latitudo 15. circiter. Dicta fuit etiam alias Herbania Sanſone teſte; & diſtat 12. leucis ab ora Africæ, & 16. à Canaria inſula. Iunonia minor, altera ex inſulis Fortunatis, vulgò nunc *Lanceguetta* dicta, & una ex Canariis inſulis, teſte Sanſone. Diſtat 6. leucis à Iunonia maiori; eſtque longa 16. leuc. & lata 10. Subeſt utraque dominio Hiſpanorum cum aliis Canariis inſulis.

Mel. Iunonis ara, Iunonis promontorium Plinio, Iunonis fanum Ptolemæo, *Trafalgar*, teſte Tarapha, promontorium & locus Gadium inſulæ. Aliis eſt *Porto di S. Maria*: Sed hoc oppidum eſt in ora Bæticæ.

¶ Iunonis ara, ſeu, & meliùs, Iunonis promontorium, in Hiſpania Bætica, nunc *Cabo Trafalgar*, eſt in ora occidentali Vandaliciæ, ubi incipit Fretum Herculeum, in parte auſtraliori Hiſpaniæ. Diſtat 9. leucis Hiſpanicis à Gadibus in meridiem, & 10. a Calpe in occaſum.

Liv. Iunonis Laciniæ templum, *Nao*, *&* *Manna*, teſte Gabriele Barrio, locus erat in ora magnæ Græciæ, inter Crotonem urbem & Lacinium promontorium, à Crotone 6. mill. paſſ. in meridiem diſtans, teſte Livio.

Liv. Iunonis promontorium, *Capo Giallo*, teſte Nardo, promontorium Peloponneſi, in ora ſinus Corinthiaci, contra Sicyonem urbem.

Iunonis ſacrum, ſeu templum, *S. Maria di Corte*, teſte Cic. Quinctino Heduo, promontorium Melitæ inſulæ, (cum Ptol. ædicula) in montis vertice, apud oram littoralem.

¶ Iunopolis, Ponti Paphlagonici urbs, in Aſia minori. De ea fit mentio in Concilio Nicæno.

¶ Iunxus, fluvius Africæ, in Mauritania Tingitana apud Melam, qui eum proximè Lixum urbem ſtatuit.

Scrip. Belg. Ivodium, *Yvois*, oppidum Belgii, in Ducatu Lucemburgenſi. Vide Epoiſſius.

Ivollum, *Vylack*, teſte Lazio, oppidum Pannoniæ ſuperioris, in Hungaria, apud Danubium, medium inter Teutoburgium & Bononiam 3. leucis Hungaricis.

¶ Ivollum oppidulum eſt Pannoniæ inferioris, inter Teutoburgum ad Boream & Bononiam ad auſtrum; quanquam à quibuſdam juxta Dravum ponatur. Subeſt dominio Turcarum.

¶ Iura, *Iura Yl*, inſula Scotiæ, ei adiacens ad occaſum, & Hebridum una, ad Boream Hylæ inſulæ. Habet tantùm aliquot caſtra in ora orientali.

Cæſar. Plin. Iura, Iuraſſus Straboni & Ptolemæo, mons Galliæ Belgicæ, Sequanos ab Helvetiis diſcludens: non Galliæ Narbonenſis, ut ſcribit Ortelius. Hic variè vulgò nominatur: nam in Genevenſium & Equeſtrium confinio *Mont de S. Claude*, *Iuras* *&* *Iurten* dicitur: in confinio Baſilienſium *Pierreport*, & *Botzberg*, ad meridiem *Sebaſfmat*, *&* *Blamberg*, ac *Leeberg* ab Helvetiis appellatur: circa ortum Dubis fluvii *Ioux*: aliaque habet nomina; eſt enim maximus, Rhenum fluvium attingens in ortum & Lemanum lacum ad meridiem. De quo Iacobus Sannazarus libro 3.

Oſtendit ſacrum mons ubi Iura nemus.

¶ Iura ſeu Iuraſſus, Gallis *le Mont Iura* ſeu *le Mont S. Claude*, in ejus parte auſtrali, mons eſt Galliæ Lugdunenſis. Varia pro locorum diverſitate ſortitur nomina ab Helvetiis & Germanis. A ſeptentrione Rhenum uſque porrigitur, & à meridie Genevam atque Breſſiam provinciam attingit; ejuſque pars minuta, *le Credo* dicta, uſque ad Rhodanum fluvium extenditur quatuor leucis infra Genevam.

Proco. Iuſtiniana prima, quæ & Achridus, Lychnidus Ptolemæo, *l'Ocrida*, & Turcis *Giuſtandil*, teſte Leunclavio urbs archiepiſcopalis Macedoniæ, ad Lychnidum lacum, à Dyrrachio 70. mill. paſſ. in ortum Theſſalonicam verſùs: quæ etiam *Priſrien*, teſte Iacobo Luccaro Epidaurio.

¶ Iuſtiniana prima, quæ nunc *Locrida*, urbs eſt ampla in excelſo colle, ad lacum, in Macedonia, ubi aliàs Daſſaretæ, in Pelagonia tractu; ſubeſtque dominio Turcarum. Ibi natus Iuſtinianus Imperator.

Proco. Iuſtiniana ſecunda, Vlpianum Ptolemæo, Villa Vlpiana Iornandi, *Villa Procopiana*, teſte Lazio, urbs epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Achridenſi Myſiæ ſuperioris, in Dardaniæ & Macedoniæ confinio, Scupi finitima, inde 6. leucis in occaſum diſtans, à Sophia ſupra 15. in auſtrum: *Vulpia* nunc.

¶ Iuſtiniana ſecunda ſeu Vlpianum, urbs Mœſiæ ſuperioris, in confinio inferioris, longè à Macedonia in Arctos. 50. milliaribus diſtat à Scupi in Boream, uti Curop. & 60. à Sophia. Nunc *Vulpia* dicitur, ſub dominio Turcarum, & 40. milliaribus diſtat à Danubio fluvio in meridiem.

Iuſtiniana tertia Chalcedon, urbs archiepiſcopalis Bithyniæ in ora contra Byzantium, teſte Curopalate, dicta eſt.

Iuſtinopolis, Ægida Plinio, urbs Iſtriæ primaria, Lib. epiſcopalis ſub Patriarcha Aquilejenſi, inde 35. mill. Conc. paſſ. in ortum diſtans, in ora littorea, in peninſula, vulgò propterea *Cave d'Iſtria* appellata. A Iuſtino Imperatore illius inſtauratore nomen habet; inter Tergeſtum ad occaſum 10. & Parentium in ortum 30. mill. *Gafers* Germanis.

¶ Iuſtinopolis, *Capo d'Iſtria* dicta, 24. milliaribus diſtat à Parentio in Boream, & 10. a Tergeſte in auſtrum; ſubeſtque dominio Reipublicæ Venetæ.

¶ Iutia, *Iutland*, alias Cimbrica Cherſoneſus, regio ampla Daniæ regni, *&* in modum peninſulæ extenſa à meridie in ſeptentrionem, *&* tantùm continenti juncta versùs auſtrum, ubi terminatur à Germania. Ab occaſu habet mare Germanicum, & ad Boream & ortum ſinum Codanum ſeu mare Balticum. Dividitur in ſeptentrionalem & meridionalem. Septentrionalis Iutia, vulgò *Nort Iutland* dicta, dividitur in quatuor partes ſeu Diœceſes, nempè in Ripenſem, Arhuſienſem, Alburgenſem, & Viburgenſem, ubi ſunt urbes cognomines. Iutia meridionalis, *Sud Iutland*, quæ aliter dicitur Ducatus Slevvicenſis, dividitur in ſeptem partes. Sed pars ejus meridionalis ſubeſt dominio Ducum Sleſvicenſium è familia Regum Daniæ. Ibi urbes præcipuæ Sleſvicum, Flensburgum, Haderslebia, & Apenroa.

(*Iutia urbes:*

Alburgum, Alborch.
Appenroa, Appenrade.
Arhuſia, Arhuſen.
Coldiga, Koldinguen.
Flensburgum, Flensborg.
Fridericopolis, Friderickſtadt.
Haderslebia, Hadersleben.
Huſumum, Huſum.
Ripa, Rypen.
Slevicum, Sleſvvick.
Tondera, Tonderen.
Teninga, Tonning.
Viburgum, Wiborch.)

Iuturna, fons & lacus parvus Latii, apud Numici- Val. Max. um fluvium, teſte Servio, *Treglio* nunc, teſte Giraldo, ſic à nympha. Virgilius libro 12. Æneidos:

Iuturnam miſero (fateor) ſuccurrere fratri
Suaſi.

Eſt & Juturna fons Romæ, in Velabro, ubi nunc ſacra Villa ædes S. Mariæ liberatricis.

¶ Iuturnæ lacus ante complures annos aqua per ſubterraneum meatum deducta exſiccatus eſt à Cardinale Serra, qui villam eo loci habebat; & ſalubritatem aeris exſiccato lacu locis vicinis reddidit: quod etiam Inſcriptiones Vrbani VIII. Pontificis Maximi ad Caſtrum Gandulphi poſitæ teſtantur. Plin.

Iuvantius, *Tordino*, teſte Volaterranno, fluvius Prægutiorum, in Aprutio, Interamnam urbem præterfluens; qui aliis Batinus dici videtur.

¶ Iuvantius fluvius nunc *Trentino* dicitur. Labitur juxta Interamnam ſeu Teramum in Aprutio ulteriori, & in ſinum Venetum ſe exonerat. Ant.

Iuvavia, Iuvenſe ſeu Iuvavienſe caſtrum libro Notitiar. *Saltzburg*, teſte Othone Friſingenſi, cum Lazio & aliis, urbs archiepiſcopalis Norici, in Bavaria, ad Iuvavium fluvium, quæ Laureaco urbi Norici ad Danubium, olim metropoli, nunc exciſæ, ſucceſſit, inter Oenipontem 17. & Lintium 15. leucis. à Monacæio 17. Villacum verſùs in ortum 24. Cujus Archiepiſcopus regionis, in qua duæ urbes & plura oppida continentur, eſt dominus.

¶ Iuvavia, ſeu Iuvavium, Ptolemæo Pœdicum, eſt *Saltzburg*, urbs ampla Bavariæ, ad amnem Iuvavium, 12. mil-

milliaribus Germanicis à Lintio in Circium, et totidem à Paſſavia in meridiem. Ejus ditio adjacens ſatis ampla eſt; diciturque Archiepiſcopatus Saliſburgenſis, *Ertzbiſthumb Saltzburg* incolis. Subeſt tota dominio Archiepiſcopi, & eſt inter Bavariæ Ducatum ad occaſum & Auſtriam ad ortum.

Juvavius fluvius, Juvaviam urbem præterfluens, ex Tauro monte in Carinthiæ confinio ortum habet, ac in Oenum inter Oetingam & Braunodunum Bavariæ urbes influit, vulgò *Saltz*, unde nomen Iuvaviæ, quæ nunc Saliſburgum dicitur.

Prov. Rom. Juvenacium, *Giovenazzo*, urbs Apuliæ Peucetiæ maritima, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Barenſi, inde 12. mill. paſſ. in occaſum, Barolum verſùs 18. Melficto proxima, 3. diſtans. Volaterranus putat eam ſic dici quaſi Juvenis Egnata: ſed Egnatia hinc ſupra 50. mill. paſſ. in ortum recedit apud Monopolim.

Vet. Inſc. Juvenatium, *Adbaſta*, teſte Zanchio, pagus agri Bergomenſis.

Juvencus, ſeu Invectus, ut alii codices habent, fluvius

Plin. Latii, per Fucinum lacum fluens, à Vibio Sequeſtri Pitornius appellatus, *Giovenco* Leandro; ſed errat, nam Invectus apud Plinium non fluvii nomen, ſed participium eſt.

Mel. Juverna, inſula. Vide Hibernia, eadem enim eſt. Hæc malè *Irlandt* in Theſauro Linguæ Latinæ indigitatur: *Irlandt* enim eſt Thule. Vide ibi.

¶ Ixarium, *Ixar*, oppidum Hiſpaniæ, in Aragoniæ regno, juxta Martinum fluvium Ducali titulo inſignitum 16. leucis diſtat à Cæſarauguſta in auſtrum Dertuſam verſùs.

Steph. Ixias, Inia alii legunt, *Carolei*, teſte Barrio, oppidum agri Conſentini, Menecinæ oppido proximum. Vide Inia.

¶ Izatha, Mauritaniæ Cæſarienſis oppidum, teſte Ptolemæo.

K

¶ KAimachitæ, *kaimachites*, populi Tartariæ magnæ longè latèque diffuſi, juxta magnum fluvium Ghammam, & inter regionem Mongal ad Boream et regna Thibeti & Tanguti ad meridiem. Hinc mare ad ortum adjacens dicitur mare kaimachitarum, teſte Sanſone.

¶ Kaniovia, *kaniovv*, oppidum munitum Poloniæ, ad dextram Boryſthenis fluvii ripam, ſupra introitum Roſſii fluminis, quà in Boryſthenem cadit, in Ucrania & in Palatinatu Kiovienſi, ſub Coſaccis. Diſtat 7. milliaribus Germanicis à Czircaſſia in Boream Kyoviam verſùs, et vix tribus infra Trethymiroviam.

¶ Kanbura, *kaufbeurn*, urbs Germaniæ, in Svevia provincia et in Algea tractu, Latinè dicta emprus pagus. Parva eſt admodum, ſed Imperialis jam à tempore Conradi ſecundi, ad amnem Wertacum, quinque milliaribus Germanicis à Memminga in ortum diſtans.

¶ Kecium, ſeu Tunquinum, *Kecio*, quæ & *TunKin*, urbs ampla Indiæ ulterioris, et regni Tunquini caput, ad fluvium cognominem. Vix 40. milliaribus diſtat ab ora littorali et à ſinu Cocinſinæ in Circium, & 150. à confinio Imperii Sinarum in meridiem.

¶ kemi, *kemois*, populi ſunt regni Cocinſinæ, ad occaſum extenſi, inter montes & deſerta.

¶ Kerrienſis Comitatus, *kerry Countie*, quibuſdam Kilkovia, Comitatus Hiberniæ, in Momonia regione, cujus caput Ardatum. Habet ad Arctos Connaciam, & ad auſtrum Deſmoniæ Comitatum; eſtque juxta Oceanum occidentalem.

¶ Kexholmia, *kexholm*, provincia Sveciæ in Finnia regione, alias ſub dominio Moſcorum, nunc paret Svecis ab anno 1617. Ejus caput eſt Kexholmia caſtrum, *Kexholm*, in ora lacus Ladogæ, in oſtio fluvii *Voxen*, quod à Ruthenis *Carelogorod* dicitur; eique adjacet oppidum, quod ſimul cum arce permunita pridie Nonas Novembris anno 1580. occupavit Pontus *de la Gardie* Gallus, Heros fortiſſimus, qui maxima & penè incredibilia facinora edidit & invictas Moſcorum arces Ivanogorod Jamagorod, Cuporiam, et Livoniæ urbem Narvam, cum pluribus aliis anno 1581. Svecorum jugo ſubjecit, ac tandem fluvii Narvæ undis ſubmerſus eſt.

¶ Kiburgium *kiburg* oppidum Helvetiorum, in pago Tigurino, unde aliàs Comites alicujus nominis. Sedet ad amnem *Toſſ*, duabus leucis à Tiguro in ortum Conſtantiam verſùs.

¶ Kila, ſeu Koila, *Kile*, provincia Scotiæ. Vide Covalia. *Script. Lib.*

Kilchennia, *Kilkenny*, quaſi Fanum S. Canici, urbs Hiberniæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Dublinenſi, in Laginia, à Dublino ad 35. mill. in Africum diſtans, Oſſeriæ & Leiglino propinqua: accademiam habet.

¶ Kilchennia, urbs eſt Lageniæ, Comitatus kilkennienſi caput, ad Nauram fluvium. 50. milliaribus diſtat à Dublino, 20. à Caſſilia in ortum, et 28. à Waterfordia in Boream; eſtque ampla et munita.

Kildaria, *Kildare*, urbs Hiberniæ, in Laginia regione, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Dublinenſi, inter Dublinum ad Boream 20. & Waterfordiam ad auſtrum 40. mill. diſſita. *Prov. Rom.*

¶ Kildaria urbs, Comitatus cognominis caput, in Lagenia, 25. milliaribus diſtat à Dublino in occaſum, & 50. à Waterfordia in Boream.

¶ Kildarienſis Comitatus, *Kildare Countie*, Comitatus Hiberniæ, in Lagenia provincia, inter Comitatum Dublinienſem & Comitatum Regis. Ibi urbs præcipua Kildaria.

¶ KilKennienſis Comitatus, *KilKenny Countie*, Comitatus Hiberniæ, in Lagenia provincia. Habet ad occaſum Momoniam et ad ortum Comitatum Caterloghenſem.

¶ Kilmalocum, *Kilmalock*, urbs Hiberniæ, in Momonia provincia et in Comitatu Limericenſi, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Caſſilienſi. 18. milliaribus diſtat à Limerico in auſtrum, & 28. à Corcagia in Boream.

¶ Kilmoria, *Kilmore*, urbs eſt Scotiæ, in Knapdalia provincia, ad lacum ſeu æſtuarium *Fynn*; eſtque epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Glaſcovienſi. 15. milliaribus Scoticis diſtat à Stephanodino in auſtrum, & 32. à Dumbritonio in occaſum.

¶ Kinſalia, *Kinſale*, urbs Hiberniæ & Momoniæ provinciæ, in Comitatu Corcagienſi. Gaudet portu capaci, eſtque epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Caſſilienſi. 15. milliaribus diſtat à Corcagia in meridiem.

Kiovia, *Kiovv*, urbs Sarmatiæ, in Lithuania, ad Boryſthenem fluvium, olim archiepiſcopalis et metropolis maxima, nunc exciſa, à Circaſſis urbe 25. leucis in Boream, Smolenſcum verſùs ſuper 80. *Script. Ptol.*

¶ kiovia, *Kiovv* Polonis, *kioff* Germanis, urbs eſt ampla Poloniæ, in Volhinia inferiori, cum arce munita. 40. leucis Polonicis diſtat à confinio Moſcoviæ in occaſum. Varias experta eſt vices a viginti annis. Sed hiſce ultimis temporibus data fuit Moſcis per Coſaccos. Magnificam olim & amplam urbem fuiſſe teſtantur murorum ruinæ, ferè octo milliarium circuitu eam ambientes, ut & Templum in ea ſplendidum. Ipſa civitas verſùs ſeptentrionem ædibus repleta eſt, ac caſtro et militaribus ſtructuris munita. Reliquam partem verſùs occaſum et meridiem ligneum ſeptum ambit. Condita fuit kiovia à kio Principe quodam Ruſſico anno 861. & ab eo tempore ſedes fuerat Imperii Ruſſici; poſteaque habuit Principes proprios. Anno 1615. capta fuit & vaſtata à Tartaris, & ab illo tempore nunquam compos fieri potuit antiquæ magnificentiæ.

¶ knapdalia, *knapdaile*, provincia Scotiæ verſùs occaſum, & inter provincias Lornam ad Boream & Cantieram ad auſtrum. Ejus præcipua urbs eſt kilmoria.

¶ kockenhuſium, *kockenhauſſ*, oppidum eſt Livoniæ in Litlandia provincia, ad Dunam fluvium, aliàs juris Polonici, nunc Svecici. 70. milliaribus diſtat à Riga in ortum.

¶ Kola, *kola*, oppidum Lapponiæ Moſcoviticæ, cum portu ad oſtia fluvii cognominis in ora Oceani Glacialis. Valdè frequentatur à Batavis. In viciniis eſt etiam lacus *Kola* dictus.

¶ Koniſberga, *Koniſberg*, Pruſſiæ Ducalis urbs primaria. Vide Regiomons.

¶ Korſuma, *Korſum*, oppidum Poloniæ, in Ucrania ſeu Volhinia inferiori, ad Roſſi fluvii ripam, à Rege Stephano conditum anno 1585. Ibi Poloni memorabili clade affecti fuere à Coſaccis anno 1648. Diſtat novem leucis Polonicis à Czircaſſia in occaſum.

¶ Kudacum, *kudach* ſeu *kudak*, oppidum Poloniæ, in Ucrania et in Palatinatu kiovienſi, in dextra Boryſthenis ora, infra Samaræ fluvii confluentes mu-

munitum à Polonis anno 1637. ad coercendos Coſaccos ne in mare Euxinum irrumperent. Nunc occupatur Coſaccis ab anno 1648.

L

¶ Laattha, Arabiæ felicis urbs apud Ptolemæum.

¶ Laba, Arabiæ felicis urbs, versùs Elaniticum ſinum, teſte Ptolemæo.

¶ Labaca, Indiæ intra Gangem urbs, in regione Pandanorum, teſte Ptolemæo.

Prov. Rom. Labacum, olim Nauportus, *Labach*, & *Laybach*, urbs Norici, ad fluvium cognominem, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Salisburgenſi, inde 36. leucis, Carniolæ regionis caput, à Vacorio (ſeu Villaco) urbe Carinthiæ 12. leucis in ortum, à Paulo II. Pontifice Maximo cum Nova Urbe, Urbe Auſtriaca, ſede epiſcopali exornata anno ſalutis 1468. Hic ſanguis, ex vino albo ad conſecrationem adhibito converſus, rubei coloris adſervatur, ſic Sacerdote dubitante effectus.

¶ Labacum, *Laubach* incolis, *Lubiana* Italis dicitur, 9. leucis diſtat à Tergeſte in Boream; erediturque à multis Emona antiquorum, Sanſone, Brietio, & aliis teſtibus, qui exiſtimant Nauportum eſſe *Klein Laubach*, ſeu parvum Labacum, oppidulum ad amnem cognominem, duabus leucis ſuprà in meridiem.

¶ Labanis, inſula Arabiæ felicis, in mari Indico apud Plinium.

Sil. Labarus, fluvius Inſubrum, qui à Plinio & aliis Lambrus dicitur.

Liv. Labeatis, lacus Dalmatiæ, apud Scodram urbem, *Lago di Scutari*, ambitu 130. mill. paſs. patens; montibusque undique ſeptus, niſi ad Septentriones. Populi Labeates Plinio & Livio, quorum urbs Scodra, lacum prædictum incolentes.

¶ Labeatis lacus, *Lac de Scutari*, ſeu *lac de Penta* incolis, lacus eſt Albaniæ, in mediterraneis, circuitus tantùm 60. mill. paſſ. circiter.

Prov. Rom. Labellum, *Lavello*, urbs Apuliæ Peucetiæ, in Lucaniæ confinio, apud Aufidum fluvium, à Venuſia 6. mill. paſſ. in Boream, Canuſium versùs 9. epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Barenſi. Sunt ibi antiquitatis veſtigia.

¶ Labellum ſeu Lavellum, *Lavello*, urbs eſt parva provinciæ Baſilicatæ, in regno Neapolitano, 3. milliaribus ab Aufido fluvio diſtans, inter Melphim ad occaſum & Minervinum ad ortum, 12. milliaribus à Canuſio, & in limite Capitanatæ provinciæ.

Ptol. Laberris, *Pennaflor*, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis, in finibus Aſturum, inter Legionem & Ovetum 11. leucis.

Ptol. Laberus, urbs Hiberniæ, quæ Camdeno eſt * *Kildare*, Nigro *Caſſil*: ſed potiùs *Limerick* eſt, urbs epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Caſſilienſi, inde 20. mill. in occaſum, ad Sineum fluvium, in Hiberniæ umbilico, inter Waterfordiam ad ortum 42. & Galviam ad occaſum 32. (* Camdeno eſt *Killair*, caſtrum in Midia regione, Hiberniæ umbilico.)

¶ Laberus oppidum fuit Eblanonum, in Hibernia; ſed quid ſit nunc non conſtat. Alii enim opinantur eſſe *Kildare*, & aliis *Killair* ſeu *Kelleen*, in Media provincia, ad amnem Bovindam.

Liv. Labici populi, Labicum colonia & urbs olim epiſcopalis Latii, nunc oppidum Ducatus titulo honeſtatum, medium inter Tuſculum, & Anagniam in Boream 12. mill. paſſ. ab urbe Roma 24. urbs Labici etiam, & Lavici, (quo nomine apud veteres tàm populi quàm urbs ſignificantur) & Lavicum dicitur. Unde Via Labicana & Lavicana. Populi verò & Labici, & Labicani Livio. Virgilius libro 7. Æneidos:

Et Sacrana acies, & picti ſcuta Labici.

¶ Labici, ſeu Labicum & Lavicum, nunc *Val montone* dicitur, teſte Leandro Alberto; quanquam Cluverius credat eſſe *Zagarolo*, oppidulum magis ad Boream. Hinc via Lavicana, quæ Roma Lavicum ducebat vulgò, nunc *Strada di Valmontone*. Eſt in Campania Romana & in ditione Pontificia. Credit tamen Lucas Holſtenius Lavicum fuiſſe ubi nunc *la Colonna*, caſtrum Campaniæ Romanæ in illo tractu, ſub Tuſculo, quidquid alii in contrarium ſentiant.

Caſ. Labieni caſtra, poſteà Monaſterium Lobienſe, *Lobbe*, & *Lovve*, pagus Belgii cum cœnobio, in Hannonia, apud Binchium oppidum; inde 2. leucis Marieburgum versùs, Laubium, & Laubacum, in vitis ſanctorum. Cujus cœnobii Abbas olim etiam Epiſcopus erat.

¶ Labieni caſtra ſeu Lobienſe monaſterium, nunc *Lobe*, pagus eſt Hannoniæ, ad Sabim fluvium, propè oppidum *Thuin* vix mill. paſſ. & in confinio ditionis Leodienſis.

Labinius, *Lavino*, fluvius Galliæ Togatæ, inter Boniam & Mutinam occurrens, à Bononia vix 8. mill. paſſ. diſtans, apud quem triumviratus inter Octavianum, Marcum Antonium, & Lepidum firmatus eſt, circa prædium Servorum fratrum Bononiæ, ex loci monumentis. App. Alex.

¶ Labiſco, Galliæ Narbonenſis urbs, teſte Antonino.

¶ Labocla, Indiæ intra Gangem urbs, teſte Ptolemæo. Plin.

Laboriæ campi & Laborini, *Terra di Lavoro*, (quod nomen poſteà toti Campaniæ tributum eſt) campi fertiliſſimi circà Capuam, Cales, Calenum, & Sinueſſam, nunc *Territorio di Gaudo*, teſte Sanſelicio.

¶ Labotas, fluvius Syriæ circa Antiochiam, Strabone & Pomponio teſtibus.

Labro, portus Hetruriæ, *Livorno*. Vide Liburnus, ſic enim aliis dicitur. De quo ſic libro 3. Itinerarii: Cic.

Occidua tandem Labronem ſole ſubimus, Virgil.

Labyrinthus, locus Cretæ apud Gortynam urbem inextricabilis, in quo Minotaurus à Theſeo interfectus eſt, Virgilius libro 5. Æneidos:

Ut quondam Creta fertur Labyrinthus in alta.

Labyrinthus apud Suidam adagii ſpecie dicitur de ſtudio alicujus rei difficillimo & inextricabili, cujus finem aut exitum reperire non ſit.

Lacedæmon, quæ & Sparta, Polybio & Pauſania teſtibus, dicta eſt, *Miſitra* Sophiano & aliis, urbs clariſſima Peloponneſi, in Laconica, ad Eurotam fluvium, olim epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Corinthio, nunc metropolis & ipſa, à Corintho 90. mill. paſſ. in auſtrum, inter Methonem ad occaſum & Monembaſiam ad ortum 60. ab Athenis 145. Populi Lacedæmonii; apud quos furtum non modò permiſſum, ſed & commendatum ſcribit Aulus Gellius libro 11. capite 18. Virgilius libro 7. Æneidos: Ptol. Strab. Plin. & al.

At non ſic Phrygius penetrat Lacedæmona paſtor.

¶ Lacedæmon, urbs aliàs clara & ſine mœnibus, nunc parva. Diſtat tantùm ab Athenis centum viginti milliaribus in auſtrum, & 30. à Megalopoli in ortum; ſubeſtque dominio Turcarum cum toto tractu.

Lacetani, populi Hiſpaniæ Tarraconenſis, qui Jacetani Ptolemæo eſſe videntur, & quorum urbs Iacca in Aragonia, à Cæſaraugusta 19. leucis in Boream, inter Svelletanos ad occaſum & Ilergetes ad ortum. Eorum regio Lacetania à Martiali memoratur, (ſed alii Laletania legunt) & Lacetania oppidum præclarum Iaccæ urbi finitimum, ab ea 4. leucis in meridiem, Cæſaraugustam versùs 15. *Sobrarve* vulgò. Caſ. Plin.

¶ Lacitani, populi Hiſpaniæ, Sanſone & Brietio teſtibus, fuere versùs Secorim fluvium, & à Pyrenæis montibus ad Rubricatum & Ebrum uſque protendebantur, inter Ilergetes ad occaſum & Ceretanos atque Auſetanos ad ortum, ubi nunc pars Ilerdenſis epiſcopatus & pars Cataloniæ novæ; ſed longè à Jacca in ortum.

Lachis, *Bellena*, teſte Brochardo, oppidum Paleſtinæ. Sed Beilina aliis Cæſarea Philippi urbs exciſa eſt, in Cœleſyria. Bibl.

¶ Lachis urbs fuit Palæſtinæ, in tertia Tribus Judæ parte, & inter Iechtel & Baſcath, ubi exercitus Sennacherib Aſſyriorum Regis ab Angelo percuſſus eſt.

Laciacum oppidum Norici. Vide Joviacum.

¶ Laciacum, teſte Cluverio, eſt *Gmund*, oppidum Auſtriæ ſuperioris, ad lacum cognominem ſeu *Traunzée* dictum, in Confinio Bavariæ. 5. milliaribus Germanicis à Lintio in Auſtrum, uti 8. à Paſſavia. Ant. Ptol.

Laciburgum, *Lazeniz* Willichio & aliis, oppidum Germaniæ, in Pomerania, apud oſtium Oderæ fluvii, à Stetino urbe primaria 3. leucis in Boream. In Theſauro Linguæ Latinæ malè Roſtochium (quæ eſt urbs primaria Ducatus Magnopolitani, maritima, emporium, & accademia) indigitatur.

Lacinium, *Capo delle Colonne*, teſte Barrio, promontorium magnæ Græciæ, Crotoni urbi finitimum, ab ea 20. mill. paſſ. ferè in auſtrum recedens, ſinum Tarentinum ex adverſo Japygii promontorii (à quo 187. (for- Strab. Ptol. Plin. Mel.

(forſan 87.) mill. paſſ. ſeu 700. ſtadiis teſte Strabone, à freto Siculo 2300.) claudens, & Scylletium finiens, à Gocyntho promontorio auſtraliore, unde ſinus Scylletius incipit, 72. mill. paſſ. ab Iſſa inſula Illyrici 50. in occaſum. Ibi templum erat Junonis Laciniæ. Hinc Lacinius nomen gentis. Ovidius Libro 15. Metamorphoſeon:

Italiam venit, præterque Lacinia templa
Nobilitate Dea.

Et Virgilius libro 3. Æneidos:

Cernitur: attollit ſe diva Lacinia contra.

Nomen habet à Laceno latrone, quem ibi Hercules interemit.

¶ Lacinium promontorium erat Brutiorum, in magna Græcia, in eo tractu ubi nunc pars Borealis Calabriæ ulterioris. 6. milliaribus diſtat à Crotone in meridiem, vix 80. à Japygio promontorio in auſtrum, 56. à Cocyntho promontorio in Boream, 125. ab ora Corcyræ inſulæ in occaſum, et 600. ferè à mari Tyrrheno in ortum; ſed longiſſimè ab Iſſa inſula. *Capo delle Colonne* dicitur ab extantibus columnis templi Junonis Laciniæ, teſte Leandro. Habuit enim Juno Lacinia templum ſuperbiſſimum ad Lacinium promontorium, ipſa urbe Crotone nobilius, ut Livius tradit.

Lacipea oppidum erat Luſitaniæ, in Extremadura, ab Emerita 20. mill. paſſ. Toletum versùs.

Ant. Lacippo, *Porchena* Moletio & aliis, oppidum Hiſpaniæ Bæticæ, in Vandalia, à Tucci 4. leucis. Sed Mela Lacipponem inter Saldubam & Barbeſul deſcribit. Vide Obulco. Plin. Mel. Ptol.

Lacmon, vertex Pindi montis, ex quo Æas & Inachus fluunt, teſte Strabone.

Lacobrica, *Lagos*, teſte Andrea Reſendio cum Vaſæo & aliis, urbs Luſitaniæ apud Sacrum promontorium, à Sylvenſi urbe 7. leucis diſtans, à Pharo 14. in occaſum, ab Ulyſſippone 32. in meridiem. Populi Langobritæ apud Plutarchum. Nomen habet à lacu, & briga, hoc eſt, urbe, ut auctor eſt Feſtus. Strab. Mel.

¶ Lacobriga urbs eſt Luſitaniæ versùs meridiem; in Algarbia, & ſatis munita, cum arce & portu versùs ſinum Gaditanum. 5. leucis Hiſpanicis diſtat à Sacro promontorio in ortum, totidem à Sylvenſi urbe in Circium, & decem à Pharo in occaſum.

Pauſ. Laconica, Laconia Plinio, *Zaconia* Moletio & aliis, *Tzaconia* Leunclavio, *Sacania* aliis, regio Peloponneſi, in ora Auſtrali, quæ & Lacedæmonia, teſte Strabone & Gratio Poeta, quòd in ea Lacedæmon urbs eſt metropolis. Populi Lacones, qui claves inveniſſe putantur. Hinc Lacænus nomen gentis. Statius libro 6. Thebaidos:

Tandem inſperatus media de plebe Laconum.

Virgilius libro 1. Georgicorum:

Sperchiuſque, & virginibus bacchata Lacænis
Taygeta.

Lacones in rebus agendis lunam obſervabant, nam prælium non niſi in plenilunio ex Lycurgi inſtituto committebant. Ex quo adagium emanavit *Luna Laconica*, in eos qui promiſſa aut pacta incerta faciunt, aliquid ne promiſſum fiat cauſantes, ut Lacones cùm lunam cauſabantur, cur aliquid non facerent. Ex Luciano *Laconicus tithymallus* adagium eſt apud Suidam in lippientes, tithymallus enim multus apud Lacones eſt viſum juvans. Lacones etiam, inter alia, ſobrietatis & frugalitatis gratia laudantur, in proverbio dicatur *Laconica cœna* apud Athenæum libro 2. pro cibis parum exquiſitis: ſic apud Plutarchum in vita Lycurgi. Ubi & *poculum Laconicum* pro potatione moderata apud Critiam. Apud Lacones marmor viride & prætioſum eſt, apud Tenarum, de quo Statius in Sylv. libro 1. carmin. 2.

-hic dura Laconum
Saxa virent, &c.

¶ Laconica, ſeu & meliùs, Laconia, provincia Peloponneſi. Cingitur à meridie Laconico ſinu, & partim Meſſeniaco, ab ortu Argolico ſinu, à ſeptentrione terminatur Argia, & ab occaſu Arcadia & Meſſenia. cum. Nuncautem ſimul cum Arcadia uno nomine *Tzaconia* dicitur; ſubeſtque dominio Turcarum à duobus ſeculis.

Strab. Ptol. Laconicus ſinus, *Golfo di Colochina* Caſtaldo & aliis, ſinus ingens Peloponneſi in ora auſtrali, inter Meſſeniacum ad oram occiduam & Argolicum ad oram ortivam, à duobus promontoriis, Tænario ad occaſum, Malea ad ortum, terminatus.

¶ Laconicus ſinus nunc *Golfo di Caſtel Rampani* dicitur ut ego didici pluribus à nautis, qui ſæpè illas oras luſtrarunt; eſtque in ora Laconiæ provinciæ Peloponneſi. Plin.

Laconimurgi, Laconimurgum Ptolemæo, *Lamego* Moletio, urbs Luſitaniæ, in regno Portugallico. Sed ſitus apud Ptolemæum haud congruit. Vide Lameca, ſeu Lamacum.

¶ Laconimurgi, ſeu Laconimurgium, oppidulum fuit Vettonum, in Luſitania, ubi nunc forſan *Colmenar*, caſtrum Extremaduræ Caſtellanæ, versùs montes Carpetanos.

Lactarius mons, Lacteus Procopio, mons Campaniæ circa Veſuvium montem & Stabias, ad Draconem fluvium. Hic Lycterenſis urbs, vulgo *Lettere*, quaſi Lactarenſis urbs, dicta videtur. Caſſio.

¶ Lactarius mons aliàs Campaniæ nunc Principatus citerioris, in regno Neapolitano. Vulgò *Monte di Lettere* dicitur ab urbe cognomine cui inſidet; eſtq; inter Surrentum ad auſtrum & Montem Veſuvium ad Boream, trans Sarnum fluvium. Sed Lucæ Holſtenio *Monte Lattario* dicitur, æquali 3. milliariorum intervallo à Stabiis & Leteris diſtans.

Ant. Lactodurum, * *Bedford*, teſte Camdeno, oppidum Albionis, in Anglia, (ſed eſt *Laughborovv*, pagus proximus Leiceſtriæ, teſte Talboto, aliis *Loughborovv*) à Londino 50. mill. paſſ. in Boream Lindum versùs. (* De *Bedford* Camdenus ita: Lactodurum tamen eſſe Antonini affirmare cum aliis non audeo. Alibi igitur *Stony-Statford*, oppidum Comitatus Buckingamienſis, eſſe exiſtimat.)

Lactoracium, Lactura Antonino, Lactorum ex veteri inſcriptione, Lactoratum ex urbis ipſius monumentis, *Lectoure*, urbs Aquitaniæ epiſcop. ſub Archiepiſcopo Auſcenſi, inde 4. leucis Agennum versùs 5. Condomo propior, 3. diſtans Armeniaci Comitatus caput: ſub quo Caſtora, Vicus, Nogeronum, Euſa, Baraſolonna, Caſa alba, & Avæ oppida. Lib. Prov.

¶ Lactoracum, ſeu Lactora, *Lectoure*, urbs aliàs Auſciorum, in Gallia Aquitanica, nunc in Armeniaco Comitatu, in Vaſconia, in colle, juxta Ægircium fluvium. Diſtat 4. leucis ab Aginno in meridiem, 6. ab Auſciis in Boream, & 10. à Toloſa in Cæciam.

Ptol. * Lacuris *Loquera*, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis, in Caſtellæ & Murciæ confinio, inter Caravacam & Ventam Moralem oppida 4. leucis. Hieronymus Zurita Larcuris legit, & *Alarcos* interpretatur, cum Ptolemæus in codice Græco Lacuris habeat. (* Λακυρις in manuſcripto Seldeni.)

¶ Lacus Felix, *Ober Walsee*, vicus Germaniæ, in Auſtria ſuperiori, ad Danubium fluvium, 5. milliaribus infra Lintium in ortum Viennam versùs.

Ant. Lacus regius, Aquæ Regienſes Victori Uticenſi, urbs fuit Africæ mediterranea, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Carthaginenſi, à Cirta 20. mill. paſſ. Sic ſcribit Ortelius, cùm Aquæ Regiæ & Lacus Regius loca diverſa ſint. Nam Aquæ Regiæ ab Antonino inter Hadrumetum & Suſetulam 50. mill. paſs. diſtantes locantur.

Lade, *Jada* ex tabulis recentibus, inſula parva maris Myrtoi, (non Ægæi, ut ſcribit Ortelius) ante Miletum urbem Cariæ: ubi altera Aſterii dicta, teſte Pauſania. Herod. Strab. & al.

Ladenburgum, *Ladenbourg*, oppidum Germaniæ, ad Necarum fluvium, in Palatinatu Rheni, vix 2. leucis infra Heidelbergam in occaſum Manheimum versùs, antea ferè dirutum, nunc utcumque reparatum.

Ladeni populi (qui perperam Gadeni apud Ptolemæum legi videtur) ſunt mediterranei ſive interiores Scotiæ, inter Meatas ad ortum & Brigantes ad occaſum, quorum regio * Laudonia, vulgò *Lauden & Lothian*, in qua Alata caſtra, urbs primaria, & regia, & accademia, vulgò *Edenburgh*. (* Camdenus dicit eſse totam regionem, quæ Tuedæ fluminis oſtium & Edenburgi Fortham interjacet.)

Ptol. ¶ Ladeni populi fuere Scotiæ, juxta Ottadinos & Selgovas. Habitabant ubi nunc provinciæ *Lauden*, *Merck*, & *Teyſdale*, in Scotia meridionali, Camdeno, Sanſone, & aliis teſtibus.

¶ Ladeſta inſula eſt Dalmatiæ, Stephano Ladeſtum, Tabulis Peutingerianis Ladeſtris, Porphirogenitæ Laſtobon, Dandulo Landeſtina, nunc Italis *Lagoſta*, Slavis *Laſtovo* dicta.

Vet. Inſ. Ladicus mons, *los Codos de Ladoco*, mons Hiſpaniæ Tarraconenſis, in territorio Legionenſi, Pyrenæi montis ramentum, in via quæ à Legione Compoſtellam ducit obvius: in cujus jugo hæc inſcriptio legitur, *Iovi Ladico*.

¶ Ladoga, *Ladoga*, ſeu *LadosKo ozero* Moſchis, lacus totius Europæ ampliſſimus, pro majori parte, in Svecia, in Kekholmia provincia, & partim etiam in Moſcovia

re-

regione & provincia Novogardiæ majoris. In Finnicum ſinum ſe exonerat mediante Nieva fluvio, & ovi ferè ſpecie 36. milliaribus Germanicis longitudinem & 20. latitudinem dilatat, ejuſque Ruſſi vix quintam partem, reliquas Sveci poſſident. Piſcium incredibili copia refertus, urbem Kekholmiam ſalmonum piſcatu diſtat. Ex Ruſſorum opinione nomen ipſi inditum fuit à piſcibus quibuſdam paulò haleces magnitudine excedentibus, & nullibi in Ruſſia quàm illic captis, qui *Lagdog* nominantur.

Strab. Plin. & al. Ladon, fluvius Peloponneſi, per Arcadiam in Alpheum fluens, ex lacu Pheneo, teſte Plinio, oriens, inter Helim & Megalopolim decurrens per agrum Cletorienſem. Ovidius libro 5. faſtorum:

Arcades hunc, Ladonque rapax, & Mænalus ingens
Rite colunt.

Ibi pagus cognomen, qui Ladocea Pauſaniæ dicitur.

¶ Ladona, *ſaint Jean de Laune*, oppidum munitum Galliæ in Burgundiæ Ducatu, ad Ararim fluvium, fruſtra obſeſſum anno 1636. ab Auſtriacis. Dicitur & fanum S. Joannis Ladonenſis. Vide ibi.

Ptol. Læa, quæ & Aphrodites, *Iſola del Patriarcha*, teſte Bordonio, inſula maris Africi, Marmaricæ oræ adjacens. Sed apud Ptol. non Marmaricæ, at Cyrenaicæ adjacet, ante Phycuntem promontorium. Eſt & Aphrodites Ptolemæo inſula *Plin.* Ægypti ad ſinum Arabicum, Inſulæ Agathonis finitima.

Læana, urbs Arabiæ petrææ, ad ſinum Arabicum. Vide Elana. Scribitur & Læna.

Lædenata, Mœſia primæ urbs in libro Notitiarum.

¶ Lædus, fluvius Galliæ, *le Loire*, oritur in Pertico tractu, in vico *de Gorves* dicto. Hinc deſinit in Carnutenſem tractum, ubi Illierias alluit & Caſtrodunum, deinde Vindocinum, uti & Caſtrum Lædi in Cenomanis; poſteà tranſiens in Andegavos, Ludium alluit, Flexiam, & Duretallium: & tandem in Sartam amnem ſe exonerat paulò ſupra Andegavum.

Lazonpi. Strab. Læmocopia, *Bogazaſar* Leunclavio, oppidum Cherroneſi Thraciæ apud Seſtum. Aliis *Bogazaſar* eſt ipſa Seſtos.

Læneus, fluvius Cretæ, Gortynam præterfluens, ad quem Europam à Jove raptam ferunt. (Lethæus Straboni & Solino dicitur fluvius Gortynam præterfluens, Læneus forſan in *Ptol.* aliquibus codicibus, vel ſaltem inferioris ætatis appellatio, in quibusdam enim tabulis *Lineo* vulgò dici videtur.)

Læpa magna, Læpia Latinorum Plinio, *Lepe* adhuc dicta, oppidum Hiſpaniæ Bæticæ, in ora, apud oſtia Anæ fluvii, in Vandalia, ab Ayamonte oppido ad oſtia Anæ 5. leucis in ortum diſtans.

Laertia regna à Virgilio pro Ithaca inſula lib. 3. Æneid.

Effugimus ſcopulos Ithacæ, Laertia regna.

¶ Laerte, Ciliciæ aſperæ oppidum, in Pamphylia, teſte Ptolemæo.

Plin. & al. Læſtrygones, populi Latii novi, circa Formias urbem exciſam incolentes, ubi Læſtrigonia regio, & * Leſtrigonii campi Plinio, cum urbe cognomine, teſte Heſychio, quæ & Lamus. Sunt etiam populi Siciliæ, qui & Leontini, teſte Iſacio, apud Lycophronem. De prioribus Ovidius libro 4. faſtorum:

Dux quoque Naritius: teſtes Laſtrygones exſtant.

(* Læſtrigonii campi Plinio ſunt in Sicilia.)

¶ Lælia, urbs Turdetanorum, in Hiſpania Bætica, teſte Ptolemæo.

¶ Lætrina, Elidis urbs, in Peloponneſo, in qua Pelopis oſſa jacebant, teſte Iſacio apud Lycophronem.

Liv. Lævi, Levi Plinio, populi Liguriæ, qui cum Maricis Ticinum, teſte Plinio, condiderunt, circa Ticinum amnem incolentes. Horum locus adhuc *li Lobi*, in agro Alexandrino apud Maricos, inde ad 2. mill. paſſ. diſtans, nominatur, ab Alexandria 4.

Strab. Plin. & al. Lagaria, urbs Lucaniæ exciſa, in monte, apud Cyliſtarnum fluvium, Grumento oppido etiam exciſo proxima. Locus adhuc *Lagara* nominatur, & mons cum fluvio *Carniſtaſo*, teſte Barrio, à Thuriis 10. mill. paſſ. à Coſano 4. à littore ſinus Tarentini 6. in occaſum. Non longè Nemæa fluvius decurrit. Vina Lagarina olim, teſte Plinio, commendata.

Ant. Lageccium, *Caſtleford*, teſte Camdeno, oppidum olim Albionis, nunc pagus Angliæ, inter Eboracum & Danum in meridiem, Londinum versùs 16. mill. paſſ.

¶ Lagenia, *Leinſter*, pars Hiberniæ inſulæ, versùs orientem & Angliam magis porrecta. Hibernicè *Leignigh* dicitur, ſub qua novem ſunt Comitatus ſeu provinciæ. Terminatur ab ortu mari Hibernico, ab occaſu Connacia, à ſeptentrione Ultonia, & a meridie Momonia, & ejus primaria eſt Dublinum, totius inſulæ caput. Ejus provinciæ ſeu partes ſunt Comitatus Caterloghenſis, *Comtè de Caterlagh*, Comitatus Dublinenſis, *Comtè de Dublin*, Comitatus Kildarienſis, *Comtè de Kildare*, Comitatus Kilkennienſis, *Comtè de Kilkenny*, Comitatus Mediæ occidentalis, *Comtè d' Eaſt Meath*, Comitatus Mediæ orientalis, *Comtè de Weſtmeath*, Comitatus Reginæ, *Comtè de la Reyne*, Comitatus Regis, *Comtè du Roy*, Comitatus Vexfordienſis, *Comtè de Vexford*.

Lageniæ urbes præcipuæ:

Arclow, Arcklo.
Caterloghum, Caterlagh.
Dublinium, Dublin.
Kildaria, Kildare.
Kilkennia, Kilkenny.
Laghlinia, Laghlyn.
Molingaria, Molinghar.
Roſſia, Roſſe.
Vexfordia, Vexford.

¶ Laghium, *Laghi*, quæ forſan *Laſaa*, urbs Arabiæ felicis, in ora Oceani Arabici. 9. circiter milliaribus diſtat ab Adeno in Eurum, & 25. à promontorio Aromatum in Boream, teſte Sanſone; ſubeſtque dominio proprii Principis.

¶ Laghlinia, *Laghlyn*, oppidum eſt munitum Hiberniæ, in Lagenia & in Comitatu Caterlogenſi, ad Brigum fluvium, *Barow*. Diſtat à Caterloga 60. milliaribus Anglicis in auſtrum, & 8. à Kilkennio in ortum.

Lagina, oppidum Hiberniæ, in Laginia regione, patria Divæ Brigittæ Virginis, cujus fit mentio in vita ejuſdem Virginis. *Script. Hib.*

¶ Laginia Stephano, Lagina Straboni, Cariæ oppidulum, inter Phryſcum & Epheſum. Laginia item, Bithyniæ urbs, teſte Stephano. *Plin.*

Lagnus, ſinus maris Baltici, apud Cimbricam Cherſoneſum, *Beltz* vulgò, ubi *Langlant* inſula ab eo, ut videtur, denominata. *Ptol.*

Lagnutum, *Tenes*, teſte Marmolio, oppidum Mauritaniæ Cæſarienſis maritimum, inter Quizam ad occaſum, & Juliam Cæſaream ad ortum, apud Apollinis promont. quod *Capo di Tenes* dicitur.

¶ Lagnutum, oppidum Mauritaniæ, nunc forſan *Meſtagan*, ut videre eſt ex ſitu, inter Quizam ad occaſum & Juliam Cæſaream, quæ eſt *Teneza*, ad ortum.

¶ Lagous, amnis Sarmatiæ Aſiaticæ, ex Catheis montibus profluens, teſte Plinio.

Laguſa, *Chriſtiana*, teſte Nigro, inſula maris Cretici, inter Cretam & Sicinum inſulam in Boream vergentem, à qua parum diſtat in auſtrum. Alia inſula hujus nominis in mari Lycio, ſeu Pamphylio, anteà oſtia Glauci fluvii, teſte Plinio. *Strab. Steph.*

Laguſæ, inſulæ parvæ maris Ægæi, ante Troadem urbem Myſiæ. *Plin.*

Lagyra, *Soldadia* ſeu *Soldaja* Nigro, urbs Tauricæ Cherſoneſi, in ora auſtrali, inter Criumetopon promontorium ad occaſum & Theodoſiam urbem ad ortum, apud Characem promontorium, ex præcipuis regionis. *Ptol.*

¶ Lagyra quid ſit nunc, non conſtat. *Soldadia* enim ſeu *Sultardarai* indigenis eſt Caliordi antiquorum, teſte Sanſone.

¶ Laholmia, *Laholm*, oppidum Sveciæ, in Hallandia provincia, propè oram ſinus Codani, aliàs à Danis munitum. Dicitur etiam *Laa Holm* ab incolis; eſtque in ipſo limite Scaniæ provinciæ, cum caſtro & portu 7. milliaribus diſtat ab Helmoſtadio in auſtrum, & 6. milliaribus Germanicis ab Helſingoburgo in Eurum.

¶ Lahoria, *Lahor*, quæ & *Pengab*, urbs ampla Indiæ, regionis cognominis caput, ad fluvium *Ravèe*, in ditione Magni Mogolis, & aliquando ipſius eſt ſedes 180. milliaribus à Multano in ortum, & totidem ab Attochio in Africum, 360. autem ab Agra in Boream. Urbs eſt ſplendida, cum palatio ſuperbiſſimo; & creſcit in dies.

Lala, Armeniæ majoris urbs, teſte Ptolemæo.

¶ Lalacaum, regionis nomen in Aſia minori, apud Cedrenum, Curopalatem, & Zonaram.

¶ Lalandia, *Laland*, inſula regni Daniæ, in mari Baltico, propè Falſtriam inſulam, & ad meridiem Selandiæ inſulæ. Ibi urbs Naſcovia, probè munita, cum aliquot aliis oppidis. Vix 2. leucis diſtat à Langelandia inſula in ortum; & tenui tantùm freto ſeparatur à Falſtria inſula.

Lalaſſis, *Calendo* teſte Nigro, fluvius (& oppidum, ut alibi legitur) Ciliciæ, in Pamphyliæ confinio, ex Iſauria oriens. *Plin.*

¶ Laleneſis, Armeniæ minoris oppidum, in regione Melitena, teſte Ptolemæo.

Laletani, * Lætani Ptolemæo, Leetani Straboni, populi Hiſpaniæ citerioris, Indigetis finitimi, ab eis in occa- *Plin.*

ſum

ſum recedentes, quorum regio Laletania apud Martialem dicitur, quæ magnam partem Catalauniæ complectitur. Martialis libro 7. epiſtola 53.

Et Laletana nigra lagena ſapa.

Laletanum vinum à Plinio libro 14. capite 6 magis copia quàm bonitate commendatur. (* Λεσανοι in Seldeni manuſcripto.)

¶ Laletani populi fuere Hiſpaniæ Tarraconenſis, inter Indigetes ad ortum & Coſetanos ad occaſum, ubi nunc magna pars Cataloniæ, inter Gerundam & Tarraconem; & versùs oram maris Mediterranei.

Lama, Lamaca, & Lamacum libro Conciliorum, *Lamego*, urbs Luſitaniæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Bracarenſi, inde ſupra 52. leucis in Cæciam, Viſeum versùs totidem diſtans, apud Durium fluvium. Sed Lama à Ptolemæo in Vettonibus deſcribitur, ex quo diverſa à Lamaco videtur. Vide Lameca.

¶ Lama, urbs Vettonum, in Luſitania, nunc eſt *Lamegal*, caſtrum Portugalliæ, ad amnem cognominem, vix 6. leucis à confinio Regni Legionis in occaſum, totidem à Guarda urbe in Arctos, 5. a Durio fluvio, et 20. à Lameca urbe ortum versùs, ſicque Lama & Lameca diverſæ ſunt.

¶ Lamasba, Numidiæ civitas Antonino. Ejus quoque meminit Concilium Carthaginenſe, hinc Lamavenſem Epiſcopum habet Victoris Vticenſis fragmentum.

¶ Lambalium, *Lamballe*, oppidum Galliæ, in Britannia minori. 5. leucis diſtat à Fano S. Brioci in ortum Rhedones versùs, & 4. tantùm à mari Britannico in auſtrum.

¶ Lambe, inſ. ſinus Arabici, circa Mioſormum, teſte Pli.

¶ Lambeſca, *Lambeſc*, oppidum lepidum Galliæ, in Provincia, propè Durantium fluvium, & 4. leucis tantùm ab Aquis Sextiis in ortum Ammianum versùs, & 3. à Salone in Eurum.

Ant. Lambeſe, *Lambeſca* nunc, urbs Africæ mediterranea, olim epiſcopalis, cujus meminit Divus Auguſtinus; à Cirta 24. mill. paſſ. diſtans in meridiem, à Tamugada 14. Lapæla
Suet. Ptolemæo.

Lambrani, populi Inſubriæ, circa Lambrum fluvium in-
Mela. colentes, quorum pagus adhuc *Lambra* nominatur.

Lambriaca, quæ Ptolemæo Flavià Lambris, oppidum Hiſpaniæ, in ora Gallæciæ occidua. Vide ibi.

Plin. Lambrus, *Lambro*, fluvius Inſubriæ maximè perſpicuus, apud lacum Larium & Comum ex monte profluens, perque Eupllim lacum tranſiens, Modo etiam oppidum amplum & Marinianum interluens, Padoque inter Ticinum & Placentiam urbes exceptus.

Lib. Conc. Lameca, & Lamaca, & Lamacum, (variè enim legitur) urbs epiſcopalis Luſitaniæ, inter Bracaram & Ægiram, ſeu Guardam, 14. leucis. Vide Lama.

Lameca, & Lamaca, *Lamego*, urbs Luſitaniæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Bracarenſi. 3. tantùm milliaribus diſtat a Durio fluvio. Media eſt inter Bracaram in Cœciam, & Guardam in Africum. 12. leucis diſtat à portu Cale, ſub dominio Regis Portugalliæ.

Paſino. Lamellum, quæ & Mellaria, *Malora*, inſula parva maris Tyrrheni ante Liburnum portum, inde 5. mill. paſſ. ubi Piſani à Genuenſibus claſſe ſuperati, amiſſo portu prædicto, mox Sardiniam amittunt, Gregorio IX. Pontifice Maximo, (*Veriùs eſt ſcopulus parvus admodum.*)

Lametiæ, S. *Euſemia*, teſte Barrio, oppidum Brutiorum,
Lycop. in ora ſinus Hipponiatis, apud oſtia Lameti fluvii, à Conſentia 22. mill. paſſ. Hipponium versùs, patria Stephani Geographi. Populi Lametini. Hinc Lameticus ſinus apud Ariſtotelem memoratur, *Colfo di S. Euſemia*, qui & Terinæus, Hippomiates, & Napitinus, à ſinu Scylletio 20. mill. paſſ. teſte Plinio, Solino verò 40.

Lycop. Lametus, *Lameto*, fluvius Brutiorum, ex Apennino monte in ſinum Lameticum influens, Lametiæque oppido nomen tribuens. Hujus oſtium inter oppidum ſanctæ Euphemiæ 6. & oſtium Angitulæ fluvii 8 mill. paſſ. Ex quo Lametiam haud eſſe oppidum *S. Euſemia* ſuſpicor.

¶ Lamia, *Lima*, fluvius Hiſpaniæ, in Callaicis Braccariis, nunc in Portugallia. Limius eſt alius. Vianam oppidum rigat, & paulò infrà in Oceanum occidentalem ſe exonerat, 13. milliaribus ab oſtiis Minii fluvii in auſtrum.

Polyb. Cic. Ptol. & al. Lamia, *Domochi*, urbs Theſſaliæ mediterranea, apud oram littoream, teſte Moletio, ab Heraclea Trachinia urbe Phthiotidis in ora 7. mill. paſſ. teſte Livio, diſtans. Aliis *Lamina* eſt, *Domochi* verò, Domocus apud Græcos, urbs epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Lariſſæo, aliquibus à Lamia diverſa videtur. Vide Demonicus. A Lamia ſinus Lamiacus, qui & Oetæus. Vide ibi.

Lamiæ, inſulæ parvæ, ſeu veriùs ſcopuli maris Ægæi *Plin.*
ante Troadem, Laguſſis finitimi.

¶ Lamida, Mauritaniæ Cæſarienſis urbs, teſte Ptolemæo.

Laminitani, populi Hiſpaniæ Tarraconenſis, quorum *Plin.*
urbs Laminium, apud fontes Anæ fluvii, ab eis 6. leucis, olim urbs epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Toletano, inde 24. leucis in Eurum, nunc oppidum *Alambra*, in Caſtella nova, à Conſaburo 11. versùs ortum Anæ. Hinc Laminitanus ager Plinio, in quo Anas fluvius oritur, *Campo di Montiel*, teſte Cluſio, & *la Mancha d' Aragon*, teſte Varrerio, & teſte Coquo, *la Mancha cieca*.

¶ Laminitani populi fuere in Carpetanis; quorum oppidum Laminium creditur, *Vida nueva de los Infantes*, ſeu *Montiel*, locus in viciniis, duabus hinc leucis, & 30. a Toleto in Africum. Hinc Laminitanus ager, vulgò *Campo de Montiel*; dicitur regiuncula adjacens, inter Montes Marianos ad meridiem & fontes Anæ fluvii in Boream, tractus frumentis maximè fertilis, & aquæ penuria plerumque laborans, propter fontium raritatem.

Laminium. Vide ſupra.

Lamius eſt mons Joniæ Endymione celebris, qui inde *Ptol.*
Lamius cognominatus eſt. Ovid. lib. 3. de arte amandi: *Ovid.*

Lamius Endymion, non eſt tibi luna rubori.

Vide Latmius.

¶ Lampeſa, Africæ propriæ urbs Ptolemæo, ubi Legio 3. Auguſta. Vide Lambeſe. *Polyb.*

Lampetia, *lo Cetraro*, teſte Barrio, oppidum Brutio- *Steph.*
rum maritimum, in ora Calabriæ citerioris, inter Blandam ad Boream & Paulam ad auſtrum 10. mill. paſſ. à Conſentia 26. mill. paſſ. Videtur idem cum Clampetia & Dampetia Plinio & Livio. Hic Lampetes Stephano promontorium, unde ſinus Terinæus inchoatur, à Lampetia ſupra 40. mill. paſſ. diſtans.

Lampia, Lampeus Plinio, mons Arcadiæ, apud Ery- *Strab.*
manthum montem, ex quo Lampia fluvius, de quo Pli- *Pauſ.*
nius, ortum habet, *Elanda* vulgò. De eo Statius libro 4. Thebaidos:

Pro ſocer: candenſque jugis Lampia nivoſis.

Ibi etiam oppidum cognomen erat, teſte Lactantio.

¶ Lampis, urbs Aſiæ minoris, circa Mæandrum fluvium, teſte Niceta.

¶ Lamponea urbs fuit Troadis, teſte Stephano, Herodotus eandem Lamponium vocat. *Xeno.*

Lampſacus, Lampſacum Plinio, Melæ, & Cicero- *Strab.*
ni, à ſplendore nomen habens, *Lampſico* Sophiano, & *Lepſeko* Turcis, teſte Leunclavio, urbs Myſiæ, ad Helleſpontum, archiepiſcopalis, antiqua, & clara, ad oſtia Granici fluvii, olim Pityula, teſte Plinio, inter Parium ad Boream & Abydum ad meridiem ad 21. mill. paſſ. à Callipoli urbe Thraciæ 40. ſtadiis. Hæc à Xerſe Rege Perſarum Themiſtocli Athenienſi à patria exſulanti in vinum dono data eſt. Populi Lampſaceni Ciceroni. Hic Priapus colebatur. Ovidius libro 1. Triſtium, elegia 9.

Et te ruricola Lampſace tuta Deo.

¶ Lampſacus, urbs Aſiæ minoris, in Myſia minori, & ad Helleſpontum, ubi exit è Propontide. Urbs eſt ſatis culta etiamnum, vix 5. milliaribus ab oſtiis Proſactii fluvii in occaſum, ſed ferè 30. ab oſtiis Granici etiam in occaſum 8. milliaribus diſtat à Callipoli in ortum, & 21. à Pario in occaſum.

¶ Lampſemandus, Cariæ regionis inſula, in ſinu Ceramico, teſte Plinio. Vocatur Lepſemandus à Stephano.

Lamum, oppidum Latii, quod Fabricius *Marino* indigi- *Hibli-*
tat, in via Appia, medium inter urbem Romam & Velitras *carn.*
10. mill. paſſ. Sed aliis Marinum Villa Marii appellatur.

¶ Lamum, *royaume de Lamo*, regnum eſt parvum Africæ, in Æthiopia inferiori, & in Zanguebaria regione, versùs fluvium Chimanchum & regnum Melindæ, à quo terminatur ad Boream, uti ab ortu regno Pateo. Urbem habet primariam cognominem. Ejus Rex occiſus fuit ab Hiſpanis anno 1589.

Lamus urbs fuit Læſtrigonum, propè Formias & Ca- *Virgil.*
jetam, vel ipſa Caieta, aut ipſæ Formiæ; utrique enim *Ovid.*
Lamus Rex dominatus eſt. Virgilius libro 9 Æneidos:

Terra torique madent, nec non Lamyrumque, Lamumque.

Lamus item, *Lamo*, urbs Ciliciæ mediterranea, epi- *Ptol.*
ſcopalis ſub Archiepiſcopo Seleucienſi, inter Flaviopolim ad occaſum & Irenopolim ad ortum, proxima Tarſo.

¶ Lancaſtria, *Lancashire*, provincia regni Angliæ, juxta oram maris Hibernici, inter Ceſtriæ Comitatum ad Meridiem, weſtmariam ad Boream, & Eboracenſem provinc. ad ortum. Hinc orti Lancaſtriæ Duces, in hiſtoria

An-

Angliæ celebres. In ea ſunt Lancaſtria, *Lancaſtre*, urbs provinciæ caput, & oppida Mancunium, *Mancheſter*, & Preſtonium, *Preſton*.

¶ Lancaſtria, *Lancaſtre*, urbs eſt parva Angliæ, ad fluvii Lunæ oſtia, in provincia Lancaſtria, & in ora maris Hibernici, media inter Carleolum ad Boream & Ceſtriam ad Auſtrum.

Ptol. Flor. Lancia, Lance Antonino, poſteà in Conciliis Viſeum, *Viſeo*, teſte Jacobo Vaſconcello, urbs Luſitaniæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Bracarenſi, media ferè inter Guardenſem urbem & Portum, ad 14. leucas diſſita. Hic Viriatus Romanos vicit, & Roderici poſtremi Gothorum Regis ſepulchrum viſitur, teſte Mariana, qui Lanciam Ovetum interpretatur, ignorans geminam illam eſſe, unam in Luſitania, alteram in Aſturibus. Lancia item & Albianus inſulæ ſunt Gallaicorum, vulgo *Iſole di Bajona*, teſte Mariana.

¶ Lancia, duplex eſt; una dicta Lancia oppidana Vettonum, quæ creditur fuiſſe ubi nunc Caſtrum *Penna di Francia*, ſeu Rupes Franciæ, locus celebris propter devotionem erga B. Virginem, in regno Legionenſi, intra montes. Lancia altera, quæ & Tranſcudana, in Luſitania creditur fuiſſe, ubi nunc urbs Guarda, in Portugallia, quæ crevit ex Igæditæ ruinis, & ideò à quibuſdam Igæditæ nova dicitur. Viſeum autem urbs eſt, ubi alias Verruvium oppidum, teſtibus Salone, & Brietio.

Lancianum, *Lanciano*, urbs regni Neapolitani. Vide Anxanum.

¶ Lancicia, *Lanſchet* Polonis, *Lencici* Germanis, urbs Poloniæ inferioris, in colle, Palatinatus cognominis caput, cum arce undique paludibus munita, in ſcopulo. Vix 10. milliaribus à Warta fluvio diſtat, & 10. leucis Polonicis a Gneſna in ortum, ad amnem Bſuram. Incenſa fuit anno 1656.

Ptol. Lancobardi, *Lombardi*, populi Germaniæ, qui circa Suevum fluvium in Ducatu Mecheiburgenſi incolentes, egreſſi è finibus illis, in Italiam profecti ſunt, ibiq; victis Gothis, uſq; ad Caroli magni tempora imperarunt; à quibus adhuc Gallia Ciſalpina maxima ex parte *Lombardia*, quaſi Lancob rdia, nominatur. Longobardi Ammonio & Paulo Diacono dicti.

¶ Lancobardi, ſeu, & meliùs, Langobardi, populi fuere Germaniæ, circa Albim fluvium, in Vandalis, ſic dicti a voce Germanica *long*, quòd longa, & *bardt*, quòd barbam notat, teſte Paulo Diacono, qui eos ex Scandinavia in Germaniam commigraſſe ſcribit.

Ant. Lancobrica ſeu Lancobriga, *Langrovia*, oppidum olim, nunc pagus Luſitaniæ, in regno Portugallico, inter Talabricam, & Calem ſeu Portum Calenſem, teſte Jacobo Delgado, inde 18. hinc 13. mill. paſſ. ex Itinerario Antonini. Sed Vaſconcello *Aſeira*; aliis *Lago*, Talabricæ finitimus.

¶ Lancobriga aliis eſt *à Feyra*, pagus Luſitaniæ, versùs oram littoralem, in provincia Portugallias dicta, inter Durium & Tagum fluvios, propè oſtia Durii, & 13. m. paſ. a Porto Cale in merid.

Script. Brit. Lanva, *Llandaff*, urbs Albionis epiſcopalis, in Walliæ ora littorali auſtrali, Briſtolio finitima, inde 12. mill. in occaſum, Maridunum versùs 36. ab Hereſordia ſupra 30.

¶ Landava, *Landaff*, urbs Walliæ Auſtralis, in Comitatu Glamorganenſi. Epiſcopalis eſt ſub Archiepiſcopo Cantuarienſi, ad amnem Tavum, uno milliari Anglico tantùm ſupra Cardiffam. Caſtrum habet, ſed deficit in dies, & paucis tantùm incolis conſtat.

¶ Landavia, *Landaw*, urbs Germaniæ Imperialis, in regione *Vaſgow*, in Alſatia inferiori, ſub dominio Regis Franciæ pace Monaſterienſi, juxta amnem *Queich*, in confinio Palatinatus Rheni. 4. leucis diſtat à Spira in occaſum, & 4. à Rheno fluvio.

¶ Landrecium, *Landrecy*, urbs permunita Belgii, in Hannonia provincia, obſidionibus ſuis celebris, ad fontes Sabis fluvii. Subeſt dominio Francorum pace ad Pyrenæos ſancita. 6. leucis diſtat à Valencianis in Africum, & 7. a Cameraco in ortum, 2. autem à limite Picardiæ provinciæ.

¶ Landshutum, *Landshut*, urbs Germaniæ, in Bavaria inferiori, ad Iſarum fluvium. 20. milliaribus diſtat à Friſinga in ortum, & 30. a Ratisbona in meridiem; eſtque munita.

¶ Landſperga, *Landſperg*, urbs Germaniæ, in nova Marchia Brandeburgica, ad Wartam fluvium, 18. milliaribus à Cuſtrino in ortum, & in confinio Poloniæ. Pluries capta fuit à Svecis hiſce ultimis motibus Germaniæ.

¶ Landſperga, *Landſperg*, urbs Germaniæ, in Bavariæ Ducatu, in colle, ad Lichum fluvium, & in confinio Sveviæ. 20. milliaribus diſtat ab Auguſta in meridiem.

¶ Langelandia, *Langeland*, inſula Daniæ, in mari Baltico, inter Fioniam, Selandiam, & Lalandiam inſulas, ubi oppidum Rudcopia. A ſeptentrione in meridiem extenditur per 7. ferè milliaria Germanica. Sed ejus latitudo eſt tantùm duorum milliarium. Pagos habet ſexdecim, & arcem munitam *Trancker* dictam. Stra. Tac.

Langia, fluviolus Peloponneſi, ex Nemæa ſylva per Sicyoniam in ſinum Corinthiacum fluens. De quo Statius lib. 4. Thebaid.

Hæc quoque ſecreta nutrit Langia ſub umbra.

Langienſes, populi Liguriæ, in Genuenſium finibus, quorum adhuc pagus manet, *Langaſcho*, ad Apennini montis radices, à Genua 10. mill. paſſ. apud Pontem decimum diſtans. Tab. Vet.

Langobardi. Vide Lancobardi.

¶ Languedocia, *Languedoc*, provincia ampliſſima regni Galliæ. Vide Occitania.

Lanicola ex veteri monumento, urbs Germaniæ, academia Haſſiæ, quæ alio nomine Martisburgum dicitur, ut libro 5. Itinerarii: Script. Germ.

Mœnia Lanicolæ præclara reliquimus urbis,
Quam Martisburgum patria turba vocat.

Sic à Lano fluvio.

Lanigara, *Guagida*, teſte Marmolio, oppidum Mauritaniæ Cæſarienſis mediterraneum ad Sigam fluvium, Sigæ oppido & Quizæ urbi finitimum. Ptol.

Lanuvium, *Indevina*, & *Civita Indovina*, urbs olim, nunc pagus ſive oppidulum Latii, via Appia ab urbem Roma 16. mill. paſſ. diſtans, inter Albam, Ariciam, Ardeam, & Veliteas, in agro Laurenti. Hinc Lanuvius, a, um, ut ager Lanuvius. Horatius libro 3. carminum ode 27. Cic. Plin. Liv. & al.

ab agro
Rava decurrens lupa Lanuvino.

Laodicea, Laodice Polybio, Cabioſa cognomine, urbs Syriæ epiſcopalis olim ſub Archiepiſcopo Damaſceno, in Cœleſyria, ad montem Libanum, nunc metropolis ſub Patriarcha Antiocheno, 18. mill. paſſ. ab Hemeſa diſtans, ſic à Laodice Antiochi Regis uxore Seleucique matre dicta, *Lizza & Lichę*, teſte Minadojo & Olivario. nunc dicta, a Damaſco 120. mill. paſſ. in Boream versùs Heliopolim, Hemeſam, & Hierapolim. Cic. Strab. Plin. & al.

¶ Laodicea, Cabioſa dicta, nunc *Laudicha* dicitur; eſtque etiamnum urbs ampla Syriæ, ad Orontem fluvium, 18. milliaribus ab Emiſſa in meridiem, & ferè 100. à Damaſco in Eurum, ſub dominio Turcarum.

Plin. Ptol. & al. Laodicea altera, urbs Lydiæ, ad Lycum fluvium, haud procul in Mæandrum influentem, olim clariſſima, & conventus multarum urbium, nunc etiam metropolis & Archiepiſcopalis, ſub qua 16. urbes epiſcopales, in quibus Eumenia, Acmonia, Trapezopolis, Synaus, Silbium, Peltæ; Docha, Hierapoli Phrygiæ proxima, ad 6. mill. paſſ. diſtans, olim teſte Dioſpolis, Plinio, nunc adhuc *Laudichia*, & Turcis *Nove Leſche*, teſte Leunclavio, dicta, inter Tralles ad Boream & Apamiam ad Euronotum.

¶ Laodicea, urbs Aſiæ minoris, eſt inter Tralleis ad occaſum & Apamiam ad Eurum, 50. milliaribus utrinque, 170. autem à Magneſia in ortum. Ptol.

Laodicea quoque, urbs Syriæ, in ora littorali, inter Heracleam & Gabala, in promontorio, à Seleuco Rege unà cum Antiochia & Apamea condita: quæ tres urbes propterea ſorores, teſte Strabone, dicebantur: archiepiſcopalis & metropolitana, Rhamata Hebræis, *Lyche* incolis, teſte Moletio cum aliis, inter Antiochiam 64. & Gabala 18. mill. paſſ. De qua Dionyſius Afer libro de ſitu orbis.

Laodicen pariter poſitam propè littus amœnum.

¶ Laodicea, urbs Syriæ, in hora maris Phœnicii, inter Heracleam ad Boream & Gabalam ad meridiem, ad radices montis Caſſii. Diſtat tantùm 30. milliaribus ab Antiochia in occaſum, & 35. ab Apamea in Cæciam; eſtque parva, & ſenſim deficit.

Liv. Lapathus caſtellum erat ad Aſcuridem paludem, in confinio Epiri & Theſſaliæ, quà ad Tempe Theſſalica aditus erat.

Ptol. Lapatia Cori, quod & Trileucum, promontorium Hiſpaniæ Tarraconenſis in ora Gallæciæ Boreali, in confinio Aſturum, *Capo d'Ortiguera* Moletio, aliis *Cabo de pennas*, in finibus Aſturum, apud Abulas oppidum, ab Oveto 7. leucis. Sed ſitus apud Ptolemæum non congruit.

Lapides atri, *Pennas negras* Morali, locus Hiſpaniæ Tarraconenſis, inter Menteſam & Iliturgim. Liv.

Lapithæ, populi Theſſaliæ, circa montem Olympum & Lariſſam urbem incolentes, ſic à Lapitha Apollinis filia dicti, Diod.

dicti, teſte Iſidoro, primi equorum domitores, teſte Virgilio in Georgicis libro 3.

Frena Pelethronii Lapithæ, gyroſque dedere.

Ovidius libro 2. amorum elegia 12.

Fœmina ſylveſtres Lapithas, populumque biformem.

Lapithæ generoſi ac plurimum ſibi arrogantes fuere; ut proverbio ſint apud Euſtathium & Plutarchum in eos qui ſibi tantùm arrogant, ut omnes in ſui admirationem trahere præſumant. Hinc Lapithonius adjectiv. Statius Thebaidos lib. 7.

Confundere modos: puerum Lapithonia nymphæ.

Ptol. Steph. * Lapithus, Lapathos Straboni, *Lapathios*, urbs olim epiſcopalis, nunc pagus Cypri, in ora Boreali, inter Ceraunium ad ortum, & Solos ad occaſum, apud Crommyorum promontorium, Epiſcopalis adhuc ritus Græci, inter Cyreneam & Paphum, inde 12. mill. paſſ. hinc ſupra 20. diſtans, Arſinoe propior, Lapethos Plinio. Hinc Lapithius, a, um, nomen gentis (* Λάπηθος in Seldeni manuſcripto.)

Ptol. Lappa, urbs Cretæ olim epiſcopalis, mediterranea, Gortynæ proxima, nunc pagus nomen antiquum conſervans.

¶ Lappia, regio Scandinaviæ, quæ & Lapponia, *la Lapponie*, ſeu *les Lappons*, maximè versùs ſeptentrionem excurrens. Dividitur præcipuè in tres partes, nempè in Svecicam, Norvvegicam, & Moſcoviticam.

¶ Lapponia Moſcovitica porrigitur in Arctos & ortum, inter lacum *Enarak* ad occaſum, & mare Album; ſubeſtque dominio magni Ducis Moſcoviæ. Dividitur in tres partes, quæ ſic appellantur, Maritima Leporia, *Mourmanskoy Leporie*, quæ in ſeptentrionem vergit, & illic *Kola*, portus Batavis notus; Terſa Leporia, *Terskoy Leporie*, quæ ſupra Granduicum ſinum extenditur; Granduicenſis Laporia, *Bellamoreskoy Leporie*, quæ infra ſinum Granduicum ſeu mare Album.

¶ Lapponia Norvvegica dicitur aliter *le Gouvernement de Wardhus*, Præfectura Wardhuſia; extenditurque versùs mare Septentrionale et Ruboum promontorium ab Orientem in Occidentem, nempè à lacu *Enarak* dicto et fluvio *Pacs* in ortum uſque ad limites Præfecturæ Nidroſiæ: In ea regione eſt Finmarchia tractus, incolis *Finmark* dictus. Et tota hæc regio ſubeſt Regi Daniæ, uti Regi Norvvegiæ. Ibi Vardhuſium caſtrum præcipuum.

¶ Lapponia Svecica, *la Lapponie Svedoiſe*, Botniam Occidentalem totam occupat à mari Baltico ad montes uſque, qui Sveciam a Norvvegia ſeparant. Dividitur in Marchias quinque, *Vmalapmark*, *Pithalapmark*, *Lulalapmark*, *Tornelapmark*, *Kimilapmark*: quæ ſingulæ ab *Vma*, *Pitha*, *Lula*, *Torne*, & *Kimi* fluviis, quibus irrigantur, ſic denominatæ. Ad ſingulorum fluviorum oſtia ſuum habent oppidum ſub Rege Sveciæ.

Sidon. Lib. Not. Lapurdum, *Lorde* Scaligero, *Lourde*, oppidum Aquitaniæ, in Bearniæ Principatu præcipuum, inter Tarbam 3. leuc. et Eloronam 1. diſſitum, ad montis Pyrenæi radices.

¶ Lapurdum, vulgò *Lourde*, oppidum eſt Bigerrenſis Comitatus, in Aquitania, in colle, propè Gabarum Paleuſem fluvium, in confinio Bdnearniæ, 7. leucis diſtans ab Elorone in ortum Tarbam versùs.

Prov. Rom. Laquedonia, *Lacedognia*, urbs Lucaniæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Compſano, inde 14. mill. paſſ. in Apuliæ utriuſque confinio, Melphiæ et Monti Viridi proxima; cum illis trigonum æquilaterum 6. mill. faciens. A Celſo Cittadino Aquilonia veterum eſſe putatur: ſed hæc in Irpinis erat, inter Beneventum et Luceriam, teſte Livio.

¶ Laquedonia, *la Cedogna*, ſeu, & meliùs, *Cidogna*, urbs aliàs Apuliæ Dauniæ, nunc provincia Principatus ulterioris, in regno Neapolitano; ad radices Apennini montis, & versùs Aufidum fluvium limiteſque Capitanatæ Provinciæ, propè Biſaccium, & 12. mill. *Ptol.* à Melphia in Cæciam. Sedet in planitie, & in parte diruta eſt, paucis rantùm conſtans incolis.

Lar, *Om* ex tabulis recentibus, fluvius Arabiæ felicis, in ſinum Perſicum inter Sacra ſolis extrema & Capſinam urbem fluens.

¶ Lara, *Lar*, urbs Perſiæ regni, in provincia Perſiæ propriè dictæ, ad amnem *Tiſindon*, in limite Caramaniæ provinciæ. Ampla eſt & elegans. 170. milliaribus diſtat ab Armuzia in Boream.

¶ Lara, *Lara*, oppidum Hiſpaniæ, in Caſtella veteri, ad Arlanzam amnem, & ad radices montium. Hinc orta familia Lara, celebris in hiſtoriis Caſtellæ veteris. 11. leucis Hiſpanicis diſtat ab Auca in ortum versùs Rivogiam provinciam.

Strab. Ptol. Dio. Laranda, urbs Lycaoniæ, in Ciliciæ confinio, ad Taurum montem, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Iconienſi Cocuſo finitima, inde 28. mill. paſſ. diſtans, à Flaviade 62. ab Anazarbo 80. in Boream, à Comanis Cappadociæ 65. nomen adhuc antiquum retinens.

¶ Laranda, urbs Lycaoniæ. 50. milliaribus diſtat ab Iconio, 18. ab Anazarbo in occaſum, uti etiam 100. à Comanis, juxta fontes Cydni fluvii. Laranda autem, quæ & Leandis, urbs fuit Armeniæ minoris, 28. milliaribus à Cocuſo in auſtrum, 55. à Comana in Africum, & paulò ampliùs ab Anazarbo diſtans.

Ptol. Ant. Lares, *Migana*, teſte Marmolio, colonia & urbs Africæ olim clara, & epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Carthaginenſi, inter Carthaginem, & Cirtam, à qua 210. mill. paſſ. inter Muſti 30. & Ammendaram 48. Hic maximè efferbuit Vandalorum in Catholicos perſecutio ſub Hunnerico & Geinſerico Regibus. Laris in ſingulari apud Salluſtium de bello Jugurthino. (Laribum coloniam habet Antoninus ſic poſitam.)

¶ Lariagara, Indiæ extra Gangem urbs, teſte Ptolemæo. *Caracaras* vocatur Mercatori.

Ant. Larices ſeu Larix, *Larfeld*, teſte Lazio, pagus Norici, medius inter Aquileam & Virunum. 56. mill. paſſ. ex Itinerario Antonini diſtans.

¶ Larices, ſeu, & meliùs, Larix, oppidum fuit intra Alpes & in ipſo limite Carnorum, quod aliis eſt *Reca*, caſtrum ad amnem Idriam, in Carniola ſuperiori, & in limite Comitatus Goritienſis.

Cic. Plin. Larinum, *Larino*, urbs Frentanorum, ad Tifernum fluvium, in Aprutio, apud Apuliæ fines, inter Hiſtonium oppidum Aprutii 8. & Teanum urbem excilam Apuliæ 28. mill. paſſ. epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Beneventano, inde ſupra 50. mill. Populi Larinates Plinio & aliis. Silius libro 15.

Quaque jacet ſuperi Larinas accola ponti.

¶ Larinum, urbs Frentanorum alias, nunc Comitatus Moliſini, in regno Neapolitano, & in confinio Capitanatæ provinciæ, propè Frentonum amnem. Nunc *Larina* dicitur; eſtq; parva, & 40. milliaribus diſtat à Benevento in Boream.

Strab. Plin. & al. Lariſſa, urbs Theſſaliæ gemina: una mediterranea, ad Peneum fluvium, *Larizzo* Sophiano, & aliis *Larſa*, urbs Archiepiſcopalis & metropolis, ampla, patria Achillis, inter Demetriadem 48. & Dium urbem Macedonicam in Boream 24. mill. paſſ., teſte Antonino, à Thebis Phthiotidis 45. teſte Polybio. Hinc Lariſſæus nomen gentis. Virgil. libro 2. Æneid.

Quas nempè Tydides, nec Lariſſæus Achilles.

¶ Lariſſa, *Larizza* nunc, urbs Theſſaliæ, in Pelaſgiotide regiuncula, & in confinio Macedoniæ, 28. milliaribus à ſinu Thermaico in occaſum, et 15. à Pharſalo in Boream. Etiamnum urbs ampla eſt, ſub dominio Turcarum, & in ea per aliquot menſes commoratus eſt magnus Turcarum Dominus, dum à ſuis obſideretur Candia, Cretæ inſulæ primaria.

Altera Maritima, ad Pagaſicum ſinum, inter Thebas Phthiotidis ad meridiem, & Demetriadem ad Arctos; Pagaſis proxima, *Armiro* nunc dicta, tametſi aliis *Armiro* eſt ipſæ Pagaſæ: Lariſſa verò etiam *Larſo* vulgò dicta. De priore Lariſſa Lucanus libro 6.

Atque olim Lariſſa potens, ubi nobile quondam.

¶ Lariſſa alia, quæ Lariſſa Penſilis dicta fuit; eſt etiam urbs Theſſaliæ, in Phthiotide regiuncula. Dicta fuit etiam Cremaſte. Sedet propè Maliacum ſinum, in colle, 18. milliaribus à Thebis Phthiotidis in meridiem, & 32. à Demetriade in Circium, uti & à Pagaus. A Sophiano etiam *Larizo* dicitur.

Strab. Ptol. & al. Lariſſa item, urbs Syriæ epiſcopalis ſub Metropoli Apamena, inter illam et Epiphaniam 16. mill. paſſ. ex Itinerario Antonini adhuc *Laris* dicta, teſte Leonardo Sidonita.

Strab. Liv. Lariſſus, fluvius, Peloponneſi, agrum Elæum à Dymæo ſecernens, teſte Livio. Et Pauſanias ſcribit illum Achæos ab Elæis ſeparare.

Strab. Plin. Cu. & al. Larius, qui & Comacenus Antonino et Paulo Diacono, lacus Inſubriæ, longitudine ad 50. mill. paſſ. porrectus, latitudine vix 6. patens, *Lago di Como*,

mer-

merſùs Germanis, à Mediolano 25. mill. paſſ. in Boream. Strabo ſcribit illius longitudinem 300. eſſe ſtadiorum, cùm non minor 400. deprehendebatur, inter Comum & Adduæ fluvii oſtia. Ejus meminit inter alios Virgilius libro 2. Georgicorum:

Anne lacus tantos? te, Lari maximè, teque.

Larii lacus ambitus à recentioribus 172. mill. paſſ. eſſe traditur. Nam à Como ad Summolacum 48. numerantur, (quo in ſpatio oppida & pagi plures ſunt; in iis Canobium, Rhetionicum, Muſſium, Aduncum, Gravedono, Suricum) inde ad Adduæ amnis egreſſum 38. (in ora Bellanum, Mandellum, & Leucum) unde in adverſa ripa Comum uſque 86. ſupputati ferunt (qua in ora Malgratum, Bellaſium, Lecenum in 13. villas diviſum, Neſſus, & Tornum.) Præſtant aliis Gravedona, Bellanum, & Leucum.

¶ Larius. lacus, *Lac de Come* Gallis, longitudine patet tantùm ad 30. milliaria, nempè à Como ad Summolacum, & 28. à Summolaco ad Adduæ fluminis egreſſum; et à Lecco oppido Comum uſque in adverſa ripa ſunt 35. milliaria. Hinc ejus ambitus per varios flexus vix eſt 100. milliarium. Lacus eſt Ducatus Mediolanenſis versùs Boream & Rhætos.

¶ Larnos inſula eſt parva & deſerta maris Ægæi, circa Thraciæ Cherſoneſum, uti ex Plinio videtur.

Plin. Larnum, fluvius Hiſpaniæ Tarraconenſis ex Pirenæis montibus fluens; cujus incolæ Larnenſes Plinio dicuntur.

Loros Laro aliis, *Lorone*, fluvius Hetruriæ, ex lacu
Cat. Sabbatino effluens, ac in mare Tyrrhenum inter Fregenas & oſtia Tiberis exiens.

¶ Laros ſive Laurus fluvius nunc *Arone* dicitur, et in mare Tyrrhenum ſe exonerat, inter Alſium & Fregenas, vix 25. milliaribus ab urbe Roma versùs occaſum.

Cat. Larthenianum, *Martenians*, teſte Leandro, oppidu-
Ant lum ſeu caſtrum Hetruriæ, Veiis urbi exciſæ propinquum, ad urbe Roma ad 16. mill. paſſ.

¶ Larthenianum, nunc *Martignano*, caſtrum Hetruriæ, aliàs in Sabatia regione, nunc in provincia Patrimonii S. Petri, 26. milliaribus à Roma diſtans in occaſum; & 2. à lacu Sabatino in ortum, inter duos lacus parvos, *lago di Martignano* & *lago di Stracciacappe* dictos.

Ptol. Larunefiæ, *Mollicelno*, teſte Fazello, inſulæ maris Africi, contra Rhuſpinam urbem maritimam Africæ, haud multùm à promontorio Mercurii in ortum diſtantes.

Larymna, oppidum Bœotiæ, ad Cephiſi fluminis o-
Strab. ſtium. Sed Plinius illud in ora Locrorum Epicnemido-
Pauſ. rum deſcribit.

Las. *Vathi*, teſte Nigro, pagus Laconicæ, in ora, in-
Liv. ter Teuthroniam, & Gythium, à quo 40. ſtadiis, à lit-
Pauſ. tore 10. *Laſa* vulgò, non *Vathi*.

Laſæa, & Thalaſſa in Actibus Apoſtolorum, inſula parva Cretæ, apud Pulchrum promontorium, ad quam
D. Hic. Divus Paulus Apoſtolus venit, cùm Romam vinctus navigaret.

Lib. Laſcura, *Leſcar*, urbs Aquitaniæ epiſcopalis ſub Ar-
Prouu. chiepiſcopo Auſcenſi, à Tarba 10. leucis, à Baiona 102. ab Elorona in auſtrum 6.

¶ Laſcura urbs eſt Galliæ, in Aquitania et Benearniæ principatu, ad Gabarum fluvium, una leuca infra Palum, 8. leucis à Tarba in occaſum, ferè 5. ab Elorone in Eurum, & 17. à Bajona in ortum.

¶ Laſice, Africæ propriæ urbs Ptolemæo, Elice apud Antoninum eſſe credit Gerardus Mercator.

¶ Laſio, Peloponneſi urbs, de qua contendebatur inter Arcades, ut habent Ptolemæus et Xenophon.

Laſſa, *Laſa*, ſeu *Laas*, regnum Tartariæ, quod Baranrola dicitur à Tartaris; eſtque ſub regno *Tendue*, teſte Athanaſio Kirchero.

¶ Laſſio, Cretæ inſulæ mons, ubi Iovis ſepulchrum oſtendebatur, teſte Epiphanio.

¶ Laſſippa, Indiæ extra Gangem urbs, teſte Ptolemæo, Laſippa interpretibus.

Laſſira, *Sarione* Moletio, potiùs conjectura ſua quàm
Ptol argumento, oppidum Hiſpaniæ citerioris, In Aragonia, in confinio regni Valentiæ, à Therulio urbe 6. leucis, Moraen versùs 3. Populæ etiam proximum, 3. diſtans

¶ Laſſira, oppidum aliàs Edetanorum, nunc *Sarione*, vi-
Mel. cus eſt Aragoniæ, 5. leucis à Terulo Segobrigam versùs, à quo pari ſpatio diſtat, & propè Turulim fluvium.

Latara, *Lates*, teſte Ioanne Poldo, caſtellum Galliæ Narbonenſis, in agro Nemauſenſi: ubi Latera ſtagnum Plinio, quod *Eſtang* nominatur, ſeu *Eſtan*, apud oram littoream, oppidulis & pagis aliquot circumſtantibus, Stagna Volcarum apud Melam, teſte Cluſio, lacus ingens in ora Occitaniæ.

¶ Latara, *Latte*, vicus Occitaniæ, juxta ſtagnum Magalonenſe, qui ab eo etiam dicitur ſtagnum Lataræ, *l'Eſtang de Latte*. Vix mill. paſſ. diſtat à Monte Peſſulano in auſtrum, & quatuor tantùm ab ora ſinus Leonini.

¶ Latea, ſeu Lattha, urbs Arabiæ felicis, teſte Ptolemæo.

Lateranum, *S. Giovanni Laterano*, templum in urbe *Cap.*
Roma, cum ædibus Pontificiis in Cœlio monte, apud por- *Ionnen.*
tam Latinam; cujus templi Pontifex Romanus, eùm ſit totius orbis terræ Epiſcopus, ſe Epiſcopum inſcribit. De quo Prudentius contra Symmacum libro 2.

Cœtibus aut magnis Lateranas curris ad ædes.

¶ Lateranum, *ſaint Iean de Latran* Gallis, Baſilica eſt urbis Romæ primaria, in cujus rei fidem ſcriptum eſt in ipſius porticu in marmore antiquo:

Dogmate Papali datur ſimul & Imperiali
Vt ſim cunctarum mater capùtque Eccleſiarum.

Nuper reſtaurata fuit magnificentiùs ab Innocentio X. Pontifice Maximo. Palatium autem Lateranum ei adjacet, & de novo exſtructum fuit à Sixto V. Summo Pontifice. Eſt autem in monte Cœlio & juxta portam Cœlimontanam. Ibi habita ſunt quinque Concilia generalia ſeu Oecumenica, primum nempè ſub Calliſto ſecundo anno 1123. ſecundum ſub Innocentio ſecundo anno 1139. tertium ſub Alexandro tertio anno 1179. quartum ſub Innocentio tertio anno 1215. & quintum ſub Leone decimo ab anno 1513. uſque ad annum 1517.

¶ Latiniacum, *Lagny*, oppidum amplum Galliæ, ad Matronam fluvium, in Bria provincia, 6. leucis ſupra Lutetiam in ortum, & 4. à Meldis in occaſum diſtans.

Latium, *Campagna di Roma*, regio Italiæ notiſſima, *Cit.* *Plin.*
inter Hetruriam ad occaſum & Campaniam ad ortum, *Strab.*
Sabinis & Samnitibus ad Boream confinis, à latendo di- *& al.*
cta, quòd ibi Saturnus laritarit: quamvis nomen Latii magis pateat; nam Marſi, Volſci, cùm aliis populis, in Latio continentur, non in Campania Romæ, Latium autem apud veteres geminum eſt, vetus, & novum: illud non ultra Tarracinam extendebatur; hoc uſque ad Minturnas urbem exciſam ad Liris oſtia perdurabat; Nunc ad regnum Neapolitanum ſpectat, quicquid inter Tarracinam & Lirim jacet. Populi Latini. Hinc Latius & Latinus nomen gentis. Virgilius lib. 1. Æneidos:

Tendimus in Latium, ſedes ubi fata quietas
Oſtendunt.

Idem libro 7.

Nurſia & Hortina claſſes, populique Latini.

¶ Latii populi erant Latini, Rutuli, Volſci, Aurunci, Hernici, & Æqui, teſte Brietio, non autem Marſi.

(*Latii urbes præcipuæ*:

Alatrium, Alatri.
Anagnia, Anagni.
Aquinum, Aquino.
Caieta, Gaeta.
Ferentinum, Ferentino.
Fundi, Fondi.
Præneſte, Paleſtrina.
Privernum, Piperno.
Roma, Roma.
Setia, Sezze.
Signia, Segni.
Sora, Sora.
Terracina, Terracina.
Tibur, Tivoli.
Tuſculum, Fraſcati.
Velitræ, Velletri.
Verulæ, Veruli.)

¶ Latmicus ſinus, pars maris Ægæi, in ora Aſiæ minoris et Cariæ, ſic dictus à Latmo monte, propè Miletum.

Latmus, mons Cariæ, in Ioniæ confinio, apud Mæandri fluminis oſtia, & Miletum urbem, juxta quem *Strab.*
Heraclea urbs inter Mæandrum & Miletum ſita eſt, *Plin.*
nunc *Monte di Palatia*. Hinc Latmius nomen gentis. De *Mel.*
quo Statius libro 3. ſylvæ carminum 4. *Potol*

Cedat tibi Latmius ultro,
Sangariuſque puer.

Fa-

Fabula Endymionis à Luna adamati celebris. Alii apud Ovidium libro 3. de arte amandi Lamius legunt. Vide ibi. (Lamus Ptolemæo eſt. Straboni Latmus fluvius & pagus nomen.)

Cæſ. Latobrici, ſeu Latobrigi, populi Galliæ Belgicæ, inter Allobroges & Helvetios, juxta Lemannm lacum, in ora Boreali, quorum urbs Lauſonium, *Loſanne*, cum oppid. adjacentibus, teſte Marliano. Sed Scudo horum regio *CleoKgeve*, Hegoja Latino recenti, in Svevia, inter Baſileenſes & Scaphuſios: quod magis probatur; nam ex Cæſare erant finitimi Rauracis & Tulingis.

¶ Latobrigi populi fuere Germaniæ trans Rhenum fluvium, teſte Sanſone, in eo tractu ubi nunc Briſigavia provincia, inter Rhenum ad occaſum, & Sylvam nigram ad ortum, & propè Clegoviam regiunculam, quamquam Brietius eos ponat in Valeſia regione, ad fontes Rhodani fluvil.

Cic. Verr. Strab. Latomiæ, *le Tagliate*, teſte Aretio, locus Siciliæ, apud Syracuſas, ubi lapidicinæ. Sunt etiam Latomiæ in Latio, in agro Gabiorum, teſte Strabone, inter Romam & Præneſte.

Ptol. Latone, *Derote*, teſte Zeiglero, urbs Ægypti, ad Nilum fluvium, intra Deltam, hac tempeſtate clara, ſed abſque mœnibus. (Λατους πολις in Græco codice, id eſt, *Plin.* Latonæ civitas.)

Ptol. Latopolis, Latorum urbs Straboni, Latopolites nomus Plinio, urbs Ægypti, intra Deltam, Latonæ proxima. (In Ægypto ſuperiori ponunt Ptolomæus & Strabo, proximam Apollinis civitati magnæ.)

Plin. Latovici, Latobici Ptolemæo, Prætorium Latovicorum Antonino. Vide ibi.

Plin. Latris, *Friſch Narung*, teſte Ortelio, inſula Germaniæ, ante oſtia Viſtulæ & Dantiſcum urbem.

¶ Latris inſula, teſte Cluverio, eſt Oſilia, *Oeſel*, inſula maris Baltici, versùs Livoniam & ſinum Rigenſem, alias ſub dominio Regis Daniæ, nunc autem in poteſtate Svecorum, pace ad Bronsbroam ſancita anno 1645 quamquam Ortelius credat eſſe in Pruſſia.

Latronum inſulæ, *ilhas de los Ladrones* Luſitanis, *Isles des Larrons* Gallis, inſulæ ſunt plurimæ in Oceano Eoo, à ſeptentrione in meridiem extenſæ, inter Mare Pacificum ad ortum & Oceanum Orientalem ſeu Sioicum ad occaſum; dicunturque aliter *ilhas de las Velas*. Earum præcipuæ ſunt Anglica, *l'Angloiſe*, Artomagana, *Artomagan* ſeu *Oramagan*, Bidima, *de Bidima* ſeu *de Saavedra*, Botaba, *Botaba*, Chemochoa, *Chemochoa*, Chereguana, *Cheregnan*, Deſerta, *la Deſerte*, Gregna, *Gregna*, Guagana, *Guag*, Mana, *Manao*, Nautarum, *des Matelots*, Pagana, *Pagan*, ſeu *Agan*, Rupium, *dos Arecifes*, Sepania, *Sepan*, Vilania, *Vilan*, ſeu *Pulo Vilan*, & Volia, *Volia*. Vide inſulæ Latronum.

Mel. Laturus ſinus, *Golfo di Eſtora*, teſte Marmolio. Vide Numidicus; eſt namque idem.

Theoc. Latymnus, mons magnæ Græciæ, apud Crotonem urbem, *Monte di Cotrone*.

¶ Lavallium, *Laval*, urbs Galliæ, in Cenomanenſi provincia, ad Meduanam fluvium, in ditione Ducis Tremolliæ. 15. leucis diſtat ab Andegavo in Boream, & totidem à Cenomano in occaſum.

¶ Lavania, *Lavagna*, oppidum Italiæ, in ora orientali Liguriæ, ad mare Mediterraneum, unde Comites è familia Fliſca, ex qua aliquot Summi Pontifices. Ab aliis Lebonia dicitur. Vide ibi.

¶ Lavanmunda, ſeu Lavanti oſtium, *Lavanmynd*, urbs Germaniæ, in Carinthia inferiori, ad Lavantum fluvium, ubi in Dravum ſe exonerat. Vix duobus milliaribus Germanicis diſtat ab oppido S. Andreæ in auſtrum. Dicitur Lavantum à quibuſdam; eſtque epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Salisburgenſi, qui etiam Epiſcopatum confert dum vacat.

Lavantum, *S. Andres*, urbs epiſcopalis Norici, ad fluvium cognominem. Vide Solva.

Ptol. Lavare, *Aveiro*, teſte Floriano, oppidum Luſitaniæ, in ora, ad oſtia Vaccæ fluvii, à Portu urbe 9. leucis in auſtrum, Conimbricam versùs 10. Ducatus titulo decorum. Sed hoc Talabrica videtur Vaſconcello.

¶ Lavare, ſeu Lavara, *Aveiro*, oppidum amplum Portugalliæ, versùs oſtia Vagi fluvii, & propè ſinum parvum. Una tantùm leuca diſtat ab ora Oceani Occidentalis, & 2. à Talabrica in occaſum.

Ant. Itin. Lavatris, *Stanemore* * Camdeno, oppidum Britanniæ, in Anglia, inter Eboracum & Luguvallum, à Caturractonio 16. mill. paſſ. versùs Vallum, teſte Antonino. Aliis eſt *Bovves* pagus vicinus. (* Camdeno eſt *Bovves*, viculus ad initium *Stanemore* regionis montanæ agri Eboracenſis.)

Laubacus, qui & Lavica, Labola, & Lanus, *Lanvers*, teſte Hieronymo Verrutio, fluvius Friſiæ occiduæ, apud oſtium Rheni orientale, inter Coreſandam & Monicogam inſulas mari abſorptas influens. *Script. Friſ.*

¶ Laubacus, ſeu, & meliùs, Lavica, amnis eſt parvus Friſiæ Occidentalis, in Belgio, eam ſeparans à dominio Groningenſi, & paulò poſt in Oceanum ſe exonerans è regione Monicogæ inſulæ.

Laubium, cœnobium quondam celebre, ad Sabim fluvium, in Hannoniæ & Leodienſis ditionis confinio, Diœceſis Cameracenſis, cujus Abbates erant Epiſcopi. *Script. Belg.*

Lauda, urbs Franconiæ, *Lauden*, inter Milteburgum 2. & Marghethum 3. leucis ex libro 6. Itinerarii:

Lotichius Lauda ducit in urbe moras.

¶ Lauda urbs eſt parva Germaniæ, in Franconia, ad Tubarum fluvium, 5. leucis à Miltenberga in auſtrum, in ditione Epiſcopi Herbipolitani.

¶ Laudia, Mauritaniæ Cæſarienſis oppidum, teſte Ptolemæo.

Laudiacum, pagus ſeu oppidum in finibus Turonum, inde 6. mill. paſſ. diſtans. Fortè *Lodun* hodiè, oppidum præclarum. *Turon.*

¶ Laudiacum, oppidum Turonum, quid ſit non conſtat. Certè non eſt *Loudun*, oppidum amplum, quod inde diſtat 14. leucis; eſtque in Pictavenſi provincia.

¶ Laudoana, quæ & Lothiana, *Lothiane*, quæ etiam *Lauden* quibuſdam, provincia Scotiæ meridionalis, cujus primaria Edimburgum, totius regni caput, juxta Bodetriam ſeu Forthheæ æſtuarium ad Boream. Ad ortum habet mare Germanicum, ad occaſum Sterlinenſem Comitatum, ad meridiem autem Tuvediam, Teviotiam, & Marchiam. Extenditur autem ab ortu in occaſum ad 34. milliaria Scotica; & ejus urbes ſunt Edimburgum, Scotiæ caput, Litha, Dunbarum, & Dalketa. Vide Lothiana.

Laudum, poſterioribus urbs Inſubriæ, quæ veteribus Laus Pompeja. Vide ibi.

Laudunum, Launa, ut videtur aliquibus, Antonino *Laon*, urbs Galliæ Belgicæ, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Remenſi, inde 10. leucis, versùs Veromanduos 9. in Boream, urbs Picardiæ, in monte, probè munita, inter Noviomum ad occaſum & Vervinum ad ortum 9. leucis, quot à Sueſſione, à Pariſiis 30. in Cæciam. Hujus Epiſcopus Comes eſt, & unus ex 12. Galliæ Proceribus, & ſupremis Judicibus. *Script. Gall.*

¶ Laudunum, quæ & Laudunum Clavatum quibuſdam, urbs eſt ampla & munita Galliæ, in provincia Inſulæ Franciæ, & in confinio Picardiæ provinciæ. 7. leucis diſtat à Sueſſione in Eurum, & 9. à Vervino oppido in Circium, uti à Guiſia in auſtrum. Ejus epiſcopus eſt Dux, & unus ex duodecim antiquis Paribus Franciæ. Ab ea regiuncula adjaceos dicitur *le Laonnois* Laudunenſis ager.

¶ Lavellum, *Laviello*, urbs parva regni Neapolitani, in provincia Baſilicata. Epiſcopalis eſt ſub Archiepiſcopo Barenſi. Dicitur etiam Labellum à quibuſdam; eſtque propè Aufidum fluvium, 6. milliaribus à Venuſia in Boream, in confinio Capitaniatæ.

¶ Lauffemburgum, *Lauffemburg*, oppidum Germaniæ ad Rhenum fluvium, in rupe, & unum ex quatuor Sylvæ nigræ dictis, ſatis munitum, ſub dominio, Auſtriacorum, medium ferè inter Scaphuſiam ad ortum, & Baſileam ad occaſum, 5. milliaribus Germanicis utrinque. Pluries captum hiſce poſterioribus annis à Gallis & Svecis; ſed poſteà redditum fuit pace Monaſterienſi.

Laugaſa, Armeniæ minoris oppidum, in Lavinianenſi Præfectura, teſte Ptolemæo. Lauſtaſa pro eo habent interpretes.

Laviacum, *Lauffen*, teſte Lazio, oppidum Norici, in Salisburgenſi ditione, à Salisburgo 3. leucis Braunodunum versùs; ſeu *Kogel*, arx proxima. *Ant.*

Lavici, Lavicum, & Lavicana via. Vide Labici. *Script. Germ.*

Lavinga, *Langingen*, urbs Sveviæ, ad Danubium, Ducis Neoburgenſis, clara, inter Verdam & Dilingam. De qua libro 5. Itinerarii:

Principis urbe Palatini florente Lavinga.

¶ Lavinga, *Langingen*, ſeu *Lavvingen*, oppidum Germaniæ, in Svevia, ſub dominio Ducis Neoburgenſis, vix

una

una leuca Germanica ſupra Dilingam in occaſum, & medium ferè inter Ulmam ad occaſum & Vertam ſeu Donavertam ad ortum 5. leucis.

Strab. App. Liv. & al. Lavinium, priùs Lavinum, teſte Servio, *Città Lavinia* etiam hodie, urbs olim Latii, (nunc verò oppidulum) inter Oſtiam & Velitras ad 20. mill. paſſ. quot ab urbe Roma, apud Ardeam, proxima littori, ad 3. mill. diſtans, quæ & Laurentum dicta eſt; ab Ænea anno poſt Trojæ excidium 41. condita. Strabo illam à Laurento diſtinguit, una cum Livio. Populi Lavinii. Hinc Lavinius nomen gentis. Virgilius libro 4. Æneidos:

Nec prolem Auſoniam, & Lavinia proſpicit arva.

Lavinius quoque apud Virgilium in eadem ſignificatione, ut libro 1. Æneidos:

- Lavinaque venit
Littora.

¶ Lavinium, *Città Lavinia*, urbecula eſt Campaniæ Romanæ, 5. milliaribus à Velitris Oſtiam versùs, & 9. circiter ab ora maris Tyrrheni, uti & 18. à Roma in occaſum. Differt à Laurentio, & hodie eſt ſub dominio utili Ducis Cæſarini: ſed à paucis inhabitatus. Sunt etiam qui credant Lavinium fuiſſe ubi nunc *Patrica*, caſtrum versùs oram, & Lanuvium ubi nunc *Città Lavinia*. Exiſtimat tamen Lucas Holſtenius Lavinium oppidum Latii fuiſſe in eo colle, qui nunc *Monte di Levano* dicitur, 1500. paſſ. ſupra Patricam, ubi S. Petronillæ fanum, quod haud dubiè Annæ Perennæ templum fuit.

Ant. Amm. P. Di. Laumellum, *Lumello*, oppidum Inſubriæ olim præclarum, (à quo regio Laumellina, *Lumellina*) agri Papienſis, à Ticino ſeu Papia urbe 20. mill. paſſ. Caſale & Vercellas versùs. (*Nunc eſt pagus ſatis tenuis.*)

Plin. Ptol. Laurentes, populi, & Laurentum, urbs fuit Latii, Lavinio proxima, ab Oſtia 16. mill. paſſ. diſtans. Hinc via Laurentina apud Plinium & Valerium Maximum, Laurentinæ paludes Paterculo, Laurentia palus. Virgilius libro 10. Æneidos:

Defendit, multoſque palus Laurentia, ſylva.

Idem alibi.

Occupat ignavum Laurens, urbemque Latini,

¶ Laurentum urbecula fuit Latii, versùs oram maris Tyrrheni, cujus vix nunc apparent veſtigia. Credunt tamen fuiſſe ubi nunc locus dictus *S. Lorenzo*, medio itinere inter Oſtiam & Antium, cum 6. mill. paſſ. exactè abeſt à Lavinio, & quod certiſſimum eſt argumentum, via Laurentina huc defert, & in maritimam illam ſeu littoralem incidit, teſte Luca Holſtenio.

Plin. Laurentinum, villa Plinii ſecundi apud Laurentum, ab urbe Roma 17. mill. paſſ.

Lauretum, *Loreto*, urbs Piceni recens epiſcopalis, inter Recinetum & oram maris ad 3. mill. paſſ. ab Ancona 15. in meridiem, ubi templum auguſtiſſimum, in quo ædicula Deiparæ Mariæ Virginis, ad quod viſendum ex tota Europa peregrini quotidie confluunt.

Ant. Lib. Not. Lauriacum, *Lorck*, urbs olim Norici archiepiſcopalis & metropolis, ad Danubium, in Auſtria, nunc cœnobium, apud Aniſum urbem & fluvium, à Lentia urbe 3. leucis in ortum Viennam versùs, cujus ſedes Saliſburgum, inde 20. leuc. tranſlata eſt.

¶ Lauriacum, *Lorch*, vicus eſt Auſtriæ ſuperioris, ad Danubium fluvium, è regione oppidi *Mathauſen* dicti, 3. milliaribus Germanicis infra Lentiam, & uno tantùm ab Aniſo, 22. autem milliaribus etiam Germanicis ſupra Viennam in occaſum, Paſſavium versùs 10.

Laurios Atticæ regiuncula eſt, aureis venis ſcatens, & quia in numiſmatibus noctuarum figura inſculpi ſolebat, in proverbio fuere *Noctua Lauriotica*, ut apud Ariſtophanem, in avibus, ad vim pecuniarum ingentem ſignificandam.

Herod. Thucy. Laurium, mons Atticæ, inter Piræum portum & Sunium promontorium, in quo Athenienſium argentifodinæ erant, teſte Thucydide.

Front. Plut. Lauro, Lauron, & Laurona Floro, *Laurigi*, oppidum olim, nunc pagus (teſte Joanne Mariana) Hiſpaniæ Tarraconenſis, in regno Valentiæ, inde 5. leuc. apud Leriam oppidum. Ibi Sextus Pompejus à Cæſarianis victus & cæſus eſt.

Strab. Plin. Laus, oppidum & fluvius Brutiorum, in Calabria citeriori, in Lucaniæ confinio, *Laino*, teſte Nigro, Collenutio, *Sapri*, inter Polycaſtrum urbem Lucaniæ ad occaſum, & Scaleam, oppidum Calabriæ, in mare exiens, utrinque 10. mill. paſſ. cujus aquæ nunquam turbari feruntur. Abeſt à Melphi fluvio Lucaniæ 30. mill.

¶ Laus, fluvius *Laino* dictus, ſicuti Laum oppidum ad ejus oſtia, eſt in Calabria citeriori, in ora maris Tyrrheni, propè Scaleam oppidum, & 18. ferè milliaribus à Policaſtro in auſtrum diſtat.

Herod. Laus alterum, ut videtur Brutiorum oppidum, Talaus Straboni, *Scalea*, teſte Barrio, ad fluvium Talaum, ita ut duo oppida ejuſdem nominis ſint apud Barrium, unum *Laino*, in confinio Lucaniæ, alterum *Scalea*, in ora Calabriæ.

Plin. Laus Pompeja, *Lodi*, colonia, & urbs Inſubriæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Mediolanenſi, ad Adduam fluvium, media inter Mediolanum ad occaſum & Placentiam in Eurum 20. mill. paſſ. quot à Ticino, Brixiam versùs 40. cujus ager fertiliſſimus, caſeo; butyro, & Carnibus abundans, a Boiis Gallis, teſte Plinio, condita, & Pompeja, colonia eò à Pompejo deducta, cognominata: vetus tamen Laus jacet, à Mediolanenſibus everſa, à nova 5. mill. paſſ. diſtans, *Lodi vecchio* dicta, Ticinum versùs, nunc pagus frequens probeque habitatus, ubi plurima antiquitatis veſtigia.

Anton. Lauſonium, *Loſanne*, urbs Galliæ Belgicæ, in finibus Equeſtrium, ad oram Borealem lacus Lemani, qui propterea etiam *Lago di Loſanna* nominatur, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Veſuntino, inter Genevam urbem & Ebredunum oppidum Helvetiorum 10. leucis, à Salodoro urbe Helvetica 27. propior Bernæ, & Friburgo ſupra 12.

¶ Lauſonium, ſeu Lauſanna, urbs Galliæ Lugdunenſis, nunc *Lauſanne* dicitur, in Helvetiis, ſub pago Bernenſi, & in Romana ditione, vulgò *le pais de Vaux*. Tota eſt reformata, ideò ſedes epiſcopalis Friburgum tranſlata eſt, à quo diſtat 11. leucis in meridiem, uti 8. ab Ebreduno, & 10. à Geneva in ortum.

¶ Lavvenburgum, *Lavvenburg*, oppidum Germaniæ, in Saxonia inferiori, ab Albim fluvium, ſub dominio proprii Ducis è Saxonica familia antiqua. 7. leucis diſtat ab Hamburgo in ortum, & 5. à Lubeca in auſtrum, cum caſtro munito, in confinio Ducatus Luneburgenſis.

¶ Lauvenburgum, *Lauvvenborca*, oppidum Germaniæ, in Pomerania, ad amnem *Lobo*, in ditione Electoris Brandeburgici, & anteà ſub clientela Regis Poloniæ. 8. leucis diſtat à Gedano in occaſum, 2. à limite Pruſſiæ provinciæ, & 3. ab ora maris Baltici in auſtrum.

Herod. ¶ Lauzadus, Ciliciæ urbs, in Aſia minori, teſte Porphyrogenneta.

Ptol. Laxii, ſive Lazii, ut alius codex habet, populi Sarmatiæ Europææ, oram paludis Mœoticæ incolentes.

Laxta, *Hita*, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis, reſte Moletio, in Celtiberis, & regno Caſtellæ novæ, Valeriæ & Segobrigæ finitimum: ſed ſitus apud Ptolemæum non congruit.

¶ Laxta aliis eſt vicus Caſtellæ novæ, *Tragazete* dictus, in confinio Aragoniæ, ad fontes Suceronis fluvii, 6. leucis à Lobeto in occaſum diſtans.

¶ Lea, Æthiopiæ ſub Ægypto oppidum Plinio, eidem quoque inſula circa Ægæum mare.

¶ Lea, Africæ propriæ urbs Ptolemæo.

¶ Leandis, Armeniæ minoris urbs, in Cataonia regione teſte Ptolemæo.

¶ Leænæ montes, *Sierra Liona*, mons Africæ, in ora Nigritiæ regionis. Vide Leonum mons.

Ptol. Leanitæ, populi Arabiæ felicis, ad ſinum Arabicum, qui ibi Leanitis appellatur. Sic habet Ortelius, ſed errat: nam Leanitis ſinus in Perſico ſinu eſt, non in Arabico; ibique Leanitæ populi, in ora incolentes, quorum regio *Elcatif* hodie nominatur, teſte Caſtaldo.

¶ Leaotumum, *Leaotum*, provincia regni Sinarum, in parte Boreali, versùs Tartariam & regnum Coreæ, propè intimum receſſum ſinus Nanchinenſis. Hanc provinciam primò occuparunt Tartari, quibus etiamnum ſubeſt cum toto Sinarum regno ab anno 1630. circiter.

Pauſ. Plin. Ptol. Lebadea, (non Lebadia, ut in Theſauro Linguæ Latinæ) *Badia* nunc, teſte Zardo, oppidum Bœotiæ, apud Cephiſum fluvium, Chæronææ & Orchomeno finitimum: in cujus agro talpæ nullæ, teſte Plinio, reperiuntur. De quo Statius libro 7. Thebaid.

Et valles Lebadea tuas, & Hyampolin acri
Subnixam ſcopulo.

Polyb. Lebecii, populi Galliæ Ciſalpinæ, in agro Novarienſi: quorum oppidum Forum Lebeciorum, *Borgo Lavezzaro*, à Novaria urbe 5. mill. paſſ. Mortariam versùs. Vide Lebui.

Strab. Lebedus, *Lebeditzi-Chiſar*, teſte Leunclavio, urbs Jo-

Plin. Ptol. Joniæ maritima, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Epheſino, inter Teon ad Boream & Colophonem ad auſtrum, inde 120. ſtadiis recedens. Ibi ludi quotannis in honorem Bacchi celebrabantur. Lesbos dicta Ptolemæo, inter Teon & Colophonem 120. ſtadiis. Horatius libro 1. epiſtola 11.

Scis Lebedus quam ſit Gabiis deſertior, atque
Fidenis.

¶ Lebedus, urbs Aſiæ minoris, in Jonia, & in ora ſinus Jonici. Diſtat 25. milliaribus à Teo in ortum, 15. à Smirna in meridiem, & 25. à Colophonte in Boream.

Strab. Plin. Ptol. Lebena, *Lebina*, oppidum olim, nunc pagus ſeu vicus Cretæ, in ora auſtrali, inter Leonem promontorium & oſtium Catarracti fluvii. Ibi templum erat Lebenæum, Æſculapio ſacrum, circa Phæſtum, quò ex Aſia & Africa confluebant, teſte Philoſtrato.

Strab. Plin. Mel. Lebinthos, *Levita*, inſula maris Ægæi, Pathmovicina & Lero; Lebynthos Ovidio libro 2. de arte amandi:

Dextra Lebynthus erat ſylviſque umbroſa Calydne.

Lebonia, *Lavagna*, oppidum cum fluvio cognomine oræ Liguſticæ, Entella Ptolemæo, inter Clavarum ad occaſum & Segeſtam ad ortum, oppida clariora, 4. mill. paſſ. diſtans.

¶ Lebretum, ſeu Albretum quibuſdam, *Albret*, oppidulum Galliæ, in Aquitania, & in Vaſconia, in medio nemoris cognominis, Ducatus titulo inſignitum ab Henrico II. Rege Galliæ. Hinc orta familia Lebretenſis, ex qua fuere Reges Navarræ. Diſtat 10. leucis à Burdegala in auſtrum, & 8. à Vaſate in occaſum.

¶ Lebriemelus, fons Liguriæ, circa Genuam, teſtis antiqua ænea tabula, quæ ibidem proſtat.

Liv. Lebui, populi Italiæ, quos Livius in Cenomanis inter Brixiam & Veronam deſcribit; ex quo error Gaudentii Merulæ patet, eos eoſdem cum Lebeciis Polybii facientis.

Script. Germ. Lebuſſa, *Lebuſſ*, urbs Germaniæ, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Gneſnenſi, in Marchia Brandeburgenſi, Francofurto ad Oderam proxima, inde 12. leucis in Boream.

Ovid. Lebynthos, inſula maris Ægæi. Vide Lerinthus.

¶ Lecca, ſeu & Leccus, *le Leck*, fluvius Belgii, in Hollandia, ſeu potiùs ramus Rheni, à quo ſeparatur propè Duroſtatum, in Trajectenſi ditione; deinde ad occaſum tendens in parte meridionali Hollandiæ, paulò infrà Roterodamum Moſæ fluvio miſcetur.

Strab. Plin. Ptol. & al. Lechæum, oppidum & navale Corinthiorum, ad ſinum Saronicum, Cenchreis alteri navali & oppido ad ſinum Corinthiacum adverſum, à Corintho 12. ſtadiis, à Cenchreis 70. in ortum diſtans, *Leſteiocori*, teſte Moletio. Cujus meminit Propertius libro 3. elegia 19.

Deinde per Jonium vectus cùm feſſa Lechao
Sedarit placida vela phaſelus aqua.

¶ Lechæum navale eſt Corinthiorum in Peloponneſo, in Iſthmo, ad Corinthiacum ſinum, vix 46. ſtadiis à Cenchreis in occaſum. Cenchreæ autem navale eſt in ſinu Saronico, ad ortum Corinthi.

Ptol. Lectum, *Scorpiata*, Sophiano, promontorium Troadis, in quod Ida mons deſinit, quod ab Ariſtotele Idæ promontorium appellatur, inter Troadem urbem ad Boream & Aſſum promontorium & urbem ad meridiem.

¶ Lecythus Chalcidenſium Eubœæ urbs, in Græcia, teſte Thucydide.

Hiſt. tripar. Ledrenſis urbs, quæ & Leutheon, *Nicoſia* Sophiano & aliis, urbs Archiepiſcopalis et metropolis Cypri inſulæ, in ora Boreali, quæ Leucotheon et Lencoſia Græcis dicitur.

Mel. Ledum, Ledus Sidonio, *le Lez*, fluvius Galliæ Narbonenſis, juxta Montem Peſulanum decurrens ex agro Gabalitano, et in ſtagna Volcarum influens.

¶ Ledus, amnis Occitaniæ, oritur 3. leucis ſupra Montem Peſſulanum; deinde ipſam urbem rigans, paulò infrà ad Lataram Caſtrum in ſtagnum Volcarum ſeu Magalonæ ſe exonerat; ſed longè ab agro Gabalitano decurrit.

Strab. Legæ, Leges Plutarcho, populi Aſiæ, in Albania, ad Caucaſum montem, juxta Caſpium mare incolentes.

Script. Belg. Legia, *Leye* Flandris, *le Lis* Gallis, fluvius Belgii, ex Arteſia per Flandriam fluens, Gandavum urbem intermeans, indèque in Scaldim delabens. Legia quoque urbs præclara Eburonum, *Liege*. Vide Leodium.

¶ Legia fluvius oritur in Arteſiæ Comitatu, juxta caſtrum *Lisbourg* dictum, deinde Terruanam urbem

exciſam rigat, atque Ariam, et Fanum S. Venantii in Arteſia; hinc per Comitatum Flandriæ fluens, Minariacum, Armentariam, Meninum, Cortracum urbes rigat, & aliquor leucis poſteà juxta Gandavum in Scaldim fluvium ſe exonerat.

Legio oppidum erat Palæſtinæ, inter Samariam & Ptolemaidem, à Bethacad vico Samariæ 15. ab Arbelis 9. à Nazaret 15. mill. paſſ. in occaſum. *D. Hier.*

Legio Athenienſis, *Thienen*, oppidum Belgii, in Brabantia, quod & *Tilement*, medium inter Leodium & Machliniam 7. leucis à Lovanio 3. in ortum, quot à Trudonio in Boream. *Dion.*

¶ Legionem Athenienſem primam in Germania inferiori inſtituiſſe Domitianum Imperatorem ſcribit Dionyſius. Dubitat Ortelius an hæc oppido *Ath* dicto in Hannonia nomen dederit, an potiùs *Thienen* oppido Brabantiæ, quod aliter Thiena ſeu Tilemontium dicitur, inter Trudonium ad ortum, & Lovanium ad occaſum, & 25. tantùm mill. paſſ. à Leodio in occaſum.

Legio Auxiliatrix, *Scambri*, oppidum olim Pannoniæ inferioris, ad Danubium, quod & Sicambria, nunc pagus apud Budam veterem, teſte Antonio Bonfinio. *Ant.*

Legio Germanica, quæ & ſeptima cognominata, *Leon*, urbs Hiſpaniæ Tarraconenſis, in finibus Aſturum, media ferè inter Valliſoletum & Ovetum, 22. leucis diſtans, à Burgis 33. in occaſum, à Pelagio I. Rege poſt captam Hiſpaniam à Mauris anno ſalutis 722. recuperata, & anno 918. regia & caput regni Legionenſis effecta; quod regno Caſtellæ anno 1230. ſub Ferdinando Rege copulatum eſt. Hæc ſub Nerva Imperatore condita traditur, quo tempore Aſturica inſtaurata. *Ptol.*

¶ Legio Germanica, *Leon*, Italis *Leone di Spagna*, urbs eſt epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Compoſtellano, ad radices montium, juxta fontes fluvii Eſtolæ, in colle, ſatis ampla, & probè culta. Vix una aut alterâ leuca diſtat a limite Aſturiæ; 12. ab Oceano in auſtrum, 15. ab Oveto, 7. ab Aſturica in Eurum, & 24. ab Auca ſeu Burgis in occaſum.

¶ Legio, *Leon de Nicaragua*, urbs Americæ ſeptentrionalis, in nova Hiſpania & regione Nicaragua, juxta lacum Nicaraguæ, recens ab Hiſpanis extructa, vix centum milliaribus ab ora maris Pacifici diſtans.

Legio 1. Adjutrix. Vide Crumerum Aſaum. *Ant.*
Legio 1. Jovia. Vide Troſmis, ſeu Triſmis, & No- *Ant.*
vidunum. *Lib.*
Legio 1. Italica. Vide Novæ, & Duroſtolón. *Not.*
Legio 1. Macedonia. Vide Oeſcus. *Ant.*
Legio altera Auguſta, *Leskard*, apud Iſcam urbem *Ptol.*
Albionis. Vide Sebaſta, (*& Iſca Silurum.*) *Ant.*
Legio 2. Vide Cartennæ. *Ptol.*
Legio 2. Auguſta, urbs Mauritaniæ Cæſarienſis
maritima.
Legio 2. Herculia. Vide Triſmis, & Novidunum. *Plin.*
Legio 3. Diocletiana. Vide Thebæ. *Plin.*
Legio 3. Sebaſta. Vide Lambeſe. *Lib.*
Legio 4. Italica. Vide Antium. *Not.*
Legio 5. Vide Buruncum. *Lib.*
Legio 6. Vide Burginacium, & Samoſata. *Not.*
Legio 7. Claudiana. Vide Vienna. *Ptol.*
Legio 7. Germanica. Vide Legio Germanica. *Vet. Inſ.*
Legio 8. Vide Auſana. *Ant.*
Legio 9. Vide Gelduba et Calonis. *Ant.*
Legio 10. Germanica, in Pannonia ſuperiori, apud *Vet. Inſ.*
Totam, teſte Bonfinio. *Ptol.*
Legio 10. Vide Tolpia, ſeu Tolbiacum. *Ant.*
Legio 12. Vide Egorigium. *Tac.*
Legio 14. Germanica, *S. Andrea*, in Pannonia, *Ant.*
apud Budam, inde 3. leucis in occaſum, teſte Bonfi- *Ptol.*
nio. *Ant.*
Legio 14. Vide Tinurtium, et Caballinum; utrobi- *Ant.*
que enim fuit. *Ptol.*
Legio 15. Vide Satala. *Ant.*
Legio 16. Vide Aballo. *Lib.*
Legio 18. Vide Sideleucum, Durocottorum, & No- *Not.*
viomagum inter Ambianos et Sueſſiones, nam in tri- *Ant.*
bus his locis fuit. *Ant.*
Legio 19. Vide Agrippina. *Ant.*
Legio 20. Vide Orolaunum. *Ant.*
Legio 20. Victrix, ſeu Nicephoria. Vide Devana. *Ant.*
Legio 21. Vide Duroſtolon, Vetera, et Troja. *Ant.*
Legio 22. Vide Antiſſiodorum, Auguſtodunum. *Ant.*
Trecaſſes, Durocatalaunum. *Ant.*
Legio 23, Vide Ambiani, et Deva. *Ant.*

Ant. Legio 24. Vide Pontes in Belgio.

Ant. Legio 25. Vide Tucci, Aquæ Sextiæ.

Ant. Legio 26. Vide Geſſoriacum.

Legio 28. Vide Marcomagum. (De his omnibus in ſuis locis vide Ortelii Theſaurum Geographicum.)

Vet Inſc. Legio Trajana. Vide Trajana.

Legio Victrix, *Vitry*, oppidum Campaniæ, in Gallia Belgica, inter Alprenciacum oppidum ad occaſum 12. leuo. & Barrum Ducis in ortum. Nunc Victriacum.

Vet. Trad. Legiodunum, *Leglen*, pagus Inſubriæ, apud oram lacus Verbaoi & Belutium, inter Angleriam & Locarnum, ab Angleria 8. mill. paſſ. à Vareſio 12. à Mediolano 42. ſic à Legionibus dictus, olim oppidum amplum & antiquum, ut antiquæ inſcriptiones (quarum una Jovi Maximo, altera Danìæ, in marmore conſpicitur) & rudera latè ſparſa teſtantur. Ibi corpora Sanctorum Primi & Feliciani, eò Roma, Sergio Pontifice, (ex Breviario Mediolanenſi) tranſlata in ſacra æde ſibi dicata ſervantur.

¶ Legionenſe regnum, *Reyno de Leon* Hiſpanis, pars Hiſpaoiæ ſatis ampla ad Boream, inter Caſtellam ad ortum & Gallæciam cum Portugallia ad occaſum. Ad ſeptentrionem terminatur Aſturiis, & à meridie Extremadura provincia, quæ etiam regno Legionenſi annexa eſt; quanquam malè in quibuſdam tabulis Geographicis ſub Caſtella veteri comprehendatur: & ei etiam annexa fuit Aſturia utraque, uti aliquando Gallæcia. Legioneoſe autem regnum proprium in duas quaſi partes ſcinditur Durio fluvio; ſubeſtque Regi Hiſpaniæ cum annexis. Ejus primaria urbs eſt Legio, aliàs ſedes regia poſt Ovetum.

Legionenſis regni urbes præcipuæ:

Abula, Avila.
Aſturica, Aſtorga.
Civitas Roderici, Ciudad Rodrigo.
Legio, Leon.
Methymna Campeſtris, Medina del Campo.
Palentia, Paleocia.
Salmantica, Salamanca.
Sentica, Zamora.
Septimanca, Simancas.
Taurum, Toro.

Vet. Legionum urbs gemina Albionis, in Cambria, ſeu Wallia: una apud Wiſam fluvium, *Caerleon*, Landavenſi urbi finitima, altera in ora Boreali, ad oſtia Devæ fluvii, * *Cheſter*, quæ & Devana. Sed & Iſca urbs Legionum apud Antoninum dicta videtur, *Legaceſter*: Anglicè. (* quæ potiùs Angliæ adnumeratur.)

¶ Legionum urbs gemina Angliæ, una Silurum, in Cumbria ſeu wallia, dicta Legio ſecunda Auguſta, ſeu Iſca Silurum, nunc *Caerleon*, in Monumethenſi Comitatu, ad Uſam fluvium; de qua vide Iſca Silurum. Alia, dicta Legio vigeſima Victrix, eſt Deva, urbs Cornaviorum in Anglia, ad Devam fluvium, nunc *Cheſter*, Comitatus cognominis caput, extra walliam, ſed in ipſius confinio. A Ptolemæo Devana dicitur, & à Saxonibus *Legeaceſter*: urbs eſt ampla, & emporium celebre, cum portu capaci, & ad æſtuarium Devæ. Vide Ceſtria.

Legum, Siciliæ urbs, circa Lilibæum promontorium, teſte Ptolemæo.

¶ Lehalium, *Lekal*, oppidum Sveciæ, in Livonia, & in tractu *Wikkeslandia* dicto, versùs oram maris Baltici, à quo vix 6. milliaribus diſtat, & 12. milliaribus Germanicis in occaſum à Revalia urbe; gaudetque caſtro ſatis munito.

Ptol. Leinum, urbs Sarmatiæ Europææ, quam Niger *Lutzke*, urbem epiſcopalem Volbiniæ, interpretatur. Vide Luceoria.

Strip. Germ. Leitæpons, *Pruck an der Leyte*, urbs Auſtriæ, ad Leitam fluvium, in Pannonia ſuperiore, inter Viennam & Alteimburgum, inde 4. hinc 6. leucis. Vide Lutipons in Lutis (nam & ſic ſcribitur.) De ea libro 5. Itinerari ſic:

Trans Leitam vehimur; mox grata Neapolis olim
Conſpicitur proavo, Maximiliane, tuo.

Strab. Plin. Leleges, populi Cariæ, in Aſia, qui & Cares. Vide ibi. Fuere etiam in Achaja apud Locros Epicnemidos. Virgilius libro 8.

Hic Lelegas, Caraſque, ſagittiferoſque Gelonos.

Hinc Lelegejus. Ovidius lib. 8. Metamorphoſeon:

Interea Minos Lelegeja littora vaſtat.

Script. Scot. Lelgovia, regio Scotiæ, nunc *Lennos* vel *Lennox*, in ora occidua, ubi Elgovæ populi, apud lacum Lomundum, inter illum & Argadiam regionem, teſte Boetho. Vide Elgovæ.

Lib. Not. Lemannus, gemino *n*, (non Lemanus, ut in Theſauro Linguæ Latinæ) *Limpne*, teſte Talboto, oppidum olim, nunc vicus cum templo Albionis, in ora Angliæ auſtralis; vel ubi Novus portus Ptolemæo, teſte Camdeno, in Cantio, vulgò *Lime*: qui & Limenus Latinè dicitur.

¶ Lemannus, ſeu Lemannis, oppidum aliàs Cantiorum, nunc vicus eſt *Lymne* dictus, in Cantio provincia Angliæ auſtralis, juxta fretum Gallicum, 14. milliaribus Anglicis à Cantoaria in auſtrum diſtans.

Caſ. Plin. & al. Lemanus, *Lac de Geneve*, & *Lac de Loſanne* Gallis, *Lago di Genevra*, Italis, *Jenffer ſee* Germanis, lacus Allobrogum, in Gallia Narbonenſi, inter illos & Equeſtres, in Sabaudia, per quem Rhodanus ex Sedunis fluit; ad cujus egreſſum Geneva urbs ſita eſt. De eo Lucanus libro 1.

Deſervere cavo tentoria fixa Lemano.

¶ Lemanus lacus, *le Lac de Geneve*, extenditur ab ortu in occaſum per 18. leucas; habetque à ſeptentrione Helvetios, & à Meridie Sabaudiam. Alluit oppida Thononium & Aquianum in Foſiniaco tractu Sabaudiæ, uti & Lauſonium, Nevidunum, Viviſcum, & Veriojum in Helvetiis, erat inter Galliam Lugdunenſem & Viennenſem.

¶ Lemgovia, *Lemgovv*, urbecula Hanzeatica Germaniæ, in Weſtphalia, ſub dominio proprii Comitis cum adjacente regiuncula; medium eſt inter Mindam ad Boream & Paderbonam ad meridiem, 5. leucis utrinque diſtans.

Plin. Strab. Ptol. & al. Lemnos, quæ & Hypſipylea, à filia Thoantis, quæ in ea regnavit, dicta, *Stalimene* Sophiano & aliis, inſula maris Ægæi, inter Athon montem Macedoniæ ad Occaſum & Cherroneſum Thraciæ ad ortum, ab Atho 87. mill. paſſ. Lesbum versùs in ortum 60. à Delo 250. in Boream, ipſa circuitu 100. cum urbe epiſcopali olim, nunc archiepiſcopali ejuſdem nominis. Ibi olim Vulcanus colebatur, ibidem nutritus. Hic terra Lamnia foditur quotannis contra venena. Hinc Lemnius nomen gentis. Ovidius in epiſtola Hyſip. Iaſ.

Dos tibi Lemnos erit, terra ingenioſa colenti.

Lemniæ mulieres cùm auxilio Thoantis viros omnes gravcolentia illorum offenſæ è medio ſuſtuliſſent, ut Euripides in Hecuba narrat, proverbio locum feciſſe videntur, quod eſt, *Malum Lemnium*, de malo maximo & miſerando. Vel ex eo adagium hoc natum eſt, quòd Atticæ mulieres à Pelaſgis in Lemnum inſulam adductæ, & compreſſæ, filios genuere, qui Atticis moribus educati, in Pelaſgos inſurgere cœperunt; quapropter omnes ad unum una cum matribus à Pelaſgis trucidati ſunt: unde illi ſterilitate, orbitate, peſtilentia, aliiſque calamitatibus affecti, occaſionem proverbio dedere, ut per cunctam Græciam quodvis malum grande & miſerabile *Lemnium malum* diceretur, ut auctor eſt Herodotus in Eratone. Hoc adagium etiam, *Lemnia manu* (hoc eſt, impia & nefaria,) profertur. Lemnii populi, Lemni inſulæ proverbio dicebantur, ut Imbii. Vide ibi. Lemnus quoque pagus lacus Larii, villa Pliniana. Vide Comedia.

¶ Lemnos, nunc *Stalimene*, inſula eſt Græciæ, in mari Ægæo, ſatis fertilis, & plana, in qua aliquot portus. Ejus loci præcipui ſunt Mandra, *Mandro*, in ora orientali, Cochinum, *Cochino*, olim Hepheſtias, & Caſtrum vetus, *Paleo caſtro*. Suberat antea Reipublicæ Venetæ; ſed a Mahumete ſecundo capta, remanſit poſteà ſub dominio Turcarum.

¶ Lemovicenſis provincia, *le Limoſin*, provincia Galliæ, ſub qua etiam perſæpe Marchia Lamovicenſis, *la Marche*, comprehenditur. Terminatur ab ortu Alvernia, ab occaſu Petrocoricenſi provincia & Pictavenſi, à meridie Cadurcenſi, & à ſeptentrione Bituricenſi. Sed ſi ſtrictè ſumatur, habet Marchiam ad Boream: Ejus primaria urbs Lemovicum, Ibi aliàs Lemovices populi.

Caſ. Plin. Lemovices, Limoviei Ptolemæo, populi & urbs Galliæ Aquitanicæ, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Bituricenſi, caput regionis Lemovicenſis, vulgò *Lymoſin*; urbs verò *Lymoges*, inter Pictavos ad Arctos 20. & Cadurcos ad meridiem ad 30. leucas, ab Arvernis 25. in occaſum, Engoliſmam versùs 15. Lemovicum Cæſari & Hirtio.

¶ Lemovicum, *Limoges*, urbs eſt ampla Galliæ, ad Vigennam fluvium, Lemovicenſis provinciæ caput, & in-

intra colles ſita. 20. leucis diſtat ab Engoliſma in ortum, & 25. à Pictavio verſùs auſtrum.

Tac. Lemovii, populi Germaniæ, quos Curæus *Lifflender*, hoc eſt, Livonios, interpretatur. Sed hi ſunt in Sarmatia extra Germaniam. Ortelio ſunt Meckelburgenſes, *Mecklenburger*.

¶ Lemovii poſteà Heruli dicti ſunt, Cluverio teſte; qui eos ſtatuit ubi nunc Pomerania orientalior, provincia Germaniæ, ad mare Balticum, inter Oderam fluvium ad occaſum & Pruſſiam ad ortum.

¶ Lempta, *Lempta*, deſertum amplum Africæ, in Zaara regione, cum urbe cognomine, verſùs Biledulgeridiam, inter deſertum Berdoæ ad ortum & deſertum Targæ ad occaſum.

Ex Tab. antiq. Lemuris, *Lim* vel *Lemo*, fluvius Liguriæ, ex Apennino monte juxta Octavium & Gavium oppida in Urbem fluvium agri Alexandrini influens.

Lib. Not. Lentia, *Lintz*, urbs Norici, ad Danubium, in Auſtria, inter Ratiſponam ad occaſum & Viennam ad ortum 25. leuc. plùs minùs. Vide Aurelianum. Lincia & Lyncium à lynce etiam dicitur, ut libro 5. Itinerarii:

Urbe ſed egreſſi clarum qua nomen acuta.
Lyncis habet, laus eſt & nobilis Auſtrides ora.

¶ Lentia, *Lintz*, urbs eſt Auſtriæ ſuperioris parva, ſed culta, cum ponte ad Danubium & caſtro ſplendido, ubi ſæpè peramœnus receſſus Imperatoris è domo Auſtriaca. 6. leucis diſtat à Paſſavia in ortum.

Amm. Lentienſes, populi Germaniæ, in Vindelicia, qui *Lintzgovver* appellantur, teſte Ægidio Scudo.

¶ Lentium, *Lens*, oppidum Belgii, in Arteſia provincia, ſub dominio Francorum, aliàſque munitum, ſed à paucis annis ejus munitiones disjectæ fuere. Alluitur amne *Souchets* dicto; & 3. leucis diſtat ab Atrebato in Boream, 4. autem à Duaco in occaſum. Juxta illud Hiſpani victi & grandi clade affecti fuere à Gallis, Duce Condæo, anno 1648.

Ptol. Lentudum, *Lutenberg*, ſive, ut alii ſcribunt, *Lutenburg*, teſte Lazio, oppidum Pannoniæ ſuperioris, in Stiriæ & Hungariæ confinio, ad Muram fluvium, inter Bolentium ad occaſum 2. & Caniſiam ad ortum 3. leuc. ac inter Pætovionem ad meridiem & Olimacum ad Boream 5.

Ant. Lentulæ, oppidum Pannoniæ ſuperioris, inter Joviam ad occaſum & Serotam in ortum 32. mill. paſſ. ab Aquaviva 52.

Script. Germ. Leoburgum, *Levvenburg* vel *Lavvenburg*, urbs Saxoniæ non obſcura, Ducatus titulo inſignis, Luneburgo proxima, vix 3. leucis inde diſtans, Lubecam verſùs inde 8. recedentem. De ea libro 7. Itinerarii ſic:

Inde Leoburgum adſpicimus de parte ſiniſtra.

¶ Leoburgum, *Lavvenburg*, urbs eſt parva Germaniæ, in Saxonia inferiori, ad Albim fluvium, cum caſtro. Subeſt dominio proprii Ducis cum regiuncula adjacente; & 10. elucis diſtat ab Hamburgo in ortum. Dicitur etiam Lavvenburgum. Vide ibi.

¶ Leoburgum, *Lavvenborg*, oppidum Germaniæ, in Pomerania ulteriori, verſùs oram maris Baltici, ſub dominio Electoris Brandeburgici; ſed feudum eſt regni Poloniæ.

¶ Leocata, *Leucate*, oppidum Galliæ, in Occitania inter ſtagnum cognom. ad occaſum & oram maris Mediterranei ad ortum, in confinio Comitatus Ruſcinonenſis. Arcem habuit permunitam, & à paucis tantùm annis dirutam. Ibi Hiſpani grandi clade affecti fuere à Gallis anno 1637. Dicitur etiam Leucata. Vide ibi.

¶ Leodienſis ditio ſeu epiſcopatus, *le pais de Liege* Gallis, *Stift van Luick* Germanis, tractus Germaniæ in Belgio inſertus, verſùs Moſan fluvium, ſub dominio proprii Epiſcopi Leodienſis, & pars circuli Weſtphaliæ. Terminatur ab oriente Ducatibus Limburgico & Luxemburgico, ab occaſu Brabantia & Comitatu Namurcenſi, à ſeptentrione autem Gueldria ſuperiori. Partes quoque aliquæ Luxemburgici, Namurcenſis, & Hannonici tractuum ad eum pertinent, & in illos excurrit ejus ditio, quæ aliàs ampla, nunc autem paulò imminuta fuit ab Hiſpanis, cùm Trajectum ad Moſam, urbs Carolomontium, & aliquot alia oppida anteà fuerint ditionis Leodienſis; nunc verò ab ea avulſa, aliis ſubſunt. Ejus præcipua urbs eſt Leodium, *Liege*, ad Moſam fluvium. Sunt etiam in illo tractu Tungri, *Tongren*, Huum, *Huy*, Dianantium, *Dinant*, Fanum S. Trudonis, *S. Truyen*, Vallocuriæ, *Valcourt*, Bullionium, *Bovillon*, & alia oppida.

Regi. Leodium, ac Leodicum Lipſio, quod & Legia ex vitis Sanctorum, *Liege*, *Luyck*, & *Luttyck* Germanis, urbs Belgii, ad Moſam, in finibus Eburonum, ampla & epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Colonienſi, inde 12. leuc. in occaſum, Lovanium verſùs totidem, proxima Tungris & Trajecto, à quo 4. leucis in meridiem, ab Aquiſgrano 6. in occaſum. Hujus urbis Epiſcopus ampliſſimam habet ditionem, 24. oppidis ſive (ut vocant) urbibus ſibi utroque jure ſubjectis.

¶ Leodoricium, oppidulum Græciæ, in Locrenſium regione, Pindo monti adhærens, teſte Laonico.

Leon, Leuce Acte Straboni, *Capo Mantello* Sophiano, promontorium Eubœæ inſulæ, in ora Auſtrali, contra Sunium promontorium Atticæ, inde 37. mill. paſſ. in Boream recedens. Eſt & promontorium Cretæ, *Ptol.* in ora quoque Auſtrali, apud Metalliam urbem, *Capo Leon*.

Ptol. Leon etiam, fluvius Phœnicis, ex Libano monte profluens, ac in mare Syrium inter Berytum & Sidonem prolabens, *Damor* incolis, teſte Moletio.

Leona, *S. Pol de Leon*, urbs Galliæ Celticæ, in ora Britanniæ minoris Boreali, epiſcopalis ſub Archieſcopo Turonenſi, à Rhedonibus 28. leucis in Boream, ſeu Circium, à Trecorio 7. in occaſum. Populi Leonices.

¶ Leona, *Leon*, & *S Paul de Leon*, ſeu etiam *Leondoul* incolis, urbs eſt Britanniæ minoris, 10. leucis à Trecorio diſtans, 11. à Breſto in Eurum, & 33. à Rhedonibus in accaſum. Satis munita eſt, cum portu & arce, uti etiam aliquando Ducum ſedes.

¶ Leonata, Pannoniæ Saviæ urbs, teſte Antonino Auguſto.

¶ Leones, *Lyons ens Foreſt*, oppidulum Galliæ, in Normannia provincia, in fundo undique ſylvis cincto, ad amnem *l'Orlean* dictum. 4. leucis diſtat à Rothomago in ortum, Bellovacum verſus 10. & 4. à Novo Mercatu, & Gorneo.

¶ Leoneſſa, *Leoneſſa*, oppidum regni Neapolitani, in Aprutio ulteriori, & in limite ditionis Pontificiæ, ad radices Apennini montis, inter Civitatem Regiam ad ortum & Caſciam ad occaſum, 10. millaribus à Rheate *Lib. Conc.* in Eorum diſtans.

Ptol. Leonia & Leonium, *S. Leon*, urbs magnæ Græciæ, olim epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Siberinenſi, exciſa, inter Siberenam & Crotonem.

Leonica, *Oliva* Moletio, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis, in Celtiberis, & regno Aragonio, in regni Valentini confinio, ſive è contra. Populi Leonicenſes *Palatina.* Plinio.

¶ Leonica oppidum fuit Edetanorum, quod quibuſdam eſt *Oliete*, aliis autem *Alcaniz*, vicus ad amnem *Guadalope*, in Aragonia ambo, & in confinio regni Valentini.

Lycoſ. Leonena, *Borgo di S. Pietro*, pars urbis Romæ trans Tiberim, in qua Vaticanus mons & palatium Pontificum, apud baſilicam S. Petri, ſic à Leone IV. Pontifice Maximo, qui muris contra Barbarorum incurſiones *Cic. Plin. & al.* eam cinxit, appellata (*Nunc vulgò* il Borgo *dicitur.*)

¶ Leoninus ſinus, *Golfe de Lion* Gallis, *Golfo di Lione* Italis, pars maris mediterranei, in modum ſinus extenſa, inter Provinciam & Cataloniam, verſùs oram littoralem Galliæ & Occitaniæ regionis, nautis valdè formidabilis.

Leontharna, fons & vicus Bœotiæ, ad montem Heliconem.

Leontini, Leontium Ptolemæo, *Lentini*, urbs Siciliæ quondam maxima, olim epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Syracuſano, quando Syracuſæ ſub Græcis Imperatoribus metropolis erant, apud oram orientalem, à littore 5. mill. paſſ. recedens, media penè inter Catinam ad Boream & Syracuſas ad meridiem 24. mill. paſſ. antiqua Læſtrygonum ſedes, licèt Strabo à Naxiis conditam ſcribat, Gorgiæ Rhetoris clariſſima patria. Ovidius libro 4. Faſtorum:

Jamque Leontinos, Aniſonaque flumina curſu
Præterit.

Leontini bellicoſi quondam fuere; ſed à Phalaride victi, armiſque exuti, potationibus operam dare cepere: unde proverbium emanavit, *Leontini ſemper juxta pocula*, apud Diogenem in voluptuoſos.

¶ Leontocephale, Phrygiæ ſuperioris munitiſſimum caſtellum, Appiano in Mithridaticis, in littore maris Ægæi deſcribit Plutarchus.

Leonton, Leontopolis Straboni, Damor, oppidum Phœ-

Phœnicis in ora, ad oſtium fluvii cognominis, inter Berytum ad Boream & Sidonem ad auſtrum.

Ptol. Leontopolis, urbs altera Ægypti, quæ & Urbs Leonum, intra Deltam, Buſiridi urbi proxima. Eſt & Leontopolis libro Conciliorum urbs Bithyniæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Heienopolitano.

¶ Leonum mons, *Sierra Liona* Luſitanis, *Montagne des Lions* Gallis, *Boulombel* incolis; mons eſt excelſus Africæ, in ora littorali Guineæ regionis, & inter ipſam regionemque Nigritarum in Oceanum excurrens juxta promontorium *Ledo* dictum & ſinum Francicum. Sed per terras longè latèque extenditur inter regnum *Boulom* ad Boream & regnum *Bourè* ad auſtrum. Ei adjacet fluvius, etiam *Rio di Sierra Liona* dictus, ubi colonia Anglorum.

Prov. Rem. Leopolis, urbs gemina: una Italiæ in Umbria & Ducatu Urbinate, in monte, qui Feretranus dicitur, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Urbinate, inde ad 20. mill. paſſ. in occaſum diſtans, *S. Leo* vulgò, ubi arx inexpugnabilis: altera in Sarmatia, & regno Polonico, archiepiſcopalis & Ruſſiæ metropolis, à Cracovia ad 50. leucas in ortum diſtans, ſic a Leone Imperatore conditore dicta, *Limburg* vulgò vel *Lemburg*.

¶ Leopolis ſeu Fanum S. Leonis, *S. Leo*, urbs eſt parva, ſed epiſcopalis, ditionis Pontificiæ, in Ducatu Urbini, propè Ariminum fluvium, in limite Romandiolæ, 20. mill. paſſ. ab Urbino in Cæciam, & 15. tantùm ab Arimino in Circium diſtans.

¶ Leopolis, alia urbs regni Poloniæ, *Luwow* dicta à Polonis, *Lemburg* à Germanis, *Leopoli* ab Italis. Eſt in provincia Ruſſiæ nigræ ſeu parvæ, archiepiſcopalis facta ab Urbano V. Summo Pontifice anno 1361. Eſt intra colles, ad amnem *Peltew* dictum, 15. leucis Polonicis à Premiſlia in ortum, & paulò minùs à monte Carpato in Boream. Urbs eſt ſatis munita, cum duplici arce, una intra mœnia, altera extra illa, in monte edito. Urbs ipſa dicitur etiam à Germanis *Ruſſe Lembourg*, & à Gallis *Leopole*; eſtque probè culta & ampla. Anno 1648. obſeſſa fuit à Chmielnicio Coſaccorum Duce.

Steph. Leoſthenium, *Soſtenion*, teſte Petro Gyllio, ſinus ad Boſporum Thracium. Alii vulgò dici ſcribunt *Sthenion*.

¶ Leoſthenium ab aliis dicitur Laoſthenes ſinus ſeu & portus lenum; eſtque in ora littorali Thraciæ, è regione Bithyniæ, & medius inter Conſtantinopolim ad auſtrum & Pontum Euxinum ad Boream. Hodie Soſthenius ſinus dicitur, teſte Petro Gyllio.

¶ Leotunia, *Leaotung*, ſeu *Liautum*, provincia ampla Imperii Sinarum, maximè in Boream extenſa, versùs Tartariam, inter regnum *Niuche* ad ſeptentrionem & Gangem ſinum ad meridiem, uti inter regnum Coream ad ortum & Pechinam provinciam ad occaſum; primaque vaſtata fuit & occupata à Tartaris, quibus etiamnum ſubeſt cum tota Sinarum regione. In ea ſunt multæ arces munitæ & plurimæ urbes. Sed ejus præcipuæ ſunt Leaonum, *Leyaoang*, Quincheum, *Kincheu*, & Ningiva, *Nyngiven*, verſus montes.

Scrip. Friſ. Leovardia, *Leeuvvarden*, urbs Friſiæ occidentalis, poſt Groeningam caput & primaria, conventuique ceterarum urbium, à Groeninga 7. leucis in occaſum, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Trajectenſi, Philippo II. Rege Hiſpaniæ curante, effecta.

¶ Leovardia, *Leuvvarden*, urbs eſt Belgii uniti, ampla, munita, & elegans, Friſiæ occidentalis caput, cùm Groninga ſit provincia ſeparata; ſubeſque dominio Hollandorum ſeu Statuum provinciarum unitarum. Diſtat à Doccomio duobus ingentibus milliaribus Germanicis in Circium, & vix uno cum dimidio ab ora Oceani Germanici.

Thuc. Lepas, *Crimiti* Fazello & Aretio, vertex rupis cujuſdam aſperæ, in agro Syracuſano.

Plin. Lepethymus, mons Leſbi inſulæ, juxta Methymnam urbem, qui Lepithymnus dicitur Antigono, & Theophraſto.

Aeth. Lepidi pons, unus ex Romæ pontibus, qui & Sublicius, & Æmilius apud P. Victorem appellatur.

Col. Lepinus, *Monte di Segni*, mons Latii, in quo Signia urbs ſita eſt, vino celebris, ab urbe Roma 30. mill. paſſ. cujus meminit Columella libro 10.

Quæ Marrucini, quæ Signia monte Lepino.

¶ Lepinus mons, jugum montium Latii valdè extenſum inter Latinam & Appiam Viam, quòd vulgò *le Montagne de Segni* dicitur, & ubi deinde altiùs conſurgit, *la Montagna di Carpineto*. Campaniam verò Romanam in duas provincias, *la Campagna* & *la Marina*, diſtinguit.

Lepontiæ Alpes, *Monte di San Bernardino*, Summis proximæ; apud ortum Rheni fluvii, apud quas Lepontii populi. Plin.

Lepontii, populi Rhætiæ Alpini, circa ortum Rheni fluvii, inter Inſubres & Helvetios ac Rhætos, *Rhinvvalder*, teſte Ægidio Scudo. Ubi Lepontum oppidum ſeu pagus *Lepontz*. Plin.

Lepontii alii, qui Viberi Plinio dicuntur, populi Alpini, inter Inſubres & Alpes Summas, circa fontes Rhodani & Ticini fluminum, quorum regio Vallis Lepontia, vulgò *Vallis Leventina*, nominatur, inter Alpes Summas & Verbanum lacum, *Leventinerthal*, Germanis, & *Eſchental* teſte eodem Scudo. Hinc Lepontieus, Silius lib. 4. Strab. Ptol.

Occidis & triſti pugnax Lepontice fato.

¶ Lepontii populi fuere Galliæ Tranſpadanæ, inter Alpes ad occaſum & Verbanum lacum ad ortum: quorum nunc tractus ad meridiem ex parte Ducatus eſt Mediolanenſis; ſed pro majori parte, ad Boream nempè, ſub dominio Helvetiorum.

¶ Lepria, inſula Aſiæ minoris, in mari Ægæo, circa Joniam, teſte Plinio.

Leprium, *Chiappa* ſeu *Chajapa* Nigro, oppidum Peloponneſi, in Elide regione, ſeu veriùs, teſte Cicerone & Plinio, in Arcadia (non in Achaja ut in Theſauro Linguæ Latinæ, geminum oppidum faciente.) Populi Leprini Ciceroni, Lepratæ Polybio, apud Alpheum fluvium, inter Piſam 7. & Elidem 15. mill. *Leprio* etiam Græcis dicitur. Sic dictum tradunt, quòd lepra ibi in Alpheo loco curaretur. Cic. Plin. Strab. & al.

¶ Leprium ſeu Leprion, *Chajapa* nunc Nigro, oppidum maritimum Elidis, in ora littorali, propè Ichtum promontorium; Arcadiæ tribuitur ab eis tantùm, qui Arcadiam ad Mare promovent, ſed revera eſt Elidis, & in confinio Meſſeniæ. 30. milliaribus diſtat à Piſis in auſtrum, & ampliùs ab Elide; eſtque nunc parvi momenti.

¶ Leproſium, *Leuroux*, urbecula Galliæ, in Bituricenſi provincia, & duabus leucis à Bituricis in occaſum.

Leptis, urbs Africæ maritima, gemina: magna apud Neapolim & Tripolim exciſa, *Lepide* adhuc, teſte Joanne Leone, dicta, paulùm à littore diſtans, apud Cinyphii fluvii oſtia, & Syrtim parvam: parva, in ora ejuſdem, inter Hadrumetum ad occaſum & Rhuſpinam ad ortum, ab Hadrumeto 18. mill. & ipſa exciſa, *Lepi* nunc, licèt *Mahometa* aliis, & aliis *Africa* dicatur. Sarana à Silio lib. 3. cognominatur: Strab. Plin. Ptol.

Tabraca tum Tyrium vulgus, Saranaque Leptis.

¶ Leptis magna, quæ & Neapolis, urbs Africæ, in Tripolitana regione & in ora Maris Mediterranei, nunc *Leleda* dicta. Gaudet portu commodo et arce munita; eſtque inter Syrtim majorem et Syrtim minorem, in regno Tripolitano. Diſtat 100. milliaribus à Tripoli in ortum; et quibuſdam *Lepeda* dicitur.

¶ Leptis parva ſeu Lepte minus, urbs aliàs Africæ, in Byzacena regione, nunc *Lempta* Arabo Nubienſi, et *Monaſtero* Europæis, oppidum eſt regni Tunetani, in ora littorali, inter Suſam et Adrumentum.

Leria, quæ et Hedeta, *Liria*, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis, in regno Valentiæ, teſte Morali cum aliis, à Valentia 5. leuc. poſt Saguntum, (à quo 2. leucis abeſt) anteque Herculis Libyci adventum in Hiſpania ædificata; olim Hedetanorum caput, teſte Beuthero. Leria quoque Straboni inſula Maris Ægæi. Vide Leros. *Lerii mali*, ut auctor eſt Strabo libro 10. prædicantur, et in adagio ſunt, cùm gentem improbam ſignificare volumus; veluti cùm *Chius malus* dicimus: ſunt autem populi Leri inſulæ. Ptol.

¶ Leria, quæ et Edeta, urbs aliàs Edetanorum, *Liria*; in regno Valentino. Ad Turiam fluvium ſedet. 4. leucis diſtat à Sagunto in occaſum, et 5. ab ora maris Mediterranei et ſinus Sucronenſis. Paucis conſtat incolis.

Lerina, *S. Honorato*, teſte Papyrio Maſſono, vel *S. Honorat*, inſula maris Gallici, oræ Galliæ Narbonenſis inter Antipolim et Forum Julii adiacens, (ubi Lerinenſe cœnobium præclariſſimum) Læronæ et Leroni, inſulis parvis eiuſdem oræ, proxima, ab Antipoli 11. mill. paſſ. à Foro Julii 27. diſtans. Lerinum quoque Plin.

que

que & Lerinus dicitur apud ſcriptores Eccleſiaſticos.

¶ Lerina, *S. Honorat* incolis, *S. Honorato* Italis, inſula eſt parva Galliæ, in ora Provinciæ, vix 2. leucis ab Antipoli in auſtrum, & 5. à Forojulio in ortum. Ipſa & Lero vulgò *les isles de S. Honorat & de Lerins* dicuntur; ſed Lero major eſt & borealior Lerina.

¶ Lerma, *Lerma*, oppidulum Hiſpaniæ, Ducali titulo inſignitum, in Caſtella veteri, ad Arlanzam amnem, 8. leucis ab Auca in auſtrum, & 12. à Pincia in ortum.

Strab. Pauſ. Plin. Lerna, *Lerna* adhuc dicta, palus Argiæ, in Peloponneſo, apud Argos urbem, (ubi Lernæus fons, & fluvius ex ea palude egrediens) ab Hercule, quòd noxia incolis eſſet, exſiccata; unde Poetæ Lernam monſtrum, quod Hydram vocant, ſeptem habens capita, quorum uno reſciſſo, alia 7. naſcebantur, ab Hercule interfectum fabulantur. Hinc adagium, *Lerna malorum*, de malis multis in unum congeſtis. Hinc Lernæus nomen gentis. Virgilius libro 8. Æneidos:

Lernæus turba capitum circumſtetit anguis.

Mel. Ptol. Lerna item, oppidum Laconicæ mediterraneum, *Phonea* Sophiano, ſed Nigro *Petrina*, inter Lacedæmona, & Cyphantam ortum verſùs.

¶ Lerna aliis eſt oppidum Argiæ, in Peloponneſo, ad quod palus & fluvius, imò & fons Amymonius Hydræ fabulis inclitus, in intimo receſſu ſinus Argolici.

Strab. Lero, Lerone Ptolemæo, *S. Margarita* vel *S. Marguerite*, inſula Galliæ Narbonenſis, apud oram Provinciæ, Lerinæ vicina, teſte Maſſonio.

¶ Lers *l'Isle ſainte Marguerite*, inſula eſt parva Galliæ, in ora Provinciæ, Lerinæ inſulæ ferè adjacens, & ab ea tantùm tenui freto, *le Frioul*, ſeparata; eſtq; inter oram Provinciæ ad Boream & Lerinam ad auſtrum.

Strab. Plin. & al. Leros, inſula maris Ægæi, ſive Icarii, Cariæ adjacens, quæ & Leria, teſte Strabone, proxima Pathmo, *Lero* etiam vulgò, à Delo 65. mill. paſſ. in ortum diſtans, ipſa circuitu 20. cum urbe cognomine epiſcopali ſub Archiepiſcopo Rhodienſi; aloe, quæ ibi naſcitur, clara.

¶ Lertius, *le Lers*, fluvius Galliæ Narbonenſis, in Occitania. Mirapiocum rigat, deinde in Alburacim ſe exonerat, & cum ipſo in Garumnam fluvium Lertius autem amnis parvus ſeu minor; *le petit Lers*, paulò infrà Toloſam in Garumnam labitur.

Plin. Cic. Strab. & al. Lesbos, *Metelin*, inſula maris Ægæi, ante Aſſum promontorium Troadis, ab eo 6. mill. paſſ. in occaſum diſtans, longa 70. mill. ambitu 168. media inter Chium ad meridiem & Tenedum ad Boream, à Chio 400. ſtadiis, teſte Strabone, ſic dicta à prima urbe, quæ archiepiſcopalis & metropolis eſt. Olim Hemerte, Laſia, Ægira, Pelaſga, Aethiope, & Macaria, teſte Plinio, dicta. Hinc Lesbius nomen gentis. Ovidius lib. 11. Metamorph.

Et Methymnææ potiuntur littore Lesbi.

¶ Lesbos inſula eſt Aſiæ minoris, in mari Ægæo, verſùs oram Troadis & Myſiæ minoris. 12. milliaribus diſtat ab Aſſo promontorio in auſtrum. *Metelino* dicitur ab Italis ab ejus urbe primaria, Mitilene alias dicta, in parte orientali inſulæ. Circuitus eſt 130. milliarium circiter, teſte Thoma Porcaccio. 50. milliaribus diſtat à Chio inſula in ſeptentrionem, 80. à Lemno in auſtrum, & 150. circiter a Delo inſula in Boream. Portus habet capaciſſimos duos, *Geremia & Caloni* dictos. Paruit aliàs hæc inſula Reipublicæ Venetæ; ſed ei erepta fuit à Mahumete ſecundo, & ab eo tempore ſubeſt dominio Turcarum.

Lesbius, a, um, apud Horatium. Lesbia hæc inſula appellatur à Plauto in Mercatorem. A Lesbiis ortum eſt adagium apud Ariſtotelem lib. 5. Moralium, quod eſt, *Lesbia regula*, cùm ratio ad factum, non factum ad rationem, vel lex ad mores, non mores ad legem accommodantur; ſicuti Lesbiæ ædificationis plumbea regula ad lapidum figuram tranſmovetur, non contrà. Lesbii divinandi arte pollebant: quapropter apud Plutarchum hoc adagium legitur, *Lesbius Prylis*; nam Prylis Mercurii filius fuiſſe traditur divinandi peritiſſimus. Lesbii cantores celebres habiti, qui accerſiti Lacedæmonem, cives tumultuantes ſuavitate cantus ad concordiam revocabant, quos proptereà cæteris cantoribus præferebant: unde ortum proverbium apud Suidam & Zenodotum, *Poſt Lesbium cantorem*, cùm aliquem non primas, ſed ſecundas tenere debere ſignificare volumus. Soli fertilitate, & vini generoſitate inter alia præſtans, nec non puellarum formoſitate.

Leſera, *Loſere* vel *Leſere*, teſte Dalechampio, mons Aquitaniæ, apud Gabalos, ex quo Tarnes fluvius effluit, Cemmeni pars. De quo Sidonius in carm. 24. ſive Propemptico: Sidon.

Hinc te Leſera Caucaſum Scytharum
Vincens adſpiciat, citròque Tarnis.

¶ Leſera, *Mont de Loſere*, mons eſt Galliæ & Cemeni pars, in Occitania Provincia, inter Gabalos & Arecomicos. Diſtat 6. leucis circiter ab Anderito in Africum, & 8. ab Ucetia in Cæciam.

¶ Leſina, *Leſina*, urbecula regni Neapolitani, in provincia Capitanata, epiſcopalis ſub archiepiſcopo Beneventano. Juxta lacum cognominem ſedet, vix 3. mill. ab ora ſinus Veneti, & 22. mill. paſſ. à Manfredonia in Cæciam.

¶ Leſnovia, *Leſnovo*, oppidum Poloniæ, in Volhinia ſuperiori. Aliquot mill. paſſ. diſtat à Bereſtecia in ortum, & 15. à Luceoria in meridiem verſùs Ruſſiam nigram. Ibi anno 1651. menſe Junio Joannes Caſimirus Poloniæ Rex Coſaccos & Tartaros maxima clade affecit, 30. mil. eorum deſideratis.

¶ Leſſina, *Leſſines*, urbecula Belgii, in Hannonia, ad Teneram fluvium, & in confinio Flandriæ, inter Athum ad auſtrum & Gerardimontium ad Boream, 5. leucis à Bruxellis in occaſum, in ipſo limite ditionis Francicæ.

Leſtrygones, populi Campaniæ, ſive Latii novi, qui apud Formias incolebant, & humanis carnibus veſcebantur, teſte Plinio. Hinc Leſtrigonius nomen gentis. Ovidius libro 4. de Ponto, elegia 10. Plin.

Nec tu contuleris urbes Leſtrygonis unquam.

Horatius libro 3. carminum ode 1.

Nec Leſtrygonia Bacchus in amphora.

Vide Læſtrygones, ſic enim etiam ſcribitur. Malè in extremo Italiæ locantur in Theſauro Linguæ Latinæ.

¶ Leſua, *Lewes*, oppidulum Angliæ, in Suſſexia provincia. Vix 4. milliaribus Anglicis diſtat ab ora maris Britannici; eſtque celebre ex prælio.

Leſura, *Leſer*, fluvius Galliæ Belgicæ, cum pago cognomine, ad oſtium quod à Moſella excipitur, contra Veldentium oppidum per Eyffaliam regionem & Manderſchedium oppidum fluens. De eo Auſonius edyl. 10. Auſ.

Prætereo exilem Leſuram, tenuemque Drachonum.

¶ Leſura amnis eſt Trevirenſis ditionis, in Germania inferiori. Manderſchedium & Witlicum oppida rigat, & paulò infrà in Moſellam fluit, 4. milliaribus Germanicis infrà Treviros.

Leta, *Leto morto*, fluvius Piceni, ex Apennino monte per Agrum Firmanum in Hadriaticum mare influens, teſte Franciſco Adamo. Anna. Friſ.

¶ Letanum, urbs in ora Propontidis, ab Athenienſibus condita, teſte Diodoro.

Letavia, *Lhydaw*, tractus Armoricæ, hoc eſt, Britanniæ minoris, Galliæ Celticæ regio s. Scriv. Gall.

* Lete, *Letta*, urbs Macedoniæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Theſſalonicenſi, in Mygdonia, apud ſinum Thermaicum, Appolloniæ urbi propinqua, à Theſſalonica 20. mill. paſſ. *Lita* etiam vulgò dicitur. (* Avti habet Seldeni manuſcriptum) Plin. Ptol. Steph.

Lethæus, fluvius geminus: unus Lydiæ, Magneſiam urbem alluens, & ex Pactya monte erumpens, in Mæandrumque per agrum Magneſianum deſcendens, *Fiume di Mangreſia* vulgò: alter in Macedonia, Triccam urbem attingens, apud quem Æſculapium natum ferunt. Eſt & Lethæus apud Solinum fluvius Cretæ, Gortynam urbem præterfluens, ſicuti Electra Gnoſſum. Is per oram Auſtralem inter Catarractum fluvium & Inatum oppidum decurrit, & *Letor* appellatur. Strab.

¶ Lethæus, fluvius Cretæ, Gortynam alluens. Vulgò *Anapodari* dicitur, ut didici ex incolis illius tractus, ſeu *Naporal*, teſte Brietio.

Lethes, fluvius Hiſpaniæ geminus: unus Hiſpaniæ Tarraconenſis, (licèt Ortelius Luſitaniæ ſcribat) per fines Bracarum fluens, qui & Limæa, vulgò *Lima*: alter Hiſpaniæ Bæticæ per Vandalitiam fluens, Zacharamq; oppidum, Arcus & Xeram urbe alluens, ac in mare apud Portum Meneſthei exiens, vulgò *Guadalete*. Fluvius etiam infernorum à Poetis fingitur. De quo Silius lib. 1. Strab. Sil.

Quique ſuper Gravios, lucentes volvit arenas,
Inferna populis referens oblivia Lethes.

Pro Lethes, Lethe malè in Theſauro Linguæ Latinæ legitur.

¶ Lethes, qui & Limius, fluvius Hiſpaniæ Tarraconenſis, nunc Portugalliæ. Forum Limicorum ſeu pontem Limæ rigat, deinde oppidum *Viana de Foz de Lima* dictum, & paulò infrà in Oceanum Atlanticum ſe exonerat. 5. leucis à Bracara in occaſum.

Plin. Cap. Lethon, Lathon Straboni, Ptolemæo, Ladon Appollonio, *Milel*, teſte Marmolio, fluvius Cyrenaicæ, Berenicen urbem alluens, atq; inter ipſam & Appolloniam in mare illabens.

Script. Belg. Letia, *Leſche*, fluvius Belgii, per ſylvam Arduennam fluens, ac in Moſam deſinens: cujus in vita S. Mooonis fit meotio.

Cic. Letini, populi Siciliæ, quorum Cicero meminit in oratione in Verrem: ubi letini mihi legendum videtur.

Ptol. Letoa, *Chriſtiana* Sophiano, inſula maris Cretici, oræ Cretæ Boreali contra Pſychium oppidum adjacens. (Videtur ex deſcriptione Ptolemæi inſula oræ Auſtralis, vulgò *Chriſtiana*; & à Laguſa inſula ad Boream, quæ & *Chriſtiana* dicitur, diverſa.)

¶ Letoa, inſula parva Cretæ, eſt in ora Auſtrali. A quibuſdam creditur *Gaiduregniſa*, è regione Hierapytnæ. Aliis autem eſt *Chriſtiana*, quæ etiam *Cuſſogniſſa*, inſula cum tribus minoribus adiacentibus, vix 5. mill. ab ora meridionali, versùs promontorium *Xacro* dictum.

Plin. Letoja, inſula maris Ionii apud Cephalenen. Vide Lotoa.

¶ Letrumenſis Comitatus, *Letrum Countie*, regiuncula Hiberniæ, in Connacia provincia, cum oppido cognomine, propè Ultoniam provinciam, à qua ſeparatur tantùm fluvio Aquanigra dicto.

¶ Letrumum, *Letrum*, oppidum Hiberniæ, Comitatus cognominis primarium, in Connacia, ad Sineum fluvium, ubi lacum *Alyne* efficit, in limite Roſſiæ Comitatus, 20. mill. paſſ. a Roſcomia in occaſum.

¶ Letteranum ſeu Letterum, *Lettere*, urbecula regni Neapolitani, in colle, in provincia Principatus citerioris, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Amalphitano, inter Noceram ad ortum & Stabias ad occaſum. Vix 3. milliaribus à littore diſtat, uti & à confinio Terræ Laboris.

Liv. Val. Max. Letus mons, *Alpi di San Pelegrino*, teſte Leandro, mons Apennini, pars inter Galliam Togatam & Hetruriam, inter Rhegium Lepidi, & Lucam ad 40. mill. paſſ. diſtans.

¶ Letus mons vulgò *monte S. Pelegrino* dicitur; eſtque in ditione Reipublicæ Lucenſis, in Carferoniana. Diſtat circiter 25. mill. paſſ. à Lucca in Boream, & 35. à Mutina in auſtrum, uti & à Rhegio Lepidi; eſtque arduus & valdè difficilis.

Letuſpolis, Ægypti urbs Stephano & Ptolemæo, apud quem Letupolites Nomus quoque, Letus autem Antonino.

Cæſar. Levaci, populi Belgii, Nerviorum clientes, quorum oppidum *Leewe*, quaſi Levacum, in Brabantia, à Lovanio 4. leucis in ortum, licèt Marlianus ipſos Lovanienſes interpretetur.

¶ Levaci populi fuere Belgii, & Atrebatum pars Borealis, ubi nunc pars Comitatus Arteſiæ, versùs Bethuniam, Baſſeam, Fanum S. Venantii, & Armentariam, teſte Sanſone; ſieque longè à Lovanio diſtabant in occaſum.

Strab. Leuca, S. *Maria di Leuca*, urbs fuit epiſcopalis Salentinorum ſub Archiepiſcopo Hydruntino, inde 19. mill. paſſ. in meridiem diſtans, apud Iapygium promontorium, à Saſone inſula Epiri 50. mill. paſſ. Sedes epiſcopalis Alexanum proximam urbem ad 8. mill. deducta eſt, teſte Galatheo. Leuca altera in libris Conciliorum urbs epiſcopalis erat Cypri. De priore Lucanus lib. 5.

Antiquiſque Taras, ſecretaque littora Leuca.

Strab. Mel. Leuca, oppidum Ioniæ, medium inter Cumas & Clazomenas, apud Hermum fluvium.

Polyb. Ptol. Leuca Ore, id eſt, Albi montes Plinio, *Madara* & *Spachia* Bellonio & aliis, montes Cretæ in occaſum.

¶ Leuca Ore, montes Cretæ, nunc *menti di Sfachia* dicuntur ab oppido vicino cognomine; ſuntque in parte occidentali inſulæ.

Leucarum, *Loghor* Camdeno, oppidum Albionis, in Walliæ ora meridionali, inter Iſcam Dumnuniorum & Nidum 15. mill. paſſ. ex Itinerario Antonini.

Ant. ¶ Leucarum, oppidum Silurum aliàs, nunc Walliæ meridionalis, in Comitatu Glamorganenſi, ad amnem etiam *Loghor* dictum ſedet, 4. milliaribus Anglicis ab ejus oſtiis in ortum, 10. ab oſtio Tobii etiam in ortum, 8. à Nido in occaſum, & 30. ab Iſca Silurum etiam in occaſum; ſed 50. ab Iſca Dumnoniorum in Boream diſtat.

Leucas, & Leucadia Plinio & Melæ, & Leucata Virgilio, Leucates Straboni, Neritis quoque Plinio, inſula maris Ionii, oræ Epiri occiduæ adeo vicina, ut continenti juncta videatur, (cum urbe cognomine epiſcop. ſub Archiep. Naupactenſi, quæ Neritos Straboni, Neritum Plinio) media inter Acroceraunia & Peloponneſum 87. mill. paſſ. ab Actio 30. in meridiem, cuius urbs caput erat Acarnaniæ, teſte Livio, *Santa Maura*, hodie dicitur, ſedes Præfecti Turcarum: mons verò promontorium. Leucata, & Leucates, *Capo di Santa Maura* nominatur. Ovidius libro 15. Metamorphoſeon: Cic. Strab. Plin. & al.

Leucada continuam veteres habuere coloni.

In Theſauro Linguæ Latinæ contra ſinum Ambracium locatur, cum inde in auſtrum ad 30. mill. paſſ. diſtet.

¶ Leucas, *Sainte Maure*, inſula eſt Græciæ, Acarnaniæ ferè adiacens, & ei ponte iuncta. Urbem habet cognominem & permunitam versùs ortum inſulæ. Erepta fuit Venetis à Mahumete ſecundo, & ab illo tempore ſubeſt dominio Turcarum.

Leucaſia, Leucoſia Straboni, *la Licoſa & Leucoſa*, inſula parva Lucaniæ, in ſinu Pæſtano, contra Poſidoniate promontorium, quod ab ea *Capo della Licoſa* nominatur. Sic à Sirene ibi ſepulta. De qua Silius libro 8. Plin. Strab.

Leucoſia à ſcopulis, nunc quem Picentia Paſto.
Mittit.

Ea olim, teſte Plinio, Sirenum promontorio juncta erat; ibique rudera multa in mari, urbis quaſi ſubverſæ, cernuntur.

Leucata, *Locata*, *Locate*, oppidum ſeu arx firmiſſima Galliæ Narbonenſis in ora, poſt Narbonenenſem urbem contra Salſulas arcem adverſam Hiſpanorum, & proximam, ut utrinque ſonitus exaudiantur. Leucata item Virgilio, Leucates Straboni, Leucate Ciceroni & Plinio, *Capo di Santa Maura*, promontorium Epiri apud Leucadem inſulam. Virgilius libro 8. Æneidos: Mela.

Fervere Leucaten, auroque effulgere fluctus.

¶ Leucata ſeu Leocata, *Leucate*, oppidum Galliæ, in Occitania, propè ſtagnum cognom. & Salſulas arcem nunc Gallici juris, in limite Comitatus Ruſcinonenſis. Ejus arx diruta eſt à paucis annis, & ibi Hiſpani grandi clade affecti fuere à Gallis anno 1637. Vide Leocata.

¶ Leucatas, promontorium Aſiæ minoris, in Bithynia, quo includitur ſinus Aſtacenus teſte Plinio.

Leuce, inſula parva Cretæ contra Cydonem urbem, ab ea parum recedens in Boream. Eſt & inſula parva Ponto, oſtio Boryſthenis fluvii objecta, cum oppido cognomine; qui & Achillea apud Melam. Vide Achillea. Diod.

¶ Leuce, inſula parva Cretæ, in ora Boreali, nunc *S. Theodoro* dicitur. Habet arcem in monte ſatis munitam & cognominem, quæ prima expugnata fuit à Turcis anno 1645. 8. milliaribus diſtat à Cydone in occaſum, & vix uno aut altero milliari ab ora Cretæ inſulæ.

Leuci, populi Galliæ Belgicæ, quorum urbs Tullum eſt in Auſtraſia, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Remenſi, à Nancæjo ſede Ducum 5. leucis in occaſum, à Viroduno 9. aut 10. in meridiem. Lucanus libro 1. Caſ. Plin. Ptol.

Optimus excuſſa Leucus Rhenuſque lacerto.

¶ Leuci populi fuere ubi nunc Tullenſis Diœceſis, in Lotharingia. Ibi urbs primaria Tullum, *Toul*, ad Moſellam, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Trevirenſi: tractus adjacens, *le Toulois* dictus, eſt ſub poteſtate Regis Franciæ.

Leuci, montes Cretæ in ora occidua, quorum longitudo 300. ſtad. eſt, teſte Strabone, *Monte di Madara*, & *Monti di Spachia*, ab oppidis circumſtantibus, teſte Bellonio, dicti. Vide Leuca Ore. Ptol. Strab.

¶ Leuci montes nunc *Monti di Sfachia* dicuntur in territorio Cydoniæ. Incolæ, *Sfachiotes* dicti, satis celebres effecti ſunt à paucis annis. Montes autem, *Madanra* vocati, magis ad ortum tendunt; ſuntque in territorio Sitiæ.

Leucimna, *Capo Bianco* Sophiano, promontorium Corcyræ inſulæ, inter Corcyram urbem & Phalacrum promontorium. Thucyd. Ptol.

Leucobibia, *Locaber*, vel *Loquaber*, & Latino recenti Loquabria, regio Scotiæ occidua, contra Ebudas inſulas. Malè Ortelius citat Ptolemæum, qui Leucopibiam habet, non Leucobibiam. (Videtur apud Pto- Ptol.

Ptolemæum Leucopibia eſſe nomen urbis potiùs quàm regionis. Vide ibi, & Candida caſa.

¶ Leucobibia, quæ meliùs Lucopibia, urbs Novantarum, in Scotia meridionali, nunc *withern*, dicta, ſeu Candida caſa. Eſt in Gallovidia Comitatu & in ora maris Hibernici, cum portu capaci. Sed longè diſtat a Loquabria provincia Scotiæ in auſtrum. Vide Leucopibia, & Candida Caſa.

Leucogæus collis, & Leucogæi fontes, *l'Alumera*, teſte Sanfelicio, locus Campaniæ, inter Neapolim & Puteolos. Hic alica plurima, & ſulphur, ut ſcribit Plinius *Plin.* lib. 18. capite 11. & 35. capite 15. Fontes prædicti firmitatem dentibus, oculis claritatem, & vulneribus ſanitatem afferunt, teſte eodem Plinio libro 31. capite 2.

Leucogæus quoque, Leuce Acte Ptolemæo, hoc eſt, Album littus, locus Marmaricæ, in ora littorali, inter Parætonium & Alexandriam, *Riva bianca* hodie, teſte Moletio.

Leucola, portus Cypri, ubi gagates lapis, teſte Plinio, reperitur.

Leucolla, promontorium Pamphyliæ, cum inſula *Strab.* & oppido cognomine, inter Pergen & Eurymedontis fluvii oſtia, ultra Chelidonias.

¶ Leucon, Africæ urbs circa Cyrenem, teſte Herodoto: forſan eadem quæ Leucpa Ptolemæo.

¶ Leuconum, Pannoniæ urbs, teſte Antonino.

Leucopetra, *Capo dell' Arme* Nigro & aliis, (licèt *Strab.* *Capo Spartivento* Leandro & Fazello, quod tamen *Plin.* longè diſtat versùs Locros) promontorium Brutio- *Plin.* rum, (non Siciliæ, ut in Theſauro Linguæ Latinæ) ultra Rhegium urbem 12. mil. paſſ. in ortum, in Calabria ulteriore. Leucopetra etiam Polybio mons Aſiæ, qui Parthiam ſecernit ab Hyrcania. Vide Coronus, idem enim videtur.

¶ Leucopetra, promontorium Italiæ, in meridionali parte Calabriæ ulterioris. Nunc *Capo dell'Armi* dicitur à multis, juxta fretum Siculum, 12. milliaribus à Rhegio *Cic.* in auſtrum. Credit tamen Brietius eſſe *Punta della Se-* *Plin.* *tta*, promontorium, 8. inde milliaribus in ortum diſtans, in quo definit alterum Apennini cornu, & *Capo* *Strab. & al.* *dell'Armi* eſſe Rhegium promontorium.

Leucophrus, Dianiæ fanum, & ſtagnum inter Tralles & Mæandrum fluvium, in Lydia.

Leucopolichna, *Lemburg*, urbs Sarmatiæ, Rutheniæ ſive Ruſſiæ metropolis & archiepiſcopalis, quæ & Leopolis.

Leucopolis, poſteà Aeſara, & Aſpropolis, *Æſche-* *Xeno.* *eber*, teſte Leunclavio, urbs Cariæ maritima, ad ſinum Doridis regionis.

Leun. Leucoræa, urbs Saxoniæ ſuperioris, & accademia clariſſima, ad Albim fluvium, inter Lipſiam & Bran- *Plin.* deburgum 6. leuc. à Magdeburgo 11. in auſtrum; quæ Viteberga (*wittenberg*) alio nomine uſitato dicitur. De ea libro 4. Itinerarii:

Script. Germ.

- ubi ſurgunt mœnia ad Albim,
Leucorea, muſis quæ ſacra, piis & alumnis.

¶ Leucorea quibuſdam eſt Witteberga, *Wittenberg*, urbs Saxoniæ Ducatus caput, media fere inter Miſnam ad auſtrum & Magdeburgum ad Boream, 11. leucis *Plut.* utrinque, & 9. à Lipſia in ſeptentrionem. Vide Witteberga & Vitaium mons.

Leucos, fluvius Macedoniæ, juxta Pydnam urbem fluens, *Fiume di Chitri*.

Strab. Leucoſia, inſula maris Tyrrheni, ſic dicta ab Æneæ conſobrina ibi ſepulta, in ora Lucaniæ, teſte Feſto; ſed, teſte Plinio, à Sirene unà ibi ſubmerſa, & ſepulta. Vide Leucaſia. Ovidius lib. 15. Metamorphoſeon:

Leucoſiamque petit, tepidique roſaria Paſti.

Leucoſia, *Nicoſia*, urbs archiepiſcopalis, ritus Latini, epiſcopalis verò apud Græcos, (habent enim urbes aliquot duos Epiſcopos, unum Latinum, alterum Græ- *Plin.* cum) totius Cypri primaria, ab ora Boreali aliquan- *Ptol.* tulum diſtans, à Conſtantia, & ab Hamacoſto altera urbe præclara, & munitiſſima, 12. leucis, ſeu 36. mill. paſſ. in occaſum recedens.

Leucoſyria, regio Cappadociæ, circa Iridis, & Thermodontis fluminum oſtia, ubi populi Leccoſyri, qui & Aſſyrii Orpheo dicuntur, quorum urbs Themiſcyra.

Plin. Mel. Leucothea, inſula maris Tyrrheni, apud Capreas & promontorium Minervæ, teſte Plinio, in ora Picentium, non apud Leucoſiam, in ora Lucaniæ, ut ſcribit Ortelius, Fons item huius nominis in inſula Samo, teſte Plinio, Fortè à filia Cadmi dicta, de qua Ovidius libro 3. de Ponto elegia 6.

Nec quia Neptunus navem laceraret Ulyſſis,
Leucothoe nanti ferre negavit opem.

¶ Leuctemberga *Leuctemberg*, caſtrum Germaniæ, in Palatinatu Bavariæ, regiunculæ ſeu Landgraviatûs cognominis caput. Anteà Principes habuit proprios; ſed deficiente maſcula ſtirpe, nunc ſubeſt Electori Bavariæ.

Leuctra oppidum erat Bœotiæ, inter Plateas & *Strab.* Theſpias, in confinio Megaridis, ubi ingens planities, in qua Thebani Spartanos ingenti ſtrage, teſte Xenophonte, vicere. Et numero ſingulari & plurali legitur.

Leuctrum, *Maina* Nigro, (cùm *Maina* ſit Tænarus) *Iſtechia* Moletio, oppidum Laconiæ mariti- *Polyb.* mum, in Meſſeniæ confinio, apud Tænarium promon- *Ptol.* torium, quod Meſſeniacum ſinum à Laconico dividit, *Pauſ.* inter Abæam oppidum Meſſeniæ, & Tænarum urbem Laconicæ.

¶ Leuctrum, ſeu Leuctræ, nunc *Maina* dicitur; eſtque ad radices Taygeti montis, inter Abæam in Boream 15. mill. paſſ. & Tænarium promontorium ad auſtrum 35. Subeſt nunc dominio Turcarum; ſed tamen aliqua fruitor libertate. Hinc tractus adiacens *Braccio di Maina* dicitur, incolæ autem *les Mainete* vulgò.

Leucum, *Lecce*, oppidum cum arce Inſubriæ, a- *Script.* pud Larium lacum, ubi Adduam fluvium emittit, à *Ital.* Como 14. mill. paſſ. in ortum Bergomum versùs à Mediolano 30. in Boream.

¶ Leucyanias, Peloponneſi fluvius, in Alpheum prorumpens, teſte Pauſania, in Eliacis.

¶ Leveſanum, *Leuveen*, vicus eſt Batavorum, ad Vahalim fluvium, infra Neomagum, teſte Cluverio. Diſtat 4. leucis à Neomago in occaſum, in Gueldria inferiori.

¶ Leugæſa, Armeniæ minoris urbs, in Melitena regione, teſte Ptolemæo.

Levi, populi Liguriæ. Vide Læví.

Levinia, regio Scotiæ interior, ultra Damnios (quorum tractus *Sterlingshire*, à Sterlingo urbe) extenditur in Boream, ſic à Levino fluvio, qui in ea ortum habet, dicta: vulgò *Lennox* ſeu *Lennos* dicitur. (* Camdenus putat Damnios habitaſſe in *Cluydſdale*, baronia *Renfravv*, *Lenoxia*, *Strivelivia*, *Menteth*, & *Plin.* *Fiſe*.)

¶ Levinia, provincia Scotiæ, Brietio teſte, & aliis eſt *Lenox*, provincia in ora occidentali, & versùs intimum receſſum Glotæ æſtuarii, inter Argateliam ad occaſum & Taighiam ſeu Menthitiam ad ortum. Sic dicitur a fluvio Levino, qui eam bifariam ſecat, & per Lomundum lacum labitur. Inſignitur hæc regio titulo Ducali, & ejus primarium oppidum eſt Dumbritonium. Dicitur etiam à quibuſdam Lenoxia.

Levinos, Levin, fluvius Scotiæ, qui Tacito Bodotria dicitur, teſte Hectore Boetho. Vide Bodotria. *Script. Scot.*

¶ Levinus, *Levin*, fluvius Scotiæ meridionalis, in Levinia provincia. Oritur in ipſo limite Albaniæ; deinde per Lomundum lacum fluens in meridiem, hinc rigato Dumbritonio ſeu Britannorum oppido, in Cludam fluvium ſe exonerat.

Leuni, populi Vindeliciæ, Genauni Horatio. Naunes, ut videtur Plinio, quorum tractus *Glen* ſeu *Glonech*, teſte Aventino (cum fluvio cognomine) in Bavaria nominatur. Licèt Aventinus Gelonos ab Horatio dictos referat. *Ptol.*

¶ Levomne, mons Macedoniæ, circa Pallenem peninſulam, teſte Plinio.

Levonæ, populi Scandinaviæ, ſeu Scandiæ, quorum regio *Bothnia* videtur ultra Svedıam in Arctos. Aliis *Livonia*, regio Sarmatiæ, in ora ſinus ſeu maris Venedici; nam Ptolemæus hos populos, quos Levonos (non Levo- *Ptol.* nas, ut ſcribit Ortelius) vocat, ultra Viſtulæ fluvii oſtia ad ortum locat; quo in ſitu Livones populi ſunt.

Leuphana, vel * Lephana, (ſic enim habet codex Ptolemæi malè ab Ortelio citatus,) *Hanoſer*, teſte Irenico, urbs Germaniæ, in Saxonia, inter Caſſellam *Ptol.* Haſſiæ urbem ad meridiem 16. & Hamburgum ad Boream 21. leuc. ab Eymbeca 8. in occaſum (* in manuſcripto Seldeni *Aectae*.)

¶ Leuphana quibuſdam eſt *Hanover*, urbs Germaniæ in Saxonia inferiori & Brunſvvicenſi Ducatu, Ducum ſedes, ad Leinam fluvium, media inter Hamburgum ad ſepten-

tentrionem & Caſſelam ad meridiem, ferè 3. milliaribus Germanicis ab Hildeſio in Boream, uti ab Eymbeca; eſtque munita & culta.

¶ Leuphitorga, urbs Æthiopiæ ſub Ægypto, teſte Plinio.

Strab. ¶ Leuſinium, Dalmatiæ urbs, teſte Antonino.

Leutarnia, *Levidonia*, ſeu *Levidona*, teſte Barrio, cui & *Alvidona*, oppidum Lucaniæ, in magnæ Græciæ confinio, inter Amigdalariam & Vicenumum 4. mill. paſſ.

¶ Leutarnia, oppidum Lucaniæ, in magna Græcia, & alias in limite Brutiorum, nunc in Calabria citeriori. 7. milliaribus diſtat ab Amigdalaria & à ſinu Tarentino in occaſum.

¶ Leutkirca, *Leutkirch*, urbs Imperialis Germaniæ, in Svevia, ad amnem *Eſchach*, qui paulò infrà cadit in Ilarum. 3. milliaribus Germanicis diſtat à Memminga in auſtrum, & 6. à Lindavia in Boream; eſtq; ſatis parva.

¶ Leuvecum, *Levvock*, urbs Indiæ extra Gangem, regni Cambodiæ præcipua, & ſedes regia, quæ aliter & impropriè dicitur à multis Cambodia. Sedet juxta fluvium Cambodiam, 80. leucis ſupra ejus oſtia in mare Indicum.

¶ Leuvinus, *Leuvin*, fluvius Scotiæ meridionalis. Oritur in Mentithia provincia; deinde per Fiſam labens, ibi lacum Leuvinum efficit, & tandem in Forthæ æſtruarium cadit ad Leuvinum, *Leuvin*, oppidum Fiſæ Provinciæ.

¶ Leuviſſa, *Levvis*, inſula Scotiæ, & una Hebridum ſeu Æbudarum, oblonga, & ſeptentrionalior cunctis aliis Æbudis, & versùs oram occidentalem Scotiæ; à qua diſtat 60. milliaribus in occaſum. Ejus autem longitudo à ſeptentrione in meridiem eſt 55. milliarium circiter.

Cæſ. Lexobii, Lexovii Plinio, Lexubii Ptolemæo, populi & urbs Galliæ Celticæ, epiſcopalis, in Normannia, *Liſieux*, ſub Archiepiſcopo Rothomagenſi, inde 28. leuc. in occaſum, Cadomum versùs 9. ab Ebroicis in Circium 16.

¶ Lexovium, *Liſieux*, urbs Galliæ, in Normannia, ad Tuccam fluvium. 5. leucis diſtat ab ora maris Britannici in auſtrum; eſtque ſatis ampla & culta, in regione feraci. Ab ea tractus adjacens vulgò *le Lieuvin* dicitur.

¶ Lhoegria quondam dicta fuit ea inſulæ Albionis pars auſtralis, quæ hodiè Anglia vocatur, *England* incolis, *l'Angleterre* Gallis, Walſingamo & Brietio teſtibus.

Ptol. Lianum, *Salinea* Mercatori & aliis, oppidum Sarmatiæ Europææ in ora occidua Mæoticæ paludis, inter Iſthmum Tauricæ ad meridiem & Bycis fluvii oſtia in Boream, Novis mœnibus, ſeu Caſtro albo, finitimum.

¶ Liba, *Libavv*, oppidum Poloniæ, in Ducatu Curlandiæ, cum portu in ora littorali maris Baltici & in confinio Samogitiæ, pluries a Svecis captum hiſce ultimis temporibus. 10. milliaribus Germanicis diſtat à Memelio in Boream, & 25. à Mitavia in occaſum; redditumque fuit pace Olivenſi Duci Curlandiæ, cui etiamnum paret.

Ptol. Liba, *Areſlinga* Caſtaldo, inſula maris Indici oræ Carmaniæ, contra Muſarnam, ſeu, ut nunc vocant, Dulcindam urbem.

Libana oppidum fuit Hiſpaniæ Tarraconenſis, in finibus Celtiberorum, Valeriæ urbi finitimum.

Ptol. ¶ Libana, Syriæ urbs, vicina Atreis apud Stephanum, ex Arriani Parthicis.

Polyb. Strab. Plin. & al. Libanus mons, *Libano*, mons Syriæ maximus & notiſſimus, ab agro Damaſceno in Arabiæ confinio, Tripolim uſque Phænicis urbem perductus, vallem longam cum Antilibano monte efficiens, cujus longitudo 187. mill. paſſ. continet. In eo duntaxat cedrus arbor provenit. De eo quidam Poeta ex neotericis:

Libanus hirſutum tollis ad aſtra caput.

¶ Libanus, *le Mont Liban*, mons eſt Syriæ, ab ora maris Phœnicii versùs Arabiam extenſus, ſicque ab occaſu in ortum. Eſt longitudinis 125. milliarium circiter. Inter montes totius Palæſtinæ celeberrimus eſt, & qui radices longè latèque extendens, Tribuum Aſer & Nephthalim limites, ipſamque terram promiſſam à ſeptentrione claudit. Altiſſimus eſt, & nihilomininus fertilis & amœnus, in valles & campos hinc inde effuſus; & in ipſo ſunt Jordanis fontes.

Libarna, Libarnum Antonino, oppidum Liguriæ, intra montes Apenninos, inter Genuam & Dertonam 35. mill. paſſ. occurens, *Bobio* Nigro, *Inciſa* Merulæ, aliis *Villa Barna*, pagus agri Dertonenſis eſſe videtur: ſed Bobium potiùs inter Genuam & Placentiam, quam inter Genuam & Dertonam occurrit; Inciſa verò longè diſtat non ſolùm à via inter iſtas urbes, ſed etiam a monte Appenino, à Nicia oppido Montis Ferrati 2. mill. paſſ. recedens, Alexandriam versùs 12. In Theſauro Linguæ Latinæ *Lavagna* indigitatur. Verum hic locus eſt in ora Liguſtica ſeu Littorea. *Plin. Ant.*

¶ Libarna oppidum fuit Veliatum, in Liguria montana; & ejus rudera nunc viſuntur propè *Arqua*, oppidulum agri Dertonenſis, ad Scriviam amnem, in Ducatu Mediolanenſi & in confinio ditionis Genuenſis, teſte Brietio. Alii autem credunt eſſe *Villa Barna*, caſtrum agri Dertonenſis.

¶ Libero ſeu Lubronium, *Livron*, oppidum Galliæ, in provincia Delphinatus, ad Dromam amnem, vix una leuca à Rhodano fluvio. Ei adjacet Oriolum, *Lauriol*, oppidulum ex adverſo Dromæ. 3. leucis diſtat à Valentia in auſtrum, & 2. à Criſtia in occaſum.

Libethrii, populi Magneſiæ, inter Macedoniam & Theſſaliam, licèt apud eos Libethra fons fuerit Muſis dicata, à muſica tamen alieni, & idiotæ habiti ſunt, cùm Orpheum interemiſſe ferantur. Qua de re, teſte Zenodoto, *Libethriis inelegantior* proverbia dicitur, qui valdè idiota & ruſticus, aut agreſtis ſit.

Libethrum, ſeu Libethrus, oppidum fuit, et fons, ac mons Bœotiæ, apud Heliconem montem et Coroneam urbem, ab ea 40. ſtadiis diſtans. Libethros etiam et Libethra, Solino et Plinio fons eſt Magneſiæ Muſis ſacer, quæ Libethrides: Virgil. eclog. 7. *Pauſ.*

Nymphæ, noſter amor, Libethrides, aut mihi carmen.

Libiſoſa, Libiſoca Ptolemæo, *Lebazuſa*, teſte Morali ex veteri inſcriptione, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis, in Caſtella nova, apud Alcaratium, quod Plinio Libiſona, et Foroauguſtana cognominatur.

¶ Libiſoſa, ſeu Libiſoſsona, oppidum Carpetanorum, nunc vicus Caſtellæ novæ, *Lezuza* dictus. 4. leucis diſtat ab Alcaratio in Boream Concham versùs, et 6. tantùm à fontibus Anæ in ortum. *Ant.*

Libiſſonis turris, et Turris Biſſonis Ptolemæo, Turres libro Conciliorum, urbs archiepiſcopalis fuit Sardiniæ, maritima, in ora occidua, exciſa, cui Saſſaris intus ſucceſſit ad 12. mill. paſs. nunc *Porto di Torre* locus dicitur, ubi ſacra ædes Divo Gabino dicata. *Plin.*

¶ Libiſtus, Thraciæ urbs, circa Mœſiam inferiorem, teſte Plinio.

Libitinenſis porta, per quam extra urbem Romam cadavera defunctorum, * teſte Lampridio Vulcatio, efferebantur. *Lamprid.*

Libnius, *Lacari*, fluvius Hiberniæ, per Connaciam fluens, poſt Nagnatam urbem mare ſubiens. Sic apud aliquos legitur; ſed apud Ptolemæum Liboeus legendum eſt *Ptol.*

¶ Libnius, ſeu Liſnius quibuſdam, fluvius eſt Lageniæ, *Leſſer* nunc dictus qui propè et infra Dublinium in mare Verginium ſe exonerat, ut etiam opinatur Camdenus.

Libocus, *the Bay of Slego*, teſte Camdeno, fluvius Hiberniæ, per Connaciam juxta Slegum oppidum fluens. *Ptol.*

Libonotria, regio Germaniæ, quæ poſteà Miſnia dicta eſt, ſicuti et Libonotri populi Miſnenſes, Tacito Eudoſes. Vidè ibi. *Script. Germ.*

Libora, Elbora libro Conciliorum, ſub Gothis, Ebura ſive Æbura Livio, *Talavera*, teſte Joanne Mariana, urbs Hiſpaniæ Tarraconenſis, ad Tagum fluvium, in Carpetanis, et Caſtella nova, à Toleto 12. leucis in occaſum.

¶ Libora, *Talavera la Reyna* urbs Caſtellæ novæ, inter Toletum ad ortum et Talabricam veterem, ſeu *Talavera la vieja* ad occaſum, paulò infrà confluentes fluvii, *Alberche* in Tagum. *Ptol.*

Libum oppidum erat Bithyniæ, medium inter Nicomediam et Nicæam, 20. mill. paſſ. diſſitum. *Ant.*

Libunca, *Llanes*, teſte Henrico Coquo, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis, in ora Aſturum Boreali, inter Fanum S. Vincentii 3. et Saliam oppidum 6. leucis, ad Narii fluvii oſtium, inter Flavionaviam ad ortum 12. et Vocam ad occaſum 16. *Ptol. Mel.*

¶ Libun-

¶ Libunca aliis eſt oppidum Callaicorum Lucenſiu ad nunc *Rivadeo*, urbs Gallæciæ, in limite Aſturiæ, oſtia fluvii Navii, & iuxta Oceanum Cantabricum 13. leucis Hiſpanicis ab Oveto in occaſum diſtat.

¶ Liburnia, *Libourne*, urbs parva Galliæ, in Aquitania & Burdegalenſi agro, ad Duranium, ubi recipit Illam ex adverſo Franciaci, & 5. leucis à Burdegala diſtans in ortum Petrocorium verſùs.

Liburnia, *Croacia* Italis, *Crabaten* & *Krayn* Germanis, teſte Lazio, regio Illyrici (non pars Dalmatiæ, ut in Theſauro Linguæ Latinæ) ad occaſum, inter Iſtriam & Dalmatiam ad ortum, ab ea Titio fluvio diviſa. Pineto eſt *il Contado di Zara*; ſed fallitur, cùm hic Comitatus pars ſit, non tota regio. Vrbes quondam claræ Iadera, & Sidrona. Populi Liburni Plinio. De quibus Virgilius libro 1. Æneidos: [Plin. Ptol.]

Regna Liburnorum, & fontem ſuperare Timavi.

Liburna verò genus eſt navis, quo Liburni utebantur ad prædandum.

¶ Liburnia antiquitùs in Illyrico incluſa non fuit uſque ad Romanorum tempora, qui eamdem cum Iſtria, Iapidibus, & Carnis Illyrico addiderunt; & tunc Liburnia duplici modo ſumebatur: vel latè inter Iſtriam & flumen Titium, nunc *Kerka*; ita ut Iapidiam ſecundam cum Inalpinæ parte comprehendat: vel ſtrictè intra flumina Titium & Tedanium, nunc *Zermagna*, excluſis Japidibus, teſte Joanne Lucio. Ibi nunc pars maritima Croatiæ, cum parte Dalmatiæ occidentalis.

¶ Liburnicum mare vulgò *mare di Dalmatia* dicitur, aliter mare Dalmaticum; eſtque pars Maris Adriatici, inter Dalmatiam propriam & Iſtriam, ubi plurimæ inſulæ, ſub dominio Venetorum.

Liburnicus ſinus, *il Carner*, qui & Flanaticus. Vide ibi. [Oroſ.]

¶ Liburnicus ſinus aliter Illyricus dictus fuit. Vide ibi.

Liburnides, Inſulæ 60. Straboni, in mari Illyrico, ſeu Hadriatico, inter quas Liſſa, Tragurium, & Pharus. [Strab.]

¶ Liburnides inſulæ, ſeu inſulæ oræ Liburniæ adiacentes, in mari Liburnico ſeu Adriatico, Straboni ſunt 60. circiter, ſed aliis omnibus vix ſunt 25. cùm Pharia, Liſſa, & Tragurium ſint in Dalmatia. Liburnides inſula præcipuæ ſunt Abſorus, *Oſero*, Curicta, *Vegia*, Arba, *Arbe*, Giſſa, *Pago*, Scardona, *Ifola lenga* quibuſdam. Sunt etiam plurimæ aliæ minores, quarum nomina antiqua ignorantur, nempè Michaelia, *ſaint Michele*, Paſma, *Paſma* Provexia, *Provexi*, quæ etiam *Incoronata* dicta; Eloa, *Elo*, Aſuria, *Aſuri*, Mortara, *Mortero*, Melata, *Melada*, Puntadura, *Pontadura*, S. Baſilii, *de S. Baſilio*, Scarda, *Scarda*, Promula, *Promula*, Sylva, *Selva*, & Sanſega, *Sanſego*, cum aliquot aliis minoribus, ſuntque omnes ſub dominio Venetorum. [Polyb. Cic. Strab. Plin. & al.]

Liburnus, mons Apuliæ.

Liburnus item, portus Etruriæ apud Piſas, inde 13. mill. paſſ. diſtans, cum oppido Livorno. Vide Ligurnus.

Liburnum mare, idem quod Tyrrhenum, & Inferum, apud Ciceronem.

Libya, eadem Africæ Plinio, ſicà Libe vento dicta, vel à Libya Epaphi filia. Libya verò propriè, teſte Procopio, pars Africæ, inter Cyrenen ad occaſum & Alexandriam Ægypti ad ortum, appellatur à Ptolemæo, & aliis Marmarica. De ea Claudianus de bello Gildon.

Junximus Europam Libyæ; concordia fratrum
Plena redit.

¶ Libya aliàs multiplex fuit, Libya latiſſimè pro Africa ſumebatur; ſic enim Africa dicta fuit à Græcis.

¶ Libya, paulò reſtrictior erat pars Africæ, intra Æthiopiam ad ortum & mare Atlanticum ad occaſum; fuitque duplex, nempè Libya citerior ſeu exterior, quæ magis in Boream protendebatur, ſub qua nunc comprehenduntur regio Biledulgeridia, regna Fezzæ & Maroci, Barbaria latè ſumpta, & Ægyptus: & Libya ulterior ſeu interior, quæ in meridiem extenſa, verſùs Nigrum fluvium, ubi nunc deſertum, regio Nigritarum & Guinea, inter Nubiam regionem ad ortum, & Oceanum Atlanticum ad occaſum.

Libya deſerta, *Zahara*, Barroſio & Leoni Africano, & incolis *Elber*, teſte Marmolio, ea pars Libyæ interioris, quæ ultra tropicum Cancri in auſtrum extenditur. Libya tot ferarum genera fert, quæ permixta nova & varia monſtra generant, ut apud Diogenem adagium hoc referatur, *Libyca fera*, in hominem vafrum, verſipellem, & variis moribus imbutum. *Libyca* quoque *avis* apud Suidam ſpeciem habet proverbii de prægrandibus; & apud Horatium *Afra avis*, pro pingui & lauta, & apud Ariſtophanem in grandes & timidiores, qualis cameloſtruthio avis Libyca; grandiores enim corpore timidiores eſſe ſolent. [Ptol.]

¶ Libya deſerta nunc *Zaara* dicitur, ſeu deſertum, eſtque pars Libyæ ulterioris ſeu interioris. Ab ortu in occaſum extenditur, & dividitur in ſeptem partes, ſeu deſerta, nempè Zanhaga, Zuenziga, & Targa ad occaſum, & Lempta, Berdoa, Garga, & Bornum ad ortum; vixque ſunt aliquot urbes in illa regione propter penuriam aquarum. Dicitur etiam *Zahara* perſæpe.

Libya interior, *Baled Geneva* Marmolio, maxima Africæ pars inter Cyrenen, Africam propriam, & Mauritanias ad Boream, ac Æthiopiam ad meridiem, atque inter Æthiopiam ſub Ægypto, Nilo fluvio ſeparante, ad ortum, & Oceanum Atlanticum ad occaſum contenta, in qua terra Nigritarum, & regna plurima continentur, Urbes apud Ptolemæum quondam claræ Autolala, Iaizetha, Thamudocana, Gerra, & Garama. Hinc Libycus nomen gentis, & Libycum mare Ptolemæo, quod Cyrenen alluit. Virgilius libro 5. Æneidos: [Ptol.]

Carpathium, Libycumque ſecans, luduntque per undas.

Libycæ Sibyllæ, quæ & Eliſſa, meminit Euripides. Hinc Libyes populi apud Salluſtium libro de bello Iugurthino, inter Numidas & Gerulos: poſt quos Æthiopes, teſte eodem.

¶ Libya autem propria regio fuit Africæ Borealis, inter Ægyptum ad ortum, mare Mediterraneum ad Boream, Syrtim maiorem & Tripolitanam regionem ad occaſum, & Æthiopiam, atque Garamantes ad meridiem. Eius partes fuere tres, nempè Libya ſtrictè ſumpta, Marmarica, & Cyrenaica, ubi nunc Regnum Barcæ, *le royaume de Barca*, ad Boream, et deſertum Barcæ ſeu etiam Libyæ; *le deſert de Barca* ſeu *de Libye*, ad auſtrum; & pro parte ſubeſt dominio Turcarum. [Plin.]

¶ Libyca appellantur duo modica oſtia Rhodani fluvii in Gallia Narbonenſi. Ex his alterum Hiſpanienſe dicitur, alterum Metapinum, tertium idemque ampliſſimum Maſſalioticum, teſte Plinio. [Plin.]

Libyci, populi Galliæ Ciſalpinæ, ſeu Italiæ Tranſpadanæ, inter Inſubres & Taurinos: quorum urbs Vercellæ, ad Seſſiten fluvium. Vide ibi.

Libycum mare à Ptolemæo appellatur, quod Cyrenaicam alluit, *Mare di Barcha*. [Ptol.]

Libyphœnices, *Regno di Tunes*. populi Africæ propriæ, Byzacenam regionem incolentes, ubi nunc regnum Tunetanum: Libophœnices Plinio. Hinc Libophœnicia apud Salluſtium libro de bello Iugurthino. [Liv.]

Libyſſa, * Libiſſa Ptolemæo, *Lebuſſa*, adhuc teſte Leunclavio, apud oppidum Bithyniæ mediterraneum, cum fluvio cognomine, inter Nicomediam & Chalcedonem, inde 25. hinc 36. mill. paſſ. Hannibalis Carthaginenſis ſepulchro memorabile. Aliis *Gebiſe*, & aliis *Lebiſe* dicitur, & aliis *Polmen*. (* *Lybuſa* in Seldeni manuſcripto.) [App. Plin.]

Licatii, Licates Plinio, *Lechralner*, teſte Aventino cum Scudo, populi Vindeliciæ, in Bavaria, inter Auguſtam & Monachium incolentes; à Lico fluviu nomen habent.

¶ Licerium, *ſaint Licer*, urbs Galliæ, in Aquitania, in Conſeranis, quæ aliter Fanum S. Licerii, urbs epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Auxitano. Conſeranorum caput eſt, ad amnem Salatum. 5. leucis diſtat à Lugduno Convenarum in ortum, & 7. ab Apamæa in occaſum. [Strab. Ptol.]

¶ Liceſtria, *Leiceſter ſhire*, provincia ſeu Comitatus Angliæ, cum urbe primaria cognomine. Ibi alias Coritani populi ex parte. Habet à ſeptentrione Nottinghamiæ Comitatum, ab ortu Lincolniæ Comitatum, ab occaſu Staffordiam, & à meridie Nortantoniæ Comitatum.

¶ Liceſtria, quæ & Legeceſtria & Leogora quibuſdam, *Leiceſter*, urbs eſt Angliæ, Comitatus cognominis caput, ad Sturam amnem. Diſtat 23. milliaribus Anglicis à Nottinghamia in auſtrum, totidem à Coventria in Eurum, & 20. à Nottinghamia in Boream.

Strab. Plin. Lichades, inſulæ ſeu potiùs ſcopuli maris Ægæi, apud Eubœam, & Atticam. Lichas Ovidio libro 9. Metamorphoſeon:

Quem quaſi ſenſuenm nauta calcare verentur,
Appellantque Licham.

¶ Lichfeldia, *Liſfelde*, urbs Angliæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Cantuarienſi, in Comitatu Staffordiæ, 24. milliasibus Anglicis diſtat à Liceſtria in occaſum, decem à Staffordia in Africum, & 25. à Vigornia in Boream; deficitque in dies.

Ptol. Liciniana, *Luzen*, oppidum Luſitaniæ, in regno Portugallico, in confinio Extremaduræ, Norbæ Cæſareæ finitimum, Licinniana etiam gemino *n* ſcribitur.

* Licneni, populi Corſicæ: quorum tractus *Valdi Niolo*, teſte Leandro, dicitur. (* in Seldeni manuſcripto Λιγνει.)

Ptol. Licoſto na, *Lichmonds* vel *Lechmunds*, oppidum Vindeliciæ, in Boiis ſeu Bavaria, ad oſtium Lici fluvii in Danubium, apud Werdam urbem, inter Auguſtam, & Nerolingam in Boream 4. leucis.

¶ Licolloma vicus eſt Bavariæ, *Leckonſe* dictus, in Bavaria, & in ipſo limite Sueviæ, una leuca infrà Verdam in ortum, & 6. infrà Auguſtam in Boream. Alias munitom fuit, nunc eius munitiones disiectæ ſunt.

Script. Germ. Licus, * Lycias Ptolemæo, Lechus Eginartho, *Lech* vel *Leek*, fluvius Vindeliciæ, eam a Rhetia cum Vinda ſeparans, inter Sueviam ad occaſum & Bavariam ad ortum; per Auguſtam in Danobium influens apud Verdam. (* in manuſcripto Seldeni Λιπιας.)

Ptol. ¶ Lida, *Lida*, oppidum Poloniæ, in Lithuania, & in Palatinatu Trocenſi, ubi arx munita, ad amnem Detam. 10. leucis Polonicis diſtat à Wilna in auſtrum, & 7. à Novogroda in Boream, arcem habens in ſcopulo ſitam, & malè habita fuit à Moſcis anno 1655.

¶ Lidda, *ſaint George de Lidde*, urbs Aſiæ epiſcopalis ſub Patriarcha Hyeroſolimitano. Vide Lydda.

¶ Liddeldalia, *Liddisdale*, provincia Scotiæ meridionalis, ſatis parva, in iſto limite Angliæ, à Liddalo fluvio ſic dicta, ubi Eremus caſtrum munitum. Terminatur à ſeptentrione Teviotia, ab occaſu Eskia, & à meridie & oriente Anglia.

Ant. ¶ Lidkiopia, *Lidkoping*, urbecula Seciæ, in Weſtrogothia provincia, & in ora lacus Weneri, ad fluvium Lidam, 30. mill. paſſ. a mariæſtadio in occaſum, totidem a Falkopia in Boream, uti & 12. à Scara, & 45. à Daleburgo in ortum diſtat.

P. Diac. Liga, *Ligon*, teſte Camdeno, inſula maris Britannici. Vbi Iga alii codices habent.

Caſ. Plin. Ligana, ſylva in Cenomanis, apud lacum Benacum, ubi Claudius Imperator Alemannos vicit, teſte Diacono.

¶ Linganira, urbs Indiæ intra Gangem, teſte Ptol.

Ligeris, & Liger, *Loire*, fluvius Galliæ Celticæ, ex maximis Galliæ, è Cemmenis montibus in Arvernorum finibus oriens, & in Boream inter Heduos & Bituriges fluens, inde in occidentem per Aurelianes, Turones, Andes, & Nannetes in Oceanum Gallicum ſeſe magna aquarum mole exonerans. De quo Tibullius ele. 8. libro 1.

Carnuti & flavii cærula lympha Liger.

¶ Ligeris, *la Loire*, fluvius percelebris Galliæ: Nomen habet a prato; quod ſtatim a fonte perlabitur in S. Eulaliæ parœcia, in Vivarienſi provincia, & in confinio Velauniorum, ad Gerbarii Iogi radices *le mont Gerbier de Ioux*, & propè Clergeacum montem, inter Cemenos montes; 18. ſupra Anicium. Hinc per Velaunos, Forenſes, Boios, Nivernenſes, Bituriges, versùs Boream tendens, deinde per Aurelianos, Turones, & Andes fluens in occaſum, in Minori Britannia in Oceanum ſe exonerat, 15. leucis infrà Nannetas. In eius curſu propè Anicium labitur, deinde Rodumnam, Borbonium Anſilmum, Deceriam, Nivernum, Charitatem, Giamum, Genabum, Bleſas, Ambaciam, Turones, Salmurium, & Nannetas urbes rigat cum aliis minoris notæ, ſicque eius curſus eſt 200. leuc. circiter, ex quibus per 166. eſt navigabilis. Recipit autem plurima flumina, ex quibus præcipua ſunt Arotius, *l'Aroux*, Elaver, *l'Allier*, Carus *le Cher*, Ingeris, *l'Indre*, Vigenna, *la Vienne*, & Meduana, *le Mayne*.

Ligerula, *Loiret*, fluvius ex fonte apud Aurelianos, adeò copioſè effloens, ut ſtatim navigabilis evadat, in Ligerim delabens.

Tac. Dion. Ligii, *Schleſier*, teſte Willichio cum aliis, populi Germaniæ, quorum regio Sleſia, & populi Latino recenti Sleſii, inter Luſatiam ad occidentem & Poloniam ad ortum. Andreas Velleius *Langlands* inſulam indigitat, quæ potiùs Ilingæ.

Steph. Ligir, *Bechir*, teſte Nigro, fluvius Bœotiæ, iuxta Plateas urbem fluens.

¶ Lignitia, *Lignitz*, urbs Germaniæ, in Sileſia, ad *Deiſcham* amnem, ſub proprio Duce, cum regiuncula adiacente. Caſtrum habet ſplendidum. Vix 2. leucis diſtat à Jauria in Boream, 5. à Glogavia in auſtrum, et 7. ab Uratiſlavia in occaſum.

Ant. ¶ Ligoria, *Ligor*, urbs Indiæ ulterioris, cum portu, in ora Orientali Cherſoneſi aureæ ſeu Malacenſis, in ditione Regis Siami, iuxta ſinum Siami; et media ferè inter Judiam urbem primariam Siami ad Boream, et Malaccam ad auſtrum, 380. milliaribus utrinque.

Liguidonis portus, *Porto Lugoduni*, in Sardiniæ ora orientali apud occiduam. Populi Ptolemæo Lucuidoneſii dici videntur.

Polyb. Plin. ¶ Ligoidonis portus, ſeu Liquidonenſium portus, nunc *Lago Liaſte* dicitur, Brietio et aliis teſtibus, et 45. milliaribus diſtat à Calari in Boream.

Strab. & al. Ligures Apuani, populi Liguriæ extremi, circa Macram, in Hetruriæ confinio incolentes; quorum oppidum Apua, vulgo *Pontremoli*, (*ſub dominio magni Ducis Hetruriæ*.)

Liguria, Italiæ regio, gemina: littorea, quæ vulgò *la Riviera di Genova* nominatur, inter Alpes ad occaſum, et Macræ oſtia ad ortum, inter Galliam Narbonenſem & Hetruriam ſupra 200. mill. paſſ. extenſa, cujus caput eſt Genua, inter montem Apenninum & mare Liguſticum perſtricta: mediterranea verò, Galliæ Ciſalpinæ non modica portio, inter Apenninum montem ad meridiem & ortum, Alpes maritimas & Cottias ad occaſum, Padumque fluvium ad Boream & ortum comprehenſa, in qua Mons Ferratus Ducatus, magna pars Principatus Pedemontani, parsque Ducatus Mediolanenſis continentur. Populi Ligures apud omnes. Virgilius lib. 2. Georgicorum:

Aſſuetumque malo Ligurem, Volſcoſque verutos.

Cat. Ant. Sub Liguria etiam Inſubriam complectuntur ſcriptores, uti Antoninus Auguſtus in Itinerario, Paulus Diaconus in libro de geſtis Longobardorum, & alii Vnde Mediolanum, quod eſt caput Inſubrini, ab eis in Liguria collocatur.

Urbes Liguriæ huius temporis:

Alba Pompeia, *Alba*, (in Monte Ferrato.)
Albingaunum, *Albenga* (in ditione Genuenſi.)
Alexandria Statiellorum, *Aleſſandria de la paglia*. (in Ducatu Mediolanenſi.)
Albintemelium. Vide Vintimilium.
Aquæ Statiellæ, *Acqui*, (in Monte Ferrato.)
Aſta, *Aſti*, (in Pedemontio.)
Bobium, *Bobio*, (in Ducatu Mediolanenſi.)
Caſale, olim Sedula, *Caſal di S. Vaſo*, (in Monte Ferrato.)
Dertona, *Tortona*, (in Ducatu Mediolanenſi.)
Foſſanum, *Foſſano*, (in Pedemontio.)
Genua, *Genova*, (in ditione Genuenſi.)
Mons Vici, Mons Regalis, *Mondovi*, in Pedemontio.)
Naulum, *Noli*, (in ditione Genuenſi.)
Prunatum, *Brugneto*, (in ditione Genuenſi.)
Savona, *Savona*, (in ditione Genuenſi).
Vintimilium, olim Albintimilium, vel Albintemelium. *Vintimiglia*, (in ditione Genuenſi.)

Liv. Ligurnus portus, Liburnus aliis, Labro Ciceroni. *Livorno*, oppidum cum arce firmiſſima, & portu Hetruriæ. inter Piſas 13. & Vada Volaterrana ad ortum 20. millia paſſuum ab oſtio Arini fluvii ſupra 10. in ortum.

Liv. ¶ Ligurnus portus, *Ligourne* Gallis, urbs eſt nova, ſed culta & probè munita, in agro Piſano, ſub dominio magni Ducis Hetruriæ. Emporium eſt celeberrimom illius tractus, cum triplici arce, creſcitque in dies, & ſedet in planitie, intra paludes, & propè Montem Nigrum. 65. milliaribus diſtat a Florentia in occaſum.

Ligurum montes, *Monti della Lunigiana*, teſte Leandro, Liguria enim apud Livium. Triogum, Sempronium, & alios poſt Macram, Arnum uſque fluvium extendebatur.

Liguſticæ Alpes, *Montagna di Tenda*, teſte Pingonio, eædem ſunt maritimæ apud Ptolemæum, inter Nicæam & Taurinos extenſæ.

Plin. Liguſticum mare, *Mar Leone*, & *Mar di Genova* inter Gallicum ad occaſum & Tyrrhenum ad ortum, Liguriam re-

regionem alluens, Liguſticus ſinus à Floro. Malè à Nigro à Gaditano freto uſque ad Siculum extendi ſcribitur.

¶ Liguſticum mare, *mer de Genes*, longè diſtat à Mari Leonino in ortum; cum mare Leoninum, vulgò *Golfe de Lyon*, ſit inter Provinciam & Cataloniam.

Plin. Ptol. Lilæa, *Lellen* ex tabulis recentibus, oppidum Achajæ, in Doride regione, apud fontes Cephii fluvii. De quo Statius libro 7. Thebaidos:

Coryciumque nemus, propellentemque Lilæam
Cephiſi glaciale caput.

¶ Lilerium, *Lilers*, oppidum munitum Belgii, in Arteſia provincia, ſub dominio Francorum pace ad Pyrenæos. Sedet juxta amnem *Naves*, una leuca cum dimidia ab Aria Betuniam versùs, à qua 2. tantùm leucis diſtat, & 7. ab Atrebato in Boream.

¶ Lilium, Bithyniæ emporium, ad Pontum Euxinum, teſte Arriano in Periplo.

¶ Lilloa, *Lillo*, arx Belgii probè munita, in Brabantia, ad Scaldim fluvium, 2. leucis infra Antuerpiam in Boream, ſub dominio Hollandorum, una leuca à Sanflito in auſtrum, uti 4. à Bergis ad Zomam. Ilic naves Antuerpiam tendentes ſiſtere coguntur.

Cic. Plin. Lilybæum, promontorium & urbs Siciliæ. Promontorium unum ex tribus eſt, Africam proſpectans, *Capo Boeo*, à Pachyno 180. mill. paſſ. in occaſum, à Peloro 170. in meridiem, contra promontorium Mercurii Africæ 180. Urbs verò, olim epiſcopalis, apud promontorium, *Marſala* nominatur, ab Agrigento 82. mill. paſſ. in occaſum, à Panormo in auſtrum 85. à Drepano 18. à Mazaria 12. à Carthagine 1050. ſtadiis, teſte Strabone, à Romanis exciſa, ex cujus ruinis Marſala ædificata eſt. Hic claſſis Carthaginenſium à Romanis, Attilio Regulo Duce, magna ſtrage diſſipata. Hinc Lilybæus & Lilybeius nomen gentis. Virgilius libro 3. Æneidos:

Et vada dura lego ſaxis Lilybeja cacis.

Lucanus libro 4.

Namque rates audax Lilybæo *littore ſolvit.*

¶ Lilybæum promontorium nunc *Capo Coco* dicitur, Magino & aliis teſtibus, & in occaſum maximè extenditur reſpectu Pachyni & Pelori promontor. Urbs verò, quæ *Marſala* nunc dicitur, eſt in Valle Mazaræ, in ora, 60. mill. paſſ. à Panormo, 12. à Drepano in auſtrum, & 18. a Mazara in Cæciam diſtans.

Scrip. Hiſp. Lima, quæ ab Hiſpanis Urbs regum, *Ciudad de los Reyes*, colonia & urbs archiepiſcopalis Americæ, maritima, in ora occidua, Peruviæ caput, conventuſque juridicus, anno ſalutis 1543. effecta.

¶ Lima, ſeu Civitas Regum, *Lima* ſeu *Los Reyes* Hiſpanis, urbs eſt Americæ meridionalis pulcherrima, & emporium celebre. Condita fuit anno 1535. à Franciſco Pizarro Hiſpano, in Valle Lima, antea *Rimac* dicta. Sedes eſt Proregis; creſcitque in dies, quamquam tota ſit lignea, & ſine muris, in planitie, ad amnem cognominem, una leuca à mari Pacifico, & 2. ab ejus portu, vulgò *Callao de* Lima dicto, uti 120. à Cuſco, alias Peruviæ primaria in occaſum, teſte Joanne Laetio; ſubeſtque dominio Hiſpanorum cum regno adjacente.

Strab. Plin. Limæa, Limius Ptolemæo, Lethes etiam Straboni & Silio, *Lima*, fluvius Hiſpaniæ Tarraconenſis, nunc in regno Portugalliæ, per fines Bracarum, & Limicos populos, inter Durium & Minium, in Oceanum ad Vianam oppidum fluens.

Script. Helv. Tur. Limaga & Limagus, fluvius Helvetiorum, *Limat*, qui in Rhenum influit.

Limane, *Limaigne*, regio Galliæ Aquitanicæ, in finibus Arvernorum, apud quam Elaver fluvius decurrit, cum fluvio cognomine, qui *Lymone*, teſte Belleforeſtio, dicitur, in Elaverim influens.

¶ Limane, ſeu Limania, *la Limagne*, regiuncula eſt Galliæ, in Alvernia inferiori, admodum rigua & miræ fertilitatis, in planitie, juxta Elaverem fluvium; extenditurque ad 12. leucas circiter à meridie in Boream, propè & infra Claromontem. Sed nullus eſt fluvius *Limone* dictus in toto illo tractu, in Elaverem influens.

¶ Limburgenſis Ducatus, *le Duché de Limbourg*, provincia eſt ſatis parva Belgii, inter Ducatum Juliacenſem ad ortum & Boream, & ditionem Leodienſem ad occaſum & meridiem. Ejus præcipua urbs eſt Limburgum, *Limbourg*, ſub Hiſpanis, uti Rhodia Ducis; ſed Dalemum & Falcomontium ſubſunt dominio provinciarum unitarum Belgii.

¶ Limburgum, *Limbourg*, urbs parva Belgii, in rupe, cum arce, Ducatus Limburgenſis caput, ad amnem *Weſe*; & in confinio ditionis Leodienſis. Capta fuerat ab Hollandis anno 1632. ſed poſtea ab Hiſpanis recuperata, ipſis etiam ſubeſt. 5. leucis diſtat à Leodio in ortum, uti & 7. à Trajecto ad Moſam, 4. autem ab Aquiſgrano in auſtrum. Sed alia oppida Ducatus Limburgenſis ſubſunt dominio Hollandorum, excepto Rhodia Ducis.

Limenia, *Limnat*, teſte Stephano Luſignano, oppidum olim Cypri, nunc pagus, in mediterraneis. *Strab.*

¶ Limericenſis Comitatus, *Cymerick Countie*, regiuncula Hiberniæ, in Momonia provincia, & in confinio Connaciæ, à qua ſeparatur Sineo fluvio in Boream.

¶ Limericum, *Lymerick*, Hibernis *Loumeath*, urbs munita Hiberniæ, in Momonia, ſed in limite Connaciæ, ad Sineum fluvium, pontibus interciſſa. Nota fuit hiſce ultimis temporibus, & ab ea regiuncula adjacens dicitur Limericenſis Comitatus. Diſtat 45. mill. paſſ. à Kilkennia in occaſum, & 35. à Galiva in auſtrum.

Limia, *S. Eſtevan di Lima*, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis, in regno Portugallico, inter Bracaram. 6. & Tyden 5. leucis. Aliis eſt *Puente di Lima*, ad Limæum fluvium. Hinc Limici populi, quorum oppidum Forum Limicorum Ptolemæo. Vide ibi. *Ant.*

¶ Limia, ſeu Forum Limicorum quibuſdam, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis, in Callaicis Bracariis. Nunc eſt *Puente di* Lima, oppidum Portugalliæ, ad Limium fluvium, 4. leucis à Bracara in Boream, & 5. à Tude in auſtrum; quamquam aliqui credant eſſe vicum *S. Eſtevaen de Geras de Lima*, 2. leucis diſtantem à priori, & inter Bracaram & Vianam, levi tamen conjectura.

Liminium, Laminium Plinio & aliis. Vide ibi. *Ant. Ptol.*

Limioſaleum, *Gneſna*, teſte Petro Appiano, urbs Germaniæ, nunc in regno Polonico, archiepiſcopalis & metropolis, inter Poſnaniam ad occaſum 7. & Toruniam ad ortum 12. leuc. in Polonia majore.

¶ Limnæ urbs in Thraciæ Cherſoneſo, juxta Sextum, teſtibus Strabone & Stephano.

Limnos, *Lymen*, teſte Camdeno, Britannicè, & *Ramſey* Anglicè, inſula maris Britannici, inter Cambriam Albionis regionem occiduam, & Hiberniam, ante Meneviam urbem Walliæ.

Limon, locus Campaniæ, inter Neapolim & Puteolos. De quo Statius 3. ſylv. carm. 1.

Et placidus Limon, *numenque Euplaa carinis.* *Stat.*

Limonius mons, *Lymes*, (*Plinlimon* Camdeno, in Comitatu Cardiganiæ) mons Albionis, in Wallia, ex quo Vaga fluvius ſcaturit. *Script. Brit.*

¶ Limonius mons Walliæ nunc *Plymllimon Hill* dicitur ab Anglis, *mont Plymlimon* à Gallis. Partim eſt in Cardigania in occaſum, & partim in Mongomerienſi tractu ad ortum, ubi Sabrina & Vaga fluvii ex eo ſcaturiunt, teſtibus Joanne Speedo, Sanſone, & aliis.

Limonum, oppidum Galliæ Aquitanicæ, in finibus Lemovicum, nunc pagus *Limon*, inter Lemovicos & Pictones. *Ptol.*

¶ Limonum urbs eſt Galliæ Aquitanicæ, nunc *Poictiers* dicta, Pictonum caput teſtibus Cluverio, Brietio, Sanſone, & aliis; eſtq; perampla, ad Clanim fluvium, & epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Burdegalenſi. Dicitur etiam Pictavium. Vide ibi.

Limoſium, *Limoux*, urbs Galliæ, in Occitania, ad Atacem fluvium, una leuca infra Aletam in Boream, 3. à Carcaſſone in auſtrum, & 6. à Mirapinco in ortum. Parva eſt, ſed culta, intra montes, & in Diœceſi Aletenſi.

Limuſa, *Wiſelburg* vel *Muſnburg*, teſte Lazio oppidum Pannoniæ inferioris, in Hungaria, apud Auſtriæ fines, Altenburgo vicinum. *Ant.*

¶ Limuſa, aliàs oppidum Pannoniæ; nunc vicus eſt Hungariæ, *Wiſelburg* dictus, primo lapide ab Altenburgo in auſtrum, & propè ramum dextrum Danubii Arrabonem versùs.

Limyra, urbs Lyciæ mediterranea, ad Limyrum fluvium, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Myrenſi, non longè inde diſtans, ab ora littorali 20. ſtadiis recedens: nunc *Marl* vel *Mira* dici videtur aliquibus, ſed adhuc nomen ſervat antiquum. Vide Lymira. *Strab. Ptol. Plin.*

¶ Limyrica, regio Indiæ intra Gangem, teſtibus Ptolemæo & Ariano in Periplo.

Limy-

Ptol. Limyrus, fluvius Lyciæ, per Limyram urbem fluens in mare Lycium, inter Andriacam & Aperras urbes propinquas exiens, Lorymus Straboni.

¶ Linckia, *Lincken* Belgis, *Fort de LinK* Gallis, arx munita Belgii, in Comitatu Flandriæ, & in diſtrictu Burburgenſi, ad Colmam fluvium, una leuca à Burburgo in Eurum, & 2. ab Audomaropoli in Boream.

Prov. Rom. Lincolnia, *Lincolne*, urbs Angliæ. Vide Lindum.

¶ Lincolnia, *Lincolneſhire*, provincia ſeu Comitatus Angliæ, ubi aliàs Coritani populi. Terminatur ab ortu Oceano Germanico, à ſeptentrione provincia Eboracenſi, ab occaſu Nottinghamiæ Comitatu, & à meridie Northantoniæ, & Cantabrigiæ Comitatibus. Ejus præcipua urbs eſt Lincolnia ſeu Lindum.

Script. Germ. Lindavia ſive Lindavium, *Lindavv*, urbs libera & pulchra Sveviæ, ad lacum Brigantinum, à Sallopoli 2. leucis Memingam verſùs, quæ & Philyre.

¶ Lindavia urbs eſt Germaniæ, in Svevia, & in inſula lacus Conſtantienſis, ponte juncta continenti, ſatis munita, & fruſtra tentata à Svecis hiſce poſterioribus annis. 5. milliaribus Germanicis diſtat à Gallopoli ſeu Fano S. Galli in ortum, uti 8. à Conſtantia, & 9. à Meminga in auſtrum; eſtque in limite Helvetiorum, & libera.

Script. Germ. Lindemagus & Limagus, *Limat*, fluvius Germaniæ ſuperioris, per Helvetios fluens, ac per lacum Tigurinum tranſiens; qui Arolæ apud Badam urbem, quam alluit, commiſcetur, inter illam & Clignaviam 1. leuca.

Beda. Lindiſfarna, *Halig Eiland*, nunc *Hoy Island*, inſula Albionis, oræ Northumbriæ ad oſtia Tuedæ fluvii adjacens, cum urbe cognomine, quæ & Auguſtaldia dicta fertur, olim epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Eboracenſi, cujus ſedes Dunelmum tranſlata eſt. Abeſt à Bervico urbe in finibus Scotorum 4. mill. in auſtrum.

¶ Lindiſfarnia inſula eſt parva, uno tantùm milliari ab ora Northumbriæ diſſita, accedente æſtu maris, & ei contigua recedente Oceano. Dicta fuit Lindiſfarnia à Lindo fluvio, cui objecta, vulgò Anglis *Holy Iland*, id eſt, Inſula ſacra, quòd olim multi ſancti monachi eò ſe receperint. 4. milliaribus diſtat à *Farne* inſula in Boream. Circuitus eſt 6. milliarium Anglicorum, & unicum tantùm habet oppidulum, cum caſtro & portu.

Lindonium. Vide Londinium.

Ant. Ptol. Lindum, *Lincolne* Anglicè, * *Caerlud Coyd* Britannicè, teſte Lhuido cum aliis, urbs epiſcopalis Albionis in Anglia ſub Archiepiſcopo Cantuarienſi, quæ & Lindocolnia, & per ſyncopem Lincolnia poſterioribus dicta eſt, inter Londinium ad meridiem 95. et Eboracum in Arctos 55. mill. diſtans, olim regia Merciorum, cui ſedes Dorceſtrienſis copulata fuit. (* Britannis *Lindcoit*, pro quo perperam *Luitcoit*, Saxonibus *Lindo-Collyne*, *Lind cyllanceaſter* Camdeno.)

¶ Lindum, *Lincolne*, urbs aliàs Corintanorum, nunc Comitatus Lincolnienſis caput, in Anglia, juxta Withamam amnem, 7. milliaribus à Trenta fluvio. Collis dorſo inſidet; eſtque ſatis ampla et culta. 22. milliaribus Anglicis diſtat à Nottingamia in Eurum et 20. ab ora Oceani Germanici in occaſum.

Ptol. Lindum alterum, oppidum Albionis, in finibus Damniorum, ſeu * in Cornubia regione, *Lithquo* nunc, teſte Camdeno. (* in Scotia, ibi enim Damnii Ptolemæo, Cornubienſes vero Damnonii.)

¶ Lindum, oppidum Damniorum, in Scotia, nunc *Linlithquo* doctioribus, vulgo *Lithquo*, cum palatio nobili, in Laudonia provincia. 11. milliaribus Scoticis diſtat ab Edimburgo in ortum, et 3. a Forthea æſtuario, ſed longiſſimè à Cornubia in Boream.

Ptol. Strab. Lindus, Lindum Plinio, oppidum Rhodi, unum ex tribus præcipuis illius inſulæ, quod adhuc *Linde*, teſte Sophiano, nominatur.

¶ Lindus, fluvius Aſiæ minoris, qui Cariam terminat et Lyciam, teſte Quinto Calabro, Calbis fortè Ptolemæi.

¶ Linga, *Lingen*, oppidum munitum Germaniæ, in weſtphalia et ditione Monaſterienſi, cùm aliàs eſſet Principis Auriaci. Eſt propè Amaſium fluvium. 45. mill. paſſ. diſtat à Monaſterio in Boream Embdam verſùs, à quo 55. diſtat in meridiem, uti 30. ab Oſnabruco.

Caeſ. Plin. & al. Lingones, populi et urbs Galliæ Celticæ, in Burgundiæ, et Campaniæ confinio, antiquiſſima, anno poſt diluvium 591. ut ferunt, condita, ad Vogeſi montis radices, inter Trecas 22. et Veſulium oppidum Burgundiæ Comitatus 12. leuc. media inter Trecas et Veſuntionem, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Lugdunenſis, *Langres*, vulgò. Hinc Lingonicus nomen gentis. Luc. lib. 1.

Pugnaces pictis cohibebant Lingonas armis.

Claudianus de laudibus Stiliconis libro 3.

Vexit Lingonico ſudatas vomere meſſes.

Apud Lingonas Alemanni bis victi à Conſtantino Auguſto, cæſique ad 60000.

¶ Lingones urbs eſt munita & ampla Galliæ, in Campania Provincia, ad fontes Matronæ fluvii, in colle poſita, cujus Epiſcopus eſt Dux & Par Franciæ. 6. leucis diſtat à confinio Comitatus Burgundiæ, ut & Ducatus, 22. à Trecis in ortum. 17. à Divione in Boream, & 20. à Veſuntione in Cæciam. Notandum tamen populos dictos fuiſſe Lingones, urbem autem Andemantunum dictam fuiſſe, et 40. ferè milliaribus diſtare à Vogeſo monte in occaſum.

¶ Liniacum, *Legnago*, oppidum Italiæ in ditione Veneta & agro Veronenſi, ad Atheſim fluvium, 27. milliaribus infra Veronam Ferrariam verſùs.

Script. Brit. Liniennus, *Rother*, fluvius Albionis, per Cantium fluens, & per * Roffam urbem, quam alluit, in Thameſim influens. De quo in vitis Sanctorum Britanniæ fit mentio. (* Juxta *Rhie* oppidum ad meridiem in Oceanum Britannicum influit.)

¶ Linienus fluvius eſt parvus Cantii provinciæ, in limite Suſſexiæ, ubi etiam oppidum *Rye* rigat; et ibi in mare Britannicum ſe exonerat: Sed Roffam non rigat, & plus 20. milliaribus Anglicis ab ea decurrit in auſtrum.

Sil. Linterna palus, *Lago di Patria*, teſte Scipione Mazella, apud Linternum urbem exciſam, in Campania.

Cic. Mel. & al. Linternum Liternum Plinio & Livio, colonia, & urbs olim epiſcopalis Campaniæ, inter Vulturnum ad occaſum & Cumas ad ortum, in ora littorea, exciſa: manet turris cum diverſorio, vulgò *Patria*: à Vulturno 9. mill. paſſ. Puteolos verſùs ferè totidem, à Cumis vix 5. ubi Scipio Africanus mortem obiit, cùm Roma ob civium ingratitudinem receſſiſſet. Lentiſciferum quoq; ab Ovidio libro 15. Metamorphoſeon ob lentiſci copiam nominatur:

-lentiſciferumque tenetur
Linternum, multamque trahens ſub gurgite arenam.

¶ Linternum, ſeu, & meliùs, Liternum, urbs fuit Italiæ, in Campania, nunc vicus tenuis provinciæ Terræ Laboris, *Torre di Patria* dictus, in ora maris Tyrrheni, inter Vulturnum ad Boream & Cumas ad meridiem, propè fluvium Liternum dictum.

Lycop. Linum, *Capo di Verre*, promontorium Brutiorum, in Calabria citeriore, teſte Barrio, apud Amantiam urbem, & Tylleſium promontorium, ubi Bellus mons oppidum conſpicitur.

¶ Linum Regis, *Lynne*, ſeu etiam *Kinges Lynne*, oppidum eſt Angliæ, in Norfolcia provincia, propè oſtia Uſæ fluvii, in ora Oceani Germanici, et 18. milliaribus in Elia in Boream.

Plin. Linus, fons Arcadiæ, feminis bibentibus ex eo abortum prohibens, teſte Plinio.

¶ Lionium, *Lions* cognomento *en Foreſt*, oppidum eſt Galliæ, in Normannia, juxta ſylvam *de Bray*, in Vexino Normannico, 6. leucis à Rothomago in ortum. Dicitur meliùs Leones. Vide ibi.

¶ Lionium, *Lions* cognomento *en Santerre*, oppidum Galliæ, in Picardia provincia et in tractu Sanguiterſio. 7. leucis diſtat ab Ambiano in ortum, totidem à Novioduno in Boream, et 5. ab Hamo in occaſum.

Viſt. Strab. Plin. & al. Lipara, antea Meligunis, *Lipari*, inſula Siciliæ, prima Æoliarum, contra oſtia Metauri fluvii Brutiorum 24. mill. paſſ. ipſa circuitu 18. cum urbe epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Meſſanenſi, anno quo Dyrrachium urbs Macedoniæ condita, ignes ſemper emittens. Populi Liparenſes Ciceroni. Virgilius libro 8. Æneidos:

Inſula Sicanium juxta latus, Æoliamque
Erigitur Liparen.

¶ Lipara, Æoliarum inſularum præcipua, pendet à Sicilia cum aliis Liparæis inſulis, in mari Tyrrheno. Habet tantùm urbeculam parvam cum aliquot villis. Sed ignes non emittit uti Vulcania ei vicina. 30. mill. paſſ. diſtat ab ora Siciliæ in Boream, et 60. ab ora proximiori Calabriæ ulterioris in occaſum. Ejus arx permunita eſt, et *la Pignatara* vulgò dicitur. Tota autem inſula ſatis culta eſt et ferè ſola inter Liparæas inſulas, quæ ſubſunt Hiſpanis.

Plin. Liparææ inſulæ, quæ et Æoliæ, et Vulcaniæ, ac Hephæſtiades, inſulæ Siciliæ numero 7. (Vide Æoliæ) ubi Æolus Rex ventorum, ut Poetæ fingunt, regnaſſe fer-

fertur: quarum prima eſt Lipara : à freto Siculo 200. ſtadiis diſtantes, teſte Strabone.

Plin. Liparis, fluvius Ciliciæ, ad Selinuntem urbem fluens, in quo natantes oleo perungi videntur, teſte Plinio & Vitruvio. Liparis etiam Lipara inſula dicitur à Claudiano libro 2. de raptu Proſerpinæ:

Turbatur Liparis; ſtupuit fornace relicta
Mulciber.

¶ Lipaxus, Thraciæ urbs, teſte Stephano.

¶ Lippa, *Lippa*, urbs Tranſylvaniæ, in colle, ſub dominio Turcarum, propè Mariſcum fluvium, & in confinio Hungariæ. Diſtat 5. leucis à Temeſia in Circium, & 10. à Julia ſeu Ziridava in auſtrum.

¶ Lipſia, *Leipſick*, urbs Germaniæ, in Miſnia provincia Saxoniæ ſuperioris, accademia, & emporium celebre ad amnem *Pleiſſ*, ſub dominio Electoris Saxoniæ, 12. milliaribus Germanicis diſtat à Dreſda in occaſum, & 16. à Magdeburgo in auſtrum. Pluries expugnata fuit ultimo bello Germanico; ibique Auſtriaci victi bis & grandi clade affecti fuere à Svecis.

Plin. Liquentia, *Livenza*, fluvius Venetiæ, illam à Carnis ſeparans, ſeu Marchiam Tarviſinam à Foro Iulio dividens, cum portu cognomine, teſte Plinio. Virgil. lib. 9. Æneidos:

Quales aeriæ Liquentia flumina circum.

Ubi liquentia participium videtur, non nomen fluvii.

Plin. Liria, Ledum Melæ, *le Lez*, fluvius Galliæ Narbonenſis, apud Montem Peſſulanum decurrens, ſeque in ſtagna Volcarum exonerans, teſte Dalechampio.

Ptol. Lirimiris, *Mulheym* Villanovano ex conjectura, oppidum Germaniæ, apud oram Borealem, in Saxonia, Hamburgo proximum.

¶ Lirimiris aliis eſt *Segeberg*, oppidum munitum Holſatiæ, in regno Daniæ, 7. leucis ab Hamburgo in Boream, & 5. à Lubeca in occaſum: quod forſan meliùs.

Sil. Lirinates, populi Italiæ, in Frentanis, qui aliis Larinates dicuntur, & quorum urbs Larinum eſt. Vide ibi.

Sidon. Lirinenſe cœnobium. Vide Lerina: legitur enim Lirinenſe & Lerinenſe.

Ovid. Pauſ. Liriope, fons Narciſſi, in Bœotia, in finibus Theſpienſium, in quo Narciſſum ſui amore captum ſubmerſum fabulantur, ad vicum Hedonacum, teſte Pauſania, in Cephiſum influens. Ovidius libro 3. Metamorph.

Cærula Liriope, quam quondam flumine curvo.

Strab. Plin. & al. Liris, Lyris Tacito, Liternus Appiano, *Garigliano*, fluvius Italiæ, Latium à Samnio & Campania ſeparans, ſupra Soram, apud Atinam oriens, & ad Minturnam urbem exciſam in mare Tyrrhenum inter Formias & Sinueſſam deſinens. De quo Martialis lib. 13. epiſt. 80.

Cæruleus nos Liris amat, quam ſylva Maryca.
Perlegit.

¶ Lirnytia, Pamphiliæ oppidum, Aſia minori, teſte Stephano ex Hecatæo.

Plin. Lisboum, locus Germaniæ, in Franconia, ad Mænum fluvium, qui *Erlenbrunnen* dicitur, teſte B. Rhenano.

¶ Liſerpalus. *Leerpole*, oppidum Angliæ, cum portu capaciſſimo, ad oſtia Merſeii fluvii, in Lancaſtria provincia ad auſtrum, in confinio Comitatus Cæſtriæ. 14. milliaribus Anglicis diſtat à Ceſtria in Boream, vix 2. à mari Hibernico, & 30. à Lancaſtria in meridiem.

¶ Liſinas, Theſſaliæ oppidum, teſte Livio.

Liſmora, *Lyſmore*, urbs Hiberniæ, in Momoniæ ora, Prov. Rom. inter Waterfordiam ad ortum & Corcagiam ad occaſum 20. mill. epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Caſſilienſi. Liſmoria item, urbs Scotiæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Glaſquenſi, in Argadia regione occidua, à Glaſquo ad 20. mill. in Circium, à Candida caſa in Boream.

Liſmora, *Liſmore*, urbs eſt Comitatus waterfordienſis, in Momonia regione, juxta fluvium *More*, 22. mill. paſſ. à Caſſilia in meridiem, & 15. ab Oceano in Boream, uti ab Jogallia. Deficit in dies. Liſmora autem Scotiæ meliùs dicitur Kilmoria, *Kilmore*. Vide ibi.

Liſſa, inſula Illyrici, oræ Liburnicæ contra Iaderam adiacens, etiam vulgò *Liſſa*, teſte Hermolao, dicta, & *Iſola di Zara*.

Plin. ¶ Liſſa cognomento Polonica, *Leſno* Polonis, *Liſſe* Germanis, populoſum eſt oppidum Poloniæ maioris, in Palatinatu Caliſienſi & in Sileſia Polonica, uno & dimidio milliari à finibus Sileſiacis, atque uno ab oppidulis *Storchneſt* & *Schvvetzkau* remotum, & in Franveſtadienſi diſtrictu ſedens, olim pagus. Sed pro maiori parte incendio conflagravit die 28. Aprilis anno 1656.

Liſſia, *Lethovvſovv* & *the Gulfe*, teſte Camdeno inſula maris Britannici, Angliæ adjacens, (*in ora occidentali Cornubiæ*.) Ant.

Liſſon, fluviolus Siciliæ, Leontinos à latere occiduo præterfluens, *Fiume di Lentini*. Polyb.

Liſſus, Liſſum Plinio, *Aleſſio* Sophiano & aliis, urbs Macedoniæ, in Illyrici confinio, ad oſtia Drilonis fluvii, media inter Epidaurum urbem Dalmatiæ, & Aulonam urbem Macedoniæ 100. mill. paſs. diſtans, mediaque inter Scodram ad Boream & Dyrrachium in auſtrum ſupra 40. mill. Nymphæo promontorio proxima ad 23. mill. epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Dyrrachino. Liſſi, ſeu Lyſſi, ut aliqui codices habent, meminit Lucanus libro 15. Polyb. Strab. Ptol.

Prætereunt fruſtra tentati littora Liſſi,
Nymphæumque tenent.

¶ Liſſus, *Aleſſio*, urbs eſt Macedoniæ, in Albania regione, in ora maris Adriatici & in intimo receſſu ſinus Illyrici, quia Drilone fluvio ibi ſe exonerante dicitur *Golfo delle Drine* Italis, *Golfe du Drin* Gallis. Erat alias in Prævalitana provincia, nunc autem ſubeſt dominio Turcarum, ſedetq; in colle arduo, 25. mill. à Croia in Boream.

Liſſus, etiam Lyſſus (& non Leſſus, ut ſcribit Ortelius) Ptolemæo, Lyctus Straboni, *Fioniſſi*, teſte Nigro, oppidum Cretæ, in ora Auſtrali, apud Criumetopon promontorium & Tarbam oppidum. Eſt & fluvius Thraciæ, in mare Ægæum inter Thaſon & Samothracen inſulam exiens, unus ex iis quos Xerxis exercitus bibendo exſiccavit, teſte Herodoto. Plin.

Liſta oppidum fuit Sabinorum, Reatinæ urbi proximum, ad 3. mill. paſſ. diſtans. Populi Liſtini. Hali. carn.

Litabrum oppidum fuit Hiſpaniæ Tarraconenſis Locus, teſte Morali, apud Segobiam urbem indicatur.

¶ Litææ, urbs Peloponneſi, in Laconia, teſte Stephano. Liv.

Litana, *Selva di Lugo*, teſte Nardo, ſylva Galliæ Togatæ, apud Lucum oppidum Romandiolæ, ubi Romani, Lucio Poſthumio Conſule, cæſi ſunt ad 25000. à Gallis, teſte Livio. Liv.

Litarbis, reginuncula Syriæ, in agro Antiocheno, ab Antiochia 300. ſtadiis diſtans. Evag. & Calliſt.

Lativi, qui & Lituani, populi Sarmatiæ Europææ, quorum regio ampliſſima eſt in regno Polonico. Vide Alani, ſic enim veteribus dicti putantur: de quibus libro 1. Itinerarii: Script. Germ.

Continuo Litavos Boryſthenidaſque Rutenos,
Et deſolatos advena vidit agros. Liv.

Liternum. Vide Linternum.

¶ Litha, *Lyth* ſeu *Leyth*, oppidulum Scotiæ, cum portu, vix 1. mill. Scotico ab Edimburgo in Boream, ad Forteam æſtuarium, in Laudonia provincia, alias munitum.

Lithophaum, *Moret*, teſte Vigenereo, oppidum Galliæ Celticæ, in Vaſtinia regione, ad Longum fluvium, inter Melodunum ad Boream & Montem Regium ad meridiem 5. leucis, à Pariſiis 15. Script. Gall.

¶ Lithophaum, vicus Galliæ Lugdunenſis aliàs. Sunt qui credunt fuiſſe ubi nunc *Moret*, oppidum provinciæ Inſulæ Franciæ, in Vaſtinio tractu, ad Lupiam fluvium, qui paulò infrà in Sequanam ſe exonerat. 5. leuc. à Meloduno diſtat in auſtrum, & 2. à Monte Regio ſeu Monaſterio in occaſum.

Lithoproſopus, *Pragoca*, mons Phœnicis apud Botryn urbem, qui Ptolemæo Theuproſopon promontorium dicitur, inter Tripolim & Botryn. Cedr.

¶ Lithuania, *la Lituanie*, Sarmatiæ Europææ, aliàs, nunc Poloniæ, titulo magni Ducatus nobilis. Chriſtianam fidem ſuſcepit anno 1389. Duce Jagellone in Poloniæ Regem adſumpto, ac baptizato. Anno autem 1569. in unum Reipublicæ corpus cum Polonia coaluit. Terminatur ab oriente Moſcovia, à ſeptentrione Moſcovia etiam ex parte, Livonia, & Samogitia, ab occaſu Polonia propria, & à meridie Volhinia provincia, quæ ipſi etiam annexa eſt, cum Samogitia, Poleſia, Podolia. Ipſa autem Lithuania propria dividitur in novem partes ſeu Palatinatus, & totius regioni caput eſt wilna. Tota hæc regio fœdè vaſtata fuit à Moſcis & Tartaris hiſce ultimis temporibus; & ejus pars verſùs ortum occupata fuit à Moſcis.

(*Lithuania partes ſeu Palatinatus* :

Braſlavienſis, de Braſlavv.
Minſcenſis, de Minſco.
Mſciſlavienſis, de Mſcizlavv.

Novo-

Novogrodenſis, de Novogrodeck.
Poloczenſis, de Poloczk.
Trocenſis, de Troki.
Wilnenſis, de Wilne.
Witebſcienſis, de vvitebsk.
Sunt etiam partes Lithuaniæ Ducatus Smolecenſis, Novogrodenſis, & Czernihovienſis, cum territoriis Rohaczovienſi & Rzeczycenſi.)

(*Lithuania urbes præcipuæ*:

Braslavia, Braslavv.
Covna, Kovuno.
Czernihovia, Czernihovv:
Grodna, Grodno.
Minſcum, MinsKo.
Mohilovia, Mohilovv.
Mſcislavia, Mſcislavv.
Novogroda, NovogrodecK.
Novogroda Severia, NovogrodecK SeviersKy.
Orſſa, Orſſa.
Poloczka, PolczK.
Rohaczovia, Rohaczovv.
Rzeczyca, RzeczicK.
Sluca, SluKz.
Smolenſcum, Smolensko.
Troca, Troki.
Vilkomiria, Vilkomirz.
Vvilna, Wilne.
Vvitebſcia, VvitebsK.)

¶ Lithrus Armeniæ minoris urbs apud Strabonem.

¶ Litlandia, *Letten* ſeu & *Leitland*, pars eſt Ducatus Livoniæ ad auſtrum, cuius pars occidentalis paret Regi Sveciæ, pars autem ad ortum Regi Poloniæ ſubeſt. Ibi Riga urbs primaria. Aliæ urbes ſunt Duneburgum, Kockenhuſia, Volmaria, & Segevoldia. Separatur ad auſtrum à Semigallia Duina fluvio, & ad ortum habet ditiones magni Ducis Moſcoviæ, ad occaſum ſinum Rigenſem, & ad Boream Eſthoniam.

¶ Litomerium, ſeu & Litomierſca, *Leutmeritz & Lotomeritz*, urbs Germaniæ, in Bohemia, ad Albim fluvium, recens epiſcopalis facta ab Alexandro VII. Papa ſub Archiepiſcopo Pragenſi. 8. milliaribus Germanicis diſtat à Praga in Boream, et 10. ſuprà Dreſdam in auſtrum.

Ant. Littamum, *Lutach*, teſte Lazio, oppidum olim, nunc pagus Norici, in Carinthiæ et Comitatus Tirolenſis confinio, ad Aicham fluvium, apud Dauſerium oppidum, inter Brunecum ad meridiem 4. et Rotenburgum in Boream 6. leucis, à Lincio 7. in occaſum.

Ptol. Littus altum, ſeu Ripa alta, *Tarbarth* Camdeno, aliis *Roxemburgh*, vel *Roxburgh*, oppidum Albionis, in ora Scotiæ orientali, inter oſtia Ilæ et Loxæ fluminum, in Roſſia Comitatu.

¶ Littus altum oppidum fuit Cantarum, in Scotia Boreali, nunc *Tarbath*, oppidulum juxta promontorium cognom. et propè Vararis æſtuarium, in parte orientali Comitatus Roſſiæ, et in ora maris Germanici, Camdeno teſte.

Ptol. Littus Cæſiæ, *Calvi* Moletio et Pineto, oppidum Corſicæ, in ora occidua, à Sagona urbe exciſa ad 30. mill. paſſ. in Boream, à Nebio 40. in occaſum. Sed apud Ptolemæum in ora Boreali deſcribitur.

¶ Littus Cæſiæ oppidulum fuit Corſicæ, in ora occidentali, quà in Boream tendit, inter Attium promontorium ad occaſum et Tilocium in Eurum, forſan ubi nunc portus *Marſalco* dictus, 25. milliaribus à Calvio in ſeptentrionem.

Liv. Litubium, *Riterbio*, teſte Bernardo Sacco, pagus Liguriæ, in agro Ticinenſi, apud Dertonam urbem, inde 7. mill. paſſ. à Vico Iriæ 3. ubi aquæ calidæ ſalutares.

Plin. Livias, Libias Ioſepho, oppidum Palæſtinæ trans Aſphaltitem lacum, ſic à Livia Tiberii Auguſti matre dictum.

¶ Liviopolis, urbs Aſiæ minoris, in Cappadocia,
Ant. circa Pontum Euxinum, teſte Plinio.

Livones, *Lifflender*, populi Sarmatiæ Europææ, ad ſinum Venedicum: quorum regio Livonia, inter Pruſſiam ad meridiem et Ruſſiam albam ad Boream Samogitia comprehenſa; cujus urbes Riga, *Riga*, metropolis et archiepiſcopalis, Curovia, *Curovv*, Venda, *Wenden*, Oſelia, *Oſel*, Revalia, *Revel*, et Torpatum, *Derpt*, epiſcopalis, ſub regno Polonico.

¶ Liviones, populi Sarmatiæ Europææ, quorum regio Livonia, *la Livonie* Gallis, *Lifflandt* Germanis. Aliàs ſuberat Regi Poloniæ, nunc autem Regi Sveciæ pro majori parte ſubeſt. Terminatur à ſeptentrionem ſinu Finnico, ab occaſu ſinu Rigenſi ſeu mari Baltico, à meridie Semigallia et Lithuania, et ab ortu Ingria et Pleſcovia provinciis Moſcoviæ. Dividitur in duas partes, nempè in Eſthoniam, *Eſten*, quæ in Boream tendit, et in Litlandiam, *Letten*, quæ ad auſtrum. Eſthonia autem dividitur etiam in plures tractus, nempè in Alentakiam, Eſthoniam propriam, Hariam, Jerviam, Oldenpoam, Viriam, et Vicheslandiam. Partes etiam ſunt Livoniæ inſulæ Oſilia, *Oeſel*, et Daghoa, *Daghe*, in mari Baltico et in ſinu Rigenſi, quæ anteà Regi Daniæ ſuberant, nunc autem Svecici juris ſunt ab anno 1645. Erant etiam in Livonia Ducatus Curlandiæ et Semigalliæ; ſed nunc ab ea revulſi, ſubſunt proprio Duci è gente Ketlera, ſub clientela tamen Regis Poloniæ.

¶ Livonia provincia, *Livonie*. Vide Livones.

(*Livonia urbes præcipuæ*:

Dunenburgum, Dunenbourg.
Felinum, Felin.
Hapſela, Hapſel.
Kockenhuſia, Kockenhauſs.
Lehalium, Lehal.
Narva, Narva.
Pirnavia, Pernavv.
Revalia, Revel.
Riga, Riga, *ſeu* Riig.
Segevoldia, Segevold & Sevold.
Torpatum, Derpt.
Volmaria, Vvolmer.
Omnes ſubſunt Svecis; ſed Dunenburgum nunc ſubeſt Polonis pace ad Olivam ſancita.)

Lixa, Lix Solino, Lixos Plinio *Larach*, teſte Marmolio cum aliis, et *Arays* Africanis, colonia et urbs Mauritaniæ Tingitanæ, in ora maris Atlantici, olim regia Antæi, inter fretum Herculeum 112. et Atlantem montem 205. mill. paſſ. teſte Solino; nunc portus cum arce ſub Hiſpanis. Ptol. Sol.

¶ Lixa, *Larache* Europæis, urbs eſt Africæ, in regno Fezzæ, & in Aſgara provincia, ad oſtia Lixi fluvii, & 65. mill. paſſ. à Freto Herculeo in auſtrum. Subeſt dominio Luſitanorum ab anno 1610.

Lixus, Lix Ptolemæo, *Luſſe* Caſtaldo & aliis, *Fiume di Larach*, fluvius Mauritaniæ Tingitanæ, ad Lixam urbem in Oceanum Atlanticum labens. De quo Silius lib. 3. Strab. Ptol.

Et Tingin rapido mittebat ab æquore Lixus.

Lizisis, *Laerzalos*, teſte Lazio, oppidum Daciæ, in Tranſylvania, ad Cuſum fluvium, exciſum. Plin.

¶ Loanda, *Loanda*, inſula parva Africæ, in ora regni Congi, ubi urbs S. Pauli, *S. Paulo de Loanda*, cum portu capaci & munito, in ditione Luſitanorum. 180. mill. paſſ. diſtat ab oſtio fluvii *Zaire* in auſtrum. Capta fuerat à Batavis, ſed poſteà fortiter recuperata à Luſitanis.

¶ Loangum, *Loango*, regnum parvum Africæ, in Æthiopia inferiori ad occaſum, inter regnum Congi ad auſtrum & regnum Biafaræ ad Boream.

¶ Lobavia, *Lobavv*, oppidulum Poloniæ, in Pruſſia Regia, cum arce, ubi Culmenſis Epiſcopus ut plurimum commorari ſolet. Ideò etiam Lobovienſis Epiſcopus dictus, ſicut etiam circumiacens territorium Lobovia vulgò appellari conſuevit. Eſt in ipſo limite Pruſſiæ Regiæ, 13. milliaribus Germanicis à Culmia in ortum. Ptol.

Lobetum, *Albaracin*, urbs Hiſpaniæ Tarraconenſis, in Celtiberis & Aragonio regno, in Caſtellæ novæ confinio, à Terulio urbe 6. leuc. in occaſum, a Concha 12. in Boream, Cæſarauguſtam versùs 32. epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Cæſarauguſtano, in monte Turia, fluvio circumfluente. Populi Lobatani Plinio. Ab Hercule Libyco condita cum Anſa traditur anno poſt diluvium 625.

¶ Lobrini, montes Aſiæ minoris, in Phrygia, unde Rhea Lobrina. Ptol.

Locanus, *Proteriato*, teſte Barrio, fluvius magnæ Græciæ, in Calabria ulteriore, in mare Auſonium ex Apennino monte inter Locros & Scyllacium fluens. Plin.

¶ Locaricum, Siciliæ oppidum, teſte Antonino Auguſto.

¶ Locarnenſis Præfectura, *Bailliage de Locarno*, una ex quatuor Præfecturis Italicis, ſub dominio Helvetiorum ab anno 1512. Habet ad ortum Verbanum lacum & Luganenſem Præfecturam, ad occaſum autem Ducatum

catum Mediolanenſem; & ejus oppidum præcipuum eſt Locarnum.

¶ Locarnum, *Locarno*, Germanis *Luggaris*, oppidum Italiæ ad Verbanum lacum, ſub poteſtate Helvetiorum cùm alias fuerit Ducum Mediolanenſium. 30. mill. paſſ. diſtat à Como in Cæciam, & 40. à Novaria, ſed 5. tantùm à confinio Ducatus Mediolanenſis.

¶ Locaſtra, Mediæ urbs apud Ptolemæum, Choaſtra in Latinis codicibus.

¶ Locha, Africæ urbs magnâ, Scipionis militibus expugnata & direpta, teſte Appiano.

¶ Lochemum, *Lochem*, oppidum munitum Belgii, in Comitatu Zutphanienſi, ad Borchelam amnem, in ditione Hollandorum, & in confinio Tranſiſalaniæ & Weſtphaliæ. Duabus leucis diſtat à Zutphania in ortum.

¶ Lochia, *Loches*, urbs Galliæ, in Turonenſi provincia, ad Ingerem fluvium, cum arce munita. Diſtat 7. leucis ab Ambacia in auſtrum, & 9. à Cæſaroduno Turonum, 22. autem à Biturico in occaſum.

Strab. Lochias, & Acrolochias eidem Strraboni, *Caſteletto*, teſte Ortelio, promontorium & arx Ægypti, apud Pharum & Alexandriam.

¶ Lochis, Sarmatiæ Aſiaticæ urbs Ptolemæo, Auchis interpreti.

Ant. Locobormannum pagus erat Liguriæ, inter Alpes & Albingaunum urbem, a qua 15. mill. paſſ. Albintemelium versùs diſtabat.

Ptol. Locoritum, *Forcheim*, teſte Petro Appiano, urbs Germaniæ, libera, in Franconia, in Nortgojæ confinio, inter Noribergam ad meridiem 5. & Bambergam ad Boream 4. leuc. Trutavia etiam Latinè dicta ex antiqua traditione.

Ptol. Locra, fluvius Corſicæ, per oram occiduam inter Urcinium, ſive Adjacium urbem, & Paucam oppidum fluens, adhuc *Locra* nominatus; licèt Leandro *Talabo* ſit, à Locra 10. mill. paſſ. in Boream diſtans, apud Genarcam oppidum.

¶ Locra, fluvius parvus Corſicæ, nunc eſt *Capitello*, Brietio teſte; & in ſinum Adjacii ſe exonerat.

Strab. Plin. & al. Locri, *Gieraci*, urbs magnæ Græciæ in ora, apud Zephyrium promontorium, in confinio Brutiorum, quæ & Marieia Ovidio, exciſa, cui ad 3. mill. paſſ. Hieracium ſuffecta eſt, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Rhegino, inde 600. ſtadiis in Boream ex Strabone diſtans, Scyllacium versùs ſupra 50. mill. paſſ. a Locrenſibus, Ozolis populis Achajæ, duce Evante condita, ſive ab Ajace Locrorum prædictorum Rege, teſte Solino. Populi Locrenſes. Virgilius libro 3. Æneidos:

Hic & Narycii poſuerunt mœnia Locri.

Locrenſes cùm bovem, quem Diis ſacerent, non haberent, compoſito ex lignis minutis bovis ſimulachro, illo rem ſacram fecerunt. Unde adagium de re vili & munere ſordido natum eſt, *Locrenſis bos*. Iidem cùm fœdus, quod cum Peloponneſiis inerant, violaſſent, ad Heraclidarum partes tranſeuntes, adagio cauſam dedere huic apud Zenodotum & Euſtathium, *Locrenſe pactum*, in fœdifragos. Idem narratur, quòd Siculos eluſiſſent.

¶ Locri, ſeu Locri Epizephyrii, urbs fuit ampla Brutiorum, in magna Græcia. Antea erat propè Zephyrium promontorium, poſteà autem tranſlata fuit ad montem Eſopin, Strabone teſte, 3. miliiaribus ab ora maris Jonii. Sed cùm deſtructa fuit, ex ejus ruinis crevit Hieracium, urbs Calabriæ ulterioris, vix mill. paſſ. ab ea diſtans, inter Zephyrium promontorium ad auſtrum & Cocytum ad Boream, 18. mill. paſſ. utrinque, & 40. à Scyllacio in auſtrum, in colle ſedens.

Strab. Liv. & al. Locri, populi Achajæ gemini: alii Ozolæ, & Ozoli, circa fauces ſinus Corinthiaci incolentes, proximi Ætolis, quorum regio Locris Livio dicitur, & urbs primaria Naupactum: alii Epicnemidii cognomine, in adverſa ora, ad ſinum Oetæum, Opuntiis proximi, quorum oppidum Scarphia.

¶ Locta, *Loket* Bohemicè, *Ellelogen* Germanicè, urbs Germaniæ, in Bohemia, probè munita, cum arce in colle, ad Egram amnem, in confinio Miſniæ. 4. milliaribus Germanicis diſtat ab Egra in ortum, & 18. à Praga in occaſum, uti & à Dreſda versùs auſtrum.

Ant. Locus felix, *Wels*, teſte Lazio, oppidum Norici, in Auſtria, ad Duriam fluvium, iner Lentiam 4. & Saliſburgum 11. leuc. Ovilabi proximum. Alii Lacus felix legunt.

¶ Lodunum, ſeu Loſdunum, *Loudun*, urbs Galliæ, in colle, in Pictavenſi provincia. Ab ea tractus adjacens dicitur *le Loudunois*. Vide Juliodunum.

Logi, non Lugi, ut aliqui legunt, populi Albionis, in Scotia, quorum regio *Strathnavern*, teſte Hectore Boetho, dicitur. *Ptol.*

Logia, * *Lough*, teſte Camdeno, fluvius Hiberniæ, per oram orientalem ex lacu Schatervvico fluens, ac in mare ad Strangfordiam oppidum exiens. (* Camdeno eſt *Lough Der* vel *Lough Foyle*, in ora Boreali, apud urbem *Derry*; *Lough Coyn* verò eſt qui apud Strangfordiam exit, in ora orientali, & ambo in Ultonia provincia.) *Ptol.*

Logus, *Lug*, & *Lugvvy*, vel *Lhygwvy*, fluvius Cambriæ ſeu Walliæ, unà cum Vaga in Sabrinæ oſtia, ad Striguliam oppidum influens. *Script. Brit.*

¶ Logus, *Lug*, amnis eſt parvus Walliæ meridionalis. Oritur in Comitatu Radnoriæ; deinde per Comitatum Herefordienſem in Angliam fluens, paulò infrà Herefordiam in Vagam labitur.

¶ Lojovogrodum, *Lojovvogrod*, oppidum Poloniæ, in Volhinia inferiori, & in Palatinatu Kiovienſi, ad dextram Boriſthenis ripam, ubi fluvium *Soſz* recipit. Nobilitatur inſigni victoria Principis Januſii Radzivilii contra Coſaccos die 31. Junii anni 1649. *Polib.*

Lojus, (Vide Lous) fluvius Macedoniæ.

Lomandus lacus apud ſcriptores Scotos in Levinia regionem eſt, non procul à monte Grampio, (qui totam ferè Scotiam, ut Apenninus Italiam, percurrit) prodigioſus ſanè propter illius inſulas fluctuantes. Non longè Caledonii populi (quorum urbs epiſcopalis Dunkeldinum appellatur) ſunt, apud ortum Bodotriæ * in occaſum decurrentis, & Tai in ortum. (* in ortum Bodotria etiam fluit.)

¶ Lomandus lacus ſeu Lomundus, *Loch Lomond* incolis, lacus eſt amplus Scotiæ meridionalis, in Levinia provincia, inter Menthitiam provinciam ad ortum, & Argadiam ad occaſum. Extenditur à ſeptentrione in meridiem per 20. mill. paſſ. Ejus autem major latitudo eſt 20. mill. paſſ. ab ortu in occaſum, & tantùm in aliquot locis; in aliis enim vix eſt 3. mill. paſſ. & 4. tantùm diſtat à Dunibritonio in Boream, uti paulò ampliùs à Glotæ æſtuario. Vulgò *Loch Lomond* dicitur à Scotis, *lac Lomond* à Gallis.

Lombarium, *Lombes*, vel *Lombers*, urbs Galliæ Narbonenſis, in Aquitaniæ confinio, apud Garumnam fluvium, à Toloſa 8. leucis in auſtrum, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Toloſano, a Joanne XXII. Pontifice Maximo ſede epiſcopali decorata. *Prov. Rom.*

¶ Lombarium, ſeu, & meliùs, Lombaria, *Lombez*, urbs eſt Galliæ, in Aquitania, & in Comitatu Convenarum, ad amnem Savam, 4. leucis à Garumna fluvio diſtans & 8. à Toloſa in occaſum, ſed 5. tantùm ab Auſciis in Africum. Satis ampla eſt, ſed malè culta.

Lomnium. Vide Jomnium. *Ant.*

Lomundus, *Lemond*, lacus ingens Scotiæ, inter Gallovidiam ad auſtrum & Loquabriam ad Boream, ac inter Caledoniam ad ortum & Argadiam ad occaſum, ſub Grampio monte, oſtia ferè attingens Glotæ fluvii. (*Vide Lomandus.*) *Scrip. Scot.*

Loucium, *Lienez*, teſte Lazio & *Linez*, oppidum Norici, in Carinthia, inter Julium Carnicum, & Aguntum 16. ſive 17. mill. paſſ. ex Itinerario Antonini. *Ant.*

Londinium, Lundinium, Lindonium Stephano & Martiano, quaſi à Lindo Rhodiorum, & Londinium, & Auguſta Trinobantum Ammiano, Colonia Auguſta Tacito, Londonia Bedæ, Lundonia Sigeberto, *Lundain* & *Caerlud* Britannicè, *Londen* Germanis, *London* Anglis, *Londra* Italis, *Londres* Gallis, urbs Albionis epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Cantuarienſi, inde ad 45 mill. diſtans, & regia clariſſima Angliæ, ad Thameſium fluvium, emporium amplum. Dicitur & Londinum, ut in lib. 4. Itinerarii: *Tac. Ptol. Ant.*

Serò Londinum, admiſſo properante veredo,
Sed primò Tameſis trajecto ponte, ſubimus,

Et infrà:

Londinum tamen ante aliàs caput extulit urbes.

¶ Londinium, ſeu, & meliùs, Londinum, *Londres*, urbs aliàs Trinobantum, nunc Comitatus Midleſexiæ caput. Urbs eſt ampliſſima & oblonga, cum ponte ad Thameſim fluvium, emporiumque celeberrimum. Mœnibus cincta fuit à Conſtantino magno. Fœdo deflagravit incendio anno 1666. ſed poſteà reparata, pulchrior evaſit; & quæ antea tota lignea erat, effecta eſt

lapi-

lapidea pro majori parte. Regium habet palatium, *Whitehall* dictum, ſeu Aulam Albam; & in eius ſuburbiis ineſt, ut ita dicam, oppidum Weſtmonaſterium, *weſtminſter*, ad Thameſim, uno milliari ſupra Londinum in occaſum, cum Eccleſia Regum Angliæ inauguratione & ſepultura inſigni. De ea fuſiùs Camdenus & Joannes Speedus.

¶ Londinum novum, *nievv London*, urbs Americæ ſeptentrionalis, in nova Anglia, in ora maris Borealis, cum portu capaci versùs novum Belgium, recens ab Anglis excitata. Dicitur aliter *Boſton*; creſcitque in dies.

Londobris, Erythia Plinio & Melæ, *Barlingues*, teſte Reſendio, inſula Luſitaniæ, oræ occiduæ adjacens, inter oſtia Tagi, & Mundæ 12. leuc. Ant.

¶ Londobris, *Barlenga*, inſula eſt parvæ Luſitaniæ, in Oceano Atlantico, vix 5. mill. paſſ. diſtans ab ora Polyb. littorali, cum caſtro, 40. mill. paſſ. ab Uliſſippone in Boream. Ei adiacet alia inſula minor, dicta *Barlengota*, cum turri.

Longanicum, ſeu Longaticum, ut alibi legitur, *Logitſch*, teſte Lazio, oppidum olim, nunc pagus Norici, inter Aquilejam & Æmoniam occurrens, ab Aquileja 45. mill. paſſ. à Frigido 22. Cubianæ finitimus, ad 24. ſeu 30.

Longanus, fluvius parvus Siciliæ, circa Mylen oppidum, à quo nunc nomen accipit, fluens.

¶ Longanus, nunc *Fiume di Caſtro Reale*, amnis Siciliæ, in ora Boreali, 5. milliaribus à Myle in auſtrum. Pater. In mare Tyrrhenum ſe exonerat.

P. Diac. Longobardi, populi Germaniæ, ſic à barba prolixa quam gerebant dicti, teſte Iſidoro. Vide Lancobardi, & Langobardi.

¶ Longobardia, *Lombardia*, pars Italiæ, Gallis *Lombardie*. Continet maiorem partem Galliæ Ciſalpinæ; dividiturque in ſuperiorem & inferiorem. In Longobardia ſuperiori ſunt Pedemontium & Ducatus Mediolanenſis & Montis Ferrati. In Longobardia inferiori ſunt Ducatus Mantuanus, Mutinenſis, & Parmenſis, cum parte occidentali ditionis Venetæ, ubi territoria Cremenſe, Bergomenſe, Brixianum, Veronenſe, Vicentinum, & Paduanum, (de quibus fuſiùs in ſuis locis) & Ducatus Ferrarienſis, atque territorium Bononienſe, ſub dominio Summi Pontificis. Ex his con-
Lib. ſtabat aliàs regnum Longobardorum à Carolo Magno
Not. everſum poſt captum ad Ticinum Deſiderium eorum Regem ultimum. Dividitur etiam Longobardia in Ciſ-
Liv. padanam, ubi ditiones Mutinenſis, Parmenſis, Mons-ferratus, pars minor Ducatus Mediolanenſis, pars Borealior ditionis Pontificiæ, & pars Pedemontii: & in Transpadanam, ubi pars Pedemontii, maior pars Ducatus Mediolanenſis, ditio Veneta Longobardica, & Ducatus Mantuanus.

¶ Longofordium, *Longford*, urbs Hiberniæ, in Connacia, Comitatus cognominis caput, ad amnem Lengium, ubi in lacum *Eske* ſe exonerat. Vix 5. milliaribus diſtat ab Ardraco in Boream, 10. à confinio Laginiæ, media inter Cavonium in ſeptentrionem & Atlonam ad meridiem, 20. mill. paſſ. utrinque diſtans.

¶ Longovicum, *Longovvy*, oppidum munitum Lotharingiæ, in confinio Luxemburgenſis Ducatus. 5. leuc.
Ptol. diſtat à Monmedio in ortum, 4. ab Orolaunio in auſtrum, & 5. à Theodonis villa in occaſum; eſtque pars Barenſis Ducatus.

Longovicum, *Lancheſter*, teſte Camdeno, vicus Albionis, in Northumbria, in territorio Dunelmenſi.

Longula oppidum fuit Latii, in finibus Volſcorum, Poluſcæ & Tarracinæ finitimum. Populi Longulani Plinio. Longula altera, ex veteri inſcriptione, unum ex 4. oppidis ſeu pagis Hetruriæ, ex quibus Viterbium
Liv. urbs, conflata eſt.

Longum, *Lognina*, teſte Fazello, promontorium Siciliæ, in ora ad ortum, inter Syracuſas & oſtia Orini fluvii.

Longuntica, *Guardamar*, teſte Beuthero, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis, in ora Conteſtanorum & regno Valentiæ, ad oſtium Serabis fluvii, inter Alonem ad Boream & Carthaginem novam in auſtrum, apud Ilici, inde 2. leuc. in ortum diſtans.

¶ Longuntica aliis eſt *Oliva*, vicus regni Valentini, 2. leucis à Dianio in Boream, ad oſtia fluvii *Molinar*, in ora ſinus Sucronenſis.

Ptol. Longus, *Longh* in tabulis, *Louth* aliis, & aliis *Long*, vel *Lough Long*, fluvius Albionis, in ora Scotiæ occiduæ, contra Maleon inſulam in mare exiens, apud Epidium promontorium. (Secundùm Camdenum magis ad Boream fluit apud Roſſiam Comitatum.)

Lopadium, *Lupadi*, & *Ulubat* Turcis, teſte Leunclavio, urbs Bithyniæ ſeu Myſiæ, ad Rhyndacum fluvium, olim Apollonia, apud Olympum montem ſeu Apollonias, urbs epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Sardiniano. Ortelius illam ad Sangarium fluvium longè hinc fluentem deſcribit.

Lopaduſa, *Lampedoſa*, inſula maris, inter Siciliam & Africam, inter Pelagias major, circuitu 12. mill. paſſ. à Cercinna 50. mill. in auſtrum, naufragio claſſis Caroli V. Imperatoris anno ſalutis 1551. memorabilis.

¶ Lopaduſa, *Lampadouſe* Gallis, inſula eſt parva Africæ & regni Tunetani, 70. mill. ab ora Africæ, in mari Mediterraneo, & 100. circiter à Melita in occaſum versùs Adrumetum. Celebris eſt devotione nautarum erga Beatam Virginem, quanquam alioquin inhabitata ſit inſula. Nicet. & Laon.

Lopſica, *Seliſſa* Moletio, oppidum Liburniæ maritimum, inter Seniam, cui propiùs eſt, ad occaſum, & Vegium ad ortum. Populi Lopſi Plinio.

¶ Loptus, Bœotiæ fluvius, Haliartidem præterfluens, teſte Pauſania.

¶ Loquabria, *Lochquaber*, provincia Scotiæ, in parte occidentali, versùs Æbudas inſulas. Dicitur etiam Abria à quibuſdam. Terminatur à ſeptentrione Roſſia Strab. provincia & Oceano, ab oriente Morovia & Atholia, Ptol. à meridie Lornia, ab occidente tenui freto ſeparatur à Mula inſula; ibique fuere aliàs Epidii populi ex parte. Sedet hæc provincia in parte Scotiæ Boreali ſeu Tranſtaana, & in ea ſunt aliquot oppida & caſtra, ſed nulla urbs alicuius momenti.

¶ Lorca, *Lorca*, urbecula Hiſpaniæ, in regno Murciæ. Vidæ Ilorca.

Loretanus, portus Thuſciæ, qui aliis Trajanus. Vide ibi.

¶ Loretum, *Loredo*, oppidum Italiæ, in ditione Ptol. Veneta, ad Atheſim fluvium, intra ſtagna & paludes, vix 5. milliaribus diſtans ab ora littorali maris Adriatici ſeu ſinus Veneti, in regiuncula Ducatu Veneto dicta.

Loria, ſeu Lorii villa, locus Thuſciæ, in via Aurelia ab urbe Roma 22. mill. paſſ. occurrens.

¶ Lorna, *Lorne*, provincia Scotiæ versùs occaſum & Æbudas inſulas, ubi Stephanodinum oppidum præcipuum. Liv. Terminatur à meridie Knapdalia provincia, ab oriente Argatelia, à ſeptentrione Loquabria, & ab occidente Oceano occidentali. Ibi aliàs populi Epidii ex parte, teſte Camdeno.

Loryma, Lorymna Plinio & Melæ, *Maxi*, teſte Nigro, (non *Stadia*, ut ſcribit Pinetus, cùm Stadia apud Plinium à Loryma diverſa ſit, licèt proxima) urbs Cariæ maritima, in ora, contra Rhodum inſulam, inde 20. mill. Ant. paſſ. epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Stauropolitano.

¶ Los, inſula maris Ægæi, circa Theſſaliam, teſte Stephano.

Lotharingia, *Lorena*, regio & Ducatus Galliæ Belgicæ, à Lothario Rege Galliæ ſic dicta, quæ & Lotharii regnum, & priùs Auſtraſia, quæ tamen magis patebat, inter Moſam & Rhenum & Scaldem flumina Strab. extenſa: in ſuperiorem, quæ & Tullingia & Moſellanica Liv. dicta fuit, nunc *Loraine* Gallis, *Lotreych* Germanis, Ptol. proprio Duci, qui Nancæi reſidet, parens; & inferiorem, Brabantiam & adjacentes Belgii regiones complectentem, diviſa. Ejus mentio fit in lib. 4. Itinerarii in Auguſtano Itinere:

Hac ubi fertilibus flores Lotharingia campis.

Lotharingia, *la Loraine*, pars eſt Galliæ Belgicæ, inter Campaniam ad occaſum & Alſatiam ad ortum, & inter Luxemburgum ad ſeptentrionem & Comitatum Burgundiæ ad meridiem. Dividitur in duas partes, nempè in Lotharingiam propriam, quæ ad ortum tendit, & in Barrenſem Ducatum ad occaſum. Sed notandum eſt urbes Virdunum, Divodurum, & Tullum cum territoriis adjacentibus non eſſe in Lotharingia, quanquam ſint intra ipſius fines. Annal. Gal.

¶ Lothiana, ſeu Laudonia, *Lothlane*, provincia Scotiæ meridionalis. Terminatur à ſeptentrione Bodoria æſtuario, ab ortu mari Germanico, ab occaſu Sterlinenſi territorio & Cludeſdalia provincia, & à meridie Tuedalia & Marchia provinciis. Eius caput eſt Edim-

Edimburgum, *Edimbòurg*, totius Scotiæ primaria, & ſedes regia.

Ptol. Lotoa, Letoja Plinio, *Guardiano* Sophiano, inſula parva maris Ionii, Cephaleniæ proxima, ab ea parum in auſtrum Zacynthum versùs diſtans. Nigro *Tropano* nominatur.

Stra. Ptol. Lotophagites, Meninx Plinio, Mirmex Polybio, Girba Antonino, *Gerbi*, teſte Fazello cum aliis, inſula maris Africi, ad Syrtim parvam, cum urbe cognomine, proxima oræ Africæ, inter Tripolim & Tacapam, ad 4. mill. paſſ. diſtans. Populi hujus inſulæ Lotophagi dicuntur, in conſpectu Neapolis Tripolitanæ regionis urbis. Quorum meminit Dionyſius Afer. Ovidius libro 2. de remediis Amoris:

Illo Lotophagos, illo Sirenas in aſtro.

Et Priſcianus:

-Hanc ſupra juſtiſſima fertur
Hoſpitiis gaudens gens degere Lotophagorum.

¶ Lotophagites, *l' isle des Gerbes* Gallis, inſula eſt parva Africæ & regni Tripolitani, in mari Mediterraneo, oræ littorali adjacens, & aliàs ponte juncta continenti. Circuitus eſt 18. mill. paſſ. fueruntq; anteà in ea duæ urbes, nunc tantùm ſupereſt caſtrum munitum cum aliquot pagis. Aliàs occupata fuerat ab Hiſpanis; ſed poſteà grandi clade affecti, illam derelinquere coacti ſunt. Diſtat 60. milliaribus à Tacapa in Cæciam, & 200. ferè à Tripoli in occaſum.

Sigeb. Lovanium, *Loevven & Leeven* Belgis, *Lovagna Lovanio, & Lovania* Italis, *Louvain* Gallis, urbs Belgii, accademia Brabantiæ clariſſima, urbiumque Brabanticarum maxima, Grudiorum metropolis, ad Dyliam fluvium, à Bruxellis 4. leucis in ortum, quot à Machlinia, trigonum cum illis faciens æquilaterum, ab Antuerpia duplò recedens Leodinum versùs. De eo libro 4. Itinerarii:

Poſteà Muſarum ſedem, collegiaque ampla
Lovani adſpicienda dedit.

¶ Lovanium urbs eſt ampla & munita Brabantiæ, ubi aliàs Menapii populi, non Grudii. 7. leucis diſtat ab Antuerpia in Eurum, & 8. à Namurco in Boream, ſub dominio Hiſpanorum. *Loeven* vocatur à Belgis, & *Louvain* à Gallis.

¶ Lovenſtenum, *Loveinſtein*, arx triangularis munita Belgii, in Hollandiæ Comitatu, in Bommelia inſula, ad confluentes Vahalis in Moſam fluvium è regione Vorchomii, 3. leucis ab Vltrajecto in auſtrum, & totidem à Dordraco in ortum, ſub dominio provinciarum Belgii uniti.

Ptol. Loventinum, *Povvesland* Villanovano & Moletio, oppidum Albionis, in VVallia Angliæ regione occidua. Vide Luentinum, ſic enim legitur apud Ptolemæum.

¶ Loventinum oppidum fuit Silurum, in Comitatu Brechinienſi, terræ motu abſorptum, ut credunt indigenæ, ubi nunc lacus *Linſavatan* dictus, 2. milliaribus à Brechnochio ad ortum, juxta Levenum amnem, Speedo & Camdeno teſtibus.

¶ Lovitium, *Lovvitz*, urbs eſt ſatis culta Poloniæ majoris, ad Bſuram fluvium, Archiepiſcopi Gneſnenſis ſedes, in arce eleganti & munita, in mediis paludibus, à Laroslao Archiepiſcopo excitata. Eſt in Palatinatu Ravenſi, & media inter Vladislaviam ad Boream & Ravam ad meridiem.

Ptol. Lous, Aous Straboni, Livio, Æas Ovidio, Plinio, & Melæ, *Vajuſ a*, teſte Nigro, fluvius Macedoniæ, in Ionium mare ad occaſum apud Apolloniam urbem fluens, *Pierge* Mario Nigro ab urbe dicitur.

¶ Lous, fluvius Macedoniæ, in Pelaſgonia provincia. *Polina* nunc dicitur, teſte Brietio; Philippi Regis clade & Romanorum de eo victoria memorabilis.

Ptol. Loxa, *Loſſe*, teſte Camdeno, fluvius Albionis, in ora Scotiæ, ad ortum Moraviæ regionis, inter Ripam altam & Tueſim. Malè in Theſauro Linguæ Latinæ *Firth* indigitatur, cùm ab eo diverſus ſit.

¶ Lubanius, *Lubanskerzèe*, lacus Sveciæ, in Livonia & Litlandia tractu, in confinio Poloniæ, & propè Lubanium oppidum, *Luban* dictum, 20. circiter milliaribus à Duneburgo in Boream.

¶ Lubecenſis ſinus, *Golfe de Lubeck*, ſinus maris Baltici, in meridiem extenſus, inter Holſatiam & Megapolitanum Ducatum, versùs Lubecam urbem, à qua denominatur, & oſtia Travæ fluvii.

Prov. Rom. Lubecum & Lubeca, *Lubeck*, urbs Germaniæ, in Saxoniæ & Holſatiæ confinio, in ora maris Baltici urbs libera, & epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Bremenſi, ſede ex Aldemburgo urbe Holſatica anno ſalutis 970. eò translata; emporium clariſſimum, ac inter urbes Anſeaticas primum tenens locum, ab Hamburgo altero Saxoniæ emporio 10. leucis in ortum & Cæciam diſtans. Lubecam quidam Poeta Germanus ſic deſcribit libro 7. Itinerarii: *Plin. Sorab. Liv. & al*

Travena leni deſcendimus amne Lubecam.
Vrbis poſt paucas munimina cernimus horas.
Ingreſſi verò, portas miramur, & ędes
Arte laboratas omnes, cultumque domorum
Eximium, merces, ampliſſima ſtrata viarum.
Denique longè alias omnes, quas vidimus urbes
Hac ſuperat.

¶ Lubecum, ſeu, & meliùs, Lubeca, *Lubeck*, urbs eſt ampla Saxonię inferioris, in Holſatia, in wagria tractu, in ipſo limite Lavemburgenſis ditionis & Ducatus Megapolitani, ad Travam fluvium, vix 2. milliaribus Germanicis ab ora maris Baltici, ubi portu gaudet capaciſſimo. Exiguum olim fuit oppidum, ab Adolpho Holſatię Comite extructum ſub Conrado III. Imperatore. Illuc translata fuit ſedes Epiſcopi Aldeburgenſis anno 1162. Tandem anno 1209. victis & ejectis Danis, libera Imperii civitas facta eſt ſub Friderico II. Imperatore, eſtq; nunc ex pręcipuis totius Germanię civitatibus.

Lubiana, Italis *Laybach*, urbs Norici. Vide Labacum.

¶ Lublinum, *Lublin*, urbs Polonię ſuperioris, in regno Polonię, Palatinatus cognominis caput, ad amnem Byſtriczam, teſte Brietio. 5. leucis Polonicis diſtat à confinio Ruſſię Nigrę, 24. à Varſavia in meridiem, 12 à Chelma in occaſum, 36. à Cracovia in Cęciam, uti 14. à Sandomiria, Vilnam versùs 70. eſtque probè culta & elegans, cum arce in colle.

Lubloa, *Lublavu* incolis, *Luboulia* Polonis, arx regni Hungarię, in Comitatu Cepuſienſi, probè munita, quam Hungari Polonis oppignerarunt anno 1412. nuncque cenſetur in Palatinatu Cracovienſi.

Lubra oppidum erat Hetrurię, ab urbe Roma 12. mill. paſſ. in via Flaminia occurrens.

Luca, *Lucca*, colonia & urbs Hetrurię, libera & epiſcopalis, apud Auſerim ſeu Sarculum fluvium, Piſis proxima, 10. mill. paſſ. diſtans, à Florentia 40. à Senis ſupra 50. in occaſum, Lunam versùs 30. à Thuſcis anno orbis conditi 1469. quo Tarentum & Syracuſę, ędificata. Populi Lucenſes. De ea Poeta quidam Italus:

Vnum Luca tulit, Luca urbes inter Hetruſcas
Nobilis.

¶ Luca urbs eſt permunita, cum undecim propugnaculis, & probè culta, circuitus 3. mill. paſſ. ad alveum Anſeris fluvii. Hodie Reſpublica libera, optimis Legibus temperata cum aliquot locis. A Gallis *Lucques* dicitur. 13. milliaribus diſtat à mari Tyrrheno in ortum & 60. circiter à Senis. Tractus adjacens dicitur Lucenſis tractus, *Il Luchese* incolis; extenditurque inter mare Tyrrhenum, montem Apenninum ex parte, ditionem magni Ducis, & Carferonianam tractum Ducis Mutinenſis; eiuſque major longitudo vix eſt 30. milliarium, latitudo autem 25. circiter: & à Gallis *l' Eſtat de la Republique de Lucques* dicitur.

¶ Lucajæ, *les isles Lucayes*, inſulę Americę ſeptentrionalis, in mari Boreali, inter Floridam ad occaſum & Hiſpaniolam inſulam extenſę ad ſeptentrionem Cubę inſulę. Ex his viginti ſunt pręcipuę quarum clariores ſunt Lucajoneca, *Lucayoneque*, cunctis major, Abacoa, *Abacoa*, Amaguaja, *Amaguajo*, Amana, *Amana*, Bahama, *Bahama*, Bimina, *Bimini*, Caica, *Caicos*, Ciguata, *Ciguateo*, Guanabania ſeu inſula S. Salvatoris, *Guanahani*, Guanima, *Guanima*, Manega, *Manega*, Mayaguana, *Mayaguana*, Samana, *Samana*; Triangulum, *Triangulo*, Ynagua, *Ynagua*, Yuma, *Yuma*, Yumeta, *Yumeto*; & ex his pręcipuę versùs Boream ab Anglis inhabitantur, teſte Briſtochio.

¶ Lucajoneca, *Lucayoneque*, inſula Americę ſeptentrionalis, & Lucajarum pręcipua, ab ortu in occaſum extenſa, & recens ab Anglis exculta, inter Ciguatam ad ortum & Bahamam ad occaſum.

Srab. Liv. Plin. Ptol. & al. Lucania, *Baſilicata* Leandro & aliis, regio Italię in regno Neapolitano, inter Picentes ad occaſum & Brutios ad ortum, unà cum magna Gręcia, ac inter Apuliam Peucetiam ad Boream, Apennino monte intercedente & oram maris Tyrrheni ad meridiem contenta. Qua in re decipiuntur qui illam Baſilicatam vocant, cum *Baſilica-*

ceta vix dimidia pars ſit Lucaniæ, cujus magna portio apud oram maris Tyrrheni in Principatu ulteriore continetur. Nam quicquid inter Silarum & Laum fluvios continetur, ad Lucaniam ſpectat, ex Ptolemæi & aliorum veterum deſcriptione. Populi Lucani. Silius lib. 8.

Brutius haud diſpar animorum, unaque juventus
Lucanis excita jugis, Hirpinaque pubes.

De Lucania Horatius libro 2. ſermonum ſatyra 1.

Sive quod Appula gens, ſeu quod Lucania bellum
Incuteret.

¶ Lucania pars erat magnæ Græciæ, ubi nunc Baſilicata provincia regni Neapolitani, cum parte maxima Principatus citerioris versùs auſtrum, & parte Calabriæ citerioris, teſte Brietio. Terminabatur à ſeptentrione Silari fluvio à Picentinis, & Brandano fluvio ab Apulis: à meridie Lao fluvio ſeparabatur à Bruriis, ab oriente ſinu Tarentino, & ab occidente mari Tyrrheno terminabatur.

Paul. Lucanus, & Lucaniacus fundus, ſuburbium Burdigalæ urbis Aquitanicæ, ab ea 2. leucis, apud Liburniam oppidum, & Condatum, ac Duranii fluvii oſtium in Garumnam: qui locus nunc S. Æmilianus appellatur, teſte Scaligero. Lucanus item lacus Inſubriæ, inter Larium & Verbanum, ac ad illum Lucanum oppidum non obſcurum, ſub Helvetiis, vulgò *Lugano*, & lacus *Lago di Lugano*. Oppidum à Mediolano ad 40. mill. paſſ. inter Comum, & Belitionem 16. à Locarno 12. Comum versùs.

¶ Lucanus lacus ab Helvetiis *Luvverizzer* dicitur, extenditurque ad 15. milliaria à Cæcia in Africum, & in Verbanum lacum ſe exonerat mediante amne Treſa; ſubeſtque Helvetiis. Ei adjacet oppidum Lucanum ſeu meliùs Luganum, *Lugano* Italis, *Luvveriz* Helvetiis. 22. milliaribus diſtat à Belitione in auſtrum, 12. à Locarno in ortum, & 20. circiter à Como in Circium. Arcem habuit aliàs munitam, nunc deſtructam; eſtque caput Præfecturæ Italicæ, Luganenſis dictæ, quæ ab anno 1512. ſubeſt dominio Helveriorum.

Plin. Luxenſes, populi Hiſpaniæ Tarraconenſis, quorum urbs eſt Lucus. Vide ibi.

Plin. Lucentum, Lucenti Ptolemæo, Lucentia Melæ, *Luxente*, teſte Morali, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis maritimum, in ora Conteſtanorum & regno Valentiæ: à qua 12. leucis in ortum. Hic Ortelius hallucinatur, putans idem eſſe Lucentum Plinio, Lucenti Ptolemæo, & Lucentia Melæ; cùm Lucenti ſit in ora inter Carthaginem novam & Virgi, vulgò *Maçcaron*, à nova Carthagine 6. leucis in auſtrum.

¶ Lucentum nunc, teſte Brietio, eſt *Luchen*, vicus regni Valentiæ, inter Setabim ad occaſum & Dianum ad ortum. 9. leucis diſtat à Valentia in auſtrum, & totidem ab Alona in Boream.

P. Diac. Luceolum, & Luceoli Procopio, oppidum Umbriæ, ad Cantianum fluvium, & apud montem Apenninum, inter Eugubium & Callium, ſive inter Nuceriam 25. & Callium 10. mill. paſſ. exciſum à Narſete: locus nunc *Ponte Rezzoli* vel *Ricioli*, quaſi pons Luceoli, teſte Blondo, aliis *Ricivoli* nominatur. Loci mentio fit libro 3. Itinerarii:

conſcendimus Apenninum
Luceolos curſu vincere cura fuit.

Script. Polon. Luceoria, *Luczko*, *Luzeko*, & *Lutzko*, urbs Sarmatiæ, in regno Polonico, Volhiniæ regionis primaria, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Gneſnenſi, à Leopoli metropoli Ruthenorum 20. leucis in Boream.

¶ Luceoria, *Lucko*, Polonis, *Luſuc*, Germanis, urbs eſt ampla, Palatinatus Luceorienſis caput, in Volhinia ſuperiori, ad fluvium *Ster*, cum arce munita, vix 7. leucis à confinio Ruſſiæ nigræ in ortum, juxta ſtagnum, & 25. leucis Polonicis à Leopoli in Cæciam diſtans.

Cic. Plin. Liv. & al. Luceria, *Lucera*, urbs Apuliæ Dauniæ, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Beneventano, unde 36. mill. paſſ. in Boream recedit, Sipontum versùs 30. inter Trojam & Fanum Severi 22. De qua Lucanus lib. 2.

Tu quoque commiſſa nudatam deſeris arcem,
Scipio, Luceria.

Nuceria dicitur Svetonio & Ptolemæo.

¶ Luceriæ, urbs Apuliæ Dauniæ, nunc *Lucera*, eſt in regno Neapolitano & in provincia Capitanata, in planitie. Diſtat 10. milliaribus in auſtrum à Fano S. Severi, & 7. à Troja in Boream, 37. à Siponto in occaſum, & 30. à Benevento in Cæciam.

Luceria altera, (Nuceria) Ptolemæo, oppidum Galliæ Ciſpadanæ, apud Padum, in territorio Mantuæ, ab illa 14. mill. paſſ. in auſtrum. Regium Lepidi versùs 22. & ipſum vulgò *Lucera*. Ptol.

¶ Luceria ſeu Nuceria, oppidum Galliæ Ciſpadanæ, nunc eſt caſtrum *Luzara* dictum, ad Padum fluvium, in Ducatu Mantuano, & à paucis annis conceſſum Duci Guardiſtalli pro bono pacis.

Luceria item, urbs, & unus ex Helvetiæ conventibus, ad lacum Lucerinum, inter Uriam 4. & Baſileam 8. leucis Helveticis, *Lucern*.

¶ Luceria, ſeu Lucerna, *Lucerne* Gallis, urbs eſt culta, & unus ex 13. Helvetiorum pagis, ad lacum Lucerinum, *Lac de Lucerne*, ubi ex eo effluit fluvius Urſa, *Ruſſ*. 6. leucis diſtat à Berna in ortum, & 4. in Eurum à Veteri Vico oppido præcipuæ. Urienſis pagi.

¶ Lucerinus lacus, *Lac de Lucerne* Gallis, *Lucernzee* Germanis, lacus eſt in Helvetiis, ab ortu in occaſum extenſus per 24. mill. paſſ. inter pagos Lucerinum, Sylvanienſem, Urienſem, et Suitium. Lucernam urbem rigat, ubi ex eo effluit Urſus fluvius.

¶ Lucerinus pagus, *Canton de Lucerne*, unus ex tredecim pagis Helvetiorum; eſtque Catholicus, et tribus primis pagis unitus ab anno 1332. Terminatur à ſeptentrione, occaſu, & meridie pago Bernenſi, ab ortu autem pagis Tugenſi, Svitio, & Sylvanienſi. Ejus primaria urbs eſt Lucerna ſeu Luceria.

Luciferi fanum, *S. Lucar de Barameda*, urbs cum portu Hiſpaniæ Bæticæ, ad oſtia Bætis, ab Hiſpali metropoli 15. leuc. à portu Meneſthei 2. in occaſum, teſte Floriano. Strab.

Luciona & Luxiona, *Luſſon*, urbs Galliæ Aquitanicæ, in ora Pictonum, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Burdigalenſi, à Joanne XXII. Pontifice Maximo ei Epiſcopo attributo, à Rupella urbe 6. leucis in Boream, à Pictavis 24. in Notolibycum, à Malaca 6. Prov. Rom.

¶ Luciona, *Luzon*, urbecula Pictavenſis provinciæ propè paludes, & 2. leucis ab ora Oceani Aquitanici, ſed ſine muris diſtans, & 6. à Maleaca, uti 24. à Pictavis in occaſum. Illic aliàs Epiſcopus Cardinalis Richeleus.

¶ Lucomoria, *Lucomorie*, ſeu etiam *Locomorie*, provincia Moſcoviæ, in Aſia & in Tartaria deſerta, trans Obyum fluvium. Ibi nullæ urbes quod ſciam. Versùs mare Septentrionale protenditur; & incolæ paſſim in ſylvis & campis degunt. Sed versùs meridiem ſunt in ea provincia montes Lucomoriæ dicti.

Lucopidia, poſteà Candida Caſa, & Ninianopolis, *whitern* vel *Whit hern*, urbs Albionis, in Scotia & Gallovidia regione, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Glaſquenſi, inde ſupra 30. mill. in occaſum. Sunt qui *Carlile* indigitent; ſed hæc potiùs eſt Luguvallum, in regno Angliæ. Ptol.

¶ Lucopibia, urbs Scotiæ, ubi aliàs Novantæ populi, nunc in Gallovidia provincia & in ora maris Hibernici. 70. mill. paſſ. diſtat à Glaſcowia in auſtrum, & 40. ab ora proximiori Hiberniæ in ortum. Ptol.

Lucoteria. Vide Lutetia.

Lucretilis, mons in Sabinis, (licèt Acron Horatii interpres illum Gabiis in Latio proximum faciat) valli per quam Farfarus fluvius decurrit imminens. De quo Horatius lib. 1. carm. ode 17. Feſt. Pomp.

Velox amœnum ſæpe Lucretilem
Mutat Lycæo Faunus.

Lucrinum oppidum fuit Apuliæ Dauniæ, teſte Pomponio Mela.

Lucrinus lacus, *Mar Morto*, teſtibus Erythræo, Georgio Fabricio, cum aliis, lacus ſeu ſinus Campaniæ, inter Puteolos & Bajas, ac inter Avernum lacum & mare Tyrrhenum, maximè piſcoſus. Benedictus Falconius *Lago di Licola* interpretatur, quod minùs probatur. Virgilius libro 2. Georgicorum: Strab. Plin. Mel. & al.

An memorem portus, Lucrinoque addita clauſtra?

Appellatur & ſinus Lucrinus à Strabone & Symmacho, idem cum Bajano.

¶ Lucrinus lacus erat parvus propè intimum receſſum ſinus Puteolani; abundabatque piſcibus delicatiſſimis, & aliter Bajanus dicebatur. Sed ex quo terræ motu anni 1538. mons hic novus extitit, qui vocatur mons Cinereus, nihil laci Lucreni ſupereſt, niſi palus lutuoſa cum arundineto, ut ego pluries vidi.

Lucullanum, olim Megaris, arx in mari, apud Neapolim urbem Campaniæ, in inſula parva, quæ

Caſtel

Caſtel dell' Ovo nominatur, ante portum Neapolitanum, (cui ponte jungitur.)

Tac. Plut. Luculli horti, *Gente Camerello*, locus Campaniæ inter Bajas & Miſenum, teſte Loffredo, ubi plura antiquitatis veſtigia.

Plut. Luculli villa, *Bagni d' Agnano*, teſte Blondo, apud Puteolos, in Campania, quæ etiam Villa Lucullana Svetonio dicitur.

¶ Luculli villa fuit in Campania, juxta promontorium Miſeni, contra Puteolanam urbem, vix 3. mill. paſſ. ubi obiit Tiberius Romanorum Imperator, teſte Svetonio.

Plin. Ptol. Ant. Lucus Auguſti geminus, * unus in Hiſpania Tarraconenſi, *Lugo*, urbs epiſcopalis in Gallæcia ſub Archiepiſcopo Compoſtellano, unde 18. leuc. abeſt, Mindonem verſùs 9. ab Auria 14. in Boream, ab Alphonſo Rege victis Mauris anno ſalutis 753. recuperata, unà cum Tyde, Aſturica, Portucalenſi, Bracara, Pace Julia, Miranda, Segobia, Abula, Segobrica, Septimancis, & Dominis, Epiſcopis ſuis urbibus reſtitutis. Alter, qui Lucus Vocontiorum Tacito dicitur, in Gallia Narbonenſi, in Delphinatu, *le Luc* à Dia urbe 12. mill. Vapingum verſùs. (* *Λοῦκος Αὐγούστου* in manuſcripto Seldeni.)

¶ Lucus Auguſti, unde aliàs Callaici *Lucenſes* dicti, urbs eſt ad Minium fluvium, verſùs montes, 18. leucis à Compoſtella in ortum, & 8. à Mindone in auſtrum, uti à confinio Aſturiæ in occaſum. Ampla eſt & ſatis culta.

Tac. Lucus Baduhennæ. Vide Baduhennæ.

Liv. Lucus Feroniæ colonia & oppidum fuit Hetruriæ, Capenatibus proximum. Alter apud Ptolemæum oppidum Hetruriæ, apud oram littoralem, inter Lucam & Lunam, *Pietra ſanta*, teſte Leandro. Nonnullis *Bientina* pagus putatur, inter Florentiam & Lucam, apud lacum.

Lucus Sacer, *Selva de Hami*, teſte Mazzella, locus Campaniæ, Tripergolæ proximus, à Cumis 3. mill. paſſ.

Bibl. Lud, *Segura*, oppidum Palæſtinæ, nunc pagus, teſte Tudelenſe.

Strab. Ludias; Lydius Ptolemæo, fluvius Macedoniæ, juxta Pellam decurrens. Vide Lydius.

¶ Ludovegiæ, *Lions* cognomento *en Foreſt*, oppidum Normanniæ, & in Vexino Normannico, propè ſylvam *de Bray* dictam, 6. leucis diſtat à Rothomago in ortum, Bellovacum verſùs 10. ad amnem *l'Orleau*. Dicitur meliùs Leones. Vide ibi.

Ptol. Luentinum, *Povvesland*, (non *Provvesland*, ut in Theſauro Linguæ Latinæ) oppidum Albionis, in wallia, teſte Villanovano, Mariduno finitimum, ſinu maris intercedente. (Camdeno videtur vel locus excifus in Comitatu Brechiniæ, ad *Leveney* fluvium, vel *Nevvcaſtle* prius *Elmelin*, pagus Carmardeniæ Comitatus, apud Tivium fluvium, *Povvesland* verò vel *Povvisland*, Camdeno & aliis media pars Walliæ dicitur.) Vide Poviſia.

¶ Luentium, ſeu, & meliùs, Loventium, oppidum Silurum, terræ motu abſorptum. Erat ubi nunc lacus *Llin Savatan*, in Comitatu Brechinienſi, in Wallia, teſtibus Speedo & Camdeno. Vide Loventium.

¶ Luganenſis Præfectura, *Bailliage de Lugano*, una ex quatuor Præfecturis Italicis, ſub dominio Helvetiorum, inter Mendriſianam Præfecturam ad ortum, & Locarnenſem etiam Præfecturam ad occaſum, & in limite Ducatus Mediolani. Ibi Luganum oppidum præcipuum.

¶ Luganus lacus, *Lago di Lugano*. Vide Lucanus.

¶ Lugdunenſis Gallia pars fuit perampla Galliæ antiquæ. Sed de ea agitur pluribus in voce Gallia.

¶ Lugdunenſis provincia, *le Lyonnois*, provincia Galliæ ſatis parva, inter Delphinatum & Breſſiam ad ortum, & Forenſem provinciam ad occaſum. Separatur à Delphinatu Rhodano fluvio; extenditurque à Borea in meridiem per 12. leucas. Ejus præcipua urbs eſt Lugdunum.

¶ Lugdunenſis ſinus, *Golfe de Lyon* Gallis, *Golfo Leone* Hiſpanis, pars eſt maris Mediterranei, nautis formidabilis, inter Provinciam ad ortum & Cataloniam ad occaſum; extenditurque uſque ad Baleares inſulas, & ultra.

Strab. Plin. Ant. Ptol. Lugdunum, urbs Galliæ, triplex. Una Galliæ Celticæ, quæ ab illa Lugdunenſis nominatur, *Lyon*, urbs archiepiſcopalis, & emporium clariſſimum, ad Araris & Rhodani fluminum confluentiam, à Planco ſub Auguſto conditum, licèt Galli illud anno poſt diluvium

680. ædificatum prædicent, à Lutetia Pariſiorum 90. leucis in Eurum diſtans, Lugdunum Celtarum ad aliarum urbium hujus nominis differentiam dictum. Hinc Lugdunenſis nomen gentis. Juvenalis ſatyra 1.

Aut Lugdunenſem Rhetor dicturus ad aram.

¶ Lugdunum, urbs Galliæ celeberrima & permunita, ad confluentes Araris in Rhodanum, Italis *Lione*, Hiſpanis *Leon de Francia*. Diſtat 100. leucis à Lutetia in auſtrum, uti 22. à Cabillone, 5. à Vienna in Boream, uti 36. ab Avenione, & 60. ab Auguſta Taurinorum in occaſum. Eſt in provincia Lugdunenſi, & in ipſo limite Delphinatus, à quo tantùm ſeparatur Rhodano fluvio.

Lugdunum Aquitaniæ Straboni, urbs Cuquenorum, ad montis Pyrenæi radices, *Oleron*. Vide Elorona. Aliis Lugdunum Convenarum urbs ejuſdem Aquitaniæ exciſa; ex cujus ruinis urbs *S. Bertrand* excitata traditur, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Auſcenſi, à Toloſa 10. leucis in meridiem. Vide Convenæ.

¶ Lugdunum Convenarum, urbs Aquitaniæ, nunc *S. Bertrand de Comminges* dicitur, in Convenenſi tractu, in colle ſita, ad Garumnam fluvium, in Confinio Aragoniæ, & vix 4. leucis à Pyrenæis montibus in Boream, 11. ab Auſciis in auſtrum, 5. à Conſoranis in occaſum, & 15. à Toloſa in Africum.

Lugdunum Batavorum Antonino, Lugodinum Ptolemæo, *Leyden*, urbs Belgii, in Hollandia, à Trajecto 8. leucis in occaſum, quot à Dordraco in Boream Harlemum verſùs. Alii Lugodunum legunt, & *Werckum* interpretantur; alii *Sevenberg*; alii demùm *S. Geertruydenberg*: ſed prior ſententia pleriſque probatur.

¶ Lugdunum Batavorum urbs eſt ampla & culta Hollandiæ, quæ omnium judicio eſt *Leyden*, ad antiquum Rheni alveum; habetque accademiam percelebrem. Nota eſt obſidione & clade Hiſpanorum anno 1574. Sita eſt penè in medio cæterarum urbium, quippe Delphis tribus, Amſterodamo, Dordraco, Ultrajecto 7. leucis diſtat; eſtque totius Hollandiæ poſt Amſterodamum populoſiſſima, & caput agri Rhenolandici.

¶ Lugdunum Salinarum, *Lyon le Saunier*, oppidum aliàs munitum, in Comitatu Burgundiæ, & in limite Ducatus Burgundiæ, 7. leucis diſtat à Dola in meridiem.

¶ Lugenſis Comitatus, *Louth Countie*, reginuncula Hiberniæ, in Ultonia, verſùs mare Hibernicum, cum oppido primario cognomine. Aliis eſt Luthenſis Comitatus, inter Dunenſem Comitatum ad ſeptentrionem & Mediam orientalem in meridiem. Ejus urbes ſunt Lugum, *Louth*, Drogheda, *Drogheda*, Carlinfordia, *Carlingford*, Ardracum, *Ardrak*, & Dunkeranum, *Dunkeran*.

Lugeum, ſive Lugea palus, *Zirknitzersèe*, palus Japodum, in Liburnorum confinio, apud Arſiæ ortum; aliis *Zirichnitz*: cujus natura mirabilis, cum ſingulis annis frumentum, piſcationem, & venationem præbeat, aquis accedentibus & recedentibus teſte Lazio. *Strab.*

Lugi vel Logi, populi Borealiores Scotiæ, proximi Carinis, quorum regio nunc *Cathaneſia*, Borealior & orientalior, in qua Urbes Virvedrum, nunc *Dunsby*, & Berubium, vulgò * *Bernſvvale*. Dornum verò ſedes epiſcopalis Cathaneſiæ. Horum regio etiam Lugia, vulgò *Sutherland*, dicitur, Loquabriæ etiam contermina: ejus oppida ſunt Dumobinum, & Dornum, Epiſcopi, ut dictum eſt, Cathanenſis ſedes. Aliis Lugia *Roſſia* putatur: ubi Canonria urbs epiſcopalis, vulgò *Chanonry*. (* Camdeno *Urdehead* promontorium, (ſicut & Virvedrum) juxta *Bernſvvale* viculum.) *Ptol.*

¶ Lugi, populi Scotiæ Borealis fuere, ubi nunc Sutherlandia provincia juxta Oceanum Germanicum inter Cathneſiam & Naverniam ad ſeptentrionem, & Roſſiam orientalem ad meridiem.

Lugidunum, urbs Germaniæ, inter præcipuas Sleſiæ, *Glogavv*, ab Uratislavia 12. leucis Croſnam verſùs. (* in Seldeni manuſcripto λουκίδουνον.) *Ptol.*

Lugudone, ſive Liguidone, ut alii legunt, *Lico*, ut videtur, portus Sardiniæ, à Tibulis 50. mill. paſſ. in ora contra Corſicam. *Ant.*

¶ Lugudone, ſeu Liguidone, dicitur aliter Liguidonenſium portus, in ora orientali Sardiniæ, Vide Liguidonenſium portus.

Luguvallum, Luguballia Bedæ, *Carliſle*, vel *Carliſle*, urbs Albionis, in regno Anglico, juxta Scotiæ limites, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Eboracenſi, unde 50. mill. in Circium, à Dunelmo 40. in occaſum, Carleolum Latino recenti, teſte Lhuydo. *Ant.*

¶ Luguvallum, *Carliſle*, urbs fuit Brigantum, nunc autem Cumbriæ Comitatus, ad Itunam fluvium, Carleolum dicta à recentibus; eſtque ſatis munita, cum caſtro, & 5. milliarib. Scoticis diſtat à limite Scotiæ, uti ab ora maris Hibernici, & 70. milliaribus Anglicis ab Eboraco.

¶ Luiſium, ſeu Fanum S. Joannis Luiſii, *S. Jean de Luz*, oppidum Galliæ, in Aquitania, in Vaſcitaniæ tractu, cum portu in ora Oceani, 2. leucis à confinio Hiſpaniæ & à Fonte rapido. Vide Fanum S. Joannis Luiſii.

¶ Luma, Arabiæ deſertæ oppidum, teſte Ptolemæo. Eſt & urbs circa Mæandrum fluvium Nicetæ.

¶ Lumbricatum, inſula Dalmatiæ Porphyrogenitæ, Italis *Vergada*, Slavis *Laucat*, in mari Adriatico, teſte Joanne Lucio.

Ant. Lumone, *Limon*, oppidum Liguriæ, apud Alpes maritimas, inter Tendam oppidum 9. & Cuneum urbem Pedemontani Principatus in Boream 10. mill. paſſ.

¶ Lumone vicus eſt Comitatus Tendæ, intra Alpes maritimas, ſub dominio Ducis Sabaudiæ, ubi tranſitus; *Col de Limon* dictus, à Pedemontio in Comitatum Nicæenſem.

Strab. Plin. Liv. Luna, *Luna*, urbs Hetruriæ, in Liguriæ confinio, ad oſtia Macræ fluvii, exciſa: cui Sarzana (quæ nova Luna dici poteſt) ad 3. mill. paſſ. in epiſcopali dignitate ſucceſſit, inter Lucam 30. & Genuam 65. mill. paſſ. antiquiſſima, una ex 12. primis Tuſcorum coloniis. Lucan. lib. 2.

Alaes, vicina procurrit in æquora Luna.

In Theſauro Linguæ Latinæ *Sarzana* indigitatur.

Luna altera vel Launna Antonino, in Gallia ſeu Clunia, ut alii legunt, & meliùs, *Cluny*, (Vide Cluniacum) oppidum Galliæ Celticæ, in Burgundia, Matiſconi finitimum.

Ptol. Lunæ mons, geminus: unus in Luſitania, promontorium, *Punta de Luna* Villanovano, apud oſtia Tagi fluvii, qui & *Cabo*, vel *Monte di Sintra* dicitur, à Sintria oppido vicino; quod promontorium magnum à Plinio appellatur, & Oliſſiponenſe, teſte Reſendio. Alter in Æthiopia ultra æquatorem; ex quo, teſte Ptolemæo, Nilus fluvius Ægypti ortum habet: *Bed* incolis, teſte Marmolio.

¶ Lunæ mons, ſeu, & meliùs, Lunæ promontorium; in Luſitania, nunc *Cabo de la Rocca*, ſeu etiam *Cabo de Rocca Sintra*, eſt ad oſtia Tagi fluvii, 6. leucis ab Ulisſippone in occaſum, & vix una ab arce *Caſcaes* dicta.

Strab. Lunæ portus, *Golfo della Spezzia*, portus maximus, ſeu veriùs ſinus Liguriæ, inter Portum Veneris & Portum Ericis, ambitu 20. mill. paſſ. patens, ſic à Spetia oppido amplo in intimo receſſu denominatus.

¶ Lunæburgenſis Ducatus, *Hertzogthumb, Lunenbourg* incolis, *Duchè de Luneburg* Gallis, provincia Germaniæ, in Saxonia inferiori, inter Holſatiam ad ſeptentrionem, ditionem Brandeburgicam ad ortum, Brunſvicenſem Ducatum ad meridiem, & Weſtphaliam ad occaſum, cum Ducatu Bremenſi. Subeſt autem hæc provincia partim Ducibus Brunſvicenſibus, nempè versùs auſtrum, & partim etiam Ducibus Luneburgenſibus versùs Boream. Totius Ducatus primaria eſt Luneburgum, *Luneburg*. Aliæ urbes ſunt Cella, *Zell*, Vltza, *Ultzen*, Daneberga, *Dunneberg*, & Harburgum, *Harburg*, ad Albim.

Scrip. Germ. Lunæburgum, & Lunæburga Poetis Germanicis, urbs clara Saxoniæ, ad Albim fluvium, Ducatus titulo inſignis, ædificiorum ſuperbia & opum copia illuſtris, *Luneburg*, à luna ibi culta nominata, inter Brunopolim 13. & Lubecum 10. leucis occurrens, ab Hamburgo 7. Quæ & Luna, ut libro 4. Itinerarii.

nec tua, Wiſmare, tecta,
Lubecique arces, nec celſa mœnia Lunæ,
Hammoniſque domos, non propugnacula Bremæ.

¶ Lunæburgum, ſeu Luneburgum, *Luneburg*, urbs eſt Hanzeatica, ampla, & munitiſſima Germaniæ, ad amnem *Ilmenovv*, in Saxonia inferiori, & Ducatus Luneburgenſis caput; ſed tamen Imperialis, & ferè ſui juris. Crevit ex ruinis Bardevici urbis vicinæ. Vix 2. milliaribus Germanicis diſtat ab Albi fluvio in auſtrum, & totidem à Lavenburgo in Africum, 10. à Lubeca in meridiem, 7. ab Hamburgo in ortum, 18. autem à Brunopoli in Arctos; & condita fuit anno 1190. ab Henrico Leone. Ejus autem arx vetuſtior eſt urbe 124. annis.

Sax. Gram. Lunarium promontorium, *Capo de Figel*, vel *Palafigel* Henrico Coquo, ſed Cluſio eſt *Cabo de Vallis*, promontorium Hiſpaniæ citerioris, in ora Catalauniæ, apud Barcinonem urbem.

¶ Lunarium promontorium quibuſdam eſt *Cabo di Palafugel* propè Palamum, & aliis *Cabo de Teſa*, promontorium in eadem ora Catalauniæ, 15. milliaribus à præcedenti in Africum versùs Barcinonem.

Lundis, *Londen* vel *Lunden*, urbs Scaniæ Archiepiſcopalis, olim clara metropolis regni Danici, nunc obſcurior, à Coronia & Malmogia 3. leucis, ſub ea ſex urbes epiſcopales.

¶ Lundis, *Lunden*, urbs eſt Scaniæ provinciæ, quæ à paucis annis ſubeſt Svecis, cùm anteà eſſet Danici juris. 5. leucis Danicis diſtat ab Hafnia in ortum, uti una à Sundico freto, 2. à Malmogia in Cæciam, & 3. à Coronia in Eurum. Senſim deficit. Epiſcopi qui ipſi ſuffragantur ſunt omnes in Daniæ regno. Scaniæ olim caput fuit. Urbi proximus eſt collis; in quo Reges olim electione ſolemni regno præfici ſolebant, ut teſtatur Joannes Meurſius. Urbs autem deficit in dies à paucis habitata.

¶ Lunelium, *Lunel*, oppidum Galliæ, aliàs munitum, in Occitania provincia, vix 3. leucis ab ora maris Mediterranei, & una à ſtagno Magalonenſi in Boream.

Lungipreſſum, *Ruſſic*, oppidulum Galliæ Togatæ, in Æmilia, ſeu Romandiola, inter Ravennam & Faventiam urbem 10. mill. paſſ. teſte Hieronymo Rubeo. *Chron. Bave.*

¶ Lupara, *Le Louvre*, palatium regium Galliæ, Lutetiæ aliàs extructum à Carolo V. Rege. Sed his ultimis temporibus de novo magnificentiſſimè excitatum. Vide Lutetia.

¶ Lupara, *Louvres* cognomento *en Pariſis*, burgus Galliæ, in provincia Inſulæ Franciæ, & in agro Pariſienſi, 6. leucis à Lutetia Boream versùs, in via quæ Sylvanectum tendit.

¶ Lupariæ, *Louviers*, oppidum Galliæ, in Normannia, ad Eburam fluvium, 4. leucis infrà Ebroicum in Boream Rothomagum versùs, unde totidem leucis diſtat, uti 2. à Ponte Arcus.

¶ Lupatia urbs fuit Apuliæ, ubi nunc civitas epiſcopalis, *Altamura*, teſte Luca Holſtenio.

Lupercal, locus urbis Romæ, apud Tiberim, ſub monte Aventino, Deo pani ſacer, cujus ſacra Lupercalia, & Sacerdotes Luperci dicebantur; vel à lupa, quæ Romulo Remoque lac præbuit; vel à Lupis, quos Pandeus Arcadiæ ab ovibus arcere dicebatur. Virgilius libro 8. Æneidos: *Halicarn.*

Retulit, & gelida monſtrat ſub rupe Lupercal.

¶ Luperciana, Africæ civitas Divis Auguſtino & Cypriano in Concilio Carthaginenſi.

Lupfurdum, *Leypſick*, Lipſia Latino recenti, urbs Germaniæ, præclara accademia & emporio, in Miſnia regione, inter Hallam Saxoniæ, & Dreſdam urbem Miſniæ in Eurum 5. leucis. Sed Appiano & Pirchaymero videtur eſſe *Meiſſen*; hoc eſt, Miſna, urbs epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Magdeburgenſi, ad Albim fluvium, inter Dreſdam ad meridiem & Torgam ad Boream 6. leucis, à qua regioni nomen eſt. Apud Poetas Germanos Phylira etiam nominatur. & Lipſia lib. 4. Itinerarii: *Ptol.*

Dives opum fera me Lipſia nocte recepit,
Lubricus humectat cujus Eliſter agros.

¶ Lupia, *Loing*, fluvius Galliæ. Oritur in Puſæenſi agro, in limite Burgundiæ, deinde Caſtellionem rigat & Montargium, ubi recipit incile Brivoduri, poſteà juxtà Nemurtium labitur; & aliquot aliis rivis auctus, paulò infrà Moretum in Sequanam ſe exonerat.

Lupiæ, Lupia Plinio, Lipia Antonino, Luſpiæ Ptolemæo, colonia, oppidum, & portus Salentinorum, in ora Calabriæ Boreali, Aletinorum navale, nunc pagus *la Rocca* dictus, teſte Galateo, inter Brundiſium, & Hydruntum, unde 14. mill. paſſ. in occaſum ab Aletio 10. in Boream. Aliis videtur eſſe pagus ejuſdem oræ, *S. Cataldo*, ab Aletio etiam 10. mill. Brundiſium versùs. Sed ego Galateo tanquam indigenæ ſubſcribendum cenſeo. Unde malè in Theſauro Linguæ Latinæ *Fez* indigitatur. *Strab. Mel.*

Lupias, Lupia Melæ, Luppia Tacito, *Lyppe* ſeu *Lippe*, teſte Junio, fluvius Germaniæ, (cum oppido cognomine) per Weſtphaliam in Rhenum apud weſaliam urbem fluens: oppidum verò, Comitatus non obſcuri caput, inter Suſatum 2. & Padebornam 4. mill. ſitum eſt. Irenicus *Lhon*, fluvium Haſſiæ in Rhenum inter Bodobrigam & Confluentes deſinentem, quod minùs probatur, indigitat. *Strab.*

Lupondum, *Lupff*, teſte Lazio, oppidum ſeu potiùs arx Germaniæ, in Svevia, non procul à fontibus Danubii, à Friburgo urbe Briſgoiæ 3. leucis in ortum, *Ant.*

in

in ſylva nigra; quod & Lupodunum legitur. De quo Auſonius in Moſellanicis:

Ptol. *Hoſtibus exactis Nicrum ſuper, & Lupodunum.*

Luppia, urbs Germaniæ, quæ *Lyppe* dicitur. Vide Lupias. Situs apud Ptolemæum repugat; ideo aliis potiùs *Leypſick*, quæ nunc Lipſia Latinè dicitur, eſſe videtur. Vide ſupra Lupſurdum.

¶ Luppia, *Lippe*, ſeu etiam *Lipſtadt*, urbs eſt Hanzeatica Germaniæ, Comitatus cognominis caput, & ad Luppiam fluvium, in Weſtphalia regione, proprio Comiti parens; inter Paderbonam ad ortum & Suſatum ad occaſum. Dicitur à quibuſdam Lupias. Vide ibi.

¶ Lurenſe & Lutrenſe monaſterium ſub titulo S. Martini, vulgò *Lure*, aliàs *Ludres*, eſt in Burgundiæ Comitatu, 3. circiter leucis à Luxovio auſtrum versùs, juxta *Lougnon* fluvium, 8. à monte Bellicardo in occaſum, & 13. à Veſuntione in Boream, ad radices Vogeſi montis; ejuſque Abbas eſt loci dominus, & ſub clientela Imperatoris.

Ptol. ¶ Lurinum, *Luri*, oppidum Corſicæ mediterraneum, nunc pagus ingens, apud oppidum S. Floreotii, Centurinum versùs 10. à Baſtia 20. mill. paſſ. à Mariana duplo diſtans intervallo, apud Opinum 3.

¶ Luſatia, provincia Germaniæ, vulgò *Lauſnitz*, *Luſace* Gallis, aliàs Bohemiæ annexa fuit; ſed ab ultimo bello Bohemico anni circiter 1620. ſubeſt dominio Ducis Electoris Saxoniæ. Dividitur in ſuperiorem, cujus caput eſt Gorlytium, & in inferiorem, cujus primaria eſt Sorava. Extenditur à ſeptentrione in meridiem, & terminatur Sileſia, ab occidente Ducatu Saxoniæ, à Borea Marchia Brandeburgica, & ab auſtro Bohemia. Sed hiſce ultimis temporibus diviſa fuit Luſatia. Superior enim paret Duci Electori Saxoniæ; inferior autem Luſatia ſubeſt Duci Saxoniæ Merſoburgenſi ex conceſſione Electoris Saxoniæ. Urbes ſuperioris Luſatiæ ſunt Gorlitium, *Gorlitz*, Budiſſina, *Bautzen*, Zittavia, *Zitavv*, & Lauba, *Lauban*. Luſatiæ inferioris urbes ſunt Zdiarum ſeu Sorava, *Soravv*, Guba, *Guben*, & Cotbuſium, *Cotbus*, quæ ultima ſubeſt Electori Brandeburgico.

¶ Luſignanum, *Luſignan*, oppidum Galliæ, in Pictavenſi provincia, cum caſtro, ad Vonam amnem. 5. leucis diſtat à Pictavio in Africum Rupellam versùs. Hinc Cyprii Reges dicti fuere.

¶ Luſitani populi fuere Hiſpaniæ, in Luſitania inter Durium fluvium ad Boream, Vettones populos ad ortum, Tagum fluvium ad meridiem, & Oceanum Atlanticum ad occaſum, ubi nunc ſunt provinciæ Portugalliæ Beira, Extremadura Portugallica, & pars Borealis provinciæ inter Tagum & Anam fluvios.

Strab. & al. omnib. Luſitania, regio Hiſpaniæ, una ex tribus, in occaſum & auſtrum vergens. Durio fluvio à Tarraconenſi ad Boream, montibus verò ad ortum ſeparata; à Bætica Ana fluvio. Quæ pleriſq; *Portugallo* dicitur; ſed non ex æquo ſibi reſpondent: nam ſub Portugallia pars Tarraconenſis inter Durium & Minium (in qua Bracara) continetur; in Luſitania verò Extremadura regio, cum parte Caſtellæ veteris, extra Portugalliam. Populi Luſitani, à Luſo Bacchi filio, ſeu, ut alii ſcribunt, comite; Lyſitani, ſicuti & regio Lyſitania, Straboni, Polybio, Dionyſio, & aliis, à Lyſa Luſi ſocio: unde & Lyſiades dicuntur. De his Silius libro 3.

Hos Viriathus agit, Luſitanumque remotis.
Extractum luſtris.

Luſitania Regem proprium habuit, qui Mauris expulſis eam recuperavit, uſque ad Henricum poſtremum, qui Cardinalis fuit; quo defuncto ſine prole, Philippus II. Hiſpaniæ Rex in regno Portugalliæ ſucceſſit: ſicque tota Hiſpania ad Monarchiam, quam ſub Gotthis habuerat, rediit.

¶ Luſitania, nunc *Portugal*, aliàs habuerat Reges proprios 17. numero ab anno nempè 1100. uſque ad annum 1580. quo mortuo Rege Henrico, Philippus II. regnum occupavit; ſicut Hiſpania ad Monarchiam rediit. Sed iterum anno 1640. Luſitania proprium Regem ſibi elegit Joannem IV. antea Brigantiæ Ducem, cui ſucceſſit filius; ſicque à reliqua Hiſpania ſejuncta, proprio etiamnum Regi ſubeſt. Populi Luſitaniæ erant aliàs Luſitani, Vettones, & Celtici. Vide Portugallia.

Ptol. Luſpiæ. Vide Lupiæ.

¶ Luſſonia, *Lucon*, inſula perampla Aſiæ, in mari Indico, Philippinarum inſularum præcipua, quæ ſæpiùs Manilla dicitur ab ipſius urbe primaria & archiepiſcopali, in meditullio inſulæ. Vide Manilla.

Luſſonium, *Pax*, teſte Simlero, oppidum Pannoniæ inferioris, ad Danubium, in Hungaria, ferè ex adverſo Colociæ urbis, à Buda 10. leuc. in Eurum, à Quinque Eccleſiis 5. in ortum & Cæciam, Altinio finitimum, 3. ſeu 2. recedens. Eſt & oppidum Valeriæ Ripenſis in libro Notitiæ. Vide Interciſa. Ant. Ptol. Caſ.

Lutetia, Caſtellum Pariſiorum Ammiano, Pariſium Zoſimo, Lucotetia Ptolemæo, *Paris*, Italis *Parigi*, urbs Galliæ Celticæ, in Belgicæ confinio ad Sequanam & Matronam fluvios interluentes, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Senonenſi, inde 24. leucis diſtans, regia ampliſſima, in tres urbes diviſa, & accademia, ex primis totius Europæ, omniumque Europæarum urbium maxima. Populi Pariſii, quo nomine urbs etiam ſignificatur. De Lutetia ſic in libro 4. Itinerarii:

Sequanis adductis ſalvere Lutetia muſis,
Nos jubet: Oiterum populoſa Lutetia ſalve.

Et Julius Scaliger ſic de eadem:

Certe hac Lutetia eſt, ſic ubi vina valent.

¶ Lutetia, quæ etiam Lutetia Pariſiorum dicitur, & Pariſii, *Paris*, urbs eſt regni Franciæ caput, & ſedes regia, totius Europæ ampliſſima, populoſiſſima, & ditiſſima, emporiumque celeberrimum, quotidie ſupra modum excreſcens, nec jam urbs, ſed provinciæ inſtar; ejus ſuburbia magnæ urbes. Sedet ad Sequanam fluvium; eſtque archiepiſcopalis ab anno 1622. & provinciæ Inſulæ Franciæ caput. Ejus palatium regium, Lupara dictum, le *Louvre*, totius Europæ ſuperbiſſimum eſt, & pro maxima parte à Ludovico XIV. excitatum. Ibi etiam Accademia ſeu Univerſitas ſtudiorum celeberrima, à Carolo Magno inſtituta, atque Parlamentum ampliſſimum. Diſtat circiter 10. leucis à Sylvanecto in meridiem, 28. à Rothomago in Eurum, 34. ab Aureliis in Boream, uti 10. à Meloduno, 50. à Nivernis, & 100. à Lugduno etiam in Boream. Eam pluribus deſcripſit Paulus Merula, uti & fuſiùs Jacobus *du Brevil* Ordinis S. Benedicti, aliique multi. Deſcriptionem ejus etiam aliquam hic ponerem; ſed calamus rem tantam aggredi timet, & aliis meliùs deſcribendum relinquit.

Lutæva, ſeu Lutava, (utroque enim modo legitur) *Lodeſve*, urbs Galliæ Narbonenſis, in Occitania regione, inter Uticam & Biteras 8. leucis, à Nemauſo 12. in occaſum, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Narbonenſi, (populi Lutevani Plinio, & Foroneronienſes) à Joanne XXII. Pontifice Maximo epiſcopali ſede exornata, Narbonique ſubjecta, unde 12. leucis abeſt. Lib. Prov.

¶ Luteva, *Lodeve*, urbs eſt Occitaniæ inferioris, in Gallia, juxta amnem *Lergue*, ad radices Cemmeni montis, & in limite Ruthenenſis provinciæ. 12. leucis diſtat à Narbona in Boream, uti & 9. ab Agatha & à Bliterris, 15. à Nemauſo in occaſum, uti & 16. ab Ucetia.

* Luti, populi Germaniæ, qui *Sleſier* Pyramio, hoc eſt, Sleſii dicuntur, & aliis Teſchinenſes, in Sleſiæ, Moraviæ, Poloniæque confinio, inter Olomuſium urbem Moraviæ 12. & Cracoviam regiam Poloniæ 14. leucis, à Ratiboria Sleſiæ 7. in meridiem. (* In manuſcripto Seldeni λυτοι.) Ptol.

¶ Luti, qui & Burii Ptolemæo, forſan iidem qui Lugii Burii ab aliis dicuntur, fuere propè fontes Viſtulæ, in Sileſia ſuperiori, ubi nunc Ducatus Teſchinenſis & Ratiborienſis, inter Poloniam minorem ad ortum & Moraviam ad occaſum.

Lutia, oppidum olim Hiſpaniæ Tarraconenſis, in finibus Arevacorum, opulentum, à Numantia 300. ſtadiis, teſte Appiano Alexandrino. App. Scrip. Germ.

Lutis, *Leyta*, fluvius Pannoniæ ſuperioris, in Auſtria, per agrum Viennenſem fluens, ſuper quo oppidum Lutipons, *Pruck an der Leyte*.

¶ Lutomagus, oppidum Galliæ Belgicæ, in Morinis, cujus meminit Cluverius, crediteque eſſe *Monſtrevil*, in Picardia provincia, urbs munita, ad Quentiam fluvium, in confinio Arteſiæ, & media inter Hedenum ad ortum & oram maris Britannici ad occaſum, 3. leucis utrinque.

¶ Luttervortium, *Lutterworth*, caſtrum Angliæ, cum pago, in Liceſtria Comitatu, medium ferè inter Liceſtriam urbem et Daventriam. Ibi fuerat Parochus wiclefus.

¶ Lutum, *Louth*, oppidum Hiberniæ, in Ultonia, Comi-

Comitatus Lutenſis præcipuum, ad amnem cognominem, aliquot tantùm milliaribus ab ora diſtans, & medium inter Dunkeranum ad Boream, & Airdracum ad auſtrum, 7. mill. paſſ. utrinque.

¶ Lutzenum, *Lutzen*, oppidulum Germaniæ, in Miſnia provincia Saxoniæ ſuperioris, & in ditione Epiſcopi Martioburgenſis, propè Elſterum fluvium, 2. leucis à Martioburgo in occaſum; & totidem a Lipſia in ortum. Ibi Auſtriaci victi & grandi clade affecti fuere a Svecis anno 1632. die 16. Novembris, ubi Guſtavus Adolfus Svecorum Rex victor occubuit.

¶ Luxemburgenſis Ducatus, *Duchè de Luxembourg*, provincia Belgii maximè ad ortum & auſtrum extenſa versùs Germaniam, inter Trevirenſem ditionem ad ortum, Limburgenſem Ducatum ad Boream, Leodienſem tractum ad occaſum, & Lotharingiam ad meridiem. Subeſt dominio Hiſpanorum; ſed pars ejus auſtralis ſubeſt Regi Franciæ à paucis annis.

Luxemburgenſis Ducatus urbes:

Baſtonacum, Baſtogne, *Hiſpanis ſubeſt*.
Damvillerium, Damvilleis, *Gallis*.
Luxemburgum, Luxembourg, *Hiſpanis*.
Monſmedius, Monmedy, *Gallis*.
Orolaunum, Arlon, *Hiſpanis*.
Theodonis villa, Thionville, *Gallis*.
Virtonium, Virton, *Hiſpanis*.
Yvodium, Yvoix, *Gallis*.

¶ Luxemburgum, *Luxembourg*, urbs ampla Belgii, Ducatus cagnominis caput, ad Alizontem amnem, & ſatis munita, ſub dominio Hiſpanorum. 4. leucis diſtat à Theodonis villa in ſeptentrionem, & 6. à Treviris in occaſum, uti 4. ab Orolauno in ortum, 2. autem a confinio Lotharingiæ.

Plin. Luxia, fluvius Hiſpaniæ Bæticæ, inter Bætim & Anam fluens.

Aim. Luxovium, *Luſſeul* vel *Luxeul*, oppidum Galliæ, Belgicæ, in Sequanorum finibus, ſeu in Burgundiæ Comitatu, apud montis Vogeſi radices, cum cœnobio Benedictinorum præclaro, apud Fontenacum oppidum, in Lotharingiæ confinio, 2. leuc. à Veſulio urbe 6. in ortum à Veſuntione 12.

¶ Luxovium, *Luxevil*, oppidulum eſt Comitatus Burgundiæ; diſtatque 13. leucis à Veſuntione in Loream, & 6. a Veſulio in Cæciam; fuitque alias munitum, 6. leucis diſtans ab Alſatia in occaſum.

Bibl. Luza, urbs Palæſtinæ, poſteà *Bethel*, hoc eſt, domus Dei, in Tribu Beniamin.

Ant. Lybia, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis; inter Calagurim & Segiſamunclum occurrens, à Viroveſca 20. mill. paſſ. Calagurim versùs. Scribitur & Libya.

Ant. Lybum, oppidum Cœleſyriæ, inter Laodiceam & Heliopolim 32. mill. paſſ. Damaſcum versùs, quæ ab Heliopoli 56. abeſt.

Plin. Sol. & al. Lycabetus, mons Atticæ altiſſimus, & Athenis proximus, Hymettoque finitimus, * Lycabeſus Straboni, oliviſer. Ejus meminit Statius libro 12. Thebaidos:

Viribus, & pingui melior Lycabetus oliva.

(* In aliis editionibus λυκαβησσός.)

¶ Lycadium ſeu Cycladum ſinus, ad Boſphorum Thracium, in ora Bithyniæ, inter Ciconium & Lembum promontoria: hodiè Manolius ſinus, teſte Petro Gyllio; eſtque ſatis parvus, & 6. mill. paſſ. à Chryſopoli in Cæciam, propè Neocaſtrum Aſiaticum.

¶ Lycæa, Arcadiæ urbs apud Pauſaniam & Stephanum, cui eadem Lycætha etiam dicitur.

Lycæum gymnaſium erat Athenis celebre, uti Suidas auctor eſt.

Pauſ. Vib. ſeq. Lycæus, mons Arcadiæ, in Peloponneſo, excelſus, qui & Olympus dicitur, Pani Deo paſtorum ſacer. Hinc Lycæus etiam nomen gentis. Ovidius lib. 1. Metamorphoſeon:

*Confitaque arboribus * Lycæa reliquerat arva.*

(* Aliæ editiones legunt *Dircæa*, aliæ autem *Lyrcæa*.) Hinc Lycæa feſta, quæ ibi celebrabantur, teſte Strabone & Pauſania.

Strab. Plin. & al. Lycaonia, *Cogni*, regio Aſiæ minoris, Cappadociæ pars in auſtrum Ciliciam versùs, ab ea Tauro monte diviſa, inter Iſauriam ad occaſum & Armeniam minorem ad ortum, cujus metropolis eſt Iconium, à qua hodie regio nominatur. Populi Lycaones apud quos onagrorum copia eſt, ſicuti & apud Phryges. Hinc Lycaonius nomen gentis. Catullus carm. 67.

Virginis & ſævi contingens namque leonis
*Lumina, Calliſto juncta * Lycaonia.*

(* Alii legunt *Lycaonida*, ut ſit patronym. Calliſtus filiæ Lycaonis.) Eſt & Lycaonia inſula Tiberis in urbe Roma, vulgò *Iſola di S. Bartholameo*, ob ſacram illius ædem.

¶ Lycaonia, urbs Phrygiæ minoris, teſte Divo Hieronymo in libris Hebraicis.

¶ Lycaſtris, fluvius Coæ inſulæ, in mari Ægæo, à quo Lyca civitas ejuſdem inſulæ dicta fuit, teſte Vibio Sequeſtri.

Lycaſtum, *Docaſtelli*, teſte Nigro, oppidum Cappadociæ, apud Halym fluvium, teſte Mela, in Paphlagoniæ confinio. Lycaſtia Apollonio. *Plin. Mel. Plut.*

¶ Lycaſtum ſeu Lycaſtrum quibuſdam eſt oppidum propè oram Ponti Euxini & ſinus Amiſeni, 15. mill. paſſ. ab Amiſo in ortum, & 40. à Themiſcyra in occaſum; ſed vix 10. ab oſtio Iridis fluvii in occaſum, & 30. ab oſtio Halis in ortum diſtat.

Lycaſtus oppidum fuit Cretæ, quod interiiſſe ſcribit Strabo, apud Dictæum montem, à Lycaſte nympha; de qua Claudianus de laudibus Stiliconis libro 3. *Hom. Strab. Plin.*

Tenditur ad Syrtes: mecum Dictæa Lycaſte.

Lyces, Lycus Ptolemæo & Herodoto, fluvius Scythiæ Europææ, à Valerio Flacco cum Tanai & Hypani memoratus. Vide ibi. *Val. Flac.*

¶ Lyces Macedoniæ urbs fuit, ad Bevum fluvium, teſte Livio.

Lychnidus, Lychnidion Polybio, lacus & urbs archiepiſcopalis Macedoniæ, quæ & Juſtiniana prima, poſtea Achridus, *l' Ochrida*, & Turcis *Giuſtandil*, inter Dyrrachium ad occaſum 70. & Theſſalonicam in ortum ſupra 130. mill. paſſ. Lacus verò, qui & Lychnitus Herodoto & Stephano dicitur, *Lago de l' Ochrida*. *Liv. Diod. Ptol.*

Lychnitis palus, *Exſechia* ex tabulis Geographicis recentibus, lacus & regio, teſte Stephano, Armeniæ majoris.

¶ Lychnos locus Ægypti circa Peluſium videtur apud Divum Hieronymum in vita Hylarionis.

Lycia, *Aidinelli* vel *Aldinelli* Caſtaldo & aliis, & *Briequia* Giravæ, regio Aſiæ, in ora Auſtrali, inter Cariam ad occaſum & Pamphyliam ad ortum, a Lyco Rege Pandionis filio dicta, teſte Iſidoro. Eſt & regio parva Troadis juxta Idam montem, ubi Apollo natus traditur, teſte Strabone ex Homero. Populi Lycii Ciceroni. Vrbes Lyciæ olim claræ, Patara, Myra, Limyra, & Aodriaca. Ovidius libro 9. Metamorphoſeon: *Cic. Strab. Plin. & al.*

Caras, & armiferos Lelegas, Lyciamque pererrat.

¶ Lycia Ptolemæo & ceteris Aſiæ minoris regio eſt. Mylias olim dicta fuit, & Ogygia, Stephano teſte, qui incolas Tremilos vocatos ſcribit. Trimilis regio eſt apud Liberalem. Aliis autem Mylias fuit ejus pars Borealis. Terminatur à meridie mari Mediterraneo ſeu Lycio ab ea dicto, à ſeptentrione Phrygia, ab ortu Pamphylia, & ab occaſu Caria; nuncque *Aidinelli* vocatur, ſub dominio Turcarum à tribus ſæculis; eſtque pars Caramaniæ latè ſumptæ.

Lycias, Licus Venantio Fortunato, Lechus Eginartho, *Lech* ſeu *Leck*, fluvius Vindeliciæ, in Danubium per Auguſtam delatus, apud Werdam oppidum. Vide Licus. *Ptol.*

¶ Lycide oppidum fuit Myſiæ, in Aſia minori, teſte Plinio, & Lycidenſis Epiſcopi meminit Marcellinus Comes.

Lycimna arx erat Peloponneſi, à Nauplia olim 12. ſtadiis tantùm diſtans. *Strab.*

¶ Lyciorum ſinus ad Boſphorum Thracium, teſte Petro Gyllio, parvus eſt admodum propè Mirlæjum oppidum, in ora Thraciæ, unde poſtea Mirlæanorum ſinus dictus fuit; eſtque propè Pontum Euxinum.

¶ Lycoa urbs fuit Arcadiæ, in Peloponneſo, Pauſania & Stephano teſtibus.

Lycomedis, *Linxano*, teſte Pineto, lacus Africæ, in Marmaricæ finibus ad auſtrum: qui aliis *Serta* nominatur, nomen etiam regioni tribuens. *Plin. Ptol.*

Lycon, *Lobon*, teſte Jacobo Delgado, oppidum Luſitaniæ non obſcurum, in Extremadura, ab Emerita 4. leucis diſtans in auſtrum. *Liv.*

Lycone, mons Peloponneſi, in Argia regione, cupreſſis abundans. *Pauſ.*

¶ Lycone oppidum fuit Thraciæ, teſte Stephano.

Lycopolis, id eſt, urbs luporum, urbs & nemus Ægypti, *Strab.*

Plin. Ptol. gypti, ad Nilum fluvium, inter Antinoen, & Crocodilorum urbem, nunc *Munia*, urbs clara & pulchra, teſte Moletio. Hanc Diodorus Siculus libro 2. ab Ægyptiis in honorem luporum, quos illi, ut & alias beſtias, coluere, ædificatam ſcribit; quòd lupi acie inſtructa adversùs Æthiopes, qui fines Ægypti invaſerant, illos repuliſſent.

Strab. Plut. Lycormas, qui & Evenus, *Phidari*, teſte Nigro, fluvius Ætoliæ, Calydonius ab Ovidio, quòd Calydonem urbem alluit, cognominatus. Libro 2. Metamorphoſeon:

Arſuruſque iterum Xanthus, flavuſque Lycormas.

Strab. Plin. Mel. Lycos, fluvius Palæſtinæ, & fons Indiæ, cujus aqua lucernæ ardent, teſte Plinio & Solino.

¶ Lycoſtena, Lydiæ urbs, in Aſia minori, teſte Stephano ex Xantho. Metropolim facit nummus Tyti apud Goltzium.

Lycoſura, oppidum erat Arcadiæ, in monte Lycæo, antiquiſſimum.

Pauſ. Steph. ¶ Lycozia urbs fuit Thraciæ, teſte Stephano.

Strab. Polyb. Lyctus, qui & Lyttus à Poeta, teſte Strabone, *Paleocaſtro*, teſte Nigro, urbs Cretæ quondam clara, nunc pagus à Gnoſſo in auſtrum 15 mill. paſſ. ab ora Boreali 20. in qua Cherroneſus erat, Lyctiorum emporium. Hinc Lyctius, a, um, ut apud Virgilium lib. 3. Æneid.

Et Salentinos obſedit milite campos
Lyctius Idomeneus.

Plut. Diod. Lycus, *Platina*, teſte Fazello cum aliis, vel *Platina*, fluvius Siciliæ, per oram Auſtralem inter Heracleam & Thermas fluens, mari apud Heracleam exceptus, è regione Himeræ oriens, ex magnis Siciliæ.

¶ Lycus aliis eſt Halycus, *Platano*, fluvius Siciliæ, propè Heracleæ ruinas. In mare Lybicum ſe exonerat, 18. milliar. ab Agrigento in occaſum, in valle Mazaræ.

Xeno. & al. Plin. Lycus, fluvius Paphlagoniæ, in Pontum Euxinum apud Heracleam Ponti per Mariandynos fluens. De quo Ovidius libro 4. de Ponto Elegia 10.

Huc Lycus, huc Sagaris, Peniuſq; Hipaniſq; Crateſq;

Sed hi fluvii omnes in Sarmatia Europæa ſunt.

Lycus item Straboni, Plinio, Quinto Curtio, Plutarcho, & aliis, fluvius Phrygiæ magnæ, Celænas urbem interluens, Laodiceamque urbem Lydiæ attingens, nec longè Mæandro congrediens, *Licho*, qui Marſyas Livio dicitur. Hic ſubtus terram conditus, poſt aliquot mill. paſſ. emergit, teſte Plinio. Lycus quoque, fluvius Cappadociæ, Neocæſaream urbem præterfluens, ac in Irim apud oram maris Euxini influens.

Herod. Ptol. Ovid. Lycus demum, fluvius Scythiæ Europææ, in paludem Mæoticam influens inter Cnemam & Hygrim urbes, qui Lyces à Flacco appellatur, Sagari vicinus. Eſt & Lycus apud Strabonem fluvius Armeniæ majoris, non longe ab Araxe oriens; qui in occaſum fluens & Boream, in Phaſim delabitur, teſte Apollonio, licèt Strabo illum in Pontum Euxinum fluere ſcribat.

¶ Lyda, Lyciæ oppidum, in Aſia minori, teſte Ptolemæo. Quibuſdam eſt Chyda.

Ptol. Lydda, *Rama*, & *S. Giorgio*, urbs Palæſtinæ, versùs oram Judææ occiduam, Joppæ proxima, inde 10. mill. paſſ. Hieroſolymam versùs 30. diſtans, inter Nicopolim, & Antipatridam 10. olim Dioſpolis, urbs epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Cæſarienſi.

Strab. Lydi, Populi Thuſciæ, à Lydis Aſiæ profecti: quorum oppida fuere Agylla & Cære.

Strab. & al. Lydia, regio Aſiæ, inter Joniam ad occaſum & Phrygiam magnam ad ortum comprehenſa, quæ & Mæonia, teſte Plinio, *Caraſia*, & *Caraſeli* Turcis, teſte Leunclavio: cujus regia Sardes fuere. Populi Lydi, & Lydius nomen gentis. Ovidius lib. 6. Metamorphoſeon:

Lydia tota fremit: Phrygiaque per oppida facti.

Claudianus in Eutropium libro 2.

Finibus obliquis Lydi, Piſidaque feroces.

Virgilius libro 2. Æneidos:

Ad terram Heſperiam venies, ubi Lydius, arva
Inter opima virum, leni fluit agmine Tybris.

¶ Lydia regio fuit Aſiæ minoris, quæ Mæonia etiam dicta fuit, teſtibus Herodoto, Plinio, & Ptolemæo, inter Phrygiam magnam ad ortum & Boream, Lyciam ad meridiem, & Joniam ad occaſum, quæ ſub ipſa aliquando comprehenſa fuit. Nunc *Caraſia* dicitur; ſubeſtque dominio Turcarum.

Lydi mali & improbi fuiſſe apud Athenæum, Diogene referente, feruntur, poſt quos Ægypti, ac demum peſſimi omnium Cares. Hi capita flammeis muliebribus ornare ſolebant: unde in effœminatos ortum eſt proverbium, *Lydio more*, apud Suidam; *Lydius lapis* (qui & *Heracleus*, ſic ab Heraclea urbe Lydiæ) in proverbio eſt, apud Theophraſtum libro de natura lapidis, de homine acri ingenio prædito: nam hic lapis aurum & argentum arguit quale ſit. Lydorum currus in certaminibus erant adeò veloces, ut proverbio ſit *Currus Lydius*; & apud Plutarchum, *Juxta Lydium currum curris*, dicitur de eo qui longè cæteris in aliqua re inferior eſt: ſicuti apud Gregorium Nazianzenum, *Pedes à curru Lydio abeſt*. Lydos quoque equitatu cæteris præfert Herodotus lib. 1. quos non aliter quàm ex equo pugnare ſcribit. Hi cibis opiparis & cupediis operam dabant, ut *Caryca Lydorum* in adagium abierit apud Athenæum lib. 12. Caryca enim genus cibi erat apud illos ex variis lautitiis ſanguineque confectum. De quibus etiam in voluptuoſos, *Lydus cauponatur*, apud Herodotum legitur, in eodem ſenſu, quo *More Lydio* dictum eſt.

Lydius, *Caſtoro* ex tabulis recentioribus, fluvius Macedoniæ, agrum Macedonicum à Bottiæico diſterminans, ac in Haliacmonem, teſte Herodoto, influens: ſed, teſte Ptolemæo, in ſinum Thermaicum, inter Haliacmonem & Axium, labitur, inter Theſſalonicam & Pydnam. Herod. Ptol.

¶ Lydius ſeu Ludias, fluvius Macedoniæ. Oritur in Æmathia provincia; deinde per Botiæam fluens, ibi in ſinum Thermaicum ſe exonerat inter Axium ad Boream, & Aliacmonem ad auſtrum.

¶ Lygamatæ, Lybiæ interioris populi apud Ptolemæum, cujus interpretes Lynxamatæ habent. Linxama eſt ibidem urbs Ptolemæo.

¶ Lygdanum, urbs Aſiæ minoris, in Myſia, teſte Plinio. Tac.

Lygii, populi Germaniæ. Vide Ligii.

¶ Lyla, Arcadiæ urbs, in Peloponneſo, teſte Stephano.

¶ Lylæus, Bithyniæ fluvius, in Aſia minori apud Plinium.

Lymax, fluvius Arcadiæ, Phygaliam oppidum alluens, & in Nedam fluvium influens. Pauſ.

¶ Lymicus ſinus, *Lymford*, ſinus Daniæ, per Jutiam ſeptentrionalem extenſus ab ortu in occaſum; ita ut tenui Iſthmo unius leucæ ſeparetur à mari Germanico. Jutiam ſeptentrionalem biſariam ſecat, Lemvicum & alia oppida rigans, versùs Wiburgum etiam labitur, & infrà Alburgum urbem in ſinum Codanum ſe exonerat.

Lyminis, oppidum Cappadociæ, exilio & morte Baſiliſci Imperatoris, eò juſſu Zenonis Imperatoris deportati, memorabile. Marc. Comi.

Lymira, urbs Lyciæ, ad Lymirum fluvium, apud oram littoralem, quæ Ptolemæo Limyra. Vide ibi. Me.

¶ Lyncaee, Macedoniæ urbs, teſte Heſychio.

¶ Lynceſtæ, populi, & Lynceſtis, regio Macedoniæ mediterranea, per quam Lynceſtis ſeu Lynceſtius fluvius decurrit, ac in Erigonem, teſte Plinio, excipitur: *Linceo* & *Lincon* nunc dici fertur. Ovidius lib. 15. Metamorphoſeon: Plin. Ptol.

Hunc fluit effectu diſpar Lynceſtius amnis. Liv.

Lyncos, mons Epiri, in Theſſaliæ confinio, Pindi pars. Strab.

Lyndus urbs fuit Rhodi inſulæ, clara, in ora auſtrali, Alexandriam versùs, adhuc *Lindo*. Vide Lindus.

¶ Lynius ſeu Leinius, *Leyne*, fluvius Saxoniæ inferioris. Oritur juxta Heiligenſtatum, in Eisfalia tractu; deinde per Brunſvicenſem Ducatum fluens, Gottingam & Eimbecam rigat, uti & Alfeldam: hinc ad Sarſtedam Innerſtium amnem recipit, & juxta Hannoveram & Neoſtadium fluens, paulò infrà in Alleram fluvium cadit.

¶ Lynx, Libyæ urbs, juxta Gadiram, teſte Stephano.

¶ Lyperus, Aſiæ minoris mons, in Bithynia, juxta Zipoerium urbem, Memnon.

Lypſia, *Leypſick*, urbs, emporium, & accademia Miſniæ, quæ Poetis Phylira. Vide Lupſurdum, (& *Lipſia*.)

¶ Lyra, *Liere*, oppidum probè munitum Belgii, in Brabantia, Niveſdum quibuſdam, ad Netham majorem fluvium. A Gallis *Lire* dicitur. 2. leucis diſtat à Machlinia in Boream, ferè 3. ab Antuerpia in ortum, & 5. à Lovanio; eſtq; versùs confinia ditionis Hollandicæ, ſed Hiſpanis ſubeſt.

¶ Lyrba, civitas Aſiæ minoris, ſuprà Cybiram. Vide Lyrope.

Lyrcæus; Lycæus Virgilio, mons Arcadiæ, ubi Lyrcæa urbs erat, teſte Pauſania, quem alii cum Calli- Strab. Plin.

ſimacho in Argia locant, (eoqne Inachum effluere ajunt, ex fonte Lyrcæo, teſte Strabone. Ovidius libro 1. Metamorphoſeon:

Coſitaque arboribus Lyrcaa reliquerat arva.

Scribitur & Lircæus.

¶ Lyricantus, *S Mathurin de l' Archant*, vicus Galliæ, in provincia Inſulæ Franciæ, & in Vaſtinienſi tractu & Diœceſi Senonenſi, 15. leucis à Lutetia diſtans in auſtrum, 2. verò à Nemorſio: locus fidelium peregrinatione celebris.

Lyris, fluvius Campaniæ. Vide Liris. Lucanus lib. 2.

Sarnus, & umbroſa Lyris per regna Maricæ.

Strab. Lyrneſſus oppidum fuit Troadis, licèt Philoſtratus Æolicum faciat, ab Adramyttio 80. ſtadiis diſtans, Thebis propius, inde 20. Eſt & Lyrneſus oppidum Ciliciæ, teſte Strabone & Quinto Curtio. Hinc Lyrneſſius nomen gentis. Ovidius in epiſt. 3.

Diruta Marte tuo Lyrneſſia mœnia vidi.

Plin. Lyrneſſus quoque, inſula parva Troadis, Sigæo promontorio, teſte Plinio, objecta. Virgilius libro 12. Æneidos:

Lyrneſſi domus alta, ſolo Laurente ſepulchrum.

¶ Lyrope, Ciliciæ aſperæ in Pamphylia oppidum, teſte Ptolemæo. Lyrba vocant interpretes.

Xeno. ¶ Lyſa, Arabiæ Petreæ urbs Ptolemæo, aliis Luſſa.

Ptol. Lyſias, *Crepa*, teſte Nigro, oppidum Peloponneſi, Arcadiæ, inter Plophim & Mantineam. Aliis *Londan*, oppidum vicinum.

Strab. Plin. Ptol. Lyſias quoque, urbs Aſiæ, in Phrygia magna, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Synnadenſi, inde in occaſum ſupra 25. mill. paſſ. diſtans, Connæ, Eucarplæ, Cercopiæque; finitima. Fuit & urbs Syriæ ejuſdem nominis.

Herod. Ptol. Lyſimachia, quæ & Hexamilium, *Hexamili* Sophiano, urbs Cherroneſi Thraciæ ad Iſthmum, in ora Helleſponti, contra Caridiam urbem exciſam, cui Lyſimachia, teſte Pauſania, ſuffecta eſt, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Heraclienſi, à Longis muris, ſeu Macrontico, 5. mill. paſſ. in auſtrum Callipolim verſùs. Fuit etiam urbs Ætoliæ, teſte Strabone. A Lyſimacho conditore nomen habet, auctore Pauſania.

¶ Lyſimachia urbs fuit Aſiæ minoris, in Æolide, quæ jam tempore Plinii deleta erat.

Thucyd. Theoc. Lyſimellia palus, *Pantanella*, teſte Aretio cum Fazello, palus Siciliæ, in agro Syracuſano, haud longè ab urbe diſtans. Scribitur etiam Lyſimilia unico *l*.

¶ Lyſinoe, civitas Aſiæ minoris, circa Pamphyliam, ut videtur apud Livium 38. & Polybium in fragmentis, fortè Lyſinia Ptolemæo.

¶ Lyſis, fluvius Aſiæ minoris, circa Pamphyliam, teſte Livio.

Plin. Ptol. * Lyſtra, urbs Iſauriæ, in Lycaoniæ confinio, Derbæ proxima, prorsùs everſa, (teſte Andrea Theveto, monſtratur locus nomen retinens antiquum) epiſcopalis olim ſub Iconienſi Archiepiſcopo, inde in occaſum ad 40. mill. paſſ. diſtans. (* In Græcis codicibus Αυσιρα in Seldeni manuſcripto Αυρα.)

¶ Lytæ, Theſſaliæ regiuncula fuit, circa Peneum fluvium, ubi poſtea Tempe, teſte Stephano.

Plin. Lytarmis promontorium, *wardhuſs*, teſte Ortelio, promontorium Scandinaviæ, in ora extrema Norvegiæ, ad Aquilonem, ubi arx Wardhuſia, à Bergis urbe regia 144. leucis in Boream Norvegicis, Germanicis verò ſupra 200.

¶ Lytarmis, promontorium aliàs Sarmatiæ, nunc Moſcoviæ, in ipſo confinio Aſiæ, ad oſtia Carambyces fluvii, *Oby*, & in Sarmaticum Oceanum excurrens, teſtibus Cluverio, Sanſone, & aliis. Diſtat 900. mill. paſſ. in ortum, à promontorio Boreali, *Cap de Noort* dicto, propè arcem *Wardhuſs*, & 500. mill. paſſ. etiam ad ortum, à faucibus maris Albi; diciturque nunc *Cap de Oby*, in Samojeda provincia Moſcoviæ Borealis.

¶ Lyxea, Acarnaniæ urbs, in Græcia, Stephano teſte.

M

Strab. Ptol. MACÆ, *Regno d' Ormus*, populi Arabiæ felicis, circa fauces ſinus Perſici incolentes, quorum regio Maceta Arriano dicitur, nunc Armuziæ regnum. Hæc regio nardum & myrrham fert.

Plin. Herod. Diod. Macæ item, & Maces, Macæi Ptolemæo cognomento Syrtitæ, populi Cyrenaicæ, circa Syrtim majorem ſiti; ſeu juxta Cinyphum fluvium, in Africa, teſte Silio libro 3.

Cinyphii didicere Macæ, ſqualentia barba
Ora viris.

¶ Macanitæ, populi Mauritaniæ Tingitanæ, teſte Ptolemæo. Lycop.

Macalla. Vide Macella. Heradidi.

Macara, (Vide Machara) oppidum Siciliæ, *Cittadella* hodie.

¶ Macara Lyciæ inſula eſt apud Stephanum ex Alexandri Periplo.

¶ Macarea, Arcadiæ urbs, in Peloponneſo, quæ Romanis Beata vocatur, ut tradit Stephanus.

¶ Macaria, *Mezua*, inſula eſt Africæ, in ſinu Arabico, & in ora Abexia, propè Erquicum urbem Æthiopiæ ſuperioris, teſte Sanſone.

Macaria (non Macharia, ut in Theſauro Linguæ Latinæ) *Jalines*, teſte Nigro, aliis *Macaria*, oppidum Cypri, in ora Boreali apud ortum, pagus nunc, inter Carpaſium & Ceranniam 8. & 9. mill. paſſ. diſſidens. Immo tota inſula ſic dicta. Ptol. Steph.

Macaria item palus eſt Atticæ, apud Marathonem oppidum, in qua maxima Perſarum pars Græcis navali & terreſtri pugna ſuperioribus, infeliciter ſubmerſa eſt, ut ea propterea adagio locum fecerit; nam quoties alicui malum imprecamur, *In Macariam abi*, ac ſi diceremus *Abi in malam rem*, dicimus, ut Pauſanias & Suidas cum aliis teſtantur.

Macaronneſos, arx Thebarum, in Bœotia. Herod.

¶ Macaſaria, *Macaſar*, inſula perampla Aſiæ, in mari Indico, quæ aliter *Colobes* dicitur. A ſeptentrione in meridiem extenditur, inter Moluccas inſulas ad ortum, & Bornei inſulam ad occaſum, aliquando etiam ſub Moluccis comprehenditur: ejus longitudo à Borea in auſtrum eſt 200. leucarum Francicarum circiter, latitudo autem in aliquot locis eſt 100. leucarum. In ea ſunt ſex regna, nempè Macaſaria, *Macaſar*, Cionum, *Cion*, Sanguinum, *Sanguin*, Cauripanum, *Cauripana*, Getiganum, *Getigan*, & Supara, *Supara*. Urbes autem præcipuæ hujus inſulæ ſunt Macaſaria, *Macaſar*, & Bantachaja, *Bantachaja*. Ejus ora auſtralis valdè frequentatur ab Anglis & Batavis.

¶ Macaſar, *Macaſar*, urbs ampla Indiæ, inſulæ Macaſariæ caput, cum portu in ora auſtrali inſulæ. Emporium eſt celebre, & regni cognominis præcipua. 35. leucis diſtat à Bantachaja in auſtrum circiter. Ejus Rex nuper, inſigni clade affectus fuit à Batavis in illis partibus degentibus.

¶ Macaum ſeu Amacaum, *Macao*, urbs Sinarum, in inſula parva Oceani orientalis, in ora littorali Cantoniæ provinciæ, inter Aynanum inſulam in Africum & Formoſam inſulam ad Cæciam. Emporium eſt celebre & dives; ejuſque incolæ pro majori parte ſunt Luſitani. Suberat anteà Regi Portugalliæ; ſed anno 1668. à Sinarum Imperatore expugnata fuit, ipſique etiamnum ſubeſt.

Mace, *Mautniez*, teſte Lazio, oppidum Norici, in Auſtriæ Carinthiæque confinio, nunc pagus, qui Gabrumagum Antonino putatur, inter Candollicam urbem Carinthiæ, & Laureacum urbem Auſtriæ in Boream occurrens, quaſi 20. leuc. Steph.

Macedo, & Macedones, populi Macedoniæ, à Macedone Deucalionis filio dicti. Ovidius in Ibin. Strab. Plin. & al.

Ut Macedo rapidis icta eſt cum conjuge flammis.

Macedonia, regio Europæ ampla, inter Jonium ad occaſum & Ægæum mare ad ortum periſtricta, Epiro, Achajæ, Theſſaliæque ad meridiem continis, ad Boream verò Myſiæ ſuperioris, Scardo Orbeloque montibus interſitis cum Thraciæ particula. Ea etiam vulgò apud literatos *Macedonia* dicitur. Pars occidua *Albania*; pars ad ortum *Jamboli*; Auſtralis verò *Comenolitari* apud Caſtaldum. Olim Pæonia, Mygdonia, & Æmonia, teſte Livio, Emathia teſte Plinio, Edonia & Pieria, teſte Solino, Macetia, teſte Stephano & Heſychio. Quæ nomina, ultimo excepto, nunc partes illius ſignificant. Urbes illius quondam claræ, Dyrrachium, Theſſalonica, Amphipolis, Heraclea, Philippi, Ædeſſa, Pella, Berrœa, Caſſandrea. Populi Macedones. Hinc Macedonicus nomen gentis, ut Macedonicum mare Livio, quod oram circa Canaſtræum promontorium alluit. Macedonicus ſinus Plinio idem cum Thermaico, & Oroſio idem cum Pelaſgico. De ea Arat. lib. 2. Caſ. Plin. Strab. & al.

Veſcitur eſuriens Macedonia, perque ſeporis.

¶ Ma-

¶ Macedonia, *la Macedoine*, regnum fuit amplum, in Græcia, cujus partes fuere etiam Theſſalia, Epirus, & aliquando Thracia. Macedonia propria dividebatur in quatuor partes præcipuas, ſub quibus provinciæ erant ſeu regiunculæ viginti ſex. Nunc autem etiamnum dividitur in quatuor partes, nempè *Jamboli*, quæ olim Macedonia prima & ſecunda; eſtque magis ad ortum inter Thraciam & ſinum Thermaicum: *Macedonia*, quæ aliàs Macedonia propria ſeu tertia, inter montem Scardum ad Boream & Theſſaliam ad auſtrum, & ad occaſum ſinus Thermaici: *Comenolitari*, quæ pars Macedoniæ tertiæ, & aliqua pars Theſſaliæ, inter Macedoniam ad ortum & Albaniam ad occaſum: & *Janna*, quæ pars maxima Theſſaliæ, & versùs meridiem. Albania autem, quæ aliàs pars erat Macedoniæ, in præſenti regnum eſt ſeparatum. Macedonia nunc tota ſub eſt dominio Turcarum cum eius partibus & annexis.

Urbes Macedoniæ hujus temporis:

* Achrida, (*l' Ochrida.*)
Ædeſſa, (*Vodena.*)
Albanopolis, (*Albanopoli.*)
Alectryopolis, epiſcopalis, ſub Philippis, (*Alectrofori.*)
Amphipolis, (*Emboli.*)
Apollonia, (*Eriſſo.*)
Apollonia altera. Vide Serræ.
* Aulon, (*la Valona.*)
* Berrœa, (*Veria.*)
Candavia, (*la Canovia.* Regiuncula eſt, non urbs.)
Caſandrea, (*Caſſandria.*)
Caſtoria, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Achridenſi, (*Caſtoria.*)
Chriſtopolis, anteà Neapolis, nunc metropolis, (*Chriſtopoli.*)
Citrum, (*Chitro*)
Daulia, (*Eladaſagni.*)
Deborus, (*Dibrii.*)
Derre, (*Deterra.*)
* Dyrrachium, (*Durazzo.*
Elyma, (*Canina.*)
* Eribœa, (*Croja.*)
Gazorus. (Vide Alectryopolis.)
Heraclea, epiſcopalis, gemina: una Sintica, (*Cheſeja*, altera *Xenoxua.*)
Hicriſſus (quid ſit non conſtat.)
Hormia, (*Coria.*)
* Juſtiniana prima. (Vide Achrida.)
(Lariſſa, (*Larizza.*)
Lete, (*Lita.*)
Liſſus, (*Aleſſio.*)
* Lychnidius. (Vide Achrida.)
Myeza, (*Lagoviſchio.*)
Neapolis. (Vide Chriſtopolis.)
Oeſyma, (*Cavalla.*)
Pella, (*Joniza.*)
Philippi, (*Filippi.*)
Rentena (quid ſit non conſtat.)
Scampes, (*Scampi.*)
Scotuſa, hodie, epiſcopalis, (*Scotuſa.*)
* Scupi, (*Scopia* & *Uſchub.*)
Serræ, (*Ceres.*)
* Theſſalonica, (*Salonichi.*)
Zachniæ.

Plin. Macedonum portus, locus in ora Carmaniæ, ad fretum ſinus Perſici, ubi Armuzum promontorium.

Polyb. Steph. Macella, Macalla Lycophroni, *Strongoli*, teſte Barrio, urbs magnæ Græciæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Sibereno, in ora Calabriæ ulterioris, inter Crotonem ad meridiem 8. & Chrimiſſam, ad Boream 16. mill. paſſ. Hinc Macellæus nomen gentis.

Prov. Rom. Macerata, urbs Piceni recens, non obſcura, epiſcopalis, & accademia, poſt Ricinæ urbis excidium una cum Ricineto extructa, media inter Lauretum & Tollentinum, 10. mill. paſſ. utrinque diſtans. De ea quidam Poeta libro 3. Itinerarii:

Ardua qua ſaxo colitur Macerata vetuſto.

¶ Macerata, *Macerata*, urbs eſt ampla Piceni ſeu Marchiæ Anconitanæ, in colle, juxta Chientum fluvium, & propè ruinas Helviæ Recinæ. Ejus epiſcopatui unitus eſt epiſcopatus Tolentinus, & ambo ſub Archiepiſcopo Firmano. Diſtat 10. milliaribus à Tolentino in ortum, 15. autem a Laureto & ab ora ſinus Veneti in Africum, ſub dominio Summi Pontificis.

Maceſtus, *Megiſto*, teſte Ortelio, fluvius Myſiæ, in Aſia, in Rhyndacum influens. *Strab. Ptol.*

Machæra, fluvius Africæ, apud Carthaginem fluens. *Polyb.*

Machærus, oppidum ſeu caſtellum Iudææ, apud Iordanem fluvium & Aſphaltitem lacum, in Arabiæ petrææ confinio, dirutum, ab Hieroſolymis ad 40. mill. paſſ. in ortum. *Plin. Steph. Joſeph.*

¶ Macherus caſtrum fuit Judææ, quod apud Jordanem fluvium & lacum Aſphaltitem ſitum, duodecim horarum itinere versùs orientem diſtat ab Hieroſolyma; & ibi capite minutus eſt S. Joannes Baptiſta anno 31. à Chriſto nato, ut pluribus probat Baronius.

Machara, Macara Heraclidi, *Macari* vel *Machari*, & *Cittadella*, teſte Fazello, urbs Siciliæ exciſa in ora, inter Syracuſas 32. & Pachynum promontorium 8. mill. paſſ. *Cic.*

¶ Machara ab aliis dicitur Imachara, incolæ Imacharenſes & Acharenſes Ciceroni, & Cluverio teſte, nunc eſt *Traina*, oppidum in meditullio Siciliæ, intra montes, in valle Dæmone, 40. milliaribus diſtans à Catania in occaſum Panormum versùs.

Machela, *Mechelen* pagus in Belgio, circa Trajectum ad Moſam, vix milliario diſtans. *Turec.*

¶ Macianum, *Machian*, inſula parva Aſiæ, in mari Indico, & una ex Moluccis ſtrictè ſumptis, versùs Gilolum inſulam, ſub dominio Batavorum, inter inſulam Motiræ ad Boream & Bachianum ad auſtrum.

Machicolium, *Machecou*, oppidum eſt Galliæ, in Britannia minori, vix 3. leucis à mari Aquitanico ſeſtque caput regiunculæ, vulgò *le Duchè de Retz* dictæ, una leuca à confinio Pictavenſis provinciæ, 5. a Ligeri fluvio in auſtrum, & 10. à Nannetis in Africum.

¶ Machicorum tractus, *pais des Machicores*, provincia Madagaſcariæ inſulæ, versùs partem Auſtralem & Ampatres populos, ubi aliquot coloniæ Francorum à paucis annis.

Machlinia, quæ & Malina, *Machelen*, vel *Meckelen* Belgis & Germanis, *Malines* Gallis, Hiſpanis, & Italis, urbs Belgii præclara, metropolis Brabantiæ, media inter Antuerpiam, Lovanium, & Bruxellas, 4. leucis, trigonum æquilaterum cum Bruxellis & Lovanio faciens, urbs archiepiſcopalis à Paulo IV. Pontifice Maximo, Philippo II. Hiſpaniæ Rege & Belgii domino curante, effecta. De qua lib. 4. Itinerarii Germanici ſic: *Scrip. Belg.*

...primo ergo die Maclinia dives.
Oſtenditque locum, reliquis ubi jura Brabantis.
Dant proceres.

¶ Machlinia, *Machelen* incolis, urbs eſt ampla Belgii, ad Dylam fluvium, in Brabantia inſerta; ſed tamen regiuncula adjacens, dicta Machlinienſe dominium, provincia eſt Belgii. Media ferè eſt inter Antuerpiam ad Boream & Bruxellas ad auſtrum; ſubeſtque dominio Hiſpanorum. Dicitur etiam Mechlinia.

Machlyes, qui & Androgyni, teſte Plinio, quaſi utrumque ſexum habentes, populi Africæ circa Syrtim, Lotophagis, & Maxybus ad Tritonem fluvium finitimi, Machyni Ptolemæo. *Herod. Plin.*

Machmas, *Barra*, & *Birra*, teſte Brochardo *Birn* aliis, oppidum Palæſtinæ, & caſtrum Templariorum in Judæa, ab Hieroſolymis 12. mill paſſ. diſtans in Boream, Garizim montem versùs 15. *Bibl.*

¶ Machorbæ, Arabiæ felicis portus versùs ortum, teſte Plinio.

Macidos, Madytos Xenophonti, *Maiton* & *Maitos*, teſte Leunclavio, urbs Cherroneſi Thraciæ, olim epiſcopalis ſub Heracleenſi Archiepiſcopo, a Callipoli 23. mill. paſſ. in meridiem, apud Seſtum, a quo 2. mill. diſtat, nunc metropolis. Sunt qui Maciſtos [illegible] ſed hæc oppidum fuit Elidis vel Arcadiæ, in Peloponneſo. *Mel.*

Maciſtos. Vide Macidos.

Maclovium, ſive Macloviopolis. S. *Malo*, urbs Galliæ Celticæ, in ora Britanniæ Borealis, a Rhedonibus 14. leucis in Boream, a Brioceni urbe 6. in ortum, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Turonenſi, olim Aletha, & Aletum. Vide ibi. *Strab. Prov. Rom.*

¶ Ma-

¶ Maclovium, *S. Malo*, urbs eſt parvi circuitus, ſed munita & dives, emporiumque celeberrimum, cum portu capaci. Eſt in inſula parva S. Aaronis dicta, vix à continente ſeparata, & ipſi ponte juncta. Crevit ex ruinis Alethæ, & 16. leucis diſtat à Briocenſi urbe, & quatuor à Dola in Circium: hinc periti nautæ.

¶ Macna, Arabiæ felicis urbs, teſte Ptolemæo.

¶ Macocum, *Macoco*, regnum peramplum Atticæ, in Æthiopia ſuperiori, cui decem alii Reges ſubſunt. Diſtat 250. milliaribus Germanicis à regno Congi, verſùs partem ſeptentrionalem fluvii *Zaire*. Ei adjacet à ſeptentrione regnum Mujaci, cum quo perpetuum ferè gerit bellum, & ad Euroboream ei vicinus eſt Rex Giringbomba, teſte Iſaaco Voſſio in ſua diſſertatione de fontibus Nili.

Ptol. Lib. Nic. Macodama, Macomades Antonino, *Macres*, teſte Moletio, urbs Africæ, ad Syrtim parvam, inter Theænas & oſtia Tritonis. Non *Mahometta*, ut ſcribit Ortelius, quæ Hadrumetum putatur.

Ptol. Macolicum, *Malekin* Mercatori & aliis, & *Malck* vel *Malc*, urbs Hiberniæ, ad Syneum fluvium, à Lymmerico ad 25. mill. paſſ. in Boream verſùs Alonem, circa Hiberniæ umbilicum.

Ptol. Macomada, (Vide Macodama; ſic enim in codice Græco legitur) urbs epiſcopalis Africæ olim ſub Archiepiſcopo Carthaginenſi, nunc pagus apud oſtia Tritonis & Theænas.

Ant. Macomadæ, Calumacuma Ptolemæo, *Mecellata* Marmolio, *Meſurata* Moletio, oppidum Africæ, ad initium Syrtis magnæ, & apud Aſpidem oppidum, à Lepti magna 220. mill. in ortum. (*Vicus eſt tenuis cum parva turri*.)

¶ Macopſiſa, urbs Sardiniæ inſulæ, teſte Ptolemæo.

¶ Macoraba, Arabiæ felicis oppidum apud Ptolemæum.

Strab. Plin. Macra, Macralla Ptolemæo, fluvius Italiæ, Liguriæ terminus, illam ab Hetruria diſtinguens, ad cujus oſtia Luna urbs jacet, ex Apennino monte ſeu ex Apuanis montibus oriens, & in mare Liguſticum, ſeu Tyrrhenum (ibi enim unum deſit, & alterum incipit) ſeſe effundens, inter oſtia Vari ad occaſum 211. & oſtia Tiberis in ortum 284. mill. paſſ. teſte Plinio, *Magra* vulgò. Ejus meminit Lucanus libro 2.

Culta Siler, nullaſque vado qui Macra moratur.

¶ Macra, *la Magra*, fluvius eſt Italiæ, in Liguria, illam ab Hetruria ſeparans. Oritur in limite Ducatus Parmenſis; & poſteà juxta Apuam labitur; deinde auctus Verra, Ula, aliiſque minoribus amnibus, tractum Vallem Macræ ab eo dictum rigat; & per ditionem Genuenſem fluens, paulò infrà Serezanam in mare Mediterraneum ſe exonerat.

Plin. Macra item Plinio inſula maris Myrtoi, apud Eubœam, à qua avulſa eſt, teſte Plinio, Atticæ etiam proxima, à Sunio illius promontorio 60. ſtadiis diſtans, circuitu totidem, apud Helenam inſulam 2. mill. paſſ. *Macroniſi*.

¶ Macranum, *Macran*, Perſiæ provincia, verſùs mare Indicum & confinia Magni Mogolis. Dicitur etiam *MeKran*, & ab aliis *Gnteche Maqnerona*; eſtque pars Caramaniæ antiquæ, uti & nunc etiam pars orientalis regionis *Kirman* dictæ, ſub dominio Perſarum. Habet ad Boream Sigiſtaniam provinciam, ad meridiem mare Indicum, ad occaſum Caramaniam propriam, & ad ortum Sindam regionem. Principes habet ſub clientela Regis Perſarum. Urbem habet Macranum dictam, *Macran*, ut quidam tradunt; & ejus præcipuus portus *Guadel* dicitur, verſùs mare Indicum.

Strab. Macras, campus Cœleſyriæ, qui *Marzi* hodie, teſte Nigro, nominatur.

Plin. Macria, inſula parva Rhodiorum.

Plin. Macris, *Magri* ex tabulis recentioribus, inſula Cariæ, in mari Rhodenſi, apud Caunum urbem maritimam.

¶ Macris ſinus, *Golfe de Macre*, ſinus eſt maris Mediterranei, in ora Lyciæ, propè Macram urbem, & inter Lyciam & Rhodum inſulam. Dicitur aliter Glaucus ſinus. Vide ibi.

Macris etiam ob ejus longitudinem dicta eſt Eubœa inſula, teſte Strabone & Plinio, ſicuti & Chios.

Plin. Mel. Sal. Macrobii, populi Africæ, in Meroe inſula, teſte Mela, & in Æthiopia ad ſolis ortum, teſte Plinio, ſic ob vitæ longitudinem dicti. Hyperborei etiam populi Macrobii dicti, teſte Euſtathio, ob eandem cauſam. Sicuti, & Æthiopes ad Oceanum Atlanticum incolentes à Dionyſio Afro nominantur, & ab Orpheo in Argonaut.

Venimus ad dites, omnique ex parte beatos.
Macrobios.

Macrocephali, populi Cappadociæ, circa Ceraſuntem urbem incolentes; ſic à capitis longitudine dicti. Plin. Mel.

¶ Macrocremnii montes circa Iſtrum & Tyram fluvios, teſte Plinio.

Macrones, populi Cappadociæ extremi, circa Abſarum oppidum & fluvium in Colchidis & Armeniæ majoris confinio incolentes: quos Valerius Flaccus libro 5. Argonaut. memorat. Xenop. Strab. Plin. & al.

Moſſynici, vos & ſtabulis Macrones ab altis.

Macrontichos, hoc eſt, Longus murus, *Macri* ex tabulis recentioribus, urbs Thraciæ, in ora Propontidis, inter Rhædeſtum & Pactyam, à Lyſimachia 5. mill. paſſ. in Boream, ab ore Ponti 150. à Doriſco 122. in ortum, olim epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Heracleenſi, poſteà metropolis cum Xanthia & Peritheorio urbibus proximis effecta. Suidas eam à Byzantio 60. mill. paſſ. diſtare ſcribit, cùm duplo ferè intervallo abſit. Plin. Ptol.

Macrynius, mons Ætoliæ maximus, apud Chalcidem oppidum. Plin.

¶ Mactarum, Africæ propriæ urbs, teſte Divo Auguſtino.

Mactorium, *Mazarino*, teſte Aretio, oppidum Siciliæ mediterraneum, apud oram Auſtralem, & Narum urbem: cui Thomas Fazellus contra dicit, inter Plutiam & Cacyrum illud fuiſſe aſſerens. Herod. Steph.

¶ Mactorium, oppidum Siciliæ, vix 18. milliaribus, ab ora Auſtrali diſtans. Nunc eſt *Mazarino*, caſtrum in colle, Comitatus titulo clarum, gentis Brancifortiæ, Brietio & Aretio teſtibus; eſtque inter Gelam fluvium ad ortum & Hymeram fluvium ad occaſum. Sunt tamen qui credant eſſe *Butero*, caſtrum magis ad auſtrum.

Macynia, Macyna Plutarcho, oppidum Ætoliæ, quod & Macrynium, ad Macrinium montem, Chalcidi oppido proximum. Strab.

¶ Madagaſcar ſeu Madagaſcaria, *Madagaſcar*, inſula perampla Africæ, in Oceano Æthiopico, incolis *Madecaſſe*, Gallis *l'Isle Dauphine*, Luſitanis *l'Isla de S. Lorenzo*, Arabibus *Sarandib*. Ptolemæo Menuthias dicta, & Plinio Cerne. 90. aut 100. leucis Gallicis diſtat ab ora Africæ in ortum. Eſt ex præcipuis inſulis totius orbis, utpotè extenſa à gradu 11. latitudinis auſtralis uſque ad gradum 25. ejuſdem latitudinis; ſed ab ortu in occaſum multò minor eſt. Nullæ ſunt urbes in tota inſula Madagaſcaria, ſed tantùm pagi, uti etiam à paucis annis aliquot coloniæ & arces Francorum verſùs partem meridionalem inſulæ; ubi vertit in ortum, nempè arx Delphina, *le Fort Dauphin*, arx Anoſſia, *Anoſſi*, arx ſinus S. Auguſtini, *le Fort de la baye de S. Auguſtin*, & aliquot aliæ coloniæ minoris notæ in illis partibus, uti in inſula Sanctæ Mariæ ei adjacente. Dividitur autem tota inſula in plures provincias, ex quibus à Francis detectæ ſunt in parte auſtrali Carcanoſſia, *Carcanoſſi*, Ampatrum tractus, *le pais des Ampatres*, Machicorum tractus, *le pais des Machicores*, Carembola, *Carembou'e*, Mahafalia, *Mahafale*, & Matatania, *le pais des Matatanes*. Sed provinciæ Boreales hactenus incognitæ ſunt. Hanc inſulam pluribus deſcripſit Stephanus Flacurtius.

¶ Madalara, Arabiæ felicis urbs, teſte Ptolemæo.

¶ Madaſumma, Africæ propriæ urbs aupd Antoninum, Maduſſama alibi idem legit, Madyſſumma eſt victori Uticenſi.

Madaura, Madurus Ptolemæo, *Maduro*, teſte Ortelio, urbs Africæ olim epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Carthaginenſi, inter Numidiam & Getuliam, ac inter Tebeſcam & Ammædaram urbes, patria Apulæi: ubi olim literarum gymnaſium, ad quod Divus Auguſtinus ſe contulit. Plin.

¶ Madaura, *Madara* quibuſdam, urbs fuit Africæ propriæ dictæ, mediterranea, inter Hipponem & Lambæſam ad 60. mill. paſſ. diſtans, Cirthæ propior, nunc pagus tenuis.

¶ Madera, *l'Isle Madere*, inſula maris Atlantici, ſub dominio Luſitanorum, in Africa, aliàs Cerne Atlantica dicta fuit, teſte Sanſone. Detecta fuit anno 1420. à Joanne Gundiſalvo; ejuſdem longitudo eſt 25. leucarum, circuitus autem 60. circiter. Ejus primaria urbs eſt Fungalia. Sunt etiam in ea oppida Moncrixum & Fanum Sanctæ Crucis, cum 36. Parœciis; & in ejus viciniis eſt inſula Portus Sancti.

Madera, *Madera*, fluvius, qui & *Cayano* dictus. Ori-

Oritur in America meridionali & in confinio Peruviæ, verſùs Argenteam urbem ; & deinde poſt longum curſum in Amazonium fluvium ſe exonerat infra Cajanam provinciam, teſte Petro Texeira.

¶ Maderaſpatanum, *Maderaſpatan*, urbs regni Narſingæ, in ora Coromandelis & ſinus Gangetici, cum portu & arce S. Georgii dicta, ſub dominio Hollandorum ab aliquot annis.

Script. Gall. Maderiacum, quòd & Maceriæ, oppidum Galliæ Belgicæ, in Campania & Comitatu Reteſenſi, ad Moſam fluvium, inter Retelam 7. & Bullonium ad ortum 5. leucis, *Maſieres*, à Rhemis 14. in ortum & Cæciam, Vide Magetrobia.

¶ Maderiacum, ſeu Meceriæ, *Mezieres*, urbs eſt Campaniæ provinciæ, in Gallia, ſatis munita, à Moſa fluvio ferè circumdata, vix dimidia leuca diſtans à Carolopoli & ab arce montis Olympi, 4. infrà Sedanum in occaſum, totidem à Rupe Regia in Eurum, 3. tantùm à confinio Ducatus Luxemburgenſis, 6. à Bullonio, 8. à Retelio, & 16. à Remis in Cæciam; eſtque ſatis culta.

Ptol. Maddia, *Chipiche*, teſte Moletio, oppidum Colchidis, in Iberiæ confinio.

Ex Iti. Antiq. Madiæ, *la Samogia*, vicus Æmiliæ, in agro Bononienſi, medio itinere inter Bononiam & Mutinam occurrens, & utrinque 10. mill. paſſ. diſtans.

¶ Madiama, Arabiæ felicis urbs apud Ptolemæum.

Bibl. Madianitæ, Mandianitæ Stephano, populi Arabiæ petrææ, in Palæſtinæ confinio, quorum regio Madian; *Salaboni* hodie, teſte Theveto, dicti.

Ptol. Madiſanites ſinus, *Golfo di Sandra*, teſte Ortelio, ſinus Arabiæ felicis, ſinus Perſici pars, apud Coromanidem urbem, in Arabiæ deſertæ confinio.

Ptol. Madoce, *Aden*, teſte Joanne Barroſio, urbs Arabiæ felicis, emporium, & regia, extra fauces ſinus Arabici ad 30. leucas Hiſpanicas. Aliis *Menden*, urbs ejuſdem oræ, quod veriſimilius videtur.

¶ Madritum, *Madrid*, urbs Hiſpaniæ perampla, & ſedes regia, ad amnem *Manzanares* dictum, in Caſtella nova. Crevit ex ruinis Mantuæ Carpetanorum, nunc *Villa Manta* dictæ, vix 1. leuca ab ea diſtantis. Gaudet palatio regio, & creſcit in dies. Diſtat 7. leuc. ab Eſcuriali in ortum, 12. à Toleto in Boream, & 5. à Compluto in occaſum; eſtque in regiuncula Algarria dicta, ſed ſine muris, edito ſitu elata.

¶ Madura, *Madurè*, urbs Indiæ intra Gangem, forſan Modura dicta ab antiquis; ſatis ampla & culta, aliàs ſub dominio Regis Biſnagariæ, nunc paret proprio Principi, *Naique de Madurè* dicto, cum provincia adjacente ſatis ampla, inter Malabariam ad occaſum & orem Piſcariæ ſeu fretum Manarium ad ortum; eique ſubeſt ora Piſcariæ, ex qua magnos proventus recipit. Sed clientelaris eſt Regis Biſnagariæ. Ei etiam ſubeſt Manaria inſula. Urbs ipſa Madura ſedet ad radices montium, & 60. mill. paſſ. diſtat ab ora freti Manarii in occaſum.

Tab. Peut. Madus, *Maidſton*, teſte Camdeno, oppidum Albionis in Anglia, inter Londinium 28. & Rium in ora meridionali 20. mill. diſſitum.

Xenop. Madytos, Madyta numero plurali Balſamoni et libro Conciliorum, *Maicon*, urbs Cherroneſi Thraciæ metropolis, proxima Seſto. Vide Maciſtos in Macidus. Ortelius cum Theſauro Linguæ Latinæ citat Ptolemæum, apud quem haud reperitur. Sed et Maciſtos urbs Arcadiæ fuit, à Madyto diverſa.

Strab. Plin. Xenop. Mæander, Mæandros Ptolemæo, *Madre*, fluvius ingens Aſiæ, in Phrygia magna, ex Aulocrene fonte oriens; obliquèque adeò fluens, ut in ſeipſum recurrere videatur, 600. flexiones faciens, teſte Dione Pruſæo (unde gyri Mæandri dicuntur.) Gariam ab Jonia ſeparat, ac mare inter Heracleam et Miletum ſubit. Populi Mæandrini. Ovidius libro 9. Metamorphoſeon;

Filia Mæandri toties redeuntis eodem.

Mæandri non ſolùm pro variis flexibus, ad Mæandri fluvii ſimilitudinem, ſed etiam metaphoricè pro conſiliis vafris et obliquis, proverbiali figura, ſumuntur; uti apud Ciceronem in Piſonem, et apud Prudentium in hymno ante ſomnum.

O tortuoſe ſerpens,
Qui mille per Mæandros
Fraudeſque flexuoſas
Agitas quieta corda.

Unde à flexibus fluvium hunc nominatum tradunt à Græcis.

Mæandria, oppidum Epiri, in mediterraneis, quod *Alandriana* à Pineto indigitatur, Ceſtræ finitimum. *Plin.*

¶ Mæandrinos populos habet Dictys Cretenſis, in Aſia minori, circa Mæandrum fluvium.

¶ Mæandris, mons Indiæ extra Gangem, teſte Ptolemæo. *Plin.*

Mæandropolis, quæ & Mæandrus Stephano, oppidum Cariæ, ad Mæandrum fluvium, *Madre*, quo nomine etiam fluvius nominatur. *Dion.*

Mæatæ, populi Albionis, apud Vallum, quod Scotiam ab Anglia dividit; quorum regio Laudonia (*Lauden* vel *Lothien*) dicitur, Lhuydo teſte, in Scotia. Sed Camdeno eſt * Northumbriæ, *Northumberland*, in Anglia, apud fines Scotiæ. Montes aſperos incolunt acquæ indigi, ac campeſtria deſerta, paluſtriaque ſine urbibus & domibus, nudi incedentes, fabis veſcentes. *Plin. Steph.* Mæatæ aliis ſunt populi Scotiæ, in Angliæ confinio, in ora orientali, apud Vallum Severi Imperatoris, quorum regio Marchia nunc dicitur, vulgò *the Mers* & *Merch*, cujus urbes ſunt Coldana & Bervicium. (* Camdenus Northumbros inter Mæaras ponit.)

Mædi, Medi Straboni & Livio, populi Thraciæ, in Myſiæ & Macedoniæ confinio, quorum regio Media apud eoſdem, Medica Ptolemæo, ubi Pantalia urbs erat.

¶ Mædi populi fuere Thraciæ cis Rhodopen montem, *Mel.* quorum regio ſeu provincia Medica dicitur ſeu Græcia Macedonica quibuſdam, verſùs oram maris Ægæi, inter Arderam ad ortum & ſinum Strimonicum ad occaſum, longè à Mœſia in meridiem. Ejus urbes fuere Oeſima & Doperus.

¶ Mænala, Hiſpaniæ oppidum, juxta Malacam Straboni & Avieno.

¶ Mænalia, Galatiæ oppidum, in Aſia minori Thucydidi & Stephano, regionis nomen eſt, in qua Cyphreſtus urbs. *Plin.*

Mænalius, Menælæus Livio, Mænalus Plinio, Mænalius Vibio Sequeſtri, mons Arcadiæ celebris, apud Tegæam urbem, ubi Mænalus oppidum, teſte Strabone, & Mænalis ora Ovidio, & Mænala urbs Virgilio numero plurali, & Mænalus mons eidem Virgilio, unde Mænalius nomen gentis. Virgilius lib. 3. Georgicorum;

Panovium cuſtos, tua ſi tibi Mænala curæ. *Ptol.*

Idem in Bucolicis Ecloga 8.

Incipe Mænalios mecum, mea tibia, verſus.

* Mænariæ, inſulæ parvæ maris Balearici, Palmæ urbi majoris Balearis vicinæ. Mænaria quoque Plinio inſula maris Tyrrheni circa Corſicam, quæ Dalechampio *Mellora* vel *Melora* putatur; ſed hæc Liburno portui proxima eſt, inde 5. mill. paſſ. recedens, à Corſica ad 60. (* Meraria in quibuſdam exemplaribus.) *Strab. Plin. Ptol.*

¶ Mænaria, inſula maris Tyrrheni, nunc *la Mallora* dicitur; eſtque inſula parva admodum, ſeu veriùs ſcopulus parvus, vix apparens; ante Liburnum, 5. milliaribus ab eo in occaſum diſtans.

Mænomena, montes Sardiniæ, qui Inſani Livio & Floro dicuntur, nunc *Canelle*, teſte Ortelio, qui tamen in codice Ptolemæi Græco deſiderantur. *Ptol.*

¶ Mænomena ſeu Mænomeni, montes Sardiniæ ſunt, in parte Boreali inſulæ, verſùs Corſicam; ibique per mediam inſulam currunt. Dicuntur etiam Inſani montes: quorum plerique veterum meminere.

Mæon pagus erat Hetruriæ apud Polymartium: cujus ager adhuc *Meana*, ſeu *Meona* nominatur, D. Anſelmo celebris: qui *S. Anſelmo di Meone* cognominatur.

Mæoniæ, Meonia Herodoto & Dionyſio, regio Aſiæ, quæ & Lydia dicitur; in qua Sipylus mons & Sardes metropolis. Hinc Mæonius nomen gentis. Virgilius libro 10. Æneidos:

Mæonia generoſe domo; ubi pinguia culta
Exercentque viri.

Et Ovidius libro 6. Metamorphoſeon:

Tum cum Mæoniam virgo Sipylumque colebat.

Mœotæ, Mæotici Plinio, Melæ, Mæetæ Herodoto, *Tartari* Nigro, populi Sarmatiæ Europææ, circa Mæoticam paludem ad occaſum incolentes, inter Iſthmum & oſtia Tanais.

¶ Mæotæ populi fuere Sarmatiæ Aſiaticæ, circa Mæotidem paludem ad auſtrum, inter oſtia Tanais fluvii & Boſphorum Cimmerium. *Polyb. Plin.*

Mæotis palus, Mæetis Herodoto, Mæotius lacus Plinio, Scythica ſtagna Columbano, Cimmeriæ paludes Claudiano, palus maxima Sarmatiæ, Ponti Euxini *Strab. & al.*

ma-

mater, teſte Dionyſio, longa inter Tauricam Cherſoneſum & oſtia Tanais 300. mill. paſſ. circuitu patens 8000. ſtadiis, teſte Polybio, cum Strabone. In eam Tanais flumen a ſeptentrionibus influit. Inter utramque Sarmatiam ſita, variè nominatur; *Mare delle Zabacche*, *Mare della Tana*, & *Mar Bianco* Italis, *Carpa'ue*, *Mar el Azach* Arabibus, teſte Rhamuſio. Hinc Mæotius, et Mæoticus nomen gentis. Virgilius lib. 3. Georg.

At non, qua Scythiæ gentes, Mæoticaque unda.

Valerius Flaccus libro 4.

-quantoſque ſinus Mæotia laxent

Æquora.

Inſignis error eſt in Theſauro Linguæ Latinæ, hanc paludem apud oſtia Phaſidis fluvii locantis; cum ſit ante oſtia Tanais.

Mæotis palus, aliàs Temerinda accolis, id eſt, mater maris, nunc *Limen* ſeu *Mar de Zabacche* et *de la Tana*, ſinus eſt ampliſſimus ſeu potiùs mare Sarmatiæ, inter Europam & Aſiam per Boſphorum Cimmerium connectitur cum Euxino, et à Buge palude ſeparatur Zenonis Cherſoneſo. Ejus circuitus eſt 600. mill. paſſ. circiter. Habet ad occaſum Tauricam Cherſoneſum, et Sarmatiam Europæam ad Boream, Sarmatiam autem Aſiaticam ad ortum et meridiem. Cauſa autem quòd palus dicitur, eſt quia adeo humilis eſt, ut plurimis in locis nonniſi ſcaphis et minoribus navigiis navigari poſſit, et vix naves opportunitatem habent figendi anchoras in mari, cùm 40. mill. paſſ. diſtent ab ora littorali pleriſque in locis, ut mihi narrarunt nautæ periti, qui illas partes luſtrarunt hiſce ultimis temporibus: & uſq; in hodiernam diem nulla majora admittit navigia. Mæotis autem palus eſt inter Tartariam minorem ſeu Precopenſem & Circaſſiam regionem Aſiæ. Sed ejus ora littoralis versùs Boream tota ferè inculta & deſerta jacet.

¶ Mæreum fretum, *Deſtroit de le Maire*, fretum Americæ meridionalis, a Jacobo *le Maire* Batavo primùm detectum anno 1616. 25. Januarii, inter Terram Ignium & Magellanicam ad occaſum, ubi Mauritii tractus, & Statuum inſulam ad ortum, ad meridiem & ortum freti Magellanici. Dicitur fretum S. Vincentii ab Hiſpanis, ſed id tantùm ex invidia; eſtq; per illud facilis tranſitus ex mari Braſilico in mare Pacificum; cum difficilis & periculoſus ſit admodum per Magellianicum fretum. Dicti freti Marei longitudo & latitudo eſt tantùm octo leucarum circiter.

Plin. Liv. Mæſia ſylva, *Boſco di Baccano*, teſte Joanne Antonio, ſylva Thuſciæ apud Baccanas, inter urbem Romam & Sutrium 15. mill. paſſ. a Viterbio 25. Romam versùs.

Plin. Mæſius mons, Myſius Melæ, mons Myſiæ, in Aſia, qui & Olympus, teſte Plinio, in Bithyniæ confinio, Myſius Olympus Ptolemæo, *Calogeron oros* Græcis, *Geſchiſdag* Turcis, teſte Leunclavio. Vide Olympus.

¶ Mæolia, Indiæ intra Gangem regio apud Ptolemæum. Mæſolos populos habet Arrianus, & Mæſolum fluvium ibidem Ptolemæus.

¶ Mætonium, Sarmatiæ Europææ oppidum, teſte Ptolemæo.

Tib. ſeq. Mævius, mons Campaniæ. Vide Veſevus, idem enim eſt.

¶ Magadoxa, *Magadoxo*, urbs eſt ampla Africæ, & regni cognominis caput, in Zanguebaria regione; cum arce & portu capaci. Aliàs expugnata fuit à Luſitanis, & ab ipſis malè habita, eſt in regno Adeæ & in ora Ajani, ad oſtia fluvii Magadoxi, 450. mill. paſſ. à faucibus ſinus Arabici ſeu maris Rubri in meridiem, & 600. à Dioſcoridis inſula in Africum,

Lib. Not. Magæ ſeu Magnæ, Antonino Magnis, *Old Radnor*, teſte Camdeno, oppidum Albionis, in Wallia, & tractus, cujus incolæ Mageſetæ vel Maſegetæ, inter Iſcam Legionem Auguſtam 43. & Uriconium 25. mill. paſſ.

Lib. Not. Magalonenſium urbs, *Maguelone*, urbs Galliæ Narbonenſis, inde 15. leucis in ortum diſtans, intra Stagna Volcarum, exſtincta; cui Mons Peſulanus ad 2. leucas ſucceſſit.

¶ Magaris, Indiæ intra Gangem urbs, teſte Ptolemæo.

Magarſus. Vide Megarſus.

Plin. Liv. Magana, mons Galatiæ, Ancyræ urbi imminens, qui ex ea hodie nominatur *Monte d'Angeri*.

¶ Magdalena fluvius, *Rio della Maddalena*, fluvius Americæ meridionalis, in novo regno Granatenſi, Recipit fluvios, *Carara*, *Pati*, *Guali*, & aliquot alios; deindè in fluvium ſanctæ Marthæ ſe exonerat in guberñio ſeu provincia ſanctæ Matthæ,

Magdalum, caſtrum apud Geneſaram lacum Palæſtinæ, a Bethſaida urbe 4. mill. paſſ. in auſtrum: de quo Joſephus.

¶ Magdalum caſtrum erat Tribus Zabulon, 8. mill. paſſ. diſtans a Bethſaida, & 6. à Jotapata in ortum.

¶ Magdeburgenſis Archiepiſcopatus, *Ertzbiſthumb Meydburg*, provincia eſt parva Germaniæ, in Saxonia inferiori, ſub dominio proprii Archiepiſcopi; ſed quæ poſt obitum præſentis Adminiſtratoris è domo Saxonica juris erit Brandeburgici, pace Monaſterienſi. Terminatur à ſeptentrione veteri Marchia Brandeburgica, ut & media ab ortu, a meridie autem Principatu Anhaltino & ditione Halberſtadienſi. Ejus caput eſt Magdeburgum; & ex ea pendet Halla Saxonica, quamquàm intra limites Ducatus Saxoniæ inſerta. Sed alia oppida ſunt parvi momenti.

Magdeburgum, & Madeburgum, apud literatos ex antiquis monumentis Parthenopolis, & Parthenope, *Maydenburg*, *Magdeburg*, & *Meydenburg*, urbs Archiepiſcopalis Saxoniæ, ad Albim fluvium, à Viteberga 12. leucis in Boream diſtans. De qua lib. 7. Itinerarii: Script. Germ.

Nobile ſe nobis Madeburgum oſtentat, & altas,
Inſignes turres, ac templa extendit in auras.
Salve urbs pace potens, ſalve clariſſima bello.
Nomine Parthenopen referens, Lacedæmona factis.

¶ Magdeburgum, *Magdeburg*, incolis *Meydburg*, urbs ampla & Hanzeatica Saxoniæ inferioris, regiunculæ cognominis caput, ſub dominio proprii Archiepiſcopi nunc, ſed conceſſa Electori Brandeburgico pace Monaſterienſi titulo Ducatus. Antea munita fuit, & emporium celebre; ſed anno 1631. expunata fuit ab Auſtriacis, & ab ipſis deſolata & penè deſtructa, nunc utcumque reparatur. 12. leucis diſtat à Vitteberga io Circium, & 9. ab Halberſtadia in ortum. A quibuſdam creditur Meſvium antiquorum, teſte Petro Appiano.

Magdojus, oppidum Ægypti, Peluſio urbi finitimum, ab eo 12. mill. paſſ. Serapium versùs. Hered. Steph.

Magdunum, *Meun* vel *Mehun*, teſte Roberto Cœnali, ſeu *Mauge* Cognato, oppidum Galliæ Celticæ, (non Aquitaniæ, ut ſcribit Ortelius) ad Ligerim fluvium, in Aurelianenſium finibus. *Mehun* etiam, quod Mediolanum Aulercorum eſſe videtur, oppidum eſt in finibus Biturigum, inter Bituriges 4. & Avaricum in occaſum 3. leuc. quod Meliodunum nonnulli dictum volunt. Script. Gall.

Magdunum, *Mehun*, oppidum eſt Ducatus Aurelianenſis, ad Ligerim fluvium, 4. leucis infrà Aurelias in occaſum Bleſas versùs; ſed longè diſtat in auſtrum à Mediolano Aulercorum.

Mageddo, *Subimbre*, teſte Brochardo, ſeu *Suberge* aliis, locus Palæſtinæ, ad Ciſſonem torrentem; Maximianopolis ex libro Notitiæ, ut opinatur Ortelius, ſed hæc in Ægypto eſt. De eo Juvencus libro 3. Bibl.

Inde Mageddarum navi tranſcurrit in oras.

Magella, Macella Polybio, *Mongellino* vel *Mungellino*, teſte Fazello, oppidum Siciliæ mediterraneum, Plutiæ finitimum, 7. mill. paſſ. diſtans, (Magellini populi Plinio) inter Ennam, & Menas 10. mill. nunc arx eſt in monte, apud Calatam Hieronis, inde 6. mill.

¶ Magella, oppidum Siciliæ, eſt *Mugellino*, caſtrum vallis Heætinæ, teſte Fazello. Sed, Brietio teſte, eſt *Roſmano*, oppidulum in eadem valle, ubi veſtigia magnæ urbis, 5. milliaribus ab Enna in ortum, propè Chryſam amnem. Liv.

¶ Magellanica, *la Magellanique*, regio Americæ meridionalis, ampliſſima versùs auſtrum, inter fluvium Argenteum ad Boream & fretum Magellanicum ad meridiem ſic dicta à Ferdinando Magellano Luſitano. Sed nulla urbs in toto illo tractu, neque colonia Europæorum. Aliàs Hiſpani conſtruxerant urbem quandam, Philippolim dictam, in parte Boreali freti Magellanici; eòque coloniam duxerant maximis ſumptibus, ut ſic Anglorum & Batavorum naves per fretum tranſeuntes tormentis bellicis impeterent; ſed id fruſtrà tentarunt, & paulò poſt illa colonia omnino excidit, fame aliiſque miſeriis necata: unde poſteà Angli, qui per hoc fretum tranſierunt, illius Philippolis rudera Portum Famis, *Porto Fame*, vocarunt; vixque ejus apparent veſtigia.

¶ Magellanica inſula *l'Isle Magellanique* dicitur à quibuſdam ea inſula perampla Americæ meridionalis, quæ ab aliis vocatur Terra Ignium, inter Fretum Magellanicum & Fretum Mæreum. Vide Terra Ignium.

¶ Magellanicum Fretum, *Deſtroit de Magellan* Gallis, Eſtre-

Eſtrecho de Magagllanes Hiſpanis, Fretum ampliſſimum & oblongum, quo conjungitur mare Boreale ſeu Magellanicum cum Pacifico ſeu Auſtrino, ab ortu in occaſum extenſum inter Magellanicam ad boream & Terram Ignium ad auſtrum, per centum leucas. Detectum fuit à Ferdinando Magellano Luſitano anno 1520.

¶ Magellanicum mare, *mer Magellanique*, pars eſt Oceani Auſtrini, versùs Magellanicam regionem & partem meridionaliorem Americæ, tam propè partem orientalem Freti Magellanici quàm versùs occidentalem, etiam & ad auſtrum Terræ Ignium & Freti Maerei.

Stat. Magetæ, populi Africæ, ut videtur Ortelio, gæſis utentes. De quibus Statius libro 2. Achilleidos:

Quo Magetæ ſua gæſa citent, quo turbine caſtum.

Cæſ. Magetrobia, ſive Amagetrobia, ut alii codices habent, oppidum Sequanorum, ubi Arioviſtus Rex Germaniæ Rhenum transgreſſus, Gallos fudit; quod *Monbelliard* & *Mont-Beliard* Gallis, *Mimpelgard* Germanis eſſe videtur Vigenereo, urbs Burgundiæ Comitatus, in Helvetiorum confinio, à Veſuntione 12. leueis in ortum, Carolus Bovillus *Maſieres* oppidum ad Moſam in Retelenſi Comitatu longiſſimè hinc diſtans falsò interpretatur, cùm ex Cæſare ſit in Sequanis.

¶ Magetrobia, Magetobriga, & Amagetobriga quibuſdam, eſt *Magſtat*, oppidulum Lotharingiæ, 6 leucis à Marſalio in Boream. Aliis autem eſt Bingium, *Binghen*, oppidum Germaniæ, ad Rhenum fluvium, ubi recipit Navam amnem; in ditione Electoris Moguntini, & in limite Palatinatus Rheni, 4. milliaribus Germanicis infrà Moguntiacum in occaſum Confluentes versùs.

Herod. Magi, populi Perſidis, quorum urbs Paſagarda, te-
Steph. ſte Plinio & Solino. Hinc magi venefici dicuntur. Ovidius libro 7. Metamorphoſeon:

Quaque magos Tellus pollentibus inſtruis herbis.

¶ Magida Ptolemæo, Maſin interpretibus, Carmaniæ urbs.

Ant. Magioventum, ſive Magiovinium (variè enim legitur) *Ashwel*, teſte Camdeno, oppidum Albionis, in Anglia, à Londinio 34. mill. paſſ. in Boream Eboracum versùs, apud *Hertford*, à Verolamio 24. in medio Durocobrivæ. (* In ea ſe fuiſſe opinione fatetur Camdenus, verùm tandem certiora edoctus, *Dunſtable* eſſe conjicit oppidum agri Bedfordienſis.)

Steph. Magiſtrica, *Madran*, teſte Lazio, oppidum Norici, in Carinthia, apud Taurum montem, inter Villacum & Salisburgum ferè medium.

¶ Maglianum, *Magliano*, urbs parva Italiæ, Sabinæ primaria, in ditione Pontificia, propè Tiberim fluvium. Dicitur Manliana à quibuſdam; ejuſque Epiſcopus vocatur Sabinenſis, unus ex ſex antiquioribus Cardinalibus. Sedet in colle; & 4. tantùm milliar. ſupra Civitatem Caſtellanam in Cæciam, 20. autem circiter ab urbe Roma in Boream.

Lib. Maglova, *Machleneth*, oppidum Albionis, in Wal-
Not. lia, & Mongomerienſi Comitatu; teſte Camdeno, Maglona verò, ſeu Magalona, urbs intra Stagna Valcarum, aquis abſorpta eſt. Vide Magalona.

Strab. Magna Græcia, regio Italiæ, in regno Neapolitano,
Ptol. ad Auſonium mare, & Tarentinum ſinum, inter Bru-
Plin. tios ad meridiem & Salentinos ad Boream, Lucaniæ ad
& al. occaſum confinis; in qua Locri, Croto, Sybaris, Thurium, & Tarentum, urbes claræ & liberæ olim fuere; ex quibus Croto & Tarentum duntaxat perſeverant. Ea nunc partim *Calabria* citerior, quæ ſinu Tarentino adjacet, partim *Calabria* ulterior, quæ mari Auſonio alluitur, & partim in *Baſilicata* nomen tranſiit.

¶ Magna Græcia regio fuit ampla Italiæ, aliàſque valde extenſa, utpotè quæ Apuliam utramque, Meſſapiam ſeu Calabriam, Lucaniamque cum Brutiis contineret, ſed poſteà anguſtioribus reſtricta fuit limitibus, & conſiſtit in Lucania, & Bruttiis, quamquam multi ei etiam addant Meſſapiam, ubi Calabri & Salentini. Ibi nunc provinciæ regni Neapolitani Calabria citerior & ulterior, Baſilicata cum parte auſtrali Principatus citerioris, quibus adjungitur terra Hydruntina à quibuſdam.

Ant. Magnæ, & Magæ libro Notitiarum, *Old Radnor*, teſte Camdeno, oppidum Albionis, in Wallia. Vide Magæ.

¶ Magna villa, *Granvillè* oppidum munitum Galliæ, in Normannia provincia & in ora littorali maris Britannici, versùs inſulam Cæſaream, à qua 7. leuc. diſtat in auſtrum, uti 6. a Conſtantia, 5. autem a Monte S Michaelis in ſeptentrionem. Dicitur etiam Grandiſvilla a quibuſdam.

Magneſia, urbs Aſiæ, in Jonia, teſte Plinio, vel in *Strab.*
Caria, apud Mæandrum fluvium & Thoracem montem *Plin.*
teſte Diodoro, media inter Epheſum & Tralles 15. mill. *Liv.*
paſſ. ſeu inter Tralles 140. & Epheſum 120. ſtadiis ex *& al.*
Srabone. Error deprehenditur Inſignis Theſauri Linguæ Latinæ, ubi auctor loquens de Magneſia regione Theſſalica, ait illam ab Epheſo 16. mill. paſſ. diſtare. Hic Themiſtocles Athenienſis patria pulſus, interiit, cùm Rex Perſarum hanc ei urbem in panem dono dediſſet. *Manogreſia* vulgò, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Epheſino; nunc caput regionis. Hinc Antiochus Rex à Scipione victus, magna clare affectus eſt: unde Scipio Aſiaticus cognominatus Stephano libro de urbibus.

¶ Magneſia, urbs Cariæ, in Aſia minori, 30. mill. paſſ. diſtat ab Epheſo in ortum, 25. à Tralle in auſtrum, & 80. à Smyrna in Eurum, teſte Petro à Via; uno autem aut altero milliari diſtat à Mæandro fluv.

Magneſia altera, *Maniſſa*, teſte Leunclavio, urbs *Liv.*
Lydiæ, ad Sipylum montem, proxima Sardibus, e- *Ptol.*
piſcopalis ſub Archiepiſcopo Smyrnenſi. *Strab.*

Magneſia item, regio Macedoniæ, inter Pieriam ad *Plin.*
Boream & Theſſaliam in auſtrum, in ora maris Ægæi ad ortum, ubi Magneſia promontorium Ptolemæo, *Capo Verlichi* Sophiano, Hæmonia Ovidio. Populi Magnetes Thucydidi, Straboni, & Plinio. Lucanus libro 6.

Et Magnetes equis, Minye gens cognita remis.

Et Ovidius libro 11. Metamorphoſeon:

-conſiſtere Pelea terra

Fata ſinunt; Magnetas adit vagus exſul, & illic.

Hinc Magneſius, & Magneſſus, a, um, adject. Horatius libro 3. carm. ode 7.

Magneſſam Hippolyten dum fugit abſtinens.

Magnetes, violato quodam numine, tot malis, ut Strabo lib. 13. auctor eſt, afflicti ſunt, ut à Treribus, poſteà à Mileſiis prorsùs deleti, adagio locum fecerint; *Magnetum mala* enim dicitur de malis ingentibus, aut de iis quæ in auctores ſuos recidunt, apud Suidam.

¶ Magneſia, Brietio teſte, provincia eſt Theſſaliæ, in Macedonia inter ſinum Thermaicum ad Boream & Pelaſgicum ad meridiem. Ab occaſu autem habebat Phthiotidem & Pelaſgiotidem, Theſſaliæ etiam provincias, uti à Borea Pieriam, ad Peneum fluvium. Ibi ad ortum Magneſia promontorium, quibuſdam *Capo di S. Georgio* dicitur, teſte Brietio. In ea ſunt Pelion mons, Oſſa, & Olympus, uti & Tempe Theſſala, locus amœniſſimus.

Magniana, Mogetiana Antonino, ut videtur, *Zika*, *Ptol.*
teſte Lazio, oppidum Pannoniæ ſuperioris, in Hungaria. Sed Mogentianæ Antonino ſunt in Pannonia inferiori, inter Sabariam & Cæſaream, à Sabaria 55. mill. paſſ. in ortum Acincum versùs.

Magnilocenſe cœnobium, *Manlieu*, pagus Galliæ *Script.*
Aquitanicæ, cum monaſterio, in Arvernorum fini- *Gall.*
bus, de quo in vita S. Boniti Epiſcopi Arvernenſis, qui & Magnilocus.

Magnopolis, Pompejopolis Plinio, priùs Eupatoria, Mithridatis regia, urbs Paphlagoniæ, exciſa, a- *App.*
pud Amiſum urbem, in ora Ponti Euxini, ſic à Pompejo, qui Mithridatem vicit, dicta.

Magnopolis, quæ & Megalopolis, *Meckelburg*, urbs *Script.*
olim epiſcopalis Germaniæ; in Wandalia ſub Archie- *Germ.*
piſcopo Bremenſi, exciſa, olim Ducatus Magnopolitani, qui adhuc *Meckelburg* ex ea nominatur, metropolis & caput: cui Suerinum in epiſcopali ſede ſucceſſit, urbs finitima, à Viſmaria urbe littorali 5. leucis in meridiem, à Lubeco 8.

¶ Magnopolis ſeu Megalopolis, *Mecklenborg*, urbs aliàs ampla, nunc caſtrum eſt tenue Ducatus cognominis vix 3. mill. paſſ. à Wiſmarria in meridiem Suerinum versùs, à quo 12. mill. paſſ. diſtat.

¶ Magnum littus nunc *Arquico* dicitur, portus & urbs Æthiopia ſuperioris, in Abexia regione, & in ora ſinus Arabici, contra Macariam inſulam, aliàs ſub dominio Abyſſinorum. Dicitur aliter *Ercoco* à multis.

Magnum promontorium, quod & Olyſſiponenſe *Plin.*
Plinio dicitur, *Cabo de Caſcals*, promontorium Luſita- *Mel.*
niæ, apud oſtia Tagi ab Ulyſſippone 7. leucis in occaſum. Magnum item promontorium Mauritaniæ Cæſarienſis apud Ptolemæum, *Capo de One*, teſte Marmolio,

lio, apud oſtia Malvæ fluminis, Cæſarienſem à Tingitana ſeparantis, ab Ona urbe proxima dicta.

¶ Magnum promontorium, aliter Olyſſiponenſe ſeu Lunæ, nunc *Capo de la Roca* dicitur; diſtatque 6. leucis ab Ulyſſippone in occaſum, & una tantùm ab arce *Caſcais* dicta.

Bibel. Magnus campus, planities ampla Palæſtinæ, inter lacum Aſphaltitem, & Ginnabrim pagum Samariæ.

Ptol Magnus portus, geminus: unus Libyæ interioris, in ora occidua maris Atlantici, *Porto Seren*; teſte Caſtaldo. Alter Albionis, in ora Angliæ auſtrali, contra Vectim inſulam, *Portſmouth*, teſte Camdeno, licèt Ortelius *Southampton* eſſe putet Hamptonam urbem, à Wintonia 20. in ortum, à Londinio 52. mill. in Notolybicum.

Magnus ſinus, Oceanus Eous Melæ, Chryſe Plinio, *Mar della China* Mercatori, mare quod Sinas alluit.

Ptol ¶ Magnus ſinus pars eſt Oceani Orientalis & Indici, ubi nunc ſinus Cocinſinæ, *le Golfe de la Cochinchine*, inter Haynanum inſulam & Sinas a d ortum, & regnum Cocinſinæ ad occaſum, teſte Sanſone.

Plin. Mel. Ptol. Mago, *Mahon*, teſte Floriano, oppidum Balearis minoris inſulæ, ſic a Magone Haſdrubalis filio conditore dictum. Virgilius libro 10. Æneidos:

Inde Mago procul infenſam cum tenderet haſtam.

¶ Mago, *Mahon* ſeu *Porto Mahon*, portus ampliſſimus Minoricæ inſulę, cum oppidulo & arce S. Philippi dicta, in parte orientali inſulę. 15. mill. diſtat in ortum à *Cittadella* oppido; ibique quidam finxere Minoricam urbem, quanquam nullum ſit oppidum Minorica dictum in tota inſula.

Bibl ¶ Magoa, Perſidis, oppidum circa Suſianam, teſte Plinio.

Magog, regio Perſicę, unde magi, teſte Suida.

Tac Amm. ¶ Magon, Indię fluvius, in Gangem effluens. Arrianus in Indicis.

Magontiacum, Mocontiacum Ptolemęo Magontia Eutropio, Moguntia Rheginnni, *Magonza* Italis, *Mentz* Germanis. *Mayence* Gallis, urbs Germaniæ ſuperioris, Archiepiſcopalis, ad Rhenum, in Palatinatu, libera, media ferà inter Argentoratum ad meridiem & Coloniam Agrippinam ad Boream 25. leucis à Treviris 19. Francfurto proxima, 4. leucis diſtans; cujus Archiepiſcopus primum inter Imperii Electores locum tenet. Ferunt illam à Moguntio Trojano Hectoris filio conditam. De ea Venantius Fortunatus libro 9.

Reddita ne doleas felix Maguntia caſus.

Hic primùm Ars Impreſſoria inventa traditur.

¶ Magontiacum, ſeu Moguntiacum, *Maintz* Germanis, proprio ſubeſt Archiepiſcopo; ibique eſt Accademia illuſtris, & arx Electoralis, ampla, ad Rhenum fluvium, ubi recipit Mœnum; & recens munita fuit. Archiepiſcopalis eſt ab anno 745. & malè habita fuit à Friderico Ænobardo Imperatore anno 1158. ſed poſteà reſtaurata fuit ab Othone IV. & in ea Accademia fundata fuit anno 1482.

¶ Magontina ditio, *Stift van Maintz* incolis, *Archevechè de Mayence* Gallis, provincia eſt parva Germaniæ, propè Rhenum fluvium, & Mœnum, ſub dominio Electoris Maguntini, in Circulo quatuor Electorum Rheni, inter Veteraviam tractum ad Boream et Palatinatum inferiorem ad Meridiem; et ejus etiam pars eſt in Franconia. Extenditur ab ortu in occaſum, et ſic dicitur à Magontia ejus primaria urbe. Alia autem oppida præcipua ſunt Bingium *Bingben*, Aſchaffenburgum ſeu Aſciburgium, *Aſchafenburg*, Miltemberga, *Miltemberg*, et Omeneburgum, *Omeneburg*. Subſunt etiam Electori Archiepiſcopo Maguntino Friſlaria, *Fritzlar*, urbs in Haſſia Caſſelenſi, Erfordia, *Erford*, urbs Thuringiæ caput, cum annexis, & Eisfelda regiuncula *le pais d'Eiſchſelt* in Thuringia, uti Duderſtadium, *Duderſtadt*, cum duobus aliis oppidulis.

Vel. Vet. Magrada, Menlaſcus Ptolemæo, *Rio di Toloſa* intus, & in ore *Rio Orvea*, teſte Moletio, fluvius Hiſpaniæ Tarraconenſis, per oram Vardulorum fluens.

¶ Magrada, ſeu Menlaſcus, nunc *Rio Orio* dicitur, in Ipuſcoa provincia oritur ex Monte Santi Adriani; deinde auctus aliquot fluviis, Toloſam oppidum rigat, & juxta oppidulum *Orio* dictum in Oceanum Aquitanicum ſe exonerat.

¶ Mageda, Arabiæ felicis oppidum, teſte Ptolemæo.

Maguſani Herculis fanum, *VVeſtcappel*, teſte Ortelio, pagus Scaldiæ inſulæ, unius ex Zelandiis, circa oſtia Scaldis fluvii.

¶ Maguſtana, Armeniæ majoris urbs, teſte Ptolemæo, quæ Matuſtana eſt interpretibus.

¶ Mahmora, *Macmora*, urbs parva, ſed permunita, in regno Fezzæ & in Fezza provincia, è regione Aſgariæ, provinciæ, ad oſtium fluvii Subæ, ſub dominio Luſitanorum ab anno 1614. Portu gaudet capaci, in ora Oceani Atlantici.

Maja inſula parva eſt apud ſcriptores Scoticos, in æſtuario Fortheæ amnis, Edimburgo Scotorum regiæ vicina, inde 9. mill. paſſ. diſtans ab Andreapoli 15. vulgò *the May*. Ibi olim Clericorum regularium cœnobium celebre.

¶ Maiaguana, *Majaguana*, inſula Americæ ſeptentrionalis, & una ex Lucaiis inſulis, inter Samanam inſulam ad Boream & Hiſpaniolam ad auſtrum, in mari Boreali.

¶ May inſula, *Ilha de Mayo* inſula eſt Africæ, & una ex Gorgadibus ſeu inſulis Capitis Viridis, in Oceano Atlantico, propè oram Orientalem inſulæ S. Jacobi. In ea ſunt Salinæ magni proventus, eſtque ſatis culta, ſub dominio Luſitanorum.

¶ Mainlandia, *Mainland*, inſula eſt maris Caledonii, & Schetlandicarum præcipua. Extenditur ad 60. mill. paſſ. à ſeptentrione in meridiem. Ibi tantùm aliquot vici, ſed plurimi ſinus. Subeſt domino Regis Daniæ. Hujus inſulæ maritima ferè tantùm ante aliquot annos habitabantur, hodie etiam intima paulatim incoluntur, minori tamen ſucceſſu. Montes hic ſunt prælti: Ex his Cliftici montes primores ſunt ad auſtrum; ad Boream mons eſt Reniſfeltius inſigni in apice pharo decoratus. Mainlandia autem, Orcadum inſula, ab aliis Pomona dicitur. Vide ibi.

¶ Majorica, *Mallorca* incolis, *Majorque* Gallis, aliàs Balearis major, inſula eſt ſatis ampla Hiſpaniæ, in mari Mediterraneo, inter Minoricam ad ortum & Ebuſum ad occaſum, cum quibus regnum Maioricæ conſtituit. Aliàs Reges habuit proprios, nunc autem ſubeſt Regi Hiſpaniæ, uti Regi Aragoniæ. Ejus circuitus eſt ferè 110. mill. paſſ. Ejus præcipua urbs eſt Palma, *Mallorca*, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Tarraconenſi, ampla & permunita: cum portu in ora occidentali inſulæ, in qua ineſt etiam Alcudia, oppidulum in parte orientali, cum 34. caſtris ſeu vicis, teſte Paulo Ferraguto viro doctiſſimo, cui ut indigenæ fides magis adhibenda eſt.

Maittavonium, locus Galliæ Narbonenſis, in Provincia, inter Forum Iulii 24. & Aquas Sextias 45. mill. paſſ. à Foro Voconii 12. Aim.

¶ Maitavonium, oppidum Provinciæ, quibuſdam eſt *Brignole*, aliis *Coſignac*, oppidulum in illo tractu, ad Argenteum fluvium. Lib.

Majuma, quæ & Majoma, urbs Palæſtinæ, in ora Iudææ, Gazæ proxima, epiſcopalis olim ſub Patriarcha Hieroſolymitano, inde ſupra 50. mill. paſſ. Vide Anthedon. Cono. Hiſ. tripar

¶ Majus Monaſterium, *Marmoutier*, Abbatia eſt Galliæ celeberrima Ordinis S. Benedicti, propè & extra Turones, in oppoſita Ligeris ripa, à Divo Martino inſtituta, cum cœnobio ſuperbiſſimo recens excitato.

¶ Malabaria, *le Malabar*, regio Indiæ, in parte Auſtrali Peninſulæ cis Gangem ad occaſum, inter regnum Decani ad ſeptentrionem & promontorium Comorinum ad meridiem; eſtque valdè abundans & fertilis. Extenditur autem versùs oram maris Maldivarum per 125. leucas, ubi regna Calecuti, Cochini, Cranganoris, Cananoris, Coulani, & Travancoris. Sunt etiam in ea regione aliquot alia regna minoris notæ, nempè Auriola, Badara, Baticala, Batimana, Bipurium, Calecoulanum, Changanara, Chombęum, Cota, Cucuranum, Curiga, Mangatum, Matta, Mouticum, Mutertum, Panhapelum, Panurum, Porcanum, Punhalum, Tanorum, & Trivilaria. Sed eorum ditiones ſunt parvi admodum circuitus, et veriùs Principatus quàm regna. Malabariæ autem urbes præcipuæ ſunt Angamala, *Angamale*, Calecutum, *Calecut*, Cananorium, *Cananor*, Cochinum, *Cochin*, Coulanum, *Coulan*, Cranganora, *Cranganor*, Travancorium, *Travancor*, et aliquot aliæ, ubi plurimi Chriſtiani degunt. Sunt etiam in ea regione aliquot coloniæ Batavorum et Luſitanorum, in ora tantùm littorali; ſed Batavi poſſident Cananorium, Cochinum, Coulanum, et Cranganoram urbes in illis partibus à paucis annis.

Ma-

Strab. Plin. & al. Malaca, & Malacha Plinio, *Malaga*, urbs Hiſpaniæ Bæticæ, maritima, in regno Granatenſi, ad oſtia Malachæ fluvii, teſte Avieno, inter Granatum, & Calpen 19. leuc. quot ab Hiſpali, epiſcopalis olim ſub Archiepiſcopo Hiſpalenſi, nunc ſub Archiepiſcopo Granatenſi, à Phœnicibo cum Abdera, teſte Joanne Mariana, condita. Populi Malacitani ex veteri inſcripitione. Eſt & Malaca, *Malaca* vel *Mallaeca* urbs Indiæ extra Gangem, ſub Luſitanis, regia, apud Auream Cherſoneſum. Prior à Phænicibus condita ante Salvatoris adventum anno 1306. traditur.

¶ Malaca, *Malaga* incolis, *Malgue* Gallis unde vinum optimum, eſt in ora maris Mediterranei & ad oſtia Malacæ fluvii, nunc *Guadalquivirejo*. Duas habet arces probè munitas in colle; eſtque emporium celebre, 24. leucis diſtans ab Hiſpali in Eurum, 23. à Gadibus in ortum, & 22. à Granata in occaſum.

¶ Malacca, *Malacca*, urbs Indiæ extra Gangem. Caput eſt regni cognominis, in parte auſtrali Aureæ Cherſoneſi, ad fretum Malaccæ, & è regione Sumatræ inſulæ. Suberat anteà Regi *Ihor*, poſteà occupata fuit à Luſitanis Duce Albuquerquio; & tandem anno 1640. capta ab Hollandis poſt obſidionem ſex menſium, ipſis etiamnum ſubeſt. Emporium eſt celeberrimum, cum portu capaciſſimo & arce permunita.

Ptol. * Malæi Colon, promontorium Aureæ Cherſoneſi, ubi Malaca urbs regia, & emporium Indiæ ulterioris, teſte Gaſparo Varrerio. (* Μαλευ in manuſcripto Seldeni.)

¶ Malæi *Maleas*, populi Indiæ citra Gangem, intra montes Malabariæ regionis, versùs confinia Coromandelis regionis & juxta ditiones Principis Maduræ. Ibi plurimi Chriſtiani S. Thomæ dicti.

Steph. Malanium, *Maida*, teſte Barrio oppidum Brutiorum, in Calabria ulteriore, amplum, ad Metaurum fluvium, à Neocaſtro urbe 8. mill. paſſ. in meridiem, Hipponium versùs 16. Melanium etiam legitur.

Script. Belg. Malbodium, *Maubeuge*, oppidum Belgii, in Hannonia ad Sabim fluvium, medium inter Montes urbem ad Boream & Avenas oppidum ad auſtrum 4. leucis.

Ant. Malceca, *Marateca*, teſte Vaſconcello, pagus Luſitaniæ, cum fluvio cognomine; non inter Cordubam & Emeritam, ut ſcribit Ortelius, ſed inter Cætobricam, & Salaciam 20. mill. paſſ.

¶ Maldivæ *les Maldives*, inſulæ Indiæ, ſeu multitudo inſularum, in mari Indico, ferè 130. leucis à promontorio Comorino in occaſum. Sunt pro maiori parte ſatis parvæ, extenduntur que à ſeptentrione in meridiem per 300. leucas circiter; ſed dividuntur in 13. partes, quas vocant *Atollons*. Earum nomina ſunt *Tilladou Matis*, Luſitanis *Cabeza das Ilhas*, id eſt, caput inſularum, *Milladove Madovè*, *Padypola*, *Malos Madou*, *Ariatollon*, *Male Atollon*, in qua eſt Mala inſula, *Poulisdou*, *Moluque*, *Nillandoux*, *Collomadoux*, *Adoumatis*, *Sovadou*, *Addou*, & *Pove Molluque*, quæ duæ ultimæ pro una tantùm cenſentur. Regem habent proprium, cujus ſedes eſt in inſula *Male* dicta, circuitus 5. mill. paſſ. Eas pluribus deſcripſit Franciſcus Pirardus Aremoricus. Ab eis mare adjacens dicitur Archipelagus Maldivarum.

Script. Brit. Maldunenſe cœnobium, *Malmesbury*, oppidum cum Monaſterio Albionis, in Anglia, Sarisburiæ finitimum, inde 30. mill. in Boream, (*in Viltoniæ Comitatu.*)

Strab. Plin. & al. Malea, *Capo Malio* Sophiano cum aliis, promontorium Peloponneſi, in ora Auſtrali Laconicæ, Laconicum ſinum finiens & claudens ad ortum, contra Tænariam eundem ſinum finientem ad occaſum, nautis tremendum, à Cythera inſula ad 30. mill. paſſ. licèt Plinius 5. tantùm ſcribat, à Creta 70. à Nauplia 100. in auſtrum, à Monembaſia 30. Virgilius libro 5. Æneidos illius meminit:

Ioniæque mari, Maleæque ſequacibus undis.

Malæa Ovidius lib. 2. amotis elegia 16.

Nec timeam veſtros curva Malea ſinus.

In mare valdè porrigitur ad 10. mill. paſſ. Malea adeò navigantibus periculoſa fuit, ut proverbio diceretur, *Maleam legens, obliviſcere quæ ſunt domi*, quòd nihil aliud curandum ſit, quando in magno diſcrimine verſamur.

¶ Malea promontorium nunc *Capo Malio di S. Angelo* dicitur, teſte Brietio; & diſtat tantùm 10. milliaribus à Cythera inſula in Boream.

¶ Maleg, *Maleg*, fluvius Africæ, in Æthiopia ſuperiori. Oritur in regno Damuti, deinde recipit fluvium Anquetum; & poſt decurſum octoginta leucarum ſpatium, conjungitur Nilo fluvio in Nubia infra provinciam Faſculon dictam, teſte Iſaaco Voſſio.

¶ Maleguetta, *Maleguette*, Hollandis *Tand Cuſt* ora Guineæ regionis, in Africa, maximè in occaſum extenſa, inter oram Dentium ad ortum & montem Leonis ad occaſum, ubi primùm aliquot coloniæ Francorum jam ab anno 1366. deinde Luſitanorum, poſteà tandem Anglorum & Batavorum. Sunt tantùm in ea aliquot regna & portus, uti parva Deppa, Seſtrum ſeu Lutetia, fluvius Sanguineus, & Gojana; ſed nullæ urbes. Dicitur hic tractus *Coſte de Graines* a Gallis. Sunt tamen qui illam oram reſtringunt inter promontorium Palmarum ad ortum & fluvium Seſtum, *des Seſtos* ad occaſum.

¶ Malemortium, *Malemort*, oppidum Galliæ, in Provincia, ad Druentiam fluvium, medium ferè inter Avenionem ad occaſum & Aquas Sextias ad ortum.

Maleos, Mella Plinio, ut Guillelmo Camdeno videtur, *Mula*, teſte Mercatore, inſula Albionis, una Ebudarum, Scotiæ ad occaſum adjacens, Ihonæ proxima, ab ea parum in occaſum diſtans, ſitu aſperior, metallifera, et uniones gignens, ab Hibernia 30. mill. in Boream diſtans. * Cambræ proxima. (* Quem locum hic per Cambram deſignat Ferrarius, non ſatis conſtat.) Ptol.

¶ Maleos, *Mul* Scotis, *Mula* aliis, inſula eſt ampla Scotiæ, versùs oram occidentalem, et ab ea tantùm exiguo freto diviſa, propè Loquabriam & Lorniam provincias. Ejus circuitus eſt 60. milliarium Scoticorum: et in ea ſunt quatuordecim caſtra cum aliquot villis, et 55. milliaribus ſimilibus diſtat ad Hiberniam.

Maletum, *Malzan*, teſte Lazio, caſtrum Cenomanorum, in Tridentinorum finibus. P. Diac.

Maleus, mons Indiæ, ſub Æquatore circulo, apud Palibothram urbem. Sol. Cap.

Maliaca, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis, variè indigitatum, teſte Moletio, aliis *Malgrado*, aliis *Molina*. Plin.

Maliacus ſinus Lamiacus Pauſaniæ, Melicus Thucydidi, Melis Herodoto, *Golfo di Ziton* Sophiano, (non *del Volo*, ut Thevetus ſcribit) ſinus Phthiotidis, partem Theſſaliæ alluens et Locros Epicnemidos. Vide Octæus. A Criſſæo ſinu 508. ſtadiis, ab Ambracio 800. teſte Strabone. Ptol.

¶ Maliapura, *Maliapur*, urbs Indiæ citerioris, in ora ſinus Gangetici, et in tractu Coromandelis. Aliter dicitur urbs Sancti Thomæ ſeu Meliapora. Vide ibi.

¶ Maliattha, Arabiæ petrææ urbs, teſte Ptolemæo.

¶ Maliba, urbs Indiæ extra Gangem, teſte Ptolemæo.

¶ Mallaguetta, *Mallaguette*, regio Africæ, in Guinea latè ſumpta, in ora Oceani, inter Guineam propriam ad ortum et Nigritiam ad Boream et occaſum; A meridie autem alluitur Oceano Atlantico. In eo tractu ſunt aliqua regna minoris famæ, et quædam coloniæ Europæorum. Differt autem ab ora Malaguettæ, quæ minor eſt, ſed ei adjacens, ſeu veriùs pars ad ortum.

Mallea oppidum fuit Brutiorum, in ora, inter Scyllæum et Cænidem; cujus rudera cum nomine durant, teſte Barrio, in Calabria ulteriori, à Nicotera urbe 24. mill. paſſ. in ortum. Sed Malliæ apud Antoninum legitur. Prov. Rom.

Malleaca, *Mailleзais*, urbs Aquitaniæ, in finibus Pictavorum, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Burdigalenſi à Joanne XXII. Pontifice maximo effecta, à Rupella 6. leucis.

¶ Malleaca ſeu Malleacum, *Maillezais*, urbecula eſt Galliæ, in Pictavenſi provincia. Priùs erat epiſcopalis, ſed anno 1649. ſedes epiſcopalis tranſlata fuit Rupellam, *la Rochelle*, ab Innocentio X. Eſt intra paludes, ægrè habitata propter aeris inclementiam. Uno aut altero milliari diſtat à Separa fluvio, 8. leucis à Rupella in Cæciam, 2. à Fontenæo Comitis in meridiem, & 4. à Niorto in occaſum.

¶ Malleo, *Mauleon*, oppidum Aquitaniæ ſecundæ, in Pictonibus; & in limite Andegavenſis provinciæ. 11. leucis diſtat ab Andegavo in meridiem.

¶ Malleo, *Mauleon de Soule*, oppidum Aquitaniæ, in regiuncula Solenſi, in quo ortus Henricus Spondanus Epiſcopus Apamiarum; eſtque inter Navarram inferiorem & Benebarniam.

Malli, populi Indiæ citerioris, circa ortum Indi fluvii incolentes. Strab. Diod.

Mallia aqua apud Thermopylas in Phthiotide, & apud Oeten montem videtur, ubi Maliacus ſinus, qui & Oetæus. Catullus ad Mall. carm. 69. Catull.

Cùm tantùm arderem, quantùm Trinacria rupes,
Lymphaque in Oetæis Mallia Thermopylis.

¶ Mal-

¶ Malliaſa, *Millane*, urbs aliàs Mauritaniæ Cæſarienſis, nunc oppidum regni Algerii, in Teneſa provincia, in colle, propè Miromum fluvium, 40. mill. paſſ. ab ora maris Mediterranei in meridiem diſtat.

Strab. Mel. Ptol. Mallus, *Mallo* adhuc Moletio & Theveto, urbs Ciliciæ maritima, ad Pyrami fluvii oſtia, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Tarſenſi, à quo parum diſtat in ortum, inter Pompejopolim ad occaſum & Iſſum ad ortum, ultrà Cydni fluminis oſtia. Cujus memini Lucanus lib. 3.

Mallos, & extremę reſonant navalibus Æga.

Sax. Gram. Malmogia, *Malmoe*, & *Elbogen*, urbs Scaniæ non obſcura, in regno Daniæ, inter Lundim 2. & Coroniam ad Boream 3. leucis.

¶ Malmogia, *Malmuyen*, ſeu *Ellebogen*, urbs munita Scaniæ provinciæ, cum portu capaci, juxta Sundicum fretum, & è regione Hafniæ, à qua 4. leuc. Danicis diſtat in ortum, 2. à Lundi in meridiem, & 4. à Coronia etiam in meridiem. Aliàs paruit Regi Daniæ; ſed ab anno 1658. ſubeſt Regi Sveciæ. Arcem habet munitam ab anno 1434.

rip. elg. Malmundarium, *Malmedy*, oppidum Galliæ Belgicæ, cum cœnobio, in Ducatu Lucemburgenſi, ad Albam fluvium, apud Stabulum, à Lemburgo urbe 3. leucis in auſtrum, Fanum Viti versùs 2.

¶ Malmundarium oppidulum eſt ditionis Leodienſis & Abbatiæ Stabulenſis, ad amnem *Rechr*, qui paulò infrà cadit in Albam, in limite ducatus Luxemburgenſis; 2. leucis à Stabulò in ortum.

¶ Malobodium, *Maubeuge*, oppidum Belgii, in Comitatu Hannoniæ. Vide Malmodium.

¶ Malodunum, *Maldon*, oppidulum Angliæ, in Eſſexiæ Comitatu, ad amnem Aquam nigram dictum, vix 7. milliaribus Anglicis ab ora Oceani Germanici diſtans, aliàs Camalodunum.

Plin. Maltahace, inſula parva maris Jonii, circa Corcyram.

Ptol. Malva, *Muluya*, teſte Marmolio, fluvius Mauritaniæ Tingitanæ, illam à Cæſarienſi dividens, à Ryſſadiro urbe 92. mill. paſſ. in ortum diſtans: Malvana Plinio.

Strab. Malus, locus Myſiæ, in Aſia, inter Scepſim & Achæum oppidum, contra Tenedum inſulam. Maluntis meminit Strabo.

Theop. Mamalis, Mamala Ptolemæo, vicus Arabiæ felicis, in ora ſinus Arabici, inter Badei regiam & Adedi; ubi thus, cinnamomum, caſia, & myrrha proveniunt.

¶ Mamblia, urbs Æthiopiæ ſub Ægypto, teſte Plinio.

Mambolejum, *Ambulejo*, caſtrum Venetiæ.

Jorna. Bibl. Mambre, convallis Palæſtinæ, quæ & Terebinthi, teſte Joſepho, à Chebron 6. ſtadiis diſtans, à Bethlehem ferè 15. mill. paſſ. in Africum, non longè ab Hebron nova & veteri.

¶ Mambuta, Meſopotamiæ oppidum, teſte Ptolemæo.

Strab. Mamertini, populi olim è Samo inſula ejecti, à Meſſanenſibus hoſpitio excepti, occupata urbe, illam Mamertinam appellarunt, ſicque Meſſanenſes Mamertini appellati; ſic apud Ciceronem act. 4. & 7. in Verrem Meſſana urbs Mamertina, & populi Mamertini appellantur.

Strab. Mamertinum fretum, quod & Rhegium Straboni, Siciliæ fretum Ciceroni, Plinio, & Tacito, Scyllæum Ovidio & Athenæo, Siculum Capellæ, anguſtia maris, inter Cænidem Brutiorum promontorium & Pelorum promontorium Siciliæ, *il Faro di Meſſina*. Populi Mamertini Ciceroni & aliis, qui & Meſſanenſes; & vinum Mamertinum. Martialis libro 13. epiſt. 114.

Amphora Neſtorea tibi Mamertina ſenecta.

Strab. Mamertium, *Martorano*, urbs Brutiorum epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Conſentino, unde 16. mill. paſſ. Hipponium versùs 22. in Boream, in Calabria citeriori, à Neocaſtro 10. ab Sabbatum fluvium.

Script. Germ. Mamilla, quæ poſteà Cetia, *Ceitz*, teſte Fabricio, urbs Germaniæ, in Miſnia, apud Solam fluvium & fines Thuringiæ, à Lipſia 6. leucis in meridiem, inter Neoburgum 3. & Aldemburgum 2. à Miſna 10.

¶ Mamilla quibuſdam eſt *Zeitz*, oppidum Saxoniæ ſuperioris, in Miſnia provincia, & in ditione Neoburgenſi, ad Elſterum fluvium. Media eſt inter Neoburgum ad occaſum & Altenburgum ad ortum, 4. milliaribus Germanicis, & 11. à Miſnia in occaſum.

Lib. Conc. ¶ Mamiſtra, *Malmiſtra*, urbs Ciliciæ mediterranea, archiepiſcopalis ſub Patriarcha Antiocheno, Adanæ finitima.

¶ Mammæ, oppidum Africæ, in Byzacena regione, teſte Procopio.

Mammæus pons, vulgò *Ponte Mammolo*, teſte Marliano & Platina, unus ex urbis Romæ pontibus. Lamprid.

¶ Mammæus pons, vulgò *Ponte Mammolo* dictus, inter Sabinam & Latium. Extra Romam jacet, ſupra Anienem fluvium, ad 6. mill. paſſ. & ſic dictus fuit à Mammæa matre Severi Imperatoris.

¶ Mammida, Perſiæ urbs, apud Ptolemæum.

Mamortha, urbs Samariæ, eadem Neapoli. Vide ibi. Plin.

¶ Mamuda, urbs Æthiopiæ ſub Ægypto, teſte Plinio.

Mamuga, *Mabuga*, teſte Andrea Maſio, urbs Syriæ Ptol. mediterranea, in Caſſiotide regione, inter Marathum & Apameam.

Mamurrharum, ſeu Mamurrhæ, *Itro* vel *Itri*, oppi- Hor. dum non obſcurum Latii novi, in regno Neapolitano, inter Fundos 7. & Formias 3. mill. paſſ. teſte Celſo Cittadino, cujus rudera apud Itrum cernuntur. Horatius libro 1. ſerm. 5.

In mamurrharum laſſi deinde urbe manemus.

Manæana, *Miliana*, teſte Marmolio, oppidum Mau- Ptol. ritaniæ Cæſarienſis, mediterraneum, inter Vagas & Oppidum novum.

¶ Manangareus, *Manangharè*, fluvius Africæ, in inſula Madagaſcaria, in parte orientali; ubi auctus aliquot fluminibus, ſeptemplici oſtio in mare Æthiopicum ſe exonerat, teſte Flacurtio.

¶ Mananpanus, *Mananpani*, fluvius inſulæ Madagaſcariæ, in Africa. In Oceanum Æthiopicum labitur in parte orientali inſulæ.

Manapia, *Waterford*, teſte Staniburſtio, urbs Hiber- Ptol. niæ, in Momonia regione, ad Suyrum fluvium, in ora ad ortum, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Caſſilienſi, ex primis, & emporium à Dublino ad 50. mill. in meridiem recedens. Populi Manapii Ptolemæo (Camdeno eſt *Weiſford* vel *Wexford*, urbs Comitatus cognominis, ad Slanam fluvium, ubi & Manapii populi (quos ille Menapios ſcribit) Ptolemæo collocati fuere.)

¶ Manaria, *Manar*, inſula parva Indiæ citerioris, in ora Ceylani inſulæ, ubi urbecula Manaria, *Manar*, in ditione Hollandorum cum tota inſula, à qua mare inter oram Piſcariæ, in India citerioti, & Ceylanum inſulam dicitur Fretum Manarium. Aliàs hæc inſula ſuberat Principi Maduræ, in Coromandelia.

Manaricium, *Manrick*, teſte Simlero, pagus Germa- Ant. niæ inferioris, in Diœceſi Trajectenſi, & in Ducatu Geldrenſi, inter Noviomagum 4. & Trajectum inferius 3. leucis, ad Licum Rheni foſſam, inter Batavodurum & Grinnes proxima oppida.

Manarmanis, *Marna*, teſte Hieronymo Verrutio, Ptol. portus Germaniæ inferioris, poſt oſtium Rheni orientale; à quo tractus Friſiæ ſic nominatur circa ſinum *Dungerdeel*.

¶ Manaſſe, Tribus una ex duodecim Judææ ſeu Iſrael, in duas partes diviſa, altera cis, altera trans Jordanem fluvium deſcripta eſt: & hæc ad Aquilonem tendit, illa cum Tribu Ephraim mediam obtinet totius Judææ, quæ cis Jordanem eſt, partem.

Manathath, *Kato* vel *Cato*, teſte Brochardo, pagus Bibl. Palæſtinæ, apud Saron montem, & apud Antipatrida urbem, olim etiam Cathoe dictus.

¶ Manchana, Meſopotamiæ oppidum, teſte Ptolemæo.

Mancunium, *Mancheſter*, teſtibus Lhuydo & Cam- Ant. deno, oppidum Albionis, in Anglia, inter Bremetonacum, & Mediolanum 38. mill. paſſ. ex Itinerario Antonini, in Comitatu Lancaſtrenſi.

Manda, *Menan*, teſte Mercatore, fluvius maximus Ptol. Indiæ extra Gangem. (Manda Ptolemæo intra Gangem deſcribitur.)

* Mandagara, *Mangalor* Caſtaldo, urbs Indiæ cite- Ptol. rioris. (* *Mandagera* in manuſcripto Seldeni.)

Mandagarſis, *Maſandram*, urbs Mediæ, teſte Nigro. Ptol.

¶ Mandalum, Æthiopiæ lacus, circa Azanium promontorium, Plinio.

¶ Mandarei Sarmatiæ Aſiaticæ populi fuere apud Plinium.

Mandela, *Poggio Mirteto*, pagus Sabinorum, apud Hor. Digentiam fluvium, à Maliana et Ocriculo ad 12. mill. paſſ. in ortum et Eurum, apud cœnobium Farfenſe. Vide Digentia.

¶ Mandepa, Thraciæ urbs, teſte Procopio.

Mandetrium, ſive, ut alii codices habent, Andetrium, Ptol. *Moſtar*, oppidum Dalmatiæ mediterraneum. Vide Andecrium.

¶ Mandinga, *Mandinga*, regnum amplum Africæ. in

in Nigritia regione, inter Nigrum ſeu Senegam fluvium ad ſeptentrionem, & Malaguettæ regnum ad meridiem. Ejus primaria urbs etiam Mandinga vocatur ſeu *Sango* ut alii ſcribunt.

¶ Mandova, *Mandova*, fluvius Indiæ citerioris, in regno Decani, juxta Goam urbem labitur, & paulò infra in Oceanum Indicum ſe exonerat.

¶ Maodralæ, Iodiæ intra Gaogem populi, quorum civitas Palibotta, teſte Ptolemæo.

¶ Mandrereus, *Mandrerei*, fluvius iogens Madagaſcariæ inſulæ, oritur in regiuncula cognomine; & multis auctus fluviis, in Oceanum ſe exonerat ad auſtrum inſulæ & propè Carcanoſſiam regionem, teſte Flacurtio.

¶ Mandropolis, Phrygiæ urbs Stephano, & Titi num-
Caſ. Strab. mo, Mandropus Livio.

Mandubii, populi Galliæ Celticæ, quorum urbs erat Aleſia, ſive Alexia: quorum regio ſeu tractus nunc *Baſſigny* dicitur, teſte Golluzio; ſed, teſte Marliano, *Aiſois*, *Auxois*, vel *Auſſois*, in Burgundia, quod magis probo. Vide Alexia.

¶ Mandubi populi fuere Galliæ Celticæ, ſub Æduis, ubi nunc *Auxois*, regiuncula Ducatus Burgundiæ in confinio Campaniæ. Eorum caput fuit Alexia, *Aliſe*, jam deſtructa.

Ant. Maodneſſedum, *Mansfield*, teſte Talboto, oppidum Albionis, in Anglia, in Comitatu Nottiogamienſi, inter Viroconium 45. & Bennaventam 28. mill. paſſ. Veononis & Etoceto proximum. Sed Camdeoo eſt *Mencester* in * Cornubia, cui repugnat Antonious. (* Camdeno eſt *Mancester* in Varvicenſi Comitatu, à Cooventria ad auſtrum 9. mill. in Cornaviis)

Plin. Manduria, Mandurium Livio & Stephano, *Caſalnovo*, teſte Galatæo, oppidum Salentinorum amplum, apud Uriam urbem, ab ea 8. mill. paſſ. inter Aletium 30. & Tarentum 20.

¶ Manei populi fuere Hiſpaniæ Bæticæ, circa Bætis fluvii oſtia, teſte Avieno.

Strab. Manes, fluvis Phthiotidis, Thronium alluens. Vide Boagrius, nam idem eſt.

¶ Maneſium, Phrygiæ oppidum, teſtibus Stephaoo Alexandro.

Manfredonia, urbs Apuliæ Dauniæ, recens archiepiſcopalis. Vide Sipontum.

¶ Manfredonia, *Manfredonia*, urbs regni Neapolitani, archiepiſcopalis; & ſic dicta à Manfredo Rege Neapolitano, Frederici II. Imperatoris filio, qui eam circa aonum 1200. condidit. Haud procul inde ad radices montis Gargani oſtenduntur ruinæ Siponti urbis, cujus ſedes Manfredoniam translata eſt. Portu gaudet capaci & arce munita. 22. mill. paſſ. diſtat ab oſtiis Aufidi fluvii in Boream. Sedet in Capitanata provincia, in ora ſinus Veneti. 25. mill. paſſ. à Luceria in ortum. Aliàs capta fuit à Turcis, & miſerè direpta. Nunc utcunque reparata, ſubeſt dominio Hiſpanorum.

¶ Mangalora, *Mangalor*, urbs Indiæ citerioris, in regno Biſnagari, io ora occidentali, cum portu ad mare Indicum, io tractu Canara dicto, versùs Malabariam. Forſan dicta fuit Mandagara ab antiquis.

¶ Manhata, *Manhate*, oppidum recens Americæ ſeptentrionalis, quod aliter Amſterodamum novum dicitur, in novo Belgio. Vide Amſterodamum novum.

¶ Manhemium, *Manheim*, caſtrum Germaniæ, ad confluentes Necari & Rheni fluviorum, in Palatinatu ſuperiori. Aliàs fuit probè munitum: ſed captum fuit ab Hiſpanis & dirutum. 3. leucis diſtat à Spira in Boream, & totidem ab Heidelberga in occaſum. Ibi aliàs Valentioiani munimentum.

Vet. Inſ. Manicelum, Immanicelum Antonino, *Immaticen*, teſte Auguſtino Juſtiniano, vicus agri Genuenſis. Vide Immanicelum.

¶ Manilla, *Manille*, inſula ampla Aſiæ, in Oceaoo Indico, & Philippinarum caput. Dicta etiam Luſonia inſula; *l' Isle Lucon*. Subeſt Dominio Hiſpanorum; & ejus primaria urbs eſt Maoilla, in meditullio inſulæ. Quidam ſcribunt eſſe etiam Luſoniam urbem amplam in hac inſula: ſed de illa non mihi conſtat, nec quicquam legitur in hiſtoriis & deſcriptionibus recentioribus.

¶ Maoilla, *Manilla* Hiſpanis, *Manille* Gallis, urbs & emporium Aſiæ, in inſulis Philippinis, Manillæ inſulæ primaria, & archiepiſcopalis, cum arce & portu capaci, ſub dominio Hiſpanorum ab anno 1572. quo ab ipſis expugnata fuit. Sed deficit in dies.

¶ Manillæ fretum, *Eſtrecho de Manilla* Hiſpanis, pars Oceani indici, inter partem auſtralem Manillæ inſulæ & Tandaiam inſulam, in Philippinis.

Manimi, *Manrczperg* vel *Manbartzperg*, teſte Lazio, populi Germaniæ, inter ſylvam Hercyniam & Daoubium; quorum tractus ſic oominatur. Ptol.

Maniolæ, *Isles de Prasel*, teſte Ortelio, inſulæ maris Eoi, Sinarum oræ adjacentes.

¶ Manius, ſiouſ Illyrici, Scilaci, inter peninſulas Hyllis & Neſti. Nunc *Golfo di Narenza*, dicitur, teſte Ioanne Lucio; eſtque in Dalmatia. Vide Narentaeus ſinus.

Manlia, *Mallen*, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis, Liv. in Celtiberis, nunc in regno Navarræ, in Aragoniæ & Caſtellæ confinio, à Tutela urbe 4. leucis, à Curiis 2. olim ſub Numantinis, teſte Livio.

¶ Manliana, *Magliano*, oppidulum regni Neapolitani, in Aprutio ulteriori, ad quod Carolus Andegavenſis Rex utriuſque Siciliæ nobilem retulit de Conradioo victoriam. Sedet in colle, juxta fontes Telonii fluvii, & 6. tantùm milliaribus à Fucino lacu in Circium.

Manliana, *Mallen*, teſto Ioanne Mariana, olim oppi- Ptol. dum Hiſpaniæ, in Luſitania & Vettonibus, nunc pagus Extremaduræ. Sunt quibus Manliana nunc *Monte Mayor* oppidum Portugalliæ dicitur, ut in Theſauro Linguæ Latinæ, ſed malè.

¶ Manliana, oppidum Vettonum, nunc *Villa Franca* dicitur; eſtque caſtrum regni Legiooenſis, ad amnem *Tormes* dictum. 35. mill. à Plaſentia in Boream, teſte Brietio.

Manliana altera, *Magliano*, oppidum Thuſciæ, apud Ant. oram littoralem, in Senenſium ditione. à Telamone 8 Ptol. mill paſſ. Suaoam urbem versùs 20. Item opidum Sabinenſis agri.

¶ Mannaritium. Vide Mannaricium.

¶ Mannia, *Isle de Man*, inſula Angliæ, inter ipſam & Hiberniam. Vide Monœda.

¶ Manoa, *Manoa*, urbs ampla Americæ meridionalis, *el Dorado* Hiſpanis, de qua mira narrant incolæ, ajuntq; ipſam eſſe ad ripam occidentalem lacus Parimci, in Guajana regione; ſed nondum huc uſque pervenere Europæi.

Manoba, Menoba Plinio, oppidum Hiſpaniæ Bæticæ, Ptol. cum fluvio cognomine in ora, inter Malacam & Selambinam, à Malaca 3. leucis in ortum, *Bezmiliana* Moletio.

¶ Manoba, oppidulum Hiſpaniæ, io Bætica aliàs, nunc in regno Graoatenſi & in ora maris Mediterranei, ad oſtia amnis cogoominis. Hodie *Almunecar* dicitur, decem leucis à Malaca in ortum diſtans, teſte Brietio.

¶ Manora, *Manora*, arx Indiæ citra Gangem, in ora Oceaoi Indici, & intra fines ditionis Magni Mogolis. Dicitur aliter Baodera; ſubeſtque domioio Luſitanorum teſte Petro du Val.

¶ Manoſca, *Manoſque*, urbs lepida Galliæ, in Provincia, ad Druentia fluvium. 5. leucis diſtat à Reii in occaſum, & 7. ab Aquis Sextiis io Cæciam, 6. austem ab Apta in ortum.

Manrali, *Mengrelli*, populi Colchidis; ſic enim hodie Ptol. Colchi vocantur, teſte Poſtello cum aliis.

Mansfeldia & Mansfelda, *Mansfeldt*, urbs Saxoniæ Script. ſuperioris, Comitatus inſignis caput fortis, metallifera, Germ. auro, argento, & ære præſertim abundans, inter Erphordiam 6. leucis io Cæciam, & Magdeburgum 9. leucis. De qua libro 7. Itinerii:

Hinc Mansfeldiacę vallata mœnibus arcis.
Mœnia conjurgunt conſpicienda procul.

¶ Mansfeldia, *Isle de Mansfeld*, inſula Americæ ſeptentrionalis, in terra Arctica & in ſinu Hudſonio, recens ab Anglis detecta.

¶ Mansfeldienſis Comitatus, *Comté de Mansfeld* Gallis, *Graffchafft Mansfeld* incolis, tractus eſt Germaniæ, in Saxonia ſuperiori, & in Lantgraviatu Thuringiæ, inter Principatum Anhaltinum ad Boream, ditionis Hallenſem & Merſoburgenſem ad ortum, & Thuringiam propriam ad meridiem & occaſum. Nunc ſubeſt Duci Electori Saxoniæ, ſed aliàs ſuberat propriis Comitibus, quibus omnibus & ſingulis perſolvere debet Dux Saxoniæ penſionem annuam duorum mille florenorum io perpetuum. Ibi oppida præcipua ſunt Mansfeldia, Eslebia, Heldrunga, & Queroſurtum.

¶ Manſiatri ſinus, *Ance de Manſiatre*, ſinus parvus Africæ, in parte occidentali Madagaſcariæ inſulæ, ubi Manſiatrus fluvius in mare Æthiopicum ſe exonerat.

Ant. Manſuetinum, *Babolixa* vel *Babolixa*, teſte Lazio, op-

Ant. oppidum Pannoniæ inferioris, in Hungaria, inter Sopianas 25. & Arrabonem 105. mill. paſſ. quod & Pons Sociorum, & Pons Manſuetinus dicitur, ab Aquinco 105. ab Herculia 60. *Strab.*

Mantala, *la Manta*, oppidum Galliæ Narbonenſis, in Sabaudia & finibus Allobrogum, inter Tarantaſiam 32. & Viennam in occaſum 80. mill. paſſ.

¶ Mantalus, Phrygiæ urbs apud Stephanum.

Mantavonium, locus Galliæ Narbonenſis. Vide Maitavonium ſive Maitavonium, variè enim legitur.

Mantiana palus, *Aſtamar*, teſte Thoma Minadoio, lacus ingens Mediæ, in Armeniæ confinio, qui Theveto *Van & Vaſtan* eſſe videtur, ſic ab urbibus adjacentibus dictus; aliis *Abaunas*.

¶ Mantiana palus, teſte Marco Paulo Veneto, hodie dicitur *Geluchalat*; ſed hodie *Aſtamar* vocari ſcribit Minadoius. Ex Petri Gyllii deſcriptione videtur eam eſſe quam Abylfeda in ſua Geographia Argis appellat. Scribit Gyllius hanc paludem octo magna flumina ingredi, nullumque egredi, habereque in ambitu inter octo quoque dierum; ſed quatuor tantùm habet Marcus Paulus Venetus.

Mantieni, montes Armeniæ majoris, ex quibus Araxes & Gyndes fluvii profluunt: qui Paryadris Ptolemæo. *Herod.*

Mantinea, urbs Peloponneſi, gemina: una in Argia, ad ſinum Argolicum, *Mandigna* Leunclavio, *Mantegna* Nigro; altera in Arcadia, *Mandi* Leonclavio, *Mundi* aliis, inter Tegeam & Cleonas in Boream, (ubi inter Græcos dubio Marte certatum, Epaminonda Thebanorum Duce cæſo) Megalopoli quoque proxima. *Strab. Plin. Ptol. & al.*

¶ Mantinea, urbs Arcadiæ, in Peloponneſo. 25. milliaribus diſtat à Megalopoli in Boream Argos verſùs, 12. à Tegea, & 40. à Cleonis, ad Parthenii montis radices; ſed non inter Tegeam & Cleonas.

Mantini, populi Thraciæ, teſte Servio; quorum meminit Virgilius in Ceiri.

*Vos, O * Mantina ſi qui de gente venitis.*

(* Alii libri *matutina* habent.)

Mantinum, *la Baſtia*, oppidum Corſicæ primarium, ubi ſedes eſt Præfecti Genuenſium, in ora ad ortum, inter Sacrum promontorium ad Boream 25. & Marianam ad meridiem 12. mill. paſſ. Sed Mantino, Mantinonis in obliquo, apud Ptolemæum legitur. *Ptol.*

¶ Mantittur, Indiæ urbs intra Gangem, teſte Ptolemæo.

Mantua, *Mantova*, urbs Galliæ Tranſpadanaæ, in Cenomanis, ad Mincium fluvium & lacum illam ambientem, & tutiſſimam ab hoſtili invaſione reddentem, epiſcopalis ſub Patriarcha Aquilejenſi, inter Brixiam & Regium Lepidi in auſtrum vergens 36. mill. paſſ. ac inter Cremonam ad occaſum 40. & Ferrariam in ortum 50. à Verona 24. verſùs Cremonam. Urbs Ducatus Mantuani caput, & ſedes Ducum, ampla, & antiquior Roma annis 300. Cremona & Placentia 800. à Manto nympha & vate, Tireſiæ vatis filia, nomen habens, De qua Virgilius ſuus civis libro 10. Æneidos: *Strab. Liv. Plin. & al.*

Fatidicæ Mantus & Tuſci filius amnis

Qui muros, matriſque dedit tibi Mantua nomen.

¶ Mantua, *Mantove* Gallis, urbs eſt magnifica, populoſa, & munitiſſima, anteàque dives; ſed anno 1619. capta fuit à Germanis & miſerè vaſtata; paulò poſt tamen reddita Duci ſuo è familia Gonzaga, in dies pulchrior evadit. 18. milliaribus diſtat à Piſcaria in auſtrum, uti & 24. à Verona, 20. autem à Pado fluvio in Boream. *Ptol.*

Mantua altera, *Villa Manta*, urbs olim, nunc pagus Hiſpaniæ Tarraconenſis, in Caſtella nova, apud Madritum, Hiſpaniæ totius regiam, in Carpetanis, teſte Tarapha cum aliis; Mantua Carpetanorum ad prioris differentiam dicta. (*Vix 3. mill. paſſ. diſtat à Madrito.*)

¶ Mantuanus Ducatus, *Ducato di Montova* incolis, provincia eſt Italiæ, in Longobardia, verſùs Padum fluvium, à quo biſariam ſcinditur. Terminatur ab oriente Ducatu Ferrarienſi, à ſeptentrione territoriis Veronenſi et Brixiano ditionis Venetæ, ab occidente agro Cremonenſi Ducatus Mediolanenſis, & à meridie Ducatu Mutinenſi & ditione Ducis Mirandulæ. Ejus primaria urbs eſt Mantua; ſed alia oppida ſunt parvi momenti. Ducatus Mantuani partes fuerant anteà Guardiſtalla, *Guaſtalla*, Sabuloneta, *Sabioneta*, Novellaria, *Novellara*, Bozolum, *Bozolo*, Caſtilio Stiveriarum, *Caſtiglione*, & Sulphurinum, *Solfarino*, cum aliqnot aliis locis. Sed nunc ab eo revulſa, propriis parent Principibus. Duci autem Mantuano ſubeſt maior pars Ducatus Montisferrati, inter Pedemontium, Liguriam, & Ducatum Mediolanenſem. *Ptol.*

Maocoſmos, (Vide Naſcos, ſic enim legitur in codice Græco) urbs Arabiæ felicis. *Ptol.*

Mapeta, *Copa*, teſte Mercatore cum aliis, urbs Sarmatiæ Aſianæ, apud Boſphorum Cimmerium, inter Geruſam urbem ad Boream & Cimmerium promontorium ad auſtrum, apud oſtia Varadani fluvii.

¶ Mopura, Indiæ urbs intra Gangem, teſte Ptolemæo.

¶ Marabina, Africæ oppidum, in Pentapoli regione, teſte Ptolemæo.

Maracanda, *Sanmarchand* vel *Samarchand*, teſte Petro Perondino cum Caſtaldo, urbs Sogdianæ primaria & ampla, ad Oxum fluvium, ultra Bactra in Cæciam 150. mill. paſſ. (Bactrianæ urbs Ptolemæo.) *Arria. Q. Cur*

¶ Maracanda, *Samarcand*, urbs alias Bactrianæ, in Sogdiana, nunc Tartariæ, in Zagataia ſeu Mauralnaharia regione. 100. mill. paſſ. diſtat ab Oxu fluvio in Boream. Emporium eſt celebre, & urbs ampla & regio totius Zagataiæ. Hinc ortus Tamerlanus Tartarorum Imperator celeberrimus, qui illam orvavit, et ibi Accademiam inſtituit.

¶ Maracaybus, *Lago de Maracaybo* Hiſpanis, lacus Americæ meridionalis, in Venezuela provincia, propè Corum urbem in ſinum Venezuelæ ſe exonerat.

¶ Maraclea, Phœniciæ urbs maritima, juxta Antaradum verſùs ſeptentrionem, teſte Guillelmo Tyrio.

¶ Maranania, *l'Isle de Maragnan*, inſula Americæ, in parte Boreali Braſiliæ, ad oſtia Miarii fluvii, à qua provincia adiacens dicta fuit *Capitania de Maragnan*, Præfectura Marananis. Ante 50. annos à Galiis culta fuit; ſed poſteà ab ipſis derelicta, Luſitanis paret cum tota Braſilia. Ibi arx S. Ludovici *S. Luis de le Maranhan*, locus inſulæ præcipuus, qui captus fuerat à Batavis anno 1641. ſed poſteà à Luſitanis recuperatus. *Vet. Tract.*

¶ Maranonius, *Maragnon*, fluvius ingens Americæ meridionalis, qui & *Xauxa* dictus, verſùs fontes. Oritur in Peruviæ regno, ad radices Andium montium, è lacu *Chincacocha*; deinde plurimis auctus fluviis, in flumen Amazonum ſe exonerat, teſte Petro Texeira.

Marantium, *Ripamaranzi*, teſte Leandro, aliis *Pomaranzi*, oppidum Thuſciæ, in agro Volaterrano, ad Cecinam fluvium, à Volaterris ad 5. mill. paſſ. in auſtrum & Eurum diſtans.

¶ Marantium, *Marans*, oppidum Galliæ, in Pictavenſi provincia & Alnetenſi tractu, intra paludes, ad Separam Niortenſem. Diſtat 2. leucis ab ora Oceani in ortum, 4. à Malleaco in occaſum, & totidem à Rupella in Cæciam; eſtque amplum et cultum, intra paludes. *Ptol. Mel. & al.*

¶ Maraſdi, Arabiæ felicis urbs, teſte Ptolemæo.

¶ Marata, *Marata*, regnum parvum Americæ ſeptentrionalis, verſùs novum regnum Mexicanum et oram maris Purpurei, Sanſone teſte.

Marathon, *Maratona* Sophiano, & aliis *Maraſon*, oppidum Atticæ, inter Athenas et oram littoream ad ortum, ab Athenis 10. mill. paſſ. teſte Æmilio Probo. Hic Perſæ à Græcis, Miltiade Duce, ſuperati, centum millibus cæſis; qui Dux poſteà in vinculis afflictus obiit, teſte Aulo Gellio libro 17. capite 21. Ejus meminit Ovidius libro 7. Metamorpoſeon de tauro Marathonio à Theſeo interfecto:

Mirata eſt Marathon Cretai ſanguine tauri.

¶ Marathon, *Marathona*, oppidum Atticæ, verſùs oram Euripi, 35. mill. paſſ. diſtans ab Athenis in Cæciam. Nunc tantùm vicus eſt parvus, ſub dominio Turcarum.

¶ Marathonia, Thraciæ oppidum, haud procul ab Abdera, teſte Stephano. *Strab.*

Marathos, *Margath* Moletio & Olivario, urbs Syriæ, apud oram & Phœnicis confinia, Balaneis proxima, & Tripoli; quæ etiam *Malatia* aliis, teſte Moletio, dicitur. *Mel. Ptol.*

Marathuſſa, inſula parva maris Ægæi, Ioniæ adjacens, ante Clazomenas, ſic à fæniculi copia appellata.

Marburgum, ſeu Martisburgum, *Marpurg*; urbs Germaniæ. Vide Amaſia, (*& Martisburgum.*) *Plin. Steph.*

¶ Marca Hiſpanica dicebatur ævo Ludovici Pii & Caroli & ſequentibus temporibus ea regio quæ hodie Catalo-

nia

nia dicitur. Ea de cauſa vir Illuſtriſſimus Petrus de Marca Pariſienſis Archiepiſcopus titulum fecit libro in quo tractat de rebus Cataloniæ et circumjacentium regionum, qui nondum prodiit in lucem.

¶ Marcana, ſeu Mercana, *Marcana*, urbecula Dalmatiæ, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Raguſino; et ei perpetuò unitus eſt epiſcopatus Tribunenſis. Vrbs autem Mercana ſita erat in inſula maris Adriatici, circuitus tantùm 4. mill. ſub dominio Reipublicæ Raguſinæ; ſed nunc in ruderibus jacet, vix tres aut quatuor domos habens.

Marcelliana, locus Lucaniæ, apud Atinam oppidum, teſte Celſo Cittadino, inter Calorem et Cæſarianam.

Marchenium, vulgò *Rexburg*, oppidum Scotiæ, in ejus et Angliæ confinio, non obſcurum; quod veteribus Alta ripa dictum putatur, nunc Scotis, nunc Anglis parens.

Ant. ¶ Marchia, quæ et Marchia quibuſdam, *Merche*, provincia eſt parva Scotiæ auſtralis, in confinio Angliæ, à qua ſeparatur Tuveda fluvio. Ejus præcipua urbs fuit Bervicum, nunc Angliæ contributa. Habet ad ortum mare Germanicum, ad ſeptentrionem Lothianam, ad occaſum Tuveoticam, et ad auſtrum Northumbriam Angliæ provinciam.

¶ Marchia, *la Marche*, quæ etiam *la Marche de Limoſin* dicitur, provincia eſt Galliæ, in Aquitania, eſtque pars ſeptentrionalis Lemovicenſis provinciæ quibuſdam, quanquam revera provinciam ſeparatam faciat. Habet ad Boream Bituricenſem Ducatum, et ad occaſum Pictavenſem. Dividitur in ſuperiorem, cujus caput Gueretum, *Gueret*, & inferiorem, cujus caput eſt Oratorium, *le Derat* vulgò.

¶ Marchia, *la Mark*, provincia eſt Germaniæ, in Weſtphalia, ſub dominio Electoris Brandeburgici, cui obvenit ex hæreditate Juliacenſi. Ibi oppidum primarium Hamum, ad Luppiam fluvium. A ſeptentrione terminatur ditione Monaſterienſi, ab ortu Ducatu Weſtphaliæ, à meridie & ab occidente Montenſi Ducatu.

¶ Marchia, *Marck*, caſtrum Germaniæ, in Marchia provincia, unde regioni nomen, ad Luppiam fluvium, & propè Hamum oppidum, medium ferè inter Luppiam oppidum ad ortum et Tremoniam ad occaſum, 5. leucis diſtans, in Weſtphalia.

¶ Marchia Anconitana, quæ Piceni maxima pars *la Marca d'Ancona*, provincia eſt ampla ditionis Pontificiæ. Terminatur à ſeptentrione mari Adriatico, ab oriente Ducatu Urbinatenſi, ab occidente Aprutio ulteriori, à quo ſeparatur Truento fluvio, & à meridie dividitur ab Umbria monte Apennino. Ejus urbs præcipua eſt Ancona, provinciæ caput.

Marchiæ Anconitanæ urbes precipuæ:

Æſis, Ieſi.
Ancona, Ancona.
Aſculum, Aſcoli.
Auximum, Oſimo.
Camerinum, Camerino.
Firmum, Fermo.
Lauretum, Loreto.
Macerata, Macerata.

¶ Marchia Brandeburgica, *la Marck* ſeu *Marquiſat de Brandebourg*, provincia Germaniæ, ſub dominio Electoris Brandeburgici. Triplex eſt, nempè vetus Marchia ſeu ſuperior ad occaſum, vulgò *Alte Marck*, cujus præcipua Tangermunda; nova Marchia, *nevv Marck*, ad ortum, cujus caput Cuſtrinum, ad confluentes Wartæ in Oderam; & media Marchia, *Mittel Marck*, quæ in medio duarum, et aliis major, cujus primaria Berlinum, ad Spreham fluvium, ubi Electoris ſedes. Tota autem Marchia eſt in Saxonia ſuperiori, ab ortu in occaſum extenſa, inter Pomeraniam et Ducatum Megalopolitanum ad Boream, et Saxoniæ Ducatum Luſatiamque ad auſtrum.

(*Marchiæ Brandeburgicæ urbes:*

Berlinum, Berlin.
Brandeburgum, Brandebourg.
Cuſtrinum, Cuſtrin.
Drieſa, Drieſen.
Francofurtum ad Oderam, Francfort ſur l'Oder.
Gardelebia, Gardeleben.
Havelberga, Havelberg.
Lanſperga, Lendſperg.
Lubuſia, Lubus.
Rapinum, Rapin.
Ratzenovia, Ratzenovv.
Spandavia, Spandavv.
Stendela, Stendel.
Tangermunda, Tangermund.)

¶ Marchia Tarviſina, *la Marca Trevigiana*, provincia eſt ampla Italiæ ſub dominio Reipublicæ Venetæ, aliàs amplior, nunc autem continet territoria Tarviſinum, Cadorinum, Bellunenſe, & Feltrinum, inter provinciam Foro-Julii ad ortum & territoria Vicentinum & Tridentinum ad occaſum. Ejus primaria urbs eſt Tarviſium.

¶ Marchiofinni populi Scandiæ fuere, versùs Rubeam promontorium, ubi nunc Lapponia Norvvegica ſeu Præfectura Wardhuſia, in parte Borealiori Norvegiæ, & tractus Finmarchia. *Vib.* *ſeq.*

Marcia, & Marciana colonia, *Marchena* Cluſio & aliis, oppidum Hiſpaniæ Bæticæ, in Vandalia, clarum, inter Hiſpalim 8. & Vrſonem 4. leucis, ab Aſtigi 6. in Notolibycum.

Marciana caſtra Ammiano, *Marburg* Lazio, oppidum Pannoniæ ſuperioris, in Stiria, ad Saum fluvium, à Pætovio 4. leucis in occaſum, inter Celeiam 8. & Græcium in Boream 6. *Plut.* *Liv.*

Marcium, mons Latii, circa Lanuvium, ab urbe Roma 200. ſtadiis teſte Diodoro.

Marcius ſaltus, Liguriæ, in Hetruriæ confinio, apud Apuam, ubi Q. Marcius à Liguribus circumventus eſt, teſte Livio. *Ptol.*

Marcodava, *Marceſzeck & Margoſeſt*, teſte Lazio, urbs Daciæ, in Moldavia, à Succidava, ſive Soczavia, Principis ſede, 8. leucis in Euronotum. *Tac.*

Marcodurum, *Duren*, Divæo & Rhenano teſtibus, urbs Germaniæ inferioris, in Ducatu Iuliacenſi, inter Coloniam & Aquiſgranum 5. leucis, à Juliaco 2. in meridiem & Eurum, (*ad Ruram fluvium.*)

Marcomagum, vicus Germaniæ inferioris, in Eyſfalia regione inter Treviros & Coloniam Agrippinam, ubi erat Legio 28. inter Egorigium & Tolpiam, ab Egorigio 18. mill. paſſ. Locus nunc apud *Arenberg*. *Ant.*

¶ Marcomagum, ſeu Marcomagus, oppidulum fuit Ubiorum, ubi nunc caſtrum *Steinfeldt*, propè fontes Ruræ fluvii, in Eyſſalia provincia. Vix 2. leucis ab Arenberga in occaſum diſtat, inter Tolbiacum ad Arctos & Egorigium in auſtrum, ſeu inter ditiones Juliacenſem & Trevirenſem.

* Marcomanni, populi Germaniæ quorum regio Marcomannia à Capitolino nominatur, nunc *Marck*, tractus in Moraviæ Auſtriæque confinio, ad fluvium cognominem, inter Viennam & Olmucium occurrens; aliis *Merhern* eſt, ipſa Moravia. Marahenſes hi populi Rheginoni, Marcomanes Claudiano de laudibus Stiliconis lib. 1. *Ptol.* *Dion.* *Pater.* *Ørl.*

Marcomanes, ſenſuque docet; quorum alter Hetruſcum
Pertulit exilium.

(Alii legunt *Marcomeres Sonnòque docet*, ut ſint nomina propria virorum.) Statius libro 3. ſylv. carm. 3.

Qua modo Marcomades poſt horrida bella, vagoſque
Sauromatas.

(* In manuſcripto Seldeni ſcribuntur Μαρκομανοι.)

¶ Marcomanni populi fuere ubi poſteà Bohemia propria, vulgò *la Boheme*, Sanſone, Brietio, & aliis teſtibus. Horum regia fuit Marobodum.

¶ Marcpurgum, *Marckpurg*, urbs Germaniæ, in Stiria provincia, ad Dravum fluvium, quibuſdam eſt Marciana caſtra antiquorum, in Pannonia ſuperiori.

Marde, *Merdino*, teſte Onuphrio, ſeu *Mirdin*, teſte Barbaro, urbs Meſopotamiæ archiepiſcopalis & præclara, ad Tigrim fluvium, in Aſſyriæ confinio, ab Amida 50. mill. paſſ. plus minùs in Cæciam, in via quæ Tabreſium ducit: Mirduum Procopio. *Herod.* *Ptol.*

Mardi, populi Aſiæ, in Armeniæ & Mediæ confinio Straboni & Ptolemæo, qui etiam in Hyrcania à Strabone deſcribuntur, ab Herodoto in Perſide, à Plinio in Sarmatiæ Aſianæ ora, ad Euxinum mare, à quo & in Suſiana locantur.

Mardus, fluvius Mediæ, per Mardos populos fluens, ac in mare Caſpium haud procul à Cyropoli urbe labens, qui *Seri* à Moletio indigitatur: Sed hic potiùs Cyrus fluvius ejuſdem oræ videtur. Illum per Apyros populos (qui Mardis finitimi ſunt) fluere ſcribit Dionyſ. Afer. *Ptol.* *Dion.*

Et prope ſunt Mardi, ſequiturque Hyrcania pubes; *Ptol.*
Hinc Apyri, per quos Mardus devolvitur amnis.

¶ Mare, Gallis *la mer*, Hiſpanis *la mar*, Italis *il mare*, Germanis *die zée* ſeu *meere*, Anglis *The ſea*, Ruſſis *Moore*, dividitur in Exterius & Interius.

Mare exterius propriè dicitur Oceanus, *l'Ocean*, et in quatuor partes ab omnibus diſpeſcitur in orbe antiquis cognito. Quà ſpectat ortum, vocatur Eous ſeu Orientalis *Ocean Oriental* ſeu *Indien*, et à quibuſdam *mer de la Chine*, quà occaſum, Occidentalis ſeu Atlanticus, *Ocean Occidental ou Atlantique*, ad Boream, Septentrionalis ſeu Scythicus, *Ocean Septentrional*, *Glacial*, *ou de Tartarie* ad meridiem, Auſtralis ſeu Æthiopicus, *Ocean Meridional ou Ethiopien*. Mare autem exterius in orbe novo, ſeu meliùs in ea parte orbis recens detecta & in America, duplex eſt, nempè mare Boreale, *mer du Nort*, versùs partem ſeptentrionalem & orientalem; & mare Auſtrinum ſeu Pacificum, *mer du Sud ou mer Pacifique*, versùs partem meridionalem & occidentalem Americæ: & pro diverſitate regionum quas alluit, varia deinde
Strab. & al. omnib. ſortitur nomina, de quibus poſteà.

Mare interius multiplex eſt, nempè mare Mediterraneum, quod propriè etiam mare Internum dicitur, *la mer Mediterranée*, & ejus plurimæ ſunt partes; mare Balticum, *la mer Baltique*, mare Caſpium ſeu Hyrcanum, *la mer de Bacu*, Pontus Euxinus, *la mer Noire*, ſinus Arabicus, *la mer Rouge* ſeu *la mer de la Mecque*, ſinus Perſicus, *Golfe de Perſe* ſeu *mer d'Elcatif*, mare Album ſeu ſinus Grandvicenſis, *la mer Blanche*, & Mæotis palus, *mer de Zabacche ſeu de la Tana*: Et hæc ſunt maria interna orbis antiquis cogniti. Mare Mortuum enim veriùs eſt lacus quàm mare, uti mare
Euſtat. Galilææ. In America autem eſt tantùm mare Purpureum, *la mer Vermeille*, inter novam Hiſpaniam & Californiam inſulam; cùm nondum conſtet quid ſint partes Oceani versùs terras Arcticas & ſinum Hudſonium.

Mare Ægæum, inter Græciam & Aſiam, *l'Archipelage*.

¶ Mare Ægæum, vulgò *l'Archipel* ſeu *l'Archipelague* Gallis, *Archipelago* Italis & Hiſpanis, *Adeniz* Turcis, pars eſt maris Mediterranei, inter Aſiam minorem ad ortum, Thraciam ad Boream, Macedoniam & Græciam ad occaſum, & Cretam inſulam ad meridiem; eſtque quamplurimis inſulis ſparſum. Ejus partes ſunt mare Creticum, mare Græcum, mare Icarium, Macedonicum, Myrtoum, & Æolium.

Mare Ægyptium, quod Ægyptum alluit, & Marmaricam, Cyprium uſque extenſum.

¶ Mare Ægyptium pars eſt maris Mediterranei & ſinus Sattalici, ut ajunt. Alluit oram Borealem Ægypti & Marmaricæ; extenditurque ad partem auſtralem Cypri inſulæ, uti etiam Cretæ. Vulgò *mer d'Egypte* dicitur; extenditurque à Peluſio ad Axillam villam.

Mare Æolium, quod & Myſium, Æolidem regionem alluens.

¶ Mare Æolium pars eſt maris Ægæi, in ora Aſiæ minoris; & *mer de Smirne* ſeu etiam *Golfe de Smirne* dicitur à nautis.

Ptol. Mare Æthiopicum, quod Libyam & Æthiopiam ad occaſum alluit.

¶ Mare Æthiopicum, ſeu Oceanus Æthiopicus, *l'Ocean Ethiopien*, ſeu *mer d'Ethiopie*, pars eſt perampla Oceani, versùs partem auſtralem Africæ, tam ad ortum Æthiopiæ latè ſumptæ quàm ad occaſum. Ejus partes ſunt mare Congienſe, *mer de Congo*, mare Cafrorum, *mer des Caffres*, & mare Zanguebariæ, *la mer de Zanguebar*, aliàs Barbaricus ſinus.

Mare Africum, *de Barbarie*, Africam propriam & Mauritaniam alluens, Siciliam & Sardiniam uſque.

¶ Mare Africum extenditur inter Melitam, Syrtim minorem, & Siciliam ad ortum, et inter partem auſtralem Sardiniæ & Ampſagæ fluvii oſtia, Africam propriam & Byzacenam alluens cum minuta parte Mauritaniæ Cæſarienſis; nuncque *mer de Tunis & de Tripoli* vulgò dicitur.

¶ Mare Album, *Bella More* Moſcis, dicitur aliter ſinus Grandvicus, Germanis *Witteezée*, Gallis *mer Blanche*, pars eſt Oceani Septentrionalis, terras ſubiens inter Duinam Moſcoviæ provinciam ad ortum,
Sol. & Lapponiam Moſcoviticam ad occaſum, per 250. mill. paſſ. ejuſque emporium præcipuum eſt Arcangelopolis.

¶ Mare Almachium dicitur aliter mare Scythicum. Vide ibi.

¶ Mare Anchidolium, *mer de l'Anchidol*, pars Oceani Orientalis. A Java inſula ad terram Auſtralem porrigitur, versùs novam Hollandiam & Carpentariam regionem. Mel.

Mare Aquitanicum, Galliam alluens ad occaſum.

¶ Mare Aquitanicum, *mer de Guienne* ſeu *de Gaſcogne*, pars eſt Oceani Gallici, inter Britanniam minorem ad Boream & oram Cantabriæ ad meridiem; alluitque Britanniam, Pictavenſem provinciam, Santoniam, & Sol.
Vaſconiam latè ſumptam. Plin.

Mare Argolicum, idem cum ſinu Argolico. Sol.

Mare Aſiaticum, generaliter Aſiam alluens propriè dictam.

¶ Mare Aſiaticum propriè alluit Aſiam minorem ad meridiem, vulgò *mer de Caramanie & de Rhodes*. Ejus partes ſunt mare Lycium, mare Pamphylium, mare Cilicium, & mare Carpathium. Plin.

Mare Atlanticum, Africam alluens ad occaſum à freto ad Cornu Heſperii.

¶ Mare Atlanticum, *la mer Atlantique*, pars eſt perampla Oceani; unde dicitur etiam Oceanus Occidentalis; quod Africam alluit ad occaſum, inter Artabrum Hiſpaniæ promontorium ad Boream, & promontorium Leonis versùs Guineam ad meridiem; extenditurque etiam ad Gorgades inſulas. Plin.

Mare Auſonium, quod Brutios & magnam Græciam alluit ad ortum.

¶ Mare Auſonium pars eſt maris Jonii, Siciliam alluit ad ortum, uti Brutios & magnam Græciam ad orientem et ad meridiem. Dictum fuit poſteà Siculum; & à quibuſdam extenditur à Sicilia Peloponneſum uſque.

¶ Mare Auſtrinum, *mer du Sud* Gallis, *mar del Zur* Hiſpanis, quod etiam mare Pacificum dicitur, partem auſtralem novæ Hiſpaniæ alluit ad Boream, & partem occidentalem Americæ meridionalis ad ortum uti & novam Zelandiam ad occaſum. Sic dictum fuit quòd ad auſtrum ſit reſpectu maris Borealis. Ejus partes ſunt mare Plin.
Californiæ, mare Auſtrinum propriè dictum, in ora meridionali novæ Hiſpaniæ, mare Peruvianum, & mare Chilenſe.

¶ Mare Auſtrinum, *Zuider zée*, ſinus Oceani Germanici, in Belgio, inter Friſiam occidentalem, Tranſiſalaniam, Gueldriam inferiorem, & Hollandiam extenſus. Dicitur à Gallis *mer du Sud*; aliàſque fuit Flevo lacus. Exten- Ptol.
ditur à ſeptentrione in meridiem, & rigat urbes Am- Sol.
ſterodamum, Enchuſam, Hardervicum, Hornam, & Campos in Belgio unito, uti etiam plurima oppida.

Mare Azanium, *Golfe de Melinde*, alluens Aethiopiam ad ortum.

¶ Mare Azanium pars eſt Oceani Æthiopici, in ora orientali Africæ, inter Aromata promontorium & Magadoxum. Nunc *mer d'Ayan* dicitur à multis, ſeu etiam *partie ſeptentrionale de la mer de Zanguebar*.

Mare Balearicum, idem Iberico, Hiſpaniam alluens ad ortum, *Mar di Majorica e di Minorica*.

¶ Mare Balearicum, *mar de Mallorca* Hiſpanis, *mer de Majorque* Gallis, pars eſt maris Iberici, in Mediterraneo, versùs Baleares inſulas, & à Charidemo promontorio Barcinonem uſque, in ora Hiſpaniæ.

Mare Balticum *Beltz*, inter Germaniam & Scandinaviam. Xenop.

¶ Mare Balticum, aliàs Codanus ſinus, et Svevicum mare, nunc *Ooſtzée* ſeu *die Belt* Germanis, *mer Baltique* Gallis, latè inter Danim, Sveciam, Ruſſiam magnam, Poloniam, et Germaniam extenditur; et ejus partes præcipuæ ſunt Venedicum mare, ſinuſq; Bothnicus et Finnicus.

Mare Barbaricum, alluens Aethiopiam ſub Aegypto ad ortum.

¶ Mare Barbaricum ſeu Aſperum, & Barbaricus ſinus, pars eſt Oceani Æthiopici, inter oram orientalem Ptol.
Æthiopiæ, et Menuthiam inſulam; & vulgò *mer de Zanguebar* dicitur à regione adjacente.

¶ Mare Boreale, *Noort zée* Belgis, *mer de Nort* Gallis, *mar del Norte* Hiſpanis, pars ampla Oceani, Americam ſeptentrionalem alluens cum parte Boreali Americæ meridionalis; & ejus partes ſunt ſinus Mexicanus, mare Braſilicum, & mare novæ Franciæ.

Mare Boſphoricum, idem cum Cimmerio. Sol.

¶ Mare Braſilium, *mer du Breſil*, pars eſt maris Borealis, versùs oram Braſiliæ regionis, in America meridionali,

Ma-

Plin. Mare Britannicum, *het Canael*, inter Britanniam & Galliam.

¶ Mare Britannicum, *le Manche* Gallis, *The British Sea* Anglis, *het Canael* Belgis, mare eſt inter Galliam & Angliam, nempè à Gobæo & Antiveſtæo promontoriis *Plat.* Britanniæ minoris & Cornubiæ ad Fretum Gallicum.

Mare Caledonium, quod Scotiam alluit.

¶ Mare Caledonium ſeu Deucaledonius Oceanus apud Anglos nomen retinet, *The Deucalidon Sea*, & Borealem partem Hiberniæ, ac occidentalem & ſeptentrio- *Ptol.* nalem Scotiæ lavat, ad Islandiam uſque percurrens.

Mare Cantabricum, Hiſpaniam ad Arctos alluens.

¶ Mare Caotabricum vulgò *mer de Biſcaye* dicitur; extenditurque à confinio Aquitaniæ ad promontorium Artabrum, in Gallæcia.

Plin. Mare Carpathium, quod & Aſiaticum, à Telmeſ- *Ptol.* ſo incipiens, teſte Plinio, Cretam uſque.

¶ Mare Carpathium, *mer de Scarpante*, pars eſt maris Aſiatici, versùs Carpathum inſulam.

Sol. Mare Caſpium, idem Hyrcano, *Mare di Bachu*, Albaniam, Mediam, Hyrcaniam, Margianam, Sogdianam, Scythiamque alluens.

¶ Mare Caſpium dicitur nunc *mer de Sala* ſeu *mer de Baccu*, & ab aliis *de Chouvarezem* & *de Tabriſtan*, Ruſſis autem *Gualentza moore*, & à reliquis maribus omnino ſeparatum eſt. Vide Hyrcanum mare.

Mare Cilicium, Ciliciam alluens, idem ferè ſinui *Strab.* Iſſico.

¶ Mare Cilicium pars eſt maris Aſiatici, & nunc *mer de Caramanie* dicitur, ſeu etiam *Golfe de Satalie* à quibuſdam.

Mare Cimbricum, quod Cherſoneſum Cimbricam alluit, *mer de Danemarch*.

Claud. ¶ Mare Cimbricum Cherſoneſum Cimbricam alluit ad occaſum, & vulgò *weſtzèe* dicitur; eſtque pars Oceani Germanici.

Mare Cimmerium, pars Euxini circa Boſporum Cimmerium.

Mare Congelatum, idem Cronio & Glaciali; Scan- *Plin.* dinaviam alluens.

Ptol. ¶ Mare Congelatum, *la mer Glaciale*. Dictum fuit etiam Almachium; eſtque pars Oceani Septentrionalis.

Plin. Mare Creticum, inter Cretam, Pamphyliam, & Aegyptum; atque inter Cretam & Peloponneſum.

¶ Mare Creticum, vulgò *mer de Candie*, pars eſt maris Ægæi, versùs oram Borealem Cretæ inſulæ, atque inter Salmonium promontorium Cretæ, & Tænarium promontorium Peloponneſi.

Sol. Mare Cronium, idem Glaciali, ultra Thulen, *di Groenlandia*, Scandinaviam alluens ad occidentem & Boream.

¶ Mare Cronium ſeu Concretum, nunc *mer de Petzorke* ſeu *mer Glaciale* Gallis, *Mourmanskoy mere* Ruſſis, pars eſt Oceani Septentrionalis, & porrigitur à freto Vei- *Plin.* gatio ad promontorium Boreale.

Mare Cyprium, quod Cyprum alluit, ad ortum idem Syrio, ad meridiem idem Aegyptio & Libyco, ad Boream idem Pamphylio & Cilicio.

Pjin. ¶ Mare Cyprium, *mer de Cypre* ſeu *mer de Levant* *Sol.* Gallis, *mare di Cipre* Italis, pars eſt maris Mediterranei, versùs Cyprum inſulam, & inter Ciliciam & Syriam.

Mare Dalmaticum, pars Illyrici, Dalmatiam alluens.

¶ Mare Dalmaticum, *mare di Dalmatia* Italis, *mer de* *Sol.* *Dalmatie* Gallis, pars eſt maris Adriatici ſeu ſinus Veneti; ſed aliàs ipſum mare Adriaticum dictum fuit Dalmaticum mare poſt declinationem Imperii.

¶ Mare Dulce, *la mer Douce*, lacus eſt maximus Americæ ſeptentrionalis, in nova Francia. Dicitur aliter *lac Karegnondi*, eſtque ad occaſum novæ Franciæ extenſus versùs lacum ſuperiorem. Sed vix ejus ora littoralis *Plin* luſtrata fuit à Gallis.

Mare Eoum, Sinas & Seras alluens.

¶ Mare Eoum, ſeu Oceanns Eous, et Orientalis, *l'Ocean Oriental*, aliter *mer de la Chine & du Iapon* dicitur; eſtque pars ampla Oceani versùs Iaponiam et Sinas, inſulaſque Philippinas.

Mare Erythræum, idem cum ſinu Arabico.

Plin. ¶ Mare Erythræum ſeu Rubrum, aliter Arabicus ſinus, exrenditur inter Arabiam ad ortum et Trogloditicam et Ægyptum ad occaſum; et nunc *mer Rouge* & *mer de la Mecque* dicitur à Gallis, *mare Roſſo* ab Italis, Sed mare Rubrum aliis pars eſt Oceani inter ſinus Per- *Plin.* ſicum et Arabicum; nuncq; Oceanus Arabicus *mer d'Arabie* vocatur.

Mare Euboicum, inter Eubœam et Achaiam, pars *Strab.* Græcienſis.

¶ Mare Euboicum vulgò *mer de Negrepont* dicitur; *& al.* eſtque pars Ægæi maris.

Mare Euxinum, *Mar Maggiore* & *Mar Negro*, inter Europam et Aſiam, utramque Sarmatiam, Bithyniam, Paphlagoniam, Cappadociam, et Colchidem alluens.

¶ Mare Euxinum ab aliis meliùs dicitur Pontus Euxinus, vulgò *mer Noire* & *mer Major* Gallis, *mare Maggiore* Italis, *Schuvartz zee* Germanis, *Mauro Thalaſſa* Græcis, *Caradeniſi* Turcis, et *Zorno more* Ruſſis.

¶ Mare Galilææ, mare ſeu ſtagnum Tiberiadis, dictum Galilææ à Galilæa regione vicina; mare Tiberiadis *Plin.* ab urbe Tiberiade; quæ ab Herode Tetrarcha ampliata, in honorem Tiberii Cæſaris ſic appellata eſt: unde et mare proximum cui inſidet, ab ipſa nomen accepit. Maris hujus longitudo eſt 15. aut 20. mill. paſſ. latitudo 8. aut 10. interfluente Jordane totum amœnis circum- *Plin.* datum oppidis, Bethſaida, Capharnao, et Corozaim à ſeptentrione, Geraſa, Gamaſa, Gadara ab oriente, Bethſan ſive Scytopoli à meridie, Tirachæa, Tiberiade, & Iotapata ab occidente.

Mare Gallicum, Galliam ad meridiem alluens, inter *Plin.* Ibericum et Liguſticum.

¶ Mare Gallicum, *mer de Provence*, & *Golfe de Lyon* vulgò dicitur; alluitque Galliam Narbonenſem.

Mare Germanicum, quod Germaniam alluit ad oc- *Plin.* caſum & ſeptentrionem & Albionem ad ortum.

¶ Mare Germanicum, *mer d'Allemagne* Gallis, *Weſtzee* Germanis, *The German Sea* Anglis, extenditur à *Plin.* freto Gallico ad promontorium Boreale, in Norvegia ſeptentrionali; eſtque pars Oceani Septentrionalis.

Mare Glaciale, idem Cronio & Congelato, Scandinaviam alluens ad Boream, (*mer Septentrionale & Glaciale*.)

Mare Græcum & Græcienſe, Græciam alluens, pars Ægæi (*Mer de Grece* vulgò dicitur.)

Mare Hadriaticum, idem cum Supero, (*mar di Venetia*.) *Ptol.*

¶ Mare Hadriaticum, ſeu Adriaticum, quod & Superum, dicitur aliter ſinus Venetus, *Golfe de Veniſe* & *mer Adriatique* Gallis, *Golfo di Venetia* & *mare Adriatico* Italis, pars eſt maris Mediterranei, inter Græ- *Strab.* ciam & Illyricum ad ortum, & Italiam ad occaſum. *Plin.* Ab antiqu s etiam Illyricum mare dictum fuit & Illyricus ſinus.

Mare Heſperium, quod Africam ad occaſum poſt *Ptol.* Atlanticum alluit.

¶ Mare Heſperium pars eſt ampla Oceani Æthiopici, *Ptol.* inter Æthiopicum proprium & Atlanticum, versùs oram Gnineæ; & vulgò *mer de Guinèe* dicitur.

Mare Helleſponticum, & Helleſpontus, inter Cherroneſum Thraciæ & Myſiam Aſiæ, *Strette di Gallipoli* (Italis, *deſtroit de Gallipoli & bouches des Dardanelles* Gallis.)

Mare Hibernicum, inter Hiberniam & Britanniam,

¶ Mare Hibernicum, *mer d'Irlande* Gallis, *The Irish Sea* Anglis, *Mor Verridh* Vallenſi Idiomate, Angliam *Plin.* & Hiberniam interluit, & ad Silurum inſulas promovetur; ſicque complectitur ſinum S. Georgii, *la Manche* ſeu *le Canal de S. George*, ad Sabrinæ æſtuarium, inter Valliam meridionalem & Cornubiam.

Mare Hyrcanum, idem quod Caſpium.

Mare Hyperboreum, Sarmatico idem, Sarmatiam ad *Ptol.* ſeptentrionem alluens.

¶ Mare Hyperboreum pars eſt Oceani Septentrionalis ſeu Glacialis; & nunc *mer de Moſcovie* & *mer de Tartarie* dicitur.

Mare Ibericum, idem Balearico.

¶ Mare Ibericum pars eſt maris Mediterranei; & *Ptol.* vulgò *mer d'Eſpagne* dicitur. Extenditur autem à freto Herculeo ad Charidemum promontorium.

Mare Icarium, pars Ægæi, Joniam alluens.

¶ Mare Icarium, nunc *mer de Nicari*, pars eſt Ægæi maris, versùs Icariam inſulam & oram Ioniæ, in Aſia minori.

Mare Illyricum, pars Adriatici, Illyricum alluens.

¶ Mare Illyricum, *mer de Dalmatie*, pars eſt maris *Mel.* Adriatici, versùs Dalmatiam & Liburniam. Sed aliàs

mare Adriaticum dictum fuit etiam mare Illyricum & ſinus Illyricus.

Mare Indicum, Aſiam à ſinu Perſico uſque ad Eoum alluens.

Mel. Ptol. ¶ Mare Indicum pars eſt perampla Oceani, quæ à multis ſub Oceano Orientali ſeu Eoo comprehenditur, ab aliis autem ſub Meridionali; vulgò *la mer des Indes & Ocean Indien* Gallis, *mar de las Indias* Luſitanis; eſtq; verſus Indiam propriam. Ejus partes ſunt mare Malabariæ, *la mer de Malabar*, ſinus Gangeticus, *le Golfe de Bengala*, ſinus Magnus, & Archipelagus Maldivarum cum aliis.

Cic. Mare Inferum, idem Tyrrheno & Thuſco.

Plin. Mare Internum, idem quod Mediterraneum.

Flore. Mare Inteſtinum, idem quod Mediterraneum.

Plin. Ptol. Mare Ionium, Macedoniam ad occaſum cum Epiro & Peloponneſo ad occaſum alluens.

¶ Mare Ionium extenditur inter Epirum Peloponneſumq; ad ortum, & Magnam Græciam Siciliamque ad occaſum. Pars eſt maris Mediterranei & vulgò *mare Ionio* dicitur ab Italis. Ejus pars eſt mare Auſonium

Ptol. ſeu Siculum.

Mare Libycum, Cyrenem & Marmaricam alluens, ac totam Africam ad Boream, Cretam uſque.

¶ Mare Libycum nunc *mer d'Afrique & mer de Tripoli* dicitur; eſtque inter Cyrenaicum ad ortum & Syrtim minorem ad occaſum, in mari Mediterraneo.

Mare Liguſticum, *mar Leone*, & *mar di Genova*, inter Varum & Macram, Corſicam uſque.

Plin. ¶ Mare Liguſticum, *mer de Genes* Gallis, pars eſt maris Mediterranei, inter Liguriam & Corſicam; ſed differt à mari Leonino, quod pars eſt maris Gallici.

Mare Lycium, Lyciam alluens.

¶ Mare Lycium pars eſt maris Aſiatici, & nunc eſt *mer de Caramanie* ex parte.

Mare Macedonicum, pars Ægæi, Macedoniam ad

Ptol. ortum alluens. (*Mer de Macedoine* dicitur.)

¶ Mare Magellanicum, *mer Magellanique*, pars eſt maris Borealis, inter fluvium Argenteum & fretum Magellanicum; & verſus Magellanicam regionem, in America meridionali, & pars etiam maris Pacifici,

Plin. verſus partem occidentalem Terræ Ignium & Magellanicæ.

¶ Mare Magnum, quod & Occidentale & noviſſimum, & mare ſimpliciter vocatur in ſacris paginis: hoc mare Latini Græcique ſcriptores vocant mare Interius, &

Plin. & al. mare Mediterraneum, quod Europam, Aſiam, & Africam interluit.

Mare Mediterraneum, ab Oceano freto Herculeo diſtinctum, in plura diviſum, & à terris quas alluit nominatum.

¶ Mare mediterraneum, *la mer Mediterranée* Gallis, *mare mediterraneo* Italis, inter Europam, Aſiam, &

Sol. Ptol. Africam extenditur, inter Syriam ad ortum, & fretum Herculeum ad occaſum, & à variis variè dividitur. Ejus partes præcipuæ nunc ſunt mare Ægæum, mare Tyrrhenum, mare Adriaticum, mare Ionium, ſinus Leoninus, ſinus Attalicus, & mare Africum.

¶ Mare Mexicanum, *mer de Mexique*, pars maris Borealis, verſus novam Hiſpaniam. Veriùs eſt ſinus ampliſſimus. Vide ſinus Mexicanus.

¶ Mare mortuum, quod & mare Salis, mare Salſiſſimum, & mare Deſerti, & Solitudinis dicitur, teſte Sanſone. Ibi aliàs Vallis ſylveſtris. Ab omnibus Græcis

Liv. Latiniſque ſcriptoribus vocatur Aſphaltites lacus, propter bituminis copiam; quod certo anni tempore ejicit.

Mare Myrtoum, pars Ægæi, Cariam ad occaſum alluens & Atticam.

¶ Mare Myrtoum quibuſdam eſt *mer de Mandria*, ſed longè diſtat ab Attica in ortum.

Mare Noſtrum, idem quod Mediterraneum.

Mare Pacificum, *mar Pacifico* Hiſpanis, *mer Pacifique* Gallis, novam Hiſpaniam, & Peruviam alluens. Idem eſt quod Mare Auſtrinum; ſed latiùs extenditur, nempè uſque ad Terras Auſtrales, novam Gui-

Ptol. neam, & Archipelagum S. Lazari, verſus mare Indicum.

Mare Pamphylium, Pamphyliam alluens, Cyprum uſque extenſum, (*mer de Caramanie* ex parte.)

Mare Perſicum, idem cum ſinu Perſico.

Plin. ¶ Mare Perſicum, ſeu ſinus Perſicus, nunc *Golfe de Perſe*, ſeu *mer d'Elcatif*, & *Golfe de Baſſora*. Extenditur inter Perſiam, & Arabiam,

¶ Mare Phaſianum, pars Ponti Euxini ad ortum, verſus oram Colchidis, & oſtia Phaſis fluvii.

Mare Phœnicium, Phœniciam alluens. Plin.

¶ Mare Phœnicium, idem quod Syrium, *mer de Sourie* dicitur. Sol.

Mare Pontus dictum, idem quod Euxinum, (*mer Noire*.)

Mare quod Propontis, * *Braccio di S. Giorgio*, inter Helleſpontum & Euxinum. (* Ita potius ipſe Helleſpontus vocatur.) Strab.

¶ Mare quod Propontis, ſeu meliùs Propontidis, nunc dicitur *mer de Marmora*; eſtque inter Bithyniam, & Thraciam. Strab. Ptol.

¶ Mare Purpureum, *mer Vermeille* Gallis, *mar Vermeio* Hiſpanis, eſt in America ſeptentrionali, inter novum regnum Mexicanum ad ortum, & Californiam inſulam ad occaſum.

Mare Rhodium, inter Rhodum & Cariam, illam alluens ad meridiem.

¶ Mare Rhodium, *mer de Rhodes* Gallis, *mare di* Ptol.
Rhodi Italis, verſus Rhodum inſulam & oram Aſiæ minoris.

Mare Rubrum, Arabiam felicem alluens ad ortum, (*mer d'Arabie*.) Ptol.

¶ Mare Rubrum à Græcis Erythræum vocatur, & aliquando ab Indo fluvio ad mare Azanium intelligitur. Sed mare Rubrum, de quo in veteri Teſtamento mentio fit, propriè ab antiquis ſinus Arabicus dicitur, quod inter Africam, ubi Ægyptus, & Æthiopia, & Aſiam, ubi Arabia, per 120. mill. paſſ. & ampliùs extendit ſe. Iſraelitæ mare Rubrum tranſierunt tanquam per aridam terram, quod experti Ægyptii ſubmerſi ſunt; nuncque vulgò *mer Rouge*, & *mer de la Mecque* vocatur à Gal- Ptol.
lis.

Mare Sardoum, inter Sardiniam & Mauritaniam Cæſarienſem, illam ad Boream, Sardiniam alluens ad occaſum, (*mer de Sardaigne*.)

Mare Sarmaticum, Sarmatiam ad ſeptentrionem alluens. Ptol. Mel.

¶ Mare Sarmaticum, *mer de Moſcovie*, ſeu *de Petzorke*, pars eſt Oceani Septentrionalis, Hyperborei, & Glacialis; verſus oram Borealem Moſcoviæ, & Novam Zemlam; & mare *Myrmanskoy more* ejus etiam pars creditur.

Mare Scythicum, Scythiam ad ſeptentrionem alluens. Mel.

¶ Mare Scythicum pars eſt Oceani Septentrionalis, vulgò *mer de Tartarie* Gallis, *Niaren more* incolis.

Mare Siculum, à Sicilia Peloponneſum uſque extenſum. Plin.

¶ Mare Siculum, *mer di Sicile*, aliàs mare Auſonium, pars eſt maris Ionii. Plin.

¶ Mare Svevicum, ſeu Codanus ſinus, *la mer Baltique*. Vide mare Balticum.

Mare Superum, idem Hadriatico cum Auſonio, (*Golfe de Veniſe*.)

Mare Syrium & Syriacum, quod Syriam & Palæſtinam alluit, & Cyprum ad ortum. Plin. Ptol.

¶ Mare Syrium, *mer de Sourie*, pars eſt maris Mediterranei, magis ad ortum extenſa verſus Syriam. Sol.

Mare Thuſcum, idem Tyrrheno & Infero, (*mer de Toſcane*.)

¶ Mare Tiberiadis. Vide mare Galilææ. Ovid.

Mare Trinacrium, idem Siculo, (*mer de Sicile*.) Sol.

Mare Tyrium, pars Syrii, Tyriorum oram alluens. Plin.

Mare Tyrrhenum, idem Infero, à Macra fluvio uſque ad fretum Siculum, Corſicam & Sardiniam. Ptol.

¶ Mare Tyrrhenum, ſeu Thuſcum, & Inferum, *mare Toſco* ſeu *di Toſcana* Italis, *mer de Toſcane* Gallis, pars eſt maris Mediterranei, inter Thuſciam, ditionem Pontificiam regnumque Neapolitanum, & inſulas Siciliam, Sardiniam, & Corſicam.

Mare Venedicum, quod Sarmatiam alluit ad occidentem, pars Baltici.

¶ Mare Venedicum, ſeu potiùs ſinus Venedicus, *Golfe de Dantzick*, pars eſt maris Baltici, verſus Pruſſiam provinciam Poloniæ. Ptol.

Mare Virginium, Hiberniam ad meridiem alluens, & Britanniam verſus; quod & Verginium.

¶ Mare Virginium ſeu meliùs Verginium, pars eſt auſtralis maris Hibernici, inter Hiberniam, & Bolerium promontorium Cornubiæ, nunc *mer d'Irlande* ex parte tantùm. Ptol.

Ma-

Thuci. Mareja, pagus Ægypti, inter Alexandriam & Pharum, apud Arapontem lacum, ſive Mariam, & Mareotidem paludem.

¶ Merengium ſeu Marvecum, *Marenge*, quæ & *Marvejols*, urbs Galliæ, in Occitania, & Gabalico tractu, ad radices montium, ab amnem *Colange*, & versùs limites Ruthenenſis tractus. 7. leucis diſtat à Floriopoli in auſtrum, & ferè 4. à Mimati in occaſum.

Plin. Ptol. Mareotis, Maria Straboni, palus ingens Ægypti, apud Alexandriam, circuitu olim 600. mill. paſſ. & trajectu 30. *Lago di Buchiara* Moletio, Caſtaldo, & aliis. Eſt & Ægypti regio, in qua vinum optimum provenit, ubi & vites Mareoticæ apud Columellam, & Mareotides vites apud Virgilium libro 2. Georgicorum:

Sunt Thaſia vites, ſunt & Mareotides albæ.

Lucanus libro 10.

Calcabatur onyx, hebenus Mareotica vaſtos
Non operit poſtes.

Plin. Ptol. ¶ Mareſia urbs Ciliciæ videtur apud Guillelmum Tyrium.

¶ Margæę Elidis urbs eſt apud Stephanum, pro quo Margalæ apud Strabonem putat Caſaubonus.

¶ Margara, teſte Ptolemæo, Indiæ urbs intra Gangem, circa ipſum fluvium.

Ant. ¶ Margarita, *Iſola Margarita*, inſula ampla Americæ meridionalis, in mari Boreali, ubi Vnionum piſcatio, propè oram novæ Andaluziæ. Detecta fuit à Chriſtophoro Columbo anno 1498 Circuitus eſt 50. leucarum Gallicarum, & 8. tantùm diſtat à continenti Americæ meridionalis, 40. autem ab inſula Trinitatis in occaſum, ſub Hiſpanis.

¶ Margarita inſula, quæ Gorgon, aliàs Urgo, vulgò *la Gorgona*, eſt in mari Tyrrheno, & ſub dominio magni Ducis Hetruriæ. Vide Gorgon.

¶ Margaſtana, ſinus Perſici exigua inſula, circa oſtia Arosis fluminis, teſte Arriano in Indicis.

Lib. Not. Margiana, *Ieſelbas* Caſtaldo & tabulis recentibus, regio Aſiæ, inter Hyrcaniam ad occaſum & Bactrianam ad ortum, Caſpium mare attingens ad Arctos, & Ariam ad meridiem, cujus urbes olim claræ Alexandria, Nigæa vel Niſæa, & Antiochia, ſic à Margo fluvio interluente dicta, 1500. ſtadiis ambitu patens, teſte Solino, difficilem habet aditum.

Ptol. ¶ Margiana provincia fuit ſatis ampla Parthiæ, versùs mare Caſpium, & Oxum fluvium, ubi nunc pars maxima provinciæ *Khoemus*, & pars occidentalis provinciæ *Choraſan*, in regno Perſarum, Sanſone, & aliis teſtibus.

Margidunum, * *Margret-overton* Camdeno oppidum Albionis, in Anglia, inter Lindum & Ratas 25. mill. paſſ. Londinium versùs; aliis *Leiceſter*, & aliis *Derby*: ſed Camdeno magis fidendum. (* Camdenus(in noviſſima editione, ſecundùm quam per omnia variationes & emendationes fecimus) ubi *Belvoir* vel *Bever caſtle* caſtrum Comitatus Lincolnienſis, in confinio Leiceſtrenſis deſcripſit, hęc verba habet: Si non hoc ipſo loco, certè juxta Margidunum fuiſſe, & nomen & diſtantia ſatis dilucidè docent.)

Margum, Murgum Eutropio, oppidum fuit Myſiæ ſuperioris, inter Viminacium & Montem Aureum, ubi Carinus Imperator occubuit.

¶ Margus urbs fuit epiſcopalis Mœſiæ primæ ſeu ſuperioris, ad fluviis cognominis confluentes in Danubium ſita, ut ex Itinerariis, & Notitia Imperii apparet.

Margus, *Morgab* Caſtaldo, fluvius Margianæ ingens ex montibus Ariæ fluens per Margianam, in Ochum fluvium Bactrianæ decurrens, ac cum illo in Caſpium mare deſinens. Is per Maſſagetas populos labitur Margianis finitimos, ex Sariphis montibus deſcendens.

Strab. Maria, ſeu Marea, palus Aegypti. Vide Mareotis.

Strab. Plin. Mariaba, Mariama Ptolemæo, *Marib* ex tabulis recentibus, urbs Arabiæ felicis, Sabæorum regi, in regno *Amanſiſirdim* præcipua, & metropolis, haud procul a mari Rubro, teſte Strabone lib. 16.

¶ Mariaba, ſeu Marraba, urbs Minæorum, in Arabia felici. Nunc *Mecca* dicitur, *la Mecque* Gallis, urbs ſatis ampla, ad Batium fluvium, teſte Sanſone, & celebris, propter ſepulchrum Mahometis Pſeudoprophetæ. 70. mill. paſſ. diſtat ab ora ſinus Arabici in ortum, & totidem ab urbe *Ziden* in ſeptentrionem, ſed longè à Sabæorum regia in Boream.

¶ Mariæberga, *Marienberg*, urbs Germaniæ, in Saxonia ſuperiori, & in Marchionatu Miſniæ, Metallica eſt, & in montanis ſita, anno 1519. ab Henrico Saxoniæ Duce condita, cùm ſuperiori anno venæ metallicæ valdè optimæ ibi eſſent inventæ. Subeſt dominio Electoris Saxoniæ, propè Annabergam, in ipſo limite Bohemiæ, 9. milliaribus Germanicis à Miſna urbe in meridiem, & 7. à Zuica in ortum.

¶ Mariæburgum, *Marienburg*, urbs munita Poloniæ, in Pruſſia Regia, ad amnem *Nogat*, alveum Viſtulæ, *Ptol. Plin.* cum caſtro. Dicitur *Margenbourg* ab incolis. 5. milliaribus Germanicis diſtat a Gedano in Eurum, ferè 4. ab Elbinga in Africum, & 11. à Tornnia in Boream. Fuit aliàs ſummorum ordinis Teutonici Magiſtrorum ſedes primaria, in ortum ſuum Crucigeris illis fratribus debens, nomenque acceptum ferens imagini Beatæ Mariæ Virginis. Arx ipſa priùs quàm civitas ædificari cœpta anno 1281. firma, & valida eſt, ſed anno 1644. ferè in cineres redacta eſt. Urbem autem Rex Poloniæ Cazimirus in ſuam poteſtatem redegit anno 1460. Capta fuit à Svecis anno 1625. & iterum anno 1655. ſed poſteà reddita Regi Poloniæ, cui etiamnum ſubeſt. *Trad. antiq.*

¶ Mariæburgum, *Marienbourg*, oppidum permunitum Belgii, in Hannonia provincia, a Maria Auſtriaca Hungariæ Regina excitatum contra Gallos, quibus nunc ſubeſt pace ad Pyrenæos anno 1660. 2. leucis diſtat à Philippovilla in meridiem, 4. à Rupe Regia in ſeptentrionem, uti & à Carolomontio in occaſum, juxta Album amnem.

¶ Mariæſtadium, *Marieſtadt*, urbs recens Sveciæ *Vet. Inſ.* in Weſtrogothia provineia, inter lacus Wenerum, & Weterum, vix 3. mill. paſſ. à Wenero diſtans, 28. à Lidkopia in ortum, & ferè 40. à Caroluſtadio in auſtrum. *Strab.*

¶ Mariamnia, Phœniciæ urbs, teſte Stephano, Mariame Ptolemæo.

Mariana, colonia & urbs Corſicæ in ora ad ortum excisa, inter Baſtiam ad occaſum 12. & Aleriam ad ortum 38. mill. paſſ. *Mariana* etiamnum, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Genuenſi, cujus Epiſcopus Baſtiæ reſidet.

¶ Mariana, nunc *rovine di Mariana*, urbs fuit Corſicæ, ad Tavolam fluvium, aliquot milliaribus ab ora orientali inſulæ, & inter Baſtiam ad Boream 15. & Aleriæ rudera ad auſtrum 20. mill. diſtans.

Mariana caſtra, *Camairano*, pagus Inſubriæ, in agro Novarienſi, à Novaria 5. mill. paſſ. diſtans. Vercellas versùs. Aliis is pagus Arcus Marianus ex loci antiquis monumentis dicitur, & vulgò *Camariano*.

Mariana villa, *Marino*, oppidum Latii, inter urbem Romam & Velitras, in via Appia occurrens, in monte, utrinque 10. mill. paſſ. diſtans.

Mariandyni, * Mariandini Ptolemæo, Mariandynæi Melæ, populi Bithyniæ, ſeu Paphlagoniæ, in confinio, in ora maris Euxini, inter Heracleam ad occaſum & Cytorum ad ortum, quorum caput Amaſtris urbs eſt. In horum regione Hercules Cerberum canem triplicem virus evomentem inficientemque regionem interfeciſſe fertur. Mariandynos ferunt ſolitos lugubria concinere: unde apud Aeſchylum in proverbio eſt, *Mariandinus tibicen, & Mariandynus ejulator*, de incompto Poeta aut ſcriptore; quo pacto dici ſolet *Carica Muſa*: veluti Euſtathius in Dionyſianis interpretatur. De his Valerius Flaccus Argonau. lib. 4.

Et Mariandynum patrias penetravit ad urbes.

(* In Seldeni manuſcripto Μαριανδυνοι.)

¶ Mariandinus ſinus, pars Pontini Euxini propè Bithyniam, teſte Plinio, inter Heracleam Ponti ad ortum, *Ptol.* & Thinnium promontorium ad occaſum, 60. mill. paſſ. à Byzantio in ortum, & in eum ſe exonerat Sangarius fluvius.

* Mariane, Martiana in codice Latino, *Bendemal* Caſtaldo, palus ingens Mediæ, in Armeniæ majoris confinio, quæ videtur eadem cum Mantiana Strabonis. (Μαριανὴ in manuſcripto Seldeni.)

Marianæ foſſæ, oppidum Galliæ Narbonenſis, hodie *Fos*; non *Aigues mortes*, ut in Theſauro Linguæ Latinæ. Vide Foſſa Mariana.

Mariani montes, Marianus mons Ptolemæo, *Sierra Morena*, montes Hiſpaniæ Tarraconenſis illam longo *Plin.* tractu à Bætica ſeparantes: quorum pars ſaltus Caſtulonenſis dicitur.

¶ Mariani monte, *Sierra Morena*, montes ſunt Hiſpaniæ, ab ortu in occaſum extenſi à fluvio *Guadarmena* dicto, ad confinia Extremaduræ, inter Caſtellam novam

ad Boream, & Vandalitiam ad meridiem. Eorum pars ad ortum dicitur *la Navas de Toloſa*, propè Toloſam oppidulum Vandalitiæ, ubi tranſitus *Puerto Muradal* dictus, quo in loco Mauri aliàs maxima, & penè incredibili clade affecti fuere à Rege Caſtellæ.

Marianum, *Marliano*, teſte Andrea Alciato, oppidum Inſubriæ, in agro Mediolanenſi, à Mediolano 20. mill. paſſ. Glareatum versùs.

Marianum quoque, promontorium Corſicæ, cum oppido *San Spirito*, in ora Auſtrali, à Bonifacio oppido 12. mill. in occaſum.

¶ Marianum, oppidum & promontorium Corſicæ inſulæ, in parte Auſtrali ſeu Vltramontana. Nunc *Caſa Barbarica* dicitur, teſte Brietio; fuitque aliàs munitum à Sarracenis Africanis.

Marica ſylva, Maricæ lucus Livio, ſylva Latii novi, in Campaniæ confinio, ad Lirim fluvium, apud Minturnas urbem exciſam, ſic à Marica nympha, de
Trab. qua Virgilius lib. 7. Aeneidos:

Hinc Fauno, & nympha genitum Laurente Marica.

Marici, populi Liguriæ, qui cum Lævis Ticinum condiderunt, teſte Plinio: quorum vicus adhuc viſitur apud Alexandriam, inde 2. mill. paſſ. Dertonam versùs, qui *Marengo* dicitur, & oppidulum *Pietra de Marici*, ab Alexandria 3. mill. Ticinum versùs, apud Tanarum fluvium.

¶ Maridunenſis Comitatus, *Caermardenshire*, provincia Angliæ, in Wallia meridionali; inter Penbrochiam provinciam ad occaſum; Cereticam ad Boream, Brec-
Ptol. nochiam ad ortum, & Mare Virginium ad meridiem. Ejus primaria eſt Maridunum.

Maridunum, Muridunum Antonino, *Caer-Marden* Camdeno, urbs Albionis, in ora Walliæ occidua, & meridionali, inter Landavam ad ortum 44. & Meneviam ad occaſum 25. mill. diſſita, urbs primaria, & regionis conventus juridicus.

¶ Maridunum, *Caermarden*, urbs eſt Walliæ meridionalis Comitatus Maridunenſis caput, in Anglia, ad Tobium fluvium, 6. milliaribus Anglicis ab ora maris
Vib. Virginii in Boream. 35. mill. paſſ. diſtat à Menevia in
ſeq. ortum, & 24. à Penbrochio.

¶ Marigalanta, *Marigalante*, inſula Americæ ſeptentrionalis, & una ex Antillis, in mari Boreali, in ditione Francorum à paucis annis, cum arce. 6. leucis diſtat à Guadalupia inſula in auſtrum, & 10. à Dominica inſula in Boream; eſtque fertilis admodum.

¶ Marimatha, Arabiæ felicis oppidum, teſte Ptolemæo.

Plin. Marineſſus pagus fuit Myſiæ, ſive Helleſponti, in quo Sibylla Helleſpontiaca nata eſt temporibus Solonis, & Cyri, ut Lactantius Firmianus auctor eſt.

Marinianæ, Marinanæ libro Notitiæ, Marciana caſ-
Ptol. tra Marcellino, ut videtur aliquibus, ſed falluntur; nam Marinianæ ſunt oppidum Pannoniæ inferioris, à Murſa 48. mill. paſſ. in occ. apud Anton.

¶ Marinianæ, oppidum eſt Hungariæ, ad Dravum fluvium; nuncque *Kemin Salvv* dicitur, 10. milliari-
Lact. bus à Quinque Eccleſiis in Africum.

Marinum, S. *Marino*, oppidum Galliæ Togatæ, in territorio Ariminenſi, ab Arimino 10. mill. paſſ. in auſtrum: quod oppidum liberum eſt.

¶ Marinum, ſeu Fanum S. Marini, *S. Marino*, oppidum
Ant. eſt Italiæ, in monte aſpero, inter Romandiolam & Ducatum Vrbinatenſem, vix. 4. mill. paſſ. ab Arimino fluvio. Caput eſt Reipublicæ parvæ, vulgò *la Republica di S. Marino*, ſub quo ſunt duodecim pagi ſeu villæ in viciniis. 22. milliaribus diſtat à Piſauro in occaſum,
Strab. & 5. à Fano S. Leonis in Cæciam. Dicitur ab aliis Acer mons.

Marinum alterum, *Roccha di Val di Marino*, teſte Ortelio, oppidum Venetiæ, in Marchia, & agro Tarviſino.

Marinus lacus, *Lago di Orbitello*, lacus Thuſciæ, apud Coſam urbem exciſam, & Vrbatellum oppidum, Portui Herculis ad 2. mill. paſſ. vicinum.

Marionis, *Lunenburg*, teſte Petro Appiano ex con-
Strab. jectura, Luneburgum, ubi luna, ex antiqua gentis traditione, colebatur, urbs Germaniæ non obſcura, ad Albim fluvium, in Saxonia, Duci ſuo parens, inter Brunſvicum 13. & Lubecum 11. leucis, ab Hamburgo 7. Ibi ingens ſalis proventus.

Ptol. ¶ Marionis, urbs Vindilorum, teſte Cluverio, eſt Hamburgum, urbs ampla, & emporium celebre, ad Albim fluvium, in Saxonia inferiori. Vide Hamburgum.

Marionis altera, urbs Germaniæ, in ora, quæ variè indigitatur: à Villanovano *Sberir*, ab Althamero *Sundt*, Steph.
urbs Pomeraniæ, inter Bardum ad occaſum, & Grypſualdum in ortum 4. leucis, Ortelio *Lubeck*. Vide Lubecum. Illud certum, hanc priori finitimam eſſe, paulò Strab.
Borealiorem, & orientaliorem apud Ptolemæum.

¶ Marionis altera, ubrs Germaniæ, in ora maris Svevici. Nunc teſtibus Cluverio, Sanſone, & Brietio, eſt Wiſmaria, *wiſmar*, urbs munita, cum portu capaci & arce, in Ducatu Megapolitano, ſub dominio Svecorum. Vide Wiſmaria.

Maris, lacus Thraciæ, in finibus Ciconum, apud Maroneam urbem, *Lago di Marogna*. Ptol.

Mariſus, Marus Tacito, & poſterioribus Maryſius, *Maros* Hungaricè, & *Meriſch*, vel *Mariſch* Germanis, fluvius Daciæ, per Tranſylvaniam in Tibiſcum influens, ac Albam Juliam alluens. Maris Herodoto dici videtur.

¶ Mariſus fluvius, *Marons* incolis, & *Meriſch* Germanis, oritur ex monte Carpatho in Tranſylvania, ſu- Plin.
pra oppidum Novummercatum; deinde Albam Juliam, Mel.
Lippam, & alias urbes Tranſylvaniæ rigans, uti & Ptol.
Chonadium Hungariæ, ibi paulò infra Tibiſco miſcetur juxta Singidavam.

Marithæ, *Martimos* ex tabulis Geographicis recentibus, montes Arabiæ felicis, in ora auſtrali, haud procul à littore, & ortu Laris fluvii, qui Maritha numero plurali vocantur à Ptolemæo.

Maritima, *Martegue*, teſte Joanne Poldo, oppidum Galliæ Narbonenſis, in ora Provinciæ, inter Maſſiliam 6. & Arelatum 8. leucis, à Maſſilia 100. ſtadiis, apud Strabonem. Eſt & Maritima inſula Siciliæ, ab Anto- Ptol.
nino memorata apud Drepanum urbem, *Maretamo* vulgò. Vide Hiera, & Phorbantia. Melle abundat.

¶ Maritima, *Martegues*, ſeu *l'Iſle de Martegues*, oppidum eſt celebre Provinciæ, Principatus titulo clarum, in inſula parva, ad oſtia Aſtromelæ ſtagni, ubi in Mediterraneum mare ſe exonerat. Portu gaudet capaci; & hinc nautæ peritiſſimi, vulgò *les Marteganx* dicti. Diſtat 5. leuc. à Maſſilia in circium, & 9. ab Arelate in Eurum.

Maritimæ Alpes, quæ & littoreæ, quòd à littorali ora ortum habeant, *Le Montagne di Tenda*, montes Li- Ptol.
guriæ, quibus illa à Gallia Narbonenſi diſcreta eſt, à quibus Apenninus mons incipit.

¶ Maritimæ Alpes extenduntur à mari Mediterraneo ad montem Argentarium, in limite Delphinatus, ſeu etiam ad montem Veſulum, ut multi credunt, inter partem Liguriæ, Comitatum Tendæ, & Marchionatum Plin.
Salutiarum ad ortum, & Comitatum Niceæ, Galliæ Steph.
Narbonenſis partem ad occaſum. Earum partes ſunt montes *Col de l'Argentiere*, *Col delle Feneſtre*, & *Col de Tende* dicti, uti mons Acema.

Maritimæ ſtationes, *Saline* Marmolio, & Moletio, locus Cyrenaicæ, apud Syrtim magnam, in Africæ confinio, inter Drepanum promontorium, & Diarhœam oppidum.

Marium, *Vaſilipotamo*, teſte Thoma Porcatio, oppidum Cypri, in ora Boreali, olim Arſionoe apud Steph. dictum, Marii apud Catullum, ubi carm. 37. ait:

Quæ ſanctum Idalium, Marioſque apertos.

¶ Marius, oppidum Laconiæ, in Peloponneſo, teſte Pauſania.

¶ Marla, *Marle*, oppidum Galliæ, in Picardia provincia, ad amnem Serram; in Tiraſcia tractu. 3. leucis diſtat à Guiſia in meridiem, & 4. à Lauduno in Cæciam; eſtque ſatis cultum.

¶ Marma, Arabiæ felicis urbs, in Rubro littore Plinio, Phœniciæ quoque urbs apud Stephanum.

¶ Marmara, Syriæ aut Euphratenſis urbs libro Notitiarum.

Marmarica, regio Africæ, inter Cyrenaicam ad occaſum & Aegyptum ad ortum, nunc *Barcha*, olim Mareotis Libia, teſte Plinio, introrſum ubi Libya deſer- Ptol.
ta patens: cujus urbes in ora quondam claræ, Cherſoneſus magna, & Parætonium. Populi Marmaridæ Straboni, Barcitæ Ptolemæo, Barcæi Virgilio. Hinc Marmaricus nomen gentis. Claudianus libro. 1. in Eutropium:

Marmaricus claris violatur cædibus Hammon.

Silius libro 14.

Cuſpide Marmarides Scyron: pars ſubnatat unda.

Hos

Hos populos Solinus ſerpentes incantare ſcribit. In Marmarica elephantes gignuntur, teſte Sidonio, ſicuti & in Aethiopia, & in Mauritania Tingitana, teſte Plinio.

¶ Marmarica regio fuit parva Africæ, inter Libyam exteriorem ad ortum & Cyrenaicam ad occaſum; eratque pars Libyæ veræ, nunc autem regni Barcæ, ſub dominio Turcarum. Terminatur à meridie deſerto Barcæ, & à ſeptentrione mari Mediterraneo: ſed in illa regione vix ſunt aliquot oppidula alicujus momenti in ora littorali.

¶ Marnia, quæ & Mernia quibuſdam, *Mernis*, provincia eſt Borealis Scotiæ, in ora maris Germanici, inter Marriam ad ſeptentrionem, & Anguſiam ad occaſum. Ibi tantùm caſtrum Dunotyrum in ora.

Marobudum, *Buduveiſſ*, teſte Lazio, urbs Germaniæ, in Bohemia, apud Multaviam fluvium, à Taboria 6. leucis in occaſum, à Praga 15. in auſtrum. Aliis eſt ipſa Praga.

¶ Marobudum, ſeu Marobodi, Regia, teſtibus Aventino, Sanſone, & Brietio, eſt Praga, *Prague*, urbs Bohemiæ caput, ampla & Archiepiſcopalis, ad Multaviam amnem. Vide Praga. *Ptol.*

¶ Marocanum, ſeu Marochum Regnum, *Royaume de Maroc*, regnum amplum Africæ, in Barbaria regione, juxta Oceanum Atlanticum, qui ei ineſt ad occaſum, uti regnum Fezzæ ad Boream, Segelmeſſa, Tafileta, & Darrha regiones Biledulgeridiæ ad ortum, uti & Tenſiſta regio ad auſtrum; & ſæpiſſimè unitum fuit Regno Fezzæ, uti nunc etiam & unitum à paucis menſibus, ſub eodem Principe Rege Tafiletæ. Ejus provinciæ ſunt ſeptem, nempè Suſa, *Sus*, Hea, *Hea*, Guzula, *Guzula*, Marochia, *Maroc*, Teldeſa, *Teldes*, ſeu *Tedles*, Haſcora, *Haſcora*, & Ducala, *Ducala*; ſed Marochia, et quæ in occaſum tendunt ſunt admodum fertiles & cultæ.

¶ Marochia, *Maroc*, provincia regni Marocani præcipua, in mediterraneis. Habet ad Boream Haſcoram provinciam, ad occaſum Heam provinciam, ad auſtrum Guzulam, & ab oriente Darrham regionem. Ejus præcipua eſt Marochium, totius regni primaria.

(*Regni Marochii urbes præcipuæ:*

Agades, ſeu fanum S. Crucis; Agades, *ſeu* Santa Cruz.
Azafia, Aſafi.
Azamurum, Azamor.
Elmadina, Elmadihe.
Marochium, Maroch.
Mazaganum, Mazagan.
Meſſa, Meſſa,
Tagavoſtum, Tagavoſt.
Tarodantum, Tarudante.
Tedneſta, Tedneſt.
Teſza, Teſza.
Tejeuta, Tejeut.)

¶ Marochium, *Maroc*, Hiſpanis *Marvecos*, & Italis *Marocho*, urbs Africæ, olim epiſcopalis, ſed regia, & civitas ampliſſima, ad amnem Niſſim, cum palatio ſuperbiſſimo in regno Marochio, ſed à paucis annis valdè imminuta eſt, & deficit in dies propter bella. Diſtat 160. mill. paſſ. ab ora maris Atlantici, & 90. à confinio regni Fezzæ. Creditur Bocanum Hemerum antiquorum. Vide ibi. *Pauli.*

Marojalicæ, Marajolicæ thermæ Auſonio, *Bagneres*, ut aliquibus videtur, oppidum & thermæ Aquitaniæ, apud Montis Appenini radices, à Convenis 5. leucis in Eurum diſtans. De quibus Paulinus in epiſtola 3.

Cumque Maroialicis tua prodigis ocia thermis.

¶ Maroialicæ thermæ ſunt ad radices montium Pyrenæorum, 5. leucis ſupra Lugdunum Convenarum in meridiem, & in ipſo limite Aragoniæ. *Plin.*

Ptol. Maronea, Maronia Melæ, Iſmaros Homero, teſte Meſychio, & priùs Ortagurea, teſte Plinio, *Marogna* Sophiano & aliis, archiepiſcopalis Thraciæ, in ora, apud oſtia Hebri, ad Scœnum fluvium, Aeno finitima, vino celebris. Populi Cicones. Hinc Maroneus nomen gentis. Tibullus libro 4. elegia 1.

Victa Maroneo fœdatus lumina Baccho.

Maronias, Maronia Divo Hieronymo, *Marat*, teſte Bellonio & aliis, *Marona*, urbs Syræ, ab Antiochia 30. mill. paſſ. in ortum, & ab Emiſſa & Hierapoli ſupra 40. licèt apud Ptolemæum ſitus non congruat, multò ab Antiochia remotior, in Chalcidica regione. Vnde Maronitæ hæretici dicti. *Ptol.*

¶ Maronias aliis urbs eſt Syriæ, in Palmyrene, 30. mill. paſſ. à Palmyra in Boream Chalcidem versùs, à qua 50. mill. diſtat in Eurum, uti & 80. ab Antiochia.

¶ Maronitæ populi ſunt Palæſtinæ, ſeu Terræ Sanctæ, in monte Libano, Catholici omnes & Eccleſiæ Romanæ addicti. Habent aliquot Epiſcopos & Archiepiſcopos à Sancta Sede approbatos.

Marpeſa, & Marpeſſa, mons Pari inſulæ, ſaxoſus, *Vib. Seq.* Marpeſus Stephano. Hinc Marpeſius nomen gentis, ut Marpeſia cautes. Virgil. lib. 6. Æneidos: *Steph.*

Quam ſi dura ſilex, aut ſtet Marpeſia cautes.

Marpeſſus oppidum fuit Myſiæ, apud Idam montem, in agro Trojano, circa Gergithum oppidum, ad Ladonem fluvium, unde ortum habuit Sibylla Helleſpontica, teſte Lactantio Firmiano, à Troade 30. mill. paſs. *Pauſ. Lacta.*

Mart. Marpurgum, quaſi Martisburgum, urbs & accademia Haſſiæ clariſſima. Vide Amaſia, Lib. 5. Itiner.

Marpurgum hinc petitur, muſis ubi cura ſacravit
Principis egregia clara Lycæa ſcholæ.

¶ Marpurgum, *Marpurg*, urbs eſt Germaniæ, in Landgraviatu Haſſiæ, ad Lanum fluvium, cum arce munita & accademia celebri. Aliàs principes habuit proprios, nunc ſubeſt Principi Haſſo Caſſelano 11. leucis diſtat à Francofurto ad Mœnum in ſeptentrionem, & 12. à Caſſela in Africum. Vide Mattiacum.

Marraſium, *Marazu* ex tabulis recentibus, urbs *Ptol.* Perſidis mediterranea, olim clara, Perſepoli & Arbuæ finitima.

Marria, quæ & Marnia, & Mernia, regio eſt Scotiæ, in ora ad ortum: cujus urbs primaria eſt Aberdonia. Hujus regionis populi apud Tacitum Horeſti dicti putantur.

¶ Marriche, Parthiæ oppidum, teſte Ptolemæo.

Marrucini, * Maruceni Ptolemæo, populi Italiæ, *Plin.* oram maris Hadriatici attingentes, inter Piæguttios, *Liv.* ad occaſum & Frentanos ad ortum, in Aprutio; quorum caput eſt Teata urbs. Silius libro 8.

Marrucina ſimul Frentanis æmula pubes.

¶ * In manuſcripto Seldeni habet penultimam cum *i*.

¶ Marrucini populi fuere ſub Samnitibus, inter Veſtinos ad occaſum & Frentanos ad ortum, propè Aternum fluvium, ubi nunc pars occidentalis Aprutii citerioris.

Marruvium, Marrubium Virgilio, *Marno*, teſte Leandro, oppidum olim, nunc pagus exiguus Latii, in finibus Marſorum, ad Fucinum lacum, à Septem aquis 40. ſtadiis, teſte Dionyſio Halicarnaſſeo diſtans. Populi Marruvii Plinio. Hinc Marrubius nomen gentis, Virgilius libro 7. Æneidos: *Strab. Holſten.*

Quin & Marrubia venit de gente ſacerdos.

Silius libro 8.

Marruvium veteris celebratum nomine Marri
Vrbibus eſt illis caput.

¶ Marruvium, ſeu Marrubium, nunc eſt *Morea*, caſtrum Aprutii ulterioris, propè Lirim fluvium, 5. mill. à Lacu Fucino, & paulò minùs à limite ditionis Pontificiæ, teſtibus Magno, Cluverio, & aliis.

Marſaci, populi Germaniæ.

¶ Marſalium, *Marſal*, oppidum Lotharingiæ parvum, ſed probè munitum, ad Sellam amnem, ſub dominio Francorum ab aliquot annis. Vix una leuca diſtat à Mojennico in ortum, & 5. à Nanceio; eſtque intra paludes.

Marſatii, populi Germaniæ inferioris, in Batavis, *Tac.* quorum pagus *Marſen*, apud Trajectum urbem.

Marſi populi, & urbs (quæ Valeria etiam dicta eſt) *Plin.* Latii, ad lacum Fucinum, exciſa, ſive aquis abſorpta, *Marci* adhuc dicta, epiſcopalis, apud Piſcinam oppidum, ubi Epiſcopus moratur & Celani oppido vicina *Caſ.* ad 3. mill. paſs. Marſi porrò ſic à Marſo Circes filio dicti & edocti in veneficiis, & incantationibus ſerpentum, teſte Solino: Marſi quoque apud Herodotum lib. 4. populi ſunt Scithiæ Europææ. Hinc Marſus & Marſicus nomen gentis. Virg. lib. 7. *Strab. Plin. & al.*

Somniferi, & Marſis quæſitæ in montibus herbæ.

Silius libro 8.

Hebbellare pares norant; ac Marſica pubes.

¶ Marſi populi fuere Italiæ, ſub Samnitibus, ubi nunc pars Aprutii ulterioris, juxta lacum Fucinum, in regno Neapolitano & in limite ditionis Pontificiæ. Nomen adhuc durat regiunculæ, vulgò *Ducato de Marſi*, quia Ducatus titulo inſignita eſt, geotis Columnæ.

Sunt & Marſi Tacito populi Germaniæ.

¶ Mar-

¶ Marſi populi Germaniæ, teſte Ortelio, fuere, ubi nunc Tuventia, tractus Tranſiſalaniæ provinciæ Belgii, & eorum veſtigium manet in oppido *Oetmarſen* dicto.

Prov. Rom. Marſicum, *Marſice*, urbs Lucaniæ epiſcopalis, ſub Salernitano Archiepiſcopo, inde ſupra 50. mill. paſſ. in Cæciam, à Potentia 12. licèt aliis ſub Archiepiſcopo Beneventano, unde multo magis recedit. Eſt autem geminum, novum, & vetus, & 6. mill. paſſ. alterum ab altero diſtans.

¶ Marſicum, *Marſico vetere*, urbs Lucaniæ, ad Acirim fluvium, nunc in provincia Baſilicata, in limite Principatus citerioris. Diſtat 50. à Salerno in Eurum, & 18. à mari Tyrrheno. Senſim deficit, & a paucis habitatur. Marſicum novum diſtat 8. mill. à veteri in Circium, juxta fontes Aciris, in Principatu citeriori, & ad radices Apennini; eſtque urbs ſatis culta.

¶ Marſippus, Phœniciæ oppidum, teſte Stephano.

¶ Marſonica, Pannoniæ inferioris urbs, teſte Ptol.

Strab. Po'yb. Marſya oppidum erat Syriæ, in anguſtiis Libani, & Antilibani montium, ubi calamus aromaticus provenit.

¶ Marſyaba, Rhamanitarum urbs, in Arabia felici videtur apud Strabonem.

Xenof. Strab. Marſyas, fluvius Phrygiæ magnæ, haud procul à Mæandro oriens, in quem apud Celænas & Apameam urbem, quam circumfluit, excurrit: a Marſya ibi ab Apolline decorato, ut Poetæ fabulantur, dictus. De quo Ovidius libro 6. Metamorph

Marſya nomen habet, Phrigia liquidiſſimus amnis.

Marſyas alter Plinio fluvius Syriæ, in Euphratem apud Samoſata labens, & alius in Cœleſyria.

Lib. Conc. Marta, & Martana civitas, urbs Vmbriæ olim epiſcopalis, exciſa, locus S. *Maria de Pantano*, Abbatia nunc, à Tuderto ad 5. mill. paſſ. diſtans Narniam verſùs.

¶ Martabanum, *Martaban*, urbs Indiæ Vlterioris, in ora ſinus Gangetici, cum portu commodo, ſub dominio Regis Peguani. Malè habita fuit ante aliquot annos; habuitque alias Reges proprios.

¶ Martellum, *Martel*, urbs Galliæ, in Cadurcenſi provincia, propè Duranium fluvium, in colle, in confinio Lemovicenſi, & in Vicecomitatu Turenenſi. 6. leucis diſtat à Sarlato in ortum, & totidem à Tutela in meridiem.

Iunta. Martena, & Marcenà, ut alii legunt, *Marzburg*, oppidum Pannoniæ ſuperioris, in Stiria, à Pœtovione 4. leucis in occaſum, ad fluvium Dravum.

Ant. Martha, fluvius Hetruriæ, cum oppido cognomine, ad lacum Volſinium, unde is egreditur, à monte Phyſcone ad 4. mill. paſſ. in occaſum, à Viterbio 12. Fluvius verò, qui etiam cum oppido *Marta* dicitur, per Tuſcaniam urbem, cujus mœnia radit, in mare Tyrrhenum apud Cornuetum urbem defertur.

¶ Marthama, Africæ propriæ urbs, teſte Appiano.

¶ Marthula, Ponti Cappadocici oppidum, teſte Ptolemæo.

Ver. Inſ. Martia, & Martiana colonia. Vide Marcia, utroque enim modo legitur.

Vill. Plin. Martia aqua, una ex aquis urbis Romæ, cęteris clarior, & ſalubrior ad potandum, ex lacu Fucino Romam perducta ab Anco Martio Rege, cujus aquæ ductus in via Tiburtina adhuc ex parte conſpicitur. De qua Tibullus libro 3. elegia 6.

Temperet annoſum Martia lympha merum.

Martiana palus. Vide Mantiana.

Ptol. Amm. Martiana ſylva, *Schvvartzvva'dt*, id eſt, ſylva nigra, teſte Peucero cum aliis, pars ſylvæ Hercyniæ, in Svevia; inter Rhenum & Nicrum fluvium, in qua Marchia Badenſis, plura oppida, & monaſteria ſunt.

¶ Martiana ſylva, *la Foreſt Noire* Gallis, eſt in Svevia, verſùs Abnodam montem & fontes Danubii & Nicri, inter Ducatum wirtembergenſem ad ortum & Briſigaviam ad occaſum, in longum protenſa a meridie in Boream, nempè ab urbibus Seckinga & Rhænofelda Ortnaviam uſque & Marchionatum Badenſem maiorem.

Martianæ, *Marchiennes*, pagus Belgii, cum cœnobio, in Hannonia, apud Arteſiæ & Flandriæ confinia, ad Scarpum fluvium, inter Duacum & Fanum S. Amandi 3. leucis.

¶ Martianæ, *Marchiennes*, pagus eſt Comitatus Flandriæ, in territorio Duacenſi, ad Scarpam, & in ipſo *Zeiler. & Zeſ.* limite Hannoniæ. Subeſt Gallis ab anno 1667. 3. leucis diſtat à Duaco in ortum.

Martianopolis, *Martiopoli*, urbs Thraciæ, ſeu Myſiæ inferioris, in confinio, in ora, inter Anchialum & Odeſſum, inde 50. & hinc 18. mill. paſſ. ex Itinerario Antonini, ad Euxinum mare.

¶ Martianopolis urbs, *Marcianopoli*, nunc quoque celebris eſt civitas Bulgaris, *Preslavv* dicta, quaſi civitas illuſtris, & eam Turcæ Conſtantinopolim veterem vocant.

¶ Martianus ager, *païs de Marſan*, regiuncula Galliæ, in Aquitania, & in Vaſcitania, ubi oppidum præcipuum Mons Martiani. Pars eſt Condomenſis tractus, inter Vazatenſem provinciam ad ſeptentrionem, & Vaſconiam propriam ad meridiem.

¶ Martinica, *la Martinique*, & antiquis accolis, *Madanina*, inſula Americæ ſeptentrionalis, una ex Antillis inſulis, & ex præcipuis illius tractus. Ab anno 1635. paret Francis, qui in ea multas habent colonias & arces; eſtque valdè fertilis & culta, habens in circuitu 45. leucas circiter.

¶ Martini Evaſii inſula, *Isla de Martin Vaz*, inſula Africæ, in mari Æthiopico, verſùs promontorium bonæ Spei, à Luſitanis detecta & ſic dicta. Tota montuola eſt, et incolis caret.

¶ Martinopolis, *Tours*, ſic dicta fuit Cæſarodunum Turonum, urbs Galliæ, a Divo Martino hujus loci Antiſtite, quem majores noſtri ſic venerati ſunt, ut à die ejus obitus, qui contingit 11. Novem. anno 402. ſeriem annorum numerarint. Vide Turones & Ceſarodunum.

Martinopolis, ſive Martiopolis, *Meersburg*, vel *Mers-* *Othon. Friſ.* *burg*, urbs epiſcopalis Germaniæ, in Miſnia, ad Salam fluvium, in Saxonia Thuringiæque confinio, a Lipſia 3. leucis Hallam verſùs diſtans, ſub Archiepiſcopo Magdeburgenſi, Naumburgo propinqua, inde 3. in Boream, & Cæciam. Martisburgum ab aliis appellatur; ſed hoc nomen eſt & Marpurgi, urbis Haſſiæ. (*Dicitur etiam Merſoburgum.*)

Martis caſtra, *Marotha*. teſte Lazio, oppidum Pannoniæ inferioris, in Hungaria, apud Savum fluvium, haud procul a Sirmio.

¶ Martorānum, *Martorano*, urbs parva Regni Neapolitani, in Calabria citeriori, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Conſentino. Vix 8. milliaribus diſtat ab ora maris Tyrrheni in ortum. Olim Mamertium dicta fuit. Sedet ad Sabatum amnem, in limite Calabriæ ulterioris, & 14. mill. à Coſentia. A paucis habitata, deficit in dies.

¶ Martorelium, *Martorel* oppidum Hiſpaniæ, in Catalonia provincia, ad Rubricatum fluvium, ubi recipit Notam. 7. leuc. Hiſpanicis diſtat à Barcinone in Circium, & 5. a Manreſa in meridiem.

Martulana urbs, *S. Britio*, nunc caſtrum Vmbriæ, *Mart. Rom.* in Spoletino territorio, a Spoletio 4. mill. paſſ. olim urbs epiſcopalis, ubi S. Britius Epiſcopus fuiſſe traditur, niſi ſit Martana urbs exciſa in agro Tudertino, ubi etiam legitur S. Britius Epiſcopus fuiſſe. Martulani montes Plinio.

¶ Martulana, ſeu Martula, & Martana, urbs olim Italiæ, in Vmbria, in qua S. Britius primus Epiſcopus Spoletanus ſibi ſedem Epiſcopalem conſtituerat. Hodie diruta eſt, in finibus Tuderi, et Aquæ Spartæ, ubi dicitur *S. Maria in Pantano*, quinque milliaribus à Tuderto, teſte Vghello.

Martyropolis, *Muphcrkin*, teſte Joanne Lydo, et a- *Proco.* liis *Magarckin*, urbs Armeniæ majoris, ad Nymphium fluvium, in Meſopotamiæ confinio, ſive è contra, epiſcopalis, ſub Archiepiſcopo Amidenſi, inde 80. ſtadiis in Boream.

Marubium, *Marugio* vel *Maruggio*, oppidum Salenti- *Trad. Antiq.* norum, apud oram littoream ſinus Tarentini, à Tarento 15. mill. paſſ. in ortum Gallipolim verſùs.

Marucini, populi Italiæ. Vide Marrucini.

¶ Marus, fluvius Germaniæ. Vide Morovus.

¶ Maruvinus, *Marvvynen*, fluvius Americæ meri- *Strab.* dionalis, in Guajana regione. Fontes habet ve ſùs lacum Parimum; et quam plurimis auctus fluviis, in Oceanum Borealem ſe exonerat.

Maruvium, Maruvii Plinio. Vide Marruvium.

Maryſus, fluvius. Vide Mariſus.

Maſaci, populi Germaniæ inferioris, in Belgio, quo- *Tac.* rum oppidum *Maſeyck* ad Molam fluvium, inter Trajectum ad auſtrum 4. et Ruremundam ad Boream 3. leucis. Sunt qui putent Marſatios eſſe Plinio, ſed horum pagus *Marſen* dicitur, apud Trajectum inferius, 1. leuca inde diſtans teſte Ortelio.

¶ Ma-

¶ Maſaci, ſeu, & meliùs, Marſatii, ſpopuli fuere Germaniæ inferioris, inte Uſipetes ad ortum & Caninefates ad occaſum, ſeu inter ſinum Auſtrinum ad ſeptentrionem & Rhenum ad meridiem, ubi nunc Veluvia tractus Gueldriæ inferioris.

Plin. Maſada, Moaſada Straboni, Maſſada Ioſepho, *Maſſa*, teſte Pineto, oppidum Palæſtinæ, apud Aſphaltitem lacum.

Liv. Maſæſyli, populi Mauritaniæ Cæſarienſis. Vide Maſſeſyli.

Ptol. *Bibl.* Maſaloth, pagus Gallilææ, qui & Arbela numero plurali. Cujus loci in libro Machabæorum fit mentio.

¶ Maſanorada, Cariæ oppidum, in Aſia minori, teſte Stephano. Hujus memoria quoque extat in Titi Imperatoris nummo.

¶ Masbatta, *Masbatte*, inſula maris Indici, & una ex Philippinis, inter Manillam ad ſeptentr. & Cebuam ad meridiem, ſub dominio Hiſpan.

Ptol. Masburgi, *Burgos*, teſte Tarapha, urbs Hiſpaniæ Tarraconenſis, Caſtellæ veteris caput & regia, quæ & Bravum Ptolemæo, à Toleto in medio Hiſpaniæ 51. leucis in Boream, quot ferè à Cæſarauguſta in occaſum. Sed Burgi urbs recens eſt, teſte Ioanne Mariana, anno ſalutis 905. ædificata, poſteàque anno 1075. Alphonſo VI. Rege, ab Urbano II. Pontifice Maximo epiſcopalis, loco Aucæ urbis excilæ, ſub Archiepiſcopo Tarraconenſi effecta, ac demùm à Gregorio XIII. ſub Philippo II. Rege Catholico Archiepiſcopalis facta.

¶ Masburgi, ſeu Bravum, urbs fuit Murbogiorum, nunc caſtellæ veteris caput, *Burgos* Hiſpanis, *Bourgues* Gallis, ad Arlanzam amnem. Crevit ex ruinis Aucæ, à qua 15. mill. paſſ. diſtat. Caſtrum habet natura munitum. 35. leuci Hiſpanicis diſtat à Madrito in ſeptentrionem, 42. à Cæſarauguſta in occaſum, & 15. à Pincia in Cæciam.

¶ Maſcalatum, *Maſcalat*, urbs Arabiæ felicis, vix 60. milliar. ab ora ſinus Perſici in auſtrum, Sanſone teſte, eſtque caput regni cognominis.

¶ Maſcatum, *Maſcate*, urbs & emporium Arabiæ felicis, in ora ſinus Armuziani, cum portu commodo & arce munita, anteà ſub dominio Luſitanorum, qui ab ea ejecti ſunt paucis abhinc annis. 220. mill. paſſ. diſtat ab Armuzia in Eurum.

¶ Maſcotus, Lybiæ urbs, teſte Stephano ex Hecateo.

¶ Maſcula, Numidiæ urbs Antonino & D. Auguſt.

Ptol. Maſdoranus, *Chiteliur*, teſte Caſtaldo, mons Aſiæ ingens, inter Parthiam & Ariam. Incolæ Maſdorani.

¶ Maſſa, *Maſſa*, urbs eſt Arabiæ felicis, regni cognominis caput, in mediterraneis, & ferè 300. mill. paſſ. ab Armuzia in meridiem, uti 200. à Maſcato in occaſum. Forſan aliàs Maſpha dicta fuit.

Ptol. * Maſicytus, Maſſycites Plinio, mons Aſiæ, in ora littorea, inter Lyciam ad occaſum & Pamphyliam ad ortum, illas ſeparans; qui Climax Straboni dicitur, Crago vicinus, (* Μαρ υτυι ſecundum manuſcriptum Seldeni.)

Maſium & Maſius, mons Meſopotamiæ, inter Niſibim ot Tigranocertam, ut ſcribit Ortelius, cum Strabo illum proximum & contiguum Niphati monti faciat. Niſibi urbi imminet.

Strab. *Ptol.* ¶ Maſium, ſeu Mazius, mons eſt Aſiæ, et Tauri pars, inter Armeniam maiorem ad Boream et Meſopotamiam, ad meridiem; extenditurque à Samoſatha propè Euphratem Amidam uſque, ad Tigrim fluvium, à quo tantùm ſeparatur à Niphate monte.

¶ Maſonis monaſterium, *Maſmunſter*, oppidum Germ. in Sundgovia regione, ſub dominio Regis Franciæ pace monaſterienſi. Sedet ad radices Vogeſi montis, et in limite Alſatiæ, 12. mill. paſſ. à Mulhuſia in occaſ. uti et 22. à Baſilea, juxta Tolderum amnem.

¶ Maſovia, ſeu Mazovia, *Maſovie*, provincia regni Poloniæ. Aliàs Duces habuit proprios, & nunc perſæpe Rex Poloniæ in ea commoratur, nempè in urbe Warſavia ejus primaria. Terminatur ab oriente Lithuania & Poleſia provinciis, à ſeptentrione Pruſſia, ab occidente Polonia maiori, & à meridiem minori Polonia. Eius urbes ſunt Warſavia, *Warſovie*, Plocum, *Plocsko*, & Czerckum, *Czersko*. Polachia provincia ad ortum ei etiam aliquando annexa fuit, ubi urbes Bielka, *Bielsk*, Auguſtavia, *Auguſtovv*, Tikoczinum, *Tikoczin*, & Drogicina, *Drogicin*. Mazovia autem Poloniæ ſeſe ſubiecerat ſub Caſimiro magno; ſed tamen habuit Duces ſuos ad annum 1526. quo regno Poloniæ in perpetuum unita fuit.

Maſpha, oppidum Paleſtinæ geminum, vetus & novum; in medio quorum eſt Lapis adjutorii. De eo mentio in libro Machabæorum. *Bibl.*

¶ Maſpha, Palæſtinæ urbs, duplex: una in Tribu Beniamin, quæ Maſphat & Meſphe dicta: altera, quæ Maſphe, urbs fuit Tribus Gad.

Maſſa, Maſatat Plinio, *Maſat* adhuc in tabulis recentibus, fluvius Libyæ interioris, in ora occidentali, apud Solventia promontorium, in Oceanum Atlanticum labens. *Ptol.*

Maſſa Veternenſis cognominata, *Maſſa*, urbs Tuſciæ epiſc. ſub Archiep. Senenſi, inde 40. mill. paſſ. Populonium versùs 20. cui in epiſcopali ſede ſucceſſit. Eſt & Maſſa cognomine Lubrenſis, urbs epiſcopalis Picentinorum ſub Archiepiſcopo Surrentino, inde 4. mill. paſſ. apud promontorium Minervæ, Contra Capreas, à Neapoli 30. mill. Maſſa item Mauliana, urbs Sabinorum cujus meminit S. Damaſus in vita S. Sylveſtri. Vide Manliana. Maſſa item, Carraræ cognomine, oppidum inſigne, proprio parens Principi, apud Lunam urbem Hetruriæ, à Sarzana 7. mill. paſſ. in ortum. *Amm.*

¶ Maſſa, quæ Maſſa Carraræ etiam dicitur, *Maſſa*, oppidum eſt cultum & amplum Hetruriæ, in Lunegiana regiuncula, nuper Ducatus titulo decoratum ſub dominio proprii Ducis è gente *Cibo*, 12. milliar. diſtat à Sarzana in ortum, & 3. ab ora maris Tyrrheni. Ejus Dux eſt etiam Princeps Carraræ.

¶ Maſſa, quæ & Maſſa Lubrenſis, *Maſſa di Sorrento*, urbs eſt in provincia terræ Laboris, in regno Neap. Principatus titulo clara, ſed parva admodum, in ora ſinus Neapol. 4. mill. à Surrento in Africum Capreas versùs, & 200. à Neapoli.

¶ Maſſa Veternenſis urbs eſt parva Thuſciæ, in territorio Senenſi, 35. mill. paſſ. à Senis in Africum Populonium versùs, à quo 18. mill. diſtat. Eſt in colle, & ſub dominio magni Ducis Hetruriæ. Illic natum Conſtantium Gallum Imperatorem ſcribit Onuphrius.

Maſſagetæ, populi Sarmatiæ Europeæ, juxta Euxinum mare & paludem Mæoticam incolentes, qui & Alani, quaſi graves Getæ; Maſſa enim apud Scythas grave ſignificat, teſte Divo Iſidoro libro de orig. 9. Vide Meſſagetæ. Horum meminit Claudianus & alii. *Strab.* *Dion.* *Amm.* *& al.*

Maſſagetæ truces, duro gens aſpera bello.

Solem pro Deo colebant, & ſenes conſciſſos edebant.

¶ Maſſagetæ erant populi Scythiæ intra Imaum, inter Iaxartas, & Alanoſcythas, ubi nunc pars auſtralis Tartariæ deſertæ, versùs Zagatajam.

Maſſalia, *Maſano*, teſte Pineto, fluvius Cretæ, in ora Auſtrali, inter Phœnicen, & Pſychium oppida proxima fluens. Aliis *Maſſeto*. *Ptol.*

Maſſalioticum, *Gras de Paſſon*, teſte Ortelio, oſtium Rhodani fluvii maximum, in ortum Maſſiliam versùs ſpectans, & Maritimam oppidum. *Polyb.*

¶ Maſſeranum, *Maſſerano*, oppidum Italiæ, in Pedemontio, ſub dominio proprii Principis, è gente Ferrera Fliſca, cum regiuncula adiacente parva admodum. 16. mill. diſtat ab Eporedia in ortum, & 23. à Vercellis in Circium; eſtque inſertum in territorio Vercellenſi. Ejus Princeps eſt ſub clientela Summi Pontificis; et ei etiam adjacet Crepacorium, *Crevalcore*, oppidulum in illo tractu.

Maſſeſyli, populi Mauritaniæ Tingitanæ, Autololis, proximi, de quibus Dionyſius: *Plin.*

Atque Maſeſyli, nec non Maſſylia proles.

Vide Maſſyla.

Maſſia oppidum fuit Hiſpaniæ Bæticæ, apud Tarteſios, ubi lateres ſiccati in aqua non merguntur, teſte Plinio libro 35. cap. 14.

Maſſica, regio Bæticæ, Tarteſiis oppoſita: cuius meminit Vitruvius.

Maſſici montis promontorium, *Monte Dragone*, teſte Leandro, extremum montis Maſſici, apud Sinueſſam urbem Campaniæ extinctam, inter Minturnas ad occaſum et Vulturnum ad ortum 9. mill. paſſ. *Plin.*

¶ Maſſici montis promontorium aliàs in Campania, nunc in provincia Terræ Laboris. Nunc *Rocca di Mondragone* dicitur; eſtque in ora maris Tyrrheni, et medium inter oſtia Liris, et Vulturni fluviorum.

Maſſicus mons, *Monte Maſſo*, teſte Falconio, mons Campaniæ, celebris vino Maſſicano, Falerno et Gauro junctus, inter Sueſſam, Calenum, et Sinueſſam. *Plin.* *& al.*

Hinc

Hinc Maſſicus etiam nomen gentis, ut vina Maſſica. Martialis libro 13. epiſt. 108.

De Sinueſſanis venerunt Maſſica prelis.

¶ Maſſicus, mons aliàs Campaniæ, nunc provinciæ Terræ Laboris, in regno Neapolitano, *monte Marſico* dicitur, eſtque inter Minturnas & Calenum extenſus, & verſùs oram maris Tyrrheni, ut ego didici ab incolis, dum illas partes luſtrarem. Dictus fuit etiam Falernus, quia Falernus ager erat ei conterminus. Ejus autem pars *Mondragone* dicitur ab incolis, verſùs oram maris Tyrrheni.

Caſ. Strab. Plin. & al. Maſſilia, *marſeille* Gallis, *Marſiglia* Italis, urbs Galliæ Narbonenſis, præclara, in ora Provinciæ, & emporio celebris à Phœnicibus condita, unà cum Emporiis in Hiſpania, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Arelatenſi, inde 14. ſeu 15. leucis in ortum, & Eurum, ab Aquis Sextiis 5. in meridiem. Populi Maſſilienſes. Martialis fumoſa vina Maſſiliæ vocat libro 13. epiſt. 120.

Fumea Maſſiliæ ponere vina potes.

Maſſilienſes olim non ſolùm literis, ſed & moribus maximè claruerunt, uti apud Ciceronem in Oratione pro L. Flacco, & apud Strabonem videre eſt. Unde *Mores Maſſilienſes* apud Plautum in Caſina, de probatiſſimis, proverbialiter dicuntur. Iidem luxus notati ſunt; unde *Maſſiliam navigas*, &, *E Maſſilia veniſti*, apud Suidam de nimis cultis dicitur.

¶ Maſſiliæ ſpecula, *Marſeille veire*, vicus eſt Galliæ, in Provincia, & in ora maris Mediterranei, vix 2. leucis à Maſſilia in ortum, ubi Pharus ſeu turris, è qua Maſſilienſes animadvertunt naves proximè adventantes, ut ego pluries vidi. Sed non eſt *Marſeille vieille*, ut quidam ineptè ſcripſere.

Liv. & al. Maſſyla oppidum Cyrenes fuit mediterraneum, apud Berenicen, & hortos Heſperidum ſed apud Livium Maſſylia gens in Numidia ponitur. Populi Maſſyli, quos Plinius inter Capſitanos, & Getulos apud Libyæ deſerta locat. Hinc Maſſylius nomen gentis, & Maſſylus. Virgilius lib. 4. Æneidos:

Hinc mihi maſſylæ gentis monſtrata ſacerdos.

Et Silius libro 3.

Quin & Maſſyli fulgentia ſigna tulere.

Dion. Maſyli, populi, & Maſsylia, regio Africæ apud Dionyſium Afrum. Vide Maſſyli in Maſsyla.

Atque Maſaſyli, nec non Maſylia preles.

Ptol. Maſta, *Grare*, teſte Joanne Baroſio, mons Aethiopiæ, ſub Aegypto, in ora orientali, ultra Aequatorem, cum urbe cognomine.

Strab. Steph. Maſtaura, *Meſtaurebe*, teſte Leunclavio, urbs Lydiæ, in Cariæ confinio, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Myrenſi, numero plurali prolata; ſic dicta, quod ibi taurus Rheæ Bacchi nutrici in ſacrificio mactaretur. Populi Maſtaurenſes Plinio.

¶ Maſthala, Arabiæ felicis urbs, teſte Ptolemæo.

Maſtramella, uti in codice emendatiore legitur, oppidum Galliæ Narbonenſis maritimum. Vide Aſtromela, uti legitur etiam, & Maritima.

Ptol. & al. Maſtuſia, *Capo Griego*, teſte Nigro, & aliis, promontorium Cherroneſi Thraciæ, in ora Auſtrali, contra Sigeum promontorium Troadis, ab Atho monte Macedoniæ 163. mill. paſs. in ortum recedens.

¶ Maſtya, Mileſiorum oppidum, in Paphlagonia, teſte Plinio, inter Tejum, & Cromnam.

¶ Maſulepatanum, *Maſulepatan*, urbs & emporium Indiæ citerioris, in ora ſinus Gangetici, & in regno Golcondæ, cum portu capaci valdè Europæis frequentato, ubi aliàs arx Luſitanorum.

¶ Mataſa, *Mataya*, provincia Americæ meridionalis, juxta fluvium Amazonum, inter oſtia Maderæ, & Tapaiſæ fluminum, teſte Petro Texeira.

Ptol. Matalla, Matallum Straboni, *Matalia*, & *Matala* hodie, oppidum olim, nunc pagus Cretæ, in ora Auſtrali, inter Pſychium oppidum ad occaſum, & Leonem promontorium ad ortum, ad Electræ fluvii oſtium. Sed Matalia habet codex Ptolemæi Græcus.

¶ Matania, *Matan*, inſula Oceani Indici, & una ex Philippinis, inter Cebuam ad Boream, & Mindanoam ad auſtrum. Aliàs Regem habuit proprium, poſteà paruit Hiſpanis; ſed à paucis annis facta eſt iterùm ſui juris.

¶ Matamanum, *Mataman*, regnum Africæ inferioris, in ora occidentali maris Æthiopici, inter Regnum Benguelæ ad Boream, & oram Cafrorum ad meridiem.

¶ Matatania, *pais de Matane*, reginucula Africæ, in parte orientali Madagaſcariæ inſulæ, propè oram litteralem, & Matatanum fluvium, ubi aliquot coloniæ Fancorum à paucis annis.

Mateola, *Matera*, urbs archiepiſcopalis Lucaniæ, in Apuliæ confinio, in valle, quam circumſtant montes, inter Acherontiam ad occaſum 18. & Tarentum ad ortum 36. mill. paſſ. Hodie idem Archiepiſcopus eſt Acheronriæ, & Mateolæ. Populi Mateolani Plinio. *Dion.*

¶ Mateola, *Matera*, urbs Apuliæ Peucetiæ, in Lucaniæ confinio, nunc in provincia Hydruntina, ad amnem *Canapre*, in limite Baſilicatæ. Deficit in dies 30. milliaribus diſtat ab Acherontia in ortum, totidem à Taranto in occaſum, & 25. à Bario in meridiem.

¶ Materanum, *Materan*, ſeu & *Materavv* quibuſdam, urbs eſt ampla Indiæ. Javæ inſulæ primaria, & regni cognominis caput, in parte Auſtrali inſulæ. Diſtat 100. leucis à Bantamo in ortum, Balambuanum verſùs 120. ſed 40. tantùm à Japara in meridiem. Regi Materani ſuberat aliàs tota Java inſula; ſed à multis annis regna quæ ſunt in parte Boreali, ab eo defecerunt.

Mathis ſive Matis, *Matin* Caſtaldo, fluvius Macedoniæ, apud Dyrrachium fluens. *Vib. ſeq.*

Matiana, regio Mediæ, apud fines Armeniæ, ubi Matiana, ſeu Mantiana palus.

¶ Matica, *Matique*, provincia eſt regni Apalacitarum, in Florida regione Americæ ſeptentrionalis, verſùs Apalatæos montes, ubi aliquot coloniæ Anglorum à paucis annis, teſte Briſtochio. *Strab. Steph.*

Matieni, populi Aſiæ, in Cappadocia, ad dextram Halys ripam incolentes. Sunt & populi Aſiæ, Armeniis proximi; apud quos Euphrates fluvius montibus altis perſtringitur, ut ſcribit Dionyſius Afer: *Herod.*

Et fortis propè quos ſævit Maures, Matieni:
Quos propè concludunt Euphratem collibus altis.

¶ Matilica, *Matelica*, oppidum Italiæ, in ditione Pontificia, & in Piceno, verſùs montes. 9. mill. diſtat à Septempeda in occaſum, & 7. à Fabriano in ortum, 17. autem ab Æſi in auſtrum. Hinc Matilicates populi dicti. *Plin.*

Matilicates, populi Piceni, quorum oppidum Matilica, *Matelica*, non obſcurum, inter Septempedam urbem & Fabrianum oppidum ad 7. mill. paſs. diſſitum, paulò tamen à Septempeda remotius. De eo libro 3. Itiner.

Deinde vetus retinens ingreſſa Matiſica nomen.

Matini populi Apuliæ, (non Calabriæ, ut in Theſauro Linguæ Latinæ) in Lucaniæ confinio, ubi ſaltus Matini buxetis abundantes. De quibus Lucanus lib. 9. *Plin.*

Vulturis, & calidi lucent buxeta Matini.

Horatius libro 1. carm. ode 28.

Pulveris exiguis propè littus parva Matinum.

Matiſa, *Matagi*, pagus Corſicæ, à Bonifacio oppido littorali 9. mill. paſs. in Boream, inter Moram, & Allinam. *Ptol.*

Matiſcona, *Maſcon*, urbs Galliæ Celticæ, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Lugdunenſi, ad Ararim fluvium, in Burgundiæ Ducatu, inter Lugdunum ad meridiem 9. & Cabilonum ad Boream 10. leucis.

¶ Matiſcona ſeu Matiſcon, *Maſcon*, urbs Æduorum, in limite Seguſianorum aliàs, nunc in Burgundiæ Ducatu, & in confinio Breſſiæ provinciæ. Media eſt inter Cabillonum, & Lugdunum, 11. leucis utrinque diſtans; eſtque ſatis culta, in colle. Ab ea tractus adjacens dicitur *le Maſconnois*, Matiſconenſis tractus. *Caſ.*

Matium, *Candia*, teſte Pineto, urbs archiepiſcopalis Cretæ, in ora Boreali, primaria, & caput inſulæ. *Plin.*

¶ Matium, *Candia* Italis, *Candie* Gallis, urbs Cretæ præcipua, archiepiſcopalis, & permunita, Pineto, & Brictio teſtibus. Portu gaudet ſatis capaci, cum arce et armamentario. Anteà ſubetat dominio Reipublicæ Venete. Sed à Turcis obſeſsa per aliquot annos, tandem ab ipſis expugnata eſt anno elapſo 1669. dum hæc ſcriberem. Verùm tota ferè deſolata jacet, à paucis habitata, cum anteà emporium eſset celebre. Sedet in planitie, ad radices montium.

¶ Matium Themyſciræ regionis oppidum eſt, Plinio teſte, circa Colchidem.

Matracha, urbs Thraciæ mediterranea, una ex metropolibus. Patriarchæ Conſtantinopolitano ſubjectis. *Curop.*

Matrejum, et Matrejo, *Matran*, teſte Pirchaimero, oppidum Rhætiæ, in Comitatu Tirolenſi, ad Salim fluvium, proximum Oeniponti, ab eo 2. leucis Brixinam verſùs. De quo in libro 4. Itinerarii ſic: *Ant.*

Pergimus ad veteres priſca Matreionis arces,
Quas Salis irriguis gemmifer ambit aquis.

¶ Ma-

¶ Matrejum aliis eſt *Matray*, caſtrum Tirolenſis Comitatus, ad amnem *Vitz*, ad radices Alpium, 2. leucis ab Ocniponte in meridiem diſtans.

Ant. Matrica, *Theten*, teſte Simlero, pagus Pannoniæ ſuperioris, apud Danubium, in Hungaria, à Buda 2. leucis in auſtrum, ſive Eurum.

Matrinus, *Librata*, teſte Pyrrho Ligorio, fluvius Piceni, in Aprutio, apud fines Præguttiorum, qui aliis Albula videtur.

Plin. ¶ Matrinus aliis eſt *la Piomba*, amnis Aprutii ulterioris, propè Adriam urbem, teſte Brietio.

Matrona, *Marne*, fluvius Galliæ Belgicæ, per Campaniam fluens, Catalaunumque & Meldas urbes alluens, ac Sequanæ, apud Lutetiam Pariſiorum congrediens. In Theſauro Linguæ Latinæ dicitur Celtas à Belgis ſeparare, ſed malè, nam id facit Sequana; nec oritur in
Caſ. finibus Lingonum, ut ibidem ſcribitur.

¶ Matrona, *la Marne*, fluvius, oritur in Campania provincia, in vico Baliſma, loco cui nomen *Marmote*, diſtante uno milliari ab urbe Lingonum in auſtrum; deinde in Arctos tendens, Lingones rigat, Calvum montem, Ioanvillam, Fanum S. Deſiderii, Victoriacum Francicum, & Catalaunum urbes Campaniæ, uti & Caſtrum Theodorici, Meldas, & Latiniacum; tandemque aliquot auctus fluviis, ad pontem Carentonium Sequanæ miſcetur, 2. leucis ſupra Lutetiam in ortum. Sed Belgas à Celtis non ſeparat, uti nec Sequana fluvius.

¶ Matſumaja, *Matzumay*, regio Aſiæ, in ora auſtrali terræ Eſonis, verſus Japoniam, & fretum Sangarium, nuper à Batavis detecta versùs oram littoralem tantùm. Ideò de ea pauca dici poſſunt.

Lib. Not. Tac. Mattiaci, populi Germaniæ inferioris, ſeu Galliæ Belgicæ, Batavis finitimi, qui Ortelio *Zelanders* eſſe videntur: quorum urbs primaria Metelburgum, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Machlinienſi, à Gandavo urbe Flandrica, & Antuerpia urbe Brabantiæ 12. leucis.

¶ Mattiaci, populi fuere Germaniæ, versùs Rhenum, & Cattos, ubi nunc pars maxima Veteraviæ tractus, cum parte auſtrali Haſſiæ, Sanſone, & Brietio teſtibus. Earum urbes fuere Mattiacum ſeu caſtrum Mattiacorum, *Marpurg*, & Aquæ Mattiacæ, *wisbaden*, teſtibus iiſdem; & longè diſtabant à Zelandia in ortum.

Ptol. Mattiacum, *Marpurg*, vel *Martpurg*, teſte Ortelio, urbs Germaniæ præclara Haſſiæque primaria, & accademia, media inter Fracofurtum, & Caſſellam, alteram Haſſiæ urbem primariam, 9. leucis, quæ Mattium Tacito, caput Cattorum. Aliis *Baden* eſſe videtur, Marchiæ Badenſis urbs primaria, in Svevia, inter Argentoratum, & Phorcenam 4. leucis, quod Tacitus ibi fontes calidos memoret. Hinc Mattiacus, a, um, ut pilæ Mattiacæ genus ſaponis apud Martialem lib. 14. elegia 25.

Accipe Mattiacas (quo tibi calva?) pilas.

¶ Mattiacum, ſeu Caſtrum Mattiacorum, urbs Mattiacorum, in Germania. Nunc eſt *Marpurg*, urbs Haſſiæ, ad Lanum fluvium, cum caſtro munito, & Accademia. Anteà Principem habebat proprium, nunc autem ſubeſt Landgravio Haſſo Caſſellano; eſtque medium inter Francofurtum ad Mœnum in meridiem, & Caſſellam, 11. milliaribus Germanicis utrinque diſtans, & 9. à Fulda in occaſum.

Ant. Matuſarum, *Puente de Sor*, teſte Iacobo Vaſconcello, pagus Luſitaniæ, in regno Portugallico, proximus Villæ Formoſæ, ab Amæo 6. leucis, ab Ulyſſippone 22. in ortum Emeritam versùs.

Plin. Mavitania, *Murcia*, teſte Pineto, regio Hiſpaniæ Tarraconenſis, in finibus Baſtetanorum.

¶ Mauleo, *Mauleon*, oppidum Galliæ, in Benearnia, & regiuncula Solenſi dicta, cum caſtro intra montes, 5. leucis à limite Hiſpaniæ. Vide Malleo.

¶ Mauma, urbs Æthiopiæ ſub Ægypto apud Plinium.

¶ Maurahalnaria, ſeu Mauralnaharia, *le Maurenaher & Mauvaralnahar*, regio eſt ampla Aſiæ, & pars Tartariæ magnæ, quæ à quibuſdam Vsbechia & Zagataia dicitur, ubi aliàs Bactriana latè ſumpta, cum Sogdiana. Extenditur autem inter Oxum & Iaxartem flumina à monte Caucaſo ad mare Caſpium. Eius urbes præcipuæ ſunt Maracanda, *Samarcand*, totius regionis primaria, Balchia, *Balch*, & Buchara, *Bochara*. Sed de ea pauca dicenda ſunt, cum difficillimè ab Europæis frequentetur.

Strab. Plin. & al. Mauri, *Mori*, populi Africæ, ſic à nigredine dicti, ob ſolis aduſtionem; quorum regio Mauritania.

Mauriana, regio, & urbs epiſcopalis Allobrogum ſub Archiepiſcopo Tarantaſienſi, in Sabaudia; *S. Jean de Lib. Morienne*, vel *maurienne* urbs nominatur, apud Iſaram Conc. fluvium, à Camberico 14. leucis Seguſium versùs.

¶ Mauriana, *la Maurienne*, provincia eſt Sabaudiæ, ſeu potiùs vallis oblonga, inter montes aſperimos, juxta Arcum fluvium, ab Alpibus uſque ad Iſaram fluvium extenſa, inter Tarantaſiam ad Boream & Delphinatum ad auſtrum. Ejus primaria eſt Fanum S. Ioannis, ſeu Mauriana, *S. Jean* incolis, *S. Jean de Maurienne* exteris, urbs ſatis culta, ſed ſine mœnibus, in planitie ad Arcum fluvium, & epiſcopalis ſub Archiep. Viennenſi. Diſtat 10. leucis à monte Ceniſio in occaſum, & 14. à Cambcriaco in ortum.

Mauritania, regio Africæ, gemina: Cæſarienſis, mari Mediterraneo expoſita, ſic a Julia Cæſarea urbe primaria & regia nominata; quæ *Regno d'Algier*, & *Regno di Tremeſin* dicitur: altera Tingitana, Oceano ad occaſum adjacens, ſic à Tingi olim primaria urbe dicta; in qua duo regna continentur, Feſſanum & Morachium. Utraque verò unà cum Africa propriè dicta *Barbarie* nominatur. Eſt & oppidum Galliæ Celticæ, in Comitatu Perticenſi, *Mortaigne*, apud Belliſmum ejuſdem Comitatus oppidum. Vide Moritania. Strab. Plin. Ptol. & al.

¶ Mauritania regio fuit Africæ, ab ortu in occaſum extenſa, ubi nunc pars occidentalis Barbariæ. Triplex fuit, nempè Cæſarienſis, Sitifenſis, & Tingitana. Mauritania Cæſarienſis erat inter Sitifenſem ad ortum, & Tingitanam ad occaſum, Gætulos ad meridiem, & mare mediterraneum ad Boream, ubi nunc pars major & occidentalis regni Algerii. Mauritania Sitifenſis erat inter Cæſarienſem ad occaſum, Gætulos ad auſtrum, Numidiam ad ortum, & mare mediterraneum ad Boream, ubi hodiè pars minor & orientalis regni Algerii. Mauritania Tingitana dicta fuit etiam Hiſpania Transfretana tempore Conſtantini; eratque inter Oceanum Atlanticum ad occaſum, Fretum Gaditanum, & mare Mediterraneum ad Boream, Mauritaniam Cæſarienſem & Gætulos ad ortum, & Autololas ad meridiem: & in eo tractu ſunt hodie regna Fezzæ & Marochii.

Mauritaniæ urbes adhuc extantes:

Arſenaria, *Cæſarienſis*, Arſen *ſeu* Arzerum.
Baba, *Tingitana*, Beniteuda.
Banaſa, *quæ & Valentia*, *Tingitana*, Fanſara.
Bocanum Hemerum ſeu Marochium, *Tingitana*, Maroc
Cartenna, *Cæſarienſis*, Moſtagan.
Deorum Portus, *Cæſarienſis*, Mazzagran.
Exiliſſa, *Tingitanæ*, Ceuta.
Feſſa. Vide Volubilis.
Gontiana, *Tingitanæ*, Gemaa.
Jagath, *Tingitana*, Targa.
Icoſium, *Cæſarienſis*, Acor.
Igilgili, *Cæſarienſis*, Gigeri.
Iol. Vide Iulia Cæſarea.
Iulia Cæſarea, *Cæſarienſis*, Tenez.
Lixa & Lixos, *Tingitana*, Larache.
Manliana, *Cæſarienſis*, Meliane.
Marochium, *Tingitana*, *aliàs Bocanum Hemerum*, Maroc.
Myſocoras, *Tingitanæ*, Aman.
Opinum, *olim epiſcopalis*, *Tingitanæ*, Rabath.
Oppidum novum, *Cæſarienſis*, Mezuna.
Portus magnus, *Cæſarienſis*, Marzalquivir.
Quiza, *Cæſarienſis*, Oran.
Ruſazus, *Cæſarienſis*, Carbon.
Ruſconia, *Cæſarienſis*, Moraſus.
Ruſibis & Rutubis, *Tingitana*, Ommirabi, *ſeu* Azamor.
Ruſſocorum ſeu Ruſucurum, *Cæſarienſis*, Alger.
Ryſſadirum, *Tingitanæ*, Melilla.
Sala, *Tingitana*, Salè.
Salde colonia, *Cæſarienſis*, Bugia.
Sitifi, *olim colonia*, *& epiſcopalis*, *Cæſarienſis*, Stifi, *ſeu* Steffe.
Tamuſida, *Tingitanæ*, Tifeldeſt.
Teniſſa, *Cæſarienſis*, Tenexa.
Timice, *Cæſarienſis*, Tremiſen.
Tingi & Tingis, *Tingitanæ*, Tanger.
Tocoloſida, *Tingitanæ*, Mergo.
Vaga, *Cæſarienſis*, Tagdemat.
Victoria, *olim epiſcopalis*, *Cæſarienſis*, Agobal.
Volubilis, *Tingitanæ*, Fez.
Zilis & Zilia, *Tingitanæ*, Arzilla.

Mauritia, *Maurice*, urbs Americæ meridionalis, in Braſi-

Braſilia regione, & in Præfectura Pernambuci, anteà ab Hollandis excitata, & ſic dicta in gratiam Principis Mauritii Naſſovii. Sed poſteà à Luſitanis expugnata, ipſis etiamnum ſubeſt.

¶ Mauritia, *l'isle Maurice* Gallis, *Mauritz Eyland* Belgis, inſula maris Aethiopici, in Africa, quæ aliter Cygnea dicitur, *do Cerne* à Luſitanis, à quibus primùm detecta fuit. Vide Inſula Mauritia.

¶ Mauritii regio, *Mauritzland* Belgis, *païs de Maurice* Gallis, regio Americæ meridionalis, in Terra Ignium, maxime ad ortum Extenſa versùs fretum Macreum, à Batavis detecta anno 1616.& ſic dicta in honorem Mauritii Naſſovii Principis Auraici, cuius auſpiciis detecta fuit.

¶ Maurocaſtrum, Armeniæ oppidum Curopalati, epiſcopalis ſedes ſub Sergiopoli, teſte Guillelmo Tyrio.

Lib. Maurum, *S. Mauro*, urbs olim magnæ Græciæ, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Rhegino, nunc oppidum Calabriæ citerioris, inter Coriolanum & Thurios, teſte Barrio, à Coroliano 4. à Roſciano 10. in Boream, a Beſidiano ſupra 12. mill. paſſ. (*Nunc vicus eſt in colle.*)

Mauruſia regio à Strabone in ora Libyæ occidua contra inſulas Fortunatas collocatur. De qua Virgilius libro 4. Æneidos:

Iuppiter omnipotens, cui nunc Mauruſia pictis
Gens epulata toris.

Liv. Proc. Mauruſii, populi Africæ gemini: alii apud Tripolim Vrbem Africæ, juxta Syrtim magnam, teſte Procopio; alii in ora Mauritaniæ Tingitanæ, contra Gades, teſte Livio. Alii item Straboni in ora Libyæ occidentalis,

Ptol. Mauſoca, *Meſat* ex tabulis Geographicis recentibus, urbs Hyrcaniæ mediterranea, Hyrcaniæ metropoli finitima: quæ metropolis *Caſſon* ſive *Caſſan* appellatur, teſte Moletio & Girava.

Maxala, Africæ interioris urbs, à Cornelio Balbo devicta, teſte Plinio.

Mer. Maxentia, *Mazenta*, teſte Gaudentio Merula, pagus agri Mediolanenſis, ſic a Maxentio Imperatore dictus, ut eſt loci traditio, à Mediolano 16. mill. paſſ. Novariam versùs.

Ptol. Maxera, Mazeras Plinio, fluvius Hyrcaniæ, in Hyrcanium mare labens, qui *Firi* nunc in tabulis dici videtur, juxta quem Maxeræ populi habitant.

¶ Maxilva, Hiſpaniæ Bæticæ urbs, in Turdetanis, teſte Ptolemæo.

¶ Maximianopolis, Aegypti urbs libro Notitiarum. Hanc anteà Mageddo appellatam ſcribit Hermannus Contractus. Thraciæ quoque urbs in Mœſia Ammiano, & Antonino.

Ant. Plin. Ptol. Maxula, ſeu Maxulla Plinio, colonia & oppidum Africæ maritimum, Tuneſi ſeu Tuneti proximum, inter Carthaginem ad occaſum & Clupiam ad ortum: ſed Mazula apud Ptolomæum, ut habet codex Græcus: nunc *Marſa*, olim epiſcopalis urbs ſub Archiepiſcopo Carthaginenſi, inde 18. mill. paſſ. in ortum.

¶ Mayenſis Comitatus, *Mayo Countie*, regiuncula Hiberniæ, in Connacia regione. Ibi caſtrum *May* præcipuum in ora littorali.

Strab. Plin. & a. Mazaca, quæ & Cæſarea, *Tiſaria*, teſte Nigro, urbs Cappadociæ Archiepiſcopalis & metropolis, ampla olim, apud montis Argæi radices, ab ora Ponti Euxini 800. ſtadiis in auſtrum, Tyanam versùs 90. mill. paſſ. à Melitene urbe & Euphrate flumine 200. circiter plus minùs in occaſum recedens, Epheſum versùs 500.

¶ Mazaca Cæſarea, urbs Cappadociæ, versùs Armeniam minorem & Melam fluvium. 80. mill. paſſ. diſtat à Sebaſtia in meridiem, 70. à Tyana in Cæciam, 160. à Melitene urbe, & Euphrate fluvio in occaſum.

Mazacæ, populi apud Plinium libro 6. capite 7. circa Mæotim, in Sarmatia.

Pto. Diony. * Mazaces, populi Liburniæ, juxta Dalmatiæ confinia, quorum regio *Lica*, *vel Lika*, teſte Nigro, nominatur. Meminit Lucanus libro 4.

Medorum, tremulum cum torſit miſſile, Mazax.

(* Mazæi apud Ptolomæum Μαζαῖοι, in Seld. man. Mazax autem in citato carmine de gente Africana intelligendum.)

Mazaces, ſeu Mazæi, populi Illyrici, versùs Savum fluvium in ſeptentrionem & Iapodes, ſub quibus fuere, ubi nunc pars Croatiæ, versùs Vnam amnem.

¶ Mazaganum, *Mazagan*, urbs Africæ, in regno Marrochio, & in Ducala provincia, cum portu in ora Oceani Atlantici, & arce munita, propè oſtia Ommirabihi fluvii, ſub dominio Regis Portugalliæ.

¶ Mazandaranum, *Mazandaran*, urbs Perſiæ, caput provinciæ cognominis, versùs oram Auſtralem maris Caſpii, ubi aliàs pars orientalior Hyrcaniæ, teſte Adamo Oleario.

Mazara, *Mazara*, urbs Siciliæ littoralis, in ora Auſtrali, inter Thermas ad ortum 30.& Lilybæum ad occaſum 18. mill. paſſ. ad fluvium cognominem, epiſcopalis ſub Archiep. Panormitano, inde ſuprà 60. mill. paſſ. Vrbs etiam Armeniæ majoris. Steph. Dion. Plin.

¶ Mazara ſeu Mazarum, *Mazara*, urbs Siciliæ, cum portu capaciſſimo, ſatis munita; eſtque ferè media inter Thermas & Lilybæum, 30. mill. paſſ. à Drepano in auſtrum, & 55. ab Agrigento in occaſum. Ab ea pars occidentalis Siciliæ dicitur Vallis Mazaræ, *Val di Mazara*, eſtq; una ex tribus provinciis Siciliæ inſulæ.

Mazeras flumen eſt Hyrcaniæ, in mare Caſpium influens. De quo Plutarchus libro 6. capite 78.

¶ Mazira, *Mazira*, inſula Aſiæ oblonga, in ora Arabiæ felicis, aliàs Organa dicta. 160. mill. paſſ. diſtat à Corodamo promontorio in occaſum, & 140. à Maſcata urbe in meridiem.

* Mazorani, populi Aſiæ, in Parthiæ & Carmaniæ confinio. (* In Seldeni manuſcripto Μασδωρανοι.)

¶ Mazua, *Mazua*, inſula Africæ, in ſinu Arabico, & in ora Barnagaſſi, antea ſub dominio Abyſſinorum, nunc Turcici juris ab anno 1557. Aliàs Macaria dicta fuit. Vide ibi. Ptol.

Mazula. Vide Maxula.

Mazyes, Mazyces Ammiàno, Mazices Ptolemæo, populi Mauritaniæ Cæſarienſis, quorum Rex fuit Jarbas, teſte Saluſtio. Ptol. Steph.

¶ Meacum, *Meaco*, urbs ampla Japoniæ, in Niphonia inſula, & in tractu Jetſeno dicto. Fuit anteà totius regionis caput & ſedes regia; nuncque etiam populoſiſſima, & emporium celeberrimum. Vix 8. mill. paſſ. diſtat ab ora ſinus cognom. 70. ab ora Boreali Japoniæ, & 24. à Jendo in occaſum. Vrbs ipſa duplex eſt: ſuperior, ubi Imperatoris palatium planè regium: & inferior, quæ extenditur versùs oram littoralem & portum, ubi arx permunita Fuxima dicta. Sed tantiſper deſecit ex quo Jendum facta eſt etiam ſedes regia.

Mearus, Metarus Ptolemæo, *Mearon* ex tabulis recentibus & Floriano, flumen Hiſpaniæ Tarraconenſis, Callaicos ab Aſturibus ſeparans: ad cujus oſtium Ribadeum oppidum, à Caronio urbe 23. leucis in ortum diſtans. Mer.

Mearus fluvius aliis eſt *Rio Major*, in Callaicis, qui propè Trileucum promontorium in Oceanum Atlanticum ſe exonerat, 10. leucis à confinio Aſturiæ in occaſum.

Meatæ, populi Albionis in Scotia quorum regio *Laudonia*, in Angliæ confinio, cujus caput eſt Edimburgum, urbs regia. Vide Mæatæ. Dion.

Mecca, *la Mecque*, Italis *la Mecha*, Arabiæ felicis urbs, quam veteribus Petram fuiſſe dictam arbitratur Bellonius libro 3. obſervat. Sed alii, & meliùs credunt eſſe Marrabam antiquorum. Eſt juxta fluvium Betium, nunc *Chaibar*, ad radices montium 8. milliaribus diſtat à mari Rubro in ortum, & 200. à Medina Tanalbia in meridiem. Ibi viſitur ſepulchrum Mahumetis.

Mechlinia, *Malines*, urbs archiepiſcopalis Belgii, in Brabantiæ Ducatu. Quibuſdam Maclinia. Vide ibi.

¶ Mechoacania, *Mechoacan*, regio Americæ ſeptentrionalis, in nova Hiſpania, inter Mexicanam ad ortum & novam Galitiam ad occaſum, ſub dominio Hiſpanorum. Extenditur per 80. leucas juxta mare Pacificum; & ex ea pendent provinciæ Colima & Zacatula. Ejus primaria urbs eſt Valliſoletum ſeu Mechoacanum, *Mechoacan*, ut vocant, ultra quam ſunt etiam in eadem regione urbes S. Michaelis, *S. Miguel*. S. Philippi, *S. Felippe*, Conceptionis de Salaya, *la Concepcion de Salaya*, Legio, *Leon*, Sentica, *Zamora*, Zacatula, *Zacatula*, & Colima, *Colima*; eſtque à ſeptentrione in meridiem extenſa.

¶ Mechoacanum, *Mechoacan*, urbs ampla Americæ ſeptentrionalis, in nova Hiſpania, & in Mechoacania regione, epiſcopalis ſub Archiep. Mexicano. Ab incolis dicitur *Guayangareo*, & ab Hiſpanis Valliſoletum, *Valladolid de Mechoacan*. 47 leucis Hiſpanicis diſtat à Mexico in occaſum, & aliquot leucis tantùm à lacu Mechoacano in auſtrum, teſte Herrera.

Mecla-

Diac. Meclaria, ſive, ut alii legunt, Medaria; oppidum Illyrici, in Liburnia, ad Colapim fluvium, *Medling*, teſte Lazio. Sed hoc Metullum dicitur Straboni.

Lycop. Meeon, inſula parva maris Ægæi, apud Delon, in qua Aiax ſepultus traditur.

Strab. Mecone urbs fuit Sicyoniæ regionis, ut Cælius Rhodighinus libro 12. capite 12. ſcribit, ex Strabone.

Plin. Diod. Mecyberna, Mecyperna Straboni, oppidum Macedoniæ, in Pallene peninſula, proximum Olintho, inde 20. ſtadiis diſtans. Inde Mecybernæus ſinus Thermaicus apud Melam.

Meda, vicus agri Mediolanenſis, cum antiquo cœnobio virginum, à Divis Haymone & Veremundo comitibus (quorum ibi corpora aſſervantur, venerantur que,) circa Caroli Magni tempora exſtructo, nobilis Coriorum (qui à Curiis Romanis profecti putantur) familiæ, à Mediolano 12. mill. paſſ. Eſt & Meda urbs Theſſaliæ, teſte Peroto.

¶ Meda, Arabiæ felicis oppidum, teſte Ptolomæo.

Ptol. Ioſeph. Medaba, *Medaven* Guillelmo Tyrio, & aliis *Medbah*, urbs Arabiæ petrææ, in finibus Moabitarum, epiſcop. ſub Archiep. Boſtrenſi, quæ & Madaba in libro Machabæorum dicitur.

Strab. Plin. Medama, fluvius & urbs Brutiorum, in ora Calabriæ ulterioris. Fluvius nomen retinet antiquum; urbs à Saracenis exciſa, ubi nunc *Nicotera*, urbs epiſcop. ſub Archiep. Rhegino, à Tropea 8. mill. paſſ. in ortum, Scyllæum versùs ad 30.

¶ Medama, Brietio & aliis teſtibus, eſt nunc *Roſſarno*, vicus Calabriæ ulterioris, propè oſtia fluvii cognominis, *Metramo* nunc dicti, in ora maris Tyrrheni, & vix 4. mill. paſſ. in meridiem à Nicotera, quæ crevit ex ejus ruinis.

Lib. Conc. Medea, urbs Thraciæ epiſcopalis ſub Archiep. Heracleenſi, apud Cherroneſum, *Midia* vulgò.

Medelacus, *Meteleeb*, pagus Galliæ Belgicæ, cum cœnobio, in Lotharingia, ad Sarram fluvium.

Scrip. Gall. Medelicum, *Melck*, oppidum Norici, ad Danubium, in auſtria, inter Lentiam ad occaſum 14. leucis, & Viennam ad ortum 12. occurrens.

Lib: Not. ¶ Medelpadia, *Medelpad*, provincia eſt Sveciæ, inter Helſingiam provinciam ad auſtrum, Angermaniam & Iemptiam ad Buream, & ſinum Botnicum ad ortum. Ibi nulla urbs, ſed tantùm caſtra aliquot.

¶ Medemblicum, *Medemblick*, urbs Belgii, in Hollandia ſeptentrionali ſeu Vueſtfriſia, juxta mare Auſtrinum, cum portu capaci. 2. leucis diſtat ab Enchuſia in Circium, paulò ampliùs ab Hornia in Boream, & inter Alcmariam in Africum, & Staveram in Cæciam 4. leucis.

Scrip. Brit. Medena, *Neuport* vel *Nevuport*, oppidum & emporium Vectis inſulæ, teſte Nevillio, contra Magnum portum, & Hamptonam urbem Angliæ.

¶ Medeni, Africæ propriæ populi, teſte Ptol.

Strab. Pauſ. & al. Medeon oppidum fuit Phocidis, ad Criſſæum ſinum, in confino Bœotiæ; & aliud Bœotiæ, apud Copas, & Oncheſtum.

Mederiacum, *Mierlo*, teſte Simlero, pagus Germaniæ inferioris, in Geldria, apud Moſam fluvium, à Venloa urbe 3. leucis in Boream.

Ant. ¶ Mederiacum, oppidum Vbiorum, in ipſo limite Menapiorum. Nunc, teſte Cluverio, eſt vicus *Svvalm*, rivulo cognomini appoſitus, in Geldria ſuperiori, vix una leuca Germanica à Ruremunda in Cæciam, & paulò ampliùs à Caſtello Menapiorum in Eurum.

Strab. & al. Media, regio Aſiæ maxima, inter Armeniam majorem ad occaſum & Parthiam, ac Hyrcaniam ad ortum, mare Caſpium atringens ad Boream & Aſſyriam Suſianamque ad meridiem; cujus pars Borealis Atropatia, & vulgò *Servan*. Vrbes claræ, Cyropolis, Ecbatana, Arſacia, & Europus. A Medo victore & occupatore dicta, vulgò *Maday* Populi. Medi. Hinc Medicus nomen gentis. Lucanus libro 2.

> *Mundus: Achæmeniis decurrant Medica Suſis*
> *Agmina.*

Virgilius 2. Georgicorum:

> *Media fert triſtes ſuccos, tardumque ſaporem.*

Et apud Dionyſium Afrum Medica tellus pro ipſa Media.

> *Medica neſcitur tibi tellus: cuius ad axes*
> *Geli ſunt, Mardique viri, ſimul Atropateni.*

Medi deliciis dediti à Syneſio libro de inſomn. referuntur, ut *Medica menſa* in proverbium abierit, ſicuti *Menſa Sybaritica*, & *Apparatus Perſicus*, pro exquiſita ac ſumptuoſa menſa; ſic apud Athenæum & apud Divum Chryſoſtomum in oratione trigeſima. Sumitur & *Menſa Medica* pro crudeli epulo apud Athenagoram libro de morr. reſurrect. ex eo quòd Aſtyages Medorum Rex Harpago conſiliario filium ejuſdem Harpagi epulandum appoſuit, ut Iuſtinus auctor eſt.

¶ Media, regio Aſiæ notiſſima, cuius Reges olim fuere percelebres. Fuit ubi nunc *Servan*, regio ampla Perſiæ, cum parte occidentali provinciæ *Gilan* dictæ, & parte ſeptentrionali provinciæ *Yerack agemi*, quæ nunc ſubſunt dominio Regis Perſarum. Medias aliàs Aſiæ Imperium obtinuit, Arbace Medo, Ninivem, ubi erat Sardanapalus Aſſyriorum Rex, capiente: ſed & viciſſim Mediorum Imperium Cyaraxe mortuo ad Perſas devolutum eſt. Ecbatana Medorum regia fuit.

Media quoque, urbs epiſcopalis Hiberniæ ſub Armachano Archiepiſcopo, circa medium ferè Hiberniæ, unde nomen habet cum regiuncula, *Mieh* vulgò Lymmerico finitima. (Camdeno & aliis Media, vulgò *Mieh* vel *Miih*, & Anglicè *Methe*, Comitatus nomen eſt, (non urbis) & epiſcopatus, cujus Epiſcopus plerumque ad *Navan* oppidum reſidet, nullam verò Eccleſiam cathedralem habet.)

Media, *Meath*, provincia eſt Hiberniæ, in Lagenia; & à quibuſdam etiam quinta pars Hiberniæ dicitur; eſtque duplex, Media Orientalis, *Eaſt Meath*, Comitatus, cuius caput eſt Trima, Media Occidenralis, *Veſt Meath*, Comitatus, cuius caput Molingaria; eſtque in confinio Vltoniæ & Connaciæ.

Mediana, ſuburbium Neſſi urbis Myſiæ ſuperioris ſive Dardaniæ, ab ea 3. mill. paſſ. diſtans.

¶ Medica, Propontidis inſula ex Conſtitutionibus Emanuelis Commeni.

¶ Mediccara, Africæ propriæ oppidum, teſte Ptolom.

¶ Mediolanenſis Ducatus, *Ducato di Milano* Italis, *Duché de Milan* Gallis, pars Italiæ, in Longobardia, ubi aliàs inſubres. Provincia eſt fertiliſſima, & cultiſſima, tota ferè in planitie ampliſſima. Terminatur à ſeptentrione Helvetiis & Rhætis, ab oriente ditione Veneta & Ducatu Placentino, à meridie dominio Reipublicæ Genuenſis, & ab occidente partim Montisferrati Ducatu & partim ditione Ducis Sabaudiæ; ſubeſtq; Regi Hiſpaniæ. Dicitur aliter *il Milaneſe* ab incolis ſeu *lo Stato di Milano*, Gallis *le Milanois*; & ejus partes ſeu territoria ſunt Mediolanenſe proprium, *territorio di Milano*, Papienſe, *il Paveſe*, Novarienſe, *il Novareſe*, Comenſe, *il Comaſco*, Laudenſe, *il Lodegiano*, Cremonenſe, *il Cremoneſe*, Dertonenſe, *il Tortoneſe*, Alexandrinum, *l'Aleſſandrino*, Viglebanenſe, *il Vigevanaſco*, & Laumellina tractus, *la Laumellina*. Ibi aliàs Inſubres & pars Borealis Liguriæ. Eius partes fuere etiam Vercellenſis ager & Aſtenſis Comitatus. Sed nunc ſubſunt dominio Ducis Sabaudiæ, & Cremenſe territorium paret Reipubliæ Venetæ. Ducatus Mediolanenſis urbes nunc ſunt Mediolanum, *Milano*, Papia ſeu Ticinum, *Pavia*, Alexandria, *Aleſſadria*, Comum, *Como*, Cremona, *Cremona*, Dertona, *Tortona*, Laus Pompeia, *Lodi*, Novaria, *Novara*, Bobium, *Bobbio*, Mortaria, *Mortara*, Valentia, *Valenza*, & Viglebanum *Vigevano*. Vide Inſubres.

¶ Mediolanenſe territorium, *il territorio di Milano*, tractus eſt parvus ducatus Mediolanenſis, propè Mediolanum; eſtque riguus & cultus admodum, cum innumeris pagis & villis.

Mediolanum, *Milano*, *Meylandt* Germanis, *Milan* Gallis, urbs Inſubriæ archiepiſcopalis, & metropolis ampliſſima, à Gallis condita poſt Romam anno 395. Ducatus Mediolanenſis caput, emporium, & urbium Italicarum maxima, ab urbe Roma 515. mill. paſs. inter Venetias 165. & Lugdunum 215. Hic copia omnium pene rerum, ac artificium cuiuſque generis multitudo. De ea Auſonius de claris urbibus: *Strab. Plin. & al.*

> *Et Mediolani mira omnia, copia rerum.*

Hæc urbs cæteras Italiæ urbes excellit quatuor inter alia, populi frequentia, templo auguſtiſſimo, vix unquam perficiendo, arce firmiſſima, & bibliotheca Ambroſiana appellata, Federico Borrhomæo Cardinali, & Archiep. Mediolanenſi, viro doctiſſimo, & ſtudioſorum Mecœnate de ſuo exſtructa, libriſque omnis generis & linguæ, ac redditibus amplis ad perpetuitatem inſtructa. In eo ad 300000. capite hodie cenſeri putantur: cæteras enim Italiæ urbes incolarum multitudine, una excepta Neapoli, longè ſuperat.

Mediolanum Germaniæ, nunc pagus ingens ad Vidrum *Ptol.*

drum fluvium, in Weſtphalia, in Tranſiſalanæ confinio, *Metelen* Mercatori, inter Monaſterium urbem 4. & Veteres Salios urbem Tranſiſalanæ 7. leucis,()*in Diœceſi & ditione Monaſterienſi.*)

Ant. Mediolanum alterum Germaniæ inferioris, *Metteler* Simlero, pagus apud Moſam, inter Coloniam Agrippinam & Trajanam, à Colonia Trajana 8. mill. paſſ. versùs Mederiacum 18. & Juliacum in auſtrum 45. Ortelio verò pagus, *Midelſtun*, ejuſdem tractus.

¶ Mediolanum oppidulum fuit Gugernorum, 3. mill. paſſ. à Rheno fluvio: quod nunc, Cluverio teſte, eſt vicus *Moyland*, 6. mill. paſſ. ab urbe Clivia, in Germania inferiori, & in auſtrum, & 3. à Calcaria; eſtque in Ducatu Clivenſi.

Strab. Mediolanum item Santonum, Mediolanium Ptolemæo, *Sainctes* vel *Xainctes*, urbs Galliæ Aquitanicæ. Vide Santones.

Ant. Mediolanum alterum Galliæ Aulercorum cognomine, idem Magduno, teſte Welſero. Vide ibi.

¶ Mediolanum, oppidum Biturigum. Quidam cum Magduno confundunt, vulgò *Meun*; ad Avarum fluv. Sed longè diſtat ab Aulercis in meridiem, nec quid ſit mihi conſtat.

Mediolanum 3. Galliæ, Aulercorum Eburaicorum Ptol. urbs eadem Ebroicis. Vide Eburovices.

Ptol. Ant. Mediolanum quoque Albionis, ſive Britanniæ, in Anglia, in finibus Ordovicum, in Comitatu Lancaſtrenſi, *Lancaſter*, teſte Lluydo, urbs, *Lhanvellin* Camdeno, pagus, aliis *Mitlam*, (forſan *Midlam*) quod magis probatur, cum ſitus & nomen magis congruat. Alii legunt Mediolani, & eſt locus qui vulgò *Llanvellin* vel *Lanvethlin*, teſte Camdeno, dicitur, in Wallia, in Comitatu Montis Gomerici.

Ptol. Mediolum, oppid. Hiſp. Tarraconenſis, in Celtiberis: *Medina celi* nonnullis putatur.

¶ Mediolum aliis eſt *Molina*, urbs parva, juxta amnem cognominem, intra montes, in Caſtella nova, & in confinio Aragoniæ regni, inter Lobetum & Seguntiam.

Caſ. & al. Mediomatrices, Mediomatrici Plinio, populi, & urbs Galliæ Belgicæ epiſc. ſub Archie. Trevirenſi, inde 13. leucis in meridiem Tullum versùs 11.;in Lotharingia, ad Moſellam fluvium, urbs probè munita, & habitata, olim libera, nunc ſub Gallis, *Metz*, quæ etiam Latinè Metæ, & Metis poſterioribus dicitur, à Viroduno 10. leucis in ortum.

¶ Mediomatrices populi fuere Galliæ Belgicæ, quorum tractus nunc *pais Meſſin* dicitur, in Lotharingia inſertus. Eorum autem urbs Divodurus Mediomatricum ſeu Metæ dicta, nunc *Metz*, ampla & Parlamenti ſedes, ad Moſellam fluvium. Aliàs fuit Imperialis ſeu libera, nunc ſub dominio Francorum à centum annis, cum ditione adiacente, nempè ab anno 1552. Arcem habet permunitam, & fruſtra obſeſſa fuit à Carolo V. Imperatore eodem anno. 4. leucis diſtat à Theodonis villa in meridiem; ibique Sella fluvius in Moſellam ſe exonerat. Vide Divodurus.

Mediterraneum Mare. Vide Mare.

¶ Mediterraneum mare, *mer Mediterranée* Gallis, *mar Mediterraneo* Hiſpanis & Italis. Dicitur aliter mare Internum, & latè extenditur ab ortu in occaſum inter Europam, Aſiam, & Africam. Separatur ab Oceano Occidentali, ſeu Atlantico freto Herculeo; & ejus partes præcipuæ ſunt mare Ægæum, *l'Archipelague*, mare Adriaticum, *lo Golfo de Veniſe*, mare Jonium, *la mer Jonienne*, mare Aſiaticum latè ſumptum, *le Golfe de Satale*, mare Gallicum, *le Golfe de Lyon*, & mare Tyrrhenum, *la mer de Toſcane*. Vide mare, ubi fuſiùs de ejus partibus.

Ptol. Medium oſtium Rheni, inter orientale & occidentale, *le Rhyn*, foſſa Rheni, qua is per Batavos in Oceanum defertur.

¶ Medium oſtium Rheni, quod & verum & antiquum, nunc etiam *le Rhin* dicitur; eſtque paulò infrà Lugdunum Batavorum ad occaſum, juxta vicum *Catwvick*; eſtque ferè oblimatum & arena obductum, in Hollandia.

¶ Medmaſus Cariæ urbs eſt, in Aſia minori. Medmaſſam vocat Plin.

¶ Mednicia, *Medniki*, urbs eſt Poloniæ, Samogitiæ provinciæ caput, *Womie* etiam dicta aliquando, ad fontes fluvii *wirwitz*; eſtque ſatis parva & ſedes Epiſc. Samogitiæ, cujus epiſc. anno 1413. fundatus fuit à Rege Vvenceslao. Diſtat 9. milliaribus Germ. à Memellio & ab ora maris Baltici in ortum.

Medoacus, Meduacus Livio, *la Brenta*, Brinta Venantio Fortunato, fluvius Venetiæ, qui Plinio geminus eſt; major, & *Brenta* appellatur ex Alpibus Tridentinis per Baſſanum oppidum & Patavium urbem fluens in mare Hadriaticum, in quod excipitur à Venetiis 5. mill. paſſ. minor, qui ex dictis Alpibus etiam deſcendit, Vicentiamque urbem interluit, ac ſecus Ateſte decurrit, in mare Hadriaticum labens apud Foſſam Clodiam, & *Bacchiglione* dicitur. De majore in lib. 4. Itinerarii: Strab. Plin.

Hic ubi Medoacus pelago ſe turbidus infert,
Adriacaſque ſuo flumine miſcet aquas.

Medoacus portus, Methamaucum poſteà, *Malamocco*, portus, & olim urbs epiſcop. ſub Patriarcha Aquilejenſi, apud Venetias, inde 5. mill. paſſ. aquis ſubmerſa; manet portus: Epiſcopatus verò Caſtellum, (ſic pars Venetiarum appellatur) Venetias relatus eſt. Strab.

Medobriga, Medubrica Plinio, *Armenna*, oppidum Luſitaniæ, ad montem Herminium, exciſum, teſte Reſendio, (rudera apud Marvanum oppidum oſtentantur) Amææ urbi proximum ad 3. leucas, Scalabim versùs 6. fermè. Populi Medubricenſes Plinio. Ant.

¶ Medoſlanium, Ptolemæo oppidum Germaniæ eſt *Znaim*, in Moravia provincia, teſte Cluverio, in limite Auſtriæ ad Toyam amnem, in colle, & 10. leucis à Vienna in Circium.

¶ Mednacus ſeu Meduveagus, *Medway*, fluvius Angliæ, in Cantio provincia. Roffam rigat, & deinde in Thameſim labitur.

Meduana, *Mayne*, fluvius cum oppido cognomine Galliæ Celticæ (non Belgicæ, ut in Theſauro Linguæ Latinæ, à qua plurimùm diſtat) per Cenomanos & Andegavenſes, hoc eſt, per agrum horum, in Ligerim fluens. Oppidum verò *Mayenne*, quod Ducali titulo fulger, à Cenomanis 7. leucis abeſt in Circium, inter Mauritaniam oppidum ad ortum, & Rhedones urbem Britanniæ ad occaſum 12. Luc.

¶ Meduana fluvius, *Mayne*, oritur in Seſſuis, in ipſo limite Normanniæ; deinde in auſtrum per Cenomanos fluens, ibi Meduanam urbem & Lavallium rigat; hinc etiam Caſtrum Gonterii in Andegavenſi provincia; & paulò ſupra Andegavum auctus Sarta & Lædo fluminibus, una leuca infrà ipſam urbem in Ligerim ſe exonerat.

¶ Meduana verò, *Mayenne*, urbs eſt ſatis culta, in Cenomanenſi provincia, ad Mednanam fluvium, 20. leucis ab Andegavo in ſeptentrionem, & 14. ab Alenconio in occaſum, uti 14. à Cenomano, 6. autem à confinio Normanniæ in meridiem, & 19. à Rhedonibus in ortum.

¶ Medulanus tractus, *Medoc*, regiuncula Aquitaniæ, in Gallia, versùs Garumnæ oſtium ad meridiem & oram Oceani Aquitanici, in Guienna propria dicta, & 4. leucis à Burdegala in occaſum. Ibi tantùm oppida Eſparra, Caſtellio, & Caſtrum novum, cum aliquot aliis minoris notæ.

Meduli, populi Halliæ Aquitanicæ, ultra oſtia Garumnæ ad Oceanum, quorum tractus *Medue*, teſte Vineto, vel *Medoc* nominatur. Meduli alii Straboni & Ptolemæo, Medulli Vitruvio & Plinio, populi Galliæ Narbonenſis, in Delphinatu quorum oppidum *Miolans*, inter Barcinonetam & Fanum S. Pauli 4. leucis, Sigeſteronem versùs 15. à Cuneo urbe Pedemontana 25. mill. paſſ. in occaſum. Simlerus verò hos putat eſſe vallem Maurianam. De Medulis Aquitaniæ Auſonius in epiſtola 4. Ant.

Quam tamen exerces, Medulorum in littore vitam?

¶ Meduli populi Galliæ Narbonenſis, teſte Sanſone, fuere ubi nunc pars orientalis Tarantaſiæ, in Sabaudia, juxta fontes Iſaræ fluvii, & ad radices Alpium. Incolis guttur intumeſcit aquarum vitio, ut didici in illis partibus.

Medullius, Edulius Ptolemæo, mons Hiſpaniæ Tarraconenſis, *Manduria*, teſte Garibæo, qui etiam Medulia, & Medulius Oroſio, qui ſcribit illum Minio fluvio in Callaicis imminere. Porrò qui Edulius à Ptolemæo appellatur longè diverſus eſt à Medullio; ſeu Medulio Oroſii. Hic enim in Vaſconibus, ſive in regno Navarræ eſſe videtur, ex ſitu quem illi tribuit Ptolemæus. Oroſ. Flor. Ptol.

Medullum, *Medling*, teſte Lazio & Aventino, oppidum

dum olim, nunc pagus Vindeliciæ, in Bavaria, apud Muldorffum oppidum, ab Oetinga 2. leucis in occaſum, à Landſhuto 5. in Eurum versùs Salisburgum.

¶ Medullum aliis eſt *Mitteſpach*, caſtrum Bavariæ ſuperioris, versùs montes, 6. milliaribus Germanicis à Monachio in Eurum, & 7. à Chiemo in occaſum, inter Iſaram & Oenum fluvios.

¶ Medunta, *Mante*, urbs Galliæ, in provincia Inſulæ Franciæ, cum ponte ad Sequanam fluvium, 12. leucis infra Lutetiam in Circium Rothomagum versùs, à quo 16. leucis diſtat, & 11. ab Ebroicis in ortum, uti & 4. à confinio Normanniæ.

Medus, fluvius Mediæ, qui in Araxam influit: à quo videtur Media nomen accepiſſe.

Megala, inſula parva, ante Smyrnam urbem Joniæ.

Strab. Q. Cur Plin.

Megala Agora, *Malgara* Leunclavio, urbs Macedoniæ, in Thraciæ confinio.

¶ Megale, inſula eſt in ora Lyciæ, teſte Steph.

Megalia, inſula parva Campaniæ, apud Neapolim. Vide Megaris. De qua Statius libro 2. ſylv. carm. 2.

Quaque ferit curves exſerta Megalia fluctus.

Polyb. Strab. & al.

Megalopolis, *Leondari* Sophiano, & *Leontari*, urbs Arcadiæ, in Pelopponneſo, epiſcopalis ſub Archiep. Corinthio, poſteà Chriſtianopolis dicta, & metropolis effecta, à Lacedæmone ſupra 40. mill. paſſ. in Boream Corinthum versùs, patria Polybii, poſt bellum Trojanum condita. Populi Megalopolitani. Hinc ludi Megaleſii apud Ovidium libro 4. faſtorum.

¶ Megalopolis, urbs Arcadiæ præcipua, in meditullio Pelopponneſi, & propè Alpheum fluvium. Ferè 40. mill. paſſ. diſtat à Lacedæmone in Circium, 25. à ſinu Meſſeniaco in ſeptentrionem, & 75. à Corintho in meridiem, ad radices montium. Nunc *Leondari* dicitur; eſtque vicus nullius ferè nominis in Tzaconia provincia.

Megalopolis altera, urbs Germaniæ, in Vandalia, *Meckelburg*, quo nomine etiam Ducatus, cujus illa caput erat, vocatur. Vide Magnopolis.

¶ Megalopolis, *Mecklebeurg*, urbs exciſa Germaniæ, in Saxonia inferiori & Ducatu Megalopolitano, propè mare Balticum, & vix 3. mill. paſſ. à Uviſmaria in auſtrum Suerinum versùs. Manet tantùm caſtrum.

¶ Megalopolitanus Ducatus, *Duchè de Mecklebourg*, provincia Germaniæ, in Saxonia inferiori, ſatis ampla, juxta mare Balticum, quod ei ineſt ad Boream, uti Pomerania ad ortum, Holſatia & Ducatus Levvenburgicus ad occaſum, & Marchia Brandeburgica, ad meridiem. Duobus Principibus ſubeſt ex eadem familia, pars ſcilicet orientalis Duci Guſtrovienſi dicto ab ejus primaria, & pars occidentalis Duci Schuverienſi, ab ejus præcipua urbe denominato. In ea provincia ſunt etiam urbes Uviſmaria, *Wiſmar*, quæ paret Regi Sveciæ, Roſtochium, *Roſtock*, urbs libera & Hanzeatica, Domitium, *Demitz*, Ratzemburgum, *Ratzenbourg*, Stargardia, *Stargard*, & Uvarenum, *Uvaren*; et in eo tractu fuere aliàs populi Varini.

Strab. Plin. Plut. & al.

Megara, gemina urbs: una Achajæ numero plurali et ſingulari, Megaridis caput, in ora, quæ et Niſſæa Ptolemæo, Niſa Pauſaniæ, Niſſa Homero, ad ſinum Saronicum, inter Athenas et Corinthum, ab Athenis 20. mill. paſſ. (unde malè in Theſauro Linguæ Latinæ ad Iſthmum Corinthiacum locatur) patria Euclidis, Alcathoe priùs dicta, inter Theſpias urbem Bœotiæ 40. & Eleuſin urbem Atticæ 12. mill. paſſ. ferè deſerta, & jacens, adhuc *Megro* dicta. De qua urbe Ovidius libro 2. de remed. amoris:

An veniat Megaris, noxius omnis erit.

Megares numero plurali apud Plautum in Perſa, ubi Megaribus in ablativo legitur. Altera Siciliæ, priùs Hybla, poſteà à Megarenſibus Græciæ Megara appellata, in ora ad ortum, inter Catinam & Syracuſas, ad 24. mill. paſſ. à Marcello, cùm Syracuſas obſideret, exciſa, ex cujus reliquiis Auguſta propè à Friderico Imperatore extructa eſt; ſed, teſte Fazello, longiùs locus illius ab Auguſta indicatur, inter oſtia Alabi & Thapſum peninſulam. Populi Megarenſes, qui ab Athenienſibus ingreſſu urbis prohibebantur, teſte Aulo Gellio lib. 6. capite 10. Quapropter Euclides muliebri veſtitu ad Socratem legentem ſe conferebat, eadem die domum rediens. Hinc Megarus, Megareus, & Megaricus nomen gentis. Virgilius libro 3. Æneidos:

Pantagia, Megareſque ſinus, Thapſumque iacentem

Et Megareus Ovidio libro 4. faſtorum:

Liquerat Ortygiam, Megareaque, Pantagiamque,

Pars Prima!.

Megarenſes riſui deditos adeò ferunt, ut *Riſus Megaricus* in proverbio ſit, in eos qui intempeſtivè jocantur, & quorùm artes in contemptum venere, novis ſuccedentibus. Quemadmodum in eandem ſententiam *Riſus Chius* apud Diogenianum. *Magarenſis ars* quoque in adagium tanſiit apud Suidam ex Ariſtophane in doloſos & aſtutos, quales Megarenſes habiti ſunt. *Megarenſes lacryma* apud Diogenem proverbialiter de fictis dicuntur, à virginibus Megarenſibus à Rege Corinthum ad filiæ mortem lugendam miſſis. *Ptol.*

¶ Megara urbs Achajæ eſt, propè intimum receſſum ſinus Saronici, 25. mill. paſſ. ab Athenis in occaſum, & totidem à Corintho in Cæciam, uno milliari ab ora ſinus Saronici, ubi ejus portus Niſſæa dictus. Ab ea regiuncula adjacens dicta fuit Megaris; & extendebatur à ſinu Corinthiaco uſque ad Saronicum, & propè Iſthmum ad meridiem.

¶ Megara ſeu Megaris, anteà Hybla parva dicta, aliter Galeotis, urbs fuit Siciliæ, in ora orientali, propè oſtia Alabi amnis, 20. mill. paſſ. à Syracuſis in Boream, & 24. à Catana in meridiem. Nunc tota in ruinis jacet. *Strab. Pauſ. & al.*

Megaris, regio Achajæ parva, ſinui Saronico expoſita, inter Phocidem ad occaſum & Atticam ad ortum, ab Iſthmo Corinthiaco ſumens initium. Eſt & Megaris Plinio inſula parva apud Neapolim Campaniæ, cum arce firmiſſima vulgò *Caſtel dell' Ovo*, quæ & Lucullanum dicta eſt, & Megalia, Papini Statio. Vide ibi.

¶ Megaris, provincia parva Achajæ, inter Bœotiam ad occaſum & Boream, Atticam ad ortum, & Corinthiam regiunculam ad auſtrum, atque inter ſinus Saronicum in ortum & Corinthiacum in occaſum. Ejus caput eſt Megara. Ibi nunc pars eſt occidentalis Ducatus Athenienſis, ſub dominio Turcarum.

¶ Megaris ſeu Megalia, aliter Caſtrum Lucullanum, inſula eſt parva Companiæ, ante Neapolim, cui ponte jungitur. Nunc *Caſtello dell' Ovo* à forma illius inſulæ vocatur, cum arce permunita & valido Hiſpanorum præſidio, atque ita inſcriptio arcis docet poſita anno 1595. Tum verò ſub ipſo Caſtello ingens nunc crypta arte exciſa, operis antiqui; tùm longè latèque circum circa per mare ſparſa viſuntur rudera & veſtigia ingentium piſcinarum, neque nunc in toto hoc tractu locus eſt adeò refertus oſtreis, echinis, aliiſque piſcibus.

Megarſus, Magarſus Plinio, oppidum fuit Ciliciæ, in ora, ad oſtium Pyrami fluvii, Mallo urbi propinquum. Eſt & fluvius Indiæ, ex Emodis montibus oriens: de quo Dionyſius Afer:

-rapiduſque Megarſus.

¶ Megia, urbs ad Euphratem fluvium ſita, in Meſopotamia, circa Githam, ut refert Zozimus. *Plin. Liv.*

Megiſta, inſula Lyciæ, ante Megiſtam portum, cujus portus meminit Livius è regione Pataræ urbis. Hæc à nonnulis *Strengallo* dici putatur, inſula Dolichæ proxima. *Ptol.*

Megiſtus, fluvius, teſte Suida, qui in Ægæum mare influit.

Megledunum, *Mehun*, teſte Ortelio, oppidum Galliæ Celticæ, in finibus Biturigum inter Bituricas 4. & Avaricum. 3. leucis, quod aliis Magdunum dictum eſt. Sed cum Megledunum à Bituricis, teſte Turonenſi, 15. mill. diſtet, videtur non eſſe *Mehun*, quod 4. leucis parvis abeſt. *Greg. Turon.*

¶ Meininga, *Meinungen*, Franconiæ oppidum, in Germania, ad Verram fluvium, & in Principatu Hennebergico. 2. milliaribus Germanicis diſtat à Smalcada in meridiem, Schuvinfurtum versùs octo circiter.

Mela, *la Mela*. fluvius parvus Cenomanorum, Venetiæ apud Brixiam urbem fluens, & infrà in Ollium ad Oſtianum pagum labens. Cujus meminit Catullus ad Ianuam, carm. 68. *Virg. Catul.*

Flavus quam molli percurrit flumine Mela,

Brixia, Verona mater amata mea.

Melæcæ, pagus Atticæ: cujus meminit Statius libro 12. Thebaidos:

Icarii, Celelque domus, virideſque Melæcæ.

¶ Melænæ, Arcadiæ urbs apud Stephanum, quæ, Plinio teſte, eſt Melanææ. Eſt & Lyciæ urbs, teſte Steph. *Ptol. Strab. Mel.*

¶ Melana, promontorium Chii inſulæ, teſte Strabone.

Melanchlæni, *Maurophoros*, teſte Leunclavio, Turcis, populi Sarmatiæ Aſiaticæ, ſic ab atra veſte dicti, teſte Mela, inter Rha fluvium & Hippicos montes, ubi Mithridatis regio.

¶ Melaneis, Euboæ inſulæ urbs, quæ & Eretria dicitur, teſte Stephano.

Melanga, *Malagina*, locus Thraciæ, apud Byzantium.

Ptol. Melange, *Malipur* incolis, & Luſitanis S. *Thomaſe*, teſte Caſtaldo, urbs Indiæ citerioris, in ora, ultra Cory promontorium, contra Taprobanem inſulam, epiſcopalis, in qua corpus D. Thomæ Apoſtoli inventum.

¶ Melange à quibuſdam creditur Maliapura, *Maliapur*, urbs Indiæ ultra Gangem; in regione Coromandelis, & in ora ſinus Gangetici, 200. mill. paſſ. à Taprobana inſula in Boream. Vide Meliapora.

¶ Melangi, Arcadiæ oppidum, in Peloponneſo, teſte Pauſania.

Ptol. Melani ſeu Melanes, montes Arabiæ petrææ, apud ſinum Arabicum, inter quos & Ægyptum Saracene regio. Hi varia nunc habent nomina: nam *Sinai*, & *Oreb*, vel *Horeb* Europæis, ſicut & olim Hebræis, *Turla* & *el Tor* vel *Tur* Turcis, teſte Nicolao Zieglero, Arabibus *Gebel Tor*, teſte Theveto, *Phaſga*, teſte Nigro. Apud Juſtinum & Trogum mons hic Synæus, apud Joſephum & Suidam Sinæus appellatur, à Sinai, ſeu Sinay, & Sina, ut in Bibliis, ab Hieroſolymis 300. mill. paſſ. in Africum.

¶ Melani, montes Arabiæ Petrææ, ad ſinum Arabicum. Deſcribuntur à Ptolemæo eo loco quo Moſes in ſacris literis Sinai, qui & Oreb dicitur, Divo Hieronymo teſte, ponit. Sinæum eum vocat Juſtinus ex Trogo Pompejo, Sinæum Joſephus. Ad ejus meridiem erat Saracene regio, in Arabia felici, ſed non inter ipſos & Ægyptum. Sunt qui credant Melanos montes fuiſſe extenſos ab urbe Petra Ælanam uſque, in ora ſinus Arabici. Vix autem diſtabant 180. mill. paſſ. ab Hieroſolymis in auſtrum.

¶ Melania, Straboni Ciliciæ oppidum in Aſia minori, quod Myle Plinii eſſe Gerardus Mercator auctor eſt.

Steph. ¶ Melanippius, Pamphiliæ fluvius, teſte Stephano.

Melanium, *Maida*, oppidum Brutiorum, in Calabria ulteriori, inter Neocaſtrum urbem, & ſinum Hipponiatem 8. mill. paſſ. apud Lametum fluvium, ab Hipponio ſupra 20. mill. in Boream. Vide Malanium.

Plin. Melana, inſula parva Doridis, (quæ eſt regio Cariæ in Aſia) in ſinu Ceramico.

¶ Melanos, promontorium Beſbici inſulæ Straboni.

Strab. Melanoſyri, populi Syriæ, qui inter ſinum Iſſicum ad occaſum & Euphratem fluvium ad ortum incolunt.

Melanthii ſcopuli, *Furni* Nigro, *Fornelli* Benedicto Bordonio, ſcopuli maris Icarii, circa Samum inſulam, Melantii quoque Apollonio ſcopuli duo maris Aegæi, apud Theram inſulam.

Plin. Melanthium, fluvius Cappadociæ, qui ſeſe in Euxinum mare exonerat inter Pharnaciam & Polemonium. Is per agrum Polemonii urbis in Pontum Euxinum, ſicut & Jaſonium, placidè fluit decurrens.

Arria. Melanthus, fluvius Sarmatiæ Europeę, qui in Boryſthenem labitur: cujus meminit Ovid. lib. 4. de Ponto:

Et tacitè peragens lenè Melanthus iter.

Proc. Melantias, *Melitias*, urbs Thraciæ, ad Propontidem, archiep. inter Byzantium & Selymbriam, à Byzantio 13. mill. paſſ. in meridiem, quæ & Athyra, ad oſtia Athyræ fluvii, Melancia Antonino, & Villa Cæſariana Ammiano.

¶ Melas, ideſt, Niger, ſinus Thraciæ apud Ptolemæum, Melanus Solino. Cardianum eum quoque vocari à Cardia urbe adjacente ſcribit Euſtathius. Magariſium hodiè dici autumat Ortelius.

Strab. Plin. & al. Melas, fluvius multiplex: 1. Thraciæ, in ſinum Melanen ad Caridiam urbem influens, qui non ſatis fuit ad bibendum exercitui Xerxis, teſte Herodoto, *la Mera*, teſte Nardo, ſed Bellonio *Lariſſa*, de quo Ovidius lib. 2. Metamorph.

Mygdoniuſque Melas, & Tænareus Eurotas.

Sed hic in Macedonia eſt 2. Cappadociæ, apud Cæſaream urbem, ex monte Argæo oriens, longoque tractu in Euphratem per Armeniam minorem decurrens, non procul à Melitene, ex Strabone, *Genſul*, teſte Caſtaldo. 3. Joniæ, qui, teſte Julio Solino, Smyrnam urbem circumfluit, 4. Pamphyliæ Straboni, & Plinio, Pamphyliam à Cilicia ſeparans, apud Sidam urbem fluens, *Grienero*, teſte Nigro, 5. Bœotiæ, qui ex Parnaſſo monte in Cephiſum labitur, teſte Strabone, & oves juxta illum paſcentes nigras facit, teſte Plinio, qui circa ſolſtitium æſtivum creſcit, ut Nilus, & ab exordio navigabilis eſt. 6. Phthiotidis Herodoto & Livio apud Heracleam Trachiniam fluens, & à Dyra fluvio 20. ſtadiis diſtans. 7. Arcadiæ Straboni, per Achajam fluens, & Olenum urbem alluens. Mellas Virgil. lib. 4. Georg.

Paſtores, & curva legunt propè flumina Mellæ.

Eſt & Melas fluvius Lyciæ, ubi Latona incolas in ranas convertit, teſte Probo, & in Mygdonia regione Macedoniæ, & in Sicilia propè Himeram locus, teſte Ovidio, cum ait:

Sacratumque Melam, paſcua læta boum.

¶ Melcomani, Dalmatiæ populi, teſte Plinio.

Meldæ, Meldi Plinio, populi & urbs Galliæ Belgicæ, *Meaulx*, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Senonenſi, ad Matronam fluvium, inter Pariſios ad occaſum 10. & Rhemos ad ortum 20. leucis; à Senonibus totidem in Boream. Melda quoque in numero ſingulari uſitatur, ut libro 4. Itinerarii: Geſ. Ptol.

Hoc ubi tempus erat, primo nos veſperè Melda
Excipit, hinc virides qua Matrona preluit herbas.

¶ Meldæ, populi Galliæ Lugdunenſis, quorum urbs Jatinum, ſeu Meldæ nunc, *Meaux*, ex præcipuis eſt Briæ prov. & epiſc. ſub Arch. Pariſienſis, cum antea ſubeſſet Arch. Senonenſi; eſtque elegans & culta, 8. leucis à Sylvanecto in ortum.

¶ Meldita, Africæ propriæ oppidum, teſte Ptol.

¶ Meldula, *Meldola*, oppidulum Italiæ, in ditione Pontificia, & in Romandiola provincia, in confinio Hetruriæ, ad Bædeſim amnem, ſub dominio utili Principis Pamfilii, 10. mill. à Foro Livii diſtans in auſtrum.

Meleagea, urbs Aetoliæ, quæ & Calydon. Vide ibi. Sic dicta à Meleagro, qui in ea imperavit.

¶ Melenda, urbs Indiæ intra Gangem Ptolemæo. Interpretes Melynda habent.

¶ Melerus lacus, *Meler zee* indigenis, *lac Meler* Gallis, lacus Sveciæ amplus inter Uplandiam ad Borean & Sudermanniam ad auſtrum, ab ortu in occaſum extenſus per 60. mill. paſſ. Ei adjacent urbes Holmia, Telga, Stregna, Arboga, & Torſilia; & in mare Balticum ſe exonerat.

Meles, qui & Melas Solino, fluvius Joniæ, Smirnæ urbis mœnia alluens, à qua nunc nomen habet. Hic Meletis in genitivo facit. Strab. Ovid.

Meleſe, *Meliſſa*, teſte Barrio, oppid. magnæ Græciæ, in ora Calabriæ ulterioris, à littore ad 7. mill. paſſ. recedens, inter Macellam 3. & Crimiſſam 13. Quod Temeſe etiam apud Ovidium legitur.

¶ Meleti ſinus à Meleto flumine, etiam Smyrnæus à Smyrna urbe ei adjacente, Stephano teſte. Elaitem vocat eundem Agathias in proœmio Hiſt. Sinus eſt maris Ægæi, juxta Æolidem regionem Aſiæ minoris.

Melfictum, *Molfetta*, urbs Apuliæ Peucetiæ maritima, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Barenſi, inde 15. mill. paſſ. in occaſum, Tranium versùs 9. proxima Juvenacio 3. à Rubo 4. Trad. antiq.

¶ Melfictum, ſeu Morfeta, *Molfetta*, urbs eſt agri Bariani, in regno Neapolitano, & in ora ſinus Veneti, parva, ſed elegans.

¶ Melia, urbs Cariæ, teſte Stephano ex Hecatæo.

Meliacus ſinus. Idem Maliaco.

¶ Meliapora, *Meliapor*, urbs Aſiæ archiepiſcopalis in India orientali. Dicitur & aliter civitas S. Thomæ, quia ibi martyrio coronatus S. Thomas Apoſtolus, in loco *Calurmina* dicto à Malabaribus, ideſt, ſupra petram, propè ipſam urbem, teſte Athanaſio Kirchero. Dicitur & meliùs *Maliapur*; eſtque in regione Coromandelis, in ora ſinus Gangetici.

Melibocus mons, *Hardtſvvaldt*, teſte Pirchaymero, *Brockersbergh* Peucero, aliis *Vogelsberg*, mons Germaniæ, qui in Thuringiæ & Franconiæ confinio ad ortum Viſurgis fluvii ſtatuitur. Ptol.

¶ Melibocus, mons Cheruſcorum, nunc in parte auſtrali Ducatus Brunſvicenſis, & in tractu Grubenhagenſi, inter Halberſtadium ad ortum & Goslariam ad occaſum, & hodiè vertex hujus jugi altiſſimus inter oppida *Oſterovvick* & *Werningerode*: adcolis *Blockes barch*, dicitur, teſte Cluverio.

Meliboea, oppidum Theſſaliæ, ad montis Oſſæ radices, ciſ Peneum fluvium, apud Bœbeidem lacum, purpura nobile. De Meliboea Virgilius lib. 5. Æneidos: Strab. Plin. Herod. Liv. & al.

Purpura Mæandro duplici Melibœa cucurrit.

Pa-

Patria fuit Philoctetæ, de qua Herodotus lib. 6. Hinc Melibœus, a, um.

Lycop. Melibœus, mons Campaniæ, ex quo Orrhontes fluvius oritur: de quo tamen fluvio nulla exſtat apud recentiores, ſicuti nec de monte, commemoratio.

Melienſis, populi Theſſaliæ, in Melide regione, ad Otrhys montis radices.

Xenop. ¶ Melignanum, *Marignano* incolis, *Marignan* Gallis, oppidulum Italiæ, in Ducatu Mediolanenſi, ad Lambrum amnem, medium inter Mediolanum & Laudem Pompejam. Ibi Helvetii victi, & ingenti clade affecti fuere anno 1515. à Franciſco I. Francorum Rege. A quibuſdam Merignanum dicitur.

¶ Melilla, *Melilla*, urbs Africæ, in regno Fezzæ, et in Gabeta provincia, ſub dominio Hiſp. ab anno 1497. aliàſque Ryſſadirum dicta fuit.

Melilotinum, *Melilot*, urbs Americæ ſeptentrionalis, in Florida regione, regni Apalatæi cuput, ſatis ampla & culta, in provincia Bemarina, ad radices montis *Olaimy*, teſte Briſtochio Anglo.

¶ Melina, Argiæ urbs, teſte Stephano.

Thucy. ¶ Melinda, *Melinde*, urbs ampla Africæ, & regni cognominis caput, in Zanguebaria regione, & in ora littorali Oceani Æthiopici. Gaudet portu commodo, et expugnata fuit aliàs à Luſitanis; eſtque media inter Magadoxum ad Boream & Quiloam ad auſtrum, 400. mill. paſſ. utrinque diſtans.

Xenop. Melinophagi, pupuli Thraciæ, ſic dicti, quòd panico vitam tranſigant.

Meliodunum, *Mileuſcko, Mileuſck*, & *Milanſſ*, oppidum Germaniæ, teſte Lazio, in Bohemia, Taborio proximum, 1. leuca diſtans in occaſum. Alterum in Gallia, in finibus Biturigum, vulgò *Mehun*, quod aliis eſt Magdunum.

¶ Melipia, Mœſiæ oppidum Antonino.

Meliſe, *Meliſſa*, oppidum magnæ Græciæ. Vide Meleſe. De quo Ovidius libro 15. Metamorphoſeon:

Thurinoſque ſinus, Meliſenque, & Iapygis arvo.

¶ Meliſſopetrium, Armeniæ oppidum Curopalati.

Melita, Melitene Ptolemæo, *Malatia*, teſte Nigro, urbs Armeniæ minoris, apud Euphratem fluvium, Melitenes regionis caput, à Samoſatis 90. mill. paſſ. in Boream, à Cæſarea 338. in orrtum.

Plin. Sol. Melita, inſula gemina: una maris Africi, inter Siciliam & Africam, à Pachyno promontorio 70. mill. paſſ. à Camarina 84. ipſa longa 20. lata 11. circuitu 60. ſedes Equitum Hieroſolymitanorum, ſibi à Carolo V. Auguſto poſt amiſſam Rhodum dono data, Melite Ciceroni; *Malta* vulgò, cum urbe; cognomine epiſcopali ſub Archiepiſcopo Panormitano. De ea Ovidius libro 3. faſtorum:

Fertilis eſt Melite ſterili vicina Coſyra.

¶ Melita, *Malte* Gallis, *Malta* Italis, inſula eſt Africæ, et anteà ſub regno Tunetano. Ferè 500. leucis diſtat à freto Herculeo in ortum, & 600. à Syria in occaſum. Ejus longitudo eſt 25. milliarium, latitudo 15. & diſtat 60. milliaribus a Pachyno promontorio in meridiem. Subeſt dominio Equitum S. Joannis Hieroſolymitani, quibus data fuit à Carolo V. eo intuitu ut ſic Ciciliam faciliùs contra Turcarum irruptiones tueretur. Aliàs erant in ea Melita urbs, nunc *Medina*, ubi ſedes epiſcopalis inſulæ, et Iunonis Fanum, *Caſtello di S. Angelo*: Nunc præterea ſunt Valeta, *la Valette*, urbs munitiſſima, *Plin. & al.* Burgus, *le Bourg*, & urbs S. Michaelis, *S. Michel*, ſeu *l'Iſle de la Sangle*, ſic dicta à magno Magiſtro, qui eam inſulam fecit foſſa manuducta. Fruſtra obſeſſa fuit à Turcis anno 1565.

Altera maris Hadriatici, Dalmatiæ adjacens inter oram illius, & Corcyram Melænam 12. mill. paſſ. quot patet latitudine, longa 30. canibus Melitæis, qui in delitiis habentur, nobilis, ab Epidauro urbe, cui paret, 70. mill. paſſ. De Melitæis catellis Athenæus lib. 12. qui eos ſcribit maximè apud Sybaritas in delitiis fuiſſe. Vnde proceſſit adagium apud Græcos, *Melitæus catellus*, de eo cujus opera nulli rei feriæ conducit.

¶ Melita, inſula Dalmatiæ, in mari Adriatico. Nunc *Meleda* dicitur, Slavis *Mliet*, cum oppidulo cognomine; *Cic.* ſubeſtque dominio Reipub. Raguſinæ.

Melita quoque, pen. producta, quæ poſteà Miletus dicta eſt, *Milete*, urbs Brutiorum, in Calabria ulteriori, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Rhegino, apud Hipponium, inde 5. mill. paſſ. diſtans, Terram novam verſùs 25.

¶ Melitæenſes Phthiotidis regionis Macedonicę populi ſunt Straboni, quos aliquando Pyrrhę nomen geſſiſſe ſcribit: Ptolemæo urbs Melitara, Straboni Melitea vocatur.

Melitene, Melitine in nonnullis codicibus Ptolemæi regio, Armeniæ minoris, & urbs archiepiſcopalis, caput *Ant.* illius regionis. Vide Melita. Eſt & * oppidum Suſianæ apud Ptolemæum, *Aracgelaran*, teſte Caſtaldo, Ortelio referente: quod tamen apud Ptolemæum non invenio. (* In Ortelio eſt regiuncula Suſianæ ex Ptolemęo.)

Melitena regio eſt Armeniæ minoris, ad Euphratem, teſte Ptolemæo; hæc *Boſoch* Caſtaldo, & *Suar* Nigro, *Melatio* autem Leunclavio. Reineccius putat hanc urbem apud belli ſacri ſcriptores Malatina & Melotania vocari.

Melitopolis, urbs Bithyniæ, priùs epiſcopalis, ſub Archiepiſcopo Cyziceno, poſteà metropolis.

(Aliis eſt in Miſia minori.)

¶ Mellittæa, Theſſaliæ urbs Stephano & Polybio.

¶ Melizigara, Indiæ intra Gangem emporium in Arriani Periplo, Melizigeris Indiæ intra Gangem inſula eſt. *Strab.*

Mellaria, *Beiar de Melena*, teſte Morali, urbs Hiſpaniæ Bæticæ, exciſa, patria Pomponii Melæ, in ora, inter Tariſſam et Bellonem, inde 3. hinc vix 2. leucis, a Calpe paulò ſupra 4.

Mellaria altera, *Fuente Oveiuna*, teſte Morali, oppidum Hiſpaniæ Bæticæ mediterraneum, in Extremaduræ confinio, à Corduba 14. leucis Emeritam verſus à Metallino 16. in auſtrum & Eurum Cordubam verſùs. Vtraque Mellaria a mellis copia dicta eſt.

¶ Mellaria, *la Mollera*, inſula aliàs, nunc verò ſcopulus maris Tyrrheni, in ora Hetruriæ, ante Liburnum, à *Ptol.* quo vix diſtat. 5. mill. in occ. & vix viſitur à præter- *Mel.* navigantibus. Aliis eſt Mænaria.

Melliſurgis oppidum fuit Macedoniæ, ultra Theſſalonicam, 30. mill. paſſ. Amphipolim verſùs diſtans.

¶ Mellum, *Melli*, regnum Africæ, in Nigritia regione, ubi Niger fluvius in plura brachia ſcinditur. Habet ad ortum reguum Mandingæ & Maleguetam, ad occaſum autem Oceanum Atlanticum. *Ptol.*

Melnicum, *Melnik*, oppidum Germaniæ, in Bohemia, ad Albim fluvium, ubi recipit Muldam 4. milliaribus Germanicis infra Pragam in Boream Leitomerium verſùs.

Melocabus, *Coburg*, teſte Villanovano, urbs Germaniæ, in Franconia, non obſcura, à Bamberga 6. leucis in Boream, proxima Thuringiæ finibus. Duci proprio paret. De qua urbe in libro 4. Itinerarii:

Longiùs evecti Coburgi vidimus arcem.
Illuſtrem, atque arcì ſubiectam intravimus urbem.

¶ Melocabus, urbs Chattorum, nunc *Coburg* creditur, urbs culta, ad amnem *Krempen*. Aliàs Duces habuit *Ant.* proprios, nunc ſubeſt Dominio Ducis Saxoniæ Altemburgenſis. Arcem habet elegantem, & 8. leucis diſtat à Smalcalda in Eurum.

Melodunum, *Melun*, oppidum Galliæ Celticæ præclarum & elegans, ad Sequanam flumen, inter Lutetiam 10. & Senonas 15. leucis.

¶ Melodunum, *Melun*, in antiquis libris Melledunum, & apud Gregorium Turonenſem Mecledunum, Cæſari oppidum Senonum, in inſula Sequanæ fluminis poſitum, ut ipſe deſcribit. Nunc urbis area ipſam in- *Ptol.* ſulam, & utramque continentis ab oppoſito ripam inſtar Lutetiæ Pariſiorum occupat; eſtque partim in Bria provincia, & partim in Vaſtinio, in Præfectura tamen Inſulæ Franciæ. 10. leucis diſtat à Lutetia in meridiem, 4. à Fontebellaqueo, ut vocant, & 7. à Monaſteriolo, ad fines Icaunæ in Circium.

¶ Meloeſſa, Italiæ inſula circa Locros, teſte Plinio, 7. mill. paſſ. à Caulone diſtans. *Cæſ.*

Melos, *Milo*, inſula, maris Ægæi (ſeu Cretici) rotundiſſima, olim Zephyria ab Ariſtotele dicta, Mimallis à Callimacho, inter Dictynnam promontorium Cretæ, & Scyllæum promontorium Peloponneſi 87. mill. paſſ. a Delo 80. in auſtrum, inter Rhitymnam urbem Cretæ, & Sunium promontorium Atticæ ferè 100. Vrbem habet cognominem epiſcopalem ſub Archiepiſcopo Rhodienſi. In ea ſulphur laudatiſſimum provenit, teſte *Strab.* Plinio. Populi Melii Thucydidi. *Plin. & al.*

¶ Melos, *Milo*, inſula eſt oblonga, & à Borea in auſtrum extenſa per 20. milliaria, cum urbe cognomine in parte meridionali & tribus aliis caſtris. Gaudet portu capaciſſimo, & diſtat 36. mill. paſſ. à Cydonia

urbe Cretæ in ſeptentrionem, uti 70. à Scyllæo promontorio in Eurum. Ei adjacet ad auſtrum inſula parva, *Antimilo* dicta.

Melos item, ſive melios Thucydidi, Stephano, oppidum Theſſaliæ fuit, à Nicia Athenienſium Duce machinis & fame expugnatum. Vnde *Fame Meliaa* in adagium tranſiit de fame extrema, apud Græcos ſcriptores proverbiorum.

Plin. Melphes, *Molfa*, teſte Leandro, fluvius Lucaniæ, in ſinum Pæſtanum apud Palinurum promontorium influens, à Lao 30. mill. paſſ. in occaſum, ubi caſtrum parvum ejuſdem nominis, inter Palinurum, & Palæocaſtrum.

¶ Melphes, fluvius Lucaniæ cis Apenninum, *Molpa* nunc in provincia Principatus citerioris. In mare Tyrrhenum ſe exonerat inter ſinus Laum, & Pæſtanum, 12. mill. paſſ. à Policaſtro in occaſ.

Melphis, & Melphia, *Melfi*, urbs Lucaniæ, apud Apuliæ & Hirpinorum fines, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Compſano, inde 8. mill. paſſ. in ortum recedens, *Prov. Rom.* ſive ſub Archiepiſcopo Sipontino, media ferè inter Neapolim & Tarentum, ad 90. mill. utrinque diſtans, Principatus.

¶ Melphis, *Melfi*, urbs eſt parvi circuitus, in Baſilicata provincia regni Neap. 4. milliaribus diſtans ab Aufido fluvio & à limite Capitaniatæ provinciæ, 16. in ortum à Compza, 65. à Neapoli etiam in ortum *Strab.* Tarentum versùs, à quo 80. tantùm diſtat.

Melpis, ſeu Melphis, *Melfa*, fluvius Latii, ex agro Arpinate oriens, juxtaque Aquinum urbem decurrens, & in Lirim demum labens.

Melpum, *Melzo*, teſte Gaudentio Merula, oppidum *Plin.* Inſubriæ amplum, inter Modoetiam, & Laudem Pompejam occurrens, à Mediolano 13. mill. paſſ. in ortum hybernum.

Melſus, fortè Nælus Ptolemæo, fluvis Hiſpaniæ Tarraconenſis, qui Cantabros ab Aſturibus dividit.

¶ Melzitanum, oppidum in Africa propria Plinio & *Strab.* D. Auguſtino.

¶ Membrum, Africæ propriæ urbs Antonino, inter Carthaginem & Hipponem Zarethum,

¶ Memelium, *Memel*, oppidum munitum Pruſſiæ ducalis, in confiniis provinciæ Samogitiæ, juxta Curonenſem lacum, ubi in mare Baltieum ſe exonerat. Paret Electori Brandeburgico, 35. mill. diſtat à Libavia in *Jornam.* meridiem, & 70. à Regiomonte in ſeptentrionem. Eſt in tractu Schlavonia dicto 1 & à Curlandis *Cloupede* vocatur. Arcem habet validam, cum portu capaci.

¶ Memerſium, *Memers*, oppidum Galliæ, in Ceno- *Q. Car* manenſi provincia, juxta fontes amnis Divæ, in limite Pertici tractus, 6. leucis diſtat ab Alenconio in ortum, & 9. à Cenomano in Cæciam.

Memma, *Meneg* Camdeno, inſula Albionis, Angliæ adiacens, imò peninſula apud Camdenum in Cornubia.

Plin. Strab. & al. Plin. Memma, ſeu Menna, *Meneg*, peninſula eſt parva Angliæ, in Cornubia, juxta Damnonium promontorium, inter Falmuthum portum ad ortum, & montem S. Michaelis ad occaſum; eſtque aliquot viculis referta in ora maris Britannici & in intimo receſſu Cornubiæ.

¶ Memminga, *Memmingen*, urbs eſt Germaniæ Imperialis, in Svevia, propè Ilarum fluvium. 7. mill. Germanicis ab Vlma diſtat in auſtrum, & 9. ab Auguſta Vindelicorum in Africum. Eſt in Algea tractu; et quibuſdam eſt Deuſomagus antiquorum.

Memnium, oppidum Meſopotamiæ, apud Babylonem, ubi fontes bituminis multi.

Memnones Plinio, populi Æthiopiæ, ſub Ægypto.

Memnonia Herodoto Suſa appellatur, & Suſii Memnonii à Rege dicti.

Memnonis regia, urbs Ægypti, apud Nilum fluvium, ab eo mill. paſſ. in occaſum recedens, inter Tentyra, et Ptolemaidem, quæ Abydus Ptolemæo. Vide ibi.

Strab. Plin. & al. Memoria, fons Bœotiæ, apud Orchomenum oppidum, ſic dictus, quòd memoriam adjuvet, ſicut alter vicinus oblivionis eſt cauſa, teſte Plinio.

Memphis, *Menchis & Mitzir*, teſte Poſtello, urbs Ægypti exciſa, olim regia, ab Oſyride condita apud verticem Deltæ, ex adverſo Babylonis, à vertice 15. mill. paſſ. in auſtrum diſtans. Ibi papyri copia. Lucanus libro 1. ejus ſic meminit:

Noſſe fuit, quem non ſtellarum Ægyptia Memphis, Ovidius 2. amorum elegia 13.

Quæ collis & Memphim, palmiferamque Pharum.

Regio Memphitis. Non procul adhuc pyramidum veſtia cernuntur. Sunt qui Cayrum, *Caire*, eſſe putent, cujus ambitus 150. ſtadiorum fuit. Memphiticus, a, um, nomen gentis, à Memphi, ut, juvenca Memphitica apud Ovidium. *Ptol.*

¶ Memphis urbs fuit regia Ægypti, quæ Hebræis Meph, vel Noph, & Migdol, ad Nilum fluvium, Ptolemæo et aliis. Sunt qui credant hodie *le Caire* dici, cum tamen Memphis ab altera parte fluminis fuerit è regione Cairi, ubi hodie ejus nihil exſtare præter nomen *Menchis* putat Poſtellus. *Script Brit.*

¶ Mena, inſulæ duæ, in Hippadis Pelago, teſte Ptolemæo.

Menæ, Menæhon Diodoro, *Menee* vel *Mineo*, oppidum Siciliæ mediterraneum, apud Palicam urbem dirutam 2. mill. paſſ. à Leontinis 18. ab Enna 36. Syracuſas versùs ſupra 30. Populi Menenii Ciceroni. Menanini Plinio.

¶ Menajus, *Menai*, fluvius Angliæ, in wallia Boreali, ſeu potiùs fretum, Monam inſulam ſeparans ab Arvonia provincia. Ei inſident urbes Arvonia, Bangoria, & Bellomariſcus. *Caſ. Plin. Tac.*

¶ Menambis, Arabiæ felicis oppidum, teſte Ptol.)

Menan, *Meneg*, oppidum Albionis, in peninſula Cornuvalliæ. Vide Memma.

¶ Menanus, *Menan*, id eſt, mater aquarum, fluvius Aſiæ, in India ulteriori. Oritur ex lacu Chiamajo, & poſt longum curſum per regnum Peguvianum fluit, hinc per regnum Siami, ubi urbem regiam Judiam rigat, & 30. leucis Gallicis infrà in ſinum Siami, & Oceanum Indicum ſe exonerat.

Menapii, populi Germaniæ inferioris, juxta Rhenum, qui pleriſque Juliacenſes, & Clivenſes cum parte Geldrenſium eſſe videntur. Ortelius putat eos eſſe Brabantinos & Flandros: ſed hi nimis à Rheno recedunt. Sunt itaque potiùs inter Rhenum, & Moſam, quales ſunt Clivenſes cum parte Geldrenſium, Eburonibus, & Tungiris finitimi. De iis lib. 4. Itinerarii ſic:

Hinc per Menapios Baleiam ponte relicto.

¶ Menapii populi Germaniæ inferioris fuere, ubi nunc Ducatus Brabantiæ, in Belgio, à Scaldi fluvio Moſam uſque protenſi, Sanſone, & Brietio teſtibus. Eorum oppidum fuit Caſtellum Menapiorum, nunc *Keſſel*, ad Moſam fluvium. Quidam tamen ipſis tribuunt etiam partem orientalem Flandriæ.

¶ Menapiſcus pagus, cujus in archivis cœnobiorum Gandavenſium, & in legibus Caroli magni ab Auſegigo monacho collectis frequens eſt mentio, ut Divæus teſtatur. Hodie Comitatus Flandriæ eſt pro parte, eodem auctore, & Meyero Flandria, ut & hoc his addam, proavorum memoria Ruthenia dicebatur, teſt. Lhuydo & Cœnali. *Ant.*

Menaria, inſula parva contra Magonem, ſic à mænis piſcibus, quorum ibi magna copia eſt. Plinius lib. 3. cap. 5.

Menariacum, *Mergen* Belgis, *Mervillè* Gallis, teſte Ortelio, pagus Belgii, in Flandria, priùs Broylus, teſte Joanne Molano, ad Lyſam fluvium, inter Ariam ad occaſum & Armentariam ad ortum 3. leucis, ab Hypris 6. Sed apud Antoninum inter Caſtellum oppidum Morinorum & Cameracum occurrit.

¶ Menariacum, ſeu Minariacum, Sandero teſte, eſt *Etayres*, oppidulum Belgii, in Comitatu Flandriæ, ad Legiam fluvium. Aliis autem eſt *Merville*, oppidum aliàs Morinorum, nunc Flandriæ, in ipſo limite Arteſiæ, 6. leucis à Nemetocerna in Boream Caſtellum versùs.

¶ Mencorvum, *Torre di Mencorvo*, oppidum eſt Hiſpaniæ, in Portugallia, quibuſdam Moncorvum dictum, propè Durium fluvium, 4. leucis à confinio regni Legionis in occaſum, 10. à Lameca in ortum diſtans. *Pauſ.*

¶ Mendæ, Siciliæ urbs juxta Palicos, teſte Stephano.

Mendæi, populi Thraciæ, in ora maritima, apud Ænum urbem.

¶ Mende, Thraciæ urbs Pauſania teſte.

¶ Mendela, urbs Indiæ intra Gangem, Ptolemæo teſte.

¶ Mendes Ægypti urbs eſt apud Strabonem. Hic Apis colebatur, teſte Plutarcho in Iſide.

Mendeſium, unum ex oſtiis Nili, Tanitico proximum, vulgò *Migrun*, teſte Moletio, *Migni* Bonacciolo. *Ptol.*

ciolo. Hinc Mendeſius nomen gentis. Ovidius libro 3. Metamorph.

Occidit & Celadon Mendeſius, occidit Aſtreus.

¶ Mendiculea, urbs Luſitaniæ Ptolemæo.

¶ Mendus, urbs Aſiæ minoris circa Cariam, teſte Porphyrogenneta.

Menecina, *Mendicino*, oppidum, ſeu pagus Brutiorum, *Steph.* in agro Conſentino, à Conſentia urbe 4. mill. paſſ. diſtans, Ixiæ oppido propinquum.

¶ Meneggeſem, Africæ propriæ urbs, in Numidia, apud Antoninum, fortè eadem cum Meneggere.

Menelaus, urbs Ægypti, eadem Canopo. Vide ibi. Eſt & urbs Marmaricæ.

Steph. ¶ Menepheſſa, Africæ oppidum, in Byzacio, teſte Procopio, Meneſeſſa Victori Uticenſi.

Menevia, S. *Davids*, urbs Albionis epiſc. ſub Archiep. Cantuarienſi, in ora occidua Walliæ, apud Octapitarum promontorium, à Mariduno ſupra 30. mill. in occidentem.

Scrip. Brit. ¶ Menevia, S. *Davids* urbs dicta, revera vicus propter raros incolas, eſt in Comitatu Pendrochienſi, & in ora maris Hibernici, ubi aliàs Octapitarum promontorium in Demetis, nunc autem S. *Davids head* dictum, 16. milliaribus Anglicis diſtat à Pembrochio in Circium, & 30. à Mariduno.

¶ Menina, *Meenene* Belgis, *Menin* Gallis, oppidum Belgii, in Comitatu Flandriæ, ad Liſam fluvium, aliàs munitum. Subeſt dominio Francorum ab anno 1667. vix una leuca à Corteriaco in occaſum, & 3. ab inſulis in Cæciam diſtans.

Plin. Menini, * Mimani Ptolemæo, populi Galliæ Narbonenſis, quorum oppidum *Menoſque*, teſte Dalechampio, amplum, ad Druentiam fluvium, inter Aptam, *Strab.* & Regium 6. leucis, ab Aquis 8. Aliis eſt *Mournas*, oppidum ad Rhodanum fluvium, inter Avenionem ad *Ptol.* meridiem 6. & Montem Limarium ad Boream 7. leuc. (* *Μημνοὶ* in Seld. manuſc.)

¶ Menini ſeu Mimeni populi fuere Galliæ Narbonenſis, *Ptol.* in Provincia, juxta Druentiam fluvium, inter Caturiges ad ſeptentrionem & Salios ad meridiem: quorum urbs Seguſtero; extendebanturque uſque ad Manoſcam oppidum, Sanſone & Brietio teſtibus.

Meninx, inſula Africæ, ad Syrtim minorem. (Vide Lotophagites) longa 35. mill. paſſ. lata 25. De qua Plin. lib. 5. cap. 7. Hanc Dionyſius Afer apud Syrtim minorem & Cercinam inſulam deſcribit:

-Juxta quam Meninx inſula fulget,
Et Cercinna ſimul, Libycæ ſtatione patentes.

Menius fluvius Peloponneſi, in mare Jonium, apud Chelonatem promontorium exiens.

Menlaria, vel Menralia, oppidum Hiſpaniæ, *Marcia* *Ant.* in Theſauro Linguæ Latinæ.

Menlaſcus, *Rio de S. Sebaſtian*, vel *Donoſtien*, fluvius cum oppido cognomine Hiſpaniæ Tarraconenſis, per Vardulos fluens. Vide Magrada. Aliis *Oria* cum oppido cognomine dicitur.

¶ Menlaſcus fluvius eſt parvus Hiſpaniæ inter Vardulos, & Vaſcones nunc etiam *Rio Menlaſco* dicitur, ut pluribus didici à viro doctiſſimo Sebaſtiano *de Mengelos*, cui ut indigenæ fides magis adhibenda eſt. Juxta fanum S. Sebaſtiani in Oceanum Cantabricum ſe exonerat. Diſtat autem ejus oſtium 8. mill. paſſ. in ortum ab *Plin.* oſtio Magradæ fluvii, qui *Oria* dicitur.

Menneianæ, *Manſpurg*, teſte Lazio, oppidum Pannoniæ ſuperioris, à Varianis 26. mill. paſſ. in ortum, in Hungaria: ex quo liquet non eſſe *Manſpurg*, quod Monetium eſt Straboni, in finibus Japodum.

Mennonii, populi, & Mennonia regna. Vide Memnones; ſic apud Lucanum lib. 3.

Non, cum Memnoniis deduceret agmina regnis
Cyrus.

Menoba, *Bezmiliana* Moletio, & aliis, fluvius cum oppido cognomine Hiſpaniæ Bæticæ inter Malacam urbem ad occidentem, & Selambinam oppidum ad ort. 20. mill. paſſ. ſeu à Malaca 3. leuc. In Theſauro Ling. Lat. malè *Vezmelaga* dicitur.

Plin. ¶ Menoba aliis eſt *Almunecar*, oppidulum cum caſtro, in regno Granatenſi, & in ora maris Mediterranei, 14. leucis à Malaca in ortum Almeriam versùs, et 4. tantùm à Selambina in occaſum.

Menocaleni, *Mingelſtal*, teſte Lazio, populi Alpini, in Hiſtria, inter Tergeſtum & Polam, in mediterraneis, & intra montes.

Menoſca, *Oria* ſeu *Vramea*, teſte Garibæo, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis maritimum, in Vardulis, in ora Guipuſcuæ regionis, inter S. Sebaſtianum ad ortum, & Guetariam ad occaſum 3. leucis. Aliis eſt *Guetaria*.

¶ Menoſca, oppidum Vardulorum, in confinio Vaſconum; & ad oſtium fluvii Magradæ. Nunc eſt *Orio*, oppidulum Guipuſcoæ, in ora maris Cantabrici.

Menoſgada, *Eger*, teſte Petro Appiano; urbs Germaniæ libera, non obſcura, in Nortgojæ, Voitlandiæ, & Bohemiæ confinio, ad fluvium cognominem, à Praga 20. leucis in occaſum, Bambergam versùs, & Herbipolim.

¶ Menoſgrada, urbs Armalauſiorum, nunc Appiano teſte, *Eger* ſeu *Egra*, Bohemis *Heb*, urbs Bohemiæ, ſed non libera, ad amnem Egram, in ipſo limite Franconiæ. Arcem habet munitam, pluries tamen expugnatam ultimo bello Germanico. Diſtat 4. milliaribus Germanicis à Locta in occaſum. 9. ab Amberga in Boream, & 12. à Pilſna in Circium.

* Mentæ populi ad Vallum, quo Scotia ab Anglia ſeparatur, & oram orientalem conſpiciuntur: quorum *Ptol.* regio Merchia ſeu Marchia, vulgò *Mers*, urbs Bremenium, poſteà Bervicium, ut putatur, dicta, vulgò *Bervvick* vel *Barvvick*, in Angliæ confinio, altera urbs Coldana. (* Proculdubio pro Mæatæ vel Meatæ ſcriptum. Vide ibi.)

* Mentercoſa oppidum Hiſpaniæ in Theſauro Ling. Lat. *Pedrazza de la Sierra* indigitatur (* vel Metercoſa. Vide ibi.) *Ptol.*

Menteſe, Mentiſa Antonino, & Ptolemæo, Mentiſſa Livio, cui etiam alibi. Mentiſa, *Mentexa*, teſte Cluſio, *Montejon* verò Joanni Marianæ, *Cazorla* Morali, urbs Hiſpaniæ, in finibus Oretanorum, exciſa, olim epiſcopalis, cui in epiſcopatu Giena ſucceſſit. Fortè duæ hujus nominis urbes fuere, una in Oretanis, *Plin.* apud Cazorlam, quæ *Montejon* dicitur; altera in Baſſetanis, cui ſucceſſit *Jaen*, & hæc *Mentexa* nominatur, à Caſtulone 22. mill. paſſ. diſtans. Unde malè in Theſauro Linguæ Latinæ *Iaen* appellatur.

¶ Menteſa, oppidum Oretanorum, nunc eſt *Montizon*, pagus agri Lamitani, versùs montes Marianos, in Caſtella nova, & in confinio Vandalitiæ. 5. leucis ab oppido Villæ novæ infantium in Africum, & 7. à Toloſa in Cæciam, uti 5. à Cazorla in Boream.

Mentonomum, æſtuarium Oceani Germanici, quod *Friſchaff*, Ortelio teſte, appellatur, in ora Germaniæ occidentali.

¶ Menthitia, *Menteith*, provincia eſt Scotiæ meridionalis, cujus caput Dumblanum oppidum. Habet ad ortum *Plin.* Fiſam provinciam, & Leviniam ad occaſum.

Menus, pro Mœnus, in Theſauro Ling. Lat.

Menuthias, inſula ingens Æthiopiæ, ad ortum adjacens: quæ *Madagaſcar* nunc dici putatur.

¶ Menuthias, *Madagaſcar*, dicta fuit etiam Cerne Æthiopica; eſtque inſula totius Africæ facilè major, & ex præcipuis totius orbis, à ſeptentrione in meridiem extenſa versùs oram Orientalem Æthiopiæ, ubi *Ptol.* aliquot coloniæ Francorum in ejus parte Auſtrali. Dicitur etiam inſula Delfina ſeu S. Laurentii à recentioribus. Vide Madagaſcaria.

Menuthis, vicus Ægypti, apud Canopum urbem 2. tantùm ſtadiis diſtans, à S. Epiphanio in vita S. Cyri Abbatis memoratus. *Steph.*

Menynx, inſula Africæ, (Vide Lotophagites) cujus meminit Silius libro 3.

Neritia Menynge ſatus, cui tragula ſemper.

Meonia, regio Aſiæ, quæ & Lydia. Vide Mæonia; variè enim ſcribitur. *Strab.*

Mephyla oppidum fuit Latii, ab Orvinio 40. ſtadiis, *Ptol.* à Suna verò 30. diſtans: quæ loca prorsùs extincta ſunt.

¶ Meppa, *Meppen*, urbs Germaniæ, in Weſtphalia, & ditione Monaſterienſi, ſatis munita, ad *Haſe* amnem, qui paulò infrà cadit in Amaſium, paulò infrà Lingam *Halic.* oppidum, & medium ferè inter Monaſterium ad auſtrum, & Embdam ad ſeptentrionem.

¶ Mequinencia, *Mequinenza*, oppidulum Hiſpaniæ, in Aragonia, ad Secorim fluvium, ubi cadit in Iberum, in limite Cataloniæ, & paulò infrà Ilerdam. *Bodr.*

¶ Merchia, *Merche*, provincia Scotiæ in limite Angliæ. Vide Marchia.

Mercii, populi Albionis, quorum regio Mercia,

quæ proprium habuit Regem, in Northumbria. Hæc Merchia nunc dicitur, ad Scotos ſpectans.

¶ Mercii populi fuere Angliæ, dicti aliter Angli Mediterranei. Horum regio dicta fuit Merciæ regnum; complectebaturque totum illum tractum, ubi aliàs populi fuere Cornavii, Coritani, Dobuni, Atrebatum pars ſeptentrionalior, & Catieuchlanorum pars occidentalior, & ibi ſunt nunc provinciæ ſeu Comitatus Ceſtrienſis, Darbienſis, Nottingamenſis, Lincolnienſis, Rutlandia, Leiceſtria, Staffordienſis, Salopienſis, Herefordienſis, Wigornienſis, Warvicenſis, Northantonia, *Vet. Inſ.* Huntingdonia, Bedfordia, Buckinghamia, Oxonienſis, & Gloceſtrienſis, teſte Joanne Speedo, habebantque ad Boream Regnum Northumbriæ, ad occaſum Walliam, ad ortum partim Oceanum, & partim Re- *Ant.* gnum Eaſt Angliæ, & Eſſexiæ, & ad meridiem Regnum Weſtſexiæ.

Plin. ¶ Mercimen, Africæ propriæ urbs, Antonino teſte.

Mel. Mercuriacum, pagus agri Novarienſis, apud Ticinum, Olegio proximus, a Mercurio dictus, uti ex antiqua inſcriptione.

Mercuriale, *Mercogliano*, teſte Scipione Mazzella, oppidum Campaniæ amplum, inter Neapolim 12. & *Ovid.* Abellinum 18. mill. paſſ.

Mercurii promontorium, Hermea promontorium Ptolemæo, *Cape Bon*, promontorium Africæ, contra Siciliam, a Libyicœo 100. mill. in auſtrum diſtans, inter Carthaginem ad occaſum, & Hadrumetum in ortum.

Mercurii aquæ, apud Capenam portam urbis Romæ, ab Ovidio memoratæ.

¶ Meretium, *Meretz*, oppidulum eſt Lithuaniæ, ubi Uladislaus IV. Poloniæ Rex obiit die 30. Martii anno 1648. Decem milliaribus diſtat ab urbe Vilna Grodnam versùs, ad confluentes Meretzii, & Memeni fluviorum; eſtque amœniſſimi ſitus, cum caſtro ſplendido.

¶ Mergenthemum, *Mergentheim*, ſeu & *Marienthal*, oppidum Germaniæ, in Franconia provincia, ad Tubarum fluvium, in ditione ordinis Teutonici. Dicitur & Mergethum ſeu Mariæ domus, & 6. leucis diſtat ab Herbipoli in meridiem; eſtque ſedes Magiſtri Ordinis *Ptol.* Teutonici, in Franconia.

¶ Meri, Meſopotamiæ urbs, circa Edeſſam, teſte Simlero ex Antonini Itinerario manuſcripto.

Meribriga, oppidum Luſitaniæ, in regno Portugallico, Bretolæo urbi exciſæ proximum, *Abnedara* pagus, teſte Moletio.

Merinianum, ex quodam Itinerario antiquo, oppidum Inſubriæ, ad Lambrum fluvium intermeantem, medium inter Mediolanum, & Laudem Pompejam, 10. *Plin.* mill. paſſ. utrinque diſtans, proprio parens Marchioni, *Merignano* vulgò.

¶ Merinianum, ſeu Melignanum, *Marignano*, inco- *Herod.* lis, *Marignan* Gallis dicitur; ibique Helvetii victi, & *Strab.* grandi clade affecti fuere à Gallis anno 1515. Duce *Plin.* Franciſco primo Rege.

& al. Merobrica, *Santiago de Cacem*, teſte Andrea Reſendio, oppidum Luſitaniæ, in regno Portugalliæ, in ora, medium ferè inter Ulyſſipponem ad Boream, & Sacrum promontorium ad auſtrum 18. leucis.

Meroe, Saba Joſepho, ſicuti & nunc ab Abiſſinis appellatur, inſula Æthiopiæ, ſub Ægypto, maxima, à Nilo, Aſtapo, & Aſtabora fluviis effecta, cui nomen dedit Meroe urbs primaria, à Syene 800. mill. paſſ. diſtans in auſtrum, & à Napata altera regia 360. ab Alexandria 10000. ſtadiis, teſte Strabone. Inſula *Guaguere* unà cum urbe, teſte Caſtaldo, dicitur, *Neube*, teſte Marmolio. Populi Meroitæ, Merveni Mela. Ovidius libro 4. Faſtorum:

Hinc Libs, hinc Meroe, ſiccaque terra ſubeſt.

Hic Saba Regina (quæ & Candace) regnaſſe traditur, nunc Abyſſinorum Imperator latè per totam ferè Æthiopiam dominatur. Vrbs à Cambyſe Rege Perſarum condita eſt, & de nomine matris dicta: quod nomen poſteà toti inſulæ commodatum fuit Herodoto. In ea mulieres grandes habent mammas, auctore Juvenale Satyra 13.

In Meroe craſſo majorem infante mamillam.

¶ Meroe quid ſit nunc non benè conſtat; credit enim Iſaacus Voſſius nullam à Nilo effici inſulam in Æthiopia. Sanè, ut ait ille, ut in ceteris Æthiopiæ locis, ita in longitudine inſulæ, et oppidi Meroes plurimùm peccatum a veteribus, dum nimiùm longè loca hæc à ſinu Arabico removent. Itaque non placet illorum opinio, qui regnum *Goyame* putat eſſe Meroen. In eo conveniunt antiqui, ut Ptolemaida θηρῶν, quæ eſt *Mazua*, et Meroen oppidum ſub eodem conſtituant perallelo, id eſt, in latitudine Boreali graduum 16. minutarum 23. Aſtaboras ſeu flumen præterfluens. Meroen, ab Oriente omninò eſt *Mareb* ſeu *Marabo*: ipſum verò Meroes oppidum, quod non in Boreali parte inſulæ, ſed verò 70. mill. paſſ. Auſtrum versùs remotius erat, ut teſtantur Plinius, & alii. Vix dubito quin ſit illa urbs quam *Boream* aut *Baroam*, & *Bibl.* vitioſè *Barvam* appellant. Vocatur etiam *Debaroa*, vocabulo conflato ex *Debla Barea*, quaſi dicas mons Baroa; quia in monte poſita eſt. Vrbs hæc regia eſt Barnagaſſi, & pro aliis Æthiopiæ oppidis ſatis frequens: *Steph.* quæ verò antiquis dicta fuit Primis magna, ſeu potiùs Premnis magna, illa eſt quæ hodie *Fremona* appellatur. Cauſa verò quamobrem, et hanc, et præcipue Meroen, & denique ipſum Aſtaboram flumen tam longè à ſinu Arabico removerint, itinerum difficultati procul dubio adſcribenda eſt. Hæc ille.

¶ Meroe, urbs Lyciæ, in Aſia minori, teſte Stephano.

Meron, qui & Samachonitis, *Tabarie*, teſte Maſio, lacus Palæſtinæ, apud Serapionem, quem Jordanis fluvius efficit, qui æſtate ſiccatur.

Meropius, mons Theſſaliæ, ex quo ob multos anfractus echo multiplex redditur.

¶ Motorum, Arabum regio, circa Comagenam Syriæ, teſte Plinio.

Meros, mons Indiæ citerioris, inter Indum, & Co- *Strab.* phem fluvios, Nyſa Plinio ab urbe vicina, Sacer Tro- *Mel.* go, & Tricoyphus Polyæno à tribus cacuminibus di- *Theop.* dictus. Hic ferunt Bacchum enutritum fuiſſe.

Merromeni, *Meroner*, teſte Lazio, populi Illyrici, *App.* quorum oppidum *Merona*.

Alex. ¶ Merromeni aliis Melomeni fuere, propè Drinum fluvium, inter Vardiæos ad auſtrum, & Savum fluvium ad ſeptentrionem.

¶ Merſeburgum, *Mersbourg*, urbs Germaniæ, in Miſnia, epiſcopalis, ad Salam fluvium, vix. 3. milliaribus Germanicis ab Halla in auſtrum, et totidem à Lipſia in occaſum, ſub dominio proprii Epiſcopi. Vide Martinopolis, ſeu Martiopolis.

¶ Merſpurgum, *Merſpurg*, oppidum Germaniæ, in Svevia, ad lacum Conſtantiæ, & in ditione Epiſcopi Conſtantienſis. 2. leucis diſtat à Conſtantia in ortum, *Plin.* & paulò ampliùs ab Vberlinga in Eurum.

¶ Mervera, Hiſpalenſis conventus oppidum Plinio.

¶ Mervinia, *Merionethshire*, provincia ſeu Comitatus Vvalliæ Borealis, cujus primaria Harlechum. Dicitur etiam Merionethenſis Comitatus; eſtque in ora maris Hibernici, & inter Comitatus Arvoniam, & *Scrip.* Denbighiam ad Boream, & Mongomerienſem ad or- *Ponn.* tum. Ibi aliàs Ordovices populi ex parte.

Merula, *Maira*, teſte Auguſtino Juſtiniano, fluvius Liguriæ, apud Albingaunum, urbem fluens. Eſt & Merula fluvius Pedemontanæ regionis, per Salucienſe territorium in Padum influens, vulgò *Maira*: ſed hic Latinè etiam Macra ab aliis nominatur.

Merulæ campus, qui & Colobus Leonico dicitur, & aliis Caſſovius, *Caſſovvopoly* Sclavis, et *Amſerfeldt* Germanis, regiuncula Myſiæ ſuperioris, à meridie in Bo- *D.Gio.* ream ad 30. leucas patens, maximè ferax. Ejus meminit quidam Poeta in libro 1. Itinerarii:

Vertit ut in triſtes victoris gaudia luctus.
In Merula campis cum ſuperatus erat.

Merulis, locus Thuſciæ, Populonio urbi propinquus, inde 8. mill. paſſ. diſtans: ubi S. Cerbonius Epiſcopus à Totila Gothorum Rege feris objectus eſt. *Pauſ.*

Meſabius, mons Bœotiæ, apud Anthedonem oppidum Euripo imminens.

¶ Meſada, Arabiæ Petrææ urbs apud Ptolemæum. Forrè Meſa in libro Notitiæ vocatur.

¶ Meſambria tractus, & Cherroneſus Perſidis eſt, teſte Arriano in Indicis.

Meſe, inſula Galliæ Narbonenſis, una Stœchadum, *Plin.* media illarum, quæ & Pomponiana Plinio. Vide Stœchades.

¶ Meſe, ſeu Pomponiana, inſula Galliæ, in ora Provinciæ, et in mari Mediterraneo. Nunc eſt *Portcros*, inter Hypæam ad ortum, et Proten ad occaſum. Ejus circuitus eſt 3. leucarum circiter, vix una cum dimidia ab ora continentis, & ab arce Briganſonia in auſtrum; eſt-

eſtque una Stœchadum inſularum, quæ vulgò *les isles d'Hieres* dicuntur. Vide Stœchades.

Strab. Plin. Ptol. Meſembria, quæ & Menebria Straboni, Meſambria Herodoto, *Meſember* Sophiano, urbs archiepiſcopalis Thraciæ maritima, in Myſiæ inferioris confinio, in ora maris Euxini, inter Anchialum, & Odeſſum ad 20. mill. paſſ. ubi mons Hæmus deſinit. Hinc Meſembriacus nomen gentis. Ovidius libro 1. Triſtium Elegia 9.

Inde Meſembriacos portus, & Odeſſon, arces.

¶ Meſeriæ, ſeu Maceriæ, *Mezieres*, urbs eſt Galliæ, in Campaniæ provincia, ad Moſam fluvium, propè Carolopolim, & versùs limites Belgii. Vide Maceriæ.

¶ Meſola, Arcadiæ urbs Straboni. Eſt etiam Meſola Meſſeniæ oppidum Stephano ex Nicolao.

Strab. Ptol. Plin. & al. Meſopotamia, regio Aſiæ, Euphrate ad occaſum, & meridiem, ac Tigri ad ortum comprehenſa; cui ad Boream Armenia major, Niphate monte intercedente, Babylonia, & Chaldæa ad meridiem incumbunt, Aſſyria cum Suſiana ad ortum, Syria verò cum Armenia minore ad occaſum hærentibus; longa 800. lata 360. mill. paſſ. ex Plinio, Aram, & Charam in ſacris literis, Oſihoena Dioni, Herodiano, & libro Notitiæ. Vrbes olim claræ Edeſſa, Niſibis, Nicephorium, & Seleucia: nunc clarent Amida, & Marde.

¶ Meſopotamia, regio Aſiæ, & Aſſyriæ pars ad occaſum. Nunc propriè *Diarbeck* dicitur; ſubeſtque tota dominio Turcarum. Ejus urbes nunc ſunt *Aſanchif*, regionis caput, *Orpha*, quæ Edeſſa aliàs, *Caramit*, aliàs Amida, *Merdin*, Marde & *Herren*, aliàs Carræ. Ejus autem major longitudo à Circio in Eurum eſt 420. mill. paſſ. latitudo autem eſt 270. mill. paſſ. Sic dicta fuit Meſopotamia, quòd poſita ſit inter Euphratem, & Tigrim fluvios; & ideò etiam nunc dicitur ab Arabibus *al Gezira*, id eſt, inſula.

tol. Dion. ¶ Meſſa, Laconiæ oppidum, in Peloponneſo, teſte Pauſania.

Meſſabatæ, Maſſabatæ Straboni, populi Perſidis, quorum regio *Savas*, teſte Caſtaldo, nominatur.

Plin. Claud. Meſſagetæ, populi Scythiæ Europææ, ad Euxinum mare, & Meoticam paludem incolentes. Vide Maſſagetæ. Claudianus 1. in Rufinum:

Et qui cornipedes in pocula vulnerat audax
Meſſagetes.

(* Ptolemæus duplices habet; in Margiana, & inter Sacas, utroſque longè ab Euxino mari in ortum diſtantes.)

¶ Meſſalum, urbs Arabiæ felicis, teſte Plinio.

Cic. Plin. Liv. & al. Meſſana, Meſſene Straboni, & Ptolemæo, *Meſſina*, urbs archiepiſcopalis, Siciliæ præcipua, Accademia, emporium, & portus apud fretum Mamertinum, & Pelorum promontorium, à quo 12. mill. paſs. quot à Rhegio urbe Brutiorum abeſt, à Meſſeniis populis Peloponneſi condita, & nominata, à Panormo altera Siciliæ urbe clara, & regia 208. mill. in Boream diſtans. Hæc primùm à Normannis, victis Saracenis, recuperata, Macrobius lib. 1. Saturn. illam ab Anaxilao Rheginorum Tyranno conditam ſcribit. Vide Zancle, & Mamertini. Hinc Meſſenius nomen gentis. Ovid. lib. 14. Metamorphoſeon:

Littore in Italico Meſſenia mœnia contra
Scylla mihi.

¶ Meſſana, *Meſſine* Gallis, urbs Siciliæ ampla, & præcipua, in provincia ſeu Valle Demonæ, ad ortum inſulę, cum portu capaciſſimo. Figurę ſunt oblongę, ob montes quibus premitur. Suburbia habet perampla pagorum in morem. Munita eſt quatuor caſtris, & 14. aggeribus. 150. mill. paſs. diſtat à Panormo in ortum, & 60. à Catania in ſeptentrionem, è regione Calabriæ citerioris.

Plin. Meſſanicus fluvius, pars Padi. Vide Paduſa.

Plin. Strab. Meſſapia, regio Italiæ, quæ & Salentini Ptolemæo, & aliis, ac Iapygia, *Terra d'Otranto*, peninſula inter Brundiſium, & Tarentum in occaſum, ſupra 50. mill. paſs. porrecta, à Meſſapo, qui in ea dominatus eſt, dicta ex Virgilio libro 7. Æneidos:

At Meſſapus equum domitor, Neptunia proles.

Vide Salentini, & Iapygia. Meſſapia item Plinio oppidum ejuſdem regionis, quod alii *Miſagne*, à Brundiſio 8. mill. paſs. Vriam versùs diſtans, alii *Meſafra*, & *Meſſafre*, à Tarento totidem in occaſum Motulam versùs recedens, eſſe contendunt. Hinc Meſſapius nomen gentis. Ovidius 14. Metamorphoſeon:

Peucetieſque ſinus, Meſſapiaque arva reliquit.

¶ Meſſapia, nunc *Terre d'Otranto* Gallis, provincia eſt Regni Neapolitani, inter mare Ionium, & ſinum Venetum ad ortum, & ſinum Tarentinum ad occaſum. Ibi aliàs Calabri populi, inter Appeninum montem, & oram ſinus Veneti extenſi, & Salentini versùs ſinum Tarentinum. Vide Hydruntina Terra.

¶ Meſſapia oppidum fuit Meſſapiæ, quod nunc *Meſagna* dicitur, ſupra Brunduſium, quod in Martyrologio Meſſana Apuliæ vocatur, teſte Luca Holſtenio.

Meſſapius, mons Macedoniæ, in Pæoniæ Mædicæque confinio, bonaſum animal gignens. Ariſt.

¶ Meſſatis, Achaiæ oppidum, inter Aroan, & Anthean, teſte Pauſania.

Meſſe, oppidum Cytheræ inſulæ, à Statio lib. 4. Thebaidos memoratum: Stat.

Quos Pharis, volucrumque parens Cytherëia Meſſe.

Meſſeis, fons Theſſaliæ, apud Helladem oppidum.

Meſſene, *Meſniga*, teſte Nardo cum aliis, urbs Peloponneſi, olim clara, & Meſſeniæ regionis caput, in ora occidua, ab oſtio Pamiſi 31. mill. paſſ. in meridiem recedens. Alii locum illius hodiè *Petalidi* dici volunt, à Corone urbe 28. mill. paſſ. diſtantem. Populi Meſſenii. De ea Ovidius lib. 6. Metamorphoſeon: Strab. Plin. Strab. Plin. Pauſ. & al.

Meſſeneque ferox, Patræque, humileſque Cleonæ.

Meſſenii cum iterùm atque iterum defeciſſent à Lacedæmoniis, ab eis in ſervitutem redacti ſunt, pejùſque ſervis habiti, auctore Pauſania, & Iuſtino in lib. 3. epitom. Vnde natum proverbium eſt, *Meſſena ſervilier*, in eos qui alieno vivunt arbitrio.

¶ Meſſene, ſeu Meſſena quibuſdam, urbs Meſſeniæ tractus caput. Sita eſt ad oſtia Balyræ fluvii, 13. mill. paſs. à Pamiſo fluvio in meridiem, & totidem à Corone in Boream, in ora ſinus Meſſeniaci, cum portu tantiſper capaci. Ante ipſam tres ſunt inſulæ, dictæ Oenuſæ. Nunc oppidulum eſt tenue, & nullius nominis, in provincia *Belvedere* dicta, ſub dominio Turcarum.

¶ Meſſenia, provincia eſt Peloponneſi versùs auſtrum, inter Laconiam ad ortum, & Elidem ad occaſum, à ſeptentrione habens Arcadiam, & inter ſinus Neſſeniacum, & Cypariſſium. Nunc pars eſt provinciæ *Belvedere* dictæ, ſub Turcis.

Meſſeniacus ſinus, Meſſenius Straboni, qui & Coronæus, & Aſinæus, *Golfo di Coron*, inter Acritam, & Tænarium promontoria. Plin.

¶ Meſſeniacus ſinus apud Ptolemæum nominatur ea pars maris Mediterranei, quæ Meſſeniam Peloponneſi regionem alluit, & Sophiano teſte, dicitur *Golfo di Coron* à Corone urbe ei adiacente, à nautis autem *Golfo di Calamata* vocatur.

Meſſis, *Meſſiano*, oppidum Brutiorum, in Calabria ulteriori, teſte Barrio, mediterraneum, inter Neocaſtrum 10. & Miletum 6. Hipponio proximum, à Soriano 12. mill. paſs. Procul. Capel.

¶ Meſſua. Vide Miſua, & Niſva.

¶ Meſtra, *Meſtre*, oppidum Italiæ, ad Muſonem fluvium. A Tarviſio urbe diſtat 10. milliaribus, & à Venetiis 7 in occaſum, in regiuncula Ducatus Veneti.

¶ Meſtriana, *Meſtri* Lazio, pagus Pannoniæ ſuperioris, in Hungaria, à Sabaria 6. leucis Hungaricis diſtans in ortum Aquincum ſive Acincum versùs. Meſtrianæ etiam numero plurali. Ant.

Meſva, peninſula Galliæ Narbonenſis, *Meſe*, teſte Poldo: fortè Meſe Plinio. Mel.

Meſujum, *Magdeburg*, urbs archiepiſcopalis Germaniæ ad Albim, in Saxonia, libera, à Brandeburgo 7. leucis, inter witebergam, & Brunſvicum 11. Vide Partheonopolis. Ptol.

Metachœum caſtrum erat Bœotiæ, medium inter Coroneam, & Orchomenum. Steph.

Metacompſo, Tacompſon Plinio, Tachempo Melæ, *Aſnan*, teſte Zieglero, vel *Aſuam*, urbs Ægypti, ad Nilum, proxima Sienæ. Ptol.

Meracum, *Calaiate*, teſte Jo: Baroſio, urbs Arabiæ felicis, in ora orientali, ad ſinum Sachalitem, inter Syagrum promontorium, & Auſaram urbem, ab Armuzia 100. leucis in auſtrum. Vide Cumacatum, ut habet codex Græcus.

¶ Metacum aliis eſt *Calhat*, ſeu *Quelhat*, oppidum Arabiæ felicis, propè oſtia fluvii *Prim*, 450. mill. paſs. ab Armuzia in meridiem. Aliis autem *Matequa*.

¶ Metadula, Cappadociæ urbs, in Ponto Polumoniaco, teſte Ptolemæo. Interpres habet Megaluda.

Metæ, Metenſis urbs Gregorio Turonenſi, Mediomatrices Cæſari, *Metz*, urbs Galliæ Belgicæ, in Lotha- Lib. Not.

ringia, ad Moſellam, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Trevirenſi, inde 13. leucis, Nancejum ſedem Ducis Lotharingiæ verſùs in meridiem: Metis etiam. De qua quidam Poeta.

Noſtraque te nuper, nunc aliena, Metis.

Et Mettis apud Venantium Fortunatum libro 7.

Seu qui Mettin adit de ſale nomen habens.

Loquitur de Salia fluvio, qui ad Metim in Moſellam influit. Vide Mediomatrices.

¶ Metæ, *Metz*, urbs eſt Galliæ, Mediomatricum caput, quæ ab antiquis Divodurus dicta fuit. Sedet ad Moſellam fluvium, ubi recipit Sellam ſeu Saliam; eſtque intra fines Lotharingiæ, ſed non in Lotharingia, & ſubeſt dominio Regis Franciæ, cum parlamento recenti, & arce valida. Sed fruſtrà obſeſſa fuit à Carolo V. Imperatore anno 1552. Vide Mediomatrices, & Divodurus.

Strab. Metagonium, * Metagonites Ptolemæo, *Capo de tres forcas* Caſtaldo, & *Cape de Caſaſa* Moletio, promontorium Mauritaniæ Tingitanæ, inter Ryſſadirum urbem, & oſtia Malvæ fluvii, in Mauritaniæ Cæſarienſis confinio, ubi Populi Metagonitæ. (* Μεταγωνῖτις in Seldeni manuſcripto.)

¶ Metagonium promontorium nunc eſt *Cabo de tres forcas*, in regno Fezzæ, & in Gareiæ provinciæ ora littorali. In mare Mediterraneum protenditur è regione Alborani inſulæ, à qua diſtat 20. mill. paſſ. & 160. mill. paſs. à freto Gaditano in ortum.

¶ Metalaſſus, teſte Ptolemæo Ponti Polemoniaci urbs eſt, in Cappadocia.

Vet. Inſ. Metallina Caſtra, Metallinum Antonino, cui etiam Metellinum, Metallinenſis colonia Plinio, Caſtra Vicelliana ex antiqua inſcriptione, *Medelin*, oppidum Luſitaniæ clarum, in Extremadura, ad Anam fluvium, ubi is emergit, poſt per 7. leucas occultationem, à Turre Iulia 6. Leucis, ab Emerita 12. in ortum.

¶ Metallina Caſtra, ſeu, & meliùs, Mettallinum, nunc *Medelin* dicitur; eſtque oppidum Extremaduræ provinciæ, ad Anam fluvium, ubi recipit Zuiam amnem, 17. leucis à Pace Auguſta in ortum, uti & 7. tantùm ab Emerita. Sed non ibi rurſus Anas fluvius emergit poſt per 7. leucas occultationem, ut hactenus multi indocti tradiderant; fuitque patria Ferdinandi Corteſii, qui regnum Mexicanum occupavit.

¶ Metapa, Acarnaniæ urbs apud Stephanum.

Metapontum, Metapontium Straboni & Ptolemæo, *Pelicore*, teſte Barrio, quaſi Pyliorum regio, urbs magnæ Græciæ, ad ſinum Tarentinum, exciſa, inter Heracleam ad auſtrum 25. & Tarentum ad Boream 17. mill. paſs. Aliis, ut Leandro, & Ananiæ, *Terre di mare*. Sed Barrio magis fido. A' Pyliis populis Peloponneſi, teſte Solino, condita, & à Samnitibus everſa. De qua Dionyſius Afer:

Mœnia cernuntur Metaponti, deinde Crotonis.

Plin. Mel. ¶ Metapontum, urbs fuit Lucaniæ, ad oſtia fluvii Caſuenti in ora ſinus Tarentini, & in confinio Meſſapiæ, nunc caſtrum tenue, *Terre di mare* dictum, in Baſilicata provincia, 20. mill. paſs. à Tarento in occaſum, 12. ab Heracleæ ruinis in ſeptentrionem, & 14. à Caſtellaneta in meridiem.

Ptol. Metaris, *the Vvaſh*, teſte Ortelio, vel *the Vvaſhes*, uti Camdenus, æſtus ſeu fluvius Albionis, in ora Angliæ orientali: aliis ubi Boſtonum oppidum, à Lincolnia 30. mill. à Londinio 97. in Boream, & Cæciam, (*Inter Icenos & Coritanos.*)

Ptol. Metaros, Mearos Melæ, fluvius Hiſpaniæ, apud Trileucum promontorium, inter Aſtures & Callaicos. Vide Mearus.

Steph. Metaurus, qui & Metauria aliis, *Gioia*, oppidum Brutiorum, in ora Calabriæ ulterioris, à Roſarno oppido 6. mill. paſs. in ortum Scyllæum verſùs, apud Taurianum, patria Steſichori. Eadem urbs Metaurum à Pomponio Mela appellatur, teſte Barrio, inter Nicoteram ad occaſum 8. & Scyllæum ad ortum 24.

¶ Metaurus quibuſdam eſt *Oppido*, aliis autem *Gioia*, oppidulum ad oſtia Metauri fluvii, in ora maris Tyrrheni, 9. mill. paſs. à Nicotera in meridiem, & 18. à Scyllæo in ſeptentrionem.

Strab. Plin. & al. Metaurus, fluvius Italiæ geminus: unus Vmbriæ, *Metro* vel *Metaro*, penes Forum Sempronii fluens, ac in mare Hadriaticum inter Fanum, & Senogalliam exiens quem malè in Flaminiam decurrere in Theſauro Linguæ Latinæ dicitur. De quo Lucanus libro 2.

In lævum cecidere latus, veloxque Metaurus,

Alter Brutiorum, geminus, per Calabriam ulteriorem fluens: unus per Taurianum ſeu Seminariam fluens, vulgò *Seminara*, teſte Barrio, alter *Metreme*, per Galatrum oppidum fluens, & accepto Medama ad Nicoteram urbem exiens. Ex quo error Ortelii deprehenditur, eos qui geminum ſcribunt in Brutiis Metaurum arguentis. In hoc flumine Oreſtem laviſſe, & ab inſania curatum tradunt. Eſt & Metaurus fluvius Siciliæ Straboni & Plinio.

¶ Metaurus, fluvius Italiæ, in Brutiis. Nunc *Marro* dicitur, teſte Magino. Propè Seminaram caſtrum labitur; & auctus aliquot fluviis minoribus, juxta Metaurum oppidum in mare Tyrrhenum ſe exonerat, 7. mill. paſs. à Roſarno in auſtrum, uti & ab oſtiis fluvii *Metramo*, antiquis Meſuna dicti.

¶ Metaurus *Metro*, fluvius aliàs Vmbriæ, nunc Ducatus Vrbini, in ditione Pontificia. Oritur ex Apennino monte, deinde Fanum S. Angeli in Vado, Vrbaneam, & Forum Sempronii rigat; poſteà auctus aliis fluviis, in ſinum Adriaticum ſe exonerat, 4. mill. à Fano Senogalliam verſùs.

Metelis, *Roſetto* Italis, & *Raſchit* Turcis, teſte Beniamino Tudelenſi, urbs Ægypti, juxta Heracleoticum oſtium Nili, non obſcura, ab Alexandria 60. mill. paſs. in ortum Peluſium verſùs: unde malè in Theſ. Ling. Lat. ſcriptum eſt non procul ab Alexandria eſſe. Ptol. Mel.

Metelli caſtrum, *Mittelburg*, vel *Middelburg*, urbs Selandiæ inſulæ primaria, à Metello cive Romano, ut nonnullis videtur, nomen habens, à Brugis urbe Flandrica 8. leucis diſtans, à Philippo II. Rege Hiſp. ſede epiſc. exornata. Vide Mattiaci. Scrip. Belg.

¶ Metelli caſtrum, ſeu Metelloburgus, eſt *Midelbourg*, urbs Belgii, Zelandiæ provinciæ caput, in Valachria inſula, vix uno milliari ab ora littorali, diſtans. Vrbs eſt ampla & permunita, ſub dominio provinciarum unitarum Belgii. Vna leuca diſtat à Fleſſinga in Cæciam, & 4. à Clauſulis, uti & 12. ab Antuerpia in Circium. Per annum ferè obſeſſa fuit à Batavis, & ab ipſis expugnata anno 1574. eſtque emporium celebre.

¶ Metenſis tractus, *le pais Meſſin*, regiuncula eſt intra Lotharingiam inſerta, inter Lotharingiam nempè propriam ad ortum, Barrenſem Ducatum ad occaſum, & Luxemburgenſem Ducatum ad Boream. Sic dicitur à Metis ejus urbe primaria; ſubeſtque dominio Regis Francorum ab anno 1552. Ejus oppida ſunt Nomenium, Vicum, Marſalium, & Gorza.

Metercoſa, *Pedrazza de la Sierra*, teſte Moletio, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis, in Carpetanis, ab Aranda 6. leucis Madritum verſùs in Auſtrum & Eurum. Hinc Trajanum ortum ferunt. Ptol.

Methamaucum, *Malamocco*, urbs olim epiſc. aquis ſubmerſa, & portus, contra Medoaci fluvii oſtia, à Venetiis 5. mill. paſs. diſtans; quaſi meta Medoacum, id eſt, poſt Medoacum.

Methone, *Modon*, *Mutune*, & *Moitune* aliis, urbs Peloponneſi, in ora Meſſeniæ ad occaſum, hac tempeſtate clariſſima & ſedes præfecti, epiſcop. ſub Archiepiſcopo Patrenſi, proxima Coronæ, ab ea 15. mill. paſs. in Boream diſtans inter Patras 120. & Tænarum in meridiem 72. mill. Turcicis, *Moituno*, teſte Leunclavio, Pedaſus Homero, Methone altera Straboni in Magneſia. Alia in Macedonia, juxta Thraciæ fines, apud Olinthum, cujus meminit Demoſthenes in oratione contra Philippum Alexandri magni patrem; qui ibi in pugna oculo uno privatus eſt. De qua Valerius Flaccus Argonaut. libro 1. Strab. Plin. Ptol. & a

—quem parva Methone,
Et levis Elis equis, & fluctibus obvius Aulon.

¶ Methone, *Modon*, urbs Meſſeniæ, in ora Auſtrali, nunc emporium celebre, cum portu capaciſſimo, in provincia *Belvedero* dicta. Arcem habet permunitam; eſtque valdè populoſa, ſub dominio Turcarum jam à temporibus Bajazethi ſecundi 15. mill. paſs. diſtat à Corone in Africum 72. à Tænario promontorio in occaſum, & 105. à Nauplia in Africum.

Methurides, Methuriades Stephano, inſulæ 4. parvæ in ſinu Megarico, inter Atticam & Æginam. Plin.

Methydrium oppidum fuit Peloponneſi, in agro Megalopolitano. Xenof.

¶ Methymna Aſidonia, *Medina Sidonia*, urbs Hiſpaniæ, in Vandalitia. Vide Aſindum. Plin.

Methymna, urbs Lesbi inſulæ, poſt Mitylenen primaria, in ora ad ortum, Cænidem oppidum Æoliæ verſus, Ptol.

ſùs,

ſùs, inde 15. mill. paſſ. quot ab Arginuſis Inſulis in Boream. Hinc Methymnæus nomen gentis. Vino celebris eſt. Silius libro 7.

Plin. *Ac Methymna ferax Latiis ceſſere Falernis.*

Eſt & Methymna oppidum Hiſpaniæ multiplex: in iis Campeſtris *Medina del Campo*, emporium præclarum, à Valliſoleto 8. leucis Toletum versùs.

¶ Methymna Campeſtris urbs eſt regni Legionenſis, in Hiſpania, in limite Caſtellæ veteris, 8. leucis à Valliſoleto in auſtrum, et 11. ab Abula in ſeptentrionem, 6. autem à Durio fluvio diſtans.

Ven. Fert. ¶ Methymna cetia, *Medina celi*, oppidum Caſtellæ veteris, in Hiſpania, in limite Aragoniæ, Ducatus per ampli caput, ad Salonem fluvium, 6. leuc. à Seguntia in ortum Bilbilim versùs.

¶ Methymna ſicca, *Medina de rio ſecco*, oppidulum Hiſpaniæ, in regno Legionenſi, 5. leucis Hiſpanicis à Palencia in occaſum, 8. à Vaiſoleto in Circium, & 11. à Sentica in Cæciam; eſtque etiam Ducatus titulo clarum.

Dion. Byzant. ¶ Methymna Talnabia, *Medina Talnabi*, id eſt, civitas Prophetæ, anteà *Iathreb*, urbs Arabiæ felicis, ad amnem *Laakic*, ubi natus Mahumetes Pſeudopropheta. 200. mill. paſſ. diſtat à Mecca in Boream, & 90. à mari Rubro in ortum.

Steph. Ptol. Metina *Languillade* hodiè, inſula Galliæ Narbonenſis, ante oſtium Rhodani orientale.

¶ Metina, inſulula Galliæ Narbonenſis, aliis eſt Blaſco, *le Breſcon*, oppidum permunitum in ſcopulo, in ora littorali Occitaniæ, continenti ferè junctum. Vide Blaſco,

Metis, *Metz*, urbs Auſtraſiæ. Vide Metæ. Sic libro 4. Itinerarii:

Qua celis, & Metin ſilva comitante peragras.

¶ Metita, Armeniæ minoris oppidum, in Lavinienſi præfectura, teſte Ptolemæo.

Plin. Strab. & al. ¶ Metopon, *Acra ſpandona*, teſte Gyllio, promontorium Cornu Byzantii ad Boream. Cujus meminit Call. Niceph.

Metropolis, urbs Prhygiæ magnæ, apud Mæandrum fluvium, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Epheſino. Sed hæc in Ionia eſt, inter Epheſum 120. & Smyrnam 200. ſtadiis. Sunt & aliæ Metropoles: una in Phrygia præter memoratam, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Antiochiæ Piſidiæ; & alia in Lydia, ad Cayſtrum fluvium. Populi Metropolitæ Plinio. Fuit & Metropolis in Theſſalia inter Gomphos & Pharſalum, à Cæſare memorata.

¶ Metropolis urbs duplex eſt, una Phrygiæ magnæ, ad Mæandrum, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Antiochiæ Piſidiæ, à qua 60. mill. paſſ. diſtat in Circium, altera in Lydia, ad Cayſtrum fluvium, in ipſo limite Ioniæ, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Epheſino 20. mill. paſſ. ab Epheſo in Cæciam, et 50. à Smyrna in Eurum diſtans.

¶ Metropolis urbs fuit Sarmatiæ Europææ, teſte Ptolemæo. Decem hujus nominis urbes numerat Stephanus.

Metubarris, *Zygeth*, & *Otocacz*, teſte Lazio, inſula Pannoniæ inferioris, intra Saum fluvium, inter Poſſegam ad occaſum & Sirmium ad ortum ad 7. leucas Hungaricas, ubi *Bibar* vel *Bivar* oppidum, quaſi Bubalis ſeu Bubalia apud veteres.

¶ Metubarris, inſula Pannoniæ, in Savia, nunc *Otozecz*, in Raſcia, intra Savum fluvium. 4. leucis diſtat ab oppido *Wivar* in occaſum; extenditurque ad 3. leucas.

Metullum, ſeu Metulum, *Metling* vel *Medling*, oppidum Iapodum, apud Colapim fluvium, in confinio Liburniæ. De quo vide Meclaria. Sed Lazio eſt *Treja*, oppidum ad Saum, in Comitatu Cilienſi.

Strab. Ptol. Strab. Tac. ¶ Metullum, *Metling*, oppidum amplum Japodum, nunc Carniolæ, in Vindorum marchia. 2. mill. paſſ. diſtat à Colapi fluvio, & 20. à Lugea palude in ortum, uti 25. à mari Adriatico in Boream; ſubeſtque dominio Imperatoris.

Metymna. Vide Methymna.

Mevania, *Bevagna*, urbs olim epiſcopalis Vmbriæ, ad Clitumnum fluvium, nunc oppidum amplum, olim in via Flaminia occurrens, à Fulginio 6. mill. paſſ. diſtans, à Perusia 12. patria Propertii. De qua Lucanus lib. 1.

Eſt qui, tauriferis ubi ſe Mevania campis.

Mevoniola, *Galeate*, pagus Galliæ Togatæ, ſive Æmiliæ, in Romandiola, à Forolivii ad 10. mill. paſſ. diſtans à Ceſena 20.

¶ Meurſia, *Meurs*, urbs parva Germaniæ. In Ducatu Clivenſi ponitur à quibuſdam, quanquam ſit intra limites ditionis Colonienſis. Munita eſt & culta, 2. milliaribus Germanicis à Rhinoberga in meridiem; & uno à Rheno fluvio diſtans, ſub dominio Principis Auraici, cum regiuncula ſeu Comitatu adjacente.

¶ Mexicana, *le Mexique*, regio præcipua Americæ ſeptentrionalis, & aliàs regnum potentiſſimum, *Reyno de Mexico* Hiſpanis; eſtque pars ampla novæ Hiſpaniæ versùs Mexicum urbem, regionis primariam, inter mare Boreale ſeu ſinum Mexicanum ad ortum & mare Pacificum ſeu Auſtrinum ad meridiem, ſub Hiſpanis. Mexicana etiam dicitur provincia Novæ Hiſpaniæ, inter provincias Tlaſcalam ad ortum, Mechoacanum ad occaſum, Panucum ad Boream, & mare Pacificum ad meridiem, *Mexico* vulgò. Ejus longitudo à ſeptentrione in auſtrum eſt 130. leucarum Hiſpanicarum, latitudo autem eſt 50. leucarum. Sic dicitur à Mexico urbe primaria.

¶ Mexicana item dicitur America ſeptentrionalis à Mexicana regione ipſius præcipua. Vide America.

¶ Mexicana nova, *Nuevo Reyno de Mexico*, regio ampla Americæ ſeptentrionalis. Vide novum regnum Mexicanum.

¶ Mexicanus ſinus, *Golfe de Mexique*, pars maris Borealis, in America ſeptentrionali, versùs oram Mexicanæ ſeu Novæ Hiſpaniæ extenſus, uti & intra Floridam & Jucataniam provincias, & Cubam inſulam.

¶ Mexicanus lacus, *Lago de Mexico* Hiſpanis, lacus Americæ ſeptentrionalis, in Nova Hiſpania, circuitus eſt 30. leucarum Hiſpanicarum, & Mexicum urbem primariam rigat.

Mexicum, *Mexico*, urbs archiepiſcopalis & Hiſpaniæ novæ in novo orbe conventus juridicus, & Hiſpanorum colonia maxima, 100000. ædium, ut ferunt, continens, intra lacum, ut Venetiæ, conſtructa.

¶ Mexicum, *Mexico* Hiſpanis, *Mexique* Gallis, *Tenuchtitla* ſeu *Temiſtitan* incolis, urbs eſt totius Americæ præcipua & ampliſſima, in America ſeptentrionali, provinciæ cognominis & Novæ Hiſpaniæ caput, ſedeſque Proregis Hiſpani. Sedet in ora lacus cognominis, ſed non intra lacum; neque inſtar Venetiarum; eſtque tota in planitie amœniſſima & pro parte à lacu circumdata. Archiepiſcopalis facta fuit anno 1547. à Paulo III. Pontifice Maximo & ei ſuffragantur Epiſcopi Tlaſcalæ, Guaxacæ, Mechoacani, Novæ Galitiæ, Chiapæ, Jucataniæ, Guatimalæ, & Veræ Pacis, & anno 1629. hæc civitas aquarum laci eluviè deformata & peſſimè habita fuit; nunc tamen in dies reparatur. Aliàs fuit ſedes Regum Mexicanorum, ſed capta fuit à Ferdinando Corteſio, & ſubeſt dominio Hiſpanorum ab anno 1519. cum tota regione. 80. leucis Hiſpanicis diſtat ab Acapulco ad mare Pacificum in Boream, & totidem à portu Veræ crucis ad mare Boreale in occaſum. Extructa fuit anno 1322. ut narrant incolæ. Ant.

¶ Mezzaba, *Mezzaba*, tractus Africæ, in regione Biledulgerid, cum urbe cognomine, Sanſone teſte, juxta fluvium Majorem, & inter Zebum regionem ad ortum, & Tegorarinam ad occaſum.

Miacum, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis, inter Segobiam 19. & Titulciam 24. mill. paſſ. occurrens. (Cercedilla *vulgò quibuſdam*.)

¶ Miarius, *Miary*, fluvius ingens Americæ in parte ſeptentrionali Braſiliæ, ubi in mare Boreale ſe exonerat juxta Marmaniam inſulam.

¶ Miaſena, Armeniæ urbs versùs Syriam, teſte Antonino.

Mibæ, populi Libyæ interioris, in auſtrum vergentes, Æthiopibus & Nigritis proximi. Silius lib. 3.

His ſimul immitem teſtantes corpore ſolem
Exuſte venere Mibæ.

¶ Michaelia ſeu inſula S. Michaelis, *ilha de S. Miguel*, inſula maris Atlantici, & una ex Aſſoribus ſeu Tertiariis ut vocant, ſub dominio Luſitanorum. 28. leucis diſtat à Tertiaria inſula in Eurum; ejuſque circuitus eſt 32. leucarum. Ejus oppida præcipua ſunt *Punta delgada*, inſulæ primarium, *Villa Franca*, & Fanum S. Antonii, *Sant Antonio*.

¶ Michaelia, *Iſola di S. Michele*, inſula eſt maris Adriatici, in ora Dalmatiæ, quæ ab aliis dicitur *Ugliana*. Vix 3. milliaribus diſtat à Jadera, extenditurque ad 14. mill. paſſ. circiter, ſub dominio Venetorum.

¶ Michaelopolis ſeu Archangelopolis, *S. Michel Arcangel*

gel ſeu *Arxange!*, urbs ampla, & emporium celebre Moſcoviæ Borealis. Sedet ad oſtium Dunnæ fluvii in mare Album, & fœdo conflagravit incendio anno 1669. Vide Arcangelopolis.

¶ Michaelopolis, *S. Miguel*, oppidum eſt Novæ Hiſpaniæ, in Guatimala provincia, & in ora maris Auſtrini, ad oſtia fluvii Lempæ, ſub Hiſpanis. Vide Fanum S. Michaelis.

¶ Michaelopolis, *S. Miguel*, urbs Americæ ſeptentrionalis, in nova Hiſpania. Dicitur aliter Fanum S. Michaelis; eſtque in Mechoacana provincia.

¶ Michaelopolis, *S. Miguel*, urbs Americæ meridionalis, quæ antea *Chila* dicta ab incolis, in Peruvia & in Quitoa regione, in valle Piura. 120. leucis diſtat à Quito in meridiem, & 20. ab ora maris Pacifici. Satis eſt culta, & prima excitata fuit ab Hiſpanis in Peruvia.

¶ Miciacenſe monaſterium, vulgò *S. Meſmin*, ſeu etiam *S. Meſmin de Miey*, Abbatia eſt Galliæ, in Aurelianenſi provincia, ad Ligerulum fluvium, 2. leucis ab Aurelus in occaſum.

¶ Miculi mons, ſeu promontorium Dalmatiæ, propè Jaderam, vulgo *Ponta Micha*, teſte Joanne Lucio.

Ptol. Midajum, *Midelli*, teſte Theveto, urbs Phrygiæ magnæ, epiſc. ſub Archiep. Synnadenſi, Doryleo, & Synao urbibus proxima. (*Ad Saugarium fluvium ſedet.*) Populi Midæi Plinio.

¶ Middelburgum, ſeu Metelloburgus, *Middelbourg*, urbs Belgii, Comitatus Zelandiæ primaria, in Valachria inſ. epiſc. ſub Archiep. Ultrajectino. Diſtat uno milliari ab ora littorali, eſtque munitiſſima, ſub Hollandis. Vide Metelli caſtrum.

¶ Middelburgum, *Middelbourg*, oppidulum Belgii, in Flandria, propè Clauſulas, in ditione Hollandorum, 2. leucis à Brugis diſtans.

Strab. Midea, & Midia, oppidum geminum: unum Bœotiæ apud lacum Copaidem, & Orchomenum oppidum, alterum Argiæ, in Peloponeſo, apud Naupliam, ab ea 12. ſtadiis diſtans. Statius lib. 4. Thebaidos:

Aptior armentis Midea, pecoroſaque Phylles.

¶ Midia, Africæ propriæ civitas, Divis Auguſtino & Cypriano, item Concilio Carthaginenſi.

¶ Midleſexia, *Midleſexshire*, provincia eſt parva Angliæ, cujus præcipua urbs Londinum, totius regni caput, & primaria, ad Tameſim fluvium. Vix extenditur hæc provincia ad 15. mill. Anglica. Terminatur à ſeptentrione Hartfordia Comitatu, ab oriente Eſſaxia, ab occidente Buckingamia, & à meridie Surreja provincia, à qua ſeparatur Tameſi fluvio.

Mieza, Myeza Ptolemæo, Stymonium Stephano, *Strumona*, oppidum Macedoniæ, apud * oſtia Strymonis, & Stagiram oppidum. Hinc Miezæus, & Miezeus adject. A Mieza filia Beretis nomen habet, teſte Stephano. (* Ptolemæo in Emathia ponit.)

¶ Migirpa, urbs epiſc. Africæ propriæ, teſtibus Divo Auguſtino & Victore Uticenſi.

Strab. Plin. & al. Mileſii populi Cariæ, ſeu Joniæ, in confinio, (quorum urbs eſt Miletus) multarum urbium conditores, teſte Strabone: Mileſius etiam nomen gentis. Virgilius lib. 3. Georgicorum:

— quamvis Mileſia *magno*
Vellera mutentur Tyrios incocta colores.

Mileſii quondam bello clari habiti, cum à Samiis ſocii belli gerendi expeterentur, conſultum oraculum ſuper ea re reſpondit, *Mileſii quondam ſtrenui*. Idem oraculum Caribus, Mileſios adverſus Perſas ſocios habere cupientibus, factum traditur: quibus cæſis à Perſis, oraculum in proverbium abiit in eos, qui à priſtina fortuna exciderint, & apud Ariſtophanem & Athenæum lib. 12. Apud Mileſios copia labracum piſcium provenit grandium; unde *Labrax Mileſius*, tum propter magnitudinem, tum propter aviditatem, ac ſtoliditatem eſt in proverbio. Sed apud Ariſtophanem Sapientiſſimus piſcis nominatur. Mileſii adeò luxui dediti fuere, ut *Mileſii laſcivi* paſſim dicantur apud Lucianum et Apuleium.

¶ Mileſiorum Murus, locus Ægypti, circa Bolbiti, cum oſtium, teſte Strabone.

Strab. Plin. Miletopolis, urbs Myſiæ, in Bithyniæ confinio, apud Artyniam ſtagnum, ex quo Rhyndacus fluvius effluit, epiſcopalis ſub Archiep. Cyziceno, nunc etiam *Melitopoli* dicta.

Cic. Strab. Miletus, à Mileto conditore, teſte Ovidio lib. 9. Metamorphoſeon, nomen habens, *Melaxo*, teſte Alexandro Zardo cum Moletio, *Melaſſo* aliis, urbs Joniæ, ſeu Cariæ, ex Ptolemæo, apud Mæandri fluvii oſtia, ab eis 10. ſtadiis diſtans, epiſcopalis, ſub Archiepiſcopo Myrenſi olim Pithyuſa, Anactoria, & Lelegis dicta, teſte Plinio Cadmi patria, anno mundi 2952. unà cum Cyzico condita, olim Apollinis oraculo clara, ibi enim reſponſa dabantur. Populi Mileſii. Ovidius lib. 3. Triſtium meminit Mileti, elegia 9. Plin. & al.

Huc quoque Mileto miſſi venere coloni,
Inque Getis Græcus conſtituere domos.

¶ Miletus, *Melaſſo*, urbs Joniæ, versùs limites Cariæ cum portu capaci, in ora maris Ægæi. 6. mill. paſſ. ab oſtio Mæandri in meridiem diſtat, uti 90. à Smyrna, Halicarnaſſum versùs. Urbs eſt nunc parva cum arce, ſub dominio Turcarum.

Miletus altera in Brutiis, à Mileſiis condita, ut eſt traditio, Melita Ciceroni, *Melito*, teſte Barrio, Hipponio proxima, 5 mill. paſſ. diſtans; quo ſedes epiſcopalis Tauriani, Gregorio VII. Pontifice Maximo, tranſlata eſt. Vide Melita. Hic etiam ſedes Vibonenſis, ſive Hipponii.

¶ Miletus, *Melito*, urbs eſt parva Regni Neapolitani, in Calabria Ulteriori, 5. mill. paſſ. ab Hipponio in meridiem epiſcop. ſub Archiepiſcopo Rhegino. 7. mill. paſſ. diſtat à Nicotera in ortum, uti ab ora maris Tyrrheni, totidem à Suriano in occaſum, & ferè media eſt inter Conſentiam ad Boream, & Rhegium ad meridiem. Deficit in dies.

Milevum, Milevis D. Auguſtino & Victori Uticenſi, *Mela* nunc, urbs Africæ epiſc. ſub Archiep. Carthaginenſi, (ubi Concilium Milevitanum habitum eſt) à Cirta 30. mill. paſſ. Sitifim versùs. Ant. Lib. Conc.

¶ Milfordenſis portus, *Milfordhaven*, portus ampliſſimus & ſecuriſſimus Angliæ, in Wallia meridionali & Comitatu Penbrochienſi, ad mare Hibernicum, cum duobus caſtris. 4. tantùm milliaribus diſtat à Penbrochio urbe in occaſum.

Miliare, ſive Muliare, ut alii legunt, *Mulbach*, fluvius Daciæ, teſte Lazio, per Tranſylvaniam fluens. Jornand.

¶ Milliacum, *Milly* cognomento *en Gaſtinois*, oppidum Galliæ in præfectura Inſulæ Franciæ, & in Vaſtinio tractu 12. leucis diſtat à Lutetia in auſtrum, & 5. à Meloduno in occaſum; eſtque juxta amnem *Eſcolle* dictum.

¶ Millialdum, *Millaud*, urbs Galliæ aliàs munita Ruthenenſis provinciæ, in Aquitania, ad Tarnum fluvium versùs Gabalos 7. leucis à Luteva in Boream, & 8. à Rhutenis in ortum.

¶ Milopotamos, *Milopotamo*, oppidum munitum Cretæ inſulæ, cum portu, in ora Boreali inſulæ, in territorio Rethymni, 15. milliaribus diſtat à Rethymno in ortum, & 30. à Candia urbe in occaſum, propè oſtia Archadiæ fluvii, ſub dominio Turcarum ab aliquot annis.

Milvius Pons, *Ponte Molle*, unus ex Romæ pontibus ab urbe 2. mill. diſtans; unde incipit Via Flaminia. Ubi etiam Milvius ager apud Statium. Ejus meminit Claud. in 6. Conſulatu Honorii: P. Vict.

Omne, Palatino qua pons à colle recedit
Milvius.

Milyas, urbs Pamphyliæ mediterranea, in Carbalia regione *Mina* adhuc dicta, ſed exciſa, apud Termeſſum. Populi Milyæ Straboni, Plinio, & Herodoto. Polib. Ptol.

Mimas, mons & promontorium, *Cape Stillari*, teſte Nigro, mons Joniæ, Colophoni urbi vicinus, contra Chium inſulam porrectus, intus Laodiceam Lydiæ urbem attingens. Eſt & Mimas mons Thraciæ, ab Ariſtophane & Ovidio lib. 2. Metamorph. memor. Cic. Hom. Strab. & al.

Et tandem nivibus Rhodope caritura Mimaſque.

Mimatum, *Mande*, teſte Cœnali, urbs Gaballorum, in Gallia Aquitanica, epiſc. ſub Archiep. Bituricenſi, Rhutenis & Vellaunis finitima, à Vellaunis, ſeu Floropoli 5. leuc. in merid. Ruthenos versùs 10. à Podio 9. in occid. G. Tur.

¶ Mimatum ſeu Mimate, *Mande*, quæ antiquis Anderitum, urbs eſt Gabalorum caput, in Occitania, versùs Cemenos montes & ſuntes Oldi fluvii, in colle. 10. leucis diſtat à Floriopoli in Eurum, uti ab Anicio in Africum, & 14. à Ruthenis.

¶ Mina ſeu arx ſancti Georgii de Mina, *S. George de Mina*, Gallis *la Mine*, arx Africæ, in Guinea regione, & in ora aurea dicta; eſtque permunita, in colle, cum portu capaci, ſub dominio Hollandorum ab anno 1637. cum anteà Galli ibi habuerint coloniam ab anno 1383. & Luſitani

tani ibi poſteà exſtruxerint arcem anno 1482. Vide Arx Sancti Georgii de Mina.

¶ Minace, oppidum Hiſpaniæ Bæticæ ad mare mediterraneum, teſte Avieno.

Minæi, populi Arabiæ felicis, Atramitis, & Sabæis proximi, apud oram maris Rubri. *Plin.* Quorum metropolis Carna nomen retinet. Dionyſius Afer:

Minæique maris propè rubri littora vivunt.

Int. Script. Brit. Minagara, *Maciquepatan* ex conjectura levi Caſtaldi, urbs Indiæ citerioris maritima.

Minariacum. Vide Menariacum, ſic enim legitur.

Minarii, montes Albionis excelſi, in Anglia, qui incolis *Mendip hills* dicuntur, in Comitatu Somerſettenſi.

Plin. & al. ¶ Minaticum, Galliæ Belgicæ, urbs Antonino, quid ſit non conſtat: Nintiacum pro eo legi in tabula Peutingeriana viſum Marco Velſero.

Mincius, *Mentio*, & *Menzo*, fluvius Cenomanorum Venetiæ clariſſimus, ex Benaco lacu emiſſus, ad Piſcariam arcem, & Mantuam urbem alluens, inque Padum ad Acroventum pagum influens. Cujus meminit inter alios Claudianus de 6. conſulatu Honorii:

Cœruleus, & velox Atheſis, tarduſque meatu
Mincius.

Prov. Rom. Minda, *Minden*, urbs Germaniæ, in Saxoniæ & Vveſtphaliæ confinio, ad Viſurgim fluvium, epiſc. ſede à Carolo magno inſignita anno ſalutis 780. ſub Archiepiſcopo Colonienſi, à Monaſterio 13. leucis in ortum, Brunſvicum verſùs 15.

¶ Minda urbs eſt Germaniæ, in Vveſtphalia, Hanzeatica, & aliàs ſub dominio proprii Epiſcopi cum regiuncula adjacente, nunc in ditione Elect. Brandeburgici pace monaſterienſi. Parva eſt & ſatis munita. Diſtat 9. leucis ab Oſnabruco in ortum, 12 a Perda in meridiem, & 10. ab Hannovera in occaſum.

¶ Mindanoa, *Mindanao*, inſula eſt ampla Aſiæ, in mari Indico, & una ex Philippinis, aliàs ſub dominio Hiſpanorum, nunc autem ſui juris. Media eſt inter inſulas Manillam ad Boream & Gilolum ad auſtrum; extenditurque ad 400. mill. paſſ. ab ortu in occaſum. Dividitur in tres partes ſeu inſulas, quarum media propriè Mindanoa dicitur, quæ ad occaſum Canola, & quæ ad ortum inſula S. Joannis, quæ ei adiacent, & anguſto freto ſeparantur. Ejus urbes præcipuæ ſunt Mindanoa, *Mindanoa*, Saraga, *Sarago*, Lomeatona, *Lomeaton*, Dapitum, *Dapito*, & Canola, *Canola*.

¶ Mindanoa, *Mindanao*, urbs Indiæ, inſulæ cognominis caput in ora Auſtrali, cum portu commodo. Dicitur à quibuſdam *Tabouc*; eſtque urbs ampla & munita.

¶ Mindenſis Principatus, *Furſtenthumb Minden* incolis, tractus eſt Germaniæ, in Vveſtphalia, aliàs ſub dominio proprii Epiſcopi, nunc autem ſubeſt Electori Brandeburgico pace Monaſterienſi. Terminatur à ſeptentrione Comitatu Hojæ, ab ortu Schambergenſi Comitatu, uti Ravenpergenſi à meridie, ab occaſu autem epiſcopatu Oſnabrucenſi. Sed vix extenditur ad 30. mill. paſſ. & ejus præcipua urbs eſt Minda.

Lib. Conc Mindon, ſeu Mindonia *Mondonnedo*, urbs Hiſpaniæ, in Callaicis, epiſc. ſub Archiep. Compoſtellano, Bretoniæ urbi proximæ exciſæ ſubrogata, inter Lucum 9. & Ribadeum 5. leucis.

¶ Mindon ſeu Mindonia, Ocelum antiquorum credita, nunc *Mondonnedo* 4. leucis diſtat ab ora Oceani Cantabrici in meridiem, & 8. à Luco in ſeptentrionem, & 6. à Ribades in occaſum.

¶ Mindora, *Mindora*, inſula Oceani Indici, & una ex Philippinis inſulis, ad auſtrum Manillæ inſulæ, à qua tantùm freto 30. mill. paſſ. ſeparatur; & ſubeſt dominio Hiſpanorum. Extenditur ad 120. mill. paſſ.

¶ Mindora, *Mindora*, urbs Indiæ, in Mindora inſula, una ex Philippinis, in parte Boreali inſulæ, cum portu capaci è regione Manillæ inſulæ, juxta fretum Mindoræ.

Ptol. ¶ Mindoræ fretum, *Eſtrecho de Mindora* Hiſpanis, fretum Oceani Indici, inter Manillam & Mindoram inſulas Aſiæ, in Philippinis. Vide Fretum Mindoræ.

Minervæ ara, *Chifale*, teſte Ortelio ex tabulis recentibus, inſula ſinus Arabici, apud Cardaminen. Quam tamen apud Ptolemæum non legi: Is enim Are tantùm habet.

Varr. Minervæ caſtrum, poſteà Crypteria, *Grottaria*, teſte Barrio, quaſi Crypta aurea, oppidum magnæ Græciæ, in Calabria ulteriore, apud Locros, inter Hieracium 8. & Caulonem 10. mill. paſſ. Murgetiæ propius, 6. milliar. diſtans.

Minervæ promontorium, (Vide Athenæum) prom. Picentinorum, *Capo Campanella*, & *Capo di Minerva*, à Surrento & Capreis 4 mil. paſſ. à Circæis 76. in ortum, teſte Plinio, *Capo* etiam *di Capri* dicitur. *Strab. Plin.*

¶ Minervæ promontorium, nunc *Capo Campanella*, maximè extenditur inter ſinus Neapolitanum & Salernitanum, aliàs in Campania, in ipſo limite Picentinorum, nunc in principatu citeriori, verſùs Capreas, à quibus tàntùm diſtat 4. mill. paſſ. in ortum, & 6. à Surrento in Africum, 22. à Neapoli in meridiem, & 76. à Circæis in Eurum.

Minervium, colonia apud Paterculum Italiæ, quæ *Paterc.* ubi ſit ignoratur: niſi ſit Minervinum, *Monervino*, urbs Apuliæ Peucetiæ, epiſc. ſub Archiep. Barenſi, inter Canuſium 9. & Venuſiam ad meridiem 5. à Labello 6. in ortum. Scribitur & *Minerbino*.

¶ Minervium, *Minerbino*, urbs eſt parva regni Neapolitani, in provincia Bariana, in ipſo limite Baſilicatæ, & verſùs montes. Vix 4. milliaribus diſtat ab Aufido fluvio, 10. à Venuſia in Cæciam, & 8. à Canuſio in meridiem.

¶ Mines portus Galliæ Narbonenſis, in Provincia, circa Maſſiliam, teſte Antonino.

Mingum, ſive, ut alius codex habet, Ningum, *Mugia*, oppidum Hiſtriæ, in ora, inter Tergeſtum & Juſtinopolim, utrinque 5. mill. paſſ. diſtans. *Ant*

Miniatum, *S. Miniato*, oppidum Thuſciæ, medium ferè inter Florentiam & Piſas, in colle, utrinque 20. mill. paſſ. diſtans, nuper epiſc. ſede donatum. *Vet. Inſ.*

¶ Miniatum, ſeu Miniatum Teutonis, *S. Miniato al Tedeſco*, urbs Hetruriæ, ad Arnum fluvium. Vide Fanum S. Miniati Teutonis.

¶ Minica, Syriæ urbs, circa Emiſſam, teſte Antonino, aliàs Minniza Simlero.

Minicium oppidum, ſive pagus eſt Larii lacus, à Minicia familia (quæ à Minicio viro clariſſimo ſub Veſpaſiano Auguſto derivata eſt, ex antiqua inſcrip. marmorea ibidem reperta) nomen habens, apud promontorium Rhetionico oppido finitimum, vulgò *Menaſio*, à Como 20. mil. paſſ. diſtans.

Miningroda, quæ & Minimigardum, poſteà Monaſterium, *Munſter*, urbs Germaniæ, Weſtphaliæ primaria, ad Amaſium fluvium, una ex 10. urbibus à Carolo magno, poſt Saxones devictos, epiſc. ſede decoratis, inter Coloniam 16. & Bremam 18. leucis, à Daventria 12. in meridiem, epiſc. ſub Archiep. Colonienſi. *Script. Germ.*

Meningroda quibuſdam eſt *Munſter*, urbs ampla Germaniæ, ad amnem Aam, qui paulò infrà cadit in Amaſium. Arcem habet recens munitam, & ſubeſt dominio Epiſcopi cum provincia adjacente ſatis ampla; celebriſque effecta eſt ultima pace Germaniæ anno 1648. Diſtat 15. milliaribus Germanicis, à Zutphania in ortum, uti à Daventria, 17. à Colonia in Cæciam, 22. à Brema in Africum, uti 7. ab Oſnaburga. Vide Monaſterium.

Minio, *Mugnone*, aliis *Mignone*, fluvius Hetruriæ, per agrum Cornuetanum inter Centumcellas & Cornuetum in mare decurrens; Munio Rutilio lib. 1. Itinerarii. Ejus meminit Virg. lib. 10. Æneidos: *Virg.*

Qui Cœrete domo, qui ſunt Minionis in arvis.

¶ Minio, *Mignone*, fluvius parvus Hetruriæ, in provincia Patrimonii S. Petri. Oritur in regiuncula Sabatina, & deinde 4. milliaribus à Centumcellis in Circium in mare Tyrrhenum ſe exonerat.

Minius, *Minho*, fluvius ingens Hiſpaniæ Tarraconenſis, qui Gallæciam à Portugallia dividit, malè à Strabone deſcriptus; ex finibus Aſturum oriens, & poſt Tyden urbem Callaicorum quam alluit, ad Mirtilum oppidum in Oceanum deſinens. Cujus decurſus 35. leucarum eſt. *Strab. Mel. Ptol.*

¶ Minius, *Minho* fluvius, oritur in Gallæcia, juxta vicum *Caſtro de Rey* dictum, 4. leucis à Mindonia in auſtrum; deinde Lucum Auguſtum urbem rigat & Orenſem Gallæciam in duas partes ſecans; tandem aliquot auctus fluviis, 5. leucis infra Tyden in Oceanum Atlanticum ſeu Occidentalem ſe exonerat juxta oppidum Caminam dictum.

Minnodunum, *Moulden* Gallis, *Milden* Germanis, oppidum Galliæ Belgicæ, in Helvetiorum finibus, apud fines Equeſtrium, medium inter Lauſonium urbem & Peterlingam oppidum 4. leucis Salodorum urbem Helveticam verſùs 13. *Ant.*

Min-

¶ Minnodunum, oppidum Galliæ Lugdunenſis, nunc eſt oppidulum pagi Bernenſis, ad amnem *Broye*, inter Lauſonium ad meridiem, & Peterlingam ac Aventicum in Boream, vix 5. leucis Gallicis à Friburgo in Africum diſtans.

Minoa, oppidum Cretæ geminum: unum in ora ad ortum, inter Samonium promontorium, & Camaram
Ptol. urbem in Boream vergentem, *Altemura* Sophiano, alterum in ora Boreali à Cydone 10. mill. paſſ. in ortum apud Amphimalim ſinum, *Minolo* hodiè Moletio. Hinc Minojum mare, idem Cretico, Apollonio auctore.

Minoa item, portus ad ſinum Argolicum, in Peloponneſo, apud Naupliam, *Altamura*, teſte Moletio.

Minoa quoque urbs fuit Siciliæ, in ora Auſtrali, quæ
Liv. & Heraclea. Vide ibi. A Minoa Cretæ. Minojus nomen gentis. Virgilius lib. 6. Aeneidos:

Dædalus, ut fama eſt, fugiens Minoja regna.

¶ Minora, *Minori*, urbecula Italiæ, in regno Neapolitano & Principatu citeriori, in ora ſinus Salernitani, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Amalphitano. Diſtat 8. mil. paſſ. à Salerno in occaſum, 3. ab Amalphio in ortum, & 22. à Neapoli in meridiem. Parvi eſt circuitus, & deficit in dies.

¶ Minorica, *Menorca* incolis, *Minorque* Gallis, aliàs Balearis minor dicta, inſula eſt Hiſpaniæ, in mari Mediterraneo, & in regno Majoricæ, à qua 20. mill. paſſ. diſtat in ortum. Ejus circuitus eſt 60. mill. paſſ. & in ea ſunt Cittadella, *Cittadella*, oppidum inſulæ primarium in parte occidentali inſulæ, ubi aliàs Iamna, & Mago, *Porto Mahon*, portus capaciſſimus, cum arce S. Philippi, & quatuor pagi; ſed nulla eſt urbs Minorica dicta, ut quidam finxere.

Minoriſſa, *Manreſa*, urbs Hiſpaniæ citerioris, in Catalaunia, olim epiſcopalis, apud montem Seratum 3. leucis, à Vico 8. à Barcinone 10. Vrgellam versùs 14. olim Athanagia, ut aliquibus videtur.

¶ Minoriſſa, *Manreſa*, urbs eſt parva Cataloniæ, ad fluvium *Cardener*, qui paulò infrà in Rubricatum cadit, 2. leucis diſtat à Monte Serrato in Boream, uti 10. à Barcinone, & 5. à Cardona in meridiem.

¶ Minſcum, *Minsck*, urbs Poloniæ, in Lithuania, Palatinatus cognominis caput, probè munita, ad amnem *Suviſlocz*. Diſtat 32. leucis Polonicis à Vvilna in ortum, uti 36. à Braslavia in meridiem.

* Minthe, Evan Pauſaniæ, *Olono*, teſte Nigro, mons
Strab. Peloponneſi, inter Taygetum ad auſtrum, & Stympha-
Plin. lum ad Arctos, *Mittena* hodie. Hujus mentio fit in libro 2. Itinerarii:

- Dorſoque nigranti
Imminet à tergo iuxta Cocytia Mintha.

Strab. (* Μεοι in manuſcripto Seldeni.)
Plin. Minturnæ, colonia Latii novi, in Campaniæ confi-
& al. nio, ad oſtia Liris fluvii olim urbs epiſcopalis, nunc prorsùs extincta. Locus *la Scaffa del Garigliano*, teſte Sanfelicio, nominatur, inter Formias ad occaſum & Sinveſſam ad ortum, urbes etiam excisſas, 9. mill. paſſ. à Fregellis 20. Ex ejus ruinis Traiectum oppidum proximum & parvum ad 2. mill. paſſ. extructum. Iuvenalis Satira 10.

Exſilium, & carcer, Minturnarumque pa'udes.

¶ Minturnæ, urbs fuit Latii novi, ſatis culta, paulò ſuprà oſtia Liris fluvii, & ad ejus dextram, in planitie, uti videre eſt in amphitheatri & aquæductuum reliquiis, & ut ego pluries vidi; ſuntque eo in loco veſtigia pontis olim coniungentis viam Appiam. Ibi nunc Liris trajicitur ſcapha; & hinc locus dicitur *la barca del Garigliano*. Sed vix urbis apparent rudera, & manet tantùm turris parva cum taberna.

Pauſ. Minyæ, populi, & Minya, oppidum Theſſaliæ, teſte Pauſania; & Elidis in Peloponneſo, ubi Minycius fluvius Heſychio juxta Pylum fluens, teſte Strabone, de quibus Valerius Flaccus libro 5. Argonaut.

Æquore, Cyaneas Minya timuere relictas.

Plin. Minyeus, fluvius Theſſaliæ, qui & Orchomenus, juxta Orchomenum oppidum.

Steph. Minya, Minoa Stephano oppidum Amorgi inſulæ, *Mandria* Caſtaldo, ſed Sophiano *Plaoi*. At Ptolemæo eſt inſula maris Icarii, inter Con ad meridiem, & Samum ad Arctos 23. mil. paſſ. inter Pathmon, & Pharmacuſam 25. & ipſa *Mandria*, unde nomen mari.

¶ Mirabellum, *Mirebeau*, urbs parva Galliæ, in tumulo, in Pictavenſi provincia, aliàs cultior ſed nunc deficit, & caſtrum ejus dirutum eſt. 5. leucis diſtat à Pictavio in Boream Salmurium versùs, & totidem à Richelæo versùs auſtrum.

Mirace, locus Scythiæ (Vide Tamyrace; videtur Val.
enim idem, oppidum Sarmatiæ Europææ) cujus memi- Flac.
nit Valerius Flaccus libro 6. Argonaut.

Progenuit viridem Miracen, Tibiſenaque juxta
Oſtia.

¶ Miranda, *Mirande*, oppidum Galliæ, in Aquitania & Aſtaracenſi Comitatu, ad Baiſam fluvium, 4. leucis ab Auſciis in Africum, Tarbam versùs, à qua ferè 7. leucis diſtat.

¶ Miranda Durii, *Miranda de Douro*, urbs Hiſpaniæ in Portugallia, ad Durium fluvium, in ipſo confinio regni Legionenſis. Diſtat 12. leucis à Sentica in occaſum, uti à Salamantica in Circium, & 6. à Brigantia in meridiem; eſtque probè munita, versùs montes.

¶ Miranda Iberica, *Miranda de Ebro*, oppidum Hiſpaniæ, in Caſtella veteri, ad Iberum fluvium, ubi aliàs Deobriga quibuſdam. Eſt in confinio Biſcajæ provinciæ, uti & Alavæ & 15. leucis diſtat à Flaviobriga in meridiem.

¶ Mirandula, *Mirandola*, Gallis *la Mirande*, urbs Italiæ parva, ſed munita, cum arce valida, proprio parens Principi è gente Pica, cum regiuncula adiacente ſatis parva. 22. milliaribus diſtat à Mutina in Boream, & 10. à Pado fluvio in meridiem; eſt que in Longobardia, inter ditiones Mantuanam in ſeptentrionem, & Mutinenſem in auſtrum.

Mirapiſcæ, *Mirepoix*, urbs Galliæ Narbonenſis, apud Prov.
Lerſium, in Occitania regione, epiſcopalis, ſub Archie- Rom.
piſcopo Toloſano à Ioanne XXII. Pontifice Maximo effecta, inter Toloſam ad Boream, & Electam ad meridiem 8. leucis, Fuxio proxima, inde 2. leucis in ortum diſtans.

Mirapiſcæ, ſeu Mirapincum, urbs eſt Occitaniæ ſuperioris, ad Lerſium fluvium, 3. leucis à Fuxio in ortum, uti ab Apamæa, 7. ab Alecta in occaſum, & 11. à Toloſa in auſtrum; & à quibuſdam etiam ſub Comitatu Fuxenſi comprehenditur.

¶ Miravetum, *Miravet*, oppidulum munitum Hiſpaniæ, in Catalonia, cum caſtro, ad Iberum fluvium, 4. leucis ſuprà Dertuſam in Cæciam, & 10. ab Ilerda in meridiem diſtans.

¶ Mirecurtium, *Mirecourt*, urbs Lotharingiæ ſuperioris, ſeu Vogeſianæ, ad Maidonem fluvium, & versùs Vogeſum montem. Diſtat 7. leucis à Nancejo in meridiem, uti à Tullo, & 6. à confinio Campaniæ in ortum.

Mirobriga, *Malabriga*, teſte Morali, urbs Luſitaniæ Ptol.
in Vettonibus, exciſa, olim epiſcop. cui ſucceſſit Rodericopolis, urbs Caſtellæ veteris, in cofinio Portugalliæ, à Salmantica 13. leucis Olyſſipponem versùs, epiſcopalis, ſub Archiepiſcopo Compoſtellano. Ioannes Mariana, cum aliis, illam *Ciudad Rodrigo* indigitat, cum locus illius ab urbe Roderici diſtans nomen adhuc retineat. Populi Mirobrigenſes Celtici Plinio. Myrobriga legitur in codice Ptolemæi Græco. (*In Celticis ponit Ptolemæus.)

Mirobriga, oppidum Hiſpaniæ Bæticæ, conventus Cordubenſis, nunc pagus, *Villa de Capilla*, teſte Mora- Plin.
li cum Mariana, apud Fontem Oveiunam oppidum, à Corduba 14. leucis diſtans, ab Azuaga 2. oppido Extremaduræ. Tertia Mirobriga Ptolemæo erat in Hiſpania Tarraconenſi, in Oretanis.

Mirtilum, *Viana*, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis
in Callaicis, apud oſtia Minii fluvii, in Portugalliæ con- Vet.Inſcr.
finio, à Minio 4. leucis, à Bracara 7. Aliis Mirtylum.

¶ Mirtilum quibuſdam eſt *Viana de Foz de Lima*, oppidum Portugalliæ, ad oſtia Limii fluvii, in ora Oceani Atlantici, & vix 3. leucis ab oſtio Minii in meridiem, uti à limite Gallæciæ.

¶ Mirus, Phrygiæ fluvius, in Aſia minori, teſte Suida.

¶ Miſaris, Sarmatiæ Europææ promontorium, teſte Ptolemæo ad Achillis Dromon.

¶ Miſcovia, *Miſcou*, inſula parva, ſed fertilis novæ Strab.
Franciæ, in America ſeptentrionali, cum oppidulo & Plin.
colonia Francorum, in ſinu S. Laurentii, propè ſinum parvum Lebetis, & inter Canadam provinciam ad Boream & inſulam ſancti Joannis ad meridiem.

Miſenum, promontorium & urbs, Miſenus mons Livio, *Miſeno* adhuc dicuntur tam mons (qui & Aerius Virgilio) quàm urbs in eo exciſa, olim epiſcop. à Baiis 2. à Puteolis & Cumis 3. mil. paſſ. plus minùs diſtans, in ora,

ora, cujus adhuc veſtigia & ruinæ durant; ſic à Miſeno Æneæ comite ibi ſepulto, de quo Virgilius libro 6. Æneidos:

Nec minus interea Miſenum in littore Teucri
Flebant.

Et Poſtea:

Monte ſub Aerio, qui nunc Miſenus ab illo.

Populi Miſenates Plinio.

¶ Miſetus, Macedoniæ urbs teſte Stephano.

Prouv. Rom. ¶ Miſgomenæ, urbs Theſſaliæ, teſte Stephano.

Miſna, *Meiſſen*, urbs Germaniæ, in Miſnia regione ab ea nomen habente, epiſcop. ſub Archiep. Magdeburgenſi inde in auſtrum 20. leucis Pragam verſùs totidem, ad Albim fluvium, à Dreſda 3. urbs clara, dives, & populoſa: quæ & Miſia à Poetis Germanis dicitur, & Populi Miſii & Miſnii. De Miſna urbe ſic in libro 7. carmin.

Eſt locus, Albiacis ubi Miſna rigatur ab undis,
Fertilis, & viride totus amœnus humo.

¶ Miſna, *Meiſſen*, urbs eſt Saxoniæ ſuperioris, ad Albim fluv. Miſniæ provinciæ caput, ſub dominio Electoris Saxoniæ 3. mill. Germanicis diſtat à Dreſda in occaſum, 9. à Lipſia in ortum. Sed aliàs proprio ſuberat Epiſcopo Miſnenſi cum territorio adiacente.

¶ Miſnia, *Meiſsen* vulgò, *Miſnie* Gallis, provincia eſt Germaniæ, in Saxonia ſuperiori, et ſub dominio Ducis Electoris Saxoniæ pro majori parte; eſtque ſatis ampla. Terminatur à ſeptentrione Ducatu Saxoniæ & Principatu Anhaltino, ab oriente Luſatia, à meridie Bohemia & Franconia, & ab occidente Thuringia. Dividitur in quinque partes; nempè in Miſniam propriam, *Meiſſniſchen*, in Lipſienſem tractum, *Leipzichen*, in Oſterlandiam, *Oſterland*, in Voigilandiam, *Voigtlandiſchen*, & in dominio *Ertzgeburgiſchen* dicta, verſùs confinia Bohemiæ. Ejus etiam partes ſunt ditiones Merſoburgenſis, Naumburgenſis, & Hallenſis; quæ tamen in præſenti propriis parent Ducibus è domo Saxonica, uti Oſterlandia Duci Altemburgico, & Voigtlandia pro maiori parte Duci Naumburgenſi. Totius autem provinciæ caput eſt Miſna.

(*Miſniæ urbes:*

Altenburgum, Altenburg.
Chemnitium, Chemnitz.
Dreſda, Dreſden, *Electoris ſedes*.
Halla, Hall.
Lipſia, Leypzig.
Merſoburgum, Mersburg.
Miſna, Meiſſen.
Naumburgum, Naumburg.
Sitizum, Zeitz.
Suicca, Zvvickavv.)

¶ Miſthium, Orondicorum urbs, in Galatia, in Aſia minori teſte Stephano.

Mel. * Miſtia, Myſtia Plinio, *Geloſia*, aliis *Gioioſa*, teſte Barrio, oppidum magnæ Græciæ, in finibus Locrorum, inter Hieracium urbem ad meridiem & Auricellam oppidum ad Boream ferè medium. (* Miſtræ in aliis codicibus.)

Ant. Plin. Miſva, Niſva Ptolemæo, *Nuchia* nunc, Moletio & aliis *Nubia*, oppidum Africæ in ora, apud Mercurii promontorium inter Carpim & Clupeam, à Clupea ferè 20. mill. paſſ. in occaſum.

Ptol. Miſynos, *Meſurata*, ut videtur Ortelio, inſula maris Libyci, Cyrenaicæ adiacens in Syrti magna.

¶ Mittavia, *Mittau*, urbs eſt Semigalliæ provinciæ caput, in Livonia, cum arce munita & ſpendida, ubi ſedes Ducis Curlandiæ & Semigalliæ, ad fluvium Muſzam, 6. leucis à Riga in meridiem, & 4. à confinio Samogitiæ. Bis capta fuit à Svecis hiſce ultimis temporibus; ſed poſteà recepta, etiamnum ſubeſt Duci Curlandiæ, è gente ketlera.

Cic. Strab. Plin. & ai Mitylene, urbs archiepiſcopalis, Lesbi inſulæ primaria; quo nomine etiam inſula nominatur: *Metelin*, ſicuti & inſula ipſa. Inde Mitylenæus nomen gentis. Lucanus libro 8.

Tunc Mitylenæam iam pleno littore vulgus
Affatur Magnum.

Illam Cicero 2. de lege agraria valdè celebrat ob ſitum, ædificiorum pulchritudinem, & ſoli fertilitatem. De eadem Vitruvius lib. 1. cap. 6.

¶ Mitys, Macedoniæ fluvius, inter Dium & Agaſſas urbes, teſte Livio.

Mixodia, ſic fretum Siciliæ inter Scyllam, & Charybdim.

¶ Mlauna, fluvius Bulgariæ, in Moravam majorem influens, teſte Joanne Lucio. Hom.

Mnaſyrium pagus erat Rhodi, apud Lindum oppidum.

¶ Mnemium, promontorium Æthiopiæ, ad ſinum Arabicum, teſte Ptolemæo. Strab.

* Mneſtheus, vel Meneſthei portus, *Puerto de S. Maria*, oppidum Hiſpaniæ Bæticæ, amplum, cum portu in ora, contra Gades inſulam, inde 4. leucis diſtantem, inter Xeram, ſeu Cæſarianam ad ortum, & Fanum Luciferi ad occaſum proximas urbes, ad 2. leucas. Virg. libro 5. Æneidos: Ptol.

Velocem Mneſtheus agit acre remige Priſtin.

Sed eſt nomen viri. (* Ptolom. habet *Mneſthæslim*.)

¶ Meneſtheus portus, *Port de Sainte Marie* Gallis, eſt in Vandalitia, in ora ſinus Gaditani, 3. leucis à Gadibus in ſeptentrionem, uti 2. à Xera in Cæciam, & 4. à Fano Luciferi in Eurum.

Mniara, Mina Antonino, *Hubet*, teſte Marmolio, oppidum Mauritaniæ Cæſarienſis mediterraneum, apud Teleſinum urbem, amplam, & regiam, à littore 14. mill. paſſ. diſtantem, à Quiza verò 140. Ptol.

Mnizum, & Mizinum, Minyzum Antonino, urbs Galatiæ, inter Iuliopolim Bithyniæ ad occaſum 47. & Ancyram in ortum 52. mill. paſſ. Eſt & Mizinum, ſeu Miſinum, urbs epiſcopalis Thraciæ, quæ & Dryſipara, ſeu Druſipara. Vide ibi. Luc. Conc. Bibl.

Moab, Areopolis Stephano & Divo Hieronymo, *Areer* hodie, teſte Tyrio, urbs Arabiæ petrææ trans Iordanem, quæ Medabæ eadem putatur, epiſcopalis ſub Archiep. Boſtrenſi.

¶ Moca, Arabiæ Petrææ oppidum, teſte Ptolemæo

¶ Mocata, Bithyniæ oppidum, in Aſia minori, teſte Stephano.

Mocenia, *Motzing*, teſte Joannne Aventino, oppidum olim, nunc pagus Vindeliciæ, apud Danubium, in Bavaria, apud Straubingam urbem, inde 1. leuca in occaſum recedens. Vet. Inſ.

Mochura, *Mecha*, teſte Nigro, urbs Arabiæ felicis mediterranea, non longè tamen ab ora ſinus Arabici diſtans, ab Hieroſolymis 800. mill. paſſ. in Eurum; quò Turcæ quotannis voti cauſa ad Maumetis pſeudoprophetæ ſepulchrum, uti Chriſticolæ Hieroſolymam, contendere ſolent. Ptol.

¶ Mochura urbs eſt Arabiæ felicis, mediterranea, teſte Ptolemæo, quæ quid ſit nunc non conſtat. *Mecha* enim eſt verſùs Arabicum ſinum, & creditur Marraba antiquorum, teſte Sanſone.

Mociſſus, & Mocaſus, urbs Cappadociæ Archiep. ſub qua Mazianzum urbs finitima, à Cæſarea in occaſum ſupra 50. mil. paſſ. recedens. Lib.

Mocontiacum, *Mentz*, urbs Germaniæ ſuperioris, archiep. ad Rhenum. Dicitur & Mogontiacum. Variè ſcribitur, nam & Magontia, ac Moguntia paſſim legitur. Vrbs clara, à Spira 7. & à Wormacia 4. leucis. Vide Magontiacum. Conc. Ptol.

¶ Modiana, Arabiæ felicis urbs, ad ſinum Arabicum, teſte Ptolemæo.

Modicia apud Paulum Diaconum libro de geſtis Longobardorum, oppidum præclarum eſt Inſubriæ, ad Lambrum fluvium: à Mediolano 10. mill. paſſ. in Boream recedens. Fortè Modoecia, ut alii codices habent. Vide Modoetia. Diac.

Modin, urbs Palæſtinæ, in Judæa, in monte exciſa, nomen adhuc retines, Machabæorum patria, inter Emmaum & Rhamam, à qua 10. mill. paſſ. Hieroſolymam verſùs abeſt. Bibl.

¶ Modiris, Indiæ intra Gangem emporium apud Ptolemæum.

Modoetia, Mogontia ex antiqua inſcriptione, *Monza*, oppidum Inſubriæ amplum, ad Lambrum fluvium mœnia lambentem, à Mediolano 10. mill. paſſ. in Boream diſtans. Ibi ſacra ædes, Divo Ioanni Bapt. ſacra, inſignis, à Theodolinda Longobardorum Regina exſtructa, ubi gallina cum pullis aurea viſitur.

Mo-

¶ Modoetia, *Monza*, oppidulum Inſubrum aliàs, nunc Ducatus Mediolanenſis, lepidum, ubi Imperatores ſolebant coronam ferream accipere, 10. milliaribus diſtat à Mediolano versùs Larium lacum, & in ampliſſima planitie ſedet.

¶ Modogulla, urbs Indiæ intra Gangem, teſte Ptolemæo.

Modonus, fluvius Hiberniæ, Liffæus Ortelio, *the Liffy*, Dublinum urbem alluens. Aliis *Aven-Lyff*. Sed Paulo Jovio *Suyre* eſſe putatur, maximus. (*Slane* Camdeno.)

Modrena, quæ & Comopolis, *Mudarni*, teſte Leunclavio, urbs Bithyniæ mediterranea, epiſc. ſub Archiep. Niceno, cui finitima eſt.

Modron, locus Phrygiæ magnæ, ex quo Gallus fluvius ortum habet.

Preuv. Rom. Modruſa, *Smodruſch* vel *Modruſch*, urbs Liburniæ epiſcop. Croatiæ, Seniæ finitima, inde ad 18. mill. paſſ. in Boream recedens, epiſcop. ſub Archiep. Jaderenſi, olim Tediaſtum, ut nonnullis videtur, dicta. Abeſt à Colapis oſtio in Saum, ſive à Sliſcia urbe ad 50. mill. paſſ. ſive paulò plures in Africum.

¶ Modunga, Mauritaniæ Cæſarienſis urbs apud Ptolemæum.

Ptol. Modura, *Biſnagar* Caſtaldo, urbs Indiæ citerioris, ampla, & regia, in mediterraneis ex conjectura.

¶ Modura aliis *Madurè*, eſt urbs Indiæ, in tractu Coromandelis, ad radices montium, & 100. mil. paſſ. à promontorio Comorino in ſeptentrionem, ſub dominio proprii Principis, ſed ex conjectura tantùm.

Ptol. * Moduti, *Pinder*, teſte Villanovano, urbs Taprobanæ inſulæ ex conjectura levi. (In Seldeni manuſcripto ſcribitur duplici τ.)

Tyr. Plin. Mœnus, Mœnis Melæ, Menus Ammiano, Mogonus Reginoni, *der Meyn*, fluvius Germaniæ, ex Sudetis montibus (ex quibus Nabus in meridiem, Sala in Boream, & Egra in ortum, ipſe verò in occaſum) per Franconiam in Rhenum fluens, contra Moguntiam, Columbachio, Bamberga, Herbipoli, Svveinfordia, Francofurto, aliiſque urbibus irrigatis. In eo ſiluri piſces equos tranantes deorſum trahere feruntur, teſte Boccatio. De quo libro 4. Itinerarii:

Vitiferumque cava trajecimus arbore Mœnum,
Irriguas cujus Francia potat aquas.

Vide Narilci.

Mœnus, *Mein* Gallis, fluvius Germaniæ, in Franconia. Oritur ex duplici fonte ſupra Culembacchium; deinde paulò infra Bambergam fluens, rigat Suvinfordiam, Herbipolim, Verthemum, Aſciburgium, & Francofurtum ad Mœnum dictum; & tandem auctus aliquot flaviis, in Rhenum fluvium ſe exonerat juxta Magontiacum.

Strab. Plin. Mel. Mœris, Muris Herodoto, Mœridis ſtagnum Ptolemæo, palus ingens Ægypti, à Memphi 72. mill. paſſ. in occidentem diſtans, 20. mill. circuitu patens, teſte Mela. Ex quo patet decipi eos, qui illam *Buchiara* indigitant, cum Mareotide eam confundentes; quæ juxta Alexandriam eſt, multò vaſtior.

Tac. Plin. Ptol. Mœſia, Myſia Ptolemæo & Straboni, regio Europæ in ſuperiorem & inferiorem Ciabro fluvio diviſa. Superior *Boſna* ad occaſum, & *Servia* ad ortum dicitur: Inferior *Bulgaria*, in ſuperioris, & Thraciæ confinio, inter Hemum montem & Danubium fluvium contenta, circa oram maris Euxini & oſtia Iſtri, *Beſſarabia*, ultra Danubium, ex parte, hoc eſt, circa oram maris Euxini *Moldavia*. Populi Mœſi Plinio. Hinc Mœſius nomen gentis. Virg. lib. 1. Georg.

Latus ager: nullo tantùm ſe Mœſia cultu.

Quod de Mœſia Aſiæ intelligi poteſt. Eſt enim etiam Mœſia, & Myſia Aſiæ, quæ et Phrygia. Vide Myſia.

¶ Mœſia regio eſt Illyrici Orientis, ampla, et ab ortu in occaſum extenſa, inter Macedoniam, et Thraciam ad meridiem et Daciam ad ſeptentrionem, à qua ſeparatur Danubio fluvio. Duplex eſt, nempè Mœſia prima ſeu ſuperior; ubi nunc *Servia*; et Mœſia ſecunda ſeu inferior, quæ *Bulgaria* nunc, cui Scythia *Beſſarabia* conjungitur à quibuſdam. Subeſt dominio Turcarum, et ſeparatur à Thracia Hæmo monte.

¶ Mogara Galatiæ oppidum, in Aſia minori, teſte Antonino; ſed Mochera lib. Notitiar., ut cenſet Simlerus.

Ant. Mogetiaoa, ſeu Mogentiana, ut alii codices habent, *Zicka*, teſte Lazio, oppidum Pannoniæ inferioris, in Hungaria.

¶ Mogola, urbs Aſiæ minoris circa Cariam, teſte Porphyrogenneta. Bibl.

¶ Mogoles, *les Mogols*, populi Aſiæ, qui ex Tartaria meridionali profecti, maximam partem Indiæ intra Gangem ſui juris fecerunt versùs Boream ſub initium ſæculi præteriti: unde tota hæc regio dicitur nunc Mogolum Imperium, *l'Empire du grand Mogol*, et eorum Monarcha dicitur *le grand Mogol*. Vocantur etiam à quibuſdam Mogores, ſed malè. Vide India et Mogolum Imperium.

¶ Mogolum regio, pars Aſiæ vaſtiſſima, ſeu potiùs Imperium peramplum, quod aliter India vera, ſeu ſuperior, *Indoſtan* incolis, *l'Empire du grand Mogol* Gallis, ſub quo ſunt 40. regna, inter Indum fluvium, ſinum Gangeticum, & Caucaſum montem. Terminatur ab occidente Perſiæ regno, & à ſeptentrione Tartaria. Eius urbes præcipuæ ſunt Agra, *Agra*, Lahorium, *Lahor*, Dellium, *Delli*, Amedebatum, *Amedebat*, Cambaia, *Cambaia* & Surata, *Surate*. Vide India.

¶ Mogrus, Colchidis fluvius, teſte Arriano, qui Nogrus Plinio depravata fortè lectione.

Moguntia, (Vide Magontiacum, & Modoetia, & Magontia) urbs archiep. Germaniæ ſuperioris, ad Rhenum, celebris, & operoſa; ſic ab amne Mogi dicta. De ea lib. 6. Itinerarii: Regin.

Quas & quot non hic præclaras vidimus urbes?
Nempe Moguntina pulchra lycæa ſchola.

¶ Mohilovia, *Mohilovv*, urbs Poloniæ, In Lithuania regione, probè munita, in colle, ad Boriſthenem fluvium 10. leucis diſtat ab Orſa in meridiem, 22. leucis etiam Polonicis à Smolentio in Africum, & 18. à Mciſlavia in occaſum; eſtque probè culta. Capta fuit à Moſcis anno 1654. ſed poſteà recepta à Polonis anno 1656.

¶ Moienvicum, *Moïenvic*, oppidum Lotharingiæ permunitum, ad Sellam fluvium, propè & infra Marſalium arcem. Captum fuit à Ludovico XIII. & poſteà effectum eſt Francici iuris pace Monaſterienſi. Eſt inter Marſalium ad ortum, & Vicum ad occaſum, dimidia leuca utrinque, 5. à Nanceio in ortum, & 9. à Metis in Eurum.

¶ Moiſſacum, *Moiſſac*, oppidum Galliæ, in Cadurcenſi provincia, ab Tarnum fluvium, qui paulò infra in Garumnam ſe exonerat; eſtque in ipſo confinio Occitaniæ, cum celebri cœnobio, 9. leucis infra Toloſam in Bo-ream.

Molæ Formianæ, *Mola*, pagus Latii novi, in ora, inter Caietam, à qua 4. mill. paſſ. abeſt, & Minturnas, amœnus, non longè à Formiis urbe deleta. Cic.

¶ Moldavia, *Moldavie* regio Europæ, & pars anteà magni regni Hungariæ, nunc proprio parens Principi, ſub clientela Turcarum. Ibi aliàs erat pars orientalis Daciæ. Terminatur à ſeptentrione Polonia, ab ortu Beſſarabia, a meridie Bulgaria, & ab occaſu Vvalachia. Eius urbes præcipuè ſunt Iaſſium, ubi ſedes Principis, & Soczova; ſed multò minor eſt quàm vulgò notant tabulæ Geographicæ, nempè inter ſeptentrionem & meridiem.

Moles, locus exciſus, in agro Cæſarauguſtano, ad orbam fluvium, à Cæſarauguſta 18. mill. paſſ. in auſtrum diſtans. Cujus adhuc exſtant veſtigia, teſte Hieronymo Surita. Ve. Inſ.

¶ Molſeta, *Molfetta*, urbs parva regni Neap. in provincia Bariana, epiſc. ſub Archiep. Barenſi, 12. milliar. diſtat à Bario in occaſ. & 7. à Trano in ortum; eſtque in ora maris Adriatici.

¶ Molina, *Molina*, oppid. Hiſpaniæ, in Caſtella nova, ad amnem cognominem, in confinio Aragoniæ, ad radices montium, & regiunculæ cognominis caput, inter Lobetum in Eurum & Seguntiam in Circium.

¶ Moliſia, *Moliſe*, oppidulum tenue in regno Neapolitano, Comitatus Moliſini caput, 10. milliaribus ab Æſernia in ortum, uti à Boiano in ſeptentrionem. Deficit in dies.

¶ Moliſinus Comitatus, *Contado di Moliſe*, provincia regni Neap. inter Aprutium citeriorem ad ſeptentrionem, Capitanatam ad ortum, & Terram laboris ad occaſum: ſic à Moliſia oppidulo dicta. In ea ſunt Æſerna, Larina, Boianum & Triventum. Ivani.

Moliſmum, *Moleſme*, pagus Galliæ Celticæ, cum cœnobio Ciſterceoſium, in agro Lingonenſi, apud Ararim fluvium. Incolæ Moliſmenſes.

¶ Moliſmum aliis eſt caſtrum & cœnobium Galliæ in pro-

provincia Campaniæ, in limite Ducatus Burgundiæ, 4. leucis diſtat à Bario ad Sequanam, & 9. à Claravalle in Africum Tornodorum verſus, ad amnem *Leigne* dictum. Dicitur etiam Moliſma.

¶ Molingaria, *Molingar*, urbs eſt Hiberniæ, in Lagenia provincia, Comitatus Mediæ occidentalis caput, juxta ſtagnum, vix 6. mill. paſſ. à limite Connaciæ, & 40. à Dublino in occaſum.

¶ Molinum, *Moulins*, urbs Galliæ ampla, Borbonienſis provinciæ caput, ad Elaverem fluvium, cum caſtro antiquo Ducum & ampliſſimis ſuburbiis. 62. leucis diſtat à Lutetia in auſtrum Lugdunum versùs, uti 12. à Niverno, & 20. à Claromonte in ſeptentrionem.

Ptol. Molochath, Mulucha Salluſtio, Plinio, & Melæ, *Mulucham* etiam hodiè, teſte Marmolio, fluvius Mauritaniæ Tingitanæ, inter Metagonitem promontorium & Malvam fluvium terminum utriuſque Mauritaniæ. Iuxta hunc fluvium Maſſæſyli populi habitant.

Herod. Molœus, fluvius Bœotiæ, juxta Cithæronem montem fluens. Molœuntis meminit Herodotus.

Molorchos, nemus Nemeæ regionis, in Peloponneſo,
Vib. ubi Hercules leonem interfeciſſe traditur. Virg. libro
Seq. 3. Georgicorum:

Cuncta mihi, Alpheum linquens lucoſque Molorchi.

Hinc Molorcheus nomen gentis. Tibullus libro quarto Carm. 1.

Lata Molorcheis poſuit veſtigia terris.

Plin.
Liv.
Plut. Moloſſi, populi Epiri, quorum regio Moloſſia, nunc *Pandoſia* ab urbe Pandoſia, teſte Pineto. Sunt & Moloſſi populi Theſsaliæ apud Jolcum oppidum, teſte Athenæo. Apud Moloſſos Epiri canes ſunt venatici generoſiſſimi, qui moloſſi dicuntur. Virg. lib. 3. Georg.

Veloces Spartæ catulos, acremque Moloſſum.

Et in Culic.

Illum Scylla rapax, canibus ſuccincta Moloſſis.

¶ Molſeimum, *Molsheim*, urbecula Germaniæ, in Alſatia inferiori, reſidentia Canonicorum Argentinenſium nobilis, ad amnem *Bruſch*, 2. leucis ab Argentina in occaſum.

¶ Moluccæ, *les Moluques*, inſulæ Aſiæ, in mari Indico, quæ Hiſpanis *las Molucas*; ſuntque vel magnæ & latè ſumptæ, vel parvæ Moluccæ. Magnæ dicuntur inſulæ Celebes, Gilolum, Terra Papuum, ſeu Nigrorum, Ceramum, Flores, & Timor cum adiacentibus: Moluccæ autem parvæ ſeu veræ ſunt quinque verſus oram occidentalem Giloli inſulæ, nempè Ternata, *Ternate*, Tidora, *Tidor*, Machianum, *Machian*, Motir, *Motir*, & Bachianum, *Bachian*. Ipſarum major eſt circuitus 45. milliarium; ſuntq; totæ ſub dominio Hollandorum, quanquam Ternata regem habeat proprium, cui ſubſunt etiam Motir & Machianum. Tidora Regem etiam habet; extenduntúrque à ſeptentrione in meridiem. Earum nulla ambitum ſex leucarum excedit, omneſque intra 25. leuc. ſpatium comprehenduntur, & ſunt toto in orbe celebres ob ingentem aromatum copiam, præſertim garyophillorum. In his inſulis ſunt Gammalamma, urbs Ternatæ caput, & arces Malajum, *Malayo*, Mariecum, *Marieco*, Mauritia, *Mauritz*, Naſſavia, *Naſſavv*, Lobova, *Lobova*, Tabillola. *Tabillola*, & Nahaca, *Nahaca*, cum aliquot aliis arcibus minoris momenti, & Tidora inſula, quæ ſola ſupererat Hiſpanis, ab ipſis etiam derelicta fuit à paucis annis.

Ptol. * Molybodes, *Iſola del Toro*, teſte Leandro, inſula Sardiniæ adiacens contra Sulci unà cum inſula Hieracum; quæ Latinè Plumbea dicitur. (* in Seld. manuſcr. Μολιβοδ@.)

¶ Molybodes, ſeu Plumbaria inſula, nunc *Iſola piana* dicitur, Brietio; eſtque parva & in ora auſtrali Sardiniæ.

Ptol.
Steph. Molycria, Molycrion Pauſaniæ, *Molicria* adhuc ex tabulis recentibus, oppidum Ætoliæ, ſeu Locrorum Ozolorum in ora, inter oſtia Eveni fluvii ad occaſum, & Naupactum urbem proximam ad ortum, apud Antirrhium promontorium.

¶ Molyndia, Lyciæ urbs, in Aſia minori, teſte Stephano.

Momonia, regio Hiberniæ in auſtrum vergens, à Connacia Lymerico urbe, ſicuti Slego Vltonia ab eadem Connacia, dividitur. Ejus metropolis eſt Caſſilia, urbs archiepiſc. inter Manapiam ad ortum 28. & Tuamam metropolim Connaciæ ad occaſum æſtivum ad 60. mill. Hibernica diſſita. Eſt & Corcagia urbs epiſcopalis Momoniæ, in ora Auſtrali, poſt Manapiam, (à qua in occàſum ad 50. mill. recedit) præcipua, vulgò *Corck*.

¶ Momonia, *Moun* Hibernis, *Mounſter* Anglis, una ex quatuor partibus Hiberniæ, ad auſtrum extenſa. Separatur à Connacia Sineo fluvio ad Boream, ad ortum habet Lageniam, à meridie verò & occaſu alluitur mari Hibernico. Dividitur in ſex Comitatus, Kerrienſem ſcilicet, *Comptè de Kerry*, Limericenſem, *Comtè de Lymerick*, Corcagenſem, *Comtè de Corck*, Tipperarienſem, *Comtè de Typperary*, Vaterfordienſem, *Comtè de Vaterford*, & Deſmeniæ Comitatum, *le Comtè de Deſmond*.

(*Momoniæ urbes præcipuæ:*

Ardatum, Ardart.
Caricta, Carick.
Caſſilia, Cashell.
Corcagia, Corck.
Iogalia, Youghall.
Kinſalia, Kynſale.
Limericum, Lymerick.
Liſmoria, Liſmore.
Roſſia, Roſſe.
Waterfordia, Waterford.)

¶ Mona, *Moen*, inſula parva Daniæ, in mari Baltico, Zelandiæ ferè adiacens ad auſtrum cum oppido *Stege* dicto, & vix 4. mill. paſſ. diſſita à Falſtria inſula. Extenditur per 15. mill. paſſ. ab ortu in occaſum.

Mona, *Mon* Britannicè, *Angleſey* Anglis, teſte Lhuydo cum Lelando, inſula Albionis, oræ Walliæ adiacens, apud Bangorium urbem, inter Angliam & Hiberniam: in qua Druidæ populi. Adeò continenti vicina eſt, ut quandoque recedentibus fluctibus abſque navigio ad eam perveniatur. Eſt & inſula hujus nominis parva in Rheni oſtio apud Friſios. Caſ. Plin. Ptol. & al.

¶ Mona inſula eſt Angliæ & Walliæ Borealis, propè Arvoniam Comitatum, à quo ſeparatur anguſto freto, *Menai* dicto. Circuitus eſt 60. mill. paſſ. & ejus oppida præcipua ſunt Bellomariſcus, *Beaumaris*, & Novoburgus, *Nevvburgh*; ſuntque in ea 74. parochiæ, teſte Speedo.

¶ Monabæ, Iſauriæ urbs, in Aſia minori apud Steph.

¶ Monachodamum, *Munickedam*, oppidum Belgii, in Hollandia ſeptentrionali, cum portu in ora maris Auſtrini. 2. leucis diſtat ab Amſtrodamo in Boream Hornam versùs.

Monacris, mons, pro Nonacris malè in Theſauro Linguæ Latinæ. Vide Nonacris.

Monacum & Monachium, *Munchen*, urbs Bavariæ Scrip.
elegantiſſima, & primaria, ſedes Ducum, ad Hiſaram Germ.
fluvium, apud Cambodunum urbem extinctam, (unde Cambodunum novum dici poteſt) ab Auguſta Vindelicorum 8. leucis in ortum, à Ratiſpona 19. in auſtrum ſive Auſtrolibycum. De qua quidam Poeta Germanus libro 7. Itinerarii:

Vt patriam repetens liquiſti mœnia noſtra,
Nobile quæ Monachum nomen adepta tenet.

¶ Monacum, ſeu, & meliùs, Monachium, Gallis *Munich*, Italis *Monaco*, aliàs Iſuniſca dicta, palatium habet ſuperbiſſimum Ducum Bavariæ. Ferè 5. milliar. Germanicis diſtat à Friſinga in auſt. uti etiam 15. à Ratiſbona, & totidem ab Oeniponte in ſeptentrionem; ſed longè diſtat à Camboduno.

¶ Monaghanum, *Monaghan*, oppidum Hiberniæ, in Vltonia provincia, Comitatus cognominis caput. Sedet in colle, & 20. mill. paſs. diſtat ab Armaco in Africum, & totidem à Kilmoria in ſeptentrionem. Ptol.

Monalus, *Polana*, teſte Fazello, aliis *Pollina*, aliis *Malpertuſo*, fluvius Siciliæ, inter Cephalœdim, & Alæſam in ora occidentali & Boreali fluens.

¶ Monalus fluvius nunc *Pollina* dicitur; eſtque in ora Boreali Siciliæ, & 8. milliaribus à Cephalœdio in mare Tyrrhenum ſe exonerat.

Monaçda, Monapia Plinio, Menavia Bedæ, Eubonia Gildæ, *Man* Anglis, & *Menavv* Britannicè, teſte Lhuydo, inſula Albionis ſeu Brittaniæ, inter illam & Hiberniam, media ferè inter Monam ad meridiem & Gallovidiam regionem Scotiæ ad Boream. Ptol.

¶ Monæda, *The yle of Man* Anglis, incolis *Maning*, & *l'Isle de Man* Gallis, inſula eſt Angliæ, in mari Hibernico, à ſeptentrione in meridiem extenſa 34. mill. paſs. lata verò 12. In ea ſunt parochiæ 17. & oppida 4. nempè *Ruſſin* ad auſtrum, *Duglas* ad ortum, *Peel* ad occaſ. & *Balacuri*, ubi commoratur inſulæ Epiſcopus, qui ſuffragatur Archiepiſcopo Eboracenſi. Aliàs reges habuit proprios; nuncque Comes Derbienſis

hujus

hujus inſulæ Regu'us dicitur, ſub dominio tamen Regis Angliæ.

Monarchias hic libet paucis recenſere, licèt à ſcopo Geographico alienum videatur.

Monarchia à diluvio univerſali ad hæc tempora clariores.

1. Aſſyriorum, quæ ſub Nino Rege cœpit.
2. Babyloniorum ſeu Chaldæorum, à Nabuchodonoſor Rege maximè aucta.
3. Medorum, Dario Principe Medo auctore.
4. Perſarum, à Cyro inchoata.
5. Græcorum, quæ ab Alexandro magno exordium ſumpſit.
6. Romanorum, primùm ſub Conſulibus, deinde ſub Imperatoribus.
7. (Francorum cui Pharamundus Rex dedit initium, jamque continua ſerie annos ſupra 1250. perdurat, & per aliquot ſæcula Imperium Occidentis obtinuit cum præcipua parte Europæ.)
8. Saracenorum & Arabum, à Mathumet pſeudopropheta leviter cœpta, inde per omnes provincias ferè pervagata: nunc in Turcas & Perſas diviſa.
9. Turcarum, cui Ottomanus primus initium dedit, jamque continua ſucceſſione annos ſupra 300. perdurat.
10. Scytharum, hodiè Tartarorum, longè latèque per utramque Scythiam & Seres imperantium: quorum major eſt, qui Scythiæ extra Imaum montem & Sericæ dominatur, magnus Mogol, qui in Indiam citeriorem pertranſiit.

(Scytharum ſeu Tartarorum monarchia aliàs perampla fuit, nunc autem in plures partes dividitur ſub totidem Regibus. Ex his Magnus Mogol maximam partem Indiæ Borealis obtinet; & Rex Niucanus Tartarus hiſce ultimis temporibus Imperium Sinarum occupavit.)

11. Hiſpanorum, noſtra ætate major cunctis eſt, cum novo dominentur orbi, & Alexandri magni metas prætergreſſi etiam ad Antipodes imperium ſuum protulerint.

¶ Hiſpanorum monarchia aliàs ampla, nunc deficit in dies, cum in ipſa Hiſpania, Portugallia Regem habeat ſeparatum. In Africa habent tantùm tres aut quatuor arces in ora maris mediterranei, Hiſpaniæ obverſa, uti & in Aſia Philippinas inſulas tantùm in parte, in mari indico; ſed non dominantur novo orbi ſeu Americæ, cum inibi habeant tantùm Peruviam, Terram firmam, Paraguajam, & Cilem, in America meridionali, & novam Hiſpaniam cum aliquot inſulis in America ſeptentrionali; nec unquam Imperium ſuum ad Antipodes protulerunt.

¶ Abyſſinorum monarchia in Africa aliàs perampla fuit, & majorem partem Æthiopiæ ſuperioris complectebatur. Sed à centum propè annis per Galas populos valdè fuit imminuta; ita ut Abyſſinæ Rex vix dimidiam partem terrarum poſſideat, quas proavi ejus tenuere.

¶ Moſchorum ſeu Ruſſorum monarchia perampla eſt & valdè extenſa, præſertim à tribus ſæculis; creſcitq; in dies, maximè versùs ortum & Tartariam.

Hujus itaque temporis monarchiæ clariores ſunt, Francorum, Hiſpanorum, Turcarum, Perſarum, Moſcorum, Mogorum, Scytharum, & Sinarum; quibus Abiſſinia in Æthiopia adnumerari poteſt.

¶ Monaſterienſis epiſcopatus, *Biſthumb Munſter* incolis, provincia eſt Germaniæ, in Weſtphalia, inter Tranſiſalanam ad occaſum, Comitatus Embdenſem, & Oldenburgenſem ad ſeptentrionem, Ducatum Weſtphaliæ & Comitatum Marchiæ ad meridiem, & epiſc. Oſnabrucenſem, & Comitatus Dielpholtenſem & Ravensbergenſem ad ortum. Extenditur ad 100. mill. paſſ. à ſeptentrione in meridiem; ſubeſtque dominio Epiſcopi. Sunt in eo tractu urbes Monaſterium, *Munſter*, quæ primaria, Coſfeldia, *Coesfeld*, Linga, *Lingen*, Meppa, *Meppen*, Vechta, Vecht, & *Varendorp*, Varendorpia.

S crip. Gal. Monaſteriolum, *Monſtreul*, teſte Froardo, oppidum Galliæ Belgicæ, in ora Picardiæ occidentali, ad oſtium Canciæ fluvii, inter Ambianos ad meridiem 16. & Boloniam ad Boream 8. leucis, Stapulis oppido proximum. (*Vide Monſtrolium*.)

¶ Monaſteriolum ad Icaunam, *Montreau faut Yonne*, oppidum Galliæ, in Campania, & partim in Vaſtinienſi tractu, ubi Icauna in Sequanam ſe exonerat, cum ponte, ubi interfectus fuit Ioannes Dux Burgundiæ. Dicitur à quibuſdam Mons Regalis; & diſtat 17. leucis à Lutetia in auſtrum, uti 7. à Meloduno.

Monaſterium, *Munſter*, urbs Germaniæ, weſtphaliæ primaria, ad Amiſium fluvium, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Colonienſi, inter Coloniam ad occaſum & Bremam ad ortum ferè media 16. leucis, olim Minigroda & Mingroda. *Prov. Rom.*

¶ Monaſterium, *Munſter* urbs ampla & Hanzeatica eſt, in Weſtphalia, ad Aam amnem, qui paulò poſt in Amiſium cadit. Arcem habet munitam, & celebris eſt ultima pace Germaniæ. Subeſt proprio Epiſcopo. Diſtat 7. leucis ab Oſnabruga in Africum, 12. à Paderborna in occaſum 22. à Brema in auſtrum, & 18. à Colonia versùs Boream.

Monaſterium quoque apud Nicetam oppidum Athi montis, in Macedonia, *Monaſtir*, teſte Leunclavio, ſic ob monaſteria Græcorum plura.

¶ Monaſterium, *Mouſtiers* cognomento *en Tarentaiſe*, urbs archiepiſcopalis Sabaudiæ, in Tarentaſia, ad Iſaram fluvium 5. leucis diſtat à Fano S. Ioannis Maurianenſis in ſeptentrionem, & 8. à Camberiaco in ortum Auguſtam Prætoriam versùs.

Monaſterium quoque, urbs Alſatiæ libera, in Germania, *Munſter*.

¶ Monaſterium, *Munſter* cognomento *in Gregorient hal* ſeu in valle S. Gregorii, urbs eſt parva, ſed imperialis Germaniæ, in Alſatia ſuperiori, ad amnem *Fach*, ad radices Vogeſi montis. 5. leucis diſtat à Briſaco in occaſum; ſubeſtque Regi Franciæ, pace Monaſterienſi Weſtphaliæ.

¶ Monaſterium cognomento in Eiffalia, *Munſter Eyffel*, oppidum Germaniæ, in Ducatu Juliacenſi, ad amnem *Erſt*, in Eiffaliæ tractu, in ipſo limite ditionis Colonienſis. Ferè 6. milliaribus Germanicis diſtat à Colonia Agrippina in meridiem & 7. ab Aquiſgrano in Eurum, ſub dominio Ducis Neoburgenſis.

¶ Monaſterium S. Petri, *S. Pierre de Mouſtier*, oppidum Galliæ, in Nivernenſi provincia, ubi totius provinciæ juridica ſedes, ferè medium inter Nivernum ad Boream, & Molinum ad auſtrum 7. leucis diſtans.

¶ Monbaccia, ſeu Mombaza, *Mombaza*, urbs ampla Africæ, in Zanguebaria regione, & in ora maris Æthiopici. Caput eſt regni cognominis, arcem habens probè munitam & portum; ſubeſtque dominio Luſitanorum. 150. leucis diſtat à Quiloa in Boream; ſedetque ad radices collis in inſula continenti ferè juncta.

¶ Monbriſſonium, *Monbriſſon*, urbs Galliæ, in Forenſi provincia ſuperiori, ad Veſiſiam amnem, olim caſtrum Briſſonis, 10. leucis, diſtat à Lugduno in occaſum, & 5. à Fano Sancti Stephani in Circium, 2. autem à Ligeri fluvio.

¶ Moncontutium, *Moncontour*, oppidum Galliæ, in Pictavienſi provincia, ad Divam amnem, ubi Reformati grandi clade affecti fuere ſub Carolo nono Francorum Rege, 9. leucis diſtat a Salmurio in meridiem, totidem a Pictavio in Circium.

Monda, Munda Plinio, *Mondego* Cluſio, & aliis, fluvius Luſitaniæ, per Conimbricam urbem fluens in Oceanum Occidentalem, medius inter Tagum & Durium, utrinque 100. mill. paſſ. teſte Plinio, cum oppido cognomine ad oſtia, a Conimbrica 8. leucis in occaſum. *Mel. Ptol.*

Monembaſia, urbs Archiepiſcopalis Peloponneſi, in ora, inter Maleam promontorium, & Nanpliam in ſeptentrionem, (Vide Epidaurus) *Malvaſia*. *Lib. Conc.*

¶ Monemugium, *Monemugi* ſeu *Mohenemugi*, regnum Africæ, in Æthiopia inferiori, quod aliter *Nimeamaie* dicitur; eſtque peramplum, ab Euro & Euro Auſtro Regi Macoco eſt conterminum. Ejus ditio latiſſimè patet, crediturque extendi ad limites regnorum Mombazæ, Quiloæ, Soffalæ, & Moſambici, teſte Iſaaco Voſſio. Sed de ejus urbibus & provinciis non conſtat apud Europæos, cum ex iis pauci huc uſque pervenerint.

Monetium, *Manſpurg*, vel *Monſpurg*, teſte Lazio, oppidum Japodum, in Carniola regione & Comitatu Cilienſi, à Labaco 12. leucis in Boream. *Strab.*

¶ Monſortium Amalrici, *Monfort l'Amaury*, oppidum Galliæ, in provincia inſulæ Franciæ, in colle, 10. leucis a Lutetia in occaſum Drocas versùs, & 7. a Medunta in meridiem.

¶ Mongagnaba, *Mongaguabe*, fluvius Americæ, in Braſilia, in præfectura Paraibæ.

¶ Monluſſonium, *Monluçon*, urbs Galliæ, in Borbonienſi pro-

ſi provincia, ad Carim; fluvium, in limite Bituricenſi, & 4. leucis à confinio Alverniæ inferioris in Boream, & 13. à Molino in occaſum.

¶ Monicoga, *Schiermong* quibuſdam, inſula Belgii, in ora Friſiæ occidentalis, vix 5. mill. paſſ. à continenti, & paulò plùs ab Amelandia inſula in ortum.

¶ Monſia, *Monſia*, inſula eſt Africæ, in Oceano Æthiopico, & in ora Zanguebaris regionis, versùs Quiloam urbem, 40. mill. ab ora.

¶ Monmiralium; *Monmirail*, oppidum Galliæ, in Bria provincia, ad Morinum majorem fluvium, & in limite Campaniæ propriæ. 4. leucis diſtat à Caſtro Theodorici in meridiem, & 12. à Meldis in ortum.

¶ Monmiralium, *Monmirail*, oppidum Galliæ, in Pertico tractu, in colle, & in ipſo limite Cenomanenſis provinciæ. Diſtat 11. leucis à Cenomano in ortum, & 6. à Vindocino in ſeptentrionem.

¶ Monmorenciacum, *Monmorency*, oppidum Galliæ, in regiuncula Francia propriè dicta, in colle, 4. leucis à Lutetia in Boream; eſtque Ducatu titulo nobilitatum. Hinc vallis adjacens & fertiliſſima nomen habet.

Veti Inſ. Monobrica, *Monbriga*, oppidum olim Hiſpaniæ Beticæ, nunc pagus, teſte Cluſio. Sed mihi videtur eſſe oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis, in Aragonia, vulgò *Monebriga*, ad Salonem fluvium, à Bilbili 5. leucis, Cæſaranguſtam versùs 16.

Strab. Ptol. Steph. Monœcus portus, *Monaco*, oppidum Liguriæ, cum portu & arce firmiſſima, in ſaxo. (cujus Princeps & dominus neminem ſuperiorem agnoſcit, licèt ſub protectione Regis Franciæ præſidium illius in arcem admiſerit) inter Albintemelium ad ortum 10. & Nicæam ad occaſum 7. mill. paſſ. Ejus meminit Virgilius libro 6. Æneidos:

Aggeribus ſocer Alpinis, atque arce Monœci
Deſcendens.

¶ Monœcus portus ſeu Herculis Monœci portus, *Monaco* incolis, *Mourgues* Gallis, oppidum eſt parvum, ſed munitum, cum palatio Principis è gente Grimalda, in ora maris Liguſtici, eſtque fere inſertum in Comitatu Niceenſi, cum *Montone* & *Rocobruna* oppidulis, quæ etiam ſubſunt eidem Principi. Vide Herculis Monœci portus. Ibi incipiunt Alpes maritimæ.

Ptol. Monogloſſum, *Mangalor*, teſte Nigro, urbs Indiæ citerioris maritima, in regno Narſingæ.

Strab. Plin. Monoleus, lacus Æthiopiæ, ex quo Aſtaboras fluvius, teſte Strabone, effluit.

¶ Monomotapa, *Monomotapa*, regnum Africæ peramplum, in parte auſtrali Æthiopiæ interioris, inter Imperium Monemugi ad ſeptentrionem, & Cafreriam regionem ad meridiem; eſtque valdè extenſum: & in eo ſunt plurima regna vix nomine nota Europæis.

¶ Monomotapa, *Monomotapa*, urbs Africæ, regni cognominis caput, ad fluvium Spiritus ſancti, & versùs regionem Cafrorum ad ortum, 30. mill. paſs. diſtat ab ora Oceani Æthiopici.

Prov. Rom. Monopolis, *Monopoli*, urbs Apuliæ Peucetiæ littoralis, epiſc. ſub Archiep. Barenſi, inter Barium ad occaſum 30. & Brundiſium in ortum 40. mil. paſſ. proxima Egnatiæ urbi exſtinctæ, cui ſucceſſit.

¶ Monopolis, urbs nunc agri Bariani, in regno Neapolitano, & in ora maris Adriatici. 22. milliaribus diſtat à Bario in ortum, 40. à Brunduſio in Circium, & 25. à Taranto in ſeptentrionem.

¶ Mons Acutus, *Montaigu en Combraille*, oppidum Galliæ, in Borbonienſi provincia, & in Combralia tractu, juxta amnem Duplicem, in limite Alverniæ. 13. leucis diſtat à Claromonte in ſeptentrionem.

Prov. Rom. Mons Albanus, *Montauban*, urbs Aquitaniæ, epiſcop. ſub Archiep. Toloſano à Joanne XXII. Pontifice Maximo effecta, ad Tarnem fluvium præterfluentem, media inter Toloſam & Cadurcos 8. leucis, (*in Cadurcenſi provincia.*)

¶ Mons Albanus, *Montaluan*, oppidum Hiſpaniæ, in Aragonia, ad fluvium Martinum 9. leucis à Terulo in Cæciam Barbaſtrum versùs diſtans.

¶ Mons Albus, *Monblancq*, oppidum Hiſpaniæ, in Catalonia, Ducatus titulo clarum, ad amnem Francolinum 5. leucis à Tarracone in Boream.

Mons Alcinous, *Montalcino*, vel *Monte Alcino*, teſte Volaterrano, urbs Hetruriæ epiſc. ſub Archiep. Senenſi, inde 17. mil. paſs. non longè à via quæ Romam ducit; quæ & Mons Ilcinus dicitur, in colle.

¶ Mons Alfonſus, *Monte Alfonſo*, arx permunita Italiæ, in Ducatu Mutinenſi, in Carferoniana tractu, prope Caſtrum novum, in colle, ad Anſerem fluvium, ferè 22. milliaribus à Lucca in Boream, & 20. à Serezana in ortum, ad radices Apennini.

Mons Altus, *Montalto*, urbs Piceni, epiſcopalis recens à Sixto V. Pont. Max. ejus cive effecta, ſub Archiep. Firmano, inde 10. mill. paſſ. in meridiem, ab Aſculo 25. in occaſum diſtans.

¶ Mons Altus urbs eſt parva Piceni, in ditione Pontificia, in colle, juxta Monociam amnem, 12. milliar. à Fermo in auſtrum, & 8. ab Aſculo in Boream diſtans.

¶ Mons Aragonius, *Monte Aragon*, oppidulum Hiſpaniæ, in Aragonia, vix una leuca ab Oſca in ortum diſtans, cum inſigni cœnobio.

¶ Mons Argentarius, *Monte Argentaro*, in Tuſcia, in ora maris Tyrrheni. Vide Argentarius mons.

Mons Badonius. Vide Mons Solis.

¶ Mons Balmæus, *la ſainte Baume*, mons Galliæ in Provincia, ubi ſancta Magdalena per aliquot annos pœnitentiam egit; eſtque inter Aquas Sextias & Telonem, 6. leucis utrinque diſtans.

¶ Mons Belligardus, *Montbelliard*, Germanis *Montpelgard*, oppidum & Comitatus, Ducum è Uvirtembergenſi domo ſedes, ſub monte Vogeſo, prope Dubim fluvium, inter Alſatiam ad ortum & Comitatum Burgundiæ, ad occaſum, in Germania, proprio Comiti parens. 40. mill. paſſ. diſtat à Veſuntione in Cæciam, & 33. à Baſilea in occaſum.

Mons Bodius, *Montalboto*, teſte Blondo, oppidum amplum Umbriæ, in Ducatu Urbinate, à Senogallia 7. mil. paſſ. in meridiem, ab Æſio totidem in occaſum. *Anna Duc. Urb.*

Mons Bodius, *Monte Albodo*, caſtrum, eſt Marchiæ Anconitanæ, in ditione Pontificia, vix 3. milliar. à limite Ducatus Urbini.

Mons Briſiacus, *Briſac*, oppidum Germaniæ ſuperioris, ad Rhenum fluvium, in Alſatia, ferè medium inter Baſileam ad meridiem & Argentoratum in Boream 7. leucis plùs minus diſſitum, (*urbs eſt permunita. Vide Briſacum.*) *Ant.*

¶ Mons Candidus, *Monte Canigo*, mons Galliæ Narbonenſis, & Pyrenæorum ramus, in Comitatu Ruſcinonenſi. Vide Candidus.

¶ Mons Caſſinus, oppidum regni Neapolitani, & in provincia Terræ Laboris, *Monte Caſſino*. Vide Caſſinum.

¶ Mons Ceniſius, *le mont Cenis*, mons Sabaudiæ, pars Alpium, & in ipſo limite Pedemontii. Vide Ceniſius.

¶ Mons Ceſius, *Calemberg*, mons Germaniæ, in Auſtria inferiori. Vide Ceſius mons.

¶ Mons Chriſti; *Monte Chriſto*, mons eſt excelſus Italiæ, in mari Tyrrheno, totam ferè inſululam cognominem complectens, cum una aut altera turri tantùm, ferè inter Planaſiam ad occaſum & Igilium ad ortum. Pendet ex agro Sanenſi, à quo 3. milliar. diſtat in meridiem; & ſubeſt magno Duci Hetruriæ. Aliàs Oglaſa dicta fuit inſula, teſte Cluverio, eratque ibi monaſterium celebre.

¶ Mons Ciminius, *Monte di Viterbo*, mons Italiæ, in ditione Pontificia, prope Viterbum. Vide Ciminius mons.

¶ Mons Corneti, *Moncornet*, oppidum eſt Galliæ, in Picardia provincia, & in tractu Tiraſcia, in limite Campaniæ, 10. leucis à Remis in Boream diſtans.

¶ Mons Deſiderii, ſeu Mondiderium, *Mondidier*, oppidum amplum Galliæ, in colle, in Picardia provincia, medium inter Ambianum & Compendium 7. leuc. diſtans, uti à Novioduno in occaſum.

Mons Doloroſus, poſteà ſterlingium, *Sterling*, oppidum Scotiæ, ad Fortheam fluvium, à Glaſquo & Dumblano urbibus 20. & 10. mill. Edimburgum in ortum versùs; in quo Reges coronari ſolebant. *Script. Scot.*

Mons Feretranus, *Monfeltro*, urbs Umbriæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Urbinate, inde 20. mill. paſſ. in occaſum recedens, in monte, cum arce ab omni hoſtili aggreſſione tutiſſima, Ducatus Urbinatis; quæ & Leopolis, *San Leo*, Feretrus Procopio. Hic potiùs regionis nomen eſt. *Anna Urb.*

¶ Mons Feretanus, *Monte Feltre*, regiuncula eſt Italiæ in Ducatu Urbinate & ditione Pontificia ad radices Apennini, juxta Ariminum fluvium & confinia Romandiolæ. Ejus caput eſt Leopolis ſeu Fanum S. Leonis urbs epiſc. in monte excelſo.

¶ Mons Ferratus, *Menferrato* Italis *Monferrat* Gallis, provincia Italiæ, Ducatus titulo clara, inter Mediolanenſem Ducatum ad ortum, & Pedemontium ad occaſum, ſub dominio Ducis Mantuæ. Ejus caput eſt Caſale, *Caſal* aliæ urbes ſunt Aquæ Srateliæ, *Acqui*, Nicea Palea, *Nizza della Paglia*, Alba, *Alba*, & Tridinum, *Trine*. Sed hæ duæ ultimæ parent Duci Sabaudiæ pace Claraſci confecta.

¶ Mons Flanquinus, *Montflanquin*, oppidum Galliæ, in Aquitania, & in Aginnenſi agro, ad amnem Ledum, 7. leucis ab Aginno in Boream Petrocorium verſùs.

¶ Mons Garganus, *le mont Gargan*, Italis *monte Gargano, ò di S. Angelo*, mons Italiæ in regno Neapolitano in mare Adriaticum excurrit, in cujus ora fuit Sipontum, urbs archiepiſcopalis, everſa, cui Monfredonia ad milliarium ſubſtituta. In monte verò oppidum S. Angeli hodie viſitur, ubi templum S. Michaeli dicatum; eſtque archiep. unita cum Manfredonienſi per Alexandrum III. Papam. Vide Garganus.

Mons Genebra, *Mont Geneure*, mons Galliæ, in Delphinatu, & pars Alpium, in confinio Italiæ, ad Druentiæ fluvii fontes. Vide Genebra & Cottiæ Alpes.

Scrip. Brit. Mons Gomericus, *Montgommery*, oppidum Alblonis, in Wallia, ad Sabrinam fluvium, à Salopia 12. mill.

Mons Gomericus oppidum eſt Vvalliç Borealis, Comitatus cognominis caput, 2. milliar. à Sabrina fluvio diſtans, 18. mill. paſſ. à Salopia in Africum, & 30. ab Hereſordia in Boream.

¶ Mons Hulini, *Menthulin*, arx munita Galliæ, in Picardia, & Bolonienſi tractu, 3. leucis à Bolonia in ortum Tervanam verſùs, aliàs contra Hiſpanos excitata.

¶ Mons Leo, *Monte Leone*, urbs epiſcopalis regni Neapolitani, in Calabria ulteriori, alias Vibo Valentia. Vide ibi.

¶ Mons Limarii, *Mentelimar*, urbs eſt Galliæ, in Delphinatu, ad radices collis, 2. mill. paſſ. à Rhodano fluvio, & ferè 7. à Valentia in meridiem, uti 4. à Fano S. Pauli in ſeptentrionem. Dicitur etiam mons Æmarorum.

Prov. Rom. Mons Maranus, *Monte Marano*, urbs Hirpinorum, epiſc. ſub Archiep. Beneventano, inde 18. mill. paſſ. Nuſcum verſùs 6. (*in provincia Principatus Ulterioris, in regno Neapolitano.*)

¶ Mons martiani, *Mont de Marſan*, oppidum eſt Galliæ, in Aquitania, ad amnem *Mideu*, agri Martiani caput, 5. leucis diſtans ab Aturo in Boream Burdegalam verſùs.

¶ Mons Medius, ſeu Maledictus quibuſdam, *Monmedy*, urbs parva Belgii, ſed permunita, in colle, in Ducatu Luxemburgenſi, ad Carum fluvium. Diſtat 7. leucis à Virduno in Boream, & ferè 3. à Stenæo in ortum. Capta fuit anno 1657. à Gallis, quibus poſtea remanſit pace ad Pyrenæos.

¶ Mons Morillonis, *Mont Morillon*, oppidum Galliæ, in Pictavenſi provincia, ad Vartempam fluvium, 8. leucis à Pictavio in Eurum verſùs Marchiam.

¶ Mons Olimpus, *Mont Olimpe*, arx munita Galliæ, in Campania provincia, juxta Carolopolim, & ad Moſam fluvium, recens excitata, in colle.

Mons Oruinus, *Monervino*, urbs Apuliæ epiſc. Vide Minervinum, in Minervium.

Mons Peluſius, & aliis Piloſus, *Monte Peloſo*, urbs Lucaniæ epiſc. ſub Archiep. Acherontino (tametſi hodie ab ejus juriſdictione exempta) inter Acherontiam, & Meteolam 10. mill. paſſ. à Gravina 6. quot à Tricarico, à Potentia 18.

¶ Mons Peluſus urbs eſt parva regni Neap. in provincia Baſilicata, uno aut altero mill. à Bradano fluvio diſtans, inter Acherontiam ad occaſum, & Mateolam, atq; Gravinam ad ortum, in limite agri Bariani.

Script. Gall. Mons Peſſulus & Peſſulanus, *Mompellier*, & *Montpellier*, quaſi mons puellarum, urbs ex primis Galliæ Narbonenſis, ac Occitaniæ regionis poſt Toloſam primaria, epiſcopalis, quæ Magalonenſi ſucceſſit, & accademia, inter Nemauſum ad ortum & Narbonem, ad occaſum 14. leucis.

¶ Mons Peſſulanus, *Montpellier*, urbs eſt Galliæ, in Occitania inferiori, epiſcop. ſub Archiepiſcopo Narbonenſi, Accademia ſtudio Medicinæ clara, juxta amnem *Lez*. Arcem habet munitam; vixque una leuca diſtat à ſtagno Magalonenſi, in colle, & 2. ab ora maris mediterranei, 7. leucis à Nemauſo in occaſum, & 25. à Narbone in ortum.

Mons Phyſcon, *Monte Fiaſcon*, urbs Hetruriæ, in monte Volſinio lacui imminenti, epiſ. ab Urbano V. Pont. Max. ſede epiſcopali donata, inter Volſinios, & Viterbium 8. mill. paſſ. vino celebris. Epiſcopatus illius, & Cornuetanus hoc tempore juncti ſunt. Cat.

¶ Mons Phyſcon, *Monte Fiaſcone*, urbs eſt parva, & oblonga Hetruriæ, in provincia Patrimonii S. Petri, & in ditione Pontificia, 8. mill. à Viterbo in occaſum, & 20. à Cornueto in Boream.

¶ Mons Pici, *Mont de Pice*, ſeu *de Teyda*, aliis *le Pic de Teneriffe*, mons eſt altiſſimus totius Africæ, in Teneriffa inſula, una ex Canariis, in mari Atlantico, & verſùs oram regni Marochii.

Mons Politianus, *Monte Pulciano*, urbs Hetruriæ epiſcopalis, ab Archiepiſcopi juriſdictione immunis, in provincia Senenſi, à Senis 28. mill. paſſ. Cluſium verſùs 12. Prov. Rom.

¶ Mons Politianus, *Monte Pulciano*, urbs eſt parva Hetruriæ, juxta Clanim paludem, in colle aſpero, ſub dominio magni Ducis, & in confinio dit. Pontificiæ. 28. milliaribus diſtat à Peruſia in occaſum, uti à Senis in Eurum.

Mons Regalis, *Monreale*, urbs Siciliæ archiepiſcopalis, apud Panormum, in monte, inde 4. mill. paſſ. tantùm diſtans, à Gulielmo II. Siciliæ Rege baſilica auguſtiſſimè extructa, & ampliſſimis redditibus ditata, eòque curante ſede archiepiſcopali à Lucio III. Pontifice Maximo exornata. Mons Regalis etiam urbs epiſcopalis Liguriæ in Pedemontano Principatu. Vide mons Vici.

Mons Regis, *der Vogel*, teſte Lazio, locus inter Carnos & Noricos, intra Alpes Julias. T. Dia.

Mons Regius, *Konigſberg*, urbs Sarmatiæ Europææ, in Boruſſis, Pruſſiæ (quæ Ducalis appellatur) caput, accademia, & emporium celeberrimum, à Gedano Pruſſiæ regiæ urbe primaria ad 25. leucas Polonicas in Boream recedens.

¶ Mons Regius, *Konigsberg*, urbs eſt ampla regni Poloniæ, in Pruſſia Ducali, ad Pregelam fluvium, ubi in ſinum *Friſch Haff* ſe exonerat. Arcem habet munitam; ſubeſtq; dominio Electoris Brandeburgici. 25. leucis Polonicis à Gedano in ortum diſtat, totidem à Memelio in meridiem, & 4. ab ora maris Baltici. Vide Regiomons.

¶ Mons Regius, *Montreal* oppidum eſt Americæ ſeptentrionalis, in nova Francia, in inſula fluvii S. Laurentii. 150. mill. à Quebeco in occaſum, ſub dominio Francorum, & ſatis cultum à paucis annis.

¶ Mons Ricardi, *Montrichard*, oppidum Galliæ, ad Carim fluvium, in provincia Turonenſi, & in limite Bleſenſi 12. leucis à Cæſaroduno in ortum, & 6. à Bleſis in meridiem diſtat,

Mons Roſarum, ſeu Roſarum mons, vulgò *Montros*, & *Montroſe* Camdeno, pagus Scotiæ cum cœnobio monachorum numero & ſanctitate celebri. Vide Celurca.

¶ Mons Roſarum, nunc *Montroſse*, oppidulum eſt Scotiæ Borealis, in Anguſia Comitatu, cum portu in ora maris Germanici. 10. mill. diſtat à Brechinia in ortum, & 25. ab Andreapoli in Cæciam. Marchionem habuit hiſce ultimis temporibus percelebrem, & Regi ſuo fideliſſimum.

¶ Mons Roſeus, ſeu Roſulus, *Monteroſi*, oppidulum Italiæ, in provincia Patrimonii, & medium inter Romam & Viterbum, 20. milliaribus utrinque diſtans, in ditione Pontificia, & pendet in ſpiritualibus ab Abbate Trium Fontium, propè Romam.

Mons Sacer, *Monte di Tiveli*, mons Latii, Tiburi urbi imminens.

¶ Mons S. Adriani, *Monte de S. Adrian*, mons excelſus Hiſpaniæ, inter Ipuſcoam & Navarram extenſus ab ortu in occaſum.

¶ Mons S. Gertrudis, *S. Gertruydenberg*, oppidum permunitum Belgii, in Hollandia & in limite Brabantiæ. Vide Gertrudoberga.

¶ Mons S. Gothardi, *Mont S. Gothard*, pars Alpium in Helvetiis. Vide Adula Mons.

¶ Mons S. Michaelis, *mont S. Michel*, mons Galliæ, in Normannia, dictus in periculo maris, quia una leuca à littore diſtat, juxta oſtia Lerræ fluvii, & 4. leucis diſtat ab Abrincis in occaſum Maclovium verſùs. Arcem habet & oppidulum.

¶ Mons S. Vvinoci, ſeu Vinociberga, *Bergues S. Vinox*, ſeu *Bergues* ſimpliciter, urbs eſt Belgii, in Comitatu Flandriæ, ad Colmam amnem, una leuca à Dunquerca & ab ora Oceani in meridiem. Pluries capta fuit hiſce ultimis temporibus, & tandem Francici juris effecta eſt

pace

pace ad Aquiſgranum ſancita , cum toto tractu adjacente.

Ant. Mons Seleuci, locus Galliæ Narbonenſis, in Delphinatu, inter Vapingum urbem 23. & Lucum oppidum 26. mill. paſſ. occurrens ex Itinerario Antonini.

¶ Mons Seleuci quibuſdam eſt *Montmaur*, oppidulum Delphinatus, intra montes, 10. milliaribus à Vapingo in occaſum Lucum verſus, à quo 20. mill. paſſ. diſtat in ortum.

¶ Mons Serratus, *Montſerrat*, mons Hiſpaniæ, in Catalonia excelſus, propè Rubricatum fluvium, devotione erga Beatam Virginem percelebris, vix una leuca à Minoriſſa in meridiem, & 9. à Barcinone in Circium diſtans.

P. Di. Mons Silicis, *Monſelice*, aliis *Monte Selice*, oppidum Venetiæ, in agro Patavino, apud Medoacum fluvium minorem, amplum, inter Patavium 10. & Ateſte 5. mill. paſſ.

¶ Mons Sinai, vulgò *mont Sinal*, in Arabia. Habet inſigne monaſterium, in quo 60. Calojeri, ſeu Monachi ad minus verſantur, aſſervantque oſſa S. Catherinæ Virg. Olim Epiſcopum habuit Petraceuſi Archiepiſc. ſuffraganeum. Vide Sinai.

Script. Brit. Mons Solis, Aquæ calidæ, mons Badonicus & Badonia, demum Bathonia, urbs Albionis, in Anglia, epiſcopalis ſub Archiepiſc. Cantuarienſi, inter Sarisburiam & Briſtolium ad 20. mill.

¶ Mons Solis, nunc Bathonia, *Bathe*, urbs eſt Somerſetenſis Comitatus ad Avonium fluvium, 7. mil. ſupra Briſtolium in ortum, & 30. à Sarisburia in Circium diſtans.

¶ Mons Thabor, mons Judææ, Chriſti transfiguratione clarus. Olim Epiſcopum habuit & cœnobium Benedictinorum. Vide Thabor.

Baxvit. S. Ma. Mons Titanus, *San Marino*, oppidum Galliæ Togatæ, in Romandiola, apud Ariminum, inde 10. mill. paſſ. Vide Marinum.

¶ Monſtrolium, *Montreuil*, urbs eſt munita Galliæ, in Picardia provincia, ad Quentiam fluvium, vix 3. leucis ab ora maris Britannici. Dicitur à quibuſdam Monaſteriolum. Arcem habet munitam; eſtque in limite Arteſiæ, 9. leucis diſtans ab Abavilla in ſeptent. & octo à Bolonia in meridiem circiter.

¶ Mons Tuniatus, *Montaniata*, mons Hetruriæ, in agro Senenſi, ex pluribus aliis montibus conſtans, verſus confinia ditionis Pontificiæ, inter Suanam, Radicofanum, & fontes floræ fluvii.

Trad. antiq. Mons Vici, *Mondovi*, urbs Liguriæ epiſcopalis, in monte, apud vicum pagum, unde ei nomen ſub Archiepiſc. Taurinenſi, inde in meridiem 34. mill. paſſ. Savonam verſùs 36. ab Aquis Statiellis 33 in occaſum, quæ & Mons Regalis in Pedemontano Principatu. In Monte Vici ætate noſtra erat accademia, quæ nunc Taurini eſt.

¶ Mons Vici, *Mondovì*, urbs eſt munita Pedemontii, ad radices Apennini montis, & verſùs Liguriam, 2. mill. à Tanaro fluvio, 28. ab Aquis Statiellis, 18. ab Alba in meridiem, & 15. à Cuneo in ortum diſſita.

¶ Mons Virginis, *Monte Vergine*, oppidum regni Neapolitani, in provincia Principatus ulterioris, inter Nolam & Beneventum, in quo monte inſigne monaſterium conſtruxit S. Guillelmus, Ordinis Mon-Virginei ſic dicti fundator.

Prov. Rom. Mons viridis, *Monte Verde*, urbs Hirpinorum, in Apuliæ confinio, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Compſano, licèt epiſcopatui Cannenſi & Archiepiſcopatui Nazareno copulatus ſit, inter Melphiam & Laquedoniam 6. mill. paſſ.

¶ Mons Viridis urbecula eſt regni Neap. in Principatu ulteriori, ad Aufidum fluvium, & in limite Capitaniatæ, & Baſilicatæ, 13. mill. à Compſa in ortum, & totidem ab Acherontia in Circium.

Montes clariores apud veteres, quorum explicationem vide ſuis locis:

Acroceraunii & Acroceraunia, *Monti della Chimera* Epiri.
Ætna, *Mongibello*, Siciliæ.
Almus, *Arpatarro*, Pannoniæ inferioris.
Amanus, *Monte Nero*, Syriæ.
Antilibanus, *Abellinas*, Cœleſyriæ.
Apenninus, *Apennino*, Italiæ.
Argeus, *Monte di Sauſtia*, Cappadociæ.
Athos, *Monte Santo*, Macedoniæ.
Atlas, *Idaacal*, Mauritaniæ Tingitanæ.
Bagous, *Coibocaran*, Drangianæ & Ariæ.
Bepyrrus, *Bonprus*, Indiæ ulterioris.
Bermius, *Meſſo*, Macedoniæ.
Callidromus, *di Livadia*, Epiri apud Achajam.
Calpe, *Gibraltar*, Hiſpaniæ, Herculis columna.
Candavia, *Canovia*, Macedoniæ.
Caſius, *Liſon*, Phœnicis. Alter Palæſtinæ.
Caucaſus, *Cocas*, Iberiæ & Albaniæ. Alter Indiæ.
Cemmenus. Vide Gebenna.
Ceraunii, idem Acroceraunii & Caucaſo.
Chimæra, Lyciæ ignivomus.
Choatras, *Cabuſio*, Parthiæ.
Cithæron, *Monte di ſtives*, Bœotiæ.
Citorus vel Cytorum, *Monte di Famaſtro*, Paphlagoniæ.
Coronus, *Baſateſ*, vel *Baſaraſ*, Parthiæ & Hyrcaniæ.
Cragus, Licyæ, *li ſette Cavi*.
Cybele, Phrygiæ magnæ.
Cyllene, Arcadiæ, altiſſimus.
Dicte & Dictæus, *Laſthi*, Cretæ.
Dindymus, & Dindyma, *Germain*, Phrygiæ magnæ.
Elephas, *Felles*, Æthiopiæ.
Emodus, *Mogbali*, Scythiæ & Indiæ.
Erymanthus, (*Dimizana*,) Arcadiæ.
Eryx, *Monte di S. Giuliano*, Siciliæ.
Falernus, *Falerno*, Campaniæ.
Garganus, *Gargano*, Apuliæ.
Gebenna, qui & Cemmenus, *de Auvergne*, Galliæ.
(*Gebenna mons, nunc* les montagnes des Sevennes, *ſeu* les Sevennes *vulgò*.)
Grampius, *Granzebain*, Scotiæ.
Hæmus, *BalKan*, Thraciæ.
Helicon, *Eialia*, Bœotiæ.
Horminius, *di Caſtamena*, Bithyniæ.
Hyperborei, Sarmatiæ Aſiaticæ, (*Cameni poias*.)
Ida, *Ida*, Phrygiæ. Alter Cretæ, *Pſiloriti*, & *Pſiloteri*.
Idubeda, *Sierra d'Atienza*, & *di monte Strella*, in Luſitania.
Imamus, *Altay*, Scythiæ.
Iſmarus & Iſmara Thraciæ, *di Polyſtilo*.
Iura & Iuraſſus, *Ioux*, & *Iurat*, Sequanorum.
Libanus, *Libano*, Phœniciæ.
Lunæ montes, *Bed*, Aethiopiæ trans æquatorem.
Mænalus & Mænala, Arcadiæ.
Marianus, *Sierra Morena*, Hiſpaniæ.
Maſdroranus, *Chitelinr*, Parthiæ & Ariæ.
Maſſicus, *Monte Maſſo*, Campaniæ.
Nebrodes, *Madonia*, Siciliæ.
Niphates, *Curdo*, Armeniæ majoris & Meſopotamiæ
Nyſa, Indiæ citerioris.
Oeta, *Banina*, Theſſaliæ, ſeu Phthiotidis.
Olympus, *Lacha*, Theſſaliæ; Myſiæ, *Anatolaidag*; Lyciæ, & Cypri.
Oroſpeda, *Sierra de Mollina & de Alcaraz*, Hiſpaniæ Tarraconenſis.
Oſſa, *Olira*, Theſſaliæ.
Othrys, *Delacha*, Phthiotidis.
Pangæus, *Gaſtagna*, Thraciæ.
Pariedrus & Paryadris, *Leprus*, Armeniæ majoris.
Parnaſus & Parnaſſus, *Liacura*, Phocidis.
Paropamiſus, *Calchiſtan*, Aſiæ.
Pelios, *Petras*, Theſſaliæ.
Pindus, *Mezzovo*, Epiri, & Theſſaliæ.
Pylei & Pylæ, *Monte Amara*, Aethiopiæ.
Pyrene & Pyrenæus mons, *les Pirenèes*, Hiſpaniæ.
Rhodope & *Valiza*, Thraciæ.
Riphæi, Sarmatiæ. (*Boglovvy*.)
Romaricus, *Remiremont*, Galliæ Belgicæ, (eſt nomen caſtri, vel oppidi. Vide ſuo loco.)
Scardus, *Monte Nero*, Macedoniæ. Aliis *Krans*.
Semanthini, *Idiſa*, inter Sinas & Seres.
Soractes, qui et Faliſcorum, *di S. Oreſte*.
Sudeti, *Fiechtelberg*, Germaniæ.
Sypilus et Sipylus, *Siropino*, Lydiæ.
Tænarus, *di Maina*, Laconicæ.
Taurus, Aſiæ, variè nominatur.
Taygetus, *Mittena*, Laconiæ.
Tetricus, *Monte di S. Giovanni*, Umbriæ.
Tmolus, *Tomalitze*, Lydiæ.
Veſevus et Veſuvius, *Monte di Somma*, Campaniæ.
Veſulus, *Monviſo*, Galliæ Subalpinæ.
Vogelus, *Vauge*, Galliæ Belgicæ.

Zagrus, *Adilbegian*, Mediæ.

Zametus, *Zimas*, Arabiæ felicis.

¶ Monferrantium, *Monferrant*, urbs Galliæ, in Alvernia. Vix uno milliari diſtat a Claromonte, & 2. leucis ab Elaveri fluvio in occaſum, in tractu Limania dicto 25. à Lugduno in occaſum.

¶ Montgomerienſis Comitatus, *Montgomeryshire*, provincia eſt Vualliæ Borealis, cum oppido præcipuo cognomine, inter Comitatus Salopiam ad ortum, Merviniam, & Cardiganiam in occaſum, & Radnoriam ad meridiem.

¶ Monmelianum, *Montmelian*, arx munitiſſima Sabaudiæ, in rupe, cum oppido adjacente & ponte ligneo, ad Iſaram fluvium, in confinio provinciæ Delphinatus. 3. leucis diſtat à Camberiaco in auſtrum, vix autem 2. ab arce Barrana.

¶ Monpenſierium, *Monpenſier*, oppidum Galliæ, in Alvernia, in colle & in limite Borbonienſis provinciæ, Ducatus titulo inſignitum. 7. leucis diſtat a Claromonte in Boream Molinum versùs.

Ant. Montana, *Admind*, teſte Lazio, pagus Norici, in Stiria apud Anilum fluvium & Aniſipontem pagum, proximus Rhotemæ oppido, ab eo leuca 1. in Boream.

Bibl. Montana Judææ, locus Palæſtinæ, in quo Zacharias & Eliſabeth D. Joannis Bapt. parentes habitabant, ab Hieroſolymis 8. mil. paſs. in auſtrum recedens.

¶ Montargium, *Montargis*, urbs Galliæ lepida, in provincia Inſulæ Franciæ, & in Vaſtinio tractu, ad Lupiam fluvium, 25. leucis à Lutetia in auſtrum. Caſtrum habet antiquum. 18. leucis diſtat ab Aureliis in ortum.

¶ Montenſis ſeu Bergenſis Ducatus, *Duché de mons*, ſeu *de Berg*, provincia Germaniæ, in circulo Vveſtphaliæ, juxta Rhenum fluvium, ſub dominio Ducis Neoburgenſis, cui obvenit, ex hæreditate Juliacenſi. Ejus primaria eſt Duſſeldorpium; eſtque inter Marchiæ Comitatum ad ortum, & ditionem Colonienſem ad occaſum.

Script. Belg. Montes, *Mons*, urbs Belgii, Hannoniæ primaria, ad Hanam fluvium ſubterfluentem, à Valencenis altera regionis urbe præcipua 7. leucis, inter Duacum ad occaſ. & Namurcum ad ortum 11. à Bruxellis 10.

¶ Montes Acuti, ſeu Terra montium acutorum, *Spitzberg*, regio recens detecta multò ſupra Norvegiam in Boream extenſa, ubi altitudo Poli Arctici eſt 80. graduum circiter; eſtque versùs Gronelandiam. Sed an ſit pars ipſius, ſeu inſula, aut continens, neſciunt qui illas oras luſtrarunt. In duas partes dividitur à quibuſdam, nempè in Spitzbergam propriam, quæ ad occaſum, & in novam Friſiam, *nevv Friesland*, quæ ad ortum. Vide Spitzberga.

Diod. Sic. Montes Aerii, *Montiſori*, teſte Fazello, montes Siciliæ excelſi, apud Capitium oppidum, ex quibus Himera in occaſum, Gelas in meridiem, & Terias in ortum flumina profluunt, præcipua in Sicilia, (*eorum pars editiſſima* Monte Artelino *dicitur*.)

¶ Montes Aſturiæ, *Montes de las Aſturias*, montes Hiſpaniæ, inter Aſturiam & regnum Legionenſe, ab ortu in occaſum extenſi per 20. leucas.

¶ Montes Leænæ, ſeu mons Leonis, *Sierra Liona* Luſitanis, *Montagne des Lions* Gallis. Vide Leonis mons.

¶ Montes Nivoſi ſeu Andes, *Sierra Neuada ò los Andes*, montes Americæ meridionalis, in Peruvia, à meridie in ſeptentrionem extenſi. Vide Andes.

Montes S. Martini, *Sierras de S. Martin*, Hiſpanis, montes Americæ ſeptentrionalis, in nova Hiſpania, & provincia Guaxaca, in ora ſinus Mexicani.

Montes urbis Romæ, ex Petro Victore.

Aventinus, *Monte di S. Sabina*, à ſacra æde in eo conſtructa, Tiberi imminens, à porta Trigemina incipiens, ab aliiſque prorsùs diſcretus.

Cœlius, *S. Gio. Laterano*, à baſilica Lateranenſi denominatus, apud portam Latinam.

Eſquiliæ & Exquiliæ, *di S. Maria maggiore*, & *di S. Pietro in vincola*, ab ædibus ſacris in eo ſitis.

Janiculus, *S. Pietro in Montorio*, ubi etiam ſacra ædes S. Honophrii.

Palatinus, *Palazzo maggiore*, Tarpejo attiguus.

Pincius, *S. Trinita del Monte*, ſic à ſacra æde in eo conſtructa nominatus.

Quirinalis, *Monte Cavallo*, ubi palatium Pontificium, æſtivo tempore à Pontificibus habitatum, ſic ab equorum ſtatuis, quæ ibi viſuntur dictus.

Tarpejus, qui & Capitolinus, ubi Capitolium, *Campidoglio*, Curia & Senatus, dum hic Magiſtratus ſtaret.

Vaticanus, *il Vaticano*, ubi ædes Pontificis, & S. Petri baſilica.

Viminalis, ubi ſacræ ædes S. Laurentii in Paliſperna, & S. Pudentianæ.

Monſonium, *Moncaon*, oppidulum munitum Hiſpaniæ, in Portugalla, ad Minium fluvium, è regione Gallæciæ, plures tentatum a Caſtellanis irrito conatu 4. leucis diſtat à Tyde in ortum; eſtq; in provincia inter Minium, & Durium dicta.

¶ Montia, *Monza*, oppidum Italiæ, in Ducatu Mediolanenſi, ad Lambrum fluvium. Vide Modoetia.

¶ Montiniacum, *Montignac*, oppidum Galliæ, in Aquitania, & in Petrocoricenſi provincia, ad Vezeram fluvium, ferè 7. leucis à Petrocorio in ortum Tutelam versùs, & 4. à Sarlato in ſeptentrionem diſtans.

¶ Montiniacum Regium, *Montigny le Roy*, oppidum Galliæ, in Campania provincia & Baſſiniaco tractu, ad Moſam fluvium, & propè ejus fontes, 6. leucis à Lingonibus in Cæciam, & 7. à Calvomonte in ortum.

Montio, *Moncon*, urbs munita Aragoniæ, in colle, ad Cincam fluvium, 2. leucis infra Barbaſtrum in meridiem, 6. ab Ilerda in Circium, & 5. à Fraga in Boream. Expugnata fuit anno 1643. à Gallis, & poſteà ab Hiſpanis recepta.

Montorium, *Montoire*, oppidum Galliæ, in Vindocinenſi tractu, ad Ladum fluvium, in confinio Cenomanenſis provinciæ, 4. leucis infra Vindocinum in occaſum, & 9. ab Ambacia in ſeptentrionem.

Montunates, *Albicia*, teſte Gaudentio Merula, oppid. ſeu pagus Inſubriæ Galerato proximus, inter Mediol. & lacum Verbanum, à Mediolano 24. mill. paſſ.

¶ Monumethenſis Comitatus, *Monmoutshire*, provincia eſt Angliæ, in limite Vualliæ, cujus caput Monumethia inter Gloceſtriam ad ortum, & Glamorganiam ad occaſum; fuitque alias pars Vualliæ meridionalis.

¶ Monumethia, *Monmouth*, urbs eſt Angliæ, Monumethenſis provinciæ primaria, ad Vvagam amnem, in ipſo confinio Herefordiæ provinciæ, & Gloceſtriæ, & 14. milliaribus Anglicis ab utraque urbe cognomine, uti 10. ab æſtuario Sobrinæ, 22. autem à Briſtolio in Boream.

* Mopſia, regio Atticæ, ſic dicti à Mopſo Rege, teſte Strabone. De quo Virg. in ecloga 8.

Mopſo Niſa datur.

Hinc Mopſopii populi & Mopſopia regio, Ovidius 5. Metamorphoſeon:

Mopſopium juvenem ſacros agitare jugales.

(* Vel, ut alii codices & Stephanus, Mopſopia à Mopſopo Rege.

Moptuum, Mopſius tumulus Livio, collis & oppidum Theſſaliæ erat inter Tempe & Lariſſam urbem. *Strab.*

Moptueſtia, Mopſis Plinio, Mamilla Glycæ, *Malmiſtra*, urbs Ciliciæ Archiep. ſub Patriarcha Antiocheno, ad Pyramum fluvium, in mediterraneis. Vide Mamiſtra. Alias *Mebſeſe*, etiam appellatur. *Steph. Strab. Ptol.*

Mora, *Villa de Mori*, oppidum Corſicæ extinctum, in ora Boreali, apud Opinum oppidum, inde 4. mill. paſſ. in ortum, à Baſtia 12. ferè Centurinum versùs; licèt ſitus apud Ptolemæum non congruat. *Ptol.*

Moradunum, *Vverben*, oppidum Galliæ Belgicæ, cum cœnobio, ad Roram fluvium, in Ducatu Juliacenſi. *Anna. Fran.*

Moraſthi, vicus Judææ apud Eleutheropolim, ſeu Hebron, patria Michææ Prophetæ. *Bibl.*

¶ Moratum, *Morat*, oppidum Helvetiorum, Germanis *Murten*, ad lacum cognominem, ubi victus ab Helvetiis Carolus Burgundiæ Dux ultimus. 2. leucis diſtat à Friburgo in ſeptentrionem, & 3. à Berna in occaſum.

Moravia, regio Germaniæ, inter Bohemiam & Hungariam, ſic à Mora fluvio dicta: in qua Quadi & Marcomanni populi. Ejus urbes clariores, Olomucium, epiſcop. & regionis caput, Brina, Igla, & Sana, ſive Snoima. De ea ſic in libro Itinerarii 5.

Hinc Moravinus ager pluvium converſus ad auſtrum,
Marcomanos pingui ſub regione fovet.
Hic Igla cum Dejo tum dum emittuntur ad Iſtrum,
Et Mora quæ genti nomina clara dedit.

¶ Moravia, *Mahren* incolis, *Moravie* Gallis, provincia eſt

eſt Germaniæ, & pars regni Bohemiæ, inter Sileſiam ad ortum, & Boream, Bohemiam propriam ad occaſum, & Auſtriam cum Hungaria ad auſtrum, ſub dominio Imperatoris Regis Bohemiæ. Ibi aliàs Quadi populi; & ferè in duas partes dividitur Moravo fluvio. Ejus urbes præcipuæ ſunt Olomutium, *Olmutz*, Bruna, *Brin*, Iglava, *Iglavv*, & Znaima, *Znaim*.

¶ Moravia, *Muray*, provincia ampla Scotiæ Borealis, ab oriente in occidentem extenſa, cujus caput Elgia, ſeu Elginum; eſtque inter Roſſiam & Loquabriam ad occaſum, Badenotiam ad auſtrum, Buchaniam ad ortum, & Oceanum Germanicum ad Boream.

¶ Moravus, qui & Marus aliis, fluvius Germaniæ, *die Marh* Germanis, *Moravva* Slavis, Moraviam provinciam ſecat, & in Danubium fluvium cadit ex adverſo oppidi *Haynburg*, in Auſtria inferiori, 5. milliarib. Germanicis infra Viennam Poſonium versùs. Oritur autem in ipſo limite Bohemiæ, juxta oppidum *Altſtat*, & Olomutium rigat.

¶ Moravus, *Morave*, fluvius Mœſiæ, in Servia regione, à quibuſdam Margus ſeu Margis antiquis dictus. Oritur in limite Macedoniæ, versùs fontes Orphei; & plurimis auctus fluviis, in Iſtrum labitur infra Senderinum, & 80. milliar. infra Taurunum in ortum. Sed Moravus, ſeu Morava fluvius duplex eſt: alter major & Bulgariæ, qui in Danubium influit: alter minor Serviæ, qui in majorem ſe exonerat teſte Ioanne Lucio.

¶ Morbihanum, *le Morbihan*, portus capaciſſimus Galliæ, in ora Auſtrali minoris Britanniæ, propè Dariorigum Venetorum, & ad Oceanum Aquitanicum, ferè 7. leucis à Portu Ludovici.

Li. No. Morbium, *Moreſby*, teſte Camdeno, oppidum Albionis, in Anglia, in Cumbria regione ad occaſum.

Morbium, oppidum Brigantum, nunc eſt vicus *Moreſby* dictus, in Cumbria provincia, in ora maris Hibernici, 3. mill. Anglicis à Verkintonio in meridiem.

Script. Rhet. Morbonium, *Morbegno*, oppidum Rhætorum, ad Adduam fluvium, in valle Tellina, inter lacum Larium 8. & Sondrium oppidum in Cæciam 16. mill. paſſ. Arci Fontanæ, proximum.

Scrip. Brit. Morda, *Morſe*, fluvius Albionis, in Wallia, apud Salopiam urbem, in Sabrinam influens.

¶ Mordiæum, Piſidiæ urbs Stephano, quam poſteà Apolloniam dictam ſcribit.

¶ Morduvæ, *Morduates*, populi Moſcoviæ, versùs Rham fluvium; ſatis extenſi, inter Czeremiſſos Nagornos ad ortum & Volodimeriam ad occaſum, ubi vaſtæ occurrunt ſylvæ.

¶ Moretum, *Moret*, oppidulum Galliæ, in Præfectura Inſulæ Franciæ, & in Vaſtinio agro, ad Lupiam fluvium, qui paulò poſt cadit in Sequanam. 15. leucis diſtat à Lutetia in meridiem.

Strab. Diod. Morgantium, Murgantia Livio, Morgentia Silio, *Murgo*, teſte Fazello, oppidum Siciliæ exciſum, in ora, apud Taurum promontorium, inter illud & oſtia Simethi, a Leontinis, 5. mill. paſſ. à Catina 20. in auſtrum. Populi Murgentini Ciceroni, & Plinio. Silius lib. 14.

Sederunt, non frondoſis Morgentia campis.

Proc. Steph. Morgentia, & Morgetia, & Morgentium, *S. Georgio*, teſte Barrio, oppidum Brutiorum amplum, in Calabria ulteriore, apud Apenninum montem inter Poliſtinam 2. & Oppidum 6. mill. a Terra nova 8. ab Altano oppido exciſo 3. ab Hieracio 12. in Circium.

¶ Morgetes populi ab Oenotris pulſi, in Siciliam trajecerunt, teſte Strabone. Horum meminit etiam Halicarnaſſeus.

Plin. Morgus, *l'Orco*, fluvius Salaſſorum, apud Clavaſium oppidum Taurinorum in Padum decurrens. Fortè Orgus apud Plinium legendum eſt.

Joſep. Moria, poſteà Syon ſeu Sion, (utroque enim modo ſcribitur) etiam vulgò *Sion*, mons Iudææ notiſſimus, apud Hieruſalem, in quo Abraham Iſaac filium immolare iuſſus eſt, teſte Divo Hieronymo.

Ptol. Moricambe, *Bay of Cardronock*, teſte Camdeno, æſtus & fluvius Albionis, in ora occidua, in Comitatu Cumbaiæ, inter Itunam & Beliſamam amnes.

¶ Moricambe *Baye de Cardronock* Gallis, æſtuarium eſt parvum, ad oſtia amnis *Vvampul*, in parte Boreali Cumbriæ provinciæ, & juxta Itunæ æſtuarium, vix 4. milliaribus Scoticis à confinio Scotiæ, ſed longè à Beliſama æſtuario in ſeptentrionem, Speedo teſte.

Ant. Moridunum, *Seaton* Camdeno, oppidum Albionis, in * Wallia. Aliis eſt idem Mariduno; & aliis *Somerton* oppidum eſſe videtur. (* In Comitatu Devonienſi, apud oſtia Axæ fluvii.)

Morimaruſa, mare Septentrionale, quod Scythiam alluit, vulgò etiam *Mare Settentrionale*. Plin.

Morini, populi Belgii, quorum urbs olim epiſcopalis Tarvanna, *Terovanne*, vel *Terovenne*, ſub Archiepiſcopo Remenſi, nunc à Carolo V. Imperatore exciſa, jacens, in Picardiæ & Arteſiæ confinio: cui in epiſcopatu ſucceſſit Audomarenſis urbs, ad 3. leucas diſtans, & Bononia 9. in occaſum, & Hypræ urbs Flandrica; ſicque ex uno tres epiſcopatus orti. Virgilius libro 8. Æneidos: Caſ. & al.

Extremique hominum Morini, Rhenuſque bicornis.

¶ Morini populi fuere Galliæ Belgicæ, in eo tractu ubi nunc pars occidentalis Flandriæ, inter Legiam fluvium, & Oceanum Germanicum, pars Boreali Arteſiæ, & Comitatus Bononienſis & Guinenſis, ſeu aliter ubi Diœceſes Bolonienſis in Picardia, Audomarenſis in Arteſia, & Iprenſis in Flandria. Eorum caput erat Tervanna, *Terovanne*, urbs aliàs ampla & permunita, in Arteſia, ad Legiam, nunc in ruinis jacens. Eorum urbes aliæ erant Geſſoriacum, Iccius Portus, Caſtellum & Hedena. Grudii autem populi Centrones, Gorduni, & Oromanſaci ſub Morinis complectebantur.

Moriſſena, regio Daciæ, in Hungariæ confinio, per quam Maryſſus fluvius decurrit, ubi Cenadium, urbs epiſcop. *Chonad*, vel *Choniad*. Ejus ſit mentio in vita S. Gerardi Epiſcopi. Script. Hung.

¶ Moriſſena, ſeu Moroſſena, tractus Hungariæ ſuperioris, per quem Maryſus fluvius decurrit, à quo urbs Morſenes 2. milliaribus Germanicis versùs orientem diſtat, inter Cybinium ad ortum & Cenadium ad occaſum, cujus ſedes Moriſſena anteà dicta fuit; eſtque Tranſylvaniæ confinio.

Moritania, *Mortaign*, teſte Froardo, locus, ſeu monumentum in Belgio, in Flandriæ & Hannoniæ confinio, ad Scaldim fluv. Eſt & oppid. Galliæ Celticæ, in Comit. Perticenſi præcipuum, in monte, inter Druides, ſive Drocum oppid. Carnutum 15. & Belliſmum oppid. ejuſdem Comitatus 3. leucis, quod & Mauritania dicitur. Vide ibi. Anna. Fland.

¶ Moritania, *Mortagne*, pagus eſt amplus Flandriæ, in Tornacenſi territorio, & aliàs munitus, ad Scaldim, ubi recipit Scarpam fluvium, in confinio Hannoniæ, & 2. leucis à Tornaco in meridiem Valentianas versùs. Moritania autem ſeu Mortania, *Mortagne*, oppidum eſt amplum Galliæ Lugdunenſis in provincia Perticenſi, vix 2. leucis à confinio Normanniæ 17. à Carnuto in occaſum, 20. ab Alenconio in ortum, & 8. à Sagio in Eurum.

¶ Moritonium, *Mortagne*, oppid. Galliæ, in Pictavenſi prov. ad Separam Nannetenſem, in limite Andegavenſis tractus. Diſtat 9. leuc. à Nannetis in ort. hybernum, & 10. ab Andegavo in meridiem, vixque 3. à limite Britanniæ. Scrip. Gall.

Moritonium, *Mortain*, teſte Cænali, oppid. ampl. Galliæ Celticæ, in Neuſtria, ſeu Normannia regione, Baiocenſi urbi prox. ad 5. leucas diſtans, à Viria oppido 6. in Boream.

¶ Moritonium, *Mortain*, oppidum eſt Normanniæ inferioris, vix 2. leucis à Cenomanenſi provincia, 5. à Vira in meridiem 7. à Meduana, in Boream, & 8. ab Abrinco in ortum, ſed 18. ferè à Bajocis in meridiem.

Morius, fluvius Bœotiæ, circa Thurium montem.

¶ Morlæum, ſeu Mons relaxus quibuſdam, *Morlaix*, urbs Galliæ, in Britannia minori, ad amnem cognominem, cum portu in ora Boreali provinciæ, vix 2. leucis à mari Britannico dicto, 4. à Fano S. Pauli, & 11. à Trecorio in Africum. Pinta.

Moro, *Almourol*, vel *Mouraon*, teſte Vaſconcello, oppidum Luſitaniæ, in regno Portugallico, apud Anam fluvium, inter Oliventiam & Mauram oppida 6. leucis. Strab.

* Morœca, *Miranda*, teſte Moletio, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis, in Cantabris, ad Iberum fluvium, ex quo *Miranda de Ebro* nominatur, ad alterius Mirandæ diſcrimen, inter Viroveſcam 8. & Victoriam 6. leucis, à Dominicopoli 5. (* Seldeni manuſcriptum habet *Mopixa*.) Ptol.

¶ Moroeca, oppidum Cantabrorum, nunc vicus Caſtellæ veteris, *Villa Diego* quibuſdam, ad fontes Piſoracæ fluvii. Aliis eſt *Fuentibre*, ad fontes Iberi fluvii, longè a Miranda oppido in occaſum.

¶ Moroſegi; Vardulorum oppidum, in Hiſpania apud Plinium.

Mortaria & Mortarium, *Mortara*, oppidum Laumellinæ regionis, in territorio Ticinenſi, amplum, inter Papiam 25. & Vercellas 15. mill. paſſ. anteà Bella ſylva, poſtea ſic, ob cædem Longobardorum ab exercitu Caroli magni factam, quando, Deſiderio Rege capto, regnum ipſorum finem accepit, dictum; Acerris, ſive Achæris, vulgò *Acere*, antiquo caſtro proximum ad 3. mill. paſſ.

¶ Mortaria, *Mortare*, Gallis, oppidum eſt probè munitum Ducatus Mediolanenſis, Laumellinæ regiunculæ caput, ad amnem Gognam, vix 4. milliaribus a Viglebano in Africum, & 10. à Novaria in Eurum. Captum fuit anno 1658. à Gallis ſub Duce Mutinenſi, ſed poſteà redditum Hiſpanis pace ad Pyrenæos ſancita.

Pauſ. Mortuum mare. Vide Aſphaltis lacus.

Morvinum, locus Galliæ, quod an exſtet, & qui vocatur, nondum didici.

¶ Morundia, *le Morvant*, tractus Galliæ, in Ducatu Burgundiæ, inter tractus Alexienſem, Auguſtodunenſem, & Divionenſem. Sed ejus periere limites. Satis eſt montuoſus; ſed in eo nulla urbs magni momenti.

Moſa, *la Meuſe* Gallis, *la Moſa* Italis, *Maeſe* Belgis, fluvius maximus Galliæ Belgicæ, ex Vogeſo monte in finibus Cingonum oriens, atque per Belgicam longo tractu in Boream decurrens, Rhenoque in Batavis junctus, ad Dordracum urbem Batavorum Oceano Germanico exceptus, multis irrigatis urbibus & oppidis. Cujus ſic meminit Sidonius Apollinaris in Panegyrio Majoriano:

Rhenus, Arar, Rhodanus, Moſa, Matrona, Sequana, Ledus.

Caſ. Tac. Plin. & al. ¶ Moſa fluvius oritur in Campania provincia, juxta pagum *Meuſe* dictum, 5. leucis ab Andomatuno Lingonum in ortum; inde per Lotharingiam, & Barrenſem Ducatum fluens, ibi Novum Caſtrum, Valculerium, Commercium, Fanum S. Michaelis, Virodunum, Stenæumque rigat. Hinc per Campaniam iterum labitur ad Moſomum; & auctus Caro, Cedanum, Macerias, Carolopolim, Caſtrumque Reginaldi rigat: Deinde in Belgium tendens, ibi juxta Carolomontium & Dinantium labitur, poſtea ad Namurcum recipit Sabim, uti ad Leodium Vrtam fluvium. Tandem rigatis Trajecto ad Moſam dicto, Ruremunda, Venloa, Gravia, aliiſque, recipit Vahalim in Hollandia, & infra Dordracum, in Oceanum ſe exonerat.

Moſæus, Meſeus, Ammiano *Triticiri* Ortelio, ex tabulis aliis *Tiriciri*, & aliis *Macuſ*, fluvius Suſianæ regionis, in ſinum Perſicum fluens.

¶ Moſambica, *Moſambique*, urbs Africæ, in Zanguebaria regione, in inſula parva littori annexa, ad oſtia fluvii cognominis, in ora Oceani Æthiopici, cum arce munita & portu celebri, ſub dominio Luſitanorum, media ferè inter Quiloam ad Boream, & Soffalam ad auſtrum, & 270. mill. paſſ. à proximiori, ora Delfinæ, ſeu Madagaſcariæ inſulæ in occaſum. Ei adiacent inſulæ S. Georgii & S. Jacobi & in ejus viciniis fluvius Mocambus in Oceacum ſe exonerat.

Ptol. Mosburgum, caſtrum Norici, in Carinthia, ad lacum *Verdſee* Lazio, everſum, inter Vacorium, ſeu Villacum, & Clagenfurtum.

¶ Moſcha, ſeu Moſcua, *Moſcovv*, urbs Europæ perampla, emporium celebre, & caput Imperii Moſchorum, ad Moſchum fluvium in qua magnus Dux Moſcoviæ reſidere ſolet. Creſcit in dies; ſed pro majori parte fœdo conflagravit incendio anno 1668. Arx eſt in ea perampla magni Ducis, quem incolæ *Czar*, ideſt, Imperatorem vocant, cum valido præſidio. Domus autem ſunt ligneæ omnes; Diſtat urbs ipſa 140. mill. paſſ. à confinio Poloniæ in ortum, uti 240. a Novogardia parva in Africum, & 370. à Novogardia magna in Eurum. Caput eſt Ducatus, ſeu provinciæ Moſcoviæ dictæ; ibique Moſcha fluvius recipit Jayuſam. Forma eſt penè rotunda ædificata, & dividitur in quatuor partes, quæ ſingulæ ſuis muris cinctæ ſunt. Intima pars, ſeu meditullium urbis appellatur *Kitaygorod*. Huic proximè adiacet Caſtellum regium, *Kremlenagrod* dictum. Pars quæ ab oriente, ſeptentrione, & occidente has cingit, *Tzargorod* dicitur, ideſt, Cæſarea civitas. Pars quæ has extra circumcingit, *Skorod* vocatur; eratque aliàs hæc urbs amplior, antequam à Tartaris Precopenſibus anno 1572 penè tota flamma deleretur.

d'Iin. Mel. Moſchi populi Aſiæ, circa Caſpium mare, teſte Mela, incolentes; ſed, teſte Plinio, circa Phaſidis fontes, ubi & montes Moſchici. Horum regio hodie *Moſcovia*, longè hinc diſtans in Boream, Moſchia Straboni, olim in Colchis, quòd hi populi ſuis finibus egreſſi, quæ nunc *Moſcovia* dicitur regionem occuparunt, & incoluerunt, nomine illi ſuo impertito, ipſique *Moſcoviti* Italis dicuntur: quorum regia urbs Moſcha *Moskovv*, à Cracovia Polon. regia, 260. leucis in Cæciam recedit, Lucan. lib. 3.

Heniochi, ſævique affinis Sarmata Moſchis.

Moſchi, & Moſci paſſim apud ſcriptores leguntur. Horum inter alios meminit Sidonius Apollinaris in panegyrico Aviro ubi ait:

Sauromatam tecto, ac Moſcum, ſolitoſque cruentum Lac potare Getas,

¶ Moſchi populi fuere Aſiæ, in Colchide & in limite Iberiæ, ubi nunc pars orientalis Minrgreliæ; ſed longè diverſi, & diſtantes à Moſcovia. Horum meminit Strabo, & eos a Cneio Pompejo ſubiugatos ſcribit Plutarchus.

Moſchius, *Morava* Lazio & aliis, fluvius Myſiæ ſuperioris, ex Orbelo monte in Danubium fluens. Sed aliis, præſertim Cornelio Sceppero, *Lym*, fluvius finitimus eſſe videtur.

¶ Moſchius fluvius Mœſiæ ſuperioris. Aliis eſt *Ibar*, fluvius in Servia regione. Ptol.

Moſcius, mons magnæ Græciæ, apud Scyllacium urbem, nunc ex ea nominatus.

¶ Moſcovia, & Moſchovia ſeu Ruſſia alba, *la Moſcovie*, ſeu etiam *la Ruſſie blanche*, regio eſt ex præcipuis Europæ verſus ſeptentrionem, & ampliſſima, ubi aliàs maxima pars Sarmatiæ Europææ, cum aliqua parte Aſiaticæ. Nunc etiam Ruſſia magna dicitur, *la grande Ruſſie*. Terminatur à ſeptentrione mari Concreto, ab ortu dividitur a Tartaria magna Peiſida, Obio & Iaicio fluviis, à meridie Tanai minore, vulgò *Donetz*, Deſna, & Pſola, à quibus ſeparatur à Tartaria minori, et ab occaſu Boriſthene et Narva fluviis, quibus dividitur a Poloniæ regno. Ejus longitudo ſumma inter promontorium Litarmin & Pſolæ confluentem ad oppidum Czircaſſium, implet milliaria Germanica 380. latitudo verò inter *Corelonborg* oppidum in confinio Finlandiæ, & Obium fluvium, juxta oppidum *Lepin*, eſt 300. milliarium, teſte Cluverio. Dividitur in quatuor præcipuas partes, nempè in Moſcoviam occidentalem ſeu præcipuam, Moſcoviam orientalem, Tartariam Moſcoviticam, & Lapponiam Moſcoviticam: ſub quibus ſunt 40. provinciæ circiter, quæ plerumque a præcipuis urbibus denominantur; & iis nunc addi poſſunt Smolenſcenſis & Severienſis Ducatus, qui antea erant juris Polonici. Totius ragionis primaria urbs eſt Moſcua ſeu Moſcha. Notandum autem eſt partes Boreales, & Orientales Moſcoviæ non eſſe ſatis cultas & incolis frequentes pro provinciarum amplitudine. Moſcovia nomen habet ab urbe Moſcua, non à Moſcis populis ultra mare Euxinum, Colchis finitimis; in iiſque regionibus Ruſſi rerum potiti ſunt à Roxolanis, fortè deflexo paululùm nomine oriundi; atque eorum Principes ad Varagos originem referunt gentem tranſmarinam, ut ipſorum Annales teſtantur, qui Imperii ſedem primò Novogardiæ deinde Kioviæ, ac poſtremo Volodimiriæ habuerunt, antequam Moſcoviam ſeu Moſcuam transferretur.

¶ Moſcovia, *Moſcovie*, provincia eſt Ruſſiæ magnæ, quæ ab ea Moſcovia dicitur à recentioribus. Terminatur à ſeptentrione Roſtovia & Suſdalia provinciis, ab oriente Rhezania, ab occidente Bielkia, et à meridie Vorotina: Et ejus caput eſt Moſcua ſeu Moſcha, ſedes magni Ducis Moſcoviæ.

(*Moſcoviæ provinciæ, & partes:*

Aſtracanum regnum, royaume d'Aſtracan.
Biela Ozera, Ducatus, Biela Ozera.
Bielkia Ducatus, Bielki.
Bulgaria regnum, royaume de Bulgar.
Cargapolia, Cargapol.
Caſanum regnum, royaume de Caſan.
Condora, Condora.
Czeremiſſi Logovi, les Czeremiſſes Logovvoi.
Czeremiſſi Nagorni, les Czeremiſſes Nagornoi.
Duina, Duvina.
Jaroſlavia Ducatus, Jeroſlavv.
Jugra ſive Jubra, Juhorski.
Lapponia Grandvicenſis, Bellamoreskoi Leporie.

Lap-

Lapponia maritima, MourmanskoyLeporie.
Lapponia Terſe, Terskoy Leporie.
Loppia, Lopie.
Lucomoria, Lucomorie.
Mordnva populi, les Morduates.
Moſcovia Ducatus, Moſcovie.
Novogardia inferioris Ducatus, Niſi Novogorod.
Novogardia magnæ Ducatus, Novogorod Veliki.
Obdora, Obdora.
Permia, Permiki.
Petzora, Petzora.
Pleſcovia Ducatus, Pleskovv.
Pola, Pole.
Roſchovia Ducatus, Reſchovv.
Rhezania Ducatus, Rezan.
Roſtovia Ducatus, Roſtovv.
Samoieda populi, les Samoiedes.
Siberia, Siberie.
Suſdalia Ducatus, Suſdal.
Tingoeſi populi, les Tiogoeſes.
Tuveria Ducatus, Tuver.
Viatka, Viatka.
Vkrania, Okraioa.
Velodimoria, Wolodlmer.
Vologda, Vvologda.
Verotina, Vorotin.
Vſtiuga, Ouſtiouga.

(*Moſcoviæ urbes præcipuæ*:

Arcangelopolis, l'Arcangel.
Aſtracanum, Aſtracan.
Biela Ozera, Biela Ozera.
Bielha, Bielha.
Cargapolia, Carhapol.
Cazanum, Cazan.
Coluga, Coluga.
Columna, Colomna.
Corela, Corela.
Demitriovia, Demitrioff.
Drogobuſcum, Drogobuſck.
Duina, Dvvina.
Iaroslavia, Iaroslavv.
Kola, Kola.
Ladoga, Ladoga.
Moſcha, Moſcovv, *regionis caput*.
Novogardia inferior, Niſi Novogorod.
Novogardia magna, Novogorod Velikir.
Papinogroda, Papinogorod.
Pereslavia, Pereslavv.
Permia, Permaveliki.
Petzora, Petzora.
Pleſcovia, Pleskovv.
Potivolium, Potivol.
Reſcovia, Reſchovv.
Rhezana, Rezan.
Roſtovia, Roſtovv.
Slaboda, Slaboda.
Sratovia, Soratof.
Suſdalia, Suſdal.
Toboſca, Toboll.
Toropetia, Toropetz.
Tuveria, Tuver.
Vaſiligroda, Vaſiligorod.
Viatka, Viatka.
Vielkiluchia, Vielkiluki.
Volocza, Volockz.
Velogda, Vologda.
Volodimoria, Vvolodimer.
Vorotinum, Vorotin.
Tac. *Vſtiuga*, Ouſtioug.)
Anſ. ¶ Noſcus ſeu Moſcha, *Moſka*, fluvius Ruſſiæ albæ, ſeu Moſcoviæ. Oritur in Tuverenſi provincia, 70. milliaribus Ruſcicis ſupra Moſaiſcum, à quo ad Metropolim Moſcuam 90. milliaria ſimilia ſunt, 6. autem milliaribus ſupra Moſaiſcum navigabilis eſſe incipit. Hinc Moſcuam urbem rigat & dividit; atque infra Columnam in Occam ſe exonerat.

Moſella, Obrincus Ptolemeo, Moſula Floro, *Moſelle* Gallis, *Moeſel* Germanis, flumen Galliæ Belgicæ, per Auſtraſiam, ſeu Lotharingiam, & per fines Trevirenſium in Rhenum ad Confluentes urbem, multis acceptis amnibus, delabens. Fontes ab Araris fontibus 10. leucis diſtant: quo in ſpatio Lucius Veturius Romanus foſſam efficere conatus eſt, ut in Oceanum brevior eſſet navigatio. De ea Auſonius edyl. 10.

Salve magne parens frugumque virumque, Moſella.

¶ Moſelia fluvius oritur in Lotharingia, ex monte Vogeſo, paulò ſupra vicum *Buſſans* dictum, in limite Alſatiæ & Comitatus Burgundiæ; deinde per Lotharingiam fluens, ibi Romaricum montem, Spinalium, et Tullum rigat; hinc auctus Murta, juxta Muſſi pontem labitur, uti ad Divodurum, ubi recipit Sellam; poſtea Theodonis villam Belgii urbem rigat, atque Trevirim; tandem Rheno miſcetur ad Confluentes.

Moſini, populi Sarmatiæ. Vide Moſyni. Tibullius lib. 4. carmin. 1.

Quaque Hebrus, Tanaiſque Getas rigat, atque * *Moſinos*.
(* Alii codices habet *Magynos*.)

Moſomagum, pagus Trevirenſium. Vide Nivomagum. De eo in vita S. Lupi Epiſcopi.

Moſomum, *Pont à Menſon*, oppidum amplum Galliæ Belgicæ, in Lotharingia; ad Moſam fluvium, inter Virodunum & Medcriacum, à Viroduno 12. leucis in Scrипt. Boream, & Sedanum versùs, a Meſeriaco 7. à Rhemis Belg. verò (in cujus diœceſi eſt) 18. in ortum, Accademia, vbi Lib. Ieſuitæ ſcholam celebrem habent. Conc.

¶ Moſomum, *Mouſon*, urbs eſt munita Galliæ, in Campania provincia, ad Moſam fluvium, in confinio Ducatus Luxemburgici, media inter Sedanum ad Boream, & Stenæum, ad auſtrum 3. leucis diſtans, 11. a Viroduno in ſeptentrionem, & 12. à Retelio in ortum. Pluries obſeſſa fuit hiſce ultimis temporibus, nunc tamen in dies reſtauratur. Sed 21. leuca diſtat in Circium, à Muſſiponte, *Pont à Mouſſen*, oppido Lotharingiæ, ad Moſellam. De quo vide Muſſipons.

* Moſon, oppidum Galatiæ, *Aricanda* Nigro. Forte Mizinum Antonino (* in Seldeni manuſcripto *Mooun*.)

Moſopia, oppidum Sarmatiæ, in Ponto. Vide Moſopius nomen gentis. De quo Ovidius libro 6. Metamorphoſeon:

Barbara * *Moſopios terrebant agmina muros.*

(* Mopſopios legendum, Athenarum ſcilicet muros Ptol. intelligendo.)

Moſſioi, populi Aſiæ minoris, in Myſia circa Pergamum urbem, quorum urbs in libro Conciliorum Moſyne, epiſcop. ſub Archiepiſcopo Hierapolitano Phrygiæ, Ovid. ut videtur.

¶ Moſſinus, Cariæ fluvius, in Aſia minori, teſte Plinio.

¶ Moſteni, Lydiæ urbs apud Ptolemæum. Plin.

Moſylon *Omgauli*, teſte Moletio, promontorium & emporium Æthiopiæ, ſub Ægypto, ad ſinum Avaliten, inter fauces ſinus Arabici & Aromata. Moſſylicus Plinio.

Moſyni, Moſynœci Xenophonti, Diodoro, & aliis, populi Cappadociæ, ad Pontum Euxinum, inter Cytorum & Ceraſuntem urbes longo tractu incolentes, Tibarenis finitimi, Moſſonychi Valerio Flacco lib. 5. (in quibuſdam codicibus.) Vide Macrones. Sed Moſyni, teſte Mela, oram Euxini incolunt ultra Carambim promontorium, qui à Moſynœcis videntur eſſe diverſi, inter quos & Chalybes á Xenophonte locatur. Sunt & Moſyni in Sarmatia, Getis finitimi. Tibullus lib. 4. Ptol. carm. 1.

Quaque Hebrus, Tanaiſque Getas rigat, atque Moſynes.
Ubi Moſinos alii Codices habent. Vide ibi. Moſtyni gemino ſſ. apud Dionyſium lib. de ſitu orbis leguntur: & al.
Moſſynique, domos prabent quois lignea tecta, Plin.
Turribus arboreis habitantes, unde vocantur.

* Motene, Otene, Plinio, *Exechia*, teſte Caſtaldo, Armeniæ majoris regio, apud Cyrum flumen. (* in manuſcripto Seld. *Touiri*.)

Motenum, *Pruck an der Leyte* Simlero, oppidum Pannoniæ ſuperioris, in Auſtria, apud Hungariæ limites, Ptol. à Vienna 4. leucis in meridem, quod & Loytæpons Latino recenti dicitur. Sed Lazio *Marix* pagus eſt ejuſdem tractus.

¶ Motenum ſeu Mutenum, oppidum aliàs Pannoniæ Ant. ſuperioris, quod, Cluverio teſte, eſt Caſtellum *Mozen* propè Danubium fluvium, in Auſtria inferiori.

¶ Motira, *Motir*, inſula parva Aſiæ, in Oceano Indico & una ex Moluccis ſtrictè ſumptis, ſub dominio Hollandorum. Dicitur à quibuſdam Timor; eſtque inter inſulas Tidorum ad Boream & Machianum

ad auſtrum. Vix 18. mill. paſſ. ab ora occidentali Giloli inſulæ diſtat. *Ital.*

Motuca, *Modica, vel Motica*, urbs Siciliæ, in ora Auſtrali, à Siculo 5. mill. paſſ. in ortum. Populi Muticenſes Ciceroni.

¶ Motuca, nunc *Modica*, oppidum eſt amplum Siciliæ, in provincia ſeu valle Neetina, ad Motycanum fluvium, 20. mill. paſſ. diſtat à Pachyno promontorio in occaſum, & 5. ab ora maris Africi in Boream. Dictum fuit etiam Motyca a quibuſdam.

¶ Motula, *Motola*, urbs parva regni Neapolitani, in provincia Hydruntina, ad radices Apennini, et in confinio agri Bariani, epiſcopalis ſub Archiepiſc. Barenſi 7. milliaribus diſtat ab ora ſinus Tarentini in ſeptentrionem, 13. a Taranto in Circium, & 25. a Bario in meridiem. *Pauſ.*

Motya, oppidum Siciliæ, apud Pachynum promontorium, extinctum, (locus *S. Giovanni* ob ſacram ædem nominatur, teſte Fazello) ab Agrigentinis exciſum, Africanis incolis eiectis. Motya altera exciſa apud Hyccaram, inter illam et Panormum: locus nunc *Sferracavallo* nominatur; aliis *Porto Gallo*, a Panormo 18. mill. paſſ. in occaſum. *Diod.*

Steph. Motya tertia in Sicilia, in peninſula, apud Erycem montem, in ora occidentali, locus *Mundello* Ortelio dicitur ex Aretio.

¶ Motya tertia in Sicilia, ubi olim portus ſat tutus. Nunc *Iſola di S. Pantaleone* dicitur; eſtque in valle Mazaræ, inter Drepanum ad Boream & Lilybæum promontorium ad meridiem, contra Ægades inſulas.

Motychanus, *Xicli*, teſte Fazello, ſic ab oppido quod alluit, fluvius Siciliæ; per oram Auſtralem fluens, inter Motyam & Inycum, Siculum oppidum amplum interluens. *Ital.*

¶ Moura, *Moure* ſeu *Fort Naſſaw*, oppidum Africæ cum arce munita, in Guinea regione, & in ora maris Æthiopici, ſub dominio Hollandorum. Vide Arx Naſſovia.

¶ Mozambica, *Mozambique*, urbs Africæ. Vide Moſambica.

Miciſlavia, *Mſciſlaw*, urbs munita Poloniæ, in Lithuania, capta à Moſchis hiſce ultimis temporibus; cum aliàs ibi fuerint peſſimè accepti à Polonis ſub Sigiſmundo primo. Eſt in confinio Moſcoviæ 10 leucis Polonicis diſtat à Smolenſco in meridiem, & 18. à Mohilovia in ortum; eſtque juxta *Soſa* fluvium. *Sil.*

Muciallia, *Mugello*, teſte Celſo Cittadino, ager Florentinus, à Florentia 14. mill. paſſ. Bononiam verſus.

Mucræ, pagus Samnii, inter Fauces Caudinas & Bovianum. Silius Italicus lib. 8. *Ant.*

Qui Batulum Mucraſque colunt, Boviania quique.

Muenna, locus Galliæ Belgicæ, inter Durocottorum & Divodurum, in Campania, a Durocottoro 10. mill. paſſ. in ortum. Vbi Axuenna legit Marcus Velſerus. Vide ibi.

Mugilones, populi Germaniæ, quorum nomen torrens *Muhel* in Auſtria redolere videtur, teſte Lazio.

Strab. ¶ Mujacum, *Mulaco*, regnum Africæ, in Æthiopia ſuperiori, valdè extenſum, inter regna Macoci & Giringbombæ, teſte Iſaaco Voſſio.

¶ Muicheum, *Muicheu*, urbs ampla Imperii Sinarum, et ex præcipuis provinciæ Suchuenſis, propè fluvium Chiangum, & Hoanum lacum, teſte Martino Martinio.

¶ Mula, *Mul Yl*, inſula Scotiæ, ei adiacens ad occaſum, & Hebridum una, propè Lornam & Loquabriam provincias. Vide Maleos.

¶ Mulancum, *Meulan*, oppidum Galliæ, in provincia Inſulæ Franciæ, ad Sequanam fluvium cum ponte. Aliàs munitum fuit; diſtatque novem leucis à Lutetia Rothomagum verſùs, & tribus a Medunta.

Mulda, fluvius Bohemiæ, qui & Multavia, *Multaw*, per Budoviſſam & Pragam in Albim fluens. De quod lib. 5. Itineratii:

Per quas lativago flumine Mulda fluit.

Script. Germ. ¶ Mulda, fluvius Germaniæ, in Bohemia, *Muldaw* Germanis, & *Wltava* Bohemis. Oritur in ultimo limite Bohemiæ, ferè 5. milliaribus Germanicis à Paſſavia in Boream, et 3. infra Pragam. In Albim ſe exonerat juxta Melnicum oppidum.

¶ Mulhuſia, *Mulhauſen*, urbs Germaniæ, in Alſatia ſuperiori, ad Hellelum fluvium, Imperialis, & Helvetiis aggregata ab anno 1615, eſtque in Sundgovia inſerta. Diſtat tribus leucis à Ferretta in Boream uti à Baſilea in Circium & à Neoburgo in occaſum.

¶ Mulhuſia, urbs Germaniæ, in Thuringia, vulgo *Mulhauſen*; Imperialis & ſatis culta, ad radices montium, juxta amnem *Vnſtrutt*. Diſtat ferè 7. milliaribus Germanicis ab Erfordia in occaſum, & 4. ab Iſenaco in ſeptentrionem Northuſiam verſùs.

¶ Mulleraſium, *Mullerus*, oppidulum Germaniæ, in media Marchia Brandeburgica, in limite Luſatiæ inferioris, vix 2. milliaribus Germanicis a Francofurto, ad Oderam fluvium, & dimidio tantùm à Spreha fluvio. Hic anno 1669. ductum eſt incile juſſu Electoris Brandeburgici inter Oderam, & Spreham flumina, quo lintres ex Odera in Sprepham ducuntur; deindeque per Harvelam in Albim fluvium deſcendere poſſunt, & viciſſim.

¶ Multanum, *Multan*, urbs Indiæ, prov. cogn. caput, ad Indum fluv. media ferè inter Lahorium ad ortum & Candaharium ad occaſum, ſub dominio Magni Mogolis; ſuitque aliàs perampla & probè culta, nunc deficit.

Mulucha, oppidum Mauritaniæ Tingitanæ, ad Mulucham fluvium, ſeu Molnchath.

¶ Mulvia, *Mulvia*, fluvius Africæ, in Barbaria. Oritur ex Atlante monte; & auctus aliquot aliis fluminibus, regna Fezzæ & Telenſini ſeparat, deindeque in mare mediterraneum ſe exonerat. *Plin.*

Munda, fluvius Luſitaniæ. Vide Monda.

Munda, urbs Hiſpaniæ Bœticæ, apud Arundam urbem exciſa, adhuc *Munda*, teſtibus Morali, Cluſio, & aliis, dicta. Licèt, teſte Mariana, Munda vetus, *Ronda la veja* vel *Ronda la veja*, dicatur, ab Arunda 2. leucis, à Munda verò n ova 3. à Malaca 20. mill. paſſ. in colle, apud fluviolum. Hinc Pompejani à Cæſare cæſi ad 30000. peditum, & 5000. equitum. Lucanus lib. 1.

Vltima funeſta concurrunt prælia Munda.

Silius libro 3.

Et munda Æmathios Balis paritura dolores.

¶ Munda vel Vveiſſelmunda, *Weiſſelmund*, fortalitium Poloniæ, in Pruſſia Regia valdè munitum in Apice dextro oſtii, per quod Viſtula fluvius in mare Balticum ſe effundit; unde etiam Vveiſſelmunda, id eſt, *der mundt der Weichſel*, os Viſtulæ dicitur, & impedit quominus hoſtiles naves flumen ingrediantur. Propè & infra Gedanum ſedet.

¶ Munghoa, *Munghoa*, urbs Imperii Sinarum, in Junnana provincia, & propè lacum, teſte Martino Martinio.

Municipia Romana quædam fuere in Italia, quædam extra Italiam. (Municipes (juxta Aulum Gellium) ſunt Cives Romani ex municipiis, legibus ſuis & ſuo jure utentes, muneris tantùm cum pop. Ro. honorarii participes, a quo munere capeſſendo appellati videntur, nullis aliis neceſſitatibus, neque ulla populi Romani lege adſtricti. Coloniæ verò non veniunt extrinſecus in civitatem, nec ſuis radicibus nituntur; ſed ex civitate quaſi propagatæ ſunt & jura inſtitutaque omnia populi Romani, non ſui arbitrii habent.

Municipia Romana in Italia. † ſignum eſt interiiſſe:

Acerræ, in Campania, Livio.
Alatrium, in Latio, ex veteri inſcriptione.
Alliſa, in Samnio, ex veteri inſcriptione.
Ameria, in Vmbria, Ciceroni.
Anagnia, in Latio, Livio, Ciceroni.
Aquinum, in Latio, Livio, Ciceroni.
Aretium, in Hetruria, vetus inſcriptio.
Aricia, in Latio, Livio, Velleio, Feſto, & Gellio.
Arpinum, in Latio, Livio, Ciceroni.
Aſculum in Piceno, Ciceroni.
Aſſiſium, in Vmbria, ex veteri inſcriptione.
† Atella in Campania, ex veteri inſcriptione, Feſto.
Blera, in Hetruria, ex veteri inſcriptione.
Bononia, in Gallia Togata, ex Feſto.
Bovillæ, in Latio, ex Cicerone.
Cære, in Hetruria, ex veteri inſcript. Aulo Gellio.
Calenum, in Campania, Ciceroni.
Capena, in Hetruria, ex veteri inſcriptione.
Capua, in Campania, ex veteri inſcriptione.
† Caſinum, in Samnio, ex veteri inſcriptione.
† Caſventum, in Vmbria, ex veteri inſcriptione.
Cluſium, in Hetruria, ex veteri inſcriptione.
Cora, in Latio, ex veteri inſcriptione.
† Cumæ, in Campania, Livio & ex veteri inſcript.

Epo-

Eporedia, in Salaſſis, ex Tacito.
Ferentinum, in Latio, Livio.
Forentum, in Latio, Plinio.
† Formiæ, in Latio novo, Livio.
† Forum Flaminii, in Vmbria, ex veteri inſcript.
Forum Sempronii, in Vmbria, ex veteri inſcript.
Fundi, in Latio, Livio.
† Gabii, in Latio, Ciceroni.
Hiſpellum, in Vmbria, ex veteri inſcript.
Hydruntum, in Salentinis, ex veteri inſcriptione.
Interamna, in Latio, ex veteri inſcriptione.
† Lanuvium, Latio Livio, Ciceroni.
Larinum, in Frentanis, Ciceroni.
Lavici, in Latio, Ciceroni.
Luca, in Hetruria, Feſto.
Mediolanum, in Inſubria, Tacito.
Mevania, in Vmbria, vetus inſcriptio.
† Mevoniola, ibidem.
✠ Nahartes, in Vmbria, vetus inſcriptio.
Nepet, in Hetruria, Feſto.
Nola, in Campania, Feſto.
✠ Nomentum, in Sabinis Livio.
Novaria, in Inſubria, Tacito.
✠ Numana, in Piceno, ex veteri inſcriptione.
Ocriculum, in Vmbria, ex veteri inſcriptione.
✠ Pedum, in Latio, Livio.
Piſæ, in Hetruria, Feſto.
Placentia, in Gallia Togata, Feſto.
Præneſte, in Latio, Feſto.
Privernum, in Latio, Livio, & ex veteri inſcript.
Rhegium, in Brutiis, vetus inſcriptio.
Sæpinum, in Samnio, vetus inſcriptio.
Sarſina, in Aemilia, ex veteri inſcriptione.
✠ Scaptia, in Latio, Plinio.
Seguſium, in Taurinis, ex veteri inſcriptione.
✠ Sinveſſa, in Campania, ex veteri inſcriptione.
Sueſſa, in Campania, ex veteri inſcript.
† Sueſſula, in Campania, ex veteri inſcriptione.
Surrentum, in Picentibus, ex veteri inſcript.
Sutrium, in Hetruria, Feſto.
✠ Tarquinii, in Thuſcia, Ciceroni.
Tibur, in Latio, Feſto.
Tifernum, in Vmbria, ex veteri inſcriptione.
✠ Trebula, in Latio, Livio.
✠ Tuſculum, in Latio, Sexto Pompejo, Livio.
Vercellæ, in Inſubria, Tacito.
† Vindinum, in Vmbria, ex veteri inſcriptione.
Vrbinum, in Vmbria, ex veteri inſcriptione.

Municipiorum aliquot Italiæ apud veteres alius Catalogus:

Acerræ, Campaniæ.
Aletrium, Latii.
Alliſa, Samnii.
Ameria, Vmbriæ.
Anagnia, Latii.
Aretium, Hetruriæ.
Aricia, Latii.
Arpinum, Latii.
Aſculum, Piceni.
Aſiſium, Vmbriæ.
✠ Atella, Campaniæ.
Blera, Hetruriæ.
Cære, Hetruriæ.
Capena, Hetruriæ.
✠ Caſſinum, Samnii.
Cluſium, Hetruriæ.
† Cora, Latii. *Ant.*
✠ Cumæ, Campaniæ.
Eporedia, Galliæ Subalpinæ.
✠ Formiæ, Latii novi.
✠ Forum Flaminii, Vmbriæ.
Fundi, Latii novi.
✠ Gabii, Latii.
Hiſpellum, Vmbriæ.
Hydruntum, Salentinorum.
Interamna, Vmbriæ, vel Latii.
Labici, Latii.
✠ Lanuvium, Latii.
Larinum, Apuliæ. *P. Dia.*
✠ Mæcia, Latii.
Mediolanum, Inſubriæ.
Mevania, Vmbriæ.
Nepet, Hetruriæ.
Nola, Campaniæ.
† Nomentum, Sabinorum.
Novaria, Inſubriæ.
† Numana, Piceni.
† Pedum, Latii.
Privernum, Latii.
Rhegium, Brutiorum.
Sæpinum, Samnii.
✠ Scaptia, Latii.
Seguſium, Galliæ Subalpinæ.
Sueſſa, Campaniæ.
† Sueſſula, Campaniæ.
Surrentum, Picentinorum.
Tifernum, Vmbriæ.
† Trebula, Latii.
† Tuſculum, Latii.
Vercellæ, Inſubriæ, in confinio Galliæ Subalpinæ.
Vrbinum, Vmbriæ.

(Erant verò Præfecturæ oppida Italiæ, in quibus qui habitabant, nec ſuis legibus, ut municipes, vivebant, nec ullos de ſuo corpore magiſtratus creare poterant, ſicut coloni; ſed à magiſtratibus Romam miſſis regebantur.)

Præfecturæ Romanæ in Italia. (*Alterum catalogum vide in voce Præfectura.*)

Acerræ, in Campania, Sexto Pompeio.
Alliphæ, in Samnio.
Anagnia, in Latio.
Arpinum, in Latio.
† Atella, in Campania.
Atina, in Latio, Ciceroni.
Cære, in Thuſcia.
† Calatia, in Campania.
Calenum, ibidem, Ciceroni.
Capua, ibidem.
Caſilinum, ibidem.
✠ Caſinum, ibidem, Ciceroni.
Cora, in Latio, Ciceroni, Straboni.
✠ Coſſa, in Thuſcia, Ciceroni.
† Cumæ, in Campania.
† Formiæ, in Latio novo.
Fruſino, in Latio.
Fundi, in Latio.
✠ Linternum, in Campania.
Neapolis, ibidem, Ciceroni.
Nurſia in Vmbria.
Placentia, in Æmilia, Ciceroni.
Præneſte, in Latio, Ciceroni.
Puteoli, in Campania.
Reate, in Sabinis, Ciceroni.
† Saturnia, in Thuſcia.
Sora, in Latio, Ciceroni.
Sueſſa, in Campania, Ciceroni.
† Sueſſula, ibidem.
Tibur, in Latio, Ciceroni.
Venafrum, in Samnio.
Vulturnum, in Campania.

Hinc vides eaſdem urbes colonias fuiſſe, & municipia, & præfecturas; & aliàs conditionem mutaſſe, ex præfecturis colonias, vel municipia, vel ex coloniis municipia factas. Municipia extra Italiam plurima fuere, quæ colonias numero ſuperabant. *Ptol.*

Munitium, *Gottingen*, teſte Villanovano, urbs Germaniæ, in Haſſiæ Saxoniæque confinio, media inter Mundam ad meridiem & Eimbecam ad Boream 3. leucis, à Caſſella 5. Brunſvicum versùs 12.

¶ Munitium, oppidum Cattorum quibuſdam eſt Gottinga, *Gottingen*, urbs Saxoniæ inferioris, in Ducatu Brunſvicenſi, ad Leinam fluvium, in confinio Haſſiæ, 3. milliaribus Germanicis à Viſurgi in ortum, 4. ab Embeca in auſtrum, & 8. à Northuſia in occaſum diſtans.

¶ Munſterberga, *Munſterberg*, urbs Germaniæ, in Sileſia. Duci proprio paret cum regiuncula adjacente. Arcem habet ſplendidam, ad Olavum amnem, 7. milliaribus Germanicis diſtat ab Uratislavia in meridiem, & totidem ab Oppolia in occaſum Bohemiam versùs.

Munychia, portus Atticæ, Piræo proximus, inter illum ad occaſum & Sunium promontorium ad ortum, apud Iliſſi fluvii oſtium, nomen antiquum retinens. Ovidius lib. 2. Metamorph. *Xenop. Strab. & al.*

Munychioſque volans agros, gratamque Minervæ
Deſpectabat humum.

A Munycho Principe nomen habet, qui ibi templum Dia-

Dianæ exſtruxit, quæ propterea Munychia cognominata, Straboni & Plutarcho.

¶ Munychiatis, regio Arabiæ Petrææ, teſte Ptolemæo.

¶ Mura, *Muer*, fluvius Germaniæ. Fontes habet in ditione Salisburgenſi; deinde per Stiriam fluens, ibi Judenburgum, Pontem ad Muram dictum, & Græcium urbem amplam & provinciæ primariam, Rachelpurgum rigat; ac tandem Dravo miſcetur in ipſo limite Hungariæ.

Muranum, Summuranum Antonino, *Morano*, oppidum Lucaniæ, in Brutiorum confinio, in monte, apud ortum Sybaris fluvii & Caſtrovillarium, ab eo 4. mill. paſſ. licèt Gabriel Barrius ipſum Caſtrovillarium eſſe velit, inter Salernum ad occaſum 96. & Conſentiam in ortum 40. Hic Ortelius labitur, errore hoc oppidum Campaniæ longè hic diſtanti tribuens.

Vet. in. ¶ Muranum, oppidum Lucaniæ, nunc *Morano*, caſtrum Calabriæ citerioris, in confinio Baſilicatæ. Eſt intra Apenninum montem, 40. mill. paſſ. à Coſentia in Boream, & medium inter ſinum Tarentinum ad ortum, & mare Tyrrhenum ad occaſum, 16. milliaribus utrinque diſtans.

¶ Muranum, *Mouraon*, oppidum Hiſpaniæ, in Portugallia, juxta Anam fluvium; Quibuſdam eſt Moro. Vide ibi.

¶ Muratum, *Murat*, oppidum Galliæ, in Alvernia ſuperiori, ad radices Cantalii montis, juxta Alagnonem amnem. 3. leucis à Floriopoli in Circium diſtat.

¶ Muravia, *Muravv*, oppidum Germaniæ, in Stiria ſuperiori, ad Muram fluvium, in confinio ditionis Salisburgenſis, 6. milliaribus Germanicis à Judenburgo in occaſum, & 4. à limite Auſtriæ.

¶ Murbacum, *Murbach*, oppidum Germaniæ, in Alſatia ſuperiori, cujus Abbas loci dominus ſub clientela Regis Franciæ. 2. leucis diſtat à Vogeſo monte in ortum, & 3. à Colmaria in Africum, uti à Mulhuſia in Circium.

Ptol. Murbogi, populi Hiſp. Tarraconenſis, quorum metropolis ſunt Burgi, urbs regia Caſtellæ veteris, *Burgos*, intra montes. Vide Burgi.

Script. Hiſp. Murcia, olim Murgis, ut quibuſdam videtur, *Murcia*, urbs Hiſpaniæ Tarraconenſis, in finibus Baſtetanorum, & regni Murcienſis caput, ſive conventus juridicus, a Carthagine nova 9. cuius idem eſt Epiſcopus, non longè à finibus regni Valentini, ab Oriola urbe ejus regni 4. leucis in Africum diſtans. Hæc anno ſalutis 1265. ab Hiſpanis, ejectis Mauris, recuperata eſt.

¶ Murcia, *Murcia*, aliàs Vergilia dicta, teſtibus Brietio & Sanſone, urbs eſt ampla, ad Seguram fluvium, in planitie peramœna, & Regni Murciæ caput, 3. leucis diſtat ab Oriola in occaſum, & 6. à Carthagine nova in Boream.

¶ Murcianum regnum, *Reyno de Murcia*, provincia Hiſpaniæ ſatis parva ad meridiem, Caſtellæ novæ annexa, à qua terminatur à ſeptentrione, uti regno Valentino ab ortu, regno Granatenſi ab occaſu, & mari Mediterraneo & ſinu Virgitano, à meridie. Regio titulo inſignitur, quòd alias Reges Mauros habuerit per aliquot annos. Ejus præcipuæ urbes ſunt Murcia, regni caput, & Cartago nova. Ibi aliàs Baſtitani ex parte.

¶ Muretum, *Muret*, oppidum Galliæ, in Aquitania, & in tractu Convenarum, ad Garumnam fluvium. Ibi anno 1213. grandi clade affecti fuere Albigenſes hæretici à Simone Montfortio, cæſis eorum 15. millibus, ipſoque Aragonum Rege eorum Duce.

¶ Muretum, *Muret*, locus in Aquitania, in provincia Lemovicenſi, haud procul à Ratiaſto Lemovicum in ortum. In hoc loco primùm jacta ſunt fundamenta Ordinis Grandimontenſis, teſte Stephano Baluzio.

Murgantia, Morgentia, & Morgentium, ſeu Mogetium Stephano, *S. Georgio*, Barrio, oppidum amplum Brutiorum, ad montes Apennini radices, à littore ſupra 8. mill. paſſ. ab Hieracio 12. Vide Morgentia. Sed Murgantia apud Livium non in Brutiis, at in Samnio eſt; eaque nunc *Morcone* dicitur, oppidum amplum, inter Beneventum 16. & Bovianum 11. mill. paſs. in Comitatu Moliſio.

Murgentia, ſeu Murgentum, oppidum Siciliæ exciſum eſt, locus *Murgo* dicitur, teſte Fazelio, à Leontinis 5. mill. paſs. diſtans.

Plin. Ptol. Murgis, Murgi Antonino, oppidum Hiſpaniæ geminum: unum maritimum, in Hiſpaniæ Tarraconenſis, & Bæticæ confinio, in ora regni Granatenſis, *Muxacra* hodie, teſtibus Floriano & Mariana, inter Virgi ad ortum 2. & Charidemum promontorium ad occaſum 3. leucis. Alterum oppidum olim Bæticæ, nunc pagus regni Granatenſis, *Murga*, teſte Mariana. Sed Cluſio eſt *Murcia* urbs, regni Murcienſis caput.

¶ Murgis oppidum Turdulorum, in Hiſpania Bætica. Nunc eſt *Muxacra* Brietio & aliis; eſtque in ora Maris Mediterranei, ferè 3. leucis a limite regni Murciæ, & 6. a Charidemo promontorio in Cæciam. Caſtrum habet ſatis munitum.

Muris, Mœris Ptolemæo, & aliis. Vide ibi. Cujus meminit Pontanus lib. 5. Vraniæ. *Hero.*

Stagnat Maris aquis, vaſta & mons ſurgit arena.

Murocincta, *Muers*, oppidum Germaniæ inferioris, *Amm.* apud Rhenum, in Ducatu Cliviæ, inter Coloniam Agrippinam 9. & Weſaliam in Boream 3. apud Diſpargum, a Clivia 7. à Treviris 100. mill. paſs. diſtans, teſte Ammiano.

¶ Murocincta, *Meers* incolis, *Meurs* Gallis, oppidum munitum Germaniæ, proprio Comiti Principi Auraico parens, ſed in ditione Colonienſi inſertum. Vix una leucà diſtat a Rheno fluvio, 9. à Colonia Agrippina in Boream, 3. a Gueldria urbe in Eurum, & una tantùm à limite Ducatus Clivenſis.

Muroela, *Muera* Lazio, oppidum olim Pannoniæ ſu- *Ptol.* perioris, nunc pagus Stiriæ, apud Muram fluvium, & Muræpontum oppidum, à Græcio urbe 6. leucis in Corum, Aliis eſt *Mureck*, oppidum Stiriæ, ad Muram fluvium à Græcio 5. in Eurum Bolentium versùs.

¶ Mure ola, oppidum Pannoniæ, nunc eſt *Mureckh*, oppidum Stiriæ inferioris, ad Muram fluvium, 3. leucis a Græcio in Eurum Rakelpurgum versùs, a quo vix. 4. leucis diſtat, uti 8. à confinio Hungariæ, in occaſum.

Murotriges, ſeu, ut in codice Græco Ptolemæi legi- *Ptol.* tur, Durotriges, populi Albionis, Damnoniis proximi, ad ortum cedentes: quorum regio *Somer ſetſhire*, teſte Lhuydo, dicitur. Sed vide Durotriges.

¶ Murſa, Galliæ caſtellum, trium dierum itinere à Lugduno, ubi Magnentium à Conſtantino Imperatore prælio ſuperatum ſcribunt Etropius, Socrates, & Sozomenus. Quid ſit nunc non conſtat.

Murſa, Murſia Ptolemæo, *Eſſeck* ſive *EzecK* Lazio, *Ant.* colonia olim & urbs epiſcopalis Pannoniæ inferioris, nunc oppidum Hungariæ, ad Draum fluvium, medium inter Quinque Eccleſias, & Bononiam in ortum 7. ferè leucis, à Buda 18. versùs Sirmium in Euronotum, à Siſcia 134. mill. paſſ. in Cæciam ex Antonini Itinerario.

Murſella, oppidum erat Pannoniæ ſuperioris, inter Sabariam 22. & Arabonem 10. mill. paſſ. ex eodem Itiner.

¶ Murta, *la Meurte*, fluvius Galliæ, in Lotharingia. Oritur ex Vogeſo monte, Nancejumque rigat, & deinde in Moſellam ſe exonerat 3. leucis ſupra Muſſipontem.

¶ Murta, *la Murta*, celebre monaſterium Hieronimitanorum, in Catalonia, haud procul à Barcinone.

Murthlacum, *Murtlay*, teſte Hectore Boethio, oppi- *Script. Scot.* dum Scotiæ, Aberdonenſis Diœceſis, olim urbs epiſcopalis, cui in epiſcopali ſede ipſa Aberdonia ſucceſſit. Murthlacum enim apud Scriptores Scotos urbs fuit epiſcopalis Scotiæ, in Marria regione, à Malcolmo III. Rege epiſcop. ſede exornata, cum priùs pagus eſſet, cum templo divo Moloco ſacro. Nunc à Danis exciſa, & propè deleta, cœnobio ibi exſtante, ignobilis vicus eſt, cujus ſedes epiſcopalis in proximam urbem Aberdoniam, Accademiam, & emporium tranſlata fuit circa annum ſalutis 1019. à qua 12. mill. paſſ. abeſt.

¶ Murvis, oppidum Africæ propriæ, teſte Ptole- *Ant.* mæo.

Murum, *Mur*, teſte Scudo, ſeu *Caſtel Mur* Simlero, oppidum ſeu pagus Rhætorum, inter Clavennam oppidum ad meridiem 12. & Tinnetionem in Cæciam & Boream 16. mill. paſſ. Curiam versùs. Sed Mur apud Scudum in *Bregentz* tractu ponitur.

Murus, *Muro*, urbs Lucaniæ, in Baſilicata, epiſcop. *Prov. Rom.* ſub Archiepiſcopo Compſano, inde 12. mill. paſſ. in meridiem diſtans, à Marſico 24. à Potentia 18. in occidentem. Murus quoque mons Luſitaniæ, Vindii ramentum, per agrum Viſenſem & Lamacenſem extenſus, Marano, & Alcobæ agri Conimbricenſis junctus, teſte Reſendio.

¶ Murus, *Muro*, urbecula eſt Baſilicatæ, in confinio Prin-

Prin-

Principatus citerioris, propè Apenninum montem, 12. mill. paſſ. à Compſa in Eurum, 24. à Marſico in Boream, & 20. ab Acheruntia in occaſum, & deficit in dies.

¶ Murus Pictius, *Mur Sevor*, ſeu, & meliùs, *The Picts Wal*, antiquns ultimuſque Romani Imperii limes. Primò ex Ceſpitibus & ſtipitibus ab Hadriano Imperatore factus eſt: Poſt à Severo Imperatore multò jam munitior conſtructus, per continentem à mari Germanico ad mare Hibernicum perductus fuit, opus ſanè adeò celebre, ut inde Britannici titulus pro cognomento Imperatori illi acceſſerit. Tandem Imperio jam devergente, è ſolido ſaxo octo pedum latitudine & duodecim altitudine à *Boulneſſe* propè Itunæ ſinum in occidentem inchoatus, perpetuo tractu ad Tinæ oſtium in oriente ductus eſt, & linea maxima ex parte directa per montes vaſtos aſcenſu & deſcenſu ſuper præruptas rupes & excelſos colles procurrens, centum ferè mill. paſſ. longitudine collegit: cujus quidem ductus multis in locis etiamnum extat in Cumbria & Northumbria provinciis, ſuis tantùm pinnis nudatus. In eo crebræ turres ſpeculatoriæ mille paſſus inter ſe diſtantes exſtructæ ſunt, in quibus milites ad tutandos ab hoſtilibus incurſionibus fines excubarunt, teſte Joanne Speedo.

Mulæus, fluvius Gothiæ, in Myſia inferiori, in quo S. Sabas ſubmerſus ab hoſtibus fuit. *Metaphraſt.*

Muſagores, Muſagori Melæ, tres inſulæ parvæ Cretæ, in ora Auſtrali, ante Criumetopon promontorium, quæ potiùs ſcopuli quàm inſulæ, nomine nunc carent. *Plin.*

¶ Muſcanda, urbs Antiochianæ regionis, in Cappadocia, teſte Ptolemæo.

¶ Muſcaria, Hiſpaniæ Tarraconenſis urbs, in Vaſconibus, teſte Ptolemæo.

¶ Muslubium, Mauritaniæ Cæſarienſis urbs, inter Salden & Chobata, teſte Antonino.

¶ Muſopalla, urbs Indiæ intra Gangem. Nunc creditur *Viſapor*, Viſapora, urbs regni Decani præcipua, in tractu *Cuncan* dicto, ubi perſæpe regia ſedes, ad Mandovam fluvium, 5. leucis Hiſp. à Goa in Cæciam diſtans.

¶ Muſſe, Africæ propriæ urbs, ad Cinyphum fluvium, teſte Ptolemæo.

¶ Muſſidanum, *Mucidan*, oppidum Galliæ, in Aquitania & in Petrocoricenſi prov. ad Illam fluv. 5. leuc. infra Petrocorium in occaſum, & 4. à Bergeraco in Boream, aliàs munitum.

¶ Muſſipontum, *Pont à Mouſſon*, oppidum Lotharingiæ, ad Moſellam fluvium. Dicitur a quibuſdam Pons Camaſonis; eſtque Accademia recens inſtituta. 5. leucis diſtat a Nancejo in Boream versùs Mediomatrices, ferè 2. à Nomenio in occaſum, 5. à Tullo in Cæciam, & 6. à Fano S. Michaelis in ortum. Fuit alias munitum; & diſtat à Moſomio urbe Campaniæ 18. leucis in Eurum.

Ant. Muſti, urbs Africæ olim epiſc. ſub Archiep. Carthaginenſi, mediterranea, ad Bagradam fluvium, Aſſuro proxima, ab eo 20. mill. paſſ. Carthag. versùs 88. à Sicca 32. à Cirta 198. in ortum, a Laribus 30. cujus regio Munſtitana à Divo Auguſtino appellatur.

¶ Mutala, & Mutalaſca, pagus Cappadociæ, Cæſareæ finitimus, S. Sabæ Abbatis patria.

¶ Muthi, Thebaidis in Ægypto urbs Antonino, Mutheos in libro Notitiæ.

Cic. ¶ Muticenſes, populi Siciliæ. Vide Motuca, nunc *Medica*.

Mutilum, Mutila Obſequenti, *Mutigliana* Blondo, *Modigliana* vel *Modiana*, Leandro, oppidum Galliæ Togatæ, in Æmilia, ſive Romandiola, non obſcurum, apud Anemonem fluvium, à Faventia 12. mill. paſſ. in auſtrum, à Forolivii 15. recedens.

¶ Mutilum, *Modigliana*, oppidulum eſt in colle, juxta Marzanam torrentem, & in ea parte Romandiolæ, quæ magno Duci Hetruriæ ſubeſt, in confinio ditionis Pontificiæ, 10. milliaribus recedens in Africum à Foro Livii, & 13. à Britinorio in occaſum.

Polyb. *Plin.* Mutina, *Medena*, colonia & urbs Galliæ Togatæ, in via Æmilia, inter Regium Lepidi 15. & Bononiam in ortum 20. mill. paſſ. occurrens, antiqua, unaque ex 12. Thuſcorum coloniis trans Appenninum montem, ampla, epiſcopalis ſub Archiep. Ravennate, & ſedes Ducum Ateſtinæ familiæ. Populi Mutinenſes. De ea Ovidius lib. 15. Metamorphoſeon:

-mœnia pacem
Victa petent Mutina; Pharſalia ſentiet illum.

¶ Mutinenſis Ducatus, *Ducato di Modena*, ſeu *il Modeneſe* incolis, *le Modenois* Gallis, provincia eſt Italiæ, in Longobardia, ſub dominio proprii Ducis ex Ateſtina familia, cui etiam ſubſunt Ducatus Regienſis, *il Ducato di Regio*, Principatus Carpenſis, *il Prencipato di Carpi*, Principatus Corregienſis, *il Prencipato di Corregio*, dominium Saxuolenſe, *la Signoria di Saſſuolo*, Friniana, *la Frignana*, & Graſiniana pro majori parte, *parte della Graſignana*: Et ex his omnibus conſlata eſt ditio Mutinenſis, *lo Stato di Modena*. Terminatur autem à ſeptentrione Ducatibus Mantuano, & Mirandulano, ab oriente Bononienſi agro ditionis Pontificiæ, à meridie ditione magni Ducis Hetruriæ, & ex parte Lucenſi agro, & ab occidente Ducatu Parmenſi. Totius ditionis caput eſt Mutina, *Modena*, urbs munita, intra paludes, cum arce recenti, propè Seciam fluvium. Ditio autem Mutinenſis extenditur à ſeptentrione in meridiem ad 60. milliaria, ab ortu in occaſum ad 45. circiter; & aliàs ſuberat Duci Ferrariæ ex eadem gente Eſtenſi. Sed Principatus Corregienſis à paucis tantùm annis factus eſt juris Mutinenſis, cum antea Principes haberet proprios.

Mutinenſis Ducatus urbes:

Brixellum, Berſello.
Carpum, Carpi.
Caſtrum novum Graſinianum, Caſtel novo di Graſagnana.
Corregium, Corregio.
Finarium, Finale di Modena.
Mutina, Modena.
Regium Lepidi, Regio.

Mutuſcæ, quæ & Trebia ac Trebula, *Trevi*, urbs Umbriæ olim epiſc. nunc oppidum in colle amplum, inter Fulginium 6. & Spoletium 9. mill. paſſ. Populi Trebulani, & Mutuſcæi Plinio. Vide Trebia. Virgilius libro 7. Æneidos: *Virg.*

Ereti manus omnis, oliviferaque Mutuſca.

Sed cùm Eretum ſit in Sabinis, Mutuſcas quoque in finibus Sabinorum eſſe crediderim, Trebiamque à Trebula diverſam eſſe; Trebula enim & Trebulani populi ſunt in Sabinis ex Plinio, Trebio, verò in Umbria. Mutuſcæ itaque non *Trevi*, ſed *Monte Leone* in Sabinis indigitari debent, quicquid Leander cum aliis dicat. *Plin.*

Mutuſtratini, populi Siciliæ, quorum urbs Mutuſtrata, *Miſtretta* nunc. Vide Ameſtrata. *Plin.*

Muza, *Gezien* Moletio, portus & emporium Arabiæ felicis, ad ſinum Arabicum, quò appellare ſolebant navigantes ex Ægypto in Indiam, inter Pudnim & Ocelim. *Ptol.*

¶ Muzana, Armeniæ minoris urbs, teſte Antonino. *Ptol.*

Muziris, *Chaul* Moletio, urbs & emporium Indiæ citerioris, maritimum, inter Dium ad Boream 50. & Goam in meridiem 75. leucis Hiſpanicis, ſub Luſitanis.

¶ Muziris urbs aliis eſt nunc Calecutum, *Calecut*, urbs ampla Malabaris, in ora littorali, proprio Regi parens Zamorino dicto.

Mya, inſula parva Doridis, (quæ Cariæ regio eſt) in ſinu Ceramico ad occaſum. *Plin.*

¶ Myarida, Ciliciæ urbs meditarranea apud Plinium.

* Mycale, oppidum & mons Cariæ, ſeu potiùs Joniæ; Herodoto promontorium è regione Sami inſulæ. Cujus meminit Ovidius libro 12. Metam. *Strab.* *Ptol.* *& al.*

*Mater erat * Mycale: quam deduxiſſe canendo*
Sæpe reluctantis conſtabat cornua Lunæ.

(* *Mycale* verò hoc loco proprium nomen mulieris eſt.)

Hinc Mycalæus nomen gentis. Claudianus libro 2. in Eutropium:

Icarium pelagus, Mycalæaque littora juncti.

(* In Seldeni manuſcripto eſt *Micòly*.)

Mycaleſſus, *Malacaſa*, oppidum cum monte, in ora Bœotiæ, teſte Plinio. Cujus meminit Statius libro 7. Thebaidos: *Hom.* *Strab.* *Plin.* *& al.*

Oncheſti, quos pinigeris Mycaleſſus in agris.

Mycenæ, *Agios Adrianos* Sophiano, oppidum Peloponneſi, in Argia regione, inter Corinthum 15. & Argos 10. mill. paſſ. à Lacedæmone Semeles filio conditæ, teſte Iſidoro. Hinc Mycenæus nomen gentis. Virgilius libro 3. Georgicorum: *Strab.* *Plin.* *& al.*

Et patriam Epirum referas, forteſque Mycenas.

Ovidius in epiſtola 5.

Iſta Mycenæa littera ſcripta manu.

Et Virgilius libro 11. Æneidos:

Ipſe Mycenæus magnorum ductor Achivum.

Myconos, Mycone Ovidio & Virgilio, *Micolo*, Sophia- *Cic.*

phiano, inſula maris Ægæi, una Cycladum, inter Tenon & Icariam, à Delo 15. mill. paſſ. in ortum, circuitu 30. Virgilius libro 3. Æneidos:

Errantem, Myone celſa Gyaroque reduxit.

Ovidius epiſtola Cydipp. Acont.

Et jam tranſieram Myconen, *jam Tenon, & Andron.*

Myconii, ut auctor eſt Strabo libro 10. & Plinius libro 11. capite 37. omnes calvi naſcuntur; unde proverbialiter *Calvus Myconius* dicitur per ironiam: verùm *Myconius criſpus* apud Terentium dicitur de re rara, ſeu rarò inventa; veluti cum dicimus *Scytha doctus*, aut *Pœnus fidus*. Erant & Myconii ob eorum tenuitatem alienæ cœnæ appetentes; unde *Myconius conviva*, apud Athæneum libro 1. in proverbio eſt, ſicuti & *Myconiorum more*, de iis qui etiam non vocati ad convivium accedunt, ut Archilochus apud Athenæum Pericli imponit. Apud Plutarchum libro 1. ſympoſ. *Una Myconus* proverbio dicitur de re indiſtincta & indiſcreta: cauſam hujus adagii refert Zenodotus.

¶ Myconos, ſeu Mycone, *Micoli vulgò*, inſula eſt maris Ægæi, ſub dominio Venetorum; & circuitus eſt 20. milliarium, cum arce permunita & duplici Portu. Pluries tentata fuit à Turcis, irrito tamen conatu.

Plin. Ptol. Myeza, *Bagoviſchio*, teſte Moletio, oppidum Macedoniæ, in Æmathia.

Herod. Plin. Mygdonia, regio Macedoniæ, inter Axium & Strymonem flumina, ac juxta ſinum Toronaicum: in qua Apollonia, Antigonia, Amphipolis, & Phyſcæ urbes. Ovidius in Epiſtola Acontii Cydipp.

Nunc quoque Mygdonia flebilis adſtat humo.

Strab. Plin. Mygdonius, fluvius Meſopotamiæ, Niſibim urbem interluens, ubi regio Mygdonia, & populi Mygdones, à Mygdone Rege dicti, vel à Mygdonibus Macedoniæ populis, teſte Plinio. Hinc Mygdonides Virgilio libro 6. Æneidos:

-juveniſque Chorebus
Mygdonides, illis qui ad Trojam ferte diebus
Venerat.

Plut. Liv. Thucy Myla, *Martellino* Fazello, aliis *S. Giuliano*, fluvius Siciliæ, apud Leontinos, inter Auguſtam & Alabum fluvium in mare exiens.

¶ Myla, ſeu Mylas, fluvius parvus Siciliæ, in ora orientali, & in valle Neetina. Nunc *Marsellino* dicitur, & in mare Jonium ſe exonerat, 5. milliaribus ab Auguſta in meridiem.

Strab. Ptol. Mylæ, Myle Ovidio & aliis, *Melazzo* Fazello & aliis, vel *Milazzo*, oppidum Siciliæ maritimum, ſic à Myla fluvio intercurrente, apud Cherſoneſum promontorium, à Zanclæis conditum, in ora occidentali, contra Italiam, inter Pelorum promontorium ad Boream 36. & Tyndaridem urbem exciſam ad auſtrum 18. mill. paſſ. Silius libro 14.

Subſidium infidum fugientibus æquora, Myle.

Hic ſolis boves ſtabulatos fabulantur: quòd quædam, ut fimus malè olentia, efferantur in littus, teſte Plinio libro 2. capite 98.

¶ Mylæ, urbs Siciliæ, *Milazzo*, ſatis munita, in peninſula, in valle Demonæ, & in ora Boreali, contra Æolias inſulas. 30. milliaribus diſtat à Peloro promontorio in occaſum Panormum versùs, 17. à Tyndario in ortum, & 55. à Catana in Boream.

Mylæ quoque Plinio inſulæ circa Cretam, *Cambruſe* Nigro, Pineto verò *Ginoſa & Liſto*.

¶ Mylantia, promontorium Rhodi inſulæ, teſte Stephano.

Plin. Steph. Mylaſa, Mylaſſa Herodoto, Straboni, Ptolemæo, & aliis, *Meſſi*, urbs Cariæ apud oram, à Mileto 30. mill. paſſ. in auſtrum Bargyliam versùs. Aliis *Melaxo* vel *Melaſſo*, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Stauropolitano. (* *Mylaſa* in manuſcripto Seldeni.)

Ptol. Mylias, *Milia*, urbs Pamphyliæ mediterranea, penè jacens, nomen antiquum retinens, Termeſſo, Aſpendoque & Perpæ finitima. Populi Myliæ, ſeu Milyæ Plinio, quorum oppidum Aricanda. Milyas etiam in codice Græco Ptolemæi legitur.

¶ Mylias, urbs Aſiæ minoris, in Pamphylia. Eſt inter fluvios Eurymedontem ad ortum, & Ceſtrium ad occaſum, 40. mill. paſſ. ab ora maris Pamphylii in Boream, 60. à Termeſſo in ortum, & inter Pergas in Circium, & Aſpendum in Eurum.

¶ Mylias, magnæ Phrigiæ pars, ſed Lyciæ attributa Arriano in Indicis, item Ptolemæo. Vide Mylias.

¶ Mylois, Arcadiæ fluvius, in Peloponneſo, teſte Heſychio.

¶ Mylon Ægypti urbs eſt apud Stephanum, inde Mylopoliten nomus.

Myndus, *Menteſe* Leunclavio, urbs Cariæ, maritima inter Bargyliam & Halycarnaſſum, hoc tempore primaria regionis, & ſedes Præfecti, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Stauropolitano.

Myon, Myonia Pauſaniæ, oppidum Phocidis, juxta fines Locrorum. *Thucy*

Myonneſus, oppidum Joniæ, in peninſula, inter Teum & Lebedum. Sed Livio eſt promontorium inter Tejum & Samum inſulam proximam; Thucydidi verò eſt inſula Tejorum, quod magis eſt veriſimile, ut nomen ipſum indicat. Eſt & inſula Theſſaliæ ante Lariſſam, teſte Strabone. *Strab. Liv. Steph.*

Myos hormos, *Coſir*, teſte Rhamuſio, urbs Ægypti, cum portu ad ſinum Arabicum, inter Arſinoen, & Berenicen. Sed aliis *Coſir* eſt ipſa Berenice, à Copto urbe ad Nilum 358. mill. paſſ. in ortum, teſte Plinio. *Ptol.*

* Myra, numero plurali, *Strumita*, teſte Stunica, urbs Lyciæ mediterranea, apud Limyrum fluvium, & Limyram urbem, in colle, à littore 20. ſtadiis diſtans, archiepiſcopalis, et metropolis ampliſſima; ſub qua 36. urbes epiſcopales continebantur: in quibus Patara, Xanthus, Olympus, Araxa, Comba, Balbura, Phellus, Phaſelis, Rhodiopolis, Bubo, Maſtaura, Podalea, Limyra & Sidyma. (* *Myrra* in Seldeni manuſcripto.) *Strab. Ptol.*

* Myræum, *Micila*, teſte Marmolio, urbs Africæ mediterranea, à Cirta 30. mill. paſſ. in auſtrum diſtans. (* In Seldeni manuſcripto *Myreon*.) *Ptol.*

Myrcenus, oppidum Thraciæ, ſeu Macedoniæ, in confinio, ad Strymonem fluvium, circa Philippos. (*Eſt in Macedonia.*)

¶ Myrenæorum civitatis Phrygiæ ſalutaris meminit Synodus ſexta Conſtantinopolitana. *Xenop.*

Myriandrus, oppidum Syriæ, in ora ſinus Iſſici, ad montis Amani radices, in Ciliciæ confinio, inter Alexandriam & Rhoſium urbes propinquas, a portis Ciliciæ 270. ſtadiis. Populi Myriandri Melæ. *Ptol.*

¶ Myricus, Troadis urbs, in Aſia minori, è regione Tenedi, & Lesbi, teſte Stephano ex Hecatæo.

Myrina, quæ & Sebaſtopolis Plinio, urbs Æolidis maritima, *Marhani*, teſte Leunclavio, ſic à Myrino conditore dicta, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Epheſino, inter Elæam, & Cumam 60. ſtadiis, à Lariſſa 70. *Gircena* apud Moletium, Myrina quoque Plinio, urbs archiepiſcopalis Lemni, quæ vulgò *Lemno*; de inſulæ nomine, videtur, teſte Bellonio. *Ptol. Steph.*

Myriophytos, *Mirioſidi*, urbs Thraciæ, in ora Propontidis, inter Callipolim ad meridiem 32. & Rhædeſtum in Boream 35. mill. paſſ. epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Heracleenſi. *Conc. Lib.*

Myrlea, poſteà Apamia, *Myrlea* nunc, antiquo nomine retento, urbs Bithyniæ maritima, à Colophoniis condita, inter Daſcylium & oſtia Rhyndaci fluvii, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Cyziceno. *Mel.*

Myrmecium ſeu Myrmetium, oppidum Tauricæ Cherſoneſi, & promontorium apud Panticapæum urbem, ad Boſporum Cimmerium. *Ptol.*

Myrmex, inſula parva Cyrenaicæ, ante Arſinoen urbem. *Ptol.*

Myrmidones, Theſſaliæ populi, ſic apud Poetas dicti, (&, teſte Plinio, ſic in univerſum Græci nominantur) ſic à formicis dicti, quas ad Æaci preces in homines (illis peſtilentia ſublatis) converſas fabulantur. Virgilius libro 2. Æneidos:

-Quis talia fando
Myrmidonum, Dolopumve, aut duri miles Ulyſſei
Temperet à lacbrymis?

¶ Myronas, Arabici ſinus inſula, Ptolemæo & Stephano teſtibus.

¶ Myropolon, Græciæ urbs, ex adverſo Heracleæ, juxta Thermopylas fortè.

Myrteta, *Fritola*, teſte Scipione Mazzella, lacus ſudatorius Campaniæ, apud Bajas. *Ora.*

Myrtilis, (Vide Julia Myrtilis) *Mertola*, oppidum Luſitaniæ. Hanc falsò auctor Theſauri Linguæ Latinæ ad Oceanum deſcribit, cùm longè abſit ab Oceano, juxta Anam fluvium.

¶ Myrtilis, *Mertola*, oppidum eſt Portugalliæ trans Anam fluvium, in confinio Vandalitiæ, & 10. leucis Portugallicis ab Oceano & ab oſtiis Anæ in Boream Eboram versùs.

Myrtos, inſula maris Ægei, proxima Caryſto urbi

Eu-

Eubœæ, a qua, teſte Plinio; mare Myrtoum nomen accepit,

Plin. Mel. Strab. Ptol. Myrtoum mare, pars Ægæi, inter Peloponneſum, & Atticam, ac Eubœam inſulam, licèt Ptolomæus illud Myrtoum appellet, quod Cariam ad occaſum alluit, *Mare di Mandria*, teſte Caſtaldo. Horatius lib.1. carminum ode 1.

Myrtoum pavidus nauta ſecet mare.

Et Ovidius in Ibin.

Proditur ut ſævi periit auriga tyranni,
Qui nova Myrtoo nomina fecit aquæ.

Myrtuntium, mare inter ſinum Ambracium, & Leucadem inſulam, Epirum alluens.

¶ Myſecros, fluvius Arabiæ felicis verſus meridiem teſte Plinio.

Myſia, Aſiæ propriè dictæ regio, quæ in majorem,& minorem dividitur. Major Helleſpontica appellatur a Galeno, & populi Helleſpontii a Strabone, a Ptolemæo regio Helleſpontus, in qua Cyzicus, & Lampſacus urbes Ptol. præcipuæ. Minor a Strabone Olympica a monte Olympo dicitur in qua Pruſa urbs Bithyniæ, ex qua ipſa regio *Burſia* nominatur (licèt urbs ſit in Bithynia) Populi Olympeni Herodoto, & Ptolomæo, Myſi Plinio & aliis. Unde Caicus fluvius Myſus ab Ovidio cognominatur. Vide ibi. Myſia etiam Europæ gemina eſt apud Ptolomæum, ſuperior & inferior. Vide Mœſia. De Myſis Propertius l.1. carminum 20.

Etiam præteritis labentem Athamantidos undis
Myſorum ſcopulis applicuiſſe ratem.

¶ Myſia regio eſt Aſiæ minoris, maximè ad occaſum extenſa, quæ duplex eſt, major & minor. Minor eſt verſus Helleſpontum, & inter Propontidem ad Boream, & Troadem ad auſtrum, ubi Cyzicus & Lampſacus, in ora Propontidis. Major autem Myſia eſt orientalior, & inter Myſiam minorem ad occaſum, Bithyniam ad Boream, Phrygiam magnam ad ortum, & mare Aegæum ad meridiem teſte Philippo a Via & aliis. Nunc utraque ſub Natolia propria comprehenditur, & ſubeſt dominio Turcarum a tribus ferè ſeculis.

Urbes Myſiæ ſeu Mœſiæ Europææ:

* Achillea, (*Kylia*.)
* Alba,
* Arribantium, (*Wiczitorn.*)
Barna. (Vide Varna.)
* Bidina (*Vidin.*)
Calatis. (*Kilia*.)
Dinogetia (*Drimago.*)
* Dionyſinopolis. (Vide Varna.)
Duroſtorum, (*Duroſtoro.*)
Galatium, (*Galacz.*)
* Meſembria, (*Meſember.*)
Neſſum, (*Niſſa.*)
* Nicopolis, (*Nicopoli.*)
Odeſſus, (*Lemano.*)
Rhætiaria, poſtea Nicopolis; (*Nicopoli.*)
* Scupi, (*Uſchup.*)
* Siliſtria, ſic vulgò, epiſcopalis ſuperioris, & ſedes Præfecti, (*Siliſtrie.*)
* Singidunum, (*Senderim.*)
* Sophia, ſic vulgò, metropolis & caput Bulgariæ, (*Sophie.*)
Sucidava.
Ternobum, (*Ternova.*)
Tiriſta, (*Driſta.*)
Tomi, (*Temiſwar.*)
Varna, (*Varne.*)

Myſi inter alia maximè contemptibiles fuere, auctore Strabone l.12. ut propterea adagio cauſam dederint; cum enim aliquem valde deſpectum & humilem ſignificare volumus, *Myſorum poſtremus* dicimus, ut apud Ciceronem in orat. pro Lucio Planco. Quid, inquit, in Græco ſermone tam tritum eſt, quàm ſi quis deſpicatui ducitur, ut *Myſorum ultimus* eſſe dicatur? Erant & Myſi injuriarum ita patientes, ut a finitimis populis variè vexati, ſe tueri non curarent: unde apud Ariſtotelem l.1.rhetoricas in proverbio eſt *Myſorum præda*, de iis qui injuriis affecti, illas ulciſci non curant, Item *Myſorum & Prygum termini diſcreti*, proverbio dicitur de rebus toto genere differentibus; vel de hominibus inter quos nihil conveniat.

Myſia Europæa meliùs dicitur Mæſia. Vide ibi.

Myſiſtratum, urbs Siciliæ. Vide Ameſtrata,

¶ Myſius, Æolidis fluvius apud Strabonem, qui a quibuſdam Mœſius dicitur,

Myſocaras, *Aman*, teſte Moletio, portus Mauritaniæ Tingitanæ, ad Oceanum Atlanticum, inter montem Solis & Uſadium promontorium, Ptol.

Myſomacedones populi Aſiæ, circa Epheſum, in Lycia incolentes.

Myſtia, *Gioioſa*, teſte Barrio, oppidum magnæ Græciæ, apud oram, inter Locros, & Coloniam, everſum, Plin. apud Rocellam & Cryptam auream oppida finitima, a Locris 16. mill. paſſ. in Boream. Plin.

¶ Myſtia quibuſdam eſt *Monte Gioioſa*, caſtrum Calabriæ ulterioris, vix 5. milliaribus ab ora maris Jonii diſtans, ad radices Appennini montis.

Myſtus, inſula parva maris Jonii, juxta Echinades. Plin.

Mythepolis, locus Bithyniæ apud Aſcaniam paludem a Cio 120. ſtadiis diſtans, ubi fontes cum Nilo aliquid Ariſt. commune habentes; Mythopolis Antigono.

Mytiſtratum, ſic in alio codice legitur. Vide Ameſtrata. Polyb.

Myus, urbs Joniæ, in Cariæ confinio, apud Meandri oſtia, cujus populi a culicibus infeſtati Miletum proximam urbem migrarunt. Hanc Artaxerxes Perſarum Rex Themiſtocli Athenienſi in obſonium dedit; cum Herod. Strab. Magneſiam in panem & Lampſacum in vinum dediſſet, Plin. teſte Thucydide.

N

NAagramma, Indiæ, intra Gangem urbs, teſte Ptolemæo.

Naagrammum, urbs primaria & metropolis Taprobanæ inſulæ. Ptol.

¶ Naagrammum, urbs Taprobanæ inſulæ caput, in mari indico. Vocatur Maagrammum in aliis exemplaribus Ptolemæi, & forſan ea eſt quæ nunc *Candea* dicitur inſulæ præcipua & ſedes regia, in ejus meditulio, ad radices montium.

¶ Naarda, Syriæ urbs, juxta Euphratem, teſte Steph. ſed, teſte Ptolemæo, eſt in Meſopotamia.

Naaſon, oppidum Galilææ, ſic vulgo adhuc dictum inter Sephet ad occaſum 12. & Nephtalim ad ortum 5. mill. paſſ, Bibl.

¶ Nababurum oppidum Mauritaniæ Cæſarienſis, teſte Ptolemæo.

Nabalia apud ſcriptores Belgas, *Neers*, fluvius Germaniæ inferioris, per Ducatum Geldriæ fluens Gennepiam oppidum; alluens, & * in Vahalim apud Tiellam oppidum infuens. (* Influit in Moſam apud Gennepiam oppidum.)

¶ Nabalia quibuſdam eſt *Nierſe* fluvius, qui ortus in Ducatu Juliacenſis, 12. mill. paſſ. a Juliaco in Boream hinc per ditionis Colonienſis limites fluens & per Gueldriam, ibi urbem Gueldriam dictam rigat: Tandem auctus aliquot amnibus in Ducatu Clivenſi, ibi prope & infra Gennepiam Moſæ miſcetur 3. leucis a Neomago in meridiem,

Naban, *Rio de Tomar*, fluvius Luſitaniæ, in regno Portugalliæ, (a quo Nabantia oppidum preclarum, quod *Tomar* dicitur, in quo Reges inaugurari ſolebant, a Scalabi 7. leucis diſtans in Boream, nominatum eſt,) in Ozecarum influens teſte Reſendio cum Vaſconcello. Scripſ. Luſitr.

¶ Naban, *Nabaon*, amnis parvus Portugalliæ, ad opp. Nabantium ab eo dictum. In Ozecarum, *Coures*, labitur & cum ipſo paulò poſt in Tagum, Nabantium autem, vulgò *Tomar*, oppidum eſt amplum Portugalli, ad Nabanum, 3. leucis a Tago fluvio in Boream, & 8. a Scalabi in Cæciam diſtans.

Nabathæa, regio Arabiæ deſertæ, (vel petrææ) in confinio felicis, & populi Nabathæi, quorum urbs primaria Petra fuit, opulenta, intra montes, inter Gazam Plin. Strab. & ſinum Perſicum, hinc 600. mill. paſſ. inde 123. auctore Plinio. Regio *Barraab* a Sarracenis dicitur, teſte Moletio.

¶ Nabathæa regio fuit Arabiæ Petreæ ad ortum, verſùs Arabiam deſertam, & inter Palæſtinam ad Boream & Arabiam felicem ad meridiem. Hinc populi Nabathæi dicti.

Nabathæi, populi Arabiæ, a Nabath Iſmaelis filio, teſte D. Iſidoro, dicti: alii in Arabia Petræa, quorum Strab. metropolis eſt Petra, quæ Nabathæa cognominatur a Ptol. Strabone, alii in Arabia felici. Urbes ſine mœnibus ha- & al. bebant; ſervos nullos, pro equis camelis utebantur, ſo-

lem

lum præ cęteris Diis colebant. Nabathæorum meminit Dionyſius Afer:

Sed Libani montis ſunt poſt declivia primi,
Felices opibus, Nabathæi nomine dicti,

Et Ovidius 1. Metamorphoſeon:

Ptol. *Eurus ad auroram, Nabathæaque regna receſſit.*

Nabius, Narius Melæ, ut videtur, fluvius Hiſp. Tarraconenſis, per Aſtures inter Metarum & Navillojonem fluvios apud Libuncam oppidum fluens.

¶ Nabius ſeu Navius, fluvius Callaicorum, *Rio Eu* dictus, ſeu *Miranda*. Nunc Aſturiam a Gallæcia ſeparat, & poſtea in Oceanum Cantabricum ſe exonerat prope Rivadaviam.

¶ Nabla, Sarmatiæ Aſiaticæ urbs, teſte Ptolemæo. Naana ſubſtituere Interpretes.

Nabriaſſa, pro Nebriſſa, malè, in Theſauro Linguæ Latinæ.

Nabus, *Nab*, fluvius Nariſcorum, per mediam Nortgojam regionem in Danubium paulò ſupra Ratiſponam fluens: a quo Nabburgum oppidum per quod fluit, a Vidonio urbe 3. leucis Ratiſponam verſùs. De quo in l.5. Itinerarii:

Nabburgum levi ſpectans in colle, relinquo:
Ingredior Pfreymbda tecta petita meç.
Quam Bojus leni prçterit amne Nabus.

¶ Nachaba, Arabiæ deſertæ urbs Ptolemæo. Banacha legunt interpretes.

Strab. *Ptol.* Nacolea, Nacolia Ammiano, Nacolum Suidæ, *Einagiol* Turcis, teſte Leunclavio, urbs Phryiæ magnæ, epiſcopalis ſub Archiep. Synnadenſi.

¶ Nacraſa, Lydiæ urbs, in Aſia minori, teſte Ptol.

Nacri campi, ſive (ut alii legunt) Macri locus Galliæ Togatæ, inter Mutinam & Ferrariam, qui *Val di Montirone*, teſte Leandro, dicitur, Mirandulæ proximus, ab ea 5. mill. paſſ. Ferrariam verſùs diſtans.

Liv. Naddaver, urbs Æthiopiæ, in qua D. Matthæus Apoſtolus martyrio affectus eſt, ex ejuſdem vita per Abdiam Babylonium ſcripta. Ejus meminit Venantius Fortunatus l.8.

Fort. *Quos Patra, quos Epheſus, Naddaver arce tenet.*

Strab. Nebis, *Neiva*, teſte Jacobo Vaſconcello, fluvius cum pago cognomine, in finibus Bracarum, in regno Portugallico, apud Vianam oppidum mari exceptus, a Bracara urbe 6. leucis in occaſum, Benis apud Strabonem dici videtur in Theſauro Linguæ Latinæ, ubi ſine diphthongo Nebis legitur.

¶ Næomagus, *Nions*, oppidum Galliæ, in provincia Delphinatus, ad Ægam amnem, in confinio Provinciæ, cujus arx diruta eſt. 6. leucis diſtat a Fano S. Pauli Tricaſtinenſis in ortum Seguſteronem verſùs, & 3. a Vaſione in Cæciam.

Feſt. *Serv.* Nævia porta, *Porta maggiore*, ſeu *di S. Maria Maggiore*, porta urbis Romæ, extra quam ad mill. paſſ. Nęvia ſylva occurrit, teſte Feſto: a Nævio cive, cujus erat, dicta; vel a Nævio Poeta, de quo Horat. l.2. ep.1. & Gellius l.1. c.24.

Flerent divæ Camenç Nęvium Poetam.

Ea inter Eſquilinam (quæ hodie non exſtat) & Tiburtinam ſita eſt, a baſilica S. Mariæ majoris propiore nomen habens,

¶ Nævia a porta nunc eſt *Porta maggiore*, ſic dicta; quia aliàs major aliis, & quaſi arcus triumphalis ſpeciem ferens, ut etiam hodie viſitur. Sed longè diſtas a Baſilica Sanctæ Mariæ Majoris, nec ideo ab ea denominata. Famianus Nardinus tamen credit Næviam fuiſſe inter Portas Cælimontanam & Latinam.

Ptol. ¶ Nagadiba, urbs Taprobanæ inſulæ teſte Ptolem.

Amm. Nagara, *Negran* ex tabulis recentibus, urbs Arabiæ fælicis, mediterranea. Eſt & Nagara, *Naiara*, urbs Hiſpaniæ Tarraconenſis, inter Dominicopolim & Logronium 4. leucis. Vide Dionyſiopolis.

¶ Nagara urbs eſt parva Hiſpaniæ, in Rivogia provincia, & Ducatus titulo inſignita, inter Logronium in Cæciam & Dominicopolim ſeu Calceatam in Africum, ubi aliàs acriter dimicatum inter Petrum Crudelem & Henricum Caſtellæ Reges.

¶ Nagaruris, civitas Indiæ intra Gangem, teſte Ptolemæo.

¶ Nagia, Gebanitarum oppidum, in Arabia felici, teſte Plinio.

Strab. *Steph.* * Nagidos. Natidos Melæ, *Nigde* incolis, & *Nigidia* Turcis; teſte Leunclavio, urbs Pamphyliæ, in Ciliciæ confinio, contra quam Nagiduſa inſula. Sed teſte Stephano, Nagidos Iconio finitima eſt. (* Agidos in pleriſque exemplaribus Strabonis.)

¶ Nagidos aliis urbs eſt Ciliciæ aſperæ, ad oſtia fluvii Orgymagdi, 40. milliaribus diſtans ab Antiochia ad Tragum in ortum, & 50. a Corycio in occaſum, in ora maris Cilicii; & prope ipſam ineſt inſula parva, & Nagiduſa dicta, teſte Stephano.

Nagnata, urbs Hiberniæ, * *Cormadel* Moletio, *Lymmerick* Nigro, quod minùs probatur: Nam Lymmericum circa medium inſulæ eſt, Nagnata verò in ora occidentali (* Quid ſit iſtud *Cormadel* ignoratur: nec alia ſunt Nigri verba quàm, Fluvii poſt Magnatam civitatem nota digni habentur Limnius, &c, De Nagnata ſic Warçus; ſitus loci apud Ptolemæum locum aliquem deſignare videtur, non procul a Sligoa urbe. Et paulò poſt, Nagnatæ vel Magnati incolebant regionem, quæ hodie dicitur ager Sligoenſis, fortaſſe etiam pagum Majonenſem.)

Nagnia pro Narnia in Theſauro Linguæ Latinæ malè poſitum.

¶ Nagoldia, *Nagold*, oppidum Germaniæ, in Ducatu Virtembergenſi, ad amnem cognominem, cum caſtro ſat munito. 8. Milliaribus Germanicis diſtat ab Argentina in ortum, & tribus a Tubinga in occaſum.

¶ Naiacum, *Naiac*, oppidum Galliæ in Aquitania, & in Ruthenenſi provincia, ad Veronium fluvium. 6. leucis diſtat ab Albiga in Borem Cadurcum verſùs, 9. a Ruthenis in occaſum verſùs montem Albanum.

Naim, urbs Palæſtinæ, in Gallilæa, in monte, a monte Thabor 5. mill. paſſ. diſtans, a Nazareth verò 12. in meridiem, a Capharnao 4. de qua Sedulius l.4. *Bibl.*

Qua ſit dicta Naim, populo vallatus opimo.

Naiſſum, * Neſſum vel Neſus Ptolemæo, *Neiſſa*, urbs Myſiæ ſuperioris, in Dardania, cum fluvio cognomine; aliis *Niſi*, a Viminatio 116. mill. paſſ. in meridiem, a Sardica Thraciæ 106. in occaſum, aliis *Niſſava*, ex præcipuis urbibus Serviæ. (* in manuſcripto Seldeni *Naiſſon*.)

Nalcua, *Oxford*, urbs Albionis, in Anglia, in finibus Atrebatiorum. (*Vide Calleva.*) *Ptol.*

Namados, *Amandaune*, teſte Nigro, fluvius Indiæ citerioris.

¶ Nammantia, Valeriæ Ripenſis, urbs libro Notitiæ.

¶ Namurcenſis Comitatus, *le Comtè de Namur*, provincia Belgii ſatis parua, quæ ferè ſubeſt dominio Hiſpanorum, inter Leodienſem ditionem, Hannoniam, & Brabantiam. In ea ſunt tantùm tria loca alicujus nominis, nempè Namurcum, *Namur*, provinciæ caput Carolomontium, *Charlemont*, arx munita ad Moſam, & Caroloregium, *Charleroy*, arx recens, quæ ſubeſt dominio Francorum. Provincia eſt ſatis montuoſa, ſed utilis, & ferri fodinis ſcatet, ibique aliàs fuere, Aduatici populi.

Namurcum *Namur*, & Germanis *Namen*, urbs Belgii Comitatus Namurcenſis caput, ad Moſam fluvium, ubi Sabim excipit, a Leodio 10. mill. in occaſum, a Lovanio & Bruxellis 12. in auſtrum, epiſc. ſub Archiep. Cameracenſi a Paulo IV. Pont Max. effecta.

¶ Namurcum, *Namur*, urbs eſt munita Belgii ſub dominio Hiſpanorum, cum arce validiſſima in colle. Aliàs dicta fuit oppidum Aduaticorum eſtque inter duos montes, ad lævam Moſæ ripam, & Sabis fluvius ipſam bifariam ſecat, 8. milliaribus Belgicis a Lovanio diſtans.

Nanæus, *Glas*, teſte Boetho, fluvius Albionis in Scotia (Ptolemæus habet Navæum in Cornabiis, populis Borealiſſimis Scotiæ, Camdenus in *Strath-navern*, id eſt, (ut inquit ille) valle ad *Navern*.) *Script. Scot.*

¶ Nanaguna, Indiæ intra Gangem fluvius, teſte Ptolemæo.

¶ Nancangum, *Nanchang*, urbs regni Sinarum, & Chiamſiæ provinciæ præcipua, aliàs ampla, & elegans, ſed hiſce ultimis temporibus malè habita fuit, & incenſa a Tartaris. Sed prope lacum Poiangum, & ſub ipſa ſunt ſex aliæ urbes, teſte Martino Martinio,

¶ Nanceium, *Nancy*, urbs Lotharingiæ caput, ad Murtam fluvium. Duplex eſt, nempè antiqua, *la haute ville*; ubi ſedes Ducis, & nova, ſeu *la baſſe ville*; diſtatque ferè 5. leucis a Tullo in ortum, paulò ampliùs a Marſalio in occaſum, & 10. a Divoduro in meridiem, eſtque elegans & culta. Sed longè diſtat a Naſio antiquo in ortum. Antea permunita erat cum quindecim majoribus propugnaculis ædificare cœptis anno 1587. quo Gallia inteſtinis bellis flagrabat. Sed capta fuit a Gallis anno 1633. & anno 1661. ejus munitiones disjectæ fuere. Antea pluries obſeſ-

obſeſſa et capta fuerat, præſertim anno 1476. quo juxta ipſam Carolus ultimus Burgundiæ Dux victus et cæſus fuit à Renato Lotharingiæ Duce.

¶ Nanchinenſis provincia, *Nanching*, in regno Sinarum, à qua Nanchinum & Nanchinenſis ſinus. Vide Nanquinenſis.

¶ Nanciannm, *Nancian*, urbs Sinarum, in provincia *Chiamſi*, versùs partem auſtralem regni Sinenſis, teſte Martinio.

¶ Nanganum, *Nangan*, urbs Chiamſiæ provinciæ, in regno Sinarum, & in ipſo limite Cantoniæ provinciæ, juxta fluvium *Chang*, cum ſuburbio peramplo, teſte Martinio.

¶ Nangatum, *Nangato*, oppidum Japoniæ, regiunculæ cognominis caput, in parte occidentali Niphoniæ inſulæ, Brietio teſte, vix 60. milliaribus à Ximoa inſula in Boream.

¶ Nangazachum, *Nangazachi*, urbs ampla & emporium celebre Japoniæ, cum portu ab Europæis frequentato, in Ximoa inſula & in ora occidentali provinciæ *Figen*, in ſinu ampliſſimo, 120. mill. paſſ. diſtat ab ora proximiori Coreæ regni in ortum. Alias epiſcopalis facta fuit ſub Archiepiſcopo Goano à Sixto V. Summo Pontifice. Nunc caret Epiſcopo. Sunt tamen etiamnum plurimi Chriſtiani in ea.

¶ Nanhiunga, *Nanhiung*, urbs regni Sinarum, & ex præcipuis provinciæ Quantoniæ, ad radices montium, & in limite Chiamſiæ provinciæ, propè fluvium *Chin*; aliàſque dicta fuit *Hiungcheu*, teſte Martinio.

Ptol. Nanigeris, *Zeilan*, & incolis *Tenariſin*, inſula Indiæ citerioris, cujus populi *Chingale*, teſte Garcia ab Horto. Sed * Panigeris legitur in codice Græco: & *Zeilan* inſula contra Cory promontorium Taprobana veteribus dicta putatur. (* Ναρίγερα in cod. Palat. & in Seldeni manuſcripto.)

¶ NanKanga, *Nankang*, urbs regni Sinarum in Chiamſia provincia, ad oram occidentalem lacus Pojangi; & ei ſubſunt tres aliæ urbes; ſedetque ad radices montium, teſte Martinio.

Strab. & al. Nannetes, Namnetæ (vel Samnitæ Forſan) Ptolemæo *Nantes*, populi & urbs Galliæ Celticæ, in Armoricis, ſeu in Britannia minore, apud oſtia Ligeris fluvii, ex primis regionibus, emporium, & epiſcopalis ſub Archep. Turonenſi, ab Andegavis 16. mill. Gallicis in occaſum, quot à Rhedonibus & Venetis: à Nannete Rege 5. Galliæ anno poſt diluvium 300. condita putatur.

¶ Nannetes, populi & urbs Galliæ, quæ etiam Condivincum dicitur. Emporium eſt celebre & amplum, ad Ligerim fluvium, & 25. leucis ab ejus oſtio in ortum 22. leucis diſtat à Rhedonibus in meridiem, totidem à Venetis in ortum, & 16. ab Andegauo in occaſum. Caſtrum habet munitum; & regiuncula adiacens *le Comtè Nantois* dicitur; eſtque pars auſtralis Britanniæ minoris.

¶ Nanninga, *Nanning*, urbs regni Sinarum, ampla & probè culta, in Quancia provincia, ad confluentes fluviorum *Puon*, & *Ly* versùs confinia regni Tunchinenſis; & ſub ipſa ſunt quinque urbes, teſte Martinio.

¶ Nanquinenſis provincia, *Nanquin*, ſeu & *Nanching*, una ex 16. partibus ſeu provinciis regni Sinarum versùs ortum, & ſinum cognominem, & anteà inter alias provincias primum locum obtinens. Dicitur aliter *kiangnang*, & in ea ſunt 14. vrbes præcipuæ, ſub quibus ſunt totidem provinciæ parvæ: & in his numerantur 110. urbes minores. Hæ autem quatuordecim urbes ſunt, Nanquinum *kiangning*, ſeu *Nanquin*, Fungiangum, *Fungiang*, Sucheum, *suchen*, Suchianum, *SunKiang*, Chanceum, *Changceu*, ChinKianum, *Chinkiang*, Yancheum, *Yangcheu*, Hojagannm, *Hoiagan*, Lucheum, *Lucheu*, Gankingum, *Ganking*, Taipinum, *Taiping*, Ningqua, *Ningque*, Cuicheum, *Cuicheu*, & Hoeicheum, *Hoeicheu*. Totius verò provinciæ primaria urbs eſt Nanquinum; terminaturque autem à ſeptentrione Xantonia provincia, ab occaſu Honania & Huquania provinciis, uti à meridie Chechiana; ſed ab ortu alluitur Oceano Eoo, ſeu Sinico, & mirè fertilis, & rigua eſt.

¶ Nanquinenſis ſinus, *Enſeada de Nanquin* Luſitanis, *Golfe de Nanquin* Gallis, ſinus eſt ampliſsimus, per Sinas longè extenſus, & ſic dictus à Nanquino urbe ei adiacente; eſtq; inter provincia Nanquinenſem, Xantoniam, & Pechinenſem ad occaſum, & regnum Coreæ ad ortum. Dicitur etiam *Golfe de Gang*, Gangus ſinus. Vide ibi

¶ Nanquinum, *Nanquin*, urbs ampla regni Sinarum, juxta ſinum Nanquinenſem, aliàs totius Imperii regia ſedes, nunc etiam ſupra modum extenſa, & emporium celeberrimum, longè à Pechino in meridiem, in inſula. Populoſiſſima eſt, & dicitur aliter *Kiangning*. Aliàs vocata fuit *Iagtlen*; eratque tunc Imperii ſedes regia & ampliſſima per aliquot ſæcula, nempe ſub Regibus è domo Taiminga a quibus poſtea Pechinum ſedes regia effecta eſt contra irruptiones Tartarorum. Ædificata fuit à Guejo Rege, eſtque in planitie fertiliſſima, juxta fluvium *Kiang*. Antea habuit palatium regium nuper deſtructum à Tartaris, cum ipſam urbem devaſtarunt. Nunc autem in dies pulchrior evadit, & ſub ipſa ſunt ſeptem minores urbes, teſte Martinio.

Nantonenſe caſtrum, *Nantey* vel *Nantoy*, pagus Galliæ in Campania, ad Matronam fluvium, inter Meldas urb. ad occ. 7. & Caſtrum Theodorici ad ortum 2. leuc. diſſitus. Alterum in finibus Senonum.

¶ Nantonenſe Caſtrum, *Chaſteau Landon*, urbecula eſt Galliæ, in provincia Inſulæ Franciæ, & in Vaſtinio tractu, in limite Belſiæ, juxta amnem *Fuzin* dictum.

Nantuates, Nantuatæ Straboni, populi Galliæ Celticæ, Allobrogibus, Equeſtribus & Sebuſianis proximi, Cæſ. quorum oppidum adhuc *Nantua* nominatur, inter Ge- Plin. nevam 9. & Lugdunum 27. leucis, ſic quidam putant. Sed perpendenti verba Cæſaris initio lib. 3. de bello Gallico, ubi eos Antuates vocat, & libro 4. ubi de ortu Rheni loquitur, & verba Plinii libro 3. capite 20. ubi populos Alpinos memorat, inter quos Nantuates Sedunis finitimos, nulla ratione videri poſſunt eſſe qui ſupra deſcripti ſunt, ſed potiùs & abſque ulla ambiguitate inter Valleſios ad Rhodanum; quorum oppidum *Naters*, à Sedunis 3. leucis in ortum diſtans, Tauriſcos, ſeu Uriam Helvetiorum versùs: & licèt Cæſar ſcribat per eos Rhenum fluere, Plinius tamen illos inter Sedunos & Lepontios (quod & Cæſar facit, ubi eos Antuates vocat) ad Rhodanum, non inter Lepontios & Helvetios ad Rhenum deſcribit: niſi quis Nantuates & Antuates diverſos populos eſſe velit, illos ad Rhodanum, hos ad Rhenum locans. Ex quo etiam error Marliani fit manifeſtus, hos Conſtantienſes eſſe aſſerentis. Sunt qui horum regionem *le Pais de Vaud* vel *Vault* Gallicè dicant, alii *le Pais de Aelen*.

¶ Nantuates populi, Sanſone & aliis teſtibus, fuere ubi nunc Caballicus Ducatus, *le Chablais*, provincia Sabaudia Borealior, juxta lacum Lemanum extenſa, inter Valleſiam provinciam ad ortum, & Genevam, & Foſſiniacum tractum ad occaſum.

¶ Nanyanga, *Nanyang*, urbs ampla Imperii Sinarum, & provinciæ Honaniæ ſeptima, juxta fluvium *Jum*, in planitie, & in regione fertiliſſima, teſte Martinio.

Naparis, *Dnieper*, ſeu *Nieper*, teſte Peucero, fluvius Sarmatiæ, ſive Scythiæ Europææ, in Pontum Euxinum Herod. influens: licèt plerique *Nieper* Boryſthenes eſſe putatur.

¶ Naparis fortè eſt Tyras fluvius, inter Sarmatiam Europæam & Daciam, qui nunc *Dnieſter* dicitur, influitque in Pontum Euxinum. *Nieper* enim eſt Boriſthenes omnibus.

Napata, Napatæ Straboni & Stephano, urbs Æthiopiæ ſub Ægypto, Candacis Reginæ regia, inter Sye- Plin. nen 614. et Meroen urbem inſulæ Meroes in auſtrum Ptol. 360. mill. paſſ. ex Plinio.

¶ Nape, urbs Lesbi inſulæ, in mari Aegæo, teſte Stephano.

Naphilus, fluvius Peloponneſi, in Arcadia in Alpheum influens,

Napitia, *lo Pizzo*, teſte Barrio, & Mazella, oppi- Pauſ. dum Brutiorum, ad ſinum Hipponiatem, qui & Napitius ex eo nominatur, ab Hipponio vix 6. mill. paſſ. Strab. diſtans in meridiem, Tropeam versùs totidem. Sunt qui & Nepetiam à Napitia diſtinguentes, Amantiam indigitent.

Napuca, *Buſaten*, teſte Lazio, oppidum Daciæ, in Ptol. Valacchia.

¶ Napuca, oppidum Daciæ. Aliis eſt in Tranſylvaniæ Principatu; nuncque *Buſaten* dicitur à Germanis. *Buzas* ab incolis, Lazio, Sanſone, & Brietio teſtibus. 5. milliaribus Germanicis diſtat à Claudiopoli in Boream, & 4. à Novomercatu in occaſum, ſed 8. tantùm à monte Carpato in meridiem.

¶ Napus, *Nape*, fluvius Americæ meridionalis. Oritur in Peruvia, deinde Abulam oppidum rigat; & auctus ali-

quot fluminibus, in Amazonum fluvium cadit, in Canela provincia, teſte Teixera.

Nar, *la Nera*, fluvius Umbriæ, è montibus Amiterninis fluens, perque Velinum lacum tranſiens; à quo emiſſus, ingenti fragore (qui ad aliquot mill. paſſ. exauditur) præcepſque deſcendens ad Interamnam per campos, & ad Narniam per anguſta loca, in Tiberim inter Ocriculum, & Hortam defertur Lucanus lib. 8.

Afferat, & qua Nar Tyberino illabitur amni.

Non fluit per Narniam, (quæ in ſublimi ſita eſt) ut in Theſ. Ling. Latinæ, ſed juxta urbem, ut ipſi vidimus.

Ptol. Strab. & al. ¶ Nar, la *Nera*, fluvius Italiæ. Oritur ex Apennino monte in ipſo confinio Piceni, & Umbriæ, per quam deinde fluens recipit Corunum, uti & Velinum fluvium: hinc Interamnam rigans, & Narniam, paulò infrà juxta Hortam Tiberi miſcetur. Sed per Velinum lacum non labitur.

Arri. ¶ Nara, Byzacenæ regionis in Africa urbs, teſte Antonino.

Naracum, Naracoſtoma Plinio & Ammiano, Inariacium Ptolemæo: unum ex oſtiis Iſtri fluvii, apud oſtium Auſtrale.

Narangara, urbs Africæ mediterranea, olim epiſcop. ſub Archiep. Carthaginenſi, proxima Tebeſtæ, & Aſſuro, inter Siccam 30. & Thaguram 20. mill. paſſ. nomen antiquum retinens.

Ant. Ptol. ¶ Narangara, urbs Africæ, in Numidia, 70. mill. paſſ. ab ora maris Mediterranei & à Tabraca in meridiem, totidem à Cirta in ortum, intra montes, inter Bagradam & Ampſagam fluvios, 190. mill. paſſ. à Carthagine in Africum diſtans.

Ptol. Narbaſi, Narbaſes Iſidoro, *Arvas*, teſte Morali; populi & Montes Hiſpaniæ Tarraconenſis, in finibus Aſturum, inter Legionem, & Ovetum. Vide Forum Narbaſorum.

Narbaſis in Theſ. Linguæ Lat. ponitur urb. æſtuaria Hiſp. quod apud veteres auctores haud legimus.

Narbata, regio Palæſtinæ, inter Cæſaream & Samariam, à Cæſarea 60. ſtadiis.

Joſep. ¶ Narbis, Illyrici urbs, teſte Stephano.

Strab. Caſ. Plin. & al. Narbo, Narbon Polybio & Ciceroni, colonia & urbs archiepiſc. Galliæ Narbonenſis, cui nomen dedit, in ora, apud Atacis fluvii oſtia, (licèt Plinius illam à mari 12. mill. paſſ. diſtare ſcribat) *Narbona* Italis, *Narbonne* Gallis inter montem Peſſulanum ad ortum 14. & Toloſam ad occaſum 24. leucis, à templo Veneris 88. mill. paſſ. in Boream, Narbo Martius Plinio à Romanis condita Olympiade 160. teſte Polybio. Cujus meminit Auſonius de claris urbibus.

Nec tu Martie Narbo ſileberis: nomine cujus
Fuſa per immenſum quondam provincia regnum
Obtinuit.

Illi olim ſub Gothis Regibus ſuberant, uti metropoli, Beterræ, Agatha, Magalona, Nemauſus, Luteva, Carcaſo, Helena, & Toloſa, quæ nunc metropolis eſt.

¶ Narbo, *Narbonne*, urbs eſt ampla & munita Galliæ, in Occitania provincia, juxta ramum Atacis fluvii, manu ductum aliàs à Romanis, & *la Robine* dictum. Diſtat mill. paſſ. ab ora maris Mediterranei, uti ipſe Plinius ſcribit, 12. leucis ab Helena in Boream. 10. à Carcaſſona in meridiem, & 15. à Monte Peſſulano in occaſum.

Narbonenſis Gallia, quæ & Braccata, Plinio teſte, dicta eſt, una ex 4. Galliæ partibus, à Pyrenæis montibus Galliam ab Hiſpania ſeparantibus, ad Alpes, quæ eandem ab Italia dividunt, extenditur, in 4. regiones diviſa, Occitaniam à Garumna ad Rhodanum, Provinciam à Rhodano ad Alpes maritimas, Delphinatum à Druentia flumine, & montibus ad Hiſaram fluvium, & Sabaudiam ab Hiſara ad Rhodanum, & Lemanum lacum. Licèt Ortelius per errorem illam in tres duntaxat diſtribuat, omiſſa Sabaudia.

¶ Narbonenſis Gallia, ſive Gallia Narbonenſis, appellatur pars Galliarum quæ Interno mari alluitur, Braccata antea dicta, à reliqua Gallia diſcreta flumine Garumna, Gebenna monte, & Rhodano fluvio. Populi in ea quondam clari fuere Allobroges, Centrones, Caturiges, Cavares, Gabali, Heluy, Ruteni, Segalauni, Salii, Vocontii, Volcæ Tectoſages, & Volcæ Arecomici.

Narbonenſius lacus, idem Rubrenſis. Vide ibi.

¶ Narces, Numidiæ urbs, Polybio & Appiano teſtibus.

Narciſſi fons, in Bœotia (Vide Liriope) in qua Narciſſus ſubmerſus ſua imagine captus fertur. Pauſ.

¶ Nardenum, *Narden*, oppidum Belgii uniti, in Hollandia, aliàs miſeriè deformatum ab Hiſpanis contra fœdera, nunc recens munitum, cum portu in ora maris Auſtrini. A Gallia *Narde* vocatur. Vix 3. leucia diſtat ab Amſterodamo in ortum, & paulò plùs ab Ultrajecto.

¶ Nardinium, Selinorum urbs in Hiſpania Tarraconenſi, teſte Ptolemæo.

Nariſci, populi Germaniæ. quorum regio *Nortgeuv*, Tac. teſte Aventino, ubi Bavaria Tranſdanubiana, ſeu Palatinatus Bavariæ, a Vindelicia (quæ nunc Ducatus Bavariæ dicitur) Danubio diviſus, cujus caput eſt Amberga, à Ratiſpona 8. leucis in Boream. Alii *Voitlander*; ſed priori ſententiæ nomen alludit. Ex finibus Nariſcorum ortum habet Mœnus fluvius, per Franconiam fluens. De quo Poeta quidam libro 4. Itinerarii Germanici ſic:

Piſciferi porrò delabimur ad vada Mœni.
Qui fluit ex altis gemino de fonte Nariſcis.

Et libro 6.

Inde Nariſcorum veteres acceſſimus oras,
Quæ ſunt Coburgæ mœnia ſtructa loco.

Naritii populi, & Naritia urbs, eadem Locris in magna Græcia. Vide ibi, & Caulon. Vide etiam Narycii in Narycia, varie enim legitur. Suid.

¶ Narmalis, Piſidiæ urbs, in Aſia minori, teſte Stephano.

Narnia, *Narna* Straboni, prius Nequinum, teſte Plinio, *Narni*, urbs Umbriæ epiſcopalia, ad montis radicem, & Narem fluvium ſubterfluentem, à quo ei nomen, inter Interamnam 6. & Ocriculum 8. mill. paſſ. Romam verſus ſupra 40. una ex 12. urbibus, quæ Romanis contra Hannibalem opem negabant. Nequinum à nequitia olim vocata, quod obſeſſa ſe & liberos occidere, quam dedere maluerit. Patria Nervæ Imperatoris & Joannis Pontificia maximi, ut ipſi Narnienſes hoc verſu dictant. Plinio Liv.

Imperio genui Nervam, mitbraque Joannem.

Claudianus de 6. conſulatu Honorii.

Celſa dehinc patulum proſpectans Narnia campum
Regali calcatur equo.

Naro, Naron Ptolemæo, *Narenta*, fluvius Dalmatiæ, Naronam urbem alluens, ac pelago inter Peguotium & Epidaurum urbes exceptus. In Theſauro Linguæ Latinæ malè Narane ſcriptum eſt ſuo loco. Cat. Mel.

¶ Naro, *Narenza*, urbs Dalmatiæ, in ora ſinus cognominis, qui pars eſt Adriatici. Aliàs ampla fuit, nunc ſenſim deficit; ſubeſtque dominio Turcarum Regio adiacens dicta fuit antea Chulmia, & nunc Herzegovina, eſtque pars Serviæ. Urbs ipſa diſtat 35. mill. paſs. ab Epidauro in Boream. Hinc Narentini dicti, qui & Arentani & Pagani Porphyrogenitæ, teſte Joanne Lucio.

Narona, Narbona Ptolemeo, *Gabella* Moletio, & Plin. *Narenta* Volaterraneo ac Villanovano, colonia & urbs olim epiſcopalis, nunc oppidum, à littore 20. mill. paſs. interiùs recedens, à Salonia 72. in ortum Epidaurum & Scordam verſus: quondam clara, & Dalmatiæ conventus, ſed Naronenſes à Venetis circa anno ſalutis 987. ſubacti, à priſtina magnitudine excidere.

¶ Naronenſis ſinus, *Golfe di Narenza*, pars eſt maris Adriatici, longe per terras extenſa in Dalmatia regione juxta Naronem, inter ditionem Turcicam ad Boream, ditionem Raguſinam ad auſtrum, & inſulam Leſinam Venetorum ad occidentem.

Narova, *Narova*, lacus Americæ ſeptentrionalis, in nova Francia. Vix 36. mill. paſs. à Monte Regali diſtat in meridiem.)

¶ Narſinga, *Narſingue*, urbs ampla Indiæ citerioris, & regni cognominis caput verſùs oram ſinus Bengalæ a qua 40. mill. paſs. diſtat, uti 150. à Maſulepatano in meridiem, & 20. circiter à Negapatano in Boream, in ora Coromandelis, ſub dominio Regis Biſnagariæ.

¶ Narſinganum regnum, *royaume de Narſingue*, pars eſt peninſulæ Indiæ intra Gangem, verſus oram ſinus Gangetici. Dicitur aliter, & meliùs, regnum Biſnagaræ. Vide ibi.

¶ Narſingapatanum, *Narſingapatan*, oppidum Indiæ citerioris, in regno Golcondæ, & in ora ſinus Gangetici. 200. mill. paſs. diſtat à Maſulepatano in Cæciam, & 160. ab Hidrabando in ortum.

Nartes, populi Umbriæ. qui & Interamnates. Plin.

Narthecuſa, inſula juxta Rhodum, inter illam & Gnidum

Gnidum urbem Cariæ. Altera circa Parthenium promontorium Sami, Narthecis Straboni & Stephano.

¶ Narva, *Narva*, urbs Livoniæ, ad fluvium ejuſdem nominis, qui Livoniam à Moſchorum ditione antiqua dirimit. Ex adverſo Narvæ jacet arx, *Ivanovungorod* nuncupata, in Ingria, utraque nunc Sueco paret. Urbs eſt permunita. Diſtat 30. leucis Suecicis à Revalia in ortum, 15. à Torpato in Cæciam, & vix una à ſinu Finnico. Arx vero *Ivanovungorod* permunita antea Moſchis paruit; ſed ab anno 1617. Svecici juris effecta eſt cum toto tractu adiacente, cùm anteà pluries capta, & recepta fuiſſet. Scopulo infixa arx tumulo inſidet, juxta Narvam fluvium, & duplicis ſclopeti ictu Livonica Narva in oppoſita ripa fluminis ſita diſtans diſcriminis cauſa. Ruſſica & *Danzſche Nerva*, ut altera Germanica, & *Teutſche Nerva* appellatur. Diſtat 40. milliaribus à Pleſcovia, uti à Novogardia. Narva autem fluvius amplus urbem rigat & 2. ſub urbe milliaribus à Sinu Finnico abſorbetur.

Ovid. Narycia, ſeu Narytia, & Naricia, ac Naritia, (variè enim in diverſis codicibus legitur) urbs magnæ Græciæ, (Vide Locri) & populi Narycii. Unde Naricius nomen gentis. Naritia ſcribitur apud Ovidium lib. 15. Metamorphoſeon:

Romechiumque legit, Caulonaque Naritiamque.

Naryciæ picis meminit alius:

Narycia picis, aut Actæi mellis Hymetti.

Narycion Plinio, oppidum Locrorum Ozolorum, in Achaja. In Theſ. Linguæ Latinæ Naryciumetiam urbs Locrorum in Italia vocatur; quæ Narycia generis fœminini apud veteres legitur.

Ptol. * Naſabath, ut ſcribit Ortelius, ſed in codice Græco Naſava legitur, Nabar Plinio & Melæ, *Rio de Zingamor* Hiſpanis, *Hued el Quibir* incolis, teſte Marmolio, fluvius Mauritaniæ Cæſarienſis, apud Saldas coloniam decurrens., *Soſragia* Caſtaldo. Populi Naſabutes Ptolemæo, ſed in Africa. (* Ita codex Palatinus in Seldeni manuſcripto.)

¶ Naſabath, fluvius Mauritaniæ Sitifenſis, illam à Cæſarienſi ſeparans: nunc *Rio Major* dicitur. Oritur in Biledulgeridia regione & deinde per regnum Algerii fluens, ibi juxta Saldas ſeu Bugiam in mare Mediterraneum ſe exonerat.

Strab. Plin. & al. Naſamones, populi Libyæ non uni: nam alii ad Oceanum Atlanticum, qui & Atlantes Herodoto, alii in Africa ad Syrtim magnam, teſte eodem Herodoto, Plinio, & Quinto Curtio, alii in Marmarica, teſte Ptolemæo, quorum regio Naſamonitis, Garamantibus finitima. De his qui circa Syrtim incolunt Lucanus lib. 9.

-- ſic cum toto commercia mundo
Naufragiis Naſamones habent: hac ire Catonem
Dura jubet virtus.

Plin. Naſcua, Calaguris. Vide ibi. Calaguritani populi Hiſp. Naſcici cognominantur, teſte Plinio.

Plin. Ptol. Steph. Naſcus, Naſcum Ammiano, urbs Arabiæ felicis, olim clara, in mediterraneis, Carnæ urbi regiæ finitima, *Magiarab* hodie, teſte Moletio.

¶ Naſica, urbs Indiæ intra Gangem, teſte Ptolemæo.

Naſida, oppidum Siciliæ, ad Naſum fluvium, apud oram occidentalem & Agathyrium, *Naſo* hodiè, apud Caſtaneam oppidum 5. mill. paſſ. (à Pactenſi urbe 18.) quod ex Naſidæ ruinis exſtructum ferunt. Alii Naſis, & Naſidis in obliquo legunt, quod magis placet.

¶ Naſida, nunc *Naſo*, caſtrum eſt Siciliæ, in colle aſpero, juxta fluvium cognominem, in provincia, ſeu valle Demonæ 5. mill. paſſ. ab ora Boreali & à mari Tyrrheno in meridiem, ut à Catana in ſeptentrionem, 12. à Pactenſi urbe in occaſum Agathyrium versùs.

Ptol. Naſium, *Nancy*, teſte Divæo & aliis, urbs Galliæ Belgicæ, Auſtraſiæ, ſive Lotharingiæ caput, & ſedes Ducum, ad Murthan fluvium, à Tullo urbe epiſcopali 5. leucis in ortum, à Metis ſupra 10. in meridiem, ab Argentorato urbe Alſatiæ 18. Sed mihi potiùs videtur *Nas* vicus in Ducatu Barrenſi, ad Moſam fluvium, a Nancejo 12. leucis diſtans, ex veteri inſcriptione ibi reperta, teſte Clemente Moſellano.

¶ Naſium, oppidum Leucorum. Nunc eſt *Naz*, vicus Barrenſis Ducatus, 10. mill. paſſ. à Moſa fluvio diſtans in occaſum, & 20. à Tullo verſus Catalaunum, vix una lèuca ſupra Ligniacum in meridiem, ad Ocnam fluvium.

¶ Naſſovia, *Naſſau*, oppidum Germaniæ, in Franconia regione, & in Veteraviæ tractu, ad Lanum fluvium, 2. milliaribus Germanicis à Rheno fluvio in ortum, 5. à Bingio in Boream, & 12. à Colonia in meridiem Francofurtum versùs. Subeſt proprio Principi cum ditiuncula adiacente. Hinc orti ſunt Principes celeberrimi, Naſſovii dicti.

¶ Naſſovia arx ſeu Moura, *Mourè* aut *le Fort de Naſſau*, arx eſt Guineæ regionis, in Africa, in ora Aurea. Quadrangularis eſt, in ſcopulo, & probè munita cum vico amplo, ſub dominio Hollandorum, diſtatque 2. leucis ab arce S. Georgii de Mina in ortum; eſtque in regno Acanii parvi. Vide Arx Naſſovia.

¶ Naſſovia, *le Fort Naſſavv*, arx munita Aſiæ, recens excitata, in inſula Motiris, una ex Moluccis, 5. circiter leucis diſtat ab ora occidentali inſulæ Giloli; ſubeſtque dominio Hollandorum à multis annis cum tota inſula.

¶ Naſſovia inſula, *Naſſavv Eylandt* Belgis, *Isle de Naſſau* Gallis, inſula eſt Aſiæ in mari Indico, versùs oram occidentalem Sumatræ inſulæ, & ad auſtrum inſulæ Fortunæ divinæ. Detecta fuit à Batavis hiſce ultimis temporibus.

¶ Naſſovium fretum, ſeu & Vaigatium, *deſtroit de Naſſau ou de Vaigaits*, fretum Oceani Borealis, inter partem Borealem Moſcoviæ & novam Zemlam, recens à Batavis detectum, & ſic dictum in honorem Principis Auraici. Extenditur ab ortu in occaſum. Vide fretum Vaigatium.

¶ Naſſunia, urbs Sarmatiæ Aſiaticæ, teſte Ptol.

¶ Nata, *Nata*, oppidum Americæ meridionalis, in prov. Terræ firmæ, cum portu in ora maris Auſtrini, & ſinus Paritæ. Vix 17. leucis diſtat à Panama in Circium; ſubeſtque Hiſpanis.

Natho, quæ & Proſopitis, *Gezat Eddehek*, quaſi inſula aurea, teſte Joanne Leone, inſula Ægypti intra Dekam, cum urbe quæ Atarbechis nomine. *Herod. Thucy.*

Natiſo, *Natiſſa*, & *Natiſone* etiam vulgò, fluvius Carnorum, ex Alpibus Carnicis, ſeu Juliis profluens, ac in mare Hadriaticum apud Aquilejam influens. Apud Strabonem, videtur idem Sontio; nam apud Ventionem oppid. ortus, ſupra Norejam urbem Sontio miſcetur, nec mare ſolus petit, ſed cum Sontio ab Aquileja 3. mill. paſſ. in ortum. Sed, ut ipſe vidi, qui *Natiſa* incolis dicitur, à Sontio, ſeu Iſontio diverſus eſt, ac in mare exoneratur inter Inſontium & Alſam. *Strab. Plin.*

¶ Natiſo, *Natiſone*, fluvius Italiæ, in Foro Julio. Oritur ex Alpibus in confinio Carniolæ. Hinc Forum Julii rigat & Palmam arcem, & 8. milliaribus infra Sontio miſcetur. Ejus autem pars Aquilejam manu perducta, vulgò *Natiſa* dicitur, ut quidam ſcribunt. Sed longè à Ventione aut Noreja fluit in ortum.

¶ Natolia ſeu Aſia minor, pars eſt maximè occidentalis Aſiæ, *la Natolie*, ſeu *l'Anatolie* nunc dicta. Terminatur à ſeptentrione Ponto Euxinio, ab occidente Propontide & mari Ægæo, à meridie mari Mediterraneo, ſeu Cilicio, & ab oriente Armenia regione. Ejus partes præcipuæ fuere aliàs Æolis & Myſia, quæ nunc *Sarcum*, Armenia minor, nunc *Aladuli*, Bithynia, *Becſangil*, Cappadocia, hodiè *Amaſia*, Caria, *Aidinelli*, Cilicia, *Caramanie*, pro majori parte, Galatia, *Chiangare*, Jonia, *Sarchan*, Lycia, *Menteſeli*, Lydia, *Caraſia*, Pamphilia, hodiè *Amaſia* ex parte. Nunc tota dividitur in quatuor partes, quarum major versùs occidentem, & mare Ægæum extenſa, propriè *Anatolia*, dicitur. Altera pars verſus Pontum Euxinum, & ſeptentrionem *Amaſia*, vocatur, ſeu etiam *Rum*. Tertia *Caramania* dicta, ad meridiem & juxtà mare Mediterraneum. Quarta in orientem porrecta versùs Euphratem, *Aladuli* dicitur, totaque nunc ſubeſt dominio Turcarum. Sed de ejus urbibus vide Aſia minor.

Nava, *Naba*, teſte Rhenano, *die Navo* aliis, fluvius Germaniæ ſuperioris, in Rhenum apud Bingium oppidum influens, ex montibus Auſtraſiæ in ditione Trevirenſi ſupra Fanum Vvendelini apud Eiſam pagum oriens, Cruciniacum oppidum finitimum Bingio alluens De quo Auſonius in Moſellanicis:

Tranſieram celerem nebuloſe flumine Navam.

¶ Nava, *Nabe*, fluvius, oritur ex vico *Nabevveiler* dicto, in confinio ditionis Trevirenſis; deinde per Palatinatum inferiorem fluens, prope Birkenfeldam, & alia oppida, auctus Lautera, & duobus aliis fluviis minoribus, rigatoque Cruciniaco, in Rhenum ſe exonerat juxta Bingium, 4. leucis infra Moguntiam in occaſum.

Tac. Navale, Græcis Ἐπίνειον & Ναυσταθμός ferè idem eſt quod Latinis portus. Apud Ptolemæum 4. Navalia leguntur; quæ ſunt Aulon, urbs Macedoniæ, Lechæus ad ſinum Corinthiacum, Cenchreæ ad ſinum Saronicum, utrumque ad Iſthmum, & Corinthiorum, reliquum Nauplia urbs orte Argivorum. De quibus vide ſuis locis.

¶ Navale Antiatum, *Netuno*, oppidulum Latii, nunc in Campania Romana, & in ora maris Tyrrheni, propè paludes Pomptinas, cum portu utcunque capaci, & aliàs in ditione Columnarum, juxta Antium promontorium, 25. milliaribus ab urbe Roma in Eurum diſtans.

Ptol. * Navalia, *Sovvol*, teſte Petro Appiano, urbs Germaniæ inferioris libera, in Tranſiſalana regione, inter Iſalam & Vidrum fluvios, proxima Campenæ ubi 1. leuca recedens, à Daventria 4. in Boream, (* in maſcr. Seldeni Ναβαλία.)

¶ Navareſium, *Navarins*, urbs Galliæ, in Beneharnia provincia, cum arce permunita, ad Gabarum Oloronenſem fluvium, 4. leucis infra Oloronem in Boream, & 6. à Palo in occaſum diſtans, versùs Navarram inferiorem.

¶ Navarinum, *Navarin*, urbs ampla Peloponneſi, & emporium celebre, cum portu, ſub dominio Turcarum, aliàs Pylus Meſſeniaca dicta. Vide ibi.

Ptol. * Navaris, urbs Sarmatiæ Aſianæ, apud Tanaim fluvium, in finibus Jaxamatarum, *Nagariziachi* incolis, teſte Moletio. (* Ita manuſcriptus Seldeni codex Græcus Ναβαλίας.)

¶ Navarra, *Navar ra* Hiſpanis, *Navarre* Gallis, regnum eſt Hiſpaniæ, inter Galliam ad Boream, Arragoniam ad ortum & meridiem, & Caſtellam ad occaſum; & Pyrenæis montibus dividitur in duas partes, nempè in inferiorem, quæ cis montes, *Baſſe Navarre* Gallis dicta, *Merindada de ultra Puertos* Hiſpanis; ſubeſtque Regi Francorum uti legitimo Regi: & in ſuperiorem, quæ trans montes Pyrenæos vulgò *la Haute Navarre*, quæ Hiſpanis ſubeſt, & occupata per Ferdinandum Aragoniæ Regem, ejecto inde legitimo Rege Joanne Alebretio; dividiturque in quinque diſtrictus, ſeu Merindadas, ut vocant; ſuntque diſtrictus Pampilonenſis, *Mirindada de Pamplona*, diſtrictus Olitenſis; *Merindada de Olite*, diſtrictus Sangoſſanus, *Merindada de Sangueſa*, diſtrictus Stellenſis, *Merindada de Eſtella*, & diſtrictus Tudelenſis, *Merindada de Tudela*. Regni caput eſt Pompejopolis, *Pamplona*, ad Argam fluvium. Ejus partes erant etiam provinciæ adiacentes Ipuſcoa, *Guipuſcoa*, Alava, *Alava*, & Rivogia, *Rioia*; ſed jam à multo tempore fuerant à Caſtellanis occupatæ. Navarra Hiſpanica tota ſiccior eſt, & in dies ſterilior evadit & inculta, cum Navarra inferior, ſeu Gallica ſatis rigua ſit valdè populoſa, & culta.

(*Navarra regni urbes, in ſuperiori:*

Lumbaria, Lumbier.
Olitum, Olite.
Pompejopolis, Pamplona, *regni caput.*
Sangoſſa, Sangueſa.
Stella, Eſtella.
Tafalla, Tafalla.
Tudela, Tudela.
Viana, Viana.)

Navarra inferioris urbes ſunt.

Fanum S. Joannis Pedeportuenſis, Sant Jean Pied de Port.
Fanum S. Palacii, S. Palais.

Plin. Ptol. Naubarum, urbs Sarmatiæ Europææ, in ora Mæotiæ paludis, inter Carcinitum fluvium & Tanaim, Carcinæ urbi & Carcinito fluvio propior. Populi Navari Ptolemæo.

Naucraticum, oſtium Nili, *Roſetto*, teſte Nigro, Canopo urbi proximum, quod & Canopicum; nunc ſic nominatum ab urbe vicina.

Plat. Strab. & al. Naucratis, urbs & nomus (qui Naucraticus dicitur adud Plinium) Ægypti mediterraneus, intra Deltam, à Nucratico oſtio introrſum parum diſtans, cui nomen tribuit.

¶ Naugracutum, *Naugracut*, urbs Indiæ, provinciæ cognominis caput, ad amnem *Ravée*, versùs montes, in ditione Magni Mogolis. Diſtat circiter 220. mill. paſſ. à Lahorio in ortum. Provincia autem cognominis extenditur versùs Caucaſum montem & confinia Tartariæ.

Plin. Navilubio, Navillojon Ptolemæo, fluvius Hiſp. Tarracon. inter Aſtures & Calaicos fluens, vulgò *Mullon*, apud oppidum S. Martini in mare exiens. (* in Seld. man. Ναουιλλουίων.)

¶ Naulibe, Indiæ intra Gagem urbs, teſt Ptolemæo. Appian.

Naulocha, Nauloga Silio, oppidum Siciliæ maritimum, in ora, inter Pelorum & Mylas, cujus hodie nihil exſtat, apud Divetum caſtrum. Ejus meminit Silius libro 14.

Non Herboſos iners; non Nauloga pigra pericli
Sederunt.

Legitur & Naulochus apud Svetonium, & *Diveto* indigitatur, inter Phalacrium promontorium 6. & Mylas 18. mill. paſſ. caſtrum exiguum, (*in ora Boreali inſul æ.*) Strab.

Naulochus, Tetranaulochus Plinio, (licèt alius codex habeat Tetra, Naulochus, diviſim) *Goſacho*, teſte Nigro oppidum Thraciæ, in ora maris Euxini, apud Meſembriam urbem & fines Myſiæ inferioris. Eſt & Naulochus promontorium Imbri inſulæ meridionale: ubi fons, ex quo fœminæ bibentes maſculos pariunt eunuchos, teſte Philoſtrato in Heroicis. Naulochus item Plinio, Naumachos Melæ, inſula parva Cretæ, ante Samonium promontorium. Naulochum præterea oppidum fuit, teſte Plinio, Phocidis, apud Anticyram & Criſſam. Naulochus verò generis maſculini apud eundem Plinium oppidum Thraciæ, apud Hæmum montem, non Naulochum ut in Theſauro Linguæ Latinæ.

Naulum, *Noli*, urbs parva oræ Licuſticæ epiſcop. ſub Archiepiſcopo Genuenſi, inter Savonam ad ortum 10. & Albingaunum in occaſum 20. mill. paſſ. Finario proxima. Dicitur & Naulium.

¶ Naulum, *Noli*, urbs eſt parva in ora occidentali maris Liguſtici, in planitie, aliàs ſui juris, nunc ſub dominio Reipublicæ Genuenſis. Portu caret, & deficit in dies. Prov. Rom.

Naumachia, vox Græca, non ſolùm certamen navale ſignificat, ſed etiam locum in quo illud certamen fiebat, populo inſpectante. Qui locus inſtar lacus erat in medio theatri, vel in campo aliquo circumſepto: in quem ducebatur aliunde aqua, ut naves ex adverſo locatæ pugnam inirent, ſive ad exercitium, ſive ad populi oblectamentum. Ex multis autem quæ in urbe Roma fuere, hæ memoratiores fuiſſe feruntur. Suet. & P. Vict.

Auguſti, in campo Martio, juxta Tiberim, teſte Svetonio, ubi hortuli aliquot erant, qui locus etiamnum *l' Ortalio* nominatur.
Neronis, in Vaticano, eò aqua maris ducta.
Domitiani, quæ in eodem loco fuiſſe putatur ubi fuit naumachia Auguſti Cæſaris, apud hortum ſuum in Tiberis ripa, auctore eodem Svetonio.
Altera Auguſti, in campo Martio.
Fuit & in Circo maximo ab eodem Imperatore exſtructa.
Claudii Imperatoris apud Portum Romanum quæ adhuc viſitur, aqua eò ex mari perducta.

¶ Maumburgum, *Naumbourg*, urbs Germaniæ. Vide Neoburgum.

Naunes, *Nanſers & Nanſerſberg*, teſte Joſia Simlero, populi Alpini, in Alpibus Rhæticis, in Tridentina Diœceſi, quorum oppidum Naunium, cum fluvio cognomine, in finibus Tridentinorum, teſte Jano Pyrrho. Gaudentius Merula Naunes *Val di Ganna* in finibus Inſubrum interpretatur. Plin.

Navonius, *Porto Navon*, portus Corſicæ, portui Syracuſano finitimus. Ant.

¶ Navonius portus in Corſica inſula quid ſit non conſtat, forſan Favonius portus ſeu Favonii portus, nunc *porto Favone*, in ora orientali inſulæ, vix 8. milliar. à portu veteri in Boream Aleriam versùs à qua 30. mill. diſtat in auſtrum.

Naupactus Neopactus Ciceroni, Naupactum Plinio, *Lepanto & Einebachri* Turcis, teſte Leunclavio, urbs Ætoliæ archiepiſcopalis, & regionis caput, cui nomen hodie tribuit, in ora ſinus Corinthiaci, apud fauces & Anthirrium promontorium, inter Nicopolim urbem Epiri 125. & Corinthum in ortum 90. mill. paſs. Hic ſedes eſt Præfecti Turcarum. Hinc Naupactæus nomen gentis. Ovidius libro 2. faſtorum: Cæſ. Liv.

Amphiaraides Naupactao Acheloo.

Naupactum excubare apud Zenodotum proverbio dicitur, in eos qui pereunt ignavia ſua, vel qui munus ſuſcipiunt plenum diſcriminis, uti Pauſanias Naupacti excubiis Præfectus, ab Achivis capta urbe interfectus. Aliter hoc adagium apud Suidam refertur. Naupactum

a con-

à compactis navibus dictum volunt; quod ibi Heraclidæ primùm navem conſtruxerint.

¶ Naupactus, *Lepanto* Gallis, urbs Achajæ, in Ætolia, & in ora ſinus Corinthiaci, qui ab ea *Golfo de Lepanto* dicitur. Nunc caput eſt provinciæ Livadiæ propriè dictæ, ſub dominio Turcarum ab anno 1499. quo capta fuit à Baiazethe. Anno autem 1571. non procul ab ea commiſſum fuit prælium, Naupactinum dictum, ubi Turcæ victi & maxima clade affecti fuere à Chriſtianis, 95. mill. paſſ. diſtat à Nicopoli Epiri in Circium, & 145. à Methone in Boream.

Xenop. Strab. Herod. & al. Nauplia, (non Nauplias, ut in Theſauro Linguæ Latinæ) *Napoli di Romania* Sophiano & aliis, urbs Peloponneſi maritima, & navale Argiæ regionis, ad ſinum Argolicum, olim epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Corinthio, nunc metropolis, & ſedes Præfecti Turcarum: ab Argo 7. mill. paſſ. in ortum diſtans, à Lacedæmone 59. in Cæciam.

Nauplia, *Napoli de Romanio*, ſeu *Napli*, ut quidam volunt, urbs eſt ampla, & emporium celebre, cum portu capaciſſimo, in loco peramœno, & totius Peloponneſi populoſiſſima, in Sacania provincia, cujus caput exiſtit. 60. mill. paſſ. diſtat à Lacedæmone in Boream.

Nauportus, Naupontus Straboni, urbs Japodum cum fluvio cognomine, *Laybach*, *Lubiana* Italis, *Labeto* Dalmatis, ut ſcribit Ortelius. Fluvius verò non longè in Saum defertur. Vide Labacum.

Nauportus nunc urbs eſt parva Germaniæ, *klein Laubach* dicta incolis, *petit Laubach* Gallis, in Carniola ſuperiori ad amnem cognominem, 7. mill. paſſ. in meridiem à *Laubach*, quæ Emona antiquis, & 12. à Savo fluvio, in quo Naupactus fluvius ſe exonerat.

Plin. Tac. Nauportus alter Plinio, *Quieto*, teſte Leandro cum aliis, fluvius Iſtriæ, per Æmoniam urbem exciſam fluens, ac in mare Hadriaticum ad Vrbem novam exiens. Naupontus malè in Theſauro Linguæ Latinæ legitur prior fluvius in Iapodibus.

Naurus fluvius Theſſaliæ. Vide Anaurus.

Stra. Plin. Nauſtathmus, portus Siciliæ, qui & Phœnicus Ptolemæo, *Vindicari*, teſte Fazello, in ora ad ortum, inter Elorum fluvium & Macaram, à Pachyno promontorio 10. mill. paſſ. Syracuſas versùs.

Mel. Ptol. Nauſtathmus alter, portus Cyrenaicæ, apud Apolloniam urbem, ab ea parum in ortum recedens, ab eaque nomen accipiens; dicitur enim *Porto di Bonandria*, teſte Moletio.

¶ Nautaca, Sogdianæ regionis urbs, in Aſia, teſte Arriano.

¶ Maxia, urbs Cariæ in Aſia minori, Stephano, & Suidæ.

Naxius, fluvius Myſiæ inferioris, ad Tomos oppidum in Euxinum labens.

Plin. Strab. Naxos, quæ & Dionyſia, à copia vini, ſive à Baccho, qui ibi Ariadnen à Theſeo relictam excipit, *Nicſia* Sophiano, inſ. cum urbe archiep. cognom. una Cycladum, in mari Ægæo, quæ & Strongyle à rotunditate dicta, Callipolis, & Sicilia minor, teſte Plinio, vino marmoreque ſerpentino celebris, proxima Paro, 7. mill. paſſ. diſtans. Delum versùs 18. circuitu 74. Populi Naxii. Ejus meminit Virgilius libro 3. AEneidos:

Bacchatamque jugis Naxon, viridemque Donyſam.

Naxus inter alia cotes producit: unde *Naxia cos* eſt in proverbio apud Stephanum de re ſive de homine apto ad dijudicandum, idem quod *Lydius lapis.* Alii de re firma dici volunt, quod cos hæc duriſſima ſit.

¶ Naxos ſeu, & meliùs, Naxus, aliis eſt *Nacſia*, inſula ſatis ampla & populoſa propter fertilitatem cum urbe cognomine, & Archiepiſcopo Latino. 32. circiter milliaribus diſtat à Delo in meridiem, eſtque ferè quadratæ figuræ.

Plin. Thuc. Naxos, *Schiſſo*, teſte Fazello, urbs Siciliæ exciſa, in ora, apud Taurominium urbem, ab ea 2. mill. paſſ. in auſtrum recedens, à Dionyſio majore Syracuſanorum tyranno everſa, à Chalcidenſibus anno ab orbe condito 4450. teſte Euſebio ædificata : loco cujus Taurominium à Timoleonte, teſte Plutarcho, extructa fuit. Populi Naxii.

Ptol. Naxuana, *Naſſivan* ex tabulis recentibus, urbs Armeniæ majoris archiepiſcop. Artaxatis finitima, una ex præcipuis Perſici Imperii urbibus, inter Chorſam ad occaſum 90. & Tabreſium ad ortum 180. mill. paſſ. diſſidens.

Bibl. Naym, urbs Palæſtinæ, in Galilæa, in Tribu Nephtali, apud montem Thabor, inde 5. mill. paſſ. & Hermon à Nazareth 10. in auſtrum Samariam versùs. Sedulius lib. 4.

Talibus inſignis virtutibus ibat in urbem
Quæ ſic dicta Naym.

¶ Naym, ſeu meliùs Naim oppidulum erat Tribus Iſſachar, vix 2. mill. paſſ. à torrente Ciſon, & 11. à monte Thabor in occaſum Cæſaream versùs.

¶ Nazada, Mediæ urbs apud Ptol.

¶ Nazama Apamenæ oppidum in Syria Ptol.

Nazomba, urbs parva Ciliciæ, terræ motu collapſa, teſte Rubeo.

Nazareth, urbs Palæſtinæ archiepiſcopalis ſub Patriarcha Hieroſolymitano, in Galilæa, in monte, exciſa, & in pagum redacta, ubi Dominus noſter Ieſus Chriſtus educatus fuit, à monte Tabor 7. mill. paſſ. à Naim 10. in Boream, à Ptolemaide 21. in ortum, ab Hieroſolymis ad 90. in Boream, media ferè inter Ptolemaidem & Tiberiadem. Populi Nazareni. Illam circumſtant montes Thabor, Gelboe, & Hermon. Nazara à Iuvenco libro 1.

Ægypto ad Patriam vectare, ubi Nazara felix.

¶ Nazareth urbs fuit Tribus Zabulon, versùs torrentem Ciſon, 7. mill. paſſ. à monte Thabor in occaſum diſtans paulò minùs à Naim, & ferè 26. à Ptolemaide in Eurum, uti 70. ab Hieroſol. in Boream.

¶ Nazarenus Archiepiſcopatus in præſenti titularis in regno Neapolitano & Diœceſi Tranenſi, habet Eccleſiam in oppido Barulo, quod vulgò *Barletta* vocant, in agro Bariano, & in ora maris Adriatici. Ei unitus fuit olim epiſcopatus montis viridis; & hujus loci Archiep. fuerat Vrbanus VIII. Pontif. Max. tunc Maphæus Barberinus dictus, cum apud Regem Galliæ Henricum IV. Sedis Apoſtolicæ Nuncius eſſet.

Nazianzum, urbs Cappadociæ, Cæſareæ finitima (ab ea in occaſum recedens) & Saſimis, priùs epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Cæſarienſi, poſteà metropolis effecta, patria Divi Grægorii, qui Nazianzenus cognominatur. *Ovid. & al. Plin.*

Nea, Neæ Antigono, Stephano, & Suidæ, inſula maris Ægæi, inter Lemnum & Helleſpontum, *Nio*, teſte Nigro. Sed aliis *Nio* eſt Ios, inſula proxima Theræ, à prædicta ferè 200. mill. paſſ. in auſtrum diſtans. Fieri tamen poteſt, ut *Nio* duarum inſularum nomen ſit, ut aliis ſæpè contingit.

Nea & Neæ, Netum Silio, Neetum & Nectum Ptolemæo, *Noti* vel *Noto*, urbs Siciliæ, Fazello teſte, vallis Netenſis caput in ora auſtrali, à littore haud valdè diſtans, à Pachyno promontorio, 18. mill. paſſ. in occaſum, à Syracuſis 24. in auſtrum. Populi Netini Plinio, Netinenſes Ciceroni. Patria Decetii Regis Siculi; qui contra Syracuſanos, & Agrigentinos bellum geſſit, Menaſque, Palicam, & Collatinam (quæ non exſtat) ædificavit. Neti meminit Silius libro 14. *Diod.*

Et Notum, & Micite, pubesque liquentis Achori.

¶ Neæthina vallis, *Valle di Noto*, una ex tribus provinciis Siciliæ inſulæ, & in ejus parte Auſtrali. Terminatur a ſeptentrione valle Nemorenſi, ab occaſu valle Mazaræ, ab ortu mari Jonio, & a meridie mari Africo. Ejus autem præcipuæ urbes ſunt Syracuſæ, *Saragoſſa*, Auguſta, *Auguſta*, Neætum, *Noto*, Terra nova, *Terra nova*, & Camarina, *Camarana*; & in ea ineſt Pachinum promontorium, 60. mill. paſſ. a Melita inſula in Boream.

Neæthus, *Noto*, teſte Barrio, fluvius magnæ Græciæ per agrum Crotoniatem fluens, cujus oſtia a Crotone urbe 6. mill. paſſ. in Boream diſtant. Meminit illius Ovid. lib. 15. Metam. *Strab. Prin.*

Præterit & Sybarim Salentinumque Neæthum.

Neandria, Neandros Plinio, oppidum fuit Troadis apud Helleſpontum. *Xenop.*

Neapaphos. Vide Paphos.

Neapoli, *Napoli*, Gallis & Anglis *Naples*, colonia & urbs archiepiſcopalis Campaniæ, maritima, regni Neapolitani caput, ac totius Italiæ clariſſima, civium multitudine ac nobilitate facilè omnes ſuperans, ab urbe Roma 125. mill. paſſ. in Eurum diſtans, ſic ab Auguſto dicta cum priùs Parthenope diceretur. Populi Neapolitani. Plinio Statius lib. 4. Theb. carm. 8. *Plin. Strab. & al.*

Nec ſolum feſtas ſecreta Neapolis aras
Ambiat.

¶ Neapolis, *Napoles* Hiſpanis, urbs eſt Italiæ ampliſſima, emporium celeberrimum, totiuſque Italiæ populoſiſſima, & regni Neapolitani caput, ac Provinciæ

Terræ Laboris dictæ primaria. Portum habet capacem & ſatis tutum; & ejus ager mirè riguus & fertilis, in planitie amœniſſima ſ. Ejus Eccleſiæ ſunt ſuperbiſſimæ; & munita eſt quatuor arcibus, nempè Caſtro novo, *Caſtello Nuovo*, Caſtro ovi, *Caſtello dell'Ovo*, Caſtro S. Elmi, *Caſtello S. Elmo*, & Turri Carmelitarum, *Torrione del Carmine*; quibus adiungitur in præſenti collis *Pizzofalcone* dictus, cum valido Hiſpanorum præſidio. Ab ea ſinus adiacens dicitur ſinus Neapolitanus, *Golfo di Napoli*, incolæ autem *Napolitani* Italis, *Napolitains* Gallis.

Plin. Ptol. Neapolis, Africæ urbs gemina: una in ora, apud Mercurii promontorium, inter Curubim 12. & Clupeam 20. mill. paſſ. à Carthagine 65. in ortum, *Nabel* incolis, teſte Marmolio, olim epiſcopalis, ſub Archiepiſcopo Carthaginenſi; altera in ora, apud Syrtim parvam, & oſtia Cinyphi fluvii, nunc *Napoli di Barbaria*, & aliis *Tripoli di Barbaria*, inter Carthaginem ad occaſum 639. & Alexandriam Ægypti in ortum 902. mill. paſſ. ex Antonino.

¶ Neapolis, quæ aliter Lepte magna, urbs Africæ, nunc *Lepe*, ſeu *Lebeda* dicitur; eſtque in regno Tripolitano, & in ora maris Mediterranei, media inter Syrtim majorem ad ortum & Syrtim minorem ad occaſum. Portu gaudet capaci, 10. mill. paſſ. a Tripoli in ortum, uti 500. a Carthagine.

Ptol. Ant. Neapolis Macedoniæ, *Chriſtopoli* Sophiano, urbs olim epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Philippenſi, poſteà metropolis effecta, apud Strymonicum ſinum, inter oſtia Strymonis & Neſſi fluviorum, a Philippis 10. mill. paſſ. in auſtrum.

Ptol. Neapolis Palæſtinæ in Samaria, Hæbræis Sychen, ſeu Sichem & Sichima, ante Mamortha, teſte Plinio, *Naplos*, & aliis *Napoliza*, urbs epiſcopalis hodie ferè extincta, & a paucis habitata, à Samaria 9. mill. paſſ. in auſtrum, Hieroſolymam versùs 40. Sunt & aliæ urbes hujus nominis: una in Jonia, in Cariæ confinio, inter Epheſum & Samum, Straboni & Ptolemæo, altera in Sardiniæ ora Auſtrali, maritima, exciſa, adhuc *Napoli* dicta. Eſt & Neapolis oppidum, nunc pagus Cypri, *Lemiſo la neuue*, teſte Luſignano, apud Amathuntem: cujus meminit Metaphraſtes. Eſt & Neapolis apud Græcos cognomento Nemeſi, urbs epiſcop. Cypri ritus Græci, in ora meridionali, inter Curæum ſive Curiadem, & Cytæum, inde 12. hinc 27. mill. paſſ.

¶ Neapolitanum regnum, *Regno di Napoli* incolis, *Reyno de Napoles* Hiſpanis, pars eſt perampla Italiæ, ad meridiem extenſa. Terminatur ab occidente ditione Pontificia, in aliis autem partibus mari circumdatur, nempè à ſeptentrione mari Adriatico ſeu ſinu Veneto, ab oriente ſinu Tarentino & mari Ionio, & a meridie mari Tyrrheno. Ibi aliàs fuere Samnium, Campania, Apulia, & magna Græcia; iterumque ſub primis Regibus diſtributum erat Regnum in quatuor provinc. ſcilicet Campaniam felicem, Aprutium, Apuliam, & Calabriam. Nunc autem in eo ſunt duodecim provinciæ, nempè Campania felix, Principatus citerior, Principatus ulterior, Capitanata, Ager Barianus, Ager Hydruntinus, Aprutium citerius, Aprutium ulterius, Comitatus Moliſinus, Baſilicata, Calabria citerior, & Calabria ulterior. Reges antea habuit proprios Andegavenſes; nunc autem ſubeſt Regi Hiſpaniæ. Ejus longitudo maxima ab oſtio Truenti fluvii ad Leucopetram promontorium eſt 330. mill. paſſ. latitudo autem a Caieta urbe ad oſtia Aterni eſt 90. milliarium circiter. Dicitur a Gallis *le royaume de Naples*; & aliàs dictum fuit etiam regnum Siciliæ cis Farum. Regni primaria eſt Neapolis, urbs ampliſſima.

(*Neapolitani regni provinciæ*:

Ager Barianus, Terra di Bari.
Ager Hydruntinus, Terra di Otranto.
Aprutium citerius, Abruzzo citra.
Aprutium ulterius, Abruzzo oltra.
Baſilicata, Baſilicata.
Calabria citerior, Calabria citra.
Calabria ulterior, Calabria oltra.
Campania fœlix, Terra di Lavoro.
Capitaniata, Capitanata.
Comitatus Moliſinus, Contado di Moliſe.
Principatus citerior, Principato citra.
Principatus ulterior, Principato oltra.)

(*Neapolitani regni urbes præcipuæ*:

Acheruntia, Acerenza.
Aletium, Lecce.
Amalphis, Amalfi.
Anxanum, Lanciano.
Aquila, l'Aquila.
Barium, Bari.
Barulum, Barletta.
Beneventum, Benevento, *ditionis eſt Pontificiæ*.
Beſidianum, Beſignano.
Brundusium, Brindeſi.
Caieta, Gaeta.
Cantazara, Cantazaro.
Capua, Capoa.
Compſa, Conza.
Coſentia, Coſenza.
Callipolis, Gallipoli.
Gravina, Gravina.
Hydruntum, Otranto.
Manfredonia, Manfredonia.
Mateola, Matera. Nola, *Nola*.
Neapolis, Napoli, *regni caput*.
Nuceria Paganica, Nocera.
Pinna, Civita di Penna.
Rhegium, Reggio.
Roſſanum, Roſſano.
Salernum, Salerno.
Surrentum, Sorrento.
Tarentum, Taranto.
Theate, Civita di Chieti.
Tranum, Trani.
Tropea, Tropea.)

Mel. Ptol. ¶ Neaughus, *Lough Neaugh*, lacus Hiberniæ, in Vltonia, valdè extenſus, inter Comitatus Antrimenſem, Dunenſem, Armachanum, & Tyronenſem. Sunt in eo aliquot inſulæ, & ex illo effluit Bannus fluvius. Ejus autem circuitus eſt 45. mill. paſſ. teſte Speedo.

Nebis, Næbis Straboni, *Neiva*, teſte Iacobo Vaſconcello, fluvius Hiſpaniæ Tarraconenſis, in finibus Bracarum, (cum pago cognomine) Limio proximus. Alii aliter indigitant; ſed Vaſconcello, uti indigenæ, ſubſcribendum cenſeo. Ortelius ſcribit Nevis ex Antonino, apud quem Nebius apud Aſturicam longè hinc diſtans, longèque diverſus. Hic autem Cadavo flumini Bracarum miſcetur, teſte Reſendio.

Prov. Rom. Nebium, *Nebbio*, urbs epiſcop. Corſicæ, exciſa, ſub Archiepiſcopo Genevenſi, apud arcem S. Florentii.

¶ Nebium, *Nebbio*, urbs Corſicæ, exciſa, in parte Boreali inſulæ, ubi nunc *Roſoli* pagus, 6. mill. ab ora littorali in meridiem diſtans, uti 7. ab arce S. Florentii Marianam versùs, & 9. à Baſtia in Africum.

Bibl. Nebo, mons, & oppidum Palæſtinæ, in Tribu Ruben, quæ & Naboth, in Terra Moabitarum, apud Jordanem fluvium, contra Hiericuntem.

Plin. Ptol. * Nebriſſa, quæ & Veneria, teſte Plinio, cognominatur, *Lebrixa* Morali & aliis, oppidum Hiſpaniæ Bæticæ, in Vandalia, inter Hiſpalim 10. & oſtia Bætis 8. leucis, à Cæſariana 4. De qua Silius lib. 3.

At Nebriſſa Dionyſiis conſcia thyrſis.

(* In Seld. manuſcr. *Nabriſſa*.)

Sol. Nebrodes, Neurodes Straboni, *Madonia*, mons Siciliæ perexcelſus, teſte Fazello, medius inter Ennam ad ortum & Thermas Himeræ ad occaſum, ex quo Gelas fluvius in auſtrum fluit. Is Craton vel Cratas Ptol. dici videtur, cæteris Siciliæ montibus (Ætna excepto) altior, latè patens, a quiſque ſcatentibus abundans, a copia damarum & hinnulorum nominatus, teſte Solino. De quo Silius libro 14.

Nebrodes gemini nutrit divortia fontis.

Tor. Tr. Necate, *Focaria*, teſte Nigro, promontorium Vmbriæ, in ora, apud Piſaurum urbem.

Necica, Dalaſſidis oppidum, in Cilicia. Ninica legunt Interpretes.

Ptol. Necla, urbs Arabiæ petrææ, epiſc. ſub Archiep. Boſtrenſi, inter Petram & Medavam.

Strab. Ioſep. Necropolis, ſuburbium olim Alexandriæ, in Ægypto, ideſt, urbs mortuorum, ab Alexandria 30. ſtadiis, ubi Cleopatra anguibus uberibus admotis ſe interfecit, ne ab Auguſto in triumphum duceretur.

¶ Nectiberes Mauritaniæ Tingitanæ populi apud Ptolemæum.

Pauſ. Neda, Nedas Straboni, *Nedina*, teſte Nigro, fluvius Arcadiæ, flexuoſiſſimè juxta Leprium fluens, Elæoſque à Meſ-

à Meſſeniis dividens, ex Lycæo monte oriens, cum oppido cognomine, teſte Stephano. Nomen habet fluvius à nympha Iovis nutrice, ut Cœlius Rhod. lib. 24. cap. 27. tradit.

¶ Neda fluvius aliis eſt *Longarola*, teſte Brietio, & ad eam vicus *Nedina* veteris nominis ſervat veſtigia.

Nedinum, *Nadin* Moletio & incolis, *Suſied*, teſte *Ptol.* Mario Nigro, oppidum Illyrici mediterraneum, in Liburniæ Dalmatiæque confinio.

¶ Nedinum, *Nadin*, oppidulum eſt Dalmatiæ, in colle, juxta lacum cognominem, in ditione Turcica; ſed à paucis annis captum fuit à Venetis, & ejus munitiones disjectæ fuere. 18. milliaribus diſtar à Iadera in ortum, & 24. à Sebenicò in Circium, uti 9. ab ora maris Adriatici, ſeu ſinus Veneti.

Steph. Nedon, urbs Laconicæ; unde Neduſius, a, um, ut Neduſia Minerva.

Neetum. Vide Nea.

¶ Negapatanum, *Negapatan*, urbs Indiæ citerioris, in Coromandelia, & in ora ſinus Bengalæ. Subeſt à paucis annis dominio Hollandorum, cum anteà pareret Luſitanis, eſtque in tractu Principis Taniorii.

Negra, Nagara Ptolemæo, vt videtur, urbs Arabiæ felicis, in finibus Homeritarum, ubi ab illis S. Arethas martyrio affectus eſt, teſte Zonara cum Cedreno, *Negran*.

¶ Negumbum, *Negombo*, urbs parva Indiæ, in Ceylani inſula ſub dominio Hollandorum, in ejus ora occidentali, inter Chilaum ad Boream & Columbum ad auſtrum ferè media.

¶ Nelaxa, Bataneæ regionis Syriæ oppidum Ptolemæo.

Arria. Nelcynda, *Dolcinda* vel *Dulcinda*, regio Carmaniæ, in Aſia, in ora maris Indici: ex qua tota Carmania Dulcinda dici videtur.

¶ Neleus, Eubœæ fluvius, teſte Antigono in mirabilibus.

¶ Nelia, urbs Theſſaliæ, ad Pelaſgicum ſinum, teſte Strabone.

Nelo fluvius Hiſpaniæ Tarraconenſis, apud Arotrebas in Gallæcia fluens.

Plin. ¶ Nelo, fluvius, nunc *Rio Villa*, fluvius Gallæciæ, versùs Compoſtellam labitur, & deinde in Oceanum Occidentalem ſe exonerat inter Artabrum promontorium ad Boream, & oſtia Minii ad meridiem.

Ptol. Nemanturiſta, non Nemanturiſſa, uti plerique legunt, *Ayerbe* ex aliquorum conjectura, oppidum amplum Hiſpaniæ in Vaſconibus & regno Aragonio, medium ferè inter Cæſarauguſtam & Jacam 10. leucis. Quod aliis Lacerania eſt.

¶ Nemanturiſta, oppidum Vaſconum. Aliis eſt *Olite*, oppidum amplum Navarræ regni, ad Cidacum fluvium, 20. milliaribus a Pompejopoli in meridiem versùs Turiaſonem.

Plin. Nemauſum, Nemauſus Straboni, Melæ, Ptolemæo, *Niſmes* & *Nimes*, colonia & urbs Galliæ Narbonenſis, in Occitania regione, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Arelatenſi, inde 7. leucis, inter Avenionem ad ortum 8. & Montem Peſulium in occidentem 6. urbs antiquiſſima, ubi amphitheatrum & plura antiquæ nobilitatis & magnitudinis veſtigia. Populi Nemauſenſes. Non longè Nemauſus fons, inſtar amnis fluens, & Vardo fluvius. De quo fonte Auſonius in catalogo urbium:

Non Aponus potu, vitrea non luce Nemauſus
Purior.

Strab. Nemea, *Triſtena*, teſte Nigro, oppidum Peloponneſi, *Ptol.* Ceonis proximum, ubi ſylva Nemæa, in qua Hercules *Pauſ.* interfecit leonem: cuius rei meminit Lucanus lib. 1.

Si ſævum Argeis Nemeæum Phœbe leonem
Nunc premeres.

Statius lib. 4. Thebaidos meminit ſylvæ:

Sylvarum Nemea longè regina virentum.

Nemea quoque, fluvius Peloponneſi, inter agrum Co-*Strab.* rinthiacum & Sicyonium fluens in ſinum Corinthiacum.

¶ Nemea, fluvius Peloponneſi, nunc *Langia* dicitur; eſtque medius inter Sicyonem ad occaſum, & Corinthum ad ortum, & in ſinum Corinthiacum ſe exonerat. Nemea item oppidum eſt Argiæ, medium inter Sicyonem in Circium, & ſinum Argolicum in Eurum.

Nemea etiam rupes apud Thebas in Bœotia, ſeu potiùs apud Nemeam oppidum Argiæ. De qua Virgilius lib. 8. Æneidos:

Prodigia, & vaſtum Nemeæ ſub rupe leonem.

Fons etiam Hiſpaniæ in Celtiberis: de quo Martialis lib. 1. epigrammate 49.

Nemea quæ vincit nives.

Nemeium, locus Locrorum Ozolorum, in Achaia, *Plut.* ubi Heſiodus Poeta occiſus eſt, teſte Plutarcho.

Nemeſa, *Nyms*, teſte Ortelio, fluvius Galliæ Belgicæ *Auſ.* per agrum Trevirenſium juxta Scheinecam & Bitburgum oppida fluens, inque Moſellam labens cum Sura, in qua primùm excipitur. Cujus meminit Auſonius in ſua Moſellanica:

Namque & Pronæ, Nemeſæque adjuta meatu.

¶ Nemeſium Marmaricæ urbs, in Africa, teſte Ptolemæo.

Nemetacum, Nemetacenſes libro Notitiæ, *Mainy* *Ant.* nunc, pagus Belgii, in Flandria & territorio Inſulenſi, teſte Meyero, ab Inſula urbe 2. leucis in occaſum, ſeu Corum Bethuniam versùs, Metacum Ptolemæo, ut Velſero videtur. Aliis eſt *Lens*, oppidum Arteſiæ, inde 4. leucis in auſtrum. Neutri loco diſtantia apud Antoninum congruit: prior tamen ſententia magis probatur.

¶ Nemetacum, urbs Belgii, eadem quæ Nemetocerna, ſeu Atrebatum, *Arras* vulgò. Vide ibi.

¶ Nemetari, Hiſpaniæ Tarraconenſis populi Ptolemæo.

Nemetes, *Speyr*, teſte Rhenano, Italis *Spira*, populi *Plin.* & urbs Germaniæ ſuperioris, ad Rhenum, libera, in *Ptol.* Palatinatu, epiſcopalis ſub Archiep. Moguntino, inter Argentoratum ad auſtrum, & Magontiam ad Arctos 12. leucis, Nœomagus Ptolemæo, nunc Spira. De Nemetibus Lucanus libro 1.

*Vt ſuperi voluere; late. Tunc rura * Nemetis.*

Ex præcipuis Germaniæ turrigera, ubi Imperii forum celeberrimum, ſive conventus juridicus. (* Hic alii *Nemoſſi* legunt, & rectiùs.)

¶ Nemetes, ſeu Noviomagus Nemetum, *Spire* Gallis, urbs eſt Germaniæ ſuperioris, ampla, ſed malè culta, intra fines Palatinatus Rheni, ſeu inferioris, ſub dominio tamen proprii Epiſcopi cum regiuncula adjacente, eſtque Cameræ Imperialis ſedes. Diſtat 7. leucis à Vormatia in meridiem, 4. ab Heidelberga in Africum, & una cum dimidia infra Philippoburgum in Boream. Malè habita fuit & pluries capta & recepta ultimo bello Germanico, nunc autem in dies reparatur. Vide Spira.

Nemetobiga, Nemetobica, Antonino, *Val de Nebro* teſte Tarapha, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis, in *Ptol.* Caſtella veteri, inter Vxamam 2. & Almazanum 6. leucis.

Nemetocerna, oppidum Belgii, in quo legio hyemavit ſub Cæſare, nunc pagus Brabantiæ, in territorio *Cæſ.* Leodienſi, *Neciter*, apud Moſam, inter Trajectum & *A. Hi.* Moſacum; licet Carolus Bovillus Namurcum urbem eſſe velit. Scribitur & Nemetocenna.

¶ Nemetocerna, urbs Belgii, quæ aliter Nemetacum & Atrebatum, vulgò *Arras*, teſtibus Claverio, Sanſone, & aliis. Vrbs eſt permunita, Arteſiæ primaria, ad Scarpam fluvium. Capta fuit fortiter anno 1640. a Gallis, quibus etiamnum ſubeſt pace ad Pyrenæos confecta; eſtque epiſcop. ſub Archiepiſcopo Cameracenſi. Ibi Hiſpani victi & grandi clade affecti fuere à Gallis anno 1654. Vide Atrebatum.

Nemeus mons, Nemea rupes Virgilio, mons Argiæ, *Vib.* in Peloponneſo, apud Cleonas Nemeam oppidum, & *ſeq.* Nemæam ſylvam, unde Nemea quoque fluvius profluit.

¶ Nemia, urbs Theſſaliæ, Etymologicon.

Neminia, fons agri Reatini, qui ortum mutans, annonæ quoque mutationem portendit, teſte Plinio libro *Plin.* 2. capite 103.

¶ Nemorenſis vallis, ſeu Vallis Demonæ, *Valle di Demona*, una eſt ex tribus provinciis Siciliæ magis ad Boream extenſa, & ex adverſo Calabriæ ulterioris, a qua dividitur freto Mamertino. Terminatur a ſeptentrione mari Tyrrheno, ab ortu mari Ionio, ab occaſu valle Mazaræ, & a meridie valle Neætina. Ejus urbes præcipuæ ſunt Meſſana, *Meſſina*, Catana, *Catania*, Pattum, *Patta* & Cephalœdum, *Ciſalu*; & in ea etiam ineſt Mons Æthna ignivomus, *Mongibello* dictus.

Nemorenſis ager, & Nemorenſis lacus apud Tranquillanum, idem quod lacus Triviæ in Latio, ubi *Nemi* *Feſt.* oppidulum apud Ariciam. Propertius lib. 3. elegia 20.

Albanuſque lacus ſocii Nemorenſis ab unda,
Potaque Pollucis lympha ſalubris equo.

¶ Nemorenſis lacus ſeu Nemus Dianæ, & lacus Triviæ nunc *Lago di Nemi* dicitur a caſtro Nemo ei adjacente.

Dicitur ab aliquibus lacus Genſani ab altero caſtro, ſedr malè. Eſt in circuitus 7. millarium, ut ego pluries vidi, & ab urbe Roma diſtat 18. milliaribus in Eurum, & 4. a Velitris; eſtque in Campania Romana dicta.

Nemos & Nemus, *Nemi*, oppidum, ſeu pagus Latii, apud Ariciam, & Nemorenſem lacum, intra montes, ab Aricia 4. mill. paſſ. diſtans. Lacus verò *Lago di Nemi* nominatur.

¶ Nemos, ſeu, meliùs Nemus, *Nemi*, caſtrum eſt Campaniæ Romanæ, juxta lacum Nemorenſem, *Lac de Nemi* in colle, cum palatio ſuperbiſſimo Marchionum Frangepanorum, in ditione Pontificia, 18. milliaribus a Roma in Eurum, uti 6. ab arce Gandulphi, & 4. a Velitris diſtans. *App. Aiel.*

¶ Nemoſinum, *Nemours*, oppidum lepidum, & amplum Galliæ, in Præfectura inſulæ Franciæ, & in Vaſtinio agro, ad Lupiam fluvium. 18. leucis diſtat a Lutetia in auſtrum, & 7. a Montargio in Boream, eſtque Ducatus titulo inſignitum.

Strab. Nemoſus, Nemoſſus Lucano, urbs olim Galliæ, & metropolis Arvenorum, ad Ligerim, quæ aliis videtur *Clermont* (quæ tamen apud Elaverim, non apud Ligerim eſt.) Aliis *Molins*, caput Borbonii Ducatus. Vide Gergobia. De qua Lucanus lib. 1.

Vt ſuperi voluere, latè. Tunc rura Nemoſſi.

Vbi alii Nemetis legunt. (*Forſan Auguſto Nemetum.*)

¶ Nenſia, urbs Africæ propriæ, teſte Ptolemæo.

Ptol. * Nentidava, *Noſenſtadt*, urbs Daciæ, in Tranſylvania, quæ nunc Briſlitia, & Hungaris *Beſtereze* dicitur, apud Ruthenorum, ſeu Roxolanorum fines, intra montes, a Claudiopoli 5. leucis in Boream recedens. * (in manuſcr. Seld. Νεοπυδαια.)

Neoburgum, quod & Neopygrum, & Novacaſtra, multiplex urbs eſt Germaniæ: ſed duæ præcipuæ, una ad Salam fluvium, in confinio Miſniæ, Thuringiæ, & Saxoniæ, *Naumburg*, inter Erphordiam 8. & Lipſiam 6. leucis, epiſc. ſub Archiep. Magdeburgenſi. Altera in Bavaria, ad Danubium, ab Aichſtadio 3. leucis, Auguſtam versùs 7. *Neuburg*, ſedes Ducis Neoburgenſis. De qua libro quarto Itinerarii: *Script. Germ.*

Intramus Boii præclaram Principis urbem,
Indigenæ cives quam Nova caſtra vocant.

¶ Neoburgum, *Naumburg*, urbs eſt Saxoniæ ſuperioris in Miſnia provincia, inter Lipſiam ad ortum & Erfordiam ad occaſum, quò 1028. translatus fuit epiſcopatus Zeiticenſis, aliàs ſub dominio proprii Epiſcopi, nunc Adminiſtratori Neoburgenſi dicto è domo Saxonica paret cum regiuncula adiacente, *Stifft Naumburg* dicta, in ipſo limite Thuringiæ.

¶ Neoburgum, *Nevvenbourg* oppidum Germaniæ, in Briſgavia, ad Rhenum fluvium, medium inter Briſacum ad Boream & Baſileam ad auſtrum, ſub dominio Auſtriacorum. Ibi obiit anno 1639. Bernardus Dux Veimarienſis è Saxonica domo, vir fortitudine, & Victoriis commendatus.

¶ Neoburgum, *Nibourg*, oppidum munitum Daniæ, in parte orientali Fioniæ inſulæ, cum portu capaci, & juxta fretum *Beltſund* dictum, 18. mill. paſſ. a Selandia inſula & Cortoa portu in occaſum Ottoniam versùs, a qua pari ſpatio diſtat.

Neocæſarea, *Nixar* Leunclavio, *Thocato* vel *Tocato* Nigro, urbs Cappadociæ, ad Lycum fluvium, archiepiſcopalis, & metropolis, regioni caput, quæ *Tocato* dicitur, ac ſedes Satrapæ Turcarum: ſub qua urbes epiſcopales Polemonium, Ceraſus, Comana, Rhizæum, cum aliis: quæ etiam Hadrianopolis, teſte Stephano, dicta eſt, inter Amaſiam ad occaſum & Trapezuntem in ortum ſupra 100. mill. paſſ. Fuit & Neocæſarea urbs Syriæ epiſcop. ſub Archiep. Hierapolitano in Euphrateſia. *& al. Sol.*

Neocaſtrum, cujus populi Neocaſtrenſes dicuntur, *Nicaſtro*, urbs Brutiorum, in magnæ Græciæ confinio epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Rhegino, media ferè inter Conſentiam & Catacium 20. mill. paſſ. à Mamertio, ſeu Martorano 10.

¶ Neocaſtrum urbecula eſt epiſcopalis regni Neapolitani, in provincia Calabriæ citerioris, 6. mill. diſſita ab ora maris Tyrrheni.

Ptol. Neoclaudiopolis, ſeu nova Claudiopolis, antea Andrapa, urbs Paphlagoniæ, Claudiopoli veteri & Tavio finitima, *Conlque*: aliis *Caſtromena*, ab Ancyra urbe Galatiæ ſupra 130. mill. paſſ. in occaſum, a Cratia 24.

¶ Neocomum, *Neufchaſtel* Gallis, *Nevvenburg*, Germanis, oppidum Helvetiorum, ad lacum cognominem. Subeſt dominio proprii Principis Ducis Longovillani cum egiuncula adiacente. Diſtat 8. leucis Germanicis a Lauſana in ſeptentrionem, ferè 7. à Berna in occaſum Veſuntionem verſus; & 8. à Soloduro in Africum.

Neodunum, poſteà Dolenſis urbs Gregorio Turonenſi, *Dol*, teſte Cœnali, urbs epiſcopaiis Galliæ Celticæ, in Britannia minore, à Rhedonibus 10. leucis in Boream. Cuius epiſcopus aliquando Archiepiſcopus appellatus eſt, licèt Archiepiſcopo Turonenſi ſubſit, Nœodunum in codice Græco Ptolemæi, licèt codex Latinus Neodunum habeat. Malè *Leondul* in Theſauro Linguæ Latinæ indigitatur. *Scrip. Gal.*

¶ Neoſorum, *Nevvmarckt*, oppidum Germaniæ, in Sileſia & Ducatu Vratislavienſi, in loco amæno collocatum, medium inter Vratislaviam ad ortum & Lignitium ad occaſum, 4. leucis diſtans.

¶ Neoforum, *le Noufmarchè*, oppidum aliàs, nunc vicus Galliæ, in Normannia prov. ad Eptam fluvium, in ipſo limite Bellovacenſis provinciæ. Dicitur aliter, & meliùs, Novus Mercatus. Vide ibi.

Neomagus, *San Salveur* Villanovano, oppidum Galliæ Celticæ, in ora Normanniæ Boreali & maritima, a Iuliobona 4. leucis in occaſum, ſicut ab oſtio Sequanæ. Sed eſt potiùs urbs Lexoviorum, *Liſieux*, nam apud Ptolemæum mediterranea eſt, non maritima.. Vide Nœomagus, ſic enim in codice Græco Ptolemæi. *Ptol.*

¶ Neomagus, urbs Galliæ Celticæ, nunc eſt *Liſieux*, urbs ampla Normanniæ, quæ aliter Noviomagus Lexoviorum ſeu & Lexovium. Vide ibi.

Neomagus etiam idem Ptolemæo, vel Nœomagus urbs Nemetum, in Germania ſuperiori, (Vide Nemetes) nunc Spira. *Ptol.*

Neomagus, *Odenheim* vel *Vdenhelm*, oppidum ſeu pagus Germaniæ ſuperioris, in Palatinatu, apud Rhenum, teſte Ioanne Heroldo, inter Tabernam Rhenanam & Spiram, proximus Spiræ, 1. leuca diſtans. Sed mihi potiùs ipſa Spira videtur, ita ut eadem ſit Neomagus Antonino & Ptolemæo. *Ant.*

¶ Neomagus Nemetum, ſeu Noviomagus aliis, eſt pars ipſa Spira, *Spire*, ad Rhenum, ampla eſt, epiſcopalis, & libera, 12. leucis infra Argentinam in Boream, & vna cum dimidia à pago, *Vdenheim*, qui nunc Philippoburgus dicitur; eſtque arx munitiſſima. Vide Nemetes. *Ptol*

Neomagus item, *Vvoodcote* Camdeno, pagus Albionis, in Anglia, apud Londinium 6. mill. diſtans, ſed Lhuydo eſt *Gilford*, Talboto *Croydon* vel *Croydon*, in finibus Regnorum, in ora Auſtrali, * apud Ciceſtriam urbem, quæ ipſa Neomagus eſſe videtur, à Londinio 50. mill. diſtans, in medio ferè Gilfordia. (* Tres nominati loci ponuntur in Suthreiæ Comitatu, longeque diſtant à Ciceſtria, quæ ad oram ferè maritimam in Comitatu Suſſexiæ viſitur.)

¶ Neomagus, ſeu Noviomagus, oppidum Regnorum, in Anglia. Nunc eſt, *Voodcote*, teſtibus Camdeno, Sanſone, & aliis, & longè diſtat ab ora Auſtrali, & 9. tantùm milliar. Anglicis à Londino in meridiem.

Neomagus Ptolemæo oppidum Galliæ Narbonenſis, in finibus Tricaſtinorum, *Nyon*, teſte Ioanne Poldo. Et in Gallia Belgica; in finibus Trevirenſium, *Numagen*, pagus ad Moſellam, à Treviris 3. leucis in ortum. Et in Campania *Nogent ſur Seine*, inter Agendicum 7. & Trecas 11. leucis, in finibus Senonum.

Neon oppidum fuit Phocidis, ad Parnaſum montem, Delphis finitimum. *Pauſ.*

Neontichos oppidum fuit Aeolidis, juxta Hermum fluvium, Latinè Novus murus. *Herod.*

¶ Neopyrgum, *Sancta Marinella*, caſtrum Italiæ, in ditione Pontificia, & in provincia Patrimonii S. Petri, cum turri & portu tantiſper capaci, in ora maris Tyrrheni, & in dominio Barberinorum; ibique fuit aliàs Pyrgus oppidum Hetruriæ, 6. milliaribus diſtat à Centumcellis in ortum, Romam versùs 33. circiter, teſte Guillelmo Leſleo. Vide pyrgus. *Herod.*

Neopygrum, *Naumburg*, urbs Saxoniæ ſuperioris, ſeu Thuringiæ, ad Salam, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Magdeburgenſi, inter Erphordiam & Lipſiam, inde 8. hinc 6. leucis. De qua in lib. 3. Itinerarii. (*Vide Neoburgum.*) *Scrip. Germ.*

Viſa ſed hinc poſtquam Neopyrgi mœnia flammis
Irriguaſque Sala tranſieramus aquas.

Neopyrgum & Neoburgum alterum, *Neuburg*, urbs Bavariæ, ad Danubium, Ducali dignitate inſignis, proxima Ingolſtadio, inter Ratiſponam ad ortum & Vlmam ad occaſum. *Script. Germ. Diod.*

Neoritæ, populi Gedroſiæ, qui cadavera defunctorum in arboribus ſuſpendebant.

¶ Neoſelium, *Neuhauſel* Germanis, *Ouvar* Hungaris, oppidum parvum, ſed munitum Hungariæ, ad Nitriam amnem, anno 1663. captum à Turcis quibus etiamnum ſubeſt. Vix duabus leucis diſtat à Danubio fluvio, ubi recipit Uvagam, in ortum, & totidem à Comora in Cæciam, 10. autem à Poſonio in Eurum, & 7. à Strigonia in Circium. Iuriſdictionem habet ſatis amplam in viciniis.

Plin. Nepet, Nepete Livio, Nepeta Ptolemæo, Nepita Straboni, Nepetes Procopio, colonia Nepenſis Frontino, *Nepi*, vel *Nepe*, Hetruriæ urbs epiſc. inter urbem Romam, & Viterbium ad 20. mill. paſſ. Sutrio proxima, ad 4. mill. paſſ. diſſidens. Quarum urbium hodie epiſcopatus juncti ſunt. Populi Nepeſini. Silius lib. 8.

Hos juxta Nepeſina cohors, æquique Faliſci.

¶ Nepet, vulgò *Nepi*, urbs eſt parva Hetruriæ, in ditione Pontificia, & in provincia Patrimonii S. Petri, juxta amnem *Pozzolo* dictum, 6. milliaribus à Sutrio in ortum, & 5. à Monte Roſulo versùs Civitatem Caſtellanam diſtans.

Liv. Ptol. Nephelis, urbs Ciliciæ maritima, epiſcopalis, ſub Archiep. Seleucienſi, inter Antiochiam ſuper Crago ad occaſum, & Anemurium ad ortum, ab Antiochia ſupra 10. mill. paſſ. nunc jacens.

¶ Nepheris, Africæ propriæ oppidum Appiano & Straboni.

Bibl. Nephthali, *Suziz*, teſte Brochardo, ſeu *Siziz* Poſtello, urbs Palæſtinæ, in monte, in Galilæa, inter Cæſaream Philippi & Geneſaram lacum. Antiquum nomen retinet, à Bethſaida 6. mill. paſſ. in Boream. Hieronymus Vida lib. 2. Chriſtiad.

Qui celſam Nazena habitant, qui Nephthalis urbem.

¶ Nephthalim, una ex duodecim Tribubus ſeu partibus Judææ, versùs fontes Joardanis, & inter Tribum Aſer ad occaſum & dimidiam Tribum Manaſsè, trans Jordanem ad ortum, ad ſuperiorem & occiduam Jordanis ripam.

Strab. Pauſ. Plut. & al. Neptuni fanum, multiplex in Peloponneſo: unum in Iſthmo Corinthiaco apud Cenchreas, teſte Strabone & Mela; alterum Ptolemæo apud Patras; aliud in Calauria inſula, teſte Pauſania, & aliud apud Tænarum, teſte Plutarcho; aliud etiam apud Mantineam urbem Arcadiæ, teſte Polybio.

Neptunia oppidum & colonia fuit magnæ Græciæ, apud Scyllacium urbem, ad montis Moteii radices.

¶ Neptunium, *Nettuno*, aliàs Navale Antiatum, oppidum Italiæ, in ditione Pontificia, cum portu tantiſper capaci in Latio & in ora maris Tyrrheni, aliàs ſub dominio utili Columnarum, medium inter Tarracinam ad ortum & oſtia Tyberina ad occaſum, 25. milliaribus utrinque, & versùs Pomptinas paludes.

Ptol. Neptunium promontorium, *Capo Ara* Moletio, promontorium Arabiæ felicis, ad fretum, & fauces ſinus Arabici.

Vib. ſeq. Neptunius fons, Neptuniæ aquæ Livio, in Latio, apud Tarracinam urbem.

Sol. Neptunius mons, *Spreverio*, teſte Fazello, mons Siciliæ, inter Nebrodidem, & oram occidentalem maris Tyrrheni: qui etiam inter Maſſanam & Taurominium intercedit.

Nequinum. Vide Narnia.

Plin. ¶ Neracum, *Nerac*, urbs Galliæ, in Aquitania & in Vazatenſi tractu, ad amnem Baiſam, Ducatus tamen Leporetenſis pars. Vix 2. leucis diſtat à Garumna fluvio, ferè 3. à Condomo in ſeptentrionem, & 4. ab Agenno in occaſum; eſtque ſatis culta.

¶ Nericia, *Nericie*, provincia regni Sveciæ, in Svevonia. Dicitur etiam Noricia à quibuſdam; eſtque inter Uveſtmanniam & Sudermanniam ad ortum, & Uveſtrogothiam ad occaſum. Ibi urbs Orebroa, *Orebro*, regionis caput, juxta Hielmerum lacum.

Plin. Nerigon, *Norvegia*, *Norvvegen*, teſte Becano, *Norvvay* Anglis, regio, (non inſula, ut ſcribit Plinius, Oceani Britannici) potiùs peninſula magnæ Scandinaviæ ad occaſum vergens; quæ proprium Regem habuit, nunc verò Regi Dano paret. Cujus regia Bergos, & metropolis Nidroſia, in ora occidua. (*Vide Norvegia.*)

Mel. Nerii, populi Hiſp. Tarraconenſis, in ora occidua Gallæciæ, ad Nerium promontorium incolentes.

¶ Neriphus, inſula deſerta circa Thraciæ Cherſoneſum Plinio.

¶ Neripi, Sarmatiæ Aſiaticæ populi, apud Plinium.

¶ Neris, Meſſeniæ urbs, in Peloponneſo, Stephano & Papinio 4. Thebaidos.

Neritos, mons Ithacæ inſulæ, & Melæ urbs Leucadis; & ipſa Leucas etiam Nerinus dicitur. Virgilius lib. 3. Aeneidos: Plin.

Dulichiumque, Sameque, & Neritos ardua ſaxis.

Hinc Neritius, nomen gentis:

Neritiaſque domos, regnum fallacis Ulyſſis.

Ovidio lib. 13. Metamorph. Neritos inſula non eſt vicina Zacyntho, ut in Theſauro Linguæ Latinæ legitur, cum Ithaca & Cephalene interſint.

* Neritum, *Nardo*, urbs Salentinorum, epiſc. ſub Archiep. Brundiſino, exempta, apud oram ſinus Tarentini, inter Aletium 15. & Callipolim 9. mill. paſſ. à Tarento 45. in ortum. Populi Neretini Plinio. (* in manuſc. Seld. *Nipron*.) Ptol.

¶ Neritum, *Nardo*, urbs Salentinorum, in Meſſapia, à quibuſdam Neretum dicta. Nunc urbs eſt provinciæ Hydruntinæ in regno Neapolitano, in planitie, ſatis populoſa, ſub dominio utili Comitis Converſani. Ejus Epiſcopus fuit Alexander VII. tunc Nuntius Apoſtolicus Coloniæ & ad tractum Rheni. Vix 2. aut 3. milliaribus diſtat ab ora ſinus Tarentini. 7. à Callipoli in Boream, 13. ab Aletio in Africum, 25. à Brunduſio in meridiem, & 40. à Tarento in Eurum.

Neritum quoque Plinio, Neritos Straboni & Melæ, Plin. *S. Maura*, urbs epiſc. Leucadis inſulæ ſub Archiepiſcopo Naupactenſi, nunc metropolis, ubi ſedes Præfecti Turcarum. Vide Leucas.

Nerium promontorium, *Capo di S. Maria finis terræ*, Strab. promontorium & oppidum Hiſp. Tarraconenſis, in ora Ptol. occidua Callaicorum, quod & Artabrum, & Celticum Plinio & Melæ dicitur, à Compoſtella urbe 16. leucis in occaſum Corum. Populi Nerii.

Neroberga. Vide Noricorum mons.

¶ Nerolinga, *Norlingen*, urbs Imperialis Germaniæ, in Svevia, quibuſdam Norlinga, ad amnem *Egor*, nota clade Svecorum anno 1634. & victoria Francorum anno 1644. Diſtat 4. milliaribus Germanicis à Langinga in Boream, totidem à Vuerda in Circium, & 10. ab Ingolſtadio in occaſum.

Neron, inſula maris rubri, ante Arabiam felicem, in Plin. ora ad ortum; ubi cryſtallus, teſte Plinio, provenit.

Neronias, quæ & Irenopolis Ptolemæo, urbs Ciliciæ mediterranea, epiſc. ſub Archiep. Anazarbeno. Neronias quoque dicta eſt Cæſarea Philippi, in Cœleſyria, teſte Joſepho. Lib. Conc.

Nertobrica oppidum fuit Hiſp. Bæticæ, apud Luſitaniæ confinia, circa *Frexenal*, *Fuentes*, *Bedenal*, & *Higuerra* oppidula. Locus *Valera* nominatur; à *Frexenal* 3. leucis teſte Aria Montano, diſtat. Appia. Fac.

Nertobrica altera, ſeu Nertobriga, *Almunha*, teſte Varrerio, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis, in Celtiberis & regno Aragonio, inter Cæſarauguſtam 9. & Bilbilim 5. leucis. Hieronymo autem Suritæ *Reta* nominatur, & aliis *Val de Nebe*; Joanni Marianæ *Riela*, à Cæſarauguſta 8. leucis, versùs Bilbilim 6. Quæ urbs Numantinis favebat. Ant. Ptol.

Nerva, fluvius Hiſp. in Cantabris. (Vide Neſua) Ptol. aliis Nervius, * *Ibar Salell*, teſte Mariana, Bilbaum oppid. alluens (* *Ibay caval* ſcribit Brietius.)

¶ Nerva, fluvius Hiſpaniæ, in Biſcaja. Nunc *Nervio* dicitur & antea *Ibay caval*. Bilbaum rigat, & 5. milliaribus infra in Oceanum Cantabricum ſe exonerat. Dicitur etiam Nanſa.

Nerveſiæ, vicus Italiæ, ſeu Latii, in Æquicolis, ubi conſiligo herba naſcitur, teſte Plinio, apud quem etiam Nernegiæ legitur.

Nervii, populi Galliæ Belgicæ, quorum urbs Tornacum, Gallis *Tournay*, & Germanis *Dornick*, in Flandria, ad Scaldim fluvium, in Hannoniæ confinio & Arteſiæ, epiſcopalis, ſub Cameracenſi Archiepiſc. cum priùs eſſet ſub Remenſi, media inter Duacum & Aldenardum 8. leucis ſic inter Valenceuas & Corteriacum. Claudianus de bello Gildon. Caſ. Plin.

Nervius inſequitur, meritusque vocabula Felix,
Dictaque ab Auguſto legio.

¶ Nervii populi fuere Galliæ Belgicæ, ubi nunc provincia ſeu Comitatus Hannoniæ, *le Haynaut*; eorumque primaria erat Bagacum, *Bavay*, teſtibus Sanſone, Brietio, & aliis. Terminabantur ab oriente Aduaticis, & ab occidente Atrebatibus & Pleumoſiis. Tornacum autem

urbs Flandriæ, ad Scaldim fluvium erat, in Pleumoſiis. Vide Hannonia.

Amm. *Liv.* Nerulum, *Lagonero*, teſte Celſo Cittadino, oppidum Lucaniæ mediterraneum, inter Salernum ad occaſum 60. & Summuranum ad ortum 16. mill. paſſ. Alterum in Sabinis, *Nerula*, inter Nomentanum & Cutilias 10. mill. paſſ. ab urbe Roma ſupra 20.

¶ Nerulum, *Nerula*, oppidum eſt Sabinæ provinciæ, ad amnem *Correſe*, io ditione Pontificia, 20. mill. paſſ. à Roma in Cæciam; eſtque Ducatus titulo inſignitum Principis *Præneſtes*, gentis Barberinæ.

Plin. Nerum inſula eſt maris Rubri, Arabiæ felici adjacens: in qua cryſtallum naſci Plinius teſtatur. Vide Neron.

Neruſi, Neruſii Ptolemæo, pop. Alpini, apud montem Veſulum, quorum urbs eſt Vintium Ptolemæo, *Venza* & *Venze*, urbs epiſcopalis io Provincia.

Neſactium, Neſactum Ptol. Neſattium Livio, *Caſtel novo*, teſte Nigro, oppidum Hiſtriæ quaſi extremum, ad Arſiæ fluvii oſtium, io Liburniæ confinio, inter Polam 17. & Alvonam 4. mill. paſſ.

¶ Neſæa, pars Hyrcaniæ, per quam Ochus fluvius labitur, teſte Strabone.

Vot. *Inſ.* Neſcania, oppidum Hiſpaniæ Bæticæ, exciſum, apud Anticariam urbem, ab ea 6. mill. paſſ. teſte Morali, diſtans.

Dionyſ. Neſiades, inſulæ parvæ Galliæ Celticæ, contra Ligeris oſtia, quæ & Veneticæ, *Isles des Vannes*, teſte Camdeno.

Plin. *Cic.* Neſis, Neſſis Statio, *Niſita*, inſula parva Campaniæ, proxima continenti, inter Neapolim 6. & Puteolos 3. mill. paſſ. ante Pauſilypum promontorium aſparago celebris. De qoa Statius lib. 2. ſylv. carm. 2.

Aera reſpirat pelago circumflua Neſſis.

Et act. Syncerus egloga 1.

Piſcoſamque lege celeri Neſida phaſelo.

Strab. Neſonis, Neſonium ſtagnum Suidæ, palus Theſſaliæ, apud Lariſſam urbem.

¶ Neſtum, Theſſaliæ urbs Stephano.

¶ Neſſus, Thraciæ fluvius Ptolemæo, Neſtus Herodoto & Plinio.

¶ Neſtus, fluvius Illyrici Stephano, Tilurus Antonino & Peutingero, nunc *Cetina* ſeu *Zetina*, teſte Joanne Lucio.

Mel. Neſua, Nezua Ptolemæo (licèt Nerva nonnulli legant) *Nanſa* ex tabulis recentibus, fluvius Hiſpaniæ Tarraconenſis, per Cantabros inter Flaviobrigam & Nœgauceſiam oppida in Oceaoum flueos.

¶ Neſuiſium, *Neſvviez*, oppidum Poloniæ, in Lithuania & in Palatinatu Novogrodenſi, ad amnem Uzſam, ioter Novogrodam ad occaſum & Slucum ad ortum, 10. leucis utrinque, uti 13. à Minſco in Africum; eſtque ſatis cultum & Ducatus titulo inſignitum Radzivilorum.

Ptol. Neſus, Neſtus Herodoto & Plinio, *Neſto* Sophiano, & *Charaſou* Turcis, teſte Bellonio, fluvius Thraciæ, illam à Macedonia diſterminans, ab oſtio Strymonis 66. mill. paſſ. in ortum diſtans, ac Paogæi montis radices lambens, teſte Solino. Neſus alter Ptolemæo. Neſtus Stephano, *Niſſava*, oppidum & fluvius Myſiæ ſuperioris, ab Ulpiaoo in occaſum fluens. De Neſto Baptiſta Mantuanus:

Strimonius meminit Neſtos, ſolo Biſtonis unda.

Ubi mioùs rectè Strymonius cognominatur, à Strymone longiùs diſtans.

Cic. Netinenſes populi Siciliæ, quorum urbs Netum. Vide ibi.

Strab. Netium, *Andri*, teſte Nigro, & *Andria* aliis, urbs Apuliæ Peucetiæ mediterranea, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Traneoſi, inde 12. mil. paſſ. in meridiem, à Bario 23. in occaſum, inter Rubum 6. & Caonſium 10. Ducali titulo exornata. Andria ounc Latino recenti.

¶ Netium, oppidum Apuliæ Peucetiæ, quid ſit non conſtat; & Neritum ſcribendum eſſe annotavit Surita ad Antonini Itinerarium.

Netum. Vide Nea, & Neetum. Silius lib. 14.

Et Netum, & Mucæ, pubeſque liquentis Acheti.

¶ Neva, Cæleſyriæ urbs, inter Capitoliam, & Damaſcum, teſte Aotonino.

Vet. *Inſ.* Neviaſca, floviolus Liguriæ, qui in Porciferam labitur apud Genuam urbem, ſic vulgò ex tabula ænea aotiqua.

¶ Nevidunum, *Nyon*, oppidum Helvetiorum, in pago Bernenſi & in Romana ditione, ad lacum Lemanum, cum caſtro, 4. leucis a Geneva in Cæciam Lauſanam versùs. *Ant.*

Nevidunum, *Nevvy*, oppidum Galliæ Celticæ, in Ducatu Nivernenſi, apud Bridoborum 2. mill. paſſ. diſtans. Vide Noviodunum.

¶ Nevidunum, *Neufvy*, oppidulum eſt Puſæenſis tractus, ad Ligerim fluvium, propè Nivernenſem Ducatum & Bituricenſem provinciam, 4. leucis ſupra Bridoborum in meridiem. Vide Noviodunum.

Neuri, populi Sarmatiæ Europææ, quos Mela ad ortum Tyræ fluvii locat, Solinus circa Boryſthenem: quos etiam narrant in lupos ſe transformare, & ad priorem, cum volunt, formam redire. Horum urbs Nerva, *Narva*, in ora Livoniæ extrema, à Revalia urbe 3. leucis io Boream diſtaos, nonnullis eſſe ex alluſione nominis videtur. De his Flaccus lib. 6. Argonaut. *Herod.* *Plin.* *& al.*

Neurus, & expertes canentis Jazyges ævi.

¶ Neurii, populi Sarmatiæ, ubi fuerint non mihi conſtat: ſed ad Tyram aut ad Boryſthenem longè diſtabant in meridiem à Narva urbe Livoniæ, juxta ſinum Finoicum, & 30. ferè leucis à Revalia in ortum, ubi aliàs Hirri populi fuere, teſte Sanſone.

Neuris, ioſula Propontidis. Vide Proconneſus.

Neuſtria, poſtea Normanoia, à Normannis populis Galliam ingreſſis, *Normandia*, Gallis *Normandie*, regio Galliæ Celticæ ioter Sequanam ad ortum & Argenem ad occaſ. Quamvis Neuſtria magis pateat Normannia, ad Ligerim uſque pertingens. Hic Ortel. non ſine manifeſto errore Neuſtriam cum Auſtraſia, quæ Lotharingia eſt, confundit. Neuſtria à oonnullis ea pars Galliæ Belgicæ, quæ vulgò *Uveſtreich* & *Uveſtrych* dicitur, appellatur. Aliis eſt Fraocia occidentalis; ſed malè, ut Joannes Goropius Becanus in Gallicis ſcribit. Non enim Neuſtria totam Franciam occidentalem, quæ Germanis *Uveſtryck* nominatur, ſed partem duotaxat complectitur. *Plin.* *Steph.* *Ptol.*

Neuſtria pars fuit regni Franciæ, ubi ounc Normannia pro majori parte & Belſia; & ſic deſcribitur Hotomani verbis in majoris monaſterii chronico: Neuſtria eſt quidquid à Pariſiis & Aurelianis interiacet, inter Ligerim & Sequanam inferiùs ad Oceaoum; eſtque vocabulum enatum circa Caroli magoi tempora, ejuſque ſæculi ſcriptoribus valdè frequens. Nunc autem ab indoctis Normanoia perſæpe pro Neuſtria ſumitur, ſeu vice verſa; quanquam Normannia ſit taotùm pars Neuſtriæ, quæ ei tamen nomeo aotiquum eripuit.

¶ Niancheum, *Nianchen*, urbs regni Sinarum, in provincia Chequiamenſi, ad fluvium *Chò*; undiq; tamen collibus vallata, & ſub ipſa ſunt quinq; aliæ urbes, teſte Martinio.

Nicæa, urbs gemina: una urbs archiepiſcop. Bithyniæ, in Aſia, ad Aſcaniam paludem, priùs Antigonia, teſte Strabone, Olbia Plinio & Ancore, teſte Stephano, dicta, *Iſnich*, de nomine lacus Aſcanii, & *Nichor*; teſte Leunclavio, ſed Sophiano *Nichea*, inter Nicomediam ad Boream 44. & Pruſam in Eurum 25. mill. paſſ. diſſita. Hinc exercitum Turcarum 54. caſtris Artaxata urbem majoris Armeniæ (*Teslis* ea nunc dicitur) perveniſſe tradunt. Nicææ Philiſtioo comicus Socratis contemporaoeus nimio riſu repeotè expiraſſe traditur, quod & Sophroni contiogit, teſte Politiano, in Nutricia. Io hac urbe Concilium adversùs Arrii ſectam anno ſalutis humanæ 324. celebratum. Altera Liguriæ, apud oſtia Vari fluvii Liguriam à Gallia Narbonenſi ſeparantis. *Nizza di Provenza*, Gallis *Nice en Provence*, (ouoc enim in Provincia & Gallia Narbonenſi, ob idioma Gallicum quo utitur, ſub Duce Sabaudo, cenſetur) epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Ebredunenſi, inter Genuam ad ortum & Maſſiliam ad occaſum ſupra 200. mill. paſſ. à Taurinis ſupra 84. à Maſſilienſibus condita. *Strab.* *Plin.* *Ptol.* *& al.*

¶ Nicæa, urbs Vediantiorum, *Nice de Provence*, urbs Galliæ Narbonenſis & Viennenſis quartæ. Urbs eſt ampla in ora maris Mediterranei, cum portu capaci & arce munitiſſima. Crevit ex ruinis Cemenelei, & dicitur *de Provence*, quia olim ſuberat Comitibus Provinciæ cujus pars erat, uſque ad aonum circiter 1365. quo data eſt à Ioanna Ludovico II. Duci Sabaudiæ cum provincia adjacente, ſeu Comitatu Nicæenſi; & ab eo tempore ſubeſt Sabaudo. Eſt in ipſo limite Italiæ cis Alpes maritimas, 2. milliaribus ab oſtiis Vari fluvii, 7. ab Herculis Monæci portu in occaſum. Ei ferè contiguus eſt Villa Franca portus. *Script.* *Germ.*

¶ Ni-

¶ Nicæenſis Comitatus, *Contado di Nizza* incolis, *le Comté de Nice* Gallis, provincia eſt parva circa urbem Nicæam, ubi alias Vediantii populi, antea Galliæ Narbonenſis pars, uti poſtea Provinciæ, nunc autem Pedemontio annexa. Dividitur in quatuor partes, ſeu Vicariatus, qui ſunt Vicariatus Nicææ, *le Vicariat de Nice*, Vicariatus Barcinonis, *le Vicariat de Barcelone*, Vicariatus Soſpellanus, *le Vicariat de Soſpelo*, & Vicariatus Puerinus, *le Vicariat de Puerin*. Sunt tamen qui illam provinciam dividunt in quatuor alias partes, nempe in Comitatum Nicæenſem proprium, ſub quo Vicariatus Niceæ, Soſpellanus, & Puerinus, in Vicariatum Barcinonis, in Comitatum Bolei, *le Comté de Bueil* ſeu *de Boglio*, & in Comitatum Tendæ, *le Comté de Tende*. Provinciæ hujus caput eſt Nicæa.

Strab. Steph. Liv. Nicæa quoque oppidum fuit Locrorum Epienemidorum, in Achaja, Thermopylis proximum, ad ſinum maliacum. Eſt & Nicæa, ſeu Nicia oppidum Liguriæ, in ducatu Montisferrati, inter aquas Statiellas 6. & Aſtam Pompejam 10. mill. paſs. *Nizza della Paglia* cognomine. Nicæa Hipparchum Aſtronomum inſignem dedit: qui contra Platonem de ſtellis inerrantibus, & de motu lunæ ſcripſit, qui mathemathica inſtrumenta invenit, teſte Plinio libro 2. Nicæus quoque fuit Parthenius Poeta, elegiarum ſcriptor, qui captus a Cinna in bello Mithridatico, ob ingenium dimiſſus fuit, vixitque uſque ad Tiberii Auguſti tempora.

Nicaragua, *Nicaragua*, provincia Americæ ſeptentrionalis, in nova Hiſpania, ſatis ampla, inter mare Boreale ad ortum & mare Auſtrinum ad occaſum, & inter Honduram provinciam ad Boream & Coſtam ricam, ut vocant, ſeu Oram divitem ad occaſum, & ſub ea comprehenduntur octo provinciæ. In ea ſunt quatuor urbes, nempe Legio Nicaraguæ, *Leon de Nicaragua* quæ eſt primaria, Granata, *Granada*. Segobia nova, *Segovia la nueva*, & Giennum, *Jaen*; ſubeſtque tota dominio Hiſpanorum. Dicitur aliter hæc provincia novum regnum Legionenſe; eſtque pars Præfecturæ generalis Guatimalæ.

¶ Nicaraguæ lacus, *Lago de Nicaragua*, lacus Americæ ſeptentrionalis in nova Hiſpania & provincia Nicaragua, abortu in occaſum extenſus per 200. milliaria, & in mare Boreale ſe exonerat.

¶ Nicaſtrum, *Nicaſtro*, urbs Calabriæ. Vide Neocaſtrum. *Ant.*

Nicea, *Nice*, urbs epiſc. ſub Archiep. Achridenſi, in Macedonia, inter Lychnidum & Ædeſſam, a Lychnido 34. mill. paſſ. in ortum, apud Heracleam.

Script. Germ. Nicer, qui & Necarus, *Necker*, fluvius Germaniæ, ex ſylva Martiana per Ducatum Wirtembergenſem in Rhenum fluens. Paſſim Nicer, & Nicrus apud ſcriptores Germanos dicitur: uti lib. Itinerarii, apud quendam Poetam:

Trans ego Germani veſtus cita flumina Rheni,
Quaque Palatinis Nicrus inundat aquis.

Et lib. 6.

Spumeus ad dexteram rapidis Nicer æſtuat undis.

¶ Nicer, *le Neckar* Gallis, fluvius Sueviæ. Oritur ex Sylva nigra & monte Abnova, vix 8. mill. paſſ. a fontibus Danubii, & paulò poſt Rotuvillam rigat deinde in arctos tendens, per Ducatum Wirtembergenſem labitur prope Tubingam, Eslingam, Hailbrunam, & Wimpinam: tandem per Palatinatum inferiorem fluens, inibi Heidelbergam rigat, & Ladenburgum, & paulò infra Rheno *Theod.* miſcetur juxta Manheimum.

Nicerte pagus erat Apameæ, in Syria, maximus, probèque habitatus.

Plin. Nicia, *Lenza* Nigro & Leandro, (non *Nura*, ut ſcribit Gaudentius Merula) fluvius Æmiliæ, inter Parmam 5. & Regium Lepidi 10. mill. paſſ. occurrens, in Padum apud Brixellum oppidum influens.

¶ Nicia, *Lenza*, fluvius ex monte Apennino verſus Apuam, & deinde in Boream tendens, ditionem Mutinenſem a Parmenſi ſeparat.

Ptol. Nicii, *Fuea*, teſte Leone Africano, urbs Ægypti intra Deltam, inter Alexandriam 95. & Memphim 48. mill. paſſ. ex Antonino, hac tempeſtate poſt Babylonem ſeu Cayrum clarior. Nicii villa Stephano, Niciæ vicus Straboni.

¶ Nicii, *Fuea*, urbs eſt parva Ægypti inferioris, ad Nilum fluvium, & ſatis obſcura, 35. milliaribus a Cayro in circuitum, in præfectura *Oubieſti* dicta.

Nicomedia, *Comidia*, Turcis *Nicor*, & *Iſnigimid*, teſte Leunclavio, per abbreviationem *Iſmid*, urbs Bithyniæ *Plin.* archiepiſc. olim clariſſima, ad Propontidem, inter By- *Strab.* zantium 61, & Nicæam 44. millia paſſ. a Libyſſa 22. *& al.* hoc tempore penè jacens & deſerta.

Nicomedienſis lacus, *Buſguſa* Nigro & aliis, lacus apud Nicomediam, qui fluvium emittit in Sangarium influentem. *Plin.*

Niconia, Niconium Ptolemæo, *Nemanoſter*, teſte Nigro, oppidum Myſiæ inferioris, ad Tyram fluvium, in Moldavia, ab oſtio Tyræ 140. ſtadiis, licèt a Ptolemæo ad Axiacem fluvium, & a Stephano ad oſtia Iſtri deſcribatur, proxima Ophiuſæ.

¶ Niconia, ſeu Niconium, aliis urbs eſt Tyrangitarum, *Strab.* in limite Sarmatiæ Europææ; verſus Tyram fluvium, ſupra Daciam, & longè a Mœſia in Boream. Sed quid ſit nunc non conſtat.

¶ Nicopia, *Nikoping*, urbs Sueciæ, Sudermaniæ caput prope littus maris Baltici, cum arce antiqua Ducum & portu. Diſtat 13. milliaribus Germanicis ab Holmia in Africum & 7. a Norcopia in Cæciam. Ibi commoratus eſt Carolus Surdemanniæ Dux antequam Sueciæ regno præponeretur.

¶ Nicopia, *Nyceping*, urbs Daniæ, in Falſtria inſula, è regione Lalandiæ inſulæ. 4. leucis Danicis diſtat a Naſcoa in ortum, & 11. ab Hafnia in meridiem; eſtque lepida & culta.

Nicopoli, *Nigeboli*, & Turcis *Scilisaro*, teſte Leuncl. urbs Myſiæ epiſc. olim, nunc archiep. ſeu metropolis, apud *Amm.* Jatri fluvii cum Danubio confluentiam, & montem Hæ- *Ptol.* mum, a Trajano Imperatore poſt Decebalum Regem victum, teſte Ammiano, condita, a Siliſtria urbe 7. mill. Eſt & Nicopolis. Thraciæ ad Hæmum montem urbs, a Ptolemæo memorata, adhuc *Nicopoli* Sophiano dicta. Eſt etiam urbs apud Neſum fluvium, (*nunc in ruinis jacens*.)

¶ Nicopolis Mæſiæ, *Nicopoli*, urbs eſt etiamnum ampla Bulgariæ, ad Danubium fluvium, in confinio Walachiæ, ubi Chriſtiani grandi clade affecti fuere a Turcis ſub Sigiſmundo Imperatore.

Nicopolis, *la Preveſa* Sophiano & aliis, urbs Epiri, ad os ſinus Ambracii contra Actium, ab Auguſto poſt *Strab.* Marcum Antonium devictum condita, apud Arachthum *Plin.* fluvium inter Buthrotum ad Boream 62. & Oxeas ad me- *& al.* ridiem 87. mill. paſſ. epiſc. ſub Naupactenſi Archiep. poſtea inter metropoles. De qua quidam Poeta ſic:

Urbi Nicopoli nomen victoria fecit.

Nicopolis; *Gianich*, Caſtaldo, aliis *Chiorme*, urbs Armeniæ minoris, epiſcopalis ſub Archiep. Sebaſtenſi, a Pompejo, teſte Dione, condita, inter Satalam 122. & Arabiſſum ad meridiem 150. mill. paſſ. ex Itinerario Anton.

¶ Nicopolis, urbs Armeniæ minoris, in confinio Cappadociæ, & ad Ceraunum fluvium, media inter Satalam ad Boream & Sebaſtiam ad auſtrum, vix 50. utrinque.

Nicopolis, Emmaus Ptol. & in ſacris literis Emaus, urbs Palæſtinæ, in Judæa, epiſcopalis ſub Patriarcha Hieroſo- *D. Hie.* lymitano inde 8. ferè mill. paſſ. in occaſum, Joppen verſùs 38. a Rhama 20, Eſt & Nicopolis Plinio oppidum Bythyniæ, apud Propontidem, ad ſinum ex ea Nicopolitanum dictum, *Montanea* nunc, a Pruſa 20. mill. diſtans, Nicææ propius.

¶ Nicopſis, *Nicopſis* apud Stephanum Diaconum in vita Steph. junioris videtur eſſe urbs in Boſph. Cimmerio.

¶ Nicoſia, *Nicoſia* Italis, *Nicoſie* Gallis, urbs Cypri inſulæ, Archiepiſcopalis & permunita, in meditullio inſulæ. Capta fuit a Turcis anno 1570, & ipſis etiamnum ſubeſt. Credunt aliqui Tremithum dictam fuiſſe aliàs.

Nicotera, olim Medama, vulgò etiam *Nicotera*, teſte Barrio, urbs Brutiorum littoralis, epiſcop. ſub Archiepiſcopo Rhegino, Tropiæ proxima, inde 10. mill. paſſ. in ortum Rhegium verſùs, a Vibone 18. ad oſtia Medamæ & Metauri fluminum.

¶ Nicotera urbs eſt Calabriæ ulterioris, *in regno Nea- Ant. politano*, & in ora maris Tyrrheni parvi circuitus. 10. milliaribus diſtat ab oſtio Metauri fluvii, & crevit ex ruinis Medamæ.

¶ Nicoya, *Nicoya*, urbs Americæ ſeptentrionalis, in nova Hiſpania & provincia *Coſta ricca* dicta, cum portu in ora maris Auſtrini & ſinus Salinarum, ſub Hiſp.

¶ Nid-

¶ Niddia ſeu Nithia, *Niddeſdale*, provincia Scotiæ meridionalis Vide Nithia.

¶ Niderus, *Nidroſia*, fluvius Norvegiæ. Oritur ex monte Sevone, deinde in Circium tendens per Nidroſianam Præfecturam, Nidroſiam rigat, & ibi in Occanum ſe exonerat.

Nidroſia, Trontheim & Druntheim, urbs archiep. Scandinaviæ, in ora Norvegiæ occidua, ab Eugenio III. Pont.
Prev. Rom. Max. metropolis effecta. a Bergis urbe regia 70. leucis magnis in Boream. Hic templum auguſtiſſimum.

¶ Nidroſia, *Drontheim & Trontheim* incolis, *Nidroſia* Italis, urbs Norvegiæ caput, & aliàs regia ſede & archiepiſcopatu clara. Appellationem Latinam deduxit a fluvio Nidero, cujus oſtium obſidet. Emporium eſt ſatis celebre, cum portu capaci, quamvis nec vallo ne foſſis ſepta, ſed ubique aperta, pagi potiùs quàm oppidi ſpeciem præſeferat. Aliàs amplior fuit, ſed pluribus incendiis conflagravit, & ejus templum S. Olao dicatum, totiuſque Septentrionis facilè pulcherrimum, in cineres redactum fuit. Arcem habet, ſed parum tutam. Anno 1658, Suecis conceſſa fuit pace ad Roſchildam, cum toto Præfectura, paucis tamen abhinc menſibus a Danis Suecos eiicientibus liberata, Daniæ Regi etiamnum remanſit pace ad Olivam. Ab ea tractus adjacens peramplus dicitur *Dronthemus*, ſeu Nidroſiana Præfectura.

¶ Nidroſiana Præfectura, *Dronthemhus* incolis, *Gouvernement de Drontheim* Gallis, pars eſt ampla regni Norvegiæ, a ſeptentrione in meridiem extenſa, nempe inter Vardhuſianam Præfecturam ad Boream, & Bergenſem Præfecturam ad meridiem per 500. mill. paſſ. atque inter Oceanum Septentrionalem ad occaſum & regnum Sueciæ ad ortum, ubi ejus major latitudo eſt 120. mill. paſſ. Dividitur autem in duas partes, ſcilicet in Nidroſianam Præfecturam propriam ad meridiem, ſub qua ſunt Nidroſia urbs & ſeptem Præfecturæ minores: & in Saltenſem præfecturam, *le ſous-gouvernement de Salten*, quæ ad Boream & ſub qua ſunt aliæ ſeptem regiunculæ, & ei ad acent plurimæ Inſulæ in ora littorali. Hæc Nidroſiana Præfectura conceſſa fuerat Regi Sueciæ anno 1658. Sed poſtea pace ad Olivam ſancita remanſit Danici juris uti ab antiquo.

Ant. Nidum, *Neath* Camdeno, aliis *Nyth*, oppidum Albionis, in Walia, & Glamorgania regione inter Leucarum & Bomium 15. mill. a Mariduno urbe 45. in meridiem Briſtolium versùs.

¶ Nienhuſium, *Nienhuis*, oppidulum Germaniæ, in Veſtphalia, prope Paderbornam, cum arce, ubi commoratur Epiſcopus Paderbonenſis, ad Luppiam fluvium.

¶ Nieva, *Nieva*, fluvius Sueciæ. Exit ex Ladoga lacu ad Notteburgum, & in ſinum Finnicum labitur poſt aliquot leucas.

¶ Nigella, *Nesle*, oppidum Galliæ in Picardiæ provincia, ad Ingonum amnem, 2. leucis diſtat ab Hamo in occaſum; eſtque ferè medium inter Noviodunum ad meridiem & Peronam ad ſeptentrionem.

Sol. Niger, Nigir Ptolemæo, *Hued Hiir* vel *Huid Niiar* incolis, teſte Marmolio, *Gambea* Hiſp. fluvius Æthiopiæ, & Lybiæ magnus, ex eodem lacu a quo Nilus effluens, ejuſdem naturæ cum Nilo, per terram Nigritarum longo tractu in Oceanum Heſperium decurrens.

¶ Niger fluvius, *le Niger*, fluvius eſt maximus Africæ. Oritur in Æthiopia ex lacu Nigro dicto, deinde paulò poſt in occidentem tendens, Nigritiam ſeu Nigritiarum regionem bifariam ſecat, & tandem plurimis auctus fluviis vix nomine notis, per ſex latiſſima oſtia in Oceanum Atlanticum ſe exonerat versùs Arſinarium promontorium. Sed non effluit ex eodem lacu quo Nilus.

¶ Niger lacus, *lac de Negre*, quibuſdam *de Niger*, eſt in Africa versùs Æthiopiam inferiorem & prope regnum Faſcolæ. Ex eo effluit Niger fluvius.

Lib. Conc. Nigidia, *Heu Nigde*, teſte Leunclavio, aliis *Nigdia*, urbs Lycaoniæ. epiſcop. ſub Archiepiſc. Iconienſi, a quo parum recedit.

Ptol. Nigira urbs Lybiæ interioris, Nigritarum metropolis ad Nigirim fluv. *Guber* nunc ex tabulis recentibus, urbs regia.

¶ Nigira, urbs Lybiæ; aliis eſt *Cano*, regni cognominis caput.

¶ Nigra peliſſa *Negrepeliſſe*, oppidum Galliæ, in Cadurcenſi provincia, ad Veronium fluvium. Malè habitum fuit a Ludovico XIII. propter rebellionem, 2. leuc. diſtat a Monte Albano in Cæciam, & 7. a Cadurco in merid.

Nigritiæ, populi Æthiopiæ, Nigiris fluvii accolæ ad Plin. occaſum (apud quos Nigritis palus, *Lage di Guber* nunc Ptol. dicta) quorum regio in plura regna diſtributa, in univerſum a noſtratibus *Terra de Negri*, dicitur. Nigretes Dionyſio; Afro, Getulis finitimi.

Getulique ſuperſunt, vicinique Nigretes.

¶ Nigritæ, *les Negres*, pop. ſunt Africæ, in Libya ulteriori, quorum regio perampla Nigritia dicitur, *le pays des Negres* Gallis, *Nigritia* Italis, ab ortu in occaſum extenſa, juxta Nigrum fluvium ſeu Nigirim. Terminatur a ſept. Saara regione ſeu deſerto, a merid. Guinea & ab occid. Oceano Atlantico. Dividitur in 14. partes ſeu regna vix Europæis nomine nota; ſuntque Gangara, *Gangara* Zanſara, *Zanfara*, Caſſena, *Caſſena*, Zegzegum, *Zegzeg*, Canum, *Cano*, Guberum, *Guber*, Gagum, *Gago*, Agades, *Agades*, Mandinſia, *Mandinga*, Tombutum, *Tombuto*, Gualata, *Gualata*, Genegoa, *Genehoa*, Jaloſes, *Ialoſes*, & Mellum, *Melli*. Sed in ea rarælunt urbes.

(Nigritiæ urbes :

Cantorum, Cantory.
Canum, Cano.
Caſſena. Caſſena.
Gagum, Gago.
Gangara, Gangara,
Genehoa, Genehoa.
Guberum, Guber.
Mandinga, Mandinga.
Maraſa, Maraſa.
Tombutum, Tombut.
Zanfara, Zanſara.
Zegzegum, Zegzeg.)

¶ Nigritis palus aliis eſt *Lac Guarda*, prope urbem *Guber*, in Nigritia, per quam labitur Niger fluv.

¶ Nigrorum regio, *terre des Papous*, regio Aſiæ, in mari indico, recens detecta, & ab Europæis tantùm luſtrata versùs oram littoralem, inter novam Guineam ad ortum & Moluccas ad occaſum. Vide Papuorum terra.

Nilopolis urbs fuit & nomus Ægypti, in occidua Nili ripa, inter Memphim ad Boream & Herculis urbem in meridiem, Ptol.

Nil, *Nil* Africanis, *Tacui* Abyſſinis, & *Abanchi*, ubi Meroen inſulam efficit, fluvius Africæ maximus & Herod. notiſſimus, ex lacu ampliſſimo ultra Æquatorem oriens, Strab. longoque decurſu in Boream per utramque Æthiopiam Plin. ac utrumque Ægyptum fluens, apud Memphim & Ba- & al. bylonem in plures alveos diviſus, quorum duo extremi Deltam efficiunt figuram triangularem, cujus vertex eſt, ubi dividitur ad Babylonem, baſis, ora littoralis inter Alexandriam & Peluſium, latera, unum inter Babylonem & Alexandriam, alterum inter Babylonem, & Peluſium. Mare 9. oſtiis ſubit: quorum extrema Canopicum ad occaſum & Peluſiacum ad ortum. De cujus incremento & inundatione plura apud Plinium et Solinum Geon, ſeu Gyon in ſacris litteris, teſte Divo Iſidoro. Populi Niligenæ apud Poetas. Ovidius lib. 1. de arte amandi.

Neu fuge Niligenæ Memphitica ſacra juvencæ.

Oſtia antiqua et vera ſunt ſeptem, licèt Ptolemæo ſint 9. de quibus Virgilius lib. 6. Æneidos:

Et ſeptem gemini turbant trepida oſtia Nili.

Mirum eſt quod ſcribit Plinius; hunc fluvium nullas auras exſpirare. Nilus harundines gignit, quarum membranulæ papyro ſimiles eſſe perhibentur. Unde Ovidius l. 15. Metam.

Perque papyriferi ſeptemflua flumina Nili.

In Nili paludibus naſcitur juncus, ex quo papyrus fit: unde is papyrifer dicitur. De ea Plinius lib. 13. et Martialis lib. 13. ad lectorem.

Perdite Niliacas, Muſa, mea damna papyros.

Nilea fluenta proverbialiter propter aquarum copiam apud Zetzem pro oratione fluida uſurpantur. Sicuti et *Nili cataracta* apud Suidam de magna eloquentia.

¶ Nilus, *le Nil* Gallis, *Nilo* Hiſpanis et Italis, fluvius Africæ. Oritur ex duobus fontibus in Æthiopia ſuperiori et in regno Abaſſenorum, in terra Sacahala, quæ incolitur a populo *Agaus* dicto, inter montes excelſos; deinde auctus amne *Gema* et fluviis *Kelti & Branti*, labitur per auſtralem partem lacus Dambeæ: quo relicto, devolvitur per cataractam majorem, atque ſtilla quam efficit, ante quàm lacum ingreditur, recipit fluvium Gamalam, et Abeam in regno Gojami, fluvium Baxilam

in re-

in regno Bagamidri, & fluvium Ruecam in regnis Amabaræ & Oleca; poſteà rigatis provinciis Xaoa ſuperiori, Xaoa inferiori, Gaſate, Bizamo, & Gonga, infra *Faſeulon* provinciam recipit *Malega* fluvium, & per Nubiæ regionem, aſſumptis in itinere aliorum quoque amnium aquis, vergit in ſeptentrionem versùs Bugihos & Baloos populos, ubi recipit *Tacaze*, fluvium amplum, juxta oppidnm *Iſlas*; & deinde tendit versùs Steph. Æpyptum, teſte Iſaaco Voſſio in ipſius recenti diſſertatione de Nili origine.

Ninæa, *S. Donato*, teſte Barrio, oppidum Brutiorum, in Calabria citeriori, proximum Balbiæ, inde 5. mill. paſſ. in meridiem Artemiſium & oram littoream versùs, ad Tyrum fluvium. Hic terebynthus provenit.

¶ Ningqua, *Ningque*, urbs regni Sinarum, in Nanchinenſi provincia, intra colles, & propè Vonum fluvium, teſte Martinio.

¶ Niniva, *Ninove*, urbecula Belgii, in Flandria provincia & in Comitatu Aloſtano, vix 2. leucis ab Aloſto in meridiem, & media inter Bruxellas ad ortum & Aldenardam ad occaſum.

¶ Ninpoa, *Ningpo*, urbs regni Sinarum, in Chequianenſi provincia, versùs oram Oceani. Vocatur à Luſitanis *Liampo*, cum promontorio adiacente; eique ſubſunt quatuor urbes, teſte Martinio.

Plin. Tac. Ptol. & al. Ninus, Ninive Hebræis, urbs maxima Aſſyriæ, ad Tigrim fluvium, ſic à Nino Rege conditore dicta, Aſſyriorum regia, quæ ab aliis *Moſul* dici putatur, ab aliis extincta creditur, quibus Ovid. lib. 4. Metam. ſuffragatur:

Conveniant ad buſta Nini, lateantque ſub umbra,

De qua etiam Lucanus lib. 3.

Et felix (ſic fama) Ninos, ventoſa Damaſcos.

¶ Ninus, urbs Aſſyriæ, nunc *Moſul* creditur ab omnibus; eſtque in regione *Diarbech* dicta, ſupra Bagdatum in Boream 100. mill. paſſ. Vrbs etiamnum ſatis ampla, ſub dominio Turcarum.

Ant. Niomagus, ſeu Neomagus, *Buckingham* nonnullis, oppidum Albionis, in Anglia, ab Oxonio 20. mill. in ortum Bedfordiam versùs, quaſi in medio.

¶ Niomagus aliis eſt *Voodcote*, propè Londinum in auſtrum. Vide Neomagus.

¶ Niortium, *Niorte* urbs Galliæ, in Pictavenſi provincia, ad Separam fluvium, media inter Fanum S. Maxentii ad ortum Malleacum ad occaſum 4. leucis diſtans, uti 14. à Pictavio in occaſum Rupellam versùs.

Strab. Plin. & al. Niphates, qui & Nyphates, *Curdo*, pars Tauri montis, inter Armeniam maiorem & Meſopotamiam intercedens. Eſt & Niphates fluvius. Lucanus lib. 3.

Armeniuſque tenens volventem ſaxa Niphatem.

Virgilius lib. 3. Georgicorum:

Addam urbes Aſiæ domitas pluſumque Niphatem.

Ex Nyphate monte Nyphates fluvius profluit, Armenios, Medos, & Meſopotamios attingens, ac in Tigrim influens. De quo Sidonius in panegyrico Anthemii:

Aut ut tigriferi pharetrata per arva Nyphates.

¶ Niphonia, *Niphon*, pars maxima Japoniæ, & inſulæ ampliſſima, vbi urbes ipſius præcipuæ Iendum, Imperii caput, & Meacum, anteà ſedes regia. Dividitur in quinque partes, teſte Brietio; ſuntque Jamaiſotia, Jetſenga, Quantoa, & Ochia, ſub quibus fuere regna. Dicitur etiam aliquando hæc inſula Japonia propria à multis; extenditurque ab ortu in occaſum. Vide Japonia.

Niſa, (Vide Nyſa) urbs Cappadociæ.

Auſ. Niſa, ſeu Nyſa, (variè enim ſcribitur) locus Arabiæ, vbi Bacchum à nymphis educatum fabulantur: unde is Niſæus cognominatus eſt apud Poetas, uti apud Statium libro 4. Thebaidos:

Omnipotens Niſae pater, cui gentis avitæ.

Ovidius lib. 4. faſtorum:

Et vos Niſæi naufraga menſtra canes.

Hic locus eſt apud oram Megaridis, nautis adverſus, & naufragium illis adferens.

Ptol. Niſæa, Niſſa Straboni, *Talcatan* Caſtaldo, urbs Margianæ præcipua. Hinc etiam Niſæus adiectivum.

Niſava, olim Niſus, flumin cum oppido cogn. Myſię ſuperioris, probè cultum, in finibus Triballorum, à Tauruno ſive Belgrado 120. mill. paſſ. in ortum hybernum.

¶ Niſbara & Niſchanabe, Perſarum urbes, quas Tigris fluvius dividit, Teſte Zoſimo.

Strab. Plin. ¶ Niſerge, Perſidis urbs, teſte Ptolemæo.

Niſibis, *Niſbin* ex tabulis Geographicis recentibus, urbs archiepiſc. Meſopotamiæ, apud Tigrim fluvium, ſub monte Maſio, Amidæ urbi propinqua, quæ & Antiochia Mygdoniæ, teſte Plinio, inter Carthas ad occaſum & Seleuciam ad ortum, ab Artaxatis urbe Armeniæ majoris 750. mill. paſſ. in auſtrum, teſte Plinio. Plin. Ptol. & al.

¶ Niſibis, *Niſibin*, urbs eſt etiamnum ampla, in Diarbechia regione & ſub dominio Turcarum 35. mill. paſſ. diſtat à Tigri fluvio in occaſum, 50. ab Amida in meridiem, uti etiam 450. ab Artaxata, 80. à Carris in ortum, & 200. à Seleucia in Circium.

Niſicates, & Niſitæ, populi Æthiopiæ ſub Ægypto * ſabuloſi, ternis aut quaternis oculis, teſte Plinio, conſtantes (* Addit verò Plinius, non quia ſic ſint, ſed quia ſagittis præcipua contemplatione utantur.) Plin.

¶ Niſope, Lesbi inſula parva, quæ Sigrim portum efficit, teſte Stephano.

Niſſa, quæ & Nyſſa. Vide ibi.

Niſſæa ſeu Niſæa, quæ & Megara, *Salvia* Sophiano, urbs Megaridis maritima, Megaris proxima, ad ſinum Saronicum, in Atticæ confinio, ab Athenis ſupra 20. mill. paſſ. diſtans, à Piræo 15. in occaſum. Diſtat à Megaris 2. ſtadiis tantùm, Minoa etiam dicta.

¶ Niſſos, oppidum Macedoniæ circa Pallenem peninſulam, teſte Plinio.

Niſua, Miſua Plinio (niſi error ſit in Codice) *Nubia*, teſte Fazello, oppidum Africæ, in ora littorali, apud Mercurii promontorium. Strab. Thuc. Pauſ. & al.

¶ Niſus, Comagenæ urbs, Antonino.

Niſyros, *Niſaro*, Sophiano, & aliis, inſula maris Carpathii, Cariæ adiacens, Coo propinqua, à qua avulſa vi fluctuum traditur, quæ & Porphyris olim dicta eſt, teſte Plinio, inter Coon 7. & Gnidum Cariæ urbem 12. millia paſſ. à Rhodo. 30 totidem patens, circa quam aliquot parvæ inſulæ circumſtant, à Samonio promontorio Cretæ 125. mill. recedens. Hic thermæ ſcaturientes ſunt. Homerus lib. 2. Iliados: Ptol.

Qui Niſyrum habebant, Carpathumque Caſumque.

Eſt & Niſyrus, teſte Strab. oppidum Carpathi inſulæ.

¶ Niſyros, inſula parva Aſiæ minoris, propè Cariam. Diſtat 90. mill. paſſ. à Rhodo in occaſum, & vix. 70. à Samnio promontorio in Boream.

¶ Nitazum, Galatiæ oppidum, in Aſia minori; teſte Antonino. Strab. Plin. & al.

¶ Nithia, *Nithesdale*, provincia eſt Scotiæ meridionalis, versùs Angliam bifariam ſecta à Nitha fluvio. Ejus caput eſt Dunfreia, versùs Nithæ oſtia. Terminatur ab oriente Annaja & ab occidente Gallovidia provinciis.

¶ Nitibrum, oppidum Africæ interioris, teſte Plinio.

Nitiobriges, populi Aquitaniæ, teſte Ptolemæo, non Celticæ, ut ſcribit Ortelius, Petrocoriis, & Cadurcis finitimi; quorum urbs Mons Albanus, *Montauban*, epiſcop. ſub Archiepiſc. Toloſano, ad Tarnem fluvium, inter Cadurcos & Toloſam 8. leucis. Sed Poldo & Marriano eſt Mons Peſſulus, ſeu Mons Peſſulanus, *Montpellier*, urbs epiſcopalis Galliæ Narbonenſis, in Occitania regione. Vide Agathopolis, & Mons Peſſulus. Ex verbis Cæſaris lib. 7. belli Gallici inter Rhutenos ſeu Ruthenos, & Gabalos eſſe videntur. Caſ.

¶ Nitiobriges populi fuere Galliæ Aquitanicæ, inter Petrocorios ad Boream, Cadurcos ad ort. Auſcios ad merid. & Vaſates ad occaſum, ubi nunc *l'Agenois*, Agennenſis prov. eorumque caput Aginnum, ad Garumnam fluvium. Strab. Ptol.

Nitria, mons Ægypti; apud Scyathim, ſive Scetim urbem, in quo olim plura cœnobia fuere: inter illum et Alexandriam Maria, ſeu Mareotis lacus intercedit. Populi Nitriotæ. Eſt & Nitria urbs epiſc. ſub Archiep. Strigonienſi, in Iazygibus Metanaſtis, vel in Hungaria trans Danubium, a Strigonio 6. leucis in Boream.

¶ Nitria urbs eſt parva Hungariæ ſuperioris, cum caſtro in colle. Vulgò *Nitracht* dicitur; ſedetque ad fluvium Nitriam, 10. leucis à Strigonio in Boream, uti a Poſonio in ortum, et 5. à Nehoſelio in Arctos diſtans, et versùs montes; pendetque ex Præfectura Nehoſelia.

¶ Nitriæ emporium in India inter Gangem Ptolemæo. Nitra Interpretibus.

¶ Niucanum, *Niuche*, regnum Tartariæ, in Aſia, & in limite Imperii Sinarum, teſte Martino Martinio: unde profecti Tartari; qui hiſce ultimis temporibus Silvas ſui juris fecerunt, & etiamnum poſſident. Dicitur ab aliis *Tenduc*, ſeu etiam *Gharchir*, eſtque inter Tangutum regnum ad occaſum & Yupiam ad ortum, Hiſto. Trip.

Sed

Sed de ejus urbibus altum ſilentium apud ſcriptores.

Plin. Nivaria, *Gomera*, teſte Alexandro Epiſcopo Gerundenſi cum Andrea Bacio, una ex fortunatis inſulis, à Canaria 30. leucis Hiſpanicis. Aliis eſt *Teneriffa*, à Canaria 7. Quæ Teneriffa montem habet excelſum & ignivomum, vulgò *il Pico de Teida* dictum.

¶ Nivaria inſula, Sanſone & aliis teſtibus, eſt *Teneriffe* inter Canariam inſulam ad ortum, a qua 16. leucis diſtat, & Gomeram ad occaſum 9. leucis. Ejus longitudo eſt 25. leucarum Gallicarum, latitudo verò 12. Urbs autem præcipua eſt *Laguna*, ſic dicta, quia propè lacum, in medio inſulæ; ſubeſtque dominio Hiſpanorum.

¶ Nivata, *Nivata*, provincia Japoniæ, in Niphonia inſula, cum urbe cognomine in Quantoa regione.

¶ Nivernenſis provincia, *le Nivernois*, provincia Galliæ ſatis ampla versùs Ligerim fluvium, inter Burgundiam ad ortum, Bituriges ad occaſum, & Bojos ad meridiem; & ejus primaria urbs eſt Nivernum.

Ant. Nivernum, Nivernium Turonenſi, Nivernæ libro Conciliorum, *Nevers*, urbs Galliæ Celticæ ad Ligerim flumen, in finibus Æduorum, ſeu Burgundiæ, quaſi media inter Lutetiam & Lugdunum, ad 50. diſtans, inter Molinum, & Antiſiodorum 12. ac inter Auguſtodunum & Bituricas ad occaſ. 16. Ducatus, & epiſc. ſub Archiep. Senonenſi, inde 24. leucis diſtans. Noviodunum priùs.

¶ Nivernum, *Nevers*, urbs eſt Galliæ ampla & elegans, aliàs Vadicaſſium caput, nunc Nivernenſis provinciæ, eſtque Ducatus titulo inſignita. 20. leucis diſtat ab Auguſtoduno in occaſum, uti ab Altiſſiodoro in meridiem.

¶ Nives, ſeu Nivium inſula, *l'isle de Nieves*, Anglis *Mevvis*, inſula Americæ ſeptentrionalis, & una ex Antillis, freto tantùm diſſita ab inſula Sancti Chriſtophori in meridiem. Subeſt Anglis, qui ibi aliquot habent colonias ab anno 1628. cum arce; eſtque probè culta & abundans, ſex leucas habens in circuitu.

Script. Belg. Niveſdum, *Liere*, oppidum Belgii, in Brabantia, medium inter Antverpiam & Machiniam, 2. leucis diſſitum; quod & Lyra Latino recenti dicitur. Ejus mentio fit in vita Divi Gummari Abbatis.

Nivigella, quæ & Nivalis, *Nivelle*, oppidum Belgii, cum cœnobio Virginum præclaro, in Brabantia, apud fines Hannoniæ, à Bruxellis 5. leucis, à Namurco 8. Cujus Cœnobii Abbatiſſa oppidi domina eſt.

Niviſium apud Sulpitium, & alios Gallos ſcriptores, & Nuiſium, idem oppidum eſt quod Noveſium apud veteres ſcriptores. Vide ibi.

Ant. Nivomagum, ſeu, ut alii codices habent, Noiomagum, *Numagen*, pagus Belgii, ad Moſellam, in finibus Trevirenſium, à Treviris 3. leucis in ortum.

Nizæus, campus Mediæ, qui nunc Caldaramius dicitur. Ibi acriter pugnatum fuit inter Turcas & Perſas ſeculo proximè elapſo.

¶ Nizynum, *Nizyn*, oppidum Poloniæ, in Vcrania, & in Palatinatu Kiovienſi, amplum & probè munitum, in ipſo limite Czernichovienſis Ducatus; trans Boriſthenem fluvium Anno 1652. ſub Caſimiro Rege Poloniæ hunc locum Coſaccis eripuerunt.

¶ Noæ, Siciliæ urbs Stephano & Suida teſtibus.

Strab. Noarus, fluvius Norici idem Sao. Vide Saus.

Herod. Flacc. Noas, *Sithnizo*, teſte Pencero, fluvius Scythiæ Europææ, in Iſtrum influens. Cujus meminit Val. Flaccus lib. 4. Argonaut.

Quas Tanais, flavuſque Lycus Hypaniſque, Noaſque.

Ubi alii legunt Nomaſque.

Bibl. Nobe & Nob, oppidum Palæſtinæ geminum: unum in Tribu Benjamin, *Bethenoble* vel *Bethnuble*, teſte Brochardo: alterum in Tribu Manaſſes, *Bethopoli*, ſeu Latinè Bethnopolis.

¶ Nobilia & Cuſibi, Oretanorum oppida, in Hiſpania, ad Tagum fluvium Livio. Noliba legit Moralis.

Script. Belg. Nobiliacum, *S. Vedaſte*, teſte Meyero, ſuburbium, & cœnobium urbis Atrebatenſis præclarum, cujus Abbas ex primis totius Belgii. Nobiliacum quoque, ſeu Nobiliacus, pagus eſt Turonum, teſte Gregorio Turonenſi.

¶ Nobiliacum; *S. Waaſt*, cœnobium aliàs in ſuburbio Atrebati, nunc intra mœnia urbis incluſum, & ejus pars præcipua eſt.

¶ Nobiliacum etiam, *S. Leonard de Noblat*, oppidum eſt Galliæ, in provincia Marchiæ Lemovicenſis, ad Vigennam fluvium, 5. leucis à Lemovicis in ortum, teſte Lubino.

Greg. Tur. ¶ Nobopyrus, urbs Mœſiæ apud Laonicum.

Nocetum, pagus Galliæ Belgicæ, in Campania ad Matronam fluvium.

Mel. Strab. Noega, Noegaucesia Ptolemæo, *Navia*, teſte Cluſio, oppidum præclarum Hiſpaniæ Tarraconenſis, in ora Aſturum, teſte Mela, ab oſtio Meari 6. leucis in ortum, ab Oveto urbe 14. leucis in occaſum, Ribadeum versùs 6. Licèt *Navia* potiùs mediterraneum quàm littoreum ſit, juxta fines Gallæciæ.

Noega, oppidum Aſturum, in ora Oceani Cantabrici. Aliis eſt *Ribado Sella*, oppidum Aſturiæ Santillanæ, 12. leucis à Legione in Boream, & longè à Navia in ortum.

Plin. Noela, *Noya*, teſtibus Cluſio & Floriano, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis, in ora Gallæciæ occidua, inter Iriam Flaviam 6. & Nerium in Boream totidem, à littore 3. Compoſtellam versùs 5. Nuvium Ptolemæo.

Ptol. Neodunum, *Leondul*, Villanovano vel *Leondoul*, urbs Galliæ Celticæ, in finibus Daulitarum ſive Diablintrum, in Britannia minori. Sed decipitur Villanovanus, nulla enim urbs in Britannia eſt quæ *Leondul* appellatur niſi Dola & Lenna urbes diverſæ. Vide Nœodunum, & Diablintres, quorum tractus utramque urbem continet.

¶ Nœodunum quibuſdam eſt Leona, *Leon* ſeu *Leondoul* incolis, urbs Oſiſmiorum, in Armorica. Alii credunt eſſe Dolam, *Dol*, urbem Rhedonum, in Britannia minori. Sed Sanſoni, Brietio & aliis Nœodunum, ſeu Noviodunum Diablintrum eſt *Nogent le Retrou*, caput Perticenſis provinciæ, ubi aliàs Diablintres.

Ptol. * Nœomagus, oppidum Galliæ Celticæ, in finibus Vadicaſſium in ora Normanniæ. Vide Neomagus. Aliis *Liſieux*, urbs epiſcopalis, videtur. (* Seldeni manuſcripto Noio [illegible].)

¶ Noeſia, inſula eſt propè Rhodum Euſtathio, & una ex Sporadibus.

Plut. Strab. & al. Nola, ſic etiam vulgò dicta, urbs epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Neapolitano, & antiqua Romanorum colonia in Campania; ubi adhuc multa vetuſtatis monumenta viſuntur, & ubi Auguſtus Cæſar extremum diem clauſit. Abeſt à Neapoli 14. mill. paſs. proprio Acerris & Sarno. De qua in Theſauro Linguæ Latinæ ſcribitur malè ex Plinio appellatum eſſe Sidicinum; nam Sidicinum ad Teanum refertur, non ad Nolam.

Strab. Plin. & al. Nomades, populi Aſiæ & Europæ, & Africæ, incerto loco conſiſtentes, qui paſtores dici poſſunt. Virgilius lib. 8. Æneidos:

Hic Nomadum genus, & diſcinctos Mulciber Afros.

¶ Nomare, oppidum Norici, in Germania, nunc *Melk* oppidum Auſtriæ inferioris, ad Danubium fluvium 6. mill. paſs. infra Arelape, & 10. milliaribus Germanicis à Vienna in occaſum.

Valer. Flac. Nomas. Vide Noas, utroque enim modo legitur apud Flaccum.

¶ Nomen Dei, *Nombre de Dios*, urbs Americæ, in maris Borealis, & in provincia Terræ Firmæ, 17. leucis à Panama in ſeptentrionem diſtans. Nunc deſtructa jacet. Vide Onomotheopolis.

Plin. Nomenium, *Nomeny*, oppidum Lotharingiæ, ad Sellam fluvium, medium ferè inter Divodurum ad Boream & Nancejum ad auſtrum. 5. leucis utrinque, & 7. infra Marſalium in Circinum; eſtque in Metenſi tractu.

Nomentanum, *Lamentana* Blondo, pagus Sabinorum apud Eretum, ab urbe Roma 12. mill. paſs. Eretum versùs. Nomentana etiam villa dicitur. Cujus meminit Martialis libro 13. epigrammate 116.

Nomentana meum tibi dat vindemia Bacchum.

Ptol. Liv. & al. Nomentum, *Nomento*, urbs olim epiſc. exciſa nunc, & in pagum redacta in Sabinis, ad Anienem fluvium, apud Vicum Varronis, ſupra Tibur 10. mill. paſs. ab urbe Roma 26. Aquilam versùs 34. licèt in Theſ. Linguæ Lat. haud procul à Roma dicatur. Leander illam *Lamentana*, de qua ſup. falsò interpretatur. Populi Nomentani Plinio, & via Nomentana P. Victori. De Nomento Ovidius lib. 4. faſtor.

Hac mihi Nomento Romam cum luce redirem.

Martialis libro 13. epigrammate 12.

Si vicina tibi Nomento rura coluntur.

Horatius libro 2. ſermonum, ſatyra 8.

Finis, ni ſapiens ſic Nomentanus amicum
Tolleret?

¶ Nomentum aliis eſt *Lamentana*, caſtrum Sabinæ, in ditio-

ditione Pontificia & in Ducatu Ereti gentis Barberinæ, ad Alliam amnem, & longè a Vicu Varronis in occaſum, Sanſone & Brietio teſtibus.

¶ Nomiſterium, Germaniæ urbs, teſte Ptolemæo. Sed quid ſit hodie non conſtat.

Nomus, teſte Sophocle in Oedipo, eſt lacus Atticæ parvus, & propterea haud à Pauſania, Strabone, Plinio, & aliis memoratus, Nomus item apud Græcos urbis eſt præfectura & conventus juridicus, ac idem ferè quod metropolis alicujus regionis. Unde apud Ptol. Ægyptus in nomos, ſicuti apud Plinium in præfecturas diſtinguitur. Aſteriſmo notatæ illuſtriores fuere, aut ſunt.

Nomi Ægypti, ferè omnes circa Nilum;

* Abydus, (*Abutich.*)
Alabaſtra.
* Alexandria, (*Alexandrie*,)
Andropolis.
Angyropolis, (*Anſeno.*)
Antæopolis.
Aphroditopolis.
Apollinis magna, (*Munſia.*)
Apollinis parva.
Arſinoe, (*Azirut.*)
Athribis.
* Babylon nova, (*le Caire.*)
* Bubaſtus, (*Azioth.*)
* Buſiris, (*Boſiro.*)
Butos, (*Turbet.*)
Cabaſa.
Cæne.
Chenoboſcia.
Chnumis.
* Coptos, (*Cana.*)
Cynopolis.
* Dioſpodis magna, (*Dia.*)
Dioſpodis parva.
Elethyæ.
* Heliopolis gemina, (*Bethſemes.*)
Herculis parva.
Hermonthis.
* Hermopolis gemina, (*Beneſuaiſ.*)
Heroum urbs ſive Heroopolis, (*Herou.*)
Hypſile.
Latopolis gemina, (*Deroto.*)
Leontopolis.
Lepidotum.
Lycopolis, (*Munia.*)
Memnon.
* Memphis, (*Menchis.*)
Mendeſium.
Metacomplo, (*Aſuan.*)
Metelis, (*Roſetto.*)
* Naucratis.
Neut.
Nicii urbs, (*Fuoa.*)
Nilopolis.
Ombri.
Onuphis.
Oxyrinchus.
Pachramunis.
Panopolis.
Phacuſa, (*Phacus.*)
Pharbæthus.
Phthembuthi.
Phthenotes.
Proſopitis.
* Ptolemais gemina.
Sais, (*Sahid.*)
* Sebennytus, (*Sebenit.*)
Sethraites.
* Syene, (*Aſna.*)
* Tanis, (*Tanes.*)
Tava.
* Tentyra, (*Brabande.*)
* Thebæ, (*Minio.*)
Thmuis.
Toum.
Xois.

¶ Nona, civitas Croatiæ maritimæ, nunc Dalmatiæ, *Nona* Italis, *Nin* Slavis: quæ an ſit Ninia antiqua ſeu Ænona, incertum, teſte Joanne Lucio. Vide Ænona.

Plin. Pauſ. Nonacris, mons Arcadiæ, in Peloponneſo, cum oppido olim cognomine, ex quo Styx aqua frigidiſſima, teſte Suida, emanat (quam inferorum paludem fabulantur.) Ibi etiam Nonacrinum nemus apud Ovidium libro 2. faſtorum:

Cinctaque pinetis nemoris juga Nonacrini.

Hinc etiam Nonacrius nomen gentis.

Nonigentum, ſive, ut alii legunt, Novigentum, *Nogent*, pagus Galliæ Belgicæ, in Campania, ad Matronam fluvium. Cujus meminit Divus Gregorius Turonenſis in vitis SS. Sunt & duo oppida hujus nominis in Gallia Celtica, unum in finibus Senonum, ad Sequanam fluvium. *Nogent ſur Seine*, ab Agendico 4. leucis in ort. à Pariſiis 24. Alterum *Nogent le Retrou*, inter Carnutes ad ortum 10.& Cenomanos in occaſ. 17. leucis à Pariſiis 30. *Greg. Tur.*

¶ Nonigentum, ſeu meliùs Novigentum, multiplex eſt in Gallia: Novigentum ad Matronam, *Nogent l Arthaud*, oppidulum eſt 8. leucis ſupra Meldas in ortum, & 2. à Caſtro Theodorici in meridiem diſtans.

¶ Nonigentum ad Sequanam, *Nogent ſur Seyne*, oppidum eſt Campaniæ prov. pauld infra confluentes Albæ in Sequanam fluvium, 9. leucis ſupra Monaſteriolum ad Icaunum, & 10. à Trecis in Circium Lutetiam verſùs. Sedet ad radices collis; eſtque in ipſo limite Briæ prov.

Nonigentum Rotrudum, *Nogent le Retrou*, oppidum eſt amplum Galliæ, Novidunum aliàs dictum, ſeu Noeodunum, caput Aulercorum Diablintrum, nunc Perticenſis provinciæ caput, ad Huinam fluvium, medium ferè inter Carnutum ad ortum & Cenomanos ad occaſum, 14. leucis à Carnuto.

¶ Nonigentum, ſeu Nogentum Regium, *Nogent le Roy*, oppidum Galliæ, in Belſia provincia, ad Eburam fluv. ubi primum lintrum capax eſt, 5. leucis infra Carnutum in Boream, & 4. à Drocis in meridiem.

¶ Nonigenram, *Negent*, pagus Galliæ, ad Sequanam fluvium, in provincia inſulæ Franciæ, qui poſtea à S. Clodoaldo filio Clodomiri Francorum Regis ibi ſepulto dictus fuit Fanum S. Clodoaldi, *S. Clau.* 2. leucis diſtat à Lutetia in occaſum, ad radices collis; eſtque burgus probè, cultus & amœnus.

Nopia, ſeu Cnopia, oppidum fuit Bœotiæ, ad Tanagram urbem; ubi templum erat Amphiarai Tanagram poſteà traductum, teſte Strabone.

Nora, urbs Sardiniæ, exciſa, in ora Auſtrali. Locus adhuc *Nura*, apud promontorium quod *Capo della Pula* dicitur, à Calari urbe 15. mill. paſſ. in occaſum & auſtrum, teſte Franciſco Fara, ab Ariſteo anno 59. ante Caralim condita. *Strab. Ptol. Pauſ.*

Norba, oppidum & colonia fuit Latii, in Campaniæ confinio, intra montes. Populi Norbam Plinio, Priverno & Setiæ finitimi. *Liv. Halic.*

¶ Norba, oppidum Latii, nunc *Norma rovinata* dicitur; eſtque ad radices montium, in Campania Romana vix 6. mill. paſſ. à Siginia in meridiem diſtans, & in ruinis jacens.

Norba Cæſarea, *Alcantara* Taraphæ & Cluſio, urbs Luſitaniæ ad Tagum fluvium, in Extremadura regione, inter Liboram ad ortum & Cauriam ad occaſum & Africum 20. leucis. Vide Pons Trajani. *Ptol.*

¶ Norba Cæſarea, *Alcantara*, urbs eſt parva, unde Equites Alcantaræ dicti. Diſtat 3. leucis à confinio Portug. 7. à Valentia Alcantaræ in ort. 14. à Caurio in Africum, uti à Pace Auguſta & ab Emerita in Boream; fuitque munita hiſce ultimis temporibus contra incurſiones Luſitanorum.

¶ Norcopia, *Norkoping*, urbs Sveciæ, in Oſtrogothia provincia, inter geminum ſtagnum, 5. leucis diſtat ab ora maris Baltici in occaſum, juxta Motalam fluvium, & 10. ab ora lacus *Veter* in ortum.

¶ Nordenum, *Norden*, urbs Germaniæ, in Veſtphalia & Friſia orientali, cum portu in ora Oceani Germanici. Creſcit in dies ſub dominio Principis Friſiæ orientalis. 16. mill. paſſ. diſtat ab Embda in ſeptentrionem, & 13. ab Aurico in occaſum.

Nordovicum, & poſteà Norvicum, *Norvich*, ſeu rectiùs *Norwich*, urbs Albionis epiſcopalis, ſub Archiep. Cantuarienſi, in ora Angliæ orientali * apud oſtia Garyenni fluvii, à Londino 90. mill. in Cæciam. (* Quatuordecim circiter milliaribus diſtat ab oſtiis fluvii.) *Script. Brit.*

¶ Nordovicum, *Norduvich*, urbs eſt ampla, & Comitatus Norfolciæ caput, ad Garienem fluvium, *Jer.* 30. milliaribus Anglicis à Lino in ortum, uti à Gippevico in Boream.

Noreja, *Goritia*, teſte Amaſæo, urbs Carnorum, ad Iſon-

Strab. Plin. lſontium ſive Natiſonem fluvium, qui inde navigabilis eſt, teſte Strabone, ab Utino 20. mill. paſſ. in Boream & Cæciam diſtans, ſub Auſtriacis Principibus, ab Aquileja 16. in Boream, Norejæ auri lavacra & ferri ſecturas eſſe Strabo ſcribit; ibique Cnejum Carbulonem cum Cimbris adverſo Marte conflixiſſe.

¶ Noreja quid ſit non conſtat. Quibuſdam Noreja oppidum fuit Noricii, in Ambiliciis, ubi nunc *Solfeldet*, in Carinthia inferiori, ſeu caſtrum *Neumarck*, in Carniola ſuperiori. Alii autem exiſtimant fuiſſe oppidum Carnorum ubi nunc Goritia urbs, ad Sontium fluvium, in Forojulio, ſeu Venzonium oppidulum ejuſdem provinciæ, ad Tilaveptum fluvium.

Plin. Norenſes, populi Sardiniæ, quos Pinetus *Mara* interpretatur. Vide Nora, nam *di Capo di Paula* indigitari debent.

¶ Norfolcia, *Norfolkeshire*, provincia ſeu Comitatus Angliæ peramplus, in ora maris Germanici, à quo terminatur ad ortum & Boream, uti à Comit. Cantabrigiæ in occaſum, & à Suffolcia in meridiem. Sunt in ea Norvicum *Nordwich*, prov. primaria, Hiarmuthum, *Yarmouth*, & Linum Regium, *Kingesline*.

Cæſ. Norica, urbs Germaniæ. Vide Noricorum mons.

Plin. Strab. Norici, populi Tauriſci cognomine, qui montes inter Carinthiam & tractum Salisburgenſem incolunt, *Krumler Taurn*, *Felber Taurn*, *Karn Taurn* incolis dictos. Hinc Noricus nomen gentis. Virgilius libro 3. Georgicorum:

Tum ſciat, aeris Alpes, & Norica ſi quis.

Scripp. Germ. Norici aliàs Tauriſci dicti fuere, teſte Plinio; & hodie apud eoſdem hujus vocis multa ſuperſunt locorum nomina, ut *Krumler Taur.*, *Felber Taurn*, &c. teſte Ortelio,

Noricorum mons, Norica Cæſari, ut aliquibus videtur, utque à Poetis Germanis uſitatur, & Neroberga, quaſi mons Neronis, *Nurnberg*, urbs Germaniæ clariſſima, & libera, in Franconiæ, Sveviæ, & Nortgoiæ confinio, in monte, inter Ratiſponam 11. & Bambergam in Boream 9. leucis, ab Auguſta 18. in Boream, à Praga 32. Paſſim Noriberga à ſcriptoribus Germanis dicitur. Urbs ditiſſima, innumeros ferè alens artifices. Veteribus Segodunum dicta putatur. De ea in lib. 4. Itinerarii:

Hinc undoſe tuam Pegneſe perluimus urbem.
Gens ſata, quam forti Norica, Marte colit.

¶ Noricorum mons, ſeu Norimberga, *Nuremberg*, urbs eſt ampla & libera Germaniæ, in Franconia, ad Regnitium fluvium, & ei ſubeſt etiam ditiuncola adjacens. 15. mill. Germanicis diſtat ab Herbipoli in Eurum; eſtque inter Epiſcopatum Bambergenſem in Circium, & Palatinatum ſuperiorem in Eurum.

Ptol. Noricum, Noricus ager Cæſari & Solino, regio Europæ ampla, inter Vindeliciam ad occaſum, Oeno fluvio ſeparanti, & Pannoniam ad ortum Cetio monte apud Viennam dividente, ac inter Danubium ad Boream à Germania diſterminantem, & Alpes Julias & Carnicas à Carnis diſcernentes, contenta, plures complectens regiones, Aſturiam, Stiriam, Carniolam, Carinthiam, partem Bavariæ, Comitatumque Tyrolenſem (cujus tamen pars ad Rhætiam ſpectat.) ex quo Ortelii error liquet, Noricum Bavariam appellantis, cum major Bavariæ pars ſit in Vindelicia, ac illorum qui Noricum Auſtriam eſſe contendunt, quod non niſi de Norico Ripenſi verum eſt.

¶ Noricum, aliàs pars Illyrici Occidentis extra Germaniam, à qua dividebatur Danubio fluvio, nunc intra limites Germaniæ includitur: & in eo ſunt Auſtria pro majori parte & versùs occidentem, Stiriæ etiam pars occid. ſeu ſuperior, Carinthia, Carniola ſuperior, ditio Salisburgenſis, & munita pars Bavariæ ſuperioris & ad ortum, uti & aliquot tantùm loca Comit. Tyrolenſis ad Boream.

Sen. Ruf. Noricum mediterraneum, pars Norici longiùs à Danubio in auſtrum recedens; in qua Stiria & Carinthia.

Liv. Not. Noricum Ripenſe, tractus Auſtriæ ad Danubium Vienam uſque, *Hunſrunck* teſte Lazio. (* *Hauſruck* forſan meliùs, uti Ortelius.)

Noricum Ripenſe pars erat Borealis Norici, inter Danubium ad Boream & Noricum Mediterraneum ad auſtrum: in quo erant pop. Alauni, Ambidrani ex parte, Focunates, & Sevaces. Nunc autem ſunt in eo tractu Auſtria ſuperior cum parte inferiori, & ditio Salisburgenſis.

¶ Norimberga, *Nuremberg*. Vide Noricorum mons.

¶ Nortmanni vocantur à Sigeberto & ejus ſæculi ſcriptoribus omnes ferè ſeptentr. gentes, ubi ſunt Norvegiani Sveci, & cæteri qui Scandiam peninſulam incolunt.

Normannia, *Normandia*, provincia Galliæ Celticæ, quæ & Neuſtria, ad Oceanum Britannicum, inter oſtia Sequanæ ad ortum & Argenis ad occaſ. in qua 7. urbes Epiſcop. quarum metropolis eſt Rothomagus; Ducatus amplus; à Normannis pop. Septentrionalib. ex Scandinavia, ſeu ex Norvegia & Svecia profectis, qui in Galliam irrumpentes, in ea regione conſedere, nomen habens. Qui populi etiam vulgò *Normands* dicuntur, quaſi viri Septentrionales, à Carolo magno devicti, & ad Chriſti Domini fidem perducti. Qui in Italiam ex Gallia advenientes, regno Neapolitano diù potiti ſunt, & Sicilia, Saracenis inde ejectis. *Regin. Sigeb.*

¶ Normannia, *la Narmandie*, provincia eſt ampla regni Galliæ & valdè fertilis. Ducatus titulo inſignita: in qua pars Neuſtriæ comprehenditur. Terminatur à ſeptentrione mari Britannico, uti ab occidente, ab oriente autem Picardia & prov. Inſulæ Franciæ dicta, & à meridie Belſia, Perticenſi, & Cenomanenſi provinciis, uti & tantiſper à Britannia minori. Sed multò major eſt quàm inter Sequanæ & Argenis oſtia. Extenditur enim ferè ad 70. leucas ab ortu in occaſum, nempè à limite Picardiæ ad oram Oceani versùs Cæſaream inſulam. Ejus autem latitudo à ſeptentrione in meridiem eſt 30. leucarum circiter; ſubeſtque tota dominio Regis Franciæ. Sed inſulæ Cæſarea, *Jarſey*, & Sarnia, *Garneſey*, ſubſunt Anglis; quibus parent ab aliquot ſæculis.

(*Urbes Normanniæ præcipuæ.*

Abrinca, Avranches.
Alenconium, Alencon.
Argenianum, Argentan.
Bajocæ, Bayeux.
Cadomus, Caen.
Calidobecum, Caudebec.
Caroburgus, Cherbourg.
Carentanium, Carentan.
Conſtantia caſtra, Cautances.
Diepa, Diepe.
Ebroica, Eurenx.
Faleſia, Falaiſe.
Fanum S. Laudi, S. Lo.
Giſorium, ſeu Caſortium, Giſors.
Lexovii, Liſieux.
Pons Arcuenſis, Pont de l'Arche.
Portus Gratiæ, le Havre de Grace.
Rotomagus, Roven, *provinciæ caput*.
Sagium & Sajum, Seez.
Vira, Vire.)

¶ Northantonia, *Northamptonshire*, provincia eſt Angliæ, inter Huntingdoniam ad ortum, Leiceſtriam & Rutlandiam ad Boream, & Vvarvicenſem ad occaſum; extenditurque à Cæcia in Africum.

¶ Northantonia, *Northampton*, urbs Angliæ, provinciæ, ſeu Comit. cognominis caput, ad Anfonam amnem, 24. mill. Anglicis diſtat ab Oxonio in Boream, 18. à Varvico in ortum, uti à Leiceſtria in meridiem.

¶ Northumbria, *Northumberland*, prov. ſeu Comitatus Angliæ Borealis, ubi aliàs Ottadini populi. Habet ad ortum Oceanum Germanicum, ad Boream terminatur Scotia, ad occaſum Cumbria, & à meridie Diæceſi Dunelmenſi: Ejus autem oppidum præcipuum eſt Novum Caſtrum; fuitque aliàs Northumbria regnum, in quo erant provinciæ Northumbria propria, Cumbria, Vveſtmaria, Lancaſtria, & Eboracenſis, cum Diæceſi Dunelmenſi, teſte Joanne Speedo.

¶ Nortbuſia, *Northauſen*, urbs Imperialis Germaniæ, in Thuringia prov. ad amnem *Zorge*, media ferò inter Erfordiam ad meridiem & Halberſtadium ad Boream.

Sax. Grad. Norvegia, Nerigos Plinio, regio Scandinaviæ, in occaſum ſpectans, contra Thulen inſulam Oceano Germanico intercedente, Sveciæ ad ortum contermina. Cujus urbes præclaræ Nidroſia, archiepiſc. & Bergæ in ora maris, emporium & regia. Olim proprium habebat Regem, nuuc Dano Regi paret. De ea lib. 1. Itin. ſic:

Te quoque luſtravit gelido Norvegia cælo
Subdita, candenti quæ nive tecta jaces.

¶ Norvegia, regnum amplum Europæ, ad Arctos extenſum, quod vulgò *Norduvege* dicitur; eſtque à faucibus ſinus Codani & Scania provincia Daniæ uſque ad promontorium Boreale & Lapponiam, ſed non

æquè

æquè latum, habens ad ortum Sveciam & ad occaſum mare Germanicum. In eo ſunt quinque provinciæ, ſeu præfecturæ, nempè Aggerhuſia, *Aggerhuſſ*, Bergenſis, *Bergenhus*, Nidroſiana, *Dronthembus*, ſub qua ſunt præfectura Saltenſis *Salten*, Vvardhuſiana, *Wardhuſſ*, & Bahuſiana, *Bahus*. Sed hæc ultima ſubeſt nunc Regi Sveciæ pace Roſchildienſi. Separatur à Sveciæ regno Sevo monte; & ibi fuere Sitones populi, Sanſone, Brietio, & aliis teſtibus. Vrbs Norvegiæ caput eſt Nidroſia, *Dronthem*. Pendent etiam ex Norvegia Islandia inſula, Gronelandia, Spitzberga, & Schetlandicæ inſulæ ſupra Orcades. Extenditur autem Norvegia a ſeptentr. in meridiem per 300. mill. Germanica, & longa montium nive perpetua contectorum interceſſione a Sveciæ regno diſterminatur, cùm Jemptia & Harria provinciæ Norvegiæ trans Sevum montem nunc ſubſint Regi Sveciæ ab anno 1645. pace ad Bromsbroam. Norvegia aliàs Reges habuit proprios, ſed ab anno 1387. uſque ad noſtram hanc ætatem regnum hoc Regum Daniæ dominatui hæreditario obnoxium manſit, juribus tamen et privilegiis ſuis ſartis & tectis conſervatis.

(*Norvegiæ urbes præcipuæ:*

Anſloga, Opslo.
Bahuſia, Bahus, *nunc ſub Svecis.*
Berga, Bergen.
Chriſtiana. *Vide Anſloga*.
Fridericoſtadia, Friderickſtadt.
Nidroſia, Drontheim, *regni caput*.
Saltzberga, Salrzberg.
Stavangria, Stavanger.
Tonsberga, Tonsberg.
Vvadhuſia. Wardhus.)

Norvicum. Vide Nordovicum.

¶ Norvicum, *Norvvich*, urbs eſt Aujliæ, in Norfolcia Comitatu, epiſc. ſub Archiep. Cantuarienſi. Sedet ad amnem *Jarr*. Vide Nordovicum,

Ptol. ¶ Noſcopium, Lyciæ urbs, in Aſia minori, teſte Plinio.

Notium promontorium, *Capo di Cler* vel *Cabe Clear*, promontorium Auſtrale Hiberniæ, * *Bearhead* incolis, teſte Camdeno. (* *Miſſenhead* promontorium proximum eſt Camdeno, non *Bearhead*.)

Strab. Notium oppidum Joniæ fuit, Colophoni proximum, Hered. ab eo 12. mill. paſſ. diſtans, contra Chium inſulam, teſte Straboae. Populi Notienſes Ariſtot.

Plin. Notium quoque, oppidum Calydnæ inſulæ proximæ Rhodo.

¶ Notteburgum, *Notteborg*, Ruthenis *Oroska*, id eſt, *la Noix*, oppidum Sveciæ, in Ingria provincia, & in inſula parva lacus Ladogæ ubi ex eo effluit fluvius Nieva, versùs confinia Moſcoviæ. Permunitum eſt, & ereptum fuit Ruſſis anno 1614. a Guſtavo Adolfo Sveciæ Rege.

¶ Nottinghmia, *Nottingham*, provincia ſeu Comitatus Angliæ, inter Lincolnenſem provinciam ad ortum, Darbienſem ad occaſum, & Leiceſtriam ad meridiem. Vrbem habet primariam cognominem.

¶ Nottinghamia, *Nottingham*, urbs eſt Angliæ parva, ad fluvium Trentam, provinciæ cognominis caput. 10. milliaribus Anglicis diſtat a Darbia in ortum, & 12. à Leiceſtria in Boream.

¶ Nova Albion, *Nevv Albion* Anglis, regio perampla Americæ ſeptentrionalis, à Franciſco Draco Anglico detecta & denominata. Sed ubi ſit neſciunt ipſi Angli. Forſan eſt pars Californiæ ſeptentrionalis, ſeu illius terræ incognitæ, quæ pars orientalis terræ Eſonis.

¶ Nova Andaluſia, *nueva Andaluzia* Hiſpanis, provincia eſt Americæ meridionalis, in Terra firma dicta, inter fluvium Orenocum ad ortum & Venezuelam provinciam ad occaſum, in ora maris Borealis, ubi tantùm urbecula Cumana ſeu nova Segovia, à qua etiam perſæpe regio Comana provincia dicitur, & arx S. Iacobi in ora Borealis.

¶ Nova Anglia, *nevv England* Anglis, *nouvelle Angleterre* Gallis, provincia Americæ ſeptentrionalis, in parte auſtrali Canadæ, ſeu novæ Franciæ; in ora maris Borealis, ubi aliàs aliquot coloniæ Gallorum. Sed ab anno 1606. ſubeſt dominio Anglorum, qui in ea habent Briſtolium novum & Londinum novum, urbes recentes, in ora littorali. Termiantur hæc provincia à ſeptentrione & occaſu nova Francia à meridie novo Belgio, & ab oriente mari Boreali,

Nova Aula, quæ & Theodoſiopolis, urbs epiſcopalis Meſopotamiæ, ex libro Notitiæ. Lib. Gonz.

Nova Biſcaja, *nueva Bizcaia* Hiſpanis, regio novæ Hiſpaniæ, in America ſeptentrionali, & versùs novum regnum Mexicanum, à quo terminatur ad Boream, uti à Panuco provincia ad ortum, Culiacana ad occaſum, & Zacatecarum provincia ad meridiem; eſtque in mediterraneis ab ortu in occaſum extenſa, ubi tantùm urbecula S. Joannis cum aliquot caſtris & duabus argenti fodinis ſub dominio Hiſpanorum.

¶ Nova Britannia, *nouvelle Bretagne*, pars Americæ ſeptentrionalis, quæ aliter Eſtotilandia dicitur, ſeu Terra Laboratoris, inter Fretum Hudſonium ad Boream, Prov. Rom. & novam Franciam ad auſtrum, tantùm luſtrata versùs oram littoralem. Sed nullæ ſunt in ea coloniæ Europæorum.

Nova civitas tergemina: una *Neuſtat*, urbs epiſc. Norici, in Auſtria, ſub Archiepiſc. Saliſburgenſi, à Vienna 8. leucis in auſtrum: altera in Hiſtria in ora, epiſcopalis, quæ Æmoniæ urbi proximæ exciſæ ſucceſſit, inter Juſtinopolim 23. & Parentium 7. mill. paſſ. tertia in Venetis, in ora Marchiæ Tarviſinæ, apud Heracliam urbem exciſam, & ipſa everſa, epiſcopalis tamen.

¶ Nova civitas, ſeu Neuſtadium, urbs eſt Auſtriæ inferioris, & permunita ad amnem *Biſchavv*, & propè Lethum fluvium; diſtat 6. leucis a Vienna versùs Stiriam, & vix 2. mill. Germanicis à limite Hungariæ in occaſum.

¶ Nova Corduba, *nueva Cordova*, urbs recens Americæ meridionalis, in Tucumania provincia, in mediter. ſub Hiſpanis, in tractu Traralanda dicto.

¶ Nova Dania, *nievv Danemarck* Danis, *nouveau Danemark* Gallis, regio eſt Americæ ſeptentrionalis, & terræ Arcticæ pars versùs occaſum, ante paucos annos à Monacho Dano detecta ſub auſpiciis Chriſtiani IV. Regis Daniæ; ſed tantùm oram littoralem potuit luſtrare.

Novæ, *Novomont*, teſte Lazio, oppidum Myſiæ inferioris, ubi Legio 1. Italica, ab Oeſco 55. mill. paſſ. ex Antonino in ortum, Novenſis urbs Marcellino. Eſt & *Novemont*, urbs Myſiæ ſuperioris, in Servia, clariſſima hac tempeſtate, inter Drivaſtum urbem Dalmatiæ 45. & *Novibazar* in Cęciam 50. mill. paſſ.

¶ Nova Fleſſinga, *nievv Uliſſinghen* Belgis, *nouvelle Fleſſingue* Gallis, oppidum inſulę Tabaci, ſeu novæ Vvalachriæ, in mari Boreali, & versùs inſulam Trinitatis & oram littoralem Americæ meridionalis & novæ Andaluziæ, recens à Batavis extructum.

¶ Nova Francia ſeu Canada, *la nouvelle France ou le Canada*, pars ampliſſima Americæ ſeptentrionalis, juxta fluvium Canadam, ſeu S. Laurentii longè latèque extenſa inter terras Arcticas ad Boream, & mare Boreale ad meridiem: cujus partes etiam ſunt Terra nova, inſula ampliſſima, ad ortum, inſula Capitis Britonum, inſula Aſſumptionis, Saguenæa, & Accadia, & quam plurimi populi. Subeſt dominio Francorum à centum quinquaginta annis, et in ea habent plurimas colonias quarum pręcipuę ſunt Quebecum, *Quebec*, regionis caput, Tadullacum, *Tadouſſac*, Mons Regalis, *Montreal*, Richelæum, *Richelieu*, Plaſentia *Plaiſance*, et Portus Regius, *Port Royal*. Terminatur etiam ad auſtrum Virginia, novo Belgio, & nova Anglia, quæ aliàs ipſius etiam pars erat. Longiſſimè protenditur ad occaſum, ubi aliquot laci ampliſſimi: ſed ab illa parte nondum ejus limites benè noti ſunt.

¶ Nova Friſia, *nievv Friesland*, pars Orientalis, Spitzbergę regionis, versùs terras Arcticas, ſic dicta à Batavis, ſed nondum benè luſtrata.

¶ Nova Gallæcia, *nieva Galizia*, regio ampla novæ Hiſpaniæ, in America ſeptentr. inter Mechoanam provinciam ad ortum, Zacatecas ad Boream, et mare Pacificum ad occaſum et meridiem: ſub qua ſunt provinciæ Xaliſca Gaudalaxara, & Chametlana. Totius regionis caput eſt Guadalaxara, propè Baraniam fluvium.

¶ Nova Guinea, *nouvelle Guinèe*, regio perampla Aſiæ, in mari Anchidolio, ſeu in parte occidentali maris Pacifici, aut potiùs pars terrę Auſtralis ad ortum Moluccarum inſularum. Sed tantùm detecta ab Europæis versùs oram littoralem. Ejus pars creditur à multis Terra Papuorum, ſeu Nigrorum.

¶ Nova Hiſpania, *nueva Eſpana* Hiſpanis, *nouvelle Eſpagne* Gallis, regio ampla Americæ ſeptentrionalis, quę aliter regnum Mexicanum dicitur à multis *el Mexico*

Hiſ-

Hiſpanis, ab ejus primaria urbe. Sed nova Hiſpania magis patet. Continet enim totum terræ ſpatium inter mare Boreale & mare Auſtrinum comprehenſum à Terra firma ſeu Iſthmo Panamæ ad ortum uſque ad novum regnum Mexicanum & Floridam ad occaſum. Dividitur ab Hiſpanis in tres partes, quas vocant Juriſdictiones ſeu Præfecturas *las Audiencas*. Quæ media eſt; dicitur *la Audiencia de Mexico*, ſub qua Hiſpania nova ſtrictè ſumpta, in qua ſunt provincia Mexicana, Mechoacana, Panuca, Tlaſcala, ſeu Angelorum, Guaxaca, Tabaſci, & Jucatania: ejuſque primaria urbs eſt Mexicum, *Mexico*, totius Americę facilè caput. Præfectura novæ Hiſpaniæ in occaſum extenſa dicitur *la Audiencia de Guadalaiara*, cui ſubſunt hæ provinciæ, nova Biſcaja, Cinaloa, Culiacana, Zacatecæ, Chametlana, Xaliſca, & Guadalaxara, ſeu nova Galitia; ejuſque præcipua urbs eſt Guadalaxara, *Guadalajara*. Præfectura autem novę Hiſpaniæ, ſeu Iuriſdictio versùs ortum dicitur *Audiencia de Guatimala*; & ei ſubſunt provinciæ Saconuſca, Vera pax, Guatimala, Hondura, Nicaragua, Ora dives, & Veragua: totius verò Juriſdictionis primaria urbs eſt Fanum S. Jacobi de Guatimala, *Guatimala*. Tota autem nova Hiſpania cum tribus ejus Præfecturis, ſeu Juriſdictionibus ſubeſt Regi Hiſpaniæ à 150. annis circiter.

(*Novæ Hiſpaniæ urbes præcipuæ*:

Acapulcum, Acapulco.
Angelopolis, los Angeles.
Antiquaria Antequera.
Civitas Regia, Ciudad Real.
Compoſtella, Compoſtella.
Conceptio, la Conception.
Durangum Durango.
Emerita, Merida.
Fanum S. Iacobi de Guatimala, Sant Jago de Guatimala.
Fanum S. Franciſci de Campece, Sant Franciſco de Campeche.
Fanus S. Jacobi de Vallibus, Sant Jago de los Valles.
Guadalaxara, Guadalaiara.
Legio Nicaragua, Leon de Nicaragua.
Mechoacanum, Mechoacan.
Mexicum, Mexico, *regionis caput*.
Panucum, Panuco.
Pincio, Valladolid.
Tlaſcala, Tlaſcala.
Vera Crux, la Vera Crux.
Vera Pax, la vera Paz.)

¶ Nova Holandia, *nievv Holandt*, regio parva Moſcoviæ Borealis, propè fretum Vvaigatium, ſic dicta à Batavis, in ora Oceani Septentrionalis.

¶ Nova Holandia, , *la nouvelle Holande*, pars ampla terrę Auſtralis recens detecta à Batavis, nempè à quadraginta annis, & ab eis tantùm versùs oram littoralem luſtrata, jacet ad auſtrum maris Indici & Moluccarum. Sed an ſit inſula aut continens non conſtat. Dividitur in plures partes, terram Leenæ, terram Concordiæ, terram Petri Nuitii, terram Diemeni, & alias.

¶ Novalicia, *la Novaleſe*, caſtrum Italiæ, in Pedemontio ad radices Alpium & montis Ceniſii, 2. leucis à Seguſio in Boream versùs limites Sabaudiæ, à qua tantùm 2. leucis etiam diſtat.

Plin. Novana, *Città Nova*, teſte Pamphilo, oppidum Piceni in ora, inter Montem Sanctum ad occaſum, & Empulum, ad ortum, Firmum versùs 8. mill. paſſ.

¶ Novana, ſeu Civitas nova, oppidulum eſt ditionis Pontificiæ, & gaudet titulo Ducatus Gentis Cæſarinæ. Sedet in ora maris Adriatici 8. mill. à Recineto in ortum, 6. à Laureto in Eurum, & 8. à Firmo in Circium.

Ptol. Novantæ, *Gallover*, populi Albionis, in Scotia ad occaſum, quorum regio Gallovidia, *Gallovvay*, in peninſula, contra Hiberniam, inde 20. mil. diſtantem, teſte Lhuydo. Ibi Novantum in promontorium, *kanter*, teſte Boetho, *Akermonchead* Camdeno. Sed Boetho fides. Novantum aliis eſt Cherſoneſus Gallovidiæ, regionis Scotiæ in ora occidua, vulgò *the Mull of Gallovvay*. Proximi ſunt Selgovæ ad auſtrum, vulgò *Solvvay*, ubi Solveus flumen & Trimontium urbs, vulgò *Vzeli*, ſeu Cela: & Damnii ad Boream, ubi Glota ſeu Cluda fluvius. quorum regio *Sterlingshire*; in qua urbes Glaſcoa, & Caſtrum Britonum, vulgò *Donbriton*, apud Bedam Alcluid. Tametſi alii aliter de Damnis ſentiunt. (Horum ratio minùs confuſa & incerta. Novantæ, (Novantes Camdeno) populi Albionis, in Scotia ad occidentem, quorum regio ubi hodiè Gallovidia, *Galovvay*, cujus pars occidentalis eſt peninſ. contra Hiberniam (inde 20. m. diſtantem, teſte Lhuydo) nonnullis Novantum Cherſoneſus & Novantum promontorium dicta (quod tamen Mercator, & Boethus ſtatuunt ubi hodie *Cantyre*; perperam, nam ibi olim Epidium.) His proximi ſunt Selgovæ ad auſtrum, ubi Solveus fluvius ſive fretum (vulgò *Solvvay Frith*, prope *Solvvay* oppidum) ubi & Trimonium urbs, ut & Vxelum: Damnii verò ad Boream, ubi Glota ſeu Cluda fluvius, quorum regionis pars eſt hodiè *Sterlingshire*; in qua urbes Glaſcoa, & Caſtrum Britonum, vulgò *Dunbriton*, apud Bedam Alcluid. Tametſi alii aliter de Damniis ſentiunt.)

¶ Novantæ populi fuere Scotiæ occidentalis, ubi incipit auſtralis, in ora maris Verginii, & contra Hiberniam. Ibi nunc provinciæ Gallovidia, *Gallovvay*, & Carricta, *Carrick*; eorumque caput dicitur Leucopibia, nunc *Withern*. Novantum autem promontorium *The mul of Gallovvay* dicitur. *Plin.*

Novanus, fluvius Vmbriæ, in agro Pitinate, trans Apenninum, qui in Solſtitio æſtivo torrens eſt, in bruma ſiccari ſolet, teſte Plinio libro 2. capite 103.

Novaria, *Novara*, urbs Inſubriæ epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Mediolanenſi, inter Mediolanum. 25. & Vercellas 10. mill. paſſ. à Ticino 30. à Vertacomacoris populis condita, Petri Lombardi clariſſimi Theologi, qui Magiſter ſententiarum cognominatus eſt, patria. Hic factus Epiſcopus Pariſienſis, ubi anno ſalutis 1060. deceſſit. Vrbis hujus antiquitatem & nobilitatem teſtantur plurimæ marmoreæ inſcripitiones. *Plin.* *Ptol.* *& al.*

¶ Nova Segovia, *nueva Segovia*, vrbs Aſiæ, in Philippinis & in Manilla inſula, epiſc. ſub Archiep. Maniſlano, ſub dominio Hiſpanorum.

¶ Nova Svetia, *nouvelle Suede*, regio parva Americæ ſeptentrionalis, in ora maris Borealis, inter novum Belgium ad Boream & Virginiam ad auſtrum, anteà à Svecis habitata, & poſteà ab Holandis occupata. Ibi oppida præcipua Gottemburgum & Chriſtina, propè oſtia fluvii Auſtrini.

¶ Nova Valachria, *nievv Valcheren*, provincia Moſcoviæ Borealis ſatis parva, inter tractum novæ Holandiæ & Petzoram fluvium, ſic ab Holandis dicta; in ora maris Tartarici.

Nova Valachria, *nievv Valcheren*, inſula eſt Americæ, in mari Boreali, & una ex Antillis, versùs oram Americæ meridionalis, & 10. tantùm leucis Germanicis ab inſula Trinitatis in Boream. Anteà Tabaci inſula dicta fuit, *Tabago* Hiſpanis; ſubeſtque dominio Holandorum. Ibi oppidum primarium nova Fleſſinga.

¶ Nova Vvallia meridionalis, *neuu ſouth Wa'les*, pars terræ Arcticæ, in America ſeptentrionali, propè mare Hudſonium, ab Anglis detecta & denominata.

Nova Vvallia ſeptentrionalis, *nevv North Vvalles*, pars terræ Auſtralis in America Boreali, versùs mare Hudſonium, ab Anglis dicta & detecta.

¶ Nova Veſt-Friſia, ſeu Nova Friſia occidentalis, *nievv Vveſt-Frieslandt*, provincia parva Moſcoviæ Borealis, inter oſtia Obii fluvii & Obdoram regionem, in ora Oceani ſeptentrionalis.

¶ Nova Zelandia, *nieuv Zelandt* Batavis, *nouvelle Zelande* Gallis, regio ampla, ſeu pars terræ Auſtralis, & Antarcticæ recens detecta à Batavis. Sita eſt ad auſtrum maris Pacifici, & longè à nova Guinea in ortum, uti à terra Diemenis & ab inſulis Salomonis. Sed non conſtat utrum ſit inſula aut continens.

¶ Nova Zemla, *nouvelle Zemle*, regio ampla Europæ, Moſcoviç Boreali ferè adiacens, & ab ea tantùm Freto Naſſovico, ſeu Vaigatio ſeparata. Eſt in Oceano Glaciali, et creditur pars terræ Arcticæ. Sed nou certò conſtat an ſic inſula, quanquam ſit vulgò credatur, et luſtrata tantùm fuit versùs oram littoralem occidentalem. Ibi nullum oppidum neque vicus quod ſciam.

Noudauguſta, Nova Auguſta Plinio, *Atienza* Moletio, oppidum Hiſpaniæ, in finibus Arevacorum, ac in Caſtella veteri, in novæ confinio, inter Secontiam 4. et Vxamam 9. mill. Hiſpanicis, à Burgis 22. Medinæ cœli propius. *Ptol.*

¶ Novellara, *Novellara*, oppidum cultum Italiæ, in Lombardia inferiori, inter ditiones Mutinenſem et Mantuanam, proprio parens Comiti è familia Gonzaga, cum aliquot caſtris 10. mill. diſtat a Rhegio Lepidi in B[illegible] Mantuam versùs.

Plin. Novempagi, poſteà Balneoregium, *Bagnarea*, urbs Hetruriæ epiſcopalis, media inter Montem Phyſconem & Oropitum 6. mill. paſſ. à Viterbio 14. in Boream.

Lib. Provi Novempopulonia, regio Aquitaniæ, inter Garumnam fluvium & montes Pyrenæos Oceanumque comprehenſa, *la Guaſcogna*, ſic à novem populis, qui ſunt Vaſates, Meduli, Bojates, Auſci, Convenæ, Conſoranni, Bigerrones, Tarbelli, & Eluſates, teſte Cœnali.

Noverogus, *Niort*, oppidum Galliæ clarum, in Pictonum finibus, à Rupella 9. leucis Pictavos versùs, teſte Scaligero.

Ant. Noverus ſive Novarus *les Neuliores*, teſte Elia Vineto, pagus Aquitaniæ, in finibus Santonum, apud Engeriacum. Novioregum Antonino, ut videtur Scaligero. Ejus meminit Auſonius in Epiſtola 24.

Totque mea in Novero ſibi proxima prædia pago.

Noveſium, Nuæſium Ptolemæo, *Nuys*, oppidum celebre Germaniæ inferioris, ad Rhenum, apud Duſſeldorpium urbem Ducatus Bergenſis, à Colonia Agrippina 5. leucis in Boream, Weſaliam versùs totidem.

Ant Tac. Noveſium, *Nuys* incolis, *Neus* Gallis, oppidum eſt probè munitum Germaniæ inferioris, in ditione Electoris Colonienſis, ad confluentes fluvii Erſti in Rhenum, ferè è regione Duſſeldorpi, 7. leucis diſtat à Veſalia in meridiem, uti à Ruremunda in ortum. Pluries captum & receptum fuit ultimo bello Germanico.

Novidunum, Noviodurum Ptolemæo, oppidum Myſiæ inferioris, ad Iſtrum fluvium, medium inter Deſtorium, ad primum Iſtri alveum, & Kiliam novam in ortum ad 6. mill. Germanica.

Amm. ¶ Novidunum, ſeu Neviodunum, urbs Illyrici Orientis, in Scythia. Nunc *Nivorz* dicitur à quibuſdam, in Beſſarabia provincia Bulgariæ, & 15. mill. paſſ. à Deſtoro in occaſum diſtat.

Novientum, pagus Germaniæ ſuperioris, in Alſatia, cum cœnobio, *Ebersheym*.

Novigentum. Vide Nonigentum.

Scrip. Germ. ¶ Novigradum, *Novigrad*, oppidulum Dalmatiæ, cum arce, in ditione Venetorum, juxta ſinum cognominem, 20. mill. paſſ. à Iadera in ortum, & 25. à Sibenico in Boream. A quibuſdam creditur Argyruntum antiquitus dictum fuiſſe.

Noviodunum, *Neumarck*, teſte Lazio, ſive *Krainburg*, oppidum Norici, ad Saum flumen, in Carniola, à Labaco 4. leucis Villacum versùs.

Ant. Noviodunum, quod Noviomum poſterioribus dicitur, *Noyon*, urbs Galliæ Belgicæ, epiſcopalis, ſub Archiepiſcopo Remenſi, in Picardia, inter Sueſſiones 10. & Ambianos 15. leucis, quot à Remis in Boream, à Lutetia 22. in Cæciam.

¶ Noviodunum, ſeu etiam Noviomagus, urbs eſt Galliæ Belgicæ, nunc in provincia Inſulæ Franciæ, juxta limites Picardiæ, ad amnem *Verſe*, qui 2. mill. paſſ. infra cadit in Oeſiam fluvium. Diſtat 8. leucis ab Auguſta Sueſſionum in Circium, 14. ab Ambiano in Eurum, & 16. a Remis in occaſum.

Caſ. Noviodunum alterum, *Neuvy* vel *Neuſoy*, oppidum Galliæ Celticæ, in finibus Biturigum, inter Bridoborum & Condate, ad Ligerim fluvium, hinc 2. inde 4. leucis à Nivernis 17. in Boream.

Noviodunum item Heduorum, Neomagus Ptolemæo, Nivernum Antonino, *Nevers*, urbs Galliæ Celticæ, ad Ligerim, epiſcopalis ſub Archiep. Bituricenſi, & Ducatus, Nivernium Turonenſi. Vide ibi.

Caſ. Noviomagum, *Odenheim*, oppidum Germaniæ ſuperioris, in Palatinatu, inter Concordiam, & Bingium 25. mill. paſſ. ex Itinerario Antonini. Vel eſt ipſa Spira urbs, à qua *Odenheim* pagus 1. leuca versùs Tabernam diſtat.

¶ Noviomagum, ſeu Noviomagus Nemetum, & Nœomagum, eſt urbs ipſa Spira ad Rhenum fluvium, una leuca & dimidia infra *Udenheim* pagum, ubi nunc arx Gallorum permuuita, Philippoburgum dicta.

Ant. Noviomagum item, *Nevvenburg*, ut videtur Ortelio, oppidum Germaniæ ſuperioris, in Alſatia, ad Rhenum, ad ulteriorem ripam, contra Luterburgum, inter Hagenojam 3. & Spiram 6. leucis.

Ant. Noviomagum præterea, *Nieumagen & Nimmeghen*, & *Nimega* Italis, urbs Germaniæ inferioris, Geldriæ Ducatus primaria, inter Rhenum & Moſam, a Clivia 3. leucis, inter Coloniam Agrippinam 16. & Trajectum Batavorum in Boream 5. Alterum in tabulis Peutingerianis apud Treviros, *Numagen* pagus.

¶ Noviamagum, ſeu Noviomagus, *Nimmegen* incolis, *Nimegue* Gallis, urbs eſt Belgii uniti, Gueldriæ inferioris caput, ad Vahalim fluvium, 2. leucis diſtat ab Arenaco in meridiem, 9. à Ruremunda in Boream, 6. ab Ultraiecto in ortum, & 20. infra Coloniam Arippinam in Boream, ſub dominio Hollandorum; eſtque permunita. *Ant.*

Noviomagus, Nœomagus Ptolemæo, *Speyr*, urbs Germaniæ ſuperioris, epiſcop. & libera. Vide Neomagus, & Nemetes.

Noviomagus multiplex: unus Ptolemæo in finibus Biturigum Vibiſcorum, pagus *Solac*, teſte Vineto; alter Antonino in Gallia Belgica, inter Sueſſiones, & Ambianos; (Vide Noviodunum) tertius in Gallia Celtica, in Normannia, poſt Juliobonam Antonino. Vide Nœomagus apud Ptolemæum; quartus in Albione apud Antoninum, pagus Angliæ apud Londinium, inde 10. mill. paſſ. *Vuoodcote*, teſte Camdeno. *Ant. Ptol.*

¶ Noviomagus, oppidum Biturigum Vibiſcorum, in Aquitania. Aliis eſt *Bourg*, Burgus, oppidum ad confluentes Dordoniæ in Garumnam fluvium. Dicituretiam *Bourg ſur mer* ab æſtu maris huc accedente, 4. leucis infra Burdegalam in Boream, & vix 2. à Bladia in Eurum diſtans. *Lib. Conc.*

Noviomus, ſeu Noviomum, *Noyon*, urbs Galliæ Belgicæ, epiſcopalis, in Picardia, ad Verſam fluvium in Iſaram influentem. Vide Noviodunum.

Novioregum, oppidum Aquitaniæ. Vide Noverus.

Noviſona, fluvius Galliæ, apud Juram montem & oppidum, in Burgundiæ Comitatu. Cujus fit mentio in chronico cœnobii Jurenſis. *Ant.*

Novium, *Noya*, oppidum Hiſpaniæ Tarraconenſis, in ora Gallæciæ occidua, à Muris oppido 3. leucis Nerium versùs. Vide Noela. *Scrip. Gall.*

Novius, fluvius Albionis, geminus: unus in Wallia, *Convvey*, teſte Lhuydo; (Vide Conovium) alter *Nyd*, ſeu *Nyth*, in Scotia, teſte Camdeno, apud Solvacum oppidum in mare occidentale labens. In Theſauro Linguæ Latinæ *Cleit* indigitatur; ſed hic Cluda Latinè, non Novius, dicitur. *Ptol.*

¶ Novoburgum, *Nevbourg*, urbs Germaniæ, in Bavaria, ad Danubium fluvium, ſub dominio proprii Ducis è domo Palatina, cum territorio adiacente, *Nevvburgiſche Pfaltz* dicto à Germanis. Vide Neopyrgum.

¶ Novoburgum, *Nyenburg*, urbs Germaniæ, in Vveſtphalia, & in Comitatu Hoyenſi, ad Viſurgim fluvium, ſub dominio Ducis Brunſvicenſis, 4. leucis ſupra Verdam in meridiem, & 8. à Cella in occaſum Diepholtiam versùs. *Ptol.*

Novocomum, ſive Novum Comum, urbs Inſubriæ, ad lacum Larium. Vide Comum. Incolæ Novocomenſes Plinio & aliis. De eo lib. 4. Itinerarii:

Inde Novocomum veniens te, maxime Lari,
Luſtro.

Licèt penultima brevis ſit aliis.

Novogardia, *Novogrod*, ſeu *Novogorod*, urbs gemina Sarmatiæ, in regno Moſchorum: una magna cognomine, archiepiſcop. & metropolis Ruſſiæ albæ, urbs ampliſſima, & major Roma, à Moſcha Moſchorum regia 100. leucis in occaſum, quot à Pleſcovia in Boream. Altera inferior cognominata, epiſcop. in Moſcovia, ad Volgam fluvium, inter Moſcham 100. & Caſſanum in Eurum 70. leucis Germanicis, teſte Sigiſmundo Eberſtenio. *Strab.*

¶ Novogardia inferior, *Niſi Novogorod* incolis, *Novogrod inferieure* ſeu *la baſſe* Gallis, urbs eſt ampla Moſcoviæ, & provinciæ, ſeu Ducatus cognominis caput, ad Vvolgam fluvium, ubi recipit Occam. Arcem habet ſcopulo impoſitam à Joanne Baſilide, 100. milliaribus Germanicis diſtat à Moſcua in Cæciam, teſte Adamo Oleario, & 40. ab Vlodimeria in Boream.

¶ Novogardia magna, *Novogorod Veliski* indigenis, *Neugarten* Germanis, *Novogorod la grande* Gallis, urbs eſt ampla Moſcoviæ, & Principatus cognominis caput, ad Volkovam amnem, qui ex lacu Ilmeno exit, 105. milliaribus Germanicis diſtat a Moſcua urbe in Circium, teſte Oleario, & 46. à Pleſcovia in ortum, uti ferè à confinio Lithuaniæ in Boream & à Narva in Eurum. Capta fuit Svecis anno 1611. ſed poſteà reddita magno Duci Moſcoviæ, cui ſubeſt tantùm ab anno 1577. ſuntque in ea 70. monaſteria. *Prov. Rom.*

¶ Novogardia Lituanica, *Novogrodek* cognomento Lit-

Litavviſki, urbs Poloniæ, in Lituania, Palatinatus cognominatus caput, inter Poleſiam ad auſtrum, & Polachiam ad occaſum. Vix 4. leucis Polonicis à fluvio *Nieme* diſtat, & 20. à Vilna urbe in auſtrum.

¶ Novogardia Severiæ, *Novogrodeck Seviersky*, urbs munita, Lithuaniæ attributa, alias ſub Polonis, nunc ſub dominio magni Ducis Moſcoviæ ab aliquot annis. Sita eſt ad Deznam fluvium, 17. leucis Polonicis à Czernihovia in ortum, 40. à Chiovia in Cæciam, & 45. à Smolenſco in meridiem. Ab ea provincia adiacens dicitur Ducatus Novogardiæ Severiæ, ſeu Severienſis Ducatus.

¶ Novomarchia, ſeu Novus Mercatus, *Neumarck* Saxonicè, *Waſſerhely* Hungaricè, oppidum Tranſylvaniæ, ubi Ciculorum conventus, juxta Mariſum fluvium, et ad radices Carpathi montis, 35. mill. paſſ. à Claudiopoli in Cæciam.

Novopyrgum, poſteà Novus mons, *Novomont*, urbs Myſiæ ſuperioris, in Servia, ad Moravam flumen.

¶ Novoſtadium, *Neuſtadt*, urbs Germaniæ, in Auſtria inferiori, propè amnem Leytam, epiſcopalis, ſub Archiepiſcopo Salisburgenſi. Vrbs eſt probè munita. Vide nova civitas.

¶ Novoſtadium, *Neuſtat*, urbs Germaniæ, in Ducatu Brunſvicenſi, ad Leinam amnem, media inter Novoburgum in Cæciam, & Hannoveram in Africum, 6. leucis à Cella in occaſum.

Novum oppidum erat Carnorum, in agro Aquileienſi.

Novum item ex Itinerario antiquo locus erat Inſubriæ, medius inter Mediolanum, & Laudem Pompejam, ubi nunc Melignanum, *Merignano*, oppidum ad Lambrum fluvium, 10. mill. paſſ. utrinque diſtans.

¶ Novum Amſterodamum, *nieuw Amſterdam* ſeu *Manhate*, urbs recens novi Belgii, in America ſeptentrionali. Vide Amſterodamum novum.

¶ Novum Belgium, *nieuw Nederlandt* Belgis, *nouveau Pais Bas* Gallis, pars Americæ ſeptentrionalis, Batavis
Laet ſubdita, juxta oram littoralem maris Borealis, inter novam Angliam ad Boream, mare Boreale ad ortum & meridiem, & novam Franciam Virginiamque ad occaſum; eſtque ejus pars auſtralis nova Svetia, ante paucos annos ab Holandis occupata fuit, eiectis inde Sveeis. Ibi oppida primaria novum Amſterodamum & Naſſovia.

¶ Novum Caſtrum, *Neufchaſtel*, urbs Angliæ ſeptentrionalis, in Northumbriæ Comitatu, ad Tinam fluvium,
Liu. ſatis munita, 4. milliaribus Anglicis diſtans ab ora Oceani Germanici, & 10. à Dunelmo in Boream Scotiam versùs.

¶ Novum Caſtrum, *Neufchaſtel*, oppidum Galliæ, in Normanniæ Ducatu, ad Arcam fluvium, in Caletenſi tractu, 8. leucis à Diepa in Eurum Bellovacum versùs, & 4. ab Albamala in occaſum.

¶ Novum Londinum, *new London* Anglis, urbs recens Americæ ſeptentrionalis, in nova Anglia, quæ aliter *Boſton* dicitur. Vide Londinum novum.

¶ Novum Mexicum, *S. Fè à nueva Mexico* Hiſpanis, urbs parva Americæ ſeptentrionalis, juxta fluvium Borealem, & novi regni Mexicani caput, recens exſtructa ab Hiſpanis, 100. circiter leucis ab ora maris Purpurei diſtans in ortum.

¶ Novum Plimuthum, *new Plimouth*, urbs recens exſtructa ab Anglis, in nova Anglia. Vide Plimuthum novum.

¶ Novum regnum Granatæ, *nuevo Reyno de Granada*, pars ampla Americæ meridionalis, in regione Terræ firmæ, ut dicunt, & inter Pariam provinciam ad ortum, Præfecturam Popaianam ad occaſum, & Præfecturam S. Marthæ ad Boream; ſubeſtque dominio Hiſpanorum, qui in eo habent aliquot colonias. Ejus primaria urbs eſt Fanum S. Fidei de Bogota, *S. Fè de Bogota*. Archiepiſcopalis.

¶ Novum regnum Mexicanum, *nuevo Mexico*, quòd à quibuſdam dicitur etiam novum regnum Granatæ, *nueva Granada*, pars eſt ampla Americæ ſeptentrionalis, inter mare Purpureum ad occaſum, Floridam ad ortum, & novam Hiſpaniam ad meridiem. Ante quinquaginta annos detecta fuit ab Hiſpanis, qui in ea habent aliquot colonias. Ibi novum Mexicum, *nueva Mexico*, urbecula præcipua.

¶ Novus Mercatus, *Novibazar*, urbs Serviæ regionis Sirmariæ, ad Oraſcam amnem, in ditione Turcarum. Dicitur aliter Novoforum, 50. milliar. diſtat à Niſſa in occaſum.

¶ Novus Mercatus, *le Neufmarchè*, pagus Galliæ, in provincia Normanniæ, ad Eptam fluvium, aliàs amplus, nunc deficit. Diſtat tantùm una leuca à Gornaco in auſtrum, 4. à Cæſortio in Boream, & 19. à Pariſiis in Circium. Ibi habitum Concilium Anglicum anno 1161. ſub Alexandro III. Pontifice Maximo. Caſtrum habuit ſuperbum, nunc deſtructum, & 6. leucis diſtat à Bellovaco in occaſum, Rothomagum versùs decem.

¶ Novus orbis, *le nouveau monde*, pars eſt ampliſſima orbis recens detecta à Chriſtophoro Columbo, nempè die Iovis undecima Octobris anno 1492. Dicitur aliter Indiæ occidentales, *les Indes occidentales*, ſeu meliùs et communiùs America, *l'Amerique*: eſtque una ex quatuor orbis partibus, ſed aliis major, & à ſeptentrione in meridiem extenditur ſub duarum magnarum peninſularum forma, quæ tenui Iſthmo ſeptemdecim leucarum connectuntur. Vide America.

Novus portus, *Newhaven*, teſte Ortelio, aliis *Rhie*, oppidum cum portu Albionis in ora Angliæ Auſtrali, à Cantuaria 20. mill. Ciceſtriam versùs, à Londinio Ptol.
48. in Eurum & auſtrum. Vide Lemannus. Eſt & Portus novus oppidum Vectis inſulæ primarium, *Newport*, contra Hamptonam oppidum Angliæ. (*Medena quibuſdam*.)

¶ Novus portus, *Nieuport*, urbs Belgii probè munita, in Comitatu Flandriæ, aliàs *Sandhoft* dicta. Gaudet portu utcumque capaci in ora maris Germanici, ad oſtia fluvii *Yperlée*, 4. leucis à Dunquerca in ortum, 2. ab Oſtenda in occaſum, & 5. ab Ipris in Boream, in territorio Furnenſi.

Nubæ, Nubi Ptolemæo, Nubei Plinio, populi Africæ, juxta Nili ripam occiduam incolentes; quorum regio *Nubia* etiamnum dicitur. Horum meminit Claudianus de laudibus Stiliconis libro 1.

Venerat & parvis redimitus Nuba ſagittis.

Sunt & Nubei Plinio populi Arabiæ deſertæ, ad initium montis Libani incolentes.

Nubia, *la Nubie*, Italis *Nubia*, Africanis *Nuba*, regio ampla Africæ versùs Nilum & Nubiam fluvios, et Strab.
undique montibus vallata. Terminatur à ſeptentrione Ægypto & deſerto Barcæ, ab occaſu Zaara regione, & ab ortu & meridie Æthiopia ſuperiori ſeu Abyſſinia; extenditurque ferè ad 400. leucas Gallicas. Ejus primaria urbs eſt Dancala, *Dancala*. Aliæ urbes præcipuæ ſunt Cuſa, *Cuſa*, Gualva, *Gualva*, Jalacum, *Jalac*, et Sula, *Sula*.

Nuceria, urbs Italiæ gemina: una Vmbriæ, in monte, ad ſubterfluentem Tiniam fluvium, in via Flaminia, inter Fulginium 12. & Callium 34. mill. paſſ. Al- Strab.
phaterna à Livio cognominata, urbs epiſcopalis antiqua. Liv.
Nuceria Conſtatia colonia Antonino. Populi Nuce- Ptol.
rini Plinio. Altera, urbs in Picentibus mediter- & al.
ranea, epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Salernitano, inde 8. mill. paſſ. Neapolim versùs 20. apud Sarnum fluvium & Campaniæ fines, Luceria Ciceroni colonia. Vtraque vulgò *Nocera* (non *Alfaternia*, ut in Theſauro Linguæ Latinæ) nominatur; ſed poſterior *Nocera de Pagani* dicitur, quòd in ea Saraceni è Sicilia eiecti ſub Friderico II. habitarint. Eſt & Nuceria 3. Ptolemæo, Luceria Plinio, (Vide ibi) ac Nuceria 4. apud Ptolemæum, *Lucera & Luzara* vulgò oppidum Galliæ Ciſpadanæ, apud Padum, in territorio Mantuano, inter Mantuam 17. & Regium Lepidi 19. mill. paſſ. Vaſtallæ oppido vicinum ad 3. mill. Nuceriæ Picentinorum meminit Silius lib. 8.

Illic Nuceria, & Gaurus navalibus apta.

¶ Nuceria, *Nocera*, urbs eſt ditionis Pontificiæ, in Vmbria, ad radices Apennini, & in limite Marchiæ Anconitanæ, 26. mill. a Spoleto in ſeptentrionem Fabrianum versùs, et 15. a Camerino in occaſum Aſſiſium versùs, uti a Fulginio in Cæciam, in colle, ad fontes Tiniæ.

¶ Nuceria altera, *Nocera*, urbs aliàs Campaniæ felicis, nunc Principatus citerioris, in regno Neapolitano, Ducatus titulo inſignita Barberinorum, 8. milliaribus diſtat a Salerno in ortum, et 10. ab Amalphio in Boream.

¶ Nuditanum, Baſtitaniæ in Hiſpania oppidum, teſte Plinio.

Nuithones, populi Germaniæ, quorum regio *Nuithlands*, in Helvetia, apud Friburgum urbem ejuſdem Tac.
regionis Bernæ, & Salodoro finitima, teſte Rhenano,

no. Sed Taeitus eos in Germania, non in Gallia, in qua ſunt Helvetii, reponit. Fortè ex Germania huc mi. grarunt.

¶ Nuithones populi qui ſint non conſtat. Sed cum populi ſint Germaniæ, forſan Gythones dicere voluit Tacitus. Vide ibi.

¶ Nuitii regio, *t' lands van Pieter Nuitz* Batavis, *terre Pierre Nuits* Gallis, pars terræ Auſtralis, detecta anno 1625. & à Nnitio Holando nomen ſortita. Pars eſt novæ Holandiæ perampla et valdè extenſa à ſeptentrione in meridiem. Sed luſtrata fuit tantùm hactenus verſùs oram littoralem.

Plin. Numana, *Humana*, urbs olim epiſcopalis Piceni in ora, à Siculis condita, et à Gothis everſa, teſte Pamphilo, apud Sirolum oppidulum, inter Anconam 12. et Lauretum 5. mill. paſſ. Ejus etiam Silius meminit libro 8.

Hic & quos paſcunt ſcopuloſa rura Numana.

Strab Ptol. Plin. & al. Numantia, urbs Hiſpanię Tarraconenſis, olim epiſcopalis, inter Celtiberos & Arevacos, ad Durium fluvium haud longè orientem, à Romanis poſt diutinam obſidionem 20. annorum exciſa. Locus nunc *Garray* pagus, teſte Morali, nominatur, à Soria urbe (quæ nova Numantia dici poteſt) vix leuca diſtans, ad Tonam fluvium, ibi in Durium labentem, à Cæſarauguſta 1800. ſtadiis, teſte Strabone, in occaſum recedens. Soria verò inter Turiaſonem ad ortum æſtivum, et Vxamam ad occaſum hybernum 12. leucis ſita eſt. Numantia anno ab urbe condita 595. ędificata, à Scipione Africano (fame victa) deleta eſt cum ſe, filios, et uxores occidiſſent. Populi Numantini. De ea Horatius libro 2. carminum ode 12.

Nolis longa feræ bella Numantiæ.

Hinc Numantius nomen gentis. Ovidius libro 1. faſtrum:

Ille Numantina traxit ab urbe notam.

¶ Numantiæ rudera, nnnc *puente Garay* dicta, ſunt in Caſtella veteri, ad radices montium, *vix* 3. leucis à confinio Aragoniæ in ortum, et 6. à Turiazone in Africum, Uxamam verſùs 10. circiter.

Liu. P. V. Numentana via, quæ ab urbe Roma per portam Viminalem (quæ et Figulenſis vel Figulnenſis dicta eſt) in Sabinos Nomentum uſque ducebat, ab ea urbe nominata; *o* in *u* mutato.

Numentanus pons, *Ponte Lamentano*, ſuper Aniemem fluvium, et ipſe à Nomento nominatus.

Liv. Halic. Numicus Virgilio, Numicius aliis, fluviolus Latii, *Rivo de Nemi*, teſte Pyrrho Ligorio, *Rivo*, ex lacu Nemo effiuens; ex quo via Numicia, Brundiſium ducens, apud Huretium. De qno Ovidius libro 3. faſtorum:

Ipſa loqui viſa eſt, Placidi ſum nympha Numici.

Numicius alibi in eodem libro:

Corniger hanc tumidis rapuiſſe Numicius undis
Creditur.

Strab. Ptol. Lavinio proximus labitur, et in eo Æneas ſubmerſus traditur. Ovidius libro 14. Metamorphoſeon.

Plin. Numidia, *Biledulgerid*, teſte Joanne, Leone, et Marmolio, regio Africæ mediterranea, quæ et Metagonitis, teſte Plinio, dicta eſt in Lybiæ interioris et Mauritanię confinio. Populi Numidæ, apud quos urſi ferociſſimi gignuntur, teſte Solino.

Ptol. App. Numidia altera, quæ nova nominatur, incolis *Cuzuntina*, teſte Marmolio, pars Africæ propriæ littoralis, ad ſinum Numidicum, in Mauritanię Cęſarienſis confinio, inter Ampſagam et Bagradam fluvios, in qua Cirta, Saldæ et Culiu urbes. *Regno di Conſtantina* noſtratibus dicitur. Sinus verò Numidicus *Golfo di Stora* vel *di Eſtora*, teſte Marmolio nominatur: ad quem Collops magnus, Hippon, et Tabraca urbes. Laturus Melæ. Populi hujus quoque Numidiæ, Numidæ. Virgilius libro 4. Æneidos:

Et Numidæ infreni cingunt, & inhoſpita Syrtis.

Numidia cameloſtruthionem avem pręgrandem fert, quæ proverbio *Avis Numidica* dicitur apud Ariſtophanem in Avibus, de homine pręgrandi et timido.

¶ Numidiæ propria pars erat Africæ, inter Africam propriam ad ortum, Sitifenſem ad occaſum, Gętuolos ad meridiem, et mare Mediterraneum ad Boream: ubi nunc regna Bugię & Conſtantinę, in regno Algerii; et in ea popnli erant Cirteſii et Natabutæ. Numidicus verò ſinus *Golfe de Store* dicitur.

Vrbes Numidiæ novæ. Quibus aſteriſmus prænotatur celebriores ſunt, aut fuerunt:

* Ammædara, (*Amedar.*)	Madurus.
* Aphrodiſium colonia, (*Afrlea.*)	Meldita.
* Aquæ calidæ.	Muſſa.
Aſpuca.	Narangara.
Aſſurus.	Nenſa.
Avitta.	Ruſicada, (*Stora.*)
Azama.	*Sicca Veneria, (*Antrangues.*)
Bendena.	Simiſthuch.
* Bullaria.	* Tabraca colonia, (*Tabarca.*)
Cannopiſſæ.	Tacatua, (*Suchaida.*)
Cipipa.	Thaſia.
* Cirta, (*Conſtantina.*)	Themiſſua.
* Collops magnus, & Cullu, (*Collo.*)	Theudale.
Collops parvus, (*Larebe.*)	* Theveſte, (*Tebeſſa.*)
Culcna colonia, (*Cucutina.*)	Thigiba colonia.
Dabia.	Thiſica.
Elica.	Thoronuba.
Gauſaphna.	* Thuburnica colonia.
Gedne.	Thuburſica.
Hippon diarrytus, (*Biſerta Vecchia.*)	Thudronica.
Hippon regius, (*Bone.*)	Thunudromon colonia.
Lambæſa ſeu Lampæſa. (*Lambeſea.*)	Tobrus, (*Obros.*)
* Lares, (*Migana.*)	* Tucca gemina.
	Tucubis.
	* Vaga.
	Vazua.
	* Utica, (*Biſerta.*)
	Uzan.
	Zagacupoda.
	Zigera.

Numiſtro, oppidum Lucaniæ mediterraneum Brutiorum Ptolemæo, (populi Numiſtrani Plinio) *Nicaſtro*, urbs epiſcopalis Calabriæ, quibuſdam videtur. Neocaſtrenſes verò à Numiſtranis longè diverſi, & diſtantes ſunt: illi enim in Brutiis, hi in Lucanis. *Liu. Ptol.*

¶ Nupſia, Æthiopiæ ſub Ægypto oppidum, teſte Plinio.

Nurſia, *Norcia*, urbs olim epiſcopalis Umbriæ, quæ & Sabinis tribuitur, in monte, ubi lacus, & non longè antrum Sibyllæ, ut ferunt, à Reate 20. mill. paſſ. in Boream, ab Aquila 30. in occaſum, à Spoletio 28. Populi Nurſini Plinio. Virgilius libro 7. Æneidos:

Nurſiæ, & Hortinæ claſſes, populique Latini.

Silius libro 8.

Nurſia, & à Tetrica, comitantur rupe cohortes.

Hinc Nurſinus nomen gentis. Martialis libro 13. epigrammate 17.

Nurſinas poteris parcius eſſe pilas.

¶ Nurſia, *Norcia*, urbs eſt parva Italiæ, in ditione Pontificia, aliàs in Sabinis, nunc in Vmbria, ad amnem Freddaram dictum. Intra montes ſedet, & ad radices Apennini. 6. mill. a confinio Marchiæ Anconitanæ diſtat, 13. à Reate; eſtque ferè media inter Aquilam ad ortum & Spoletum ad occaſum. Patria fuit S. Benedicti monachorum in Occidenre parentis.

¶ Nurum, Africæ propriæ oppidum, teſte Ptolemæo.

¶ Nuſaripa, Indiæ intra Gangem urbs apud Ptolemæum.

Nuſcum, urbs epiſcopalis Hirpinorum ſub Archiepiſcopo Salernitano, à Benevento 23. mill. paſſ. quot ferè à Salerno. *Prov. Rom.*

¶ Nuſcum, *Nuſco*, urbs eſt parva regni Neapolitani, in provincia Principatus ulterioris, ad radices Apennini montis. 17. mill. diſtat à Benevento in Eurum Compſam verſùs.

Nuſipi populi ſunt Germaniæ inferioris apud Strabonem, qui apud Ptolemæum, & alios Uſipetes dicuntur, teſte Becano. Vide ibi.

Nutria, Illyridis urbs apud Polybium.

¶ Nygdoſa, Indiæ intra Gangem urbs, teſte Ptolemæo, Nygdoſora Interpretibus.

¶ Nylandia *Nylandt*, provincia Sveciæ, in Finnia prov. & juxta ſinum Finnicum, inter Careliam ad ortum, Tavaſthiam ad Boream, & Finlandiam ad occaſum, è regione Livoniæ provinciæ, à qua ſeparatur tantùm ſinu Finnico. In ea ſunt tria dumtaxat oppida, *Borgo, Helſingfors*, & *Raſebourg* dicta, in ora littorali.

Pauſ. Nymbæum, ſtagnum Peloponneſi, in Laconica, apud Maleam promontorium.

Nymphæ Catabaſſi, *S. Ninfa*, teſte Baronio, locus Hetruriæ circa Romam, via Cornelia (inter Aureliam & Triumphalem) ab urbe Roma 13. mill. paſſ. De quo in vitis *Sanctorum*.

Plin. Ptol. Nymphæa, inſula Sardiniæ, inter Diabaten & Ilvam inſul. maris Tyrrheni. Sed Plinio eſt inſula Ioniæ circa Samum.

Ptol. Nymphæum, *Ciprico*, teſte Nigro, oppidum Tauricæ Cherſoneſi, apud Theodoſiam urbem, ab ea in occidentem diſtans.

Strab. Plin. & al. Nymphæum promontorium geminum Macedoniæ: unum montis Athi, *Capo Ninfeo* ex tabulis recentibus, in latere Auſtrali; alterum in ora maris Jonii, apud Apolloniam, & Aoum fluvium, unde ignis ingens exhalat, vicina non incendens, teſte Plinio. Hoc hodie *Capo Pali* nominatur, teſte Luccaro. Ejus meminit Lucanus lib. 5.

Nymphæumque tenent, nudas aquilonibus undas.

¶ Nymphæum, promontorium ad radices montis Athi. Nunc *Capo de monte ſanto* dicitur à recentioribus.

Nymphæum quoque apud Romanos balneum erat præclarum & regium. Duodecim olim fuere nymphęa in urbe, in quibus hæc memoratu digna ſunt.

Nymphæum Alexandri Severi.

Nymphęum Marci Imperatoris apud Septizonium illuſtre fuit. Quorum tamen veſtigia hodie non exſtant.

Nymphæus, portus Macedoniæ apud Liſſum urbem, ab ea 3. mill. paſſ.

Caſ. Nymphęus, portus Sardiniæ, teſte Ptolemæo.

Strab. Nymphæus quoque, fluvius Latii, apud Circęos, poſt Aſturam fluens; qui apud Foſſam novam cœnobium decurrit, & *Storace* incolis dicitur. In quo inſulæ ſalutares. Alii ſcribunt illum apud Velitras fluere. Eſt & Nymphęus Plinio, Nymphius Ammiano, fluvius Meſopotamiæ, in Tigrim apud Martyropolim urbem influens.

¶ Nymphais, Pamphilii maris inſula, teſte Plinio.

Nympharum antrum. Vide Phorcynus Portus. *Strab.*

Nympharum cubile. Vide Solis inſula, inter Carmaniam & Gedroſiam. *Plin.*

Nympharum fanum, (Vide Jatamana) in Athamania regione Theſſaliæ. *Vib Seq.*

Nympharum inſula, Lydiæ, quę ad ſonum tibiarum moveri fertur, in medio ſtagni Saltuaris Plinio.

¶ Nymphæus, mons Phthiotidis in Græcia, quodam topiario naturę opere ſpectabilis, ut refert Plinius. *& al.*

¶ Nyphates, mons Armeniæ minoris, teſtibus Ptolemæo, & Plinio. *Capel.*

Nyſa, urbs Aſię multiplex: una in * Armenia minori, quę *Niſi* in tabulis Geographicis adhuc nominatur, in Cappadocię confinio, urbs epiſcopalis, à Cęſarea 90. mill. paſſ. in occaſum recedens ex Antonini Itinerario. Alię in Caria, in Arabia, & in Ægypto. Fuit & Nyſa (non Niſęa, ut in Theſauro Linguę Latinę) urbs Indię citerioris, ad Indum fluvium, à Baccho condita & appellata. Eſt & mons Peloponneſi, & Armeniæ, & Indię apud Nyſam urbem. Meminit Virgilius libro 6. Æneidos: *Steph. Ptol.*

Liber, agens celſo Nyſę de vertice tigres.

(* Quæ in Seldeni manuſcripto Νισα.)

¶ Nyſa, ſeu Niſſa, urbs Armeniæ, Epiſcopalis eſt ſub Archiep. Cæſarienſ. & 60. mill. paſſ. à Cæſarea diſtat in ortu Melitenem versùs.

Nyſii, populi Indię ulterioris inter Gangem & Jolida, teſte Mela, incolentes. *Mel.*

Nyſirus. Vide Niſyros.

Nyſſa, Nyſa Plinio, ante Pythopolis, teſte Stephano, & Athymbra, quæ & Niſa videtur Straboni, in Lydia, juxta Tralles urbem, & Tmolum montem, ab eo 30. ſtadiis diſtans, *Niſa* etiam nunc dicta, urbs epiſcopalis. Nyſa etiam Dionyſiopolis. Vide ibi. *Ptol.*

Nyſæa via, circa Gangem Indiæ fluvium, à Baccho, teſte Dionyſio Afro, calcata; et unde Dionyſia appellata eſt. *Dionyſ.*

Hic via quę celebrat nomen Nyſſæa Lyæi.

MICHAELIS ANTONII BAUDRAND PARISINI

NOTÆ, ET ADDITIONES EXCERPTÆ EX EJUS LIBRO GEOGRAPHIÆ ORDINE LITTERARUM DISPOSITÆ.

ÆGEUM MARE *Archipelagos* Græcis, *l'Archipelago* Italis, *l'Archipel* ſeu etiam *l'Archipelague* Gallis, pars ampla maris mediterranei, inter Aſiam propriè dictam, ſeu minorem ad ortum, Thraciam ad Septentrionem, Macedoniam, Græciam, & Peloponneſum ad occaſum & Cretam inſulam ad meridiem interfuſa, ab Æge ſcopulo inter Tenedum, & Chium dicta, teſte Plinio, vocatur etiam *la mer de Candie*, in ejus parte Auſtrali prope Cretam, quod autem dicatur à Græcis *Archipelagos*, id fit per excellentiam quaſi mare Imperii, & à Turcis *Acdenghis* vocatur, teſte Leunclavio, quam vocem Græci explicant Aſpra Thalaſſa, *la mer Blanche*, id fit quatenus opponitur ponto Euxino, quem *Caradeniz* appellant, ut vertunt Græci Mauro Thelaſſa, *la mer Noire*; à Nautis Gallis dicitur aliquando lepidè *la Foreſt de Larrons*, id eſt, Sylva Latronum, quod ſit tanquam receſſus omnium pyratarum, propter multitunidem inſularum & ſcopulorum. Eius partes ſunt in Europa ſinus Argolicus, *le Golfe de Napoli de Romanie* in ora Peloponneſi, Saronicus ſinus, *le Golfe d' Egina* in eadem ora, Euboicus ſinus, *le Golfe de Ziton*, prope Achajam, Pagaſicus ſinus, *le Golfe del Volo* in ora Macedoniæ, Thermaicus ſinus *le Golfe de Salonichi* in eadem ora, uti Toronaicus, *le Golfe d' Ajomama*, & Singiticus ſinus, *le Golfe de monte Santo* ſeu *de Faſſio*, Strymonicus ſinus, *le Golfe de Conteſſa* inter Macedoniam, & Thraciam ſinus Melanes, *le Golfe d' Eno* ſeu *de Marcariſe*. In Aſia verò ſunt & in ora Aſiæ minoris Adramittenus ſinus, *le Golfe d' Andrimit*, Imyrneus ſinus *le Golfe de Smirne*, Iaſſius ſinus, *le Golfe de Milaſo*, & Ceramicus ſinus, *le Golfe de S. Pierre*, ſub ipſo etiam comprehenduntur hæc maria, Creticum nempè, Græcum, Icarium, Macedonicum & Myrtoum. Hoc mare AEgæum quamplurimis inſulis refertum eſt, ex quibus, quæ ſunt in ejus ora littorali versùs Aſiam uti Samos Chius, Lesbos, Tenedos, Cos, & aliæ, ſub ipſa Aſia cenſentur; aliæ verò quæ ſunt in eius ora occidentali uti Eubæa, Samothrace, Thaſſus, Lemnus, Cyclades, Scyros, Melos, Andros, Paros, Naxos, Delos, Mycones aliæque innumeræ ſub Europa cenſentur. Vide inſulas Archipelagi.

ÆGYPTUS, Regio Africæ celeberrima, Straboni, Plinio, & Ptolemæo, nunc indigenis *Chibili*, Arabibus *Bardamaſſer*, Turcis *Mſir*, Gallis *l' Ægypte*, Italis & Hiſpanis *l' Egitto*, & Germanis *Egypten* dicta extenditur à Septentrione in meridiem per 500. mill. paſſ. nempè à Maris Mediterranei ora uſque ad Syenem, quo eam interfluit Nilus fluvius notiſſimus, cuius inundationibus annis fœcundatur. Terminatur ab oriente ſinu Arabico, Arabia Petræa, & Palæſtina, à ſeptentrione ſuo mari AEgyptio, ab occidente Cyrenaica regione, & deſertis Lybiæ, à Meridie autem Nubiæ Regno ſub AEthiopia; dicta fuit olim à Phœnicibus, Myara regio & Aeria, & Ogygia, teſte Stephano de Urbibus, primum diviſa fuit in ſuperiorem, & inferiorem & poſtea in ſuperiorem, mediam, & inferiorem. Superior AEgyptus quæ etiam Thebais, nunc *Said* dicitur, olim diviſa fuit in Thebaidem primam & Thebaidem ſecundam eratq; in parte meridionali versùs AEthiopiam; Media AEgyptus ſic dicta, quod media eſſet inter ſuperiorem & inferiorem, vocata etiam Arcadia & Heptanomos, quod in ea eſſent ſeptem Nomi, ſeu præfecturæ, hodie *Betbria* vocata, & etiam *Demeſor* à quibuſdam. Inferior Ægyptus, quæ & Delta, diviſa fuit in AEgyptum primam, & ſecundam, & in Auguſtamnicam primam, & ſecundam ho-

die *Errif*, extenditurq; versùs Boream à media uſque ad mare AEgyptum, versùs brachia & oſtia Nili flu. Olim hæc regio diviſa fuit ab antiquis regib. in 42. Nomos, nunc autem diſtinguitur in 12. partes, Caſſiliſatus dictas ſeu Provincias, ex quibus quinque reſpondent ſuperiori AEgypto, nempè *Girgio Manſelout* & *Ebenſeveſ* ad ſiniſtram Nili ripam, & *Minie* cum *Cherkeſſi* ad dextram Nili; tres alii Caſſiliſatus, *Fium* & *Gize* ad ſiniſtram Nili, & Cairus, *le Caire*, ad dexteram reſpondent mediæ AEgypto & quatuor ultimi Caſſiliſatus *Manſoura*, *Garbia*, *Menoufia*, & *Calioubech* cum Alexandriæ territorio reſpondent AEypto inferiori, ſeu Deltæ. Sunt qui addunt decimam tertiam Provinciam, nempe *le Caſſilif de Bouhera*, ſed hæc verius pars eſt Regni Barcæ, nempè propriè ſub AEgypto ſumitur. Antea proprios habuit reges AEgyptus per aliquot ſæcula, ſed tandem anno 1516. ſub Campſone Gauro Sultano, bello appetita à Selimo primo Magno Turcarum Domino, perdidit Syriam & anno ſequenti 1517. Tomumbeio ultimo Sultano bis à Turcis ad Nemphim victo, & cæſo, facta eſt Turcici juris, & ab eo tempore pars eſt Imperii Turcarum, Præfectum generalem habens *Miſir Beglerbeg* dictum, ſub quo ſunt 12. Caſſiliſatus ſupradicti, totius regionis primaria urbs eſt Cairus, *le Caire*. Fuit alias regio probè culta, & innumeris referta civitatibus, nunc autem partes à Nilo fluv. motiores incultæ ferè jacent, præſertim versùs Lybiam & urbes pro maiori parte interiere, ita ut cum nunc præcipuè cum Cairo ſint tantum Syene, Alexandria, Thamiatis & Metelis. Nomos AEgypti vide in voce Nomi. Notandum verò quod urbes AEgypti nullis omninò muris cinctæ ſunt. Cairus nec muris, nec foſsis, nec propugnaculis vallatur, ſolum habens caſtellum, in colle ſitum, & Alexandria ſola habet duo Caſtella in ingreſſu portus.

ÆTHIOPIA, vulgò *l'Ethiopie* Gallis, *l'Etiopia* Hiſpanis, & Italis, & *Etiopen* Anglis, Germanis & Belgis, regin peramplà Africæ, ſeu propriè eius media pars versùs Auſtrum extenſa, ſicque ab antiquis credita & in duas partes diviſa, nempè in ſuperiorem & inferiorem.

AETHIOPIA SUPERIOR, ſeu interior, regio ampla Africæ, quæ aliter, AEthiopia ſub AEgypto dicta fuit, terminatur à ſeptentrione AEgypto, & Lybia, ab occaſu AEthiopia inferiori, uti à meridie, ab ortu verò mari rubro & Arabico, & ſinu Barbarico, ejus partes ſunt Nubia hodiè *la Nubie*, quæ magis ad ortum versùs Lybiam. AEthiopia propriè dicta *l'Abiſſine*, regna Mujaci & Maco ci, & Galas Trogloditica, *le Coſte d' Abex* versùs mare Rubrum. Azania *le Coſte d' Aian*, & Barbaria, *le Zanguebar* juxta Oceanum AEthiopicum.

AETHIOPIA INFERIOR, ſeu exterior, pars ampla Africæ in meridiem extenſa, terminatur ab Aquilone Lybia, ab ortu AEthiopia ſuperiori, ab occaſu verò, & meridie Oceano AEthiopico, & Auſtrali ejus partes fuere tres; nempe Agiſymba regio ubi hodie regna *Monomotapa & Monomugi*. Heſprii, AEthiopes ubi Regna Congi, Loangi, et Angolæ cum adiacentibus, et Anthropophagi AEthiopes ubi Cafreria regio hodie. Totius Africæ pars meridionalior eſt hæc regio, quæ antiquis prorsùs incognita, & à Luſitanis inventa, et perluſtrata fuit a duobus ferè ſæculis incipit versùs occaſum ad Heſperium ſinum non longè ab AEquatore, et totam complectitur littoralem Africæ partem ad auſtrum uſque ad Barbariam ſeu Zanguebariam, AEthiopiamque ſuperiorem hac parte ambit.

AETHIOPIA PROPRIE DICTA, hodie Abiſsinia, *l'Abiſſinie* ſeu *le Pais des Abiſſins* Gallis, *Abex* incolis, *Abiſſinia* Italis, dicitur etiam Abaſsinia, & Abaſſia, eius termini erant alias ab ortu Trogloditica, et Azania à ſepten-

tentrione Nubia, ab occaſu Heſperii Æthiopes, & a meridie regna Monomotapę, & Monemugi in Agiſymba, regione, parebatque Imperatori *le Grand Negus* dicto, pro majori parte, ſed ſuperiori ſæculo Galæ populi vicini occupaverunt Provincias *Balli*, *Fatigar*, *Angote*, cum aliis, quas etiamnum poſſident, ita ut ditio illius Imperatoris valdè imminuta ſit, teſte Hieronymo Lobo Luſitano, & in parte auſtrali Æthiopiæ propriæ ſunt Galæ populi valdè potentes, & regna Majaci, & Macoci.

ÆTNA, *il Mon-Gibello* Italis, *le Mont Gibel* Gallis, *Gibel* Arabibus, ideſt mons per excellentiam, mons eſt Siciliæ maximus, et notiſſimus, ob ignes quos evomit, quibus aſſiduè flagrat; quibuſque interdum latius ſparſis horribilem edit perniciem, eſt in Valle Demonæ, et in Diœceſi Catanenſi, altitudinis eſt 9. milliarium, circuitus autem 50. Cauſam incendii faciunt Poetæ Typhæum, ſeu Typhonem Gigantem, eo oppreſſum a Jove, Lucretius eam reiicit in ſulphur, quo hæc regio ſcatet, accedunt et flatus incluſi. Montes circumſtant oppida aliquot, in his Centuripæ *Centorve* urbs exciſa, et Ætna nunc pagus *Maſcari Adranum Aderno*, et Brontes, *Bronte*; pars ejus Auſtralis vitibus conſita eſt, Borealis nemoribus obducta. Et in eo nihil incultum niſi in ſummo monte, a Catana urbe, ad quam ferè radices eius pertingunt, 12. mill. paſſ. diſtans in occaſum, et 50. a Meſſana verſùs meridiem. Hic mons anno 1169. horribili flagravit incendio, itemque anno 1329. eum per plures annos abſque igne, et fumo fuiſſet, uti et anno 1408. 1444. et 1457. anno 1536. flumen igneum emiſit, locis finitimis vaſtitatem afferens, et anno 1554. plus conſueto æſtuans Catanam, et illius agrum maximè labefactavit; anno autem 1669. quatuor fluvios igneos emiſit in Catanenſi agro, ubi 15. caſtra cremata fuere; de variis ejus incendiis diverſis temporibus conſule Thomam Fazellum et Philippum Cluverium.

AFRICA, quæ et Libya Græcis, ſic quaſi ſine frigore dicta, una ex quatuor orbis terræ partibus in meridiem vergens, mari mediterraneo ad Arctos, Oceano ad occaſum, meridiem, et ortum, ac ſinu Arabico perſtricta (niſi qua Aſia Ægypto connectitur) *Ibrichiam* ab incolis, teſte Joanne Leone Africano, dicta, a Turcis *Ephrikia*, a Gallis *l'Afrique*, ab Hiſpanis et Italis *l'Africa*, ab Arabibus *AlKebulan*, ab Indis *Beſecath*, et a Belgis, et Anglis *Africka* dicitur, eſtque una ex tribus partibus antiquis cognitis: Sed Luſitani hiſce ultimis temporibus detexerunt maximam, et meridionalem ejus partes nondum Europæis notam præſertim verſùs oram littoralem meridionalem, et inſulas, tunc enim ultra Lunę montes meridiem verſùs incognita erat. Regio tota ſiccior in mediterraneis ubi ſterilis et penè deſerta multis in locis, vel arenis ſterilibus obducta, vel multo ac malefico animalium genera infeſta, vel inopia aquarum, eſt autem huius forma ſeu figura ad Peninſulæ triangularis inſtar, quæ Iſthmo qui eſt inter mare Rubrum Aſiæ coniungitur, ac duplo ferme Europam excedit. A pluribus varie diſtincta fuit Africa. Romanorum tempore diviſa fuit in ſex Provincias, nempè Africam propriam, ſeu proconſularem, Numidiam, Tripolitanam, Bizacenam, Mauritaniam Cæſarienſem et Mauritaniam Tingitanam, ſed hæc diviſio intelligenda eſt de ea tantùm parte, quæ Romanis paruit. Ptolemæus eam diſtribuit in duodecim regiones, quæ ſunt Mauritania Tingitana, Mauritania Cæſarienſis, Numidia, Africa propria, Cyrenaica, Marmarica, Libya propria, Ægyptus ſuperior, Ægyptus inferior, Libya interior, Æthiopia ſub Ægypto ſeu ſuperior, & Æthiopia inferior, ſeu exterior, ſed Nicolaus Sanſon eam facilius dividit in Africam, ſeu Libyam, & in Æthiopiam, Æthiopia dividitur in ſuperiorem, ſeu ſub Ægypto, & in inferiorem Æthiopiam ſeu exteriorem; Africa verò ſeu Libya in citeriorem, et ulteriorem, ex quibus in citeriori ſunt Mauritania; Africa propria, Libya propria, et Ægyptus, in ulteriori Libya ſunt Getuli, Garamantes, et Nigritarum regio, et hæc de Antiqua, ad quam referri poteſt recens Africæ diviſio, de eius autem partibus ſecundum recentiores, vide infra, et notandum eſt, quod Africa dicitur ab Aſiaticis inſula occidentis, quippe genuino mari mediterraneo et Atlantico, geminoque fluvio Nilo, et Nigro undique circumdata, ut ſcribit Gollius.

ALBANIA, *l'Albanie* Gallis, *l'Albania* Italis, *Arnaut* Turcis, regio eſt ampla Macedoniæ ubi olim pars occidentalis Macedoniæ, ſemper Albania dicitur à Leunclavio, qui obſervat Albanos à Turcis appellari *Arnaut Lator*, valdè populoſa eſt, terminatur à ſeptentrione Serviæ regno, et Dalmatia, ab ortu Macedonia, ab occaſu mari Adriatico, & mari Jonio, & a meridie Livadia, extenditur per 200. mill. paſſ. ab Aquilone in Auſtrum, & tota ſubeſt dominio Turcarum a duobus ſæculis, excepta Corcyra Inſula cum duobus aliis minoribus in ora littorali, duplex eſt, nempè Albania inferior, ſeu Auſtralis, ſub qua ſunt provinciæ Canina, Chimera, & Larta, teſte Brietio, & Albania ſuperior, ſeu Borealis, quæ & propria, dividitur etiam in maritimam, & mediterraneam, & totius regionis caput eſt Scodra, *Scutari* vulgò.

ALEXANDRIA, urbs Ægypti, nunc Turcis *Scanderik*, Gallis *Alexandrie*, Italis *Aleſſandria*, urbs patriarchalis, & Emporium celebre, quo etiam merces ex India præſertim aromata per univerſam Europam diſtribuenda antea advehebantur, ab Alexandro Magno olympiade 112. condita, olim clarior fuit ante Cairi erectionem, a quo diſtat 125. mill. in occaſum æſtivum, & portum habet percelebre in ora maris mediterranei, hodie pro maiori parte in ruinis iacet, nihilominus ob portus commoditatem multæ naves ex Europa huc appellunt, urbs ipſa Alexandria incolitur duobus mille civibus circiter, ex quibus 100. tantùm ſunt Catholici, ſed circa millia ibi adveniunt quocumque anno, in ea eſt Eccleſia S. Athanaſii ampliſſima, alias Patriarchalis, nunc à Turcis in Moſcheam verſa, ideo Patriarchæ Græcorum, ſedes eſt in Eccleſia pervetuſta S. Catharinæ intra muros urbis, Eccleſia Franciæ præcellit omnibus totius Orientis Catholicorum Eccleſiis, extra muros Alexandriæ conſpicitur columna marmorea ingentis altitudinis Pompeii dicta, ſunt etiam ibi obeliſci ſummæ altitudinis, quorum unus ſtat, alter verò deiectus eſt, circuitus murorum urbis ad huc extat, eſtque pulcherrimus, intra portum & ad eius oſtium eſt inſula Pharos dicta, quæ iam iniecta mole terræ adhæret, ubi turris Pharos nunc deſtructa, & ſuper eius rudera nunc eſt arx Turcarum cum præſidio ad tutelam portus, 12. mill. paſſ. diſtat à Nili oſtio Canopico in occaſum, 460. mill. paſſ. in Boream a *Syene* ultima Ægypti urbe meridionali, 150. a Peluſio in occaſum Cyrenem verſùs 600. Fuit Alexandria Civitas triplex antiquiſſimis temporibus, nimirum Menna, ideſt portus qui Phari, & vicinarum partium locus eſt, Alexandria propriè dicta, ubi Alexandria oppidum viſitur hodiè, & NeKita, quæ forſan Necropolis Joſephi, & Strabonis, earum verò quamlibet peculiaris cingebat murus poſt quem alius ambiebat ſimul omnes, vias per quadras ſive cancellatim ordinatas fuiſſe, quod vix alibi in oriente ſpectare licet, ipſa rudera demonſtrant, teſte Gollio, ante Mahometanum bellum hæc urbs etiam florebat, Ægypti totius Metropolis habita, ſed ab Amro expugnata fuit poſt obſidionem 13. menſium, nomine Califæ, & peſſimè habita, unde paulatim minui cæpit, capta fuerat a Francis tempore belli Sacri nempe ab Amalarico Rege Hieroſolymitano anno 1167. ſed poſtea ab ipſo derelicta, hinc Alexandrinus nomen gentis.

ALPES, montes ſunt excelſi Polybio, Livio, & aliis qui Italiam ſeparant a Gallia, & Germania, *les Alpes* Gallis, *l'Alpi* Italis, *Alben* Germanis dictæ, quæ multiplices ſunt, variaque pro locorum diverſitate ſortiuntur nomina. Quarum longitudo eſt 2000. ſtadiorum, teſte Livio. Illarum ſeries ſic ſe habet, a littore maris Gallici inchoando.

ALPES MARITIMÆ, Ptolemæo, quæ *le Montagne di Tenda* dicuntur ab Italis, *le col de Tende* a Gallis, & extenduntur a meridie in Septentrionem, inter Galliam ad occaſum, & Liguriam ad ortum, incipiunt a portu Herculis Munæci in ora maris mediterranei & in limite Liguriæ, deinde per partem Orientalem comitatus Nicœenſis excurrentes, uti poſtea inter ipſum, & Marchionatum Salutiarum, tandem terminatur juxta Veſulum montem, inter Delphinatum, & Pedemontium. Earum partes ſunt mons Acema, *le mont Camelion*, Argentarius *le Col de l'Argentiere*, Veſulus *le mont Viſo*, uti & Montes *le Col delle Feneſtre & le col de Limon* dicti.

ALPES COTTIÆ, Svetonio, quæ & Cottianæ a Tacito nominantur, ſunt Montes excelſi admodum, Delphinatum a Pedemontio ſeparantes, extenduntur a Monte Veſulo, ubi fontes ſunt Padi fluvii, ad montem Ceniſium in limite Mauritanæ, nunc *le Mont Genebre*, & *le mont Cenis* dicuntur a montibus eius præcipuis, Genebra, & Ceniſio, ſuntque inter Alpes maritimas ad meridiem, & Alpes Graias ad ſeptentrionem,

ALPES GRAJÆ, Plinio, exordiuntur a monte Ceniſio, ubi deſinunt Cottiæ, excurruntque inter Sabaudiam, & Tarantaſiam ad occaſum, & Pedemontium,

Du-

Ducatumque Auguſtanum ad ortum, uſque ad ſummum Penninum vulgò *il monte Jove*, Gallis *le monte Joux*, aliter *le grand S. Bernard*, ubi incipiunt Penninæ. Dicuntur etiam Grææ Alpes à quibuſdam, & Graius mons, teſte Tacito.

ALPES PENNINÆ, Tacito, ſeu Pœninæ quibuſdam, extenduntur ab occaſu in ortum inter ſummum Penninum, & Adulam montem *le mont de Saint Gedard*, ſicque excurrunt inter Sedunos nunc Valeſiam ad ſeptentrionem, & Inſubres ad meridiem, eorum pars mons Sempronius.

ALPES SUMMÆ, pars minor Alpium Cæſari, ſed excelſior cunctis, Adules mons aliis, *le mont Saint Godard* Gallis, *das Gotbardsberg* Germanis, in ditione Helvetiorum, & in limite inſubrum, ex eo eſſluunt quatuor fluvii Rhenus, Rhodanus, Ticinus, & Aroia.

ALPES LEPONTIÆ, Plinio, Summis iunguntur, ubi Rhenus ortum habet, iuxta Lepontios populos, à quibus ſic dicti fuere, nunc in Helvetiis.

ALPES RHÆTICÆ, Plinio, & Tacito, quæ & Juga Rhætica, ſic dictæ a Rhætis populis per quos excurrunt ab ortu in occaſum, inter Rhætos propriè dictos ad Boream, & Vallem Telllinam ad Auſtrum, earum partes præcipuæ ſunt, *il monte Bernina*, uti *il monte Braulio*, Germanis *Vuurm Serbeh* dictus, teſte Scudo, & ex his Oenus per Noricum, Atheſis per Cenomanos, & Venetos, Addua, & Ollius per Inſubres flumina derivantur.

ALPES TRIDENTINÆ, Caſſiodorò, ab ortu in occaſum extenſæ, in comitatu Tirolis, inter Rhæticas ad occaſum, & Noricas ad ortum, ſeu inter Tridentinos populos ad Auſtrum, & Breunos ad Boream, earum partes ſunt montes *des Groſſ Verner* incolis, *le grand Brenner* Gallis, & *In Venden* Germanis, & vulgò *le montagne del Tirolo* dicuntur ab Italis.

ALPES NORICAE, Marcellino, ſic dictæ à Norica regione, extenduntur à Dravi fontibus uſque ad ortum Tilia vempti inter Tridentinas & Carnicas, hac voce non utuntur veteres, ſed tantùm mediæ ætatis Scriptores, uti Jornandes & alii, olimque dictæ fuere mons Taurus, teſte Mela, & etiam Veſtigium huius manet in montibus Krumler Taurn, Felber Taurn, & in aliis in illo tractu, inter Comitatum Tirolis, Salisburgenſem ditionem, & Carinthiam.

ALPES CARNICÆ à Carnis populis ſic dictæ à Ptolemæo, & aliis inter Noricam ad Boream, & Carnos ad Auſtrum protenſæ, ſeu inter Carinthiam partem Norici, & Forum Julium Carnorum regionem, à Tilavempti fontibus ad Sontii fontem in limite Carniolæ, & earum pars eſt Mons Ocra.

ALPES JULIAE, producuntur à fontibus Sontii fluvii ad fontes Colapis fluvii, & ad ſinum Carnarium in mari Adriatico ſic dictæ ſunt à Julio Cæſare, qui primus iter per eas aperuit, & munivit. Tacitus libro ſecondo eas Pannoncias appellat, nunc Carniolam ab Iſtria, & Foro Julio ſeparant *i monti del Charſo*, verſus Tergeſte, & earum partes ſunt, *Et i monti della Vena* propè Lugeam Paludem

ANGLIA, *England*, & *the Kingdome of England* incolis, *l'Angleterre* Gallis, *l'Inghilterra* Italis, *das Engelland* Germanis; & *la Inglatera* Hiſpanis, pars eſt major Britanniæ Inſulæ ad auſtrum extenſa, regnumq; Europæ percelebre à multis ſæculis, quod olim Britannia major ex parte, & ſuperior ſeu citerior, & meridionalis vocabatur, terminatur à ſeptentrione Britannia ulteriori, ſeu inferiori, & ſeptentrionali, ab ortu Oceano Germanico, à meridie mari Britannico, & ab occaſu mari Verginio, ſeu Hibernico, primum diviſa fuit in quinque partes tempore Romanorum, nempè in Britanniam primam, Britanniam ſecundam, Flaviam Cæſarienſem, Maximam Cæſarienſem, & Valentiam, ſub quibus fuere populi ſexdecim, nempè Atrebatii, Belgæ Brigantes, Cantii. Cattieuchlani, Coritani Cornavii, Damnonii, Dimetæ, Doboni, Iceni, Ordovices Ottadini, Regni, Silures, & Trinobantes Poſtea Anglia in ſeptem Regna diviſa fuit, nempè Cantium, Suſſexiam, ſeu Auſtro Saxoniam, Eaſt-Angliam ſeu orientalem Angliam Ueſt-Sexiam ſeu occidentale Saxoniam, Eaſt-Sexia ſive Orientalem Saxoniam, Northumbriam, & Merciam, quæ in unum coaluerunt ſub Adelſtano Rege, quibus addidebet Wallia, quæ Anglico regno acceſſit ſub Eduardo I. Rege, dicta fuit etiam Anglia, Saxonia Tranſmarina, poſt ſublatum Britanniæ nomen, teſte Camdeno, uti etiam poſtea Lhogria, teſte Valſinghamio. Aliàs Anglia reges habuit proprios Anglio Saxones, in Heptarchiam, ſive ſeptem Regna diviſos, in quibus tamen qui plurimum poterat, Rex gentis Anglorum dicebatur, ut eſt apud Bedam, & Ecbertus occidentalium Saxonum Rex, quatuor regna ex his victoria complexus, Heptarchiam, quam occuparent Saxones promulgato edicto vocari juſſit *Engelonth*, ideſt Anglorum terram, unde Latinè Anglia dicta ab Anglis facta appellatione, hinc vexata fuit per duo ſæcula à Danis, quibus etiam aliquando paruit, poſtea redut ad Anglos, ſub Eduardo Confeſſore, ſed tandem anno 1066. Normanniæ Franciæ populi, à Francorum Rege adjuti Anglos vicerunt ad Haſtingam, & hanc regionem ſui juris fecerunt, ſub Guilielmo Conquiſtore dicto Normanniæ duce, qui ſic regnum ſibi peperit, & ad ſuos poſteros in hanc uſq; diem longa ſerie tranſmiſit. Nunc autem Anglia dividitur in Angliam & Walliam, Anglia vero iterum ſeparatur in Angliam propriam *l'Angleterre*, Angliam ſeptentrionalem ſeu provincias ſeptentrionales *les Provinces du Nort*, & Angliam occidentalem, ſeu provincias occidentales *les Provinces de l'Oueſt*, & in his quattor partibus Angliæ ſunt 52. comitatus ſeu provinciæ.

ANTILIÆ, *les Isles Antilles* Gallis & Anglis, *las Antillas* Hiſpanis, inſulæ Americæ Septentrionalis, in mari Boreali, vulgò *el mar del Norte*, quæ in longum excurrunt inter Floridam regionem ad ſeptentrionem, et novam Vandaliciam in Americam ad meridiem. Earum præcipuæ ſunt Hiſpaniola, Cuba, Jamaica, S. Joannis inſula, Lucajoneca, Bahama, et aliæ, Linicoto teſte. Alii autem exiſtimant, et rectius, Antillas inſulas eſſe, quæ jacent inter continentem Americæ meridionalis, et partem orientalem inſulæ Sancti Joannis de Porto Divite; ſuntque in modum arcus poſitæ. Detectæ primùm fuerunt à Chriſtophoro Colono, ſive Columbo anno 1493. dicunturque Antillæ Americæ, quaſi ante inſulas ſinus Mexicani. Ex iis viginti octo præcipuæ numerantur, & pro majori parte parent Gallis, Anglis, & Belgis unitis, qui in his habent colonias ab anno 1625. quo *Diel Deſnambuch* Gallus, & Warnerus Anglus illas primi occuparunt. Dicuntur etiam Caribarum inſulæ ab Antiquis illarum incolis; & à quibuſdam Camercanæ. Ab Europæis autem harum partium incolis, tota hæc multitudo inſularum cum aliis ſinus Mexicani, ſæpius Archipelagus Mexicanus dicitur. Sunt autem Antillæ pro majori parte mirè fertiles, & riguæ, abundantque omnibus ad victum, & ad delicias etiam neceſſariis, cum pluribus fortalitiis præſertim in Guadalupa, Martinica, & S. Chriſtophori inſulis, et dividuntur in duas partes, nempè in inſulas ad ventum dictas, *les Isles du Vent* aliis, *las Islas de Barlovento* Hiſp. quæ ſunt Antillæ propriè dictæ, et magis ad ortum extenſæ et in inſulas infra ventum dictas, *les Isles ſous le Vent* Gallis *las Islas de Sottovento* Hiſp. quæ magis ad meridiem excurrunt verſus oram Terræ Firmæ, et Venetiolæ regionum

ANTUERPIA, *Antuverpen* incolis, *Anuers* Gallis, *Antorff* Germanis, *Antwerp* Anglis, *Anverſa* Italis, & *Anveres* Hiſpanis, urbs Belgii in Brabantiæ Ducatu, ampla, & pulcherrima, olimque imperialis, & libera, ad Scaldim fluvium, Epiſcopalis facta ſub Archiepiſcopo Mechlinienſi à Paulo IV. Pontifice Maximo, anno 1559. eſtque emporium percelebre, arcem habens probè munitam excitatam ab Albano Duce anno 1569. urbs eſt ex maximis totius Belgii in eo tractu Brabantiæ, qui marchionatus S. R. Imperii dictus fuit, cujus caput erat, habuitque aliàs innumeros penè incolas, ſed deficit in dies, ex quo Amſterodamum crevit in tantam opum abundantiam, peſſimè habita fuit ab Alexandro Farneſio Parmæ Duce fortiter expugnata anno 1585. nunc ſubeſt Dominio Hiſpanorum, diſtat ab Oceano 18. leucis in ortum, uti 10. à Gandavo, & totidem à Bruxellis in ſeptentrionem; 4. à Mechlinia in occaſum æſtivum, à Colonia 28. in occaſum, & à Pariſiis 76. in Septentrionem: Ambivaritorum metropolis creditur ab Abrahamo Ortelio, qui in hac urbe natus eſt doctiſſimus ſui Ævi Geographus, de ea fusè & accuratè ſcripſit Ludovicus Guicciardinus in ſua deſcriptione Belgii; dicitur etiam a quibuſdam Andoverpum, quod nomen illi contigiſſe narrant ab Andoverpo gigante loci domino, cuius oſſa adhuc monſtrantur, ſed de hoc fides ſit apud ipſos, hinc Antuerpianus nomen gentis.

APENNINUS, *l'Apennino* incolis, *l'Appenin* Gallis, mons Italiæ notiſſimus, & maximus ab occaſu in meridiem excurrens per 700. mill. paſſ. & illam ab Alpibus maritimis uſque ad extremos Salentinos, & Brutios in longum, continuo iugo in duas veluti partes dividens, niſi qua tranſitum præbet, teſtibus Strabone, Plinio, & aliis, hinc inde varia montium ramenta dimittens, et in duo apud Hirpinos capita ſeu cornua diviſus, uno ad Acram Japygiam in Salentinis, altero in Brutiis ad Leucopetram promontorium finitur, ab occaſu primum Pedemontium a Liguria

guria ſeparat, hinc ad ortum currens inter Liguriam ad Auſtrum, & Ducatus Montisſerratum, Mediolanenſem, & Parmenſem ad ſeptentrionem, inde inter Hetruriam ad meridiem, ubi maximè excelſius, & Ducatum Mutinenſem, territorium Bononienſe, & Romandiolam, hic flectitur in ortum hybernum inter Duc. Urbinatenſem, & Marchiam Anconitanam ad ortum æſtivum, & Umbriam ad occaſum hybernum, tandem per regnum Neapolit., & Aprutium ulterius extenſus Aprutium citerius, & Comitatum Moliſinum à Terra Laboris ſeparat, uti poſtea Principatus citerioris provincia à Capitanata, & in ipſo limite Baſilicatę in duas partes ſcinditur ex quibus quæ in ortum tendit per provincias Barianam, & Hydruntinam extenditur, alia verò pars in Auſtrum tendens principatum Ulteriorem à Baſilicata provincia ſeparat, & deinde per Calabriam citeriorem, & ulteriorem excurrit uſque ad mare Siculum, à ſolo flu. Aufido ſecatur prope Compſam urbem, & varia pro locorum diverſitate nomina tam latinè, quam vulgò ſortitur, ex his præcipui montes ſunt; Semola, *il monte Semola* in Liguria ad fontes Tanari; Acutus, *il monte Acute* in Liguria prope Tanarum; Bergera, *il monte Bergera* versùs Savonam; Zavus, *il monte Zova* ad fontes Scriviæ in Liguria; Svimontium, *il monte Cervara* in ora orientali Genuenſi; Brunus *il monte Bruno* ad fontes Trebiæ; Bovius, *il monte Bovo* prope fontes Tari; Auginus *il monte Codore* in Bruniatibus; Mons centum crucium *il monte Centocroci* prope Apuam; Mons Anidus, *il monte Borgada* ad fontes Macræ; Baliſta, *il monte Penoſe* omnes in ditione Genuenſi; Lætus, *il monte S. Pelegrino* in Hetruria, inter ditiones Mutinenſem, & Lucenſem; mons Jugi, *il Giogo* in Hetruria prope Florentiolam; Alvernus, *il monte dell' Averno* in Hetruria in limite Romandiolæ; Cuccus *il monte Cucce* in Ducatu Urbinate prope Eugubium; Victor, *il monte Vittore* inter Umbriam, & Marchiam Anconitanam; Nicates, *il mente Majella* prope Aternum fluvium; Mons S. Theodori, *il monte S. Todero* in comitatu Moliſino prope Æſerniam; & Mons S. Antonii *il monte S. Antonio* in provincia Hydruntina prope Uriam.

ARAGONIA, *el Aragon* incolis, *l'Aragon* Gallis, *Aragam* Luſitanis, & *l'Arageno* Italis, regnum eſt amplum Hiſpaniæ, & unum ex ejus tribus præcipuis, ſub quo comprehenditur pars ampla Hiſpaniæ Tarraconenſis, terminatur à ſeptentrione Navarra & Gallia, à qua ſeparatur Pyreneis montibus, ab ortu Cataloniæ principatu, ab occaſu Caſtella Nova, & Veteri, & à meridie Valontiæ regno, olim erat tantùm comitatus, cui additis aliquot locis Mauris ereptis, cum regno Sobrarbiæ, quod conficiebatur ex comitatibus Sobrarbiæ, & Ripæcurtiæ, hoc regnum enatum eſt ſub Ramirio Rege, habuitque deinde reges proprios, uſque ad Ferdinandum V ſub quo in unum coaluit cum Caſtellano anno 1479. & tunc Aragoniæ regibus ſuberant in Hiſpania regna Aragoniæ, Majoricæ, & Velentiæ cum Principatu Cataloniæ, quæ etiam num ſub Aragonię corona comprehenduntur. Aragonia autem propria ſeu regnum Aragoniæ ab Ibero fluvio bifariam ſecatur, eſtq; regio ſiccior, aſpera, & ſatis deſerta, præſertim versùs Caſtellam, ubi vix habitationes reperiuntur, plurimis in locis, ejuſque primaria urbs eſt Cæſar-Auguſta, ſcribitur Aragonia cum unica *r.* ab incolis, & ab Hiſpanis, non autem cum duplici, *r.* ut quidam male ſcripſere, eratque aliàs diviſa in quinque partes, *Juntas* dictas, nempe Cæſar-Auguſtanam, *de Caragoza*, Oſcanam, *de Hueſca*, Sobrarbienſem *de Sobrarbe*, Exeanam *de Exea*, & Turiaſonenſem *de Taracenas* nunc autem partitur in ſeptem Diœceſes Barbaſtrenſem nempe, Cæſar-Auguſtanam, Jaccenſem, Lobetenſem, Oſcenſem, Terulenſem, & Turiaſonenſem, & in plures tractus *Comarcas* dictos, ſicque vocatur ab Aragonio fluvio, hinc Aragonii populi *los Aragonenſes* vulgò, *les Aragonis* Gallis, & *gl' Aragoneſi* Italis.

ASTURIA, regio Hiſpaniæ, & regni Legionis pars, principatus titulo clara, ab incolis vulgò *l'Aſturia* & à Gal. *l'Aſturle* dicitur, eſtq; in longum protenſa ab ortu in occaſum, a Biſcaja nempè ad Gallæciam; duplex eſt, nempè Aſturia Ovetana *l'Auſtria d'Oviedo*, quæ ad occaſum extenditur, & Gallæciæ adjacet, a primaria eius urbe Oveto, & Aſturia S. Iulianæ, *l'Aſturia de Santillana* ſeu *de Sans'Illana* dicta ab oppido cognomine, & ad ortum extenſa versùs Biſcaiam, quibus additur etiam tertia pars nempè, *la Aſturia de Tranſiniera*; teſte Gregorio de *Argaiz*, & hæ tres partes ſeu Maioricatus *la Merindades* dictas, totius regionis caput eſt Lucus Aſturum, quæ & Ovietum, *Oviede*, urbs alias regia ſede inſignis, alia oppida ſunt Avila, *Avlles* Fanum S. Julianæ, *Santillana*, Fanum S. Vincentii, *S. Vincent de la Varqnera*, & Gigio, *Giion*, quod antiquitus caput fuit Aſturiæ ante Ovetum; inter utramque Aſturiam ſunt montes Europæ dicti, valde excelſi, & intra hos montes Lievana provincia parva, quæ pars eſt Aſturiæ, & de qua ſuo loco dicetur, hinc Aſtures populi *los Aſturianos* vulgò.

AUSTRIAO, *oſterreich* incolis, quaſi terra orientalis, quamquam *Eſterich* pronuncient, *l'Auſtriche* Gallis, *l'Auſtria* Hiſpanis, & Italis, *Beetſtan* ſeu *Weetzſtan* Turcis, *RaKuſy* Polonis, provincia eſt Germaniæ ubi olim pars orientalis Norici Ripenſis cum parte Pannoniæ ſuperioris, & Adrabæ campi in Germania, ſic dicitur à mundi cardine orientali, qui Germanis *Oeſt* dicitur, terminatur a Septentrione Bohemia, et Moravia, ab ortu regno Hungariæ, a meridie Stiriæ Ducatu, et ab occaſu Bavaria, et ditione Salisburgenſi, in duas ferè partes ſcinditur Danubio fluvio, et eius pars ſuperior dicitur aliter Anaſiius tractus *s'lands ob der Ens*. Primò habuit Marchiones ab anno 928. deinde Duces ab anno 1156. poſtremo Archiducatus titulo inſignita fuit ſub Friderico, qui poſtea electus Imperator huius nominis quartus, et ab ea nomen ſumpſit Domus Auſtriaca, ex qua moderni Imperatores et Reges Hiſpaniæ. Dividitur autem hæc provincia in ſuperiorem *Ober Oeſterrelch*, et in inferiorem *Nider Oſterreich*; Superior Auſtria, cuius caput eſt Lentium, ſubdividitur in quatuor partes, quorum nomina ſunt, tractus Molendini *Mullb Vierse!*, tractus Domus *Hauſſ Viersel*, tractus Niger *Schuvartz Viertel*, et Traunenſis tractus, *Traun Viertel*, qui etiam dicitur tractus ad Anaſtum a fluvio cognomine. Aſturiæ inferioris etiam quatuor ſunt partes, nempè tractus ſuperior montis Mouhartii *Viertel Ober Manharss berg* vulgò; tractus inferior montis Manhartii *Viertel unter Manharts berg*, tractus ſuperior Sylvæ Viennenſis *Viertel ober Vienner Vuald*, & tractus inferior ſylvæ Viennenſis *Viertel unser Vienner Vuald*, et eius caput uti et totius Auſtriæ primaria eſt Vienna *Vienne* ad Danubium, in qua ſedes eſt Imperatorum a plurimis annis; hinc Auſtrii populi, *Oeſterreicher* Germanis, *Rakauſſy* Bohemis, et Moravis *Rakuſtz* Polonis, et Slavis, *los Auſtrichiens* Gallis, *gl' Auſtriaci* Italis, et *los Auſtriacos* Hiſpanis.

BABYLON, urbs Aſiæ maxima, Xenophonti, Herodoto, et aliis, caput Chaldaicæ regionis, quæ ab ea Babylonia dicta fuit, diu ſummam in toto oriente obtinuir claritatem, et huius Reges etiam Aſſyriæ Reges aut Chaldeę ut plurimum dicti fuere, inter quos Nemrod ſeu Belus qui eam condidit circa Nohæ obitum, poſtea a Semiramide mænibus cincta fuit pulcherrimis, quorum ambitus erat ſtadiorum 250. et erant tam lata, ut quadrigæ obvię ſeſe non impedirent, et inter ſeptem orbis miracula cenſebantur, vulgò *Babilone* dicitur a Gallis, et *Babilonia* ab Italis, et Hiſpanis, pluries capta fuit, ut a Cyro, Dario, Alexandro Magno, qui in ea obiit, à Seluco, & ab aliis, ſedebat ad Euphratem fluvium, eratque alias Archiepiſcopalis, ſed poſtea exciſa fuit, cujus etiamnum rudea viſuntur ad locum cui nomen *Felongia*, quamquam Philippus a S. Trinitate V. Clar. Carmelitarum diſcalceatorum alias Generalis credat Babylonem fuiſſe, ubi nunc *Ile* ſive *Ella*, locus ad Euphratem, ubi quamplurima rudera, & Turris etiamnum, *la tour de Nembrot* dicta, cum aere ſaluberrimo, & ex eius ruinis crevit Bagdadum *Bagdad*, urbs ampla, & probè munita ad Tigrim, quæ alias Seleucia magna dicta fuit, & poſtea Califarum Saracenorum ſedes regia extitit, 42. mill. diſtans à Babyloniæ ruderibus in ortum æſtivum, ſub Turcis ab anno 1638. quæ etiam a recentioribus indoctis ſumitur pro Babylone antiqua quæ 100. mill. paſſ. diſtabat à Teredone in ſeptentrionem Ninivem versùs 140. & 320. a Suſas in occaſum Damaſcum versùs 500. circiter,

BALTICUM MARE, *Oſterſioen* Svecis, *de Ooſtzee* Danis, Germanis & Belgiis, quaſi mare Orientale *Vuracz-Koive more* Ruſſis; *Morzo, Biale* Polonis, *la mer Baltique* Gallis, & *il mare Baltico* Italis mare eſt inter Germaniam, Daniam; Sveciam, & Poloniam inter fuſum, & peramplum adinſtar ingentis ſinus. Adamus Bremenſis, & Helmoldus, atque poſt eos Albertus Crantziùs primi omnium Balticum mare latinè dixerunt, aut à Balthia regione, cuius meminit Plinius, aut potiùs quia fretum inter Zelandiam, & Fioniam inſulas, *de Belt* appellatur, quod cingulum, ſive balteum indigenis notat, ut nullus dubiter ab eodem *Belt* Balticum ipſum mare dici poſſe, cum olim vocatum ſit mare Venedicum, & mare Svevicum, à Venedis, & Svevis accolis, ut & ſinus Codanus à Codanonia inſula, ſed de eo Veteres titubanter admodum ſcripſere, Mare autem illud terras ſubiens ex omni parte imperviuni eſt maioribus Navigiis in eius aditu, niſi in Oreſundæ freto, *Ore ſund* ut vocant, et dividitur iterum in duos ſinus Boddicum nempè *Oſter Botn* accolis, *le Golfe de Beddes*, et *le Golfe de Boſnie* Gallis, *Bothn zée* Germanis, et Finnicum *Finske Sioen* Svecis accolis, *Finnich zée* Germanis, et *le Colfe de Finlande* Gallis.

lis. Eius partes ſunt etiam Venedicus ſinus, *le Golfe de Bantzick*, Clylipenus ſinus, *le Golfe de Livonie ou de Rege*, & Lagnus ſinus, *le Golfe de Lubeck*. Extenditur verò mare illud à promontorio Cimbrorum, ubi os illius eſt, Viburgum, & Narvam uſq; urbes extremas ſinus Fiunici, ad 190. milliaria Germanica, & eius præcipuæ inſulæ ſunt Alandia *Aland*, Boringia *Bernholm*, Gotlandia *Gotland*, Oelandia *Oeland*, Oſilia, *Oeſel*, & Rugia *Rugen*, uti etiam Falſtria *Falſter*, Fion a *Fuynen*, Lalanda *Laland*, Langelandia *Langeland*, & Zelandia *Zaland* omnium præcipua, inter Cimbricam Cherſoneſum, & Scaniam provinciam Sveciæ ad fauces huius maris.

BARENSIS DUCATUS, *le Barois*, provincia Galliæ olim Campaniæ pars, quæ poſtea Ducibus Lotharingiæ in feudum conceſſa fuerat à Galliæ regibus, nunc iterum effecta Francici iuris à paucis annis, extenditur à ſeptentrione in meridiem cis Moſam fluvium, & trans Moſam, à Comitatu Burgundiæ uſque ad Luxemburgenſem Ducatum, inter Campaniam ad occaſum, & Lotharingiam ad ortum; eius partes ſunt iuris dictio, ſeu Balliviatus Barenſis, *le Baillage de Bar le Duc*, Juris dictio Baſſiniaci *le Baillage de Baſſigny* curi; dictio S. Michaelis *le Baillage de S. Mihel* & Comitatus Claromontanus *le Comte ou Baillage de Clermont*, cum annexis; totius autem provinciæ caput eſt Bartum ſeu Baro Ducum; hinc Barenſes populi *le Barois* vulgò,

BAVARIA, regio Germaniæ perampla, & fertiliſſima, olim Vindelia vocata, & poſtea à Bniis Boiaria dicta reges habuit alias proprios, nunc etiam Ducatus titulo clara, *die Bayern* incolis dicta *la Baviere* Gallis & *la Baviera* Italis, & Hiſpanis, terminantur ab oriente Auſtria, & Archiepiſcopatus Salisburgenſis à meridie Comitatus Tirolis ab occidente Svevia & à ſeptentrione Palatinatus ſuperior, & Bohemia, eius Dux eſt Imperii Elector quintus à paucis annis & eius etiam dominio ſubeſt Palatinatus ſuperior ſeu Bavariæ, pace Weſtphalica; totius Bavariæ caput eſt Monachium ad Iſaram, ubi Ducis ſedes; tota autem ditio Bavariæ Ducis nunc duplex eſt, nempè ſuperior Bavaria *Obern Bayern*, ubi Monachium, & Ingolſtadium, & inferior Bavaria *Nider-Bayem*, ubi Strabuinga & Borchuſia, ſed tamen perſæpè dividitur in quinque partes ſeu regimina, dicta *Regierung*. ſcilicet pro ſuperiori Bavaria regimen Monachii, *Regierum Munchen*, pro inferiori Bavaria tria nempè Regimen Burchuſiæ, *Regierung Burchauſen*; regimen Landshute *Regierung Landshut*, & regimen Straubinga *Regierung Stranbing*, & pro ſuperiori Palatinatu Regimen Amberga *Regierung Amberg*, tota regio fertilis eſt admodum & rigua, & eius Duci ſubſunt etiam Donaverta ad Danubium, & Midelheimum in Svevia, ſed Ducatus Neoburgicus, dictio Friſingenſis Epiſcopi, & Paſtavienſis Epiſcopi ſubſunt propriis principibus quamquam intra fines Bavariæ uti Ratisbona urbs, quæ Imperialis eſt, & ſui iuris, & Bavariæ pars fuit olim Auſtria ſuperior, ante Friderici primi Imperatoris tempora, uti etiam Cuſileinum in Comitatu Tirolis, cum tractu adiacente ad Oenum fluvium, hinc dicti Bavari populi *Bayeriſche* accolis *les Bavarois* Gallis & *li Bavareſi* Italis.

BELGIUM, regio Europæ notiſſima, inter Galliam, Germaniam, & Oceanum Germanicum extenſa, ubi olim fuit pars Galliæ Belgicæ, quæ versùs ſeptentrionem porrecta erat, in qua populi Morini, Atrebates, Neruii, Centones, Toxandri, Batavi, Advatici, Eburones, & Bætaſii, uti etiam minuta pars Germaniæ, in qua Friſiii Salii, & Uſipetes, unde forſan dicitur à quibuſdam Germania inferior, ſed abuſivè, tum quia Germania inferior pars erat Galliæ Belgicæ, prope & cis Rhenum, tum etiam quia totum Belgium pars erat Antiquæ Galliæ Belgicæ uſque ad initium ſeculi elapſi, quo ei junctæ fuere Gueldria, Friſia, Tranſſalania, & Dominia Groningenſe, & Ultraiectinum, quæ provinciæ partes erant Germaniæ. Regio tota humilior eſt versùs Oceanum prælertim, ſed mire fertilis, & rigua, & vulgò dicitur ab indigenis *das Nederlandt* regio inferior, *le Pais-bas* Gallis, *Neatherland* ab Anglis, *los Paeſes Baxos* ab Hiſpanis, *li Paeſi Baſſi* ab Italis, *dasthe Niderlande* à Germanis, & *Niderlauderska* à Polonis, quod idem ſonat ubique. Ejus termini ſunt ab oriente Germania, à ſeptentrione Oceanus Germanicus, ſive occidentalis, ut vocant, & ab occidente & meridie Francia, complectiturque quatuordecim provincias, quæ etiam ſæpe ad tredecim reducuntur, cum Ducatus Limburgicus pars ſit Brabantiæ ab anno 1290. quicquid dicant Belgium comprehendere in ſe ſeptemdecim provincias, quod ad oſtentationem tantùm dicunt, ſed revera longius à vero aberrant, cum ex his pretenſis ſeptemdecim provinciis Zutphaniæ Comitatus, ſive Tetrarchia pars ſit Ducatus Gueldriæ à ſex ſæculis, nempe ab anno 1079. Mechliniæ dominium pars eſt Ducatus Brabantiç ab anno 1346. & ſub ipſo cenſetur etiamnum, uti Marchionatus S. Imperii ab anno 1043. quo extinctus fuit, 70. annis poſt ejus erectionem, ſicque revera reducuntur ad quatuordecim, provincias, ſeu etiam ſæpè ad tredecim, cum Limburgenſis Ducatus ſub Brabantia cenſetur, ut videre eſt in comitiis harum provinciarum, & olim principes habuere proprios, ſed tandem ex his novem in unum redactæ ſunt ſua Carolo Audace Burgundiæ Duce ultimo, & ſic obvenerunt Maximiliano I. Imperatori, & Carolo V. ejus Nepoti, ſub quo Gueldria, Friſia, Tranſiſalania, dominium Groningenſe, et dominium Ultrajectinum ad alias acceſſerunt, ſicque eas omnes relinquit filio Philippo II. Hiſpaniæ Regi, cui parverunt per aliquot annos, ſed cum durius haberentur ſeptem provinciæ ſeptentrionales, in libertatem ſe vendicarunt, et Regem Hiſpaniæ principem ſuum ejuravere Dordraci anno 1581. fœduſque inter ſe inierunt, quod Belgio unito, ſeu fœderato nomen dedit; hinc orta primum diviſio Belgii in Belgium Hiſpanum, quod ad meridiem, et perſæpè ab exteris *la Flandre* dicitur, ab eius potiori parte, et Belgium unitum ſive fœderatum, quod eſt ad ſeptentrionem, et ſæpe ab exteris *la Hollande* vocatur ab ejus provincia præcipua; ſed cùm poſtea Francorum Reges poſt multas, inſigneſque victorias, ſibi acquiſiverunt mediam ferè partem Belgii Hiſpani versùs meridiem, hinc dicta fuit ea pars Belgium Francicum, ſicque hodie triplex eſt Belgium Francicum ſempè, Hiſpanum, et unitum ſive fæderatum.

Belgii Provinciæ.

Arteſii Comitatus, *l'Artois*.
Brabantiæ Ducatus, *le Brabant*, ſub quo Mechliniæ dominium, *le Seigneurie de Malines*, et antiquus Marchionatus S. Imperii *le Marquiſat du S. Empire*.
Flandriæ Comitatus, *la Flandre*.
Friſiæ dominium, *la Friſe*.
Groningæ Domin. *la Segneurie de Groninge, et les Omlandes*.
Gueldriæ Ducatus, *la Gueldre*, ſub quo Zutphaniæ Comitatus, *le Comtè de Zutphen*.
Hannoniæ Comitatus, *le Hainaut*
Hollandiæ Comitatus, *le Hollande*
Limburgenſis Ducatus, *le Duchè de Limbourg*
Luxemburgenſis Ducatus, *le Luxembourg*
Namurcenſis Comitatus, *le Comtè de Namur*
Trans-Iſalaniæ Dominium, *l'Ovver-Iſſel ou la Trans-Iſelane*.
Ultraiecti Dominium, *le Seigneurie de Utrecht*.
Zelandiæ Comitatus, *la Zelande*.

BELGIUM FRANCICUM, *le Pais-Bais Francois*, ſive etiam perſæpe *la Flandre Franceiſe*, pars ampla Belgii magis ad Occidentem, et meridiem extenſa, quæ à paucis annis ſubeſt dominio Francorum Regis, et ſub Regno Galliæ nunc cenſetur, cum antea pareret Hiſpanis, protenditur in longum ab Oceano ad Moſellam fluvium, terminaturque à ſeptentrione, & ab ortu Oceano Germanico ex minuta parte, & Belgio Hiſpano, ab occaſu verò, & meridie Picardia, Campania, & Lotharingia, eſtque fertilis admodum, rigua & perculta, ſub ipſa comprehenditur Arteſia tota, maior, & potior pars Hannoniæ ad ad meridiem protenſa, ubi Flandria Gallica, Iprenſis Tetrarchia, atque planities Terræ Francæ, & pars meridionalis Ducatus Luxemburgenſis, ejus verò præcipua urbs eſt Inſulæ, ſed de aliis eius urbibus vide infra.

BELGIUM HISPANUM, *le Pais-Bas Eſpagnol*, ſive & ſæpe *la Flandre Eſpagnole*, pars ampla Belgii in longum extenſa, inter Belgium unitum, & mare Germanicum ad Septentrionem, Germaniam ad ortum, & Belgium Francicum ad occaſum, & meridiem, quæ etiamnum ſubeſt dominio Regis Hiſpaniæ, complectiturque mediam partem Flandriæ ad ortum & ſeptentrionem, minorem partem Hannoniæ versùs ſeptentrionem, Namurcenſem Comitatum, maiorem partem Luxemburgenſis Ducatus, Brabantiæ Ducatum pro maiori parte, Ducatum Limburgi pro medietate, et Gueldriam ſuperiorem ſive Tetrarchiam Ruremundenſem, et eius primaria urbs eſt Bruxella, alias eius urbes videbis infra.

BELGIUM UNITUM, ſive fœderatum, quod aliter dicitur Provinciæ unitæ, *les Provincies Unies du Paisbas* pars eſt ampla Belgii versùs ſeptentrionem extenſa, inter Oceanum Germanicum ad Boream et occaſum, Germaniam ad ortum, et Belgium Hiſpanum ad meridiem, quæ ab anno 1541. ſui iuris effecta Rempublicam conſtituit, complectiturque ſeptem provincias, nempè Gueldriam inferiorem, ſive tres Tetrarchias, Ducatus Gueldriæ, Hollandiam, Zelandiam, Friſiam, Ultraiecti Dominium, Trans-Iſalaniam, & Dominium Groningenſe, quibus additæ ſunt pars ſeptentrionalis Ducatus Limburgi, minuta

pars

pars Flandriæ verſùs oram Zelandiæ, & pars etiam Borealis Brabantiæ Ducatus; eius vero præcipua urbs eſt Amſterodamum, ſed de aliis eius urbibus vide infra.

BISCAJA PROPRIA, *la Vizcaia* incolis, *la Biſcaye* Gallis, terminatur à ſeptent. Oceano Cantabrico, ab ortu Alava, & Ipuſcoa prov., à meridie Caſtella veteri, & ab Oc. Aſturia S. Julianæ dicta, dominii titulo inſignitur, cum alias dominos habuerit proprios è genere *de Haro*, quibus deficientibus in obſidione Algezeniæ, Biſcaia Joanni Caſtellæ regi obvenit, & ab illo tempore pars eſt regni Caſtellæ veteris, extenditurque ab oriente in occid. ad 26. leucas Hiſp. verſùs oram, ſed non eſt æquè lata, dividitur in plures Maiorinatus, ſeu Merindadas, ut vocant, nempe Maiorinatus *de Garnica*, *Buſturia*, *Uribe*, *Arratia*, *Bedia*, *Corcona*, *Durango*, *Marquina*, & *Preſtamero maior*, & ſub ipſa comprehenduntur etiam quatuor urbes littor. dictæ, cum eorum territ. nempe Laredum, Fanum S. Andreæ, Caſtrum Urdiale, & Fanum S. Vicentii de Vacaria, totius verò prov. caput eſt Bilbauna, erant olim in ea regione Autrigones populi, & pars orientalis Cantabrorum propriè dictorum, ad 11. leucas in longitudinem, & totidem in latitud. patet, & ſic dicitur à ſitu terræ montuoſo, & aſpero, ea enim vocis Vaſconicæ ſignificatio eſt, teſte Arnaldo Oihenarto, ſed Durangum olim ſeparata erat à Biſcaia, & Comitatus ſpecialis titulo inſignitus erat & antiquitùs Biſcaia late ſempta ſuberat dom. Regis Navarræ; hinc Biſcaini populi, *los Vizcainos* Hiſp. *les Biſcains* Gallis.

BOHEMIA, *le Royaume de Boheme*, & *la Boheme* etiam, regio ampla Europæ, quæ etiam Boemia dicitur à quibusdam, Boiemum & Boemum Tacito, nunc vulgò incolis, et Polonis *OzesKa zemia* à Czecho quodam principe teſte Davito, *Boheim*, ſeu *da Boheme* Gallis, *la Boemia* Hiſpanis, *la Bohemia* Italis dicta, intra fines Germaniæ comprehenditur pro majori parte, ſed tamen non eſt pars Germaniæ, cum ab ea diviſa ſit, linguam habeat particularem, et regnum faciat ſeparatum, ab anno 1086. quo primùm regio titulo decorata fuit ſub Uratiſlao Rege; terminatur à ſeptentrione et occidente Saxonia ſuperiori, ab oriente Polonia, a meridie Hungaria, Auſtria, ditione Ducis Bavariæ, eius autem partes ſunt; Bohemia propia, Luſatia, Moravia, et Sileſia, et totius regni caput eſt Praga, ſed Luſatia ab eo disjuncta ſubeſt Duci Saxoniæ ab anno 1623. Bohemiæ regnum ſubeſt Domui Auſtriacæ à ſæculo et dimidio, et eius Rex eſt unus ex octo Imperii Electoribus, quanquam ſit extra Imperii fines, Regni caput eſt Praga, aliæ urbes clariores ſunt Brina, Olomucium, et Vratiſlavia.

BOHEMIA PROPRIA, *Bohermerlandt* Germ. *la Boheme* Gallis, pars eſt præcipua regni Bohemiæ, quod ab ea etiam nomen ſortitur, ſylvis undique, et ſaltibus cincta, cam regionem primum tenuere Boii, origine Galli; tum Marcomanni, et tandem Bœmi, terminatur à ſeptentrione Miſnia, et Luſatia, ab or. Sileſia, et Moravia, a meridie Auſtria, & Bavaria, ab occidente verò Palatinatu ſuperiori, ſive Norgovia, et minuta parte Franconiæ, diviſa fuit à Carolo IV Rege in duodecim circulos, nunc verò in 15. diſtribuitur, quibus adduntur Comitatus Glacienſis ex Sileſia exceptus, et territoria Egranum, et Loclenſe, olim partes Palatinatus ſuperioris, eius primaria urbs eſt Praga *Prague* ad Moltam flu. hinc Bohemi populi *Czeebi* Polonis, et Slavis. *Behaimen* Ger. *les Bohemes* Gallis et *li Bohemi* Italis.

BRABANTIA, *le Brabant* incolis, *el Bravante* Hiſpanis, *il Brabante* Italis, provincia eſt perampla Belgii, Ducatus titulo inſignita, in qua olim Menapii populi, terminatur a ſeptentrione Hollandia, et Gueldria inferiori, ab ortu Gueldria ſuperiori, et Epiſcopatus Leodienſi, a meridie Hannonia, et Comitatu Namurcenſi, et ab Occ. Flandria, et Zelandia, alias multo minor erat, tuncque Comitatus Lovanienſis vocabatur, ſed lapſu temporis aucta fuit unione Marchionatus S. Imperii, dominio Mechlinienſi, ditione Ultramoſana, et parte Brachbantii, unde nomen Brabantiæ ei inditum fuit à tractu adiacente, tuncque Duces habuit proprios, quibus deficientibus, obvenit Ducibus Burgundiæ, ſicque ex eorum hæreditate ad Reges Hiſpaniæ, quibus etiamnum ſubeſt ex maiori parte. Dividitur in quatuor partes ſeu Tetrarchias, quarum nomina ſunt Tetrarchia Lovanienſis, *le quartier de Louvain*, Tetrarchia Bruxellenſis, *le quartier de Buxelles*, Tetrarchia Antuerpienſis *le quartier d' Anvers*, ſub qua antiquus Marchionatus S. Imperii, et Mechliniæ dominium, et Tetrarchia ſive Maioratus Buſcoducenſis, *la Mairie de Boldue*, ſed nunc eius pars ſeptentrionalior ſubeſt Dominio Belgarum unitorum. Traiectum ad Moſam, et ditio Ultro-Moſana ſeu Ducatus Limburg. Comitatus Falcanis montis Dalemenſis et Rhodiæ Ducis ſunt etiam partes Brabantiæ, ſed ab ipſa diſtant, ſuntque inter Duc. Juliacenſem, et Ditionem Leod. totius verò Brabantiæ caput eſt Bruxella olim ſedes Ducum; hinc Brabantii populi, *les Brabancons* vulgò.

BRESSIA, *la Breſse*, provincia Galliæ, Comitatus titulo clara, alias ſub Duce Sabaudiæ, ab anno 1272. ſed anno 1601. Francici iuris effecta eſt ab Henrico Magno. Habet ab oriente Beugeſiam, a ſeptentrione Comitatus Burgundiæ, ab occidente Duc. Burgundiæ, cum Lugdunenſi præfectura, et ad meridiem Delphinatum. Eius primaria urbs Burgus dicitur, cum antea eſſet Balgium, à qua dicta fuerat alias terra Belgii, teſte Guichenono, et dividitur in tres partes, nempe in Breſſiam propriam, quæ totam planitiem continet, extenditurque a montibus ad Ararim fluvium, in terram Riverſimontis, *le Revermont*, quæ intra montes a Colineo ad pontem Idani, et in Vallem bonam *la Valbonne*, quæ ad meridiem extat inter Idanum fluvium, et Lugdunenſem tractum, Idano fluvio ſeparatur a Beugeſia, quæ ſub ipſa ſæpè continentur, quamquam provinciam ſeparatam faciat, uti Vallis Romana, et Geſia tractus; hinc Breſſiani populi, *les Breſsans* vulgò.

BRIA, *la Brie*, provincia Galliæ, fertilis admodum et probè culta, cuius termini ſunt ad ortum Campania, ad meridiem et occaſum Sequana fluvius, quo a reliqua Campania, a Valliniotractu, et ab Hurepeſio diſcernitur, et ad ſeptent. Francia propria, et Sveſſionenſis ager, verſùs Matronam, alias minor fuit, et Campaniæ iuncta per longos annos, nunc etiam ſub ipſa cenſetur, excepta munita eius parte Pariſiis viciniori, quæ ſub præfectura generali inſula Franciæ comprehenditur. Eius partes ſunt tres, nempe Bria ſuperior, *la Haute Brie*, verſùs Matronam fluvium, cuius caput Meldæ; Bria inferior, *la Baſse Brie*, verſùs Sequanam flu. cuius caput Provinum; et Bria pediculoſa, *la Brie Povillenſe* verſùs matronam flu. etiam, cuius caput eſt Caſtrum Theodorici, ſed de eorum limitibus non eſt facile ſtatuere, eius verò præcipua urbs eſt Melda, quamquam alias Provinum ſedes fuerit Comitum hujus prov. quę extenditur ab ortu in occa. ad 22. leucas, nempe à Seſana ad confluentes Matronæ in Sequanam, ſed à ſeptent. in merid. magis reſtringitur, & Braia dicta fuit ſeu Braya, vulgò *Bray* in media ætate. hinc etiam Braii populi, nunc Briarenſes, & Brienſes *les Briards*, dicti.

BRITTANNIA, ſeu & Britannia Major, Cæſari, & Plinio quæ Ptol. Albion, inſula eſt maxima, & notiſſima Europæ, interfuſo Oc. a continenti Europæ diſcreta, Germ. & Galliæ figura triquetra obiecta, ab occaſu qua Hibernia ſita eſt Vergivius Oceanus irrumpit, a ſeptentrione vaſtiſſimo Hiperboreo mari pulſatur, ab ortu quà Germ. prætenditur Germ. a meridie qua Galliæ opponitur, Britannico urgetur & a Gallia freto ſex leuc. tantum ſeparatur in duas a veteribus diviſa fuit, in citeriorem nempe, quæ & merid. ubi nunc Anglia, & in ulteriorem, ſeu ſeptent. quæ nunc Scotia, ſicque Anglia in Auſtrum, Scotia in Boream vergit; Britanniæ ſeu Albionis longitudo maior ab ora ſeptentr. Scotiæ ad Antonam opp. in ora Auſtrali Angliæ, contra Vectim inſulam eſt 530. mill. paſſ. eius vero maior latitudo inter Cantiam promontorium ad ortum & Bolerium ad occ. eſt 320. m. p. Brittanniæ citerioris partes fuere Britannia prima, Britannia ſecunda, Flavia Cæſar. Maxima Cæſar. & Valentia. Britanniæ ulterioris populi fuere Vetturiones, & Picti; alias utraq; in plura regna diviſa fuit, quæ nunc ad duo reducuntur, nempe ad Anglicum, & Scoticum, quæ etiam unita ſunt a princio huius ſæculis, de his vide Anglia & Scotia, ubi fuſius, Humfredus Luyduse Sigeberco litteris prodit hanc inſulam, antequam a Romanis ſeu exteris cognita eſſet, in tres regiones diſtinctam eſſe, duas indigenarum lingua, quæ hactenus in Cambria ejus patria in uſu eſt, Lhoegriam, Cambriam, & Albaniam vocitarunt, & etiam num vocitant, de quibus vide ſui locis, idem ex vetuſtiſſimis ejus regionis monumentis docet, generali vocabulo hanc inſulam *Pridain* dictam, ex qua Græ. & Lat. nam Britanniam feciſſe veriſimile eſt. Britanniæ primæ populi fuere Cantii, Regni, Belgæ, Atrebatii, Durotriges, & Damnonii; Britanniæ vero ſecundæ populi Silures, Dimetæ, & Ordovices; Flaviæ Cæſar. populi fuere Trinobantes, Iceni, Catticuchlani, Dobuni, Cornavii, & Coritani; in maxima Cæſarienſi fuere Brigantes, & Pariſii & in Valentia Ottadini.

BURGUNDIA, *la Bourgogne* incolis, *la Borgogna* Italis, *la Borgonna* Hiſpanis, & *das Burgund* Germanis, provincia Galliæ percelebris, duplex eſt nempè Ducatus, & Comitatus.

BURGUNDIÆ DUCATUS, qui aliquando Burgundia inferior, *le Duchè de Bourgogne* incolis, Nider *Burgund* Germanis, verſùs occidentem extenditur, ubi olim Ædui populi, terminatur ab oriente Burgudiæ Comitatu,

a ſe.

à ſeptentrione Campania provincia, ab occaſu Nivernenſi, & Borbonenſi provinciis, uti à meridie Baſſiovienſi, & Breſſia, eſtque ampla & fertilis admodum. Eius partes ſunt octo nempè tractus Alexienſis, *l' Anxois*, Altiſſiodorenſis, *l' Auxerrois*, Auguſtodunenſis, *l' Autunois*; Burgundia propria, ſive Divionenſis ager, *la Bourgogne propre*; Cabillonenſis, *le Challonois*; Carolenſis, ſeu Caroloſium, *le Charollois*; Matiſconenſis, *le Maſconois*; & Montanus tractus, *le Caillage de la Montagne*: totius autem proviciæ caput eſt Divio, aliaſque Duces habuit proprios magni nominis, ſed ſub Ludovico XI. Rege facta fuit Francici iuris, anno 1477. per obitum Caroli Burgundiæ Ducis ultimi, à quo tempore Franciæ regni pars exiſtit, de eius urbibus vide infra, hinc Burgundi & Burgundiones populi, *les Bourguignons* vulgò, *li Borgognoni* Italis, *los Borgognones* Hiſpanis, & *Burgunder* Germanis.

BURGUNDIÆ COMITATUS, *le Comtè de Bourgogne*, ſive & ſæpius *la Franche Comtè* indigenis, ab eius immunitatibus, *la Fran-Contea* Italis, & *das ober Burgund* Germanis, quaſi Burgundia ſuperior, provincia eſt Galliæ regni, & pars orientalis Burgundiæ latè ſumptæ, ubi olim Sequani populi; terminaaur ab ortu Helvetia, ditione Epiſcopi Baſileenſis, & Comitatu Neocaſtrenſi, à ſeptentrione Lotharingia, & parte Campaniæ, ab occaſu Burgundiæ Ducatu, & à meridie Breſſia, & Beugeſia; dividitur autem in tres partes, ſuntque præfectura ſuperior, *le Baillage d'Amont*, quæ verſùs ſept. cuius caput Veſulum; præfectura media ſive Dolana, *le Baillage du Millieu*, ſive etiam *le Baillage de Dole*, quod inter ali s duas exiſtat, cuius caput Dola, & præfectura inferior, *le Baillage d' Aval*, quæ verſùs meridiem protenditur, cuius præcipua Salinæ; totius verò provinciæ caput eſt Dola, ſed ex quo Veſontio facta fuit Hiſp. iuris anno 1651. à multis cenſetur primaria huius provinciæ, quæ aliàs paruit Ducibus Burgundiæ, deinde Hiſpanis, donec tandem anno 1674. facta eſt Francici iuris à Ludov. magno Rege; ſicque etiamnum ipſi ſubeſt pace ad Noviomagum ſancita; hinc etiam Burgundi dicti, ſed qui eam inhabitant perſæpe *les Comtois* vocantur à Gallis, quod ſint in eo Comitatu, & ad diſtinctionem tantùm cum ſe ipſos *Bourguignons* vocent.

BURGUNDICUS CIRCULUS, dicitur aliquando unus ex Imperii Germanici circulis, *le Cercle de Bourgogne* Gallis, *das Burgundiſche Kraiſſ* Germanis, cum erectus fuerit à Maximiliano primo Imperatore anno 1512. complectiturque, ut narrant, Comitatum Burgundiæ, & omnes Belgii provincias, ſed tamen eſt extra Germaniam, & inſtitutum tantùm fuit à Maximiliano, ut ſic ditiones has, ſibi ex hæreditate Burgundia obvenientes, ſervare poſſet auxilio Germanorum, ſed Ducatus Gueldriæ, uti Friſia, & dominium Ultraiectinum, atque Trans-Iſalania provincia erant antea partes circuli Weſtphalici, nec tunc principibus Belgii parebant; & notandum eſt, quod transactione concluſa Auguſtæ Vindelicorum die 26. Junii anno 1548. inter Imperium, & Carolum V. Imperatorem tamquam Belgii principem, membra huius prætenſi circuli Burgundici exempta ſunt ab omni iuriſdictione Imperii, illius conſtitutionibus & appellationibus ſalvis, & eius provinciæ ſunt liberæ ab omni Imperii Germanici oneribus, & Imperatoris ſuperioritate, ita ut planè cenſeantur exemptæ, ſolaque gaudeant Imperii protectione, eadem forma, qua reliqui ſtatus Imperii fruuntur, teſte etiam Chiffletio, cum aliis, ſicque non poteſt dici unus ex circulis Imperii Germanici, cum ſit extra Germaniam, nec habeat votum in Diætis Imperii, neo ulla eius pars ſub Imperio cenſeatur, cum etiam ſolæ duæ Imperiales, ſive liberæ intra eius ditiones inſertæ, ſub aliis circulis comprehenſæ fuerint, nempe Cameracum ſub circulo weſtphaliæ, & Veſontio ſub circulo Rheni ſuperioris, antequam ab Imperii matricula exempta fuit anno 1651.

CADUBRIUM, *il Cadorino*, ſive etiam *il Cadoreſe*, aliquando incolis, *le Cadorin* Gallis, tractus Italiæ in provincia ſive Ducatu Fori-Julii, in montibus poſitus, ubi olim Carnorum pars occidentalis, dictus fuit etiam contracta Cadubrii, & Capitaneatus Cadubrii in media ætate, terminatur à ſeptentrione, & Occidente Comitatu Tiroli, à meridie Bellunenſi agro, & Carnea parte Fori-Julii, ab oriente verò eadem Carnea, ſuberat aliàs Dominis de Camino, poſtea Patriarchæ Aquileienſi paruit, ſed ab anno 1420. ſubeſt Reipublicæ Venetæ, & eius circuitus eſt 75. milliarium circiter; continet autem novem centurias, ſive centenaria, ut vocant, quarum nomina ſunt Plebs, Domegis Vallis, Comelicum ſuperius, Comelicum inferius, S. Vitus, Abruntium ſive Auruntium, Ultra Plavis, & Venantium, & totius tractus caput eſt Plebs, ſive Caſtrum Plebis, *la Pieve* vulgò, prope Planim fluvium, ſed indigenæ propter fidem erga Venetam Rempublicam, legibus ſuis vivere permiſſi, & tributorum, onerumque omnium perpetua immunitate donati fuere à Senatu Veneto, quod etiamnum ſervatur; huius tractus pars erat antea Centuria Ampitium dicta, cum caſtro Butiſtagni, ſed ab anno 1505. ſubeſt dominio Archiducis Auſtriæ, eſtque pars Comitatus Tirolis, ex pacto inter Maximilianum Imperatorem, & Venetos inito, teſtibus Guidotto, & Leonardo Cethereo Plebano S. Juſtinæ Abruntii, Viro clariſſimo, qui multa nobis de his partibus communicavit; Patria fuit Titiani Vecellii pictoris celeberrimi.

CAFRERIA, ſive Cafrorum regio, *le Pais des Cafres*, ſive *la Cafrerie* Gallis, *à coſta dos Cafres* Luſitanis, *Kafrarie*, & *Landt der Kaffers* Anglis, & Belgis, regio ampla Africæ magis ad meridiem extenſa, ubi olim Æthiopes Antropophagi in Æthiopia inferiori, terminatur à ſeptrione Regnis Monemugi, Angolæ, & Benguelæ, atque Zanguebaria regione, ſed ab oriente, meridie, & occidente cingitur undique Oceano meridionali, ſive Æthiopico; pars eius ad ortum æſtivum extenſa comprehendit aliquot regna Europæis nota, nempè Quitevæ, Sedandæ, Chicangæ, Soſalæ, Mocalapatæ, & Vambæ, cum aliis minoris notæ, ſicque ex hac parte regio eſt fertilis, & culta, etiam cum aliquot fodinis, ſed pars occidentalis regionis eſt aſpera, inculta, & ſterilis, nempe à promontorio nigro uſque ad caput Bonæ ſpei, uti & meridionalis etiam, cum in his nullæ ſint urbes, neq; regna, ſed incolæ illarum regionum pro maiori parte undequaque vagantur in mediterraneis, ſuntque Antropophagi, & ferè ſine legibus, ſparſim per montes, & ſylvas belluarum ferè more viventes, & barbari admodum omniumque nationum inimicis crudeles, ſub propriis tamen Capitaneis, aut Ducibus. Dicuntur Cafri ab Europæis, quaſi ſine lege, cum ſe ipſos *Hottentots* vocent, ſicque de eorum mediterranei locis, aut provinciis non habetur diſtincta cognitio, ſed ii qui partem meridionalem huius regionis inhabitant verſùs Caput Bonæ ſpei, & oram littoralem, *Hottentots* etiam dicti, diſtinguuntur inter ſe in tredecim populos, ſive gentes, quorum nomina ſunt *Goringhaiconas* dict. à Belgis *Watermen*, id eſt homines aquatici; *Gorachouquas*, qui itinere quinque dierum diſtant à promontorio Bonæ ſpei, *Gorinhaiquas*, qui & *Cape-Mans* dicti à Belgis, quod inhabitant prope Caput Bonæ ſpei; *Cochoquas*, qui et *Saldanhars* vocantur ab exteris, quod ſint prope ſinum Saldanæ; *Cariguriquas* magni, et parvi; Hoſaas; *Chainouquas* ſub proprio principe *Souſoa* dicto; *Cabonas* valde crudeles; *Sonquas*, qui montibus degunt; *Namaquas* ad ortum Capitis Bonæ ſpei; *Brigoudas*; *Heuſaquas*, atque *HamKunquas*, ut conſtat ex relationibus illarum partium; tota autem pars meridional. montibus altiſſimis referta eſt, qui à Luſitanis *Os Picos Frageſos* dicuntur, et *les Pointes aigues* à Gallis, et Belgii uniti ab aliquot annis Caſtrum Bonæ ſpei erexerunt ad ſinum Tabulæ, cum vico ſariſculto, et nantis peropportuno, ad radices montis Tabulæ in ora Capitis Bonæ ſpei; ſed de aliis locis hujus regionis nulla ſit mentio inter recentes, et notantur tantùm aliquot portus, et ſinus, uti etiam tractus dicti, Terra Natalis, *à tierra do Natal*, Tractus Fumorum, *à tierra dos Fumos*, *à tierra dos Naenetas*, et ora deſerta, *à Coſta deſerta* vulgò cum aliquot aliis.

CAMPANIA ROMANA, *la Campagna di Roma* incolis, *la Campagne de Rome* Gallis, provincia Italiæ ſub dominio Summi Pontificis, terminatur ab occidente provincia patrimonii, mediante Tiberi fluvio, à meridie mari mediterraneo, ſeu Tyrrheno, et ab oriente Aprutio ulteriori et Terra laboris provinciis Regni Neapolitani. Ejus verò præcipua urbs eſt Roma, *Roma*, totius Italiæ caput; complectitur hæc provincia maiorem partem antiqui Latii, in quo erant Latini, Æqui, Henrici, Rutuli, et Volſci pro maiori parte; dividitur autem Campania Romana in duas partes, nempè in Campaniam propriè dictam, *la Campagna*, quæ ad arctos extenditur, inter Anienem fluvium, et montem Lepinum; eſtq; ſatis montuoſa, & in agrum maritimam, *La marina* vulgò, qui etiam ab ortum in occaſum extenditur, inter montem Lepinum, & Siniam mare Tyrrhenum uſque, quæ tota malè culta, quamquam plana propter aeris pravitatem & adiacentes paludes Pontinas.

CANAPICIUM, *il Canaveſe* incolis, *Canaveis* Gallis, tractus Italiæ, in Pedemontio latè ſumpto inferius, ſub dominio Ducis Sabaudiæ, terminatur à ſeptentrione Alpibus, & Duguſtino, ab ortu Buggeilenſi & Vercellenſi agris, verſùs Duram Balteam, à meridie ſeparatur à Ducatus Montis ferrati Pado fluvio, uti a Pedemontio

Pro-

proprio, à quo etiam terminatur ad occaſum, mediante Doria minori, & malè in tabulis recentibus vocatur Marchionatus Eporediæ, teſte etiam Franciſco Auguſtino ab Eccleſia Epiſcopo Salutiarum; antea diviſus fuerat in duas partes quarum major, quæ ad ſeptentrionem & occaſum extenditur à tribus ſæculis ſubeſt dominio Ducis Sabaudiæ & pars minor, quæ ad ortum versùs Padum ſub Ducatu Montisferrati cenſebatur, donec anno 1631. conceſſa fuit Duci Sabaudiæ pace Clatacenſi à Duce Mantuæ cui parebat ſicque hodie utraque pars Sabaudiæ Duci ſubeſt, & hujus tractus primaria urbs eſt Eporedia.

CANARIÆ INSULÆ, *las Islas Canarias* Hiſpanis, *les Isles Canarie s* Gallis, & *kanarische Eylanden* Belgis, inſulæ ſunt Africæ in Oceano Atlantico olim Fortunatæ dictæ, ut exiſtimant doctiores, ſeptem ſunt majores numerò, quarum præcipua etiam Canaria dicta, *la Canaria*, uti antiquitus, aliæ ſunt Therenifa, *Therenif*, quæ alias Nivaria, omnium major; Forteventura, *Fuerteventura*, olim Erbania, Junonia, & Caſperia, Lancerota, *Lancarote*, antiquitus Centuria, Gomera, *la Gomera*, alias Theode credita, inſula Ferri, *la Isla del Hierro*, olim Pluvialia; & Palma, *la Palma*, quæ Capraria etiam vocabatur, ut credunt recentiores. Detectæ fuerunt à Joanne *de Betancourt* nobili Gallo, qui duas ex his ſubjugavit nempè Forteventuram & Lancerotam, anno 1417. Ferdinandus Peraza ſubjugavit etiam inſulas Gomeram, & Ferri anno 1445. Canaria facta fuit Hiſpanici juris à Petro de Vera anno 1483. uti Palma anno 1493. ab Alphonſo Ferdinando de Lugo, qui etiam Theneriſam ſubjugavit anno 1496. ſuntque omnes fertiles admodum & probè cultæ, ſub dominio Regis Hiſpaniæ ipſa Canaria inſula diſtat 90. milliaribus ab ora proximiori Africæ, & Biledulgeridiæ. Forteventura verò 60. tantum; bis autem ſeptem inſulis majoribus adjacent aliæ quinque multò minores versùs ſeptentrionem nempe Gratioſa, *la Graciosa*, Rupes *la Rocha*, inſula Sanctæ Claræ, *la Isla de Santa Clara*, inſula Luporum, *la Isla de los Lobos*; & Alacritas, *Alegranca*, ſed incultæ, & delectæ jacent, harum verò inſul. omnium præcipuæ urbes ſunt Civitas Palmarum *la Cuidad de las Palmas* in Canaria inſula & Lacus, *la Laguna* in Theneriſa, & diſtant circiter 200. leucis Hiſpanicis a Gadibus & ab ora proximiori Hiſpaniæ; hinc Canarii populi, *los Canarios* vulgò.

CARNIOLA, *Krain* incolis, *il Cragno* Italis, *la Carniole* Gallis, provincia Germaniæ maximè in meridiem extenſa, versùs Italiam & Croatiam ubi olim pars occidentalis Pannoniæ Saviæ, & minuta pars Norici mediterranei, uti etiam Japodum; terminatur ab oriente Croatia, à ſeptentrione Stiria, & Carinthia, a meridie verò provincia Foro-Julii, Iſtria, & Croatiæ parte ſubeſtque toto dominio Imperatoris uti Archiducis Auſtriæ, ejus partes ſunt quatuor nempe, Carniola ſuperior *in obern Vierrl* incolis, *la haute Carniole* Gallis, quæ magis ad occaſum extenditur, Carniola media *in mittern Viertl* incolis, *la Moyenne Carniole* Gallis, quæ aliter Vindorum marchia *Vindischmarck* ad ortum versùs Croatiam porrecta; Carniola inferior *in Unter Viertl* incolis, *la baſſe Carniole* Gallis, versùs Stiriam, & Savum fluvium extenſa & Carſtia ſive Carniola Iſtriana, & ſicca, *in Karſtpeik*, ſive *Iſterreicher Viert* incolis, *la Carniol Seiche* Gallis, quæ versùs meridiem, & ſinum Carnarium extenditur, quibus additur tractus ſupra Carſtiam dictus, ſive pars Foro-Julienſis provinciæ *Uſſm karſt und theil in Friault* incolis, quæ propriè Italiæ tractus eſt ſub Auſtriacis, ubi Tergeſte, Proſecum Goritienſis Comitatus, Gradiſca, & Aquileja, teſte Zeilero.

CASPIUM MARE, quod ab aliis maribus omnino ſeparatum, adinſtar ingentis lacus, eſt in Aſia, Plinio, Straboni & aliis, nomen habens à Caſpiis populis, atque inter Sarmatiam Aſiaticam, Perſarum regnum, & Scythiam intra Imaum extenſum; dictum fuit etiam Hyrcanum mare ab Hyrcania regione in ejus ora meridionali, teſte Ptolemæo; olimque in quatuor ſinus diſtributum erat nempe in Scythicam, Sarmaticum, Caſpium, & Hyrcanum, nune vulgò dicitur *la mer Caſpie* Gallis, ſeu etiam *la mer de Bachu*, ab urbe cognomine, & *la mer de Sala* ab urbe *Salacinisl* in ejus ora *Gualenskoi More* Ruſſis, Georgianum mare, *la mer de Georgie* Armenis, *Diaro Gilan* Perſis, ſive etiam *la mer de Gilan, de Teberiſtan, de Chovarezan, & de Mazenderan*, à prov. Perſiæ in eius ora littoroli, *Culzum deghiz*, & *Chilan deghiz* Turcis, *il mare Caſpium* Italis, *the Caſpiam ſea* Anglis, *het Caſpiſe zee* Belgis *Bahar Curzum* Arabibus; quod nomen habet commune cum ſinu Arabico, & mare elauſum ſignificat. Varia ejus nomina lege apud Texeiram librò primo. Circumcingitur hodie à ſeptentrione regno Aſtracano ditionis Moſcoviticæ, Calmuchiis populis, & Bucharia regione, ab oriente Trans-Oxiana regione, ab Occidente Circaſſis populis & Tartaris Dagheſtaniæ dictis, uti Sirvania provincia Perſiæ, à meridie autem Gilania, Taberiſtania, & Choraſania provinciis Perſiæ, extenditur a ſeptentrione in meridiem ad 600. millia paſſuum, nempe ab ora *Buchariæ*, ad oram Gilaniæ, ſed de ejus extenſione ab ortu in occaſum magna eſt contentio, cum antiqui omnes ſcripſerint hoc mare Caſpium magis extenſum eſſe ab ortu in occaſum, quam à ſeptentrione in meridiem, quod etiam confirmatur ab Abulfeda, dum ait ejus longitudinem porrigi ab occidente in orientem aliquando cum flexu ad ſeptentrionem, ſpatio 800. milliarium, latitudinem verò 600. milliarium, idem ſentiunt Geographus Nabienſis, JenKinſonius, & alii recentiores; ſed Adam Olearius, qui illud mare navigavit anno 1636. ſcribit extenſum eſſe tantum ad 450. milliaria ab ortu in occaſum, & id pluribus probare nititur, quod etiam dignoſcitur ex autata tabula nautica, huius maris à Moleis facta, ubi notatur magis porrectum eſſe ab ortu æſtivo in occaſum hybernum, & uſque ad 700. milliaria; in eo raræ ſunt inſulæ alicuius momenti ſed ſinubus undique refertum eſt, quorum nomina pro maiori parte ignorantur & in illud ſe exonerant plurimi fluvii quorum præcipui ſunt Abitorva, Araxes, Jaicus, Jaicubius, Jaxartes, Ienis, Kaſarius, Nios, Oxus, Rha, & Thenus, cum innumeris aliis minoris notæ, & ejus partes ſunt ſinus Gilanius *la Golfo de Gilan*, ſeu *de Kilan*, in ora ad occ. hybernum, & ſinus dictus mare Ceruleum, *la mer bleve* in ejus ora ad ſeptentrionem.

CONGUM REGNUM, *le Royaume de Congo*, ſive *le Conges*, regio Africæ in Æthiopia inferiori, ubi exiſtimant olim fuiſſe Æthiopes Heſperios extenditur versùs occ. & oceanum Æthiopicum, & à Luſitanis comprehenditur ſub Guinea inferiori aliaſque peramplum fuit, eum ſub ipſo eſſent regna Congi, Angolæ, Matambæ, Cundæ, & Lullæ provinciæ Abundorum, & regnum Loanghum fiduciario jure, quæ omnia etiamnum comprehenduntur in quamplurimis tabulis ſub regno Congi, ſed rev era continet tantum Congum regnum propriè dictum, cum alia omnia ab ipſo defecerint a centum & quinquaginta annis.

CONGUM REGNUM PROPRIUM, ſive ſtrictè ſumptum, *le Royaume de Congo*, regio eſt Africæ, ſatis anguſtis reſtricta limitibus, ſed fertilis, & valde culta, præſertim in mediterraneis; eius termini ſunt ad occidentem Oceanus Æthiopicus, ad meridiem regna Angolæ, & Benguelæ, ad ſeptentrionem regnum Loanghum, quod versùs Oceanum extenditur & regnum Mucocum quod eſt in mediterraneis, versùs Zairum fluvium, ad orientem verò terminatur regnis Cangelæ, & Matambæ, nuneque multò magis extenditur ab ortu in occaſum quam à ſeptentrione in meridiem, irrigatur plurimis flu. ex quibus præcipui ſunt *Zairus*, *le Zaire* aliis longe major, *Lelunda*, *Ambriſi*, *Loza*, *Onzo*, *Lombra*, *Dande*, & *Benga*, dividiturque hoc regnum in ſex provincias, ſunt autem hæ, Comitatus Sonii, *le Comtè de Sogno*, Ducatus Bambæ, *le Duchè de Bamba*, quæ duo extenduntur versùs oram oceani; aliæ verè ſunt in mediterraneis, nempè Marchionatus Pempæ, *la Marquiſat de Pemba*, quæ provincia cæteris major. Ducatus Sundi, *le Duchè de Sundi*, versùs Zairum flu. Marchionatus Pangi, *la Marquiſat de Pango* etiam versùs Zairum, & Pava Batæ *le Duchè de Batta*, ſunt etiam aliquot tractus minoris notæ uti *Chiova*, *Matari*, *Neuſſa*, *Eſſevo*, & *Mucatu*, ſed perſæpe ſub aliis provinciis cenſentur & totius regni primaria urbs eſt Fanum S. Salvatoris, *S. Salvador*, ubi commoratur Rex Chriſtianus, uti & Epiſc. totius regni, cujus incolæ pro maiori parte ſunt Chriſtiani, & Congenſes dicuntur, vulgò, *les Congeſes* Luſitanis, ſed à paucis annis peſſimè habiti ſunt tum ex ingenti peſtilentia, tum etiam propter plurima bella, præſertim cum Luſitanis, qui in illis partibus degunt, in Civitate S. Pauli de Loanda, & in aliquot locis regnorum Angolæ, & Benguelæ, & Regnum ex electivo in ſucceſſivum mutatum fuit a moderno Rege Garcia dicto, ut didici pluribus ex ſcriptis Iacinthi à Vetralla Capuccini præfecti Miſſionum, qui in hoc regno per aliquot annos eſt commoratus, & ex aliis relationibus.

CONSTANTINOPOLIS, *Samboul* Turcis, *Conſtantinople* Gallis & Hiſpanis, *Conſtantinopol.* Italis, *Conſtantinopel* Germanis, *Conſtantinopole* Polonis, & *Iſtamboule* Georgis, urbs Romaniæ caput, & Turcici Imperii præcipua, atque ſedes regia, à Conſtantino magno Imperatore ſic dicta, & nova Roma, Imperiique ſedes conſtituta, Patriarchali etiam dignitate inſignis, olim Byzantium vocata fuit,

fuit, & Thraciæ regionis caput erat, ſed cum à Severo Imperatore direpta fuiſſet, à Conſtantino magno reſtaurata, ampliata, & abſoluta fuit mirabili murorum artificio, & ſumptuoſiſſimorum ædificiorum ſtructura anno 362. ab imperio Auguſti, & Conſtantinus eam in omni ornatu ſimilem, æqualemque Romæ efficere ſtudens, in hanc magnitudinem perduxit, ut Sozomenus tradat hominum multitudine & divitiis majorem Conſtantinopolim fuiſſe quam Romam, ſuo tempore, ita fuit ſedes Romanorum Imperatorum, à quibus multùm aucta fuit, mox Græcorum, poſt Imperii diviſionem, poſtremò poſt captam ipſam urbem à Mahumete II. Turcarum Imperatores eam ſibi regiam conſtituerunt, unde nunc opulentiſſima, frequentiſſima, & numeroſiſſima eſt, ita ut ſit omnium Europæarum urbium maxima, poſt Luteſiam Pariſiorum, ipſa ſitu, & aſpectu pulcherrima, eſt figuræ triangularis ferè in modum peninſulę, & ex tribus partibus alluitur mari, à ſeptentrione ſinu Cornu nuncupato, quem in Europam inſinuat Boſphorus & qui ſic portum efficit ampliſſimum, & tutiſſimum; ab oriente cingitur Boſphori Thracii extremis faucibus; à meridie Propontide; ab occidente verò Terra Tracia; amplitudo urbis 14. millia paſſuum complectitur, & utriuſque ſexus 500. hominum millia in ea ferè numerantur, ſeptem colles includit, & olim in quatuordecim regiones diviſa fuit, ſed hodie ejus viæ anguſtæ ſunt, & inæquales, ubi ædibus depreſſis nihil ſplendoris antiqui retinent, exceptis Palatio regio, aliquot Purpuratorum domibus Templis, Thermis, & Xenodochiis, quæ magnificè extructa viſuntur, ſuntque ſequentia, Palatium regium, vulgò dictum *le Serrail*, in ora Boſphori Thracii, ubi olim propriè Byzantium, & ſic vocatum à voce Turcica *Sarai*, quod Palatium ſignificat, Thermæ publicæ 120. circiter, quarum 50. magnæ; Xenodochia publica 100. Templa verò nunc Moſchæ dicta, marmorea omnia, plumbo tecta, & columnis, ſplendentibuſque marmoribus exornata ultra trecenta, ex his maximè conſpicua ſunt illa Solimani, Amuratis, Muhammedis, & Achemetis, ſed præcipua urbis Eccleſia S. Sophiæ dicata, ideſt Sapientiæ divinæ, primùm à Conſtantino magno conſtructa fuit, ſed cum incendio conſumpta eſſet anno 530. paulò poſt novam, & longè ampliorem Eccleſiam S. Sophiæ, eam quam nunc videmus extruxit Juſtinianus Imperator, & integram abſolvit intra ſexennium, teſtibus Theophane, & Cedreno, & ut pluribus probat Vir Clar. Carolus *du Freſne du Cange* Franciæ Quæſtor; & hæc Eccleſia nunc etiam pulcherrima, & ſuperbiſſima à Turcis in Moſchæam verſa eſt. Urbs ipſa habet aliquot ſuburbia. Quorum præcipua Galata, & Pera, quaſi ultra æſtuarium, ubi commorantur ferè omnes Latini, Franci dicti, trans portum, & ei obverſa eſt à parte Aſiæ minoris *Scutaret*, olim Chryſopolis, ſive Chalcedon nova, à qua milliario tantùm diſtat in occaſum Boſphoro intercedente, uti 18. mill. tantùm à Ponto Euxino in meridiem, Conſtantinopoli habita ſunt quatuor Concilia Generalia. Primum nempè ſub Damaſo Papa primo anno 381. Secundum ſub Virgilio Papa anno 553. Tertium ſub Agathone Papa anno 680. Quartum ſub Hadriano II. Papa anno 869. Hæc urbs capta fuit à Francis anno 1204. ſed poſt recepta à Græcis anno 1254. & tandem anno 1453. die Martis 27. Maji expugnata fuit à Turcis quibus etiamnum ſubeſt, & eam accuratè deſcripſit Bellonius; uti etiam eruditè libris IV. Petrus Gyllius Gallus qui anno 1555. Romæ obiit; hunc Conſtantinopolitanus nomen gentis, *Stamboullu* Græcis, *Conſtantinopolitain* Gallis, *Conſtantinopolitano* Italis.

CORSICA, inſula Italiæ, Straboni, & Plinio, nunc *la Corſica* indigenis, *la Corſe* Gallis, *la Corſega* Hiſpanis, quæ Cyrnus olim dicta fuit a Ptolemæo, & Strabone, terminatur a ſeptentrione, & occidente mari Liguſtico; ab oriente mari Tyrrheno, à Meridie verò ſeparatur à Sardinia freto Taphros dicto, vulgò *le bocche de Bonifacio* latè 8. mill. paſſ. extenditur à ſeptentrione in meridiem ad 110. mill. paſſ. ejus verò latitudo ab ortu in occaſum eſt 50. & ejus ambitus eſt 280. mill. diſtat autem à Genua 100. mill. in Auſtrum, 60. à Liburno in occaſum hybernum, & 65. à Plumbino in occaſum. Diviſa fuit aliàs hæc inſula in duas partes, nempè in Septentrionalem partem Marianam dictam, & in meridionalem Caſineam vocatam, teſte Salvatore Vitali, nunc autem partitur inſula in quatuor partes, quorum nomina ſunt, pars Ciſmontana, quæ ad ſeptentrionem, *di qua da monti*; latus interiùs, *il lato di drento*, ad ortum, pars ultramontana, quæ ad meridiem, *di là da monti*, & latus exteriùs *il lato di fuori* ad occaſum; ſed hæc quatuor ſæpius reducuntur ab incolis ad duas partes, Ciſmontanam nempè, ſub qua cenſentur quadraginta quinque tractus parvi Plebaniæ dicti, *le Pieve* vulgò, in quibus ſunt Baſtia, Aleria, Balagina, Calvium, Curia, & promontorium Sacrum cum eorum territoriis ſeu juriſdictionibus: & Ultramontanam ſub qua comprehenduntur viginti & unus tractus parvi ſive Plebaniæ, ſub quibus ſunt Adjacium, Boniſacium, Portus vetus, & Sarna, & eorum agri ſeu juriſdictiones; urbes in ea quondam claræ fuerunt Mariana, & Aleria nunc exciſæ, hodiè verò Baſtia primaria eſt totius Inſulæ, quæ ſubeſt dominio Reipublicæ Genuenſis ab anno 1144. quo primum ei libera ceſſit, ejectis inde Saracenis, quamquam poſteà pluries tentata à Piſanis fuerit uti etiam a Regibus Aragoniæ annis 1320. & 1453. tota montuoſa eſt, & parum culta, ejus populi Corſi dicti, *li Corſi* vulgò Italis, *los Corſos* Gallis, & *los Corcos* Hiſpanis.

CRETA, inſula Europæ perampla in mari mediterraneo, inter Creticum mare ab ea dictum ad ſeptentrionem, & Libycum mare ad meridiem, Straboni, Plinio, & Ptolemæo multis olim nominibus appellata, teſte Solino, Aeria, Curetis, Macaros, & Mazaroneſos, ab aeris temperie, uti Hecatompolis à centum urbibus, nunc Candia dicitur vulgò *la Candia* Italis, *la Candie* Gallis, & *Criti* Græcis, extenditur ab ortu in occaſum ad 250. mill. paſſ. ejus vero major latitudo à ſeptentrione in meridiem eſt 60 mill. minor autem aliquando ad 15. & etiam ad 10. propè Hierapetram, & ejus circuitus eſt milliarium 540. circiter. Ejus urbes olim claræ fuerunt Gnoſſus, & Gortyna, inde Cydon, Lyctos, Lycaſtos, Phæſtos, & Dictymna, urbes 12. habuit Epiſcopales, ex quibus manent Matium nunc Candia inſulæ primaria, Cydon, Rhitymna, & Cyteum, ſed incolæ ferè omnes ſunt Græci ritus, paruit olim hæc inſula Imperatoribus Conſtantinopolitanis, ex quibus Balduinus Flandriæ Comes eam dedit Marchioni Montisferrati, ab iſto vendita fuit Venetis magno auri pretio anno 1194. ſed ab anno 1645. bello tentata à Turcis, tandem ipſis tota ceſſit anno 1669. Venetis ægrè tria fortalitia littoralia ſervantibus, nempè Sudam, Garabuſam, & Spinamlongam; dividitur autem in quatuor provincias ſeu territoria, quæ ſunt Territorium Candiæ, *le territoire de Candie*, ſic dictum ab urbe primaria, quæ in ipſo continetur, uti 5. oppida, & 465. vici ſive Caſalia; Territorium Cydoniæ *le territoire de la Canee*, in quo Cydonia urbs 3. oppida munita, & 244. vici ſeu Caſalia; Territorium Rhitymni, *le territoire de Retimo* in quo Rhitymnum urbs, Milopotamos oppidum, & 265. vici aut Caſalia; & Territorium Cytei *le territoire de Setia*, quod montuoſum admodum, in quo Cyteum urbs, Hieraperra urbecula & 74. vici ſeu Caſalia, ſicque vocantur a quatuor urbibus inſulæ, cujus primaria eſt Candia vulgò Candia dicta, caret Cervis, Apris, & Erinaceis, teſte Plinio, diſtatque à Sicilia inſula 570. mill. paſſ. in ortum, Cyprum verſus 360. à Malea promontorio Peloponneſi 60. in ortum hybernum, & 140. ab ora proximiori Cyrenes in ſeptentrionem, eſtque tota valdè montuoſa in mediterraneis, ſed præſertim in ejus parte orientali, ubi etiam magis reſtringitur; hinc Cretæus, & Cretenſis nomen gentis, & Creticus, populi Cretes apud Poetas. Hanc inſulam nuper exactiſſimè deſcripſit tabulis Geographicis Marcus Bolchinus Venetus. Cretenſes populi hodie, *li Candioti* Italis *les Candiots* Gallis, qui malè audiebant apud antiquos.

CYPRUS, inſula notiſſima Aſiæ, in mari mediterraneo, Veneri quondam ſacra, Straboni et aliis, multis olim nominibus appellata, teſte Plinio, Acamantis, Amathuſa, Aſpelia, Ceraſtis, Colinia, Cryptus, et Macaria; extenditur ab ortu in occaſum inter mare Cilicium ad ſeptentrionem, Syriacum ad ortum, Ægyptiacum ad meridiem, et Pamphylium ad occaſum; ejus longitudo eſt 220. mill. paſſ. inter Acamantem promontorium occidentale, et Clides promontorium orientale, latitudo verò 60. mill. et ejus circuitus 540. mill. dicta fuit etiam Chitim, et terra Citim, ut Ziegleius ſcribit, et Chetima à Joſepho. nunc vulgò *Cypre* et *l' Isle de Cypre* Gallis et Hiſpanis, *Cipro* Italis, *Cipern* Germanis, *Kubros* Turcis, *Kubrus* Arabibus 75. mill. diſtat ab ora Syriæ in occaſum, et vix 50. ab ora Ciliciæ, et Anemurio promontorio; Diviſa fuit olim in quatuor partes, nempè in Salaminam ad ortum, Paphiam ad occaſum, Lapithiam ad Boream, et Amathuſiam ad Auſtrum. Inſula poſt diviſum Imperium Romanum Græcis paruit, quamquam bis capta fuerit ab Arabibus, ſed recuperata ſemper fuit, donec poſt captam à Saladino Hieroſolymam Richardus Angliæ Rex exercitum in terram ſanctam ducens, tempeſtate ad inſulam cum dejiceretur, et inſulani non admitterent, ob acceptam ab Iſaaco Commeno Cypri Duce injuriam, anno 1180. inſulam vi, et armis occupavit, is poſt captam Ptolemaidem Cypri regnum Templariis ven-

vendidit, & ob eorum vitia retractum Guidoni Luſignano Gallo Regi Hieroſolymorum conceſſit, huic Reges ſucceſſerunt continua ſerie uſque dum in Genuenſium clientelam pervenit, & tandem ex hujus Guidonis familia per affinitatem contractam cum Catharina Cornelia, Marci Cornelii patricii Veneti filia in Reipublicæ Venetæ poteſtatem venit anno 1472. ſicque paruit Venetis uſque ad annum 1570. quo Turca Selimus ipſos bello aggreſſus, Cyprum eis eripuit anno ſequenti, Duce Carà Muſtapha Veziro, & ab illo tempore ſubeſt dominio Turcarum; dividitur nunc hæc inſula in undecim partes ſeu tractus, quorum nomina ſunt, *di Baffo*, *Audimo*, *Limiſſo*, *Maſote*, *Saline*, *Meſarea*, qui ad meridiem extenduntur, & *Cruſoco*, *Pendaja*, *Cerines*, *Carpaſſo & del Viſcontado*, qui ſunt versùs ſeptentrionem; ejus olim urbes claræ fuere Amathus, Salamis, & Paphos, nunc totius inſulæ caput eſt Nicoſia olim Leucoſia. *Nicoſia*, aliæ ſunt Famaguſta, Ceraunia, & Paphos, reliquæ ſunt pauci momenti. Hæc inſula habet duas urbes Metropoles, ſive Archiepiſcopales ſecundùm alios, unam Græcorum, quæ olim Salamis, poſteà Conſtantia dicta eſt, cui Epiſcopi ſuffragabantur 14. Leucoſia, Citium, Tremithus, ſive Trimithus, Tamaſſus, Paphos, Amathus, Carpaſium, Ceraunia, ſeu Cyrenea, Solea ſive Soloe, Arſinoe, Neapolis, Nemeſi, Curias, ſive Curæum, Cythera, Lapithus; Alteram Latinorum, quæ Leucoſia ſive Nicoſia nominarur, cui ſuffragantur Hamacoſtos, Paphos, & Neapolis, epiſcopatus Latini; quamquàm exceptis Leucoſia, Hamacoſto, Ceraunia; & Carpaſio omnes pagi ſpeciem præſeferant. De Cypro, vide pluribus Porcaccium, & Maginum; hinc Cyprius nomen gentis, *Cypriot* Gallis, *Cipriotto* Italis, *Cypriota* Hiſpanis.

DANIA, *Danemarck* indigenis & Gallis. *die Denemarck* Germanis & Belgis. *Denmark* Anglis. *la Dania*, & *la Danimarca* etiam Italis, & Hiſp. & *Dunska* Polonis, regnum eſt Europæ perantiquum, ſed nimis reſtrictum, & versùs ſeptentrionem extenſum, in Cherſoneſo Cimbrica & in inſulis ſinus Codani, & maris Orientalis, aliquando pars fuit regni Gothorum, nunc autem regnum ſeparatum facit, dividiturque hodiè in duas partes, nempè Jutiam ſive continentem, & in inſulas, ex quibus Jutia, quæ ad occaſum, & olim Cherſoneſus Cimbrica dicta, vulgò *Jutlandt*, in duas etiam partes diſtincta eſt, nempè Jutiam ſeptentrionalem, *Nort Jutlandt*, in qua Diœceſes ſive agri Alburgenſis, Arguſieſis, Ripenſis, & Vviburgenſis; & in Jutiam meridionalem *Suder-Jutlannt*, ſeu Ducatum Sleviceñſem, cujus pars tantùm agnoſcit Regem Daniæ, nempè pars borealis, uti ager Flensburgenſis, & aliquot alia loca. Inſulæ autem regni Daniæ inter ſinum Codanum, & mare orientale extenſæ, & quæ alteram partem regni conſtituunt ad ortum ſunt Selandia *Seelandt*, cæteris major, Fionia *Fuynen*, Lalandia *Lalandt*, Falſtria *Falſter*, Langelandia ſive inſula longa, *Langelandt*, Boringia *Bernheim*, & minores aliquot uti Mona, *Mone*, Fimbria. *Femeren*, Alſa, *Alſen*, Arroa, *Arroe*; Anholta, *Anout*, Leſſo, *Leſſee*, Samſoa, *Samſee*, Taſinga, *Taaſing*; & aliæ parviamomenti. Totius regni caput eſt Haphnia, vulgò *Keppenhagen* in Selandia inſula, ad Ore-Sundicum fretum; dividitur autem perſæpè Dania ab indigenis, in 147. præfecturas minores ſive Harrias tractus parvos admodum, *Herret* Danis dictos, & ſub principium hujus ſæculi diviſa erat in 184. tractus *Herret* vocatos, cum Regi Daniæ parerent etiam tres aliæ provinciæ, nempè Scania, Hallandia, & Blekingia, quæ tertiam regni partem conſtituebant, una cum inſulis Gotlandia, & Oſilia, ſed anno 1645. pace ad Bromsbroam ſancita, Oſilia, & Gotlandia inſulæ conceſſæ fuere Svecis à Rege Chriſtiano IV. in perpetuum, uti Hallandia provincia ad annos triginta, & tandem anno 1658. pace ad Roſchildiam facta, Hallandia in perpetuum unita fuit Sveciæ regno; una cum Scania, & Blekingia, quod poſteà confirmatum fuit tractatu pacis Haphniæ inito anno 1660. Dania autem fertilis eſt admodum, & rigua, ſed anno 1537. Lutheri dogma recepit, & hucuſque retinet, & anno 1660. hoc regnum factum eſt hæreditarium à Friderico III. Rege, cum anteà eſſet tantùm electivum. Daniæ regi ſubſunt etiam Norvegiæ regnum ab anno 1387. una cum Islandia inſula, & Schetlandiæ inſulis in Oceano ſeptentrionali, uti etiam media pars Ducatus Holſatiæ in Germania, & in confinio Daniæ, atque Comitatus Oldenburgicus, & Delmenhorſtenſis, qui ei nuper obvenerunt ex hæreditate ultimi Comitis Oldenburgici.

DANUBIUS, fluvius Germaniæ notiſſimus, & maximus omnium Europæ Straboni, Plinio, & aliis, & olim Germaniæ limes ad meridiem, inter ipſam Vindeliciam, & Noricum fluens, nunc *die Donavv* dictus Germanis, *le Danube* Gallis, *il Danubio* Italis, & Hiſpanis, *Dunay* Polani, & *Tuna* Turcis, oritur in Svevia provincia propè Elchingiacum vicum *Deneschingen* in Principatu Furſtenbergico, & in Barienſi tractu ad radices montis Abnobæ, versùs Sylvam Nigram, deinde in ortum tendens rigat oppida Dutlingam, Fridingam, Ehingam, & Ulmam urbem Sveviæ primariam, ubi primum lintrium capax eſt, & ad dexteram recipit Ileram fluvium *Iler*, uti poſteà Guntiam *Guntz*, & Mindelam *Mindel* paulò ſupra Dilingam, atque Bernicum *Wernitz* ad lævam, juxta Donavertiam, hinc relicta Svevia per Bavariæ Ducatum labitur, ubi primùm Lycus fluvius, *Lech*, in eum ſe exonerat ad Lichoſtoma, *Lechmund* dictum, inde rigatis Neoburgo, & Ingolſtadio, & auctus fluviis Almono, ſeu Alemanno *Altmul* juxta vicum *Kelhaim*, Nabo *Nab*, & Regno *Regen* ad Ratisbonam, aliiſque parvi nominis Straubingam rigat, & ad dexteram recipit Iſaram *Iſer*, fluvium rapidum ad caſtrum *Dee Kenderff* dictum, uti etiam Oenum *Inn* fluvium magnum ad Patavium. Eo relicta Bavaria per Auſtriam labitur, eamque bifariam ſecans, & rigata Lentio urbe, auctus fluviis Trauna, *Traun*, Aniſo, *Ens* aliiſque minoribus juxta Viennam urbem Auſtriæ primariam fluit, deinde recepto ad lævam Morava *Moravv* fluvio in Hungariam tendit ad Poſonium, ubi in ortum hybernum fluens, & Schutiam inſulam majorem, & minorem efficiens in tria bracchia ſcinditur, quorum dextrum auctus Leitha *la Leitha*, Arrabonem recipit *Raab* ad Javarinum, ſiniſtrum verò auctus Vago *le Vag*, & Nitria *le Neitrach* iterùm in unum rediit cum duobus aliis ad Comariam & hinc versùs meridiem tendens, Granum fluvium *le Gran* recipit ad Strigonium, deinde Vicegradiam, Vacclam, Budam, Hungariæ regiam, & Colnciam rigans recipit Sarvitium, uti Dravum fluvium *Trab*, atque Tibiſcum *la Teiſsa*, hinc relicta Hungaria, & auctus Savo *Savv*, qui juxta Albam Græcam ipſi miſcetur, & in ortum tendens, Danubii nomen relinquit, & jam Iſter dictus Serviam ab Hungaria dividens fluvium Moraviam Serviæ, *le Merave* recipit, & Alutam *Alt*, tandem Bulgariam, quam in duas partes ſecat rigans, & inter ipſam, et Moldaviam fluens, receptis Ciabro *Iſchar*, Ogoſa, Jantra, Lomoalbo, *Lombianco*, Jaloniſa, Geraſto, *Serret*, aliiſq; minoris nominis, demùm versùs Beſſarabiam, et Budiacenſem tractum in quatuor ramos diviſus ad *Smaille* oppidum, paulò poſt ad duo reducitur, inter Kiliam veterem et Kiliam novam, ibique in Pontum Euxinum, ſeu mare nigrum ſe exonerat duplici oſtio, quorum minus eſt ad meridiem juxta Savoream portum, eique adjacet inſula parva, *Gratia* dicta, oſtium verò majus ad ſeptentrionem propè Lycoſtomum urbem, et ante inſulas Serpentum ſatis eſt latum, et per illud onerariæ naves aſcendere poſſunt ultra 100. mill. Italica, ut certo reſcivi à nautis, qui illas partes pluries luſtrarunt, olim per ſex oſtia in Pontum Euxinum ſe exonerabat, quorum nomina ſunt Thiagola, Boream, Falſum, Pulchrum, Narecium, et Sacrum, uti ab antiquis dicti fuerunt, ſed ex his quatuor ſenſim oblimata ſunt, aut arena oppleta. De fonte Danubii vide pluribus infra in voce Eſchingiacus vicus; eſt notandum quod hic fluvius infra Taurunum ſemper in ortum tendit, et aliquando etiam versùs ortum æſtivum, non autem versùs ortum hybernum, et meridiem, ut malè notatur in plurimis tabulis recentioribus, et de his habeo teſtes Wolſangum Lezium, Joannem Sambucum, et Antonium Verancium Sibenſanum cum aliis plurimis.

ECCLESIÆ DITIO, ſive Eccleſiaſtica ditio, et Sanctæ ſedis dominium; *lo ſtato della Chieſa* indigenis, *l'Eſtat de l'Egliſe* ſive etiam aliquando, *l Eſtat du Pape* Gallis, *el eſtado de la Igleſia* Hiſpanis, pars eſt ampla Italiæ, et in ejus meditullio, ſub dominio Pontificis Maximi, cui ſubeſt à pluribus ſæculis, complectiturque illam partem Italiæ, in quo olim fuere Latium pro majori parte, Sabina, Hetruriæ pars occidentalis, Umbria, Piceni major pars, et Flaminia pars Galliæ Ciſpadanæ, et poſteà Ducatus Romanus, Ipoletanus, et Tuſciæ, Pentapolis, et Exarchatus Ravennæ, ſicque extenditur à ſeptentrione in meridiem per 240. mill. nempè à Caſtro Francolino in Ducatu Ferrarienſi Ferracinam uſque, ejus autem major latitudo ab oriente in occidentem, nempè ab Ancona Centumcellas uſque eſt 120. mill. ſed multò minor eſt in aliis locis, præſertim in Romandiola, ubi valdè reſtringitur inter Hetruriam, agrumque Florentinum, et mare Adriaticum. Terminatur hæc ditio à ſeptentrione dominio Venetæ Reipublicæ, ex mari Adriatico, ab ortu regno Neapolitano; à meridie mari Tyrrheno, et ab occaſu Magno Ducatu Hetruriæ, et Ducatu Mutinenſi. Ejus partes ſeu provinciæ ſunt Campania Romana, quæ duplex eſt nempè Campania

Roma-

Romana propria, *la Campagna di Roma*, & maritimus ager, *la Marina*; Provincia Patrimonii S. Petri, *la Provincia del Patrimonio*; Cujus partes ſunt Ducatus Caſtrenſis, *il Ducato di caſtro*; & ager Urbetanus, *il territorio d'Orvieto*; Sabina, *la Sabina*, Umbria, quæ antea Ducatus Spoletanus; *l'Ombria*; Cujus partes Peruſinus ager, *il territorio di Perugia*, & territorium Civitatis Caſtelli, *il Contado di Città di Caſtello*, Marchia Anconitana, *la Marca d'Ancona*: Ducatus Urbinas, *il Ducato d'Urbino*; Romandiolæ major pars, in qua Romandiola propria, *la Romagna*; ager Bononienſis *il Bologneſe*; & Ducatus Ferrarienſis, *il Ducato di Ferrara*. Totius autem ditionis præcipua urbs eſt Roma, *Roma*, quæ Italiæ primaria. Subſunt etiam dominio Summi Pontificis Avenio, *Avignon*, & Comitatus Vindaſcinus in Gallia, uti Beneventum in regno Neapolitano cum ejus territorio aliàs peramplo, ut liquet ex diplomate Clementis VI. Pontificis Maximi anno 1350. ſed nunc ab Hiſpanis valdè reſtricto. Et ſub Clemente VIII. Pontifice Maximo Ducatus Ferrarienſis rediit ad ditionem Eccleſiæ anno 1598. uti etiam Ducatus Urbinas, ſub Urbano VIII. Barberino Pontifice Maximo anno 1626. Pendet etiam à Pontifice Maximo extra tamen fines ejus ditionis, & jure feudi tantùm Ducatus Parmenſis, & Placentinus in Longobardia; uti & regnum utriuſque Siciliæ ſive Regna Siciliæ & Neapolitanum, atque etiam Radicoſanum in Hetruria, Principatus Maſſerani in agro Vercellenſi, cum Montealto & aliquot aliis locis inter Pedemontium, & Ducatum montisferrati, & intra ejus ditionem inſerta eſt Reſpublica S. Marini in Ducatu Urbinate, parvi admodum momenti, & ſub ſanctæ ſedis patrocinio. Crevit autem maximè hæc Eccleſiæ ditio ex donatione Pipini Francorum Regis, & liberalitate ejus filii Caroli Magni Francorum etiam Regis & Imperatoris, qui poſt captum Deſiderium Longobardorum Regem, Romæ ab Hadriano Papa exceptus anno 773. confirmavit donationem, quam Rex Pipinus Pater ejus fecerat Stephano Papæ, Exarchatum Ravennæ, & Pentapolim complectentem, addiditque Corſicam, Sardiniam, Siciliam, Territorium Sabinenſe, Ducatum Spoletanum, Tuſcumque Longobardorum, ut Sigonius ait cum plurimis aliis, & Ludovicus Pius Rex Francorum, & Imperator confirmavit anno 817. Paſchali Papæ ea omnia, quæ Carolus Magnus ejus Pater, & Pipinus ejus avus ſanctæ ſedi conceſſerant, & inſuper liberaliter addidit Civitatem Romanam cum Ducatu ſuo, & cuncta caſtella, atque oppida in Tuſciæ partibus & in partibus Campaniæ, Soram, Arces, Aquinum, Theanum, Capuam Patrimonium Beneventanum, & Salernitanum, Patrimonium Calabriæ ſuperioris, & inferioris, & Patrimonium Neapolitanum, prout tabulis publicis conſtare ſcribunt Sigonius, Ciacconius, & Cardinalis Baronius in Annalibus ad annum ſupradictum & alii.

EUROPA, una ex tribus Orbis terræ partibus veteribus cognitis, & olim etiam Celtica perſæpè dicta, minor eſt omnium, ſed tamen præcipua, & longè terrarum celebratiſſima, vel ob ſoli nobilitatem, frequentiamque incolarum, & urbium, vel ob litterarum gloriam, quibus omni ævo reliquis Orbis partibus antecelluit, & armorum virtutem, atque præclara facinora eorum, qui eam hactenus tenuere; nunc etiam nomen retinet antiquum, & *l'Europe* dicitur à Gallis, *l'Europa* ab Hiſpanis & Italis, *the Europe* ab Anglis, *Rumeli* & aliquando etiam *Al Franck* à Turcis, *Trakeba* à Georgis, & *Franckiſtan* ab Aſiaticis omnibus & ejus populi Æuropæi vocantur. Ejus longitudo ſumitur à promontorio ſacro, nunc *el cabo de San Vicente* in Hiſpania, & in ora Oceani Atlantici ad oſtium Caramoyces fluvii, vulgò *l'Oby* in Oceanum Septentrionalem, in parte orientali Moſcoviæ, eſtque 1300. leucarum Francicarum, ſed 900. milliarium Germanicorum, & ejus major latitudo à Tænaro Peloponneſi promontorio meridionali, hodiè *le cape Matapan*, ad Scriſtofiniæ promontorium nunc boreale dictum, *NoortKim* in Norvegiæ parte ſeptentrionaliori, eſt leucarum circiter 850. Francicarum, ſeu 550. mill. Germanicorum.

FERRARIENSIS DUCATUS, *il Ducato di Ferrara*, ſeu *il Ferrareſe* incolis, *le Ferrarois* Gallis, pars ampla Romandiolæ versùs oſtia fluvii Padi, olim ſub dominio proprii Ducis, è gente Eſtenſi ab anno 1336. cui ſuberant etiam Ducatus Mutinenſis, & Rheginus; dividitur in duas partes, nempè in Ferrarienſem Ducatum proprium, & in Peninſulam Rhodiginam, ex quibus Peninſula illa Rhodigina occupata fuit à Venetis, anno 1500. circiter, & ab eo tempore ipſis ſubeſt; Ducatus vero Ferrarienſis propriè dictus poſt obitum Alphonſi II. factus eſt Eccleſiaſticæ ditionis pars anno 1598. à *Clemente* VIII. nuncque etiam Summo Pontifici ſubeſt. Terminatur à Septentrione Peninſula Rhodigina, ab occidente Mantuano Ducatu, à meridie Bononienſi agro, & Romandiola propria, ab oriente verò mari Adriatico rigatur: ejus partes ſunt Peninſula Ariani, *il Poleſine d'Ariano*, Peninſula Ferrarienſis, *il Poleſino di Ferrara*, Peninſula S. Georgii, *il Poleſine di S. Giorgio*, Vallis Comaclana, *le Valli di Comachio*, Vallis Mararæ, *le Valli di Marara*, & Vallis Maremortæ, *la Valle di Maremorta*, ejus autem urbes ſunt Ferraria provinciæ caput, & Comaclum; hinc Ferrarienſes populi, *li Ferrareſi* Italis, *les Ferrarois* Gallis.

FLANDRIA, *t'Vlaenderen* incolis Belgii, *la Flandre* Gallis, *Flandern* Germanis, *The Flanders* Anglis, *Flandes* Hiſpanis, & *la Fiandra* Italis: provincia Belgii maxima, & cultiſſima, Comitatus titulo inſignita, mirèque fertilis, & rigua, ubi olim erant Morini, Gentrones, Nencii ex parte, Grudii, Corduni, & Pleumoſii populi Galliæ Belgicæ. Primum parvis admodum limitibus erat incluſa, & tempore Caroli Magni, atque Ludovici Pii Regum Franciæ, & Imperatorum complectebatur ſolùm eam ditionem, in qua nunc ſunt Brugæ urbs celebris, et oppida Clauſulæ, Damum, Ardemburgum, Midelburgum, et Iſendicum, qua hæc provincia Zelandicis inſulis proxima, Oceano Germanico, oſtioque Scaldis occidentali adiacet, teſte Godefrido Henſchenio, ſed poſteà multùm extenſa fuit, cum ejus pars eſſet comitatus Arteſiæ, et tunc temporis Flandriæ urbs primaria erat Arrebatum, donec anno 1191. Arteſia ab ea revulſa fuit, ſicque tunc iiſdem limitibus incluſa fuit, quibus etiamnum terminatur, nempè à ſeptentrione Oceano German. ſive mari occidentali, ut vocant, et Zelandia, ab occaſu Arteſia provincia, et munita parte Picardiæ, à meridie Hannonia, et ab ortu Brabantia. Ejuſque præcipua urbs eſt Gandavum, et ejus longitudo major ab Antuerpia, et Scaldi fluvio ad Gravelinam, et oſtia Agnionis, eſt 33. leucarum ab oriente in occidentem; ejus verò latitudo à Duoco ad Breſckinam pagum Uliſſingæ oppoſitum in ora Oceani, et ſic à meridie ad ſeptentrionem eſt 24. leucarum; hinc dicti Flandri populi *Vlaenders* ſibi, *les Flamands* Gallis, *los Flamenges* ab Hiſpanis, et *li Fiamenghi* Italis.

FLANDRIA ab antiquo dividebatur in tres partes, nempè in Flandriam veram, ſeu Comitatum Flandriæ, in Flandriam Imperialem, et in Flandriam proprietariam; ex his.

FLANDRIA VERA, ſive Comitatus Flandriæ, *le Comté de Flandre*, pars multò maxima totius provinciæ, versùs ſeptentrionem, occaſum, et meridiem, inter Oceanum, Arteſiam, et Hannoniam extenſa, quæ Franciæ Regibus fidelitatis jusjurandum dabat, et hæc etiam dividebatur in Flandriam Teutonicam, quam abſolutè Flandriam dicimus, et in Flandriam Gallicam.

FLANDRIA STRICTE SUMPTA, ſive Flandria Teutonica, *la Flandre*, pars erat major, et præcipua Flandriæ veræ, et totius provinciæ, versùs ſeptentrionem, et in longum protenſa à confinio Arteſiæ, uſque ad æſtuarium Scaldis, et à Flandria Gallica ſeparatur mediante Liza fluvio, et ſub ea cenſebantur tres Tetrarchiæ Flandriæ, nempè Brugenſis, Iprenſis, et Terræ Francæ, cum parte Gandavenſis Tetrarchiæ, ſive tractus ubi agri Aldenardenſis, Audemburgi, et Cortraci. Ejus verò præcipua urbs erat Gandavum, quæ totius provinciæ facilè primaria eſt, aliæ urbes ſunt Brugæ, Ipræ, Dunquerca, Oſtenda, & Aldenarda.

FLANDRIA FRANCICA, *la Flandre Françoiſe*, pars eſt media totius Flandriæ, inter Arteſiam, Hannoniam, Oceanum, et Flandriam Hiſpanam protenſa, in qua ſunt Flandria Gallica tota, ſive Gallo-Flandria, et media pars Flandriæ ſtrictè ſumptæ ad occaſum, ubi tractus ſive Tetrarchiæ Iprenſis, atque Terræ Francæ, ejus præcipuæ urbes ſunt Inſulæ, quæ facilè primaria illius partis Tornacum, Duacum, Ipræ, Dunquerqua, et Vinociberga, et hæc pars Flandriæ remanſit Francici juris pace ad Pyrænеos Sancita, uti etiam poſteà ad Aquiſgranum, & ad Noviomagum facta.

FLANDRIA HISPANA, *la Flandre Eſpagnole*, pars media Flandriæ ad ortum extenſa inter Oceanum, Flandriam Francicam, Brabantiam, & Flandriam Hollandicam, ſic dicitur, quod etiamnum ſubſit dominio Regis Hiſpaniæ, et in ea ſunt Tetrarchia Gandavenſis ferè tota, uti et major pars Tetrarchiæ ſive tractus Brugenſis hujus partis præcipuæ urbes ſunt Gandavum provinciæ caput, Brugæ, Aloſtum, Teneramunda, Aldenarda, Oſtenda, et Novoportus.

FLANDRIA HOLLANDICA, quæ & Belgarum unitarum, *la Flandre Hollandoiſe*, pars eſt minor Flandriæ versùs ſeptentrionem extenſa, è regione Zelandiæ, in qua ſunt quatuor officia, quæ anteà ſub Tetrarchia Gandavenſi cenſebantur, & pars minor Tetrarchiæ Brugenſis, uti Caſſanda inſula, Clauſulæ, Ardeburgum, & Iſendicum, cum eorum territoriis parvis admodum, & ferè intra paludes, & ejus urbes ſunt Hulſtum, Axella, & Clauſulæ, ſic vocatur, quod à Belgiis unitis in eorum poteſtatem redacta, ipſis poſteà conceſſa fuit pace ad Monaſterium Weſtphalorum ſancita.

FLORENTIA, urbs Thuſciæ primaria in Italia Ptolemæo, & Antonino, priùs Fluentia dicta Plinio, & à Syllæ militibus anno ab urbe condita 645. ædificata, colonia deinde à Triumviris Cæſare Auguſto, Marco Antonio, & Marco Lepido deducta, poſteà à Totila exciſa, & à Carolo Magno reſtaurata, atque ex Feſulanis ruinis aucta, nunc vulgò *Fiorenza* Italis, & *Firenze*, ut ipſi Florentini ſcribunt, Gallis, & Anglis, *Florence*, Hiſpanis *Florencia*, Germanis *Florens*, urbs eſt præcipua Hetruriæ, quæ magno Duci paret, ampla, & Italiæ elegantia, collibus cincta ab oriente & ſeptentrione, ſed qua occidens eſt pulchram habet planitiem, ejus circuitus eſt 7. mill. & ſupra ſeptuaginta millia animarum continet, ſilice quadrato ſtrata, latis ornata platæis, ædificiiſque ſuperba, & quatuor pontibus pulcherrimis ad Arnum fluvium, ita ut dicatur ab Italis Florentia pulchra à Martino V. Pontifice Maximo Archiepiſcopalis effecta anno 1420. & Arno fluvio bifariam diviſa; fuit alias libera, & Reipublicæ caput, ſub qua maxima pars Hetruriæ, agri nempè Florentinus, & Piſanus, ſed tandem Medicæis urbis, & totius ditionis dominium ceſſit, auctoritate Caroli V. Imperatoris, qui anno 1530. Alexandrum Medicæum generum ſuum primum Florenciæ Ducem creavit, ſicque nunc ſubeſt Magno Duci Hetruriæ, qui in ea perſæpe commoratur in palatio ſuperbiſſimo, duplici arce munita eſt, & Accademia nota. In eam celebratum fuit Concilium OEcumenicum ſive Univerſale, anno 1439. ab Eugenio IV. Papa in quo Græci Latinis circa fidem conſenſerunt, præſente Joanne Paleologo Imperatore Conſtantinopolitano; populi Florentini Tacito, nunc vulgò *li Fiorentini* dicti Italis, & *les Florentins* Gallis, *los Florentinos* Hiſpanis. Florentia patria fuit Leonis X. Clementis VII. Leonis XI. & Urbani VIII. Summorum Pontificum, & in ea obiere Summi Pontifices Victus II. anno 1057. & Stephanus X. anno 1058. & ex ea oriundus fuit etiam Clemens VIII.

FLUVIUS S. LAURENTII, *le fleuve de Saint Laurent*, fluvius maximus Americæ ſeptentrionalis, qui aliter dicitur Canadæ fluvius à regione adjacente, extenditur per novam Franciam, oriturque versùs lacum Huronum, & confinia Floridæ regionis, deinde per lacus Ericum, & Ontarium ſive Frontenaci fluens, hinc in ortum æſtivum tendit, ſicque novam Franciam bifariam ſecans per lacus S. Franciſci, & S. Ludovici labitur, poſteà auctus versùs Arctos fluviis Francorum, Pratorum, & Montium, uti Trifluvio, & æſtuarium efficiens, Quibecum urbem primariam regionis rigat, receptoque Sanguenæo, & aliis, centum circiter leucis infra, latiſſimo æſtuario in ſinum S. Laurentii ſe exonerat propè Antiſcoſtam Inſulam, ſicque ejus curſus eſt 800. leucarum ad minus; & de eo pluribus ſcripſit Abbas Galinæus qui illas oras exactè luſtravit à paucis annis; & notandum quod in hoc fluvio ſunt aliquot ſaltus ſeu Cataractæ à quibus ejus Navigatio ſupra Montis Regalis inſulam lintribus omninò impoſſibilis efficitur, naves verò Europeæ Quebecum uſque perveniunt, ſed navigia bellica ad Taduſſacum ſiſtunt perſæpe.

FRANCI populi fuere Germaniæ Procopio, Ammiano, Eutropio, Vopiſco, & aliis; omnium quot Germania tulit nobiliſſimi, longè latèque in exteras regiones trans Rhenum, et Danubium extenſi, ſub ipſis comprehendebantur Angrivarii, Anſivarii, Bructeri, Chamavi, Chaſſuarii ſive Attuarii, Chatti ſeu Catti, Chauci, Cheruſci, Dulgibini, Salii, Sicambri, ideſt Tencteri; et Uſipetes ſeu Uſipii, et Friſii atque Tubantes populi Germaniæ, teſte Philippo Cluverio libro 3. cap. 20. qui omnes cum continua cum Romanis bella geſſiſſent, nunc victores, nunc victi, veritique ne toti in Romanorum ſervitutem venirent, facta conſpiratione, in unum fœdus, et belli ſocietatem pro inſita gentis libertate convenerunt, novumque ſibi conſtituere nomen, quo in poſterum dicti ſunt Franci, haud dubiè à libertatis ſigno (quod *Franken* liberum gentis lingua hominem ſonat) qui ſub hoc nomine acerrima bella adverſus Romanos geſſere, et primum innoteſcere cæperunt Valeriano, et Galieno Imperatore, circa annum Chriſti 223. ideò nec eorum ſit mentio apud Tacitum, Plinium, Strabonem, et Ptolemæum: ſed ex his, quos diximus populis conſlatam eſſe hanc belli ſocietatem, evincunt priſci authores, nam Sicambros Claudianus, et Sidonius Apollinaris, aliique Francos toties compellant, Bructeros Sulpitius, Alexander Nazarius, et Eumenius in Panegyricis, Chaucos, et Cheruſcos, Claudianus, Chamavos Auſonius, Cottos Sulpitius, Alexander, Attuarios Marcellinus, Friſios Panegyricus Conſtantino magno dictus, Salios Marcellinus denuò, et Zoſimus aliique Scriptores inter Scriptores numerant.

Hinc ipſorum regio dicta fuit Francia versùs tempus Conſtantini magni, Imperio Romano jam cadente, et ejus fidem faciunt cum tabula itineraria circa annum 430. conſcripta, cujus meminit Cluverius, in qua ad Rheni ripam leguntur hi populi Chauci, Ampſivarii, Cheruſcii, Chamavi, qui et Franci, et ſequitur in eadem ripa magnis literis ſcriptum.

FRANCIA, tum numus aureus Conſtantini magni, cum hac inſcriptione, Gaudium Romanorum, et infra Francia, atque etiam vetus inſcriptio à Ruperto detecta, quæ Divitenſe munimentum ex adverſa Coloniæ Agrippinæ ripa à Conſtantino magno in terra Francorum ſtructum exhibet, ubi verò hæc Francia requirenda ſit, docent nos res geſtæ ejuſdem Conſtantini magni, et pons ab eo Cæſare apud Ubios Rheno inſtratus, per quem exercitus traductus in Francos, quorum ſedes erant inter Rhenum fluvium ad occaſum, Viſurgium, et Albim ad ortum, Oceanum Germanicum ad ſeptentrionem, et ad meridiem Loganum fluvium verſus Almeannos, quibus fuere contermini, ut pluribus ſcribit Cluverius, cum Marquardo Frehero, qua propter Sidonius Apollinaris Franciæ regionis flumina perſcribens Vahalim, Vidrum, Viſurgim, atque Albim introducit, ac Vahaliam quidem, quod ea tempeſtate Franci Salii Rhenum tranſgreſſi illas Bataviæ, Belgicæque oras invaſerint, ſicque nihil certiùs fuiſſe Germaniæ inferioris populos, in ea potiſſimum regione quæ Weſtphaliæ nomen obtinet, atque ii Franci rurſum duplices, alii abſoluta voce Tranſrhenani, alii cum additamento vocis ſalii, iidemque Tranſrhenanis, quibus ſaliorum nomen adhæſit inditum quod Salæ ſeu Iſalæ fluminis in Weſtphalia orti incolæ fuerint, qui deinde diviſi etiam fuere in Ciſrhenanos, et Tranſrhenano, et hæc igitur antiqua, et vera Francia, hæc Francorum gens omnium totius Germaniæ nationum florentiſſima, quæ cum diu, multùmque, ac variis modis Galliam depopulata eſſet, tandem maxima ſui parte in ea conſedit, unde ea primum Galliæ pars Francia dicta, quæ hodie vulgò vocatur, *la France*, versùs ſequanam, mox verò aliis Galliæ gentibus tam priſcis indigenis, quàm nuper ingreſſis Burgundioribus, ac Gothis debellatis, tota illa pars Europæ omnium nobiliſſima in idem Franciæ nomen tranſivit, et de his pluribus Philippus Cluverius in Germania àntiqua.

FRANCIA, omnis hinc olim quadripartito traditur, prima Francia Tranſrhenana, eaque antiquiſſima inter Rhenum, Viſurgim, et Albim fluvios, de qua ſupra. Secunda Francia Gallica minor, complexam totam ferè Germaniam ſecundam, maximamque utriuſque Galliæ Belgicæ partem, quæ primis Francorum regum armis ſuperato Rheni limite, parta Regni ſedes, ex quo Regni Francici ſedes Diſpargo Cameracum provecta eſt. Tertia Francia Gallica major, poſtquam feliciore armorum ſucceſſu, interior quoque Gallia à Clodoveo Rege adiecta, Regnique ſedes à Francis Pariſiis collocata fuit, cæptumque regnum Francicum in Neuſtriam, et Auſtraſiam, in occiduam videlicet, et orientalem Franciam dividi. Quarta Francia nova, ſeu orientalis Germania quæ novo armorum, et fortunæ curſu, debellatis Alemannis, acceſſit ad Auſtraſiæ regnum, in eaque Franconia, quæ ab his victoribus Francis nomen retinet, tantùm abeſt, ut Franconia prima Francorum ſedes fingi poſſit, et de his, uti et de Francis populis, pluribus et doctiſſimè diſſeruit Celſiſſimus Princeps Ferdinandus Furſtembergius Epiſcopus Paderbornenſis et Monaſterienſis, de re literaria optimè meritus, in ſuis monumentis Paderbornenſibus ex hiſtoria Romana, Francica, et Saxonica erutis.

FRANCIA, olim Gallia, vulgò *la France* incolis, *the France* Anglis, *la Francia* Hiſpanis, et Italis, *la Franza* Siculis, *Francam* Luſitanis, *Franckreich* Germanis, *Urancryck* Belgis, *Francia*, et *Francuskaziemia*

Po-

Polonis, *Frankiſtan* Aſiaticis dicta, cujus incolæ Franci, Regnum eſt Europæ potentiſſimnm ſub propriis regibus ab anno 425. & ita celebre, etiam tempore Regum primę ſtirpis, ut cum S. Gregorius Magnus Pontifex Maximus ſcripſit ad Childebertum Francorum Regem his uſus eſt verbis; *Quanto caterec homines regia dignitas antecellit, tanto caterarum gentium regna regni veſtri profectò culmen excellit &c.* ut videre eſt lib. 5. ejus operum; & ſub hac prima ſtirpe complectebatur Francia etiam magnam partem Germaniæ, tuncque in ipſa erant Regna Pariſienſie, Sveſſionenſe, Aurelanenſe, & Metenſe, ſive Auſtraſiæ, itemque Regna Burgundiæ, Aquitaniæ, & Britanniæ minoris, quæ omnia poſteà in unum coaluerunt; & ſub ſecunda ſtirpe Regum Francieum Imperium continebat Germaniam totam eum Belgio, Helvetia, Pannonia tota, Moeſia ſuperiori, maxima parte Italiæ, ubi Regnum Longobardorum, & parte Hiſpaniæ Tarraconenſis; ſed lapſu temporis hæ regiones à Francia receſſerunt.

FRANCIA, extenditnr in longum, ad 260. leucas Francicas ab extrema Armorica ad occaſum, uſque ad oſtium fluvii ad ortum; Ejus verò latitudo eſt 230. leucarum ſimilium à ſeptentrione in meridiem, nempè ad ora oceani Germanici propè Dunquercam, uſque ad montes Pyrenæos in ipſo limite Hiſpaniæ, & Cataloniæ Principatus, & hujus regni termini ſunt ab occidente Oceanus Aquiranicus & ſinus magnus Franeicus, à meridie montes Pyrenæi, quibus ab Hiſpania ſeparatur per 80. leucas, & mare mediterraneum; à ſeptentrione mare Britannieum, fretum Gallicum, minuta pars Oceani Germanici, & Belgium Hiſpanum; ab oriente verò Germania, Helvetia, & Italia, à qua Alpibus dividitur; ſicque complectitur in ſe maximam partem Galliæ antiquæ, nempè Galliam Aquitanicam totam, uti omnem Galliam celticam, exceptis Helvetiis, Galliam Narbonenſem, excepta Sabaudia tantùm, & maximam partem Galliæ Belgicæ.

FRANCIA, dividitur etiam à quibuſdam in duodecim parlamenta, nempè Pariſienſe ſub quo media ferè Regni pars ſcilicet provinciæ Inſulæ Franciæ, Picardiæ, Arteſiæ, Briæ, Barrenſis Ducatus, Belſiæ, Sicaloniæ, Perticenſis, Aurelianenſis, Cenomanenſis, Bleſenſis, Turoniæ, Andegavenſis, Pictavenſis, Santoniæ, Engolimenſis, Marchiæ, Biturieenſis, Niverenſis, Borbonenſis, Alveroiæ, Lugdunenſis, Foriſienſis, & Bellojovienſis. Toloſanum, ſub quo Occirania: Gratianopolitanum, ſub quo Delphinatus: Divionenſe, ſub quo Burgundia cum annexis: Burdegalenſe, ſub quo Aquitania: Rothomagenſe, ſub quo Normannia: Aquenſe, ſub quo Proviucia: Britannicum, ſub quo Britannia: Palenſe, ſub quo Benearnia, & Navarra inferior: Metenſe, ſub quo tres Epiſeopatus Metenſis, Tullenſis, & Virdunenſis cum Lotharingia: Veſontinum, ſub quo Comitatus Burgundiæ: & Tornacenſe recens erectum, ſub quo Flandria Franeiea, & Hannonia Francica. Sed alia ineſt diviſio Regni Franciæ in viginti tres partes magnas, quas Generalitates vocant, *les Generalitez* vulgò, ſub quibus tractus, ſeu regiunculæ, quas Electiones nuncupant, *les Elections*, in quibus tamen non comprehenduntur provinciæ, quæ à quadraginta annis Coronæ Franciæ adjunctæ ſunt.

Franciæ Regni Provinciæ, & Partes:

Aginnenſis provincia, *l'Agenois*
Albigenſis provincia, *l'Albigeois*
Alnienſis tractus, *le payc d'Aunis*
Alſatia, *l'Alſace*
Alvernia, *l'Auvergne*
Andegavenſis Ducatus, *l'Anjois*
Armeniacenſis Comitatus, *l'Armagnac*
Arteſia, *l'Artois*
Aurelianenſis Ducatus, *l'Orleanois*
Auſtrebantium, *l'Oſtervant*
Barrenſis Ducatus, *le Barrois*
Baſſiniacus Ager, *le Baſſigny*
Biviovienſis provincia, *le Bavielois*
Bellovacenſis tractus, *le Beavvais*
Belſia, *la Beauſſe*
Beugeſia, *le Beugey*
Beneharnia, *le Bearn*
Bigerrenſis Comitatus, *le Bigerre*
Bituricenſis Ducatus, *le Berry*
Bleſenſis Ager, *le B'aiſoic*
Bolonienſis Comitatus, *le Boulenois*
Borbonenſis provincia, *le Bourbonois*.
Breſſia, *la Breſſe*
Bria, *la Brie*
Britannia minor, *le Bretagne*
Burgundiæ Comitatus, *le Comtè, de Burgogne*
Burgundiæ Ducatus, *la Bourgogne*
Cadurcenſis provincia, *le Quercy*
Caletenſis tractus, *le pays de Caux*
Cameracenſis ager, *le Cambreſis*
Campania, *la Champagne*
Cenomanenſis provincia, *le Maine*
Condomenſis tractus, *le Condemois*
Conſorani, *le Conſeranc*
Convenenſis Comitatus, *le Comtè de Cominges*
Delphinatus, *le Dauphinè*
Engoliſmenſis provincia, *l'Angoumois*
Flandria Francica, *la Flandre Francoiſe*
Foriſium ſeu Forenſis provincia, *le Forez*
Fuxenſis Comitatus, *le Comtè de Foix*
Gabalenſis tractus, *le Givaudan*
Guienna, *la Guienne*
Hannonia Francica, *le Haynaut Francois*
Inſula Franciæ, *l'Icle de France*
Laudunenſis ager, *le Laonnois*
Lemovicenſis provincia, *le Limoſin*
Lotharingia, *la Loraine*
Lugdunenſis provincia, *le Lyonnois*
Marchia, *la Marche*
Metenſis tractus, *le pais Meſſuè*
Navarra inferior, *la baſſe Navarre*
Nivernenſis provincia, *le Nivernois*
Normannia, *le Nomandie*
Occitania inferior, *le bac Languedoc*
Occitania ſuperior, *le haut Languedoc*
Perticenſis provincia, *le Perche*
Petrocoricenſis provincia, *le Perigort*
Picardia, *la Picardie*
Pictavenſis provincia, *le Poictou*
Provincia, *la Provence*
Ruſcinonenſis Comitatus, *le Rouſſillon*
Rutenenſis provineia, *le Rovergue*
Santonia, *la Saintonge*
Senonenſis ager, *le Senenois*
Sicalonia, *la Sologne*
Sveſſionenſis ager, *le Soiſſenois*
Suntgovia, *le Suntgau*
Turonia, *la Touraine*
Vaſatenſis ager, *le Bazadois*
Vaſcitania, *les Baſquec*
Vaſconia, *la Gaſcogne*
Vaſtinium, *le Gaſtinois*
Velauniorum tractus, *le Velay*
Veromanduenſis ager, *le Vermandois*
Vexinum, *le Vexin*
Vindocinenſis ager, *le Vendoſmois*
Vivarienſis provineia, *le Vivarais*
Virdunenſis ager, *le Verdunois*

FRISIA, *Urieslandt* Belgiis, *Frieſcland* Germanis; *la Friſe* Gallis, & *la Friſia* Italis; Regio eſt triplex, nempè Friſia propriè dicta, provincia Belgii fœderati; Friſia orientalis provincia Germaniæ, Principatus titulo inſignis; & Friſia Occidentalis, quæ propriè pars eſt ſeptentrionalis Comitatus Hollandiæ in Belgio fæderato; in his rribus partibus erant olim Friſii populi Germaniæ & additur etiam aliquando quarta, nempè Friſia ſeptentrionalis, ſive Cimbriea.

FRISIA, quæ & Friſia propria dicta, *Urieslandt* incolis, *Frieslandt* Germanis, *la Friſe* Gallis, provincia Belgii uniti, aliàs major extirit, quàm hodie, exteudebarur enim à ſinu Auſtrino ad occaſum ad Dullartium ſinum ad ortum, runcque diviſa erat à Lavica fluvio, *Lavvers*, in duas partes, nempè in Friſia cis Lavicanam quæ ad ortum, ubi nune Groningenſe dominium, et in Friſiam Trans-Lavicanam, quæ ad occaſum, ubi nunc Friſia et provinciæ caput erat Groninga, ſed ex quo Groninga cum ſuo dominio, & Omlandia ab ea revulſa eſt, multò minor eſt, & terminatur à ſeptentrione, et occaſu Oceano Germanico, ab ortu Groningenſi dominio, & à meridie ſinu Auſtrino; & Tranſiſalania provincia, ubi anteà Friſia Trans-Lavicana, & olim Friſii majores ea parte, eſtque provincia Belgii fœderati in tres partes nunc diviſa, nempè in O-

ſtergoam ſeu tractum ad ortum, *Ooſtergoe*, ubi 12. Juriſdictiones: in Weſtergoam ſive tractum ad Occaſum ubi 10. Juriſdictiones; & tractum ſylveſtrem, ſive ſeptem ſylvas dictum, *Seven-Welden*, ubi 8. agri, & totius provinciæ caput eſt Leovardia *Leeuvarden*, unitaque fuit Friſia aliis Belgii provinciis anno 1528. ſed anno 1580. ejectis Hiſpanis fœdus init cum aliis Belgii uniti provinciis, cujus pars etiam exiſtit; & notandum eſt, quod hæc provincia malè in omnibus ferè tabulis Geographicis dicitur Friſia occidentalis, cum ab ea differat, & ſinu Auſtrino ab ea ſeparatur; hinc Friſii populi dicti *Uricslanders* ſibi, *les Friſons* Gallis, *li Frigioni* Italis.

Germania Provincia & partes:

Advocatorum tractus, *Voigtland*
Aichſtenſis ditio, *Biſthumb Aichſtet*
Algovia, *Algovv*
Alſatia, *Elſaſſ*, ſub dominio Francorum
Anhaltinus Principatus, *Furſtenthumb Anhalt*
Auſtria, *Oeſterreich*
Bambergenſis Epiſcopatus, *Biſthumb Bamberg*
Bavaria, *Bayern*
Bremenſis Ducatus, *Hertzogthumb Bremen*
Briſigavia, *Briſgavv*
Brunſvicenſis Ducatus, *Hertzogthumb Braunſchweig*
Bucovia tractus, *Buchavv*
Burgovia, *Burgavv*
Carinthia, *Carnten*
Carniola, K*ɿain*
Caſſubia, *Caſſuben*
Cliviæ Ducatus, *Hertzogthumb Cleef*
Colonienſis Electoratus, *Churfurſtenthumb Coln*
Chreichgovia tractus, *Chreichgavv*
Eichsfeldia, *Eichsfeldt*
Eiffalia tractus, *Eiffel*
Elſgovia, *Elsgavv*
Ferdenſis Principatus, *Furſtenthum Ferden*
Franconia, F*ranc*K*en*
Friſia Orientalis, *Ooſt Frieſen*
Geravia, *Geravver*
Halberſtadienſis Principatus, *Furſtenthumb Halberſtad*
Haſſia inferior, *Nider Heſſen*
Haſſia ſuperior, *Ober Heſſen*
Hannebergenſis Comitatus, *Graffſchaſt Henneberg*
Hoyenſis Comitatus, *Graffſchaſt Neyn*
Holſatia, *Holſtein*
Hunnorum tractus, *Hundſruck*
Juliacenſis Ducatus, *Hertzogthumb* L*auvvemburg*
Leodienſis Epiſcopatus, *Biſthumb* L*uic*K
Luneburgenſis Ducatus, *Hertzgthumb Lanngnburg*
Luſatia, *Lauſſnitz*
Magdeburgenſis Ducatus, *Hergtohumb Meydburg*
Marchiæ Comitatus, *Graffchaft* M*arc*K
Marchia media Brandeburgica, M*ittel Marck*
Marchia nova Brandeburgica, *Nevv Marc*K
Marchia Vetus Brandeburgica, *Alte* M*arc*K
Marchia UcKerana, U*cker Marc*K
Megalopolitanus Ducatus, *Hertzogthumb Meckelenburg*
Mindenſis Principatus, *Furſtenthumb Minden*.
Miſnia, *Meiſſen*
Moguntinus Electoratus, *Churfurſtenthumb Mayntz*
Monaſterienſis Epiſcopatus, *Biſthumb Munſter*
Montenſis Ducatus, *Hertzogthumb Berg*
Nortgovia, ſive Palatinatus Bavariæ, *Nortogovv* & *Ober Pfaltz*
Oldenburgenſis Comitatus, *Graffchaft Oldenburg*
Ortnavia, *Ortnavv*
Oſitia, *Oſterland*
Oſnabrugenſis Epiſcopatus, *Biſthumb Oſnabruck*
Paderbonenſis Epiſcopatus, *Biſthumb Paderborn*
Palatinatus Rheni, ſive inferior, *Nider Pfaltz*
Pomerania citerior, *Vr Pommern*
Pomerania ulterior, *Hinder Pommern*
Ravensbergenſis Comitatus, *Graffchaft Ravensberg*
Rugia inſula, *Rugen*
Salisburgenſis Archiepiſcopatus, *Erbiſthumb Saltzburg* ſive *Saltzburgerland*
Saxoniæ Ducatus, *Churfurſtenthumb Sachſen*
Sauria, *Saurland*
Stellomontanus tractus; *Sternbergiſche*
Stiria, *Steyer*
Svevia, *Schuvaben*
Sundgovia, *Sundgau* ſub dominio Francorum
Thuringia, *Thuringen*
Tirolis Comitatus, *Graffchaft Tirol*
Trevirenſis Electoratus, *Churfurſtenthumb Trier*
Vaſgovia, *vvaſgovv*
Vveſtphalia, *Vveſtphalen*.
Vveſtervaldia, *Vveſtervvald*
Vvetteravia, *Vvetteravv*

GOTHIA, *Gutlandt* incolis & Danis, *Gota* Svecis, *das Getlandt* Germanis, *la Gotie* Gallis, & *la Gotia* Hiſpanis, atque Italis, pars meridionalis Regni Sveciæ, inter Sveciam propriam, Norvegiam, & mare Balticum ſive orientale, ubi olim Gutæ populi, ut exiſtimat Cluverius; dividitur in tres partes, in Occidentalem Gothiam *Vveſt-Gota*, quæ ad occaſum versùs Norvegiam extenditur; in orientalem Gothiam *Oſt-Gota*, quæ ad ortum versùs mare Balticum, & Sveciam propriam protenſa, & in meridionalem Gothiam, *Sed-Gota*, quæ etiam Scania latè ſumpta dicitur, & ad meridiem excurrit versùs Germaniam, & Daniam, à qua tantùm freto Oreſunda ſeparatur; Gothiæ occidentalis provinciæ ſunt Vveſtrogothia, *Vveſt-Gota*, *Dalia*, *Daal*, & Vèrmelandia *Vvermpland*. Gothiæ orientalis provinciæ ſunt Oſtrogothia, *Oſt-Gota*, Smalandia, *Smaland*, Olandia inſula, *Oelandt*, & Gotlandia inſula, *Gutland* in mari Baltico; Gothiæ autem meridionalis provinciæ ſunt Scania Sk*one*, Hallandia, *Halland*, & Blekingia, *Bleking*; & hæ tres ultimæ provinciæ priùs erant Danici juris, nunc ſubſunt dominio Regis Sveciæ, ab anno 1658. pace ad Roſchildam ſancita; Gothiæ verò urbes præcipuæ ſunt Calmaria, Gotheburgum, hinc Gothi populi *The Gudſke* dicti ſibi.

GRÆCIA, Regio Europæ perampla, & notiſſima, quæ Hellas Plinio, cum latè ſumebatur, continebat Græciam propriam, & Regnum Macedonicum, ſub quo etiam Epirus, Thracia, & Theſſalia, ſicque ejus termini erant ab Oriente Propontis, & mare Ægæum, à meridie mare Creticum, ab occidente mare Jonium, & pars Adriatici, à ſeptentrione Illiricum, Moeſia, & Pontus Euxinus iiſdem nunc definitur limitibus, ſub dominio Imperatoris Turcarum, cui tota ſubeſt à duobus ſæculis, cum antea Principes haberet proprios, hodie dicitur *la Grecia* Italis, & Hiſpanis, *la Grece* Gallis, *das Griechenland* Germanis, *the Greece* Anglis, & *Romili* Turcis, teſte Leunclavio, cum aliis; amplectitur Thraciam, nunc *la Romanie*, Macedoniam *la Macedonie*, Livadiam olim Achajam, *la Livadie*, Moream olim Peloponneſum, *la Moree* & inſulas maris Ægæi pro maxima parte, & ad occaſum. Totius verò regionis caput eſt Conſtantinopolis, quæ regia ſedes Turcarum exiſtit; de aliis ejus urbibus, Vide infra.

GRÆCIA PROPRIA, ſive vera, & ſtrictè ſumpta Regio Europæ, pars erat maxima, meridionaliſque Græciæ latè ſumptæ, cujus termini ad ortum mare Ægæum, ad meridiem Creticum, ad occaſum Jonium mare, & Theſſalia, Epiruſque ad ſeptentrionem, ejus partes erant tres, nempè Achaja, ſive Hellas, Peloponneſus, & inſulę maris Ægæi pro majori parte, & quæ versùs occaſum extenſæ erant. Provinciæ Achajæ fuere Ætolia, Attica, Bœotia, Doris, Locri, Megari, & Phocis. Provinciæ Peloponneſi fuere Achaja propria, Arcadia, Argia, Corinthia, Elis, Laconia, Meſſenia, & Sicyonia. Inſulæ Græciæ ſunt Cephalenia, Corcyrus, Creta, Cyclades, Celos, Eubæa, Zacynthus, & aliæ minores, & hæc de Græcia antiqua.

GRÆCIA VERA, ſive ſtrictè ſumpta, nunc pars eſt meridionalis Græciæ latè ſumptæ ſeu Romaniæ regionis ſub Turcis, ubi olim Græcia propria; dividiturque in tres partes, nempè in Livadiam, in Moream, & in inſulas maris Ægæi; ex his prima Livadia *la Livadie*, quæ magis ad ſeptentrionalem, ubi olim Achaja, ſive Hellas, ſub qua nunc ſunt quatuor provinciæ, nempe Athenarum Ducatus *le Duchè d' Athenes*, Deſporatus ſive parva Græcia *le Deſpetat*, Livadia propria *la Livadie*, & Stramulia olim Bœtia *la Stramulipa*. Secunda eſt Morea olim Peloponneſus *la Moree*, quæ versùs Meridiem protenditur undique ferè mari circumdata, & tantùm tenui Iſthmo continenti iuncta, in qua ſunt Clarentiæ Ducatus *le Duchè de Clarence*, tractus Bellaviſus *Belvedere*, Saccania, quæ & Romania minor quibuſdam, *Saccania*, & Tzaconia *la Tzaconia*, *ou pais des* Mainotes, & ſub tertia conſentur inſulæ maris Ægæi, nempè Eubœa *Negreponi*, inter

inter alias facilè nobilior, & major, Cyclades, Andros, Melos, Scyros, Naxia, Cythera, Ægina, Cephalonia, Zacynthus, Leucas, & aliæ minores; hujus autem regionis præcipuæ urbes ſunt in Livadia Athenæ; in Morea Nauplia, in inſulis Chalcis.

GRONELANDIA, ſeu Gronia, & Regio Viridis, *Gronelandt* Danis, & Germanis, quamquam *Grenelandt*, pronuntient, *Groen-Land* Anglis & Belgis, *le Groenland* Gallis, & *la Terre-verte* Nautis Gallis, quod idem ubiq; ſonat, pars ampliſſima terræ Arcticæ, ad ſeptentrionem ſupra Islandiam inſulam extenſa, ab Erico Rufo Islando detecta anno 982, primumque habitata, & poſteà à Norvegis & Danis perſæpe luſtrata versùs oram littoralem, unde & Regibus Norvegiæ tributaria fuit, Epiſcopos etiam habuit aliquot per aliquot ſæcula in urbe Garda, ſub Archiepiſcopo Nidroſienſi, ſed poſteà à Norvegis intermiſſa fuit navigatio & anno 1379. nobis poſtremùm de incolis terræ iſtius aliquid conſtitit; ſed ejus pars auſtralis detecta fuit ſub finem ſæculi elapſi, & initio hujus ſæculi, versùs oram tantum, à quibuſdam peritis Nautis Baffinio, & Martino Forbishero Anglis, Geotgio Munchio, Dano et aliis; pauca verò de ea dici poſſunt, cum nulla ſit urbs in illa regione, ſed tantùm aliquot portus, & ſinus à Nautis & piſcatoribus Gallis, Anglis, Danis, & Belgis, frequentati, in ora Islandiæ obverſa, & ab ea 120. mill. Anglis ad minus diſtante in occaſum, uti *Beoren fioerd* ideſt Urſorum ſinus, *Schage-fioerd Erichs-haven* ideſt Ericis portus, ſinus *Kodefſioerd Breida-fioerd & Nyding-fioerd*, & in parte occidentali freto Daviſio obverſa; ſunt Caput Farvelum ſive Vale, Fretum Forbisherii, caput Deſolationis, Brilæ portus *Delfsche haven* Delphorum portus, *Delesche haven*, fluvius Balsdictus, cum aliquot aliis locis, & hæc pars meridionalis Gronelandiæ vocatur ſæpe Gronelandia vetus, & in ejus ora ferè nihil ſit, niſi glacies continua, & quamplurimi montes glaciales, *Isbergen* dicti, ſed tamen à paucis annis Belgæ uniti detexerunt partem Gronelandiæ magis ad Boream extenſam. ubi terra *Landt van Broer Ruys*, ſive tractus à fratre *Ruys* detectus anno 1655. ſub altitudine 74. graduum latitudinis, terra *Baey Landt*, ſive tractus *Baey* per *Gael HamKes* inventa anno 1654. ſub altitudine 75. graduum latitudinis; Terra ſive tractus Edami *het Kandt van Edam* detectus anno 1655. ſub altitudine 76. graduum latitudinis, & tractus ſive Regio Lamberti, *het Landt van Lambert* detecta anno 1670. ſub altitudine graduum 78. latitudinis; hinc Gronelandii populi *les Groenlandois* Gallis, *Gloenlander* Anglis.

GUELDRIA, & Geldria etiam aliquando, *Gelder*, & *Gelderlandt* incolis, *la Gueldre*, ſive *le Duchè de Gueldre* Gallis, *la Gueldria* Italis & Hiſpanis, una ex provinciis Belgii, Ducatus titulo inſignita, cujus termini ſunt à ſeptentrione Tranſiſalania provincia, & mare Auſtrinum; ab occidente Ultrajectinum dominium, & Hollandia; à meridie Brabantia, et Ducatus Juliacenſis; ab oriente verò Cliviæ Ducatus & ditio Monaſterienſis Epiſcopi. Olim multo minor fuit ſed ei perpetuò unitus fuit Comitatus Zutphanienſis anno 1079. qui antea ſubierat proprio Comiti, & anno 1270. ei etiam unita fuit Noviomagum cum ſua Tetrarchia ſive Betuvia, quæ antea pars erat Hollandiæ, ſicque hodie dividitur in quatuor partes ſive Tetrarchias, nempè in Tetrarchiam Ruremondanam ſeu Gueldriam ſuperiorem, *le quartier de Ruremonde* ſive *le haut quartier de Gueldres* ad meridiem, quæ etiam num ſubeſt Hiſpanis; & in Tetrarchiam Noviomagenſem ſeu Betuviam; *la Betuve, ou le quartier de Nimegue*; Tetrarchiam Arenacenſem, ſeu Veluviam *la Veluve, ou le quartier de Arnheim*; et Tertarchiam Zutphanienſem, *le quartier de Zutphen* quæ tres poſteriores magis ad ſeptentrionem protenſæ ſubſunt dominio provinciarum unitarum Belgii, & inter ipſas primarium locum obtinent ſub nomine Ducatus Gueldriæ, cujus caput, & præcipua urbs eſt Noviomagum, uti & totius provinciæ, quæ aliàs Duces habuit proprios, quibus deficientibus anno 1543. in Carolo ab *Egmont*, Belgio unita fuit à Carolo V. Imperatore, ſicque Hiſpanis paruit uſque ad finem ſæculi elapſi, quo à Belgis unitis occupata ipſis poſteà remanſit; hinc Gueldrenſis nomen gentis, *Geldrische* ſibi, *Gueldrois* Gallis; et notandum quod in plurimis tabulis recentibus malè ſeparatur Tetrarchia Zutphanienſis à Gueldria provincia, cujus pars exiſtit à ſex ſæculis, & ſub ipſa ſemper cenſetur ab indigenis & aliis.

HADRIATICUM MARE, quod et Adriaticum, et Superum Plinio, Adriaticum Straboni, Tacito, et Melæ Hadriaticus ſinus Plinio, Hadrianum Lucano, Hadria quoque Poetis, et Adria, mare inter Italiam, et Illiricum extenſum ab occaſu in ortum, æſtivum, nunc ſinus Venetus, vulgò *il Golfo di Venetia* Italis, et etiam aliquando *Mare Adriatico*, Gallis verò *le Golfe de Veniſe*, et Germanis *das Venediger Meer*, pars ampla maris mediterranei, ſic dicitur nunc à Venetiis urbe illius oræ præcipua, et quod Reſpublica Veneta ſe dominam maris Hadriatici vocat, quare et quotannis Dux cum Senatu conſcendens Bucentaurum die Aſcenſionis Domini in mare jacit anulum quod ſibi ſponſam accipiat, et hoc mare tutum reddunt Veneti, pluribus Navibus bellicis & triremibus in ipſius cuſtodiam illud ſemper excurrentibus contra piratas, et ideò in eo nulla ſinunt navigia bellica præter ſua. Ejus partes ſunt, ſinus Illiricus *le Golfe de Drin* ſinus Klizonicus *le Golfe de Cattaro*, ſinus Carnarius ſeu Flanaticus *le Golfe Carnario*, ſinus Tergeſtinus *le Golfe de Trieſte*, ſinus Naronenſis *le Golfe de Narenta*, ſinus S. Crucis *le Golfe de Saint Croux*, ſinus Urias *le Golfe de Rhodi*, et ſinus Sipontinus *le Golfe de Siponto*; eſtque plurimis inſulis refertum versùs oram littoralem Illirici. Illud circumſtat Albania, Dalmatia, Morlachia ſeu Croatia Auſtralis, pars Carniolæ, uti Iſtria provincia Foro Julii, Marchia Tarviſina, Ducatus Venetus, Peninſula Rhodi gina ditionis Venetæ, Ducatus Ferrarienſis, Romandiola, Ducatus Urbinas, et Marchia Anconitana ditionis Eccleſiæ, Aprutium, Capitanata, provincia Bariana, & provincia Hydruntina; quæ ſunt provinciæ Regni Neapolitani, atque inter Aulonem Albaniæ ad ortum et Hydruntum ad occaſum mari mediterraneo, ſive potiùs Jonio miſcetur: ibique dicitur *la bocca de Golfo di Venetia* ideſt os ſinus Veneti, ubi ejus latitudo eſt tantùm 60. mill. ſed extenditur in longum ferè ad 570. milliaria.

HELVETIA, Regio Europæ, olim Galliæ pars, poſteà Germaniæ attributa, per tria ferè ſæcula, nunc verò ſui omnino juris, et Suitia aliquando dicta à recentioribus pago cognomine, vulgò *la Suiſſe* indigenis Gallicè loquentibus, et *Schaavvitzerland* incolis Germanicè loquentibus, et ſæpè etiam *die Eydgnoſchafft* quaſi confœderatorum terra Germanicis, *l'Elvetia* Italis, *la Helvecia* Hiſpanis, et *Szuvay*, *zarska* Polonis, ubi olim Helvetii populi; ejus termini ſunt à ſeptentrione Rhenus fluvius, quo à Germania ſeparatur, ab ortu lacus Brigantinus et Rhenus quibus à Germania etiam dividitur, et à Rhætia ab occaſu Comitatus Burgundiæ provinciæ Regni Galliæ à meridie verò Lemanus lacus, Valleſia; et Ducatus Mediolanenſis, ſicque nunc magis extenditur quam olim, cum ſub ipſa cenſeantur Baſileenſis ager; et Præfecturæ Italicæ, eſtque pro majori parte montibus, et lacubus referta, ex quibus præcipui ſunt lacus Lemanus, Brigantinus, Cellenſis, Tigurinus, Neocomenſis, quatuor urbium Sylvaticarum, ſive Lucerinus, Thunenſis, et Biennenſis. Ejus verò populi Helvetii etiam dicti; vulgò *les Suiſſes* Gallico ſermone, et Gallis *Schuvizer* Germanico ſermone, *li Svizeri* Italis ſeu etiam *li Sguizzari* quibuſdam, et *los Eguizaros* Hiſpanis, partimque Gallicè, et partim Germanicè loquuntur, et eorum præcipua urbs eſt Baſilea.

HIBERNIA inſula perampla Europæ, Cæſari, quæ Juverna Melæ. Juverna Ptolemæo, Jerna Straboni, et Stephano et Iris Diodoro, una eſt ex inſulis Britannicis in Oceano Occidentali, ſive Britannico, unde et etiam dicta fuit à Ptolemæo Britannia minor, vulgò nunc *Erin* incolis. Yuerdon Britannis, et Walliæ populis, teſte Camdeno, *Ireland* Anglis *l'Irlande* Gallis, *Irlandt* Germanis, *Yerlandt* Belgis, et *l'Irlanda* Italis et Hiſpanis. Iſidorus, atque Beda Scotiam eam appellarunt à Scotis illius incolis, unde et Scotiæ nomen cum Scotis ipſis in Britanniam penetraſſe volunt. Protenditur Hibernia à ſeptentrione in meridiem propè Angliam, et ad ejus occaſum, ſed multò minor ipſa, vix 30. mill. Anglis ab ea ſeparata, ſeu à Wallia ad ortum mari Virginio, à quo etiam alluitur à meridie, uti ab occidente mari occiduo et à ſeptentrione mari Deucaledonio, vix 13. mill. Anglis diſtans à Scotia Auſtrali, extenditurq; à ſeptentrione in meridiem per 200. mill. paſſ. ſed ab ortu in occaſum non excedit 110. mill. paſſ. ubi magis lata ejus incolæ Hiberni dicti, et peſſimè habiti ſunt hiſce ultimis temporibus ab Anglis, qui totam inſulam ferro flammaq; vaſtarunt, tempore Olivarii Cromuvelli, et majorem incolarum partem in Virginiam Americæ ſeptentrionalis regionem tranſportarunt. Subeſt Hibernia ab aliquot ſæculis Regibus Angliæ, qui dicti fuerunt Hiberniæ Domini, jam inde ab Henrico II. uſque ad Henricum VIII. qui primus Rex Hiberniæ dictus eſt. Dividitur inſula in 4. partes ſeu provincias, *Cugie* dicta indigenis, nempè in Lagenim ad ortum, *Cugie Lein* incolis, *Leinſter* Anglis, in qua Dublinum urbs primaria, Momoniam ad meridiem, *Cugie*

gie Meum incolis, *Menſter* Anglis; Ultoniam ad Septentrionem *Cugie Ully* incolis, *Ulter* Anglis, & Connaciam ad occaſum *Cugie Canagi* incolis, *Connaught* Anglis; ſub quibus ſunt 32. Comitatus ſeu regiunculæ. In Momonia provincia ſunt ſex Comitatus, Limiricenſis, Kernenſis, Corcagienſis, Waterfordienſis, Clarienſis, & Typerarienſis, ſeu Sanctæ Crucis. In Lagenia provincia ſunt Comitatus 12. Midia orientalis, Midia occidentalis, Kilkenienſis, Catherloghenſis, Comitatus Regis, Comitatus Reginæ, Kildarienſis, Vexfordienſis, Dublinienſis, Louthenſis, Lonfordienſis, Wickloenſis. In Connacia provincia ſunt Comitatus quinque Gallivenſis, Mayenſis, Ilegi, Letrimenſis, & Roſcomenſis; & in ultonia provincia ſunt novem Comitatus Dungalliæ, ſive Tyrconellenſis, Tyronenſis, Londino, Derienſis, Fermanaghenſis, Cavanenſis, Monaghenus, Antrimenſis, Dunenſis, & Armachanus. Totius verò inſulæ præcipua urbs eſt Dublinum, *Dublin*, in ejus ora orientali, & in ea ſunt quatuor Archiepiſcopatus, & 35. epiſcopatus, cum olim eſſent 50. & dividitur etiam aliquando Hibernia ab Anglis in duas partes, nempè in provinciam Anglicam *the Engliſhpale* vulgò ipſis, ideſt Anglica Clauſura, ſub qua ſunt Comitatus Luthenſis, Dublinenſis, Kildarienſis, & mediæ in Lageniam, & in provinciam Hibernicam *the Iriſh rie* vulgò ſub qua reliqua inſula cenſetur.

HIEROSOLYNA, & Jeruſalem, urbs Palæſtinæ notiſſima & Judæ Caput Plinio, Straboni & aliis cujus ſæpiſſimè fit mentio in ſacris litteris, Jebus urbi nomen fuit à Jebuſæis, cum Iſraelitæ terram promiſſam ingrederentur; eamque in tribuum deſcriptione ponit *Joſuè* in tribu Beniamin, obſoleto Jebus nomine, poſteà Hieruſalem ab Iſraelitis dicta fuit & à Græcis Jeroſolyma quæ totius Judææ metropolis munitiſſima Straboni, olim Davidici Regni, omniumque Regum Juda ſedes fuit, ideò civitas David dicta, longè clariſſima urbium orientis, non Judææ modo, dicta etiam civitas ſancta, in qua redemptionis noſtræ myſteria Dominus corporaliter exhibiut, à Tito Imperatore Romano everſa fuit, deinde ab Ælio Adriano Imperatore reſtaurata, Ælia etiam vocata à quibuſdam, nunc *Jeruſalem* Gallis & Anglis, *Gieruſalem* Italis, & *Elkeds* Turcis, ideſt urbs ſancta, teſte Michaele *Nau*, eſtque nunc Terræ Sanctæ præcipua in monte & loco eminenti ſita, & in ea ſunt etiam mons Sion à meridie, & mons Calvariæ, ubi Crucifixus eſt Dominus noſter, urbs fontes non habet excepto fonte Siloe per vallem Joſaphat fluente, ſed in ea ſunt ciſternæ plurimæ, & olim fuit Archiepiſcopalis, poſteà procurante Juſtiniano Imperatore, Patriarchalis effecta, quique Archiepiſcopis ſibi attributis Tyrenſi, Cæſarienſi, Nazareno, Boſtrenſi, & Petrenſi. Eam ſacro Dei cultui reſtituit Conſtantinus magnus, & præclaris multis operibus ornavit, inter quæ maximè eluxit Templum Sepulchri Domini noſtri Jeſu Chriſti, quod olim extra urbem erat; hujus Imperatoris exemplo Omar Saracenorum Imperator, urbe ſui juris facta novum templum in monte, Moriah, ubi quondam extitiſſet Salomonis, extruxit ſuis, quod uti novum templum extremum Arabes dixerunt, teſte Gollio. Subeſt autem dominio Turcarum ab anno 1515. circiter cum anteà pareret Soldano Ægypti, ſed parui eſt circuitus, & vix decem millia incolarum continet, à Turcis ad arcendos Arabes mænibus cincta, deficit in dies & à Poetis Solyma nominatur. Vi capta fuerat à Chriſtianis die Veneris 15. Julii anno 1099. ſub Urbano IV. Pontifice Maximo, & Philippo I. Francorum Rege, ipſiſque poſteà paruit ferè per ſæculum ſub propriis regibus, diſtat verò 25. mill. à Joppe, & à littore maris Syrii in ortum, mare mortuum versùs 30. eſtque in Damaſcum, & Cayrum. De hac urbe plurimi ſcripſere, ſed ejus loca ſacra fusè deſcripſit, & delineavit Bernardinus Amicus à Gallipoli Ordinis S. Franciſci; & notandum quod Religioſi hujus ordinis habent loca Sacra urbis Hiernſolymitanæ cum aliquot aliis in terra Sancta, ex liberalitate Roberti Regis Neapolitani ex familia Andegavenſi ab anno 1325. & etiamnum ſervant ſub Clientela Regum Francorum, ut dignoſcitur ex Pontificiis diplomatibus.

HIEROSOLYMITANUM REGNUM, *le Royaume de Jeruſalem* Gallis, Regnum Aſiæ in Syria propria, ubi aliàs Judæa, & poſteà Terra Sancta; primùm regio titulo inſignitum fuit, ſub Godefrido Bullionæo anno 1099. quo à Chriſtianis recuperatum fuit ejectis inde Saracenis, qui illud iterùm ſui juris fecerunt, anno 1188. ſic devenit ad Soldanos Æpypti, & deinde lapſu temporis ad Turcas, quibus etiam ſubeſt. Diviſum autem erat hoc Regnum in quatuor partes, ex quibus prima & præcipua erat Regnum Hieroſolymitanum propriè dictum, versùs meridiem nit ium habens a rivo qui eſt inter Byblum, & Berithum urbes maritimas Phœnicis, et finem in ſolitudine, quę eſt ultra Darum quæ reſpicit Ægyptum; Secunda Comitatus Tripolitanus, Tertia Principatus Antiochenus; et quarta Comitatus Edeſſanus versùs Euphratem fluvium, teſte Guilelmo Tyrenſi Archiepiſcopo, & tres hi Principatus, ſive partes à Rege Hieroſolymitano pendebant fiduciario jure, ſed & in Regno proprio Hieroſolymitano erant etiam ſub ipſo Rege Princeps Galilææ, qui & Dominus Tyberiadis, Comes Joppenſis, & Aſcalone, & dominus Berythi, dominus Sidonis, dominus Cayphæ, dominus Ceſaræe, dominus Montis Regalis, et totius terræ trans Jordanem, dominus Arſur, & dominus Ibelyn, teſtibus Willelmo Tyrenſi Archiepiſcopo, & Marino Sanuto.

Hiſpaniæ partes, & Provinciæ:

Alava, *el Alava*
Algarbia, *el Algarve*
Algarria, *el Algarria*
Alpuxara, *las Alpuxaras*
Aragonia, *el Aragon*
Aſturia Ovetenſis, *Aſturia d'Oviedo*
Aſturia S. Julianæ, *Aſturia de Santillana*
Beira, *la Beira*
Biſcaja, *la Biſcaja*
Bureva, *la Bureva*
Camporum tractus, & Campenſis ager, *la Tierra de Campos*
Campus Calatravæ, *el Campo de Calatrava*
Caſtella Nova, *Caſtella la Nueva*
Caſtella Vetus, *Caſtella la vieja*
Catalonia, *la Catalauna*
Cerretania, *la Cerdena*
Ebuſus, *la Isla de Juica*
Empuritanus tractus, *el Ampurdan*
Extremadura legionis, *la extremadura de Leon*
Extremadura Portugalliæ, *la extremadura de Portugal*
Gallæcia, *la Galizia*
Granatæ regnum, *el Reyno de Granada*
Interamnenſis provincia, *el Entre Douro, e Minho*
Ipuſcoa, *la Guipuzcea*
Laminitanus ager, *el Campo de Montiel*
Legionenſe Regnum, *el Reyno de Leon*
Liebana provincia, *la Lievana*
Majorica, inſula, *Mallorca*
Mancia, *la Mancha*
Minorica inſula, *Menorca*
Montanus tractus, *la Sierra*
Montes Mariani, *la Sierra Morrena*
Murciæ Regnum, *el Reyno de Murcia*
Navarra, *la Navarra*
Portugallia, *el Portugal*
Ripacurtia, *la Ribagerca*
Rivonia, *la Rioia*
Sajagus ager, *el Sayago*
Serena, *la Serena*
Tractus Caprarius, *la Tierra Cabrera*
Tranſmontana provincia, *el Tra los Montes*
Tranſtagana provincia, *el Alenteio*
Valentiæ Regnum, *el Reyno de Valencia*
Vallis Placentiæ, *la Vera de Placentia*
Vandalitia, *la Andaluzia.*

HOLLANDIA, *Holland* incolis, Anglis, & Germanis, ideſt terra concava, *le Hollande* Gallis, *la Olanda* Hiſpanis, & Italis, et *Hollanderska Ziemia* Polonis, provincia præcipua Belgii fęderati, Comitatus titulo inſignita, ſub dominio Ordinum Generalium Provinciarum ſœderato, qui ab ea ſæpè dicuntur ab exteris ordines Hollandiæ, *le Eſtats de Hollande* ampla eſt admodum & mirè rigua, atq; fertilis. Terminatur autem à ſeptentrione mari Auſtrino, ab occidente mari Hermanico, à meridie Lelandia, et Brabantia, et ab oriente dominio Ultrajectino, Gueldria, & partim etiam mari Auſtrino: Et notandum quod aliàs magis extenſa fuit ad ortum, cum in ipſa fuerit Noviomagenſis tractus, qui nunc Gueldriæ pars; erantque olim in hac provincia Batavi populi pro majori parte, uti Friſii minores in ejus parte ſeptentrionali.

HUDSONIUS SINUS, *la Baye de Hudſon*, ſive etiam *la Baye du Nord* Gallis, *the Bay of Hudſon* Anglis ſinus peramplus Americæ ſeptentrionalis, & pars maris Borealis, versùs terras Arcticas ab Henrico Gudſonio Anglo luſtratus anno 1612. et ab ipſo nomen ſortitus, extenditur à ſeptentrione in meridiem, & maximè percurrit versùs novæ Franciæ confinia, 200. leucis tantùm diſtans à Quebeco in

Bo-

Boream, uti paulò minus à lacu Huronum, ejus pars ad occaſum æſtivum eſt ſinus Buttonius, & in eum ſe exonerant plurimi fluvii, in ejus parte meridionali, quorum præcipui ſunt Nemiſcus, *la riviere de Nemiſco*, ubi colonia Anglorum; Outabittibius, *la riviere de Outabittibi*, ubi colonia Anglorum: Monſonius, *la riviere de Monſoni*; Kiriſtinoni, *la riviere des Kiriſtinous*; Aſſinibolarum, *la riviere des Aſſinibovols*; *la riviere Fenachiſchiéven*, ubi colonia Anglorum; *la riviere Kechiſchiaven*, ubi colonia Anglorum; & *la riviere des Pechicourouniou* dicti; æſtus verò maris perſæpe ad tres, aut quatuor leucas recedit ab ejus ora auſtrali, in qua ſunt coloniæ Anglorum ad oſtia fluviorum, ſed parvæ admodum & à paucisſimis tantùm inhabitatæ, teſtibus Ludovico *Jolliet* & Radiſſone Gallo Pariſino, qui illas partes pluries luſtrarunt à paucis annis.

JAMAICA, *la Jamaica* Hiſpanis & Anglis, *la Jamaique* Gallis, inſula ampla Americæ ſeptentrionalis in mari Boreali, quæ primùm à Chriſtophoro Columbo detecta fuit, & dicta S. Jacobi inſula, inde ſemper Hiſpanis paruit uſque ad annum 1654. quo Angli tempore Olivarii *Cremuvel* eam ſui juris ſecerunt pro maxima parte, unde etiamnum ipſis tota ſubeſt; dividitur in 13. partes, ſive tractus, nempè S. Andreæ, S. Annæ, S. Catharinæ, S. Davidis, S. Elizabeth, S. Georgii, S. Jacobi, S. Joannis, S. Thomæ, Clarendonii, & Portus Regii, cum duobus aliis, quorum nomina ignorantur, fertilis eſt inſula admodum, atque à paucis annis probè culta ratione magnitudinis, 20 leucis Hiſpanicis diſtans a Cuba inſula in meridiem Carthaginem novam versùs 150. & 35. ab Hiſpaniola inſula in occaſum, extenditur ab ortu in occaſum in longitudinem ad 170. mill. Anglica; à ſeptentrione verò in meridiem lata eſt 70. mill. ſimilium; ejus verò circuitus eſt 350. mill. paſſ. ejus præcipuus circuitus *Port Royal* dicitur in parte meridionali, cum arce, & oppidulo, ſed ſanum S. Jacobi, *Santiago*, eſt totius inſulæ primaria urbs etiamnum, Melila verò, Hiſpalis, & Oriſtanium urbes hodie ferè dirutæ jacent.

ICCIUS PORTUS, Morinorum portus in Gallia Belgica Cæſari, qui Itius Straboni, & Icius portus etiam aliis, unde breviſſimus in Britanniam trajectus, ubi fuerit, magnam litem concitavit, multi cum Geſſoriaco confundunt, autumant alii eſſe Audomaropolim, quæ anteà dicta fuit *Sitiu*, plurimi credunt eſſe Caletum, nulla tamen auctoritate freti; ſed ego viſis illis partibus anno 1673. & attentè obſervatis loci ſitu, & aliis omnibus, exiſtimo cum Camdeno, Brietio, & indigenis illius tractus, Iccium portum eſſe locum Galliæ Caleno vicinum, in Comitatu Bolonienſi, & in Picardia provincia, quem indigenæ *Wiſſan* vocant, Angli *Witſant*, Flandri *Iſten*, & nautæ *Eſſeu*, nomine parum mutato, qui nunc vicus ad fretum Gallicum, ubi anteà oppidum, & portus brevis oppletus, ſed quem ſperant brevi debere priſtinæ commoditati reſtitui, 3. leucis cum dimidia diſtat à Caleto in occaſum, totidem à Bolonia in ſeptentrionem, & 6. tantùm à proximiori ora Angliæ in ortum hybernum, eſtque propè Iccium promontorium, de quo infra, & propè Stationem navalem, *la rade de Saint Jean* dictam, & de hoc portu Iccio quod ſit *Wiſſam* vicus Bolonienſis Comitatus, nuper pluribus & doctiſſimè ſcripſit Carolus *du Freſne* Ambianus Dominus *de Cange* Franciæ Quæſtor vir clariſſimus, in ejus diſſertatione 28. in notis ad vitam S. Ludovici Regis Franciæ, ubi hanc opinionem ita probat, ut nullum poſteà reliquerit ambigendi locum, teſte etiam Franciſco *de la Poterie* viro clariſſimo, & indigena.

ISLANDIA, *l'Islande* Gallis, *het Islandt* Belgis, *l'Islandia* Italis, *Ysland* Germanis, & Polonis, inſula ampliſſima maris ſeptentrionalis, ad Regem Daniæ ſpectans, inter Norvegiam, ex qua pendet, & Gronelandiam ſeu Terram Viridem, & ab ortu in occaſum extenſa, quæ ab Antiquis Thule dicta fuit, ut exiſtimant plurimi. Ejus longitudo eſt 200. leucarum Gallicarum, latitudo verò 100. circiter. Satis culta eſt, & fertilis versùs oram littoralem ſed in mediterraneis valdè montuoſa, & ferè inculta. Naddochus natione Norvegus primus hanc inſulam invenit anno 860. & ipſam Snælandiam tunc dixit, ideſt terram nivoſam, eamque poſteà Floco pirata Norvegus Islandiam vocavit, ideſt terram glacialem, à glacie totius inſulæ. Theodorus Thorlacius Hola Islandus in ſua diſſertatione dividit Islandiam triſariam nempè 1. juxta quatuor mundi cardines, in 4. partes ſeptentrionalem, orientalem, Meridionalem, & occidentalem; 2. ratione regiminis Eccleſiaſtici in duas Diœceſes Holenſem, & Scalboltenſem; 3. ratione regiminis Politici, in 12. provincias; Prima diviſio eſt in quatuor partes, ſeu Quadrantes, quorum maxima, & magis culta ſeptentrionalis dicitur *Nordlendinga*, *Fiordungur*, ideſt ſeptentrionalis Quadrans, hujus termini ſunt versùs occidentem ſinus Rutañordur, ad orientem promontorium *Langa Neſſ*, Meridiem versùs Teſquorum vaſta deſerta ſecundum longitudinem inſulæ porrecta; Altera deinde pars Orientalis vulgò *Auſtfirdinga Fiordungur*, comptè apud Mercatorem *Auſtlendinga Fiordungur*, non admodum ſed valdè extenſa, terminatur versùs ſeptentrionem promontorium *Langa Neſs*, versùs meridiem fluvio *JoKulsaa a Sòeymaſandi*, versùs occidentem Teſquorum deſertis. Meridionalis pars vulgò *Junnlendinga Fiordungur*, terminos habet versùs ortum *Jokulsaa* in deſertis *Soleymaſandi*, versùs ſeptentrionem Teſqua per mediam inſulam interjecta, ad occidentem fluvium Albis nomine, qui in ſinum *Bogarfiord* ſe exonerat; Occidentalis denique Islandiæ pars vulgò *Weſtfirdinga Fiordungur*, non Weſtlendinga, ab Auſtrali fluvio Albi a ſeptentrionali ſinu *Rurafiord* ſeparatur. Ratione regiminis Eccleſiaſtici Islandia dividitur in duos Epiſcopatus, ſeu Diœceſes, quarum altera Schalholtenſis; vulgò *Schalholts Bigte*, tres Quadrantes orientalem, Auſtralem, & occidentalem complectitur; Holenſis autem *Hola Stigte* Islandicè, quadrante ſeptentrionali contenta eſt, quod ſit ampliſſimus & populoſiſſimus; unde etiam hæc pars quatuor provincias complectitur, cum Orientalis tantùm duas, & reliquarum quælibet tres habeat; atq; ita tota inſula in duodecim provincias ſeu præfecturas, quas *Thing*, vel *Syslur* appellant, dividitur: Nomina eorum hæc ſunt, in orientali Islandia *Mula Thing*, *SKaprafels Thing*; in meridionali Islandia *Rangaar Thing*, *Arnes Thing*, *Kialarnes Thing*; in occidentali Islandia *Thueraar Thing*, *Thornes Thing*, *Thoſchaſiardas Thing*; in Boreali Islandia *Hunauvatz Thing*, *Hegranes Thing*, *Wodlu Thing*, & *Thing Eyar Thing*; ſolet etiam quælibet provincia ſubdividi in aliquot tractus, ſeu provincias minores quas *Rappa* vocant, ſed de his fuſiùs Arngrimus Jonas. In Islandia ſunt 330. circiter Parochiæ. Ejus verò urbes præcipuæ ſunt Hola in Septentrionali Islandia, & Schaloſum in meridionali uti arx Beſeſtadium in qua Prorex inſulæ commoratur, hinc Islandi populi, *Islander* Germanis, *les Islandois* Gallis *gli Islandeſi* Italis.

ITALIA, *l'Italia*, hodie ferè iiſdem limitibus continetur, atque antiqua, ſed variis ſubeſt nunc Principibus, de quibus inferiùs dicemus, dividi autem poteſt in tres partes nempè in Italiam ſeptentrionalem, quæ aliàs Gallia Siſalpina, in Italiam meridionalem, quæ aliàs propriè Italia, & in inſula Italiæ. In ſeptentrionali parte Italiæ ſunt dominium Reipublicæ Venetæ, *il dominio Veneto*; Pedemontium cum annexis ſub Duce Sabaudiæ, *il Piemonte*; Dominium Reipulicæ Genuenſis, ſeu Liguria, *il Genoveſato*, ſeu *la riviera de Genova*, Ducatus Mediolanenſis, *lo ſtato di Milano*, & ditiones Principum Lombardiæ, nempè Ducatus Mutinenſis, *lo Stato del Duca di Modena*, Ducatus Parmenſis *lo Stato del Duca di Parma*, Ducatus Mantuanus, & Montis Ferrati, *lo Stato del Duca di Mantova* cum regiuncula Ducis Mirandulæ, & aliquot aliis minoribus. In parte meridionali Italiæ ſunt Ditio Summi Pontificis, ſeu ditio Eccleſiæ, *lo Stato della Chieſa*, Regnum Neapolitanum, *il Regno di Napoli*, Ditio magni Ducis Hetruriæ, ſeu Tuſcia, *lo Stato de Gran Duca di Toſcana*, dominium Reipublicæ Lucenſis, *il Lucheſe*, Ducatus Maſſæ, *il Ducato di Maſsa*, Principatus Plumbini, *il Principato di Piombino*, & ditiuncula Reipublicæ S. Marini, *il territorio di S. Marino*; inſulæ verò Italiæ ſunt Sicilia, *la Sicilia*, Sardinia, *la Sardegna*; & Corſica, *la Corſica*, cum aliquot aliis minoribus; Ejus urbes hac tempeſtate clariſſimæ ſunt Roma totius Italiæ primaria, Neapolis, Venetiæ, Mediolanum, Genua, Panormus, Meſſana, Bononia, & Florentia; Sed de urbibus infra. Et notandum quod Tridentinus ager pars eſt Comitatus Tirolis, & ideò eſt in Germ., & ſub ipſa cenſetur, quamquam in plurimis tabulis Geograph. in Italia deſcribitur, uti & Ducatus Auguſtanus, qui pars eſt Sabaudiæ, & Comitatus Niceenſis, qui extra Italiam eſt, ſub dominio Ducis Sabaudiæ, ideoque malè à quibuſdam Varus fluvius dicitur terminus Galliæ, & Italiæ, cum revera ſit in Gallia & cis Comitatum Niceenſem; quicquid dicant aliqui recentiores, qui alios ſecuti ſunt, & ex hac parte Alpes dividunt Galliam ab Italia.

Italia Provinciæ, & Partes:

Alexandrinus ager, *l'Aleſſandrino*
Aprutium citerius, *l'Abruzzo citra*
Aprutium ulterius, *l'Abruzzo oltra*
Apulia, *la Puglia*
Aſtenſis Comitatus, *l'Aſtegiano*
Barianus ager, *la terra di Bari*
Baſilicata, *la Baſilicata*
Bellunenſe territorium, *il Belluneſe*

Bononienſis ager, *il Bologneſe*
Brixianus ager, *il Brixiano*
Buxellenſis ager, *il Bielleſe*
Buſſeti ditio, *lo Stato di Buſſeto*
Cadubrium, *il Caderino*
Calabria citerior, *la Calabria citra*
Calabria ulrerior, *la Calabria oltra*
Campania Romana, *la Campagna di Roma*
Canapicium, *il Canaveſo*
Capitanata, ſeu Capitaniatus, *la Capitanato*
Caput Calaritanum, *il Capo Cagliari*
Caput Loci Aurei, *il Capo Logudorò*
Carferoniana, *la Grafignana*
Carnea, *la Carnia*
Caſtrenſis Ducatus, *il Ducato di Caſtro*
Comenſis tractus, *il Camaſco*
Corſica inſula, *la Corſica*
Cremenſis ager, *il Cremaſco*
Cremonenſis ager, *il Cremoneſo*
Dertonenſis ager, *il Tortoneſe*
Eccleſiæ ditio, *lo Stato della Chieſa*
Feltrenſe territorium, *il Feltrino*
Ferrarienſis Ducatus, *il Ferrareſe, ò il Ducato di Ferrara*
Florentina ditio, *il Fiorentino*
Foro-Julium, *il Friuli*
Friniana, *la Frigniana*
Genuenſis ora Occidentalis, *la Riviera di Genova da Ponente*
Genuenſis ora Orientalis, *la Riviera di Genova da Levante*
Hetruria, *la Toſcana*
Hydruntina provincia, *la terra di Otranto*
Ilva inſula, *l' Iſola d' Elba*
Iſchia inſula, *l' Iſola d' Iſchia*
Iſtria, *l' Iſtria*
Langæ, *le Langhe*
Laudenſis ager, *il Lodegiano*
Laumellina, *la Laumellina*
Lipareæ inſulæ, *l' Iſola di Lipari*
Lucenſis ager, *la Lunegiana*
Mantuanus Ducatus, *il Mantovano*
Marchia Anconitana, *la Marca d' Ancona*
Marchia Tarviſina, *la Marca Trivigiana*, ſeu *il Trivigiano.*
Maritimus ager Campaniæ Romanæ, *la Marina*
Maritimus ager Senenſis, *la Maremma*
Mediolanenſis Ducatus, *il Milaneſe*
Mirandulana ditiuncula, *il Mirandolano*
Moliſinus Comitatus, *il Contado di Moliſi*
Montisferrati Ducatus, *il Monferrato*
Mutinenſis Ducatus, *il Modoneſo*
Neapolitanum Regnum, *il Regno di Napoli*
Novarienſis ager, *il Novareſe*
Papienſis ager, *il Paveſo*
Parmenſis Ducatus, *il Parmegiano*
Patavinus ager, *il Padovano*
Patrimonium S. Petri, *la Provincia del Patrimonio*
Pedemontium, il *Piemonte*
Peruſinus ager, *il Perugino*
Piſanus ager, *il Piſano*
Placentinus ager, *il Piacentino*
Principatus Citerior, *il Prencipato Citra*
Principatus Ulterior, *l' Prencipato oltra*
Rhegienſis Ducatus, *il Reggiano*
Rhodigina Peninſula, *il Poleſine di Rovigo*
Romandiola, *la Romagna*
Romandiola Florentina, *la Romagna Fiorentina*
Sabina, *la Sabina*
Salutiarum Marchionatus, *il Marcheſato di Saluzzo*
Sardinia inſula, *la Sardegna*
Senenſis ager, *il Seneſe*
Sicilia inſula, *la Sicilia*
Terra Laboris. *la Terra di Lavoro*
Vallis Demonæ, *il Valle di Demona*
Vallis Netina, *il Valle di Noto*
Vallis Mazaræ, *il Valle di Mazara*
Vallis Tari, *il Prencipato di Val di Taro*
Veneta dirio, *il Dominio Veneto*
Venetus Ducatus, *il Dogado*
Varcelenſis ager, *il Vercelleſe*
Veronenſis ager, *il Veroneſe*
Vicentinus ager, *il Vicentino*
Umbria, *l'Ombria*
Urbinas Ducatus, *il Ducato d' Urbino*
Urbevetanus ager, *l' Orvietano*

Lacus Novæ Franciæ.

LACUS AMBIGUS, *le lac Alimibig* qui & *Alimibecong*, lacus Novæ Franciæ, in ejus parte occidentali, in Kiliſtinorum tractu, & versùs partem ſeptentrinalem lacus Tracii ſeu   in quem ſe exonerat mediante fluvio cognomine.

LACUS AQUARUM SALSARUM, *le lac de Eaux Calcis* Gallis, *TſiKete* indigenis, lacus Americæ ſeptentrionalis in Nova Francia, à fluvio S. Laurentii effectus, figuræ eſt rotundæ, ad 12. leucas extenſus, eſtque inter lacum Erieum ad meridiem à quo diſtat 15. leucis, & lacum magnum Huronum ad ſeptentrionem, à quo 12. leucis diſtat, ut pluribus narrat Abbas Galinæus, qui illas oras exactè luſtravit, & malè dicitur lacus aquarum maris in quibuſdam tabulis recentibus.

LACUS ASSINIBOLARUM, *le lac de Aſſiniboul*, lacus Novæ Franciæ in ejus parte occidentali, & 60. leucis ab ora lacus ſuperioris in ſeptentrionem, ex eo oritur fluvius Aſſinibolarum, qui in ſinum Gudſonium ſe exonerat, ut Marquettus narrat cum Jolietto.

LACUS BUBALORUM, *le lac de Bufles*, lacus amplus Americæ ſeptentrionalis in parte occidentali Novæ Franciæ, & ad occaſum valdè extenſus, teſte Rodiſſone Gallo, qui ejus oram luſtravit.

LACUS CASTORUM, *le lac des Caſtors*, lacus Novæ Franciæ in ejus parte ſeptentrionali qui aliter & ſæpius dicitur, *le lac Nipiſſing* ſive *le lac des Nipiſſiriniens* lacus Nipiſſiriniorum. Vide ibid.

LACUS CHAMPLENI, *le lac de Champlain*, lacus Americæ in Nova Francia, ad 30. leuca extenſus & à fluvio Richeleo effectus, 28. leucis ſupra ejus confluentes in fluvium S. Laurentii, ſunt in eo plures inſulæ, & protenditur in meridiem versùs confinia novæ Angliæ, nomen habens à Samuele Champleno Gallo de his partibus optime merito, eſtque propè montes S. Mariæ.

LACUS CRUCIS, *le lac de la Croix*, lacus Americæ in parte ſeptentrionali Novæ Frandriæ, & ad ſeptentrionem tractus Saguenaii, teſte Albanello.

LACUS DUORUM MONTIUM, *le lac des deux Montagnes*, lacus parvus Americæ ſeptentrionalis in nova Francia, à fluvio Otavacorum, ſeu Pratorum effectus, ad ejus confluentes in fluvium S. Laurentii juxta & ſupra inſulas Montis Regalis & Jeſus ad ejus ortum extenſas, longitudinis eſt 12. leucarum, latitudinis verò 4. circiter.

LACUS ERIEUS, *le lac Erie*, lacus peramplus novæ Franciæ, in ejus parte Meridionali, dicitur etiam *le lac Tejocharontiong* ab indigenis illarum partium, extenditurque ab ortu in occaſum per 140. leucas, & in lacum Frontenacum ſeu Ontarium ſe exonerat. Vide Erieus lacus.

LACUS FRONTENACUS, *le lac de Frontenac*, lacus novæ Franciæ, nuper ſic dictus à Gubernatore regionis, qui antea Ontarius lacus, *le lac de Ontario*, & ab Iroquiis *SKanladorle*, ideſt pulcher lacus. figuræ eſt ovatæ, extenditurque ab ortu in occaſum ad 80. leucas ad minus, eſt omnium navigionum capax, & ex eo effluit fluvius S. Laurentii. Vide Fronrenacus lacus.

LACUS ILINORUM, *le lac de Ilinois* ideſt lacus hominum, lacus peramplus Americæ in nova Francia, ad occaſum maris dulcis Huronum, in quod ſe exonerat; ejus circuitus eſt 400. leucarum, ur narrant incolę harum partium; dicitur aliter *Mitchiganong*, ideſt magnus lacus ab indigenis illarum parrium, & *le grand Lac* Gallis; extenditur magis à ſeptentrione in meridiem, & mediante freto *Niſſilinima Kinac*, lacu Huronum ſive mari Dulci conjungitur versùs orrum æſtivum, vix 15. leucis diſtar, a lacu Tracio in meridiem, & dicitur lacus Ilinorum ab Ilinis populis in ejus ora Auſtrali, & versùs fluvium Ohium degentibus, teſte Marqueto, eſtq; naccigiorum omnium capax, & ejus pars ad occaſum eſt ſinus Putidorum, ferè 450. leucis à Quebeco in occidentem.

LACUS IROQUIORUM, *le lac des Iroquois*, in nova Francia ſic dictus ab Incolis harum partium, qui in ejus ora meridionali degunt, vocatur ſæpius Frontenacus, & Ontorius lacus. Vide ibid.

LACUS KINONGAMICHIUS, *le lac Kinongamichins*, lacus parvus Americæ in nova Francia in ejus parte ſeptentrionali à fluvio Saguenajo effectus inter lacus S. Joannis, & Kinongamum circiter 40. leucis à fluvio S. Laurentii diſtans, & à Taduſſaco.

LACUS KINONGAMUS, *le lac de Kinongami*, lacus novæ Franciæ in ejus parte ſeptentrionali, 30. leucis diſtat à fluvio S. Laurentii, & à Taduſſaco portu, efficiturque à Saguenajo fluvio, teſte Albanello.

LA-

LACUS LABORATORIS, *le lac de Labrador*, lacus novę Franciæ in inſula Promontorii Britonum, & in ejus meditullio.

LACUS MAGNUS HURONUM, *le grand lac des Hurons*, qui ab incolis harum partium dicitur *karegnondi*, & mare Dulce Huronum, *la mer douce des Hurons* ab Huronibus populis, qui anteà in ejus viciniis conſederant, eſtque lacus Americæ ſeptentrionalis maximus in nova Francia; ejus circuitus creditur pluſquam 700. leucarum, & protenditur in longum ad 200. leucas, ſed ejus latitudo eſt inæqualis, & ſeparatur tantùm à lacu ſuperiori, ſeu Tracio ad occaſum, Freto ſeu alveo, *le Sault de Seinte Marie* dicto, unius leucæ lato, & ad 3. leucas extenſo, uti etiam à lacu Ilinorum, Freto *Miſſilinimakinac* ad occaſum, quàplurimis inſulis refertus eſt, præſertim in ejus parte ſeptentrionali, & in eum ſe exonerant Lacus ſuperior, lacus magnus ſive Ilinorum, & fluvius Francorum, ipſe viciſſim in lacum Ericum ſe exonerat mediante lacu aquarum ſalſarum, eſtq; Navigiorum capax. Vide Huronum mare Dulce.

LACUS MISTASSIRINONUM, *le lac des Miſtaſſirinins* lacus novæ Franciæ in ejus parte ſeptentrionali, & in mediterraneis, inter lacum S Joannis, & ſinum Hudſonium, ſic dicitur à multitudine rupium, quæ in eo ſunt, & ejus circuitus eſt 20. dierum.

LACUS NEMISCHUS, *el lac de Nemiſkau*, lacus novæ Franciæ in ejus parte ſeptentrionali, versùs Hudſonium ſinum, circuitus eſt 10. dierum, undique montibus cinctus, cum plurimis inſulis, in eum ſe exonerant 5 fluvii & ex eo exiit tantùm fluvius *Nemiſkanſipi* dictus, qui poſt curſum duorum dierum in Hudſonium ſinum ſe exonerat.

LACVS NIPISSIRINIORVM, *le lac des Nipiſſiriniens*, ſeu le *lac de Nipiſing*, lacus Novæ Franciæ in America ſeptentrionali, cujus longitudo eſt 15. leucarum, latitudo verò 6. teſte Galinæo, ex eo effluit ad occaſum fluvius Francorum, & dicitur etiam *SkeKovem* ab incolis harum partium.

LACVS ONIASONTVS, *le lac Oniaſont*, lacus parvus novæ Franciæ in ejus parte meridionali, inter Erium lacum ad ſeptentrionem, & confinia Virginiæ ad meridiem propè gentem *Oniaſontke* dictam & ex eo labitur fluvius parvus, qui In Ohium fluvium celebrem ſe exonerat aliquot leucis infra.

LACVS ONTARIVS, *le lac Ontario* qui & *Skaniadanio* dicitur, ideſt pulcher lacus, in nova Francia regione Americæ ſeptentrionalis. Vide Ontarius lacus, & Frontenacus lacus.

LACUS PUTEOTAMITARUM, *le lac de Puteotamis* pars occidentalis lacus Ilinorum, quæ aliter ſinus Putidorum, *la Baye de Puants* dicitur, in nova Francia & extenditur ad 50. leucas, teſte Galinæo viro clariſſimo.

LACVS S. FRANCISCI, *le lac de Saint François*, lacus Americæ ſeptentrionalis in nova Francia à fluvio S. Laurentii effectus; ejus longitudo eſt 12. leucarum, latitudo verò 4. & leucis 70. diſtat à Quebeco in occaſum, Ontarium lacum versùs 40. & propè monte S. Mariæ.

LACUS S. JOANNIS, *le lac de Saint Jean*, lacus novæ Franciæ in ejus parte ſeptentrionali, & in Saguenajo tractu, vocatur *Pingagami* ab incolis harum partium, extenditurque in longum ad 30. leucas, in latum verò ad 10. in eum ſe exonerant 12. flu. & ex eo tantùm labitur Saguenajus fluvius, qui 50. leucis infra flu. S. Laurentii miſcetur.

LACVS S. LVDOVICI, *le Lac de Saint Louis*, lacus Americæ ſeptentrionalis in nova Francia, in longum extenſus ad 6. leucas, efficitur à fluvio S. Laurentii & diſtat 60. leucis à Quebeco in occaſum uti 24. à lacus S. Petri versùs lacum S. Franciſci quinque, eſtque propè & ſupra inſulam montis Regalis.

LACUS S. PETRI, *el lac Saint Pierre*, lacus Americæ ſeptentrionalis in nova Francia, & à fluvio S. Laurentii effectus extenditur in longum ad 7. leucas, ejus verò latitudo eſt 4. & diſtat 33. leucis à Quebeco in occaſum.

LACUS SANCTISSIMI SACRAMENTI, *le lac de S. Sacrement*, lacus novæ Franciæ in ejus parte meridionali à flu. Richeleo effectus vix diſtat 4. leucis à lacu Championi in meridiem, & extenditur ad 5. leucas circiter.

LACVS SOEGARSIVS, *le lac de Soegarſi*, lacus parvus novæ Franciæ, à fluvio cognomine effectus propè fluvium S. Laurentii, inter lacus Champleni ad ortum, & Frontenacum ad occaſum.

LACVS SVPERIOR, *le lac Superieur*, lacus Americæ ſeptentrionalis in nova Francia, *le lac de Tracy* etiam vocatur extenditur in longum ad 150. leucas, ejus verò latitudo eſt 4. leucarum eſtque versùs occaſum æſtivum regionis, vix itinere 12. dierum a ſinu Hudſonis in meridiem diſtans, & 4. leucis à mari Dulci Huronum, cui conjungitur mediante freto ſeu ſaltu S. Mariæ, in eum ſe exonerant decem fluvii navigiorum capaces maximè versùs ſeptentrionem, in eo ſunt plurimæ inſulæ ſatis extenſæ, quarum major *Minong* dicitur in ejus parte occidentali, & juxta ipſum inhabitant Otavaci, Kiliſtinones & aliæ gentes vix nomine notæ. Lacus autem eſt quorumcumq; navigiorum capax & in lacum Huronum ſe exonerat ejus verò ora occidentalis diſtat ad minus 500. leucis à Quebeco urbe in occaſum.

LACVS TARONTVS, *le lac de Toronto*, lacus Americæ in nova Francia inter lacum Frontenacum ad meridiem, & lacum Nipiſſiniorum ad ſeptentrionem, extenditur ad 12. leucas ab ortu in occaſum & mediante fluvio qui ex eo effluit, in lacum Huronum ſe exonerat.

LACVS TIMAGAMINVS, *le lac Timagaming* lacus amplus novæ Franciæ in mediterraneis, & ab ortu in occaſum extenſus, inter ſinum Borealem & Saguenajum tractum, cum plurimis inſulis, teſte Jolietto.

LACVS THIOERA, *le lac Thiohera*, lacus parvus novæ Franciæ, in tractu Irocoſiorum Gojoguenorum, ejus longitudo eſt 14. laucarum, latitudo verò 2. circiter, & ex eo effluit fluvius *Ochevegnon*, qui poſteà in lacum Frontenaci labitur.

LACVS TONTIARENHA *le lac Tontiarenha*, lacus parvus novæ Franciæ, versùs oram ſeptentrionalem lacus Frontenaci, in quem ſe exonerat, propè Kenta inſulam, mediante Ohaota fluviolo.

LACVS TRACIVS, *le lac Tracy*, lacus peramplus Americæ in nova Francia, nuper ſic dictus cum anteà vocaretur lacus ſuperior. Vide ibid.

LIVONIA, Liefland *incolis*, Inflanty *Polonis*, Liſland Svecis, *Lyflands* Germinis, *la Livonie* Gallis, & *la Livonia* Italis. Regio ampla, & probè culta, aliàs Poloniæ Regni provincia ex quo erepta fuerat Fratribus Enſigenis nunc autem pro majori parte Sveciæ Regi parens, terminatur à ſeptentrione ſinu Finico, ab occaſu ſinu Rigenſi, ſeu Livonico ab ea dicto, & à meridie Samogitia, & Lithuania ab ortu Ingria atque Pleſcovia provincia Moſcovię. Ejus partes ſunt tres, nempè Eſthouia, *Eſten*, quæ ad ſeptentrionem, Curia ſeu Curlandia, & Semiga llia, *Curland*, & *Semigallen*, quæ ad meridiem, & *Litland in Letten*, quæ inter utramque; Ethonia autem dividitur etiam in plures tractus, ſive Circulos nempè in AlentaKiam, Eſthoniam propriam, Harriam, Jerviam, Oldenpoam, Viriam, et Vichiam, ſeu Vvicheslandiam; nuncque tota ſubeſt Svecis uti Litlandia excepta ejus minuta parte orientali, quæ Moſcoviæ Ducis nunc agnoſcit Imperium, ubi Dunenburgum; Curia autem ſive Curlandia, & Semigallia nunc ſubſunt proprio Duci è gente ketlera, ſub clientela Regis Poloniæ. Partes etiam ſunt Livoniæ inſulæ Oſilia, *Oeſel*, & Daghoa *Dagho*, in mari Balticos ſive Orientali, ante ſinum Rigenſem, quę anteà Regi Daniæ ſuberant, nunc autem Sveciæ Juris ſunt ab anno 1645. pace ad Bromsbroam ſancita; dividitur etiam ab aliis hæc provincia in octo partes ſive Circulos, Leitlandiã videlicet, Vicheslandiam, Curlandiam, Semigaliam, Eſtlandiam, Virlandiam, Hariam, Gervandiamque & ſub Polonis diſtincta fuit etiam in tres Pręfecturas, ſive Palatinatus Vendenſem, Parnavienſem, & Derpatenſem, teſte Starogolſcio; dividitur adhuc aliquando in duas partes inęquales, nempè in Livoniam Cis-Dunam, quod ſit cis, Duntm fluvium, ubi Curlandia & Semigallia & in Livoniam trans Dunanam, quod ſit trans eumdem flu. ubi Eſthonia & Litlandiã. Notandum quod Eſthonia ab ea ſæpè diſtinguitur, & provinciam ſeparatam conſtituit, totius autem Livoniæ pręcipua urbs eſt Riga in Litlandia, & Revalia primaria eſt Eſthoniæ, hinc Livones populi, Lieflander vulgò ſibi.

LOTHARINGIA, Regio Galliæ ampla, & inſignis, à Lothario Rege Francorum ſic dicta fuit, quaſi Lotharii Regnum, in qua olim major pars Auſtraſię, diviſa primum fuit in ſuperiorem ſeu Moſellanicam, cujus major pars nunc propriè dicitur Lotharingia, in inferiorem Lotharingiam ſeu Ducatum Ripuariorum, cujus partes nunc ſunt Brabantia, ditio Leodienſis cis Moſam & Gueldriam, teſte Ludovico Canterello Fabro, cum aliis.

LOTHARINGIÆ DITIO, ſive Lotharingia recens *la Lorene* incolis *Lothringen* Germanis, *la Lorena* Italis, provincia ampla Galliæ, quæ aliàs dicta Lotharingia ſuperior, Ducatus titulo inſignis, terminatur à ſeptentrione Luxemburgenſi Ducatu, tractu Metenſi, Virdunenſi tractu, & ditione Trovirenſi; ab ortu Alſatia, & Ducatu Bipon-

ti-

tino in Germania, ab occaſu Campania provincia, & à meridie Comitatu Burgundiæ, dividirurque in duas partes, nempè in Lotharingiæ Ducatum ſtrictè ſumptum, qui ad ortum, & in Barrenſem Ducatum ad occaſum, anteaq; Duces habuit proprios valdè celebres, nunc autem ſubeſt dominio Regis Francorum ab aliquot annis; & notandum eſt urbes Divodurum, Tullum, & Virdunum cum earum territoriis non eſſe in Lotharingia, quamquam ſint intra ipſius fines, & in his partibus erant olim Leuci, Virduni, & Mediomatrices populi Galliæ Belgicæ hinc Lotharingi, *les Lorrains* vulgò, qui *li Lorenſi* ab Italis vocantur.

LOTHARINGIÆ DUCATUS STRICTE SUMPTUS, *le Duchè de Lorraine*, extenditur à ſeptentrione in meridiem, inter Barrenſem Ducatum, tractumq; Metenſem, Virdunenſem, & Tullenſem ad occaſum, & Alſatiam, Ducatumque Bipontinum ad ortum: & dividitur in tres partes ſive agros, nempè in Præfecturam ſive Balliviatum Germanicum, *le Baillage Allemand*, versùs ſeptentrionem, in Balliviatum Vogeſanum, *le Baillage de Vauge*, qui ad meridiem, & in Balliviatum Gallicum, ſeu Nancejanum *le Baillage Francois ou de Nancy* qui inter utrumq; extenditur & ejus caput eſt Nanceium.

LUGDUNUM, urbs Seguſianorum in Gallia Celtica quæ ab ipſa Lugdunenſis dicta fuit Straboni, Plinio, Antonino, & aliis, a Munatio Planco condita, ſub Auguſto & ſic vocata veteri Gallorum lingua, quaſi montis corvus, ut exiſtimant; Lugdunum Celtarum dicta fuit etiam, & Lugdunum Seguſianorum ad aliarum urbium hujus nominis differentiam, nunc vulgò *Lyon* incolis, *Leon* Germanis, *Lione* Italis, *Leon* ſive etiam *Leon de Francia* Hiſpanis. *Lyon* Anglis, *Lugdun* Polonis, urbs Galliæ celeberrima, & ampliſſima, Archiepiſcopalis, & permunita, Lugdunenſis provinciæ ab ea dictæ caput, emporiumque clariſſimum ad montium radices, in ipſo limite provinciarum Breſſiæ, & Delphinatus, a qua ultima ſeparatur tantùm Rhodano fluvio, qui ad ipſam ponte trajicitur lapideo oblongo, & juxta, et infra recipit Ararium fluvium, qui per hanc urbem labitur, et in ea jungitur tribus pontibus; dividitur autem ab eodem Arari fluvio in duas partes, ex quibus major eſt pars S. Nicetii, *la partie de Saint Nizier*, inter Rhodanum, et Ararim, minor verò eſt pars S. Joannis, *la partie de Saint Jean*, quæ ſatis montuoſa, et ad radices montis Fori Veteris, et in his duabus partibus ſunt 32. partes minores, *les Penonages* dictæ, habet quatuor ſuburbia perampla, et Caſtrum antiquum in rupe adjacenti Petra Sciſſa, vulgò *Pierre Scize* dictum, populo numeroſiſſima eſt, crevitque in dies incolarum frequentia, et ædificiorum elegantia. Patria fuit Claudii Imperatoris, et in ea occiſus fuit Gratianus Imperator anno 383. In ea etiam habita ſunt duo Concilia Generalia, nempe Lugdunenſe primum ſub Innocentio IV. Pontifice Maximo anno 1245. et Lugdunenſe II. ſub Gregorio X. Papa anno 1274. Diſtat autem hæc urbs 100. leucis à Lutetia Pariſiorum in meridiem, uti 50. à Nivernis, 36. à Divione, 22. a Cabillone, et 11. à Matiſcone, Viennam versùs 5. et Avenionem 36. ab Auguſta Taurinorum 60. circiter in occaſum æſtivum, Rodumnam versùs 12. et Claromontem 25. hinc Lugdunenſes populi, *los Lyonnois* vulgò ſibi, et Gallis, *li Lioneſi* Italis, et *los Leoneſes* Hiſpanis. De hac urbe ita ſcribit Joannes Comite S. J. vir ſcriptis, et præſertim Poeſi clariſſimus:

Montis amans corvus fauſto dedit omine nomen:
Sunt ſtructa auſpiciis mœnia, Plance, tuis.
Junctus Arar Rhodano famulari gurgite ſervit;
Auget uterque meas, aut petit orbis opes.
Religionis honor, morum conſtantia, Regi
Prompta fides, nulla ſe magis urbe probant.

LUTETIA, urbs Galliæ Celticæ, Pariſiorum caput Cæſari, quæ aliis et ſæpiſſimè Lutetia Pariſiorum dicta: Lucotetia Ptolemæo, Lutetia atque Caſtellum Pariſiorum Ammiano, et Pariſii etiam aliis, ſic dicta fuit, quaſi Turris pulchra, ea enim erat verborum vis in lingua Britannica, ut pluribus innuit Camdenus, quod rectiùs quam quod plurimi fingunt, illam dictam fuiſſe à luto voce latina; cum Galli, tempore, quo Lutetia condita fuit, aliquot ſæculis ante adventum Romanorum, nullum haberent uſum linguæ latinæ; ipſis ne nomine quidem notæ; nec divinare poſſent, quod Gallia aliquando Romanis ſubjaceret, tum etiam quia Lutetia in inſula Sequanæ fluvii poſita erat, ſicque à luto rectè dici non poterat. Lutetia Pariſiorum, nunc Pariſii, *Paris* vulgò, *Pariſſ* Germanis atque Polonis, et *Parigi* Italis, ita urbs celebris fuit tempore Romanorum cum Julianus Imperator in eam ſedem fixerit, et thermas etiam Palatiumque ſtruxerit, et à Clodoveo primo Francorum Rege Chriſtiano facta eſt ſedes Regia, unde ſucceſſu temporis crevit in immenſum, pluries productis pomeriis citra, & ultra Sequanam. Sicque nunc Franciæ Regni primaria, & caput exiſtit, Regumque Chriſtianiſſimorum ſedes Regia, in provincia Inſulæ Franciæ, cujus præcipua eſt, Archiepiſcopali dignitate inſignita fuit à Gregorio XV. Pontifice Maximo die 20. Octobris 1622. eſtque hodie totius Europæ facilè ampliſſima, populoſiſſima, & ditiſſima, emporiumque celeberrimum, quotidie ſupra modum excreſcens, nec jam urbs, ſed provinciæ inſtar, ejus ſuburbia magnæ urbes. Ipſa nunc in 4. partes ſecatur à Sequana fluvio, quarum major, & humilior ad ſeptentrionem tendens, Urbs dicitur, vulgò *la Ville*, in qua Palatium Regium Lupara vocatum *le Louvre*, totius Europæ ſuperbiſſimum, & pro maxima parte à Ludovico Magno Rege excitatum, Palatium Regium ad Laterarias, *les Thuileries*, ab eodem Rege extructum, aliud Palatium Regium nuncupatum *le Palais Royal*, à Cardinale Richeleo extructum; Domus Urbana, *Hoſtel de Ville*, anno 1533. cœpta à fundamentis ſub Franciſco I. architectante Dominico Cortonenſi, & perfecta, ſub Henrico IV. Caſtrum Baſtilia, Armamentarium, & Platea Regalis pulcherrima ſub Henrico IV. effecta, & Palatiis undique cincta. Pars minor urbis versùs meridiem extenſa, loco altiore, & quæ per colliculos nonnihil aſſurgit, Univerſitas dicta, *l'Univerſitè*, quod in ea ſit Accademia ſeu Univerſitas Studiorum celeberrima, à Carolo Magno Rege Francorum, & Imperatore, ut volunt, inſtituta, in qua ſunt 64. Collegia, quorum præcipuum Sorbona. Tertia pars urbis eſt inſula fluvio undique cincta, quam civitatem vocant, vulgò *la Citè*, in qua tantùm antiquitùs urbs reſtricta fuit; in qua ſunt Metropolitana Eccleſia auguſtiſſima, & perampla, B. M. Virginis nuncupata, *Noſtre Dame*, aucta à Childeberto primo Rege, & à Mauritio de Soliaco Epiſcopo de novo ædificari cœpta, ſub Philippo Auguſto anno 1191. & perfecta ſub Odone de Soliaco etiepiſcopo anno 1208. & Palatium antiquum Regum per amplum, *le Palais*, ubi ſedes parlamenti ampliſſimi, qui primarius, & præcipuus totius regni ſenatus, unde hæc inſula ſæpe dicitur inſula Palatii, *l'Isle du Palais*. Quarta pars urbis, eſt alia inſula minor vocata B. M. V. Inſula, *l'Isle Noſtra Dame*, initio hujus ſæculi ædificata, & hæc quatuor partes inter ſe junguntur novem pontibus lapideis & duobus ligneis, ex quibus præcipui ſunt Pons novus; *le Pont-Neuf*, totius Europæ ſuperbiſſimus; Pons B. M. *le Pont Noſtre Dame*; & Pons Cambii, *le Pont au Change*; in urbe, & ſuburbiis ſunt quatuor Abbatiæ Virorum, & plures Monialium decem Collegiatæ Eccleſiæ, 43. Parochiales, & quamplurima utriuſque ſexus Monaſteria, plateæ multæ, & innumera Palatia, & ædificia ſplendidiſſima, ejus viæ latæ, et optimè ſtratæ, pro majori parte æquales ſunt, et mundæ; ipſa verò urbs ſine ſuburbiis, dividitur in ſexdecim partes, *les Seiz Quartiers* vulgò dictas. Urbis mænia diverſis temporibus protracta fuere, nuncque etiam protrahuntur magnificè, et portas habent 20. quarum ornatiores ſunt portæ S. Antonii, S. Bernardi, S. Dionyſii, et S. Martini. Suburbia verò ſunt tredecim, ex quibus præcipua ſunt ſuburbium S. Germani, maximas urbes adæquans, nuncque partem ipſius conſtituens, ubi Abbatia S. Germani, et Palatium Aurelianenſe *le Palais d'Orleans*, ſuburbium S. Antonii, ſuburbium S. Marcelli, ſuburbium S. Martini, et ſuburbium S. Jacobi; et notandum eſt, quod in parte ſeptentrionali urbis ſunt 7. ſuburbia ampla, quamquam ſæpiſsimè omittantur in Topographiis urbis etiam recentioribus, et in ipſa Lutetia Pariſiorum inciſis. Longum eſſet alia enumerare quæ de tanta urbe dici poſſunt; qui plura deſiderat legat *Jacobum du Brueil* ordinis S. Benedicti, in antiquitatibus Pariſienſibus, Belleforeſtium, Corozetum, alioſque qui fuſius ſcripſerunt de hac nobiliſſima urbe, in qua nati ſunt Francorum Reges Ludovicus V. Ludovicus VIII. Carolus V. et Carolus VI. Diſtat verò hæc urbs 10. leucis à Sylvanecto in meridiem, uti 17. a Compendio. 36. a Cameraco 16. a Bellovaco, ab Albavilla 34. et 60. a Caleto etiam in meridiem, Melodunum versùs 10. Senonas 24. Aurelinum 34. Antiſsiodorum 40. Nivernas 50. et Lugdunum 100. circiter; a Rothomago verò 28. in ortum hybernum, Trecas versùs 34. Populi dicti *los Pariſiens* vulgò. De Lutetia Pariſiorum ita Julius Cæſar Scaliger ſcribit:

Francigena princeps populoſa Lutetia gentis
Erigit immenſum clara ſub aſtra caput;
Hic civis numerum, ars pretium, ſapientia finem
Exuperant, ſuperant thura preceſque Deos.
Audiit, obſtupuitque hoſtes, factuſque viator
Vidit, & haud oculis credidit ipſe ſuis.

MAGEL-

MAGELLANICA REGIO, *las Provincias del Eſtreche de Magallanes* Hiſpanis, *la Magellanique* Gallis, *Magellanica* Anglis, & Belgis, Regio Americæ Meridionalis, & ejus pars perampla maximè verſùs Auſtrum porrecta, cujus termini ſunt ad ſeptentrionem regiones Ciles, Tucumaniæ, & Paraguajæ, ad ortum mare Braſilium, ad occaſum mare Pacificum, & ad meridiem freta Magellanicum, & Mæreum. Sic denominata fuit à Ferdinando Magellano Luſitano, vulgò *Magalhaens* dicto, qui hanc regionem primus detexit, anno 1520. nomine Regis Hiſpaniæ, & poſteà pluries luſtrata verſùs ejus oras littorales tantùm ab Hiſpanis, Anglis, & Belgis, qui in interiora non penetrarunt; ideò pauca admodum de hac regione dicenda ſunt, quanquam ſit valdè culta, cum nulla ſit urbs in illa, neq; colonia Europæorum. Ejus verò partes ſunt Magellanica Regio propria dicta, *la Magellanique*, inter fretum cognomine, & fluvium Argenteum; Patagonum Regio, *le Pais de Patagons*; Terra Ignis *la Terre de Feu*, Regio Ordinum, *le Pais des Eſtas*; Regio Mauricii, *het Mauriee Landt*; Vltonia Meridiolis, *Sauth Ulſter*; Regio Auſtralis Regis Caroli, *King Charlec Sauth Land*; Ora deſerta, *la Coſta deſierta*, & aliæ minoris nominis, in quibus ſunt plurimi portus & ſinus, præſertim in freto Magellanico, ad quod Hiſpani conſtruxerant urbem quamdam Philippolim dictam in ora ſeptentrionali freti, & in ejus ferè Meditullio, ubi maximè tendit ad meridiem propè promontorium extenſum, vulgò *Cap. Frenvard*, atque coloniam duntaxat anno 1582. maximis ſumptibus, ut ſic Anglorum, & Belgarum unitorum navibus tranſitum prohiberent, quamquam inibi fretum latum ſit 25. mill. paſſ. ſed id fruſtra tentarunt & paulò poſt illa colonia omnino excidit, fame, aliiſque miſeriis necata; unde poſteà Angli qui per hoc fretum tranſierunt biennio poſt, illius Philoppolis rudera portum famis, *Porte fame* vocarunt, vixque ejus apparent veſtigia.

MARE, dicitur magna illa congregatio multarum aquarum, quæ terram interluit, ſumitque diverſa nomina à diverſis orbis terræ partibus ipſi contiguis, & vulgò vocatur *la Mer* à Gallis, *la Mar* ab Hiſpanis, *Il Mare* ab Italis, *das Meere* à Germanis, *Theſea* ab Anglis, *die Zee* à Belgis, *Morze* à Polonis, *Moore* à Ruſſis, *Faragie* ab Hibernis, *Haaf* à Svecis, *Bahr* ab Arabibus, *Deria* à Perſis, & *Dengbiz* à Turcis, quod ſæpè *Deniz*, & *Degniz* pronunciatur ab ipſis.

MEDIOLANUM, urbs Inſubrum caput in Gallia Ciſalpina Straboni, Plinio, & aliis, à Gallis condita poſt Romam anno 395. nunc urbs Italiæ perampla, *Milano* vulgò, *Milan* Gallis, & Hiſpanis, *Meylandt* Germanis, & *Mediolan* Polonis, Archiepiſcopalis & Ducatus Mediolanenſis ab ea dicti primaria, populi multitudine refertiſſima, agriq; bonitate fœliciſſima, et ex maximis Italiæ urbibus, cum in ea ferè ad 250000. capita hodie cenſeri putantur, ſicque cæteras Italiæ urbes incolarum multitudine una excepta Neapoli ſuperat. Eccleſiam metropolitanam habet auguſtiſſimam, dividiturque in 6 regiones ſeu partes quæ à totidem portis nominantur, nempè regiones Portæ orientalis, Portæ Romanæ, Portæ Vercellinæ, Portæ Novæ, Portæ Ticinenſis, & Portæ Cumanæ, arcem habens firmiſſimam, *Il Caſtello* dictam, & in ea ineſt artificum cujuſque generis multitudo, itaut omnibus Italiæ urbibus ſufficere queat, urbem rigat fluvius parvus *Olona* dictus, & ad eam ducta ſunt duo incilia, nempè incile Marteſanum, *il Navilio Marteſano* ad ortum, quo merces ex Addua fluvio, ſicque ex Lario lacu deducuntur; & incile Ticinellum, *il Navilio Teſinello*, quo copia fit omnium rerum ex Ticinio fluvio, & eo mediante ex Verbano lacu, ut pluries vidi, ſplendore ſuperbit ædificiorum, templorum magnitudine, & pulchritudine vicorum, cum Accademia Studiorum; Suburbia habens longa, lataque, altis foſſis non ſecus, ac urbs ipſa undique cincta, 325. mill. diſtat ab urbe Roma in occaſum æſtivum, & 165. à Venetiis in occaſum, Lugdunum verſùs 230. & Taurinum 80. circiter. Patria fuit Vrbani III. Celeſtini IV. Pii IV. & Gregorii XIV. Summorum Pontificum, & in ea obiit Gallienus Imperator: hinc Mediolanenſes populi li Milaneſi vulgò, *les Milanois* Gallis, *los Milaneſe* Hiſpanis.

MELITA, inſula Africæ in mari Africo, inter Siciliam & Africam propriam Plinio, & aliis, quæ Melite Ciceroni, D. Pauli Apoſtoli naufragio celebris, *Malta* Italis *Malte* Gallis, *Malte adaſi* Turcis, ejus longitudo eſt 20. mill. latitudo 12. circuitus verò 60. circiter, diſtat 60. mill. à Pachyno promontorio Siciliæ in meridiem, 190. ab ora proximiori Africæ in ſeptentrionem, & ferè 500. leucis Gallicis à freto Herculeo in ortum, Syriam verſùs 600. circiter, anteà ſuberat Regi Tunetano, ſed capta fuit à Rogerio Normanno Siciliæ Comite anno 1089. ejectis inde Saracenſis, & poſteà ſemper paruit Siciliæ Regibus, uſq; dum conceſſa fuit Equitibus S. Joannis Hieroſolymitani, poſt omiſſam Rhodum, à Carolo V. Imperatore, anno 1530. eo intuitu, ut ſic Siciliam faciliùs contra Turcarum irruptiones tueretur, cum tantùm reciperet 41. Scutos annuos ex reditibus hujus inſulæ, teſte Sagredo, in ea erant tantùm urbs antiqua Melita, nunc *Melina* Epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Panormitano, & Junonis Fanum, *Caſtello di S. Angelo*, nunc prætereà ſunt Valletta, *la Valette*, urbs munitiſſima primum ædificari cæpta anno 1566. Burgus, *le Bourg*, & urbs S. Michaelis *Saint Michel*, ſeu *l'Iſle de la Sangle*, ſic dicta à Magno Magiſtro, qui eam inſulam fecit, foſſa manu ducta; fruſtra obſeſſa fuit à Turcis anno 1565. & ab ea trajectus inter ipſam ad meridiem, & Siciliam inſulam, & Pachynum promontorium dicitur, *il Canale di Malta*, vulgò; Populi Melitenſes, *gli Malteſi* Italis, & *les Maltois* Gallis vulgò dictis, & *Malsali* Turcis, hujus inſulę meminit Ovidius lib. 3. Faſtorum.

MESSANA, urbs Siciliæ inſulæ in Italia Plinio, Ciceroni, Livio, & aliis, quæ Meſſene Straboni, & Meſſena Ptolemæo, anteà Zancle dicta fuerat à falce Saturini, ut narrant, poſteà vocata Meſſana, à Meſſeniis populis Peloponneſi, ab Anaxilao Rheginorum Tyrrano Meſſenio evocatis, teſte Macrobio, nunc *Meſſina* vulgò incolis, *Meſſine* Gallis *Mecina* Hiſpanis, urbs eſt Archiepiſcopalis Siciliæ ampla, & altera præcipua, circuitus 5. mill. in valle, ſive provincia Demonæ, & in ora orientali inſulæ, portu gaudens valdè tuto, & circuitus 4. mill. ad fretum Mamertinum, eſtque emporium totius maris mediterranei celeberrimum propè Pelorum promontorium, & Carybdim, urbs ipſa eſt pulcherrima, publicis, privatiſque ædibus egregè cultis, cum Palatio Regio, & armamentario inſtructiſſimo, ſericarum veſtium textrinis valdè nobilitatur, quod in illius agro maxima ſit mororum copia, & hinc probatiſſima lana ſerica in multas Europæ partes mittitur; figuræ eſt oblongæ propter montes quibus premitur, ſuburbia quatuor habens ampla admodum & verſùs oram valdè extenſa pagorum in morem, nempè *Zacra*, *S. Filippe*, *San Dee*, & *Porta Imperiale*, munita eſt 14. aggeribus à Carolo V. Imperatore excitatis anno 1535. et 4. caſtris, nempè *Mata-Griſoni* intra urbem, *il Caſtel Gonzaga*, et *il Caſtellazzo*, quæ ſunt extra urbem, et *San Salvatore* etiam extra urbem, ad eodem Carolo V. Imperatore munitum ad tutelam portus, et in lingua portus, quæ urbi conjungitur per brachium S. Raynerii, quod aliàs pratum S. Hiacynthi in lingua Phari dictum fuit quo clauditur portus; urbs verò ipſa vix 6. mill. diſtat ab ora Calabriæ ulterioris in occaſum, uti 12. à Rhegio Panormum verſùs 150. circiter, et 12. à Peloro promontorio in meridiem, Catanam verſùs 60. et in ea obiere Henricus VI. Imperator anno 1198. et Fridericus III. Siciliæ Rex anno 1377. Hæc urbs primaria à Rogerio Normanno, victis Saracenis recuperata anno 1060. Regibus poſteà Siciliæ paruit; maximis ſemper gaudens privilegiis, et regitur per Præfectum Strategum dictum, *il Stradigo* vulgò, ſed cum duris vexaretur ab Hiſpanis, hinc ultimis temporibus, ipſorum jugum excuſſit die 7. Julii 1674. et deinde pluries eorum impetus fortiter repulſit auxilio Francorum, tandem ſpontè rediit ad Hiſpanos die 16. Martii 1678. et ipſis etiamnum ſubeſt; ab ea pendet tractus adjacens dictus Meſſanenſis diſtrictus; in quo ſunt 10. oppida et plurimi vici. Hinc populi Meſſanenſes dicti, olim etiam Mamertini, *li Meſſineſi*, vulgò ſibi et Italis, *les Meſſinois* Gallis, *los Mecineſes* Hiſpanis. Dicunt Meſſanenſes habere Epiſtolam B. M. Virginis ad ſe ſcriptam, et Antonellus Mamertinus primus fuit, qui colores oleo diluere docuit. Meſſanæ meminit inter alios Ovidius lib. 4. Metamorph.

METINA, et METHYMNA ALNABIA, quæ et Medina *Medina-t'Alnabi* ideſt civitas Prophetæ, urbs Arabiæ Petreæ ad fluvium *Laakie*, anteà Jatrib, ſeu Jatreb dicta, Jatrippa Stephano, et Latrippa Ptolemæo ſita, eſt in planitie, 30. mill. à mari rubro in ortum vicinos habens duos montes ad duas leucas, nempè *Ohod* ad ſeptentrionem, et *Air* ad meridiem, hic profugus à Mecenſis Mahumetes Pſeudo-Propheta amice receptus fuit, et per aliquot annos ſubſtitit, quibus falſæ religionis ſuæ doctrinam publicavit, et tandem cum aſſeclis arma cæpit; inclareſcente autem Mahumetis nomine, hæc urbs Civitas Prophetæ, et ſimpliciter *Medina* tamquam nomine proprio nuncupata fuit, vel quod hic primum Mahumetes, obtinuit Principatum, vel quod ibidem vita functus anno ſalutis 637. et tumulatus ad templi, quod urbis umbilicus eſt, orientale latus, teſte etiam Jacobo Gallio, cum aliis. Suburbium habet ſatis amplum, itinere 10. dierum, ſeu 200. mill. diſtans à Mecca in ſeptentrionem, et ejus portus ad mare rubrum *Jambi* dicitur.

MEXICUM, *Mexico* Hiſpanis, quaſi fons, *Tenuchtitlan* incolis id eſt fructus Petræ, *Mexique* Gallis, & *Meſſico* Italis urbs totius Americæ ampliſſima, cultiſſima, & præcipua, in America ſeptentrionali, regionis cognominis, & novæ Hiſpaniæ caput, ſedesq; Proregis Hiſpani, cum ſupremo tribunali, vulgò *la Audiencia Real*, & Accademia erecta anno 1551. à Carolo V. & ſtabilita 1553. Archiepiſcopali etiam dignitate fulget, cui ſuffraga ntur Epiſcopi Angelopolis, Guaxacæ, Mechoacani, novæ Galliciæ, Chiapæ Nicaraguæ, Yucataniæ, Guatimalæ, Veræpacis, & Durangi ſive Novæ Biſcajæ uti & novi Mexici ab anno 1635. ſedet hæc urbs in ora lacus cognominis, eſtq; tota in planitie ampliſſima, & pro parte a lacu circundata. Extructa fuit anno 1322. ut narrant incolæ, ſive anno 902. ut credunt Hiſpani ex eorum Hiſtoriis, fuitque ſedes Regum Mexicanorum, & habebat Palatium Regium peramplum, atq; ſplendidum, *Tepac* vulgo dictum, cum plurimis templis, in quibus eminebat primarium, ſed incenſum fuit ab Hiſpanis cum maxima parte urbis, quando expugnata, & ferè deleta fuit ab ipſis poſt longam obſidionem, die Martis 13. Auguſti anno 1521. ſub Ferdinando *Cortz* eorum Duce, à quo poſtea de novo reſtaurata fuit, ſicque ab eo tempore ſubeſt dominio Regis Hiſpaniæ, cum tota regione, ejus Eccleſiæ ſunt pulcherrimæ, viæ latiſſimæ, & omnes æquales, ædificia publica ſuperbiſſima, cum aquæ ductu 3. mill. paſſ. nempè à *Chapultepec* deducto, ſed pulcherrimo, & inter ædificia publica eminet Eccleſia Metropolina, Palatium regium, & Palatium Marchionis de Valle è Corteſia gente, habetque tres Parochias, ſed plurima utriuſq, ſexus Monaſteria, & de his omnibus pluribus ſcripſit Joannes de Turre Cremata in ſuo opere de Monarchia Indica, ſed urbs ipſa muris caret portis, et vallis nulla etiam habens tormenta bellica, & primùm ſede epiſcopali inſignita fuit anno 1527. à Clemente VII. & poſteà Archiepiſcopalis effecta anno 1547. à Paulo III. Pont. Max. eratque antea in loco humili, ita ut ſæpe aquis lacu m malè haberetur, ſed nunc aggeribus contra ejus impetus ſatis tuta eſt, & aqua lacus tantiſper minuit, ex quo immenſo labore, & ſumptu alio deducta, intra montes ſe exonerat & ad hanc urbem aditus patet tantùm tribus viis ſive aggeribus oblongis, uno ad occaſum, ſecundo ad ſeptentrionem, & tertio oblongiori ad meridiem, ut pluribus ſcribit Thomas *Gage* Anglus, qui illas partes luſtravit, ſed peſſimè habita fuit hæc urbs aquarum lacus innundatione die 21. Septembris 1629. ex qua periere 40000. incolarum; nunc verò in dies reparatur, et in ea obiit die 2. Decembris 1547. Ferdinandus Corteſius anno ætatis 63. qui eam expugnarat, et omnem novam Hiſpaniam Hiſpanici juris fecerat; diſtat verò 80. leucis Hiſpanicis a Portu Veræ Crucis, et ab ora maris Borealis in occaſum, Guadalajaram verſùs totidem, uti ab Accapulco ad mare Pacificum ſive Auſtrinum in ſeptentrionem, verſùs Fanum S. Fidei novi Mexici 500. circiter, à Guatimala verò 300. leucis in occaſum æſtivum; hinc Mexicani populi *los Mexicanos* ſive etiam *los Mixicieos* Hiſpanis, *les-Mexicains* Gallis, *li Meſſicani* Italis, et *The Meſsicans* Angl.

MOGOLIS IMPERIUM, *l' Empire du Grand Megol*, Regio Aſiæ vaſtiſſima, ſeu potiùs Imperium peramplum, quod aliter India vera, ſeu ſuperior dicitur, *Indouſtan* incolis, et *l' Inde* aliis, in quo ſunt 35. Regna, ſive provinciæ amplæ ſub dominio Magni Mogolis, cujus termini ſunt ad occaſum Perſarum Regnum, à ſeptentrione Tartaria magna et Regnum Thiberi, ad ortum Coſminus fluvius quo ab India extra Gangem ſeparatur, et à meridie ſinus Gangeticus, et peninſula Indiæ intra Gangem. Ab Indo et Gange fluviis irrigatur; eſtq; regio fertilis admodum et perculta, opibus et divitiis maximis pollens cum plurimis emporiis, et in dies valde extenditur, cum etiam à paucis annis major pars Regni Decani ſub ipſo cenſeatur, uti et pars Regni Solcondæ; ſed intra ipſius Imperii fines ſunt etiamnum multi Principes valdè potentes, *Raja* vulgò dicti, qui vix quicquam ab Imperatore pendent, ſeu tantùm fiduciario jure, ex quibus præcipui ſunt *Raja Rana*, *Raja Jeſsingue*, et *Raja Jeſſonſingue*, et ipſi perſæpe magno Mogoli magnum negocium faceſcunt. Dividitur autem hoc Imperium ab exteris in plura regna, de quibus ſicut de ipſius urbibus vide fuſiùs in voce India orientales: ſed ab indigenis partitur in 20. Præfecturas generales, Soubac dictas, ſub quibus comprehenduntur quamplurimæ præfecturæ minores, vulgò *Serkars* vocatæ ideſt Quæſturæ, ut pluribus narrat Franciſcus *Bernier* Gallus vir clariſſimus, qui in his partibus perplures annos eſt commoratus, et illam regionem exactè deſcripſit. Eius verò præcipuæ urbes ſunt Agra, *Agra* Imperii caput et ſedes regia, Dellium, *Deli* ſeu & meliùs *Jehan-Abad* ideſt Colonia Regis mundi, Lahorium *Labor*, Amedebatum, *Amedebat*, Cambaja *Cambaja*, & Surata *Surate*; hinc Mogolus nomen gentis *Mogol* vulgò, qui & Indus *Indous* & *Indouſtani* etiam; ſed notandum quod hodiè in illis partibus vocantur Mogoli ii tantùm Aſiatici & incolæ qui albi ſunt coloris, & Indi qui ſunt aduſti coloris.

MONOMOTAPÆ IMPERIUM, *l'Empirè de Monomotapa* ſive *le Monomotapa* Gallis, *Mana-Motapa* Luſitanis, regio ampla Africæ, & pars meridionalis Æthiopiæ, cujus termini ſunt ad ſeptentrione Imperium Monumegium, ad occaſum & meridiem Cafreria, ſive ora Hottentotarum, & Inhambanum Regnum, ad ortum verò porrigitur uſque ad Oceanum Æthiopicum, ubi ejus pars verſùs oram littoralem perſæpe ſub Cafreria orientali cenſetur, ab Europæis; ſed revera ab ea differt, & aliàs diviſum fuit hoc Imperium in tres partes, *Quiteve*, *Sabanda*, & *Chicanga* dicta, nunc autem magis protenditur, & ſub eo cenſentur 25. alia regna, quorum nomina ſunt *Mongas*, *Baroe*, *Manica*, *Boeſa*, *Macinge*, *Remo*, *Chiquè*, *Chiria*, *Chidima*, *Boquiza*, *Inabanzo*, *Chiruvia*, *Condeſaca*, *Daburia*, *Manerumbe*, *Munguſſi*, *Antuvaza*, *Chove*, *Chinque*, *Diza*, *Romba*, *Raſſini*, *Chirao*, *Mocaranga*, & *Remo de Beza*, ex quibus præcipua ſunt Regna *Mongas*, & *Mocaranga*, & ex hoc ultimo oriundus eſt præſens Imperator Monomotapæ, teſte Emanuele de Faria in tractu de Aſia Luſitanica ſed ex ſupradictis Regnis plura pendent ab ipſo jure feudi tantùm. Totius regionis præcipua urbs eſt Monomotapa *Monomotapa*, aliæ verò urbes ſeu oppida ſunt *Mongas*, *Zimbaos*, *Butua*, *Sena*, & *Tete*, quarum tantùm fit mentio in relationibus recentiorum, cum raræ ſint urbes in illis partibus, & pauci admodum Europæi luſtrarint hanc regionem, quæ fertilis eſt valdè, et abundans, maximè in ejus parte ad ortum; ubi etiam plurimi ſunt auri, & argenti fodinæ, Ideoque Luſitani hiſce ultimis temporibus colonias duxerunt verſùs oram ejus littoralem ad fauces fluviorum Duamæ, & Zambezi ubi ora littoralis Imperii Monomotapæ extenditur ad 250. leucas; & in locis interioribus etiam aliquot arces extruxerunt verſùs Aurifudinas.

MONS-FERRATUS, *ſive* Montisferrati Ducatùs, *il Monferrato* incolis, *le Monferrat* Gallis provincia Italiæ, Ducatus titulo clara ab anno 1575. cujus termini ſunt ad ortum Ducatus Mediolanenſis, & ditio Genuenſis ex parte; ad ſeptentrionem agri Vercellenſis, & Bugellenſis, & Canapicium; ad occaſum Pedemuntium ſtricte ſumptum, & Comitatus Aſtenſis, ad meridiem verò Genuenſis ditio occidentalis, à qua ſeparatus Apennino monte; ſicque extenditur a ſeptentrione in Auſtrum, ubi olim pars Liguriæ mediterraneæ, ſed ab oriente in occidentem multùm reſtringitur plurimis in locis. Sic dicitur quaſi Mons ferax à modicorum ſcilicet quos habet collium feracitate, cum ſit provincia fertilis admodum & culta, ſub dominio Ducis Mantuæ cui obvenit anno 1535. ex Matrimonio Margaritæ uxoris Frederici I. Mantuæ Ducis, poſt obitum Boniſacii fratris Marchionis ultimi ex familia Peleologorum. Anteà magis extendebatur, cum ſub ipſa cenſerentur etiam pars Canapicii, & Langarum ſuperiorum tractus pars; ſed pace ad Claraſcum ſancita anno 1631. conceſſæ fuere Duci Sabaudiæ, una cum parte Montis Ferrati trans Padum; ſicque nunc dividitur bifariam, nempè in Montem-Ferratum propriè dictum, in quo maxima pars provinciæ ad ortum & meridiem, ſub Duce Mantuæ, in qua ſunt urbes Caſale, *Caſale*, quæ ejus primaria, Aquæ Staſeliæ, *Aequi*, & Nicea Palea, *Nizza* cognomento *de la Paglia*; & in Montem ferratum Pedemontanum, in qua minima pars provinciæ ad occaſum, & ſeptentrionem, ſub Duce Sabaudiæ, & in ea ſunt pars Canapicii, & tractus ad Padum, inter Auguſtam Taurinorum, & Verrucolam, pars minuta Montis-Ferrati trans-Padum, cujus caput Tridinum, & Aſtenſis ager, ſive pars tractus Langarum Superiorum in quo Alba, et ſub Monte-Ferrato comprehendebantur alias Valentia, et Baſſiniana ad Padum, quæ nunc ſunt in Ducatu Mediolanenſi uti mons Regalis in Pedemontio: hinc Mons-ferratenſis nomen gentis, *Monſerrino* vulgò indigenis, *Monferrin* Gallis.

MONTES IGNOVOMII, plures ſunt in toto orbe præſertim, in America, ubi etiam Vulcani ab Hiſpanis, *los Volcanes* vulgò vocantur, quod ſint quaſi totidem officinæ Vulcani, ſive quod ad inſtar Vulcani Inſulæ quotidie ignes emittant, horum præcipui hactenus noti ſunt.

MONS ÆTNA, *il Mongibello*, in Sicilia inſula percelebris.

MONS ANONYMUS, *el Volcan ſin nombre*, etiamnum

num

num ab Hiſpanis ſic dictus in parte meridionali Ciles intra montes, & ei adjacent duo alii montes ignivomi, quorum nomina hucuſque deſiderantur.

MONS ANTOCUS, *el Volcan d'Antoco*, in regno Ciles, & in limite Cujæ provinciæ.

MONS AREQUIPÆ, *el Volcan d'Arequipa*, in parte meridionali Peruæ Regni, propè Arequipam urbem.

MONS AUTONUS, *el Volcan d'Auton*, in Ciles Regno, & in provincia Chuchuita, intra montes Andes.

MONS BALALUANUS, *el monte Balaluano*, in Sumatra Inſula Indiæ.

MONS BENIGUAZEVALUS, *el monte Beniguazeval*, in Regno Fezzæ.

MONS CACUÆ, *el Volcan de Coca*, in Peruæ regno & in Valle cognomine.

MONS CHILLANUS, *el Volcan de Chillan*, in regno Ciles inter Cujam provinciam & Chillanum tractum.

MONS CHIMERA, *il monte di Gerante*, in Lycia provincia Aſiæ minoris.

MONS CHUANAUCUS, *el Volcan de Chuanauca*, in parte meridionali Ciles versùs Ancudiam provinciam.

MONS COATANUS, *el Volcan de Coatan*, in nova Hiſpania, & Guatimala Præfectura, in tractu Yzalcorum.

MONS COCONUCORUM, *el Volcan de los Coconucos*, in regno Popajani, & ad fontes fluvii Magdalenæ.

MONS COPIAPUS, *el Volcan de Copiapo*, ad fontes fluvii cognominis in parte ſeptentrionali Regni Ciles, versùs Peruam.

MONS COQUIMBUS, *el Volcan de Coquimbo*, in regno Ciles, & in tractu cognomine in limite Cujæ provinciæ.

MONS FAJALIS, *el Volcan de Ilha de Fayal*, in inſula cognomine una ex Accipitrum inſulis.

MONS GUATIMALÆ, *el Volcan de Guatimala*, in provincia cognomine novæ Hiſpaniæ & propè urbem S. Jacobi.

MONS GUMANAPUS, *el monte de Gumanapi*, in inſula Indiæ orientalis, propè Bendam inſulam in Molucis, unde ſæpe vocatur, *la Grenade de Banda* à Gallis.

MONS HECLA, *le mont Hecla*, in Islandia inſula.

MONS HUAPEUS, *el Volcan de Huape*, in Ciles regno, & in limite Quillatæ tractus versùs Fanum S. Joannis de Confinio.

MONS JENISCEÆ, *le mont de Jeniſcey*, versùs ortum fluvii cognominis in Tartaria Moſcovitica cum tribus aliis in ejus viciniis.

MONS JETCHUS, *el monte Jetchu*, in Niphonia regione Japoniæ, & in inſula cognomine.

MONS IGNIUM, *el Monte de Fuego*, in inſula parva cognomine, una ex Capitis Viridis inſulis.

MONS INSULÆ IGNIS, *el Volcan da Ilha da Fogo*, in ora Japoniæ & Xicocæ, ad ortum æſtivum propè Xaxumam.

MONS LIGUÆ, *el Volcan de Ligua*, propè fontes fluvii cognominis in regno Ciles, versùs Fanum S. Joannis de Confinio.

MONS MAJONGUS, *el monte Majongo*, in Luzonia inſula Aſiæ in Philippinis.

NONS MASPA, *el Volcan de Maſpa*, in Peruæ regno & in provincia Quixorum.

MONS MONBACHIUS, *el Volcan de Monbacho*, in nova Hiſpania, & in Nicaragua provincia propè emiſſarium.

MONS NICARAGUÆ, *el Volcan de Nicaragua*, in provincia cognomine novæ Hiſpaniæ, & in Maſaya provincia, propè Legionem urbem, unde etiam vocatur, *el Volcan de Maſayatan* perſæpe.

MONS NOTUCUS, *el Volcan de Notuco*, in regno Ciles inter Purenam Vallem, & Pulcas populos.

MONS OSORNI, *el Volcan de Oſorno*, in Regno Ciles, inter tractus Oſorni, & Villæ divitis.

MONS PALMÆ INSULÆ, *el monte de la Palma*, in Canariis inſulis, atque in Oceano Atlantico.

MONS PASTORUM, *el Volcan de los Paſtos*, regno in Popajani, & in Paſtorum provincia.

MONS PETEROÆ, *el Volcan de Peteroa*, in Ciles regno ad fontes fluvii cognominis inter Cujam provinciam, & Vallem S. Jacobi.

MONS PINTÆ, *el Volcan de Pinta*, in Peruæ regno & in Quintoa provincia, propè Fanum S. Franciſci de Quito.

MONS POPOCATEPECUS, *el Volcan de Popocatepeque*, in nova Hiſpania & Mexicana provincia.

MONS POPOCHAMPEUS, *el Volcan de Popochanpeque*, in Mexicana provincia novæ Hiſpaniæ.

MONS QUECHUCABUS, *el Volcan de Quechucabi*, in parte meridionali Regni Ciles propè Ancudiam tractum.

MONS QUIMBAJÆ, *el Volcan de Quimbaja*, unus ex Andibus, in Regno Popajani.

MONS RUBEUS, *le Montagne Rouge*, in Borbonia inſula Oceani Æthiopici.

MONS S. CRUCIS, *el Volcan de S. Cruz*, propè inſulam S. Crucis in mari pacifico, versùs Terram Auſtralem S. Spiritus.

MONS S. CLEMENTIS, *el Volcan de San Clemento*, in parte meridionali Ciles, versùs Magellanicam regionem.

MONS S. SALVATORIS, *el Volcan de S. Salvador*, in tractu cognomine novæ Hiſpaniæ, & in Guatimala provincia.

MONS SESARGA, *el Volcan de Seſarga* in Seſarga inſula una ex Salomonis inſulis.

MONS SINEPARAMA, *el monte de Sineparama*, in Japonia regione, & in Niphonia, propè Meacum.

MONS STRONGYLE, *il monte di Stomboli*, in inſula cognomine, una ex Liparæis, in mari Tyrrheno, propè Siciliam.

MONS TANDAJUS, *el Volcan de Tandaja*, in Tandaja inſula Philippinarum una, propè promontorium S. Spiritus.

MONS TERNATENSIS, *el Monte de Ternate*, in inſulam cognomine Molucarum una.

MONS THENERIFÆ, *el Pico de Thenerife*, in inſula cognomine, ex Canagiis, versùs oram Africæ.

MONS TOCAYMA, *el Volcan de Tocayma*, propè urbem cognominem, in novo regno Granatenſi.

MONS TOLA, *el Monte Tola*, in Mauriciis inſulis Oceani indici, & in Archiepiſcopo Molucarum.

MONS VELIUS, *el Volcan de Velez*, in America meridionali, & in novo regno Granatenſi versùs Veliam & Tuniam.

MONS VILLÆ DIVITIS, *el Volcan de Villarica*, in Regno Ciles inter Vallem cognominem & Pulcas populos, & juxta lacum *Mallabaulquen* dictu.

MONS VULCANI INSULÆ, *il monte dell'Iſola Volcano*, in Liparæis inſulis, propè oram ſeptentrionalem Siciliæ, & in mari Tyrrheno.

MONS VULCANIÆ INSULÆ, *el Monte del Volcan* in inſula parva inter inſulas Tanaximam & Ycoum in ora meridionali Japoniæ, & Saicocæ Regionis.

MONS VULCANIÆ INSULÆ, *le mont de l'Isle de Vulcain* Gallis, Braudendenberg Belgis, ideſt mons ignis, in indico Oceano versùs oram novæ Guineæ, cum tribus aliis montibus ignivomis in viciniis.

MONTES QUINQUE INSULARUM VULCANIARUM, *los montes de las cinco islas de los Volcanes*, in parte ſeptentrionali Latronum.

NAVARRA, & Navarræ Regnum, *la Navarra*, ſive *el Reyno de Navarra* Hiſpanis, *la Navarre* Gallis, Regnum Hiſpaniæ in ejus parte ſeptentrionali, ubi olim Vaſcones populi pro parte, terminatur ad ſeptentrionem Gallia, ad ortum & Meridiem Aragonia, & ad occaſum Caſtella Veteri; & dividitur in duas partes montibus Pyrenæis, nempè in ſuperiorem Navarram, quæ multo major, & trans montes, vulgò *la Navarra alta* incolis, *la haut Navarre* Gallis in ipſa Hiſpania; & in Navarram inferiorem, quæ minor, & cis montes, *la baſſe Navarre*, Gallis, *la Merindada de ultrapuertos* Hiſpanis, quæ Galliæ pars eſt, ſubeſtque Regi Francorum ut ejus legitimo Regi. Navarra autem ſuperior dividitur etiam in quinque diſtrictus, quos Majorinatus vocant, *Merindada* vulgò, ſuntque Majorinatus Pompelonenſis, *la Merindada de Pomplona*, Majorinatus Olitenſis, *la Merindada de Olite*, Majorinatus Sangoſſenſis, *la Merindada de Sangueſa*, Majorinatus Stellenſis, *la Merindada de Eſtella*, & Majorinatus Tutelenſis, *la Merendada de Tudella*, & Regni caput eſt Pompelon, *Pamplona*, ad Argam fluvium. Aliàs Navarra Reges habuit proprios per aliquot ſæcula, & uſque ad annum 1512. quo Ferdinandus V. Rex Aragoniæ Navarram ſuperiorem occupavit ſine cauſa, pulſo inde legitimo Rege Joanne Alebretio ipſius pronepote, nulla fretus Romani Pontificis auctoritate; quicquid dicant Hiſpani, teſte etiam Spondano

Viro

Viro doctiſſimo quod enim ſcribunt de quodam diplomate Julii II. fuit tantùm poſt illam uſurpationem, & ad ipſorum inſtantiam, ut videre eſt ex temporibus utriuſq; & ut pluribus probat Mezeræus Vir clariſſimus cum aliis, ſicque ab eo tempore Navarra ſuperior ſubeſt Regi Hiſpaniæ, inferior verò Franciæ pars eſt, ex quo Francico Sceptro conjuncta fuit per Henricum Magnum. Navarra Hiſpana tota ſiccior eſt, & in dies ſterilior evadit, & inculta; cum Navarra inferior ſive Francica ſatis rigua ſit, valdè populoſa, & culta. Navarræ regni partes erant etiam aliàs provinciæ adjacentes nempè Ipuſcoa, *la Guipuſcoa*, Alaba *el Alava*, Ruſconia, *la Rioja*, & Bureba *la Bureva*, ſed jam à multo tempore fuerant à Caſtellanis occupatæ; hinc dicti Navarræi populi, *les Navarrois* Gallis, *los Navarros* Hiſpanis, & *li Navarreſi* Italis.

NEAPOLIS, urbs Italiæ in Campania felicis Ciceroni, Plinio, Straboni, & aliis, ſic ab Auguſto dicta, cum prius Parthenope vocaretur, nunc vulgò *Napoli* incoli, *Naples* Gallis, & Anglis, *Napoles* Hiſpanis, *Anabolu* Turcis, & *Neapels* Germanis, urbs eſt ampliſſima, Regni Neapolitani, ab ea dicti caput, & provinciæ Terræ-Laboris vocatæ primaria, emporium celeberrimum, totiuſque Italiæ clariſſima, civium multitudine facilè omnes ſuperans, Archiepiſcopalis eſt, & ejus ager mirè riguus & fertilis, in planitie amœniſſima, portum habens percapacem, & ſatis tutum. Ejus Eccleſiæ ſuperbiſſimæ 110. numero, ex quibus 40. ſunt Parochiales ædificia publica ſunt pulcherrima, uti Palatium Regium, ubi nunc commoratur Prorex, viæ latæ, & æquales, plateæ verò plurimæ. Civitas dividitur in 29. partes *Ottine* dictas, habetque 7. ſuburbia perampla, & munitur quatuor arcibus, nempè Caſtro novo, *il Caſtello Novo*, à Rege Carolo I. Andegavenſi excitato, Caſtro Ovi, il *Caſtello dell'Ove*, olim Caſtro Luculli, à Normanis munito, Caſtro S. Eraſmi, *il Caſtello S. Elmo*, à Carolo II. Rege munito, in monte arduo, ut pluries vidi, & Turri Carmelitarum, *il Torrione del Carmine* loco recens munito hiſce ultimis motibus anni 1648. propè plateam mercati, & his quatuor adjungitur in præſenti locus, *Pizzo Falcone* dictus, cum valido Hiſpanorum præſidio, & 125. mill. diſtat ab urbe Roma in ortum hybernum. Patria fuit Summorum Pontificum Boniſacii V. Urbani VI. Boniſacii IX. Joannis XXIII. & Pauli IV. Accademiam habens à Federico II. Imperatore erectam, & in ea nobiles Regni ſuas ſeſſiones habent 5. *i Seggi di Napoli* dictas; ab hac urbe ſinus adjacens olim Crater, dicitur nunc ſinus Neapolitanus, *il Golfo di Napoli*, eſtq; pars maris Thyrrheni. Populi autem Neapolitani, Plinio & aliis, nunc *li Napolitani* Italis, *les Napolitains* Gallis, *los Napolitanos* Hiſpanis, & *Anabolnli* Turcis.

NORMANNIA, *la Normande* incolis, *Normandy* Anglis, *Normandey* Germanis, *la Normandia* Hiſpanis, & Italis, provincia eſt ampla admodum Galliæ regni, & valdè fertilis, Ducatus titulo inſignita, in qua alias pars Neuſtriæ compreheodebatur, & ubi olim Caletes, Velocaſſes, Aulerci, Eburovices, Lexovii, Seſſuvii, Biducaſtes, Unelli, & Abrincatui populi Galliæ Celticæ, ſic dicitur à Normannis populis ſeptentrionalibus, qui in ea conſedere, ſub Rollone Duce, tempore Caroli Simplicis Galliæ Regis, & terminatur à ſeptentrione mari Britaonico, uti ab occidente, ab oriente autem Picardia, & Provincia inſula Franciæ dicta, & à meridie Pertico, et Cenomanenſi provinciis, uti et tantiſper à Britannia minori. Extenditur ferè ad 66. leucas ab ortu in occaſum, nempè à limite Picardiæ ad oram Oceani versùs Cæſaream inſulam. Ejus autem latitudo à ſeptentrione in meridiem eſt 30. leucarum circiter; ſubeſtq; tota dominio Regis Francorum, et ejus præcipua urbs eſt Rothomagus, *Rouen*; dividitur autem in 12. provincias parvas, ſeu tractus, ſed perſæpè reducuntur ad duo, nempè ad Normanniam ſuperiorem, *la haute Normandie*, quæ ad ortum, cujus caput Rothomagus, quæ et provinciæ primaria, et ad Normanniam inferiorem, *la baſſe Normandie* quæ ad occaſum extenditur, cujus caput eſt Cadomum, ex hac provincia pendent etiam inſulæ Cæſarea *Jerſey*, Sarnia *Garnſey*, Sarchia *Sarke*, Orignyacum *Origny*, Anglis *Aldernay*, et Ecreothia *Ecrehot*, ſed ſubſunt Regi Angliç ab aliquot ſæculis, hinc etiamnum Normanni populi *le Normans* vulgò Gallis, *li Normanni* Italis, *los Normannos* Hiſpanis; *the Normans* Ang.

NOVA FRANCIA, *la Nouvelle France* Regio ampliſſima Americæ ſeptentrionalis, quæ aliquando etiam Canada vocatur, juxta fluvium magnum S. Laurentii longè latèque extenſa, inter ſinum Borealem, terras Arcticas & Laboratoris Terram ad ſeptentrionem & mare Boreale ad meridiem, & ortum, terminatur etiam à meridie Virginia, nova Eboracenſi provincia, & nova Anglia, quæ aliàs ipſius pars etiam erat, ſed ad occaſum nondum ejus limites benè noti ſunt, cum ex hac parte longiſſimè protendatur, ut in dies dignoſcitur, & dividitur in 2. partes fluvio S. Laurentii, nempè in ſeptentrionalem & meridionalem, ſubeſt verò dominio Francorum Regis à centum quinquanginta annis: Ejus partes ſunt Acadia provincia, Canada ſtrictè ſumpta; Saguenaja, Iroquiorum, Aglonquiorum, Huronum, & Ilinorum tractus, & plurimi populi in mediterraneis, uti etiam Terranova inſula ampliſſima ad ortum, inſula capitis Britonum, inſula Aſſumptionis atq; S. Joannis inſula, ut pluribus ſcribunt Abbas Galinæus Joliettus, & Radiſſonius Galli, qui illas partes perſæpe luſtrarunt diligenter. Ora autem novæ Franciæ maximè in ortum protenſa diſtat tantùm 830. leucis Gallicis à Portu Gratiæ in Normannia recto itinere, & totius regionis caput, & urbs primaria eſt Quebecum *Quebec* recens epiſcopalis facta; aliæ verò coloniç præcipua & oppida ſunt Mons-Regalis *Mont-Royal*; Triſluvium, *les Trois Rivieres*; Arx Frontenaci, *le fort Frotenac*; Portus Regius *Port Royal*, Richeleum, *Richelieu* ſive *Saurel*, Caput, *le Cap.* & Chamiliacum *Cambly* cum Regio in dies cultior evadat, & a Francis magis inhabitetur; eſt autem tota valdè rigua cum plurimis fluviis, & lacubus maximis, ex quibus præcipui ſunt lacus ſuperior, *le lac ſuperieur*: lacus magnus Huronum, *le grand lac de Huron*: lacus Eriens, *le lac Erie* lacus Ilinorum *le lac de Ilineis*; et lacus Frontenacus *le lac de Frontenac* de quibus fuſius ſupra: fluvii autem majores hujus regionis ſunt fluvius magnus S. Laurentii, *le fleuve de Saint Laurent* alios longè ſuperans: fluvius Huronum ſive Ottavacorum *la Riviere de Hurons*: fluvius Ohius, *la Riviere Ohio*; fluvius Meſſiſipius, *la Riviere de Meſsiſipi*; fluvius Francorum *la Riviere de Francois*; & fluvius divinæ, *la Riviere dicta Divine*, & de his pluribus ſuis in locis.

NOVA HISPANIA, *la Nueva Eſpanna* Hiſpanis, *la Novelle Eſpagne* Gallis, Regio ampla Americæ ſeptentrionalis, quæ aliter Regnum Mexicanum dicitur à multis *el Mexico* Hiſpanis, ab ejus primaria urbe; ſed nova Hiſpania magis patet. Continet enim totum terræ ſpatium inter mare Boreale, & mare Auſtrinum comprehenſum à Terrafirma ſeu Iſthmo Panamæ ad ortum uſque ad novum Regnum Mexicanum, et Floridam ad occaſum, et ab indigenis vocatur *Anauhac*, ideſt propè Aquam. Dividitur ab Hiſpanis in 3. partes, quas vocant Juriſdictiones ſeu Præfecturas, *las Governaciones*. Qua media eſt, dicitur la Governacion de Mexico, ſub qua Hiſpania nova propriè ſumpta, in qua ſunt provinciæ Mexicana, Mechoacana, Tlaſcala, ſeu Guaſtacania, Guaxaca, Tabalci, et Yucatania: ejuſque primaria urbs eſt Mexicum, *Mexico*, totius Americæ facilè caput. Præfectura novæ Hiſpaniæ in occaſum extenſa dicitur *la Governacion de Cuadalajara*, cui ſubſunt hæ provinciæ nova Biſcaja, Culiacana, Zacatecæ, Chametlana, & Xaliſca, ſeu nova Galitia; ejuſque præcipua urbs Guadalaxara, *Guadalaiara*. Præfectura autem novæ Hiſpaniæ ſeu Juriſdictio versùs ortum dicitur, *la Governacion de Guatimala*, et ei ſubſunt provinciæ Soconuſca, Vera pax, Guatimala, Hondura, Nicaragua, Ora dives, et Veragua; totius verò juriſdictionis primaria urbs eſt Fanum S. Jacobi de Guatimala, *Guatimala*. Tota autum Nova Hiſpania cum tribus ejus præfecturis ſeu Juriſdictionibus ſubeſt Regi Hiſpaniæ à 160. annis circiter, ex quo ſubiugata fuit à Ferdinando Corteſio.

FINIS TOMI PRIMI.

MAG 2021010

Digitized by Google

822.132

Digitized by Google